yeni ipek yolu KONYA TİCARET ODASI DERGİSİ

KONYA KİTABI XIII

ÖZEL SAYI ARALIK 2011

KONYA MEDYASI

Editörler
Doç.Dr. Caner ARABACI Doç.Dr. Ayhan SELÇUK

KONYA 2011

ISBN 978-605-137-054-5

Gazeteci Orhan SAMUR'un şahsında
Konya'nın bütün basın çalışanlarına
ithaf olunur.

yeni ipek yolu
KONYA TİCARET ODASI DERGİSİ
ÖZEL SAYI / ARALIK 2011

KONYA KİTABI XIII

KONYA MEDYASI

Editörler:
Doç. Dr. Caner ARABACI - Doç. Dr. Ayhan SELÇUK

KONYA 2011

yeni ipek yolu
KONYA TİCARET ODASI DERGİSİ
KONYA KİTABI XIII
Özel Sayı / Aralık 2011

İMTİYAZ SAHİBİ
Konya Ticaret Odası Adına Yönetim Kurulu Başkanı
Selçuk ÖZTÜRK

GENEL YAYIN YÖNETMENİ
Özhan SAY

YAZI İŞLERİ MÜDÜRÜ
Mustafa AKGÖL

EDİTÖRLER
Doç. Dr. Caner ARABACI - Doç. Dr. Ayhan SELÇUK

YAYIN KURULU
Nurettin OK
Mesut İNCE
Servet KAHVECİ
Mehmet SOYLU
Osman ÖZTÜRK

BİLİM KURULU
Yrd. Doç. Dr. Bilge AFŞAR
Prof. Dr. Şahin AKINCI
Doç. Dr. Caner ARABACI
Doç. Dr. Bünyamin AYHAN
Doç. Dr. Şükrü BALCI
Prof. Dr. Orhan ÇEKER
Dr. Adem DEMİRSOY
Doç. Dr. İbrahim DÜLGER
Yrd. Doç. Dr. Yaşar ERDEMİR
Yrd. Doç. Dr. Bahtiyar EROĞLU
Prof. Dr. Sami KARAHAN
Prof. Dr. Haşim KARPUZ
Yrd. Doç. Dr. Nazım KOÇU
Yrd. Doç. Dr. Osman KUNDURACI
Prof. Dr. Ali OKATAN
Prof. Dr. Adem ÖĞÜT
Yrd. Doç. Dr. Hasan ÖZÖNDER
Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU
Doç. Dr. Ayhan SELÇUK
Prof. Dr. Çağatay ÜNÜSAN
Bilim Kurulu, ön adlara göre alfabetik sırayla verilmiştir.

REKLAM VE HALKLA İLİŞKİLER
İbrahim ÇAKIR

KAPAK TASARIM
M. Fatih ÖZSOY

GRAFİK TASARIM
Yunus Emre Grafik
0.332 342 28 08

BASKI-CİLT
ÖZHÜR OFSET Mat. Rek. San. Tic. Ltd. Şti.
Y. Mat. Sitesi Yazar Cd. 3. Blok No: 1-3 / KONYA
Telefon: 0332 . 342 07 98 • Fax: 342 06 57

Basın ve Halkla İlişkiler Müdürlüğü
Vatan Caddesi No:1 42040 Selçuklu / KONYA
Telefon: +90 332 221 52 94 - 221 52 95
Faks : +90 332 221 52 96
Internet : www.kto.org.tr
E-posta : basin@kto.org.tr

Arka kapak fotoğraflar, Seyit KÜÇÜKBEZİRCİ
ve Mustafa AKGÖL özel arşivinden alınmıştır.

* Kitabın her hakkı KTO'na aittir.
* Kitapta yayınlanan yazılar, kaynak gösterilerek alınabilir.
* Makalelerdeki görüş ve düşünceler, yazarlarına aittir.

KONYA KİTABI XIII

ÖN SÖZ

Değerli Okuyucularımız,

Konya'nın ekonomik, sosyal ve kültürel boyutlarıyla incelendiği özgün araştırmalardan oluşan bir özel sayımızı daha sizlerle paylaşıyoruz.

Yeni ipek Yolu Dergisi "Konya Kitabı XIII" özel sayısında "Konya Medyası" ele alındı. Kıymetli akademisyenlerimizin titiz çalışmaları sonucunda oluşturulan makalelerle Konya basınının tarihsel gelişimi açısından önemli bir kaynak niteliği taşıyacak özel sayımızda, Konya basın tarihini kapsayan detaylı ve bilimsel çalışmalar ilk kez bir araya toplanarak kitap haline getirildi.

Millî Mücadele döneminde çok önemli görevler üstlenen Anadolu basını içerisinde Konya'nın ayrı bir yeri vardır. Dış mihrakların baskısı ile basın yayın organlarının baskı altında tutulmaya çalışıldığı bir dönemde, gazete basımları engellenmeye çalışılır. Basın yayın organları yayınlarını aksatmamak için çare ararlar. Bir gazetemiz her şeyi göze alarak, trenin vagonunda gizlice matbaa makinasını taşır. Konya'da gazete baskılarını gerçekleştirip halkı bilgilendirir. İngilizlerin isteği üzerine, İtalyanlar tarafından kapatılır. Konya halkının sahip çıktığı Öğüt, artık Nasihat olarak hizmet verecek, Söylemez'in Türbesi'nde basılacaktır.

Anadolu basını bu badireleri atlatmış ve bugüne gelmiştir. Bu kadar vefakârlık örneği gösteren; memleketini, vatanını seven, milletini kucaklayan bir basını hemen hemen dünyanın hiçbir yerinde bulamazsınız. Zaten İstiklâl Harbi'nde vatan topraklarını kurtarmamızın altında yatan, basında olduğu gibi toplumun tüm kesimlerinin bu fedakârlığı göstermesidir.

Konya basını tarihsel süreç içerisinde yine farklı bir özelliği ile daha ön plana çıkmaktadır. Bu farklılık bölgesine olan duyarlılığıdır. Konya basını bölgesinin sorunlarını, önemli projelerini yıllarca en hararetli şekilde savunmuş, bunların takipçisi olmuş, sorunların çözümü, projelerin gerçekleştirilmesi anlamında önemli bir paya sahip olmuştur.

Değerli Okuyucularımız

Konya basını dünyadaki medya sektörünün gelişimine paralel olarak son 20 yılında önemli atılımlar geçekleştirmiştir. Yazılı ve görsel medya genişlemiş, haber kaynakları büyük artış göstermiştir. Bundan 20-25 yıl önce sadece bir Anadolu Ajansı haber ağı varken bugün sayıları giderek artan ajanslar kurulmuş, radyo ve televizyon sayıları büyük artış göstermiş, elektronik medyaya her geçen gün bir yenisi eklenmiştir. Bilgi teknolojilerinin hızla ilerleme kaydettiği günümüzde iletişim çağını yaşamaktayız. Bu açıdan teknolojik gelişmeleri takip eden, yerel basının bölgesine katkıları daha da artmıştır.

Konya Ticaret Odası 130 yıllık birikimi ile Konya'nın sosyal ve kültürel hayatına önemli katkılarda bulunmuştur. Odamız tarihi sorumluluğunun gereği olarak bugüne kadar Konya'ya önemli eserler kazandırmıştır. Yılda bir kez yayımlanan özel sayılarımız da bu çalışmalarımızdan bir tanesidir. Konya Kitabı serimizde bugüne kadar yayınlanan makaleler neredeyse bir Konya ansiklopedisi niteliğine ulaşmış durumdadır. Bu özelliğiyle Yeni İpek Yolu Dergisi Özel Sayıları, bilimsel ve akademik çevrelerin faydalandığı önemli bir kaynak durumundadır. Konya Kitabı 13 de önceki sayılarda olduğu gibi kaynak kitap niteliğini taşıyacaktır.

Konya basın tarihini yakından bilen ve bu alanda önemli çalışmalar yapmış olan Doç. Dr. Caner Arabacı ve Doç. Dr. Ayhan Selçuk'a özverili çalışmalarından dolayı içtenlikle teşekkür ediyorum. 13. özel sayımıza makale vererek araştırmalarını bizlerle paylaşan değerli akademisyenlerimize de verdikleri emeklerden dolayı teşekkür ediyorum. Kitabımızın memleketimize milletimize ve Konya basınına fayda sağlamasını temenni ediyorum.

Selçuk ÖZTÜRK

Konya Ticaret Odası Yönetim Kurulu Başkanı

SUNUŞ

Basının, fikir, düşünce ve sanat hayatını kanatlandıran bir etkisi vardır. 1940'lı yıllarda üniversite isteyen yazıların, 1975'te üniversiteye kavuşması; 1960'larda radyo isteyenlerin, 1990'larda radyolara ulaşması geç sanılmamalıdır. Bazen düşüncelerin paylaşılması, yaygın kabul görmesi uzun zaman alabilir. Bazen de kamuoyu oluşsa bile, elverişli ortamı gerçekleştirecek imkânların elde edilmesi için uygun zaman kollanır. Üniversite isteği, buradaki yayınlar gözden geçirilerek değerlendirilirse, hiç de boşa gitmemiştir, denilebilir.

Selçuklu çağında Konya, sadece bir başkent değil, aslında bir üniversiteler şehri durumundadır. O dönemlerde, değişik alanlarda eğitim veren otuz üniversite/fakültesi bulunan Şehrin, 1975'te bir üniversiteye kavuşması garipsenebilir. Zira, 1924-75 arası, Konya'daki yükseköğretim açısından, kültürel değişimin tarihe koyduğu bir fasıla gibidir. 1975'ten çeyrek asır sonra Konya, bugün dört üniversiteye birden kavuşmuş bulunmaktadır. Umulur ki; bu üniversitelerin her biri sadece dışarı ile değil, içeride de birbiriyle bilim, proje ve düşünce alanında yarışan, üreten kurumlar olurlar. Selçuklu, birlik ve bütünlük hamurunu; Nizamiye, Taciye, Büruciye medreseleriyle başlatılan eğitim hamleleri ile yoğurmuştu. Osmanlı, dağ köylerine kadar medreseleri yaygınlaştırarak insanı; kültür ve medeniyet değerlerinde bütünleştirmenin yollarını aramıştı. Eğitim kurumlarının, kuru bilgi üretmenin ötesinde, insan yetiştirmenin erdemli yüceliğine yükseltilmesi, geleceğimiz açısından vazgeçilmez bir ihtiyaçtır.

Bu açıdan bakıldığında ilk olan Selçuk Üniversitesi, kuruluşunu tamamlamış, verimli olması gereken çağa gelmiş bulunmaktadır. Onun için, tez, makale, proje üretimi anlamında kitapta yer alan eserlerin tamamına yakını Selçuk Üniversitesi'ne aittir. Umulur ki diğer üç üniversite de, kısa zamanda verimli çağlarına ulaşırlar.

Konya Kitabı 13'te, Konya medyasının son dönemi kapsayan bir envanterinin çıkarılması amaçlanmıştır. Bunun için bir ilk olarak, ulaşılabilen bütün akademik hakemli dergileri tanıtıcı yazılar, içerdikleri makale dizinleriyle birlikte verilmeye çalışılmıştır. Kurum dergileri, diğer serbest yayın dergiler, gazeteler, televizyon ve radyolar, internet siteleri, ayrıca Konya üstüne yapılan araştırmalar diğer iki bölümde sunulmuştur.

İçerdiği bilgiler itibarıyla, bir Konya Araştırmaları Enstitüsü veya Konya Kitaplığı kurmak isteyenlerin ilk bakacağı yer, bu eserde yayınlanan makaleler olacaktır. Zira Selçuk Üniversitesi dâhil, Türkiye üniversitelerinde Konya'yı doğrudan ilgilendiren hangi araştırmalar yapılmıştır, bunun dokümanı çıkartılmış bulunmaktadır. Hüsamettin Akar'ın çalışması tümüyle değişik alanlarda yapılmış Yüksek Lisans, Doktora ve Tıpta Uzmanlık tezleri ile ilgilidir. Çeyrek asırlık bir dilimde Konya ile ilgili 1122 ayrı tezin hazırlanmış olması, küçümsenmeyecek bir bilgi birikiminin raflarda bekliyor olduğunu göstermektedir. Türkiye'nin değişik üniversitelerinde yapılmış olan toplam 1122 tezden 864'ü, Selçuk Üniversitesi'nde üretilmiştir. Bu durum, bir bilim kurumunun kendi yöresine ne kadar katkıda bulunabileceğini gösteren çarpıcı bir örnek oluşturmuştur.

Hakemli dergilerde yayımlanan makaleler, dergilerin kendisi; Konya ile ilgili 2003-2010 arasında yayınlanan kitapların listesi, Konya Kitaplığı veya Konya hakkında araştırma yapacaklar için bir kılavuz olma özelliği taşıyor. Bunun için başta A. Kalender, A. Selçuk olmak üzere bütün yazarlarımıza şükran borçluyuz. Makale dizinini verebilmek için her biri; ilk sayıdan, makalelerin hazırlandığı zamana kadar yayımlanmış olan dergilerini tarayıp birikimi içeren malzemeyi sundular. Bu anlamda A. Gür, İ. H. Atçeken, İ. Şahin, N. Uyanık, M. Toker, U. S. Üstün, A. Sinan Çevik, M. Musa Özcan, M. Zerenler, A. Eroğlu'na teşekkür ediyoruz. Makale dizini, geriye dönük olarak Anıt, Çalı, Ekekon ve Bilgi Yolu'nda da yapıldı. Ahmet Kuş, 15 yıllık gazete koleksiyonunu tarayarak, Konya ile ilgili makaleleri, dizi yazıları çıkararak, araştırıcıların hizmetine sundu. Yorucu ama bir o kadar da keyifli çalışmalar için; Bekir Şahin, Zeki Oğuz, Hasan Ayhan ve Ahmet Kuş'a müteşekkiriz.

Mizahi özel gün gazeteleri ile Seyit Küçükbezirci, Konya basın tarihi alanında bir ilki gerçekleştirdi. 1980 sonrası Konya gazetelerini Adem Demirsoy, tarihe not etti. Emre Osman Olkun, bir öğrenci gazetesini araştırdı. Betül Aydın'ın kurum dergileri ile ilgili çalışması uzun ve yorucu da olsa toparlayıcı oldu. Merve Örenel, serbest dergileri, Ali Çınar, Konya merkezinde yayın yapan televizyonları, Ömer Kocabaş, radyoları tanıttı. İnternet siteleri ile birlikte Konya medyasının değişik ayakları ele alınmış oldu. Fatma Türkkol, Konya hakkında yayımlanmış kitapları toparlayarak sundu. Okuyucu zihninde yerel gazetenin güvenilirlik düzeyi konusunda Şükrü Balcı ve Selahattin Çavuş'un araştırmaları, Ömer Akdağ'ın bir döneme ışık tutan çalışmaları önemli. Ali Galip Alçıtepe'nin katkısı, Balkan Harbi yılları sonrası Konya'sından belgesel malzeme veriyor. Amerikan misyonerlerinin tedavi ettikleri milletleri sayarken; Türk, Yörük ve Türkmen'i ayrı ayrı anması, belki Kürt vb. etnik ayrımcılığı kullanmak isteyenlerin köklerine ışık tutacak mahiyette addedilebilir. Bu arada kitabiyat çabası göstererek, basın ile ilgili iki kitabı ele alan O. Bekiroğlu ve E.Bal'ı, bütün araştırmacılarla birlikte teşekkürle anmamız gerekiyor.

Konya Kitabı 13'ün, hazırlandığına değmesini, yararlı olmasını temenni ediyor; başta yayın konusunda kararlığını sürdüren KTO Başkanı Selçuk Öztürk olmak üzere yayında emeği geçenlere saygılarımızı sunuyoruz.

Doç. Dr. Caner ARABACI - Doç. Dr. Ayhan SELÇUK

İÇİNDEKİLER

ÖN SÖZ
Selçuk ÖZTÜRK, V

SUNUŞ
Doç. Dr. Caner ARABACI - Doç. Dr. Ayhan SELÇUK, VII

BİRİNCİ BÖLÜM
HAKEMLİ DERGİLER

HAKEMLİ BİR AKADEMİK YAYIN OLARAK SELÇUK İLETİŞİM DERGİSİ
Ahmet KALENDER, 3

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ DERGİSİ
Ayhan SELÇUK, 21

S.Ü. EDEBİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ
Âlim ĢÜR, 65

İSTEM (İSLÂM SAN'AT, TARİH, EDEBİYAT VE MÛSİKİSİ) DERGİSİ
İsmail Hakkı ATÇEKEN, 81

MARİFE DERGİSİ
Ayşegül EROĞLU, 93

HAKEMLİ BİR AKADEMİK YAYIN OLARAK AHMET KELEŞOĞLU EĞİTİM FAKÜLTESİ DERGİSİ
İsmail ŞAHİN, 117

TARİHİN PEŞİNDE ULUSLARARASI TARİH VE SOSYAL ARAŞTIRMALAR DERGİSİ
Necmi UYANIK, 125

KONYA'DA TÜRKOLOJİNİN SESİ: TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI DERGİSİ
Mustafa TOKER, 131

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ HUKUK FAKÜLTESİ DERGİSİ
Ümit Süleyman ÜSTÜN, 149

S.Ü. İİBF SOSYAL VE EKONOMİK ARAŞTIRMALAR DERGİSİ
Muammer ZERENLER, 157

HAKEMLİ BİR AKADEMİK YAYIN OLARAK SELÇUK UYGULAMALI MATEMATİK DERGİSİ (SELÇUK JOURNAL OF APPLIED MATHEMATICS-SJAM)
Ahmet Sinan ÇEVİK, 165

HAKEMLİ BİR AKADEMİK YAYIN OLARAK SELÇUK TARIM VE GIDA BİLİMLERİ DERGİSİ
Mehmet Musa ÖZCAN, 169

İKİNCİ BÖLÜM
1980 SONRASI KONYA MEDYASI

1980-2011 ARASI KONYA GAZETELERİ
Adem DEMİRSOY, 193

KONYA BASININDA 'ÖZEL GÜNLER'İN' MATRAK GAZETELERİ
Seyit KÜÇÜKBEZİRCİ, 199

EKEKON GAZETESİNDE YAYINLANAN KONYA İLE İLGİLİ KÜLTÜR, SANAT, FOLKLOR VE TARİH KONULU YAZILAR
Ahmet KUŞ, 215

BİR UYGULAMA GAZETESİ OLARAK SELÇUK İLETİŞİM
Emre Osman OLKUN, 227

AKADEMİK SAYFALAR
M. Ali UZ - Bekir ŞAHİN, 233

KONYA'DA BİR ARKEOLOJİ, FOLKLOR, TARİH DERGİSİ 'ANIT'
Hasan AYHAN, 273

MESLEKİ, SOSYAL, KÜLTÜREL SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ BİLGİ YOLU
Bekir ŞAHİN, 287

KONYA ÇALI KÜLTÜR SANAT DERGİSİ
Zeki OĞUZ, 299

1980'DEN BUGÜNE KONYA'DA ÇIKAN HAKEMLİ DERGİLER VE KURUM DERGİLERİ
F. Betül AYDIN, 347

1980'DEN BUGÜNE KONYA'DA YAYINLANAN SANAT HABER DERGİLERİ
Merve ÖRENEL, 367

KONYA BASININDA AFİF EVREN (1922- 1977)
Adem DEMİRSOY, 375

YAŞAMINI KONYA'YA ADAYAN BİR BASIN EMEKÇİSİ: İBRAHİM SUR
Adem DEMİRSOY, 407

1990 YILINDAN GÜNÜMÜZE KONYA'DA YAYIN YAPAN TELEVİZYONLAR
Ali ÇINAR, 411

1990'DAN BUGÜNE KONYA'DA YAYIN YAPAN YEREL RADYOLAR
Ömer KOCABAŞ, 419

KONYA'DA YAYIN YAPAN İNTERNET SİTELERİ
Mustafa GENÇ, 439

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM
KONYA HAKKINDA BİLİMSEL ÇALIŞMALAR

KONYA HAKKINDAKİ YÜKSEK LİSANS VE DOKTORA TEZLERİ
Hüsamettin AKAR, 447

KONYA KİTAPLARI BİBLİYOGRAFYASI (2004 – 2010)
Fatma TÜRKKOL, 505

YEREL OKUYUCU ZİHNİNDE YEREL GAZETENİN GÜVENİLİRLİK DÜZEYİ: "KONYA ARAŞTIRMASI"
Şükrü BALCI - Selahattin ÇAVUŞ, 521

YEREL MEDYA VE ETİK (KONYA ÖRNEĞİ)
Selahattin ÇAVUŞ, 541

TÜRK DEMOKRASİ TARİHİNDE İLK VE SON TEK PARTİLİ BELEDİYE SEÇİMİ: KONYA ÖRNEĞİ (1946)
Ömer AKDAĞ, 561

AMERİKALI PROTESTAN MİSYONERLERİN KONYA'DA AÇTIKLARI HASTANE VE FAALİYETLERİ (1912-1913)
A. Galip ALÇITEPE, 583

KONYA'NIN SON DEMOKRATLARINDAN MUSTAFA SITKI BİLGİN'İN 27 MAYIS 1960 SONRASI YASSIADA VE BALMUMCU HATIRALARI
Muammer GÜL, 595

YEREL BASINDA ÇİFT BAŞLI KARTAL MOTİFİ HAKKINDA ÇIKAN TARTIŞMALAR.
Sabri DOĞAN, 605

ÇOK PARTİLİ DÖNEME GEÇİŞTE CHP'NİN LAİKLİK POLİTİKASI VE KONYA (1945-1950)
Ömer AKDAĞ, 611

59 YILLIK GAZETECİLİK İLGİM
Fahri ÖZPARLAK, 669

KİTABİYAT: KONYA MATBUATI TARİHİ
Onur BEKİROĞLU, 673

KİTABİYAT: KONYA BASIN TARİHİ
Enes BAL, 677

BİRİNCİ BÖLÜM

HAKEMLİ DERGİLER

HAKEMLİ BİR AKADEMİK YAYIN OLARAK SELÇUK İLETİŞİM DERGİSİ

Ahmet KALENDER

1967 yılında Konya Lâdik Kasabası'nda doğdu. 1988 yılında Gazi Üniversitesi Basın Yayın Yüksek Okulu Gazetecilik ve Halkla İlişkiler Bölümü'nden mezun oldu. Aynı üniversiteye bağlı Sosyal Bilimler Enstitüsü Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü'nde 1993 yılında yüksek lisansını, 1998 yılında doktorasını tamamladı. 1988 yılından 1997 yılına kadar; Etibank Genel Müdürlüğü, Başbakanlık ve TBMM gibi kurumlarda görev yaptı. 1998 yılında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümüne Yardımcı Doçent olarak atandı. 2004 yılında doçent, 2009 yılında Profesör oldu. Halen Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Dekanı, Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölüm Başkanlığı yapmaktadır. Evli ve üç çocuk babasıdır.

ÖZET

Selçuk İletişim dergisi, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi tarafından 1999 yılından beri yayınlanan hakemli bir akademik dergidir. Dergi, yılda iki kez, Ocak ve Temmuz aylarında yayınlanmaktadır. İletişim bilimlerinin tüm alanlarıyla ilgili bilimsel makaleler yer almaktadır. Bu çalışmada; *Selçuk İletişim* dergisi, genel özellikleriyle tanıtılmış ve yayınlanan tüm makalelerin yazar dizini sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hakemli akademik dergi, *Selçuk İletişim* dergisi, yazar dizini.

JOURNAL OF SELÇUK COMMUNICATION AS A PEER-REVIEWED ACADEMIC PUBLICATION

ABSTRACT

The Journal of Selçuk Communication is a peer-reviewed academic journal which has been published by Communication Faculty of Selçuk University since 1999. The journal is published twice a year - in January and July. Scholarly articles on all areas of the communication sciences take place in the journal. In this study, The Journal of Selçuk Communication has been introduced with its general features and an author index of all published articles has been presented.

Keywords: Peer-reviewed academic journal, *The Journal of Selçuk* communication, author index.

GİRİŞ

Türkiye'de özellikle sosyal bilimler alanındaki hakemli akademik dergi yayıncılığının çok yakın bir tarihi geçmişi vardır. Kozak'a göre (2002: 239),

ülkemizde akademik dergi yayıncılığının yaklaşık 90 yıllık bir geçmişi bulunmaktadır. Ancak, özellikle 1995 yılı ve sonrasında üniversitelerde akademik yükseltmeler için makale yayınlama ölçütünün yaygın bir şekilde kullanılmaya başlaması, bu dergilerin hakemli olarak yayınlanmasında önemli bir artışa yol açmıştır (Kozak, 2002: 239). Bu yönüyle hakemli akademik dergiler, günümüzde başta üniversite akademik personeli olmak üzere, araştırmacılar tarafından oldukça rağbet görmektedir.

Akademik yükseltmelerde ve özellikle doçentlik sınavında, geçerli kabul edilen bilimsel dergilerin bir takım özellere sahip olması gerekmektedir. Üniversitelerarası Kurul, doçentlik başvuru şartları içerisinde bu dergilerden "ulusal hakemli dergi" olarak söz etmekte ve ulusal hakemli dergiyi, "editörü ve en az beş değişik üniversitenin öğretim üyelerinden oluşmuş danışmanlar grubu olan, bilimsel/sanatsal özgün araştırma makaleleri yayımlayan, yılda en az iki kez yayımlanan ve son beş yılda düzenli olarak basılıp dağıtımı yapılmış, üniversite kütüphanelerinde erişilebilir olan dergi" (http://www.uak.gov.tr/temelalanlar/tablo11.pdf) olarak tanımlamaktadır. Ülkemizin sosyal bilimler alanındaki en kapsamlı veri tabanı kabul edilen TÜBİTAK ULAKBİM Sosyal ve Beşeri Bilimler Veri Tabanı; yer verdiği ve indekslediği ulusal dergilerde bazı kriterler aramaktadır. Bunlar arasında; bilimsel içerikli olması, düzenli olarak yayınlanması, ISSN numarası bulunması, ayrıntılı ve bilimsel hakem raporuna dayalı bir değerlendirme sistemi olması, yayın/danışma kurulu bulunması, her makalenin en az iki hakem tarafından değerlendirilmiş olması, kör hakemlik sisteminin uygulanması sayılabilir. Ayrıca dergide yer alacak makalelerin biçimsel ve içerik özellikleriyle ilgili bir takım kriterler de istenmektedir.(http://www.ulakbim.gov.tr/cabim/vt/ uvt/sbvt/kriter.uhtml).

Üniversitelerarası Kurul ve ULAKBİM'in yukarıda belirtilen kriterlerine uygun olarak yayınlanan hakemli akademik dergilerden bir tanesi de Selçuk İletişim dergisidir. Dergi, 1999 yılından bugüne yılda iki sayı olarak yayınlanmaktadır.

Bu çalışmada, Selçuk İletişim dergisinin biçimsel özellikleri, yayın politikası, makale değerlendirme süreci, erişim imkânları ve dağıtımı gibi genel özellikleriyle ilgili bilgiler sunulmakta ve dergide yer alan tüm makalelerin yazar dizini verilmektedir.

SELÇUK İLETİŞİM DERGİSİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

Selçuk İletişim, yılda iki kez Ocak ve Temmuz aylarında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi tarafından yayınlanmaktadır. Derginin ilk sayısı, 1999 yılı Temmuz ayında çıkarılmıştır. Bu yazının kaleme alındığı tarihe kadar toplam 23 sayı yayınlanmıştır. Derginin dört sayısı bir cilt olarak düzenlendiğinden bugüne kadar beş cilt tamamlanmıştır. Ocak 2011 tarihinde yayınlanan sayısıyla, altıncı cilt tamamlanmış olmaktadır.

Derginin editörlüğü; ilk sayıdan Temmuz 2011'e kadar Ahmet Kalender, ondan sonra Ahmet Tarhan tarafından yürütülmektedir. Dergi Yayın Kurulu'nda Ahmet Kalender, Caner Arabacı ve Ahmet Tarhan yer almaktadır. Ayrıca değişik üniversitelerde görev yapan ve iletişim alanında tanınmış öğretim üyelerinin oluşturduğu bir Danışma Kurulu bulunmaktadır.

Selçuk İletişim dergisinin biçimsel özellikleri, yayın politikası, makale değerlendirme süreci, erişim imkânları, dağıtımı gibi bilgiler aşağıda kısaca sunulmaktadır.

DERGİNİN BİÇİMSEL ÖZELLİKLERİ

Selçuk İletişim dergisi, A4 kâğıdı ebadında büyük boy olarak yayınlanmaktadır. İç kapak, künye, içindekiler sayfası ve editör yazısından sonra, ilk makale genellikle beşinci sayfadan başlamaktadır. Makaleler iki sütun ve 10 punto olarak dizilmekte, tek numaralı sayfaların üst bilgisinde makale adıyla başlangıç ve bitiş numaraları, çift numaralı sayfalarda ise, dergi adı ve tarihi yer almaktadır. Derginin tasarımı, 2004 yılı Ocak sayısına kadar Quark Ekspress programıyla yapılmış, daha sonraki sayılarda Word programı kullanılmıştır. 2004 yılı Ocak sayısına kadar derginin tasarımı Nurullah Terkan tarafından yapılmıştır. İlk sayısından bugüne kadar kapak tasarımı Abdülgani Arıkan tarafından gerçekleştirilmektedir.

DERGİNİN YAYIN POLİTİKASI VE KURALLARI

Selçuk İletişim dergisi, ülkemizde hızla gelişmekte olan iletişim biliminin tüm alanlarıyla ilgili bilimsel çalışmaları değerlendirerek ve en az iki hakem oluru alan makaleleri yayınlayarak, alana katkı sağlamayı amaçlayan bir yayın organıdır. Bilimsel nitelikte hazırlanmış, teorik boyutu yeterince ele alınmış derleme ve araştırma makalesi özelliği taşıyan ve iletişim alanıyla ilgili olan tüm yazılar dergi tarafından değerlendirilmektedir. Dergiye gönderilecek makalelerin daha önce herhangi bir yayın organında yayınlanmamış veya halen yayın aşamasında bulunmayan özgün ürünler olması gerekmektedir. Kongre, sempozyum gibi bilimsel toplantılarda sunulan bildiriler, bildiri kitabında yayınlanmamışsa veya yayınlanma ihtimali bulunmuyorsa, dipnotta bu durum belirtilmek suretiyle değerlendirmeye alınmaktadır.

Dergiye gönderilecek makalelerin, en az 3500 en fazla 10.000 kelimeden oluşması, çok gerekli değilse fotoğraf ve grafiklere yer verilmemesi önem taşımaktadır. Gönderilen makalelerin, bazen birkaç sayfalık bilimsel niteliği bulunmayan veya küçük bir kitap boyutuna yakın 50-60 sayfalık metinler şeklinde olması, kabul edilecek makalelerde kelime sınırlandırmasını zorunlu kılmaktadır. Değerlendirmeye alınan makalelerin; daha önce yayınlanıp yayınlanmadığı, kaynakların doğruluğu, ileri sürülen görüşler gibi hususlar açısından sorumluluğu yazara aittir. Yayınlanan makalelerin her türlü telif hakkı ise, *Selçuk İletişim* dergisinindir.

Derginin yayın dili Türkçe olmakla birlikte, başka dillerde hazırlanmış makalelere de yer verilmektedir. Makalelerde Türkçe ve İngilizce özet bulunması zorunlu olup; giriş, ana metin, sonuç ve kaynaklar şeklinde bir sıralamanın yapılması tercih edilmektedir.

MAKALE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

Dergi yayın kurallarına uygun olarak hazırlanan makaleler; üç basılı nüsha ve bir CD veya disketle editöre gönderilmektedir. Editör ilk önce, gelen makaleyi gözden geçirerek konu, bilimsellik ve yayın kuralları açısından denetlemekte; öndüzeltme, ret veya uygunluk kararından birisini vermektedir. Öndüzeltme kararı verilen makale yazarına, durum bildirilmekte ve gerekli düzeltmeleri yapması istenmektedir. Hakem sürecinin başlatılması için uygun görülen makalelere; gerektiğinde yayın ve danışma kurulunda yer alan öğretim üyelerinin görüşleri de alınarak editör tarafından iki hakem belirlenmektedir. Belirlenen hakemlerle, editör öngörüşme yaparak, makaleyi değerlendirmek isteyip istemediğini öğrenmektedir. Daha sonra hakemlere resmi bir yazı yazılarak, makale postayla veya elden gönderilmektedir.

Selçuk İletişim dergisinin, ilk sayısından itibaren; hem hakem hem de yazar isimlerinin saklı tutulmasını ifade eden kör hakemlik sistemi uygulanmaktadır. Hakemlere gönderilen makalelerde, yazar ismi, çalıştıkları kurum gibi yazarın tanınmasına imkân verecek bilgilere yer verilmemekte ve hakemlere objektif değerlendirme imkânı hazırlanmaktadır. Buna paralel olarak yazarlara da hakem isimleri bildirilmemektedir.

Hakemler makaleleri; özetler, başlık, teorik çatı, yöntem, kullanılan dil ve ifade, kullanılan kaynaklar, kaynakların yeterliliği ve güncelliği gibi açılardan değerlendirmekte ve yazılı bir rapor hazırlamaktadır. Hakemlerden, raporlarında makalenin bu haliyle yayınlanıp yayınlanamayacağı, düzeltme gerekiyorsa düzeltilmiş metni tekrar inceleyip incelemeyeceklerini açıkça belirtmeleri istenmektedir.

Bir makaleyle ilgili, iki hakemden olumlu rapor alınmışsa, makale yayınlanabilecekler arasına alınmakta ve yazarına bildirilmektedir. Dergiye gönderilen makaleler, geliş tarihlerine göre sıralanmakta ve yayınlanacak sayıya alınacak makaleler, tamamen bu sıraya göre belirlenmektedir.

Bir makaleyle ilgili iki hakemden olumsuz rapor alınmışsa, makalenin yayınlanamayacağını bildiren resmi bir yazı, hakem raporlarıyla birlikte yazara gönderilmektedir.

Bir makaleyle ilgili; bir olumlu - bir olumsuz veya bir düzeltme - bir olumsuz rapor alınmışsa, makale üçüncü hakeme

gönderilmekte ve bu hakemin kararına göre işlem yapılmaktadır.

Değerlendirme sürecindeki makaleye, bir veya iki hakem düzeltme önerisinde bulunmuşsa, durum yazara resmi bir yazıyla bildirilmekte ve düzeltmeleri yapması istenmektedir. Düzeltilmiş makale editöre ulaşınca, makale tekrar hakem/hakemlere gönderilmekte ve sonucuna göre işlem uygulanmaktadır. Eğer hakem, düzeltilmiş makaleyi tekrar incelemek istememişse, gerekli kontroller editör tarafından yapılmaktadır.

Selçuk İletişim'e gönderilen makalelerin, hakem süreci en geç üç ay içerisinde tamamlanmaya çalışılmaktadır. Bazen istisnalar olmakta, özellikle düzeltme verilen makaleler, bu süreyi aşabilmektedir.

YER ALDIĞI VERİ TABANLARI VE ERİŞİM İMKANLARI

Selçuk İletişim dergisi, ülkemizin en kapsamlı veri tabanlarından birisi olan "ULAKBİM Sosyal ve Beşeri Bilimler Veri Tabanı"nda 2005 yılından beri yer almaktadır. Veri tabanının internet adresinden (http://www.ulakbim.gov.tr/cabim/vt/uvt/sbvt/) girildiğinde, 2005 yılı sonrasında yayınlanan makalelere pdf formatında tam metin olarak online ulaşılabilmektedir. Selçuk İletişim, bu veri tabanında en çok yararlanılan dergilerden birisi olarak karşımıza çıkmaktadır. 2007 yılında 829 makaleyle, en çok tam metin makale indirilen dergiler içerisinde 9. sırada yer almıştır (Demirkol, 2007). 2009 yılı sıralamasında hayli yükselerek üçüncü sıraya yerleşmiş ve dergiden 4512 makale tam metin olarak indirilmiştir (Demirkol, 2009).

Selçuk İletişim dergisi, Millî Kütüphane'nin Türkiye Makaleler Bibliyografyası'nda da yer almaktadır. Kütüphane web sayfasında linki bulunan Türkiye Makaleler Bibliyografyası'ndan 2010 itibariyle, 5. cildin 3. sayısına (Temmuz 2008) kadar yayınlanan makalelerin künyesine ulaşılabilmektedir. Bu sayılar arasında toplam 313 makalenin künyesi vardır (http://makale.mkutup.gov.tr/).

Selçuk İletişim ayrıca, 2010 yılından itibaren Akademia Sosyal Bilimler İndeksi'nde (ASOS Index) taranmaya ve indekslenmeye başlamıştır (http://asosindex.com/journal-view?id=21).

Derginin tüm sayılarına Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin web sayfasından da ulaşılabilmektedir. Fakülte web sayfasında yer alan DERGİ butonunun altındaki "geçmiş sayılar"linkinde (http://www.iletisim.selcuk.edu.tr/ index.php?sayfa=gecmis) derginin bugüne kadar çıkmış tüm sayılarının pdf formatı yer almaktadır.

Yukarıda belirtilen veri tabanları ve online erişim kaynaklarının yanında Selçuk İletişim dergisinin, basılı nüshalarına bazı kütüphanelerden de ulaşılabilmektedir. Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi ve TBMM Kütüphanesi örnek olarak verilebilir.

DERGİNİN DAĞITIMI

Selçuk İletişim'in, her sayısı 500 adet basılmakta ve ücretsiz dağıtılmaktadır. Derginin her bir sayısı başta Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi akademik personeli olmak üzere; dergi danışma kurulu üyelerine, RTÜK üyelerine, Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi'ne, Konya'daki yerel gazete ve televizyonlara, ülkemizdeki iletişim fakültesi dekanlıklarına, Millî Kütüphane'ye, Kültür Bakanlığı'na, Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne, TBMM Kütüphanesi'ne ve makale yazarlarına düzenli olarak gönderilmektedir.

YAZAR DİZİNİ

AKANDERE Osman, Atatürk'ün İzmit Basın Toplantısı (16-17 Ocak 1923) ve Bu Toplantıda Verilen Önemli Mesajlar, Temmuz 2001, 2/1, 124-136.

AKANDERE Osman, Mustafa Kemal Paşa'nın Millî Mücadele Lehine Kamuoyu Oluşturma Çabaları: Bazı İstanbul Gazeteleri Muhabirleriyle Yaptığı Mülakat ve Verdiği Demeçler, Temmuz 2002, 2/3, 50-67.

AKAR, Hüsamettin, Halkla İlişkilere Farklı Bir Yaklaşım: İlişki Yönetimi, Temmuz 2010, 6/3, 206-215.

AKBAŞ Mehmet, İnternet İletişimi ve Demokrasi Üzerindeki Etkileri, Temmuz 2003, 3/1, 150-156.

AKBULUT Berrin Bozdoğan, Basın Suçu ve Ceza Sorumluluğu, Temmuz 2000, 1/3, 86-95.

AKBULUT Hasan, Cennetten Çok Uzakta: Metinlerarası Bir Yolculuk, Temmuz 2005, 4/1, 42-57.

AKCA Emel Baştürk, 3 Kasım 2002 Seçimleri ve ABD: "Sağ" ve "Sol" Basında ABD'ye ilişkin Olumsuz Yargılar, Temmuz 2004, 3/3, 21-34.

AKÇA Gürsoy, Küreselleşme ve Ulus Devlet, Temmuz 2003, 3/1, 74-81.

AKDAĞ Mustafa ve Erdem TAŞDEMİR, Krizden Çıkmanın Yolları: Etkin Bir Kriz İletişimi, Ocak 2006, 4/2, 141-157.

AKDAĞ Mustafa, Toplam Kalite Yönetimi ve Örgüt İçindeki Yeri, Temmuz 2005, 4/1,159-170.

AKGÜN Nebahat Çomak, Kitle İletişim Araçları ve Dil Sorunları Bağlamında Sözcüklerle Yabancılaşma, Temmuz 2002, 2/3, 68-73.

AKTAŞ Celalettin, Enformasyon Toplumu Bağlamında Türkiye, Ocak 2007, 4/4, 181-193.

AKTAŞ Celalettin, Interpersonal Communicatin Through The Internet, Ocak 2005, 3/4, 63-67.

AKTAŞ Celalettin, İnternet'in Gazeteciliğe Getirdiği Yenilikler, Temmuz 2007, 5/1,30-41.

AKTAŞ Celalettin, Journalism in the Age of the Internet, Temmuz 2002, 2/3, 17-21.

AKTAŞ Hasret, Siyasal İletişim Kuramsal Bir Çalışma, Ocak 2003, 2/4, 56-63.

AKTAŞ Hasret, İnternet Reklam Türlerinde Uygulayıcılardan Kaynaklanan Sorunlar ve Bir Sınıflandırma Önerisi, Temmuz 2010, 6/3, 147-166.

AKTAY Yasin, Deconstructing Time/Space for Reconstructing Drama and Dream Vs Utopia and Heterotopia, Temmuz 1999, 1/1, 121-132.

AKTUĞLU Işıl Karpat ve Ayşen Temel EĞİNLİ, Küresel Reklam Stratejilerinin Belirlenmesinde Kültürel Farklılıkların Önemi, Temmuz 2010, 6/3, 167-183.

AKYÜREK Feridun, Görsel / İşitsel Bir Dil: Video Klip, Ocak 2005, 3/4, 98-113.

ALTUNAY D. Alper, Video Sanatında Yapı Çözümü: Araç ve Mesaj Olarak Video, Ocak 2006, 4/2, 234-239.

ALTUNBAŞ Hüseyin, Pazarlama İletişimi ve Basketbol Pazarlaması "Basketbol Seyircisi Üzerine Bir Araştırma", Ocak 2008, 5/2, 95-101.

ALTUNBAŞ Hüseyin, Pazarlama İletişimi ve Şehir Pazarlaması "Şehirlerin Markalaşması", Ocak 2007, 4/4, 156-162.

ALTUNBAŞ Hüseyin, Reklam Spotlarının Gruplandırılması ve Uygulanan Stratejiler, Teorik ve Pratik Çalışma, Ocak 2003, 2/4, 202-205.

ALTUNBAŞ Hüseyin, Sporun Pazarlanması ve Pazarlama İletişiminde Spor, Temmuz 2007, 5/1, 93-101.

ALVER Fusun, Informationsvermittlung und Informationsuberlastung im Medienzeitalter, Temmuz 2004, 3/3, 104-112.

ALVER Köksal, Sosyolojik Açıdan Anadoluculuk, Temmuz 2004, 3/3, 166-169.

ANIK Cengiz, Siyasi Rejimler ve Kamuoyu, Temmuz 1999, 1/1, 78-83.

ARABACI Caner, Bir Radyo Alıcısının Serencâmı, Temmuz 1999, 1/1, 133-139.

ARABACI Caner, Konya Basın Tarihi Üstüne Seyit Küçükbezirci İle Söyleşi, Ocak 2000, 1/2, 147-161.

ARABACI Caner, Sebilürreşad'ın Cumhuriyet ve Yenilikleri Bakışı, Temmuz 1999, 1/1, 13- 23.

ARABACI Caner, Vilayet Matbaaları ve Konya Vilayet Matbaası, Ocak 2002, 2/2, 117-123.

ARIK M. Bilal, Popüler Müzik ve İdeoloji Olgusuna İki Farklı Yaklaşım, Temmuz 2004, 3/3, 83-91.

ARIKAN Abdülgani, Yedi On iki Yaş Grubu Çocuklara Çizgi Film Yöntemi ile Müze

Eğitiminin Verilmesi, Temmuz 2002, 2/3, 22-29.

ARKLAN Ümit ve Erdem TAŞDEMİR, Bilgi Toplumu ve İletişim: Bilginin Yayılması Sürecinde Kitle İletişim Araçları ve İnternet, Temmuz 2008, 5/3, 67-80.

ARKLAN Ümit, Bir Kamu Denetim Sistemi Olarak Ombudsman ve Türkiye'de Uygulanabilirliği, Temmuz 2006, 4/3, 82-100.

ARMAĞAN Ahsen, Basın İşletmelerinin Süreç İçinde Çatışma Olgusuna Yaklaşımı, Ocak 2003, 2/4, 134-139.

ARMAĞAN Ahsen, Basın Örgütlerinde Planlı Değişim Süreci ve Gelişim Olgusu, Ocak 2004, 3/2, 126-136.

ASLAN İmran, 1990 Sonrası Türk Sinemasında Film Dilinin Kullanımı, Temmuz 2004, 3/3, 92-103.

ASLAN Şebnem, Öğrenen Organizasyonlarda Duygusal Zeka Kavramı, Temmuz 2004, 3/3, 113-119.

ATABEK Nejdet, Gazete Haberlerinde Etik Standartların Yükseltilmesinde Okur Temsilcinin Rolü, Ocak 2006, 4/2, 5-17.

ATABEK Nejdet, Propaganda ve Toplumsal Kontrol, Ocak 2003, 2/4, 4-12.

ATABEK Nejdet, Sezen ÜNLÜ ve Deniz TAŞÇI, Anadolu Üniversitesi İletişim Bilimleri Fakültesi Mezunlarının Mesleki Yaşamları Üzerine Bir Araştırma, Ocak 2000, 1/2, 3-17.

ATAMAN E. Özlem, Sayısal Çağda Sayısal Radyo Yayıncılığı: Sayısal Ses Yayın (DAB) Teknolojisi ve Türkiye'deki Yansıması, Temmuz 2009, 6/1, 214-226.

AVŞAR Zakir, Medyada Klasik Etik Kodlar Bir İllüzyon mu?, Temmuz 2002, 2/3, 35-49.

AVŞAR Zakir, Tüketicinin Bilgilendirilmesi, Eğitimi ve Bilinçlendirilmesinde Medyanın Rolü ve Önemi, Temmuz 2001, 2/1, 3-15.

AYDIN Hakan, Sakarya Savaşı'nda Anadolu'da Yeni Gün, Ocak 2010, 6/2, 218-229.

AYDOĞAN Filiz, Kitle Kültürü ve Sirk Kültürü, Ocak 2003, 2/4, 13-20.

AYHAN Bünyamin, Küreselleşme Sürecinde Kitle İletişim Araçlarının Rolü, Temmuz 2003, 3/1, 82-90.

BAKAN Ömer ve Nurullah TABAKÇI, Türk Üniversite Öğrencileri Gözünde Rusya İmajı, Temmuz 2008, 5/3, 97-110.

BAKAN Ömer, Beyaz Eşya Sektöründeki Üretici Kuruluş ve Markaların İsim Bilinirlikleri, Temmuz 2005, 4/1, 149-158.

BAKAN Ömer, Halkla İlişkiler Eğitiminde Teori-Pratik Dengesi Bakımından Türkiye İçin Bir Model Önerisi, Ocak 2002, 2/2, 64-72.

BAKAN Ömer, Halkla İlişkiler Faaliyetleri içinde Kamuoyu Araştırmalarının Yeri, Temmuz 2002, 2/3, 149-160.

BALCI Şükrü ve Birol GÜLNAR, Instant Messaging Use Among University Students, Temmuz 2008, 5/3, 81-96.

BALCI Şükrü ve Birol GÜLNAR, Üniversite Öğrencileri Arasında İnternet Bağımlılığı ve İnternet Bağımlılarının Profili, Temmuz 2009, 6/1, 5-22.

BALCI Şükrü ve Bünyamin AYHAN, Üniversite Öğrencilerinin İnternet Kullanımı ve Doyumları Üzerine Bir Saha Araştırması, Temmuz 2007, 5/1, 174-197.

BALCI Şükrü, Türkiye'de Negatif Siyasal Reklamlar: 1995, 1999 ve 2002 Genel Seçimleri Üzerine Bir Analiz, Ocak 2007, 4/4, 122-142.

BARUT Basri ve C. Sinan ALTUNDAĞ, Globalleşen Dünyada Bir Siyasal İkna Unsuru Olarak Vaatler (3 Kasım 2002 Türkiye Milletvekili Genel Seçimleri İle 2 Kasım 2004 ABD Başkanlık Seçimleri Karşılaştırmalı Örneğiyle), Temmuz 2005, 4/1, 80-90.

BAYRAM Yavuz, Türkiye'de Siyasi Karikatürün Yeri ve 11 nci Cumhurbaşkanlığı Seçimine İlişkin Siyasi Karikatürlerin Çözümlenmesi, Temmuz 2009, 6/1, 107-123.

BECERİKLİ Sema Yıldırım, Kurum içi Halkla İlişkiler Faaliyetleri için Alternatif Bir Yöntem: Sosyodrama, Temmuz 2002, 2/3, 138-148.

BECERİKLİ Sema Yıldırım, Örgüt Kültürü Oluşumunda Örgüt İçi İletişim ve Kurum İçi

Halkla İlişkilerin Rolü: Beğendik A.Ş. Örneği, Ocak 2000, 1/2, 73-89.

BEKİROĞLU Onur ve Enes BAL, Sanal Alemin Yerel Aktörleri: Konya Yerel Basını Üzerine Bir Analiz, Ocak 2006, 4/2, 71-85.

BEKTAŞ Tülay, Medya Demokrasi İlişkisi ve Türk Medyası'nda Refah Partisi İmajı, Temmuz 2001, 2/1, 159-171.

BİRSEN Haluk, İnternet Haberciliği ve Aktif İzlerkitle İlişkisi Çerçevesinde Etik Tartışmalar, Ocak 2005, 3/4, 68-79.

BODUR Feyyaz, Yazılı Basında Fotoğraf Dışında Kullanılan Görsel Ögeler: Grafikler ve İllüstrasyonlar, Ocak 2002, 2/2, 124-132.

BOZKAYA Müjgan, Televizyonun Uzaktan Eğitimde Kullanımı, Temmuz 2006, 4/3, 146-158.

BRUNING Stephen D. ve John A. LEDINGHAM, İlişki Algıları ve Memnuniyet Değerlendirmeleri: Bir Etkileşim Araştırması, (Çeviren: Filiz Otay), Ocak 2001, 1/4, 120-126.

CAN Aytekin ve Faruk UĞURLU, "Gölgesizler" Filmi ve Edebiyat Sinema İlişkisi Üzerine, Temmuz 2010, 6/3, 76-84.

CAN Aytekin ve Murat AYTAŞ, "Underground" Filmler ve Andy Warhol Sineması, Ocak 2008, 5/2, 121-127.

CAN Aytekin, Bir Okulöncesi Televizyon Programında Hedef Tespiti ve Süreçler "Susam Sokağı Örneği, Ocak 2000, 1/2, 37-40.

CAN Aytekin, Mehmet FİDAN, Süleyman KARAÇOR ve İmran ASLAN, Türk Belgesel Filmciliği Örnek Belgesel Film: "Türkiye'nin İlk Türk Stüdyo Fotoğrafçısı "Foto Hasan Behçet", Temmuz 2003, 3/1, 134-142.

CAN Aytekin, Televizyonun Çocuklar Üzerindeki Olumsuz Etkileri; Örnek Program: Reality Show'lar, Temmuz 2000, 1/3, 14-17.

CANÖZ Kadir, Halkla İlişkiler Faaliyetlerinin Başarıya Etkisi: Örnek Kuruluş Bayındır Tıp Merkezi, Temmuz 2002, 2/3, 125-137

CANÖZ Kadir, Kamuda Halkla İlişkilerin Yeni Yüzü: Bilgi Edinme Yasası, Temmuz 2008, 5/3, 141-152.

CANÖZ Kadir, Seçmen Tercihinde Aday İmajının Rolü: 29 Mart 2009 Yerel Seçimleri Öncesinde Konya Seçmeni Üzerine Bir Araştırma, Ocak 2010, 6/2, 95-114.

CANÖZ Kadir, Tutum Oluşturma Etkinliği Olarak Lobicilik, Ocak 2003, 2/4, 21-29.

ÇAKIR Vedat, Avrupa Birliği'ne Uyum Sürecinde Türkiye'de Televizyon Reklamlarına Yönelik Düzenlemeler, Temmuz 2007, 5/1, 198-209.

ÇAKIR Vedat, Türkiye'de Yerel Televizyonculuğun Mevcut Kurumsal Yapısı ve Bir Örnek Model Tasarımı, Ocak 2003, 2/4, 180-193.

ÇAKIR Vesile, Tüketici İlgilenimini Ölçmek, Ocak 2007, 4/4, 163-180.

ÇAKIR Vesile, Yeni İletişim Teknolojilerinin Reklam Üzerine Etkileri, Ocak 2004, 3/2, 168-181.

ÇALIŞKAN Sabahattin, Sanal Karakterlerin Sinemadaki Gelişim Süreci, Temmuz 2006, 4/3, 159-165.

ÇEBİ Murat Sadullah, Siyasal Reklam Filmlerinde 'Öteki'nin İnşası, Ocak 2007, 4/4, 96-121.

ÇEBİ Murat Sadullah, Medyaya Yeni Düzen Devlet-Medya İlişkilerinde Yeni Kuramsal Eğilimler, Temmuz 1999, 1/1, 41-57.

ÇEBİ Murat Sadullah, Sembolik/Retoriksel Bir Eylem Olarak Dil'in Anlam İnşasındaki Aracılık İşlevi, Ocak 2008, 5/2, 183-198.

ÇEKEROL Kamil, Uzaktan Yüksek Eğitimde Kurumsal İletişim: Anadolu Üniversitesi Uzaktan Öğretim Sistemi Kurumsal İletişim Etkinliklerinin Değerlendirilmesi, Temmuz 2009, 6/1, 227-240.

ÇİFTÇİ Ahmet, Mukayeseli Hukuk Açısından Film Denetim Sistemleri ve 3257 Sayılı Sinema,Video ve Müzik Eserleri Kanununun Getirdiği Sistem, Temmuz 2001, 2/1, 16-35.

ÇİFTPINAR Bülent, Çağrışımın Dil Öğrenimindeki Yeri,Temmuz 2002,2/3, 74-78.

ÇİFTPINAR Bülent, Çalışan İnsanların İletişim Dili, Temmuz 2001, 2/1, 82-87.

ÇİFTPINAR Bülent, Dil Yaşanılması Gereken Bir Süreçtir, Ocak 2001, 1/4, 83-86.

ÇOLAKOĞLU Selçuk ve Bengü Emine ÇOLAKOĞLU, Dünya Basınında Türkiye İmajı: Güney Kore Örneği, Temmuz 2005, 4/1, 141-148.

ÇOMAK Nebahat Akgün, Kitle İletişim Araçlarında Dil Kullanımı, Ocak 2004, 3/2, 41-49.

ÇÖKLÜ Y. Ece, Sağlık Sektöründe İnteraktif Bir Pazarlama Yaklaşımı: Sağlık İletişimi ve Florence Nightingale Hastanesi Örneği, Ocak 2002, 2/2, 48-55.

ÇÖLOĞLU Defne Özonur, Bir Üçlemeyi, 'Modern-Geleneksel ve Kadın-Erkek' Karşıtlığında Yeniden Okumak: Gelin, Düğün, Diyet, Temmuz 2009, 6/1, 144-153.

DAĞTAŞ Erdal, Türkiye'de Çok Partili Siyasal Hayata Geçiş Öncesinde Sivil Toplum, Yurttaşlık Hakları ve Yazılı Basın, Temmuz 2000, 1/3, 58-67.

DAHAN Gresi Sanje, Çizgi Altı İletişim Faaliyetlerinin Niş Pazarlardaki Önemi ve Bir Alan Çalışması, Ocak 2009, 5/4, 36-49.

DAMLAPINAR Zülfikar ve Şükrü BALCI, Seçmenin Zihnindeki Aday İmajını Belirleyen Etkenler: 28 Mart 2004 Yerel Seçimleri Alan Araştırması, Temmuz 2005, 4/1, 58-79.

DAMLAPINAR Zülfikar, Basının Seçmen Davranışını Etkileme Süreci, Ocak 2000, 1/2, 90-115.

DAMLAPINAR Zülfikar, Kamusal Söylem, Medyatik Gerçeklik ve Kültürlendirme: Kurtlar Vadisi'nin 'İletişimci' İzleyicileri Üzerine Bir Araştırma, Temmuz 2008, 5/3, 30-44.

DEMİR Şirvan Şen ve Mahmut DEMİR, Örgütsel İletişimde Duygusal Zekanın Rolü: Konaklama İşletmelerinde Bir Araştırma, Temmuz 2009, 6/1, 67-77.

DEMİRAY Uğur ve Halil İbrahim GÜRCAN, Yayın Etiği Bağlamında Elektronik Yayınlarda Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri, Temmuz 2005, 4/1, 5-10.

DEMİRPOLAT Anzavur, Türkiye'de İslami İktisat Ahlakı'nın Yükselişi, Rasyonalite ve Kapitalizm: Konya Örneği, Ocak 2003, 2/4, 194-201.

DOĞAN M. Said, Mediatic Distortion of Social Conservatism Overlapping With Political Conservatism, Temmuz 2000, 1/3, 82-85.

DORER Johanna, İnternette Cinsiyet: Yeni İletişim Teknolojileri ile Birlikte Cinsiyet Ayrımına İlişkin Araştırmalara Bakış, (Çevirenler: Dilek İmançer ve Ahmet İmançer), Temmuz 2003, 3/1, 157-163.

DORUK Ece Karadoğan ve Seda Çakar MENGÜ, Adoption of National Identity in Metropolises: A Study in Istanbul, Temmuz 2005, 4/1, 171-182.

DURSUN Çiler, Televizyon Haberlerinde Siyasal İslamcı Partinin Temsili: 1999 Seçimlerinde Fazilet Partisi, Temmuz 2004, 3/3, 5-20.

EDİZLER Gaye, Karizmatik Liderlikte Duygusal Zeka Boyutuyla Cinsiyet Faktörüne İlişkin Literatürsel Bir Çalışma, Ocak 2010, 6/2, 137-150.

EĞİNLİ Ayşen Temel ve Selin BİTİRİM, Kurumsal Başarının Önündeki Engel: Zehirli (Toksik) İletişim, Temmuz 2008, 5/3, 124-140.

EKİCİ Aslı, İsveç Sinemasından Bir Auteur: Ingmar Bergman ve "Yedinci Mühür", Temmuz 2007, 5/1, 235-243.

ELDEN Müge, Modern Yönetim Anlayışı Kapsamında Kurum Kültürünün Yaratıcılığa Etkisi ve İşletmeler Açısından Önemi, Ocak 2004, 3/2, 5-15.

ENGİN Elif ve Gül ŞENER, Predicting the Image of Turkey and the Prime Minister Erdoğan Through Content Analysis of National News Media Coverage of Davos Incident, Temmuz 2010, 6/3, 68-75.

ENSAROV Vefalı, Sovyetler Birliği Dönemi ve Sonrasında Azerbaycan'da Haber Ajansları, Ocak 2010, 6/2, 270-277.

ERDEM Ayhan, Türkiye'de Akaryakıt Sektöründeki Dağıtım Firmalarının CRM Uygulamalarının Web Siteleri Üzerinden

İncelenmesi, Ocak 2010, 6/2, 81-94.

ERDOĞAN İlker, Türkiye'de Ulusal ve Yerel Gazetelerin Habercilik Anlayışları: Deprem Haberlerinin Karşılaştırmalı Analizi, Temmuz 2006, 4/3, 51-64.

ERDOĞAN Nazmiye ve İrfan ERDOĞAN, Araştırmalarda Veri Toplamaya ve Bulgulara Etki Eden Kirletilmiş Bilinç Üzerine Bir Deneme, Ocak 2005, 3/4, 5-17.

ERGEÇ Nüket Elpeze, Kültürel Çalışmalara Türk Basınının Yaklaşımı: Zeugma Antik Kenti Örneği, Temmuz 2004, 3/3, 48-57.

ERGEÇ Nüket Elpeze, Ulusal Televizyonlardaki Dini Sohbet Programlarının Anlam ve Görüntü Açısından İncelenmesi, Ocak 2006, 4/2, 186-198.

ERGÜL Hülya, Havacılık Ortamlarında İletişim Biçimleri, Temmuz 2009, 6/1, 99-106.

ERGÜL Reha Recep, Psikoakustik ve Film Sesinde Algısallık, Temmuz 2006,4/3,138-145.

ERGÜL Reha Recep, Uzaktan Eğitimde Sayısal Etkileşimli Televizyon Program Yapımları ve Metadata, Ocak 2007, 4/4, 28-35.

ERKAN Rüstem ve Mazhar BAĞLI, Diyarbakır'da Seçmen Davranışı ve Seçmen Davranışının Oluşmasında Yerel Medyanın Rolü, Ocak 2005, 3/4, 181-196.

ERKILIÇ Senem A. Duruel ve Hakan ERKILIÇ, Barda: Şiddet Bağlamında Barın İçi ve Dışı, Temmuz 2008, 5/3, 205-219.

EROĞLU Erhan ve Gülden ÖZKAN, "Örgüt Kültürü" ve "İletişim Doyumu" İle Bireysel Özellikler Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi: Bir Uygulama Örneği, Ocak 2009, 5/4, 50-61.

EROĞLU Erhan, Örgütsel İletişimin İşgörenlerin Duygu Gösterimlerinin Yönetimine Olan Etkisi, Temmuz 2010, 6/3, 18-33.

EROĞLU Feyzullah ve Bilge AKÇA, Kitle Kültürü Etkisi Altında Yönetim ve Organizasyon Araştırmaları, Ocak 2005, 3/4, 18-33.

EROL E. Gülbuğ, Haber Değeri ve Televizyon Haberciliğinin Siyasal İletişim Üzerindeki Etkileri: Şişli-Ayazağa Köyü Sakinlerinin Televizyon Haberlerini Okuma Biçimleri Üzerine Bir Alımlama Çalışması, Temmuz 2009, 6/1, 172-184.

ERSÖZ Selva, İnternet ve Demokrasinin Geleceği, Ocak 2005, 3/4, 122-129.

ERUS Zeynep Çetin, Film Endüstrisi ve Dağıtım: 1990 Sonrası Türk Sinemasında Dağıtım Sektörü, Ocak 2007, 4/4, 5-16.

ESEN Halim ve Vakur KAYADOR, Yavuz Turgul Sinemasında Nostalji, Temmuz 2009, 6/1, 154-171.

ESEN Halim, Anayurt Oteli Filminde Zaman ve Mekan, Temmuz 2000, 1/3, 3-13.

ESEN Halim, Gece Yolculuğu Filminde İletişimsizlik ve Yalnızlık, Ocak 2006, 4/2, 175-185.

FİDAN Mehmet ve M. Erhan SUMMAK, İşletme Yönetim Felsefesi Gelişimini Etkileyen İki Kavram: Marka ve İmaj Yönetimi, Ocak 2001, 1/4, 29-34.

FİDAN Mehmet, Demokrat Parti Dönemi Yönetiminde Halkla İlişkiler Anlayışı ve Uygulaması, Temmuz 1999, 1/1, 34-40.

FİDAN Mehmet, Halkla İlişkiler Aracı Olarak İnternet ve Markaya Katkısı, Temmuz 2008, 5/3, 153-160.

GENÇ Fatma Neval, Kriz İletişimi: Marmara Depremi Örneği, Temmuz 2008, 5/3, 161-175.

GİRGİN Atilla, Haber Ajansı, Ocak 2002, 2/2, 107-116.

GÖGERCİN Ahmet, Edebiyat ve Sinema İlişkisinde Farklı Bir Örnek: Roger Grenier'in 'Sine Roman'ı, Temmuz 2003, 3/1, 115-124.

GÖGERCİN Ahmet, Litterature et Cinema, Ocak 2001, 1/4, 87-98.

GÖKBUDAK Z. Seçkin ve Ramiz GÖKBUDAK, İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon-Sinema Bölümü Öğrencilerinin Müziğe Olan İlgileri, Temmuz 2003, 3/1, 35-41.

GÖLÖNÜ Sirel, Gelişen Teknolojiler, Öğrenen Örgütler ve Halkla İlişkiler, Temmuz 2006, 4/3, 73-81.

GÖNENÇ Özgür, L'influence Des Moyens De Communication Sur La Culture Turque, Temmuz 2001, 2/1, 36-39.

GÜÇHAN Ayşegül, Frankenstein ve Orlan: Sinema ve Performans Sanatında Teknofobi, Temmuz 2004, 3/3, 58-65.

GÜÇHAN Ayşegül, Popüler Kültür Çalışmaları Işığında Pop Art, Ocak 2004, 3/2, 23-29.

GÜLNAR Birol, İletişim Doyumu Boyutları İle Örgütlenme Yapısı İlişkisi: Selçuk Üniversitesi Akademisyenleri Örneği, Ocak 2009, 5/4, 62-82.

GÜLSÜNLER Makbule Evrim, İletişim Etiği ve Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Öğrencilerinin Mesleki Etik Kurallarına Bakışı, Ocak 2010, 6/2, 158-173.

GÜLTEKİN Bilgehan, Türkiye'nin Uluslararası İmajında Yükselen Değerler ve Eğilimler, Temmuz 2005, 4/1, 126-140.

GÜNEY Hamdi Serhat ve Kerem RIZVANOĞLU, Bir Topluluk İletişim Modeli: İnternette Çocuk Radyosu, Temmuz 2009, 6/1, 200-213.

GÜRCAN Halil İbrahim ve Fatih BAYRAM, Yerel Haberlerin İnternet Ortamında Görünümleri- Denizli, Eskişehir ve Erzurum Örnekleminde Bir Değerlendirme, Ocak 2005, 3/4, 53-62.

GÜRCAN Halil İbrahim ve Onur BEKİROĞLU, Türkiye'de İnternet Gazeteciliği Açısından Yerel Basının Genel Görünümü ve Bölgeler Arası Bir Değerlendirme, Temmuz 2007, 5/1, 22-29.

GÜRCAN Halil İbrahim, Haber Sitelerinde İçerik ve Tasarıma Yönelik Değerlendirme Ölçütlerine Bir Yaklaşım, Ocak 2003, 2/4, 90-99.

GÜREL Emet ve Mehmet YAKIN, Ekşi Sözlük: Postmodern Elektronik Kültür, Ocak 2007, 4/4, 203-219.

GÜREL Kazım Tolga, Kitabın Ait Olduğu Sınıfa Dönüşü ve Bir Araç Olarak Devrimi Sonlandırışı, Temmuz 2008, 5/3, 58-66.

GÜREL Tuğçe, Kurumsal Sosyal Sorumlulukta Yeni Yaklaşımlar ve Tartışılan Konular, Temmuz 2010, 6/3, 111-122.

GÜRSAÇ Yücel, Bilgisayarda (Sahne ve Dekor Amaçlı) Üretilen Sanal Uygulamaların Uzaktan Eğitim Televizyon Programlarına Uyarlanması, Ocak 2004, 3/2, 81-96.

GÜZ Hanife, Örgütlenme ve Halkla İlişkilerde Örgütlenme Model Denemeleri: Matris Örgüt Kavramı, Ocak 2000, 1/2, 63-72.

GÜZ Hanife, Performans Alanlarına Göre Halkla İlişkiler Amaçları: Bilgilendirme İle İlgili Amaçların Diğer Amaçlara Etkisi, Temmuz 2000, 1/3, 96-102.

GÜZ Hanife, Reklam Stratejisi ve Reklam Stratejisini Etkileyen Unsurlar, Ocak 2001, 1/4, 20-28.

GÜZ Hanife, Reklamın İki Yüzünün Psikolojik, Ekonomik ve Toplumsal Çerçevede Değerlendirilmesi, Ocak 2000, 1/2, 135-146.

GÜZ Nurettin, Cumhuriyetin İlanına Basının Bakışı, Temmuz 1999, 1/1, 3- 12.

GÜZ Nurettin, Basın ve Yeni Osmanlılar Cemiyeti, Ocak 2000, 1/2, 18-26.

GÜZ Nurettin, Osmanlı Basını, Temmuz 2000, 1/3, 40-57.

HALLAHAN Kirk, Paradigma Çatışması ve Halkla İlişkiler Uygulamaları, (Çeviren: Abdullah Koçak), Ocak 2001, 1/4, 127-131.

HAZAR Çetin Murat, Kişilik ve İletişim Tipleri, Ocak 2006, 4/2, 125-140.

HÜLÜR Himmet, Küreselleşme ve Toplumbilimsel Kuramlaştırma Sorunu, Ocak 2000, 1/2, 27-36.

HÜLÜR Himmet, Techno-Scientific Action Versus Social Action,Temmuz 2000,1/3,25-39.

HÜLÜR Himmet, Toplumsal Bilim Söyleminde Yerellik, Temmuz 2000, 1/3, 103-116.

HÜLÜR Himmet, Transformation and

Image: Formation of Ethnic Identitiy Within the Processes of Mass Mobilization, Ocak 2000, 1/2, 53-62.

HÜNERLİ Selçuk, Development of Animation in Turkey, Temmuz 2002, 2/3, 30-34.

IŞIK Gülcan ve Ömer ÖZER, İşçi ve Memur Toplu İş Bırakma Eylemlerinin Türk Basınında Sunumu, Temmuz 2000, 1/3, 68-81.

IŞIK Gülcan, Sivil Toplum Örgütlerinde İletişim ve Halkla İlişkilerin Yeri ve Rolü: TOBB Örneği, 2/2, Ocak 2002, 73-92.

IŞIK Metin, Görsel-İşitsel İletişim Alanının Düzenlenmesinde Yeni Eğilimler ve RTÜK, Ocak 2008, 5/2, 199-205.

IŞIK Metin, Medya ve Demokrasi Paradoksu: Medya Yoluyla Demokrasinin Tehdit Edilmesi, Ocak 2005, 3/4, 114-121.

IŞIK Metin, İletişim Sistemleri-Siyasal Sistem İlişkileri Bağlamında İletişim Alanının Düzenlenmesi ve Medya-Devlet İlişkilerinin Değerlendirilmesi, Ocak 2002, 2/2, 23-34.

IŞIK Metin, Basının Kamuoyu Oluşturma Fonksiyonu: Bir Örnek Olay Olarak 24 Aralık 1995 Genel Seçimleri Sonrasındaki ANAP-RP Koalisyon Görüşmelerine Basının Yaklaşımı, Temmuz 2001, 2/1, 142-158.

IŞIK Metin, Globalleşme- Yerelleşme ve Medya, Ocak 2001, 1/4, 38-43.

IŞIK Metin, Kişilerarası İletişimde Kaynak Olgusu ve Kaynağın Özellikleri, Temmuz 1999, 1/1, 70-77.

İMANÇER Ahmet, Fotoğraf Sanat İlişkisi, Temmuz 2003, 3/1, 105-114.

İMANÇER Dilek, Pınar Özgökbel BİLİS ve Mehmet YILMAZ, Medyada İmajiner Kimliğin Kurgulanma Biçimleri: Bir Model Olarak Yıldız Olgusu, Temmuz 2006, 4/3, 101-115.

İMANÇER Dilek, Sosyal Psikolojik Açıdan Stereotip Kavramının Dil ve Metin Analizinde Kullanımı, Temmuz 2004, 3/3, 128-142.

İSPİR N. Bilge ve Burçin İSPİR, Televizyon Programı İçeriği Dereceleme Sembollerinin Kullanımı ve Ebeveyn Yönlendirmesi, Temmuz 2008, 5/3, 176-183.

İSPİR N. Bilge ve H. Kemal SUHER, SMS Reklamlarına Yönelik Tüketici Tutumları, Ocak 2009, 5/4, 5-17.

KABADAYI Abdülkadir, 3-6 Yaş Anaokulu Çocuklarının Kurdukları Cümlelerin Sözdiziminin Cinsiyetleriyle Karşılaştırılması: "Çocuktan Al Haberi", Temmuz 2001, 2/1, 40-46.

KABADAYI Abdülkadir, Aile-Bebek İletişiminde, "Bebek Dili" Yöntemi Kullanımının Önemi, Teknikleri Üzerine Karşılaştırmalı Bir Araştırma ve Yetişkinlere Bazı Öneriler, Temmuz 2003, 3/1, 125-133.

KABADAYI Abdülkadir, Improving Children's Communicative Competence and Performance Through Storytelling Model, Ocak 2005, 3/4, 197-202.

KALENDER Ahmet ve Ahmet TARHAN, Belediyelerin Kamuyu Bilgilendirme Amaçlı SMS Kullanımına Muhtarların Bakışı Üzerine Bir Araştırma, Ocak 2009, 5/4, 18-35.

KALENDER Ahmet ve Nurullah TABAKÇI, İletişim Fakültelerinin Ortak Örgütlenmesine Yönelik Bir Proje Önerisi: "Türk Kamuoyu Araştırmaları Ağı", Temmuz 2005, 4/1, 91-100.

KALENDER Ahmet, 1991 Milletvekili Genel Seçimlerinde Anavatan Partisi'nin Mesaj Stratejileri, Ocak 2001, 1/4, 57-76.

KALENDER Ahmet, Türkiye'de Halkla İlişkilerin Meslekleşmesi: Sorunlar ve Çözüm Önerileri, Temmuz 1999, 1/1, 23-33.

KALENDER Ahmet, Mesaj Stratejilerinin Planlanmasında Siyasal Tutum ve Motivasyon Ölçümlerinin Önemi, Temmuz 1999, 1/1, 91-98.

KALENDER Ahmet, Seçmenin Karar Sürecinde İletişim Araç ve Yöntemlerinin Önemi Üzerine Bir Araştırma, Ocak 2003, 2/4, 30-41.

KALENDER Ahmet, Siyasal İletişim Tekniği Olarak Canvassing ve Seçmen Davranışı Üzerindeki Etkileri, Temmuz 2007, 5/1, 144-155.

KARA Nurten, 1989-1994 Yerel Seçimlerinde Doğru Yol Partisi Gazete

Reklamlarına Negatif Siyasal Reklam Açısından Bir Bakış, Ocak 2000, 1/2, 27-134.

KARAÇOR Süleyman, İnternetin Uluslararası Pazarlamada Kültürel Farklılıkları Aşmada Rolü ve Etkisi: Konya'daki İhracatçı Firmalar Üzerine Bir Uygulama, Ocak 2007, 4/4, 194-202.

KARADUMAN Sibel, Medyatik Gerçeklikte Kimlik Temsilleri: Televizyon Haberlerinin Aktörleri Üzerine Düşünceler, Ocak 2007, 4/4, 45-56.

KARAGÖZ Gül Kızılca, Milliyet, Mahmut Soydan ve Devletçilik Tartışmaları, Ocak 2003, 2/4, 140-148.

KARAKOÇ Enderhan, Basının Kamuoyu Oluşturma Fonksiyonu (Örnek Olay: Susurluk), Ocak 2002, 2/2, 150-167.

KARAKOÇ Enderhan, Sosyal Bir Değer Olarak Tüketim, Temmuz 2002, 2/3, 104-109.

KARAKOÇ Enderhan, Toplam Kalite Yönetiminin Halkla İlişkiler Açısından Anlam ve Önemi, Ocak 2004, 3/2, 30-40.

KASIM Metin, Ürün Reklam-Tanıtımı Açısından Gazetelerdeki Otomobil Reklamlarının İncelenmesi (1994 Yılı Hürriyet, Milliyet, Sabah Gazeteleri Örneği), Ocak 2004, 3/2, 137-144.

KASIM Metin, Radyo ve Televizyonda Röportajın Sistematiği, Temmuz 2008, 5/3, 184-195.

KASIM Metin, Türkiye'de Özel/Tecimsel Radyo Yayıncılığının Gelişim Süreci ve Konya'daki Tecimsel Radyolar Üzerine Bir İnceleme, Ocak 2009, 5/4, 118-135.

KAYA A. Yalçın, Spor Basınında Dil Kullanımı, Ocak 2002, 2/2, 142-149.

KAYA A. Yalçın, Dünya'da ve Türkiye'de Basının Gelişimi İle Türk Basınında Sporun Haber Öğeleri Açısından İncelenmesi, Temmuz 2002, 2/3, 161-167.

KAYA A. Yalçın, Uluslararası İletişimde Bir Sorun Olarak Haber ve Çözüm Önerileri, Ocak 2006, 4/2, 52-60.

KAYMAS Serhat, Tüketimde Haz ve Kimlik: Kültür Endüstrisinin, Yeni Tüketim Kültürüne Etkileri Üzerine Bir Tartışma, Temmuz 2001, 2/1, 114-123.

KAZANCI Metin, Osmanlı'da Halkla İlişkiler, Temmuz 2006, 4/3, 5-20.

KAZAZ Mete ve Melek ÇOBAN, Televizyon Haberleri ve Egemen Söylemin Yeniden Üretimi Sürecinde İdeoloji İnşa Stratejilerinin Kullanımı, Ocak 2010, 6/2, 191-206.

KAZAZ Mete, Geleneksel Habercilikten İnternet Haberciliğine Geçiş Sürecinde Spor Basını, Ocak 2007, 4/4, 220-229.

KILIÇ Deniz, Haber Yapma Sürecinin Belirleyici Unsurları ve Basın Ahlakı, Ocak 2005, 3/4, 130-141.

KILINÇ Barış, Yabancılaşmış Karakterler ve Politik Eleştiri: Yavuz Turgul Sinemasından 'Muhsin Bey' Örneği, Temmuz 2008, 5/3, 220-235.

KIRIK Hikmet, Communitarianism: The Search for a Common Good in the Public Sphere, Temmuz 2003, 3/1, 67-73.

KIRIK Hikmet, Türkiye'de Kamu Kavramının Kökenleri, Temmuz 2004, 3/3, 143-154.

KOÇAK Abdullah ve Özgür ARUN, İçerik Analizi Çalışmalarında Örneklem Sorunu, Temmuz 2006, 4/3, 21-28.

KOÇAK Abdullah ve Yasin BULDUKLU, Sağlık İletişimi: Yaşlıların Televizyonda Yayınlanan Sağlık Programlarını İzleme Motivasyonları, Temmuz 2010, 6/3, 5-17.

KOÇAK Abdullah, Davranışların Nedenlerini Algılama: Yükleme Kuramları, Temmuz 1999, 1/1, 108-120.

KOÇAK Abdullah, Siyasal Davranış ve Kamuoyu, Temmuz 2002, 2/3, 96-103.

KÖSE Hüseyin, Magazin Medyası ve Gençliğin Nevrotik Evrimi Pop Star, Biz Evleniyoruz, Sevda Masalı v.b. Yarışma Programlarına Eleştirel Bir Bakış, Ocak 2006, 4/2, 61-70.

KÖSE Hüseyin, Yeni Risk Tanımlamaları Bağlamında Küresel Medya, Temmuz 2007, 5/1, 42-51.

KUTLU Tezcan Özkan ve Onur

BEKİROĞLU, Türkiye'de Yurttaş Gazeteciliği Bağlamında İnternet Haberciliği: Bianet Örneğinde Kentsel Dönüşüm Projesiyle İlgili Haberlerin Analizi, Ocak 2010, 6/2, 254-269.

KÜÇÜKKURT Mehmet, Ç. Murat HAZAR, Muharrem ÇETİN ve Hasan TOPBAŞ, Kullanımlar ve Doyumlar Yaklaşımı Perspektifinden Üniversite Öğrencilerinin Medyaya Bakışı, Temmuz 2009, 6/1, 37-50.

KÜNÜÇEN A. Şükrü, Televizyon Haber Programları, Şiddet ve Çocuk, Ocak 2004, 3/2, 57-67.

KÜNÜÇEN Şükrü, Sinema ve Televizyonda Teknolojinin Önemi, Temmuz 2007, 5/1, 225-234.

MORA Necla, Kendi-Öteki İletişimi ve Etnomerkezcilik, Ocak 2008, 5/2, 206-218.

MUTLU Oya, Arzunun Devrimi ve Medya, Temmuz 2005, 4/1, 38-41.

NARMANLIOĞLU Haldun, İnternette Yıkıcı Gemeinschaft: Okuyucu Tartışmalarında Albay Çiçek Olayı, Temmuz 2010, 6/3, 56-67.

OĞUZ Gürsel Yaktıl, Bir Güzellik Miti Olarak İncelik ve Kadınlarla İlgili Beden İmgesinin Televizyonda Sunumu, Temmuz 2005, 4/1, 31-37.

OĞUZ Gürsel Yaktıl, Güzellik Kadınlar İçin Nasıl Vaade Dönüşür: Kadın Dergilerindeki Kozmetik Reklamları Üzerine Bir İnceleme, Temmuz 2010, 6/3, 184-195.

OKAY Aydemir ve Ayla OKAY, An Analytic Study of Communication Satisfaction in the Turkish Postal Service, Temmuz 2009, 6/1, 51-66.

OKAY Aydemir ve Ayla OKAY, Undergraduate and Graduate Public Relations Education in Turkey: A Quantitative Study Of Dissertations Contributions to Public Relations Field (1984-2007), Ocak 2008, 5/2, 5-14.

OKAY Aydemir, Public Relations on the Web, Temmuz 2001, 2/1, 88-96.

OKAY Aydemir, The Approach Of The Sports Press To Public Relations Activities in Turkey, Temmuz 2007, 5/1, 82-92.

OKAY Ayla ve Yeşim GÜÇDEMİR, Approach of Faculty of Communication, Publicity and Public Relations Department Students to Unesco Cultural Diversity Universal Agreement, Ocak 2010, 6/2, 151-157.

OKAY Ayla, Krisenmanagements Als Ein Bereich Der Öffentlichkeitsarbeit, Temmuz 2001, 2/1, 107-113.

OKTAN Ahmet, Düşünce mi, Eğlence mi? Türkiye'de Televizyon Belgesellerine Eleştirel Bir Bakış, Temmuz 2008, 5/3, 196-204.

OKTAN Ahmet, Türk Sinemasında Hegemonik Erkeklikten Erkeklik Krizine: Yazı-Tura ve Erkeklik Bunalımının Sınırları, Ocak 2008, 5/2, 152-166.

ONAY Atılım, Ülke Orijini Kavramı ve Ülke İmajı, Ocak 2008, 5/2, 102-112.

ONURSOY Sibel, Gazetelerde Görsel Tasarım Yanlılığı, Ocak 2005, 3/4, 142-151.

ORHON E. Nezih, Televizyonun Çarpışan Kişilikleri, Larry King-Fatih Altaylı ve Öne Çıkan Erkeklikleri, Ocak 2004, 3/2, 113-121.

OTAY Filiz, Pazarlama İletişiminde Global Pazarlama Stratejisi, Ocak 2001, 1/4, 99-106.

OZAN Rengin, Les Technologies Combinees, Video et Ses Multiples Usages, Temmuz 2001, 2/1, 57-60.

ÖGE Serdar, Örgüt İklimi, Ocak 2001, 1/4, 132-143.

ÖGE Serdar, Örgütsel Etkinliğin Sağlanmasında İşgören-İş Uyumunun Ergonomik Analizi, Ocak 2001, 1/4, 107-119.

ÖKSÜZ Onur, Kamuoyu Oluşum Sürecinde Basın-Siyaset Etkileşiminin Etik Açıdan Değerlendirilmesi: "Kıbrıs Müzakerelerinin Hürriyet Gazetesinde Sunumu", Temmuz 2007, 5/1, 66-81.

ÖNK Ürün Yıldıran, Baudrillard Perspektifinden Bir Kitle İletişim ve Sanat Aracı Olarak Simülasyon Evreninde Televizyon, Ocak 2009, 5/4, 201-218.

ÖZÇAĞLAYAN Mehmet, Türkiye'de Televizyon Yayıncılığının Gelişimi, Ocak 2000, 1/2, 41-52.

ÖZDEMİR B. Pınar ve Melike Aktaş

YAMANOĞLU, Durumsal Kriz İletişimi Teorisinin Türk Eczacılar Birliği (TEB) Örnek Olayı Çerçevesinde İncelenmesi, Temmuz 2010, 6/3, 123-136.

ÖZEL Zühal, Postmodern Dönem Fotoğraf Sanatında Kendine Mal Etme: Sherman, Morimura, Ungun, Ocak 2006, 4/2, 158-174.

ÖZER Ömer, Medyaya Yönelik Kuramsal Tanımlamalarla İlgili Muhabirlerle Yapılan Saha Araştırması, Ocak 2006, 4/2, 41-51.

ÖZER Ömer, Siyasal İletişim ve Basın: 1995 ve 1999 Seçimleri'nde Çiller Haberleri, Ocak 2000, 1/2, 116-126.

ÖZGÜR Aydın Ziya, Tür Filmi Olarak Melodramların ve Tv Programlarının Reklam Filmi Yaratıcı ve Yapım Sürecine Etkisi Üzerine Bir Değerlendirme, Ocak 2006, 4/2, 97-114.

ÖZGÜR Aydın Ziya, Türkiye'de Uzaktan Eğitimde Televizyonun Etkileşimli Kullanımı: Olanaklar, Sınırlılıklar ve Çözüm Önerileri, Ocak 2005, 3/4, 80-97.

ÖZGÜR Aydın Ziya, TV Reklam Filmlerinin Yaratıcı ve Yapım Süreçleri Açısından Değerlendirilme Standartları, Ocak 2001, 1/4, 10-19.

ÖZODAŞIK Mustafa, Edward L. Thorndike: Çağrışımcılık, Temmuz 1999, 1/1, 99-107.

ÖZONUR Defne, Değişen Kültür Politikaları Değişen Film Denetleme Sistemleri, Temmuz 2005, 4/1, 21-30.

ÖZTEKİN Hülya, Neo-Liberal Toplumlarda Düzenleyici Devlet Anlayışı ve Görsel-İşitsel İletişim Alanında Bağımsız Düzenleyici Üst Kurullar: RTÜK Örneği, Temmuz 2007, 5/1, 52-65.

ÖZTÜRK Abdullah, İletişim Sistemleri ve İletişim Teorisi, Temmuz 1999, 1/1, 58-69.

ÖZTÜRK Mesude Canan ve Mine AYMAN, Web Sayfalarının Halkla İlişkiler Amaçlı Kullanımı, Ocak 2007, 4/4, 57-66.

ÖZTÜRK Muammer, Avrupa'nın Bütünleşmesi İçin Kültürün Önemi ve Televizyonun Avrupalılaştırılması, Ocak 2004, 3/2, 122-125.

ÖZTÜRK Serdar, Erken Cumhuriyet Yıllarında Sinema Konusunda Başarısız Kalmış İki Girişim: Çekilemeyen İki Propaganda Filmi (1939) ve İbret Yerleri Projesi (1923), Temmuz 2004, 3/3, 77-82.

ÖZTÜRK Serdar, Muhalif Bir Gazete: "Mücadele" (1931), Ocak 2005, 3/4, 152-165.

ÖZTÜRK Şerife, Özel Televizyon Kanallarının Türk Haberciliğine Etkisi, Ocak 2004, 3/2, 97-112.

ÖZTÜRK Şule Yüksel ve Onur BEKİROĞLU, Uzak Mesafeler, Yakın İlişkiler: Kültürlerarası İletişim Perspektifinde Anzak Günü'nün Türk Yazılı Basınında Sunumu, Ocak 2009, 5/4, 175-185.

ÖZÜPEK M. Nejat ve Ercan AKTAN, Konya Emniyet Müdürlüğü Örneği'nde İşgören Motivasyonu ve Liderlik İlişkisi, Ocak 2008, 5/2, 68-79.

ÖZÜPEK M. Nejat ve Necdet AKSOY, Bir Halkla İlişkiler Fonksiyonu Olarak Bilgi Edinme Hakkı ve Belediyelerdeki Uygulamaları, Ocak 2010, 6/2, 49-61.

ÖZÜPEK M. Nejat, Belediyelerin Halkla İlişkiler Çalışmalarında İnternet Kullanımı: Büyükşehir Belediyeleri Web Sitelerini Üzerine Uygulamalı Bir Çalışma, Temmuz 2010, 6/3, 196-205.

ÖZÜPEK M. Nejat, Halkla İlişkiler Faaliyetleri ve Basın, Ocak 2003, 2/4, 84-89.

ÖZYURT Cevat, Osmanlı'da Resmi Ulusçuluk ve Dil Politikası, Temmuz 2004, 3/3, 155-165.

PİRA Aylin ve Füsun KOCABAŞ, Halkla İlişkileri Sorgulamak, Ocak 2005, 3/4, 34-40.

POLAT Nejla, İnternetin Alışkanlıklarımız Üzerine Etkileri, Ocak 2002, 2/2, 12-22.

POSTMAN Neil, Haberler, (Çeviren: Bilge Gürsoy), Temmuz 2001, 2/1, 61-64.

QUADIR Seher Ersoy ve Gülriz AKAROĞLU, Televizyon Reklâmlarının Çocuk Tüketiciler Üzerine Görsel Etkilerinin Bir İncelemesi, Temmuz 2009, 6/1, 78-98.

SAVAŞ Hakan, Doğunun Paradoksu, Batının

Özdeşliği ve Çağdaş Anlatı Sineması, Ocak 2006, 4/2, 212-220.

SAVAŞ Hakan, Felsefi Eleştiri ve Ömer Kavur'un "Karşılaşma" Adlı Filminin Felsefi Eleştirisi, Temmuz 2006, 4/3, 128-137.

SCHNEIDER Irmela, Stereotip Teorisi Alman Televizyonunda Amerikan Dizilerini Araştırmaya Yönelik Ön Düşünceler, (Çevirenler: Ahmet İmançer ve Dilek İmançer), Temmuz 2001, 2/1, 47-56.

SERARSLAN Meral, Türkiye'de Radyo Televizyon Düzeninin Değişimi, Ocak 2001, 1/4, 77-82.

SERARSLAN Meral, Türkiye'nin Siyasal Ortamında Özerklik Kavramı ve TRT Kurumunun Özerklik Dönemi (1964-1972), Temmuz 2001, 2/1, 65-81.

SERARSLAN Meral, Sinema Öldürüyor Televizyon Diriltiyor: Türk Sinemasının ve TV Dizilerinin Ağalık Sistemini ve Ağayı Tanımlama Biçimi, Ocak 2007, 4/4, 17-27.

SERTER S. Serhat, Lütfi Ömer Akad ve Yalnızlar Rıhtımı (1959): Biçemsel Bir Analiz, Ocak 2009, 5/4, 136-147.

SEZGİN M. Kazım, İletişim Biçimi ve Ortamı Olarak Görsel Kimlik, Ocak 2008, 5/2, 61-67.

SOFUOĞLU Hikmet, Bergson ve Sinema, Temmuz 2004, 3/3, 66-76.

SOFUOĞLU Hikmet, Sanatta Yansıtma, Yanılsama, Bilgisayar Görüntüsü ve Postmodernizm, Ocak 2003, 2/4, 168-179.

SOLMAZ Başak, Kitle İletişim Araçlarında Kurgulanan Gerçeğin Boyutları,Teorik ve Uygulamalı Bir Çalışma,Ocak 2004,3/2,50-56.

SOLMAZ Başak, Söylentilerin Kurumsal İletişim Açısından Değerlendirilmesi ve Bir Uygulama Örneği, Temmuz 2004, 3/3, 120-127.

SOLMAZ Başak, İşletmelerin Değişen Konumuyla Gelişen Kurumsal Sosyal Sorumluluk Bilinci ve Turkcell'in Desteklediği "Çağdaş Türkiye'nin Çağdaş Kızları" Projesinin Genel Bir Değerlendirmesi, Temmuz 2005, 4/1, 116-125.

SOLMAZ Başak, Krizde İtibarın Yönetilmesi, Temmuz 2006, 4/3, 65-72.

SOLMAZ Başak, Halkla İlişkiler Bakış Açısından Kriz Durumlarında İnternetin Rolü ve İnternet Kriz Planlaması, Ocak 2007, 4/4, 67-74.

SÖZEN Mustafa, Anlatıcı Kavramı, Sinematografide Anlatıcı Tipolojisi ve Örnek Çözümlemeler, Ocak 2008, 5/2, 167-182.

SÖZEN Mustafa, Türk Kısa Filmlerinde Ses Tasarımı ve Örnek Uygulamalar, Ocak 2009, 5/4, 148-160.

STOUT Daniel A. ve Judith M. BUDDENBAUM, Kitle İletişim Araştırmalarının ve Din Sosyolojisinin Bir Sentezine Doğru, (Çeviren: Metin Işık), Temmuz 2000, 1/3, 117-121.

STUART Helen, Kurum Kimliği Yönetim Sürecinin Tanımlayıcı Bir Modeline Doğru, (çeviren Filiz Otay), Temmuz 2000, 1/3,122-132.

SUHER H. Kemal ve N. Bilge İSPİR, Televizyon ve Gazetede Reklamdan Kaçınmayı Etkileyen Değişkenler, Ocak 2010, 6/2, 5-23.

SUHER H. Kemal ve N. Bilge İSPİR, Türk Dergi Reklamlarında Cinsellik: Önyargı Ya Da Gerçeğin Yansıması, Ocak 2008, 5/2, 80-94.

SUHER İdil Karademirlidağ, Zirvedeki Türk İşletmelerinin Kurumsal Sosyal Sorumluluk İletişimi: Web Sitelerine Yönelik Bir İnceleme, Ocak 2010, 6/2, 33-48.

SUSAR A. Filiz, İstanbul'da Yer Alan Halkla İlişkiler Şirketlerinin Profili, Temmuz 2003, 3/1, 51-66.

SÜLLÜ Zübeyde, Siyasal Halkla İlişkiler Sürecinde Hesabı Verilebilirlik, Temmuz 2010, 6/3, 216-228.

SÜTÇÜ Günseli Bayraktutan, Araştırma Bize Ne Öğretir? Yönteme ve Araştırmacıya Eleştirel Bakabilmek, Temmuz 2008, 5/3, 45-57.

ŞATIR Çiğdem ve Fulya Erendağ SÜMER, Kurum İtibarının Bileşenleri Üzerine Bir Araştırma: Sağlık Hizmeti Üreten Bir Kamu

Kurumunda İç Paydaşlar İtibarı Nasıl Algılıyor?, Ocak 2008, 5/2, 15-25.

ŞEKER Mustafa, Televizyon Haberlerinin İmge Üretme ve Anlam Yitirme Sorunu, Ocak 2002, 2/2, 35-47.

ŞEKER Mustafa, Haber Söylemi İçinde Yapılandırılmış Örtülü Nesnellik İhlalleri, Ocak 2003, 2/4, 100-113.

ŞEKER Mustafa, Özel Televizyonlarda Haberin Seçimi ve Yapılandırılması (NTV, ATV ve SHOW TV Örneği),Ocak 2004,3/2, 68-80.

ŞEKER Mustafa, Yerel Gazeteler ve Resmi İlan, Temmuz 2005, 4/1, 101-115.

ŞEKER Mustafa, Sayfa Düzeni Ekollerinin Estetik ve İçeriğe Etkileri – Hürriyet, Star ve Zaman Gazeteleri Örneği-, Ocak 2006, 4/2, 30-40.

ŞEKER Mustafa, Televizyon Haberciliğinde Küresel Format ve Haberciliğe Etkileri, Ocak 2007, 4/4, 36-44.

ŞEKER Tülay Bektaş, Türk Basınında Objektiflik Fazilet Partisi'nin Kapatılması Örneği, Temmuz 2004, 3/3, 35-47.

ŞEKER Tülay, 5N1K Haber Programının Alımlama Analizi, Ocak 2009, 5/4, 105-117.

ŞEKER Tülay, Türkiye'nin İlk Çocuk Televizyonu: Yumurcak TV, Temmuz 2009, 6/1, 185-199.

ŞENTÜRK Rıdvan, Raymond Williams'ın Televizyon Teorisi, Ocak 2009, 5/4, 186-200.

ŞENTÜRK Rıdvan, Televizyon ve Magazin Kültürü, Ocak 2010, 6/2, 174-190.

ŞİMŞEK Göksel, Aşina ULUDAĞ ve Duygu AYDIN, A Crosscultural Serial: Watching Motives of the Serial "Yabancı Damat" Among University Students in Turkey, Temmuz 2008, 5/3, 20-29.

ŞİMŞEK Göksel, Kitle İletişim Formu Olarak Reklamcılık, Ocak 2002, 2/2, 56-63.

ŞİMŞEK Göksel, Pazarlama İletişimi "Gayrı-Resmi" Silahı: Tuzak Pazarlama ve Uygulanan Stratejiler, Temmuz 2007, 5/1, 135-143.

ŞİMŞEK Sedat, Emperyalizmin Küreselleşme Boyutunda Modernleşme Sürecine Etkileri ve Kitle İletişim Araçlarının Emperyalist Düşünceler ve İmajların Yayılış Sürecindeki Fonksiyonları, Ocak 2003, 2/4, 76-83.

ŞİMŞEK Sedat, İnternet Sitelerindeki Haberlerin Gündem Belirlemedeki Etkileri Üzerine Uygulamalı Bir Çalışma, Ocak 2003, 2/4, 121-133.

ŞİMŞEK Sedat, İnternet ve İnternette Pazarlama Olgusunun Firmalar Tarafından Uygulamaya Konulması, Ocak 2004, 3/2, 145-158.

ŞİMŞEK Sedat, Küreselleşme Sürecinde Çok Uluslu Şirketler ve İnternetin Önemi, Temmuz 2006, 4/3, 166-175.

ŞİMŞEK Sedat, Medya-Siyaset-İktidar Üçgeninde Medya Gerçeği, Temmuz 2009, 6/1, 124-143.

TARHAN Ahmet, Halkla İlişkilerde Tanıma ve Tanıtma Aracı Olarak İnternet: Belediyelerin Web Sayfaları Üzerine Bir Analiz, Ocak 2007, 4/4, 75-95.

TAŞÇI Deniz ve Erhan EROĞLU, Kurumsal İletişim Kalitesinin Oluşmasında Yöneticilerin Geribildirim Verme Becerilerinin Etkisi, Ocak 2008, 5/2, 26-34.

TAŞDEMİR Erdem, Hedef Kitleye Ulaşmada Etkili Bir Araç: Sponsorluk, Temmuz 2001, 2/1, 97-106.

TAŞDEMİR Erdem, Basının Kamuoyu Oluşturma Fonksiyonu Doğrultusunda Siyasi Partilere Yaklaşımı (1995 ve 1999 Genel Seçimleri Örneği), Temmuz 2002, 2/3, 79-95.

TAŞDEMİR Erdem, 1980 Sonrası Türk Basını, Türk Siyasi Hayatı ve Basın-Siyaset İlişkisi, Ocak 2005, 3/4, 173-180.

TAŞDEMİR Erdem, Mustafa AKDAĞ ve Şükrü BALCI, 3 Kasım 2002 Genel Seçimleri'nde Yazılı Basının Siyasi Partilere Yaklaşımı (AKP ve CHP Örneği), Temmuz 2003, 3/1, 19-34.

TAŞĞIN Özden, Gençlik ve Spor Genel Müdürlüğü Merkez ve Taşra Örgütü Yöneticilerinin Tükenmişlik Düzeylerinin İş Doyum Düzeylerine Etkisi, Temmuz 2004, 3/3, 170-175.

TEKİN Ayşe, Esin KAYA, Mustafa DEMİREL ve Sercan Özbek YAZICI, Güçlendirme Bağlamında İnternetin Hasta-Hekim İlişkilerine Etkisi, Temmuz 2009, 6/1, 23-36.

TERKAN Banu, Yazılı Basında Kadın İmajı, Ocak 2003, 2/4, 149-167.

TERKAN Banu, Kadın Örgütlerinin İnterneti Alternatif Medya Olarak Kullanımı Üzerine Bir İnceleme, Temmuz 2010, 6/3, 34-55.

TERKAN Banu, Siyasi Partilerin Kadına İlişkin Söylem ve Politikaları (AKP ve CHP Örneği), Ocak 2010, 6/2, 115-136.

TERKAN Nurullah, Siyasal Sistemler ve Halkla İlişkiler, Ocak 2003, 2/4, 64-75

TERKAN Nurullah, Türk Devlet Geleneğinde Halkla İlişkiler, Temmuz 1999, 1/1, 84-90.

TERLEMEZ Mediha Sağlık, Televizyon Yapımlarında Ekip Çalışmasının Önemi: Yönetmen-Kamera Grubu İletişimi, Temmuz 2003, 3/1, 97-104.

TEZCAN Asuman, İl Kararname ve Basın, Ocak 2005, 3/4, 166-172.

TİRYAKİOĞLU Filiz ve Dilek TOP, Sayfa Tasarımı ve Kurumsal Kimlik Oluşturma: Türkiye'deki Ulusal Gazetelerin Birinci Sayfaları Üzerine Bir Araştırma, Temmuz 2010, 6/3, 137-146.

TORUK İbrahim, Yeni Meram ve Yeni Konya Gazetelerinin Anlatımı Üzerinden Konya'daki Sosyal, Politik ve İktisadi Ortam (1970-1980 Dönemi), Temmuz 2002, 2/3, 110-124.

TORUK İbrahim, 1970-2000 Döneminde Konya'daki Siyasi Ortam, Ocak 2003, 2/4, 42-55.

TORUK İbrahim, 22 Temmuz 2007 Genel Seçimlerinde Siyasal Partilerin İnternet Sitelerine Bir Bakış, Ocak 2008, 5/2, 219-234.

TOSUN Nurhan Babür, Kullanılan Teknikler Açısından İnternet Reklamları, Ocak 2004, 3/2, 159-167.

TUĞCU Şule Tankut, Kriz Yönetiminde Liderlik Kavramının Önemi, Ocak 2004, 3/2, 16-22.

TUĞCU Şule Tankut, Tüketim Kültüründe Satın Alma Davranışının Oluşması, Temmuz 2003, 3/1, 143-149.

TUNA Yavuz, Örgütsel İletişim Sürecinde Yöneticilerin Duygularını Yönetebilme Yeterlilikleri, Ocak 2009, 5/4, 83-94.

TUNÇKAN Ergun, Endüstrileşme Olgusu ve Endüstriyel Reklamcılık, Ocak 2008, 5/2, 113-120.

UĞURLU Faruk, Gümüş Bromür'den Görüntünün Sayısallaştırılmasına, Temmuz 2007, 5/1, 210-216.

UĞURLU Faruk, Kitle İletişim Aracı Olarak Fotoğrafın Basında İşlevi, Ocak 2002, 2/2, 133-141.

ULUÇ Güliz, Toplumsal Bir Gruba Yönelik Şiddet Türü. Medya, Şiddet ve Çocuklar, Ocak 2002, 2/2, 4-11.

ULUYAĞCI Canan, Simge Kavramı ve Bir Film Çözümlemesi: Karşılaşma, Temmuz 2007, 5/1, 217-224.

ULUYAĞCI Canan, Sinemada Anlamın Oluşma Sürecine Bir Örnek: Nerdesin Firuze, Ocak 2006, 4/2, 221-233.

UZTUĞ Ferruh, Siyasal Marka Konumlandırma ve Siyasal Mesaj Stratejileri İlişkisi: 1991-1995-1999 Seçimleri Türkiye Siyasal Reklam Mesaj Türleri Analizi, Temmuz 2003, 3/1, 4-19.

UZUNOĞLU Ebru ve Burcu ÖKSÜZ, Kurumsal İtibar Riski Yönetimi: Halkla İlişkilerin Rolü, Temmuz 2008, 5/3, 111-123.

Ünlü SEZEN, Nazlı BAYRAM, Canan ULUYAĞCI ve Sevil U. BAYÇU, Kadına Yönelik Şiddet: TV Dizilerinde Kadına Yönelik Şiddet Üzerine Bir Araştırma, Ocak 2009, 5/4, 95-104.

ÜNLÜER Ayhan Oğuz, 3984 Sayılı Radyo Televizyon Yasası Üzerine Bir Değerlendirme ve Bazı Öneriler, Temmuz 2000, 1/3, 18-24.

ÜNLÜER Ayhan Oğuz, Radyo Televizyon Yayıncılığında Küreselleşme ve Ulusal Yayıncılık Üzerindeki Etkileri, Temmuz 2005, 4/1, 11-20.

ÜNÜSAN Nurhan, Beslenme İletişimi, Ocak 2001, 1/4, 35-37.

VAROL Asaf, İletişim Fakülteleri ve Sorunlar, Ocak 2001, 1/4, 3-9.

VURAL Beril Akıncı ve Ayda SABUNCUOĞLU, Bilgi İletişim Teknolojileri ve Ütopyan Bakış Açısı, Temmuz 2008, 5/3, 5-19.

VURAL Beril Akıncı, Örgütsel Öğrenme ve Sürekli Gelişme, Temmuz 2003, 3/1, 91-96.

VURAL Z. Beril Akıncı ve Mikail BAT, Kurum Kültürü Analizi: Reklam Hizmet Ajansına Yönelik Bir Araştırma, Ocak 2008, 5/2, 35-60.

VURAL Z. Beril Akıncı ve Uğur BAKIR, Distopyan Perspektiften Bilgi İletişim Teknolojileri ve İnsanlığın Geleceği, Temmuz 2007, 5/1, 5-21.

WEAVER David H., Medya Gündem Kurması ve Kamuoyu: Bir Bağlantı Var mı? (Çeviren: Zülfikar Damlapınar), Temmuz 1999, 1/1, 140-147.

WEAVER David H., Medya Gündem Kurması ve Medya Manipülasyonu, (Çeviren: Zülfikar Damlapınar), Ocak 2001, 1/4, 44-56.

YAĞMURLU Aslı, E-Halkla İlişkiler ve Bakanlık Uygulamaları, Ocak 2010, 6/2, 62-80.

YAVUZ Şenay, Kurumsal Sosyal Sorumluluğun Kurumsal İmaj ve Satın Alma Kararı Üzerindeki Etkileri, Temmuz 2010, 6/3, 100-110.

YAYINOĞLU Pınar Eraslan, Yerel Yönetim Kuruluşlarında Halkla İlişkiler İşlevi ve Yeni Yaklaşımlar, Ocak 2005, 3/4, 41-52.

YEYGEL Sinem ve Mehmet YAKIN, Kurumsal Reklamlarda Göstergeler Aracılığıyla Marka Kimliğinin İletilmesi, Temmuz 2007, 5/1, 102-117.

YILDIRIM Besim, Gazeteciliğin Dönüşümü: Yöndeşen Ortam ve Yöndeşen Gazetecilik, Ocak 2010, 6/2, 230-253.

YILDIRIM Tarık Emre, İslamcı Türk Sinemasında Varoluşçu Çizgiler, Ocak 2009, 5/4, 161-174.

YILDIZ Nuran, Halkla İlişkilerde Kavramlar, Sınırlar, Sorunlar, Ocak 2010, 6/2, 24-32.

YILDIZ Sevil, Yayın Yapma Yasağı Kararlarının Türk Medyasına Yansıması, Ocak 2010, 6/2, 207-217.

YILMAZ Mehmet ve Güliz ULUÇ, "Hatırla Sevgili" Dizisindeki Temsili İle Bir Dönemin Anatomisi: 27 Mayıs 1960, Ocak 2008, 5/2, 136-151.

YILMAZ R. Ayhan, Reklamlarda Toplumsal Cinsiyet Kavramı: 1960-1990 Yılları Arası Milliyet Gazetesi Reklamlarına Yönelik Bir İçerik Analizi, Ocak 2007, 4/4, 143-155.

YILMAZ Süleyman Hakan, İdris Küçükömer'in Siyasal Tezleri Bağlamında AKP ve CHP Parti Programlarının Analizi, Temmuz 2007, 5/1, 156-173.

YİĞİT Zehra, Hollywood Sineması'nın Yeni Oryantalist Söylemi ve 300 Spartalı, Temmuz 2008, 5/3, 236-249.

YURDAKUL Nilay Başok ve Burcu ÖKSÜZ, Hastanelerde Bir Tanıtım Aracı Olarak Web Siteleri: İzmir İli Eğitim Hastaneleri ve Özel Hastanelerin Kurumsal Web Sitelerinin Kıyaslamalı Analizi, Temmuz 2007, 5/1, 118-134.

YÜCEDOĞAN Güleda, L'evolution Du Journalisme D'opinion En Turque, Temmuz 2001, 2/1, 137-141.

YÜKSEL Coşgül, Eğitim Senaryosu Üzerine Bazı Düşünceler- Bir Sistemler Yaklaşımı-, Temmuz 2002, 2/3, 4-16.

YÜKSEL Coşgül, Belgesel Sinemanın Doğruya Ulaşma Yolları, Ocak 2006, 4/2, 199-211.

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ DERGİSİ

Ayhan SELÇUK

1959 yılında Bozkır'da doğdu. İlk ve orta okulu Bozkır'da, liseyi Konya'da tamamladı. 1987 yılında Konya Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü'nden mezun oldu. 1988'de mezun olduğu bölüme Araştırma Görevlisi olarak atandı. 1990 yılında Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Alman Dili ve Edebiyatı Anabilim Dalında Yüksek Lisansını, 1995 yılında ise, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde aynı anabilim dalında doktorasını tamamladı. DAAD (Alman Akademik Mübadele Kurumu) ve Avusturya Devlet Bursuyla, Almanya ve Avusturya'da kültürlerarası iletişimle ilgili araştırmalar yaptı. 1996 yılında Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Alman Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne Yardımcı Doçent olarak atandı. 1 Ocak 2004 - 2 Kasım 2007 tarihleri arasında S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdür Yardımcılığı görevini yürüttü. 2006 yılında "İletişim Bilimleri" alanından doçent oldu ve Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü Basın Yayın Tekniği Anabilim Dalına Doçent olarak atandı. Halen, Gazetecilik Bölümü Basın Yayın Tekniği Anabilim Dalı Başkanlığı görevini yürütmektedir. Evli ve iki çocuk babasıdır.

ÖZET

1992 yılında çıkmaya başlayan *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, yılda iki kez yayımlanan hakemli bir akademik dergidir. Dergide, sosyal bilimlerinin bütün alanlarıyla ilgili bilimsel çalışmalara yer verilmektedir.

Bu çalışmada, *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* genel ve biçimsel özelliklerinin yanı sıra, ilk çıkışından günümüze kadar geçirmiş olduğu evreler ve istatistiksel içyapı özellikleri açısından değerlendirilmiştir. Çalışmanın sonunda, dergide yayımlanan bütün makalelerin yazar adlarına göre dizini verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Akademik dergiler, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, yayın politikası, içyapı özellikleri, yazar dizini.

THE JOURNAL OF SOCIAL SCIENCES INSTITUTE OF SELCUK UNIVERSITY

ABSTRACT

The Journal of Social Sciences Institute of Selcuk University started its issue life in 1992 and it is a refereed and academic journal which is published twice time in a year. It involves studies which are from every field of social sciences.

In the study, beside its general and formal features The Journal of Social Sciences Institute was evaluated according to its statistical structure features and its changing phases from its first day. At the last section of the study, an index of all lectures was given according to writes' names.

Keywords: Academic Journals, Journal of Social Sciences Institute, Policy of Issue, Structural Features, Index of Writers.

GİRİŞ

Bilimsel çalışmaların ve bu çalışmalar sonucunda üretilen bilginin, özelde ilgili bilim insanları arasında paylaşılması, genelde kamuoyuna duyurulması ve diğer araştırmacıların kullanımına sunulması için herhangi bir kitle iletişim aracında yayımlanmasına ihtiyaç vardır. Bu bağlamda en fazla yararlanılan araçların başında kuşkusuz bilimsel/akademik dergiler gelmektedir. Bilinen ilk bilimsel dergi 1665 yılında "Jornal de Scavant" adıyla Fransa'da yayımlanmıştır. (Pross, 1967: 47) Bunu, yine aynı yıl İngiltere'de yayımlanmaya başlayan Philosophical Transaction ile, 1668'de Roma'da yayımlanan Giornale de Letterati adlı dergiler izlemiştir (Katırcı, 2008). 1682 yılında Leipzig'de Latince olarak yayımlanan Acta Eruditorum adlı dergi ile, 1688'de Almanca olarak çıkan Monatsunterredungen des Thomasius, ilkler arasında anılan dergilerdendir (Erol 2009: 9). Avrupa ülkelerinde olduğu gibi, Türkiye'de de ilk yayımlanan dergiler bilimsel amaçlı yayınlar olmuştur (Şimşek, 2001). Bu noktada görüş birliği olmakla birlikte, ülkemizde yayımlanan ilk derginin hangisi olduğu ya da ne zaman yayımlandığı konusundaki görüşler farklılık arz etmektedir. Çeşitli kaynaklarda (Güzelant, 1998; Akçicek ve Kayar, 1992; Kazancıgil ve Solok, 1981, aktaran Kozak, 2002: 238) ilk derginin, 1849 yılında yayımlanan *Vekayi-i Tıbbiye adlı bir* sağlık dergisi olduğu ifade edilirken, Ertuğ'un Basın ve Yayın Hareketleri Tarihi başlıklı kitabında, Türkiye'de yayımlanan ilk derginin, 1862 yılında "Cemiyet-i İlmiye-i Osmaniye" derneğinin yayın organı olarak çıkartılan *Mecmua-i Fünun*[1] olduğu belirtilmektedir (1970: 186).

Takip eden yıllarda belirli alanlara ilişkin dergilerin yayımlanmaya başladığı görülmektedir. 1863 yılında yayımlanan *Musıkî-i Osmani*[2], 1864'de çıkan *Ceride-i Askeriye*[3] , ilk çocuk dergisi unvanına sahip olan ve 1869'da yayımlanmaya başlayan *Mümeyyiz*[4] adlı dergi ile aynı yıl yayın hayatına başlayan ve ilk mizah dergisi olarak kabul edilen *Diyojen*[5] bunlardan bazılarıdır (Ertuğ, 1970: 214). Veteriner hekimliği alanında, 1880'de yayımlanan *Vasıta-ı Servet* ve 1908 yılında çıkan *Mecmua-i Fünûn-ı Baytariyye* adlı dergilerin (Özen ve Özgür, 1999, aktaran Kozak 2002: 238) yanı sıra, tıp alanında, 1910'da yayın hayatına başlayan Hekim dergisiyle, onu takip eden ve her ikisi de 1920'den itibaren yayımlanan *Türk Hekimi* ve *Türk Tıp Mecmuası* adlı dergiler, bu anlamda anılmaya değer öteki dergilerdir (Dinç, 1989, aktaran Kozak 2002: 238).

Türkiye'de ilk akademik derginin 1911 yılında yayınlandığını ve 1911-1923 arası yayın hayatına başlayan akademik dergi sayısının sadece üç tane olduğunu belirten Kozak, 1971 yılından itibaren akademik dergilerin sayısında[6] gözle görülür bir artış yaşandığı, nitelik olarak da önceki dönemlere nazaran farklılık

1 Derginin sahibi, aynı zamanda "Cemiyet-i İlmiye-i Osmaniye" derneğinin kurucusu olan Mehmet Tahir Münif Paşa'dır. Fizik, kimya, felsefe, tarih ve coğrafya, sosyoloji gibi çeşitli alanlarda makalelerin yer verildiği Mecmua-i Fünun, iki yıl yayınlandıktan sonra, İstanbul'da ortaya çıkan kolera salgını nedeniyle 1864 yılında yayınını durdurmak zorunda kalmıştır. 1866'da tekrar yayımlanmaya başlayan dergi, birkaç yıl sonra bir kez daha yayınını durdurmuştur. İlerleyen yıllarda (1883) Münif Paşa, dergiyi üçüncü kez çıkarma girişiminde bulunmuş ancak, bu da fazla uzun soluklu olmamış ve dergi birkaç yıl sonra tamamen kapanmıştır (Ertuğ, 1970: 186-188).

2 İlk Türk müzik dergisi olan Musikî-i Osmani, on sayı yayımlandıktan sonra kapanmıştır (Oral, 1967: 10).

3 Ertuğ'un, Basın ve Yayın Hareketleri Tarihi adlı kitabında, "dergi" olarak nitelenen Ceride-i Askeriye, Fuat Süreyya Oral'ın Basın Tarihi kitabında "ilk Türk ordu gazetesi" olarak anılmaktadır. Bununla birlikte her iki çalışmada da Ceride-i Askeriye'nin Harbiye Nezareti tarafından 1864 yılında yayımlanmaya başladığı, Fuat Paşanın Şinasi'den yazı yazma konusunda yardım talep ettiği ve Ceride-i Askeriye'nin yönetimine Ahmet Mithat Efendi'nin getirildiği bilgisi yer almaktadır (bkz. Ertuğ, 1970: 189, Oral, 1967: 101-102).

4 Sıtkı Efendi tarafından aynı isimle çıkartılan gazetenin, "çocuklara mahsus ilavesi" olarak yayımlanan Mümeyyiz, Türkiye'de yayımlanan ilk çocuk dergisi unvanına sahiptir. Önceleri dört sayfa olarak basılan dergi, gördüğü ilgiden dolayı daha sonra sekiz sayfa olarak yayımlanmıştır (Ertuğ, 1970: 214).

5 Teodor Kasap tarafından çıkartılan Diyojen, daha önce Rumca ve Fransızca olarak yayımlanmıştır. Ayrıntılı bilgi için bkz. Çakır, 2005: 161-172).

6 Türkiye İstatistik Kurumu'nun, Millî Kütüphane'nin verilerine dayanarak 1978–2005 yıllarını kapsayacak şekilde hazırlamış olduğu tabloya göre, Türkiye'de 1978'de toplam 2256 gazete ve dergi yayınlanırken, 2005 yılında bu rakam 5653'e çıkmıştır. 1978 verilerine göre, bu yayınların 1012'sinin genel konulu yayınlar, 806'sının ise sosyal

gözlendiği tespitinde bulunmaktadır (2002: 239). En belirgin farklılaşmanın 1995 yılından sonra, üniversitelerdeki akademik yükseltme ve atamalarda makale yayımlama ölçütünün yaygın bir şekilde uygulanmaya konulması, bunun bir sonucu olarak da, daha önce hakemsiz olan dergilerin ya da yenilerinin hakemli olarak yayımlanmaya başlamasıyla gerçekleştiği söylenebilir (Kozak, 2002: 239). Özellikle, Üniversitelerarası Kurul'un doçentlik sınavı başvuru ölçütlerinde değişikliğe giderek, yurtiçinde yayımlanan makalelere ilişkin, "ulusal hakemli dergi"de[7] yayımlanmış olma koşulunu getirmiş olması, bu anlamda önemli bir değişim ve dönüşüme yol açmıştır. Bu uygulama, sadece akademik dergilerde yapısal bir değişikliğe neden olmakla kalmamış, aynı zamanda, yayın yapacak akademisyenlerin, özellikle de doçent adaylarının, Üniversitelerarası Kurul'un belirlediği ölçütlere uygun dergilere yönelmelerine yol açmıştır. 1992 yılında hakemsiz olarak yayımlanmaya başlayan *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi* de bu değişime ayak uyduran ve 2002'den bu tarafa hakemli olarak, yılda iki kez yayımlanan akademik bir dergidir.

Bu çalışmada, *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*'nin genel özellikleri, ilk çıkışından günümüze kadar geçirmiş olduğu evreler, biçimsel özellikleri, içyapı özellikleri, yayın politikası, makale gönderme ve değerlendirme süreçleri, erişim imkânları, hangi kurumlar tarafından dizinlendiği ve dağıtıldığı yerlere ilişkin bilgilerin yanı sıra, bugüne kadar yayımlanmış tüm makalelerin yazar adlarına göre dizini verilecektir.

1. SOSYAL BİLİMLER ENSTİTÜSÜ DERGİSİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

İlk sayısı 1992 yılında çıkan Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, akademik bir dergi olmasına rağmen, 90'lı yılların Türkiye'sindeki birçok benzerleri gibi hakemsiz olarak yayınlanmaya başlamış ve bu durum 2002 yılına kadar devam etmiştir. Jenerik sayfasına, "Selçuk Üniversitesi Yönetim Kurulu'nun 16.1.1992 tarih ve 92/2 sayılı onayı ile 500 adet basılmıştır" şeklinde bilgi notu düşülen enstitü dergisinin ilk sayısında, dönemin enstitü müdürü Prof. Dr. Selçuk Ünlü, "Çıkarken" başlığıyla kaleme aldığı yazıda; üniversitelerin bir ülkenin bilim merkezleri olduğu, "ilmî faaliyetleriyle ülkelerinin hayatlarına içtimaî, sınaî, tarihî, iktisadî ve kültürel" açıdan yön verdikleri, bunun da "ilmî neticelerin reel hayata uygulanması, toplum hayatının hizmetine sokulmasıyla mümkün" olabileceği, aksi takdirde üniversite ile toplum arasında bir kopukluğun söz konusu olacağı ve ilmin taban bulamayacağı yönündeki düşüncelerini aktardıktan sonra, dergiyi çıkarma amaçlarını, yayın politikaları ve hedeflerini şu şekilde dile getirmiştir:

"Üniversitemiz'in bir birimi olan Sosyal Bilimler Enstitümüz'de de, seviyeli bir ilmî zihniyet hâkim olup, Enstitümüz görev alanı dâhilinde olan eğitim, iktisat, ilahiyat, edebiyat, tarih, sosyoloji, hukuk, yabancı dil - edebiyatla ilgili inceleme ve araştırmaları yayın yoluyla reel hayata uygulamayı gaye bilmektedir. İşte bu maksatla yukarıdaki sahalarda araştırmaları ihtiva eden bir Enstitü Mecmuası neşretmeye karar verdik. Bu esnada da daha ziyade akademik hayata yeni intisap eden ve kariyer hedefleyen arkadaşlarımıza imkân ve öncelik tanıdık. Konya ve civarı, sosyal sahalarda araştırma yapanlar için son derece zengin bir hazine teşkil etmektedir. Genç akademisyenlerin bu hazineden nasiplenmelerini umuyoruz. Böylece halk-üniversite kaynaşması da kolay gerçekleşecektir."

Ünlü, derginin hakemsiz olmasından dolayı, yayımlanan makalelerin seçimine ilişkin izledikleri yolu da, *"Mecmuamız, ilk defa neşredildiği için, seviyeyi muhafaza etmeye*

bilimler ile ilgili olduğu belirtilirken, 2005 yılında genel konulu yayınların sayısı 3083, sosyal bilimler alanında yayımlananların sayısı ise 1099 olarak verilmiştir (bkz. http://www.tuik.gov.tr/yillik/Ist_gostergeler.pdf).

7 Ulusal hakemli dergi, "Editörü ve en az beş değişik üniversitenin öğretim üyelerinden oluşmuş danışmanlar grubu olan, bilimsel/sanatsal özgün araştırma makaleleri yayımlayan, yılda en az iki kez yayımlanan ve son beş yılda düzenli olarak basılıp dağıtımı yapılmış, üniversite kütüphanelerinde erişilebilir olan dergi" şeklinde tanımlanmaktadır (bkz. http://www.uak.gov.tr/temelalanlar/tablo11.pdf).

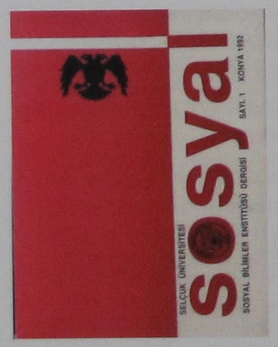
bilhassa itina ettik ve teşkil edilen bir komisyon, gönderilen yazıları seçime tabî tuttu" şeklinde açıklamaktadır.

1992-1994 yılları arasında yılda bir sayı olmak üzere 3 sayısı çıkan derginin yayımına, çeşitli nedenlere bağlı olarak yaklaşık beş yıl ara verilmiştir. 1999 yılından itibaren tekrar yayımlanmaya başlayan Enstitüsü Dergisinin aynı yıl içerisinde 2 sayısı birden çıkarılmıştır. Altıncı sayısı 2000 yılında çıkan derginin yayımına 2001 yılında bir kez daha ara verilmiştir. 2002 yılında hakemli olan ve o tarihten bugüne, düzenli olarak ve yılda iki kez yayımlanan Sosyal Bilimler Enstitüsü Enstitü Dergisi, bu çalışmanın yapıldığı tarihe kadar 23. sayısını geride bırakmıştır. Derginin hakemsiz olarak yayımlanan sayılarının (1-6 sayılar) editörlük görevinin, Ünlü'nün de yukarıda işaret ettiği gibi, oluşturulan bir komisyon tarafından yürütüldüğü anlaşılmaktadır. Enstitü Dergisinin resmi/kurumsal anlamda ilk editörü, aynı zamanda dönemin enstitü müdür yardımcılığı görevini yürüten Bayram Ürekli'dir. Derginin 7. sayısı Bayram Ürekli'nin editörlüğünde çıkarken, 8, 9 ve 10. sayıların editörlüğünü Ürekli ve Ahmet Çaycı birlikte yapmışlardır. 11. sayıdan 17. sayıya kadar editörlük görevi, yine dönemin enstitü müdür yardımcıları olan Ayhan Selçuk ve Fatih Tepebaşılı tarafından yürütülmüştür. 18-20 arası sayıların editörlüğünü Fatih Tepebaşılı ve Doğan Yörük birlikte yaparken, 21 ve 22. sayılarda editör sayısı üçe çıkmıştır. 21. sayıda Tepebaşılı ve Yörük'ün yanı sıra Yılmaz Koç, 22. sayıda ise Mehmet İpçioğlu bu görevi üstlenmişlerdir. Derginin son sayısı (23. sayı), aynı zamanda enstitü müdür yardımcısı olan Abdullah Koçak'ın editörlüğünde yayımlanmıştır.

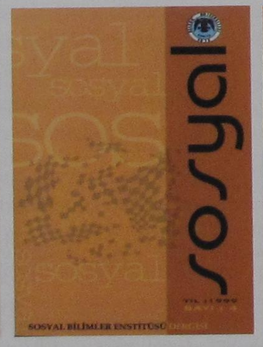
Derginin sahipliği, Sosyal Bilimler Enstitüsü adına dönemin enstitü müdürleri tarafından üstlenilmektedir. Yayın Kurulu'nda, Enstitü Yönetim Kurulu Üyeleri yer alırken, Danışma Kurulu, çeşitli üniversitelerde görev yapan öğretim üyeleri tarafından oluşturulmuştur.

1.1. DERGİNİN BİÇİMSEL ÖZELLİKLERİ

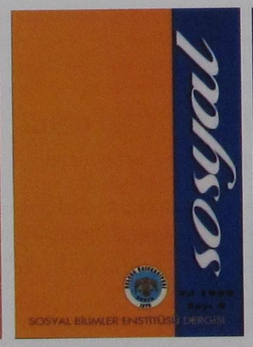
İlk sayısından 20. sayıya kadar orta boy kitap büyüklüğünde yayımlanan *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,* 21. sayıdan itibaren A4 kâğıdı (210 x 297 mm) ebadında büyük boy olarak yayımlanmaya başlamıştır. Derginin gerek dış/iç kapak tasarımında gerekse sayfa düzeninde, Sosyal Bilimler Enstitüsü adına derginin sahipliğini üstlenen müdür veya editörlerin değişmesiyle farklılaşma yaşandığı gözlenmektedir. Birkaç istisna dışında; her sayısının kapak renginin ayrı olması, kullanılan amblemler ya da amblemlerin kapak kompozisyonundaki yeri, derginin künyesine ilişkin bilgilerin farklı puntolarla yatay veya dikey olarak yazılması gibi biçimsel özellikler, ilk bakışta dikkat çeken farklılıklar olarak sıralanabilir. Bugüne kadar yayımlanmış olan *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*nin kapak tasarımları aşağıdaki gibidir:

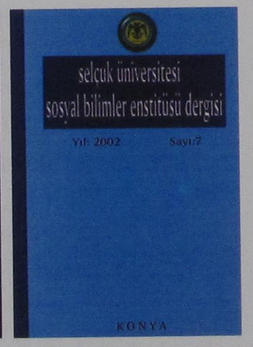
1-3. Sayılar

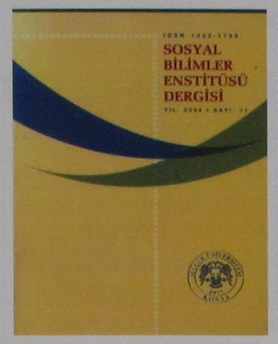
4. Sayı

5-6. Sayılar

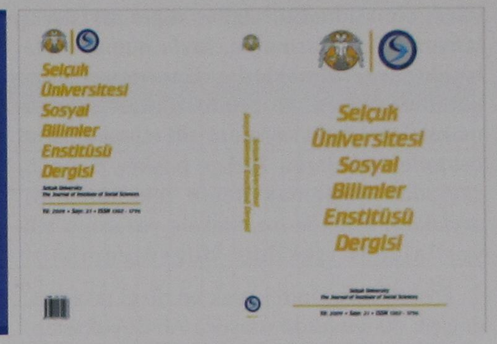
7-10. Sayılar

11. Sayı

12-20. Sayılar

21-23. Sayılar (Ön ve Arka Kapak)

Bu çalışmanın yapıldığı tarih itibariyle 23 sayısı çıkan Enstitü dergisi, resimlerde de görüldüğü üzere, sürekli kendisini yenileyen bir görünüm arz etmektedir. Derginin kapak kompozisyonunda 12. sayıdan itibaren üniversitenin çift başlı kartal ambleminin yanında, Sosyal Bilimler Enstitüsünün, iç içe geçmiş iki hilalden oluşturulan kendi amblemine de yer verildiği görülmektedir. Özellikle bu sayıdan sonra biçimsel anlamda belli bir standartlaşmaya gidildiği de belirtilmesi gereken diğer bir husustur. 12-20 arası sayıları aynı kapak tasarımıyla yayımlanan enstitü dergisi, 21. sayıdan itibaren hem ebat, hem kapak kompozisyonu, hem de sayfa düzeni açısından öncekilerden tamamıyla farklı bir formatta çıkartılmaya başlanmıştır. Dergilerin sayfa düzeni; makalelerin başlangıç sayfası, sayfa numaralarının yeri, yayımlanan makale ve sayfa sayısı gibi özellikler, kapak tasarımındaki farklılaşmaya paralel olarak çeşitlilik göstermektedir. Derginin ilk dört sayısında makaleler birinci sayfadan başlatılırken (iç kapak, künye, içindekiler sayfası numaralandırılmamıştır) ve sayfa numaraları sağ alt köşede başlayıp sol alt köşede devam edecek şekilde çapraz olarak verilirken, 5-10 arası sayılarda ilk makale beşinci sayfadan başlatılmış ve sayfa numaraları öncekilerin tam tersi, sağ üst köşede başlayıp sol üst köşede devam edecek şekilde yapılandırılmıştır. 11. sayıdan itibaren ise gerek makalelerin başlangıç sayfasında gerekse sayfa numaralarının verilişinde önceki sayılara nazaran farklı bir yapılandırma söz konusudur. İç kapak, künye ve içindekiler sayfasından sonra başlatılan makalenin ilk sayfasında sayfa numarası bulunmazken, ikinci sayfadan itibaren verilen sayfa numarası, sayfanın alt kısmında ve ortasında yer almaktadır.

Derginin ilk üç sayısında makaleler, kendi içerisinde konularına göre (Edebiyat, Tarih, Eğitim gibi) sınıflandırılmış ve bu sınıflandırma, alanla ilgili ilk makalenin yer aldığı sayfanın üst kısmında, bölüm başlığı şeklinde iri puntolarla belirtilmiştir. Diğer sayılarda böyle bir gruplandırmaya gidilmemiş ve makaleler, bazı istisnalar dışında, genellikle yazar ad veya soyadına göre sıralanarak yayımlanmıştır. Bazı sayılarda (5-6. sayılar) makalenin ikinci sayfasından itibaren sayfanın üst kısmında, sayfa numarasıyla birlikte "Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi" ifadesine yer verilirken, bazılarında (7. sayı) makalenin ikinci sayfasının üst kısmında yazar adı, takip eden sayfada ise makale adı yer almaktadır. 8, 9 ve 10. sayılarda ise makalenin ilk sayfasından sonra üst bilgi olarak "Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi" ifadesinin yanında yazar adına da yer verilmiştir. 11-20 arası sayılarda da 7. sayıdaki sayfa düzeni uygulanmıştır. 21. sayıdan itibaren derginin ebadı ve kapak tasarımıyla birlikte, sayfa düzenin de tamamen değiştiği görülmektedir. İlk dikkat çeken farklılık; makale başlıklarının, araya çizgi konularak, bir tarafta Türkçe, diğer tarafta İngilizce olacak şekilde iki dilde verilmiş olmasıdır. Önceki sayılardan farklı olan diğer bir özellik ise, makalelerin yer aldığı ilk sayfada üst bilgi olarak, derginin tam adı (Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi), sayısı ve yayımlandığı yılın

yazılı olmasıdır. Bu bilgiler, diğer sayfaların tamamının alt kısmında, sayfa numarasıyla birlikte yer almaktadır. Garamond yazı karakteriyle ve 11 punto olarak dizilen makalelerin öteki sayfaları; çift numaralıların üstünde makalenin Türkçe başlığı, üçüncü sayfadan başlamak üzere tek numaralı sayfaların üstünde ise, makale yazarının adı yer alacak şekilde düzenlenmiştir.

Enstitü dergisinin kapak ve dizgi tasarımı, değişik dönemlerde sırasıyla Ali Büyükaslan, Harun Yıldız ve Alper Tunga Alkan tarafından yapılmıştır.

1.2. İSTATİSTİKSEL İÇYAPI ÖZELLİKLERİ

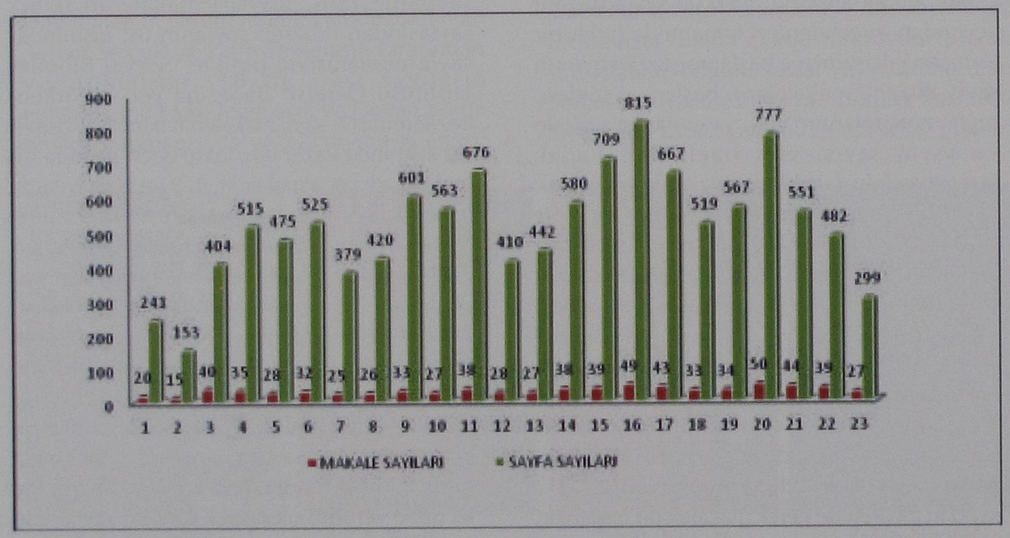
Enstitü dergisinin istatistiksel içyapı özellikleri; makale sayıları, toplam sayfa sayısı, yayımlanan yazıların türleri, dili, yazarların ünvanları, kurum içinden ya da dışından olma durumlarına ve bölgelere göre dağılımı gibi ölçütler dikkate alınarak incelenmiştir.

Tablo 1. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisinde Yayımlanan Makale ve Sayfa Sayıları

DERGİ SAYI Nr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	TOPLAM
MAKALE SAYILARI	20	15	40	35	28	32	25	26	33	27	38	28	27	38	39	49	43	33	34	50	44	39	27	770
SAYFA SAYILARI	241	153	404	515	475	525	379	420	601	563	676	410	442	580	709	815	667	519	567	777	551	482	299	11770

Tablo 1'de görüldüğü gibi, ilk sayısında 20 makaleye[8] yer verilen Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde, daha sonra yayımlanan makale sayıları 15 ile 50 aralığında değişim göstermektedir. Makale ve sayfa sayısı açısından belli bir standardın uygulanmadığı gözlenen enstitü dergisinde, bugüne kadar yayımlanan makale sayısı 770, makalelerin toplam sayfa sayısı ise 11770 olarak tespit edilmiştir. Şekil 1'de somut olarak görüleceği üzere, sayfa sayılarında da önemli farklılıklar olan enstitü dergisinin sayfa sayıları 153 ile 815 arasında değişmektedir.

Şekil 1. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisinde Yayımlanan Makale ve Sayfa Sayıları

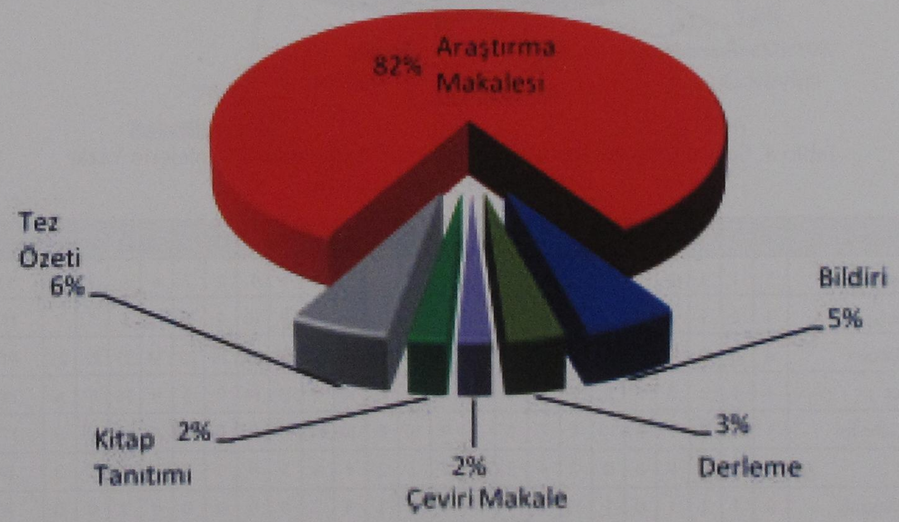
8 "Makale" sözcüğü, dergide yayımlanan bütün yazılar için kullanılmıştır. Aşağıda, dergide yayımlanan yazı türleriyle ilgili ayrıntılı bilgi verilmiştir.

Tablo 2. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisinde Yayımlanan Yazı Türleri

Dergi Sayı Nr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	TOPLAM
Araştırma Makalesi	20	12	31	29	18	28	18	20	29	23	34	26	23	28	36	37	36	25	28	44	40	32	17	634
Bildiri	0	1	0	0	4	1	0	0	2	2	0	0	0	1	1	3	3	6	2	5	1	0	7	39
Derleme	0	0	0	0	2	1	3	4	1	0	0	1	0	3	0	4	1	0	1	1	1	1	1	25
Çeviri Makale	0	2	5	2	2	0	0	0	1	0	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	14
Kitap Tanıtımı	0	0	4	4	1	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	4	1	16
Tez Özeti	0	0	0	0	1	2	3	1	0	2	4	1	4	5	1	5	3	2	3	0	2	2	1	42
GENEL TOPLAM																								770

Tablo 2'de Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde yayımlanan çalışmaların yazı türlerine göre dağılımı verilmiştir. 23 sayıda yayımlanan toplam 770 çalışmanın 634'ü araştırma makalesi, 42'si tez özeti, 39'u ise daha önce herhangi bir sempozyum veya kongrede sunulmuş bildiriden oluşmaktadır. Derleme kategorisinde değerlendirilen çalışmaların sayısı 25 iken, kitap tanıtımı veya eleştirisi şeklinde yayımlanan yazı türü 16 olarak tespit edilmiştir. Çeviri makale kategorisine giren çalışmaların sayısı ise 14'dür. Şekil 2'de görüldüğü gibi, yayımlanan yazı türleri içerisinde araştırma makalesinin oranı %82'ye karşılık gelmektedir. İkinci sırada yer alan tez özetlerinin oranı %6'ya tekabül ederken, üçüncü sıradaki bildiriler, yayınların %5'lik dilimini oluşturmuştur. Derlemelerin toplam yayın içerisindeki payı %3 iken, bu oran çeviri makale ve kitap tanıtımı kategorileri için %2 olmuştur.

Şekil 2. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisinde Yayımlanan Yazı Türlerinin Yüzdelik Dağılımı

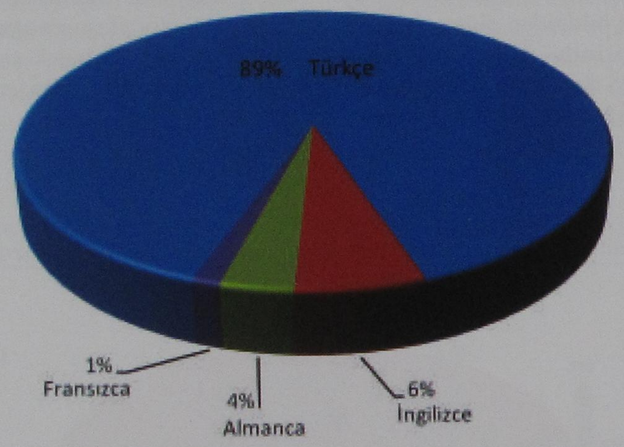

Tablo 3. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisinde Yayımlanan Makalelerin Yazı Dillerine Göre Dağılımı

DERGİ SAYI Nr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	TOPLAM
TÜRKÇE	20	12	37	30	27	27	17	22	28	24	35	26	24	34	36	45	39	29	32	44	39	35	26	688
İNGİLİZCE	0	2	1	4	0	4	4	1	3	1	0	1	1	3	0	3	1	3	1	4	5	3	1	46
ALMANCA	0	1	1	1	1	1	2	1	0	1	2	1	1	1	3	1	3	1	1	2	0	1	0	26
FRANSIZCA	0	0	1	0	0	0	2	2	2	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	10
GENEL TOPLAM																								770

Tablodan da anlaşılacağı üzere, enstitü dergisinde yayımlanan 770 makalenin 688'inin Türkçe, 46'sının İngilizce, 26'sının Almanca, 10'unun ise Fransızca olarak kaleme alındığı saptanmıştır. Buna göre; Türkçe yazılan makaleler %89'luk oranla ilk sırada yer alırken, bunu %6'lık oranla ikinci sıradaki İngilizce çalışmalar takip etmiştir. Üçüncü sırada yer alan Almanca makalelerin oranı %4'e karşılık gelirken, son sıradaki Fransızca yayınların payı %1 olmuştur.

Şekil 3. Yayımlanan Makalelerin Dillerine Göre Yüzdelik Dağılımı

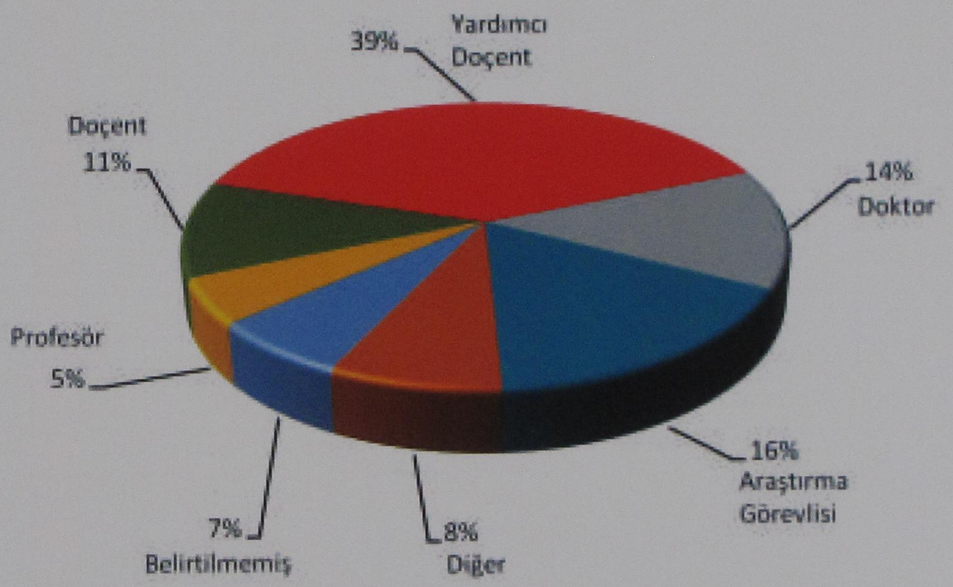

Tablo 4. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisinde Yayımlanan Makalelerin Yazar Unvanlarına Göre Dağılımı

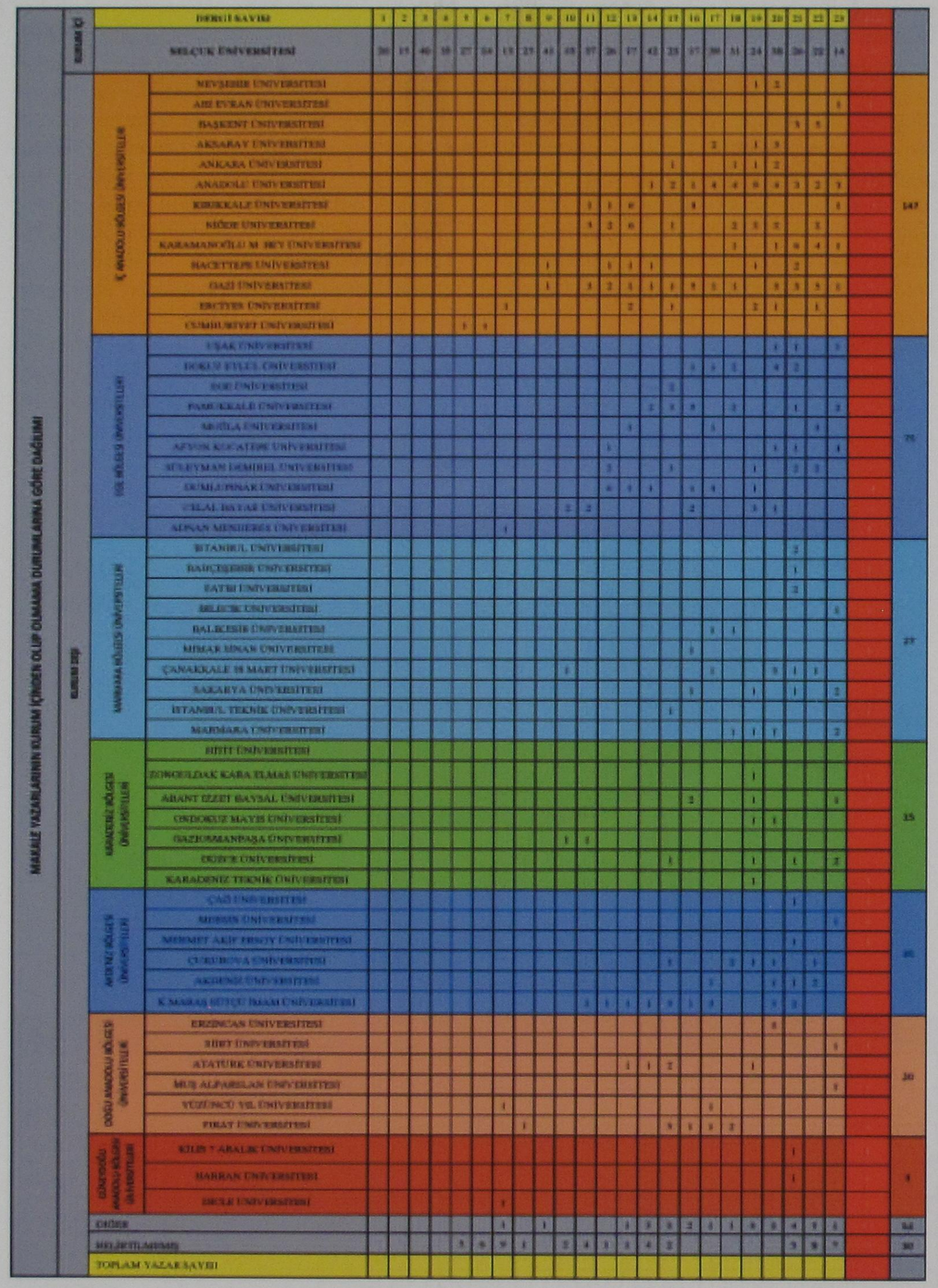
Dergi Sayı Nr.	1	2	3	4	5	6	7	8	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19	20	21	22	23	TOPLAM
Profesör	5	1	3	5	4	1	1	1	1	1	2	1	2	3	2	1	1	2	7	6	0	2	1	53
Doçent	4	2	5	4	7	4	0	3	4	0	3	5	3	3	6	9	10	5	8	12	6	5	7	115
Yrd. Doçent	8	8	21	11	9	7	3	4	17	10	25	18	19	20	22	32	23	26	22	34	31	22	21	413
Doktor	1	1	3	8	8	8	0	1	4	3	7	3	6	10	8	9	14	7	5	0	16	17	6	145
Arş. Görevlisi	1	0	5	9	3	10	2	7	8	7	9	10	6	10	11	8	9	6	12	20	5	10	6	174
Diğer	1	2	2	0	0	0	2	4	3	3	2	1	2	8	5	5	9	5	7	9	6	5	3	84
Belirtilmemiş	0	1	1	1	0	1	19	6	7	14	5	5	1	4	3	0	0	0	0	0	2	0	0	70
GENEL TOPLAM																								1054

Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde yayımlanmış olan 770 makalenin toplam 1054 yazarı bulunmaktadır. Bu durum, yazılan makalelerin önemli bir bölümünün çok yazarlı olmasından kaynaklanmaktadır. 1054 yazarın 53'ü profesör, 115'i doçent, 413'ü yardımcı doçent, 145'i doktor, 174'ü araştırma görevlisi ünvanına sahiptir. Öğretim görevlisi, okutman, uzman, lisansüstü öğrenci, öğretmen, askeri personel vb. ünvanları olan yazarlar "Diğer" kategorisinde değerlendirilmiştir. Çalışmalarda adı geçen 70 yazarın unvanın belirtilmediği görülmüştür. Yüzdelik dağılımın verildiği şekilde de (Şekil 4) görüldüğü gibi, yazarların büyük çoğunluğunu oluşturan yardımcı doçentler %39'luk oranla ilk sırada, %16'lık orana sahip araştırma görevlileri ikinci, %14'lük paya sahip doktor ünvanlı yazarlar ise üçüncü sırada yer almaktadır. Yazarların %11'ini doçentler oluştururken, profesör ünvanlı yazarların oranı %5'dir. Diğer kategorisine giren yazarlar %8'lik bir dilimi temsil ederken, ünvanı belirtilmemiş yazarlarda bu oran %7'yi bulmaktadır.

Şekil 4. Yayımlanan Makalelerin Yazar Ünvanlarının Yüzdelik Dağılımı

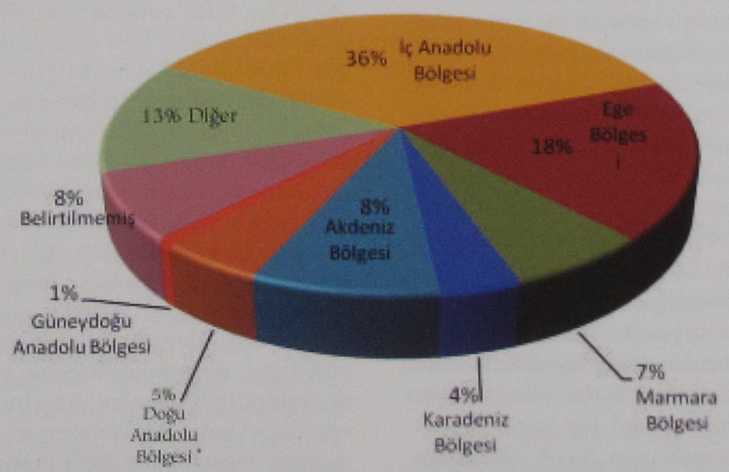
Tablo 5. Makale Yazarlarının Kurum İçinden Olup Olmama Durumlarına Göre Dağılımı

Tablo 5'de, *Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*'nde makalesi yayımlanan yazarların, kurum içinden olup olmama durumlarına ve bölgelere göre dağılımına yer verilmiştir. Yaptığımız araştırmada, 1054 yazarın 649'unun Selçuk Üniversitesinin kendi öğretim elemanı olduğu, geriye kalan 352 yazarın ise başka üniversitelerden veya üniversite dışı kurumlardan oldukları saptanmıştır. "Diğer" kategorisinde yer alan 30 yazar arasında öğretmen, millî eğitim müfettişi, eğitimci, bankacı, Kara Kuvvetleri Komutanlığı ya da Genel Kurmay Başkanlığı personeli gibi çeşitli kurum ve kuruluşlarda görev yapan kişiler bulunmaktadır. Kurumu belirtilmemiş olan yazar sayısı ise 53'tür. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde makalesi yayımlanan kurum dışı yazarların sayısının hatırı sayılır düzeyde olduğu ve bu yazarların büyük çoğunluğunun (322) Türkiye'nin her bölgesine yayılmış, 51'i devlet, 4'ü özel olmak üzere 55 farklı üniversitenin öğretim elemanları oldukları tespit edilmiştir. Yazarların görev yaptıkları üniversiteleri bölgelere göre gruplandırdığımızda[9]; İç Anadolu Bölgesi üniversiteleri 147 yazarla ilk sırada yer alırken, bunu 75 yazarla Ege Bölgesi üniversiteleri takip etmiştir. Üçüncü sıradaki Akdeniz Bölgesi üniversitelerine mensup yazarların sayısı 35 iken, son sıradaki Güney Doğu Anadolu Bölgesi üniversitelerinden makalesi yayımlanan yazar sayısı 3'tür.

Elde edilen verilerin yüzdelik olarak genel bir değerlendirilmesi yapıldığında, kurum içinden yazarların (649 yazar) oranının %61'e karşılık geldiği, kurum dışı yazarların (405 yazar) ise %39'luk bir dilimi oluşturduğu görülmektedir. Şekil 5'de de görüldüğü gibi, kurum dışı yazarların (öğretim elemanları, "diğer" kategorisine girenler ve kurumu belirtilmeyenler) kendi içinde yüzdelik dağılımının yapılması durumunda, ilk sırayı %36'lık oranla İç Anadolu Bölgesi üniversitelerinde görev yapan öğretim elemanları alırken, ikinci sırayı %18 ile Ege Bölgesi üniversitelerinde çalışanlar almıştır. Üçüncü sırada ise, %13'lük oranla "Diğer" kategorisinde değerlendirilen yazarlar bulunmaktadır. Akdeniz Bölgesi'ndeki çeşitli üniversitelerde görev yapan yazarlar ile "kurumu belirtilmemiş" olanların yüzdelik dağılımdaki payları %8'er olmuştur. Geriye kalan yazarların bölgelere göre dağılımı ise; Marmara Bölgesi %7, Doğu Anadolu Bölgesi %5, Karadeniz Bölgesi %4, Güneydoğu Anadolu Bölgesi %1 şeklindedir.

Şekil 5. Kurum Dışı Yazarların Bölgelere Göre Yüzdelik Dağılımı*

*Selçuk Üniversitesi bölgelere dâhil edilmemiştir

9 Selçuk Üniversitesi bu gruplandırmanın dışında tutulmuştur.

2. DERGİNİN YAYIN POLİTİKASI VE KURALLARI

Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde dil, edebiyat, tarih, iktisat, iletişim gibi sosyal bilimlerle ilgili akademik çalışmaların yanı sıra, derleme ve kitap tanıtımlarına yer verilmektedir. Dergiye gönderilen yazıların daha önce hiçbir yerde yayınlanmamış olması ya da aynı anda yayımlanmak üzere başka bir yayın organına gönderilmemiş olması gerekmektedir. Söz konusu yazının, herhangi bir sempozyum ya da kongrede sunulmuş bildiri olması durumunda ise, sempozyumun/kongrenin adı, yeri ve tarihinin dipnot olarak belirtilme zorunluluğu vardır. 21. sayıdan itibaren sayfa düzeninde bütünüyle farklılaşmaya gidilmesinden sonra, makale başlığının büyük harfle, koyu ve çift sütunlu olarak, (sol sütunda Türkçe, sağ sütunda İngilizce başlık) sayfanın ortasına gelecek şekilde, "Garamond" yazı karakteriyle ve 16 punto ile yazılması talep edilmektedir. Makalelerin yazılımında Microsoft Word programının kullanılması, sayfa düzenin A4 boyutunda (210 x 297 mm.) kağıdın üst ve alt kenarlarından 3,5, sağ ve sol kenarlarından 2,5 cm. boşluk bırakılarak ve iki yana yaslı olarak biçimlenmesinin yanı sıra makalelerin kaynaklar dâhil, 15 sayfadan fazla olmaması önem taşımaktadır. Makalelerin Türkçe ve İngilizce özetinin yazılması bir zorunluluk olmakla birlikte, Türkçe özetin en az 100, en fazla 300 kelime, İngilizce özetin ise en az 1000 kelime olması istenmektedir. Bu uygulamanın, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nin çeşitli uluslar arası indekslerce taranıyor olması ve üretilen bilginin uluslar arası düzeyde paylaşılması kaygısıyla yapıldığı anlaşılmaktadır. Özetlerin sonunda en az 3, en fazla 7 kelimeden oluşan anahtar kelime yazılmasının dışında, Türkçe anahtar kelimelerden hemen sonra çalışmanın türünün de (araştırma makalesi, bildiri, kitap tanıtımı gibi) belirtilmesi, yeni bir kural olarak uygulamaya konulmuştur. Yayın dili Türkçe olan Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde, Almanca, İngilizce ve Fransızca makalelere de yer verilmektedir.

3. MAKALE GÖNDERME VE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

Önceleri, hakemli dergilerin genelinde uygulandığı gibi, üç basılı nüsha ile birlikte bir CD veya diskete kaydedilen makalelerin editöre posta aracılığıyla ulaştırılması ya da elden teslim edilmesi şeklinde işletilen makale gönderme süreci, 2005 yılından itibaren tamamıyla otomasyon üzerinden online olarak gerçekleştirilmektedir. Bu nedenle, otomasyon haricinde gönderilen makaleler işleme konulmamaktadır. Makale gönderilebilmesi için, yazarların öncelikle dergi otomasyon sistemine (http://www.sosyalbil.selcuk.edu.tr/dos) üye olmaları ve kendileri için bir kullanıcı adı ve şifre belirlemeleri gerekmektedir. Otomasyon üzerinden gönderilen makaleler, ilk önce editör/ler tarafından konu, içerik ve yazım kuralları açısından ön incelemeye tabi tutulmaktadır. Düzeltme gerektiren makaleler, gereği yapılmak üzere yazarına geri gönderilirken, uygun görülenler, değerlendirilmek üzere daha önceden otomasyon sistemine kayıtlı veya ön görüşme yapılarak sisteme yeni kayıt edilen iki hakeme gönderilmektedir. Otomasyon sistemi makaleyi gönderdiği anda, hakemlerin e-posta adreslerine "kullanıcı adı" ve "şifre" notunu da içeren resmi bir üst yazı da iletilmektedir. Makalenin kime ait olduğu konusunda hakemlere, hakemlerin kimliğiyle ilgili de yazarlara bilgi verilmemektedir. Makale yazarının/hakemin ismi veya çalıştığı kurum gibi kimliğe ilişkin bilgiler makale, metninde/değerlendirme raporunda değil, dergi otomasyonun ilgili bölümlerinde yer almaktadır. Yazarlar, istedikleri anda otomasyon programı üzerinden makalelerinin akıbeti hakkında bilgi alabilmektedirler. Örneğin, makale editör tarafından ilgili hakemlere gönderilmiş ve henüz değerlendirme sonuçlanmamışsa, sisteme giren yazar, makalenin "değerlendirme sürecinde" olduğunu, değerlendirilmişse, ne şekilde değerlendiğini sistem üzerinden takip edebilmektedir. Hakem(ler)in, düzeltme istemesi durumunda; ilgili makale gerekli düzeltmelerin yapılması için yazarına geri gönderilmekte, düzeltilmiş metnin belirtilen süre içerisinde dergiye ulaştırılması, yazarın

sorumluluğuna bırakılmaktadır. Düzeltilmiş makale sisteme yüklendiğinde, makale ilgili hakem(ler)e tekrar gönderilmekte ve gelen sonuca göre işlem yapılmaktadır. Hakemin, makaleyi tekrar görmesine gerek olmadığını belirtmesi durumunda, istenilen düzeltmelerin yapılıp yapılmadığı editör tarafından kontrol edilmektedir. İki hakemden de olumlu rapor alan makaleler, sisteme yükleniş tarihine göre sıralanmakta ve bu sıra düzenine göre yayımlanmaktadır. Hakemlerden birinin olumlu, diğerinin olumsuz rapor vermesi halinde, makale üçüncü bir hakeme gönderilmekte; makalenin yayımlanıp yayımlanmayacağı, üçüncü hakemin kararına göre belirlenmektedir.

4. YER ALDIĞI VERİ TABANLARI VE ERİŞİM İMKANLARI

Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, gerek ulusal gerekse uluslar arası indekslere girmeyi başaran ve bu yönüyle benzerleri arasında ayrıcalıklı bir konuma gelen dergiler arasındadır. 2005 yılında TÜBİTAK-ULAKBİM Sosyal ve Beşeri Bilimler Veri Tabanı'na (SBVT) alınan Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 2006'dan itibaren uluslar arası indeks kuruluşu DOAJ (Directory of Open Access Journals) tarafından dizinlenmeye başlanmıştır. Bunu, 2007 yılında oldukça kapsamlı bir veri tabanı olan EBSCO Publishing adlı indeks kuruluşu takip etmiştir. Enstitü dergisinin, MLA (Modern Language Association) ve Index Copernicus adlı veri tabanlarınca dizinlenmeye başlanması ise 2009 yılında gerçekleşmiştir.

Derginin web sayfasında (http://www.sosyalbil.selcuk.edu.tr/dergi/) yer alan "Açık Erişim" ve "Yayımlanan Sayılar" başlıklı linkler üzerinden bugüne kadar yayımlanmış bütün makalelere tam metin olarak erişim sağlanabilmektedir. "Açık Erişim" sayfasına, "http://www.sosyalbil.selcuk.edu.tr:8080/view/year/" adresinden, "Yayımlanan Sayılar"a ise, http://www.sosyalbil.selcuk. edu.tr/dergi/arsiv.htm adresi üzerinden doğrudan ulaşmak da mümkün olabilmektedir. Uluslar arası indeks kuruşu Doaj'ın "http://www.doaj.org/doaj?func=openurl&issn=13021796&genre=journal" adresinden derginin 2003'den bu tarafa (9. sayıdan itibaren) yayımlanmış bütün makalelerine tam metin olarak ulaşılabilirken, Index Copernicus adlı indeks kuruluşunun, http://journals.indexcopernicus.com/karta.php?action=masterlist&id=4655 şeklindeki web adresi üzerinden, makalelerin sadece İngilizce özetlerine erişilebilmektedir. Çalışmanın yapıldığı tarih itibariyle EBSCO Publishing ve MLA adlı indeksler üzerinden makalelere erişim sağlanamamıştır. Enstitü dergisinin basılı nüshalarına, Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi ve Millî Kütüphane başta olmak üzere, birçok üniversite kütüphanesinden ulaşılabilmektedir.

5. ENSTİTÜ DERGİSİNİN BASIM VE DAĞITIMI

Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Selçuk Üniversitesi'nin kendi matbaasında basılmaktadır. Enstitü dergisinin, ortalama 500 ile 700 arasında değişen baskı sayısı, online ortama geçildikten sonra 350'ye düşürülmüştür. Derginin basılı nüshaları; makale yazarları, danışma ve hakem kurulu üyeleri başta olmak üzere, çeşitli kurum ve kuruluşlara ücretsiz olarak gönderilmektedir. Düzenli olarak gönderilen kurumlar arasında; Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi, devlet ve özel üniversite kütüphaneleri ve dokümantasyon merkezleri, Millî Kütüphane ve Kültür Bakanlığı gibi kurumlar sayılabilir.

6. SONUÇ VE DEĞERLENDİRME

Bu çalışmada, *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*, ilk sayısından çalışmanın yapıldığı dönemdeki son sayısına kadar, nicelik ve nitelik olarak incelenmeye çalışılmış ve bazı sonuçlar elde edilmiştir.

Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nin enstitünün kuruluşundan (1983) yaklaşık 10 yıl sonra (1992) yayın hayatına başladığı, ancak

2002 yılına kadar düzenli olarak yayımlan(a)madığı ve çeşitli nedenlere bağlı olarak birkaç kez yayımına ara verildiği tespit edilmiştir. 2002 yılında hakemli olan derginin, o günden bugüne yılda iki sayı olmak üzere düzenli olarak yayınını sürdürdüğü görülmüştür. Enstitü yönetiminde yaşanan değişikliklerin ardından, derginin editöryal yapısında, yayın ve danışma kurullarında, hatta derginin biçimsel özellikleriyle (kapak/sayfa tasarımı gibi), yayın kural ve süreçlerinde de bir takım değişiklilere gidildiği gözlenmiştir.

Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde, bugüne kadar yayımlanan 770 çalışmanın %82'sinin araştırma makalesi, %6'sının tez özeti, %5'inin daha önce herhangi bir bilimsel toplantıda sunulmuş bildiri olduğu, geri kalan çalışmaların ise %3'ünün derleme, %2'sinin çeviri makale, %2'sinin de kitap tanıtımı olduğu saptanmıştır. Yazı türleri açısından böyle bir dağılımın ortaya çıkması, akademik yükselmelerde araştırma makalelerin puanın yüksek tutulmasıyla açıklanabilir. Yayımlanan yazıların %6'sının tez özetlerinden oluşması ise, Selçuk Üniversitesi'nin akademik yükseltme ölçütleri içerisinde tez özetlerinin yayımlanmış olma şartının belli bir dönem uygulanmış olmasıyla izah edilebilir.

Son dönemlerde gerek Yüksek Öğretim Kurumu'nun, gerekse üniversitelerin akademik ilerlemede getirmiş oldukları ölçütler, öğretim elemanlarının yayın sayısında hızlı bir artışa yol açmıştır. Bu durum, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde yayımlanan çalışma sayılarında da somut olarak görülebilmektedir.

Araştırmamıza göre, tespit edilen diğer bir sonuç, Türkçe yazılan çalışmaların toplam yayın içerisindeki oranı %89 iken, İngilizce makalelerin %6, Almanca yazılanların %4, Fransızca olanların %1'lik bir orana sahip olduğudur. Yayımlanan çalışmalar içerisinde yabancı dillerde yazılmış makale sayısının az olmasının, benzeri birçok dergi gibi, Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nin de uluslararası veri tabanlarınca taranmasını zorlaştırdığı söylenebilir.

Bu çalışmada, enstitü dergisinde yayımlanan makalelerin yazar unvanlarıyla ilgili ilginç bir tablo ortaya çıkmıştır. Çıkan sonuçlara göre; makale yazarlarının (1054 kişi) ağırlıklı olarak yardımcı doçentler (%39), araştırma görevlileri (%16), doktor unvanlı olanlar (%14) ve doçentlerden (%11) oluştuğu tespit edilmiştir. Profesörlerin dağılımdaki payı, ancak %5 olmuştur. Bu durum, makale yazarlarının akademik konumlarına paralel olarak, akademik yükselme ve atanmalarda gerekli olan puan ölçütlerini karşılamadaki zorunluluklarıyla açıklanabilir.

Yapılan araştırmada ortaya çıkan bir başka sonuç da, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nde yayımlanan makalelerin yazarlarının %61'inin kurum içinden, %39'unun ise kurum dışından olduğudur. Türkiye'nin 7 bölgesine dağılmış 55 farklı üniversitenin öğretim elemanlarının yanı sıra, çeşitli kurumlarda görev yapan (Millî Eğitim vb. kurumlar) kişilerin çalışmalarının yayınlanmış olması, enstitü dergisinin yurt genelinde tanındığı ve akademik camiada önemli bir yere sahip olduğu şeklinde değerlendirilebilir. Tablo 5'de de sunulduğu gibi, ilk dört sayısında yayımlanan makalelerin yazarlarının, tamamıyla Selçuk Üniversitesi'nin kendi öğretim elemanları olduğu anlaşılan enstitü dergisinin, 5-10 arası sayılarında kurum dışından makalesi yayımlanan yazar sayısının da birkaç kişiyle sınırlı kaldığı görülmektedir. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi'nin dışa açılmasının yoğunluklu olarak 2004 yılında başladığı, özellikle de 2005 yılında Tübitak-Ulakbim Sosyal Bilimler Veri Tabanı'na alınması ve hemen ardından 2006 yılı itibariyle uluslar arası indeks kuruluşu DOAJ tarafından taranmaya başlamasıyla hız kazandığını söylemek yerinde olacaktır. Takip eden yıllarda EBSCO Publishing, MLA ve Index Copernicus gibi uluslararası veri tabanlarınca dizinlenmeye başlanması, enstitü dergisinin bu açılımını ve tanınırlığını daha da hızlandırmıştır. Kurum dışından yazarların oldukça geniş bir yelpazeye yayılmış olmasının temel nedenlerinden birisi de, enstitü dergisinin, 2005 yılından itibaren otomasyon sistemine geçmiş olması ve yayımlanan makalelere online olarak erişim imkanının sağlanmış olmasıdır.

Sonuç olarak; *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi*'nin, yıllar içerisindeki gelişimi dikkate alındığında, sürekli bir yenileşme ve arayış içinde olunduğu, dünyada yaşanan gelişmelere ayak uydurulmaya çalışıldığı, nicel olarak yaşanan gelişmelerin nitel gelişmeleri de beraberinde getirdiği söylenebilir.

KAYNAKÇA

Akçicek, E. ve Kayar, R. (1992). İzmir'de yayımlanan tıp dergilerinin tarihçesi, SSK Tepecik Has-tanesi Dergisi 2/1, s. 81-84.

Çakır, H. (2005). Tarihimizin İlk Mizah Dergisi Diyojen'in Kapatma Cezalarına Yine Mizahi Yoldan Gösterdiği Tepkiler, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 15, s. 161-172.

Dinç, G. Ö. (1989). Arap harfleri ile Türkçe basılmış tıbbi süreli yayınların incelenmesi ve İstanbul kütüphaneleri tıbbi süreli yayınlar toplu kataloğu (1849-1928). (Yayımlanmamış Yüksek Lisans Tezi). İstanbul: İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü Deontoloji.

Erol, A. (2009). Dünyada ve Türkiye'de Elektronik Yayıncılık (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi) Isparta, Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü İşletme Anabilim Dalı.

Ertuğ, H. R. (1970). Basın ve Yayın Hareketleri Tarihi, I. Cilt, İstanbul Üniversitesi İktisat Fakültesi Gazetecilik Enstitüsü Yayını, No. 12, İstanbul.

Güzelant, A. F. (1998). Türk tıp dergilerinin ve bu dergilerde yer alan araştırmaların özellikleri, araştırma özetlerinin sunum niteliği: Türk tıp dergilerinin 1996 yılında yayımlanan son sayıla-rından bir kesit. (Yayımlanmamış Uzmanlık Tezi). İzmir, Ege Üniversitesi Tıp Fakültesi Halk Sağlığı Anabilim Dalı.

http://www.tuik.gov.tr/yillik/Ist_gostergeler.pdf

http://www.uak.gov.tr/temelalanlar/tablo11.pdf

Katırcı, M. (2008). Kısaca Basın Tarihi, 27 Ağustos 2008, http://www.idealdusunce.com/index. php/yazarlar/56-mevlut-katirci/272-ksaca-basn-tarihi.

Kazancıgil, A. ve Solok, V. (1981). Türk tıp dergileri ve süreli yayınları üzerine analitik bir ince-leme (1949-1981), Cerrahpaşa Tıp Fakültesi Dergisi 12, s. 373-382.

Kozak, N. (2002). Türk Kütüphaneciliği Dergisinin Türkiye'de Yayımlanan Akademik Dergiler İçerisindeki Yeri Üzerine Bir İnceleme, Türk Kütüphaneciliği 16/3, s. 237-247.

Oral, F. S. (1967). Türk Basın Tarihi, Adım Matbaası, Ankara.

Özen, A. ve Özgür A. (1999). Türkiye'de veteriner hekimliği alanındaki eski harfli süreli yayınlar üzerine tarihsel bir inceleme, V. Türk Tıp Tarihi Kongresi Bildirileri, s. 501-502, Ankara: Ankara Üniversitesi Basımevi.

Pross, H. (1967). Moral der Massenmedien, Köln, Verlag Kiepenheuer & Witsch.

Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 1992-2010, 1-23. sayılar.

Şimşek, H. (2001). XIX. Yüzyıl Çocuk Dergiciliği ve Eğitsel İşlevleri Üzerine, Millî Eğitim Dergisi, 151, http://yayim.meb.gov.tr/dergiler/151/simsek.htm.

YAZAR ADLARINA GÖRE MAKALE DİZİNİ

ACAR Ali - İsmail SEVİNÇ, 1980 Sonrası Türk Kamu Yönetiminin Merkez Örgütünde Yapılan Reform Çalışmaları, 2005-13/19-37.

ACAR Ali, Yönetim-Siyaset ilişkisinde Kamuda Personel Politikaları, 2002-7/5-14.

ACAR Muhittin, Accountability in Public-Private Partnerships, 2002-7/27-44.

ADIGÜZEL Sedat, Bakı-1501 Romanının Tarihsel Boyutu Üzerine Bir İnceleme, 2005-15/1-17.

AĞA Abdullah - İhsan KAYA, Kalite İyileştirme Sürecinin Yedi Temel Aracı ve Motor-Traktör İmalatı Yapan Bir İşletmede Uygulanması, 2004-11/447-468.

AĞAÇ Saliha - Hatice HARMANKAYA, İlköğretim Birinci Kademe Öğrencilerinin Giysi Tercihleri ve Giysi Satın Alma Davranışlarına Etki Eden Faktörler, 2009-22/1-13.

AĞALDAĞ Sebahattin, Bir Hitit Masalı Avcı Kessi, 1994-3/303-306.

AĞCAKAYA Serpil, Ülkemizde Konsolide Bütçe Harcamalarının Gelişimi (1980-2000), 2003-10/215-226.

AĞKAŞ Tuba - Cemal KARAATA, İki Perdede Pantomıme (Pandomim) ve Melez Kimlikle Geçmişe Verilen Cevap, 2009-22/15-22.

AKANDERE Mehibe - Gülsüm BAŞTUĞ - Zekeriya AKDOĞAN, Erkek Maratonculardа Sosyal Çevre ve Ekonomik Durumun Spora Yönelmeye Etkisi, 2009-22/459-466.

AKANDERE Mehibe - Meryam ACAR - Gülsüm BAŞTUĞ, Zihinsel ve Fiziksel Engelli Çocuğa Sahip Anne ve Babaların Yaşam Doyumu ve Umutsuzluk Düzeylerinin İncelenmesi, 2009-22/23-32.

AKANDERE Mehibe, Huzurevinde Kalan Yaşlılarda Fiziksel Aktivitelerin Yaşam Doyum Düzeylerine Etkisi, 2007-18/1-9.

AKANDERE Osman - Feridun ATA, (Nemrut) Mustafa Paşa Divan-ı Harbi'nde Yargılanarak İdam Edilen Bir Kuva-yı Milliyeci: Dramalı Rıza Bey ve Millî Mücadele'deki Hizmetleri, 2003-10/17-82.

AKANDERE Osman - Yaşar SEMİZ, Sevr'den Lozan'a Düyûn-ı Umumiye Meselesi, 2002-7/189-210.

AKANDERE Osman, 11 Nisan 1920 (1336) Tarihli Takvim-i Vekâyi'de Kuva-yı Milliye Aleyhinde Yayınlanan Kararlar, 2003-9/95-142.

AKANDERE Osman, Bir Demokrasi Beyannamesi Olarak Dörtlü Takrir'in Amacı ve Mahiyeti, 2003-9/5-28.

AKANDERE Osman, Damat Ferit Paşa Hükümetleri Döneminde Kuva-yı Milliye Hareketine Yöneltilen İthamlar, 2006-16/1-33.

AKANDERE Osman, Damat Ferit Paşa Hükümetleri Tarafından Azledilen Kuvâ-yı Milliyeciler, 2005-15/19-41.

AKANDERE Osman, Hilâl-i Ahmer Hastabakıcılık (Hemşirelik) Okulunun Açılması ve İlk Mezunları, 2002-8/5-46.

AKANDERE Osman, İkinci Dünya Savaşından Sonra Çok Partili Hayata Geçişte Kurulan İlk Muhalefet Partisi "Milli Kalkınma Partisi", 1999-4/193-212.

AKANDERE Osman, Millî Mücadele Yıllarında Marmara Bölgesinde Faaliyet Gösteren, Müfrezeler, Milis Kuvvetleri ve Çeteler (1918-1922), 2008-19/507-542.

AKANDERE Osman, Oğlu Emin Akif Ersoy'un Anlatımlarıyla Mehmet Akif Ersoy'un Millî Mücadeleye Katılması ve Bazı Hususiyetleri, 2008-20/721-729.

AKANDERE Osman, Sadrazam Damat Ferit Paşa'nın IV. Hükümeti Döneminde Kuva-yı Milliye İleri Gelenleri Hakkında Verilen İdam Kararları, 2008-20/11-40.

AKATAY Ayten, Örgütlerde Zaman Yönetimi, 2003-10/281-300.

AKBAŞLI Sait - Yüksel KAVAK, Ortaöğretim Okullarındaki Okul Aile Birliği Görevleri, 2008-19/1-21.

AKBULAK Cengiz - A.Evren ERGİNAL - Beyhan ÖZTÜRK, Gelibolu Yarımadası'nın Kuzeybatı Kıyılarında Arazi Kullanımının Uzaktan Algılama ile İncelenmesi, 2008-20/41-50.

AKBULUT Yavuz, Exploratıon Of The Belıefs Of Novıce Language Teachers At The Fırst Year Of Theır Teachıng Endeavors, 2007-17/1-14.

AKBULUT Yusuf, Çocuk Müzik Eğitimi'nde Tekerlemelerin Yeri ve Önemi, 1999-5/429-440.

AKÇA Gürsoy - Anzavur DEMİRPOLAT, Heterodoxy-Orthodoxy Tartışmaları ve Türk Fütüvvet Teşkilatı (Ahilik), 2003-10/203-214.

AKDAĞ Hakan, İlköğretim 6. ve 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretim Programının Öğrenci Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi (Konya İli Örneği), 2009-21/1-14.

AKDAĞ Mustafa, Halkla İlişkiler ve Kriz Yönetimi, 2005-14/1-20.

AKGEMCİ Tahir - Adnan ÇELİK - Ü. Gonca ERUĞRUL, Vizyon Sahibi Örgütlerin Özellikleri: Konya Sanayi İşletmelerinde Yapılan Bir Araştırma, 2004-11/1-28.

AKGEMCİ Tahir - Şevki ÖZGENER, Türkiye'de İş Ahlâkının Tarihsel Gelişimi, 2002-7/45-60.

AKGÜL Mehmet, Sosyal Organizma Büyük Bir Canlı Olarak Kabul Edilen İnsan Toplumunun Kısa Tarihi, 1994-3/1-12.

AKIN Mahmut H., Kitap Tanıtımları: Siyaset ve Etik: Olan ile Olmaması Gereken Arasındaki Mesafe, 2010-23/284-296.

AKIŞ Ayhan - Akif AKKUŞ, Güneydoğu Anadolu Projesi'nin (GAP) Şanlıurfa'daki Göçe Etkisi, 2003-10/529-542.

AKIŞ Ayhan - Baştürk KAYA - Rehman SEFEROV - Hasan Ozan BAŞKAN, Harran Ovası ve Çevresindeki Tarım Arazilerinde Tuzluluk Problemi ve Bu Problemin İklim Özellikleriyle İlişkisi, 2005-14/21-38.

AKIŞ Ayhan - Ozan BAŞKAN, Salihli'nin (Manisa) Nüfus Özellikleri, 2008-19/23-40.

AKIŞ Ayhan, Alanya'da Turizm ve Turizmin Alanya Ekonomisine Etkisi, 2007-17/15-32.

AKOLAŞ D.Arzu, Bilişim Sistemleri ve Bilişim Teknolojisinin Küreselleşme Olgusu ve Girişimcilik Üzerine Yansımaları, 2004-12/1-18.

AKÖZ Alaaddin - İbrahim SOLAK, Osmanlı Taşra Yönetimi ve 16. Yüzyılda Maraş Kazâsı Yöneticileri, 2003-9/29-46.

AKPINAR Mehmet, Türk Halk Müziğinin Keman ile Seslendirilmesi Üzerine Bir Araştırma, 2002-8/47-56.

AKPINAR Şerife, Kemâl Ahmed Dede ve Tercüme-i Menâkıb-ı Mevlânâ'sı, 2006-16/35-43.

AKTAŞ Tahsin, Yabancı Dil Öğretiminde İletişimsel Yeti, 2004-12/19-28.

AKTAY Yasin, The Question of Justification in The History of Art, 1999-4/293-312.

AKTUĞLU Işıl Karpat - Ayşen TEMEL, Tüketiciler Markaları Nasıl Tercih Ediyor Kamu Sektörü Çalışanlarının Giysi Markalarını Tercihini Etkileyen Faktörlere Yönelik Bir Araştırma, 2005-15/43-59.

AKYILMAZ Bahtiyar, Osmanlı Devleti'nde Merkezden Yönetimin Taşra İdaresi, 1999-4/127-156.

ALADAĞ Caner - Süleyman DOĞU, Fen ve Teknoloji Dersinde Verilen Ödevlerin Öğrenci Görüşlerine Göre Değerlendirilmesi, 2009-21/15-23.

ALAGÖZ Ali - Yunus CERAN, Stratejik Maliyet ve Kâr Planlama Aracı Olarak Hedef Maliyet Yönetimi, 2005-15/61-83.

ALAGÖZ Ali, Web Sitesi Maliyetlerinin Muhasebeleştirilmesi, 2007-18/11-24.

ALAGÖZ Mehmet - Sinem YAPAR - Ramazan UÇTU, Türk Cumhuriyetleri İle İlişkilerimize Ekonomik Açıdan Bir Yaklaşım, 2004-12/29-43.

ALAGÖZ Mehmet - Sinem YAPAR, Kalkınma Planları Çerçevesinde Türkiye'de Sosyal Güvenlik Sorunu, 2003-10/439-451.

ALAGÖZ Mehmet, Paradan Sıfır Atmanın Gerekçeleri, Sonuçları ve Türk Lirasına İade-i İtibar, 2005-14/39-55.

ALAGÖZ Mehmet, Türkiye 'deki Dış Ticaret Şirketlerinin Yapılanması, 2002-7/61-78.

ALKAN Alper Tunga, Faaliyet Tabanlı Maliyet Sistemi ve Bir Uygulama, 2005-13/39-56.

ALTAN Mehmet - Mehmet İPÇİOĞLU, Şeriye Sicil Kayıtlarına Göre 1748-1749 Yıllarında Konya'da Aile, 2009-21/519-532.

ALTAN Mikail - İbrahim Emre GÖKTÜRK, Türkiye'de Kredi Kartlarının Toplam Özel Nihai Tüketim Harcamalarına Etkisi: Bir Çoklu Regresyon Analizi, 2007-18/25-47.

ALTAN Mikail, Muhasebecilik Mesleğinin Toplumda Algılanma Biçimi Üzerine Bir Araştırma, 2004-11/29-54.

ALTINOK Serdar - Murat ÇETİNKAYA, Devalüasyon ve Türkiye'de Devalüasyon Uygulamaları ve Sonuçları, 2003-9/47-64.

ALTINOK Serdar, Stagflasyon ve Stagflasyona Karşı Uygulanan Politikalar, 1999-4/59-72.

ALTINOK Vicdan, Yükseköğretim İlke ve Yönelimler Neler Olmalı?, 2008-19/41-52.

ALTINÖZ Mehmet, Ofis Otomasyon Sistemlerinin Bireysel Performans Üzerine Etkisi, 2008-20/51-63.

ALTUN Gülizar, Konya Meram İlçesi Karadiğin Kasabasında Kanaviçe İşlemeler, 2004-11/55-66.

ALTUN Gülizar, Muğla Yöresi Peşkirlerinden Örnekler, 2008-20/65-74.

ANADOLU F. Kerim, Kıdem Tazminatı Koşulları ve İşçinin Kıdeminin Hesaplanması, 2003-10/239-264.

ARI Ramazan - Mustafa USLU, Psikolojik Danışmanların Danışma Becerisi Düzeylerinin İncelenmesi, 2005-14/509-519.

ARI Ramazan - Zarife Şahin SEÇER, Farklı Ana Baba Tutumlarının Çocukların Psikososyal Temelli Problem Çözme Becerilerine Etkisinin İncelenmesi, 2003-10/451-464.

ARI Ramazan - Zarife Şahin SEÇER, Okulöncesi Dönemdeki Çocukların Duygusal Yüz İfadelerini Tanıma Becerilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2004-11/67-84.

ARICIOĞLU Atilla - Abdülkadir BULUŞ, Başkaları Aracılığıyla İş Gördürmeye İlişkin Tarihsel Bir Örneklem: Hereke Fabrikası'nda Yönetim ve Örgütlenme Anlayışı, 2005-14/217-236.

ARICIOĞLU M. Atilla - Recibe Aslı ERGİN, Güven ya da Sosyal Sermaye Nedir?: Konya Sanayi Bölgesinde Sahip/Yöneticiler Üzerine Bir Araştırma, 2009-21/25-43.

ARICIOĞLU M. Atilla, Rekabet Yönetime Neler Öğretir?, 2003-10/227-238.

ARITAN Ahmet Saim, Türk Ebru San'atı ve Bugünkü Durumu, 1999-5/441-470.

ARKLAN Ümit, Siyasal Liderlikte Karizma Olgusu: Recep Tayyip Erdoğan Örneğinde Teorik ve Uygulamalı Bir Çalışma, 2006-16/45-65.

ARSLAN Ahmet Ali, Türk Şamanizminin Kaynağına Doğru, 2005-14/57-74.

ARSLAN Coşkun, Kişilerarası Çatışma Çözme ve Problem Çözme Yaklaşımlarının Yükleme Karmaşıklığı Açısından İncelenmesi, 2005-14/75-93.

ARSLAN Emel - Filiz ERBAY - Yeliz SAYGIN, Yaratıcı Drama İle Bütünleştirilmiş İletişim Becerileri Eğitiminin Çocuk Gelişimi ve Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin İletişim Becerilerine Etkisinin İncelenmesi, 2010-23/1-8.

ARSLAN Emel - Ramazan ARI, Ego Kimlik Süreci Ölçeğinin Türkçeye Uyarlama Güvenirlik ve Geçerlik Çalışması, 2008-20/75-80.

ARSLAN Emel - Ramazan ARI, Erikson'un Psikososyal Gelişim Dönemleri Ölçeğinin Türkçeye Uyarlama, Güvenirlik ve Geçerlik Çalışması, 2008-19/53-60.

ARSLAN Fatma - Murat TEKİN, 10. Gap Spor Şenliğine Katılan Yıldız ve Genç Taekwondo Sporcularının Beslenme Alışkanlıklarının Belirlenmesi, 2005-14/481-485.

ARSLAN İbrahim, Basel Kriterleri ve Türk Bankacılık Sektörüne Etkileri, 2007-18/49-66.

ARSLAN Şebnem, Örgütsel Ortamda Bireysel Stresle Başaçıkma Tutumlarının Araştırılması (1910-1950), 2007-18/67-84.

ASLAN Şebnem, Hastanelerde Örgütsel Çatışma: Teori ve Örnek Bir Uygulama, 2004-11/599-617.

ASLAN Şebnem, Kamu İç Borçlarının Türkiye Ekonomisi Üzerine Etkileri (1980-1997), 2004-11/85-102

ATA Feridun, Atatürk'ün Millî Hakimiyet Anlayışı ve Bunun Yansımaları, 2008-20/81-88.

ATA Feridun, I. Dünya Savaşından Önce Kuzeybatı Anadolu'daki Ermenilerin Sosyo-Ekonomik ve Siyasî Faaliyetlerine Dair Bir Rapor, 2004-11/103-113.

ATALAY N. Bedrettin, Akor Hazırlama Etkisi, 2009-21/45-55.

ATÇEKEN İ. Hakkı, Hz. Peygamber (S.) İle İlgili Günümüze Kadar Yazılmış Eserleri Konu Alan Önemli Bir Bibliyografik Eser, 1999-4/429-440.

ATEŞ Murat, Ziya Gökalp ve Çocuk Edebiyatı, 2005-14/95-114.

ATILGAN Ahmet, Özelleştirme Çare mi?, 1992-1/163-168.

AVŞAR Muharrem, The Causality Relationship Between Economic Growth and Foreign Direct Investment in Turkey, 2008-20/1-9.

AVŞAROĞLU Selahattin - Ömer ÜRE, Üniversite Öğrencilerinin Karar Vermede Özsaygı, Karar Verme ve Stresle Başa Çıkma Stillerinin Benlik Saygısı ve Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2007-18/85-100.

AY Ahmet - Sinem YAPAR, Dünya Ticaret Örgütü Tarım Anlaşması ve Türkiye, 2005-13/57-80.

AY Ahmet - Zeynep KARAÇOR - Mehmet MUCUK - Savaş ERDOĞAN, Bütçe Açığı - Cari İşlemler Açığı Arasındaki İlişki: Türkiye Örneği 1992-2003, 2004-12/45-57.

AY Ahmet - Zeynep KARAÇOR, 2001 Sonrası Dönemde Türkiye Ekonomisinde Krizden Büyümeye Geçiş Üzerine Bir Tartışma, 2006-16/67-86.

AYDIN Hakan, II. Meşrutiyet Döneminde Konya'da İslamcı Muhalefetin Sesi: Meşrik-ı İrfan, 2007-17/33-52.

AYDIN Hakan, Kadın (1908–1909): Selanik'te Yayınlanan İlk Kadın Dergisi Üzerine Bir İnceleme, 2009-22/147-156.

AYDIN Hakan, Sinemanın Taşrada Gelişim Süreci: Konya'da İlk Sinemalar ve Gösterilen Filmler (1910-1950), 2008-19/61-74.

AYDINER Mesut, Sinek Sözüyle İş Yapan Pâdişahın Hâli Ya Da Karaman Valisi Darendeli Sarı Abdurrahman Paşa İsyanı, 2006-16/787-799.

AYDOĞAN Enver - Mehmet ALTUĞ, Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelerin (Kobi) Rekabet Gücünün Artırılmasında İleri Yönetim Teknolojilerinin Rolü, Makine İmalat Sektörüne Yönelik Bir Uygulama, 2006-16/87-110.

AYDOĞAN Enver - Ömer ASAL, Malzeme İhtiyaç Planlaması ve Üretim Kaynakları Planlamasının KOBİ'ler Üzerindeki Etkilerinin Araştırılması, 2009-22/33-42.

AYDOĞAN Enver - Süleyman SEMİZ, İşletmelerde Teknoloji Yönetimi Bağlamında İleri Üretim Teknolojileri ve Otomotiv Sektöründe Bir Uygulama, 2004-11/115-133.

AYGÜN Mehmet, Almanca ve Türkçedeki Sesteş Kelimeler ve Bu Kelimelerin Her İki Dildeki Karşılıkları ve Fonksiyonları, 2007-17/53-71.

AYGÜN Mehmet, Das Passıv Im Deutschen Und Im Türkıschen, 2005-15/85-95.

AYGÜN Mehmet, Substantıvısches Attrıbut Im Präpositıonalkasus Des Deutschen Und Ihre Entsprechungen Im Türkıschen, 2006-16/111-123.

AYHAN Bünyamin, Olağanüstü Durumlarda Toplumsal Dayanışma ve Bütünleşmeye Basının Katkısı: Millî Mücadele Dönemi Türk Basını, 2008-19/75-99.

AYHAN Halis, Arnavut ve Sırp Savları Bağlamında Kosova'nın Sahipliği Sorunu, 2010-23/74-86.

AYTAÇ Ömer - Süleyman İLHAN, Girişimcilik ve Girişimci Kültür: Sosyolojik Bir Perspektif, 2007-18/101-120.

AYTEKİN Halil, Çocuk Edebiyatında Ölüm Teması, 2008-20/89-102.

AYVA Aziz, Konya Dağ Köyleri Ağızlarından Derlenen Fiiller, 2005-15/97-106.

AYVALI Ramazan, Hadimî'nin İlmi Şahsiyetinin Teşekkülüne Tesir Eden Amiller, 1993-2/113-120.

BAHADIR Abdülkerim, Ergenlik Dönemi Kişilik Gelişiminde Temel Kavramlar, 20028/57-66.

BAHADIR Abdülkerim, Hayatın Anlam Kazanmasında Psiko-Sosyal Faktörler ve Din, 2000-6/185-230.

BAHAR Hasan, M.Ö. II. Binyıl Başlarında Anadolu Mezopotamya Arasındaki Ticaret Hayatı, 1994-3/307-312.

BAHAR Hasan, Takkeli Dağ (Keveli Kalesi) ve Konya Tarihi Bakımından Önemi, 1994-3/313-334.

BAKIRTAŞ Hülya - Ali TEKİNŞEN, E-Ticaretin Girişimcilik Üzerindeki Etkileri, 2006-16/125-138.

BAKIRTAŞ İbrahim - Ali TEKİNŞEN, Dünya Savaşları ve Büyük Buhran Arasındaki Etkileşimin Ekonomi Politiği, 2004-12/59-74.

BAKIRTAŞ İbrahim - Ali TEKİNŞEN, Stagflatıon In Turkey After 2001, 2004-12/75-82.

BAKIRTAŞ İbrahim - Hülya BAKIRTAŞ, Firmaların Sürdürülebilir Rekabet Üstünlüğünün Bir Kaynağı Olarak Temel Yetenek: Genel Bir Değerlendirme, 2008-19/101-119.

BALCI Ş. Serdar - H. Ahmet PEKEL - Seydi KARAKUŞ - Hamdi PEPE - Serkan REVAN - Emre BAĞCI, 9-11 Yaş Grubu İlköğretim Öğrencilerinin Performansla ilgili Fiziksel Uygunluklarının Değerlendirilmesi, 2008-20/103-108.

BALCI Şükrü - Bünyamin AYHAN, Seçmen Tercihlerinin Belirlenmesine Yönelik Yapılan Kamuoyu Araştırmalarında Güvenilirlik ve Geçerlilik Problemleri, 2004-11/135-167.

BALCI Şükrü, Negatif Siyasal Reklamlarda İkna Edici Mesaj Stratejisi Olarak Korku Çekiciliği Kullanımı, 2007-17/73-106.

BALCI Şükrü, Politik Kampanyalarda İmaj Yönetimi (Genç Parti Örneği), 2003-9/143-162.

BALCI Şükrü, Seçmenleri Etkileme Sürecinde Siyasal Reklamcılık Olgusu (1999 Genel Seçimleri Örneği), 2006-16/139-157.

BALCI Umut, Vormarz Tiyatrosu ve Epik Tiyatro Bağlamında Alman Tiyatro Tarihinin Gelişim Süreci, 2009-22/43-53.

BALCI Yasemin, Möglıchkeıten Der Intensıvıerung Von Adjektıven Im Deutschen, 2007-18/121-131.

BALDIRAN Asuman - Zeliha GİDER, Mimari Bloklar Işığında Isauria Bölgesinin Mimari Uygulamaları, 2008-20/109-134.

BALDIRAN Asuman, Ereğli Müzesinden Pişmiş Toprak Heykelcikler, 1999-5/153-180.

BALDIRAN Asuman, Stratonikcia'dan Unguentariumlar, 1999-4/335-356.

BALDIRAN Galip, Baudelaire ve Kötülük Çiçekleri, 2003-9/289-294.

BALDIRAN Galip, Pıerre Lotı ve Aziyade, 2003-9/277-286.

BALDIRAN Galip, Un Voyageur: Jean Lorraın (1855-1906) Un Portraıt: La Dame Turque, 2003-10/429-438.

BARIŞKANER Hülya, Acı ve William Golding, 1999-4/329-334.

BARMAN Mehmet - Mehmet İPÇİOĞLU, 1792–95 Yılları Arasında Osmanlı Konyası'nda Sosyal Yaşamdan Kesitler, 2009-22/239-253.

BARUTÇU Esin - Muzaffer AYDEMİR - Süleyman BARUTÇU, Uluslararası Pazarlarda Rüşvet Sorunu, 2005-14/157-175.

BARUTÇU Süleyman, İnternet Tabanlı Tedarik Zinciri Yönetimi (Denizli Tekstil İşletmelerinin İnternet Tabanlı Tedarik Zinciri Yönetiminden Yararlanma Durumuna Yönelik Bir Araştırma), 2007-18/133-150.

BASIM H. Nejat - Fatih ÇETİN - C. Harun MEYDAN, Kişilerarası Çatışma Çözme Yaklaşımlarında Kontrol Odağının Rolü, 2009-21/57-69.

BASIM H. Nejat - Haluk KORKMAZYÜREK - A. Osman TOKAT, Çalışanların Öz Yeterlilik Algılamasının Yenilikçilik ve Risk Alma Üzerine Etkisi: Kamu Sektöründe Bir Araştırma, 2008-19/121-130.

BASIM H. Nejat - Harun ŞEŞEN - Cenk SÖZEN - Köksal HAZIR, Çalışanların Öğrenen Örgüt Algısının Örgütsel Vatandaşlık Davranışlarına Etkisi, 2009-22/55-66.

BASIM H. Nejat - Harun ŞEŞEN, Kontrol Odağının Çalışanların Nezaket ve Yardım Etme Davranışlarına Etkisi: Kamu Sektöründe Bir Araştırma, 2006-16/159-168.

BAŞ Ali - Tolga BOZKURT, Konya Bedesteni, 2003-10/507-528.

BAŞ Ali, Konya'daki Vakıf Eserlerin Dünü-Bugünü, 1999-5/141-152.

BAŞ Ali, Ordu'da Osmanlı Camileri, 1994-3/261-284.

BAŞARAN M. Hakan - Özden TAŞĞIN - Ahmet SANİOĞLU - A. Kemal TAŞKIN, Sporcularda Durumluk ve Sürekli Kaygı Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi, 2009-21/533-542.

BAYKAN Ali, Sosyal-Kültürel Faktörlerin Çevirideki Rolü, 2005-14/177-197.

BAYRAK Ayhan, Landeskundlıche Elemente Im Lehrwek Hıer Sınd Wır, 2005-15/107-112.

BAYRAKÇI Erdal, Demokratik Yerel Yönetimin Temel ilkeleri, 2002-7/89-110.

BAYRAKTAR Erkan - Mehmet EFE, Kurumsal Kaynak Planlaması (Erp) ve Yazılım Seçim Süreci, 2005-15/689-709.

BAYRAKTAR Hilmi, Orta Doğu İle İlgili Ayrılıkçı Basın Faaliyetleri Hakkında Sultan II. Abdülhamit'e Sunulan Bazı Layihalar, 2007-18/151-160.

BAYRAM Mikail, Yunus Emre'nin Tasavvufi Meşrebi Cemal-Perestlik, 1992-1/185-196.

BAYTOK Ahmet - H. Hüseyin SOYBALI - Oktay EMİR, Destinasyonların Toplantı Turizmi Amaçlı Pazarlanmasında Kongre ve Ziyaretçi Bürolarının Rolü: İstanbul Kongre ve Ziyaretçi Bürosu Örneği, 2010-23/9-22.

BAYYİĞİT Mehmet, Dinin Ferdi ve Sosyal Rolü Üzerine Genelleme, 1994-3/153-162.

BAYYİĞİT Mehmet, İsmail Hakkı İzmirli'nin İslam Sosyolojisi Üzerine Bir Yazısı, 1992-1/197-228.

BECERİKLİ Sema Yıldırım, Örgütlerde Sosyodrama Kullanımı ve İş Doyumu Düzeyi Arasındaki İlişki: İlkokul Öğretmenleri Üzerinde Bir Araştırma, 2005-15/113-135.

BEDİRHAN Yaşar, Orta Çağda Kafkasya'da Selçuklularla-Gürcüler Arasında Siyasi Hâkimiyet Mücadelesi, 2000-6/159-184.

BEDİRHAN Yaşar, Türk Tarihinde İpek Yolu Hakimiyeti ve Çin'in Türkistan'ı İlk İstila Projesi, 1999-4/237-256.

BEDÜK Aykut - Muammer ZERENLER - Abdullah SOYSAL, Değişen Dünyada Yeni Yönetim Modellerinin Turizm Sektöründe Kullanılması ve Tanıtım Stratejileri'nin Belirlenmesi, 2008-20/135-162.

BEDÜK Saadet - Şerife YILDIZ, Giysi Tasarımında Drapaj, 2004-11/169-177.

BEK Hafizullah, İnsan Kaynakları Yönetiminde Eğitim ve Geliştirme Etkinliği (Örnek Bir Uygulama), 2007-17/107-120.

BEKİROĞLU Onur, Yerel Kamuoyunun Oluşumunda Yerel Basının Rolü -Trabzon Örneğinde Bir Araştırma, 2008-19/131-151.

BELET Ş. Dilek, İki Dilli Türk Öğrencilerin Ana Dili Türkçeyi Öğrenme Durumlarına İlişkin Öğrenci, Veli ve Öğretmen Görüşleri (Fjell İlköğretim Okulu Örneği, Norveç), 2009-21/71-85.

BENHUR Çağatay, Doç. Dr. Hasan Bahar'ın "Demirçağında Konya ve Çevresi" İsimli Eseri, 1999-5/471-475.

BENHUR Çağatay, Yrd. Doç. Dr. Mustafa Arıkan'ın Hamdı Ragıp Atademir: (Hayatı, Şahsiyeti ve Fikirleri) Adlı Eseri, 1999-4/503-508.

BERBER N. Cerit - Hatice GÜZEL, Fen ve Matematik Öğretmen Adaylarının Modellerin Bilim ve Fendeki Rolüne ve Amacına İlişkin Algıları, 2009-21/87-97.

BERBER Şakir, Modern Bir Olgu Olarak Sosyal Sınıflar, 2003-9/223-232.

BERBER Şakir, Sosyal Değişme Katalizörü Olarak Turizm ve Etkileri, 2003-9/205-220.

BEŞİRLİ Mehmet, Haydarpaşa Liman Şirketi'ne Verilen İskenderun Limanı İnşa ve İşletme İmtiyazı ve Liman Tarifesi (1911), 2004-11/179-203.

BİLDİRİCİ Y. Ziya, Denizli ve Çevresinde Madencilik (1890-1919), 2009-21/99-109.

BİRGİN Osman - Ramazan GÜRBÜZ, Sınıf Öğretmeni Adaylarının Ölçme ve Değerlendirme Konusundaki Bilgi Düzeylerinin İncelenmesi, 2008-20/163-179.

BİRİCİK Selçuk, Yerköprü Doğusunda Aktüel Travertenler (Hadim-Konya): Aksazak Travertenleri, 1999-4/399-408.

BORAN Gültekin, Gazi Eğitim Fakültesi İngilizce Öğretmenliği Programı Öğretmen Adaylarının Genel Olarak Yanlış Telaffuz Ettikleri Kelimeler Üzerine Bir Çalışma, 2005-13/81-90.

BOSTANCI Yalçın, Sosyal Güvenlik Hukukunda İsteğe Bağlı Sigortalılık, 2004-12/323-337.

BOYACI Adnan, İlköğretim Okulu Öğretmenlerinin Eğitim Planlaması Süreçlerine Yönelik Kullandıkları Metaforlar, 2009-21/111-124.

BOYACI İsmail, Dekadenz In Der Ehe Und Famılıe: Zwei Famılıenmodelle Von Martın Walser Und Barbara Frıschmuth, 2007-17/121-137.

BOYACIOĞLU Fuat, Andre Gide ve Yeni Romancılarda Romanesk Karşıtlığı ve Erken Anlatı Tekniği, 2004-11/619-635.

BOYACIOĞLU Fuat, Andre Gide'in Eserlerinde Romanesk Problematiği, 2000-6/383-400.

BOYACIOĞLU Fuat, Elements Constitutifs du Recit dans La Petse de Camus, 2002-7/293-304.

BOYACIOĞLU Fuat, Geleneksel Romana Karşı Roman: Anti Roman, 2005-14/199-207.

BOYACIOĞLU Fuat, Geleneksel Tiyatro ve Uyumsuzluk Tiyatrosu, 2004-11/205-219.

BOYACIOĞLU Fuat, L'Epanchement Du Songe Dans La Vıe Reelle Dans Aurelıa De Gerard De Nerval, 2005-13/91-102.

BOYACIOĞLU Fuat, Müşâhedât ve Kalpazanlar Romanları Arasında Anlatım Tekniği Benzerliği, 1999-4/313-328

BOYACIOĞLU Fuat, Pierre Loti'nin Aziyade'sinde Roman Sanatı, 2002-7/305-310.

BOYACIOĞLU Fuat, Une Appredation SurL'ouvrage Intitule "Hitit Mitolojisi"de Güngör Karauğuz, 2002-8/417-420.

BOYACIOĞLU Melek Acar, 1980 Sonrası Türk Bankacılık Sektöründeki Gelişmeler, Krizlerin Sektör Üzerindeki Etkileri ve İyileştirici Öneriler, 2003-9/523-538.

BOYACIOĞLU Melek Acar, Bonıtaetsbeurteılung Im Bankensektor, 2004-12/83-100.

BOYACIOĞLU Melek, Kurumsal Çerçeve Şartlarının Almanya'da Risk Sermayesi Finansmanına Etkileri, 2005-15/137-159.

BOZGEYİKLİ Hasan - Feride BACANLI - Hüseyin DOĞAN, İlköğretim Sekizinci Sınıf Öğrencilerinin Mesleki Karar Verme Yetkinliklerinin Yordayıcılarının İncelenmesi, 2009-21/125-136.

BOZGEYİKLİ Hasan, Meslek Kararı Verme Yetkinlik Ölçeğinin Geliştirilmesi, 2004-11/221-234.

BOZYİĞİT Recep - Tahsin TAPUR, Konya Ovası ve Çevresinde Yeraltı Sularının Obruk Oluşumlarına Etkisi, 2009-21/137-155.

BULDUR Adnan Doğan - Adnan PINAR - Adnan BAŞARAN, 05-07 Mart 2004 Tarihli Göksu Nehri Taşkını ve Silifke'ye Etkisi, 2007-17/139-160.

BULGUR Durmuş, Tarihsel Gelişim Süreci İçerisinde Urduca, 2006-16/185-203.

BÜLBÜL Hasan - Ömür DEMİRER, Hizmet Kalitesi Ölçüm Modelleri Servqual ve Serperf'in Karşılaştırmalı Analizi, 2008-20/181-198.

BÜLBÜL Hasan Kürşat - Hasan BÜLBÜL - Ali ÇELEBİ, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi İşletmelerinde Elektronik Ticaret Uygulamaları, 2003-9/463-482.

BÜLBÜL Hasan, Bilgi Yönetim Modellerinin Üretim ve Firma Performansına Etkisi, 2007-18/161-180.

BÜLBÜL Zekeriya, XVI. Yüzyıl Ortalarında İnegöl'ün Sosyoekonomik Yapısı, 2006-16/169-184.

BÜYÜKASLAN Ali, A. Robbe-Grillet'nin Kıskançlıktı ve Yeni Roman Tekniği, 2000-6/513-518.

BÜYÜKASLAN Ali, Bilişim Teknolojilerinden Yararlanarak Maupassant Öyküleri Üzerine Tematik Bir Çalışma, 2003-9/311-320.

BÜYÜKASLAN Ali, Bir Yeni Roman Uygulaması: Alain Robbe-Grillet'nin Le Voyeur (Gözetleyici) Adlı Romanı, 1999-5/359-366.

BÜYÜKASLAN Ali, Edebiyat-Araştırmalarında Internet, 2002-8/67-86.

BÜYÜKASLAN Ali, Maupassant'ın Fantastik Anlayışı, 2003-9/575-580.

BÜYÜKASLAN Ali, Maupassant'ın 'Korku' Adlı Öyküsünde Korku, 2003-10/301-314.

BÜYÜKBAŞ Hakkı - Kenan ÖREN, Küreselleşme, Birleşmiş Milletler ve Uluslararası Sosyal Düzen Arayışı, 2005-13/103-121.

BÜYÜKKARAGÖZ Savaş – Hüsnü LİVATYALI, İslamiyet'ten Önce Türk Eğitim ve Öğretim Sistemi, 1994-3/135-144.

BÜYÜKKARAGÖZ Savaş, Aile İçi Demokrasi ve Eğitim, 1992-1/143-152.

BÜYÜKKARAGÖZ Savaş, Lise Gençliği ve Ders Geçme ve Kredi Sistemi, 1994-3/125-134.

BÜYÜKKARAGÖZ Savaş, Zararlı Alışkanlıklar ve Eğitici Önlemler, 1993-2/73-82.

CAN Ali, Massenmedienforschung Am Beispiel Der Politischensprache, 2004-11/235-238.

CAN Aytekin -Halim ESEN, Kısa Filmde Ritm, 2008-19/153-165.

CAN Aytekin-Mehmet FİDAN-Mete KAZAZ, Kamu ve Özel Televizyonlarda Habercilik Anlayışı "TRT ve İnter-Star Üzerine Bir Çalışma, 2000-6/277-298.

CANITEZ Murat, İhracat Pazarlaması Eğitim Öğretiminde İşletmelerin Beklentileri ve Üniversitelerin Rolü, 2007-17/161-178.

CANÖZ Kadir, Yasamayı Engelleme Amaçlı Lobicilik: Filibuster, 2009-21/157-169.

CERAN Dilek, Cahit Zarifoğlu'nun Menziller Şiirine Bir Bakış, 2007-18/181-186.

CERAN Yunus, Muhasebede Eskinin Yenisi Bir Kavram: İnsan Kaynakları Muhasebesi, 2007-18/187-206.

CİLACI Osman, Anadolu'da Kızılbaşlık Hareketlerine Dair Meçhul Kalmış Bir Eser, 1994-3/163-170.

CİLACI Osman, Hacı Bektaş-ı Veli'nin Din Anlayışı ve Makalat'ındaki Yorumları Üzerine, 1993-2/121-134.

CİN Halil, Tarihte ve Çağımızda İslam'ı Evrenselleştiren Mevlana, Yunus Emre ve M. İkbal, 1992-1/177-184.

CUMA Ahmet, Edebiyat Sosyolojisi ve Karşılaştırmalı Edebiyat Bilimi - Sanat ve Bilimin Sınır Ötesi Etkileşimi, 2009-22/81-94.

ÇAĞDAŞ Aysel - Fatma Ülkü YILDIZ, Deneysel Yaratıcılık Programı'nın 4-5 Yaş Çocuklarının Bilişsel Gelişimine Olan Etkileri, 2003-10/315-328.

ÇAĞDAŞ Aysel-Ramazan ARI, Anne-Çocuk İletişim Dili Eğitimi'nin 4-5 Yaş Çocuklarının Sosyal Gelişimine Olan Etkiler, 1999-5/391-408.

ÇAĞLAYAN H. Salim - Özden TAŞĞIN, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Sınavına Başvuran Aday Öğrencilerin Öğrenme Biçemlerinin İncelenmesi, 2008-20/199-212.

ÇAĞLAYAN Hakan Salim - İ. Bülent FİŞEKCİOĞLU, Futbol Seyircisini Şiddete Yönelten Faktörler, 2004-12/101-109.

ÇAKIR Abdulkadir, Çeviri Yöntemleri, 2005-14/ 237-244.

ÇAKIR Abdulkadir, Sözlü Çeviri ve Çeşitleri, 1994-3/13-18.

ÇAKIR Abdulkadir, Teaching Through Testing, 1999-4/287-292.

ÇAKIR Hamza, Tarihimizin İlk Mizah Dergisi Diyojen'in Kapatma Cezalarına Yine Mizahi Yoldan Gösterdiği Tepkiler, 2005-15/161-172.

ÇAKIR Hasan, An Analysıs Of Poınt Of Vıew In Fıve Short Stories Beş Kısa Öyküde Bakış Açısı İncelemesi, 2003-9/453-462.

ÇAKIR Hasan, Dil Eğitiminde Örnek Seçimi, 2000-6/371-382.

ÇAKIR Vedat - Birol GÜLNAR, Avrupa Birliği'ne Uyum Sürecinde Türkiye'de Televizyon Yayıncılığına Yönelik Düzenlemeler, 2007-18/207-223.

ÇAKIR Vedat, Bir Sosyal Etkinlik Olarak Eğlence ve Televizyon (Konya Örneği), 2005-13/123-142.

ÇAKIR Vedat, Yerel Kamusal Televizyon Yayıncılığı Selçuk Üniversitesi Televizyonu Örneği, 2004-12/111-125.

ÇAKIR Vesile, Reklamların Beğenilmesinin Tüketicilerin Marka Tutumlarına Etkisi, 2005-15/663-687.

ÇAL Özlem Ataoğuz, Beypazarı'nın Geleneksel Evlerinde Kapılar, 2003-9/65-94.

ÇALIK Ramazan - Muzaffer TEPEKAYA, Birinci Dünya Savaşı Esnasında Anadolu'daki Salgın Hastalıklar ve Ermeniler, 2006-16/205-228.

ÇALIŞ Şaban - Erdem ÖZLÜK, Uluslararası İlişkiler Tarihinin Yapısökümü: İdealizm-Realizm Tartışması, 2007-18/225-243.

ÇALIŞKAN Şadan, Uşak'ta Ailelerin Bulaşık Makinesi Talebini Etkileyen Faktörlerin İkili Tercih Modeli İle Analizi, 2009-21/171-178.

ÇATALOLUK Cuma, Sıfır Tabanlı Bütçeleme Sistemi ve Türkiye'de Uygulanabilirliği, 2006-16/229-242.

ÇATALOLUK Cuma, Vergi Karşısında Mükelleflerin Tutum ve Davranışları, 2008-20/213-228.

ÇATI Kahraman - Cenk Murat KOÇOĞLU, Müşteri Sadakati İle Müşteri Tatmini Arasındaki İlişkiyi Belirlemeye Yönelik Bir Araştırma, 2008-19/167-188.

ÇAVUŞ M. Fedai - Tahir AKGEMCİ, İşletmelerde Personel Güçlendirmenin Örgütsel Yaratıcılık ve Yenilikçiliğe Etkisi:İmalat Sanayiinde Bir Araştırma, 2008-20/229-244.

ÇAVUŞ Mustafa Fedai, Bireysel Finansmanın Temininde Kredi Kartları Türkiye'de Kredi Kartı Kullanımı Üzerine Bir Araştırma, 2005-15/173-187.

ÇAYCI Ahmet, Anadolu Selçukluları Döneminde Medrese Uleması, 2002-8/87-98.

ÇAYCI Ahmet, Arşiv Kayıtlarına Göre Konya Mahkeme Hamamı (Hamam-ı Cedîd, Yeni Hamam), 2004-12/127-142.

ÇELİK Adnan - Erkan OZAN, Kobi'lerde Yeniden Yapılanma Stratejileri Araştırması: Kahramanmaraş Örneği, 2005-15/189-213.

ÇELİK Esma - Aysel ÇAĞDAŞ, Okul Öncesi Eğitim Öğretmenlerinin Empatik Eğilimlerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2010-23/23-38.

ÇELİKTEN Mustafa, Öğretmenlik Mesleğinde Yeni Model Arayışları, 2008-19/189-195.

ÇETİN Sefa, Vizyon Yönetimi, 2009-22/95-103.

ÇETİNKAYA Murat - Afşin ŞAHİN, Türkiye'de Toplam Kamu Harcamaları ve Üretim İlişkisi 2009-22/105-115.

ÇETİNKAYA Murat, Türkiye Ekonomisinde Doğrudan Yabancı Sermaye Yatırımlarının Sektörel Dağılımının Önemi, 2004-11/239-260.

ÇİÇEK Halit, Osmanlı İmparatorluğunda Malî Bunalım, 2000-6/45-80.

ÇİFTÇİ Sabahattin - Ali MEYDAN - Işıl Sönmez EKTEM, Sosyal Bilgiler Öğretiminde Probleme Dayalı Öğrenmeyi Kullanmanın Öğrencilerin Başarısına ve Tutumlarına Etkisi, 2007-17/179-190.

ÇOBAN Ayşe - Selim KILIÇ, Türkiye'de Yerel Yönetimlerin Çevreye Yönelik Politikaları: Konya Selçuklu Belediyesi SELKAP Örneği, 2009-22/117-130.

ÇOBAN Orhan - Nihat DOĞANALP - Doğan UYSAL, Türkiye'de Kamu İç Borçlanmasının Makroekonomik Etkileri, 2008-20/245-255.

ÇUBUK Gülten, Hatay İli Samandağ İlçesinde Bitkisel Sini Örücülüğü, 1999-4/481-490.

ÇUBUK Gülten, Keçe Yer Yaygısı, 1999-4/491-502.

ÇUKURÇAYIR M. Akif - Hayriye SAĞIR, Enerji Sorunu, Çevre ve Alternatif Enerji Kaynakları, 2008-20/257-278.

ÇUKURÇAYIR M. Akif, Bürgerbeteİligmıg Und Bürgerengagement, 2000-6/17-34.

DAMAOĞLU Gülcan Çakır, Sprechsprachlıche Elemente Im Unıversitären Konversatıonsunterrıcht Als Beıtrag Zur Mündlıchen Ausdruckserleıchterung, 2007-17/191-202.

DAMLAPINAR Zülfikar, Haber Seçme ve Yapılandırma, 1999-5/287-300.

DAMLAPINAR Zülfikar, Kamusal İletişim Biçimi Olarak Halkla İlişkiler ve Etik, 2000-6/299-310.

DANIŞMAN Ali - Erkan ERKOCAOĞLAN, Pazar Yönelimi-Firma Performansı İlişkisi: İmkb ve Kote Firmalar Üzerinde Bir Araştırma, 2008-19/197-212.

DEMİR Bahadır - Murat TEKİN, Amatör Futbolla Uğraşan Sporcuların Futbola Yönelmelerinde Medyanın Rolü, 2005-15/215-222.

DEMİRAY Emine - Şensu CURABAY, Anadolu Üniversitesi Açıköğretim Fakültesi Öğrencilerinin Örgütsel Bağlılıkları, 2010-23/39-50.

DEMİREL Şener, Divan Şiirinde Redd-i Matla (Redd-i Mısra) Kullanımı ve Klâsik Çizgi ile Sebk-i Hindî Şairleri Arasında Bir Karşılaştırma, 2002-8/99-115.

DEMİRKAYA Hilmi - Kenan ARIBAŞ, Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Üçüncü Sınıf Öğrencilerinin Coğrafya Dersine Yönelik Tutumlarının Değerlendirilmesi, 2004-12/143-152.

DEMİRPOLAT Enver, Harputlu İshak Hoca'nın Hayatı ve Eserleri, 2003-9/397-412.

DEMİRPOLAT Enver, İslam Felsefesinin Batı Düşüncesine Etkisi, 2003-9/429-440.

DEMİRSOY Adem - Bünyamin AYHAN, 1960'dan Günümüze Konya'da Yerel Gazetecilik, 2005-14/131-155.

DENİZ M. Engin, Üniversite Öğrencilerinin Karar Verme Stratejilerinin İncelenmesi, 2002-8/116-132.

DENİZ M. Engin, Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Beceri Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2003-9/501-522.

DENKER M. Sami, Malaysia's Free Trade Zones and Their Impact On Malaysian Economy, 1993-2/87-98.

DENKER Sami, Japan and The Asia-Pacific Region, 1999-4/1-16.

DİLMAÇ Bülent - Halil EKŞİ, Meslek Yüksek Okullarında Öğrenim Gören Öğrencilerin Yaşam Doyumları ve Benlik Saygılarının İncelenmesi, 2008-20/279-289.

DOĞAN Ayhan, Maraş'ta Misyonerlik Faaliyetleri (XIX. Yüzyılın İkinci Yarısı ve XX.Yüzyılın Başlarında), 2004-11/271-285.

DOĞAN Hüseyin - Yıldız KUZGUN, Bilgi Verici Danışmanlık Programının Üniversiteye Giriş Sınavı ve Üniversite Eğitimine İlişkin Yanlış İnançlara Etkisi, 2008-20/291-306.

DOĞAN Orhan, Çarlık Rusya'sının Türkistan (Orta Asya) Siyaseti İle İlgili Önemli Bir Belge, 2004-11/287-302.

DOĞAN Orhan, Ermeni Komiteleri Hınçak ve Taşnaksütün (Rus Adalet Bakanı Y. Muravyev'in Ermeni Komitelerine İlişkin Raporu), 2008-20/307-328.

DOĞAN Orhan, Kazakistan'ın Siyasi Yapılanma Süreci İle İlgili Belgelerin Tanıtılması, 2004-12/153-177.

DOĞAN Serap Yücel, Tüketim Kültüründe Kadın Bedeninin İdealize Edilmesine Yönelik Kadın Algılamaları ve Tüketim Davranışlarıyla İlişkisi, 2010-23/52-59.

Doğan UYSAL, Teknolojik Gelişim ve Global Rekabet Üzerine Etkisi, 2000-6/5-16.

DOĞANALP Burcu, Kriz Döneminde Transformasyonel Lider Davranışlarının İşletme Performansı Bağlamında Fırsat Yönetimine Etkisi: Bankacılık Sektöründe Bir Uygulama, 2009-22/131-146.

DOĞRU S. Sunay Yıldırım - A. İhsan TURCAN - Emel ARSLAN - Süleyman DOĞRU, Çocukların Resimlerindeki Aileyi Tanılama Durumlarının Değerlendirilmesi, 2005-15/223-235.

DOĞRU S. Sunay Yıldırım - Emel ARSLAN, Engelli Çocuğu Olan Annelerin Sürekli Kaygı Düzeyi İle Durumluk Kaygı Düzeylerinin

Karşılaştırılması, 2008-19/543-553.

DOĞRU S. Sunay Yıldırım - Özgül Bike Yücalan ÖNAL - Hafizullah BEK, Teachıng How To Rıde A Balance Wheeled Bıcycle To Autıstıc Chıldren Usıng The Dırect Instructıon Method, 2007-18/245-256.

DONUK Bilge, Özel ve Kamu Sektöründe Görev Yapan Spor Yöneticilerin İş Tatminlerinin Karşılaştırılması, 2009-21/179-185.

DÖĞÜŞ Selahaddin, Avrasya Steplerinde İlk Gaziler, 2008-20/329-354.

DÖNMEZ Cengiz, Atatürk ve Cumhuriyet Döneminde Ortaöğretim, 2005-14/255-268.

DUMAN Seyyare, Eine Untersuchung Über Die Medikation Und Die Einnahmeweise Der Medikamente İm Gesprach Zwischen Arzt Und Patient, 2008-20/355-366.

DURAN Remzi, Balat - İlyas Bey Külliyesinin Medrese Binası Üzerine Bazı Değerlendirmeler, 2002-8/133-150.

DURAN Remzi, Orta Çağ Türk Mimarisinin Önemli Bir Eseri: Eski Çine - Ahmed Gazi Câmii, 2003-10/493-506.

DURAN Remzi, Türk Süsleme Sanatlarındaki Motif ve Kompozisyonların Kültürel Kaynakları: Mitler ve Destanlar Ürerine, 2002-8/151-168.

DURMUŞOĞLU Neslihan - S. Sunay Yıldırım DOĞRU, Çocukluk Örseleyici Yaşantılarının Ergenlikteki Yakın İlişkilerde Bireye Etkisinin İncelenmesi, 2005-15/237-246.

DURUKAN Tülin - Halil ELİBOL - Müzeyyen ÖZHAVZALI, Kredi Kartlarındaki Taksit Uygulamasının Tüketicinin Harcama Alışkanlıkları Üzerindeki Etkisini Ölçmeye Yönelik Bir Araştırma (Kırıkkale İli Örneği), 2005-13/143-153.

DUYGULU Ethem - Recep KÖK - Aslı ÖZDEMİR, Factors Influencing Innovation in SMEs in Turkey: An Interregional Comparison, 2008-20/367-379.

DÜLGER İbrahim, Irza Geçme Suçunun Tarihi Gelişimi, 2000-6/81-104.

DÜLGER Osman, Dıscourse Markers In Wrıtıng, 2007-18/257-270.

EFİLTİ Erkan, Orta Öğretim Kurumlarında Okuyan Öğrencilerin Saldırganlık ve Denetim Odağının Karşılaştırmalı Olarak İncelenmesi, 2008-19/213-230.

EKEN Galip, XVIII. Yüzyıl Ortalarında Antep'te Aile, 2000-6/477-490.

EKEN Hurigül, Küreselleşme ve Ulus Devlet, 2006-16/243-262.

EKEN Hurigül, Toplumsal Cinsiyet Olgusu Temelinde Mesleğe İlişkin Rol İle Aile İçi Rol Etkileşimi: Türk Silahlı Kuvvetlerindeki Kadın Subaylar, 2005-15/247-279.

ELİBOL Halil - Tülin DURUKAN - İsmail GÖKDENİZ - Serhan KESKİN, A Comparatıve Research To Identıfy The Factors That Affect The Brandıng In Electronıc Commerceın Vıew Of The Customers And The Fırms, 2006-16/263-274.

ELİBOL Halil, Bilişim Teknolojileri Kullanımının İşletmelerin Organizasyon Yapıları Üzerindeki Etkileri, 2005-13/155-162.

ELİRİ İsa, Güzel Sanat Eserlerinde Fikri Mülkiyet Hakları ve Uygulamaları, 2010-23/62-71.

ELLEZ A. Murat - Nevzat GÜMÜŞ - Rahman SEFEROV, Coğrafya Bölümü Öğrencilerinin İstatistik Dersine Yönelik Tutumları: Türkiye ve Azerbaycan Örneği, 2009-21/187-194.

ELMAS Hüseyin, On dokuzuncu Yüzyıldan Günümüze Özgürlük Bağlamında Sanat Neydi, Ne Oldu?, 2005-15/281-298.

ELMAS Hüseyin, Osmanlı Dönemi Minyatür Sanatı'nın Kaynak ve Özellikleri, 1994-3/249-256.

EMİNİ M. Emin, Hak Kavramı, 2004-12/179-187.

EMİROĞLU Gülmisâl, II. Abdülhamid Döneminde İlköğretim Konulu Lâyihalar (1876-1908), 2002-8/169-192.

ENGİN Orhan - Mikail ALTAN, Bir Seyahat İşletmesinde Müşteri Memnuniyetinin Ölçülmesi, 2004-11/585-598.

ERAVŞAR Osman, Gaziantep Maarif Hanı (Tuz Hanı), 2004-11/647-659.

Ercan OKTAY - Hasan GÜL, Çalışanların Duygusal Bağlılıklarının Sağlanmasında Conger ve Kanungo'nun Karizmatik Lider Özelliklerinin Etkileri Üzerine Karaman ve Aksaray Emniyet Müdürlüklerinde Yapılan Bir Araştırma, 2003-10/403-428.

ERCAN Yılmaz, Okullardaki Örgütsel Güven Düzeyinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2006-16/739-756.

ERDEM Ali Rıza - Emel SARITAŞ, Sınıf Öğretmenliği Öğrencilerinin Öğretim Elemanlarının Davranışlarının Demokratikliğine İlişkin Algıları (Paü Örneği), 2006-16/525-538.

ERDEM Ali Rıza, Dünyadaki Yükseköğretimin Değişimi, 2005-15/299-314.

ERDEM Ali Rıza, Öğretimin Denetiminde Yeni Bakış Açısı: Sürekli Geliştirme Temeline Dayalı Öğretimin Denetimi, 2006-16/275-294.

ERDEM Ali Rıza, Sınıf Öğretmenlerinin Karşılaştığı Yönetsel Sorunlar ve Yönetsel Sorunların Performansına Etkisi Konusundaki Görüşleri, 2007-18/271-286.

EREN Mehmet, Mehmet Akif Ersoy'un (1873-1936) Tefsir'e Dair Yazıları İle Vaaz ve Hutbeleri, 1999-4, 409-428.

EREN Mehmet, Yusuf Ağa Kütüphanesi'nde Hadise Dair Önemli Yazma Eserler, 1999-5/221-244.

ERGİNAL A.Evren - İsa CÜREBAL, Soldere Havzasının Jeomorfolojik Özelliklerine Morfometrik Yaklaşım: Jeomorfik İndisler İle Bir Uygulama, 2007-17/203-210.

ERGÜLEN Ahmet - Halim KAZAN - Muhittin KAPLAN, İşletmelerde Dağıtım Sistemi Maliyetleri Minimizasyonu İçin Çözüm Modeli: Bir Firma Uygulaması, 2005-13/163-172.

ERİŞEN Yavuz - Figen GÜLEŞ, Montessori Materyallerinin Tasarım Kalitesi Özelliklerinin Değerlendirilmesi, 2007-18/287-305.

ERKMEN Nurtekin - M. Çağrı ÇETİN, Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Denetim Odağının Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi, 2007-17/211-223.

ERKMEN Nurtekin - M. Çağrı ÇETİN, Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Stresle Başa Çıkma Tarzlarının Bazı Değişkenlerle İlişkisi, 2008-19/231-242.

ERKUŞ Ahmet - Akif TABAK, İş Yaşamında Müzakereler: Kamu ve Özel Sektör Çalışanlarıyla İlgili Karşılaştırmalı Bir Araştırma, 2008-20/397-418.

EROĞLU Bahtiyar - Esra YALDIZ, Kültür Mirasının Sürekliliği İçin Anıtsal Binaların Yeniden Kullanılması Bağlamında Ermenek Tol Medrese, 2005-15/315-340.

EROĞLU S. Erkan, Saldırganlık Davranışının Boyutları ve İlişkili Olduğu Faktörler: Lise ve Üniversite Öğrencileri Üzerine Karşılaştırmalı Bir Çalışma, 2009-21/205-221.

EROĞLU Sursan Erkan - Kemal GÜVEN, Üniversite Öğrencilerinin Epistemolojik İnançlarının Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2006-16/295-312.

ERÖZKAN Atılgan, Lise Öğrencilerinde Kişilerarası İlişki Tarzlarının Yordayıcıları, 2009-21/543-551.

ERÖZKAN Atılgan, Üniversite Öğrencilerinin Reddedilme Duyarlıkları İle Sosyal Kaygı Düzeylerinin Bazı Değişkenlere Göre İncelenmesi, 2007-17/225-240.

ERSOY Seher - M. Hamil NAZİK, Ergenlerde Tüketicilik Bilinç Düzeyi Üzerine Bir İnceleme, 2006-16/313-328.

EYİCİL Ahmet, Afşin Ashab-ı Kehf, 2005-14/269-287.

FİDAN Mehmet - Makbul Evrim GÜLSÜNLER, Kurum Kimliğinde Kriz Yönetiminin Yeri ve Önemi, 2003-10/465-474.

FİLİZ Şahin, Sadrettin-i Konevi'nin Miftahu Gaybi'l-cem Ve'l-vücud Adlı Kitabı ve Felsefi Değerlendirmeler, 1994-3/171-178.

FİLİZ Şahin, Simavna Kadısıoğlu Şeyh Bedreddin (D. 1369/V. 1420)' in Fikir Yapısı, 1992-1/229-241.

GENÇ Hanife Nalan - Ali TİLBE, Postmodern

Bir `Göçebe' Nedim Gürsel: İzler ve Gölgeler'in Işığında Anlatının Ötesine, 2008-19/243-258.

GENÇAY Ökkeş Alpaslan - Selçuk GENÇAY, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokulu Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine İlişkin Motivasyon Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2007-17/241-253.

GÖBENEZ Yılmaz, Growth Rate Predıctıon Usıng Ann In Productıon Management, 2008-19/555-567.

GÖGERCİN Ahmet, La Narration Indirect Dans 'LaJalousİe' dAlain Kobbe-Grillet, 2002-8/193-204.

GÖĞERCİN Ahmet, L'Influence De Madame Bovary De Flaubert Sur L'Oeuvre De Maupassant Intıtulee Une Vıe, 2003-9/321-342.

GÖK Dursun, 18 Mart 1915 ve Mehmetçik, 1994-3/335-340.

GÖK Nejdet, Osmanlı Beratları Kapsamında Diplomatika İlmi veya "İlm-i İnşa", 2008-20/731-746.

GÖKAY Melek - Ahmet DEMİR, Farklı Eğitim Seviyelerinde Estetik Beğeni, 2006-16/329-342.

GÖKAY Melek (YILMAZ), İlköğretim II. Basamağında Sanat Eseri İnceleme ve Öğrenci Yorumları, 1999-5/419-428.

GÖKBUDAK Zehra Seçkin, Etkili Bir Piyano Eğitimi ve Öğretimi İçin Ailenin Rolü, 2003-9/559-574.

GÖKÇE Gülise, Yerel Yönetim ve Demokrasi İlişkisi, 1999-5/53-78.

GÖKÇE Nazlı - Erdoğan KAYA, Coğrafya Dersi Öğretim Programında Küresel İklim Değişikliği, 2009-22/157-168.

GÖKÇE Orhan, Halkla İlişkiler: Modern Yönetim Fonksiyonu, 1993-2/99-112.

GÖKDENİZ İsmail, Üretim Sektöründeki İşletmelerin Örgüt İçi Stres Kaynakları ve Mobilyacılık Sektöründe Bir Uygulama, 2005-13/173-189.

GÖKHAN İlyas, İhşidîler Devletinin Yıkılışına Sebep Olan İktisadi Buhranlar ve Salgın Hastalıklar, 2007-17/255-269.

GÖKHAN İlyas, Memluk Sultanı Zahir Seyfuddin Çakmak Döneminin Salgın Hastalık ve İktisadî Buhranları (H.842-857/M.1438-1453), 2005-15/341-366.

GÖKHAN İlyas, XIII. Yüzyılda Maraş, 2005-13/191-222.

GÖKSU Nusret - Bülent ÖZ, Etkin Ücret Yönetiminin İşletmeye Sağlayacağı Yararlar Konusunda İşgören Algılamaları: Bir Alan Çalışması, 2008-20/419-436.

GÖKÜŞ Mehmet, Kamu Politikalarının Belirlenmesinde Bürokrasinin Rolü, 2000-6/35-44.

GÖNEN Sinan, Prof. Dr.Saim Sakaoğlu'nun Fıkra İle İlgili Çalışmalarının Bibliyografyası, 2004-12/189-202.

GÖNEN Sinan, Unutulmuş Bir şık: şık Edip Önal ve Şiirlerinden Örnekler, 2007-17/271-280.

GÖRKEMLİ Hayriye Nur, Selçuk Üniversitesi'nin Konya Kent Ekonomisine Etkileri, 2009-22/169-186.

GÖRÜCÜ Alpaslan, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Okuyan Öğrencilerin Aktif Spor Yapma Durumlarının Belirlenmesi, 2006-16/343-351.

GÖZEN Şerife - İhsan KAYA, Personel Seçim Sürecinde Uzman Sistem Yaklaşımı ve Konya Büyükşehir Belediyesinde Bir Uygulama, 2005-14/355-376.

GÜL Hasan - Ercan OKTAY, Ücret, Kariyer, İş Tatmini ve Performans Arasındaki İlişkiler: Karaman Valiliğinde Bir Uygulama, 2009-21/223-238.

GÜL Muammer, Günümüz Bektaşî-Mevlevî Şairlerinden Konyalı şık Haydar/Şıh Hasan Pekaşıkk, 200411/331-351.

GÜL Muammer, Konya Polis Mektebi, 2003-10/131-146.

GÜLÇÜR Musa Kazım, Mehmet Akif Ersoy'un Dini Duygu ve Düşüncelerinin Kısa Bir Değerlendirmesi, 1994-3/197-204.

GÜLEL Mehmet Ali, A Look At The Morphological and Semantic Characteristics

of English Compounds, 1993-2/1-4.

GÜLEL Mehmet Ali, Mit Kavramı, 1994-3/19-26.

GÜLEŞ H. Kürşat, Bilişim Teknolojilerinin Müşteri İlişkileri Yönetimine Katkıları, 2004-12/203-216.

GÜLNAR Birol, Bilgisayar ve İnternet Destekli Uzaktan Eğitim Programlarının Tasarım, Geliştirme ve Değerlendirme Aşamaları (Suzep Örneği), 2008-19/259-271.

GÜLSÜNLER Makbule Evrim, Kurum Kimliği Süreci ve İşleyişi Üzerine Teorik ve Uygulamalı Bir Çalışma, 2007-17/281-294.

GÜMÜŞTEKİN Gülten Eren, Organizasyonlarda Ölçek Küçültme Çalışmalarında Önem Taşıyan Unsurlar, 2004-12/217-230.

GÜNDÜZ Erol, Divan ve Halk Edebiyatı Sanatçılarına İlham Kaynağı Olan Rüya, 2009-22/187-202.

GÜNDÜZ Nazlı, A Suggested Syllabus For The Course `Introductıon To Brıtısh Lıterature I' At Elt Departments, 2005-14/301-310.

GÜNOK Emine - Adnan PINAR, Coğrafi Bilgi Sistemi (CBS) Metodolojisinin Sorgun Çayı Havzası Fiziki Coğrafyasına Uygulanması, 2009-22/203-217.

GÜR Alim, Ali Ekrem Bolayır Biyografisine Katkılar, 2004-11/353-381.

GÜR Alim, M. Kemal İnal'ın F. Nafiz Uzluk'a Yazdığı Bazı Mektuplar, 2002-7/111-135.

GÜRBÜZ Sait - Onur DİKMENLİ, Örgütsel Açıdan Yolsuzluk: Kavramsal Yönü, Özelliği, İşletme Çevresi, Örgütsel Davranış ve Örgüt Mimarisi Bağlamında Bir İnceleme, 2009-22/219-237.

GÜRBÜZ Umut - Ayhan BAYRAK - Şerife ÇELİKKAYA, Kulturelle Und Sprachlıche Probleme Der Studentınnen Aus Mıttelasıien In Der Türkei, 2008-19/273-289.

GÜRBÜZ Umut, Die Rolle Der Phraseologismen Bei Der Erlernung Einer Fremdsprache, 2005-14/311-318.

GÜRSEL Musa, Doçentlik Yabancı Dil Sınavı Üzerine, 1993-2/83-86.

GÜVEN Cemal, Millî Mücadele Döneminde Fransız Gazeteci ve Yazar Berthe Georges Gaulis'in Mustafa Kemal Paşa İle Temas ve Görüşmeleri, 2006-16/353-365.

GÜVEN Cemal, Niğde-Bor Bölgesinin 1794-1799 Yılları Arasındaki Askerî Yükümlülükleri (387 no'lu Bor Şer'iyye Siciline Göre), 2004-11/391-405.

H. Tekin GÖKMENOĞLU, İslam Muhakeme Usulü Hukukunda Bir İsbat Vasıtası Olarak 'Yemin' Delili, 1994-3/179-196.

HACIGÖKMEN Mehmet Ali, Ahiler Zamanında Ankara'da Sosyal, Kültürel ve İlmî Faaliyetler, 2002-7/137-160.

HACIZADE Naile, Azerbaycan Türkçesinde "Ha" Edatının Anlam Özellikleri, 2000-6/141-148.

HACIZADE Naile, Baraba Tatarları ve Onların Dil Özellikleri, 2002-8/205-214.

HAMARTA Erdal - Elif DEMİRBAŞ, Lise Öğrencilerinin Utangaçlık ve Benlik Saygılarının Fonksiyonel Olmayan Tutumlar Açısından İncelenmesi, 2009-21/239-247.

HARMANCI Abdullah - Ömer SOLAK, Ayfer Tunç Öykülerinde Sevgisizlik Teması, 2010-23/88-95.

HASAN Nadirhan, XVI. Yüzyıl Tasavvuf Edebiyatında Hazînî Eserleri'nin Yeri, 2008-20/501-509.

HÜLÜR Himmet - Anzavur DEMİRPOLAT, Seçkincilik, Aydın Kimliği ve Süreklilik, 1999-5/367-390.

HÜLÜR Himmet, Transformation Of The Sufi Way Of Life, 2000-6/491-512.

IŞIK Hidayet, Müslüman-Hıristiyan Polemiği İle İlgili XIX.yy.a Ait Bir Eser, 2003-9/483-500.

IŞIK Nihat, Enflasyonla Mücadelede Politika Aracı Seçimi: Bir Vektör Otoregresyon (Var) Analizi, 2005-14/341-354.

IZGAR Hüseyin - Bülent DİLMAÇ, Yönetici Adayı Öğretmenlerin Özyeterlik Algıları ve

Epistemolojik İnançların İncelenmesi, 2008-20/437-446.

IZGAR Hüseyin - Coşkun ARSLAN, Psikolojik Danışmanlık ve Rehberlik Bölümü Öğrencilerinin Kendini Açma Davranışlarının Gelişiminin İncelenmesi, 2007-18/307-327.

IZGAR Hüseyin - Ercan YILMAZ, Pio ve Yibo'nda Görev Yapan Okul Yöneticilerinin Karar Vermede Özsaygı ve Karar Verme Stilleri Arasındaki İlişki, 2007-17/341-351.

İBİCİOĞLU Hasan - Himmet KARADAL - İdris DOĞAN - M. Turan ÇUHADAR, Organize Sanayi Bölgelerinin Bürokratik Sorunları ve Yasal Düzenlemeler Üzerine Bir Araştırma, 2008-19/291-311.

İLKHAN İbrahim - Ayhan SELÇUK, Medıen Und Manıpulatıon (Dıe Suche Nach Verborgenen Absıchten In Der Massenkommunıkatıon), 2004-11/637-646.

İLKHAN İbrahim - Yılmaz KOÇ - Ayhan SELÇUK, Ist Dıe Fıktıve Welt Eıne Reale Welt Beı Thomas Bernhard?, 2003-10/271-280.

İLKHAN İbrahim, Die Intention İm Verkaufsgepraech: Eme Rhetorische Analyse, 2002-7/211-216.

İLKHAN İbrahim, Semantik Und Pyschologie: Sprache İm Kognitiven Bereich, 2003-10/265-270.

İLKHAN İbrahim, Yabancı Dil Öğretiminin Topluma Yansımaları, 1999-5/301-306.

İNCE Mehmet - Aykut BEDÜK - Enver AYDOĞAN, Örgütlerde Takım Çalışmasına Yönelik Etkin Liderlik Nitelikleri, 2004-11/423-446.

İPÇİOĞLU Mehmet - Ali AKGÜN - A. Tunga ALKAN, Kitap Tanıtımları, 2009-22/477-482.

İPÇİOĞLU Mehmet, Gertrude Bell'in Anılarında Konya, 2009-21/249-253.

İRAZ Rıfat, Küresel Rekabet Ortamında Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin Ulusal Sosyo-Ekonomik Sisteme Katkıları Açısından Değerlendirilmesi, 2005-13/223-236.

İRAZ Rıfat, Küresel Rekabet Ortamında Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerin Ulusal Sosyo-Ekonomik Sisteme Katkıları Açısından Değerlendirilmesi, 2005-15/367-380.

İRAZ Rıfat, Organizasyonlarda Karar Verme ve İletişim Sürecinin Etkinliği Bakımından Bilgi Teknolojilerinin Rolü, 2004-11/407-422.

İSKENDERZADE Lale Avşar, Dede Korkut Hikayelerinin Türk Plastik Sanatlarına Yansıması, 2007-17/319-340.

İsmail ŞAHİN, Eğitsel İnternet Kullanım Özyeterliği İnançları Ölçeğinin Geçerliği ve Güvenirliği, 2009-21/461-471.

İVRENDİ Mehmet - İsmail AKBAL - Murat CANITEZ, Osmanlı İmparatorluğu'nun Son Yıllarında Gazete Reklamları ve Uygulamaları, 2005-13/237-257.

İYİKAN Necati, ABD'nin Azerbaycan İlişkilerine Etki Eden Parametreler, 2009-21/255-267.

İYİKAN Necati, Der Politische Sturz Eltschibejs İm Jahr 1993 Und Seine Hintergründe, 2005-15/381-411.

KABADAYI Abdülkadir, Bebeğin, Duyumotor, Düve Zihinsel Gelişiminde Çevre ve Yetişkinin Kolu ve Önemi, 2002-8/215-234.

KABADAYI Abdülkadir, Çocuğun Ana/Yabancı Dil Gelişiminin, Piaget'in Gelişim İlkelerinin Işığı Altında, Dönüşümsel- Üretken Dilbilgisi Açısından Değerlendirilmesi ve Bazı Öneriler, 2000-6/439-450.

KAHRAMAN Ali - M. Engin DENİZ - Selahattin AVŞAROĞLU, Teknik Öğretmenlerde Yaşam Doyumu İş Doyumu ve Mesleki Tükenmişlik Düzeylerinin İncelenmesi, 2005-14/115-129.

KAPAR M. Ali, Hz. Ali'nin Öldürülmesi İle İlgili Rivayetlerin Değerlendirilmesi, 1994-3/341-346

KAPLAN Turgut - Halil TAŞKIN - Mehmet ALTIN - Nurtekin ERKMEN, Examination of the Level of State Anxiety Points of the Soccer Players During The Tournament, 2008-20/447-456.

KARA Derya, Eğitim-Öğretim Yaşantısında Stres Yaratan Faktörler ve Aile Özelliklerine Göre Öğrencilerin Stresle Başa Çıkma Davranışlarının İncelenmesi, 2009-22/255-263.

KARAASLAN Tufan, Konya'da Çevre Problemleri ve Başlıca Sebepleri, 1992-1/129-136.

KARABULUT Tahsin, Laffer Etkisinin Türkiye Uygulaması (1980-2003), 2006-16/367-377.

KARAÇOR Zeynep, Öğrenen Ekonomi Türkiye: Kasım 2000-Şubat 2001 Krizinin Öğrettikleri, 2006-16/379-391.

KARADAVUT Zekeriya, Kırgızlarda Kuudlluk ve Apendi (Nasreddin Hoca), 2005-15/414-433.

KARAGÖZ Yalçın - Said KINGIR - Muammer MESCİ - Zafer AKBAŞ, Zamanın Etkin Kullanımını Sağlayan Faktörlerin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma, 2010-23/98-108.

KARAHAN Atila, Çalışanların Örgüt Kültürünü Algılamalarına Yönelik Ampirik Bir Çalışma, 2008-20/457-478.

KARAHAN Atila, Demografik Farklılıkların İş Gücü Verimliliğine Etkisi, 2009-21/269-281.

KARAHAN Kasım - Vesile ÖZÇİFTÇİ, Pazar Yönlülük: Aksaray İli Perakende Hizmet İşletmelerinde Bir Uygulama, 2008-20/479-492.

KARAİSMAİLOĞLU Adnan, İran Edebiyatında Sakinameler, 1992-1/1-10.

KARAPINAR Fikret, Ürdün Üniversitelerinde Hadîs Alanında Yapılan Tezler, 2002-7/349-364.

KARTAL Sadık, Eğitim Fakülteleri Dışındaki Fakültelerden Mezun Olan Öğretmenlerin Eğitim Örgütlerindeki Değerlere Uyumları, 2009-21/283-293.

KAŞTAN Yüksel, II. Dünya Savaşı Sonrası Türkiye- Irak Siyasi İlişkileri, 2008-19/313-326.

KAYA Baştürk - Caner ALADAĞ, Konya Şartlarında Yağış, Sıcaklık ve Bitki Örtüsü İlişkisi, 2009-22/265-278.

KAYA Baştürk - Caner ALADAĞ, Maki ve Garig Topluluklarının Türkiye'deki Yayılış Alanları ve Ekolojik özelliklerinin İncelenmesi, 2009-22/67-80.

KAYA İhsan, Çok Aşamalı Proseslerde Örnek Hacminin Belirlenmesi Üzerine Bir Model ve Genetik Algoritmalar Yardımıyla Çözüm Önerisi, 2005-15/435-456.

KAYA Yalçın - Muammer CANBAZ, Taekwon-Doculların Antrenörleri İle İlişkileri Açısından Motivasyonel Faktörlerinin Algı Boyutunda İncelenmesi, 2005-14/377-392.

KAYA Yalçın, Takım Sporlarında Ferdi Hipnoz, Toplu Hipnoz ve Post Hipnotik Telkine Dayalı Oto Hipnoz Yoluyla Elde Edilen Fenomenlerin Performansa Katkıları, 2006-16/393-405.

KAYAOĞLU İsmet, Mevlâna Celaleddin Rumî'de Dini Düşünce, 1994-3/347-366.

KAYAOĞLU İsmet, Selçuklular Döneminde Konya'da Ticari Hayata Bir Bakış, 1992-1/107-116.

KAYAOĞLU İsmet, Türk Yönetiminde Gayri Müslimlere Gösterilen Tolerans, 1999-4/383-390.

KAYNAK İbrahim Hakkı, Wılhelm Schmıdt'te Avcı-Toplayıcıların Tek Tanrıcılığı, 2004-11/469-481.

KAYSİCİ Cafer, Sa'duddin Taftazani ve İnsan Anlayışı, 2000-6/259-276.

KESEN N. Feyzal - M. Engin DENİZ - Neslihan DURMUŞOĞLU, Ergenlerde Saldırganlık ve Öfke Düzeyleri Arasındaki İlişki: Yetiştirme Yurtları Üzerinde Bir Araştırma, 2007-17/353-364.

KESİCİ Burcu - Halil ELİBOL, Çağdaş İşletmecilik Açısından Elektronik Ticaret, 2004-11/303-329.

KESİCİ Şahin, Ortaöğretim Öğrencilerinin Anne Baba Tutumlarının ve Rehberlik İhtiyaçlarının Mesleki Karar Verme Zorluklarını Yordaması, 2007-18/329-339.

KESİCİ Şahin, Şube Rehber Öğretmenlerinin Görüşlerine Göre 6., 7. ve 8. Sınıf Öğrencilerinin Rehberlik ve Danışma İhtiyaçları, 2007-17/365-383.

KESİCİ Şahin, Yeni Psikolojik İhtiyaç Değerlendirme Ölçeğinin Türkçe Formunun Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması: Doğrulayıcı Faktör Analizi Sonuçları, 2008-20/493-500.

KILIÇ Abdurrahman, - Hamit SARUHAN, Teknik Eğitim Fakültesi Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Becerileri, 2006-16/407-417.

KILIÇ Abdurrahman, İlköğretim Birinci Kademe Derslerinde Öğretmen Kılavuzuna Duyulan İhtiyaç ve İçeriği, 2009-21/295-309.

KINGIR Said, Bir Hizmet İşletmesi Olarak Beş Yıldızlı Otel İşletmelerindeki Yönetsel Sorunlar, 2005-15/457-481.

KINSIZ Mustafa, Mesleki Yabancı Dil Eğitiminin Sürdürülebilir Gelişmeye Katkıları, 2005-13/259-270.

KIRATLI A. Dilek, Geleneksel Türk Sanatlarının İlköğretim Görsel Sanatlar Eğitimi Dersinde Uygulanması: "Ebru" Örneği, 2010-23/110-114.

KIZILÇAOĞLU Alaattin, Harita Becerilerine Pedagojik Bir Bakış, 2007-18/341-358.

KİTAPÇI Zekeriya, Selçuklu Sultanı Tuğrul Bey ve Abbasi Hilafetinin Türk Varlığı ile Fiili Bütünleşme Olayı, 1992-1/117-122.

KOÇ Kemalettin, Tarih Boyunca Maraş Şehri'nin Gelişmesini Etkileyen Faktörler, 2009-21/311-326.

KOÇ Mustafa - Selahattin AVŞAROĞLU - Adem SEZER, Üniversite Öğrencilerinin Akademik Başarıları İle Problem Alanları Arasındaki İlişki, 2004-11/483-498.

KOÇ Yılmaz, CD İle Almanca Öğrenimi ve Edebiyat Dersi, 1999-5/307-318.

KOÇ Yılmaz, Grundzüge Der Höfischen Kultur, 1994-3/49-54.

KOÇAK Nurcan - Esra DERELİ, Okul Öncesi Eğitime Devam Eden 4-6 Yaş Arasındaki Çocukların İfade Edici Dil Düzeylerinin Bakım Tarzı ve Anne- Baba Eğitim Düzeyi Açısından İncelenmesi (Konya İli Örneği), 2005-14/245-253.

KOÇAK S.Yaman, Kamu Yönetiminde Açıklık İçin Bilgi Edinme Hakkı, 2010-23/116-125.

KOÇKUZU A. Halim, Abdullah Draz ve 'La Morale du Koran', 2002-7/339-348.

KOÇKUZU A. Halim, İngiltere'de İslam - Mohammad S. Raza'dan Çeviri, 1999-5/275-280.

KOÇYİĞİT Sezai - Gökhan KAYILI, Montessori Eğitimi Alan ve Almayan Anaokulu Öğrencilerinin Sosyal Becerilerinin Karşılaştırılması, 2008-20/511-516.

KORKMAZ Ali, Yazılı Basında Kurum Kimliğinin Oluşturulması Sürecinde Kurum Kimliği Stratejisinin Belirlenmesi, 2007-17/385-391.

KORKMAZ İsa, İlköğretim Okullarının Karşılaştıkları Finansman Sorunları, 2005-14/429-434.

KORKMAZ İsa, Öğrenci Merkezli Ders Uygulamalarına İlişkin Öğrenci Görüşleri, 2007-17/393-402.

KORKMAZ İsa, Yeni İlköğretim Birinci Sınıf Programının Öğretmenler Tarafından Değerlendirilmesi, 2006-16/419-431.

KORKUT Fidan, Rehberlikte Önleme Hizmetleri, 2003-9/441-452.

KÖK Sabahat Bayrak, İş Yaşamında Psiko-Şiddet Sarmalı Olarak Yıldırma Olgusu ve Nedenleri, 2006-16/433-448.

KÖKEN Nevzat, Sosyal Bilgiler Kavramı Ürerine Bazı Düşünceler, 2002-8/235-346.

KÖSTÜKLÜ Nuri, Misak-ı Millî ve Atatürk'ün Millî Dış Politika Hedefleri, 1992-1/123-128.

KURT Mehmet, Kilikya'da Yeni Asur Egemenliği ve Yerel Güçler, 2009-21/327-337.

KURT Mehmet, Tabal Ülkesi'nin Politik ve İdarî Yapısı, 2010-23/128-136.

KUŞPINAR Bilal, İbn Teymiyye'ye Göre Allah'ın Varlığı, 1993-2/135-150.

KUTLU Önder - Mustafa KOCAOĞLU, Yerel Yönetimlerde Stratejik Yönetim Anlayışı: Konya İl Özel İdaresi Örneği, 2010-23/138-148.

KUZU Abdullah - Cem ÇUHADAR - Yavuz AKBULUT, Reflectıons Of Undergraduate

Students Regardıng Pda Use For Instructıonal Purposes, 2007-18/359-365.

KUZU Türkan, Aytül Akal'ın Masallarıyla Çocukta Çevre Bilinci Geliştirme, 2008-19/327-339.

KÜTÜKÇÜ M. Akif Kütükçü, Uluslararası Hukuk Çerçevesinde Ahıska Türklerinin Anavatanlarına Dönüş Sorunu, 2005-13/271-284.

KÜTÜKÇÜ M. Akif, Uluslarası Hukukta Self Determinasyon Hakkı ve Türk Cumhuriyetleri, 2004-12/231-243.

LÖK Sefa - Özden TAŞĞIN - Neslihan KÖK - Mustafa YILDIZ, Karamanoğlu Mehmet Bey Üniversitesi Farklı Bölüm Öğrencilerinin Anatomi Dersine Olan Öz-Yeterlilik Durumlarının Karşılaştırılması, 2009-21/339-345.

MADRAN Cumhur Yılmaz, The Ambıvalence Of Love And Hate In Desıre Under The Elms: A Psychologıcal And Mythologıcal Approach, 2006-16/449-458.

MANGIR Fatih, Finansal Deregülasyonun (1989-2001) Türkiye Ekonomisi Üzerine Etkileri: Kasım 2000 ve Şubat 2001 Krizleri, 2006-16/459-472.

Mehmet İNCE, Değişim Olgusu ve Örgütlerde İnsan Kaynakları Yönetiminin Değişen Fonksiyonları, 2005-14, 319-339.

MEMİŞ Ekrem, Hitit Devletlerinin Batı Anadolu Politikası, 1994-3/367-376.

MENCÜTEKİN Mustafa, Sinema Perdesinde Kırılan Karizma Işığı: Mahatma Gandi, 2007-18/367-392.

MERHAN Aziz, Abdulla Qodırıy (1894-1938) Der Pıonıer Der Usbekıschen Romankunst Und Seıne Werke, 2007-17/403-411.

MERT İbrahim Hakan, Konya Arkeoloji Müzesi'ndeki İon Başlıkları, 2002-8/247-270.

MEYDAN Ali, Öğrenmeyi Öğrenme Stratejilerinin Öğrencilerin Dördüncü Sınıf "Yaşadığımız Yer" Ünitesini Öğrenmelerine ve Kalıcılığa Etkisi, 2010-23/150-157.

MISTANOĞLU Nurhan, Kırşehir'de XIX. Yüzyılın Sonlarında Sosyo-Kültürel Bakımdan Ailenin Genel Özellikleri (1875 - 1900), 2009-21/347-364.

MUCUK Mehmet - M. Tahir DEMİRSEL, Türkiye'de Doğrudan Yabancı Yatırımlar ve Ekonomik Performans, 2009-21/365-373.

MUŞMAL Hüseyin, Konya Eyaleti Ilgın Kazasında Yaşanan 1866 Depremi, 2008-20/517-527.

MUŞMAL Hüseyin, Muhittin Tuş'un "Sosyal ve Ekonomik Açıdan Konya (1756-1856)" Adlı Eseri, 2002-7/377-379.

MUŞMAL Hüseyin, Yrd. Doç. Dr. Zeki Atçeken'in Konya'daki Selçuklu Yapılarının Osmanlı Devrinde Bakımı ve Kullanılması Adlı Eseri, 1999-4/509-515.

NİZAMOĞLU Mustafa - İbrahim BOZKURT, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Okuyan Aktif Spor Yapan Öğrencilerin Beslenme Alışkanlıklarının Belirlenmesi ve Değerlendirilmesi, 2005-14/209-215.

OKAY Şenol - Enver AYDOĞAN, MYO Öğrencilerinin İnternet Kullanım Amaçlarının İncelenmesine İlişkin Bir Araştırma, 2010-23/283-285.

ONUR Gülbün - Dilek ZERENLER, Spırıt And Anımal Images In Hughes? Two Short Stories :The Harvestıng And The Raın Horse, 2003-10/329-338.

ONUR Gülbün, Far From The Madding Crowd'da Yanılgının Sesi, 1994-3/55-60.

ONUR Nezih, Halkın Gereksinimlerine Uygun Eğitimi, 1994-3/27-24.

ORAL İmran - Oğuz DOĞAN, Ortaöğretimde Çoklu Zekâ Kuramının Elektrik Konularını Öğrenme Sürecine Etkisinin Araştırılması, 2010-23/160-171.

ORUÇ K. Oğuzhan - İbrahim GÜNGÖR - M. Fatih DEMİRAL, Üniversitelerin Etkinlik Ölçümünde Bulanık Veri Zarflama Analizi Uygulaması, 2009-22/279-294.

ÖGE Serdar, Düzen mi Düzensizlik (Kaos) mi? Örgütsel Varlığın Sürdürülebilirliği Açısından Bir Değerlendirme, 2005-13/285-303.

ÖGE Serdar, Kültürel Yaklaşım Boyutuyla Örgütsel iklim, 2002-7/79-87.

ÖĞÜT Adem - Hasan Kürşat GÜLEŞ - Tahir AKGEMCİ, Post-Endüstriyel İş Dünyasında İleri Bilişim Teknolojileri Kullanımının Örgütsel, Sektörel ve Stratejik Sinerji Üretimine Etkileri, 2005-13/305-314.

ÖĞÜT Adem - Şakir BERBER, Learnıng Organızatıons In The Informatıon Age:The Case Of Selcuk Unıversity, Turkey, 2003-9/265-276.

ÖĞÜT Adem - Tahir AKGEMCİ - Emrah ŞAHİN - Ayşe KOCABACAK, İşletmelerde Düşünce Aşamasından Patent Aşamasına Uzanan Süreçte Yenilik Stratejileri ve Buluş Yönetimi, 2007-17/413-425.

ÖĞÜT Adem - Tahir AKGEMCİ - M. Tahir DEMİRSEL, Stratejik İnsan Kaynakları Yönetimi Bağlamında Örgütlerde İş Gören Motivasyonu Süreci, 2004-12/245-257.

ÖĞÜT Adem, Bilgi Çağı Organizasyonlarında Hizmet Kalitesi ve Kurumsal Etkinlik Açısından Bilgi ve Teknoloji Yönetimi, 1999-5/5-36.

ÖĞÜT Adem, Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi İşletmelerinde Kriz Yönetimi Yaklaşımları: Tekstil Sektörü Örneği, 2003-9/287-304.

ÖĞÜT Adem, Sosyo-Ekonomik Sisteme Katkıları Açısından Küçük ve Orta Ölçekli İşletme Organizasyonları, 1999-4/43-58.

ÖLKER Gökhan, Mustafa Kutlu'nun Kara Kumudur Kalan Adlı Hikâyesi Üzerine Bir Dil ve Üslup Değerlendirmesi, 2007-17/427-435.

ÖLKER Perihan - Bekir DİREKÇİ, Hekim Mehmed Nidâî'nin Manzum Tıp Risâlesi Keyf-i Kitâb-ı Nidâî, 2009-22/295-305.

ÖMÜRBEK Nuri - Hasan YILMAZ, İleri İmalat Teknolojileri Kullanımı Üzerine Bir Araştırma, 2009-21/375-389.

ÖNBAŞ Dıana - M. Soner ORTAKÇI, Türkçe ve Rusçada Tonlama, Kurgu, 1999-5/281-286.

ÖNER Metin - Rıfat KARAMAN, Nitel Özelliklere Göre Yapılan Kabul Muayenelerinde Tekli Örnekleme Planının Tasarımı, 2004-11/499-511.

ÖZATA Musa - Şebnem ASLAN - Mustafa METE, Rasyonel İlaç Kullanımının Hasta Güvenliğine Etkileri: Hekimlerin Rasyonel İlaç Kullanımına Etki Eden Faktörlerin Belirlenmesi, 2008-20/529-540.

ÖZCAN Mustafa, Hurrem Sultan'ı Anlatan Oyunlar, 1992-1/11-24.

ÖZDAĞ Selçuk - Mustafa YENİÇERİ - İ. Bülent FİŞEKÇİOĞLU, Devlet Memurlarının Boş Zaman Değerlendirme Eğilimleri, Antropometrik ve Fiziksel Uygunluk Seviyeleri, 2009-22/307-323.

ÖZDEMİR Aslı Yüksek - Ali ÖZDEMİR, Duygusal Zeka ve Çatışma Yönetimi Stratejileri Arasındaki İlişkilerin İncelenmesi: Üniversitede Çalışan Akademik ve İdari Personel Üzerine Uygulama, 2007-18/393-410.

ÖZENİCİ Salih, İşleyen Belleğin Okuma Anlama Sürecindeki Rolü ve İşlevi, 2009-22/467-476.

ÖZGEN Hüseyin - H. Mimaroğlu ÖZGEN, Neden Bazı İşletme Grupları Diğerlerinin Gerisinde Kalmaktadır? Türkiye'deki Bölgesel Şebeke Örgütleri Örneği, 2009-22/325-334.

ÖZGENER Şevki - Fatma KÜÇÜK, Hastanelerde Modern Yönetim Felsefesinin Verimliliğe Etkisi: Gevher Nesibe Hastanesinde Bir Uygulama, 2008-19/341-358.

ÖZGENER Şevki - Fatma KÜÇÜK, Hastanelerde Modern Yönetim Felsefesinin Verimliliğe Etkisi: Gevher Nesibe Özcan Hastanesinden Bir Uygulama, 2008-20/543-560.

ÖZGER Betül - Mehmet İPÇİOĞLU, C. 74/F4 Numaralı Şer'iye Siciline Göre 1827-1833 Tarihleri Arası Konya'nın Sosyal ve İdari Yapısına İlişkin Kayıtların Analizi, 2007-17/295-318.

ÖZKAN Ayşe, Adıyaman ve Köylerinde Dokunan Tülülerin Genel Özellikleri, 1999-4/467-480.

ÖZKAN Salih, Niçin Millî Mücadele, 2005-13/315-333.

ÖZKAYA Meltem Onay - Mustafa ÖZBİLGİN - Canan Muter ŞENGÜL, Türkiye'de Farklılıkların Yönetimi: Türk ve Yabancı Ortaklı Şirket Örnekleri, 2008-19/359-374.

ÖZLER Hayrettin - Derya Ergun ÖZLER - Gülten Eren GÜMÜŞTEKİN, Aile İşletmelerinde Nepotizmin Gelişim Evreleri ve Kurumsallaşma, 2007-17/437-450.

ÖZLÜK Erdem, Uluslararası İlişkiler Disiplininde Davranışsalcı Paradigmanın Anlamı, Kökeni ve Çatışma Çözümlemesi Örneğinde Davranışsalcılığın Katkısı, 2008-19/375-394.

ÖZTÜRK Abdullah, Değişen Toplumsal ve Kültürel Değerlerin Sözcüklerde Meydana Getirdiği Değişiklikler, 2003-9/255-264.

ÖZTÜRK Abdullah, Etude Des Personnages Dans Boule De Suıf De Guy De Maupassant, 2003-9/233-254.

ÖZTÜRK Abdullah, Le Fantastique en Litterature des Origines a nos Jours, 2002-7/275-292.

ÖZTÜRK Ali Osman, Almancada İki Deyim Alman Kültüründe Türk İmajı Araştırmalarına Bir Katkı, 1994-3/61-72.

ÖZTÜRK Ali Osman, Dil Yönüyle Türk ve Alman Halk Türküleri Üzerine Bir Araştırma, 1992-1/25-36.

ÖZTÜRK Ali Osman, Luise Rinser'de İnsan Sevgisinin Temeli, 2000-6/325-340.

ÖZTÜRK Ali Osman, Meıstersang und Seme Darstellung im Schımpfspıel von Andreas Gryphtus, 2002-7/227-232.

ÖZTÜRK Kadriye, Ida Von Hahn-Hahnln Orıentalıische Brıefe Ve Lady Mary MontaguNun Brıefe Aus Dem Orıent Adlı Eserlerinde Doğu İle İlk Karşılaşmada Yabancılık, 2006-16/473-491.

ÖZTÜRK Mutlu Başaran - Kartal DEMİRGÜNEŞ, Kurumsal Yönetim Bakış Açısıyla Entellektüel Sermaye, 2008-19/395-411.

ÖZTÜRK Rıdvan, Efendi Kelimesinden Hareketle Nasreddin Hoca'nın Kimliği Hakkında Görüşler, 2007-18/411-424.

PAKSOY Turan - Esra KESKİN, Tedarik Zincirinde Bilgi Çarpıtmasının Etkisi: Kırbaç Etkisi, 2005-15/483-496.

PAKSOY Turan - Fulya ALTIPARMAK, Güneş Enerjisi ve Su Isıtma Sistemleri İmal Eden Bir İşletmede Bulanık İşlem Süreleri İle Malzeme İhtiyaç Planlama, 2004-12/259-276.

PAKSOY Turan - N. Gülden ÜRKMEZ - M. Atilla ARICIOĞLU, E-Ticaretin Kobi'ler Tarafından Algılanışı ve Rekabette Bir Araç Olarak Kullanımı: Konya Tarım Makineleri Sanayisi'nde Bir Uygulama, 2003-9/539-558.

PAKSOY Turan, Tedarik Zinciri Yönetiminde Dağıtım Ağlarının Tasarımı ve Optimizasyonu: Malzeme İhtiyaç Kısıtı Altında Stratejik Bir Üretim-Dağıtım Modeli, 2005-14/435-454.

PARLAKKAYA Raif, Modüler Üretimde Maliyetleme ve Fiyatlama Sorunları, 2004-11/513-521.

PEKER Selçuk, 17. Yüzyıl Anadolu Sahası Türk Saz Şairlerinin Şiirlerinde Hikâye Kahramanları, 2007-17/451-468.

PEPE Kadir - İbrahim BOZKURT, Ortaöğretim Kurumlarında Spor Alanı Uygulamalarının Nitelikli Bireylerin Seçimi ve Yetiştirilmesi Açısından Değerlendirilmesi, 2005-15/497-506.

PINAR Adnan - Mustafa SARIBAŞ, Silifke'de İlköğretim Okullarında Okul, Derslik ve Öğretmen Yeterlilikleri, 2009-22/335-350.

PİNG Lee Poh, Us And Japan Relations and Their Impact on The Asia-Pacific Region, 1999-4/17-32.

SABAN Ahmet - Beyhan Nazlı KOÇBEKER, Otistik Bir Çocuğun Yabancı Dil Öğrenimine İlişkin Örnek Olay İncelemesi, 2005-14/401-427.

SABAN Ahmet, Lisansüstü Öğrencilerin Nitel Araştırma Metodolojisine İlişkin Algıları, 2007-17/469-485.

SAK İzzet, Buzlukbaşı Sarnıcı'na it İki Vakfiyee, 2009-22/351-366

SAK İzzet, Osmanlı Toplumunda Nâmzedin (Nişanın) Bozulması ve Sonuçları: Konya Örneği (18. Yüzyılın İlk Çeyreğine it Konya Şer`İye Sicillerine Göre), 2006-16/493-523.

SAK İzzet, Şehdî Osman Efendi'nin Hâdim Kütüphânesi'ne Vakfettiği Kitaplar, 2003-10/83-130.

SAK İzzet, Şer'iyye Sicillerine Göre Kölelerin Milliyet ve Eşkali, 1994-3/377-394.

SAKAOĞLU Saim, Dr. Metin Ergun'dan İki Destan, 1999-4/73-86.

SAKAOĞLU Saim, Koşma Tasnifine Yeni Bir Yaklaşım, 1999-5/103-114.

SAKAOĞLU Saim, Türk Halk Edebiyatının Namık Kemal'deki Akisleri, 1992-1/37-46.

SAKLAN Bilal, H.IV.M.X. Asır Sufilerinin Hadis İlimleriyle İlgileri, 2002-7/311-338.

SAKLAN Bilal, Mutevatir, 1999-5/197-220.

SAMUR Cengiz, Uluslararası Finansal Panik Yaklaşımı ve 1997/8 Asya Krizi, 2010-23/174-184.

SAMUR Tahsin, Akşehir'de Güdük Minareli Mescid, 1994-3/285-296.

SANGÜL Ece, Why Do We Teaclı Different Registers in The Foreign Language Classroom, 2000-6/413-422.

SANİOĞLU Ahmet - Esin KIRATLI, Basketbolcuların Esneklik Profilleri ve Sakatlanmayla Olan İlişkisi, 2005-14/393-400.

SANİOĞLU Ahmet - Vedat ÇINAR, Farklı Branşlardaki Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulu Öğrencilerinin Rekreasyon Faaliyetlerine Katılımlarının Değerlendirilmesi, 2004-11/261-271.

SARGIN Nurten - Berna ÇETİNKAYA, Akran Baskısını Azaltmada Grupla Psikolojik Danışmanın Etkililiği, 2010-23/186-192.

SARI Cemali, Doğal ve Kültürel Coğrafya Özellikleri Açısından Beyşehir İlçesinde Yerleşme Adlarının Sınıflandırılması, 2007-17/487-501.

SARI Hakan - Hasan BOZGEYİKLİ, Öğretmen Adaylarının Özel Eğitime Yönelik Tutumlarının İncelenmesi: Karşılaştırmalı Bir Araştırma, 2003-9/163-182.

SARI Hakan, Farklı Ortamlarda Öğrenim Gören İşitme Engelli Öğrencilerin Sosyal ve Etik Kurallarla İlgili Bilgilerinin Karşılaştırmalı Olarak Değerlendirilmesi, 2009-21/391-406.

SARI Hakan, Selçuk Üniversitesinde Öğrenim Gören Bedensel Engelli ve Görme Engelli Öğrencilerin Karşılaştıkları Sorunlar ve Çözümüne Yönelik Çağdaş Öneriler, 2005-13/335-355.

SARIBAŞ Mustafa - Adnan PINAR, Silifke'de Yer Şekilleri İle Bitki Örtüsünün Küçükbaş ve Büyükbaş Hayvan Varlığının Dağılışına Etkisi, 2009-22/367-382.

SAVAŞ Halil - Ahmet BARDAKÇI, Kitlesel Bireyselleştirme Uygulamaları İçin Web Tasarımı, 2005-15/523-537.

SEÇER Zarife - Hakan SARI - Nadir ÇELİKÖZ - Ömer ÜRE, Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Bilişsel Stillerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2009-21/407-420.

SEÇER Zarife - Hakan SARI - Oya OLCAY, Anne Tutumlarına Göre Okulöncesi Dönemdeki Çocukların Ahlaki ve Sosyal Kural Bilgilerinin İncelenmesi, 2006-16/539-557.

SEÇER Zarife - Nadir ÇELİKÖZ - Songül YAŞA, Bazı Kişisel Özelliklerine Göre Okulöncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Çocukların Babalarının Babalığa Yönelik Tutumları, 2007-18/425-438.

SEÇER Zarife - Nadir ÇELİKÖZ - Songül YAŞA, Okul Öncesi Dönemdeki Çocukların Bilişsel Stillerine Göre Ahlaki ve Sosyal Kural Anlayışları, 2008-20/561-576.

SEÇER Zarife - Nadir ÇELİKÖZ - Songül YAŞA, Okulöncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Çocukların Annelerinin Ebeveynliğe Yönelik Tutumları, 2008-19/413-428.

SEÇER Zarife Şahin, Okulöncesi Dönemdeki Çocukların Cinsel Kimlik Algısı Kazanımının Bazı Değişkenler Açısından Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi: Örnek Olay Araştırması (Konya İli Örneği), 2002-7/365-376.

SEFEROV Rehman - Akif AKKUŞ, Azerbaycan Nüfusunun Eğitim Açısından Analizi, 2005-13/357-376.

SELÇUK Ayhan, Kültürler Arası İletişimi Engelleyen Bazı Faktörler, 1999-5/319-324.

SELÇUK Ayhan, Kültürlerarası İletişim Açısından Gündelik İletişim Davranışları, 2005-13/1-17.

SELÇUK Ayhan, Sosyal Bir Davranış Biçimi Olarak Dil, 2007-17/503-507.

SERARSLAN Halim, Tarihî Bir Perspektif İçinde Modern Türk Edebiyatında Vatan ve Bayrak Sevgisine Örnek Birkaç Güzel Şiir, 2007-18/439-446.

SERARSLAN Halim, Türk Hitabet Sanatı, 2006-16/559-562.

SERTKAYA Gülgün (Karakurt), A Stylistic Study: The Application Of Various Gratmnar Types in Linguistics To A Turkish Poem 'Güzel Havalar' By Orhan Veli Kanık, 2000-6/401-412.

SERTKAYA Gülgün, The Role of Coherence in the înterpretation of Discourse, 2002-7/265-274.

SEVEN Serdal, Sosyal Davranış Öğretmen Değerlendirmesi Ölçeğinin Türk Kültürüne Uyarlanması, 2010-23/194-200.

SEVGİ Ahmet, Çanakkale Zaferi ve Mehmet Akif, 1999-4/105-114.

SEVGİ Ahmet, Latifi ve Subhatu'l-Uşşak'ı, 1992-1/47-92.

SEVGİ Ahmet, Neyli'nin Manzum Bir Mektubu, 1994-3/73-88.

SEYREK İsmail - Ahmet ERDOĞAN - A. Oğuz AKTÜRK, Öğretmen Adaylarının Okul Uygulamalarından Doyumlarını Yordayıcı Faktörler, 2007-17/509-517.

SEYREK İsmail - Zekeriya MIZIRAK, Faiz Teorileri Üzerine Bir İnceleme: Finansal İstikrarsızlık Hipotezinin Temel Dayanağı, 2009-22/383-394

SEZER İsmail Hakkı, L'emploi De La Metaphore Dans L'oeuvre Proustienne, 1994-3/105-108.

SEZER Tamer, Proust'ta Gerçek Kavramı, 1993-2/5-12.

SEZGİN Mete - Abdullah KARAMAN, Turistik Destinasyon Çerçevesinde Sürdürülebilir Turizm Yönetimi ve Pazarlaması, 2008-19/429-437.

SOLAK İbrahim, 16. Yüzyılda Maraş Kazası Vakıfları, 2002-8/271-288.

SOLAK İbrahim, 16. Yüzyılda Pazarcık (1526-1563), 2003-10/5-16.

SOLAK İbrahim, 916 H. / 1510 M. Tarihli Alaüddevle Bey Vakfiyesi, 2005-15/553-568.

SOLAK İbrahim, Kanunî Dönemi Elbistan Kazâsı'nda Yerleşme ve Nüfus (1540), 2000-6/149-158.

SOLAK Ömer, II. Meşrutiyet Dönemi Romanında "Türk" ve Türklük, 2009-21/419-429.

SOLMAZ Başak, Söylenti ve Dedikodu Yönetimi, 2006-16/563-575.

SOLMAZ Bünyamin, Tevhid-i Tedrisat ve Din Eğitimi, 1994-3/145-152.

SOYDAL Haldun, Küçük ve Orta Büyüklükteki İşletmelerde E-Ticaret, 2005-15/569-587.

SOYDAL Haldun, Sanal İşletmelerde İnsan Kaynakları Yönetimi ve Bir Anket Çalışması, 2005-14/455-474.

SOYDAL Haldun, Türkiye'de Doğrudan Yabancı Sermaye Yatırımlarının Verimlilik Analizi: Otomotiv Sektörü Üzerine Bir Uygulama, 2006-16/577-604.

SOYSAL Abdullah - H. Alpay KARASOY - Sedat ALICI, KOBİ'lerde Kriz Yönetimi: K. Maraş'ta Tekstil Sektöründeki KOBİ'lerde Bir Uygulama, 2009-21/431-446.

SÖĞÜTLÜ İlyas, Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun Gözüyle Türk İnkılâbı ve İnkılâp Kadrosu, 2010-23/202-208.

SÖZEN Cenk - H. Okan YELOĞLU - Fikret ATEŞ, Eşitsizliğe Karşı Sessiz Kalma: Mavi Yakalı Çalışanların Motivasyonu Üzerine Görgül Bir Çalışma, 2009-22/395-408.

SÖZEN Mustafa, Sinemasal Anlatıda Bakış Açısı Kavramı ve Örnek Çözümlemeler, 2008-20/577-595.

SUHER H. Kemal - N. Bilge İSPİR, Türkiye'de SMS Reklamları: Tüketici Tutumlarını Etkileyen Faktörler, 2009-21/447-459.

SÜMER Sema Zafer, The Meaning Of Being A Swinger Of Birches, 2000-6/423-438.

SÜMER Sema Zafer, The Western: "Stagecoach" As An Advance In The Genre, 2005-14/475-480.

ŞAHAN Hasan - Vedat ÇINAR, Kitle İletişim Araçlarının Spor Kamuoyu Üzerine Etkisi, 2004-12/277-290.

ŞAHİN Ali - Erhan ÖRSELLİ, E-Devlet Anlayışı Sürecinde Türkiye, 2003-9/343-356.

ŞAHİN Ali - Filiz Tufan EMİNİ - Ömer ÜNSAL, Çatışma Yönetimi Yöntemleri ve Hastane Örgütlerinde Bir Uygulama, 2005-15/507-521.

ŞAHİN Ali, Yönetim Kuramları ve Motivasyon İlişkisi, 2004-11/523-547.

ŞAHİN F. Nurhayat, Dış Politik Etkenler Açısından Türkiye'de Terör Olayı, 1999-5/79-102.

ŞAHİN Mehmet, Andrem Lang'in Eserlerinde Folklor, Mitoloji, Din ve Yüce Varlık Anlayışı, 2002-8/305-322.

ŞAHİN Mehmet, The Concepts ofhanguage, Competence And Uteraîure İn Elt Classes, 2002-8/289-304.

ŞAHİN Naim, Der Vergleich Einiger Metaphyysischer Begriffe Zwischen Mewlana Dshcelaleddin Rumi und G.W.F. Hegel, 2008-20/747-777.

ŞAHİN Zarife, Çocukların Psiko-Sosyal Temelli Problem Çözme Becerilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından Karşılaştırılmalı Olarak İncelenmesi, 2000-6/451-470.

ŞANAL Fahrettin, Error-Analysis Based Second Language Teaching Strategies, 2008-20/597-601.

ŞEKER Tülay Bektaş, Bilgi Teknolojilerindeki Gelişmeler Çerçevesinde Bilgiye Erişimin Yeni Boyutları, 2005-13/377-391.

ŞENER Türker, Friedrich Dürrenmantt'da Adalet Duygusu, 1993-2/13-18.

ŞENOL Hayri, Alman Edebiyatında Fablin Tarihi Gelişimi, 1993-2/19-22.

ŞİMŞEK Ali - Nilgün ÖZDAMAR - Gökçe BECİT - Kerem KILIÇER - Yavuz AKBULUT - Yusuf YILDIRIM, Türkiye'deki Eğitim Teknolojisi Araştırmalarında Güncel Eğilimler, 2008-19/439-458.

ŞİMŞEK M. Şerif - Adnan ÇELİK - Tahir AKGEMCİ - Tamara FETTAHLIOĞLU, Örgütlerde Yabancılaşmanın Yönetimi Araştırması, 2005-15/539-552.

ŞİMŞEK M. Şerif - Rıfat İRAZ, Bilişim Teknolojilerinin Örgütsel Dönüşüm Üzerindeki Etkileri, 1999-5/7-52.

ŞİMŞEK Sedat - İmran UĞUR, Star Stratejisi ve Uygulamaları, 2003-10/349-358.

ŞİRİN Nihat, Antalya-Döşemaltı Halılarında Renk ve Biçim Özellikleri, 1994-3/297-302.

TAPUR Tahsin, Abanoz Yaylası (Mersin), 2009-21/473-487.

TAPUR Tahsin, Kazımkarabekir İlçesinde (Karaman) Tarım ve Hayvancılık, 2008-20/603-620.

TAŞ Ayşe Mentiş, Yeni Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarına İlişkin Öğretmen Görüşlerinin Belirlenmesi, 2007-17/519-532.

TAŞCI Deniz - Erhan EROĞLU, Yöneticilerin Kişilik Özellikleri İle Kullandıkları İkna ve Etkileme Taktiklerinin Kullanım Sıklığı Arasındaki İlişkinin Değerlendirilmesi, 2007-17/533-546.

TAŞER Seyit, Konya Darülmuallimini'nde Eğitim Yönetimi ve Denetimi, 2010-23/210-219.

TAŞĞIN Özden - Murat TEKİN, Futbol Taraftarlarının Marka Değeri Yaratmaları Üzerine Bir Araştırma, 2007-18/447-454.

TAŞĞIN Özden, Futbol Seyircisinin Sosyo - Ekonomik Profili (Fenerbahçe Futbol Takımı Seyircisi Örneği), 2002-8/323-330.

TATLICI M. Rıdvan, Günter Grass'ın Roman Dünyasına Teknik-Tematik Bir Yaklaşım, 2005-15/589-594.

TAVUKÇUOĞLU Mustafa, Avusturya İslam Diyanet Teşkilatı ve İslam Din Eserleri, 1994-3/209-226.

TAVUKÇUOĞLU Mustafa, Avusturya'daki Müslüman Türk Din Görevlileri İle İlgili Bir Araştırma, 2000-6/231-242.

TAVUKÇUOĞLU Mustafa, Kitap Tanıtımı, 1994-3/205-208.

TEKİN Ahmet - İstiklal Y. VURAL, Global Kamusal Malların Finansman Aracı Olarak

Global Vergi Önerileri, 2004-12/291-311.

TEKİN Ahmet, 4842 Sayılı Yasa Işığında Yatırım İndirimi Uygulaması, 2005-13/393-407.

TEKİN Mahmut – Hasan K. GÜLEŞ, Sanayi İşletmelerinde Kalite Kontrolü ve Tümosan A.Ş.'de Kalite Kontrolü Uygulaması, 1994-3/235-248.

TEKİN Mahmut - Muammer ZERENLER, Küresel Rekabet Ortamında İleri İmalat Teknolojileri Kullanımının İşletme Performansına Etkileri Ürerine Bir Uygulama, 2002-7/15-26.

TEKİN Mahmut, Sanayi İşletmelerinde Verimlilik ve Önemi, 1992-1/169-176.

TEKİN Murat - Ahmet SANİOĞLU, Selçuk Üniversitesi Karaman Beden Eğitimi ve Spor Yüksek Okulunu Kazanan ve Kazanamayan Adayların Başarılarının ve Başarısızlıklarının Değerlendirilmesi, 2004-12/313-321.

TEKİN Mustafa, "Tanrı" Kavramı ve Toplumsal İzdüşümü, 2003-10/475-492.

TEKİN Mustafa, Mevlâna'nın Eserlerinde Toplumsal Tabakalaşma, Sosyal Statü ve İş Bölümü, 2000-6/243-258.

TEKTAŞ Mehmet - Necla TEKTAŞ, Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin Zaman Yönetimi ve Akademik Başarıları Arasındaki İlişki, 2010-23/222-229.

TEMİZEL Ali - İneyetullah REZA, Kafkas ve Orta Asya Cumhuriyetlerinde Kalkınmanın Engelleri, 2005-14/487-492.

TEMİZEL Ali, İran'da Türkçe Öğretimi, 2007-17/547-560.

TEMİZEL Fatih - Fatih BAYRAM - Serkan OLGAÇ, İMKB'deki Aracı Kurum Üye Temsilcilerinin Bilgi Kaynakları Kullanımı Üzerine Bir Araştırma, 2008-20/621-636.

TEMİZEL Handan - Erol TURAN - Metehan TEMİZEL, Küresel İşletmecilikte Ülkelerin Sosyo-Kültürel Yapılarından Kaynaklanan Sorunlar, 2008-19/459-474.

TEPEBAŞILI Fatih, Alman Roman Tipolojileri, 1999-5/341-358.

TEPEBAŞILI Fatih, Dörte Weers: Türkische Jugendliche Als Leser. Leseverhalten Und Leseförderung Der Zweiten Generation İn Der Bundesrepublik Deutschland?, 2004-11/673-676.

TEPEBAŞILI Fatih, Edebiyat Öğretiminde Waldmann Modeli, 2006-16/605-617.

TEPEBAŞILI Fatih, Gençlik Edebiyatı Açısından 'Brandstiftung', 1999-4/275-286.

TEPEBAŞILI Fatih, Roman Adlandırımı ve İşlevleri, 2000-6/349-364.

TEPEBAŞILI Fatih, Stanzel ve Romanda Anlatım Konumu, 2008-20/381-396.

TEPEKAYA Muzaffer - Leyla KAPLAN, Hilâl-i Ahmer Hanımlar Merkezi'nin Kuruluşu ve Faaliyetleri (1877-1923), 2003-10/147-202.

TERKAN Banu, Basın ve Siyaset İlişkisinin Gündem Belirleme Modeli Çerçevesinde Bir Analizi, 2007-17/561-584.

TOKDEMİR Aslıhan, Nietzcheci olarak Henry James Estetiğin Karanlık Yüzü, 1994-3/35-48.

TOKDEMİR Aslıhan, Wechselspiel Zwischen Leben und Literatur, 1999-4/269-274.

TOKDEMİR Aslıhan, Yabancı Dil Derslerinde Edebi Metin ve İngeborg Bachmann'ın "Reklame" Başlıklı Şiiri, 2000-6/341-348.

TOKDEMİR Aslıhan, Yabancı Dil ve İki Dilli Eğitim, 2000-6/519-525.

TOKDEMİR Aslıhan, Yıldız Ecevit - Mystısche Elemente im Roman "Das Neue Leben" Von Orhan Pamuk, 1999-5/325-340.

TOPÇUOĞLU Abdullah, Girişimcilik ve Kalkınmadaki Rolü, 1993-2/67-72.

TORUK İbrahim, Türkiye'de 1990-2000 Yılları Arasında Sosyo-Ekonomik Ortamın ve Kültürel Hayatın Reklamlar Üzerinden Temsili, 2005-14/493-508.

TORUK İbrahim, Üniversite Gençliğinin Medya Kullanma Alışkanlıkları Üzerine Bir Analiz, 2008-19/475-488.

TUNA Muharrem - Mehmet Sezai TÜRK, Kamu ve Özel Sektör Matbaa İşletmelerinde

Çalışanların İçsel Motivasyon Düzeylerinin Karşılaştırılması, 2006-16/619-632.

TUNCAY Esin, İzmir İli Ödemiş İlçesi Telli (Gılbıdanlı) İşlemelerinden Örnekler, 1999-4/457-466.

TUNÇ Semra, Konya Mevlânâ Müzesi Kütüphanesi 2455 Numarada Kayıtlı Bir Şiir Mecmuası, 2000-6/105-140.

TUNÇEL Rıdvan, Türk ve Alman İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Dilbilgisi Ders Kitaplarındaki Sıfatların Nicelik Bakımından Karşılaştırılması, 2005-15/595-607.

TURCAN Ali İhsan - Sara Türkistanlı KEFİ, High/Scope Okulöncesi Eğitim Programının Dayandığı Temeller Ve Programın Uygulanması, 1999-5/409-418.

TURCAN Ali İhsan, Okulöncesi Eğitim Kurumlarına Öğretmen Yetiştiren Yükseköğretim Kurumları Programlarının Yeterliği, 1992-1/153-162.

TUŞ Muhittin, Kayseri Tereke Defterleri Üzerine Bir Araştırma (1700-1730), 1999-4/157-192.

TUŞ Muhittin, Osmanlılarda Özel Toprak Mülkiyeti ve Vakıf Münasebeti, 1999-5/181-196.

TUTAR Hasan - Mehmet ALTINÖZ - Demet ÇAKIROĞLU, İşgörenlerin Kendilik Algılarının Bireysel Özellikler Bakımından Değerlendirilmesi, 2009-21/489-496.

TUTAŞ Nazan, Yabancı Dil Öğrenmede Yaş Faktörü, 2000-6/365-370.

TUTUN Muharrem İlhan - Z. Seçkin GÖKBUDAK, Piyano Eğitiminde Bilek Kullanımının Önemi, 2005-14/289-299.

TÜRKMEN Burcu - Neşe SONGÜR, KOBİ'lerde E-Ticaret Kullanımına Yönelik Bir Araştırma: OSTİM Örneği, 2010-23/232-242.

UÇAR Gülsüm, Ayla Çınaroğlu'nun Keçi Masalı Adlı Eserinde Toplumsal Bilinç Eğitimi, 2007-18/455-461.

UĞUR İmran - Sedat ŞİMŞEK, Kitle İletişim Araçlarındaki Reklamlarda Kadın ve Erkek Objelerinin Kullanılması, 2004-11/549-560.

ULUOĞLU Murat, Rusçadaki Deyimlerin Genel Özellikleri, 2002-8/331-338.

ULUSAN Yeliz - Orhan BATMAN, Alternatif Turizm Çeşitlerinin Konya Turizmine Etkisi Üzerine Bir Araştırma, 2010-23/244-260.

USLU Yüksel, Alain Robbe – Grillet, 1992-1/93-100.

USLU Yüksel, Obalı, 1994-3/109-112.

USLU Yüksel, Özel Amaçlı İngilizce Öğretimi (ÖAİ) Işığı Altında Teknik İngilizce Öğretimine Bir Bakış, 1993-2/23-32.

USLU Yüksel, Üç yüz Bin Liraya İki Marul, 1994-3/113-116.

UYANIK Gürsel, Die Narzısstısche Persönlıchkeıtsstörungder Frauenfıgur Im Roman Abschıed Für Laenger Von Gabrıele Wohmann, 2005-13/409-418.

UYANIK Gürsel, Günter Grass'ın Yengeç Yürüyüşü Adlı Romanında Tarihsel Kişilikleri Anlatım Tutumu Eksenli Bir Yorumlama Denemesi, 2005-14/521-528.

UYANIK Necmi, Modernist-İslamcı Bir Aydın olarak M. Şemsettin (Günaltay) ve Eğitim Kurumlarına Bakışı (1883-1961), 1999-4/213-236.

UZUN Ruhdan, Gazetecilikte Yeni Bir Yönelim: Yurttaş Gazeteciliği, 2006-16/633-656.

ÜNAL Ali - Atila YILDIRIM - Methi ÇELİK, İlköğretim Okulu Müdür ve Öğretmenlerinin Velilere İlişkin Algılarının Analizi, 2010-23/262-272.

ÜNAL Ali - Musa GÜRSEL, İlköğretim Denetçilerinin Öğrenen Organizasyon Yaklaşımı Açısından Değerlendirilmesi, 2007-18/463-481.

ÜNAL Arif, Joseph Von Eichendorff'ta Tabiat, 2007-17/585-594.

ÜNLÜ Selçuk, 18. Yüzyıl ve Yeni Alman Tiyatrosu, 1992-1/101-106.

ÜNLÜ Selçuk, Bir Türk Kunduracının Almanya'daki Durakları İmparatorluktan Weimar Cumhuriyeti Nazi Diktatörlüğü ve Doğu Alman Demokratik Cumhuriyetine Ahmet Talib'in Fürstenwalde'deki Hayatı, 1999-4/257-268.

ÜNLÜ Selçuk, Die Familie Selicke (1890) (Ein naturalistisches Dramolett),1993-2/33-42.

ÜNLÜ Selçuk, Goethe Dönemi'nin Ruhu, 1994-3/117-124.

ÜNLÜ Selçuk, II. Dünya Harbi (1945) Sonrası Avusturya Edebiyatı, 2002-7/217-226.

ÜNLÜ Selçuk, Viyana Edebiyatçı Kahvehaneleri ve Kahvehane Edebiyatçıları, 2000-6/311-324.

ÜNSAL Ahmet, Muhasebe Etik Eğitim Sistem Bileşenlerinde Sürekli Etkin Eğitim, 2009-22/409-422.

ÜNÜSAN Nurhan - Yasin ÜNVER, Okulöncesinde Beslenme Eğitimi Üzerine Bir Araştırma, 2005-14/529-551.

ÜREKLİ Bayram - Doğan YÖRÜK, Karaman Eyâletine Ait Bir Kanunnâme Sureti, 2002-8/339-372.

ÜREKLİ Bayram, Konya Beylerbeyi Sarayı, 2002-7/161-188.

ÜREKLİ Bayram, Semınar Über Das Wohnen Und Über Dıe Familie Bei Den Türken İm Laufe Der Geschichte, 2002-8/411-416.

ÜRÜN Ahmet Kâzım, Abbas Mahmud El-Akkad'ın Sara 'sıyla Peyami Safa 'nın Fatih-Harbiye 'si Arasındaki Ortak Unsurlar, 2002-8/373-384.

ÜRÜN Ahmet Kâzım, Abdul-Hamîd Cûde Es-Sahhâr ve Eş-Şârı'u'l-Cedîd Adlı Romanı, 2003-10/339-348.

VAROL M. Bahaüddin, İbn Kuteybe (V.276/889) Hayatı, Eserleri ve İslam Tarihçiliğindeki Yeri, 1999-5/245-274.

YAĞBASAN Mustafa - Fatih ÇAKAR, Doktor-Hasta İlişkisinde Dile ve Davranışa Dayalı İletişimsel Sorunları Belirlemeye Yönelik Bir Alan Araştırması, 2005-15/609-629.

YAĞIŞAN Nihan - Ali Murat SÜNBÜL - Özgül Bike YÜCALAN, Eğitim Fakültesi Güzel Sanatlar ve Diğer Bölüm Öğrencilerinin Benlik İmgesi ve Denetim Odaklarının Karşılaştırılması, 2007-17/595-607.

YAĞIŞAN Nihan, Çalgı İcracılarında Kas-İskelet Problemleri ve Nedenleri,2004-11/561-574.

YALÇIN Azmi - Fatma Nur İPLİK, A Grubu Seyahat Acentalarında Çalışanların Örgütsel Bağlılıklarını Etkileyen Faktörlerin Belirlenmesine Yönelik Bir Araştırma: Adana İli Örneği, 2007-18/483-500.

YALINALP Evrim, Alternate Realıtıes In Confrontatıon: The Tralfamadorıan Phılosophy ,The Bombıng Of Dresden And Lıfe On Earth A Study On Kurt Vonnegut Antı-War Novel Slaughterhouse-Fıve, 2003-9/413-428.

YANİÇ Sema, XVI. Yüzyıl Osmanlı Coğrafya Eserlerine Bir Örnek: Tercemetü Harîdeti'l-`Acâyib ve Ferîdeti'l-Garâyib, 2005-14/553-566.

YAŞIN Cem, Siyasal Kampanya Yönetiminde Bütüncül Yaklaşım, 2005-15/631-650.

YAVUZ Mustafa, İlköğretim Okulu Müdürlerinden Beklenen Roller ve Karşılanma Düzeyleri, 2006-16/657-670.

YAZICI Kubilay, Sosyal Bilgilerde Kullanılan Görsel Araçlar: Haritalar-Küreler, Resimler, Tablolar ve Grafikler, 2005-15/651-662.

YAZICI Kubilay, Yeni Zelanda Sosyal Bilgiler Öğretim Programı ve Bu Programın Türkiye'deki Sosyal Bilgiler Öğretim Programı İle Karşılaştırılması, 2009-22/423-435.

YAZICIOĞLU İrfan - Hakan KOÇ, Aile İşletmelerinin Kurumsallaşma Düzeylerinin Belirlenmesine Yönelik Karşılaştırmalı Bir Araştırma, 2009-21/497-507.

YENİTERZİ Emine, Dîvan Şiirinde Ölüme Dair Bazı Hususlar, 1999-5/115-140.

YENİTERZİ Emine, Divan Şiirinde Sağlık ve Hastalıklarla İlgili Bazı Hususlar, 1999-4/87-104.

YEŞİL Rüştü, Aday Öğretmenlerin Öğrenme-Öğretme İlkelerini Uygulama Yeterlikleri (Kırşehir Örneği) . 2008-20/637-652.

YETİŞGİN Mehmet, Rusların Türk Toprakları Üzerinde Yayılmasının Sebepleri Üzerine Bazı Düşünceler, 2006-16/671-702.

YILDIR Erol, Çağdaş Türkmen Ressamlarından Ayhan Hacıev ve Sanatı, 1994-3/257-260.

YILDIR Erol, Üretimi Anadolu'da Gerçekleştirilmiş Kuzey Kafkas Keçe Sanatı, 1992-1/137-142.

YILDIRIM Atilla, İlköğretim Müfettiş Yardımcılarının Yetiştirilmesi, 2006-16/715-728.

YILDIRIM Mustafa, Tarihten Günümüze Münih'teki Türkler ve Bazı Türk Eserleri, 2008-19/489-506.

YILDIRIM Suat - H. Hüsnü BAHAR, Eğitim Fakültesi Öğrencileri ile Meslek Yüksekokulu Öğrencilerinin İnternete karşı Tutumları (Erzincan Üniversitesi Örneği), 2008-20/653-663.

YILDIZ Harun, Mehmet Akif ve Türkçe, 1999-4/115-126.

YILDIZ Mustafa - Murat TEKİN - S. Lök KARAMANOĞLU, Farklı Statüdeki Futbolcuların Kişilik Tiplerinin İncelenmesi, 2009-22/437-443.

YILDIZ Mustafa, Kutadgu Bilig'de -kıl Yardımcı Fiilinin Fiil+Fiil Şeklinde Kurulan Birleşik Fiil Yapılarındaki Kullanımı Üzerine, 2005-13/419-423.

YILDIZ Mustafa, Yeni Uygur Türkçesinde -Vät-, -(İ)Vät-, -(U)Vät-, -(Ü)Vät-Yapısı, Gelişimi ve Anlamı Üzerine, 2004-12/339-345.

YILDIZ Pelin, Sahne ve Seyirci Etkileşiminin Tarihsel Gelişiminde Göstergebilimsel Açıdan Bir Analiz, 2005-13/425-442.

YILDIZ Sevil, Suçta Araç Olarak İnternetin Teknik ve Hukuki Yönden İncelenmesi, 2007-17/609-623.

YILDIZ Şerife, Çeviride Eşdeğerlik ve Çeviri Kuramları Bağlamında Karşılaştırmalı Bir Çalışma, 2004-12/347-366.

YILMAZ Baki-Alper Tunga ALKAN, Muhasebenin Sosyal Sorumluluk Kavramı Açısından Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelerde, Kurumsal Yönetim Anlayışının Algılanma Biçimi Üzerine Bir Araştırma, 2006-16/729-738.

YILMAZ Durmuş, La Resıstance Natıonale Contre Les Invahısseurs, 2004-11/575-584.

YILMAZ Durmuş, Maurice PERNOT Ankara Doğu ve Batı Arasında Türkler,1993-2/43-66.

YILMAZ Ercan - A. Murat SÜNBÜL, Üniversite Öğrencilerine Yönelik Girişimcilik Ölçeğinin Geliştirilmesi, 2009-21/195-203.

YILMAZ Ercan, Okullarda Örgütsel Güven Ölçeğinin Geçerlik ve Güvenirlik Çalışması, 2005-14/567-580.

YILMAZ Hasan, Hedef Kültürde Doğru İletişim İçin Uygun Kelime Edinimi, 2009-21/509-513.

YILMAZ Hüseyin - Atila KARAHAN, Yüksek Performans Kültürünün Geliştirilmesi ve Firma Başarısına Etkileri, 2010-23/274-282.

YILMAZ Mustafa, Mezar Steli Betimlemelerine Göre Isaura Bölgesinde Bağcılık ve Bağbozumu Şenlikleri, 1999-4/357-382.

YILMAZ Nebahat, A Comparatİve Appreciation of "My Last Duchess" by Robert Brovning and "Ozymandias" by Pereyi Bysshe Shelley, 2002-7/255-264.

YİĞİT Nalan - Oğuz KARAKAYA, Türk Müziği Eğitimi Veren Devlet Konservatuvarların da Koro Eğitimi, 2006-16/703-714.

YİĞİT Nalan, Koroda Ses Eğitimi Çalışmalarının Çocuk Ses Gelişimine Etkileri, 2006-16/777-783

YÖRÜK Doğan, Aksaray Sancağı'ndaki Konar-Göçer Teşekküller (1500-1584), 2002-8/385-402.

YÖRÜK Doğan, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi Bibliyografyası (1-9), 2003-10/543-560.

YÖRÜK Doğan, XV.Yüzyılda Karaman Topraklarında Ahiler ve Ahi Vakıfları, 2008-20/665-684.

YÖRÜK Doğan, XVI. Yüzyılın İkinci Yarısında Osmanlı İmparatorluğu'nda Yaşayan Gayrimüslimlerin Nüfusu, 2007-17/625-652.

YÜCEL Cemil - Selma KAYNAK (Taşçı), Öğretmenlerin Kişilik Özellikleri ve Örgütsel Vatandaşlık Davranışı, 2008-20/685-706.

YÜCEL Erdinç, Günlük İletişimde Dil Davranış İlişkisi, 2009-21/515-518.

YÜCEL İlhami - Harun YENİÇERİ, İhracat Yapan KOBİ'lerin İnsan Sermayesi, Örgütsel Sermaye, Dışsal Sermaye İle İhracat Performansı İtibariyle Gruplandırılması, 2008-20/707-719.

YÜCELER Aydan, Örgütsel Bağlılık ve Örgüt İklimi İlişkisi: Teorik ve Uygulamalı Bir Çalışma, 2009-22/445-458.

YÜKSEL A.Turan, Günümüzdeki İslam-Müslüman İmajı ve Asr-ı Saadet, 1999-4/391-398.

YÜKSEL Ahmet Turan, Kitap Tanıtma, 1994-3/227-234.

YÜKSEL Ahmet Turan, On The Nature Of The Baghdad Nizamiya Madrasa, 1994-3/395-402.

YÜZBAŞIOĞLU Nedim, İşletmelerde Stratejik Yönetim ve Planlama Açısından Stratejik Maliyet Yönetimi ve Enstrümanları, 2004-12/367-410.

ZERENLER Dilek, Nature Image In The Short Storıes Of Ted Hughes: Snow, The Harvestıng And The Raın Horse, 2006-16/801-815.

ZERENLER Muammer - Adem ÖĞÜT, Sağlık Sektöründe Algılanan Hizmet Kalitesi ve Hastane Tercih Nedenleri Araştırması: Konya Örneği, 2007-18/501-519.

ZERENLER Muammer - Necdet TÜRKER - Esen ŞAHİN, Küresel Teknoloji, Araştırma-Geliştirme (Ar-Ge) ve Yenilik İlişkisi, 2007-17/653-667.

ZERENLER Muammer - Rıfat İRAZ, Japon Yönetim Anlayışı ve Şirket Ağları (Keiretsu) Analizi, 2006-16/757-776.

ZEYBEKOĞLU Bahadır, The Use ofMetaphyskal Conceıts in John Donne 's Songs and Sonnets and Holy Sonnets, 2002-7/233-254.

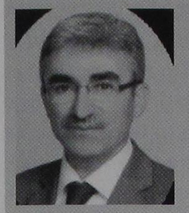
ZOBU Suzan, "Igor Yürüyüşü Destanında" Oğuzlarla İlgili Etnonimler, 2002-8/403-410.

ZOBU Suzan, Rus Şairi A. N. Maykov ve "Yenışan" Adlı Eserinde Türk İzleri, 2000-6/471-476.

ZORLU Cem,İslam Öncesi ve İslam Dönemi Kutsal Gün ve Bayramlar, 1999-4/441-456.

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ EDEBİYAT FAKÜLTESİ DERGİSİ

Âlim GÜR*

1956'da Sivas/Şarkışla İlçesi/İğecik Köyünde doğdu. İlk ve orta okulu Şarkışla'da okudu. 1975'te Sivas Lisesini bitirdi. Ardından, Ankara Üniversitesi Dil ve Tarih-Coğrafya Fakültesi (DTCF) Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Yeni Türk Edebiyatı Kürsüsünden, Feyzi Halıcı - Hayatı ve Eserleri adlı lisans teziyle, 1979'da mezun oldu. 4 Ocak 1980 – 20 Temmuz 1981 tarihleri arasında Ankara'da öğretmenlik yaptı. Mezun olduğu kürsüde başladığı yüksek lisansı, Cemil Meriç (Sanat, Dil ve Edebiyat Anlayışı) başlıklı çalışmasıyla tamamladı. 21 Temmuz 1981'de, S.Ü. Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü için açılan asistanlık sınavını kazanarak yeni görevine atandı. Bu arada dört aylık askerliğini yaptı. A.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Müdürlüğüne bağlı olarak DTCF Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü Yeni Türk Edebiyatı Ana Bilim Dalında doktoraya başladı. Ebüzziya Tevfik'in Hayatı, Dil, Edebiyat, Basın, Yayın ve Matbaacılığa Katkıları başlıklı teziyle 1990'da, "Edebiyat Doktoru" unvanını aldı. 06 Kasım 1990 tarihinde Yardımcı Doçentlik kadrosuna atandı. 2005'te doçent, 2010'da profesör oldu. Âlim Gür'ün, alanıyla ilgili kitap, makale ve tebliğleri bulunmaktadır. Öte yandan lisans, lisansüstü eğitim düzeyinde, çok sayıda derse girmekte ve danışmanlıklar yapmaktadır. Gür, evli ve dört çocuk babasıdır. Fransızca bilmektedir.

*alimgur@gmail.com

ÖZET

İlmî süreli yayınlar, üniversitelerin vazgeçilmezlerindendir. *SÜ Edebiyat Fakültesi Dergisi* de adını taşıdığı fakültenin olmazsa olmazlarındandır. 1981 yılında çıkmaya başlayan derginin yayın hayatı, iki safhada ele alınabilir.

İlk safhası olan 1981–2002 yılları arasında dergi, çeşitli sebeplerden dolayı, fasılalarla ve bazıları birleşik olmak kaydıyla toplam 14 sayı çıkabilmiş, 2002'den 2006'ya kadarki süre zarfında ise yayınlanamamıştır.

Derginin bir dönüm noktası sayılabilecek ikinci safhası, 2006 yılından (15. sayıdan) itibaren başlamıştır. Zira bu yeni dönemde dergi hakemli yapılmış, belli ilkeler çerçevesinde, yılda iki defa basılarak 25. sayıya ulaştırılmıştır. Başlangıcından beri sosyal bilimler sahasında çalışanların ilmî yayınlarını içeren *Edebiyat Fakültesi Dergisi*, artık çağdaş teknolojinin imkânlarından olabildiğince faydalanma yoluna da girmiş, muhataplarına internet üzerinden erişebilecek hâle gelmiştir. Bütün bunların sonucu olarak da Modern Language Association of America (MLA) gibi yurtdışı veri tabanına girmiştir.

Bu çalışmada, söz konusu derginin bugüne kadarki sayılarında (1-25) çıkan bütün yazıların künyeleri, yazar soyadına göre sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *S.Ü. Edebiyat Fakültesi Dergisi*, Modern Language Association of America, sosyal bilimler.

SU FACULTY OF LETTERS JOURNAL

SUMMARY

Scientific periodicals are indispensible publications of universities. Selcuk University Journal of Faculty of Letters is also crucial for the

faculty, from which it's name come. The life of the publication of journal which was first published in 1981 can be evaluated in two phases.

The first period was between 1981 and 2002. Due to various reasons it could only be published as 14 issues, some of them were combined. It was not possible to publish the journal during the years 2002-2006.

Beginning from 2006, which is considered as the milestone of the journal, the journal has been published again as the 15th issue. That's why the journal has been assessed by the referees and has been published twice a year according to certain principles, reaching the 25th issue currently. From the beginning of its first issue, *Journal of Faculty of Letters* has contained the social scientists' scientific papers and now utilizes the modern methods of technology as much as possible so that it can be accessed online. As a result of this, it could join the foreign data bases like Modern Language Association of America (MLA).

In this study, all information about the articles which have been published in the issues 1-25 up to now, are presented according to the alphabetic order of author surnames.

Keywords: *Selcuk University, Journal of Faculty of Letters,* Modern Language Association of America, social sciences.

GİRİŞ

İlmî süreli yayınlar, genelde üniversitelerin, özelde ise bütün akademik birimlerin olmazsa olmazlarındandır. Bu bağlamda *SÜ Edebiyat Fakültesi Dergisi* de fakültenin kimliğiyle bütünleşmiş bir yayın organıdır. Yayın hayatına 1981 yılında SÜ Fen-Edebiyat Fakültesi'nin yayın organı olarak başlayan *SÜ Edebiyat Fakültesi Dergisi,* ikinci sayısından itibaren *SÜ Fen-Edebiyat Fakültesi Edebiyat Dergisi* adıyla 2002'ye kadar varlığını sürdürmüştür.

Hakemlik açısından bakıldığında, derginin yayın hayatını iki safhada ele almak mümkündür. İlk safhası olan 1981-2002 yılları arasında, çeşitli sebeplerden dolayı, fasılalarla ve bazıları birleşik olmak kaydıyla toplam 14 sayı çıkabilen derginin 2002'den 2006'ya kadarki süre zarfında yayını kesintiye uğramıştır.

Edebiyat Dergisi'nin 2006 yılından (15. sayıdan) itibaren başlayan ikinci safhası, bir dönüm noktası sayılabilir. Zira bu yeni dönemde dergi hakemli yapılmış, belli ilkeler çerçevesinde, yılda iki defa çıkarılarak 25. sayıya ulaştırılmıştır. Başlangıcından beri sosyal bilimler sahasında çalışanların ilmî yayınlarını içeren *Edebiyat Fakültesi Dergisi* yine ikinci döneminde, *"Kitap Tanıtımı & Eleştiri", "Kongre-Toplantı-Değerlendirme"* gibi kısımlarıyla yeni açılımlar yapmakla kalmamış, çağdaş teknolojinin imkânlarından olabildiğince faydalanma yoluna da girmiş, hatta muhataplarına internet üzerinden erişebilecek hâle gelmiştir. Bütün bunların sonucu olarak da Modern *Language Association* (MLA) gibi yurtdışı veri tabanına girebilmiştir. Bu anlamda çalışmalar devam etmektedir.

Yeni dönemin son beş sayısında (21-25) derginin içerdiği metinlere internet üzerinden kolayca ulaşılabilmektedir. Bununla birlikte internet aracılığıyla tamamına ulaşılamayan diğer sayılardaki birçok ilmî çalışmadan geniş kitlelerin mahrum kalmaması için birtakım faaliyetler de sürdürülmektedir. Bu çerçevede bir taraftan ilk 20 sayının metinleri de pdf formatıyla derginin internet sayfasına yavaş yavaş aktarılırken, diğer taraftan aşağıda görüleceği üzere, bugüne kadar çıkan bütün yazıların künyeleri de ilim âleminin istifadesine sunulmaktadır.

Aşağıdaki çalışmada künyeler, yazar soyadlarına göre ilk sayı ve yıldan başlayarak sıralanmıştır. Mahiyetleri hakkında kısmen de olsa bir fikir veren yazı başlıklarının imlasına müdahale edilmemiştir.

YAZAR SOYADLARINA GÖRE YAZILAR

AKAR, Metin; "Nâyi Osman Dede ve Mi'râciye'si", 1981, S. 1, s. 1-16.

AKIN, Mahmut H.; "Jules Verne'in *Yirminci Yüzyılda* Paris Adlı Romanından Bir Dönemin Bilim Algısını Okumak", 2006, S. 16, s. 183-190.

AKIN, Mahmut H. - AYDEMİR, Mehmet Ali; "Üniversitede Okuyan Kız Öğrencilerin Cinsiyet Rolü Tutumları Bağlamında Aile ve Evlilik Kurumlarına Bakışları (Selçuk Üniversitesi Örneği)", 2007, S. 18, s. 43-60.

AKIN, Mahmut H.; "Sosyolojide Yöntem Sorunu Olarak Anlama ve Açıklamanın Sınırları", 2008, S. 20, s. 103-114.

AKIN, Mahmut Hakkı; "Siyasal Toplumsallaşma Sürecinde Gençlik-Teorik ve Uygulamalı Bir Çalışma", 2009, S. 22, s. 153-183.

AKÖZ, Alâaddin; "Mevlâna Celâleddin-i Rumî Külliyesinin 1651- 1652 Yılına Ait Muhâsebe Bilânçosu", 1992-1993, S. 7-8, s. 197-206.

AKSAN, Gamze; "Farklı Yaşamlar ve Mekânlar Olarak *Steril Hayatlar",* 2008, S. 19, s. 317-322.

AKTAY, Yasin; "Some Remarks on Martin Heidegger's Path of Questioning Technology and Phenomenology", 1998, S. 12, s. 167-184.

AKTAY, Yasin; "The Reflexivity Of Modernity and Social Sciences", 1998, S. 12, s. 151-166.

ALİY, Abdurrahman; "Jakob Mauvillon'un Din Felsefesi –*"Das Einzige Wahre System Der Christlichen Religion"* Merkezli Bir Analiz–", 2010, S. 24, s. 1-43.

ALPTEKİN, Duygu; "Üçüncü Dünya Ülkelerinde Kadın Hakları Bağlamında Feminizm", 2008, S. 20, s. 21-33.

ALTINTOP, Selim; "Üç Roman Çerçevesinde Yazma Zamanı: *Yaban-Küçük Ağa-Yorgun Savaşçı",* 2007, S. 18, s. 193- 204.

ALTUNSOY, Şafak; *"A Moon For The Misbegotten ve A Vie- From The Bridge* Oyunlarında Sevginin Ölçüsü: James Tyrone, Jr. Ve Eddie Carbone Örnekleri", 2009, S. 21, s. 310-319.

ALVER, Köksal; "Züppelik Anlatısı ve Toplum: Türk Romanında Züppe Tipi", 2006, S. 16, s. 163-182.

ALVER, Köksal; "Cemil Meriç'in Sosyoloji Tasavvuru", 2010, S. 24, s. 145-152.

ARDALI, Ruhan; "Çağdaş Dilbilim Açısından Ortaçlar", 1981, S. 1, s. 17-25.

ARI, Ramazan-AFYON, Yakup A.; "Öğrenme Yöntemlerinin Futbola Uygulanması Üzerine Bir Deneme", 1994-1995, S.9-10, s. 375-383.

ARIK, M. Bilal; "Bir Demet Tiyatro Dizisi Bağlamında Popüler Kültürde Sistemiçi Direniş Olanakları", 2006, S. 15, s. 121-130.

ARSLAN, Aytuğ; "Roma Halkının Sevdiği Bir Oyun: Duodecim Scripta", 2007, S. 17, s. 33-43.

ARSLAN, Fikret; "Mevhâhibu'l-Edib Fî Şerhi Muğni'l-Lebîb'in Baştan 'İnne' ye Kadar Tahkîki", 2002, S. 14, s. 135-160.

ARSLAN, Fikret; "Kemâl Paşa-Zâde ve Eserleri", 2002, S. 14, s. 161-179.

ARSLAN, Fikret; "Kara Dede, Kemaleddin Halife (Cunki) ve 'İzzîye Haşiyesi", 2002, S. 14, s. 181-186.

ARSLAN, Fikret; "Osmanlı-Türk limleri'nin Irak ve Cezîre'deki Arap Edebiyâtı ile İlgili Çalışmaları", 2006, S. 15, s. 67-78.

ARSLAN, Fikret; "Min Ruvvadi'l-Lugati'l-Arabiyeti İbn Hişam El-Ensarî ve Müellefâtihi", 2007, S. 17, s. 105-118.

ARSLAN, Mustafa - AKBAROV, Azamat; "Türkiye'de Yabancı Dil Öğretiminde Motivasyon-Yöntem Sorunu ve Çözüm Önerileri", 2010, S. 24, s. 179-191.

ASLAN, Erdoğan; "Antik Dönem Mezar Stelleri Üzerinde Betimlenen Simetrik Karinalı Ticaret Gemileri", 2010, S. 24, s. 61-78.

AYAN, Meryem - ÇUBUKÇU Feryal; "Picture Of An Essential And An Unessential Self In A Comparative Frame: A Preliminary Study On Chinese And Chicana Literatures", 2009, S. 21, s. 197-211.

AYDEMİR, Mehmet A.; "Yetinen Toplumdan Tüketen Topluma; Türkiye'de Modern Tüketim Kültürü'nün Tarihsel ve Toplumsal Gelişim Seyri", 2006, S. 16, s. 201-214.

AYDIN, Duygu; "Marka Konumlandırma ve Sembolik Tüketim İlişkisi Üzerine Teorik ve

Uygulamalı Bir Çalışma",2009,S. 21, s. 55-70.

AYDIN, Hakan; "Millî Mücadele'de Kemalist Anadolu'nun Mizah Organı: *Anadolu'da Peyam-ı Sabah* (1921-1922)", 2009, S. 22, s. 101-115.

AYDIN, Mehmet; "Din ve Toplum İlişkisi", 1986, S. 3, s. 47-59.

AYDIN, Mustafa; "İslâm Medeniyeti Klâsik Döneminde Felsefe Tercümeleri ve Tesirleri", 1987, S. 4, s. 187-206.

AYDIN, Mustafa; "Osmanlıda Fikrî Gerilemenin Genel Seyri ve Sebepleri", 1990, S. 5, s. 163-184.

AYDIN, Mustafa; "Sosyo/Kültürel Sistemlerin Tarihi Boyutu ve Toplumsal Bir Determinasyon Olarak Ahlâk", 1991, S. 6, s. 13-25.

AYIK, Hasan; "Tıp-Mantık İlişkisi Üzerine Bir Deneme", 2006, S. 16, s. 59-68.

AYTÜR, Necla; "The Meaning of Billy Budd", 1981, S. 1, s. 27-33.

AYTÜR, Necla; "Amerikan Yazınında Öykücülüğe Kısa Bir Bakış",1983,S.2,s.79-81.

AYTÜR, Ünal; *"Teaching of The Novel: Frustrations And Consolations,* 1981, S. 1, s. 35-45.

AYVA, Aziz; "Konya şıklık Geleneğinde Mahlâs Alma", 2006, S. 16, s. 23-33.

BAĞCI, Rıza; "Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun *Ankara* Romanında Aydınlar", 2008, S. 19, s. 301-316.

BAHAR, Hasan; "Konya Çevresi Tarih Araştırmaları-1: Hititler'den Romalılar'a Kadar İsauria Bölgesi", 1994-1995, S. 9-10, s. 219-246.

BAHAR, Hasan; "Konya Çevresi Tarih Araştırmaları-II: Tarih Öncesinden Orta Çağ'a Kadar Phrygia Paroeus", 1997, S. 11, s. 301-334.

BAHAR, Hasan; "Konya Araştırmaları-III: Lykaonia (Konya Merkez Bölgesi)", 1998, S. 12, s. 198-206.

BAHAR, Hasan; "Bozkır Çevresinin Erken Çağları", 2006, S. 15, s. 97-120.

BALDIRAN, Asuman; "Nekropol Buluntularına Göre Stratonileia'nın Tarihsel Süreci", 1991, S. 6, s. 45-55.

BALDIRAN, Asuman; "Stratonikeia Helenistik Dönem Terracottaları", 1992-1993, S. 7-8, s. 207-220.

BALDIRAN, Asuman; "Konya Arkeoloji Müzesi'nden Pişmiş Toprak Kadın Büstü", 1997, S. 11, s. 121-127.

BALDIRAN, Asuman; "Konya Arkeoloji Müzesi'nden Bir Grup Pişmiş Toprak Heykelcik", 1997, S. 11, s. 127-141.

BALDIRAN, Asuman-SÖĞÜT, Bilal; "Lykaonia Bölgesinde Kybele Kültü: Beyşehir ve Seydişehir İlçeleri", 2002, S. 14, s. 45-69.

BALDIRAN, Galip; "Alain Robbe-Grilet'in Romanlarındaki Fantastik Tipler", 1990, S. 5, s. 93-97.

BALDIRAN, Galip; "L'Espace Clos chez Alain Robbe- Grillet", 1991, S. 6, s. 57-64.

BALDIRAN, Galip; "Alain Robbe- Grillet'de Obje ve Tasvir", 1992-1993, S. 7-8, s. 173-186.

BALDIRAN, Galip; " Pierre Loti'nin Türk Kadınına Bakışı", 1999, S. 13, s. 115-122.

BALDIRAN, Galip; "Pierre Loti'nin Türkiye'ye Olan Sempatisi", 2002, S. 14, s. 187-192.

BALKAN, Kemal; "Büyük Selçuklu Sultanı Melikşah'ın Adı Anılan İki Ani Parası", 1981, S. 1, s. 47-55.

BARIŞKANER, Hülya; *" Sineklerin Tanrısı'*nda Liderlik Mücadelesi", 1999, S. 13, s. 169-176.

BAŞ, Ali; "Eskipazar'daki Türk Devri Yapıları", 1997, S. 11, s. 99-120.

BAŞ, Ali-ÜREKLİ, Bayram; " Konya Şerefeddin (Şerafeddin) Camii", 1999, S. 13, s. 199-253.

BAŞTÜRK, Mehmet; "Yağmur Beklerken" Adlı Roman İle "Tufandan Önce" Adlı Uzun Hikâye Üzerine Karşılaştırmalı Bir İnceleme, 2010, S. 23, s. 69-96.

BAYKAN, Ali; "Sabahattin Ali ve Gerhart Hauptmann'ın Eserlerinde Sosyo-Kültürel Olgu ve İletişim Çatışması", 2006, S. 15, s. 31-50.

BAYRAM, Mikâil; "Anadolu Selçukluları Devrinde Anadolu Bacıları (Bacıyan-i Rum) Teşkilatı'nın Kurucusu Fatma Bacı Kimdir?", 1981, S. 1, s. 57-72.

BAYRAM, Mikâil; "Sadru'd-din Konevi ile Ahi Evren Şeyh Nasiru'din Mahmud'un Mektuplaşması", 1983, S. 2, s. 51-75.

BAYRAM, Mikâil; "Tasavvufî İran Edebiyatı'nın Bilinmeyen En Eski Kaynaklarından Biri", 1991, S. 6, s. 95-100.

BAYRAM, Mikail; "Timur'un İstanbul'u Fetih Plânı ve Çalışmaları", 1999, S. 13, s. 341-344.

BAYRAM, Ömer; "Klasik Azerbaycan Edebiyatında Meşhur Gazel Şairleri", 2009, S. 21, s. 261-268.

BAYRAM, Pervane; "Seyyit Nigârî'nin Divan Tertibi Sistemine Getirdiği Yenilikler", 2008, S. 20, s. 193-206.

BEKTAŞ, Ekrem; "Siverekli İbrahim Re'fet ve Mevlid'i", 2007, S. 17, s. 77-103.

BENHÜR, Çağatay; "14 Mayıs 1950 Genel Seçimlerinde CHP ve DP'nin Seçim Kampanyalarının Ana Hatları", 2007, S. 17, s. 61-75.

BENHÜR, Çağatay; "Türk-Rus Siyasî İlişkileri (1917-1920)", 2008, S. 19, s. 83-95.

BENHÜR, Çağatay; *"Süleymaniyeli Nemrut Mustafa Paşa-Bir İşbirlikçinin Portresi-",* 2008, S. 20, s. 239-242.

BİLİK, Nuriye; "Urducaya Türkçeden Geçmesi Muhtemel Olan Bazı Gramer Kuralları", 1998, S. 12, s. 11-17.

BİLİK, Nuriye; "Seccad Haydar Yıldırım ve Türkçeden Çevirdiği Eserler", 1998, S. 12, s. 18-31.

BİLİK, Nuriye; "Urduca İlk Gazete ve Dergiler", 1999, S. 13, s. 375-380.

BİZBİRLİK, Alpay; "XVI. Yüzyılın İlk Çeyreğinde Musul Vakıfları", 1997, S. 11, s. 335-342.

BOYACIOĞLU, Fuat; "Bir Efsane-Roman (Roman Mythe) Veba ve Esin Kaynakları", 1999, S. 13, s. 129-135.

BOYACIOĞLU, Fuat; *"Diderot'nun Kaderci Jacques ve Efendisi'nde Romanesk Karşıtlığı",* 2008, S. 20, s. 75-85.

BOYSAL, Yusuf; "Dergi Çıkarken", 1981, S. 1, s. VII-VIII.

BOYSAL, Yusuf; "Selçuk Üniversitesi Kurulurken", 1981, S. 1, s. 73-80.

BOYSAL, Yusuf; "Stratonikeia", 1983, S. 2, s. 123-134.

BULGUR Durmuş; "Pakistan Bağımsızlık Hareketi'nin Fikri Arka Planı", 1998, S. 12, s. 33-43.

BULGUR Durmuş; "Pakistan ve Hindistan Kütüphanelerinde Bulunan Türkiye ve Türkler Hakkındaki Matbu Kitapların Tavsif ve Tanzimi", 1998, S. 12, s. 45-69.

BULGUR, Durmuş; "Urdu Dili'nin Menşei Meselesi ve Tarihî Gelişim Süreci", 1999, S. 13, s. 381-399.

BULGUR, Durmuş;"1850-1900 Yılları Arası Hind Yarımadası'ndaki İslamî Fikir Akımları", 2002, S. 14, s. 109-124.

BULGUR, Durmuş; "Urduca Biyografi Yazarlığı ve Altaf Hüseyin Hali", 2006, S. 16, s. 35-48.

BÜYÜKASLAN, Ali; "Alain Robbe-Grillet'nin İlk Romanlarındaki Klâsik Unsurlar", 1999, S. 13, s. 123-128.

BÜYÜKASLAN, Ali; "'İkincil' Kahramanın İşlevi", 2002, S. 14, s. 27-32.

CAN, Ali - Şerife GÜLPINAR; "Bağdad, 1831-1869 Untersuchungen Zur Entwicklung Einer Osmanischen Provinzhauptstadt im 19. Jahrhundert. Mit Bio-Bibliographischem Register [=19. Yüzyılda Bir Osmanlı Eyalet Başşehrinin Gelişimine Dair Araştırmalar. Bio-Bibliyografik Liste İle]", 2010, S. 23, s. 209-217.

CAN, Mustafa; "Cahit Sıtkı Tarancı'da Kültür Motifleri ve Yaklaşım Tarzı", 1987, S. 4, s. 249-255.

CAN, Mustafa; "Yunus Emre Bibliyografyası", 1987, S. 4, s. 301-319.

CAN, Mustafa; "Millî Kültür ve Dil", 1991, S. 6, s. 175-182.

CAN, Mustafa; "Tanzimat Devri Türk Edebiyatında Gazeteciliğin Rolü", 1992-1993, S. 7-8, s. 117-127.

CAN, Özber; "Eğitim Açısından Roman ve Resimde Söylem Koşutluğu", 2008, S. 19, s. 291-300.

CAN, Özber; "Edebiyat Eseri Okuma Süreci ve Franz Kafka Örneği I", 2010, S. 23, s. 133-143.

CAN, Özber; "Göçmen Yazın Süreci Çerçevesinde Feridun Zaimoğlu ve Anlatısı", 2011, S. 25, s. 139-156.

PAPİ, Cathia - BÜYÜKASLAN, Ali; "Okul Dışında Yabancı Dil Öğrenimi: Fransız-Türk Tartışma Forumu Örneği", 2010, S. 24, s. 45-60.

CHİRLİ, Nadejda; "Gagauz Türkçesinde Açan Edatı ile Kurulmuş Cümleler", 2009, S. 21, s. 233-248.

CİRTİL, Saim; "Gaffar Totaysalgır", 1992-1993, S. 7-8, s. 237-250.

COŞKUN, Sezai; "Sevinç Çokum'un Romanlarında Kültürel Meseleler ve Millî Kültür Unsurları", 2009, S. 21, s. 281-299.

CUMA, Filiz İlknur; "Tarık Buğra'nın Küçük Ağa ve Uwe Tımm'ın Morenga Romanlarının Film Sanatına Aktarımı", 2009, S. 21, s. 103-115.

CUMA, Filiz İlknur; "Transkulturelle Kompetenz Und Landeskunde In Den Regional Erstelten Daf-Lehrwerken In Der Türkei", 2009, S. 22, s. 87-99.

ÇAĞAN, Kenan; "Değişim ve Post Modernlik: Zaman ve Mekân Bağlamında İletişim Araçları ve Anlamları", 2007, S. 17, s. 135-146.

ÇAĞATAY, Neşet; "Yabancı Basına Göre Atatürk", 1981, S. 1, s. 81-91.

ÇAĞLAK, Uğur; "KOBİ'lerde Yatırım Eğilimleri: Konya İli Örneği", 2009, S. 21, s. 335-360.

ÇAKIR, Mümine; "Rumelili Şair Zaîfî'nin Eşine Yazdığı Mektuplar", 2008, S. 20, s. 115-131.

ÇALIK ROSS, Ayşe; "Bir Kadın Portresi: Agrippina Maıor", 2002, S. 14, s. 71-79.

ÇAMDERELİ, Mete; "Remaques Sur Le Concept De Traduction et Les Faits Traductionnels Dans Les Milieux Communicationnelles", 2002, S. 14, s. 213-220.

ÇAYA, Sinan; "Kütahyalı Bir Sanatçı ve Resim Anlayışı", 2007, S. 17, s. 245-255.

ÇAYA, Sinan; "Savunma Sanayiinde Vasıflı İşçilerin Yabancı Uzmanlar Hakkında Tutumları", 2011, S. 25, s. 181-192.

ÇEKİÇ AKYOL, Ayşe; "Gazete Reklamlarının Nitel ve Nicel Özellikleri: Otomotiv Reklamları Üzerine İçerik Analizi", 2009, S. 21, s. 1-27.

ÇELEBİ, Nilgün; "Bilim Sınıflandırmaları", 1986, S. 3, s. 195-209.

ÇELEBİ, Nilgün; "20. Konya Aşıklar Bayramı'na Katılan Aşıklar Üzerine Yapılan Bir Araştırma", 1986, S. 3, s. 227-249.

ÇELEBİ, Nilgün; "Ferdinand Tönnies'in Hayatı ve Görüşleri", 1987, S. 4, s. 81-93.

ÇELEBİ, Nilgün; "Vilfredo D. Pareto", 1990, S. 5, s. 131-146.

ÇELEBİ, Nilgün; "Leopold Von Wiese", 1990, S. 5, s. 147-161.

ÇETİN, Cemal; "Şer'iye Sicillerinde Bulunan Konya Vakfiyeleri (1650-1800)", 2007, S. 18, s. 235-239 (Kitap Tanıtımı ve Eleştiri).

ÇETİN, Cemal; "Menzilhânelerin Müştemilatlarına ve Tefrişlerine Dair Birtakım Gözlemler", 2009, S. 22, s. 43-59.

ÇETİNDAĞ, Yusuf; "XVIII. Yüzyılda İlmiyeli Bir Şair: Ataullâh Efendi (1759-1811)", 2006, S. 16, s. 259-280.

ÇÖM, Erol; "16. Yüzyıl Şairi Emîrî ve Gülşen-i Ebrâr Mesnevisi",2008,S.20,s.47-63.

DEMİR, Muzaffer; "Byzanton'un Klasik Çağ'da (M.Ö. 500-300) İstanbul Boğazı Üzerindeki Ticareti Kontrol Meselesi", 1999, S. 13, s. 345-355.

DİKİCİ, Recep; "Al-Mutanabbî'nin Yusuf Ağa Kütüphanesindeki Elyazması Dîvân ve Şerhleri", 1991, S. 6, s. 199-222.

DİKİCİ, Recep; "El-Hatip Et-Tebrîzî'nin El-Kâfî fî Limey El-Aruz ve'l- Kavâfî'sinin Yazma Nüshası", 1997, S. 11, s. 49-52.

DİNÇER, Fatih; "Hatıraları ve Mektuplarından Hareketle Abdülhak Hâmid'in Tabiata Bakışı" 2011, S. 25, s. 83-90.

DONBAY, Ali; "A. Tanpınar'da 'Şehir' Düşüncesi ve *'Beş Şehir'de Konya"*, 1994-1995, S. 9-10, s. 367-374.

DURU, Necip Fazıl; "Lütfullah Halîmî B. Ebî Yûsuf'un Bahru'l-Garâyib Adlı Eserinde Muamma Bahsi", 2011, S. 25, s. 109-138.

EMİNİ, N. Gülsüm; *"Selman-ı Saveci ve Cemşid ü Hurşid Mesnevisi"*, 1998, S. 12, s. 71-92.

ERBAY, Fatih; "Türkçede 'Tap-' Fiilinin Anlam Özellikleri", 2007, S. 18, s. 29-41.

ERDEM, S. Defne; "Is Turkısh Language Facıng A Threat?", 2006, S. 15, s. 173-184.

ERİCHSEN, Regine; "Bir Sığınak Yeri Olarak Türkiye, Alman Araştırıcıların 1933-1945 Göçü", (Çev. Ali Osman ÖZTÜRK), 1999, S. 13, s. 69-74.

ERSAN, Yüksel; "Der Widerstand Gegen Nationalsozialismus In Alfred Anderschs Roman "Sansibar Oder Der Letzte Grund", 2006, S. 15, s. 225-234.

EYCE, Berrin; "Genel Olarak Din Sosyolojisi Üzerinde Yapılan Çalışmalar ve Fransa'da Din Sosyolojisinin Gelişimi", 1990, S. 5, s. 31-46.

EYCE, Berrin; "Türkiye'deki Yaşlılar ve Kurum Bakımı", 1997, S. 11, s. 253-276.

EYCE, Berrin; "Gabriel Le Bras'da Din Sosyolojisinin Yöntem ve Araştırma Tekniği", 1999, S. 13, s. 255-269.

EYCE, Berrin; "Sosyal Tabakalaşma Tipolojisinde Weberiyen Model", 1999, S. 13, s. 271-287.

EYCE, Berrin; "Demografik Özelliklere göre Türkiye'de Boşanma", 2002, S. 14, s. 81-98.

Ez-ZEYTÛNÎ, Abdü'l-Ganî, "Cahiliye Şiirinde Deve", (Çev: Mahmut Kafes), 1994-1995, S. 9-10, s. 93-100.

FIRAT, Hatice; "Çocuk Romanlarında Sosyal Yaşama Yönelik Eğitsel Öğeler", 2008, S. 20, s. 87-102.

FİLİZ, Şahin; Kutadgu Bilig Etiğinde İnsan–Eleştirel Bir Yaklaşım-", s. 251-270.

GENÇ, Nalân; "Varoluş-Bilinç Ekseninde İki Uyumsuz Tiyatro Yazarı ve İki Oyun: *Ionesco (Ders), Tardieu (Gereksiz Terbiye)"*, 2007, S. 18, s. 77-96.

GIYNAŞ, Kamil Ali; "Şiir Mecmuaları Hakkında Yapılan Çalışmalar Bibliyografyası", 2011, S. 25, s. 245-260 (Literatür).

GÖÇGÜN, Önder; "Süleyman Nazif'in San'atı ve Ona Tesir Eden Faktörler", 1983, S. 2, s. 3-20.

GÖÇGÜN, Önder; "Tanzimat Devri'nin Bir Hiciv bidesi: Zîyâ Paşa'nın Zafer-Nâme'si", 1986, S. 3, s. 1-27.

GÖÇGÜN, Önder; "Yakın Devrin Bir Mütefekkir Şâiri: Ayaşlı Şâkir Efendi", 1986, S. 3, s. 137-155.

GÖÇGÜN, Önder; "Yahyâ Kemâl'e Göre, Fâtih ve İstanbul'un Fethi", 1987, S. 4, s. 1-19.

GÖÇGÜN, Önder; "Cahit Sıtkı ve Şiir Anlayışı", 1987, S. 4, s. 149-161.

GÖĞERCİN, Ahmet; "Albert Camus'nün *'Düşüş'* ve Tahsin Yücel'in *'Vatandaş'* Anlatıları Üzerine Mukayeseli Bir Çalışma", 2006, S. 16, s. 1-22.

GÖGERCİN, Ahmet; "Kumru Yarma 'Bovarizm'in Son Kurbanı mı?", 2007, S. 17, s. 1-24.

GÖGERCİN, Ahmet; "Tahsin Yücel'in *Yalan* ve Gustave Flaubert'in *Bouvard ile Pecuchet* Adlı Romanlarında 'Entelektüel'in Sorunsallaştırılması", 2008, S. 19, s. 19-36.

GÖK, Dursun; "Mersinli Cemal Paşa'nın

İkinci Ordu Müfettişliği", 1990, S. 5, s. 201-212.

GÖK, Dursun; "Mersinli Cemal Paşa'nın Harbiye Nazırlığı", 1991, S. 6, s. 183-198.

GÖK, Dursun; "Türkiye'de Demokrasi Faaliyetleri", 2002, S. 14, s. 125-134.

GÖK, H. İbrahim; "İbn Hallikân'da Selçuklu Biyografileri - I", 2006, S. 15, s. 79-96.

GÖK, H. İbrahim; "İbn Hallikân'da Selçuklu Biyografileri-II", 2006, S. 16, s. 49-58.

GÖNEN, Sinan; "Manzum Atasözü Kavramı Üzerine Değerlendirmeler", 2006, S. 16, s. 249-258.

GÖNEN, Sinan; "Efsanelere Göre İnsan Adlarından Kaynaklanan Yerleşim Yeri Adları ve Beyşehir Adı", 2007, S. 17, s. 257-266.

GÖNEN, Sinan; "Deyimlere Şekil Açısından Bir Yaklaşım Örneği", 2008, S. 20, s. 207-217.

GÖNEN, Sinan; "Türkülerin Dilinde İstanbul Silüetinin Görünümü", 2010, S. 23, s. 159-178.

GÖNEN, Sinan; "Balkan Türklerinin Belleğinde Yaşayan Ortak Deyimlerin Günümüze Yansıması", 2011, S. 25, s. 193-222.

GÖRÜMLÜ, Özlem; "Elif Shafak's *The Saint Of Incı Pient Insanities:* An Issue Of Identity", 2009, S. 21, s. 269-279.

GÜLER, Yaşar; "Fahriye Abla Şairine Vefa", 2008, S. 20, s. 249-252.

GÜMÜŞ, Hüseyin; "Maurice Maeterlinck: Aşk ve Ölüm Tiyatrosu", 1986, S. 3, s. 101-123.

GÜMÜŞ, Hüseyin; "Üslûp ve Tercüme", 1987, S. 4, s. 47-57.

GÜMÜŞ, Hüseyin; "İnsan ve Kaderi Açısından Malraux'nun Romanları: Trajiklik Anlatımı", 1987, S. 4, s. 133-147.

GÜMÜŞ, Hüseyin; "Subjectivite et Objectivite Narratives Dans Les Romans D'andre Malraux", 1990, S. 5, s. 63-79.

GÜMÜŞSOY, Emine; "1854 Yanya-Tırhala Olayları ve Osmanlı Devleti", 2008, S. 19, s. 97-112.

GÜNDÜZ, Erol; "İbrahim Tâ'ib Divanında Halk Edebiyatı Unsurları ve Serbest Şiirin İzleri", 2009, S. 21, s. 83-94.

GÜNDÜZ, Nazlı; "Contributions Of E-Audiobooks and Podcast To Efl Listening Classes", 2009, S. 21, s. 249-259.

GÜR, Âlim; "Tanzimat Tiyatrosu ve *Ecel-i Kaza",* 1992-1993, S. 7-8,s. 61-80.

GÜR, Âlim; "Batılı Anlamda İlk Nesir Antolojimiz:*Nümûne-iEdebiyyât-ı Osmaniyye",* 1994-1995, S. 9-10, s. 337-343.

GÜR, Âlim; "Muhteva Yönüyle İstiklal Marşı", 1998, S. 12, s. 207-215.

GÜR, Âlim; "Editörden" 2006, S. 15, s. V.

GÜR, Âlim; "Editörden" 2006, S. 16, s. V.

GÜR, Âlim-ÜÇLER, Fatma; "Başlangıcından Günümüze, Edebiyat Dergisi Bibliyografyası (1981-2007)", 2008, S. 19, s. 323-335.

HACIGÖKMEN, Mehmet A.; "Kadı Burhaneddin Devletinde Ahilerin Faaliyetleri", 2006, S. 16, s. 215-224.

HACIYEVA, Naile; "Nasıreddin Rabguzi'nin Kısasu'l- Enbiya İsimli Eserinin Semantik ve Poetik (Anlamsal ve Şiirsel) Cümle Yapı Özellikleri ", 1997, S. 11, s. 241-251.

HARMANCI, Abdullah; "Selim İleri'nin Edebi Kişiliğini Şekillendiren Unsurlar ve Bunların Öykülerine Yansımaları", 2009, S. 22, s. 1-22.

HİŞMANOĞLU, Murat-HİŞMANOĞLU, Sibel; "The Use Of Body Language In Foreign Language Learning and Teaching", 2008, S. 19, s. 165-178.

HÜLÜR, Himmet; "Sociology in Retrospection: Transcendental and Secular Frameworks", 1998, S. 12, s. 185-196.

HÜLÜR, Himmet; "Technology and Naqshbandi Sufism: An Empirical Analysis of İsmail Ağa and İskender Paşa Branches", 1999, S. 13, s. 289-340.

INGEBORH, Bachman; "Ütopya Olarak Yazın", (Çev: Afife Gücüyener), 1997, S. 11, s. 37-48.

İLĞAN, Abdurrahman; "Bilimsel Araştırma ve Yayın Etiği", 2008, S. 19, s. 1-18.

İLKHAN, İbrahim; "Orta Dereceli Okullarda Türkler İçin Almanca Öğretiminin Metodik ve Didaktik Sorunları", 1983, S. 2, s. 97-113.

İLKHAN, İbrahim-İNAL Hasan; "Ortaöğretimin İlk Üç Yılında Kullanılan Almanca ve İngilizce Kitapların Değerlendirilmesi", 1983, S. 2, s. 115-120.

İLKHAN, İbrahim; "Kontrastive Linguistik", 1986, S. 3, s. 211-217.

İLKHAN, İbrahim; "Psycholinguistische Ansätze", 1987, S. 4, s. 101-104.

İLKHAN, İbrahim; "Anadil Edinimi ile Yabancı Dil Öğrenimi Arasındaki İlişkilerin Değerlendirilmesi", 1987, S. 4, s. 183-186.

İLKHAN, İbrahim; "Anmerkungen zum Germanistikstudium in der Türkei", 1999, S. 13, s. 7-13.

İLKHAN, İbrahim;"Polıtık Als Konfılıktkultur-Dargestellt Am Beıspıel Turkıscher, Israılıscher Und Deutscher Texte", 2010, S. 23, s. 47-54.

İLKHAN, İbrahim; "Die Problematik Von "Umwegen" In Der Übersetzung Deutschsprachiger Literatur Ins Türkische Und Ihre Rezeption Von Germanistik-Studenten", 2011, S. 25, s. 101-108.

İNAN, Dilek; "Harold Pınter: From Poetıcs To Polıtıcs", 2006, S. 15, s. 59-66.

İZGİ, Özkan; "Orta Asya Türklerinin Kültür Kaynakları", 1983, S. 2, s. 35-44.

KAFES, Mahmut; "Arap Dilinde Nahiv İlminin Doğuşu ve Önemi", 1994-1995, S. 9-10, s. 101-115.

KAFES, Mahmut; "Teorik ve Pratik Açıdan Yabancı Kelimeleri Arapçalaştırma (Ta'rib) Yöntemleri", 2006, S. 15, s. 131-136.

KAFES, Mahmut; "Arapçada Kelime Oluşturma Yöntemleri ve Arapça'nın Diğer Diller Arasındaki Yeri",2006,S. 16, s. 191-199.

KAFES, Mahmut; "Eski ve Yeni Kaynaklarda Fıkhulluga Kavramı", 2007, S. 17, s. 147-154.

KAHRAMAN, Bahattin; "Bûsirî'nin *Kasîde-i Bürde*'si Etrafında Yazılmış Türkçe Eserler", 1991, S. 6, s. 167-174.

KAHRAMAN, Bahattin; "Bir Şiir Mecmuası", 1992-1993, S. 7-8, s. 81-116.

KAHRAMAN, Bahattin; *"Heft Peyker* Çevirileri ve Ali Şîr Nevâî'nin *Seb'a-i Seyyâre'* si", 1994-1995, S. 9-10, s. 345-366.

KAHYA, Hayrullah; "Karamanlıca Zarf-Fiil Eklerinden Örnekler", 2008, S. 19, s. 131-152.

KALPAKLI, Fatma; "Images Of English Women In *The Siege Of Krishnapur",* 2009, S. 21, s. 95-101.

KANDEMİR, Hüseyin; "Rus Edebiyatında İstanbul", 2008, S. 19, s. 153-163.

KANDEMİR, Hüseyin; "Gelecekten Notlar, Yevgeniy Zamyatin ve Biz", 2009, S. 21, s. 137-144.

KARA, Mehmet; "Eski Anadolu Türkçesindeki Aslî ve Dolaylı Ünlü Uzunluklarının Kafiye Yoluyla Tespiti", 2007, S. 17, s. 155-178.

KARAAĞAÇ DELEN, Nurcan; "Une Proposition Pour La Presentation De Certains Connecteurs Casuels En Turc Et De Leurs Ekuivalents Prepositionnels En Francais", 2008, S. 20, s. 149-164.

KARAİSMAİLOĞLU, Adnan; *"Mesnevî'*de 'Taklid' ve 'Mukallid' Kavramları", 1994-1995, S. 9-10, s. 61-67.

KARAİSMAİLOĞLU, Adnan; "Doğu Edebiyatlarında Sevgi, Hoşgörü ve İnsanlık", 1999, S. 13, s. 109-114.

KARAİSMAİLOĞLU, Adnan; "Andre Gide'de Okuyucunun Konumu", 1999, S. 13, s. 137-145.

KARAMAN, Erdal; "Azerbaycanlı Örencilerin Türkiye, Türkiyeli Öğrencilerin de Azerbaycan Türkçesini Anlama Oranları Üzerine Bir Deneme", 2010, S. 23, s. 23-35.

KARASOY, Yakup; "Şiban Han Divanı'nda Nevâî'ye Nazireler", 1992-1993, S. 7-8, s. 53-60.

KARPUZ, Haşim; "Fotoğrafta Kompozisyon", 1987, S. 4, s. 95-100.

KAYA, Yaşar; " İşbirliği ve Mücadele", 1999, S. 13, s. 437-445.

KAYA, Yaşar; " Modernleşme", 1999, S. 13, s. 447-454.

KAYA, Yusuf; "İlkçağ Tarihinde Pisidya", 1983, S. 2, s. 45-49.

KAYASANDIK, Ahmet; "İlköğretim 6., 7. ve 8. Sınıf Türkçe Ders Kitaplarındaki Anlatım Bozuklukları", 2011, S. 25, s. 1-30.

KEAT, Russel - URRY, John; "Bilim Konsepsiyonları", (Çev. Nilgün Çelebi), 1987, S. 4, s. 257-283.

KILINÇ, Barış; "Üç Roman Bir Film: Fransız Sanatındaki Eleştirel Gelenek Üzerine", 2009, S. 21, s. 29-44.

KINSIZ, Mustafa; "Mo'nun Gizeminde Dayıoğlu'nun Üslupsal Gizemi", 2002, S. 14, s. 221-228.

KIRBIYIK, Mehmet; "Bazı XVI. Yüzyıl Divanlarında Kıymetli Taşlar", 2007, S. 18, s. 61-75.

KIŞ, Salih; "Kavalalı Mehmet Ali Paşa'nın Anadolu Harekâtı ve Konya Muharebesi", 2010, S. 23, s. 145-158.

KIZILÇELİK, Sezgin; "Pitirim A. Sorokin", 1991, S. 6, s. 27-44.

KİRİŞÇİOĞLU, M. Fatih; "Andalîp ve Oğuznâmecilik Debi (Geleneği)", 1992-1993, S. 7-8, s. 1-32.

KOCA, Hüseyin; "Birinci Dünya Harbinde Van-Bitlis-Muş Hattının Önemi ve 16. Kolordu Komutanı Mustafa Kemal Paşa", 1997, S. 11, s. 343-357.

KOÇ, Okan; "Yahya Kemal'in Poetikası", 2008, S. 20, s. 165-191.

KOÇ, Yılmaz; "Literatur und Geschichte", 1994-1995, S. 9-10, s. 35-48.

KOÇ, Yılmaz; "Literaturheologie", 1994-1995, S. 9-10, s. 49-52.

KOÇ, Yılmaz; "Doğu Alman Edebiyatı ve Karanlıkta Ağlamak", 1997, S. 11, s. 25-36.

KOÇAK, Özdemir; "Sinope'nin Karadeniz Ticaretindeki Yeri ve Ticaret Ürünleri", 1994-1995, S. 9-10, s. 247-265.

KOÇAKOĞLU, Ahmet; "Mevlânâ şığı Konyalı Bir Şair: Veysel Öksüz", 2009, S. 21, s. 361-364.

KOÇAKOĞLU, Bedia; "Sevim Burak'ı Besleyen Damarlar", 2007, S. 17, s. 45-59.

KOÇAKOĞLU, Bedia; "Ömer Seyfettin'in Şiirlerine Genel Bir Bakış", 2008, S. 19, s. 57-82.

KOÇİN, Abdülhakim; "Divan Şiirinde Bâdı Sabâ", 2008, S. 20, s. 1-19.

KOYUNCU, Ahmet; "Küresel Kentte Komşuluk", 2009, S. 22, s. 23-42.

KOYUNCU, Ahmet; "Sosyoloji Kuramlarında Kent", 2011, S. 25, s. 31-56.

KUNDURACI, Osman; "Konya Altınekin İlçesi Ali Paşa Camii", 1997, S. 11, s. 143-159.

KUNT, İbrahim; "Ferrî'nin Farsça Bir Tercîi Bendinin Türkçe'ye Çevirisi ve Açıklanması", 2010, S. 23, s. 55-67.

KUNT, İbrahim; "Mehmed Râ'if'in Hâtıra-i Eslâf İsimli Eserinde Bulunan Farsça Beyitler", 2010, S. 24, s. 121-144.

KURT, Mehmet; "Karaman'da Eski Çağlara Ait Kültürel Unsurlar ve Turizm Açısından Önemi", 2009, S. 21, s. 165-196.

KURT, Mehmet; "Kronikler Işığında Ovalık Kilikya'nın Yeni Babil Devleti İçin Stratejik ve Ekonomik Önemi", 2009, S. 22, s. 185-195.

KURT, Mehmet; "Roma Cumhuriyeti'nin Anadolu Politikası ve Pergamon (Bergama) Krallığı'nın Rolü", 2010, S. 23, s. 97-111.

KUTLUÖZEN, Atilla; "Giraudoux'da İnsan ve İnsanüstü ile Soyut ve Somut İlişkiler (1)", 1990, S. 5, s. 89-92.

KÜÇÜK, Sena; "İlk Türkçe Çocuk Dergileri ve "Çocuklara Mahsus Gazete"", 2010, S. 24, s. 221-257.

KÜÇÜKDAĞ, Yusuf; "Osmanlı-Memlûklü Barışını Yapan Osmanlı Diplomatı Şeyh Ali Çelebi'nin Kimliği Hakkında ", 1990, S. 5, s. 213-216.

KÜZECİ, Deniz; "Yabancı Dil Öğretiminde Genel Becerilerin Kazandırılması", 2007, S. 18, s. 13-27.

LANCIEN, Thierry; "Edebiyat ve Sinema: Kitap Sayfasından Beyaz Perdeye", (Çev. Ali Büyükaslan), 2002, S. 14, s. 271-278.

MENCÜTEKİN, Mustafa; "Film Altyazı Çevirisi Esasları ve Türkiye'de Popüler Uygulama Örnekleri", 2009, S. 22, s. 197-214 .

MENSCHİNG, G.; "Din Sosyolojisinin Tabiatı ve Rolü", (Çev. Mehmet Aydın), 1987, S. 4, s. 207-233.

MERT, İ. Hakan; "Anadolu Gymnasionları ve Straonikeia Gymnasionu", 1999, S. 13, s. 417-435.

MUŞMAL, Hüseyin; "Beyşehir Kazası Kurucaova Köyü'nde Yaşanan 1909 ve 1932 Yılı Afetleri ve Afet Sonrasında Yeniden Yapılanma Faaliyetleri", 2006, S. 16, s. 69-90.

MUŞMAL, Hüseyin; "Konya Vilayeti'nin Islahı ve İmarı Hakkında 9 Eylül 1880 Tarihli Bir Layiha", 2007, S. 17, s. 119-134.

MUTİOĞLU, Halil; "Max Weber ve Erol Göngör'ün "Tarihçi" Yaklaşımlarının Sosyolojik Yorumları, 1991, S. 6, s. 1-11.

MUTLUER, Ferhan; "Sapma Kurallarına Bir Bakış", 1998, S. 12, s. 217-229.

NALBANTOĞLU, Melek - AKIN, Fehmi; "27 Mayıs Askeri Müdahalesi'nin Konya Basınındaki Yansımaları", 2010, S. 24, s. 153-177.

OBAN, Raziye - BULDAN, İsmail; "Probleme Dayalı Öğrenme ve Coğrafyada Bir Uygulama Yaklaşımı", 2007, S. 17, s. 231-244.

OĞUZOĞLU, Yusuf; "XVII. Yüzyılda Karaman Beylerbeyi ve Mütesellimine İlişkin Bazı Bilgiler", 1981, S. 1, s. 93-99.

ONUR, Gülbün; "Fanny Robin: A Tragic Figure", 1992-1993, S. 7-8, s. 151-161.

ONUR, Gülbün; "Middlemarch ve Aydın Kavramı", 1999, S. 13, s. 147-151.

ONUR, Gülbün-SARICA (ZERENLER), Dilek; "Allı ile Fırfırı: Bir Masal Çözümlemesi", 2002, S. 14, s. 193-200.

ONUR, Gülbün-ZERENLER, Dilek; "Lawrence'ın Oğullar ve Sevgililer'inde Sınıf Bilincine İlişkin Diyalog Çözümlemeleri", 2006, S. 15, s. 1-14.

ONUR, Nezih; "Başlıca Temaları ile Kral Lear", 1981, S. 1, s. 101-113.

ONUR, Nezih; "The Brothers Karamazov: The Theme of Reconciliation", 1983, S. 2, s. 83-89.

ORTA, Nermin; "Türkiye'de Yaşanan Sosyal Olaylar ve Türk Sinemasına Yansımaları (1980-2004)", 2007, S. 18, s. 125-143.

ÖNGE, Yılmaz; "Türk Su Mimarisinde Suluk Adını Verdiğimiz Çeşmeler", 1981, S. 1, s. 115-121.

ÖNGE, Yılmaz; "Niğde- Aksaray'da Şeyh Turhasan veya Hasan Dede Zaviyesi", 1983, S. 2, s. 145-154.

ÖZ, Yusuf; "Burhaneddin Belhî ve Türkçe Mektupları", 2006, S. 15, s. 203-224.

ÖZCAN, Mustafa; "Orhan Hançerlioğlu'nun Romanlarında Folklor Unsurları", 1987, S. 4, s. 59-71.

ÖZCAN, Mustafa; "Halikarnas Balıkçısı'nın Eserlerinde Musikî", 1987, S. 4, s. 163-182.

ÖZCAN, Mustafa; "Cevat Fehmi Başkurt'un Tiyatrolarında Folklor Unsurları", 1990, S. 5, s. 1-17.

ÖZCAN, Mustafa; "Moralızâde Vassaf Kadri'nin Piyesleri", 1991, S. 6, s. 69-86.

ÖZCAN, Mustafa; "Necip Fazıl Kısakürek'in Para Piyesi ve Etrafındaki Tartışmalar", 2008, S. 19, s. 179-214.

ÖZÇELİK, Mücahit; "Türk Basınına Göre Birinci Dünya Savaşında Osmanlı Devleti'nin Tarafsızlığı", 2009, S. 21, s. 213-232.

ÖZÇİMEN, Ayşen; "Sentences Wıth Both Indırect Object And Verb Partıcles", 2006, S. 15, s. 51-58.

ÖZENÇ, Nuray; "Praym Çand ve Hikâyeciliği", 1999, S. 13, s. 401-416.

ÖZENÇ, Nuray; "Gandhi'nin İfadesiyle Ahimsâ", 2006, S. 15, s. 167-172.

ÖZENÇ, Nuray; "Cinnah'ın Hindistan Birliğine Olan İnancını Kaybedişi", 2006, S. 16, s. 225-236.

ÖZENÇ, Nuray; "Urdu Hikâyeciliğinde Kadın Teması ve Kadın Hikâye Yazarlarına Genel Bir Bakış", 2007, S. 17, s. 209-220.

ÖZENSEL, Ertan; "Osmanlı Zımmî Hukuku ve Çokkültürlülük", 2008, S. 20, s. 65-74.

ÖZGAN, Ramazan; "Sahte mi, Değil mi?", 1981, S. 1, s. 123-133.

ÖZKAYA, Emel; "Les Influences Des Objets Dans La Jalousie D'Alain Robbe-Grillet", 2011, S. 25, s. 73-82.

ÖZKAYA, Yücel; "XVII. Yüzyılın Sonlarında Tevzi" Defterlerinin Kontrolü", 1981, S. 1, s. 135-155.

ÖZMEN,Mehmet; "Konya'da Güvercincilik", 1981, S. 1, s. 157-187.

ÖZMEN, Mehmet; "Da/De Bağlama ve Kuvvetlendirme Edatının Türeyişi", 1987, S. 4, s. 73-79.

ÖZTÜRK, Abdullah; "Les Problemes Poses Par La Traduction", 1992-1993, S. 7-8, s. 163-172.

ÖZTÜRK, Abdullah; "Caracteristiqes Du Langage Humain Et Du Langage Animal", 1994-1995, S. 9-10, s. 53-60.

ÖZTÜRK, Abdullah; "Dilbilim ve İşaretbilim Açısından İletişim Sistemlerinin Yapıları ve Özellikleri", 1997, S. 11, s. 209-239

ÖZTÜRK, Abdullah; "Dilbilim Açısından Arılarda İletişim Sistemi ve Özellikleri", 1998, S. 12, s. 119-125.

ÖZTÜRK, Abdullah; "Évolution de La Notion de Personnage dans La Litterature Au XXième Siècle", 2002, S. 14, s. 5-25.

ÖZTÜRK, Abdullah; "Etude Comparatıve Des Varıantes Socıolınguıstıques De Parlers Turcs", 2006, S. 15, s. 15-22.

ÖZTÜRK, Ali O.; "Neuruppin Resim Albümü (Neuruppiner Bilderbogen)'nden Türk Konulu Resimlerin Etnolojik Çözümlemesi", 1992-1993, S. 7-8, s. 129-145.

ÖZTÜRK, Ali Osman; "Alman Kültüründe Türk İmajı Araştırmalarının Etnolojik Değerlendirilmesi ve Bir Bibliyografya Denemesi", 1994-1995, S. 9-10, s. 1-34.

ÖZTÜRK, Ali Osman; "'Bänkelsang' Türü Almanca Bir Şarkıdaki Türk Motifine İşlevsel Bir Yaklaşım", 1997, S. 11, s. 5-23.

ÖZTÜRK, Ali Osman; "Erkek- Kadın İlişkisi Açısından 'Rose Bernd' ve Halk Türküsünün İşlevi", 1998, S. 12, s. 1-10.

ÖZTÜRK, Ali Osman; "Alman Edebiyatında Sevgi, Hoşgörü ve İnsan Hakları", 1999, S. 13, s. 61-67.

ÖZTÜRK, Ali Osman; "Liebesgedichte Unpolitisch? Oder Politisierung Der Liebe", 2002, S. 14, s. 33-43.

PASTUTMAZ, Deniz; "1988-1998 Yılları Arasında Knidos'ta Bulunan Bir Grup Kandil", 2011, S. 25, s. 57-72.

PETROVİÇ, G.; "Alienation (Yabancılaşma)", (Çev. Şahin Uçar), 1987, S. 4, s. 235-247.

SAINT-LEGER, Marie-Paule de; "La Turquıe, Deuxıeme Patrıe De Pıerre Lotı", 2006, S. 15, s. 137-144.

SAK, İzzet; "1736-1741 Yılları Arasında İstanbul'a Gelen İran Elçilerinin Bazı Masrafları", 2006, S. 16, s. 117-161.

SAKAOĞLU, Saim; "Türk Dünyası Mahallî Tipleriyle Anadolu Fıkra Tipleri Arasındaki Paralellikler", 1994-1995, S. 9-10, s. 267-288.

SAKAOĞLU, Saim; "Doğumunun 70. Yılında Kadirlili Aşık Halil Karabulut", 1999, S. 13, s. 357-374.

SAMURÇAY, Neriman; "Guılford-Zimmerman Mizaç Envanteri ve Türk Toplumuna Uyarlamasına İlişkin Ön Çalışma", 1981, S. 1, s. 189-228.

SARICA, Dilek; "Postmodernizm ve John Fowles", 1999, S. 13, s. 159-168.

SARIGÜL, Ece; "The Importance of Using

Dictionary in Language and Teaching", 1999, S. 13, s. 153-157.

SAVRAN, Ömer; "Ahengi Sağlayan Unsurların Kullanımı Yönüyle Neşâtî'nin Şiirleri", 2007, S. 17, s. 221-230.

SAVRAN, Ömer; "Divan Şairlerinin Gözüyle Aşk Yolu", 2007, S. 18, s. 145-158.

SAVRAN, Ömer; "Klâsik Türk Şiirinde Süpürge İmgesi", 2008, S. 19, s. 281-290.

SEFEROV, Rehman - İBADOV, Adalet; "Ermenistan'ın Karabağ'ı İşgal Süreci ve Sonrasında Azerbaycan'da Yaşanan Zorunlu Göçler ve Sorunları", 2007, S. 18, s. 159-173.

SEMİZ, Yaşar; "Cumhuriyet'e Giden Yol", 1991, S. 6, s. 87-94.

SEVGİ, Ahmet; "Lâtîfî'nin Gözden Kaçan Bir Risalesi Yahut İskender Çelebi'ye Sunduğu Bahâriyye", 1990, S. 5, s. 47-54.

SEVGİ, Ahmet; "Merdümî ve 'Tuhfetü'l-İslam'ı", 1991, S. 6, s. 101-165

SEVGİ, Ahmet; "Giritli Şâirler ", 1992-1993, S. 7-8, s. 33-51.

SEVGİ, Ahmet; "Sâlim'in Husrev ü Şîrîn'i Üzerine", 2007, S. 17, s. 25-31.

SEVGİ, Ahmet; "Ahmed-i Dâî'nin Bilinmeyen Bir Eseri: İlm-i Arûz", 2007, S. 18, s. 1-11.

SEVGİ, Ahmet; "Ahmed-i Bardahî'nin Türkçe ve Farsça Manzum Aruz Risalesi", 2008, S. 19, s. 37-55.

SEVGİ, Ahmet; "Tarihçi Na'îmâ Efendi'ye Atfedilen Bir Divan Üzerine", 2010, S. 23, s. 1-7.

SEVİNDİK, Hakan; "Fasîh Ahmed Dede'nin Behişt-bâd Mesnevisi", 2010, S. 23, s. 37-46.

SEZER, Tamer; "Proust'ta İnsan Tasviri", 1990, S. 5, s. 81-87.

SEZER, Tamer; "Victor Hugo ve Recaî-Zade Mahmut Ekrem'de Çocuk Sevgisi", 2006, S. 15, s. 195-202.

SOLAK, İbrahim; "XVI. Yüzyılda Göksun (1527-1563)", 2006, S. 16, s. 91-102.

SOLMAZ, Sefer; "Danişmend Gazi'nin Anadolu'ya Gelişi", 2002, S. 14, s. 229-249.

SOLMAZ, Sefer; "Türkiye Selçukluları Devrinin Ünlü Gazisi Mübarizü'd-Din Halîfet Gazi", 2006, S. 16, s. 237-248.

SOMUNCU, Selim; "İlköğretim Türkçe Ders Kitabındaki Edebî Metinlerin İçerdiği Evrensel Değerlere ve Metin Seçimine İlişkin Bazı Tespitler", 2010, S. 24, s. 193-219.

SOYAL, Gülşah; "Yaprak Dökümü'nde Bütün Yönleriyle –lık Eki", 2008, S. 19, s. 113-129.

SÖĞÜT, Bilal; "Kilikya Tracheia'dan Bir "Helenistik Mezar" Yapıtı", 1992-1993, S. 7-8, s. 221-236.

SUCU, Nurgül; "Rind Tipinin Kimliği, Divan Edebiyatındaki Yeri ve Rindlik Felsefesinin Tasavvufla İlgisi", 2008, S. 19, s. 243-280.

SÜMER, Sema Zafer; " A Melancholy Fact: Being an İndian in American Life (From Past To Present)", 1999, S. 13, s. 177-197.

ŞAFAK, Yakup; "Fuzûlî'nin Farsça ve Türkçe Divanlarında Kullandığı Vezinler", 1994-1995, S. 9-10, s. 69-78.

ŞAHİN, Mustafa; "Eine Bronzene Statuette aus Erzurum", 1997, S. 11, s. 161-179.

ŞANLI, İsmet; "Mehmet Kaplan'ın Klâsik Türk Edebiyatıyla İlgili Görüşleri", 2009, S. 21, s. 145-163.

ŞEMİN, U. Refia; "Yetişkinler için Ruh Sağlığı Testi", 1983, S. 2, s. 159-198.

ŞEN, Muharrem; "Proust ve Eleştirmenleri", 1981, S. 1, s. 229-237.

ŞEN, Muharrem; "Proust'un Romanında Sanat Eserlerinin Yeri", 1983, S. 2, s. 91-95.

ŞEN, Muharrem; "Balzac et Proust", 1986, S. 3, s. 29-45.

ŞEN, Muharrem; "Sarrasine", 1986, S. 3, s. 125-135.

ŞEN, Muharrem; "Balzac'ın Bir Hikâyesi: Çölde Bir Tutku Üzerine", 1987,S. 4, s. 21-46.

ŞEN, Muharrem; "Romanesk'e Karşı Bir Roman: Madame Bovary", 1987, S. 4, s. 105-132.

ŞEN, Muharrem; "Muhiddin Mekki'nin İki Oyunu", 1990, S. 5, s. 19-30.

ŞEN, Muharrem; "Victor Hugo Notre-Dame'ın Kamburu (1)", 1990, S. 5, s. 55-58.

ŞEN, Muharrem; "Stendhal Kırmızı ve Siyah (1)", 1990, S. 5, s. 59-62.

ŞEN, Muharrem; "A la Recherche Du Temps Perdu'de Sanatçı Bir Roman Kahramanı: Ressam Elstır", 1997, S. 11, s. 181-194.

ŞEN, Muharrem; "Robbe-Grillet'nin Silgiler'i ve Oidipus Öyküsü", 1997, S. 11, s. 195-208.

ŞEN, Servet; "Çocukluk Psikozları: Yaygın Gelişimsel Bozukluklar", 1997, S. 11, s. 359-369.

ŞİMŞEKLER, Nuri; "Devlet Adamı ve Mesnevî Şârihi Abidin Paşa Hayatı İdareciliği-Eserleri", 1994-1995, S. 9-10, s. 117-126.

ŞİMŞEKLER, Nuri; "Dede Korkut Destanları Hakkında", 2011, S. 25, s. 223-244 (Çeviri).

TAPUR, Tahsin; "Sarıveliler İlçesi'nin (Karaman) Nüfus Coğrafyası", 2008, S. 20, s. 219-238.

TAŞ, İbrahim; "Kutadgu Bilig'de Z'leşme", 2006, S. 16, s. 103-116.

TAŞ, İbrahim; "Dedem Korkut'un Kazan Bey Oğuz-nâmesi", 2007, S. 17, s. 267-272 (Kitap Tanıtımı ve Eleştiri).

TAYLAN, Hasan Hüseyin; "Türkiye'de Köy Ailesinde Aile İçi İlişkiler", 2009, S. 22, s. 117-138.

TAYLAN, Hasan Hüseyin; "Medyada Şiddet Efsanesi: Eleştirel Bir Giriş", 2010, S. 24, s. 275-278 (Kitap Tanıtımı ve Eleştiri).

TECİM, Erhan; "Cezaevlerinde Dinî ve Din Algısı", 2009, S. 22, s. 61-86.

TEKİN, Ferhat; "Kültürel Travma Olarak Zorunlu Göç", 2011, S. 25, s. 91-100.

TEKOCAK, Mehmet - İlker Mete MİMİROĞLU; "Akşehir Müzesi'nde Bulunan Bizans Kurşun Mühürleri", 2010, S. 23, s. 113-131.

TEMİZEL, Ali; "Türkmen Şairi Mahtumguli Firagî'nin Düşünceleri Çerçevesinde Birinci Uluslararası Bilim Kongresi ve Anma Etkinlikleri Ardından", 2007, S. 18, s. 225-234. (Kongre, Toplantı ve Değerlendirme).

TEPEBAŞILI, Fatih; "Deneysel Edebiyat Bilimi", 1999, S.13, s. 83-98.

TERES, Ersin; "Case Suffixes in Salir Turkish", 2010, S. 24, s. 79-98.

TEYMURLU, Zabite; "Azerbaycan Dili Diyalektlerinde ve Türk Edebi Dilinde Kullanılan Ortak Kelimeler", 2010, S. 23, s. 193-207.

THODY, Angela-vd.; "Avrupa'da Okul Müdürlerinin Hazırlanması", (Çev: Abdurrahman İlğan - Hilmi Süngü - Semra Kıranlı), 2007, S. 18, s. 205-224.

TIRPAN, Ahmet A.; "Müzeler ve Eğitim", 1983, S. 2, s. 155-158.

TIRPAN, Ahmet A.; "Stratonikeia'nın Şehir ve Sur Planı", 1990, S. 5, s. 217-234.

TIRPAN, Ahmet A.; "Buluntular Işığında Lagina ve Yakın Çevresinin Tarihi Süreci ", 1997, S. 11, s. 75-98.

TOKDEMİR, Aslıhan; "Umlaut im Deutschen Bis Zum 20. i. h.", 1990, S. 5, s. 113-130.

TOKDEMİR, Aslıhan; "Türk Çocuklarının Alman Toplumuna Uyum ve Dil Sorunları", 1999, S. 13, s. 15-20.

TOKDEMİR, Aslıhan; "Anadil ve İkinci Dil", 1999, S. 13, s. 21-24.

TOKDEMİR, Aslıhan-AKIN, Ş. Meral; "Vergleichende Untersuchung der Türkischen und Deutschen Sprachen Anhand der Modalität", 1999, S. 13, s. 25-60.

TOPÇUOĞLU, Abdullah; "İbn Haldun Üzerine Bir Bibliyografya Çalışması", 1983, S. 2, s. 199-241.

TOPÇUOĞLU, Abdullah; "Modernleşme Sürecinde 'Bireyin' Dönüşümü ve Yaşantının Meşruluğu Sorunu", 1994-1995, S. 9-10, s. 127-138.

TRİLLİNG, L.-WASİOLEK, E.; "Dostoyevski ve Büyük Engizisyoncu", (Çev. Şahin Uçar), 1987, S. 4, s. 285-300.

TUNÇ, Semra; "Mesnevî'de Rahmet Kapısını Kapatan Hırs", 2011, S. 25, s. 157-180.

TUTAŞ, Nazan; "Analysis and Evaluation of a Language Teaching/Learning Experience", 1998, S. 12, s. 127-138.

TUTAŞ, Nazan; "The Role of the Teacher in Planing and Monitoring Students' Work on Communicative Tasks", 1998, S. 12, s. 139-149.

TUTAŞ, Nazan; "John Donne ve Ölüm Teması", 2006, S. 15, s. 161-166.

TÜRKMEN, Erkan; "Emir Husrev-i Dehlevi'nin Urduca'nın Doğuşundaki Rolü", 1983, S. 2, s. 21-32.

UÇAR, Şahin; "Patterns And Trends in History", 1986, S. 3, s. 157-194.

UÇAR, Şahin; "Historicism", 1986, S. 3, s. 219-225.

UÇAR, Şahin; "Hilafet ve Mülk Mefhumlarının Zıddiyeti", 1990, S. 5, s. 185-199.

ULUOĞLU, Suzan; "Rus Folklor Dili Üzerine Yapılan Çalışmalara Genel Bir Bakış", 2010, S. 24, s. 259-274.

USLU, Yüksel; "John Keats and The Romantic Elements in His Odes", 1990, S. 5, s. 99-104.

USLU, Yüksel; "Some Features of The Sociolinguistic Situation in Turkey", 1990, S. 5, s. 105-111.

USLU, Yüksel; "What To Look For in An Efl Texbook", 1991, S. 6, s. 65-67.

USLU, Yüksel; "Why Do We Teach Phonetic Alphabet?", 1991, S. 6, s. 263-269.

USLU, Yüksel; "Poetic Thought", 1992-1993, S. 7-8, s. 147-150.

UYANIK, Necmi; "Bir Devrin Gizli Çehresi: M. Razi Yalkın ve Eserleri Üzerine", 2007, S. 17, s. 179-208

UYANIK, Necmi; "Dr. Jules (Gyula) Germanus ve Türk İnkılâbına Dair Risalesi", 2007, S. 18, s. 97-123.

UYANIK, Necmi; "Meşrutiyet'ten Cumhuriyet'e Hasan Fehmi'nin Yaşadıkları", 2008, S. 19, s. 215-241.

UYANIK, Necmi; "Atatürk'ün TMBB Açılış Konuşmaları Işığında Türk-Sovyet Siyasî İlişkilerinin Değerlendirilmesi (1923-1938)", 2008, S. 20, s. 133-147.

UZUN, Tacettin; "Cenab Şahabettin'den Vecizeler", 2006, S. 15, s. 185-194.

ÜÇLER, Fatma; "Ali Canip Yöntem'den Makaleler", 2008, S. 20, s. 243-248.

ÜNVER, Şerife-GENÇ, Ayten; "Passwort Deutsch Adlı Almanca Ders Kitabının Türkiye Baskısının İncelenmesi", 2009, S. 21, s. 321-333.

ÜREKLİ, Bayram; "XVII. Yüzyılda Konya'da Bazı Eşya ve Yiyecek Fiatları", 1991, S. 6, s. 223-261.

ÜREKLİ, Bayram; "Mevlânâ Türbesi ve Çelebi Efendi Konağına Dair Bir Tamir Kaydı", 1992-1993, S. 7-8, s. 187-196.

ÜREKLİ, Bayram-Ali BAŞ; "Veli Baba ve Senirkent Uluğbey'deki Manzumesi", 1994-1995, S. 9-10, s. 139-217.

ÜREKLİ, Bayram "Dördüncü Murad Devrine Dair Kâdı-Zâde'nin Manzumesi", 1997, S. 11, s. 277-300.

ÜRÜN, Ahmet Kazım; "Arap Dili ve Edebiyatı Açısından Es-Suyûtî", 1994-1995, S. 9-10, s. 79-92

ÜRÜN, Ahmet Kazım; "Fuhûlu'ş-Şu'arâ (El-Ahtal, Cerir, El-Farazdak) ve En-Nakâ'id", 1997, S. 11, s. 53-73.

ÜRÜN, Ahmet Kazım; "Abbasi Dönemi Edebiyatında Nükteye Genel Bir Bakış", 1998, S. 12, s. 93-103.

ÜRÜN, Ahmet Kazım; "El-Menfalûtî ve Zengin-Fakir Çatışmasını İçeren Bir Makalesi", 2002, S. 14, s. 201-211.

ÜRÜN, A. Kazım; "Muhammed 'Abdu'l-Halim 'Abdullah'ın Küçük Birlik Adlı Hikâyesi", 2006, S. 15, s. 23-30.

WİEMER, Rudolf Otto; "Mektup-Dürbün", (Çev. Yılmaz KOÇ), 1999, S. 13, s. 75-81.

YASTI, Mehmet; "Açıklamalı Yeni Kelimeler Sözlüğü", 2007, S. 18, s. 241-244 (Kitap Tanıtımı ve Eleştiri).

YAVUZ, Orhan; "Türkçe'de 'Kapalı E' ", 1991, S. 6, s. 271-306.

YAVUZ, Orhan; "Ferec Ba'de-ş Şidde'den İki Hikâye Üzerinde Bir Gramer Denemesi", 1994-1995, S. 9-10, s. 289-336.

YAZAR, Sadık; "Fetihnâme-i Kıbrıs'ın Müellifi Olan 'Şerîfî' Kimdir?", 2007, S. 18, s. 175-192.

YILDIZ, Cemal; "Der Kindliche Spraherwerb", 2002, S. 14, s. 99-108.

YILDIZ, Şerafettin; "Fergan Asıllı Türk Alimi Ebu Muhriz Halef B. Hayan El- Basri", 1998, S. 12, s. 105-117.

YILDIZ, Şerafettin; "'Katkat Yasemin' Adlı Şiir Çevirisi Üzerine Bir Eleştiri", 2010, S. 23, s. 179-192.

YILMAZ, Ensar; "Toplumsal Değişme ve Sanat İlişkisi Üzerine Bir Deneme", 2008, S. 20, s. 35-45.

YILMAZ, Ensar; "Erol Güngör ve Özer Ozankaya'da Toplumsal Değişme Kavramına Karşılaştırmalı Bakış", 2009, S. 21, s. 71-81.

YILMAZ, Mustafa; "İsauria Bölgesi Yüzey Araştırması", 1990, S. 5, s. 235-246.

YILMAZ, Mustafa; "Bir Yazıtın Işığında İsauria Bölgesinde Korsanlık", 1999, S. 13, s. 99-108.

YILMAZ, Mustafa; "Seydişehir'den Bir Grup Heykeltraşlık Eseri", 2006, S. 15, s. 145-160.

YOLDAŞ, Kâzım; "Şeyhülislâm Yahyâ Dîvânı'nda Aşk Şarabı", 2009, S. 22, s. 139-152.

YUMUŞAK, Firdevs Canbaz; "Edebiyattan Tarihe, Mimarîden Siyasete Yahya Kemal'in Nesirleri", 2010, S. 24, s. 99-119.

YUVA, Hümeyra; "Türk Edebiyatında Yahya Kemal Portreleri", 2009, S. 21, s. 117-135.

ZERENLER, Dilek; "A Semiotic Study Of The Play Ghosts", 2009, S. 21, s. 45-53.

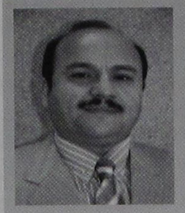
ZOROĞLU, Levent; "Kültepe'de Bulunan Helenistik Çağa Ait Bir Amphora", 1981, S. 1, s. 239-252.

ZOROĞLU, Levent; "İstanbul ve Bonn'da Bulunan İki Skyphos", 1983, S. 2, s. 135-144.

ZOROĞLU, Levent; "Samsat'da Bulunan Doğu Sigillataları", 1986, S. 3, s. 61-100.

İSTEM (İSLÂM SAN'AT, TARİH, EDEBİYAT VE MÛSİKİSİ) DERGİSİ

İsmail Hakkı ATÇEKEN

1965 yılında Konya'da doğdu. 1984'te Konya İmam Hatip Lisesi ve 1989'da Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesinden mezun oldu. Ocak 1991'de Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İslâm Tarihi Anabilim dalında araştırma görevliliğine başladı. 1992 yılında yüksek lisansı, 1997'de doktorasını tamamladı. Mısır ve Suudi Arabistan'da İslâm Tarihi alanıyla ilgili araştırmalar yaptı. 1999'da İslâm Tarihi Anabilim dalında Yardımcı Doçent, 2002'de Doçent, 2007 yılında Profesör oldu. Hâlen Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi İslâm Tarihi Anabilim dalında öğretim üyesi olarak çalışmakta, İslam Tarihi Anabilim Dalı Başkanlığı ve İslâm Tarihi ve Sanatları Bölümü Başkan Yardımcılığı görevlerini sürdürmektedir. Atçeken'in; ***Hz. Peygamber'in Yahudilerle Münasebetleri (1996), Devlet Geleneği Açısından Hişâm b. Abdülmelik*** *(2001),* ***Endülüs'ün Fethi ve Mûsâ b. Nusayr*** *(2002),* ***Emevîler'de Yönetimin Süfyânîler'den Mervânîler'e Geçişi*** *(2006),* ***İslâm Tarihine Oryantalist Yaklaşım –Emevîler Dönemi Örneği-*** *(2007),* ***Hz. Peygamber ve Sevgi*** *(ortak çalışma, 2007) adlı yayınlanmış eserleri bulunmaktadır.*

ÖZET

İSTEM Dergisi bilimsel, akademik ve hakemli bir dergidir. İstem, İslâm Tarihi, Türk İslâm San'atları Tarihi, Türk İslâm Edebiyatı ve Türk Din Mûsıkîsi ile ilgili özgün bilimsel makaleler, çeviriler, araştırma notları, kitap tanıtımları yayınlar. Bu alanlar dışındaki araştırmaların yayınlanmasına Yayın Kurulu karar verir. Dergi bu alanlarla ilgilenen tüm araştırmacılara açıktır. Yılda iki defa yayınlanır. Derginin yayın dili Türkçe'dir. Yabancı dillerdeki yayınların yayınlanması Yayın Kurulunun kararına bağlıdır. İSTEM'de yayınlanması istenen araştırmalar bilimsel, orijinal ve alana katkı yapma özelliğine sahip olmalıdır.

Anahtar Kelimeler: *İstem, hakemli dergi, İslâm Tarihi, Türk-İslâm San'atları Tarihi, Türk- İslâm Edebiyatı, Türk Din Mûsıkîsi.*

THE JOURNAL OF İSTEM (ISLAMİC HİSTORY, ARTS, LİTERATURE AND MUSİC)

ABSTRACT

ISTEM is a refereed academic journal. Istem publishes original scholarly articles, translations, critical studies, notes, book reviews, in the area of Islamic History, History of Turkish-Islamic Arts, Turkish-Islamic Literature and Turkish-Religious Music. Articles in other areas are also published upon the decision of editorial board. Istem welcomes all researchers interesting in these areas. Published twice a year. The Primary language of the journal is Turkish, yet upon the decision of the editorial board articles in foreign languages may also be published. Articles submitted for consideration of publication in Istem must be academic, original and make contributions to the concerning area.

Keywords: Istem, refereed journal, Islamic History, History of Turkish-Islamic Arts, Turkish-Islamic Literature, Turkish-Religious Music.

GİRİŞ

İslâm Tarihi, genel tarih içinde önemli bir yere sahiptir. İslâm dininin doğuşundan başlayıp günümüze kadar devam eden uzun zaman dilimini içine alır. Türklerin İslâm dinini kabul etmelerinden sonraki süreç, bütün Türk tarihini kapsamaktadır. Türk İslâm San'atları Tarihi, Türk İslâm Edebiyatı ve Türk Din Mûsıkîsi bilim dalları ise Türk-İslâm Medeniyetindeki sanat tarihi, edebiyat ve mûsıkî alanını ve birikimini içermektedir.

İstem dergisi, Selçuk Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi İslâm Tarihi ve San'atları Bölümü öğretim elemanları tarafından, 2003 yılında yayın hayatına başlatılmıştır. Dergi, sahasında ilk olma özelliğine sahiptir. Çeşitli fakültelerin kendilerine ait fakülte dergileri olmasına rağmen, bölüm dergileri yok denecek kadar azdır. *İstem,* İlahiyat Fakülteleri İslâm Tarihi ve Sanatları Bölümü'nde, Türkiye'de ilk defa yayınlanan bölüm dergisidir. İstem tarih, sanat, edebiyat ve mûsıkî alanlarında sahip olunan ilmi birikimi, ilim dünyasıyla bilimsel ve akademik seviyede paylaşma, sosyal ve kültürel platforma sunma konusunda önemli bir görevi yerine getirmektedir. İstem dergisinde İslâm Tarihi, Türk İslâm San'atları Tarihi, Türk İslâm Edebiyatı ve Türk Din Mûsıkîsi alanlarındaki araştırmalar yayınlanmaktadır. Dergi hakemlidir ve yılda iki sayı çıkarılmaktadır.

Derginin editörü Prof. Dr. Mehmet Ali Kapar'dır. Yayın Kurulu ise şu isimlerden oluşmaktadır: Prof. Dr. Ahmet Önkal, Prof. Dr. İsmet Kayaoğlu, Prof. Dr. Ahmet Turan Yüksel, Prof. Dr. Fevzi Günüç, Prof. Dr. İsmail Hakkı Atçeken, Prof. Dr. Cem Zorlu, Prof. Dr. Ahmet Saim Arıtan, Prof. Dr. Ahmet Yılmaz, Prof. Dr. Mehmet Bahaüddin Varol, Doç. Dr. Ahmet Çaycı, Yrd. Doç. Dr. Mustafa Yıldırım, Dr. Mehmet Gönül, Ahmet Gedik, Ali Dadan, Murat Ak. İstem dergisi, İlahiyat Fakülteleri başta olmak üzere üniversitelerin çeşitli fakültelerindeki bu bölüm ve konularıyla ilgili araştırmalar yapan öğretim elemanları ve tüm araştırmacılara açıktır. Derginin danışma ve hakem kurulunda ülkemizdeki İlahiyat Fakültelerinin yanı sıra, Fen-Edebiyat, Eğitim ve Güzel Sanatlar Fakülteleri ile Devlet Konservatuarı öğretim üyeleri görev almaktadır. Danışma ve Hakem Kurulunda, Türkiye'nin çeşitli üniversitelerinden 100'den fazla öğretim üyesi mevcuttur. Ayrıca her sayıya katkıda bulunan hakemlerin isimleri, derginin ilgili kısmında yer almaktadır. Yayın kurulu, hakem ve danışma kurulu, bilimsel araştırma, yayın ve yazım ilkeleri ile hakem kontrol süreci gibi bilimsel ve akademik ilkelere titizlikle uyulmaktadır.

2003 yılından günümüze kadar, derginin toplam 15 sayısı yayınlanmıştır. Şu ana kadar *"Tarih, San'at ve Kültür Açısından Asr-ı Saâdet", "Tarih, San'at ve Kültür Açısından Hulefâ-i Râşidîn", "Tarih, San'at ve Kültür Açısından Emevîler", "Tarih, San'at ve Kültür Açısından Mevlânâ", "Tarih, San'at ve Kültür Açısından Abbâsîler", "Tarih, San'at ve Kültür Açısından Endülüs"* isimleriyle, konulu özel sayılar yayınlanmıştır. Şimdiye kadar çıkan 15 sayıda toplam 250'ye yakın makale, çeviri vd. araştırmalar yayınlanmıştır. Derginin 16. sayısı; *Tarih, San'at ve Kültür Açısından Kur'an"* konulu özel sayıdır ve hazırlıkları devam etmektedir. Özel sayıların sonunda, araştırmacılar için çok önemli ve faydalı olan, o dönemle ilgili yurt içi ve yurt dışında yapılan farklı dillerdeki kitap, makale ve diğer araştırmaları kapsayan *"Bibliyografya"* hazırlanmıştır. Ayrıca *"Bize Gelenler"* kısmında, dergiye yazarları tarafından gönderilmiş olan yeni çıkan kitaplar kısaca tanıtılmaktadır. Derginin Konya dışındaki çeşitli şehirlerde 22 tane temsilcisi bulunmaktadır.

Derginin genel yayın ve yazım ilkeleriyle ilgili olarak kısaca şunlar söylenebilir: İstem dergisi; bilimsel, akademik ve hakemli bir dergidir. Dergide *İslâm Tarihi, Türk-İslâm San'atları Tarihi, Türk-İslâm Edebiyatı ve Türk Din Mûsıkîsi* ile ilgili çeşitli bilimsel çalışmalar (te`lif/tercüme makale, eleştiri, tebliğ ve konferans metinleri, sempozyum/panel/toplantı tanıtımları, kitap ve tez değerlendirmeleri, literatür incelemeleri vb. yazılar) yayınlanır. Bu alanlar dışındaki araştırmaların

yayınlanmasına, Yayın Kurulu karar verir. Dergi bu alanlarla ilgi-lenen tüm araştırmacılara açıktır. Yayınlanan yazıların bilim, hukuk ve dil sorumlu-luğu yazarlarına aittir. Dergide yayınlanmayan yazılar, iade edilmez. Derginin yayın dili Türkçe'dir. Yabancı dillerdeki çalışmaların yayınlanması, Yayın Kurulu'nun kararına bağlıdır. Dergiye yazı gönderen yazarlar, hızlı haberleşmeyi temin etmek için yazıların takibini **istem@selcuk.edu.tr; istem@istem.org** ya da **istemdergisi@gmail.com** adreslerinden yapabilirler. Yazıları yayınlanan araştırmacılara, derginin ilgili sayısı ve 10 adet ayrı basım takdim edilir. Derginin tüm sayılarının içerik bilgileri ile makale özetleri, İngilizce ve Türkçe olarak **www.istem.org** web sitesi aracılığıyla uluslararası bilim dünyasına sunulmaktadır.

İstem'de yayınlanması istenen araştırmalar bilimsel, orijinal ve alana katkı yapma özelliklerine sahip olmalıdır. Daha önce herhangi bir şekilde yayınlandığı tespit edilen (ya da yayınlanan araştırmayla büyük oranda benzerlik gösteren) yazılar, değerlendirmeye alınmaz. Yayınlanmak üzere dergiye gönderilen araştırmanın, teknik ve bilimsel kriterlere uygunluğu editör tarafından incelenir. Teknik ve bilimsel kriterlere uygun araştırmalar Yayın Kurulunun değerlendirmesiyle, konunun uzmanı olan üç hakemin görüşüne sunulur. Hakemler, bilimsel ve teknik açıdan yaptıkları değerlendirmeyi, *"Makale Değerlendirme Formu"*yla yayın kuruluna bildirir. Bir araştırmanın yayınlanıp yayınlanmaması, *"yayınlanabilir", "düzeltmelerden sonra yayınlanabilir" ve "yayınlanamaz"* seçenekleriyle sunulan görüşlerle karara bağlanır. Bir araştırmanın yayınlanabilmesi için, en az iki hakemin olumlu olması gerekir. Yine en az iki hakem tarafından *"yayınlanamaz"* görüşü bildirilen yazılar yayınlanmaz. *"Düzeltmelerden sonra yayınlanabilir"* seçenekli durumlarda, araştırma müellifin tashihine sunulur, tashih edilmiş nüshanın yayınlanmasına Yayın Kurulu karar verir.

İstem dergisi hakkında, kısaca bu bilgileri verdikten sonra, 1-15. sayılarda yayınlanan makale, çeviri ve diğer araştırmaların yazar soyadına göre sıralandığı indeksi verelim.

İSTEM MAKALELER DİZİNİ

(1-15. Sayılardaki Makaleler, Yazar Soyadına Göre Alfabetik Sıralanmıştır)

Abdul Jabbar Beg, Muhammad, İslâm Tarihi Öğretiminin Problemleri, çeviren: M. Bahaüddin Varol, 2003, Yıl (Y): I, Sayı (S): 2, s. 209-222.

Ak, Murat, Çarh-Nâme'de Yer Alan yet ve Hadisler, 2008, Y. VI, S. 11, s. 279-304.

Akbaş, Mehmet, Muhâcirûn-Ensâr Kardeşliğinin Serüveni, 2010, Y. VII, S. 15, s. 61-77.

Akgündüz, Murat, Osmanlı Dönemi Urfa Medreseleri ve Tedrisat Hayatı, 2008, Y. VI, S. 11, s. 113-122.

Akgündüz, Murat, Osmanlı Padişahlarını Yetiştiren Hocalar: Muallim-i Sultânîler, 2007, Y. V, S. 9, s. 49-60.

Akgündüz, Murat, Osmanlı Padişahlarının Özel İmamları: İmâm-ı Sultânîler, 2006, Y. IV, S. 7, s. 65-74.

Aköz, Alaaddin, XVI. Yüzyıla Ait Bir Nikâh Defteri ve Bazı Değerlendirmeler, 2004, Y. II, S. 3, s. 91-118.

Akpınar, Hüseyin, Bir Câmi Mûsikîsi Formu: Feraciye, 2008, Y. VI, S. 11, s. 189-196.

Akpınar, Hüseyin, İlimler Tasnifinde Mûsikînin Yeri, 2005, Y. III, S. 5, s. 191-202.

Akpınar, Hüseyin, Tasavvufî Bir Kurum Olan Ahîlik'te Mûsikî,2009,Y. VII, S. 13, s. 125-132.

Aksu, Ali, (İmam İbrahim'in Ebû Müslim'e Gönderdiği Mektup Bağlamında) Abbâsî İhtilal Hareketinde Etnik Grupların Rolü, 2008, Y. VI, S. 12, s. 53-70.

Aksu, Ali, Emevîler Döneminde Sosyal Tabakalar, 2006, Y. IV, S. 8, s. 63-82.

Akyol, Edip, İslâm Medeniyeti'nin Batı'ya Etkileri ile İlgili Bazı Değerlendirmeler, 2006, Y. IV, S. 7, s. 117-134.

Alâvine, Şerîf Râgıb, Endülüs Edebiyatı Eleştirmenlerine Göre Şiir İle Nesir Arasında Üstünlük Meselesi, Çev: Murat Sula, 2009, Y. VII, S. 14, s. 435-448.

Algül, Hüseyin, Hz. Ebû Bekir'in Hicretten Vefatına Kadar Olan Dönemdeki Faaliyetlerine Genel Bir Bakış, 2005, Y. III, S. 6, s. 105-120.

Algül, Hüseyin, Hz. Ebû Bekir'in İslâm'ın İlk Yıllarındaki Faaliyetlerine Genel Bir Bakış, 2003, Y. I, S. 1, s. 25-40.

Apa, Gülay, Erken Dönem Osmanlı Selâtin Cami Minberleri, 2008, Y. VI, S. 11, s. 249-277.

Apak, Adem, Şuûbiyye Hareketinin Tarihî Arka Planı ve Tezâhürleri: Asabiyyeden Şuûbiyyeye, 2008, Y. VI, S. 12, s. 17-52.

Apaydın, H. Yunus Kurtubalı Zâhirî Fakih İbn Hazm'ın Şer'î Hükümleri Tasnifi: Merâtibu'ş-Şerîa, 2009, Y. VII, S. 14, s.107-119.

Arı, Mehmet Salih , Câhiliye Toplumundan Medenî Topluma Geçiş Süreci: Yeni Bir Sosyal Düzenin Doğuşu, 2004, Y. II, S. 4, s. 173-188.

Arıtan, Ahmet Saim, Anadolu Selçuklu ve Bu Üslûbu Taşıyan Cildlerde Zencirek Tipolojisi Denemesi, 2003, Y. I, S. 1, s. 85-102.

Arıtan, Ahmet Saim, Batı Dünyasının Türk Cild Tarihine Bakışı ve Türk Cild San'atı'nın Tarih İçindeki Gelişimi, 2010, Y. VII, S. 15, s. 169-192.

Arpaguş, Sâfî, Mevlânâ Celâleddin Rûmî (1207-1273), 2007, Y. V, S. 10, s. 91-112.

Arslantaş, Nuh, Hz. Peygamber'in Çağdaşı Yahudilerin Sosyo-Kültürel Hayatlarına Dair Bazı Tespitler, 2008, Y. VI, S. 11, s. 9-46.

Aslan, Halide, Osmanlı İmparatorluğu'nda Mübarek Gün ve Gecelerden Kandiller, 2009, Y. VII, S. 13, s. 199-232.

Atçeken, İsmail Hakkı, Bazı Oryantalistlere Göre Asr-ı Saâdet'te Yahudiler, 2004, Y. II, S. 4, s. 107-130.

Atçeken, İsmail Hakkı, Berberîler ve Hicrî I. Yüzyıl İslâm Fetihlerindeki Rolü, 2003, Y. I, S. 2, s. 81-94.

Atçeken, İsmail Hakkı, "Emevîler Dönemi Bibliyografyası", 2006, Y. IV, S. 8, s. 283-308.

Atçeken, İsmail Hakkı, İslâm Tarihinde Birarada Yaşama Tecrübesi (Asr-ı Saâdet ve Endülüs Örneği), 2009, Y. VII, S. 14, s. 41-59.

Atik, Hikmet, Türk Edebiyatında Nakşi Mahlaslı Şâirler, 2005, Y. III, S. 5, s. 169-180.

Avcı, Necati, Mevlânâ'nın Mesnevî'sinde Devrin Tıp ve Halk Hekimliği, 2007, Y. V, S. 10, s. 155-168.

Avcı, Seyit, Hz. Peygamber Döneminden Sonra Sahabilik İddiası, 2004, Y. II, S. 4, s. 221-237.

Azimli, Mehmet, Corci Zeydan'n "İslâm Medeniyeti Tarihi" Adlı Eserine Karşı Yazılmış Bir Tenkit Yazısı, 2005, Y. III, S. 5, s. 223-244.

Azimli, Mehmet, Hulefâ-i Râşidîn Döneminde Gerçekleşen İlk Fetihlerin Sebepleri Üzerine Bazı Değerlendirmeler, 2005, Y. III, S. 6, s. 177-194.

Azimli, Mehmet, Mekke Dönemindeki Boykot Yılları Üzerine Bazı Mülahazalar, 2006, Y. IV, S. 7, s. 55-64.

Bakırcı, Naci, Konya Mevlânâ Dergâhı, 2007, Y. V, S. 10, s. 193-204.

Bakkal, Ali, Ebû Bekir'in Halîfe Seçilmesinde "İmamlar Kureyş'tendir" Hadîsinin Rolü Üzerine, 2005, Y. III, S. 6, s. 87-104.

Balcı, İsrafil, Bedir Savaşıyla İlgili Mucizevi Rivayetlerin Kur'ân, Hadis ve Tarih Verilerine Göre Kritiği, 2009, Y. VII, S. 13, s. 85-124.

Baltacı, Burhan, Ebû İshâk Eş-Şâtıbî (V. 790/1388) ve Yaşadığı Dönemde Gırnata, 2009, Y. VII, S. 14, s. 221-237.

Bardakçı, Mehmet Necmeddin, Abdülhak İbn Seb'in ve Tasavvufî Düşünceleri, 2009, Y. VII, S. 14, s. 121-144.

Bayram, Mikail, Ahi Evren Hâce Nâsırü'd-Din ile Alâü'd-din Çelebi'nin Öldürülmesi ve Ölüm Tarihlerinin Tespiti, 2004, Y. II, S. 3, s. 37-58.

Bouamrane, Chikh, Ortaçağ İslâm Dünyasında Bilim ve Gelişmesi, Çev: Hüseyin Şimşek, 2009, Y. VII, S. 14, s. 383-396.

Bozkurt , Ömer, İbn Seb'in ve Hakkında Yapılan Çalışmalar, 2009,Y.VII,S.14,s.191-206.

Bozkurt, Birgül , Endülüslü Filozof-Sûfî İbn Seb'in'e Göre Hakikati Arayanlar, 2009, Y. VII, S. 14, s. 283-309.

Bozkurt, Tolga, Erken Dönem Osmanlı Selâtin Cami Mihrapları,2008,Y. VI, S. 11, s. 203-248.

Busse, Heribert, Dört Raşit Halife ve İlk Fetih Dalgası, Çev: Cem Zorlu, 2005, Y. III, S. 6, s. 291-296.

Can, Yılmaz - Recep Gün, Erken Dönem İslâm Mimarisinde Yabancı Usta ile Devşirme ve Yabancı Malzeme Kullanımı, 2006, Y. IV, S. 8, s. 131-144.

Can, Yılmaz, Erken Dönem İslâm Toplumunda Mevcut Sosyo-Kültürel ve Dinî Bazı Duyarlılıkların Sanata Yansımaları, 2006, Y. IV, S. 8, s. 109-130.

Can, Yılmaz, Hulefâ-i Râşidin Döneminde Ortaya Çıkan Ordugâh Şehir Modeli Üzerine Bir Değerlendirme, 2005,Y.III,S. 6, s. 215-236.

Çakır, Zehra, Dört Halife Döneminde Talha b. Ubeydullah, 2006, Y. IV, S. 7, s. 175-202.

Çavuşoğlu, Ali, At Kültürü, Düşünce ve Duygu Dünyamızdaki Yansıması, 2007, Y. V, S. 9, s. 91-110.

Çavuşoğlu, Ali, Çevgen/Çöğen Oyunu Kültürü ve Edebî, Tasavvufî Metinlerde Yansıması, 2008, Y. VI, S. 11, s. 159-174.

Çavuşoğlu, Ali, Dağlara Bakış ve Erciyes'le Birlikte Kullanılan Kavramlar, 2004, Y. II, S. 3, s. 119-134.

Çavuşoğlu, Ali, İslâmî Türk Edebiyatının İlk Ürünlerinde Hulefâ-yı Râşidîn, 2005, Y. III, S. 6, s. 237-244.

Çavuşoğlu, Ali, Mevlâna'nın Anlatımı, 2007, Y. V, S. 10, s. 127-142.

Çavuşoğlu, Ali, Türkçeyi Dolaylı Olarak Etkileyen Bazı Sorunlar, Türkçeyi Tehdit Eden Tutumlar ve Girişimler, Bunlara Karşı Alınabilecek Önlemler, 2005, Y. III, S. 5, s. 155-168.

Çaycı, Ahmet - Latife Durmuş, Kütahya - Erguniyye Mevlevihanesi (Dönenler Camii) Haziresindeki Mezar Taşları, 2007, Y. V, S. 10, s. 203-220.

Çaycı, Ahmet, Mevlânâ Müze'sindeki 401 Envanter Numaralı Madenî Kâse, 2004, Y. II, S. 3, s. 81-90.

Çelik, Nilüfer, Mutasavvıf Şair Abdulahad Nûri'nin Hayatı, 2003, Y. I, S. 2, s. 173-178.

Çiçek, Mustafa, Hz. Peygamber ve Hulefâ-i Râşidîn Döneminde Zübeyr b. el-Avvâm, 2006, Y. IV, S. 7, s. 135-158.

Çiftçi, Mehdin, Harun Öğmüş'ün "Deve mi, Domuz mu?" Adlı Manzum Tarihî Tiyatrosu Üzerine Bir Değerlendirme, 2009, Y. VII, S. 14, s. 471-477.

Çog, Mehmet, Celâl Nûrî ve Hâtemü'l-Enbiyâ Adlı Eserine Göre Hz. Muhammed Tasavvuru, 2006, Y. IV, S. 7, s. 87-98.

Çokay, M. Önder, 16. Yüzyıla Ait Bir Ünik Uşak Seccadesi'nin İkonografik Değerlendirmesi, 2005, Y. III, S. 5, s. 181-190.

Çokay, M. Önder, Osmanlı Saray Sanatı Ekolünde Sanatçılar ve Halı Üretimi, 2003, Y. I, S. 2, s. 147-154.

Çokay, M. Önder, Seccâde ve Saf Seccâdelerdeki Bazı Motiflerin İkonografik Değerlendirmeleri, 2007,Y. V, S. 9, s. 189-210.

Çöm, Erol, 16. Yüzyıl Şairi Emîrî'nin Mir'âtü'l-Ebrâr Adlı Mesnevisi, 2009, Y. VII, S. 13, s. 289-304.

Dadan, Ali, Endülüs Adının Kökeni Üzerine, 2009, Y. VII, S. 14, s. 371-376.

Dadan, Ali, İslâm Toplumundaki İlk Sivil Direniş Hareketlerinden Hucr b. Adî Hareketi ve Toplumsal Etkileri,2005,Y.III,S.5,s. 203-222.

Demircan, Adnan, 2006 Yılına Kadar YÖK Döneminde İslâm Tarihi Bilim Dalında Hazırlanan Lisansüstü Tezler, 2006, Y. IV, S. 7, s. 221-250.

Demircan, Adnan, Ali b. Ebî Tâlib'i, Tahkimi Kabule Zorlayanlar Üzerine, 2005, Y. III, S. 6, s. 51-58.

Demircan, Adnan, Câhiliyye Araplarında Kız Çocuklarını Gömerek Öldürme deti, 2004, Y. II, S. 3, s. 9-30.

Demircan, Adnan, Câhiliyye ve Hz. Peygamber Döneminde Çok Kadınla Evlilik, 2003, Y. I, S. 2, s. 9-32.

Demircan, Adnan, İslâm Kültüründe On İki Rakamı, 2004, Y. II, S. 4, s. 9-34.

Demircan, Adnan, İslâm Tarihi Bilim Dalında Hazırlanan Lisansüstü Tezler, Konuları ve Tez Konusu Belirlenmesinde Karşılaşılan Bazı Sorunlar, 2005, Y. III, S. 5, s. 9-78.

Demircan, Adnan, Kur'ân'ın, Nüzûl Dönemi Putperest Arapları İçin Kaynaklığı Üzerine, 2004, Y. II, S. 4, s. 53-62.

Demircan, Adnan, Mesnevî'de Geçen Muâviye-İblis Hikâyesi, 2007, Y. V, S. 10, s. 143-154.

Demircan, Adnan, Üçüncü Halife Osman'a Yöneltilen Bazı Eleştirilere Bâkıllânî'nin Cevapları, 2006, Y. IV, S. 8, s. 9-20.

Demirci, Mustafa, Abdullah İbnü'l-Mukaffâ'nın "Risâletü's-Sahabe" Adlı Risâlesi: Takdim ve Tercüme,2008,Y.VI,S.12,s. 217-240.

Demirci, Mustafa, Emevîler Devrinde Aşağı Irak'ta (Sevâd) Büyük Çiftliklerin Doğuşu ve Gelişimi, 2007, Y. V, S. 9, s. 61-82.

Demirci, Mustafa, İslâm'da Şehir ve Şehrin Sosyal Dinamikleri, 2003, Y. I, S. 2, s. 129-146.

Dodds, Jerrilynn, Endülüs Sanatları, Çev. Ahmet Gedik, 2009, Y. VII, S. 14, s. 449-470.

Doğan, Yusuf, Emevîler Döneminde Mizahı Etkileyen Faktörler, 2006, Y. IV, S. 8, s. 209-236.

Doru, M. Nesim, İbn Sina Felsefesinde Meşrikî ve Mağribî Ayırımı Üzerine Bir Değerlendirme, 2009, Y. VII, S. 14, s. 173-190.

ed-Dûrî, Abdülaziz, Abbâsi Propagandası Sürecinde ve Abbâsiler'in İlk Asrında Mehdî Tasavvuru, Çev: M. Bahaüddin Varol, 2004, Y. II, S. 3, s. 219-232.

Eravşar, Osman, İskenderun Yeni Hamam (Bakizade Hamamı), 2004,Y.II,S.3, s. 153-164.

Eren, Mehmet, Osmanlı Muhaddislerinden Yûsuf Bahrî'nin (ö. 1245/1830) Çalışmaları, 2009, Y. VII, S. 13, s. 157-180.

Ergüven, Şehabettin, Ana Hatlarıyla XI. Yüzyılda Endülüs'te Sosyal Hayat, 2009, Y. VII, S. 14, s. 145-153.

Ergüven, Şahabettin, X. ve XI. Yüzyıllarda Endülüs'ün İlmî ve Edebî Panoramasına Genel Bir Bakış, , 2010, Y. VII, S. 15, s. 19-27.

Erkoçoğlu, Fatih-Fazlı Arslan, Endülüs'ün "Sanat Güneşi" Ziryâb (Ö.238/852), 2009, Y. VII, S. 14, s. 261-281.

Erkoçoğlu, Fatih, Abdülmelik b. Mervân'ın Para Reformu, 2006, Y. IV, S. 8, s. 171-186.

Ertuğrul, Ali, Nizamü'l-Mülk'ün Siyasetnâmesi'nin Mevcut Bazı Neşirlerine Dair, 2006, Y. IV, S. 7, s. 99-116.

Eser, Mithat, Eseri Günümüze Ulaşan İlk Siyer Müellifi İbn İshâk'ın Güvenirliği, 2009, Y. VII, S. 13, s. 261-280.

Fazlurrahman, İslâm Toplumunda Gayrimüslim Azınlıklar, Çev: Levent Öztürk, 2004, Y. II, S. 4, s. 269-282.

Ferruh, Ömer, İslâm Tarihinin Ana Kaynakları ve Müracaat Eserleri, Çev: Adem Apak, 2003, Y. I, S. 1, s. 171-181.

Gedik, Ahmet, Candaroğlu Celâleddin Bayezid Dönemine Ait İki Kitâbeye İlişkin Tashîhi Gereken Bazı Hususlar, 2007, Y. V, S. 9, s. 211-220.

Gedik, Ahmet, Haluk Karamağaralı ile Röportaj, 2009, Y. VII, S. 13, s. 341-354.

Gedik, Ahmet, Karatay Medresesi Taçkapısı'ndaki Celî Yazıların Hat San'atı Bakımından Değerlendirilmesi, 2004, Y. II, S. 3, s. 165-190.

Gemici, Nurettin, Girit'e Ait 1870 Tarihli Bir Belge, 2009, Y. VII, S. 13, s. 281-288.

Gezer, Arif, Endülüs'lü Müfessir Kurtubî, Dönemi ve Şöhret Bulma Süreci, 2009, Y. VII, S. 14, s. 335-352.

Gökalp, Murat, Şifâ-i Şerîf Literatürü, 2009, Y. VII, S. 14, s. 353-370.

Gömbeyaz, Melek Yılmaz, Bir Emevî Valisi: Hâlid b. Abdullah el-Kasrî, 2006, Y. IV, S. 8, s. 237-254.

Gönül, Mehmet - Ahmet Yakupoğlu, Neyzen Ahmet Yakupoğlu (1920-), 2003, Y. I, S. 1, s. 157-170.

Gönül, Mehmet, Mevlevîlik ve Mûsikî, 2007, Y. V, S. 10, s. 75-90.

Gurbanov, Abbas, Abbâsîler Dönemine Kadar Azerbaycan'ın Siyasî Tarihine Genel Bir Bakış (10-132/632-750), 2007, Y. V, S. 9, s. 123-136.

Gurbanov, Abbas, Abbâsîler Döneminin İlk Asrında Azerbaycan (132-232/750-847), 2008, Y. VI, S. 12, s. 153-174.

Guzman, Roberto Marin, Orta Asya ve Horasan'da Abbasi İhtilâli: Vergi, İhtida ve Dini Grupların İhtilâlin Başlamasındaki Rolü Hakkında Analitik Bir İnceleme, Çev: Mustafa Demirci, 2008, Y. VI, S. 12, s. 255-278.

Güler, Zekeriya Güler, Endülüs'te Bir Hadis ve Fıkıh limi: İbn Hazm, 2009, Y. VII, S. 14, s. 155-171.

Güler, Zekeriya, Hicret Sırasında Hz. Peygamber'in Üslûbûndan Etkilenerek Müslüman Olan Büreyde b. Husayb Hâdisesi ve Günümüze Yansımaları, 2004, Y. II, S. 4, s. 63-72.

Gün, Recep, Mezartaşı Kitabelerindeki İmzaların Referansı Sorunu: Samsun-Çarşamba Rıdvan Paşa Camii Haziresindeki İki Mezartaşı Örneği, 2003, Y. I, S. 1, s. 151-156.

Günüç, Fevzi, Hat San'atının Asr-ı Saâdet'teki Durumu ve Gelişmesi Hakkında Bazı Düşünceler, 2004, Y. II, S. 4, s. 147-159.

Günüç, Fevzi, Kâhire Kasru'l-Menyel Müzesi Mescid Yazıları,2003,Y. I,S.1,s.119-138.

Güzel, Ahmet, Hulefâ-i Râşidîn Dönemi'nde Halifelerin Halkla İlişkileri, 2005, Y. III, S. 6, s. 245-264.

Güzel, Ahmet, Mevlâna'nın Çağına ve Çağımıza Tesirleri,2007,Y.V, S. 10, s. 171-192.

Hacıyev, Hanoğlan, Bir Emevî Vâlisi ve Komutanı: Mesleme B. Abdülmelik B. Mervân, 2010, Y. VII, S. 15, s. 111-142.

Hagen Gottfried, "Kumandan" Olarak Peygamber [Hz.] Muhammed: Birinci Dünya Savaşı Öncesinde Osmanlılar'da Siyer Yazıcılığı, Çev: Gülgûn Uyar, 2010, Y. VII, S. 15, s. 321-343.

Hamîdullah, Muhammed, Müslümanların, Gayrimüslimlerle Münasebetleri, Çev: Levent Öztürk, 2003, Y. I, S. 2, s. 195-204.

Harmancı, Abdullah, Rasim Özdenören'in Öykü Anlayışı, 2009, Y. VII, S. 13, s. 317-330.

Hatipoğlu, Emrah, XVIII. Asırda Bestelenmiş Üç Hicâz Mevlevî yîninde Hicâz Makâmı Anlayışı, 2010, Y. VII, S. 15, s. 259-269.

Heywood, Colin, Wittek ve Avusturya Geleneği, Çev: Ahmet Turan Yüksel, 2010, Y. VII, S. 15, s. 271-290.

Hizmetli, Mustafa, Hisbe Risalelerine Göre Endülüs'te Çevre Bilinci, 2009, Y. VII, S. 14, s. 207-219.

Hizmetli, Mustafa, Abbâsîler Döneminde Para Basımı, 2010, Y. VII, S. 15, s. 79-110.

Holbrook Victoria Rowe, Sûretler Kalesi: Mevlânâ ve Gâlib, Çev: Murat Ak, 2010, Y. VII, S. 15, s. 345-361.

İlhan, Sinan, Fetihten Murâbıtlar Dönemine Kadar (711-1091) Endülüs Sosyal Hayatında Yahudiler, Erkoçoğlu , Fatih / Fazlı Arslan 239-259

İlhan, Sinan, İspanya'da Yahudi Varlığının Menşei X. ve XI. Yüzyıllarda Endülüs'ün İlmî ve Edebî Panoramasına Genel Bir Bakış, 2010, Y. VII, S. 15, s. 9-17.

Kaçar, Gülçin Yahya, Türk Mûsikîsinde Makam, 2008, Y. VI, S. 11, s. 145-158.

Kapanşahin, Muhittin, Şeyhülislâm Mehmet Efendi ve Tarihçiliği, 2003, Y. I, S. 2, s. 155-172.

Kapar, M. Ali, Emevî Valilerinden Abdülazîz b. Mervân (Ö. 86/705),2006,Y.IV, S.8,s.43-50.

Kapar, M. Ali, Hz. Peygamber'in Güvenilirliği, 2003, Y. I, S. 1, s. 41-50.

Kara, Seyfullah, İslâm Tarihinde İlk Zihniyet Sapması: Emevîler Döneminde Otoritenin Dünyevîleştirilmesi, 2006, Y. IV, S. 8, s. 145-170.

Karadaş, Cağfer, Selçuklular'ın Din Politikası, 2003, Y. I, S. 2, s. 95-108.

Karaelma, Barış, Endülüs'te Müzik Hayatı Üzerine Bir İnceleme, 2010, Y. VII, S. 15, s. 29-42.

Karataş, Ali İhsan, Bursa Şer'iyye Sicilleri Işığında Osmanlı Devleti'nde Köleliğe Bir Bakış, 2007, Y. V, S. 9, s. 137-164.

Karataş, Ali İhsan, Osmanlı Toplumunda Hz. Peygamber Sevgisinin Tezahürü Olarak Kurulan Mevlid Vakıfları, 2008, Y. VI, S. 11, s. 47-78.

Kazıcı, Ziya, Osmanlı Devletinde Din ve Hukuk, 2003, Y. I, S. 1, s. 63-83.

Kazıcı, Ziya, Osmanlı Müesseselerinin Yazılı Kaynakları, 2005, Y. III, S. 5, s. 105-134.

Keleş, Ahmet, Apokaliptik Hadis Edebiyatı ve Problemleri-"Hilafet Benden Sonra Otuz Senedir" Hadisi Örneği, 2006, Y. IV, S. 7, s. 37-54.

Kemikli, Bilal, Gârib-Nâme'de Peygamber ve Asr-ı Saâdet Tasavvuru, 2005, Y. III, S. 5, s. 135-154.

Kemikli, Bilal, Kütahya Mevlevîliği: Mevlevî Kültürünün Merkezlerinden Biri Olarak Kütahya, 2003, Y. I, S. 1, s. 103-117.

Keskin, Yusuf Ziya, Hz. Peygamber'in Savaşlarda Kullandığı Gizli Diller, 2006, Y. IV, S. 7, s. 75-86.

Kılıç, Sadık, Gezi Notları: Bir Suriye Seyahati Romantik ve İzlenimci Bir Pespektiften Coşku Tepeleri (17-21 Nisan 2009), 2010, Y. VII, S. 15, s. 363-394.

Kılıç, Ünal, Hz. Peygamber'i Anlama ve Anlatmada Kaynak ve Araştırmaların Yeri ve Önemi, 2009, Y. VII, S. 13, s. 25-50.

Kılıç, Ünal, Peygamberimizin Risâlet Öncesi Geçim Durumu, 2004, Y. II, S. 4, s. 191-202.

Kister , M. J., Yedi Kaside Muallakât'ın Derlenmesi Üzerine Bazı Mülahazalar, Çev: Ali Aksu, 2004, Y. II, S. 4, s. 257-266.

Kister, M. J., Bi'rimaûne Seferi, Çev: Ünal Kılıç-Ali Aksu, 2003, Y. I, S. 1, s. 183-201.

Kozan, Ali, İdeolojik Okumalardan Bilimsel Zemîne: Simavna Kadısıoğlu Şeyh Bedreddin İsyânı, 2009, Y. VII, S. 13, s. 181-198.

Kuşpınar, Bilal, Mevlâna'da Bilgi ve Dereceleri, 2007, Y. V, S. 10, s. 13-28.

Küçük, Hülya, Türk Tarihinde Kadın Veliler: İlk Dönem Mevlevîliği Örneği, 2007, Y. V, S. 10, s. 65-74.

Küçükdağ, Yusuf, Divriği Dârüşşifası'nın Osmanlı Döneminde "Medrese-i Kebîr" Adıyla Eğitim Kurumu Olarak İşlevini Sürdürdüğüne Dair, 2005, Y. III, S. 5, s. 97-104.

Küçükdağ, Yusuf, Mevlânâ'nın Soyundan Gelen Reformcu Bir Osmanlı Veziriazamı Karamanî Mehmed Paşa, 2006, Y. IV, S. 7, s. 23-36.

Küçükdağ, Yusuf, Seyyid Mahmud-ı Hayranî ve Akşehir'de Seyyid Mahmud-ı Hayranî Manzumesi, 2004, Y. II, S. 3, s. 59-70.

Külekçi, Cahit , Arşiv Vesîkalarına Göre Osmanlı Devleti'nde Ermeni Cemiyetleri (1875-1925 Yılları Arası),2010,Y.VII, S.15, s.143-157.

Larson, E. John, Bir İslâm Merkezi Olarak Tiflis, Çev: Nebi Gümüş, 2003, Y. I, S. 2, s. 205-208.

Lecker, Michael, İslâm Öncesi ve İslâm'ın İlk Döneminde Medîne (Yesrib) Pazarları Üzerine, Çev: Ahmet Turan Yüksel, 2004, Y. II, S. 4, s. 249-258.

Liman, Hatice, Yahyâ b. Bahşî ve Menâkıbu'l-Cevâhir,2009,Y.VII,S.13,s.305-316.

Little , Donald P., el-Ahkâmu's-Sultâniyye'ye Yeni Bir Bakış, Çev: Ahmet Turan Yüksel, 2004, Y. II, S. 3, s. 191-202.

Lowry, Heat, Hüsn-i Hat, Çev: Fevzi Günüç, 2004, Y. II, S. 3, s. 203-218.

Maraşlı, Savaş, Amasya II. Bayezid İl Halk Kütüphanesi'nde Bulunan 15. Yüzyıl Osmanlı Ciltlerindeki Anadolu Selçuklu Cilt Geleneği Etkisi, 2007, Y. V, S. 9, s. 221-236.

Mesud, Muhammed Halid, Endülüs İslâm Hukuk Tarihi: Genel Bir Bakış, Çev: Muhammed Tayyib Kılıç, 2009, Y. VII, S. 14, s. 403-433.

Michel, Thomas, İslâm'da Gayrimüslimlerin Hakları Başlangıç Yazısı, Çev: Levent Öztürk-Fatmatüz Zehra Kamacı, 2003, Y. I, S. 2, s. 179-194.

el-Muheymid, Ali b. Salih, Karahanlılar Devleti`nin Gaznelilerle Siyasi İlişkileri (389–536/999–1141), Çev: Ali Aksu, 2010, Y. VII, S. 15, s. 291-319.

Nefes, Eyüp, Samsun/İlkadım Kökçüoğlu Mezarlığı'nda Yeni Bulunan Figürlü Mezar Taşları, 2009, Y. VII, S. 13, s. 69-84.

Önkal, Ahmet, Sâriye Olayı Üzerine bir Rivayet Araştırması, 2005, Y. III, S. 6, s. 9-50.

Önkal, Ahmet, Tahkim Olayı Üzerine Bir Değerlendirme, 2003, Y. I, S. 2, s. 33-68.

Öz, Şaban, Endülüs'te Tarih ve Kehhâle'ye Göre Endülüslü Tarihçiler, 2009, Y. VII, S. 14, s. 79-100.

Öz, Şaban, İslâm Siyâset Geleneğinde Bir Şâz -Şiî-Sünnî Yol Ayrımında Sakîfe Hâdisesi-, 2008, Y. VI, S. 11, s. 79-92.

Özdemir, Abdurrahman, Peygamber Şairi Hassân b. Sâbit ve Divanı, 2004, Y. II, S. 4, s. 203-220.

Özdemir, Mehmet, Endülüs Tarihi'nin Mevcut Kaynakları Üzerine (I) (Endülüslüler'e Ait Kaynaklar), 2009, Y. VII, S. 14, s. 11-40.

Özel, Mustafa, Molla Sa'dî Çelebi Dâru'l-Kurrâsı Vakfiyesi, 2009, Y. VII, S. 13, s. 149-156.

Özel, Mustafa, Molla Sa'dî Çelebi Dâru'l-Kurrâsı Vakfiyesi (II), 2010, Y. VII, S. 15, s. 237-252.

Özkafa, Fatih, Türk Su Mimarisi Kitâbelerinde Hat Estetiği, 2010, Y. VII, S. 15, s. 193-219.

Özkan, Mustafa, Emevî İktidarının Siyasî İcraatları Karşısında Ulemânın Tavrı, 2008, Y. VI, S. 11, s. 93-113.

Özkan, Mustafa, Hudeybiye Antlaşması Özelinde Hz. Ömer'in Kişilik Tahlili Denemesi, 2010, Y. VII, S. 15, s. 43-59.

Öztürk, Levent, Abbâsîler Döneminde Yaşayan Hristiyan Doktorların İslâm Toplumuna Katkıları, 2004, Y. II, S. 3, s. 71-80.

Öztürk, Levent, Hz. Peygamber Döneminde Cenazeler ve Kabirler: Bakî'a Uçan Vücûd-ı Câvidânîler, 2004, Y. II, S. 4, s. 131-146.

Öztürk, Levent, İbn Yahyâ el-Veşşâ'ya (ö. 325/937) Göre Abbâsî Toplumunda Hediyelerin Gizli Dili, 2008, Y. VI, S. 12, s. 9-15.

Palabıyık, M. Hanefi, İslâm'ın İlk Yıllarında Emniyet ve Asayiş İşleri, 2005, Y. III, S. 6, s. 147-176.

Palencıa, Á. González / M. Faruk Toprak, İspanya'da Gayr-ı Müslimlerin Endülüs İslâm Kültürüne Katkıları, 2009, Y. VII, S. 14, s. 377-382.

Sabuncu, Ömer, Suheyb er-Rûmî -Hayatı, Kişiliği ve Faaliyetleri-, 2006, Y. IV, S. 7, s. 159-174.

Sâib, Ahmed, Rehber-i Müverrihîn: Mükemmel ve Muntazam Târih-i Osmânî Nasıl Yazılır?, Yayına Hazırlayan: Ali Ertuğrul, 2003, Y. I, S. 1, s. 203-223.

Samadı, S. B., Abbâsî Hâkimiyeti Döneminde Bağdat'ın Sosyal ve Ekonomik Hayatından Görünümler, Çev: Ahmet Turan Yüksel, 2008, Y. VI, S. 12, s. 241-250.

Sarıçam, İbrahim, Hz. Muhammed'in Hayatının Güncel Sunumu Üzerine Bazı Düşünceler, 2006, Y. IV, S. 7, s. 9-14.

Savaş, Rıza, Emevîler Devri Eğlence Hayatından Kesitler ve Dönemin Bazı Kadın Şarkıcıları, 2006, Y. IV, S. 8, s. 51-62.

Savaş, Rıza, Mekke'de İslâmiyet'in Yayılmasına Akrabalık Açısından Bir Bakış, 2004, Y. II, S. 4, s. 35-52.

Savaş, Rıza, Râşid Halifeler Arasındaki Akrabalık Bağları, 2005, Y. III, S. 6, s. 121-134.

Schimmel, Annemarie, Mevlânâ'nın Şark ve Garptaki Tesirleri, Çev: Ali Ertuğrul, 2007, Y. V, S. 10, s. 271-280.

Schimmel, Annemarie, Mevlâna'nın Şiirinde [Hz.] Yusuf, Çev: Ahmet Turan Yüksel, 2007, Y. V, S. 10, s. 255-270.

Severcan, Şefaettin, Rivayetlerin Bilimselliği (Hz. Peygamber ve Dört Halife Dönemi), 2007, Y. V, S. 9, s. 21-36.

Sevgi, Ahmet, Tâ'ib Mehmet Çelebi'nin "Niyâz-nâme"si Üzerine, 2004, Y. II, S. 4, s. 73-88.

Sezer, Bilal, Ödemiş Ekin Pazarı Câmiî

Yazıları, 2008, Y. VI, S. 11, s. 197-202.

Shiloah, Amnon-Barış Karaelma, İber Yarımadası'nda Hıristiyan, Yahudi ve Müslüman Müzik Kültürlerinin Buluşması (1492'den Önce), 2009, Y. VII, S. 14, s. 397-402.

Shoufany, Elias, Hz. Ebû Bekir Döneminde Elde Edilen Başarılar, Çev: Ahmet Turan Yüksel, Murat Ak, 2005, Y. III, S. 6, s. 281-290.

Söyleşi: Günümüz Mevlevî yini Bestkârlarından Hafız Ahmet Çalışır ile..., Röportaj: Mehmet Bahaüddin Varol-Mehmet Gönül, 2007, Y. V, S. 10, s. 281-314.

Sucu, Nurgül, Zâhid-Sûfî Tipinin Kimliği, Divan Edebiyatındaki Yeri ve Sosyal Hayattaki Örnekleri, 2007, Y. V, S. 10, s. 227-254.

eş-Şarbâsî, Ahmed, Bir Edep Örneği Olarak "Râşit Halifelerin Beşincisi Ömer b. Abdilaziz"den Seçtiklerim, Çev: Ahmet Yılmaz, 2006, Y. IV, S. 8, s. 255-262.

Şeker, Mehmet, Neden "İslâm Tarihi"?, 2003, Y. I, S. 2, s. 69-76.

Şeker, Mehmet, Türkiye (Anadolu) Selçukluları Tarihine Dair Bazı Kaynak Çalışmaları ve Menâkıb-nâmeler'le Fütüvvet-nâmeler, 2005, Y. III, S. 5, s. 79-96.

Şeker, Mehmet, Yazma Eserlerin Tasnif ve Tespitinde İhmal Olunan Hususlar ve Bunlarla İlgili Bazı Teklifler, 2004, Y. II, S. 3, s. 31-36.

Şen, Mehmet Emin, Abbâsîler Döneminde İdarî ve Malî Kadrolardaki Türkler, 2009, Y. VII, S. 13, s. 233-260.

Şener, H. İbrahim, Hicretle İlgili Şiirler ve Tahlilleri, 2004, Y. II, S. 4, s. 91-105.

Şener, H. İbrahim, Tâhiru'l-Mevlevî'nin Tesdîs-i Na't-ı Şerîf-i Nâbî'si ve Tahlîli, 2003, Y. I, S. 2, s. 11-24.

Şengün, Necdet, Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır'ın Hak Dini Kur'ân Dili Adlı Tefsirindeki Türkçe Şiirlerin Değerlendirilmesi, 2007, Y. V, S. 9, s. 165-187.

Şeyban, Lütfi, Endülüs'te Reis Ebû Osman Saîd B. Hakem'in Menûrka Adası Valiliği, 2009, Y. VII, S. 14, s.101-106.

Şimşir, Mehmet, Râşid Halifeler Döneminde İdare Sistemi ve Dîvan Teşkilatı, 2005, Y. III, S. 6, s. 265-280.

Şulul, Kasım, J. Marsden b. Jones'in "Peygamber'in Savaşlarının Kronolojisi - Bir Metin Tahlili-" Başlıklı Makalesinin Tenkidi, 2007, Y. V, S. 9, s. 37-48.

Şulul, Kasım, Tarih Usûlü Meselelerine Dair Bir Risâle: Celâleddîn es-Suyûtî'nin (849-911/1445-1505), eş-Şemârîh fî İlmi't-Tarih'i, 2008, Y. VI, S. 11, s. 123-145.

Şükürov, Qiyas, Endülüs İstidanamesi ve Kemal Reis'in İspanya Seferi, 2009, Y. VII, S. 14, s. 311-334.

Tanrıverdi, Eyyüp, Abbâsîlerin Kültürel Politikası Açısından Mehdî'nin Zındıklık Mücadelesi, 2008, Y. VI, S. 12, s. 105-126.

Taşer, Seyit, Osmanlı Devleti Vilayetleri ve Sancakları Maarif Müdürlükleri ve Müdürleri (1912), 2010, Y. VII, S. 15, s.159-167.

Tekin, Mustafa, Aristokratik İslâm ve Halk İslâmı Ayrımında Mevlâna, 2008, Y. VI, S. 11, s. 175-188.

Tekin, Mustafa, Mevlâna Celâleddin Rûmî'nin Eserlerinde Sosyal Bütünleşme ve Sosyal Çözülme Bağlamında Din, 2007, Y. V, S. 10, s. 43-64.

Uyar, Gülgün, Abbâsî Coğrafyasında Bir Neseb limi: Zübeyrî (326/851) ve Kitâbu Nesebi Kureyş'ine Göre Neseb Bilim Usul, Muhteva ve İfade Şekilleri, 2008, Y. VI, S. 12, s. 127-152.

Uygun, M. Nuri, Kütahya Mevlevîhânesi'nin Mûsikî Tarihimize Etkileri, 2010, Y. VII, S. 15, s. 253-258.

Uygun, Mehmet Nuri, Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin Eserlerinde ve Tasavvuf Anlayışında "Rebap", 2007, Y. V, S. 10, s. 113-126.

Uzun, Şerife, Şair Sultanların Şiirlerinde Hacca Dair Unsurlar, 2009, Y. VII, S. 13, s. 331-340.

Uzun, Tacettin, Dil ve Edebiyat Yönünden Hz. Peygamber ve Hulefâ-i Râşidîn, 2005, Y. III, S. 6, s. 135-146.

Varol, M. Bahaüddin, Ehl-i Beyt Sevgisi Nedir? Nasıl Olmalıdır?, 2003, Y. I, S. 2, s. 109-128.

Varol, M. Bahaüddin, Emevîler'in Hz. Ali ve Taraftarlarına Hakaret Politikası Üzerine, 2006, Y. IV, S. 8, s. 83-108.

Varol, M. Bahaüddin, Raşid Halifeler Dönemi Toplumsal Değişme Üzerine Bazı Değerlendirmeler, 2005, Y. III, S. 6, s. 195-214.

Varol, M. Bahaüddin, Endülüs'te Coğrafya ve Coğrafyacılar, 2009, Y. VII, S. 14, s. 61-77.

Varol, M. Bahaüddin, Hz. Hasan'ın Çok Evliliğine Dair Rivayetler Üzerine, 2009, Y. VII, S. 13, s. 9-24.

el-Veşşâ, İbn Yahyâ, Abbâsî Toplumunda Kibar İnsanlar Arasında Kabul Gören Sofra Görgü Kuralları, Çev: Levent Öztürk, 2008, Y. VI, S. 12, s. 251-254.

Yazıcı, Gülgûn, Galata Mevlevihanesi Son Şeyhi Ahmed Celaleddin Dede'nin Mevlevilik Tarihine Işık Tutan Şiirleri, 2009, Y. VII, S. 14, s. 479-494.

Yazıcı, Nesimi, Maarif Dergisi Penceresinden Osmanlı Başkentinde 1892 Ramazanına Bir Bakış,2003,Y. I,S. 1, s. 51-62.

Yazıcı, Nesimi, Osmanlılar Döneminde Yetimlerle İlgili Farklı Bir Uygulama: Külhanbeyliği Kurumu, 2007,Y.V,S. 9, s. 9-20.

Yediyıldız, M. Asım, İslâm Tarihine Tematik Yaklaşım Üzerine Bazı Düşünceler, 2006, Y. IV, S. 7, s. 15-22.

Yeniterzi, Emine, Mevlâna'nın Kadın-Erkek Değerlendirmesi ve İnsana Bakışı, 2007, Y. V, S. 10, s. 29-42.

Yıldırım, Kadri, Birinci Abbasiler Döneminin Bazı Mu'tezilî Şairleri ve Mezhebî Şiirleri Üzerine Bir İnceleme, 2008, Y. VI, S. 12, s. 195-216.

Yıldırım, Mustafa-Zehra Üzüm, Konya Sadreddin Konevî Câmii Çini Mihrabı, 2010, Y. VII, S. 15, s. 221-236.

Yıldırım, Mustafa, Azerbaycan Halı Sanatında Bölgesel Özellikler, 2003, Y. I, S. 1, s. 139-150.

Yıldırım, Suzan, Hz. Aişe'nin Evlilik Yaşı Etrafındaki Tartışmalar,2004,Y.II,S.4,s.239-247.

Yıldız, Şevket, Endülüs Yahudileri ve İslâm Kültür ve Biliminin Avrupa'ya Geçişinde Oynadıkları Rol, 2009, Y. VII, S. 13, s. 51-68.

Yılmaz, Ahmet, Mesnevî'de İbrahîm-i Edhem Hikayeleri,2007,Y.V, S. 10, s. 221-227.

Yılmaz, Ahmet, Muhibbî Dîvânında Yemin Kalıpları, 2007, Y. V, S. 9, s. 83-90.

Yılmaz, Ahmet, Türk Edebiyatında "Esmâ-i Nebeviyye-i Şerîfe"yi Tadât Geleneği ve Müstakimzâde'nin Mir'âtü's-Safâ İsimli Risâlesi, 2004, Y. II, S. 4, s. 161-174.

Yılmaz, Ahmet, Türk Edebiyatında Na't Mahlasını Kullanan Şairler, 003, Y. I, S. 2, s. 77-80.

Yılmaz, Metin, Emevî ve Abbâsî Dönemi İç İstihbaratı, 2008, Y. VI, S. 12, s. 175-194.

Yılmaz, Metin, İslâm Tarihinde (Emevî-Abbâsî Dönemi) Saltanata Bağlı Yargı Siyasallaşması, 2004, Y. II, S. 3, s. 135-152.

Yılmaz, Nuran, Nâlî'nin Tuhfetü'l-Emsâl Adlı Eserinin Katalog Kayıtları Hakkında, 2007, Y. V, S. 9, s. 111-120.

Yılmaz, Saim, Abbâsîlerin Siyasi Çöküş Dönemi Halifelerinden Kâhir-Billâh (320-322/932-934), 2008, Y. VI, S. 12, s. 71-104.

Yılmaz, Saim, Muâviye b. Yezîd'in Halifelikten Ayrılması ve Halifeliğin Mervânîlere İntikâli, 2006, Y. IV, S. 8, s. 187-208.

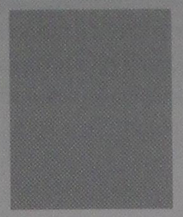
Yüksel, Ahmet Turan, Dört Halife Dönemi Olayları Karşısında Abdullah b. Ömer, 2005, Y. III, S. 6, s. 59-86.

Yüksel, Ahmet Turan, Emevîler Döneminde Abdullah b. Ömer, 2006, Y. IV, S. 8, s. 21-42.

Ziadeh, Farhat J., Hicaz'ın Sosyo-Ekonomik Tarihine Bir Kaynak Olarak el-Muvatta', Çev: Arif Gezer, Ramazan Özmen, 2004, Y. II, S. 4, s. 283-291.

MARİFE DERGİSİ

Ayşegül EROĞLU

1981 yılında Konya'da doğdu. İlk ve ortaokulu Konya'da tamamlayan Eroğlu, 2000'de Konya İmam Hatip Lisesi ve 2004'te Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. 2009 yılında aynı üniversiteye bağlı Sosyal Bilimler Enstitüsü Temel İslam Bilimleri Ana Bilim Dalı Hadis Bölümü'nde, ***İbnü'l-Müneyyir'in (Ö. 683/1284) Hadis İlmindeki Yeri ve Önemi*** *adlı araştırması ile yüksek lisansını tamamladı. Bu arada, 2007-2008 yılları arasında Ürdün Üniversitesi'nde dil eğitimi aldı. Konya'da kadınlara yönelik dernek faaliyetlerindeki aktif rolü yanında, Arapça Öğretmenliği yaptı. Eroğlu, dernek yanı sıra akademik alandaki çalışmalarına devam etmektedir.*

ÖZET

Marife dergisi, Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi tarafından 2001 yılından beri yayınlanan hakemli bir akademik dergidir. Dergi; bahar, güz ve kış olmak üzere yılda üç defa yayınlanmaktadır. Dergi, sosyal bilimler alanında özgün bilimsel makaleler, çeviriler, araştırma notları, soruşturmalar, kitap ve tez tanıtımları, sempozyum ve toplantı notlarından oluşmaktadır. Derginin yayın dili Türkçe'dir. Bu çalışmada; *Marife* Dergisi ana hatlarıyla tanıtılmış ve yayınlanan tüm makalelerin yazar dizini sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: *Marife, hakemli akademik dergi, yazar dizini, sosyal bilimler.*

THE JOURNAL OF MARİFE
ABSTRACT

The Journal of *marife* is a peer-reviewed academic journal which has been published by Theology Faculty of Selcuk University since 2001. The Journal is published thrice a year - in spring, autumn and winter. The journal consists of original academic articles in the field of social sciences, translations, research notes, investigations, book and thesis presentations, symposia and meeting notes. Language of the journal is Turkish. In this study, The Journal of marife has been introduced with its general features and an author index of all published articles has been presented.

Keywords: Marife, peer-reviewed academic journal, index of author, social sciences.

GENEL ÖZELLİKLERİ

marife dergisi, S.Ü. İlahiyat Fakültesi öğretim elemanları tarafından bahar, güz ve kış olmak üzere yılda üç defa yayınlanan bilimsel, akademik ve hakemli bir dergidir. marife dergisinde Sosyal Bilimler alanında yapılan bilimsel çalışmalar yayımlanır. Bu alanlar dışındaki araştırmaların yayımlanmasına Yayın Kurulu karar verir. Dergi, bu alanlarla ilgilenen tüm araştırmacılara açıktır. Yayımlanan yazıların; bilim, hukuk ve dil sorumluluğu yazar-larına aittir. Dergide yayımlanmayan yazılar iade edilmez. Derginin yayın dili Türkçedir. Tüm yazıların ve yabancı dillerdeki çalışmaların yayımlanması, Yayın Kurulu'nun kararına bağlıdır.

Dergi, 2001 yılında yayına başlamıştır. Bu yazının kaleme alındığı tarih itibariyle 29 sayısı yayınlanmıştır. *marife;* sosyal bilimler -özelde ilahiyat- alanında, akademik araştırmalar, araştırma notları, kitap ve tez tanıtımları, sempozyum ve toplantı notları, çeviriler, eleştiriler ve ilmî soruşturmalara yer vermektedir. Bunun yanında derginin her sayısında daha önce yayınlanmış bir makale *nostalji* ismi verilen bölümde alıntılanmaktadır.

Derginin, genellikle üçüncü sayıları özel sayı olarak çıkmaktadır. Şimdiye kadar sırayla; *Oryantalizm, Mu'tezile, Ehl-i Beyt, Ehl-i Sünnet, Oksidentalizm, Mevlânâ, Şia, Selefîlik* konularında özel sayılar çıkmıştır. Bir sonraki sayı Kur'an özel sayısı olarak çıkacaktır ve hazırlıkları devam etmektedir. Derginin son sayfasında Konya dışındaki temsilcilerinin isimleri, telefonları ve e posta adresleri bulunmaktadır.

*marife'*nin dağıtımı, abonelik sistemine göre yapılmaktadır. Selçuk Üniversitesinin Merkez Kütüphanesi ve İlahiyat Fakültesi kütüphanelerinde tüm sayıları mevcuttur. Bunun dışında abone olan kütüphanelere de gönderilmektedir. Derginin internet üzerinden pdf formatında erişimine izin verilmemektedir. **www.marife.org** sitesinden makalelerin künyelerine ulaşmak mümkündür. "ULAKBİM Sosyal ve Beşeri Bilimler Veri Tabanı"na derginin taranması için yapılan başvuru değerlendirme aşamasındadır.

Bu yazının kaleme alındığı tarih itibariyle 29. sayısını çıkarmış olan *marife* dergisi, yayın hayatına başladığından beri üç editör değiştirmiştir. İlk 16 sayının editörlüğünü Ahmet Yaman, sonraki 12 sayının editörlüğünü Kamil Güneş, son sayının editörlüğünü ise Fikret Karapınar yapmıştır. Derginin özel sayılarına has olmak üzere genel editörün dışında sayı editörü bulunmaktadır. Editör değişimlerinden sonra derginin çizgisinde ciddi bir değişiklik olmadığı göze çarpmaktadır. Editörler, bu uyumu yakalamanın sebebini, istişare eksenli çalışmalarına bağlamaktadırlar. Derginin Yayın Kurulu şu isimlerden oluşmaktadır: Adem Şahin, Ahmet Çaycı, Ahmet Yaman, Cem Zorlu, Dilaver Gürer, Fethi Ahmet Polat, Hidayet Işık, Kamil Güneş, Mehmet Akgül, Muhammet Tasa, Muhiddin Okumuşlar, Seyit Bahçıvan. Danışma ve Hakem Kurulunda her sayıya katkıda bulunan hakemlerin dışında çeşitli üniversitelerden 67 öğretim üyesi mevcuttur.

DERGİNİN İSMİ VE HEDEFİ

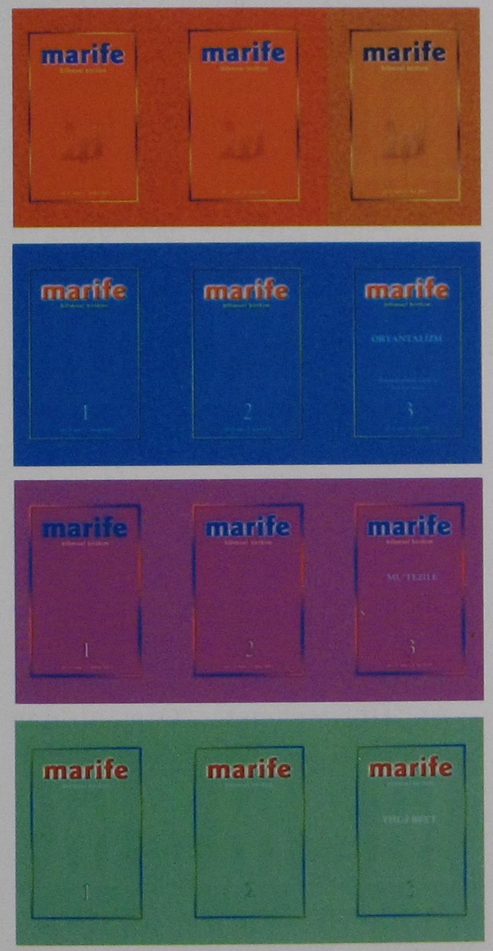
Dergiye *'marife'* isminin veriliş sebebini ilk editörü Ahmet Yaman şöyle açıklamaktadır: *"Salt ve kuru bir bilgi fenomeni ötesinde, tarihin ve aktüalitenin bozmadığı selim akılla, inançlı vicdanların irfanına da vurgu yaptığımız ve bu iki olguya yani bilgiyle irfana dayanan bir amel/duruş görevimizin olduğuna inandığımız için ismimiz 'marife' oldu."* Derginin ikinci sayısında *'marife'*nin; bilgi, bilinçli eylem ve bilimsel/aksiyoner sezgi üçlüsünü isminde bir araya getirdiği belirtilmiştir.

Ahmet Yaman, Türkiye'deki genelde sosyal, özelde din/İslam eksenli bilimler alanındaki akademik ve entelektüel birikimi yansıtmak amacıyla yayına başladıklarını ve yapılan bilimsel araştırmalar ve ulaşılan sonuçların sınırlayıcı haz dünyasında tek başına bir hayatı değil bireyi ve toplumu temel/vazgeçilmez değerlerle kucaklaştıracak bir hizmeti hedeflediklerini ifade etmiştir.

Ayrıca editör Ahmet Yaman, *"ülkemizdeki ilahiyat ilimleri alanında yapılan araştırma ve akademik ürünleri yayınlayan süreli yayın sayısının çok az olduğunu, var olanların da akademik zihniyet gereği bilimsellikten uzak bir seçkiciliğe sahip olduğunu 'marife'nin oluşan boşluğu doldurmaya katkı sağlamak ve bugüne söyleyeceği sözü olan araştırmacılara imkân açmak amacıyla çıktığını"* belirtmektedir.

BİÇİMSEL ÖZELLİKLERİ

Derginin ebadı, iç düzeni ve kapak tasarımı yayına başladığından beri aynıdır. Her yıl üç sayısı çıkan derginin, kapak rengi yıllara göre değişmektedir. Yani aynı yılın sayıları aynı renk olmaktadır. *marife'*nin ilk dört yıla ait kapak tasarımları aşağıdaki gibidir:

Dergide iç kapak, künye, içindekiler ve editör yazısından sonra ilk makale 7. sayfadan; yayın ilkeleri, danışma ve hakem heyetinin verildiği sayıdan sonra makaleler 9. sayfadan itibaren başlatılmıştır. Yayın hayatına başladığı günden itibaren derginin iç düzen ve kapak tasarımı Muhiddin Okumuşlar tarafından yapılmaktadır. Makaleler tek sütun halinde yerleştirilmiş, çift numaralı sayfaların üst bilgisinde makale yazarının adı soyadı, tek numaralı sayfaların üst bilgisinde makalenin adı yer almıştır. Derginin son sayısında (10/2), editörün verdiği bilgiye göre dergi, bir sonraki sayıda yeni tasarımı ile okuyucularının karşısına çıkacağını editörü belirtmiştir.

Dergide yayınlanan makalelerin sıralanışında, belirgin tek bir yöntem yoktur. Genellikle, konunun güncelliğini ve akademik unvan sırasını gözetmek suretiyle, editör tarafından makaleler yerleştirilmekte, ardından çevirilere yer verilmektedir. Çevirilerden sonra, sırasıyla araştırma notları, soruşturma, kitap/tez tanıtımı, toplantı notları ve nostalji bölümlerine yer verilmektedir. Dergide, Ekim 2011'e kadar yayınlanan, toplam 559 akademik materyalin; 375'i çeviri ve makale, 49'u araştırma notu, 90'ı kitap-tez tanıtımı ile toplantı notlarından, 16'sı soruşturma, 29'u ise alıntı makalelerden oluşmaktadır. Dergi, ilk sayısından itibaren 9092 sayfaya ulaşmıştır.

YAYIN İLKELERİ

marife'de yayımlanması istenen araştırmalar; bilimsel, orijinal ve alana katkı yapmak amacıyla kaleme alınmış yazılar olmak durumundadır. Daha önce herhangi bir şekilde yayımlandığı tespit edilen (ya da yayımlanan bir araştırmayla büyük oranda benzerlik gösteren) yazılar, değerlendirmeye alınmamaktadır. Dergiye gönderilen araştırmanın, teknik ve bilimsel ölçütlere uygunluğu, editör tarafından incele-nmekte, teknik ve bilimsel ölçütlere uygun araştırmalar Yayın Ku-rulunun değerlendirmesiyle konunun uzmanı iki hakemin görüşüne sunulmaktadır. Hakemler, bilimsel ve teknik açıdan yaptıkları değerlendir-meyi, "Hakem Değerlendirme Raporu"yla Yayın Kurulu'na bildirmektedirler. Bir araştırmanın yayımlanıp yayımlanmaması; "Yayımlanabi-lir", "Düzeltmelerden Sonra Yayımlanabilir" ve "Yayımlanamaz" seçenekleriyle sunulan görüşlerle karara

bağlanmaktadır. Yayımlanabilmesi için, en az iki hakemin olumlu olması gerekmektedir. İki hakem tarafından, "yayımlanamaz" görüşü bildirilen yazılar yayımlanmamaktadır. Bir olumlu, bir olumsuz rapor durumunda, üçüncü hakeme başvurulmakta; "Düzeltmelerden sonra yayımlanabilir" seçenekli durumlarda, araştırma müellifin tashihine sunulmakta, tashih edilmiş nüsha-nın yayımlanmasına Yayın Kurulu karar vermektedir. Düzeltmelerden sonra yeniden görmek isteyen hakemlere, araştırma tekrar gönderilmektedir.

YAZIM İLKELERİ

Yayımlanması istenilen yazılar, PC/Microsoft Word'de yazılmış olarak iki nüsha halinde, CD ile birlikte (çeviriler orijinal metinleri ile birlikte, resim, şema ve tablolar CD'ye kaydedilmiş olarak) gönderilmelidir. Yazılar (resim, şekil, harita, vb. ekler dâhil) en fazla 30 sayfa olmalıdır. CD yerine e-mail ile de belgeler gönderilebilir. Yazıların 100 kelimelik Türkçe özeti ve bu özetin İngilizce çevirisi, yabancı dildeki makalelerin, Türkçe ve İngilizce özetleri verilmelidir. Türkçe ve İngilizce anahtar kelimeler (beş adet) verilmelidir. Makale başlıkları Türkçe ve İngilizce olacak, araştırmanın sonunda Kaynakça verilecektir. Yazarlar yazıların takibini **editor@marife.org** adresinden yapabilmekte, özetler, derginin **www.marife.org** sitesi aracılığıyla, uluslararası bilim dünyasına sunulmaktadır.

Aşağıda 2001-2010 tarihleri arasında çıkan 29 sayıda bulunan makaleler, yazar adlarına göre alfabetik sırayla verilmiştir.

MARİFE YAZAR ADLARINA GÖRE MAKALE DİZİNİ

ACAR Yusuf, "Hadis Metinlerini Anlamada Öznellik Sorunu", Ocak 2002, 1/3, 153-160.

AÇIKGENÇ Alparslan, "Mu'tezile'nin İslam Bilim Geleneği Açısından Değerlendirilmesi", Şubat 2004, 3/3, 398-401.

ADAK Abdurrahman, "Gülşeniyye Tarikatı ile İrtibatı Olan Bazı Mevlevî Şairler", Mayıs 2008, 8/1, 105-136.

ADAK Abdurrahman, "Güneydoğu Anadolu'da Seyyidler", Şubat 2005, 4/3, 383-395.

ADIBELLİ Ramazan, "Mircea Eliade Üzerine Bir İnceleme", Ekim 2003, 3/2, 257-261.

AĞARI Murat, "Oryantalist Tarihçiliğe Karşı Oksidantal Tarihçilik", Şubat 2007, 6/3, 413-423.

AĞIRMAN Cemal, "Tecrîd-i Sarîh'in İlk Üç Cildi Bağlamında Ahmed Naîm'in Çeviri Metodu, Şerhçiliği, Kaynak Kullanımı ve Bazı Görüşleri", Ekim 2005, 5/2, 125-151.

AHATLI Erdinç, "Bir Oksidentalizm Çağrısı: 'Oryantalizmi Yeniden Okumak: Batı'da İslâm Çalışmaları Sempozyumu'", Şubat 2003, 2/3, 303-336.

AHATLI Erdinç, "İzmirli İsmail Hakkı'nın Yeniden Neşredilen Hadis Tarihi Adlı Eseri Üzerine", Ekim 2002, 2/2, 229-236.

AK Murat, "Doğu-Batı İkileminde Bir Osmanlı Entelektüeli Ahmet Mithat Efendi'nin Batı'yı Tanıma Çabasına Bir Bakış", Şubat 2007, 6/3, 247-267.

AKDAĞ Muhammed Mustafa, "30. Alman Oryantalistler Günü'nün Ardından 'Hangi Geçmiş Hangi Gelecek? 21. Yüzyılda Oryantalistik'", Eylül 2010, 10/1, 237-245.

AKDAĞ Soner, "Kur'ân Fonetiğinde "Sâkin Mîm" Foneminin Seslendirilişi Üzerine Yeni Bir İnceleme", Eylül 2010, 10/1, 129-141.

AKDEMİR Hikmet, *"Kur'an-ı Kerim ve Türkçesi* Adlı Çeviriye Dair Bazı Değerlendirmeler", Ekim 2005, 5/2, 75-99.

AKGÜL Mehmet, "Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Toplumsal Değişme; Yaşama Pratiği, Kültür ve Din İlişkisi", Mayıs 2001, 1/1, 225-234.

AKGÜL Mehmet, "Türkiye'de Siyasal-Toplumsal Merkezin Değişim Süreci ve Muhafazakârlık", Ekim 2004, 4/2, 109-127.

AKPINAR Ali, "Kur'an Ayetlerine Göre Hac İbadetinin Zamanı ve Daha Sağlıklı Bir İbadet İçin Bazı Teklifler", Mayıs 2003, 3/1, 89-106.

AKPINAR Ömer Faruk, "İlk Fezâilü'l-Kur'ân

Eserlerinden Bir Örnek: İbnü'd-Durays'ın Fezâilü'l-Kur'ân'ı",Aralık 2010, 10/2, 171-190.

AKTAY Yasin, "Her Karşılaşmanın İki Yanı Vardır", (Oksidantalizm Soruşturması), Şubat 2007, 6/3, 427-431.

ALBAYRAK Ahmet, "Dindarlık Tipleri Açısından Dua Formları",Ekim 2007,7/2,189-201.

ALBAYRAK İsmail, "Erken Dönem Kurrâ ile İlgili Oryantalistik Bakış Açısının Eleştirel Değerlendirmesi", Ekim 2004, 4/2, 129-154.

ALBAYRAK İsmail, "Kur'ân-ı Kerîm yetlerinin Tertîbi Hakkındaki Oryantalist Söyleme Genel Bir Bakış", Şubat 2003, 2/3, 155-164.

ALICI Mustafa, "Dinler Tarihi Disiplininin Dinlerarası Diyaloğun Teorik Çatısına Katkıları", Mayıs 2005, 5/1, 145-163.

ALİZADE Mustafa, "Musikî ve Mevlânâ'da Değeri ve Yeri", (Çev. Dursun Ali Türkmen - Metin Yasa), Şubat 2008, 7/3, 315-322.

ALPER Hülya, "Ehli Beyt İslâm Tarihinde Ali-Fâtıma Evlâdı, Dr. Gülgûn Uyar", Şubat 2005, 4/3, 437-441.

ALPYAĞIL Recep, "Temsil'in Sorunları ve Edward Said'in Oryantalizme İlişkin Analizlerinin Gücü", Şubat 2003, 2/3, 219-228.

ALTAŞ Nurullah, "Türkiye'de Örgün Öğretimde Dinin Yeri (1924-1980 Arası Din Öğretimi Anlayışı Üzerine Bir Değerlendirme)", Mayıs 2002, 2/1, 219-229.

ALTINTAŞ Ramazan, "Mâtürîdî Kelam Sisteminde Akıl-Nakil İlişkisi", Mart 2006, 5/3, 233-245.

ALTINTAŞ Ramazan, "Mevlânâ'nın Mu'tezile'ye Yönelttiği Tenkitler", Şubat 2008, 7/3, 147-162.

ALTINTAŞ Ramazan, "Seyyid Kutub'un Câhiliye Anlayışı", Şubat 2010, 9/3, 75-84.

ALTUNDAĞ Mustafa, "İstanbul Topkapı Mushafı Hz. Osman'a mı Aittir?", Mayıs 2002, 2/1, 53-87.

ANTES Peter, "Avrupa'da İslâm", (Çev.: Süleyman Turan), Ekim 2005, 5/2, 203-218.

APAK Adem, "Hz. Ali'nin İlk Dönem Siyasi Hadiselerdeki Rolü",Mayıs 2005,5/1, 121-143.

APAK Adem, "Osmanlı Devleti'nin Kuruluş Döneminde Bursalı Bir Vezir Ailesi: Kara Timurtaşoğulları", Mayıs 2002, 2/1, 181-196.

APAYDIN H. Yunus, "Nasları Anlamada Yetki ve Yöntem Sorunu (Genel Bir Tasvir)", Mayıs 2002, 2/1, 7-24.

ARDOĞAN Recep, "Kelâmcılara Göre Zarûrîlik Ya Da Nazarîlik Yönüyle Marifetullah", Mayıs 2005, 5/1, 175-196.

ARDOĞAN Recep, "Mu'tezile'ye Göre Allah'a İman Konusunda Aklın Gücü ve Sorumluluğu", Şubat 2004, 3/3, 293-314.

ARGUN Ayşe Betül, "Elmalılı Muhammed Hamdi Yazır", Haziran 2009, 9/1, 291-299.

ARIKAN Adem, "Osmanlı Kadısı/Müderrisi Maruf b. Ahmed'in İmâmiyye Şîasına Eleştirileri", Haziran 2009, 8/3, 331-348.

ARPAGUŞ Hatice K., "İbn Teymiyye ve İmanda Sevgi", Şubat 2010, 9/3, 195-214.

ARPAGUŞ Sâfi, "Hüccetü's-Semâ' XVII. Yüzyıl Osmanlı Toplumunda Mûsikî, Semâ' ve Devran Hakkındaki Dînî Tartışmalar ve İsmâil Ankaravî'nin semâ' müdâfaası", Şubat 2008, 7/3, 369-399.

ARSLAN Fatih, "Kuram ve Eylem Yönüyle Din Eğitiminin Teolojik ve Felsefî Temelleri Sempozyumu", Haziran 2009, 9/1, 285-289.

ARSLAN Gıyasettin, "Tefsirde Dünyevileşme", Ocak 2002, 1/3, 107-118.

ARSLAN Gıyasettin, "Türkçe Kur'an Meallerinde "Min" Harfinin Aktarım Problemi", Mayıs 2004, 4/1, 103-119.

ARSLAN Hulusi, "Doğal Felaket ve Istıraplar Konusunda Kelamcıların Görüşleri -Tahlil, Tenkid ve Öneriler-", Ekim 2002, 2/2, 19-34.

ATALAY Orhan, "Kur'ân'da İki Terim ve Meâllerdeki Karşılıkları Üzerine (Rabbâniyyûn ve Ribbiyyûn)", Aralık 2006, 6/2, 39-51.

ATÇEKEN İsmail Hakkı, "Ehl-i Beyt ile İlgili Üç Yeni Kitap", Şubat 2005, 4/3, 7-36.

ATÇEKEN İsmail Hakkı, "Târık b. Ziyâd

Endülüs'ün Fethi Öncesinde Gemileri Yaktı mı?", Ocak 2002, 1/3, 31-41.

ATEŞ Abdurrahman, "İsrailiyatın Odağındaki Peygamber: Hz. Davud -Sâd Suresi 21-25. Ayetler Bağlamında Yapılan Rivayetlere Eleştirel Bir Yaklaşım", Eylül 2010, 10/1, 9-27.

AVCI Seyit, "'Ben İlim Şehriyim Ali de Onun Kapısıdır' Hadisi Üzerine", Şubat 2005, 4/3, 371-381.

AVŞAR Ziya, "Mevlânâ'nın Rubailerinde Müteal Aşk", Şubat 2008, 7/3, 91-103.

AYBAKAN Bilal, "Küreselleşme Sürecinde İslamî Değerler", Şubat 2007, 6/3, 397-412.

AYDIN Hüseyin, "İyi - Kötünün Belirlenmesinde Aklın ve Vahyin Rolü", Ekim 2001, 1/2, 129-159.

AYDIN Mehmet, "Doğu-Batı Rekabeti ve Oksidantalizmin Yükselişi", Şubat 2007, 6/3, 367-372.

AYDIN Mehmet, "Dünya Barışının Sağlanmasında Din Temsilcilerine Düşen Sorumluluk", Mayıs 2003, 3/1, 195-200.

AYDIN Mustafa, "İ'tizâl, Tarihselcilik ve İslâm", Şubat 2004, 3/3, 371-377.

AYDINLI Osman, "Mu'tezile Ekolü Teşekkülü, İlkeleri ve İslâm Düşüncesine Katkıları", Şubat 2004, 3/3, 27-54.

AYDINLI Yaşar, "'El-İzâh Fi'l-Hayri'l-Mahz' ve Onun Tesirini Yansıtan Bir Grup Risâle", Mayıs 2002, 2/1, 105-128.

AZİMLİ Mehmet, "Abbasiler Dönemi Türklerden Oluşturulan Özel Ordu ve Aile İlişkileri", Eylül 2010, 10/1, 157-163.

AZİMLİ Mehmet, "Hilafet Karşıtı Bir Kişi Olarak Ali Abdurrâzık ve Kitabı "El-İslâm ve Usûlu'l-Hukm" Üzerine Bazı Mülahazalar", Ocak 2002, 1/3, 55-66.

AZİMLİ Mehmet, "İslam'ın Özgürlükçü Yorumu Mu'tezile'nin İktidarla İmtihanı", Şubat 2004, 3/3, 379-388.

AZİMLİ Mehmet, "Müslüman Tarihçilerin Oryantalistlere Karşı Tavırları -Asım Köksal Örneği-", Şubat 2003, 2/3, 237-243.

AZİMLİ Mehmet, "Sicilya'daki İslam Medeniyeti'nin Avrupa'ya Etkileri", Kasım 2009, 9/2, 63-82.

BAGBY İhsan A., "Klâsik İslam Hukuku Teorisi'nde (Fıkıh Usulü'nde) Maslahat Meselesi", (Çev.: Şükrü Selim Has), Mayıs 2003, 3/1, 155-164.

BAHADIR Abdülkerim, "Einführung in die Religionspsychologie (Din Psikolojisine Giriş)", Mayıs 2001, 1/1, 247-249.

BAHADIR Abdülkerim, "Psiko-Sosyal Bir Sorun Olarak Engelliliği Anlamlandırmada Dinî Referanslar ve Pratik Yansımaları", Aralık 2010, 10/2, 9-25.

BAHCIVAN Seyit, "Mu'teziletü'l-Basra ve Bağdâd, Reşîd El-Hayyûn,", Şubat 2004, 3/3, 428-431.

BAHÇIVAN Seyit, "Şeyhülislam İbn Kemalpaşa'nın Vasıyetnâmesi", Ekim 2001, 1/2, 209-214.

BALTACI Burhan, "Haberî Sıfatlar Bağlamında Gazzâlî'nin (505/1111) 'Selef' Tanımının Değerlendirilmesi", Şubat 2010, 9/3, 111-123.

BARDAKCI Sefa, "Daniel Gimaret'nin İnsanın Fiilleri Hakkındaki Nesefi'nin Görüşlerine Yönelik Düşüncelerine Eleştirel Bakış", Eylül 2010, 10/1, 49-68.

BARDAKÇI Mehmet Necmettin, "Mevlânâ'nın Evrensel Sevgi ve Hoşgörü Anlayışı", Şubat 2008, 7/3, 29-44.

BASHEER M. Nafi, "Yeniden Dirilen Selefîlik: Nu'mân El-Alûsî ve İki Ahmed Muhakemesi", (Çev.: Kadir Gömbeyaz), Şubat 2010, 9/3, 293-326.

BAŞ Erdoğan, "'Kur'an Mealleri Sempozyumu'ndan Notlar", Ekim 2003, 3/2, 266-267.

BAŞ Erdoğan, "Bir Uzakdoğu Müfessiri Muhammed b. Ömer En-Nevevî'nin Hayatı ve Merâhu Lebîd Adlı Tefsirinin Genel Özellikleri", Kasım 2009, 9/2, 47-61.

BATAR Yusuf, "Öğrencilerin Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersine Yönelik Görüşleri (Konya

Örneğinde Bir Alan Araştırması)", Aralık 2010, 10/2, 109-128.

BATAR Yusuf, "Öğrencinin Aktif Katılımına Dayalı Din Eğitimi",Kasım 2009, 9/2, 117-134.

BATUK Cengiz, "Dinsel Çoğulculuk ve Dışlayıcılık Arasında Mevlânâ", Şubat 2008, 7/3, 45-66.

BAYINDIR Servet, "Banka Mevduat Hesaplarının İslâm Hukuku Açısından Değerlendirilmesi", Ekim 2005, 5/2, 7-20.

BAYRAM Mikâil, "Sadru'd-Din Konevî Kütüphanesi ve Kitapları", Ekim 2001, 1/2, 179-186.

BAYRAV Süheyla, "'Courtois' Aşk Anlayışında Arap Etkisi", Mayıs 2008, 8/1, 243-254.

BEDİR Ahmet, "Kur'ân'daki Türkçe Kelimeler", Şubat 2003, 2/3, 299-302.

BEDİR Ahmet, "Kur'ân'ın Anlaşılmasında Oryantalizmin Entelektüelimizdeki Etkileri", Şubat 2003, 2/3, 189-218.

BEKİRYAZICI Eyüp, "Bazı İslam Filozoflarının Tenasüh Nazariyesine Yaklaşımları", Mayıs 2008, 8/1, 203-219.

BIYIK Mustafa, "Hıristiyan Eskatolojisinde Dünyanın Sonu Kehanetleri", Ekim 2007, 7/2, 163-187.

BİLGİN Vejdi, "Gelenek ve Din: Türkmenistan'ın Dinî Hayatında Geleneğin Rolü", Ekim 2005, 5/2, 101-124.

BOISARD Marcel A., "Batının Kamu ve Uluslararası Hukukuna İslâm'ın Muhtemel Tesiri Üzerine", (Çev.: Şemsettin Ulusal), Ekim 2004, 4/2, 245-266.

BORRMANS Maurice, "Kur'ân-ı Kerîm ve Kitâb-ı Mukaddes'te Dinî Çoğulculuk ve Sınırları", (Çev.: Süleyman Turan), Ekim 2004, 4/2, 267-278.

BOSTANCI Ahmet, "Ürdün Ahvâl-i Şahsiye (Hukûk-ı ile) Kanunlarında Osmanlı Tesiri", Ekim 2003, 3/2, 121-142.

BOZAN Metin, "İmamet Nazariyesinin Ca'ferî Fıkhı Üzerindeki Tesirleri", Haziran 2009, 8/3, 49-74.

BRUMA Ian - Avishai MARGALIT, "Batıya Karşı Savaş", (Çev.: Ahmet Çaycı), Şubat 2007, 6/3, 313-319.

BRUMA Ian - Avishai MARGALIT, "Tanrı'nın Gazabı", (Çev.: Ahmet Turan Yüksel), Şubat 2007, 6/3, 321-339.

BULUT Halil İbrahim, "Mu'tezile Mezhebinde Nedensellik Tartışmaları", Şubat 2004, 3/3, 275-292.

BULUT Halil İbrahim, "Sihrin Hakikati ve Mûcizeden Farkı", Mayıs 2003, 3/1, 59-70.

BULUT Halil İbrahim-Özkan GÜL, "İmâmiyye Şîa'sında İlmu'l-İmâm İnancı", Mayıs 2005, 5/1, 75-92.

BULUT Yücel, "Oryantalizmin Tarihsel Gelişimi Üzerine Bazı Değerlendirmeler", Şubat 2003, 2/3, 13-38.

BURGE J. C., "Mevlânâ Celâleddîn-i Rûmî'nin Gazellerinde İki Yapısal İlke: Vecd ve Kontrol", (Çev.: Tahir Uluç), Şubat 2008, 7/3, 323-336.

BÜYÜKKARA Mehmet, "Selefiliğin Yakın Tarihinden Önemli Bir Yaprak: Yeni Bilgiler Işığında Cuheymân El-Uteybî ve Cemaati", Şubat 2010, 9/3, 21-46.

CALDER Norman, "Berahime: Literal Yapı ve Tarihsel Gerçeklik", (Çev.: Süleyman Akkuş), Mayıs 2003, 3/1, 181-194.

CALDER Norman, "İslam Ortodoksluğunun Sınırları", (Çev.: Muammer İskenderoğlu), Ekim 2003, 3/2, 197-209.

CANDAN Abdulcelil, "Meâl ve Tefsirlerde Görülen Bazı Sözcük ve Deyim Hataları ile Bunların Önemli Nedenleri", Ocak 2002, 1/3, 85-105.

CANSUN Şebnem, "Muhafazakâr Değerler ve Kadın Sorunsalı: Yeni Şafak Gazetesinde Köşe Yazarları Örneği", Mart 2009, 8/2, 213-239.

CARULLAH Musa, "Târîhu'l-Kur'ân ve'l-Mesâhif", (Çev. Fethi Ahmet Polat), Eylül 2010, 10/1, 177-199.

CENGİZ Lütfi, "Emeviler Döneminde Kader Problemi", Ekim 2001, 1/2, 107-127.

CENGİZ Lütfi, "İslâmî Düşüncenin Şekillenişinde Akıl ve Nass, -Bâkıllânî ve Kâdî Abdülcebbâr'da Kelâmullah Meselesi Örneği-, Kamil Güneş", Şubat 2004, 3/3, 413-416.

COŞKUN İbrahim, "İmâmiyye Şîa'sında Ehl-i Beyt Sevgisinin Ezoterik (Bâtınî) İnançlara Dönüşümü", Şubat 2005, 4/3, 127-148.

COŞKUN İbrahim, "Kelâm Karşıtı Ehl-i Sünnet'in Usûlü'd-Din Yorumu ve Bu Yorumun Açmazları", Mart 2006, 5/3, 149-174.

COULSON Noel J., "İslam Hukukunun Çatışma ve Gerilim Alanlarından Biri Olarak Vahiy ve Akıl", (Çev.: Ferhat Koca), Şubat 2004, 3/3, 343-351.

COX Harvey, "Piyasa Tanrısı", (Çev.: Ali Köse), Mayıs 2005, 5/1, 197-204.

CRAFFORD D., "Dinler Teolojisi Bağlamında Çok Dinli Bir Kontekste Misyon", (Çev.: Süleyman Turan), Mayıs 2007, 7/1, 273-286.

CRAPPS Robert W., "Psikanaliz ve Din", (Çev.: Ali Ayten), Mayıs 2004, 4/1, 171-190.

CROLLIUS Ary A. Roest, "İnkulturasyon: Kültürler Karşılaşmasında İncil", (Çev.: Mehmet Aydın), Şubat 2003, 2/3, 165-169.

CROMBIE I. M. - J. HICK, "Eskatolojik Doğrulama Üzerine", (Çev.: Tuncay İmamoğlu), Aralık 2006, 6/2, 151-164.

CÜNDİOĞLU Dücane, "Sahtekârlığın Tarihi Bilim+Siyaset=Oryantalizm", Şubat 2007, 6/3, 7-41.

ÇAĞIL Necdet, "'Kur'ân Dili ve Retoriği' Adlı Kitap Üzerine", Ekim 2004, 4/2, 81-107.

ÇAKMAKLIOĞLU M. Mustafa, "Mevlânâ'ya Göre İnanç ve İbadet Boyutlarıyla Dindarlıkta Sûretten Mânâya Yöneliş", Şubat 2008, 7/3, 7-28.

ÇALIŞ Halit, "'râu'l-Mu'tezile El-Usûliyye, Dirâseten ve Takvîmen', Ali b. Sa'd b. Sâlih Ed-Duveyhî,", Şubat 2004, 3/3, 423-427.

ÇALIŞ Halit, "I. İlâhiyat Fakülteleri İslâm Hukuku Anabilim Dalı Eğitim-Öğretim Meseleleri Koordinasyon Toplantısı ve İslâm Hukuk Usûlünün Problemleri Sempozyumu (14-15 Mayıs 2004, Çorum)", Mayıs 2004, 4/1, 260-265.

ÇALIŞ Halit, "Kadınların Cuma Namazı Yükümlülüğü", Mayıs 2005, 5/1, 205-212.

ÇALIŞ Halit, "Teberru Ehliyeti Bağlamında Kadının Malî Özerkliğinin Erkeğin İznine Bağlanması", Mayıs 2004, 4/1, 7-28.

ÇALIŞ Halit, "İslâm Hukukunda ve Osmanlı Uygulamasında Kamu Malları, Yrd. Doç. Dr. H. Mehmet Günay", Ocak 2002, 1/3, 174-178.

ÇALIŞKAN İsmail, "Kur'an ve Tefsir Araştırmalarında Batılı Yaklaşımda Değişim ve Baljon (1919-2001)", Ekim 2003, 3/2, 19-28.

ÇALIŞKAN İsmail, "Osmanlı Toplumunda Kur'an Kültürü ve Tefsir Çalışmaları (13-18. Yüzyıllar) Sempozyumu (İstanbul, 02-06 Ağustos 2010)", Aralık 2010, 10/2, 241-246.

ÇALIŞKAN İsmail, "Tarihte ve Günümüzde Kur'an İlimleri ve Tefsir Usûlü (Kuran ve Tefsir Akademisi)", Mart 2009, 8/2, 253-257.

ÇALIŞKAN İsmail, "Tarihten Günümüze Kur'an'a Yaklaşımlar (Kur'an ve Tefsir Akademisi II, 10-14 Ağustos 2009)", Kasım 2009, 9/2, 257-263.

ÇAVUŞOĞLU Ali, "Ehl-i Beyt Sevgisinin 'Tercüman'ları", Şubat 2005, 4/3, 319-340.

ÇEKER Orhan, "Kadının Şahitliği Üzerine", Mayıs 2001, 1/1, 243-245.

ÇELEBİ İlyas, "Soruşturma", (Ehl-i Sünnet Soruşturması), Mart 2006, 5/3, 456-458.

ÇELİK Celaleddin, "Kurumsallaşma ve Cemaatleşme Arasında Göçmen Kimliği", Ekim 2003, 3/2, 235-247.

ÇELİK Celaleddin, "Neoklasik Din Sosyolojisi: Niklas Luhmann'da Sistem Olarak Din", Mayıs 2007, 7/1, 193-219.

ÇELİK Celaleddin, "Sosyal Eşitsizlik ile Dinî Yaşayış Arasındaki Etkileşime Sosyolojik Bir Yaklaşım", Mayıs 2004, 4/1, 139-155.

ÇELİK İsa, "Tasavvuf Terminolojisinde Letâif-i Ruhaniyye", Kasım 2009, 9/2, 83-116.

ÇETİN Abdurrahman, "Kur'an Kıraatlarına

Yönelik Oryantalist Yaklaşımlar", Şubat 2003, 2/3, 65-106.

ÇETİNKAYA Bayram Ali, "Batı'daki 'Sürgün' Doğulu/Yabancı Edward Said'in Gözüyle Oryantalizm: -'Öteki'nin Tanımlanması-", Haziran 2009, 9/1, 233-261.

ÇETİNKAYA Bayram Ali, "Mevlânâ ve Müzik", Şubat 2008, 7/3, 175-194.

ÇINAR Fatih, "Yitik Bilgi ve Hikmet, Bayram Ali Çetinkaya", Mayıs 2008, 8/1, 238-241.

ÇİFT Salih, "Gazzalî Öncesi Mutasavvıfların Hz. Ali ve Ehl-i Beyt'le İlgili Görüşleri", Mayıs 2005, 5/1, 165-174.

ÇİTE Mukaddes, "Hadislerde Mekkîlik ve Medenîlik,Adil Yavuz",Mart 2009,8/2,262-265.

ÇOLAK Abdullah, "Klasik Dönem İhya Çabaları Bağlamında Endülüslü İbn Hazm ve Usûl Anlayışı", Şubat 2010, 9/3, 173-194.

DADAN Ali, "Murat Ağarı, İslam Coğrafyacılığı ve Müslüman Coğrafyacılar – Doğuşu Gelişimi ve Temsilcileri", Eylül 2006, 6/1, 257-259.

DADAN Ali, "XVIII. Yüzyılda Osmanlı Sefirlerinin Avrupa Algısı (Kâfirlerin Cenneti)", Şubat 2007, 6/3, 269-281.

DAĞ Mehmet, "Kırâat İlminde Şâzz Kavramı -Kavramın Anlamsal Dönüşümü ve Gerçek Anlamının Tespitine Dair-", Ekim 2007, 7/2, 57-110.

DAĞ Mehmet, "Mu'tezile Mezhebine Ehl-i Sünnet'in İsnâdı: 'Kırâatlar, Tevkîfî Değil; İctihâdîdir' -Zemahşerî Özelinde Bir İddianın Değerlendirilmesi-", Şubat 2004, 3/3, 219-258.

DAĞCI Şamil, "İslam Ceza Hukukunda İrade Suç İlişkisinin Cezaya Etkisi", Mayıs 2003, 3/1, 71-78.

DALGIN Nihat, "Sosyal Değişim ve İslam Hukuku", Ekim 2003, 3/2, 59-82.

DARTMA Bahattin, "Kur'ân'ın Ses, Söz, Anlam Uygunluğu", Mayıs 2004, 4/1, 65-79.

DAVUTOĞLU Ahmet, "Batıdaki İslam Çalışmaları Üzerine", Şubat 2003, 2/3, 39-52.

DAYHAN Ahmet Tahir, "Çocuğun Namaz Eğitimi ile İlgili Bir Hadis Tahlîlinin Tahlîli", Ekim 2003, 3/2, 29-58.

DAYHAN Ahmet Tahir, "İmam Buhâri'nin Kayıp Kitapları", Ekim 2002, 2/2, 237-241.

DAYHAN Ahmet Tahir, "İmam Buhârî'nin Tanınmayan Bazı Kitapları", Ocak 2002, 1/3, 161-164.

DEMİR Şehmus, "Geleneğin Ne'liği ve Değersel Boyutu Üzerine", Mayıs 2008, 8/1, 189-201.

DEMİRCAN Adnan, "Ali b. Ebî Tâlib'in Siyasî Faaliyetleri Bağlamında Ehl-i Sünnetin Tarih Okuma Biçimi Üzerine", Mart 2006, 5/3, 115-134.

DEMİRCAN Adnan, "Arap Siyasî Geleneğinin Ehl-i Beyt Tamlamasının Kavramlaşma Sürecine Etkisi", Şubat 2005, 4/3, 93-110.

DEMİRCAN Adnan, "Ehl-i Sünnet limlerinin Kerbela Olayına Yaklaşımları", Eylül 2010, 10/1, 69-90.

DEMİRCİ Mehmet, "Bir Eğitim Aracı Olarak Mevlevî Çilesi", Şubat 2008, 7/3, 105-122.

DEMİRCİ Mustafa, "Mu'tezile'nin İslam Medeniyetine Katkıları -Cedel-Tercüme ve Tabiî Bilimlerdeki Rolü-", Şubat 2004, 3/3, 109-130.

DEMİRPOLAT Anzavur, "Ülgener ve Geri Kalmışlık Sorunsalı",Şubat 2003, 2/3, 285-297.

DENİZER Nurullah, "Çağdaş İslam Düşüncesinde Kur'an'a Yaklaşımlar -Hasan Hanefi Hasaneyn, Nasr Hamid Ebû Zeyd ve Muhammed Arkoun Örneği-, Fethi Ahmet Polat", Mayıs 2008, 8/1, 230-237.

DERELİ Muhammet Vehbi, "Hevze b. Ali el-Hanefî ve Arap Hitabetindeki Yeri", Aralık 2010, 10/2, 129-134.

DERELİ Muhammet Vehbi, "Osmanlı Dönemi Arap Şairlerinden Ebu't-Tayyib El-Ğazzî ve Şiirleri", Kasım 2009, 9/2, 205-226.

DOĞAN Candemir, "Arap Öğrencilere Türkçe Sesbilgisi Öğretim",Ekim 2007,7/2, 233-249.

DORU M. Nesim, "Tanrı'nın Bilinmesi Meselesinde İbn Rüşd ve İbn Teymiyye Karşılaştırması", Şubat 2010, 9/3, 257-276.

DORU Nesim, "IX. Symposium Syriacum VII. Conference on Arab Christian Studies", Ekim 2004, 4/2, 298-307.

DÖLEK Adem, "Sekaleyn Hadisi ve Değerlendirilmesi", Şubat 2005, 4/3, 149-173.

DUMAN M. Zeki, "Levh-i Mahfûz ve Kur'an", Mayıs 2008, 8/1, 9-44.

DUMAN M. Zeki, "Tefsir'in Temel İlkeleri Çerçevesinde Kur'ân-ı Kerîm'de 'Ehl-i Beyt'", Şubat 2005, 4/3, 7-36.

DURMUŞ Mehmet, "'Kur'an'ın Türkçe Tercümeleri'ne Çeki Düzen", Mayıs 2008, 8/1, 225-229.

DURMUŞ Zülfikar, "Aynü'l-A'yân, Şemsüddin Muhammed b. Hamza el-Fenârî (751-834/1350-1431)", Ocak 2002, 1/3, 165-173.

DURMUŞ Zülfikar, "Mu'tezilî Müfessir Zemahşerî'nin Muhkem ve Müteşâbih'e İlişkin Görüşlerinin Analitik İncelemesi", Şubat 2004, 3/3, 259-273.

DÜZENLİ Behlül, "İslâm-Osmanlı Tıp Tarihinde Cerrahlık/Kadavra Eğitim ve Uygulamasının Dini Temelleri Üzerine", Mayıs 2007, 7/1, 65-92.

DÜZENLİ Pehlül, "Şeyhülislam Ebussuûd Efendi Fetvâları Işığında Osmanlı Sünniliği", Mart 2006, 5/3, 259-286.

DÜZENLİ Pehlül, "Klasik İslâm Kaynaklarında Müzik Tartışmaları", Ekim 2001, 1/2, 27-58.

DÜZGÜNER Sevde, "Mevlevî Semâ yini'nin İnsan Psikolojisine Etkileri Üzerine Bir Araştırma", Şubat 2008, 7/3, 195-214.

EFE Adem, "Edward W. Said'in Oryantalizm Kitabına Yirmi Beş Yıl Sonra Yeniden Bakışı", Ekim 2005, 5/2, 219-228.

EFE Adem, "Uzun Soluklu İslamcı Bir Dergi: Sebilürreşâd", Mart 2009, 8/2, 157-180.

EFİL Şahin, "Evrenin Fiziksel ve Metafiziksel Boyutuna İlişkin Bir Deneme -Bir Kur'an Teriminin Bilimsel ve Felsefî Açılımı: Emr-", Mayıs 2005, 5/1, 107-120.

EFİL Şahin, "Mucizenin 'Bilimsel Yorum'unda Meşruiyet Krizi", Aralık 2006, 6/2, 179-195.

EFİL Şahin, "Parapsikolojik Fenomenler Üstüne Bilimsel ve Felsefî Bir Soruşturma", Mayıs 2004, 4/1, 157-169.

EFİL Şahin, "Pascal Epistemolojisinde Akıl", Kasım 2009, 9/2, 185-204.

El-Abd Halil Ebu İyd, "İslâm Hukuku'na Göre Kısırlaştırmayla ve Geçici Yollarla Doğum Kontrolü", (Çev.: Mustafa Akman), Ocak 2002, 1/3, 133-151.

el-KONEVÎ Nûh Bin Mustafa, "Risâle-i Necâti'l-Mütehayyirîn", Mart 2006, 5/3, 473-476.

ER Hamit, "Osmanlı Devletinde Eğitim ve Çağdaşlaşma Çabaları", Mayıs 2003, 3/1, 211-215.

ERBAŞ Muammer, "'Sünnet Kur'ân'a Kâdîdir' Sözünün Teorik ve Pratik Değeri", Ekim 2007, 7/2, 111-139.

ERBAŞ Muammer, "İbn Teymiyye'nin Selefî Tefsir Anlayışında Rivayet-Dirayet İlişkisi Üzerine", Şubat 2010, 9/3, 125-139.

ERBAŞ Muammer, "Kur'ân'ın Mânâ Boyutu Işığında Kur'ân Okuma'nın Anlamı", Mayıs 2007, 7/1, 7-42.

ERDEM Mehmet-Tahsin DELİÇAY, "Mantık, Belâgat ve Usûl-ü Fıkıh İlimleri Arasında Ortak Bir Kavram Olarak 'Delâlet'", Mayıs 2002, 2/1, 171-180.

ERDEMCİ Cemalettin, "'Mutezile ve Hadis', Hüseyin Hansu", Şubat 2004, 3/3, 417-422.

EREN Mehmet, "Mevlânâ'nın Mektuplarında Hadislerden Mesajlar", Şubat 2008, 7/3, 261-286.

EREN Mehmet, "Muhaddislerin Hadis İlmindeki Dereceleri ve Meşhur Hadis limlerine Dair İki Önemli Kaynak", Ekim 2004, 4/2, 279-288.

EREN Mehmet, "Muhammed Ebû Zehre'nin Küleynî'ye Yönelik Eleştirileri", Haziran 2009, 8/3, 367-401.

EREN Mehmet, "Tasavvuf-Hadis İlişkisi Konusunda Önemli Bir Çalışma, Tasavvuf Kültüründe Hadis, Muhittin Uysal", Mayıs 2002, 2/1, 251-258.

ERGİN Mehmet Cevat, "Arap Dilinde Nahiv İlletleri Üzerine", Haziran 2009, 9/1, 159-183.

ERGİN Mehmet Mesut, "Osmanlı Dönemi Arap Şiirinde Peygamber Methiyeleri (1517-1798)", Mayıs 2007, 7/1, 119-135.

ERGİN Mehmet Mesut, "X/XVI.-XII/XVIII. Yüzyıllar Arası Arap Şiirinde Kahve", Aralık 2006, 6/2, 197-209.

ERGİNLİ Zafer, "Mevlânâ İrfânında İnsan Prototipi Olarak Hz. dem", Şubat 2008, 7/3, 67-90.

ERKOL Ahmet, "Eş'arî Dönemi Arap Düşünce Biçimi ve Eş'arî Düşüncesinde Şâfiî'nin Etkisi", Ekim 2003, 3/2, 165-184.

ERKOL Ahmet, "İhvan-ı Safa Risalelerinde Kelama Karşı Takınılan Olumsuz Tavrın Nedenleri Üzerine Bir Değerlendirme", Kasım 2009, 9/2, 167-184.

ERKOL Ahmet, "Mu'tezilî Düşüncede Dinamizm ve Mu'tezile Düşüncesinin İslam Toplumunu Dönüştürmedeki Etkisi", Şubat 2004, 3/3, 131-149.

er-RÛMî Fehd b. Abdurrahman, "Kıraatler ve Kurrâ", (Çev.: Ali Öge), Aralık 2010, 10/2, 217-234.

ERTEN Hayri, "Hz. Ömer Döneminde Sosyal Yapı ve Değişme", Mayıs 2001, 1/1, 175-193.

ERTUĞRUL Ali, "Allâme Şemsüddin Muhammed b. Mahmud Amulî, Nefâisü'l Fünûn Fî Arâyisi'l-Uyûn", Eylül 2006, 6/1, 247-255.

ERTÜRK Mustafa, "Çocuğun Dînî Eğitiminde Kullanılan Bir Hadîs ve Tahlîli (..Çocuğunuz 10 yaşına Geldiğinde Namaz Kılmazsa Dövünüz..)", Ekim 2002, 2/2, 53-79.

ERTÜRK Mustafa, "İmâm Buhârî'nin Siyâset Anlayışı: 'Yöneten-Yönetilen İlişkisi'", Mayıs 2001, 1/1, 7-31.

ERUL Bünyamin, "'Hadis Çalışmalarını Anlamada Öznellik Sorunu' Gelenekteki 'Tevil'i Nesnel, Günümüzdeki 'Yorum'u Öznel Gören Bir Eleştiriye Cevap", Mayıs 2002, 2/1, 231-246.

ESEN Hüseyin, "Fıkıhta Ta'rîz ve Kinâye Kullanımı", Eylül 2006, 6/1, 213-230.

ESS Josef van, "Tasavvuf ve Muhalifleri: Uygulamalar Üzerindeki Yansımalar, Mihneler, Dönüşümler", (Çev.: Zafer Erginli), Mayıs 2003, 3/1, 165-180.

et-TAHVÎ Ebû Cafer (ö. 321/933), "'Kur'ân'dan Başka Hiçbir Vahyin Bulunmadığı' Rivâyeti Üzerine", (Çev.: Fikret Karapınar), Mayıs 2008, 8/1, 221-224.

et-TAYYR Müsâid b. Süleyman b. Nâsır, "et-Tefsîr Bi'l-Me'sûr ve et-Tefsîr Bi'r-Re'y Kavramları Üzerine Uygulamalı Bir Yaklaşım", (Çev.: Ahmet Küçük), Kasım 2009, 9/2, 227-240.

et-TAYYR Müsâid b. Süleyman b. Nâsır, "Ulûmu'l-Kur'ân Hakkında Düşünceler", (Çev.: Ahmet Küçük), Aralık 2010, 10/2, 191-200.

EVKURAN Mehmet, "Ehl-i Sünnet Kelâm'ında Siyaset Anlayışı -Vücûbu'l-İmâme (Yönetimin Gerekliliği) Ekseninde Bir Değerlendirme-", Aralık 2006, 6/2, 21-38.

EVKURAN Mehmet, "İnsan Doğasını Yeniden Düşünmek", Mayıs 2003, 3/1, 229-238.

EVKURAN Mehmet, "Kelâm İlmi ve Yeniden Yapılanma Süreçleri Geçmiş Duygusu, Kültürel Bellek ve Hayatın Gerçekleri Ekseninde Bir Değerlendirme", Ekim 2004, 4/2, 39-57.

FIERRO Isabel (Madrid), "Hadis'in Endülüs'e Girişi (2/8.-3/9. Yüzyıllar)", (Çev.: Ramazan Özmen), Aralık 2006, 6/2, 211-233.

FURAT Ahmet Hamdi, "Hicri Dördüncü/Beşinci Asırda İmâmiyye-Hanefî Polemiğine Bir Örnek 'Şeyh El-Müfîd'e Ait El-Mesâ'ilu's-Sâğâniyye İsimli Risâle'", Haziran 2009, 8/3, 349-365.

FURAT Ahmet Hamdi, "Selefîliğin-Osmanlıya Etkisi Bağlamında Kullanılan Bir Argüman: İbn Teymiye'nin Es-Siyâsetü'ş-Şer'iyye İsimli Eserinin Osmanlı Dünyasında

XVI. ve XVII. Asırdaki Tercümeleri", Şubat 2010, 9/3, 215-226.

GENÇ M. Fatih, "Mevlânâ'da Gönül Kelamı, Ramazan Altıntaş", Şubat 2008, 7/3, 364-365.

GENÇ M. Fatih, "Şems-Mevlânâ Dostluğu-Benlik Duvarından Kerpiç Koparmak, Bayram Ali Çetinkaya", Şubat 2008, 7/3, 366-367.

GENÇ Süleyman, "Halife El-Kâdir Döneminde Bağdat'ta Yaşanan Dinî-Siyasî Hadiseler ve Onun Sünnî Siyaseti", Ekim 2004, 4/2, 219-243.

GEZGİN Ali Galip, "'Müddessir, 74/4. Ayetin Tefsirleri Üzerine Bir Değerlendirme 'Nass-Olgu' Örtüşmesi ve 'Yorum Etiği' Açısından", Eylül 2006, 6/1, 127-144.

GIMARET Daniel, "Nesefî'ye Göre İnsanın Fiilleri Meselesi", (Çev.: Sefa Bardakçı), Eylül 2010, 10/1, 201-210.

GİRÎDÎ Sırrı, "Rûh", (Yayına hazırlayan: Lütfü Cengiz), Eylül 2010, 10/1, 247-266.

GÖKBULUT Süleyman, "İsmail Rusûhî Ankaravî, Osmanlı Tasavvuf Düşüncesi (Makâsıd-ı Aliyye Fî Şehi't- Tâiyye)", Şubat 2008, 7/3, 345-346.

GÖKBULUT Süleyman, "Sünnî Bir Tarîkatın Şiîleşen Kolları: Kübreviyye-Şiîlik İlişkisi", Haziran 2009, 8/3, 285-308.

GÖKKIR Bilal, "Kur'an'da Yabancı Kelimeler Meselesine Oryantalist Bir Yaklaşım", Şubat 2003, 2/3, 135-142.

GÖLCÜK Şerafeddin, "İnanç Açısından Allah-İnsan İlişkisi", Ekim 2007, 7/2, 303-312.

GÖLCÜK Şerafeddin, "Mevlânâ: Evrensel Değer", Şubat 2008, 7/3, 337-340.

GÖLCÜK Şerafettin, "Soruşturma", (Ehl-i Sünnet Soruşturması),Mart 2006,5/3, 425-427.

GÖMBEYAZ Kadir, "İmam Mâturidî ve Maturidilik (Seçki, Derleme) Haz. Sönmez Kutlu", Mart 2006, 5/3, 463-466.

GÖZTEPE Yüksel, "Mevlânâ'da Benliğin Dönüşümü: Sülûk, Nuri Küçük (Doktora Tezi)", Şubat 2008, 7/3, 352-357.

GÜÇLÜ Betül, "Es-Sıla Beyne't-Tasavvuf ve't-Teşeyyu' Nazariyyetu's-Sünne Fi'l- Fikri'l-İmâmiyyi'ş-Şî'î (Et-Tekevvun ve's-Sayrûra)", Haziran 2009, 8/3, 439-441.

GÜÇLÜ Betül, "Mevlânâ Celâleddin Rûmî'nin İktisat Anlayışı, Adem Esen", Şubat 2008, 7/3, 361-362.

GÜÇLÜ Betül, "Rûmî ve Aşkın Terapi, Faik Özdengül", Şubat 2008, 7/3, 362-363.

GÜLER Zekeriya, "Hadis Araştırmalarında Dikkatsizlik Problemi",Mayıs 2002,2/1,89-104.

GÜLER Zekeriya, "Selefî Hareketin Tarihî Kökenleri ve Yöntem Problemi", Şubat 2010, 9/3, 47-74.

GÜLLÜCE Hüseyin,"Mesnevî, Mesnevî-hanlık ve Dârülmesnevîler", Şubat 2008, 7/3, 287-304.

GÜNALTAY Şemseddin, "İslam Dünyasının İnhitatı Sebebi Selçuk İstilası mıdır?", Mart 2009, 8/2, 267-280.

GÜNALTAY Şemseddin, "İslâm'dan Önce Araplar Arasında Kadının Durumu, ile ve Türlü Nikâh Şekilleri", (Yayına hazırlayan: Cem Zorlu), Ocak 2002, 1/3, 189-199.

GÜNDOĞAR Hamdi, "İbnü Kayyimi'l-Cevziyye'nin Şifâu'l-Alîl Adlı Eserinde Kaza ve Kaderin Mertebeleri",Eylül 2010,10/1,29-48.

GÜNDÜZÖZ Soner, "Arapça'nın Potansiyeli: Arapça'da Kelime Türetim Yollarına İlişkin Bir İnceleme",Ekim 2004, 4/2, 177-196.

GÜNER Osman, "Erdem ve Esaret Arasında Yoksulluk -İslam Geleneğinde Yoksulluk Söyleminin İzdüşümleri-", Ekim 2002, 2/2, 101-113.

GÜNER Osman, "Tarihsel Süreçte Sünnetin Bağlayıcılığı Olgusuna Buhârî'nin Fıkhu'l-Hadîsi Özelinde Bir Bakış", Mayıs 2004, 4/1, 29-48.

GÜNEŞ Kamil, "Eş'arî'de Mukallidin İmanı", Ekim 2007, 7/2, 7-35.

GÜNEŞ Kamil, "Hz. Ömer ile Hz. Ali Arasında Oluşturulan Menfî İlişkinin Müspete Dönüştürülmesi Üzerine", Mart 2006, 5/3, 299-331.

GÜNEŞ Kamil, "Mu'tezile Soruşturması", Şubat 2004, 3/3, 393-397.

GÜNEŞ Kamil, "Mu'tezilî Düşüncede Kur'ân'ın Yaratılmışlığıyla İlgili Belirlenen Aklî Çerçeve ve Bunun Bilimsel Değeri", Ekim 2001, 1/2, 73-98.

GÜNEY Necmeddin, "Bilgisayar Ortamındaki İslâmî İlimler Konulu Arapça Program ve CD'ler Üzerine", Ekim 2005, 5/2, 153-185.

GÜNÜÇ Fevzi, "Osmanlı San'atında Hat", Mayıs 2001, 1/1, 153-174.

GÜRER Dilâver, "İbn Arabî'de Lügat, Istılah ve Bâtın Anlamlarıyla Din Kavramı", Ocak 2002, 1/3, 43-54.

GÜRER Dilâver, "Semâ ve Devrân Hakkında İki Risâle", Mayıs 2003, 3/1, 255-260.

GÜRKAN Nejdet, "Kemal Paşazâde (873/1469-940/1534)'nin Arap Dili ve Edebiyatına Katkıları ve Bu Dile Yaklaşımı", Kasım 2009, 9/2, 135-165.

GÜRKAN Nejdet, "Kur'ân'ın Anlaşılırlığı Bağlamında İslâm Geleneğinde Dil Olgusu ve 'Beyân' Kavramı", Aralık 2010, 10/2, 67-96.

GÜVEN Şahin, "Bir Telif Yöntemi Olarak Tefsirde İhtisar ve Muhtasar Rivayet Tefsirleri", Aralık 2010, 10/2, 43-66.

HAKLI Şaban, İbn Sînâ Felsefesinde "Fâil Neden"in (Etkin Neden), Nedensellik Sorunu Açısından İncelenmesi", Mayıs 2004, 4/1, 121-137.

HAKYEMEZ Cemil, "İmamiyye Şiasında İsmet İnancı -İlk Tezahürleri, Teşekkülü ve İtikadîleşmesi-", Mayıs 2007, 7/1, 167-192.

HAKYEMEZ Cemil, "On İkinci İmam'ın Gaybeti Fikrinin Ortaya Çıkışı", Haziran 2009, 8/3, 9-25.

HALİL İmâdüddîn, "Müslüman ve Öteki -Tarihsel Perspektiften Bakış-", (Çev.: Kamil Güneş), Şubat 2007, 6/3, 283-312.

HAMİDOĞLU Muhammed, "El-Mu'temed'in Neşri Dolayısıyla Mu'tezile'nin Fıkıh Yöntemi Üzerine", (Çev.: Şerafeddin Gölcük), Şubat 2004, 3/3, 331-342.

HAMİDULLAH Muhammed, "Roma Kanunu ile İslam Kanunu Arasındaki Münâsebetler", (Çev.: Nafiz Danışman), Şubat 2003, 2/3, 341-345.

HAMMDÎ Muhammed Dârî, "Dille İlgili Rivayetlerin Tevsîkında Hadîsin Rolü", (Çev.: Murat Sula), Mayıs 2007, 7/1, 249-272.

HANEFÎ Hasan, "'Edebî Formlar Tarihi' Ekolü [Ahdicedit Hermenötiğine Giriş]", (Çev.: Fethi Ahmet Polat), Ekim 2003, 3/2, 211-234.

HANSU Hüseyin, "Mu'tezile Araştırmalarında Kaynak Problemi", Şubat 2004, 3/3, 55-71.

HARMANCI Mehmet, "Türkiye'nin Felsefeyle İmtihanı -21. Dünya Felsefe Kongresi'ne Bir Son Bakış-" Ekim 2003, 3/2, 262-265.

HATİBOĞLU İbrahim, "Hadis ve Sünnet Terimlerine Farklı Bir Yaklaşım: Fazlurrahman'ın Hadis ve Sünnet Ayırımı", Mayıs 2001, 1/1, 33-47.

HATİBOĞLU İbrahim, "İsrâiliyyât-Hadis İlişkisi (Hadis-Yahudi Kültürü Tartışmaları), Özcan Hıdır, Doktora Tezi", Mayıs 2001, 1/1, 255-257.

HATİBOĞLU İbrahim, "Yakın Doğu Seyahati ve Eserleri Bağlamında Ignaz Goldziher ve İslâm Dünyası ile Fikrî Etkileşimi", Şubat 2003, 2/3, 107-122.

HIDIR Özcan, "İlk Vahyin Gelişi Hadisi Bağlamında Varaka b. Nevfel'in Hz. Peygamber'e Dinî-Kültürel Etkisine Dair İddiaların Değerlendirilmesi", Ekim 2004, 4/2, 27-37.

HIDIR Özcan, "Reuven Firestone, Journeys in Holy Lands The Evolution of The Abraham-Ishmael Legends in Islamic Exegesis", Mayıs 2001, 1/1, 252-254.

HISKETT Mervyn, "Batı Afrika'da Kâdiriyye Tarikatı Mensuplarının Islahat Hareketleri", (Çev.: Kadir Özköse), Mayıs 2004, 4/1, 191-206.

IŞICIK Yusuf, "Ebu'l-Muîn Nesefî'nin, Hâdimî'nin Re'y Tefsiri Hakkındaki Makalesi", Aralık 2010, 10/2, 235-240.

IŞIK Halim, "Eski ve Yeni Ahid'de Para ve Faiz", Eylül 2006, 6/1, 51-76.

IŞIK Hidayet, "Dinler Tarihi Derneği'nce Düzenlenen Hıristiyanlık Sempozyumu", Ekim 2001, 1/2, 195-204.

IŞIK Hidayet, "Fahreddin Razi'nin"Münazara Fi'r-Reddi Ale'n-Nasara" Adlı Eseri Üzerine Bir İnceleme", Ocak 2002, 1/3, 119-132.

IŞIK Hidayet, "Mevlânâ'nın Mesnevî'de Hıristiyanlığın Tahrifi ile İlgili Anlattığı Hikâyenin Sembolik Değeri", Şubat 2008, 7/3, 245-260.

IŞIK Hidayet, "Papalık ve Vatikan Üzerine Özgün Bir Çalışma, Halim Işık, Günümüzde Papalık Teşkilatı (Doktora Tezi)", Ekim 2002, 2/2, 255-264.

IŞITAN İbrahim, "Halvetiyye Geleneğine ve Bir Halvetiyye Şeyhi Olan Sofyalı Bâlî Efendi'ye Göre Sülûkün Yedi Evresi (Atvâr-î Seb'a)", Eylül 2010, 10/1, 91-106.

İĞDE Muhyettin, "İhvan'dan Cüheyman'a Suudi Arabistan ve Vehhâbilik, Mehmet Ali Büyükkkara", Şubat 2010, 9/3, 355-358.

İĞDE Muhyettin, "Selefîlik İslam Köktenciliğin Tarihi Temeller, Mehmet Zeki İşcan", Şubat 2010, 9/3, 347-353.

İLTAŞ Davut, "Yadsınan Gelenek: 'İslam'a Yamanan Sanal Şiddet Recm ve İrtidat Meselesi' Yazısı Üzerine Bazı Eleştirel Mülahazalar", Mayıs 2003, 3/1, 217-227.

İMAMOĞLU Tuncay, "Orta Çağ Batı Dünyasında Din – Siyaset İlişkisi ve Sekülerleşme Seyrine Genel Bir Bakış", Ekim 2001, 1/2, 99-106.

İNALCIK Halil, "İstanbul: Bir İslâm Şehri", (Çev.: İbrahim Kalın), Ekim 2004, 4/2, 309-325.

İrfan Abdulhamîd Fettâh, "İmâmiyye Şîa'sında Velâyet-i Fakih", (Çev.: Seyit Bahçıvan), Kasım 2009, 9/2, 241-256.

İSKENDEROĞLU Muammer, "İslam ve Hıristiyan Düşüncesinde lemin Ezeliliği Tartışmaları Üzerine", Ekim 2005, 5/2, 43-54.

İŞCAN Mehmet Zeki, "Selefiliğin İhyacılığı ve Dini Düşüncede Yenilik", Şubat 2010, 9/3, 9-20.

İZMİRLİ İsmail Hakkı, "İlim ve Ulemâ Anlayışım", (Yayına hazırlayan: Pehlul Düzenli), Mayıs 2002, 2/1, 263-265.

İzz b. Abdisselâm, (v. 660), "[Varlıkların Dereceleri] ve İnsanların Ahiretteki Halleri", (Çev.: Ali Pekcan), Ekim 2007, 7/2, 265-289.

KAHRAMAN Abdullah, "Doğu- Batı İlişkisinin Entelektüel Boyutu, Uluslar arası İbn Rüşd Sempozyumu", Mart 2009, 8/2, 258-261.

KAHRAMAN Abdullah, "Klasik Fıkıh Doktrininde Kadının Namazda İmamlık Yapma Hakkı", Mayıs 2008, 8/1, 167-188.

KAHRAMAN Abdullah, "Klâsik Fıkıh Literatüründe Kadının Cemaatle İbadeti Konusundaki Yaklaşımlarda Fitne Söyleminin Rolü -Eleştirel Bir Bakış-", Ekim 2004, 4/2, 59-80.

KAHRAMAN Abdullah, "Mu'tezilî Usulcü Ebu'l-Hüseyn El-Basrî'ye Göre Bilgi Kaynağı ve Delil Olarak hâd Haber", Şubat 2004, 3/3, 163-184.

KAHRAMAN Abdullah, "Sünnî-Şiî Usül Polemiği (Tûsî Örneği)", Mart 2006, 5/3, 213-232.

KAHRAMAN Hüseyin, "Sosyal Değişim Sürecinde Kûfe Hadisçiliği", Aralık 2006, 6/2, 87-115.

KAHRAMAN Hüseyin, "Şîa'da Bir Hidâyet Rehberi Olarak Ehl-i Beyt ve 'Nûh'un Gemisi' Benzetmesi", Şubat 2005, 4/3, 175-187.

KAHRAMAN Hüseyin, "W. Montgomery Watt'ın İslâm ve Hadis Algısı Bağlamında "Tanrı Sûretinde Yaratılma" İsimli Makâlesinin Tahlîl ve Tenkîdi", Eylül 2006, 6/1, 169-194.

KAHRAMAN Kemal, "Oryantalizmin Gölgesinde Divan Şiiri", Şubat 2003, 2/3, 269-275.

KAMARUZAMAN Kamar Oniah, "İslâmî Bir Din Bilimleri Metodolojisinin Teşekkülüne Doğru: Bîrûnî Örneği", (Çev.: Muhammet Tarakçı), Ekim 2002, 2/2, 161-175.

KAPLAN Doğan, "Amin Maalouf, Arapların Gözünde Haçlı Seferleri (Çev. Mehmet Ali Kılıçbay)", Şubat 2007, 6/3, 459-460.

KAPLAN Doğan, "Batı'nın Doğu'su, Avrupa Barbarlığının Küreselleşmesi, Yüksel Kanar", Şubat 2007, 6/3, 453-456.

KAPLAN Doğan, "Bektâşîlikte Tasavvufî Eğitim, Yrd. Doç. Dr. Osman Eğri", Şubat 2005, 4/3, 433-435.

KAPLAN Doğan, "Bernard Lewis, Müslümanların Avupa'yı Keşfi (Çev. İhsan Durdu)", Şubat 2007, 6/3, 456-459.

KAPLAN Doğan, "Fuat Köprülü'ye Göre Anadolu Aleviliği", Ekim 2003, 3/2, 143-163.

KAPLAN Doğan, "Şîîliğin İran Topraklarında Egemenliği: Safeviler Öncesi Arka Plan ve Safevi Dönemi Şîîleştirme Politikaları", Haziran 2009, 8/3, 183-201.

KAPLAN Doğan, "Uluslararası Bektaşîlik ve Alevîlik Sempozyumu", Ekim 2005, 5/2, 251-253.

KAPLAN İbrahim, "Mevlânâ'nın Muhammed İkbal'in Fikriyatı Üzerindeki Etkisi", Şubat 2008, 7/3, 163-174.

KARA Seyfullah, "Türkiye Selçukluları Döneminde Anadolu'da Şîîlik Sorunu", Haziran 2009, 8/3, 155-181.

KARADAŞ Cağfer, "Gazâlî: Muhafazakâr ve Modern", Mayıs 2003, 3/1, 239-242.

KARADAŞ Cağfer, "Kelam Atomculuğunun Kaynağı Sorunu", Ekim 2002, 2/2, 81-100.

KARADAŞ Cağfer, "Mezhep-İsim Münasebeti ve Ehl-i Sünnet Topluluğuna verilen İsimlere Dair Bir Değerlendirme", Mart 2006, 5/3, 7-24.

KARADAŞ Cağfer, "Mu'tezile Kelâm Okulunun Oluşum ve Gelişim Süreci", Şubat 2004, 3/3, 7-26.

KARADAŞ Cağfer, "Sûfî İtikadının Dönemleri", Ekim 2001, 1/2, 59-71.

KARAHAN Abdullah, "Şîa'nın Dört Muteber Ricâl Kitabı", Haziran 2009, 8/3, 309-329.

KARAMAN Hayreddin, "Soruşturma", (Ehl-i Beyt Soruşturması),Şubat 2005, 4/3, 405-409.

KARAPINAR Fikret, "Allimû Evlâdekum Mahabbete li Beyti'n-Nebî, Dr. Muhammed Abduh Yemânî", Şubat 2005, 4/3, 447-449.

KARAPINAR Fikret, "Die Anfänge Der Islamischen Jurisprudenz (İslam Hukuku'nun Dayanakları), Harald Motzki", Ocak 2002, 1/3, 179-182.

KARAPINAR Fikret, "Hadis Şerhlerinde Kullanılan Yorumlama Biçimleri '...Oruç Bana Aittir...' Hadisi Örneği", Haziran 2009, 9/1, 57-98.

KARAPINAR Fikret, "Hakîm Tirmizî ve Ona Ait Bir Mecmû'a", Ekim 2005, 5/2, 229-243.

KARAPINAR Fikret, "İlk Devir Sûfîlerin Hadis Birikimleri", Ekim 2007, 7/2, 37-55.

KARAPINAR Fikret, "Muhaddis-Sûfî Ebû Bekir El-Gülâbâdî (Kelâbâzî) (380/990)", Mayıs 2008, 8/1, 77-104.

KARASAKAL Şaban, "Nüzulünden Günümüze Kur'ân ve Müslümanlar, Prof. Dr. Zeki Duman", Eylül 2010, 10/1, 223-228.

KARSLI İbrahim Hilmi, "Kur'an'ın Güzellik Fenomenine Yaklaşımı",Mayıs 2005,5/1,55-74.

KSIM Sîzâ, "Okuyucu ve Metin (Semiyotikten Hermenötiğe)", (Çev.: Fethi Ahmet Polat), Ekim 2002, 2/2, 177-211.

KAVAK Özgür, "Modernleşme Öncesi Dönemde Tecdîd Meseleleri: Suyûtî'nin Et-Tenbie'si Çerçevesinde Bir İnceleme", Şubat 2010, 9/3, 157-172.

KAYA Ali, "Ruh ve Beden Bütünlüğüne Dokunulmazlık Kuramı Bakımından Ölme Hakkı", Ekim 2004, 4/2, 197-218.

KAYA Veysel, "Fahruddin Râzî'nin Sünnî Eş'arî Kelâmına Yönelttiği Eleştiriler", Mart 2006, 5/3, 247-257.

KAYACAN Murat, "Seyyid Kutub'un Batı'yı Okuma Biçimi", Şubat 2007, 6/3, 217-246.

KAYMAKCAN Recep, "Türk Gençlerinin Din Eğitimi Algılaması",Aralık 2006,6/2,117-131.

KELEŞ Ahmet, "73 Fırka Hadisi Üzerine Bir İnceleme", Mart 2006, 5/3, 25-45.

KELEŞ Ekrem, "Rü'yet-i Hilal Meselesi", Ekim 2002, 2/2, 35-52.

KESKİN Yusuf Ziya, "Buhârî'nin Et-Târîhu'l-Kebîr'ine Yönelik Tenkitler", Ekim 2003, 3/2, 103-120.

KILIÇ Muharrem, "Hukukî Görüş Ayrılıkları (İhtilâf) ve Hilafa Riayet (Mürââtü'l-Hilâf) İlkesi Konusunda Şâtıbî'nin Yaklaşımı", Ekim 2005, 5/2, 55-73.

KILIÇ Muharrem, "İslam Hukukunun Doğasına Klasik Oryantalist Bir Bakış: N. J. Coulson Örneği", Şubat 2003, 2/3, 123-134.

KILIÇ Muharrem, "Zihinsel Bir Patoloji: Medeniyet Algımız Açısından Oksidentalist Söylemin İmkânsızlığı/Köksüzlüğü", Şubat 2007, 6/3, 123-134.

KILIÇ Sadık, "Roger Garaudy: Batı Entegrizmine Derin Eleştiri",Şubat 2007, 6/3, 377-396.

KILIÇ Ünal, "Bi'rimaûne Seferi (Sebep, Sonuç ve Çıkar İlişkileri Bağlamında)", Mayıs 2003, 3/1, 141-154.

KIZILKAYA Necmettin, "İslamî Hükümlerin Esas ve Hikmetleri, Kavâidü'l-Ahkâm Fî Mesâlihi'l Enâm", Mart 2009, 8/2, 241-252.

KOCA Ferhat, "Soruşturma", (Ehl-i Sünnet Soruşturması), Mart 2006, 5/3, 451-455.

KOCA Ferhat, "Usûlü'l-Fıkh (El-Fusûl Fi'l-Usûl) Ahmed b. Ali el-Cessâs (ö. 370/981)", Şubat 2003, 2/3, 337-340.

KOCAER Abdullah Feyzi, "İhtisasın Önemi ve Hadis Konusundaki Bir Makalenin Düşündürdükleri", Mayıs 2004, 4/1, 235-253.

KOÇ Mustafa, "Din Psikolojisi Açısından Psikanaliz ve Din Bağlamında S. Freud'un "Totem ve Tabu" Adlı Eseri Üzerine Bazı Tespitler", Ocak 2002, 1/3, 67-84.

KONAKLI Numan, "İ'câzü'l-Kur'an Düşüncesinin Temelleri: Câhız Örneği", Haziran 2009, 9/1, 185-209.

KONUR Himmet, "Bir Ahlâk Kitabı Olarak Mesnevî", Şubat 2008, 7/3, 215-224.

KORKMAZ Sıddık, "Said Nursî'nin Selef Anlayışı ve Vehhâbîlik Eleştirisi", Şubat 2010, 9/3, 277-292.

KORKMAZ Sıddık, "Sınırları Belirlenemeyen Dinî Bir Oluşum: Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat", Mart 2006, 5/3, 377-392.

KOŞUM Adnan, "Ahkâm-ı Hamse ile Kant'ın Ödev Ahlâkını Ödeve Yaklaşımları Açısından Karşılaştırma Denemesi", Eylül 2006, 6/1, 77-95.

KÖKSAL İsmail, "İslam Hukuku Açısından İsraf Ekonomisi Üzerine Bir Değerlendirme", Mayıs 2003, 3/1, 201-210.

KÖKTAŞ Yavuz, "Hadîs Tariklerini Bir Arada Değerlendirmenin Faydaları Üzerine", Mayıs 2002, 2/1, 149-170.

KÖKTAŞ Yavuz, "Şâtıbî'nin Hadîs ve Sünnet Anlayışı", Mayıs 2004, 4/1, 81-101.

KÖPRÜLÜ M. Fuad, "İslâm Sûfî Tarîkatlerine Türk-Moğol Şamanlığının Te'siri", (Yayına hazırlayan: Necmeddin Güney), Mayıs 2004, 4/1, 267-275.

KÖSE Saffet, "Abdülbâkî Gölpınarlı'nın 'Mâzi Özlemi veya Dün-Bugün' Başlıklı Yazısı", Aralık 2006, 6/2, 249-254.

KÖSE Saffet, "Ca'ferîlikte Mut'a ve Ona Karşı Sünnî Duruş", Haziran 2009, 8/3, 75-120.

KUBAT Mehmet, "'El-İbâne' Çevirisi Üzerine -Eleştirel Bir Yaklaşım-", Eylül 2006, 6/1, 231-245.

KUBAT Mehmet, "El-Malatî ve Selefîlik", Şubat 2010, 9/3, 227-255.

KUTLU Sönmez, "Soruşturma", (Ehl-i Sünnet Soruşturması), Mart 2006, 5/3, 428-439.

KUTLUER İlhan, "Hangi Oksidantalizm?", (Oksidantalizm Soruşturması), Şubat 2007, 6/3, 437-452.

KUZUDİŞLİ Bekir, "'Men Kezebe Aleyye...' Hadisi ve Lâfzen Mütevatir Meselesi, Mayıs 2007, 7/1, 137-166.

KÜÇÜK Ahmet, "'Milletlerarası Tarihte ve Günümüzde Şiilik Sempozyumu'", Haziran 2009, 8/3, 450-458.

KÜÇÜK Ahmet, "Kur'ân'da Doğu-Batı ve Aydınlanmanın Kaynağı", Şubat 2007, 6/3, 181-196.

KÜÇÜK Ahmet, "Kur'ân'da İkrah Kavramı ve Dinde Zorlama Meselesi", Kasım 2009, 9/2, 25-46.

KÜÇÜK Hülya, "Günümüz Hollandası'nda İslam Araştırmaları",Şubat 2003, 2/3, 261-267.

KÜÇÜK Hülya, "The Exoteric Ahmad Ibn Idr_s. A Sufi's Critique of The Madh_hib & The Wahh_b_s", Ekim 2004, 4/2, 295-297.

KÜÇÜK Osman Nuri, "Mesnevî Ekseninde Mevlânâ'nın Anlaşıl(ma)ması ve Nedenleri Üzerine", Mart 2009, 8/2, 181-212.

LAGARDE Michel, "Klasik Kur'an Tefsirinde Anlamı Kavramaya Yönelik Bir Yöntem Olarak İma ve İşaret Dili", (Çev.: Sadık Kılıç), Haziran 2009, 9/1, 263-277.

LETRUŞ eş-Şârif, "Fıkh'ın ve Fıkıh Usûlü'nün Arap Dili Çalışmalarına Etkisi", (Çev.: Murat Sula), Haziran 2009, 9/1, 279-284.

MACİT Yusuf, "Dini İletişimi Olumsuz Yönde Etkileyen Faktörler", Mart 2009, 8/2, 87-100.

MACİT Yüksel, "Ehl-i Beyt'in Sadaka ve Zekat Almaması Üstüne", Şubat 2005, 4/3, 397-404.

MACİT Yüksel, "Mu'tezile Araştırmalarında Kaynak Problemi", Şubat 2004, 3/3, 73-82.

MARTI Huriye, "Hz. Peygamber'in Hadislerinde Bir Değer Simgesi Olarak Beden ve Mahremiyeti", Kasım 2009, 9/2, 9-23.

MARTI Huriye, "XVI. Yüzyıl Osmanlısında Bir Ehl-i Sünnet Müdafii: Birgivî Mehmed Efendi", Mart 2006, 5/3, 287-298.

MAŞALI M. Emin, "Kâdî Abdülcebbâr'a Göre Dilsel Delâlet",Şubat 2004,3/3, 151-162.

MAŞALI Mehmet Emin, "Tefsirde Ehl-i Sünnet Savunması: İbnü'l-Müneyyir Örneği", Mart 2006, 5/3, 61-89.

YALTKAYA Mehmed Şerafeddin, "Kelam: İctimâî İlm-i Kelam", (Yayına hazırlayan: Necati Şahin), Aralık 2010, 10/2, 247-253.

MEHMEDOĞLU Yurdagül, "Kalp ve Ruhu Tanımlamaya Çalışan Bir Mezhep: Pietizm ve Eğitimdeki İzdüşümleriyle A. Hermann Francke", Mayıs 2001, 1/1, 235-241.

MELCHERT Christopher, "Ahmed b. Hanbel'in Muhalifleri", (Çev.: Ali Hakançavuşoğlu), Mart 2006, 5/3, 393-410.

MEMDUHOĞLU Adnan, "Modern Dönemde Dini İlimlerin Temel Meseleleri Sempozyumu", Mayıs 2005, 5/1, 251-256.

MENEKŞE Ömer, "Ehl-i Sünnet Düşüncesinde Devlet Anlayışı: Mâverdî Örneği", Mart 2006, 5/3, 135-147.

MENEKŞE Ömer, "Osmanlı'da Zina Cezası Olarak Recm", Ekim 2003, 3/2, 7-18.

MOTZKI Harald, "Arap Olmayan Mühtedilerin Erken Dönem İslâm Hukûku'nun Gelişmesindeki Rolü", (Çev.: Mustafa Öztürk), Ekim 2001, 1/2, 161-178.

MÜDERRİSÎ Hüseyin, "Şîa Fıkhında Akıl ve Gelenek-Genel Bir Bakış-", (Çev.: Necmeddin Güney), Haziran 2009, 8/3, 403-415.

NAZLIGÜL Habil, "Hadislerin Kaynak Değerini Tespitte İçtihat Tartışmaları Tarihsel Bir Perspektif", Mayıs 2005, 5/1, 7-32.

OKUMUŞ Ejder, "'Güncelliğini Yitirmiş Bir Oryantalizmden Global Sosyolojiye Geçiş İmkânı'", Şubat 2003, 2/3, 253-260.

OKUMUŞ Ejder, "Ehl-i Sünnet ve'l-Cemaat"in Bir Meşrûiyet Aracı Olarak İcat ve İstihdamı", Mart 2006, 5/3, 47-59.

OKUMUŞ Ejder, "Din-Devlet İlişkilerine Meşruiyet Kavramı Etrafında Bir Yaklaşım", Ocak 2002, 1/3, 7-29.

OKUMUŞ Ejder, "Gerçeklik ve Bilgiden Gerçekliğin Sosyal İnşasına", Mayıs 2002, 2/1, 259-261.

OKUMUŞ Ejder, "Küreselleşme ve Medeniyetlerarası Diyalog", Ekim 2002, 2/2, 115-132.

OKUMUŞ Ejder, "Tanzimat Hareketi'ne Muhalefet", Ekim 2003, 3/2, 83-102.

OKUMUŞ Mesut, "Şiî ve Sünnî Müfessirlerin Ehl-i Beyt'le İlgili Bazı Ayetlere Yaklaşımları Üzerine", Şubat 2005, 4/3, 211-233.

OKUMUŞLAR Muhiddin, "Çok Kültürlü Toplumlarda 'Din Hakkında Öğrenme' ve 'Dinden Öğrenme' Modeli", Ekim 2007, 7/2, 251-264.

OKUMUŞLAR Muhiddin, "Ehl-i Sünnetin Kurumlaşmasında Nizamiye Medreselerinin Etkisi", Mayıs 2008, 8/1, 137-148.

OKUMUŞLAR Muhiddin, "Kur'an'da Tebliğ, Davet ve Emir-Nehiy Kavramlarının Eğitim Felsefesi Açısından Değerlendirilmesi", Mayıs 2007, 7/1, 93-104.

ÖGKE Ahmet, "Kur'an ve Dil–Dilbilim ve Hermenötik– Sempozyumu", Ekim 2002, 2/2, 243-253.

ÖGKE Ahmet, "Mevlânâ ve İslâm, Dr. Sâfi Arpaguş", Şubat 2008, 7/3, 347-351.

ÖĞMÜŞ Harun, "Mu'tezile'nin Müşebbihe Algısını Oluşturan Amiller: Sıfat Ayetleri Bağlamında Bir Tahlil",Şubat 2010,9/3,141-155.

ÖKE Mim Kemal, "Osmanlı İmparatorluğu, Siyonizm ve Filistin Sorunu", Eylül 2006, 6/1, 261-270.

ÖMER Ahmed Muhtar, "Morfolojik (Sarfî) ve Leksikolojik (Mu'cemî) Delâletler Arasında Esmâ-i Hüsnâda Terâdüfün Nefyi [ve Furûkun İsbâtı]", (Çev.: Ömer Kara), Mayıs 2004, 4/1, 207-225.

ÖNKAL Ahmet, "İslâm Tarihçiliğinde Tarafsızlık Problemi", Mayıs 2005, 5/1, 257-269.

ÖZCAN Tahsin, "Osmanlı Mahallesi Sosyal Kontrol ve Kefalet Sistemi", Mayıs 2001, 1/1, 129-151.

ÖZDEMİR Abdurrahman, "İslam Hukuk Tarihinde Selefî Söylem: Hanbelî Mezhebi, Ferhat Koca", Mayıs 2002, 2/1, 247-250.

ÖZDEMİR Hacı Ahmet, "Moğol İstilâsıyla İlgili Çin Kaynakları ve Sı Shı Kı'ye Göre Hülâgû'nun Batı Seferi", Mayıs 2005, 5/1, 93-106.

ÖZDEMİR Muhammed, "Türkiye'de İslâmî Toplumsal Durum ve Cinsellik", Ekim 2005, 5/2, 187-202.

ÖZEL Mustafa, "Midhat Paşa'nın Besmele ve Fâtiha Tefsiri", Ekim 2003, 3/2, 269-272.

ÖZEL Mustafa, "Tefsirde Oryantalizm Eleştirisi: Mevdudi Örneği", Şubat 2003, 2/3, 229-236.

ÖZEN Şükrü, "Hicrî II. Yüzyılda İstihsân ve Maslahat Kavramları",Mayıs 2003, 3/1, 31-57.

ÖZEN Şükrü, "Mu'tezile Üzerine Bazı Mülâhazalar", Şubat 2004, 3/3, 406-411.

ÖZEN Şükrü, "Yeterince Tanınmayan Bir İmam: Mâtürîdî", Mart 2006, 5/3, 411-423.

ÖZGEL İshak, "Tevîlâtü'l-Kurân", Ekim 2005, 5/2, 255-257.

ÖZGÜNDÜZ Selahattin, "Soruşturma", (Ehl-i Beyt Soruşturması), Şubat 2005, 4/3, 414-418.

ÖZKÖSE Kadir, "Mevlânâ'nın Hakikat Arayışında Şems Kılavuzluğu", Şubat 2008, 7/3, 225-244.

ÖZMEN Ramazan, "İbâdiye Mezhebinin Hadis Anlayışı, Sâlih b. Ahmed b. Seyf El-Bûsâîdî", Ekim 2007, 7/2, 291-298.

ÖZPINAR Ömer, "Nazariyyetu's-Sünne fi'l-fikri'l-İmâmiyyi'ş-Şî'î (et-Tekevvün ve's-Sayrûra) Haydar Hubbullâh", Haziran 2009, 8/3, 442-449.

ÖZTÜRK Mustafa, "İmâmiyye Şîası'nın Kıraat ve 'Ahruf-i Seb'a' Anlayışı", Haziran 2009, 8/3, 121-154.

ÖZTÜRK Mustafa, "Klasik Sünnî Tefsir Literatürü Üzerine Genel Bir Değerlendirme", Mart 2006, 5/3, 91-113.

ÖZTÜRK Mustafa, "Kur'an Bağlamında Hz. Meryem'le İlgili Bir İnceleme", Mayıs 2003, 3/1, 79-88.

ÖZTÜRK Mustafa, "Mu'tezile ve Tefsir", Şubat 2004, 3/3, 83-107.

ÖZTÜRK Mustafa, "Muhammed Esed'in Tefsir Notlarındaki Yanlış Atıflar ve Çarpıtmalar Üzerine", Mayıs 2008, 8/1, 45-62.

ÖZTÜRK Mustafa, "Oksidantalizm Bağlamında Afgânî-Abduh Ekolü", Şubat 2007, 6/3, 43-69.

ÖZTÜRK Mustafa, "Selefilik ve Te'vil Üzerine", Şubat 2010, 9/3, 85-110.

ÖZTÜRK Mustafa, "Şiî ve Sünnî Müfessirlere Göre Ehl-i Beyt Kavramı", Şubat 2005, 4/3, 37-53.

ÖZTÜRK Nermin, "Yeni Ahid'de Konya ve Yakın Çevresi", Aralık 2010, 10/2, 159-169.

PALA Hüseyin, "Coğrafya Felsefe İlişkisine Bir Giriş: Geofelsefe", Şubat 2007, 6/3, 197-206.

PEKCAN Ali, "Makâsıdü'ş-Şerîa Bilgisinin Önemi", Ekim 2002, 2/2, 219-227.

PEKCAN Ali, "Sünnetin Bireysel ve Toplumsal Değişimdeki Rolü Sempozyumu'nun Ardından", Mayıs 2007, 7/1, 287-299.

PETERS Rudolph, "Ceza Hukukunun İslamîleştirilmesi (Karşılaştırmalı Bir Tahlil)", (Çev.: Abdullah Kahraman), Mayıs 2001, 1/1, 207-224.

PINES Shlomo, "Hint Düşüncesi -Özellikle Budist Düşünce-nin Kelâm Doktrinlerindeki Bazı Hususlara Etkisi Üzerine", (Çev.: Ulvi Murat Kılavuz), Şubat 2004, 3/3, 353-369.

POLAT Fethi Ahmet, "Azerbaycan'da Yapılan Bir Kur'an Tercümesi", Mayıs 2005, 5/1, 233-238.

POLAT Fethi Ahmet, "Bir İ'câzü'l-Kur'ân İddiası: Sarfe", Şubat 2004, 3/3, 185-218.

POLAT Fethi Ahmet, "El-Hadâse ve'n-Nassu'l-Kurânî, Muhammed Reşid Rayyan (Yüksek Lisans Tezi)", Eylül 2010, 10/1, 217-219.

POLAT Fethi Ahmet, "Evrensel Mesajlara Taşıyıcılık Yapan Tarihsel Bir Form Olarak Kuran Dili", Haziran 2009, 9/1, 9-56.

POLAT Fethi Ahmet, "Hanefi'nin Oksidantalizmi, Temaşaya Değmez Bir Tulûat mıdır?", Şubat 2007, 6/3, 71-106.

POLAT Fethi Ahmet, "Meâyîru'l Kabûl ve'r-Redd li Tefsîri'n-Nassı'l-Kur'ânî, Abdulkadir Muhammed El-Hüseyn", Eylül 2010, 10/1, 221-222.

POLAT Fethi Ahmet, "Modern ve Postmodern Düşüncede Kur'ân'a Yaklaşımlar - Arkoun, Hanefî ve Ebû Zeyd Örneği", Ekim 2001, 1/2, 7-25.

POLAT Fethi Ahmet, "Nuğbe / Nağbetü'r-Raşşâf Min Hutbeti'l-Keşşâf (Yüksek Lisans Tezi, Ömer Alevî b. Şihâb)", Eylül 2010, 10/1, 211-215.

POLAT Fethi Ahmet, "Tefsir Ana Bilim Dalı Lisansüstü Seminer ve Tezlerinde Dikkat Edilmesi Gereken Hususlar ve Yazım İlkeleri Üzerine", Mayıs 2005, 5/1, 213-225.

POLAT Mizrap, "Küreselleşen Dünyada Değerler ve Eğitim Arasındaki Bağ: Değerler Eğitiminin Heterojenleşen Toplumda Birlikte Yaşamaya Etkisi", Eylül 2010, 10/1, 143-155.

POLATER Kadir, "Kur'ân'daki El-Esmâü'l-Hüsnâ ve Tenâsüb", Mayıs 2007, 7/1, 43-63.

RAMADANİ Zymer, "Tarihte Yapılmış Arnavutça Kur'an Mealleri", Aralık 2006, 6/2, 241-247.

RIZA Reşit, "Tefsire Giriş", (Çev.: Yusuf Işıcık), Eylül 2010, 10/1, 165-176.

RODINSON Maxime, "Oryantalizmin Doğuşu", (Çev.: Ahmet Turan Yüksel), Şubat 2003, 2/3, 171-188.

SACHEDINA Abdülaziz, "İmamî Şiî Hukuk Sisteminde Humus/Beştebir", (Çev.: Menderes Gürkan), Şubat 2005, 4/3, 355-370.

Sadık Rıfat Paşa, "Avrupa Ahvaline Dair Risale", (Yayına hazırlayan: Ali Dadan), Şubat 2007, 6/3, 461-468.

SALAMÉ Claude, "Kelâm İlminin Temellerinde Rasyonalist (Akılcı) ve Literalist (Nakilci, Lafızcı) Akımlar ve Büyük Kelâm Okulları", (Çev.: Kamil Güneş), Mayıs 2002, 2/1, 197-211.

SAMANCI Yusuf Sami-Şükrü IŞIK vd.,"Ehl-i Beyt Sempozyumu", Mayıs 2005, 5/1, 239-249.

SARI Süleyman, "Selefî Vehhâbilere Reddiye Eserler", Şubat 2010, 9/3, 327-346.

SEBER Abdulkerim, "Cifr/Ebced Metodunun Kur'ân Ayetlerine Tatbîki ve Ehl-i Beyt'le İlişkisi", Şubat 2005, 4/3, 235-267.

SELEN Sadi, "Piri Reis'in Şimalî Amerika Haritası Telifi", Kasım 2009, 9/2, 269-272.

SEZER İsmail Hakkı, "Âdemce'ye Giriş", Mayıs 2002, 2/1, 129-147.

SEZER İsmail Hakkı, "Kur'ân'da Şiir ve Şair",

Mayıs 2003, 3/1, 7-29.

SHARON Moshe, "Ehl-i Beyt -Ev Halkı", (Çev.: Cem Zorlu), Şubat 2005, 4/3, 341-353.

SOYUPEK Hasan, "Teşbih Sanatının Hadislerdeki Yansıması", Ekim 2007, 7/2, 141-161.

SÜMERTAŞ Burhan, "Yeni Bir Tefsir Tarihi: Siyasal Tefsirin Oluşum Süreci", Mayıs 2004, 4/1, 255-259.

ŞAHİN Adem, "Ergenlerde Dindarlık ve Empati", Mayıs 2008, 8/1, 149-166.

ŞAHİN Adem, "Ergenlerde Dindarlık, Algılanan Anne-Baba Dindarlığı ve Çocuk Yetiştirme Tutumları Arasındaki İlişki", Mayıs 2007, 7/1, 221-247.

ŞAHİN Adem, "The Psychology of Religious Behavior, Belief And Experience (Dînî Davranış, İnanç ve Tecrübenin Psikolojisi)", Mayıs 2001, 1/1, 250-251.

ŞENAT KAZANCI F. Asiye, "Kur'an Bağlamında Gayr-i Müslimle İletişimin Temel Adımları", Haziran 2009, 9/1, 211-231.

ŞENAT KAZANCI F. Asiye, "Kur'an'ın Ana Babaya İhsan İlkesinin İtaate Dönüşümü ve Geleneğe Etkisi", Eylül 2006, 6/1, 195-211.

ŞENAY Bülent, "'Orta Doğu Araştırmaları Birinci Dünya Kongresi' ve Almanya'da Oryantalist Çalışmalar", Şubat 2003, 2/3, 245-251.

ŞENEL Cahid, "İbn Rüşd Felsefesi", Ekim 2003, 3/2, 254-256.

ŞENZEYBEK Aytekin, "Dürzî Kutsal Metinleri 'Resailü'l-Hikme'", Aralık 2010, 10/2, 135-158.

ŞERAFÜDDİN Muhammed, "Kaderiyye Yahut Mu'tezile", (Yayına hazırlayan: Necmeddin Güney), Şubat 2004, 3/3, 433-447.

ŞERAFÜDDİN Muhammed, "Mu'tezile ve Husün-Kubuh", (Yayına hazırlayanlar: Kamil Güneş-Lütfi Cengiz-Cem Zorlu), Mayıs 2001, 1/1, 259-270.

ŞEREFEDDİN Mehmed, "Selçûkîler Devrinde Mezâhib", (Yayına hazırlayan: Seyit Bahçıvan), Ekim 2002, 2/2, 265-276.

ŞEYBÎ Kâmil Mustafa , "Sufilerin Erkânı ve Bunların Şiîlikle Benzerliği", (Çev.: Ali Çoban), Haziran 2009, 8/3, 417-437.

ŞİBAY Halim Sabit, "İnsaniyet, Fikr-i Dini, Medeniyet", Mayıs 2007, 7/1, 293-299.

ŞİMŞEK Halil İbrahim, "İmâm-ı Rabbânî Ahmed Farûkî Sirhindî'nin (ö. 1034/1624) Şîa ve Ehl-i Beyt'e Bakışı", Şubat 2005, 4/3, 199-209.

ŞİMŞEK M. Sait, "Mu'tezile Soruşturması", Şubat 2004, 3/3, 402-405.

ŞİMŞEK Selami, "Keşanlı Şeyh Süleyman Zâtî Efendi'nin Bazı Akâid Mes'elelerine Dâir Düşünceleri", Mart 2006, 5/3, 361-375.

TANRIKULU Abdullah, "Vahhabilik Risalesi", Şubat 2010, 9/3, 359-394.

TANYILDIZ Ahmet, "Şem'î, Ankaravî ve Bursevî Şerhleri ve Mesnevî'nın İlk 18 Beytini Yorumlama Yöntemleri", Şubat 2008, 7/3, 123-146.

TARAKCI Muhammet, "St. Thomas Aquınas ve İslâm", Şubat 2007, 6/3, 207-216.

TASA Muhammet, "Suriye Öykücülerinden Mâcid Reşîd El-'Uveyyid'in 'Sıcak Bir Yaz'ı", Aralık 2006, 6/2, 133-150.

TAŞ İsmail, "İslam Düşüncesinde Bir Zihniyet Dönüşümü", Şubat 2007, 6/3, 157-180.

TAŞ İsmail, "SSCB Döneminde İslâm Felsefesi", Şubat 2003, 2/3, 277-283.

TAŞĞIN Ahmet, "Mit ve Gerçeklik Arasında Alevîlikte Ehl-i Beyt", Şubat 2005, 4/3, 287-296.

TAŞĞIN Ahmet, "Soruşturma", (Ehl-i Beyt Soruşturması), Şubat 2005, 4/3, 418-420.

TEKİN Mustafa, "Osmanlı'da Ulemadan Aydına Dönüşüm Süreci-Sosyolojik Bir Yaklaşım-", Mayıs 2004, 4/1, 227-234.

TEKİN Mustafa, "Sosyolojinin 'Din' Problemi", Mayıs 2008, 8/1, 63-76.

TEKİN Mustafa,"Türkiye'de Aydın Kadınların Din Anlayışı", Ekim 2004, 4/2, 155-176.

TELKENAROĞLU M. Rahmi, "'Fıkhu'l-Evleviyyât'ın (Öncelikler Fıkhı) Kaynakları ve Kuralları", Haziran 2009, 9/1, 131-158.

TELL Carol,"Şair ve Mistik:Celaluddin Rûmi", (Çev.: İsmail Taş),Şubat 2008,7/3,305-314.

TENİK Ali, "Ahîliğin Tasavvufî Boyutu ve Şanlıurfa'da Ahîlik İzleri", Ekim 2002, 2/2, 133-159.

TEVFİK S. M., "Kerbelâ'da On Günlük Muharrem", (Yayına hazırlayan: Doğan Kaplan), Haziran 2009, 8/3, 459-464.

TOKPINAR Mirza, "Kur'ân'ı anlamada hadislerden yararlanmanın gerekliliği üzerine (el-Bakara Sûresi 286. ayet örneği)", Ekim 2005, 5/2, 21-42.

TONNESSON Stein, "Oryantalizm, Oksidantalizm ve Ötekini Tanımak", (Çev.: Necmeddin Güney), Şubat 2007, 6/3, 357-366.

TOPRAK Mehmet Sait, "'İnsan'ın Anlamı Üzerine Bir Araştırma': Abdülganî En-Nablûsî", Haziran 2009, 9/1, 99-130.

TOPRAK Mehmet Sait, "Hadislerin Rivâyeti Korunmasında Şahsi Kayıtlar", Mart 2009, 8/2, 101-126.

TOTTOLI Roberto, "İslamî Literatürde İsrâîliyyât Teriminin Kökeni ve Kullanımı", (Çev.: Mesut Kaya), Aralık 2010, 10/2, 201-215.

TUĞ Salih, "Prof. Dr. Muhammad Hamidullah 1908-2002 (1326-1423 h.)", (Oryantalizm Özel Sayısı - Muhammed Hamidullah'ın Aziz Hatırasına), Şubat 2003, 2/3, 9-12.

TUĞRAL Süleyman, "Fahreddin Razi'de Varlık-Mahiyet İlişkisi", Mayıs 2001, 1/1, 195-206.

TUNÇ Gökhan, "Sırların Dili / Mevlânâ'nın Rubailerinin Manzum Çevirisine Dair (Çev. Ziya Avşar)", Şubat 2008, 7/3, 341-344.

TUNÇBİLEK Hasan Hüseyin, "İslâm'ın Dışındaki Monoteist Düşünce ve İnançlarda Ulûhiyet Anlayışı", Mayıs 2003, 3/1, 140.

TURAN Maşallah, "Kur'an'ın Anlatım Üslubunda Sembolik Unsurlar", Eylül 2010, 10/1, 107-128.

TURAN Süleyman, "Akademik Bir Disiplin Olarak Misyoloji'nin Tarihçesi", Aralık 2010, 10/2, 27-41.

TURAN Süleyman-Yakup ÇOŞTU, "Diyalog mu Tebliğ mi: Hz Peygamberin Diyalog Örneği Olarak Sunulan Bazı Uygulamaları Üzerine Bir Değerlendirme", Mayıs 2007, 7/1, 105-118.

TÜLÜCÜ Süleyman, "Kur'an'da Bilgi, Kavramsal Çerçeve-Bilgi Türleri", Ekim 2005, 5/2, 245-250.

TÜRCAN Galip, "İmâmî Ehl-i Beyt Tanımının Dinî-Tarihî Temelleri", Şubat 2005, 4/3, 55-72.

TÜRCAN Galip, "Kelam'ın Meşrûiyeti Sorunu -Ehl-i Sünnet Kelamı ve Olgusal Gerçeklik Arasındaki İlişki-", Mart 2006, 5/3, 175-193.

TÜRCAN Talip, "Sünnî ve Mu'tezilî Fıkıh Usûlünün Tanımlanmasında Bir Kriter Olarak Şer'îlik Algısı ve İbâha Alanının Şer'îliği Sorunu Bağlamında Bir Örnekleme", Mart 2006, 5/3, 195-211.

TÜRKMEN Sabri, "Kur'an-ı Kerim'de Ezdâd", Aralık 2010, 10/2, 97-108.

TÜRKMEN Sabri, "Nazariyetu'n-Nahvi'l-Kur'an-î, Ahmet Mekkî El-Ensarî", Kasım 2009, 9/2, 264-267.

UĞUR Hakan, "İlahiyat Fakülteleri Tefsir Anabilim Dalı VI. ve VII. Eşgüdüm Toplantıları (3-5 Temmuz 2009 Erzurum / 11-13 Haziran 2010 Konya)", Eylül 2010, 10/1, 229-236.

UĞUR Hakan, "Kur'an ve Tarihselcilik, Dr. Şevket Kotan", Mayıs 2003, 3/1, 243-248.

ULUDAĞ Süleyman, "Soruşturma", (Ehl-i Sünnet Soruşturması), Mart 2006, 5/3, 440-450.

ULUPINAR Hamide, "Fusûsu'l-Hikem ve Mesnevî'de Peygamber Öyküleri (II), Dilaver Gürer", Şubat 2008, 7/3, 358-360.

ULUTÜRK Muammer, "Katolik Hıristiyanlığına Göre İsa'nın Halefi ve İlk Papa Havari Simun Petrus", Eylül 2006, 6/1, 145-167.

USLU Serdar, "Modern Arap Edebiyatının Usta Kalemleri, Prof Dr. Aida İmanquliyeva (Çev. Reşad İlyasov ve Qiyas Şükürov)", Ekim 2007, 7/2, 299-302.

UYANIK Mevlüt, "İslam Felsefesi Tarihi Dersleri 'notları' Prof. Dr. Hasan Şahin", Ocak 2002, 1/3, 183-187.

UYAR Gülgûn, "Ali-Fâtıma Evlâdı Arasında Bilgi İsnâdı (İlk Üç Asır)", Haziran 2009, 8/3, 239-258.

UYSAL Muhittin, "Hadisin Arap Dilbilimine Etkisi ve Hadisle İstişhâd Mes'elesi", Eylül 2006, 6/1, 97-126.

UYSAL Muhittin, "Hz. Peygamber'in Dil Yönü ve Edebiyat Literatüründe Geçen Hadislerde Belâğat", Aralık 2006, 6/2, 53-85.

UZUN Tacettin, "İmam Şâfiî'nin Edebî Kişiliği Üzerine", Mayıs 2002, 2/1, 213-218.

UZUNÇARŞILI İsmail Hakkı, "Osmanlılar'da Nakîbü'l-Eşraflık", (Yayına hazırlayan: Ali DADAN), Şubat 2005, 4/3, 451-458.

ÜÇER Cenksu, "Alevîliğin Neliği ve Şiîlik (Caferîlik) ile İlişkisinin Çerçevesi", Haziran 2009, 8/3, 205-238.

ÜÇER Cenksu, "Geleneksel Alevîlikte Ehl-i Beyt Anlayışı -Tokat Yöresi Örneği-", Şubat 2005, 4/3, 269-285.

ÜÇER Cenksu, "Tarihin Tahrifi İbn Sebe Meselesi, Sıddık Korkmaz", Mart 2006, 5/3, 467-472.

ÜLKEN Hilmi Ziya, "Din, Sanat ve Tarihî Materyalizm", Ekim 2005, 5/2, 259-267.

ÜZÜM İlyas, "Batılıların Alevîlik ile İlgili Çalışmalarda İslâm Dışı Öğeleri Öne Çıkarmaları -Melikoff'un Alevîlik'te Ali'nin Konumuyla İlgili Tespitlerinde Seçmeci ve Genellemeci Tavrı-",Şubat 2003, 2/3, 143-154.

ÜZÜM İlyas, "Soruşturma", (Ehl-i Beyt Soruşturması), Şubat 2005, 4/3, 421-423.

VAROL M. Bahaüddin, "El-Medhal İlâ Târîhi li'l Beyt, Prof. Dr. Faruk Ömer Fevzî", Şubat 2005, 4/3, 443-445.

VAROL M. Bahaüddin, "İslam Tarihi'nin İlk İki Asrında Ehl-i Beyt'e İdeolojik Yaklaşımlar", Şubat 2005, 4/3, 73-92.

VAROL M. Bahaüddin, "Soruşturma", (Ehl-i Beyt Soruşturması), Şubat 2005, 4/3, 409-413.

WAHYUDI Yudian, "Hanefi'nin Mukaddime Fi İlmi'l-İstigrâb'ına Arap Dünyasının Cevabı", (Çev. Doğan Kaplan), Şubat 2007, 6/3, 341-355.

WASKOW Arthur, "İsa, Rabbiler ve Madeni Para Üzerindeki Resim", (Çev.: Süleyman Turan), Aralık 2006, 6/2, 235-239.

WATT W. Montgomery, "Kur'ân'da Eleştirilen Hıristiyanlık",(Çev.:Tuncay İmamoğlu-Celal Büyük), Ekim 2002, 2/2, 213-217.

WEISS Bernard, "İslam Hukukunda Yorum: İctihâd Teorisi", (Çev.: Menderes Gürkan),Ekim 2003, 3/2, 185-196.

YAKUBOĞLU Kenan, "Mu'tezile'de Bilginin Kaynağı ve Değeri", Şubat 2004, 3/3, 315-330.

YAMAN Ahmet, "Abdullah b. Mes'ûd'un Hanefî Mezhebinin Oluşumundaki Rolü Bir Genel Kabulün Buhârî ve Müslim Rivâyetleri Çerçevesinde Gözden Geçirilmesi", Ekim 2004, 4/2, 7-26.

YAMAN Ahmet, "Bir Kavram Olarak 'Fıkıh Kâideleri' ya da İslam Hukukunun Genel İlkeleri", Mayıs 2001, 1/1, 49-75.

YAMAN Ahmet, "Diyanet'in 'Konulu Kur'ân Tefsiri'ne Hüküm Ayetlerini Anlama Bağlamında Bir Ta'lîk", Ekim 2001, 1/2, 187-194.

YAMAN Ahmet, "Ehl-i Beyt Fıkhının İmamı Hz. Ali ve Takip Ettiği İctihad Yöntemi", Şubat 2005, 4/3, 111-125.

YAMAN Ahmet, "İslam Hukuk İlmi Açısından Makâsıd İctihadının Ya Dateleolojik Yorum Yönteminin İlkeleri Üzerine", Mayıs 2002, 2/1, 25-51.

YAMAN Ahmet, "İslam'ı Sadece Kur'an'dan, Tarihi de Osmanlı'dan İbaret Zanneden Aceleci ve Eksik Bir Bakış Dolayısıyla Zorunlu Bir Tavzih", Şubat 2004, 3/3, 389-392.

YAMAN Ahmet, "Kur'an'da Yasamanın Arka Planı Olarak Ahlak", Eylül 2006, 6/1, 41-49.

YAMAN Ahmet, "Osmanlı Hukukçuları

Üzerine Özgün Bir Eser, Recep Cici, Osmanlı Dönemi İslam Hukuku Çalışmaları (Kuruluştan Fatih Devri Sonuna Kadar)", Osmanlı Dönemi İslam Hukuku Çalışmaları", Ekim 2001, 1/2, 205-207.

YASDIMAN Hakkı Şah, "Hıristiyanlığın Mimarı Pavlus'un Kadınların Örtünmesiyle İlgili Sözleri Üzerine Bir Değerlendirme", Ekim 2002, 2/2, 7-17.

YASDIMAN Hakkı Şah, "Yahudiliğin Erken Dönemlerindeki Örtünme Geleneği Üzerine Bir İnceleme", Mayıs 2005, 5/1, 33-54.

YAVUZ Adil, "Ehl-i Sünnet'e Göre Ehl-i Beyt'in Konumu -Sekaleyn Hadisi Üzerine Bir Değerlendirme-", Mart 2006, 5/3, 333-360.

YAVUZ Adil, "El-Kâdî İsmail b. Ali el-Ekva' (1338/1920- ..) ve Hiceru'l-Ilm ve Meâkılihi fi'l-Yemen", Mayıs 2003, 3/1, 249-254.

YAVUZ Adil, "Kur'an'da Eksiklik Olduğu İddiaları Bağlamında Bazı Surelerle İlgili Rivayetler Üzerine Bir Değerlendirme", Eylül 2006, 6/1, 7-39.

YAVUZ Hilmi, "'Oryantalizm' Üzerine Bir 'Giriş' Denemesi", Şubat 2003, 2/3, 53-63.

YAVUZ Hilmi, "Oksidantalizm Üzerine Notlar", Şubat 2007, 6/3, 373-375.

YAVUZ Salih Sabri, "İmamet-İsmet İlişkisi Çerçevesinde İbn Teymiyye'nin Ehl-i Beyt'e Yaklaşımı", Şubat 2005, 4/3, 189-198.

YAVUZ Şevket, "İslâm'ın Ötekileştirmeye Meydan Okuması veya "Ontolojik Öteki"den "Vasıfsal Öteki"ne İntikalin Macerası", Şubat 2007, 6/3, 135-156.

YAVUZ Şevket, "Takdirden Tahayyüle: Dinin Kadastrolaşması ve Varlığın Ötekileştirilmesi Bağlamında Oksidantalizmi Yeniden Düşünmek", Şubat 2007, 6/3, 107-122.

YAZICI Muhammed, "İbn Teymiyye'nin Sünnet Anlayışı ve Çizdiği Ehl-i Sünnet Profili", Mart 2009, 8/2, 47-86.

YAZOĞLU Ruhattin, "Ölümsüzlük İnancının Dayandığı Temeller",Ekim 2004, 4/2, 289-294.

YILDIRIM Ahmet, "Hadislerde Ehl-i Beyt", Mayıs 2005, 5/1, 227-232.

YILDIRIM Kadri, "Eyyâmu'l-Arab (Arap Savaşları) Bağlamında Zûkâr Savaşı ve Şiirleri Üzerine Bir İnceleme", Mart 2009, 8/2, 127-156.

YILDIRIM Kadri, "Klasik Dönem Şiî Kavramlaşma Sürecinde Şiirin Taşıyıcı Rolü", Haziran 2009, 8/3, 259-283.

YILDIRIM Mustafa, "Konya Hoca Ahmet Fakih Zaviyesi Çevresinde Oluşan Yapı Topluluğu", Ekim 2007, 7/2, 203-232.

YILDIZ Harun, "Ehl-i Beyt İnanışının Anadolu Alevîleri Üzerindeki İzdüşümleri", Şubat 2005, 4/3, 297-317.

YILMAZ Hayati, "Delâilü'n-Nübüvve Literatürüne Özgün Bir Katkı Peygamberlik ve Hz. Muhammed'in Peygamberliği", Ekim 2003, 3/2, 249-253.

YILMAZ İbrahim, "Edep ve dâb Kavramlarının Semaantiği ve Tarihsel Seyri", Aralık 2006, 6/2, 165-177.

YILMAZ Metin, "İlk İslam Fetihlerindeki Savaş Stratejileri ile Avlanma Taktikleri Arsındaki Benzerlik", Mart 2009, 8/2, 9-45.

YILMAZ Metin, "İslâm Tarihinin İlk Dört Asrında Kurumsal İş Birlikteliğine Bir Örnek: Muhtesib-Polis Dayanışması", Mayıs 2004, 4/1, 49-63.

YİĞİT Yaşar, "İnsanlık Onur ve Şerefinin Korunması Açısından Kazf ve Suçu ve Cezasının Değerlendirilmesi", Mayıs 2003, 3/1, 107-117.

YİĞİT Yaşar, "İslâm Ceza Hukukunda Kadınların Şahitliği", Mayıs 2001, 1/1, 77-94.

YÜCEL Fatih, "Zeydiyye-Ca'feriyye Arasında Kırılma Noktası -İmamların Masumiyeti Meselesi ve Masumiyet İnancının Zeydî Usûlüne Tesiri-", Haziran 2009, 8/3, 27-48.

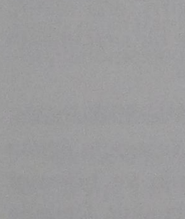
ZORLU Cem, "Abbâsî Devleti'ne Karşı İlk Silahlı Hareketler", Mayıs 2001, 1/1, 95-127.

ZORLU Cem, "Abdulhüseyin Ali Ahmed, Mevkıfu'l Hulefâi'l Abbâsiyyîn", Mart 2006, 5/3, 459-462.

ZORLU Cem, "İmam Mâlik ve Siyasî Otorite", Aralık 2006, 6/2, 7-20.

HAKEMLİ BİR AKADEMİK YAYIN OLARAK AHMET KELEŞOĞLU EĞİTİM FAKÜLTESİ DERGİSİ

İsmail ŞAHİN

10.11.1977 tarihinde Konya'nın Çumra ilçesinde dünyaya geldi. İlk ve ortaöğrenimini Konya'da tamamladı. 1998 yılında Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Matematik Eğitimi bölümünden mezun oldu. Amerika Birleşik Devletleri'nde Öğretim Teknolojisi alanında 2002 yılında University of Missouri'de yüksek lisansını ve 2006 yılında Iowa State University'de doktorasını tamamladı. Halen Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Bilgisayar ve Öğretim Teknolojileri Eğitimi Bölüm Başkanı olarak görev yapmaktadır.

ÖZET

Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi, Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi tarafından 1999 yılından beri yayınlanan hakemli bir akademik dergidir. Dergi yılda iki kez, Mart ve Eylül aylarında yayınlanmaktadır. Dergide, Sosyal Bilimler ve Fen Bilimleri ile bu alanların eğitim, öğretimine ilişkin çalışmalara, derlemelere, çevirilere ve özgün kitap incelemelerine yer verilmektedir. Bu çalışmada; AKEF Dergisi genel özellikleriyle tanıtılmış ve yayınlanan tüm makalelerin yazar dizini sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hakemli akademik dergi, Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi, yazar dizini.

AHMET KELESOGLU EDUCATION FACULTY (AKEF) JOURNALAS A PEER-REVIEWED ACADEMIC PUBLICATION

ABSTRACT

Ahmet Kelesoglu Education Faculty (AKEF) Journal is a peer-reviewed academic journal which has been published by Ahmet Kelesoglu Faculty of Education at Selçuk University since 1999. The journal is published twice a year - in March and September. Scholarly articles on all areas of the educational sciences take place in the journal. In this study, AKEF Journal has been introduced with its general features and an author index of all published articles has been presented.

Keywords: Peer-reviewed academic journal, Ahmet Kelesoglu Education Faculty (AKEF) Journal, author index.

GİRİŞ

Bu çalışmada, *Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*'nin biçimsel özellikleri, yayın politikası, makale değerlendirme süreci, erişim imkânları ve dağıtımı gibi genel özellikleriyle ilgili bilgiler sunulmakta ve dergide yer alan tüm makalelerin yazar dizini verilmektedir.

1. AKEF DERGİSİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi, yılda iki kez Mart ve Eylül aylarında Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi tarafından yayınlanmaktadır. Derginin ilk sayısı, 1999 yılında çıkarılmıştır. Bu yazının kaleme alındığı tarihe kadar toplam 23 sayı yayınlanmıştır. 2011 yılı itibariyle makale takip sistemi online olarak hizmete girmiştir.

Derginin editörlüğü, 2011 yılı itibariyle Doç. Dr. İsmail ŞAHİN tarafından yürütülmektedir. Editör yardımcılığını ise, Yrd. Doç. Dr. Musa DİKMENLİ ile Yrd. Doç. Dr. Bülent TARMAN üstlenmiştir. 2011 itibariyle derginin Yayın Kurulu'nda; Prof. Dr. Melek GÖKAY, Prof. Dr. Ahmet SABAN, Prof. Dr. Ali Murat SÜNBÜL, Doç. Dr. Ahmet COŞKUN, Doç. Dr. Şahin KESİCİ, Doç. Dr. İsa KORKMAZ, Yrd. Doç. Dr. Nurtuğ BARIŞERİ, Yrd. Doç. Dr. Osman ÇARDAK, Yrd. Doç. Dr. Ahmet ERDOĞAN, Yrd. Doç. Dr. Harun ŞİMŞEK ve Yrd. Doç. Dr. Mustafa YAVUZ yer almaktadır. *Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*'nin biçimsel özellikleri, yayın politikası, makale değerlendirme süreci, erişim imkânları, dağıtımı gibi bilgiler aşağıda kısaca sunulmaktadır.

1.1. DERGİNİN BİÇİMSEL ÖZELLİKLERİ

Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi, A4 kağıdı ebadında büyük boy olarak yayınlanmaktadır. İç kapak, künye, içindekiler sayfası ve editör yazısından sonra, ilk makale genellikle beşinci sayfadan başlamaktadır. Makaleler tek sütun ve Times New Roman yazı fontu, 10 punto olarak dizilmekte, tek numaralı sayfaların üst bilgisinde makale adı, çift numaralı sayfalarda ise yazar adları yer almaktadır. Sayfaların alt bilgisinde ise dergi adı, sayısı ve tarihi yer almaktadır.

1.2. DERGİNİN YAYIN POLİTİKASI VE KURALLARI

Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi, yılda bir cilt ve her ciltte iki sayı olarak yayınlanan, hakemli ve bilimsel bir dergidir. Dergide, Sosyal Bilimler ve Fen Bilimleri ile bu alanların eğitim ve öğretimine ilişkin çalışmalara, derlemelere, çevirilere ve özgün kitap incelemelerine yer verilmektedir. Derginin yayın dili Türkçedir. Ancak yabancı diller bölümüne mensup yazar(lar), kendi alan dillerini kullanabilirler.

Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi, ülkemizden ve yurt dışından sosyal ve fen bilimlerinin tüm alanlarıyla ilgili bilimsel çalışmaları değerlendirerek ve en az iki hakem oluru alan makaleleri yayınlayarak, alana katkı sağlamayı amaçlayan bir yayın organıdır. Akademik ve bilimsel nitelikte hazırlanmış, teorik boyutu yeterince ele alınmış derleme ve araştırma makalesi özelliği taşıyan tüm yazılar dergi tarafından değerlendirilmektedir.

Dergiye gönderilen makaleler, daha önce başka bir yerde yayınlanmamış ya da yayınlanmak üzere gönderilmemiş olmalıdır. Herhangi bir sempozyum ya da kongrede sunulmuş makalelerde kongrenin adı, yeri ve tarihi belirtilmelidir.

Makalelerde Türkçe ve İngilizce özet bulunması zorunlu olup; giriş, ana metin, sonuç ve kaynaklar şeklinde bir sıralamanın yapılması tercih edilmektedir.

Yayınlanan makalelerin her türlü telif hakkı, *Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi*'ne, hukuki ve bilimsel sorumlulukları ise yazar(lar)a aittir. Dergide değerlendirilmek üzere makale gönderen yazar(lar), bu hususları peşinen kabul etmiş sayılır.

1.3. MAKALE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

2011 yılı itibariyle online makale takip sistemine geçilmiştir. Yazarlar makalelerini dergi otomasyon sistemini kullanarak gönderebilmektedirler.

Editörler, gelen makaleleri ön değerlendirmeye tabi tuttuktan sonra aşağıdaki işlem sırası takip edilir.

1. Teknik incelemesi yapılır (yazım kurları yönünden). Yazım kurallarına uymayan makaleler yazara geri gönderilir.
2. Bilimsel bakımından incelenmek üzere en az iki hakeme gönderilir. Makaleyi değerlendiren hakemlerin kimlikleri hakkında yazar(lar)a, gönderilen makalenin kime ait olduğu konusunda da hakemlere bilgi verilmez. Hakem raporlarının biri olumlu diğeri olumsuz olması durumunda üçüncü hakeme gönderilir. Hakem raporları gizlidir ve iki hakemden olumlu rapor alamayan makaleler, yayınlanmaz ve yazar(lar)ına iade edilmez; bu konuda idari ve adli sorumluluk kabul edilemez.
3. Hakemler tarafından düzeltme istenen makaleler ise, gerekli değişiklikler için yazar(lar)ına geri gönderilir. Düzeltilmiş metni, belirtilen süre içinde dergiye ulaştırmak yazar(lar)ın sorumluluğundadır.

1.4. YER ALDIĞI VERİ TABANLARI VE ERİŞİM İMKANLARI

Derginin sayılarına, Selçuk Üniversitesi Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi'nin web sayfasından ulaşılabilmektedir. AKEF Dergisi'nin basılı nüshalarına bazı kütüphanelerden de ulaşılabilmektedir.

1.5. DERGİNİN DAĞITIMI

Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi'nin her sayısı 150 adet basılmakta ve ücretsiz dağıtılmaktadır.

2. YAZAR DİZİNİ

Derginin, 2008'in 25. sayısı ile 2009'un 29. sayısı arasında yayınlanan makaleleri, yazar soyadlarına göre aşağıda verilmiştir.

ACAT M. Bahaddin, UZUNKOL Ebru (Demir), İlköğretim Programlarındaki Alternatif Değerlendirme Yöntemlerinin Uygulanmasında Karşılaşılan Sorunlara İlişkin Sınıf Öğretmenlerinin Görüşleri, 2009-29/337-356.

AKDAĞ Hakan, İlköğretim II. Kademe 6. ve 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Öğrencilerin, Bilişsel ve Duyuşsal Giriş Davranış Özelliklerinin Başarı ve Tutumlarına Etkisi, 2008-25/53-68.

AKIŞ Ayhan, BAŞKAN Hasan Ozan, Salihli'nin (Manisa) Yerleşme Özellikleri, 2009-27/31-50.

AKIŞ Ayhan, Karaman İlinin Turizm Potansiyeli, 2009-28/.

ALACAPINAR Füsun G., Yapılandırmacı Yaklaşım ve Vitamin Yazılımına Göre Programın Değerlendirilmesi, 2009-28/.

ALTUN Taner, GÜLBEN Aysun, Okulöncesinde Özel Gereksinim Duyan Çocukların Eğitimindeki Uygulamalar ve Karşılaşılan Sorunların Öğretmen Görüşleri Açısından Değerlendirilmesi, 2009-28/.

ARDA Zuhal, Türk Sanatı İkonografisinde Kün – Ay Motifleri ve Çağdaş Türk Resmine Yansıması, 2008-25/21-32.

ARI Asım, Öğretmen Adaylarının İlköğretim Programıyla İlgili Eğitim Fakültelerinde Kazandıkları Bilgi ve Beceri Düzeylerine İlişkin Görüşleri, 2009-29/251-274.

ARI Kâmil, SAVAŞ Ekrem, GONCA Şükran, İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Matematik Kaygısının Nedenlerinin İncelenmesi, 2009-29/211-230.

ASLAN Emet Egemen, M.Ö. 6–4. Yy. Arasında Yunan Seramik Sanatında Görülen Bazı Seramik Yağ Şişelerinin Tasarım Analizi, 2009-28/.

ASLAN Oktay, SAĞIR Şafak Uluçınar, CANSARAN Arzu, Çevre Tutum Ölçeği Uyarlanması ve İlköğretim Öğrencilerinin Çevre Tutumlarının Belirlenmesi, 2008-25/283-295.

ASLANARGUN Engin, Eğitim Planlamasının

Önemli Bir Unsuru Olarak Mikro Planlama (Bilecik İli Pazaryeri İlçesi Örneği), 2008-25/69-88.

AYAN Sinan, DÜNDAR Hakan, Eğitimde Okulöncesi Yaratıcılığın ve Oyunun Önemi, 2009-28/.

AYDOGAN İsmail, Okul Yöneticilerinin Öğretmenleri Etkileme Becerileri,2008-25/33-51.

AYDOĞMUŞ Elif, SARIKOÇ Ahmet, BERBER Nilüfer Cerit, Lise 2 Fizik Dersi İş-Enerji Konusunun Öğretiminde 5E Modelinin Öğrenci Başarısına ve Tutuma Etkisinin Araştırılması, 2009-29/83-94.

BAŞBUĞ Fatih, 1914 Çallı Kuşağı'nın Türk Resim Sanatına Etkisi, 2009-29/371-392.

BAŞTUĞ Muhammet, KORKMAZ İsa, Beyin Temelli Öğrenme Yaklaşımının İlköğretim 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretiminde Kullanılması, 2009-29/407-421.

BAYHAN Pınar, BENCİK Saniye, Erken Çocukluk Dönemi Programlarından Waldorf Yaklaşımına Genel Bir Bakış, 2008-26/15 -25.

BAYINDIR Nida, Bilgi-İşlem Modelinin Oluşumunda Öğrenme Stratejilerinin Öğretimine Ayrılan Zaman, 2008-25/187-200.

BAYRAK Beyza Karadeniz, Sinir Hücrelerinde İletim ve Bunun Öğrenme Sürecine Etkisi, 2008-25/101-113.

BERBER Nilüfer Cerit, SARI Musa, Kavramsal Değişim Metinlerinin İş, Güç, Enerji Konusunu Anlamaya Etkisi, 2009-27/159-172.

BOZKURT Ali, Değişken Katsayılı Lyapunov Tipi Matris Fark Sistemlerinin Çözümleri, 2008-26/45 -54.

BOZYİĞİT Recep, Mavi Boğaz (Konya) ve Çevresinin Jeomorfolojik Özellikleri, 2009-29/231-250.

BOZYİĞİT Recep, TUNÇ Hakan, Doğu Karadeniz Bölümünde Hemşin-Modaçar Akarsu Havzalarının Bitki Örtüsü, 2009-28/.

BÜYÜKEKİZ Mehmet, Okul Öncesi Eğitim Alan ve Almayan İlköğretim 1. Sınıf Öğrencilerinin Resim Uygulamalarındaki Farklılıklar, 2008-25/391-404.

CEBRAİLOĞLU Orhan, Çağdaş Azerbaycan Resim Sanatında Minyatür Etkileri, 2009-27/51-70.

CEBRAİLOĞLU Orhan, Plastik Sanatlarda Sanatçı Üretiminin Ekonomik Boyutları, 2009-28/.

ÇAKIRER H. Serdar, İRDEN Sühan, Türk Musikisinde Nazariyatçılara ve Bestekârlara Göre Buselik Makamının Karşılaştırılması, 2009-28/.

ÇAKIRER H. Serdar, OTER Tolga, Geçmişten Günümüze Ud Yapımcıları ve Ud Yapımında Kullanılan Yöntemler, 2009-27/307-324.

ÇAYDERE Öznur Öztosun, DEMİRKAYA Ezgi, 6. Sınıf Öğrencilerinin Müziksel Zekâlarıyla Akademik Başarılarının İlişkisi (Bolu İli Örneği), 2008-26/73-80.

ÇELİKKAYA Tekin, KUŞ Zafer, Sosyal Bilgiler Dersinde Öğrencilerin Öğrenme Stratejilerini Kullanma Durumları, 2009-29/321-336.

ÇELİKÖZ Nadir, SEÇER Zarife, DURAK Tuğba, Suç İşleyen ve İşlemeyen Çocukların Düşünme Becerileri ve Ahlaki Yargılarının İncelenmesi, 2008-25/335-350.

ÇOKLAR Ahmet Naci, ODABAŞI Hatice Ferhan, Eğitim Teknolojisi Standartları Açısından Öğretmen Adaylarının Ölçme ve Değerlendirme Özyeterliklerinin Belirlenmesi, 2009-27/01-16.

DALKIRAN Ahmet, İslamiyet Öncesi Türk Sanatı'nda Şamanizm'in Etkisi, 2008-25/371-390.

DURSUN Özcan Özgür, KUZU Abdullah, Öğretmenlik Uygulaması Dersinde Yaşanan Sorunlara Yönelik Öğretmen Adayı ve Öğretim Elemanı Görüşleri, 2008-25/159-178.

GÖKYER Necmi, İlköğretim Okulu Müdürlerinin Öğretim Liderliği Rollerini Gerçekleştirme Düzeyleri ve Bu Rolleri Sınırlayan Etkenler, 2009-29/113-129.

GÜLTEKİN Mehmet, ÇUBUKÇU Zühal,

DAL Sibel, İlköğretim Öğretmenlerinin Eğitim-Öğretimle İlgili Hizmetiçi Eğitim Gereksinimleri, 2009-29/131-152.

GÜVEN Z. Zühal, SÜNBÜL Ali Murat, Öğrenme Sitillerine Dayalı Etkinliklerin Öğrencilerin Dinleme Becerileri, İngilizce Dersine Yönelik Tutumları ve Öğrenilenlerin Kalıcılığına Etkisi, 2009-28/.

GÜZEL Hatice, ORAL İmran, S.Ü. Eğitim Fakültesi OFMAE Bölümü Öğrencilerinin Okul Deneyimi Etkinlikleri Üzerine Bir Araştırma, 2008-25/249-261.

GÜZEL Hatice, ORAL İmran, YILDIRIM Abdurrahman, Lise II Fizik Ders Kitabının Fizik Öğretmenleri Tarafından Değerlendirilmesi, 2009-27/133-142.

HAKVERDİOĞLU Metin, Fâiz Efendi ve Şâkir Bey Mecmuası, 2008-25/131-144.

HAKVERDİOĞLU Metin, Lâle Devri Kaside Şairleri ve Divanlara Girmemiş Dört Kaside Örneği, 2008-26/247-266.

HALAT Erdoğan, Webquest-Temelli Matematik Öğretiminin Sınıf Öğretmeni Adaylarının Geometrik Düşünme Düzeylerine Etkisi, 2008-25/115-130.

HAZIR Arzu, TÜRKMEN Lütfullah, İlköğretim 5. Sınıf Öğrencilerinin Bilimsel Süreç Beceri Düzeyleri, 2008-26/81 -96.

IŞIK Ayşe Nergis, GÜRSEL Musa, Örgüt Kültürünün Bazı Değişkenlere Göre Analizi (Eğitim Fakültesi Örneği), 2009-27/187-206.

IZGAR Hüseyin, ERTEKİN A. Levent, DENİZ M. Engin, Aynı İş Kolunda Çalışan Sendikalı ve Sendikasız İşgörenlerin İş Doyumu, 2009-28/.

IZGAR Hüseyin, Okul Yöneticilerinde İş Doyumu ve Örgütsel Bağlılık, 2008-25/317-334.

İLASLAN Özlem, SÜNBÜL Ali Murat, Ortaöğretim Öğrencilerinin Özlük Niteliklerinin ve Baskın Ben Durumlarının İletişim Becerileri İle İlişkisi, 2008-26/27-43.

İLĞAN Abdurrahman, Klinik Denetimden Gelişimsel ve Yansıtıcı Denetime Geçiş, 2008-25/263-282.

KARTAL Sadık, Tezsiz Yüksek Lisans Programlarına Devam Eden Öğretmen Adaylarının Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumları, 2009-28/.

KAYA Barış, Sosyal Bilgiler Öğretmen Adaylarının Transferin Öğretimi İle İlgili Öz-Yeterlik Düzeylerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2009-27/99-116.

KAYA Emin Erdem, ÇİLDEN Şeyda, Türkiye'deki Üniversitelerin Müzik Öğretmeni Yetiştiren Anabilim Dallarındaki Viyolonsel Eğitiminde Türk Müziği Ürünlerinin Kullanım Durumlarının İncelenmesi, 2009-29/65-82.

KILIÇ Ilgım, Müzik Öğretmeni Adaylarının Müzik Öğretim Yöntem Bilgilerinin Araştırılması, 2008-26/107-119.

KIRMIZI Bülent, Anadolu Lisesi Öğrencilerinin Almanca Dersinin Öğretimine Yönelik Görüşlerinin Belirlenmesi, 2009-29/197-210.

KIYAR Neslihan, Orta Asya'dan Anadolu'ya Değişen Coğrafyalarda Petroglifler, 2008-26/177-190.

KOCA Şehriban, Mesleki Müzik Eğitimi Alan ve Almayan Lise Öğrencilerinin Kişisel Uyum Düzeylerinin İncelenmesi, 2009-28/.

KOCA Şehriban, Müzik Eğitimi Alan ve Almayan Lise Öğrencilerinin Sosyal Uyum Düzeylerinin İncelenmesi, 2009-29/49-63.

KORKMAZ Özgen, YEŞİL Rüştü, AYDIN Davut, Öğretmen Adaylarının Çoklu Zeka Algıları, 2009-27/221-240.

KURNAZ Ahmet, SÜNBÜL Ali Murat, İlköğretim Beşinci Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Beceri ve İçerik Temelli Eleştirel Düşünme Öğretiminin Öğrencilerin Erişi ve Öz-Değerlendirmelerine Etkisi, 2008-26/227-246.

KURT Hakan, KAYA Baştürk, ATEŞ Ali, KILIÇ Selda, Biyoloji Öğretmen Adaylarının Biyolojik Okuryazarlığı, 2009-27/17-30.

KURTULGAN Kürşat, KÖSTÜKLÜ Nuri, İlköğretim II. Kademe Sosyal Bilgiler Dersi Tarih Konularının Öğretiminde, Öğretmen ve

Müfettiş Görüşlerinin Değerlendirilmesi, 2009-29/173-196.

KUTLUK Özer, Sınıf Öğretmeni Adaylarının İlköğretim Müzik Eğitimi Hakkındaki Görüşleri ve Müzik Dersi Verme Konusunda Kendilerine Güvenleri, 2009-29/289-302.

KUTLUK Özer, Sınıf Öğretmeni Adaylarının Müzik Eğitimleri ve Üniversitede Aldıkları Müzik Eğitimine İlişkin Görüşleri, 2009-29/275-288.

MEYDAN Ali, DOĞU Süleyman, DİNÇ Muhittin, Öğretmen Adaylarının Çevre Sorunları Konusundaki Farkındalık ve Duyarlılıkları, 2009-28/.

MEYDAN Ali, DOĞU Süleyman, İlköğretim İkinci Kademe Öğrencilerinin Çevre Sorunları Hakkındaki Görüşlerinin Bazı Değişkenlere Göre Değerlendirilmesi, 2008-26/267-277.

MÜLAZIMOĞLU A. D., MÜLAZIMOĞLU İ. E., MERCİMEK Bedrettin, 4-[(2-Hidroksietilimino)Metil] Benzen-1,3-Diol'ün Sentezi, Yapı Aydınlatması, Modifikasyonu ve Elektrokimyasal Davranışlarının İncelenmesi, 2008-26/167-176.

MÜLAZIMOĞLU İbrahim Ender, ÖZKAN Erdal, NPDAS ile Modifiye Edilmiş Camsı Karbon Elektrot Yüzeyinde Kuersetin'in Elektrokimyasal ve Spektroskopik Davranışlarının İncelenmesi, 2008-25/201-216.

ORBAY Keziban, CANSARAN Arzu, KALKAN Melek, Öğretmen Adaylarının Küresel Isınmaya Bakış Açısı, 2009-27/85-98.

ORUÇ Şahin, ULUSOY Kadir, Sosyal Bilgiler Öğretimi Alanında Yapılan Tez Çalışmaları, 2008-26/121-132.

OTACIOĞLU Sena Gürşen, Müzik Eğitimi Bölümü Öğrencilerinin Problem Çözme, Özgüven Düzeyleri İle Çalgı Başarılarının Karşılaştırılması, 2008-26/143-154.

ÖZASLAN Gökhan, GÜRSEL Musa, Eğitim Yöneticilerinin Güç Tipi Tercihlerinin Değerlendirilmesi, 2008-25/351-370.

ÖZÇİMEN Aycan, Etkili – Anlaşılır Konuşma Eğitimi İçin Gerekli Temel Faktörler, 2008-26/155-166.

PEKER Bilge, CİHANGİR Ahmet, Üçgensel Sayılar ve Pell Denklemleri ile İlişkileri Üzerine, 2008-25/179-186.

PEKER Murat,HALAT Erdoğan,İlköğretim I. Kademe Matematik Programının Eğitim Durumları Boyutunun Öğretmen Görüşleri Doğrultusunda İncelenmesi, 2008-26/209-225.

PİLTEN Pusat, Matematiksel Muhakemeyi Değerlendirme Ölçeği: Ölçek Geliştirme, Güvenirlik ve Geçerlik Çalışması, 2008-25/297-316.

SARIKOÇ Ahmet, BOZKURT Ersin, Fizik Eğitiminde Sanal Laboratuar, Geleneksel Laboratuarın Yerini Tutabilir mi?, 2008-25/89-100.

SAYGIN Yeliz, ARSLAN Coşkun, Üniversite Öğrencilerinin Sosyal Destek, Benlik Saygısı ve Öznel İyi Oluş Düzeylerinin İncelenmesi, 2009-28/.

SEÇER Zarife, ÇELİKÖZ Nadir, SARI Hakan, ÇETİN Şaban, BÜYÜKTAŞKAPU Sema, Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında Çalışan Öğretmenlerin Kaynaştırma Eğitimine Yönelik Tutumları (Konya İli Örneği), 2009-29/393-406.

SERİN A. Yaşar, Geleneksel Türk Ebru Sanatında Kronolojik Gelişim Süreci İle İlgili Bir Değerlendirme, 2008-26/97 -105.

SEVİNÇ Sema, KOLDEMİR Serdar, Anadolu Güzel Sanatlar Liselerinde Bilgisayar Destekli Müzik Eğitiminin Kullanılabilme Durumu, 2009-27/287-306.

SEVİNÇ Sema, ÖNER Ayçin Gürler, Türkiye'de İlköğretim 2. Kademe 8. Sınıf Öğrencilerinin Müzik Dersinden Edindikleri Kazanımlar Üzerine Bir Çalışma, 2009-28/.

SOYLU Yasin, 7. Sınıf Öğrencilerinin Cebirsel İfadeleri ve Harf Sembollerini (Değişkenleri) Yorumlamaları ve Bu Yorumlamada Yapılan Hatalar, 2008-25/237-248.

SÖĞÜT Ömer, SÖĞÜT Dilek, AKAY Hayri, Fizik, Kimya ve Biyoloji Öğretim Programlarının İçerik Öğesi Bakımından Değerlendirilmesi, 2009-29/95-112.

ŞAHİN Cengiz, Eğitim Fakültesinde Öğrenim Gören Öğrencilerin Umutsuzluk Düzeyleri, 2009-27/271-286.

ŞAHİN Mehmet, ŞENKAL Ozan, SARIKOÇ Ahmet, Yer Yüzey Sıcaklığının Price–1984 Algoritmasına Bağlı Hesaplaması, 2009-27/241-254.

ŞENEL Elif, 1970'ten 1990'a Kadar Türkiye'de Kavramsal Sanat, 2009-28/.

ŞİMŞEK Dağıstan, DEMİR Bilal, KURBANLI Abdullah Selçuk, Denklem Sisteminin Çözümleri, 2009-28/.

TAKMAZ Şerife, YAVUZ Mustafa, İlköğretim Okullarında Örgütsel İletişim Düzeyi İle Öğretmenlerin Karara Katılma Davranışlarının Analizi, 2009-29/01-18.

TAŞER Seyit, Darülfünun-ı Şahane'de Kayıt, Ücret ve İmtihanlar İle İlgili Hususlar ve Başarılı Öğrencilerin Ödüllendirilmesi, 2009-29/357-370.

TAŞKAYA Serdarhan Musa, BAL Turgut, Sınıf Öğretmenlerinin Sosyal Bilgiler Öğretim Yöntemlerine İlişkin Görüşleri, 2009-27/173-186.

TEKİN Seher, ÜSTÜN Ahmet, Amasya Eğitim Fakültesi Öğretmen Adaylarının Eğitim Süreci Hakkındaki Felsefi Tercihlerinin Tespiti, 2008-25/145-158.

TEMİZ Burak Kağan, TAN Mustafa, Grafik Çizme Becerilerinin Kontrol Listesi İle Ölçülmesi, 2009-27/71-84.

TEMİZ Burak Kağan, TAN Mustafa, Lise 1. Sınıf Öğrencilerinin Grafik Yorumlama Becerileri, 2009-28/.

TEMİZ Ebru, Okul Korolarının Öğrencilerin Arkadaşlık İlişkilerine Etkileri ve Gerekliliği Hakkında Müzik Öğretmenlerinin Görüşleri, 2008-26/133-142.

TEMUR Turan, Dinleme Metinlerinden Önce ve Sonra Sorulan Soruların Üniversite Öğrencilerinin Dinlediğini Anlama Beceri Düzeyine Etkisi, 2009-29/303-319.

TURAN Refik, AKDAĞ Hakan, İlköğretim 6.ve7.Sınıf Sosyal Bilgiler Öğretim Programının Sosyal Bilgiler Öğretmenleri Açısından Uygulama Dönütleri (Konya İli Örneği), 2009-28/.

TÜRKYILMAZ Mustafa, CAN Remzi, KARADENİZ Abdulkerim, Alımlama Estetiği ve Okur Merkezli Yaklaşımın Eski Edebiyat Eğitimine Uygulanması, 2009-29/153-172.

ULUSOY Kadir, Lise Öğrencilerinin Tarih Dersi Sayesinde Elde Ettiği Bazı Kazanımlar, 2009-28/.

ÜNALDI Ülkü Eser, ALAZ Ayşegül, Coğrafya Öğretmenliğinde Okuyan Öğretmen Adaylarının Mesleki Kaygı Düzeylerinin Bazı Değişkenler Açısından İncelenmesi, 2008-26/1-13.

ÜNÜVAR Perihan, SENEMOĞLU Nuray, Babaların 3-6 Yaş Grubu Çocuklarıyla Geçirdikleri Zamanın Niteliğini Belirleme, 2008-26/191-208.

YAVUZ Mustafa, Eğitim Araştırmaları İle İlgili Öğretmen ve Yönetici Görüşlerinin Analizi, 2009-27/143-158.

YAZICI Ersen, SULAK Hacı, Öğrenme Stilleri ile İlköğretim Beşinci Sınıf Matematik Dersindeki Başarı Arasındaki İlişki, 2008-25/217-236.

YAZICI Kubilay, ÇAYCI Barış, İlköğretim Sınıf ve Sosyal Bilgiler Öğretmenliği Anabilim Dallarında Öğrenim Gören Öğretmen Adaylarının Sosyal Bilgiler...., 2009-27/207-220.

YEŞİL Rüştü, KORKMAZ Özgen, Öğretmen Adaylarının Televizyon Bağımlılıkları, Okuryazarlık Düzeyleri ve Eğitselliğine İlişkin Düşünceleri, 2008-26/55 -72.

YILDIRIM Serkan, KARAMAN Selçuk, "Her Öğretmene Dizüstü Bilgisayar" Kampanyasına Katılan Öğretmenlerin Bilgisayarları Kullanım Durumları: Erzurum İli Örneği, 2009-27/117-132.

YILMAZ Ecir, ÖZKAN Erdal, Toprakta Bulunan Zn, Cu, Pb ve Cd Metallerini 4-Morfolinoasetofenon Tiyosemikarbazonla Ekstrakte Ettikten Sonra ICP-AES ile Tayini,

2008-25/1-19.

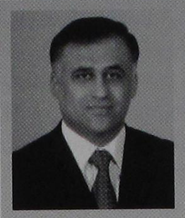
YILMAZ Hüseyin, AKANDERE Osman, KORKMAZ İsa, İlköğretim Birinci Kademe 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Kavram Haritalarının Kullanılmasının Başarıya Olan Etkisi, 2009-29/19-27.

YILMAZ Mücahit, DOĞAN Oğuz, Y0.6Gd0.4Ba2Cu3-xNbxO7-_ Süperiletkeninin Yapısal Özellikleri, 2009-27/255-270.

YİĞİT Nalan, KARAKAYA Oğuz, Türk Müziği Anasanat Dallarında Koro Eğitimi ve Yönetimi Uygulamaları, 2009-29/29-47.

TARİHİN PEŞİNDE ULUSLARARASI TARİH VE SOSYAL ARAŞTIRMALAR DERGİSİ*

Necmi UYANIK**

1969 Konya - Beyşehir İlçesi Çukurkent Köyü doğumludur. Çukurkent İlkokulu, Hüyük Ortaokul ve Lisesi ardından 1989'da Selçuk Üniversitesi Meslek Yüksek Okulunu ve 1993'de Hacettepe Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünü bitirdi. 1994'de S.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Türk Tarihi Ana Bilim Dalında Araştırma Görevlisi olarak göreve başladı. 1996'da S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı Yakınçağ Tarihi Bilim Dalında Yüksek Lisans programını tamamladı. Aynı yıl içerisinde Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümüne görevlendirildi. 2003'te S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı, Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Bilim Dalında Doktora programını tamamladı. 2005 Şubat ayında S.Ü. Fen-Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Bilim Dalında Yardımcı Doçentliğe atandı. 2010 Nisan'ında Doçent oldu. Halen Tarih Bölümünde Doçent olarak görevini sürdürmektedir.

* www.tarihinpesinde.com
tarihinpesinde@hotmail.com
** necmiuyanik@hotmail.com.

ÖZET

Tarihin Peşinde dergisi, tarih merkezde olmak üzere Sosyal Bilimlerle ilgili uluslararası yılda iki defa çıkan hakemli bir yayın organıdır. Toplumun problemlerini çözme adına uluslararası dergilerin evrenseli yakalayabilme özelliğiyle bilimsel önem arz ettiği günümüzde, *Tarihin Peşinde*, Konya İlinin ilk uluslararası dergisidir. Yazar kadrosu, yerli ve yabancı çok sayıda değerli akademisyenden oluşmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Tarihin Peşinde Dergisi, Süreli Yayın, Tarih, Konya, Necmi Uyanık.

THE PURSUİT OF HİSTORY -İNTERNATİONAL PERİODİCAL FOR HİSTORY AND SOCİAL RESEARCH

ABSTRACT

The Pursuit of, published twice a year, is an international refereed journal of Social Sciences particularly focus on history. On the behalf of finding solutions of the social problems, today, the international journals with the characteristics of its universalism are noteworthy for the academic world. In this context, The Pursuit of History, as a journal for the social sciences, is the first international journal of Konya. The board of the journal consists of many distinguished academicians.

Keywords: The Pursuit of History, Periodical, Konya, Nemci Uyanik.

DERGİNİN YAYINI VE AMACI

Mart 2009'da ilk sayısı yayınlanan *Tarihin Peşinde dergisi,* tarih başta olmak üzere sosyal bilimlerle ilgi beş dilde yayın yapan hem basılı hem de elektronik web ortamlı bir dergidir. Türk ve dünya tarihi merkezde olmak üzere, sosyal alanları kapsayan bütün konular, ilgi alanına girmektedir. Dergi, toplumun problemlerini çözmek adına; "Ormanın bütününü görmek" yaklaşımıyla, makale (kitap tanıtımı, röportaj, tartışma vs.) formatında yayıncılığı dikkate almayı amaçlamaktadır.

Çağdaş dünyada, modernleşme, post-modernizm, küreselleşme gibi kavramların tartışıldığı bir ortamda, geçmişte bazen göz ardı edilen sosyal bilimlerin önemi, yeni problematik yaklaşımlarla ya da açıklamalarla Türkiye adına akademik bir platformda tarihe katkı olarak ortaya konmaya çalışılmıştır.

Yerli ve yabancı çok sayıda sosyal bilimci akademisyenin katkı sağladığı *Tarihin Peşinde dergisi,* değerli Türk fikir adamı İsmail Gaspıralı'nın ifadesiyle "Milletine hizmet etmek istiyorsan, elinden gelen işle başla" sözünden hareketle, özel girişimci yapısıyla devletten herhangi bir yardım almadan, Selçuk Üniversitesi ve Konya kültür tarihi adına hizmete devam etmektedir. 2010 yılında dördüncü sayısını çıkaran dergi, 62 değerli (kitap tanıtımı dâhil) makaleyi yerli ve yabancı okuyucusuyla buluşturmuştur. Beşinci sayısını 23 Nisan 2011'de yayın hayatına kazandıran dergin yayın faaliyeti, hakem süreci ile birlikte devam etmektedir.

Dergimizin tanıtımına yer verilmesi münasebetiyle, ilgili şahıs/kurumlara ve ayrıca dergimizde görev yapan saygın tüm akademisyen arkadaşlarımıza, yine dergimizin bazı sayılarına destek sağlayan Kompen ve Aybil Yayıncılık gibi kurumlarımıza, dergimizin Yönetim ve Yayın Kurulu adına, dergi editörü olarak teşekkür etmeyi borç bilirim.

DERGİNİN YAYIN İLKELERİ, YÖNETİMİ-YAYIN VE HAKEM KURULLARI

I.Yayın İlkeleri

1- *Tarihin Peşinde -Uluslararası Tarih ve Sosyal Araştırmalar Dergisi-/The Pursuit Of History -İnternational Periodical For History And Social Research-,* uluslararası hakemli bir dergi olup, bahar ve güz olmak üzere yılda iki kez yayınlanır.

2- Dergide Türk tarihi ağırlıklı olmak üzere sosyal bilimler alanında yazılmış olan makaleler yayınlanır.

3- Dergiye gönderilen makalelerin özgün bir çalışma olması, daha önce yayınlanmamış olması gerekmektedir. Ulusal ve uluslararası sempozyumlarda sunulan tebliğler, başka bir yerde yayınlanmamış olması ve makale içinde, sunulduğu sempozyum vb. belirtilmek kaydıyla yayınlanabilir. Makale içeriklerinin her türlü yasal sorumluluğu, yazarlarına aittir.

4- Makaleler için telif ücreti ödenmez. Yazarlar dergi lehine makalelerinin telif hakkından feragat ettiklerini kabul ederler.

5- Derginin yayın dili Türkçe olmakla birlikte uygun görüldüğü takdirde İngilizce, Almanca, Fransızca ve Rusça yazılara da yer verilecektir.

6- Makalelerin başında, 200 kelimeyi aşmayacak şekilde özet metin ve 5 kelimelik anahtar sözcükler bulunmalıdır. Türkçe makalelerde, Türkçe özet ve anahtar kelimelerin yanı sıra, yazarın kullandığı İngilizce, Fransızca, Almanca veya Rusça gibi dillerden birisine ait özet ve anahtar kelimeler yer almalıdır. Yukarıda belirtilen yabancı dillerden birisiyle yazılmış makalelerde ise, Türkçe özet ve anahtar kelimeler de bulunmalıdır.

7- Yazılarda yazar unvanı, adı soyadı, görev yaptığı kurum ve e-mail adresi bulunmamalı ve aşağıda belirtilen iletişim adresi üzerinden gönderilmelidir. Yine her türlü haberleşme aşağıda belirtilen iletişim adresinden yapılmalıdır.

8- Makaleler, PC uyumlu *Microsoft Word* veya ".doc" uzantılı belge oluşturmaya elverişli kelime işlem programında yazılarak bir adet disket veya CD kaydı ve üç kopya kağıt çıktısıyla birlikte verilecektir. Eski harfli metinler *Universal Word* ve benzeri programda yazılmış olmalıdır. Özel bir yazı karakteri kullanılmış ise, belgeyle birlikte söz konusu karakterlerin

de gönderilmesi gerekmektedir. Metin içinde kullanılan resim, harita vb. materyallerin ".jpg / .tiff" uzantılı kayıtları da ayrıca eklenmelidir. Bu tür belgelerin baskı tekniğine uygun çözünürlükte (en az 72 piksel) ve sayfa alanını aşmayacak büyüklükte olmasına dikkat edilmelidir.

9- Yazılar; *Times New Roman* karakterinde, 11 punto (dipnotlarda 9 punto) büyüklüğünde olmalı, satır sonunda heceleme yapılmamalıdır. Sayfa yapısı A4 ebadında, kenar boşlukları sağdan, soldan, üstten ve alttan 3 cm. olmak üzere, 1,5 satır aralığıyla, iki yandan hizalı ve paragraf arası boşluğu, öncesi ve sonrası 3 nk. olacak şekilde ayarlanmalı ve sayfa numarası verilmelidir. Paragraf başlarında "TAB" tuşu yerine "ENTER" veya "RETURN" tuşu kullanılmalıdır. Noktalama işaretleri, kendilerinden önceki kelimelere bitişik yazılmalıdır. Söz konusu işaretlerden sonra bir harflik boşluk bırakılmalıdır. Metinler 33 sayfayı aşmamalıdır.

10- Dergiye gönderilen makale, dergi editörü/editör yardımcıları tarafından, bilimsel yeterliliğinin denetlenmesi amacıyla üç hakeme gönderilir. Makale, değerlendirme sonucunda iki hakemden gelecek olumlu rapor doğrultusunda, dergi yönetimi tarafından uygun görülen bir sayıda yayınlanır. Raporların olumsuz olması nedeniyle, makalenin yayınlanmaması durumunda yazar, her hangi bir hak talebinde bulunamaz.

11- Süreli yayınımız elektronik ve ayrıca basımı yapılan bir dergi olup, basımı yapıldığında bir adet dergi yazarına gönderilir. Ayrı basım talep eden makale sahipleri, sitemize konulacak olan yazılarının, pdf formatını indirip çoğaltabilirler.

12- Bir makalede sıra ile; özet, giriş, ana metin, sonuç, kaynakça ve (varsa) ekler bulunmalıdır. Makalede, ana başlıkların tamamı büyük harflerle ve koyu yazılmalıdır. Ara başlıkların tamamı koyu olarak yazılacak; ancak her kelimenin ilk harfi büyük ve başlık sonunda satırbaşı yapılacaktır. Alt başlıkların tamamı koyu olarak yazılacak; ancak başlığın ilk kelimesindeki birinci harf büyük, sonraki kelime/kelimelerin ilk harfi küçük olacak, başlık sonuna iki nokta (üst üste) konularak yazıya aynı satırdan devam edilecektir.

13- Dergide, gerek *metin içerisinde* gerekse *dipnot şeklinde* atıf yapılabilir. Ancak genel bir uyum sağlanmasına dikkat edilmelidir. Metin içerisinde atıf sisteminin tercihi durumunda, yapılacak olan açıklama dipnotlarında, dipnottan sonra atıf yine metin içerisinde yapıldığı gibi olmalıdır.

14- Metin içerisinde yapılacak olan atıflarda, aşağıdaki örneklere uygun davranılması istenilmektedir:

Makalede yapılacak atıflar, ilgili yerden hemen sonra, parantez içinde yazarın soyadı, eserin yayın yılı ve sayfa numarası sırasıyla örnekteki gibi verilebilir (Bloch, 2005: 28). Birden fazla kaynak gösterileceği durumlarda, eserler aynı parantez içinde, en eski tarihli olandan yeni olana doğru, birbirinden noktalı virgülle ayrılarak sıralanır (İnalcık, 2000: 120; Faroqhi, 2003: 28). İki yazarlı kaynaklarda, araya tire işareti (-) konulur. İkiden fazla yazarlı kaynaklarda ise ikinci yazarın soyadından sonra "vd." kısaltması kullanılmalıdır. (İnalcık-Seyitdanlıoğlu, 2006: 15), (Akgündüz-Öztürk vd., 2002: 157).

Yazarın adı, ilgili cümle içinde geçiyorsa, parantez içinde tarih ve sayfanın belirtilmesi yeterlidir (1954: 77). Yazarın aynı yıl yayınlanmış iki eseri, yayın yılına bir harf eklenmek suretiyle ayırt edilir (İnalcık, 2000a: 156), (İnalcık, 2000b: 17). Soyadları aynı olan iki yazarın aynı yılda yayınlanmış olan eserleri, adların ilk harflerinin de yazılması yoluyla belirtilir (Demir, A., 2003: 46), (Demir, H., 2003: 27).

Ulaşılamayan bir yayına metin içinde atıf yapılırken, bu kaynakla birlikte alıntının yapıldığı eser şu şekilde gösterilmelidir: (Tabaqat-ı Nasırî, 1864: 32'den aktaran; Köprülü, 1991: 19). El yazması bir eser kaynak gösterilirken, müellif veya mütercim adından sonra [yz.] kısaltması konmalı, varak numarası örnekteki gibi belirtilmeli ve tam künye kaynakçada gösterilmelidir (Ahmedî, [yz.], 1410: 7b). Arşiv belgeleri kaynak gösterilirken, metin içindeki kısaltma örnekteki gibi olmalı, açılımı kaynakçada verilmelidir (BOA. MAD

7342: 25). Bunlardan ayrı olarak, alanlarında daha çok klasik atıf sistemi esas alınan bilim dallarında, yazarların isteği üzerine söz konusu sistem de uygulanabilir.

(Örnek Dipnot: Ali Birinci, *Hürriyet ve İtilâf Fırkası II. Meşrutiyet Devrinde İttihat ve Terakki'ye Karşı Çıkanlar,* Dergâh Yay., İstanbul 1990, s. 156-157.)

Bibliyografya (Kaynakça) kullanımında araştırmacılardan şu örneklere uyum istenilmektedir. Kitap: Uzunçarşılı, İsmail Hakkı, *Anadolu Beylikleri ve Akkoyunlu, Karakoyunlu Devletleri,* Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 2003. Derleme Kitap: İnalcık, Halil-Seyitdanlıoğlu, Mehmet, *Tanzimat Değişim Sürecinde Osmanlı İmparatorluğu,* Phoenix Yayınları, Ankara 2006. Makale: Demirpolat, Enver, "İslâm Felsefesinin Batı Düşüncesine Etkisi", *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,* Sayı 9, Konya 2003, ss. 429-439. Derleme Kitaplardaki Makaleler: Clark, Edward C., "Osmanlı Sanayi Devrimi", *Tanzimat Değişim Sürecinde Osmanlı İmparatorluğu,* (Derleyen: İnalcık, Halil-Seyitdanlıoğlu Mehmet), Phoenix Yayınları 2006, Ankara, ss. 467- 480. Bildiriler: Yavaşca, Alâeddin, "Osmanlı ve Mûsiki", *Uluslararası Kuruluşunun 700. Yıl Dönümünde Bütün Yönleriyle Osmanlı Devleti Kongresi,* Konya, 07- 09 Nisan 1999, (Yayına Hazırlayanlar: Alâaddin Aköz- Bayram Ürekli-Ruhi Özcan), Selçuk Üniversitesi Basımevi, Konya 2000, ss. 29- 41. Tezler: Lekesiz, M. Hulusi, *Osmanlı İlmi Zihniyetinde Değişme (teşekkül-gelişme-çözülme: XV-XVII. Yüzyıllar),* Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Tarih Ana Bilim Dalı Basılmamış Yüksek Lisans Tezi, Ankara 1989. Web siteleri: **http://www.xenodochy.org/ex/lists/maslow.html,** tarih: 27.11.2007.

Derginin Editörü, Doç. Dr. Necmi Uyanık; editör yardımcıları; Cemal Çetin, Fatih Çolak, Hatice Gül Küçükbezci, Harun Yıldız, Doç. Dr. Hüseyin Muşmal, Mehmet Fatih Berk, Mustafa Arslan, Salih Kaymakçı, Salih Kış, Dr. Sinan Taşdelen, Yunus İnce, Zehra Odabaşı'dır.

Yönetim Kurulunda; Prof. Dr. Abdullah Öztürk, Yrd. Doç. Dr. Abdurrahman Savaş, Prof. Dr. A. Murat Sünbül, Prof. Dr. İlm Gür, Prof. Dr. Bahaeddin Yediyıldız, Yrd. Doç. Dr. Çağatay Benhür, Prof. Dr. Emine Yeniterzi, Prof. Dr. Hasan Bahar, Doç. Dr. Hüseyin Muşmal, Prof. Dr. Muhittin Tuş, Prof. Dr. Mustafa Demirci, Doç. Dr. Necmi Uyanık, Doç. Dr. Özdemir Koçak, Prof. Dr. Ramazan Çalık, Yrd. Doç. Dr. Sinan Gönen, Yrd. Doç. Dr. Ufuk Deniz Aşçı bulunmaktadır. Seçkin yayın kurulu, farklı birçok üniversiteden Hakem ve Danışma Kurulu ile dergi, alanına önemli katkılar sağlamaktadır. Derginin ilk dört sayısındaki makaleler dizini aşağıda verilmiştir.

YAZAR SOYADLARINA GÖRE MAKALE DİZİNİ

AKBAL İsmail, *"Millî Mücadele'de Trabzon'daki İttihatçı Örgütlenme ve Yahya Kâhya Meselesi",* S. 2, Konya 2009, s. 65-98.

ASLAN Taner, *"II. Meşrutiyet Döneminde Matbuat ve Neşriyat Yasakları",* S. 2, Konya 2009, s. 225-248.

ASLAN Taner, *"Tanzimat Fermanı'na Dair Bazı Düşünceler",* S. 3, Konya 2010, s. 197-217.

AŞÇI Menşure, *"Unutulanlar Dışında Yeni Bir Şey Yok Adlı Eserdeki Atasözleri, Vecizeler ve Deyimler",* S. 2, Konya 2009, s. 137-162.

AŞÇI Ufuk Deniz, *"Kırgız Türkçesinin Calal Abad Ağızlarına Özgü Seslik Farklılıkların Kırgız ve Özbek Edebî Dilleriyle Mukayesesi",* S. 3, Konya 2010, s. 219-262.

ATA Bahri, *"Osmanlı İmparatorluğu Döneminde Bir Ders Araç ve Gereçleri Lojistik Merkezi: Maarif Kütüphanesi (1872-1895)",* S. 1, Konya 2009, s. 27-36.

ATEŞLİ İzzet Bahri, *"20. Yüzyılın Başlarında Ordu Kazası'nda Sosyal Durum_",* S. 4, Konya 2010, s. 87-104.

AYAR Mesut, *"1268/1852 ve 1306/1889 Tarihli İki Müfredat Defterinde Geçen İstanbul'daki Tekke ve Türbelere Dair İki Mühim Liste",* S. 4, Konya 2010, s. 141-162.

AYIŞIĞI Metin, *"Kuvâ-yı Milliye ve İstanbul Hükümetleri",* S. 1, Konya 2009, s. 143-170.

BASKAKOV N. A., *"Türk Lehçelerinin Mukayeseli Tarihî Araştırmalarına Kısa Bir Bakış",* S. 2, Konya 2009, s. 249-262.

BAYRAMLI Zabil, *"Azerbaycan Safevi Devletinin Askeri Teşkilatı",* S. 4, Konya 2010, s. 227-240.

BENHÜR Çağatay, *"General Jozef Bem (Murat Paşa)'in Cenazesinin Nakli (1929)",* S. 4, Konya 2010, s. 43-38.

BERK Fatih Mehmet -Mustafa ARSLAN, *"Alfred T. Mahan ve Deniz Egemenliği Teorisi",* S. 2, Konya 2009, s. 15-27.

BERK Fatih Mehmet, *"Düalist Bir Öğreti Olarak Orfizm",* S. 3, Konya 2010, s. 107-118.

BERK M. Fatih, *"The Mythologıcal Power of Phrygıa",* S. 4, Konya 2010, s. 121-140.

BİZBİRLİK Alpay, *"Tereke Kayıtlarına Göre 17. Yüzyılın Ortalarında Manisa Ailesinin Sosyo-Ekonomik Durumu",* S. 4, Konya 2010, s. 25-42.

BÜYÜKASLAN Ali, *"Türkoloji Konuşmaları Strazburg Üniversitesi'nden Türkolog Sayın Johann Strauss (Strazbourg Üniversitesi) ile Yapılan Röportaj",* S. 3, Konya 2010, s. 35-55.

CENGİZ Ahmet, *"Temettüat Defterine Göre XIX. Yüzyılın Ortalarında Pursaklar'da Sosyo Ekonomik Yapı",* S. 4, Konya 2010, s. 1-24.

DAL Dilara, *"XVIII. Yüzyılda Sakız Adası'nın Etnik Yapısı ve Ortodoks-Katolik Reaya Arasındaki İlişkiler",*S.1,Konya 2009, s. 51-70.

DÖNMEZ Ahmet, *"Kemal Paşazâde Said Bey ve 'Sefir ve Şehbenderler' Adlı Eseri",* S. 3, Konya 2010, s. 1-34.

DÜŞÜNMEZ Döndü, *"Oya DAĞLAR, War, Epidemics And Medecine In The Late Otoman Empire (1912-1918), Turkestan And, Azerbaijan Research Centre, Haarlem 2008, (374s.)",* S. 3, Konya 2010, s. 313-317.

EĞNİM Kağan, *"Bilimsellik Ölçeğinde Düne, Bugüne ve Gelecek Varoluşa Dair Bir Yapıt",* S. 4, Konya 2010, s. 247-252.

EKEN Hurigül, *"Türk Modernleşmesinde Seçkinci Yapı ve Hayata Yansıması",* S. 1, Konya 2009, s. 97-120.

GENCER Mustafa, *"The Impact Of The Crimean War On The Ottoman State: Reflections In The German Pres",* S. 2, Konya 2009, s. 163-182.

GÖKÇEN Salim -Abdülkadir GÜL, *"Kapitülasyonlar Kaldırıldıktan Sonra Osmanlı Devleti İndeks Ecanibin Durumu (R. 1333/M.1917 Senesi Ecanib İstatistikleri)",* S. 3, Konya 2010, s. 151-171.

GÖKSU Erkan, *"İktâ' Sisteminin Tekâmülünde Selçukluların Rolü",* S. 1, Konya 2009, s. 83-96.

GÖKSU Erkan, *"Kösedağ Savaşı"* (1243), S. 2, Konya 2009, s. 1-14.

GÖMEÇ Saadettin -Tülay YÜREKLİ, *"'Çar İskitler' Üzerine",* S. 3, Konya 2010, s. 137-150.

GÜVEN Cemal, *"Abdülezel Paşa'nın Hayatı ve Şehâdeti",* S. 3, Konya 2010, s. 71-82.

GÜVEN Cemal, *"II. Meşrutiyet'in İlânının Amerikan Basınına Yansıması",* S. 1, Konya 2009, s. 37-50.

HACIGÖKMEN Mehmet Ali, *"Selçuklular Zamanında Ereğli'de Ahiler Hakkında Bir Araştırma",* S. 4, Konya 2010, s. 105-120.

İNCE Yunus, *"Gürsoy AKÇA, Osmanlı Devleti'nde Bilgi ve İktidar, Palet Yay., Konya 2009, (356s.)".* S. 3, Konya 2010, s. 319-322.

İNCİ İbrahim, *"Cumhuriyetin İlk Yıllarında Türkiye'de Tarım Kesiminin Ekonomik Durumu (1923-1935)",* S. 4, Konya 2010, s. 59-86.

İNCİ İbrahim, *"Türkiye'de Tarımsal Makineleşme (1923-1933)",* S. 3, Konya 2010, s.119-136.

KAAN Oğuz, *"Prens Sabahaddin Bey'in Siyasi Fikirleri: Birey-Devlet Görüşü",* S. 2, Konya 2009, s. 183-197.

KIŞ Salih, *"İşgal ile İstiklâl Arasında Anadolu'da Bir İngiliz Casusu: Mustafa Sagir",* S. 1, Konya 2009, s. 195-210.

MIHÇI Sebahaddin, *"İstatistiklerle Son Osmanlı Meclis-i Mebusanı",* S. 4, Konya 2010, s. 185-202.

MUMYAKMAZ Hatice, *"Türkiye Cumhuriyeti'nin İlk Yıllarında Vatandaş ve Millet/Ulus İnşa Projesi"*, S. 2, Konya 2009, s. 29-63.

MUŞMAL Hüseyin, *"Anadolu'nun İlk Eski Eser (Arkeoloji) Müzesi: Konya sâr-ı Atîka Müzesi'nin Kuruluşu"*, S. 1, Konya 2009, s. 121-142.

ÖZTÜRK Abdullah, *"La Metaphore Du Miroir Dans Les Oeuvres De Mevlana"*, S. 1, Konya 2009, s. 1-8.

ÖZÜÇETİN Yaşar-Hacı Veli GÖK, *"Türkiye'nin İkinci Dünya Savaşı Sürecinde Aldığı Ekonomik Bir Tedbir: Varlık Vergisi"*, S. 3, Konya 2010, s. 279-307.

SARI Muhammed, *"Atatürk Dönemi İskan Politikası'nda 2510 Sayılı Kanunun Yeri ve Önemi"*, S. 4, Konya 2010, s. 163-184.

SARIKÖSE Barış, *"Ahmet CENGiZ, XVIII. Yüzyılda Lârende (Karaman)Şehrinin Fiziki ve Sosyo Ekonomik Yapısı, Karaman Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Karaman, 2009,(XVI+376s.)"*, S. 3, Konya 2010, s. 309-312.

SARIKÖSE Barış, *"Yusuf KÜÇÜKDAĞ, Türk Aleviliği Araştırmaları, Çizgi Kitabevi, Konya, 2010, (XI+161 s.)"*, S. 4, Konya 2010, s. 241-246.

SOLMAZ Sefer, *"Danişmend-Nâme'ye Göre Emir Gazi'nin Faaliyetleri"*, S. 2, Konya 2009, s. 199-209.

ŞİMŞEK Ahmet - Mustafa SAFRAN, *"Tarih Yazımında Bir Sorun: Tarih ve Zaman İlişkisi"*, S. 1, Konya 2009, s. 9-26.

TAMÇELİK Soyalp, *"Kıbrıs'ta Kurulması Düşünülen Federasyonun Yapısal Özellikleri"*, S. 2, Konya 2009, s. 211-223.

TEMEL Mehmet, *"XIX. ve XX. Yüzyılın Başlarında Osmanlı Devleti ve Avrupa'dan Brezilya'ya Yönelik Göçler"*, S. 2, Konya 2009, s. 123-136.

ULUSAN Şayan, *"Küreselleşme Ekseninde Türkiye ve Japonya Örneklerinde Aile"* S. 3, Konya 2010, s. 173-195.

ULUSAN Şayan, *"Türklerde Şehirlilik, Köylülük (Yerlilik): Kadın Örneği Üzerine Bir Tahlil Denemesi"*, S. 1, Konya 2009, s. 211-228.

UYANIK Necmi, *"Yabancıların İzinde Osmanlı: Konya ve Çevresi'nde Araştırma Yapan Yabancılar (1876-1914)"*, Me-sa Yay., Konya 2009, (138+1 s.), S. 2, Konya 2009, s. 281-283.

UYANIK Necmi, *"Yaşadıkları ve Yazdıklarıyla Konya'da Bir Gazeteci: Selçuk Es"*, S.1, Konya 2009, s. 171-194.

YALÇIN S. Barbaros -Hafız BEK, *"Özel Eğitim ve Rehabilitasyon Merkezlerinde Çalışan Eğitimcilerin Mesleki Yeterlilik Algısı ile İş Doyumlarının İncelenmesi"*, S. 3, Konya 2010, s. 55-70.

YAMI Vedat Şafak, *"Profesyonellik ve Etik"*, S. 2, Konya 2009, s. 263-272.

YAMI Vedat Şafak, *"Şintoizm'in Kutsal Metinlerinde Yaratılış Hikâyesi Shınto"*, S. 3, Konya 2010, s. 263-277.

YAŞAR Selman, *"Türkiye'nin İlk Kadın Milletvekillerinden Benal Nevzat (İştar) Arıman"*, S. 4, Konya 2010, s. 203-212.

YEŞİLBURSA Behçet Kemal, *"Sir Roderick Sarell's Observations On Turkey And The Turk In The Early 1970"*, S. 2, Konya 2009, s. 273-280.

YILDIRIM Cihat, *"Mütareke Döneminde Mersin'in İşgali"*, S. 3, Konya 2010, s. 83-105.

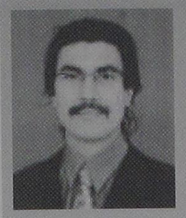
YILDIZ Şerafettin, *"Ebû İbrahim İshak b. İbrahim El-Farabi'nin Hayatı ve Dîvânu'l-edeb Adlı Eserine Dair"*, S. 4, Konya 2010, s. 213-226.

YILMAZ Mehmet Serhat, *"Mısır Basınında Millî Mücadele Dönemi Türkiye'si Üzerine Bir Araştırma (1919-1922)"*, S. 2, Konya 2009, s. 99-122.

YÖRÜK Doğan, *"XV. Yüzyılın İkinci Yarısında Akşehir'deki İktisadî Faaliyetler"*, S. 1, Konya 2009, s. 71-82.

KONYA'DA TÜRKOLOJİNİN SESİ: TÜRKİYAT ARAŞTIRMALARI DERGİSİ

Mustafa TOKER

İçel'in Tarsus İlçesi'nde 1969'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Tarsus'ta tamamladıktan sonra, 1992'de Selçuk Üniversitesi Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünü bitirdi. Temmuz 1993'te Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsünde Türk Dili Araştırma Görevlisi olarak göreve başladı. Kasım 1994'te Tataristan'a gitti. Mayıs 1995'te Tataristan'dan döndükten sonra, Yüksek Lisans tezini bitirdi. Kasım 1995'te geçici görevlendirmeyle Fen-Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümünde göreve başladı. Eylül 1997'de girdiği S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Türk Dili Bilim Dalında Doktora programını, 2003 yılında bitirdi. 2004'te Yardımcı Doçentlik kadrosuna, 2006'da S.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Müdür Yardımcılığına atandı. Aynı yıl verilen ***Türkiyat Araştırmaları Dergisi*** *editörlüğünü hâlen yürütmektedir.*

ÖZET

Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü tarafından 1994 yılında yayımlanmaya başlamıştır. Dergi, 2001 yılında yayımlanan 10. sayısından itibaren Ulusal Hakemli bir dergi hüviyetine kavuşmuştur. Yılda 2 kez Nisan ve Ekim aylarında yayımlanan dergi, Türk Kültürü, Türk Tarihi, Türk Edebiyatı, Türk Dili ve Türklüğü ilgilendiren bütün sahalarla ilgili bilimsel yazılara yer vermektedir. Bu çalışmada; *Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi* genel özellikleriyle kısaca tanıtılarak dergide bugüne kadar yayımlanmış olan tüm yazıların künyeleri sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hakemli akademik dergi, Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, bibliyografya.

REVIEW OF THE INSTITUTE OF TURKOLOGY ABSTRACT

Selçuk University The Journal of Turkology Studies starts to be published by Selcuk Üniversity The Institute of Turkology in 1994. Since the tenth issue of our journal which published in 2001, is a national peer-reviewed academic journal. Our journal that is published twice o year, in April and October, to be composed of the academic articles which are about Turkish Culture, Turksih History, Turksih Literature and Turkish Language.

In this study, Selçuk University The Journal of Turkology Studies is briefly introduced whit its general features and presented all of the author indexes of the articles published so far in the journal.

Keywords: Peer-reviewed Academic Journal, Selçuk University The Journal of Turkology, studies, Bibliography.

1. DERGİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Nisan ve Ekim ayalarında yılda iki kez Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü tarafından yayımlanmaktadır. Dergi, 1994 yılında yayın hayatına başlamıştır. Bugüne kadar toplam 28 sayı yayımlanmıştır.

Dergi, Enstitünün kurulduğu tarih olan 1991 yılından 3 yıl sonra, Enstitünün ilk müdürü Hüseyin AYAN tarafından çıkarılmaya başlanmıştır. 1997'de enstitü müdürlüğüne getirilen Ahmet SEVGİ, 3. sayıdan itibaren 10. sayıya kadar dergiyi çıkarmaya devam etmiştir. 2001 yılında Enstitü müdürlüğüne Yakup KARASOY atanmıştır. Dergi 2001 yılında basılan 10. sayıdan itibaren hakemli hâle getirilmiştir. 11. sayıdan itibaren dergide Editörlük uygulamasına geçilmiş ve bu sayıdan başlamak üzere 19. sayıya kadar derginin editörlüğünü Yakup KARASOY ve Alaaddin AKÖZ birlikte yürütmüşlerdir. 19. sayıdan itibaren derginin Editörlüğü Mustafa TOKER'e verilmiş, hâlen de aynı kişi tarafından bu görev yerine getirilmektedir.

Derginin yayın kurulunda bugüne kadar birçok bilim adamı görev yapmıştır. Yayın kurulunu 2011'de, Yakup KARASOY, Haşim KARPUZ, Orhan YAVUZ ve Mustafa TOKER oluşturmaktadır.

*Türkiyat Araştırmaları Dergisi*nin Danışma Kurulu ise, Bahaeddin YEDİYILDIZ (TOBB Ekonomi ve Teknoloji Üniversitesi), Kemal YAVUZ (İstanbul Üniversitesi), Selçuk MÜLAYİM (Marmara Üniversitesi), Feridun M. EMECEN (İstanbul Üniversitesi), Önder GÖÇGÜN (Pamukkale Üniversitesi), Leyla KARAHAN (Gazi Üniversitesi) tarafından oluşmaktadır.

1.1. DERGİNİN ŞEKİL ÖZELLİKLERİ

Türkiyat Araştırmaları Dergisi, 16x24 boyutlarında yayımlanmaktadır. İç kapak, jenerik sayfası, Danışma Kurulu ve Hakem Kurulu sayfalarından sonra, derginin yayın ilkeleri ve makale yazım kurallarının yer aldığı sayfanın ardından bilimsel yazılara geçilmektedir. Yazılar tek sütuna 10 punto ile dizilmektedir. Derginin dizgisi Elif Esin KÖKSAL tarafından, iç tasarım ve kapak tasarımı ise 2005 yılı 17. sayısından itibaren Harun Yıldız tarafından yapılmaktadır.

1.2. DERGİNİN YAYIN POLİTİKASI VE KURALLARI

Türkiyat Araştırmaları Dergisi, Türk kültürü, edebiyatı, sanatı, dili ve Türklüğü ilgilendiren diğer bütün sahalarla ilgili yazıları yayımlamakta olan hakemli, akademik bir dergidir. Yazıların dergide yayımlanabilmesi için, en az iki hakemin "yayımlanabilir" görüşü istenmektedir. Yazı en fazla üç hakeme gönderilir ve bunlardan ikisinin "yayımlanabilir" raporunu alamayan yazılar yayımlanmaz. Dergiye gönderilen yazıların daha önce herhangi bir yerde yayımlanmamış olması gerekmektedir. Çeşitli bilimsel toplantılarda sunulmuş olan bildiriler, çalışmanın bildiri üslubundan çıkarılıp bilimsel makale üslubuyla yeniden hazırlanması ve bildiri kitabında yayımlanmamış olması hâlinde, durum dipnotta belirtilmek suretiyle yayımlanabilmektedir. Bilimsel yazı hüviyeti taşımayan hiçbir yazı, ne şekilde olursa olsun yayımlanmamaktadır.

Dergiye gönderilecek yazılarda sayfa sınırlaması söz konusu değildir. Yazılarda istenildiği takdirde resim, grafik, fotoğraf vb. kullanılabilmektedir. Bu hususta da herhangi bir sınırlama söz konusu değildir. Yazar, ileri sürdüğü fikirlerin, kullandığı kaynakların doğruluğunun sorumluluğunu taşımaktadır. Bu ve benzeri gibi ihtilaf doğuracak hususlarda *Türkiyat Araştırmaları Dergisi* sorumluluk almamaktadır. Dergide yayımlanan her yazının telif hakkı, doğal olarak dergiye aittir. Yayımlanan yazılar, kaynak gösterilmeksizin başka bir yerde kesinlikle yayımlanamaz.

*Türkiyat Araştırmaları Dergisi*nin yayın dili Türkçedir. Ancak, derginin % 25'ini geçmemek şartıyla yabancı dillerde yazılan yazılara da yer vermektedir. Aynı şekilde Türkçenin diğer lehçeleriyle kaleme alınan yazılara da dergide yer verilebilmektedir. Yayımlanması uygun görülen yazılarda Türkçe ve İngilizce özet

bulundurulması zorunludur.

1.3. MAKALE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

Dergiye gönderilen yazılarda, öncelikle yazının yayın kurallarına uygunluğu göz önünde bulundurulur. Yayın kurallarına uygun olan yazılar, dergiye elden teslim edilebildiği gibi, posta yoluyla veya internet aracılığıyla da gönderilebilir. Gelen yazılar öncelikle editör tarafından değerlendirilmekte, editörün ön değerlendirmesinden geçen yazılar, yayın kurulunun görüşüne sunulmaktadır. Yayın kurulundan da "değerlendirilebilir" görüşü alan yazılara, genellikle editör tarafından konusunda uzmanlaşmış iki hakem belirlenmektedir. Yazılar, değerlendirme sürecinin hızlı olması için, belirlenen hakemlere internet üzerinden gönderilmektedir.

*Türkiyat Araştırmaları Dergisi*nde, hakemlere yazar, yazarlara ise hakem bilgisi verilmemektedir. Hakemlere gönderilen yazıların yazar, kurum vb. gibi yazarı hakkında bilgi sahibi olunabilecek kayıtları kapatılmaktadır. Böylece hakemlerin objektif değerlendirmelerinin yolu açılmaktadır.

Hakem, yazıyı özellikle "özgünlük ve alana katkı sağlama" açılarından değerlendirmekte ve yazının ekinde gönderilen "Makale Değerlendirme Formu"ndaki ilgili kısımları doldurmaktadır. Formda hakeme, yazının bu hâliyle yayınlanabilir olup olmadığı, düzeltme isteyip istemediği, düzeltme istiyorsa yazıyı tekrar görmek isteyip istemediği sorulmakta, hakemin belirttiği husus doğrultusunda yazı hakkında işlem yapılmaktadır.

İki hakemden de "yayımlanabilir" raporu almış ama düzeltme istenen yazılarda, hakemlerin raporları doğrultusunda yazarla irtibata geçilmekte; yazardan, hakemlerin istediği düzeltmeleri yaparak yazıyı tekrar göndermesi istenmektedir. Hakemlerin her ikisinden de "yayımlanamaz" raporu gelen yazıların yayımlanmayacağı makale sahibine resmî yazıyla bildirilir. Hakemlerden birisinden "olumsuz" değerlendirme alan yazılara, üçüncü bir hakem tespit edilmekte, yazı üçüncü hakemin görüşü doğrultusunda yayımlanmakta veya yayımlanmamaktadır. Üçüncü hakemin de olumsuz rapor vermesi durumunda, yayımlanmayacak yazıların yazarlarına, hakem raporları sonucunda makalelerinin yayımlanamayacağı resmî yazıyla bildirilmektedir.

Yazıların, yayımlanma aşamasına gelme süresi değişkenlik göstermektedir. Yazıların en kısa sürede değerlendirilmesi amaçlanmakla birlikte, elde olmayan sebeplerden ötürü değerlendirme süreci uzayan yazılar da olmaktadır. Özellikle düzeltme istenen ve üçüncü hakem görüşüne ihtiyaç duyulan yazılarda süre uzamaktadır.

1.4. YER ALDIĞI VERİ TABANLARI VE ERİŞİM İMKÂNLARI

Türkiyat Araştırmaları Dergisi, bir TÜBİTAK kuruluşu olan ULAKBİM SBVT (Sosyal ve Beşeri Bilimler Veri Tabanı) tarafından 2006 yılında çıkarılan 19. sayıdan itibaren taranmaktadır. Veri tabanının internet adresinden **(http://www.ulakbim.gov.tr/cabim/vt/uvt/sbvt/)** 2006 yılı sonrasında yayınlanan makalelere pdf formatında tam metin olarak ulaşılabilmektedir. Dergi ayrıca, 2007 yılından itibaren Modern Language Association tarafından düzenlenen MLA International Bibliography **(www.mla.org)**'de tam metin olarak taranmaktadır.

Bunlar dışında Enstitünün web sitesi **(www.turkiyat.selcuk.edu.tr)** de dergiye ulaşmanın başka bir yoludur. Dergideki yazıların tam metinlerine **http://www.turkiyat.selcuk.edu.tr/dergi.html** adresinden ulaşmak mümkündür.

1.5. DERGİNİN DAĞITIMI

Türkiyat Araştırmaları Dergisi şu an 300 adet basılmaktadır. Daha önceleri 500 olan baskı adedi, web adresinden de yazılara ulaşılabildiği için 300 adede düşürülmüştür. Dergi, başta ilgili sayıda yazısı bulunan bilim adamlarına olmak üzere, sayının hakemliğini yapan bilim adamlarına ve danışma kurulu üyelerine, Üniversitelerin merkez kütüphanelerine, Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü müdürlüklerine, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu ve bu kuruma bağlı diğer kurumlara, Yüksek Öğretim Kurulu

Başkanlığına, Tübitak-Ulakbim Müdürlüğüne, İslam Araştırmaları Merkezi (İSAM)'ne, Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğüne, TBMM ve diğer birtakım kurum ve kuruluş kütüphanelerine ücretsiz olarak gönderilmektedir.

2. YAZAR DİZİNİ

AÇIK Fatma, Hurşid Devran'ın "Emir Timur'un Oğlunun Ölümü Hakkında Rivayat" Adlı Hikâyesinin Üslup Açısından İncelenmesi, Güz 2010-28/171-179.

AĞALDAĞ Selahattin, T.B.M.M. Tutanaklarına Göre İstiklâl Marşı'nın Kabulü, Kasım 1994-1/221-232.

AĞAOĞLU Sami, Musahip Mustafa Paşa Vakfı, Bahar 2004-15/377-399.

AKALIN Nazir, Nizami-yi Gencevi İle Fuzuli-yi Bağdadi'nin Leyli u Mecnun Mesnevilerinin Tartışmalı Mukayesesi, 1997-3/201-217.

AKANDERE Osman, 1939-1946 Yılları Arasında Türkiye Büyük Millet Meclisi'nde Bir Denetleme ve Kontrol Organı Olarak Müstakil Grup'un Yapısı ve İşlevi, 2000-7/305-326.

AKANDERE Osman, 20-26 Ekim 1931 Tarihlerinde İstanbul'da Toplanan İkinci Balkan Konferansı ve Sonuçları, Güz 2003-14/249-298.

AKANDERE Osman, Atatürk'ün Konya'yı İkinci Defa Teşrifleri (1-4 Nisan 1922), 1999-5/113-126.

AKANDERE Osman, Fuad Köprülü ve Demokrat Parti'nin Kurulmasındaki Rolü, 1997-3/231-242.

AKANDERE Osman, Millî Mücadelenin Başlarında Mustafa Kemal Paşa'da Sine-i Millet Düşüncesi İle Askerlikten İstifası Öncesi ve Sonrası Kendisine Gösterilen Bağlılıklar, 2002-11/247-309.

AKÇA Gürsoy, Ahilik Geleneği ve Günümüz Fethiye Esnafı, Güz 2003-14/209-219.

AKÇA Gürsoy, HÜLÜR Himmet, Osmanlı Hukukunun Temelleri ve Tanzimat Dönemindeki Hukuksal Yeniliklerin Sosyo-Politik Dinamikleri, Bahar 2006-19/295-321.

AKÇA Gürsoy, HÜLÜR Himmet, Osmanlı-Türk Düşüncesindeki Doğu-Batı İmgelerini Küreselleşme Tartışmaları Bağlamında Yeniden Düşünmek, Güz 2004-16/259-282.

AKÇA Gürsoy, HÜLÜR Himmet, Tanzimattan Cumhuriyete Siyasal ve Hukuksal Yapının Modernleşmesi, Bahar 2007-21/235-269.

AKNOLDOEVA Bouboura, Ahmed Yesevî Devrindeki Orta Çağ Orta Asyası'nın Etnografyası, 1997- /39-42.

AKÖZ Alaaddin, Karamanoğlu II. İbrahim Bey'in Osmanlı Sultanı II. Murad'a Vermiş Olduğu Ahidnâme , Güz 2005-18/159-178.

AKÖZ Alaaddin, Konya Mevlevîhânesinin 1596 ve 1602 Yıllarına Ait Muhasebe Bilânçoları (Mukayeseli Bir Değerlendirme), Mayıs 1996-2/311-335.

AKÖZ Alaaddin, YÖRÜK Doğan, H.1002/M.1594 Tarihli Bir Vakıf Defterine Göre Edirne'deki Sultan II. Bâyezîd Câmii ve İmâreti Evkâfı, Güz 2004-16/157-177.

AKÖZ Alaaddin, YÖRÜK Doğan, XVI. Yüzyılda Aksaray Sancağı'ndaki Taşra Görevlileri, Güz 2003-14/107-132.

AKPINAR Şerife, Lâmi'î'nin Vâmık u Azrâ Mesnevîsinde Astrolojik Unsurlar, 2002-12/169-202.

AKŞİT Ahmet, Çelebi Hüsameddin'in Halife Seçilmesi ve Muhalifleri, Güz 2005-18/179-187.

AKŞİT Ahmet, Melike-i Adiliye Kümbetinde Selçuklu Devri Saltanat Mücadelesine Dair İzler, 2002-11/239-245.

AKŞİT Ahmet, Selçuklu Devri Niğde'sinde Sosyal Tabakalar, Bahar 2009-25/39-51.

AKŞİT Ahmet, Türkiye Selçukluları Devrinde Niğde Vilâyetinin Alt Birimleri ve Sınırları, Bahar 2007-21/125-133.

AKTAN Bilal, Dîvânu Lügâti't-Türk'ün Söz Varlığında Yer Alan İkilemeler, Güz 2010-28/1-12.

AKTAN Bilal, Kemal Ümmî Dîvânı'nın Makâlât Adlı Yazması ve Dil Özellikleri, Güz 2006-20/99-111.

AKTAN Bilal, Kemal Ümmî'nin Vefât Risâlesi ve Dil Özellikleri, Bahar 2006-19/95-107.

ALİYARLI Süleyman, Prof. Dr. Osman Fikri Sertkaya, Dede Korkut Kitabı, Dresden Nüshasının "Giriş" Bölümü (Metnin

Transkripsiyonu ve Açıklama Notları), Ötüken Yayınları, İstanbul, 2006, 160 s., Bahar 2007-21/345-351.

ALP Alper, "Mir İslama" Dergisine Göre 20. Asır Başında İdil-Ural Bölgesinde Mektep ve Medrese Meselesi, Güz 2009-26/327-345.

ALPTEKİN Ali Berat, Bamsı Beyrek Hikâyesinin Elazığ Varyantı Üzerine Mukayeseli Bir Araştırma, 2001-9/255-270.

ALPTEKİN Ali Berat, Hayvan Masallarının Formel Yapısı, 2000-7/157-185.

ALTUN Kudret, Fuzûlî'nin Matla'u'l-İtikâd Adlı Eserindeki Bazı Düşüncelerin Şiirlerine Yansıması, 1997-3/187-196.

ALTUNEL İbrahim, Edebiyatımızda Kıssa, Kıssahanlık Geleneği ve Meddahlıkla Münasebeti Üzerine, Kasım 1994-1/157-160.

ALYILMAZ Cengiz, Bugut Yazıtı ve Anıt Mezar Külliyesi Üzerine, Bahar 2003-13/11-21.

ARABACI Caner, Balkan Harpleri Sırasında Mevlevîhâneler, Mayıs 1996-2/251-258.

ARAYANCAN Ayşe Atıcı, Nizârî İsmailîleri'nin Gelir Kaynakları, Güz 2009-26/231-245.

ARIKAN Mustafa, 27 Mayıs'a Damgasını Vuran Söz ve Beyanlar, 1997-4/299-310.

ARIKAN Mustafa, DENİZ Ahmet, Türk Ocaklarının Kapatılışı, Borçları ve Emlâkinin Tasfiyesi, Bahar 2004-15/401-432.

ARIKOĞLU Ekrem, "Gülnar" Romanında Ahmet Bican Ercilasun, Bahar 2003-13/389-399.

ARIKOĞLU İsmail, Divan Şiirinde Şehir Adlarının Tevriyeli Kullanımı Aydın-Tire Örneği, Bahar 2008-23/137-144.

ARNAZAROV Seyitnazar, Türkmen Türkçesinde Niyet Kipi ve Türkiye Türkçesinde Anlatımı, Bahar 2003-13/333-344.

AŞCI Ufuk Deniz, Kırgız Türkçesiyle Yazılmış Alip-Bee Adlı İlk Alfabe Kitabındaki Söz Varlığı Üzerine, Bahar 2010-27/19-43.

AŞCI Ufuk Deniz, Suudî Arabistan'ı Yurt Edinen Doğu Türkistanlılar, Kullandıkları Yazı Dili ve Bu Yazı Diliyle Kaleme Alınmış Bir Eser: Sîretü Hâtemü'n-Nebiyyîn, Güz 2004-16/47-67.

AŞCI Ufuk Deniz, W. Radloff'un "Opıt Slovarya Tyurkskih Nareçiy" Adlı Eserinde Geçen Kazak ve Kırgız Lehçelerine Ait Sesler İle Çağdaş Kazak ve Kırgız Lehçelerindeki Sesler, Güz 2003-14/299-341.

ATA Ferudun, Divân-ı Harb-i Örfî Mahkemelerinde Ermeni Tehciri Yargılamaları, Bahar 2004-15/297-323.

ATALAY Ahmet, Mevlevîlerin Merkezî Hükümetlere Etkileri ve Bozkır Zeynelâbidin İsyanı Hakkında Postnişîn Abdülhalim Çelebi'nin Merkezî Hükûmete Gönderdiği Bir Mektup, 2000-8/93-106.

AVANAS Ahmet, Büyük Taarruz ve Konya, Kasım 1994-1/245-258.

AYAN Gönül, Ahmed Yesevi Etkisiyle Yazılan İki Yusuf u Züleyha, 1997-3/31-38.

AYAN Gönül, Lâmi'î Çelebi'nin Hayatı, Edebî Kişiliği ve Eserleri, Kasım 1994-1/43-66.

AYAN Hüseyin, Bir Şiir Mecmûasında Ahmed Yesevî, 1997-3/79-86.

AYAN Hüseyin, Fuzûlî'nin Hüsn ü Aşk (Sıhhat u Maraz)'ı, 1997-3/115-120.

AYAN Hüseyin, Sıhhat ü Maraz (Sağlık ile Hastalık) veya Hüsn ü Aşk (Güzellik ile Aşk), Kasım 1994-1/3-12.

AYDIN Erhan, Bilge Kağan Yazıtındaki Karagan Kısıl Adı ve Yeri Üzerine Düşünceler, Bahar 2008-23/55-62.

AYDIN Hakan, Cemiyet-i Matbuat-ı Osmaniye: Kuruluşu ve Basında Tartışmalar, Bahar 2010-27/553-569.

AYDIN Mehmet, Türklerin Dînî Tarihi Üzerinde Bir Değerlendirme, 1997-4/1-10.

AYÖNÜ Yusuf, Bizans Ordusunda Ücretli Türk Askerler (XI-XII. Yüzyıllar), Bahar 2009-25/53-69.

AYVA Aziz, şık Ataroğlu ve Şiirleri, Güz 2003-14/59-79.

AYVA Aziz, Havsa (Edirne)'da Mâni Söyleme Geleneği, Bahar 2006-19/149-173.

AYVA Aziz, Prof. Dr. Saim SAKAOĞLU'nun Efsâne Araştırmaları, 2001-9/365-391.

AYVA Aziz,Türk Dünyasında İnsan Asıllı Göl Efsaneleri, 2002-12/251-275.

AYVALLI Ramazan, Pakistan'da Neşredilen Bir Esere Göre Ahmed Yesevî, 1997-3/5-10.

BABACAN İsrafil, Vâiz-i Kazvînî ve Türkçe Şiirleri, Güz 2007-22/167-186.

BAĞCI Rıza, Orhan Veli ve Geleneksel Türk Şiiri, 2001-9/237-254.

BAHAR Hasan, Türkistan'ın Coğrafi Konumu ve İlkçağ Kaynaklarına Göre Tarihi, Kasım 1994-1/233-244.

BAL M. Suat, Türkiye Selçuklu Devletine Hükümdarlık Yapan Vezir; Şemseddin İsfahânî, Bahar 2006-19/265-294.

BAL M. Suat, Türkiye Selçukluları, Mısır Memlükleri ve Altın Orda Devleti'nin İlhanlılara Karşı Kurduğu İttifak, Bahar 2005-17/295-310.

BALTAOĞLU Ali Galip,Atatürk'ün Seçkin Bir İdarecisi: Ali Cemal BARDAKÇI, Kasım 1994-1/267-282.

BARIŞTA H. Örcün, İşlemelerde Bazı Mevlevî Sembolleri (19. Yüzyıl ve 20. Yüzyıl Osmanlı İmparatorluk Dönemi), Mayıs 1996-2/143-154.

BATTESTİ Teresa, Les Derviches-Conteurs D'Iran, Mayıs 1996-2/43-54.

BAYAR Muharrem, Bolvadin Mevlevîhanesi ve Pendarî Kâarî Ahmet Dede, Mayıs 1996-2/225-232.

BAYRAKTAR Hilmi, Kırım ve Kafkasya'dan Adana Vilayeti'ne Yapılan Göç ve İskânlar (1869–1907), Güz 2007-22/405-434.

BAYRAM Mikâil, Abdu'l-Kâhir El-Bağdadî ve "Et-Tekmile Fi'l-Hisâb" Adlı Eseri, 1997-4/11-20.

BAYRAM Mikâil, Danişmend Oğulları'nın Dinî ve Millî Siyaseti, Güz 2005-18/131-147.

BAYRAM Mikâil, Selçuklular Zamanında Anadolu'da Bazı Yöreler Arasındaki Farklı Kültürel Yapılanma ve Siyasî Boyutları, Kasım 1994-1/79-92.

BAYRAM Mikâil, Türkiye Selçukluları Döneminde Bilimsel Ortam ve Ahiliğin Doğuşuna Etkisi, 2001-10/1-11.

BAYRAM Mikâil, Türkiye Selçukluları Tarihi Hakkında Yeni Bir Kaynak, 2002-12/39-56.

BAYRAM Yavuz, 16. Yüzyıl Divan Şiirinde "Şiir, Söz ve Şair"le İlgili Anlam Alanları (Kelimeler ve Terkipler), Bahar 2004-15/53-64.

BAYRAM Yavuz, Karşılaştırmalı Edebiyat Bilimi ve Bir Uygulama, Güz 2004-16/69-93.

BEDÜK Saadet, HARMANKAYA Hatice Bilki, Konya İli Müzelerinde ve Özel Koleksiyonlarda Bulunan Erkek Entari Örnekleri, Bahar 2010-27/679-708.

BENHÜR Çağatay, 1920'li Yıllarda Türk-Sovyet İlişkileri: Kronolojik Bir Çalışma, Güz 2008-24/277-313.

BENHÜR Çağatay, Stalin Dönemi Türk-Sovyet İlişkileri, Bahar 2004-15/325-337.

BENZER Ahmet, -sa Ekinin İşlevleri ve Dilek-Şart Ayrımı, Güz 2010-28/131-140.

BERBERCAN Mehmet Turgut, "Kür" Kelimesi Üzerine Yapı ve Anlam Bilgisi Yönünden Görüşler, Bahar 2009-25/171-182.

BEŞİRLİ Mehmet, Birinci Dünya Savaşı Öncesinde Türk Ordusunun Top Mühimmatı Alımında Pazar Mücadelesi: Alman Friedrich Krupp Firması ve Rakipleri, Bahar 2004-15/169-203.

BİÇER Bekir, Firdevsî-i Rûmî ve Tarihçiliği, Güz 2005-18/245-261.

BİLGİN Azmi, Semseddin Sami'nin Edebiyatla İlgili Eserleri ve Görüşleri, Güz 2007-22/39-51.

BİRAY Nergis,Türkiye Türkçesi İle Kazak Türkçesindeki Cümlelerin Çeşitleri Bakımından Karşılaştırılması Üzerine Bir Deneme, Bahar 2003-13/281-307.

BİRİNCİ Ali, Ahmet Bedevî Kuran/Jön Türklüğün Tarihçisi, 2002-12/1-37.

BÖLER Tuncay, Necip Asım Yazıksız ve Türk Diline Katkıları, Bahar 2009-25/195-208.

BÜYÜKKARCI Süleyman, Amerikan Okulları Üzerine Bir Araştırma, 2001-9/9-52.

BÜYÜKKARCI Süleyman, İngiliz Okulları ve Tarihi Gelişimi, 1999-6/147-210.

BÜYÜKKARCI Süleyman, Osmanlı Devleti'nde İran Okulları, 2000-8/11-48.

BÜYÜKKARCI Süleyman, Türkiye'deki Avusturya Okullarında Eğitim, 2000-7/73-155.

CAN Şefik, Yenikapı Mevlevîhanesinin En Son Mesnevîhanı Tahirü'l-Mevlevî, Mayıs 1996-2/97-102.

CERAN Ahmet Şeref, Konya Alibeyhüyüğü Kuzviran (Kuzören) Şeyh Hocenti Zaviyesi Vakfiyesi, 1999-5/171-180.

CERAN Ahmet Şeref, Sultan Uluğ Keykubat'ın Kültür Politikası, 1997-4/289-297.

CERAN Dilek, Mürebbiyelik ve Türk Romanında Bazı Mürebbiye Tipleri, 2002-12/215-227.

CERECİ Sedat, Televizyon Eğitebilir mi?, 1997-4/21-28.

CEYHAN Âdem, Ahmed Muhtar Bey'in "Şâir Hanımlarımız" İsimli Eseri, 2000-8/299-350.

CEYHAN Âdem, Muallim Nacî'nin Emsâl-i Ali Tercümesi, 2001-9/277-325.

ÇAKIR Vedat, Konya'nın Geleneksel Eğlence Kültürü, Bahar 2005-17/355-382.

ÇAKMAK Diren, Osmanlı Telif Hukuku İle İlgili Mevzuat, Bahar 2007-21/191-234.

ÇANDIR Muzaffer, Türk Edebiyatında Hâtıra Türü ve Samet Ağaoğlu'nun Hâtıra Kitapları, 2001-9/53-82.

ÇAYCI Ahmet, Korkuteli (İstanoz) Tarihi ve Korkuteli Alaaddin Camii Üzerine Bir Araştırma, Güz 2004-16/107-128.

ÇAYIRDAĞ Mehmet, Kayseri Mevlevîhanesi, Mayıs 1996-2/91-96.

ÇELEBİ Celâleddin M. Bakır, Osmanlı Hanedanında Mevlevîlik, Mevlevîhâneler ve Her Mevlevînin Bilmesi Gereken İki Dua, Mayıs 1996-2/13-16.

ÇELİK Züriye, Osmanlının Zor Yıllarında Rumeli Göçmenlerinin Türk Basınındaki Sesi: 'Muhacir' Gazetesi (1909-1910), Güz 2010-28/403-413.

ÇETİN Abdülbaki, Ahmed-i Dâî'nin Farsça Öğretmek Amacıyla Yazdığı Bir Eser: Müfredât, Güz 2006-20/113-128.

ÇETİN Abdülbaki, Ebu'l-Leys es-Semerkandî Tefsirinin Türkçe Tercümesi Üzerine, Güz 2007/22/53-101.

ÇETİN Abdülbaki, On Dördüncü Yüzyıla Ait Anonim Hadis Kitabı Olarak Bilinen Türkçe Eser Üzerine, Bahar 2006-19/109-123.

ÇETİN Cemal, İşlevleri ve Özellikleri Bakımından Konya Menzilleri (XVII.-XVIII. Yüzyıllar), Bahar 2007-21/295-343.

ÇETİN Çulpan Zaripova, Tatar Halk Destanlarında Hediye Çeşitleri, Bahar 2009-25/183-193.

ÇETİN İsmet, Kazakistan Jırşılık Geleneği ve Bir Örnek: Ruslan Ahmetov, Bahar 2003-13/401-410.

ÇIPAN Mustafa, Dîvân İncelemelerine Farklı Bir Bakış ve Teklifler, Kasım 1994-1/109-134.

ÇIPAN Mustafa, Fuzûlî'nin Gazellerine Yazılan Nazîrelerden Bazıları ve Bestelenmiş Şiirleri, 1997-3/103-114.

ÇIPAN Mustafa, KARAMAN Sibel, Dede Efendi'nin Yürük Semâîlerinin Usûl-Arûz Vezni İlişkisi Yönünden İncelenmesi, Güz 2010-28/485-522.

ÇIPAN Mustafa, Konya Mevlânâ Müzesi Hazîne-i Evrâk Arşivi'ndeki Belgelere Göre Muğla Mevlevîhânesi, Mayıs 1996-2/233-250.

ÇIPAN Mustafa, Şeyh Alâeddin Ali Semerkandî'nin Hayatı, Eserleri ve Kişiliği, 1999-5/157-169.

ÇİFTCİOĞLU İsmail, Osmanlılar ile Anadolu Beylikleri Arasındaki İlişkilerde Ulemânın Diplomatik Rolü, Güz 2009-26/193-205.

ÇOLAK Melek, Atatürk, Macarlar ve Türk Tarih Tezi, Bahar 2010-27/371-402.

ÇÖM Erol, Nev'î Divanı'nda Günlük Hayat, 2002-11/201-222.

ÇÖM Erol, Şemseddîn-i Sivâsî'nin İbret-Nümâ Adlı Mesnevisi, Güz 2008-24/127-163.

DAĞLAR Abdülkadir, Nakşî Mustafa Dede ile Bursalı Ali Rızâ'nın Hilye-i Mevlânâ'larını Mukayese Denemesi, Bahar 2009-25/151-170.

DAŞ Abdurrahman, Ankara Savaşı Öncesi Timur İle Yıldırım Bayezid'in Mektulaşmaları, Bahar 2004-15/141-167.

DAŞ Abdurrahman, Hoca Saadeddin Efendi'nin Hayatı ve Eserleri, Güz 2003-14/165-207.

DEMİREL H. Gamze, 16. Yüzyıl Şairlerinden Fazlî'nin "Gül ü Bülbül Mesnevisi"ndeki Şahıs Kadrosunun Tasavvufî Açıdan Değerlendirilmesi, Bahar 2007-21/89-103.

DEMİREL Ömer, Sivas Mevlevîhânesi ve Mevlevî Şeyhlerinin Sosyal Hayatlarına Dair Bazı Tespitler, Mayıs 1996-2/217-224.

DEMİREL Şener, 16. Yüzyıl Dîvan Şâirlerinden Behiştî ve Heft-Peyker Mesnevîsinin Tematik Açıdan İncelenmesi, 2001-9/187-217.

DEMİRPOLAT Anzavur, AKÇA,Gürsoy Ahilik ve Türk Sosyo-Kültürel Hayatına Katkıları, Bahar 2004-15/355-376.

DİKİCİ Recep, Türk Şâir El-Bustî'nin Kasîde-i Nûniyye'sinde Verdiği Mesaj, 1999-5/69-71.

DİLEK Figen Güner, Altay Türkçesinde

Sözeylemler, Bahar 2007-21/39-49.

DİLEK İbrahim, Sibirya Türk Masallarında Hayvanla Evlenme, Güz 2007-22/207-218.

DİREKCİ Bekir, "İpäk Yoli Äfsånäläri"nin Tasnifi, Güz 2009-26/39-56.

DİREKCİ Bekir, Hızır Bin Yakub'un Cevâhirü'l-Me'ânî Adlı Eseri Üzerine Bir Değerlendirme, Güz 2010-28/109-129.

DİREKCİ Bekir, Karay The Trakai Dialect, Timur Kocaoğlu-Mykolas Firkovi_ius, Lincom Europa, 2006, 242 P., Güz 2006-20/273-280.

DONBAY Ali, Cenap Şahabettin'in Bir Oyunu: Körebe, 2002-11/151-161.

DONBAY Ali, Ziya Paşa'nın "Şiir ve İnşâ" Makalesi, 2001-10/181-188.

DÜŞÜNMEZ Döndü, Tanzimat Devrinde Kapı Kethüdalığı Müessesesi Hakkında Temel Bilgiler, Güz 2010-28/375-401.

EFLATUN Muvaffak, Ârifzâde Âsım ve Divançesi, Güz 2003-14/81-88.

EGÜZ Esra, Priştineli Begzâde Nûrî Divanı ve Divan'daki Şifreli Yazılar, Bahar 2010-27/297-311.

EGÜZ Esra, Prof. Dr. Ahmet MERMER, Dr. Ahmet Selahattin HİDAYETOĞLU, Dr. Mustafa ERDOĞAN, Dr. Neslihan Koç KESKİN, Osmanlı Şiirinde Mevlânâ Övgüleri ve Mevlevîlik Unsurları, Türkiye Diyanet Vakfı Yayınları, Ankara 2009, 728 s., Güz 2010-28/523-526.

EKEN Galip, 19. Yüzyıl Mardin Vakıfları Üzerine, Güz 2006-20/233-253.

EKEN Galip, 19. Yüzyılda Kangal Kazası'nın Sosyo-Ekonomik Yapısına Dair, Bahar 2008-23/263-299.

ELİAÇIK Muhittin, Fuzûlî'nin Sıhhat u Maraz'ında Ahlât-ı Erbaanın İşlenişi ve Bir Tıp Eseri Terceme-i Hulâsa-i Tıb ile Mukayesesi, Bahar 2010-27/131-147.

ELİAÇIK Muhittin, Lefkoşe Kalesinin Fethini İlk Elden Anlatan Mühim Bir Mektup, Güz 2009-26/21-38.

ERAVCI H. Mustafa, Osmanlıların Şark Seferleri ve Konya, 2000-7/327-342.

ERAVCI H. Mustafa, Osmanlı-Safevî Münasebetleri İle İlgili Türkçe Kaynaklar, Güz 2010-28/249-260.

ERBAY Fatih, Tergîbü's-Salât'ın Çağatay Türkçesi ile Yazılmış Nüshası Üzerine, Güz 2006-20/189-199.

ERBAY Fatih, Türkçe Sözlük'ün İlk ve Son Baskısındaki Batı Kökenli Kelimelere Dair, 2002-11/129-135.

ERBAY Fatih, W. Radloff'un Sözlüğünde Yer Alan Çağatay Türkçesine Ait Kelimeler Üzerine Notlar, Bahar 2009-25/109-117.

ERDEMİR Avni, Sinoplu Safâyî ve Bir Eseri: Terceme-i Vasâyâ-yı Şeyh Vefâ, 2001-9/219-235.

ERDOĞAN Kenan, Saîd Paşa Dîvânı'na Göre 19. Yüzyıl Dîvân Şiirinde Görülen Bazı Değişimler, 2001-9/83-106.

ERDOĞAN Mehtap, Yeniçeriliğin Kaldırılışına Dair Tarihî ve Edebî Bir Eser: Emâre-i Zafer, Bahar 2009-25/71-107.

ERDOĞAN ÖZÜNLÜ Emine, Mühimme Defterlerine Göre XVI. Yüzyılın İkinci Yarısında Osmanlı-Kırım Hanlığı İlişkileri, Bahar 2010-27/489-503.

ERENOĞLU Dilek, Gramer-Dilbilgisi, Güz 2006-20/139-147.

EROĞLU Süleyman, XVI. Yüzyılda Bir Mevlevi Şair: Âsafî, Güz 2009-26/71-92.

EROL Erdoğan, Mevlânâ Dergâhında Sikke-Hâne Var mı İdi?, Mayıs 1996-2/283-286.

ERSOY Feyzi, Çuvaş Bilmeceleri, Bahar 2003-13/367-379.

ERSOY Feyzi, Çuvaş Türkçesinde İkili Biçimler, Güz 2010-28/31-45.

ERSOY Feyzi, Moğol Yazısının Tarihî Gelişimi ve Moğolların Kullandıkları Alfabeler, Güz 2007-22/393-404.

ERSOY Feyzi, Moğolca ve Türkçede Fiil-Tamlayıcı İlişkileri, Güz 2006-20/81-98.

GARAŞOVA Sevil, XX. Yüzyıl Azerbaycan Fikir Tarihinde Ali Bey Hüseyinzâde'nin Yeri, Güz 2004-16/297-314.

GAYIBOV Seyran, Türk Saz Şiiri Bibliyografyasına Ek, Bahar 2010-27/337-346.

GAZEL Ahmet Ali, Birinci Meşrutiyet Parlamentosunda Parlamenter Denetim: İstizah (Gensoru), Meclis Araştırması, Meclis Soruşturması, Genel Görüşme, Bahar 2005-17/267-294.

GLASSEN Erika, Trablusşam Mevlevîhanesi, Mayıs 1996-2/27-30.

GÖKSU Erkan, Türkiye Selçuklularında Iktâ', Güz 2009-26/137-154.

GÖNEN Sinan, Efsanelerde Kara Renginin Görünümü, Bahar 2005-17/225-236.

GÖNEN Sinan, Konya Mânilerinde Geçen Yerleşim Birimlerinin Adlarına Bir Bakış, Güz 2004-16/95-106.

GÖNÜLLÜ Ali Rıza, Antalya'da İskân Edilen Muhacirler (1878-1923), Güz 2009-26/293-325.

GÖNÜLLÜ Ali Rıza, Millî Mücadele Döneminde Burdur (1919-1922), Bahar 2010-27/589-635.

GÖNÜLLÜ Ali Rıza, Osmanlı Devletinin Son Döneminde Meydana Gelen Sel Baskınları (1857-1913), Güz 2010-28/351-373.

GÖRKAŞ İrfan, Bolvadinli Ahmet Fevzi Efendi ve Konyalı Mehmet Vehbi'nin İcazetnâmesi, Güz 2009-26/247-263.

GÖRKAŞ İrfan, Ebu Said Muhammed Hadimi'nin Hikmet Anlayışı ve Felsefeye Bakışı, Bahar 2009-25/229-257.

GÖRKAŞ İrfan, Tarih Yazıcılığından Tarih Felsefesine: Mehmet Ârif'in "Muhâkemeli Tarih" Anlayışı, Güz 2010-28/261-293

GÖYÜNÇ Nejat, Konya Mevlânâ Müzesi Arşivi'nin Önemi Hakkında, Mayıs 1996-2/25-26.

GÖZLÜ Emel Kaya, Muhyiddin Mehî'nin Müfîd (Nazmü't-Teshil) Adlı Eserinin Türk Dili ve Tıp Tarihindeki Yeri ve Önemi, Bahar 2009-25/119-136.

GÜÇLÜ Muhammet, Selçuklulardan Cumhuriyet'e Kumluca (Antalya) Bölgesi, Güz 2007-22/219-250.

GÜLCAN Mustafa, Dünden Bugüne Sırp ve Avusturya Baskısı Karşısında Bosna Hersek, Kasım 1994-1/283-288.

GÜLMEZ Mevlüt, V. Mennanov, G. Astanova, Ş. Kemâliddin, Ämir Temür'ning Türkiy Yårlı_ı, Taşkent 2005, 52 s., Güz 2009-26/431-439.

GÜLNAR Birol, BALCI Şükrü, Televizyon İzleme Motivasyonları ve Kültürleşme: Yabancı Uyruklu Üniversite Öğrencileri Üzerine Bir Araştırma, Güz 2010-28/447-483.

GÜMÜŞATAM Gürkan, Kıbrıs Ağızlarında Organ Adlarıyla Kurulan Deyimler, Bahar 2010-27/249-295.

GÜNDÜZ Erol, Subhî-Zâde Feyzî'nin Şairliği ve Hamsesi, Bahar 2010-27/187-209.

GÜR Âlim, Bir Hikâye: Çiçekler Kesmişti Selamı, Kasım 1994-1/161-168.

GÜR Âlim, Doğu ve Batı Dünyası Karşısında Mehmet Âkif, 1997-4/29-46.

GÜR Âlim, Hatıralar ve Nükteler Arasında Yahya Kemal, 1997-4/311-337.

GÜR Âlim, Mehmet Âkif'ten Nükteler, 1999-5/195-223.

GÜRBÜZ Adnan, Amasya Mevlevîhânesi ve Vakıfları, Mayıs 1996-2/287-292.

GÜRBÜZ Adnan, XVI-XVII. Yüzyıllarda Alâiye Kalesi, 2001-10/207-226.

GÜVEN Cemal, Amerika'daki Ermeni Propagandasına Bir Örnek: Merzifon Amerikan Koleji Başkanı George E. White (1916 – 1919), Bahar 2010-27/571-587.

GÜVEN Meriç, Kitâbü'l-Müntahâb Fi't-Tıbb'daki Türkçe Organ Adları, Bahar 2008-23/111-135.

GÜZEL Abdurrahman, Türkçe'nin Eğitimi-Öğretimi Bölümlerinde Kurulması Gerekli Görülen Anabilim Dalları Hakkında Yeni Projelerimiz, Bahar 2003-13/63-86.

HACIGÖKMEN Mehmet Ali, Anadolu Selçukluları Zamanında Sadrü'd-din Konevî'nin Türkmen İsyanlarına Bakışı, 2001-10/39-49.

HACIGÖKMEN Mehmet Ali, Türkiye Selçuklu Devlet Adamlarından Esededdin Ayaz, Bahar 2010-27/471-488.

HACIZADE Leyla, Eski Türk ve Rus Geleneklerinin Etkileşim İzleri, Güz 2004-16/291-295.

HACIZADE Naile, Ahmed Yesevî'nin Dîvân-ı Hikmet'i ve Nasıreddin Rabguzî'nin Kısasü'l-Enbiyâ İsimli Eserinin Karşılaştırmalı Dil Özellikleri, 1997-3/11-18.

HACIZADE Naile, Azerbaycan Türkçesinde "Göz" Kelimesi İle Kurulmuş Deyimlerin Anlam Özellikleri, Bahar 2003-13/87-103.

HACIZADE Naile, Kazan Tatarcasının Mordva-Karatay Ağzı ve Bu Ağzın Dil Özellikleri, 2001-10/51-62.

HACIZADE Naile, Nasıreddin Rabguzî'nin "Kısasü'l-Enbiyâ" adlı Eseri ve Onun Azerbaycan Türkçesi ile Münasebeti, Kasım

1994-1/67-78.

HACIZADE Naile, Nasıreddin Rabguzî'nin Kısasü'l Enbiya İsimli Eseri ve Orta Asya Tefsiri'nin Dili Üzerine, 1997-4/47-56.

HACIZADE Naile, Türk Edebî Dili Tarihinde Fuzûlî'nin Yeri, 1997-3/121-128.

HÜLÜR Himmet, AKÇA Gürsoy, İmparatorluktan Cumhuriyete Siyasal Bütünlük ve Ulusalcılık Söylemi, Güz 2007-22/311-335.

HÜLÜR Himmet, AKÇA Gürsoy, İmparatorluktan Cumhuriyete Toplum ve Ekonominin Dönüşümü ve Merkezileşmenin Dinamikleri, Bahar 2005-17/311-341.

İLGAR Yusuf, Afyonkarahisar Mevlevîhânesi, Mayıs 1996-2/107-142.

İLKER Ayşe, Türkmen Türkçesinde Köken Olarak Kendini Gizleyen Kelimeler, 2001-9/271-275.

İPEK Birol, Türk Dilinde Vasıta Hâli, Bahar 2008-23/63-97.

İSPİR Meheddin, Şeyhî Divanı'nındaki Kasidelerin Edebî Türler ve Tarzlar Açısından İncelenmesi I (Dinî Türler), Güz 2008-24/103-126.

KAHRAMAN Bahattin, Helâkî Dîvânı'nda Göz ve Gözyaşı, 2000-7/233-264.

KAHRAMAN Bahattin, Korkusuz Abdal ve İki Manzûmesi, 1999-5/73-88.

KAHRAMAN Bahattin, Le'âli ve Abdurrahîm Karahisârî'nin Manzûm Kasîde-i Bürde Tercümeleri, 1997-4/57-108.

KAHRAMAN Bahattin, Necâti'nin Kasım Paşa'ya Sunduğu Kaside, 2000-8/169-216.

KAHRAMAN Mehmet, Fuzûlî'nin Leyla İle Mecnun Romanı, 1997-3/181-186.

KALAFAT Yaşar, Edige Destanında Olağanüstü Tipler, Bahar 2003-13/345-352.

KAPLAN Mahmut, Manzûm Nasîhatnâmelerde Yer Alan Konular, 2001-9/133-185.

KARA İsmail, Hanya Mevlevîhânesi ve Vakfiyesi, Mayıs 1996-2/293-296.

KARA Mehmet, Mızıkçı Kelimesinin Kökeni Üzerine, Bahar 2003-13/381-387.

KARA Mustafa, Bursa Mevlevîhânesi ve Ahmed Cunûnî Dede Vakfiyesi, Mayıs 1996-2/155-166.

KARAHAN Leyla, Türkiye Türkçesi Ağızlarında ş>s Değişmesi ve Çalış Beldesi (Haymana) Ağzı, Bahar 2003-13/41-62.

KARAKAŞ Şuayip, Türkistan Cedit Hareketinin Öncülerinden Müftü Mahmudhoca Behbûdî Efendi (Hayatı ve Eserleri), Bahar 2003-13/131-176.

KARAKAYA Oğuz, ÖNAL Hamit, Türk Halk Müziğinde Bir Uzun Hava Türü Olarak Bozlak, Bahar 2010-27/709-726.

KARAKÖSE Saadet, Eski Türk Edebiyatında Nevrûz ve Nevrûzla ilgili Unsurlara Genel Bir Bakış, Bahar 2008-23/171-187.

KARAKÖSE Saadet, XVII. Yüzyılda Nedimâne Bir Üslup: Mâhir Divanı, Güz 2007-22/145-166.

KARAMAN Sibel, AKBULUT Yusuf, Biçim ve Usûl Açısından Abdülkâdir Merâgî'nin Kârları, Güz 2009-26/379-408.

KARASOY Yakup, Ahi Kelimesi ve Türk Kültüründe Ahilik, Güz 2003-14/1-15.

KARASOY Yakup, Eleştiri Nedir, Bağa Destursuz Girenler Nasıl Eleştirilmelidir?, Bahar 2005-17/1-13.

KARASOY Yakup, Mihmân-nâme-i Buhârâ ve Şiban Han'ın Bilinmeyen Üç Şiiri, Bahar 2003-13/105-114.

KARASOY Yakup, Sirâcü'l-Kulûb ve Eserdeki Hayvan Tespihleri , Bahar 2006-19/27-52.

KARASOY Yakup, Türkçede -ma (-me) Ekinin Yeri, Güz 2004-16/14.

KARASOY Yakup, Vasfî'nin Bilinmeyen Bir Mersiyesi, Güz 2008-24/1-6.

KARASOY Yakup, YAVUZ Orhan, 17. Yüzyıl Saz Şâiri şık Ömer Üzerine Bazı Mülâhazalar, Bahar 2003-13/177-215.

KARASOY Yakup, YAVUZ Orhan, Nüvîsî ve "Şehrengîz-i İstanbul"u, Güz 2006-20/1-20.

KARPUZ H. Ömer, UYSAL İdris Nebi, Karaman İli Ağızlarının Özellikleri ve Sınıflandırılması, Bahar 2010-27/1-17.

KARTALLIOĞLU Yavuz, The Vowels of Turkish Language in Transcription Texts, Bahar 2010-27/85-112.

KARTALLIOĞLU Yavuz, Türkçe ve Moğolcada İsim Çekim Eklerinin Sırası, Bahar 2003-13/353-365.

KASIM Metin, Spiker Olmak O Kadar Kolay mı?, Bahar 2009-25/209-228.

KAYA Mehmet, XX. Yüzyıl Başlarında Niğde Sancağının Nüfusuna Dair, Bahar 2006-19/193-210.

KAYILI Gökhan, KOÇYİĞİT Sezai, ERBAY Filiz, Montessori Yönteminin Beş-Altı Yaş Çocuklarının Alıcı Dil Gelişimine Etkisinin İncelenmesi, Güz 2009-26/347-355.

KILIÇKAYA Derya, Ahmet İhsan'ın Romanları Üzerine Bir Değerlendirme, Bahar 2010-27/313-335.

KIRBIYIK Mehmet, Ferrî Mehmed'in Bir Gazelinin Şerhine Dâir, 2000-7/343-360.

KIRBIYIK Mehmet, İstanbul Arkeoloji Müzesi Kütüphanesi'nde Tarih Düşürme İle İlgili Bir Yazma Eser, 2000-8/217-287.

KIRBIYIK Mehmet, Miftâh-ı Lisân Adlı Manzum Fransızca-Türkçe Sözlük Üzerine, 2002-11/181-200.

KIVRIM İsmail, XVII. Yüzyılda Gaziantep Şehrinde Ailenin Oluşumu (1650–1700), Güz 2007-22/357-391.

KİRİŞÇİOĞLU Fatih, Olonkho Metinlerinin Toplanması ve Araştırılması, Bahar 2003-13/227-233.

KİRİŞÇİOĞLU Fatih, Türkmen Türkçesinden Türkiye Türkçesine Yapılan Aktarmalarda Karşılaşılan Bazı Problemler, Güz 2006-20/21-35.

KİTAPÇI Zekeriya, Asrın Olayı: Büyük Selçuklu Sultanı Tuğrul Bey'in Halife El-Kâim'in Kızı Seyyide İle Evlenmesi ve Bazı Tarihî Gerçekler, Kasım 1994-1/13-42.

KLIMKEIT Hans J. (Çev. Mehmet T. BERBERCAN), Türk Orta Asyası'nda Budizm, Güz 2009-26/93-108.

KOCA Salim, "Diyâr-ı Rûm"un (Roma Ülkesi=Anadolu) "Türkiye" Hâline Gelmesinde Türk Kültürünün Rolü, Bahar 2008-23/1-53.

KOCA Salim, Büyük Selçuklu Sultanı Melikşâh'ın Suriye, Filistin, Mısır Politikası ve Türkmen Beyi Atsız, Güz 2007-22/1-37.

KOCA Salim, Selçuklu İktidarının Belirlenmesinde Rol Oynayan Güçler ve Alâeddîn Keykubâd'ın Türkiye Selçuklu Tahtına Çıkışı, Bahar 2009-25/1-38.

KOCA Salim, Türkiye Selçuklu Tarihine Damgasını Vuran Menfur Bir Cinayet: Sultan I. Alâeddîn Keykubâd'ın Zehirlenmesi, Bahar 2010-27/347-369.

KOÇ Aylin, Kelime Sonunda Ünsüz Türemesi, Güz 2010-28/47-67.

KOÇ Gülçin, Sadullah Efendi'nin İlm-i Nücûm Kaynaklarından Tanzimat Ankarası'na Bir Katkı, Güz 2008-24/369-392.

KOÇ KESKİN Neslihan, I.Abdülhamit'in Şehzadelerinin Bed'-i Besmele Törenini Anlatan Enderûnlu Fâzıl'ın Sûrnâme-i Şehriyâr'ı Üzerine, Bahar 2010-27/149-186.

KOÇ Yılmaz, Türk ve Alman Edebiyatında Ay, 2000-8/49-92.

KOÇ Yunus, XVI. Yüzyılın İlk Yarısında Kiğı Sancağı'nda İskan ve Toplumsal Yapı, Güz 2004-16/129-156.

KOÇER Gülsün, Millî Mücadele Konulu Tiyatro Oyunlarında Kadın Karakterler Üzerine Bir İnceleme, Bahar 2005-17/213-224.

KODAMAN Bayram, Osmanlı'dan Cumhuriyet'e Çağdaşlaşma Sorunları, Güz 2005-18/149-158.

KÖKTEKİN Kâzım, Ismarla- Fiili Üzerine, Güz 2007-22/121-127.

KUNDURACI Osman, Akseki İlçesi Bademli Köyü Kaşıkçılığı, 1997-4/109-124.

KUNDURACI Osman, Hadim ve Çevresindeki Sivil Mimâri Örnekleri, 1999-5/137-156.

KURAN Ercüment, Fuad Köprülü'nün Milliyetçiliği, 1997-3/243-248.

KURBAN İklil, Basmacılar, 1997-4/125-138.

KURBAN İklil, Turgun Almas ve "Uygurlar", Kasım 1994-1/169-174.

KURTASLAN Zafer, Türk Keman Okulunun Oluşum Süreci ve Temsilcileri, Güz 2009-26/409-429.

KUŞÇU Ayşe D., Büyük Selçuklu Devleti'nin Suriye, Filistin ve Mısır Politikasına Dair Bazı Tespitler, Bahar 2010-27/637-664.

KUŞÇU Ayşe D., Eyyûbîlerde Mezâlim Mahkemeleri ve Dârü'l-Adl, Güz 2009-26/207-229.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Mevlevî Şeyhlerinin Hayatlarına Dair Bazı Tespitler, Mayıs 1996-2/181-206.

KÜRKÇÜOĞLU A.Cihat, Urfa Mevlevîhanesi, Mayıs 1996-2/303-310.

MAKAS Zeynelabidin, Âşık Şenlik'in Borçalı

Seferi, 1999-6/303-319.

MERHAN Aziz, Abdulla Qodiriy ve Özbek Romanının Doğuşu, Güz 2006-20/129-138.

MERHAN Aziz, Filippo Argenti'nin "Regola Del Parlare Turcho" Adlı Eserindeki Bazı Sözcükler Hakkında, Güz 2005-18/115-129.

MERMER Ahmet, Bilinmeyen XV. Yüzyıl Divan Şairi Karamanlı Aynî, Bahar 2003-13/217-226.

MERMER Ahmet, Fuzûlî'de Ben ve Ötesi, 1997-3/163-180.

MUŞMAL Hüseyin, 1640-1650 Yılları Arasında Konya'da Sosyal ve Ekonomik Hayata Dair Bazı Tespitler, Güz 2006-20/201-232.

MUŞMAL Hüseyin, XIX. Yüzyılın Ortalarında Çumra'nın Sosyo-Ekonomik Görüntüsü (10353 Numaralı Temettuat Defterine Göre), Güz 2008-24/253-276.

MUŞMAL Hüseyin, XVIII. ve XIX. Yüzyıllarda Beyşehir Kentinde Bulunan Müesseseler ve Vakıflar, Bahar 2006-19/231-264.

MUŞMAL Hüseyin, XX. Yüzyılın Başlarında Beyşehir Gölü ve 1910-1911 Yılları Büyük Taşkın Hadiseleri, Bahar 2008-23/219-262.

NASKALİ Emine Gürsoy, İstiklâl Marşımız ve Kırgızistan Bayrağı, Bahar 2003-13/129-130.

NEUMANN Christoph K., 19'uncu Yüzyıla Girerken Konya Mevlevî Asitanesi İle Devlet Arasındaki İlişkiler, Mayıs 1996-2/167-180.

OBAN (ÇAKICIOGLU) Raziye, Levanten Kavramı ve Levantenler Üzerine Bir İnceleme, Güz 2007-22/337-356.

OCAK Ahmet Yaşar, Fuad Köprülü, Sosyal Tarih Perspektifi ve Günümüz Türkiye'sinde Din ve Tasavvuf Tarihi Araştırmalarında "Tarihin Saptırılması" Problemi, 1997-3/221-230.

OCAK Ahmet Yaşar, Türkiye Tarihinde Merkezi İktidar ve Mevlevîler (XIII-XVIII. Yüzyıllar) Meselesine Kısa Bir Bakış, Mayıs 1996-2/17-24.

OKUMUŞ Ejder, Evliya Çelebi'nin Seyahatnâme'sinde Tatvan ve Çevresi, Güz 2008-24/187-216.

OLGUNER Fahrettin, Uluğ Beg Devri İlim-Felsefe Zihniyeti, Tarihî Kökleri ve Sebepleri, 1997-4/139-146.

ÖĞÜT Adem - KOCABACAK Ayşe, Küreselleşme Sürecinde Türk İş Kültüründe Yaşanan Dönüşümün Boyutları, Bahar 2008-23/145-170.

ÖLKER Gökhan, Ta'lîm-i Lisân-ı Rûmî ve Dil Öğretim Yöntemi, Güz 2007-22/129-143.

ÖLKER Perihan, Beylikler Dönemi Bir Mülk Suresi (Tebâreke) Tefsiri Üzerinde Dil İncelemesi, Güz 2008-24/165-176.

ÖLKER Perihan, Birince Kelimesi Üzerine, Bahar 2008-23/99-110.

ÖRGEN Ertan, 1940-1973 Arası Türk Şiirinde "Gelenek" Kavramı Etrafındaki Yaklaşımlar, Bahar 2004-15/65-77.

ÖRGEN Ertan, Samet Ağaoğlu'nun Hatıraları, 2002-12/203-214.

ÖRGEN Ertan, Üç İstanbul Romanında Anlatıcı ve Bakış Açısı, 2002-11/163-179.

ÖRGEN Ertan, Yağmur Beklerken Romanında Aydınlar ve Halk, Güz 2003-14/49-57.

ÖZ Yusuf, Tuhfetü's-seniyye'de "Nevruz", 1999-5/127-135.

ÖZBEK Süleyman, Memluk Devletinin Siyasi ve Kültür Hayatında Rol Alan Moğol Asıllı Bir Aile (Şâhin eş-Şeyhî ve Ailesi), Bahar 2010-27/529-552.

ÖZCAN Mustafa, Ali Canib'in Edebiyat Eğitim ve Öğretimiyle İlgili Görüşleri, 1997-4/147-168.

ÖZCAN Mustafa, İstanbul Şehir Tiyatrosu'nda 1941 Yılında Oynanan Hamlet Piyesinin Sebep Olduğu Tartışma ve Davalar, Güz 2008-24/7-101.

ÖZCAN Mustafa, Tarihçe-i Vak'a-i Zağra, 1997-4/339-345.

ÖZCAN Mustafa, Tiyatro Eserlerinde Halide Edip Adıvar, Bahar 2005-17/163-185.

ÖZCAN Mustafa, Yaşar Nabi Nayır'ın Çeviriye Dair Görüşleri, Güz 2004-16/15-29.

ÖZCAN Ruhi, Osmanlı Devleti'nde XVII. Yüzyılda Yapılan Sikke Tashihleri, Bahar 2005-17/237-266.

ÖZDEMİR Mehmet Nadir, Abbasi Halifeleri ile Büyük Selçuklu Sultanları Arasındaki Münasebetler, Güz 2008-24/315-367.

ÖZDEMİR Mehmet Nadir, Abbasi Halifesi Mu'tasım'ın Ordusunda Bulunan Türklerin

"Köle" Olup Olmadığı Meselesi, Güz 2005-18/211-230.

ÖZKAN Abdurrahman, Ahmed-İ Dâî'nin Tefsîr Tercümesi'nin Manzum Mukaddimesi ve Dil Özellikleri, 2002-11/1-57.

ÖZKAN Salih, Türkiye'de Darüleytamların Gelişimi ve Niğde Darüleytamı, Bahar 2006-19/211-229.

ÖZLÜK Nuran, Anadolu'da Selçuk Sanatı, Güz 2008-24/439-472.

ÖZLÜK Nuran, Selçuki ve Osmanlı Çinileri İşçiliği, Bahar 2008-23/301-328.

ÖZLÜK Nuran, Tarık Buğra'nın Konusu Anadolu'da Geçen Roman ve Hikâyelerinde Görülen Yazarlar, Eserler ve Kahramanlar, Güz 2009-26/57-70.

ÖZÖNDER Hasan, Kütahya Mevlevîhânesi, Mayıs 1996-2/69-90.

ÖZÖNDER Hasan, Mevlânâ Türbesi Mescid ve Semâ-hânesi'nin Son Nakkaş ve Hattatı Konyalı Mahbûb Efendi, Kasım 1994-1/93-108.

ÖZTÜRK Rıdvan, Afganistan Türkmencesinde Standart Türkmence Dışı Şekiller, Güz 2010-28/13-29.

ÖZTÜRK Rıdvan, Beşparmak Olgusu ve Kıbrıs, 2001-10/63-76.

ÖZTÜRK Rıdvan, Kıbrıs Rumcasındaki Türkçe ve Türkçe Yolu ile Girmiş Alıntı Kelimeler , Güz 2005-18/89-113.

ÖZTÜRK Rıdvan, Rumca-Türkçe Mülemma Mani Tarzı Söylenmiş Şiirler Üzerine, Bahar 2003-13/235-249.

ÖZTÜRK Said, İstanbul'un Fethinden Sonra Ayasofya'nın Camiye Çevrilişi, Güz 2003-14/133-142.

PALA İskender, Edebî Çehresiyle Mevlevîhaneler, Mayıs 1996-2/55-60.

PEKACAR Çetin, Kumuk Türkçesine Arapça ve Farsçadan Geçen Kelimelerdeki Ses Olayları, Bahar 2006-19/53-71.

PEKOLCAY Necla, Hoca Ahmed Yesevî'den Yunus Emre'ye Uzanan Müşterek İnanç İzleri, 1997-3/19-30.

PİLTEN Şahru, Türkmen Türkçesinde Söylem ve Zaman Üzerine, Bahar 2010-27/113-130.

SAK İzzet, AKÖZ Alaaddin, Osmanlı Toplumunda Evliliğin Karşılıklı Anlaşma İle Sona Erdirilmesi: Muhâla'a (18.Yüzyıl Konya Şer'iye Sicillerine Göre, Bahar 2004-15/91-140.

SAK İzzet, ÇETİN Cemal, XVII. ve XVIII. Yüzyıllarda Osmanlı Devleti'nde Menziller ve Fonksiyonları: Akşehir Menzilleri Örneği, Güz 2004-16/179-221.

SAK İzzet, İranlı Kölelerin Satışının Yasaklanması ile İlgili Fermanlar, Kasım 1994-1/259-266.

SAK İzzet, Osmanlı Döneminden Günümüze Hadim, 1997-4/169-180.

SAKALLI Fatih, Zümre Farklılığının Sebep Olduğu Bir Çatışmanın Romanı "Ferdi ve Şürekâsı", Güz 2006-20/167-187.

SAKAOĞLU Saim, Bir Âşıklar Şöleni ve Bir Muamma, Bahar 2003-13/115-127.

SAKAOĞLU Saim, Bir Efsane, İki Tip, Bir Motif: Şeyh Bilecen ve Memik Dede Efsaneleri, 1997-4/181-189.

SAKAOĞLU Saim, Karamanlı İki Âşık: Kenzî ve Gufrânî, 2000-7/35-71.

SAKAOĞLU Saim, Karslı Âşıkların Türk şık Edebiyatı İçindeki Yeri ve Önemi, 1999-5/51-58.

SARIÇELİK Kerim, Birinci Dünya Savaşında Osmanlı Devleti'nin İtilaf Devletleri'ne Karşı Anadolu'nun Akdeniz kıyılarında Aldığı Bazı Tedbirler, Bahar 2007-21/173-189.

SARISIR Serdar, II. Dünya Savaşı Yıllarında Anadolu Sahillerine Sığınan Yunanlı Sivil Mülteciler, Bahar 2010-27/505-527.

SEFEROV Rehman, AKIŞ Ayhan, Sovyet Döneminden Günümüze Ahıska Türklerinin Yaşadıkları Coğrafyaya Göçlerle Birlikte Genel Bir Bakış, Güz 2008-24/393-411.

SEFEROV Rehman, Azerbaycan Nüfusunun Yerleşim Özelliklerine İlişkin Bir İnceleme, Bahar 2007-21/271-294.

SEFEROV Rehman, Azerbaycan'da Petrol Üretiminin Tarihsel Süreç İçerisindeki Değişimi, Güz 2005-18/285-297.

SEFEROV Rehman, HESENOV Tapdıg, Azerbaycan'ın Turizm Potansiyeli ve Turizm Etkinliklerinin Değerlendirilmesi, Güz 2006-20/255-272.

SEFEROV Rehman, Sovyet Dönemi ve Bağımsızlık Sonrası Azerbaycan Nüfusunun

Etnik Yapısındaki Değişimler, Bahar 2005-17/395-409.

SEMİZ Yaşar,1923–1950 Döneminde Türkiye'de Nüfusu Arttırma Gayretleri ve Mecburi Evlendirme Kanunu (Bekârlık Vergisi), Bahar 2010,S. 27,s. 423-469.

SEMİZ Yaşar, 18 Mart 1915 Çanakkale Deniz Savaşı: Sebepleri, Gelişimi ve Sonuçları, Güz 2003-14/221-247.

SEMİZ Yaşar, Atatürk Çiftlikleri ve Bunların Hazineye Devri, Güz 2009-26/155-192.

SEMİZ Yaşar, Atatürk ve Kâzım Karabekir Paşa, 1997-4/191-209.

SEMİZ Yaşar, Çanakkale Denizaltı Savaşı (Nisan-Mayıs 1915); Sultanhisar ve Muâvenet-i Milliye'nin Başarıları, 2001-9/393-398.

SEMİZ Yaşar, I. Dünya Savaşında Mehmet Âkif, 1999-5/237-267.

SEMİZ Yaşar, KUŞ Recai, Osmanlıda Mesleki Teknik Eğitim İstanbul Sanayi Mektebi (1869-1930), Bahar 2004-15/275-295.

SEMİZ Yaşar, Millî Mücâdele ve Mehmet Âkif, 2000-7/397-471.

SEMİZ Yaşar, Millî Mücâdele'nin Başlangıcında Konya ve Atatürk'ün Konya'ya İlk Gelişleri, 2000-8/1-10.

SEMİZ Yaşar, Sadık Rıfat Paşa (1807-1857) Hayatı ve Görüşleri, Kasım 1994-1/135-144.

SERARSLAN Halim, Safiye Sultan, 2002-11/137-149.

SERTKAYA Osman Fikri, Yıs (Yış ?)/Yis/Yis/Yiş Kelimesi ve Akrabaları Üzerine, Bahar 2003-13/1-10.

SEVGİ Ahmet, Azmî'nin Hadîs-i Erbaîn Tercümesi, 2001-9/107-132.

SEVGİ Ahmet, Cemiyet Istırabı ve Mehmet Akif, 1997-4/211-217.

SEVGİ Ahmet, Fuzûlî'nin Rind ü Zâhid'i Üzerine, 1997-3/129-136.

SEVGİ Ahmet, Gül-i Sad-berg'in Yeni Bir Nüshası Üzerine..., 2000-8/289-298.

SEVGİ Ahmet, Kültürel Değerlerimiz ve Mehmet Âkif, 2000-7/377-382.

SEVGİ Ahmet, Mehmet Âkif'te Sâdi Tesîri, 1999-5/183-194.

SEVGİ Ahmet, Molla Câmî'nin "Erbaîn"i ve Türkçe Manzûm Tercümeleri, 1999-6/1-145.

SEVGİ Ahmet, Molla Câmî'nin Besmele Şerhi ve Türk Edebiyatına Tesirleri, 1999-5/1-50.

SEVGİ Ahmet, Okçu-zâde'nin Manzum Kırk Ayet Tercümesi, Kasım 1994-1/145-156.

SEVGİ Ahmet, Osmanlı'da Devlet Adamı, 2000-7/1-17.

SEVGİ Ahmet, Türk-Ermeni Meseleleriyle İlgili Bir Vesikâ, 2001-9/1-8.

SİBGATTULİNA Elfine, Hoca Ahmed Yesevî ve Kazan Tatarları Edebiyatında Tasavvuf, 1997-3/43-52.

SOLAK İbrahim, Osmanlı İmparatorluğu Döneminde Anadolu'da Meyve ve Sebze Üretimi, Güz 2008-24/217-251.

SOLAK İbrahim, XVI. Yüzyılda Maraş ve Çevresinde Dulkadirli Türkmenleri, 2002-12/109-154.

SOLMAZ Süleyman, Divan Şiirinde Kelime Seçimini Etkileyen Faktörler, Bahar 2004-15/39-51.

SOLMAZ Süleyman, Divan Şiirinde Sefer, Bahar 2005-17/133-145.

SUCU Nurgül, Eski Türk Edebiyatında Tercüme Geleneği, Bahar 2006-19/125-148.

SUCU Nurgül, Sâlim'in Rind ü Zâhid Tercümesinin Fuzûlî'nin Rind ü Zâhid'i ile Mukayesesi, Güz 2006-20/149-166.

ŞAFAK Yakup, Fars ve Türk Aruzlarında Yeknesak ve Almaşık Vezinler, 2000-7/187-232.

ŞAFAK Yakup, Mecmûa-i Muallim'in Basılamayan Yazıları ve "İrşâdât-ı Gazâli", 2000-8/131-168.

ŞAFAK Yakup, Mehmet Âkif ve Aruz, 1999-5/225-236.

ŞAFAK Yakup, S.Ü. Selçuklu Araştırmalar Merkezi Uzluk Arşivi'nde Bulunan Veled Çelebi'ye Yazılmış Bazı Mektuplar, 2001-9/327-363.

ŞAFAK Yakup, Sürûrî'nin Bahrü'l-Maarif'i ve Bu Eserdeki Teşbih ve Mecaz Unsurları, 1997-4/217-235.

ŞAFAK Yakup, Şâir Emrî'nin Bir Mektubu ve İki Manzumesi, 1999-6/321-330.

ŞAHİN Naim, Türk Mantıkçıları, Bahar 2005-17/343-354.

ŞAŞMAZ Musa, İngiliz Konsolosu Stewart'ın Konya Vilayetine Dair Genel Raporu (1879), 2002-12/57-97.

ŞAŞMAZ Musa, İngiliz Yüzbaşı Stewart'ın Konya Konsolosluğu ve Adli Yönetime Dair Raporu (1879-1882), 2002-11/223-238.

ŞENDERİN Zübeyde, Ruhçu ve Maddeci Görüş Ekseninde Matmazel Noraliya'nın Koltuğu, Güz 2010-28/209-233.

ŞIHIYEVA Seadet (ШЫХЫЙЕВА Сяадят), XVI Йцзил Тцрк Диван Ядябиййатында Нясими Ше'ри Ян'яняляри Güz 2003-14/343-351.

ŞIHIYEVA Seadet, Ârif Mevlâna'nın Ruhî Durumu: «Ene'l-Hakk» ve «Hâmûş» Arasında, Güz 2007-22/187-205.

ŞİMŞEK Selami, Avrupa ile Asya Arasında Önemli Bir Geçiş Noktası Gelibolu'da Tarîkatlar ve Tekkeler, Güz 2007-22/251-310.

ŞİMŞEK Selami, Son Dönem Celvetî Şeyhlerinden Bandırmalızâde Ahmed Münib Efendi'nin Hayatı, Eserleri ve Mecmûa-yı Tekâyâ'sı, Bahar 2007-21/135-172.

ŞİMŞEKLER Nûri, Muallim Naci "Heykel-i Dehâ", 1999-6/273-302.

TALAS Mustafa, Mehmet Eröz'de Türklerde Totemizm İzleri, Güz 2004-16/283-289.

TALAS Mustafa, Örnek Bir Dış Siyaset Modeli Olarak Atatürk'ün "Yurtta Barış Dünyada Barış" Politikası, Bahar 2004-15/339-354.

TALAS Mustafa, Tarihî Süreçte Türk Beslenme Kültürü ve Mehmet Eröz'e Göre Türk Yemekleri, Güz 2005-18/273-283.

TALAS Mustafa, Türkiye Türkçesi Açısından Kazak Türkçesine Bir Bakış, Bahar 2003-13/321-331.

TANRIKORUR Bârihüdâ, Mevlevî Tekkesinin Kalbi: Semâhane, Mayıs 1996-2/207-216.

TAPUR Tahsin, Atatürk'ün Ecdat Yurdu Taşkale Yerleşmesinin Coğrafyası, Güz 2009-26/265-292.

TAŞER Seyit, Konya Vilayeti Sancak Merkezlerinde Eğitim Veren Darülmualliminler, Bahar 2010-27/665-678.

TAŞKAYA Serdarhan Musa, COŞKUN İbrahim, Âşık Feymânî'nin Şiirlerinde Eğitim ve Eğitim Unsurları, Bahar 2009-25/259-278.

TEMEL Mehmet, Atatürk Devrimlerinin Çin Aydınlarınca Algılanışı ve XX. Yüzyılın İlk Yarısındaki Türkiye-Çin İlişkilerine Yansıması, Bahar 2007-21/105-123.

TEMEL Mehmet, Kuvâ-yı Milliye Döneminde Milas-Bodrum'da Eşkıyalık ve Çetecilik, Bahar 2010-27/403-421.

TEMEL Mehmet, XX. Yüzyıl Başlarında Menteşe Sancağı Hapishaneleri, Güz 2009-26/109-135.

TEMİZEL Ali, Ahmedî'nin Bedâyi'u's-Sihr Fî Sanâyi'i'ş-Şi'r İsimli Eserindeki Türkçe ve Farsça Şiirleri, Güz 2003-14/89-105.

TEMİZEL Ali, Emine Yeniterzi, Kubbe-i Hadrâ'nın Gölgesinde, Bahar 2006-19/323-333.

TEMİZEL Ali, Esedullah Merdânî Rahîmî, Qaşqayî Sözlügü: Kaşkay Türkçesi-Farsça Sözlük, Güz 2008-24/473-479.

TEMİZEL Ali, Ünlü Türkmen Şairi Mahtumgulı Firâgî, Bahar 2004-15/79-90.

TEPEBAŞILI Fatih, Kullanımlık Metin Türü Olarak Ulusal Marş Kavramı ve İşlevleri, Bahar 2005-17/383-393.

TOKER Birgül, Cem'î, Hayatı, Divanı ve Edebî Şahsiyeti, Bahar 2005-17/147-161.

TOKER Birgül,Şâkir Ahmed Paşa ve Tertîb-i Nefîs Mesnevîsi, 2000-7/361-374.

TOKER Birgül, Şemseddin-i Sivasî ve Mir'âtü'l- Ahlâk Adlı Mesnevîsi, Bahar 2004-15/433-456.

TOKER Mustafa, Dîvânü Lügâti't-Türk'teki Tek Heceli Fiillerin Oğuz ve Kıpçak Grubu Türk Lehçelerindeki Durumuna İstatistiksel Bir Bakış, Bahar 2010-27/57-83.

TOKER Mustafa, Gülhanî; Darbü'l-Mesel Adlı Eseri ve Eserde Geçen Türkçe Atasözleri, Güz 2006-20/59-79.

TOKER Mustafa, Halid Said'e Göre Osmanlı, Özbek, Kazak Lehçelerinde Şekil/Zaman Ekleri ve Bu Eklerin Şu Andaki Durumu, Bahar 2004-15/1-37.

TOKER Mustafa, İsmail Gaspıralı ve "Dilde Birlik" Fikri Üzerine, Güz 2004-16/31-45.

TOKER Mustafa, 'Şecere-i Terâkime" Yayını Üzerine, 2001-10/189-205.

TOKER Mustafa, Tatar Türkçesi Üzerine Bir Bibliyografya Denemesi, 2002-11/59-113.

TOKER Mustafa, W. Radloff'un "Opıt Slovarya Tyurkskih Nareçiy" Adlı Eserinde Geçen Tatar Türkçesine Ait Kelimeler Üzerinde Genel Bir Değerlendirme, Güz 2003-14/17-47.

TOPÇUOĞLU Ali Aslan, Mecelle Şârihi Ali Haydar Efendi'nin Hayatı ve Hukukçuluğu, Güz 2010-28/329-350.

TOSUN Ramazan, Cumhuriyetin İlanında Kamuoyu, 2002-12/99-107.

TOSUN Ramazan, Ermeni Meselesinin Ortaya Çıkışı ve Mahiyeti, Güz 2003-14/143-163.

TUĞLUK Abdülhakim, Mustafa Kutlu'nun "Mavi Kuş"unda Mekânın Poetiği, Güz 2010-28/235-248.

TUNCER Orhan Cezmi, Kilis Mevlevihanesi, Mayıs 1996-2/259-282.

TUNÇ Semra, Ârif ve II. Murâd Döneminde Yazılmış Bir Hamse, 2002-12/155-168.

TUNÇ Semra, Dede Ömer Rûşenî Dîvan'ında Söz ve Konuşma Âdâbı ile İlgili Hususlar, 2001-10/161-180.

TUNÇ Semra, Dede Ömer Rûşenî, 1997-4/237-249.

TUNÇ Semra, Divan Şiirinde Hz. İbrâhîm ve 'Ades (Mercimek) Kıssasına Dâir, Bahar 2005-17/123-131.

TUNÇ Semra, Muhibbî Dîvânı'nda Şiir ve Şâir ile İlgili Değerlendirmeler, 2000-7/265-283.

TUNÇ Semra, On Altıncı Yüzyıl Divan Şairi Mânî ve Şiirleri, Bahar 2007-21/1-37.

TUNÇ Semra, Topkapı Sarayı Müzesi Kütüphanesi Revan 1985 Numaralı Şiir Mecmûası, Güz 2005-18/11-87.

TUŞ Muhiddin, Konya Çelebilerinin Şehir Hayatındaki Sosyal Rolü Üzerine Bir Deneme, Mayıs 1996-2/297-302.

TÜRKEL OTER Serda, YILDIRIM Ali, Şeyh Gâlib'in Bestelenmiş Şiirlerinde Usûl-Vezin İlişkisi, Bahar 2010-27/211-247.

TÜRKER M. Zeki, Gençlik ve Millî Kültür, Kasım 1994-1/289-291.

UĞURLU Kâmil, Hâce Ahmet Yesevî'nin Dinlendiği Mekân, 1997-3/53-58.

ULUOĞLU Murat, "Kalaç" Kelimesinin Türkçede ve Rusçada Leksik-Semantik Özellikleri ve Kullanım Alanları, 2002-11/321-333.

ULUOĞLU Suzan, Kulikovo Savaşı Üzerine Yazılan Eserlerde Türkçe Kökenli Kişi Adları (Antroponimler), Güz 2010-28/141-157.

ULUSOY Kadir, İlköğretim 7. Sınıf Öğrencilerinin Türk Dünyası ve Türk Cumhuriyetlerine Yönelik Tutum ve Düşünceleri, Güz 2009-26/357-377.

UYANIK Necmi, Batıcı Bir Aydın Olarak Celâl Nuri İleri ve Yenileşme Sürecinde Fikir Hareketlerine Bakışı, Bahar 2004-15/227-274.

UYANIK Necmi, Celâl Nuri İleri ve Tarih Anlayışı, Güz 2004-16/239-258.

UYANIK Necmi, Mustafa Reşit Paşa'da Yenileşme Anlayışı, 1997-4/251-262.

UYANIK Necmi, Sarıklı Bir Türkçü Olarak Halim Sabit (Şibay) ve Türk Milliyetçiliğindeki Yeri (1883-1946), 1999-5/89-111.

UYANIK Osman, Çıldır Adı Üzerine, Bahar 2006-19/87-93.

UYANIK Osman, Kumuk Ağızlarında Uzun Kelimeler ve Ana Türkçedeki Bazı Uzun Ünlülerin Kumuk Ağızlarında Farklı Ünlüye Geçişi, 2002-11/115-127.

UYANIK Osman, Kumuk Ağızlarının Yeni Bir Tasnifi, 2002-12/229-205.

UYANIK Osman, Urum Türkçesinin Türk Dili Sınıflandırmalarındaki Yeri, Bahar 2010-27/45-56.

UYGUR Abdüsselam, "Kanun-i Şehinşâhî" Tercümelerinde Rastlanan Bazı Çeviri Hataları ve Bunların Tashihi, Güz 2007-22/103-120.

UYGUR Ceyhun Vedat, Karakalpak Edebiyatında Kadın, Bahar 2003-13/251-280.

UZ M. Ali, Saraybosna'da İsa Bey Mevlevîhânesi, Mayıs 1996-2/103-106.

UZUN Şerife, Cem Sultan'ın Türkçe Divanı'nda Hacca Dair Unsurlar, Güz 2008-24/177-186.

ÜNAL Orçun, Kutadgu Bilig'de Geçen Ya_saguçı Kelimesi Üzerine, Güz 2010-28/159-170.

ÜNLÜ Selçuk, Viyana Edebiyatçı Kahvehâneleri ve Kahvehane Edebiyatçıları, 2000-7/19-33.

ÜREKLİ Bayram, BİZBİRLİK Alpay, Karaman Vâlisi Çelik Mehmet Paşa'nın Terekesi, Kasım 1994-1/175-220.

ÜREMİŞ Ali, Türkiye Selçuklularında Bazı Sünnî Tasavvuf Hareketleri, Güz 2010-28/295-328.

ÜREMİŞ Ali, Yeni Bilgiler Işığında Trabzonlu Köseç Ahmed Dede, Bahar 2006-19/175-191.

ÜSTÜNER Kaplan, "Güler" Redifli Gazellerin Karşılaştırılması, Güz 2010-28/181-207.

ÜZGÖR Tahir, Fuzûlî'yi Anlamak, 1997-3/87-102.

VANLIOĞLU Mehmet, Beng u Bâde ve Muhtevası, 1997-3/197-200.

Wiemer Rudolf Otto (Çev: Yılmaz KOÇ), Küçük Adımlara Övgü, 2000-8/351-353.

YAKICI Ali, İslamiyet Öncesi Türk Destanlarının Bilim ve Kültür Hayatına Etkisi Üzerine Bazı Düşünceler, Bahar 2003-13/411-420.

YAKIT İsmail, Mevlevîlikte ve Mevlevîhânelerde Ebced Hesabının Rolü, Mayıs 1996-2/31-42.

YAMAN H. Sena, Salah Birsel'in Şiire Dair Görüşleri, Bahar 2005-17/187-202.

YANİÇ Sema, Hâce Hatib Mahmud Er-Rûmî, Eserleri ve Osmanlı İlim Hayatındaki Yeri, Güz 2004-16/223-238.

YANİÇ Sema, Hâce Hatib Mahmud Er-Rûmî, Eserleri ve Osmanlı İlim Hayatındaki Yeri, Bahar 2005-17/411-423.

YASTI Mehmet, Doç. Dr. Fatih Kirişçioğlu, Saha Türklerinin Atasözleri/İnceleme-Metin, Güz 2007-22/435-439.

YASTI Mehmet, Esrârü'l-'Ârifîn ve İmla Özellikleri Üzerine Bir Değerlendirme, Güz 2010-28/69-107.

YASTI Mehmet, Nişancı Mehmed Paşa'nın Tevârîh-i Âl-i Osmân Adlı Eserinin Konya Yusuf Ağa Kütüphanesi'nde Bulunan Nüshası Üzerine, Bahar 2009-25/137-149.

YASTI Mehmet, Özkul Çobanoğlu, Türk Dünyası Ortak Atasözleri Sözlüğü, Bahar 2006-19/335-339.

YASTI Mehmet, Türkçe Deyimlerde Geçen İkilemelerin Ses ve Şekil Özellikleri, Bahar 2007/21/51-87.

YAVUZ Kemal,Âşık Paşa, Bahar 2003-13/29-39.

YAVUZ Orhan, Prof. Dr. Saim Sakaoğlu'nun "Karaca Oğlan" Adlı Eserinin Bilimsel Eleştirisi, Bahar 2005-17/15-111.

YAZILITAŞ Nihat, Fâtımî Ordusunu Meydana Getiren Etnik Unsurlar, Güz 2005-18/189-210.

YEKBAŞ Hakan, Metin Şerhi Geleneği Çerçevesinde Şârihlerin Divan Şiirine Yaklaşımları, Bahar 2008-23/189-217.

YENİTERZİ Emine, "Kitâb-ı Şeyh Vefâ" Adıyla Kayıtlı Bir "Tazarru'nâme" Nüshası, 1999-6/331-332.

YENİTERZİ Emine, Ahmed-i Dâî'nin Vasiyyet-i Nûşirevân Adlı Mesnevisi, Bahar 2006-19/1-25.

YENİTERZİ Emine, Ahmed-i Yesevî'den Öğütler, 1997-3/71-78.

YENİTERZİ Emine, Divan Şiirinde Gazel Redifli Gazeller, Güz 2005-18/1-10.

YENİTERZİ Emine, Fuzûlî'nin Türkçe Dîvânı'nda Hikmet, 1997-3/137-162.

YENİTERZİ Emine, Kemal Edip Kürkçüoğlu'nun "Dâstân-ı Cenâb-ı Mevlânâ" Manzumesi, Bahar 2005-17/113-121.

YENİTERZİ Emine, Mehmet Âkif'in Çalışmaya Verdiği Önem, 2000-7/383-396.

YENİTERZİ Emine, Metin Şerhiyle İlgili Görüşler, 1999-5/59-68.

YENİTERZİ Emine, Safahat'ta İnsanî Değerler, 1997-4/263-277.

YENİTERZİ Emine, Tanzimattan Cumhuriyetin İlk Yıllarına Kadar Konyalı Şair ve Yazarlar, 2001-10/77-159.

YILDIRIM Dursun, Beykanam'dan Öğrendiğim Dualar, Bahar 2003-13/23-28.

YILDIRIM Mustafa, BAYLAN Zühal, Kelkit Yöresi Zililerinden Çuval, Heybe, Palaz ve Çanta Örnekleri, Güz 2010-28/415-446.

YILDIZ Mustafa, ÖLKER Gökhan, Dîvânü Lugâti't-Türk'teki Oğuzca Kelimelerin Dede Korkut Hikâyeleri'ndeki Durumu, Güz 2009-26/1-19.

YILDIZ Naciye, Türk Destanlarında Bitiş Kalıpları, Bahar 2003-13/309-319.

YILMAZ Ahmet, Müstahkim-zâde ve "Durûb-ı Emsâl"inin Türk Edebiyatındaki Yeri ve Önemi, 1999-6/225-272.

YILMAZ Ahmet, Safâ'nın İbrâhîm Edhem Destânı, 2000-7/285-304.

YILMAZ Ahmet, Zîver Ahmed Sadık Paşa; Hamsi Gazeli, Zeyli ve Tahmîsi, 2000-8/107-113.

YILMAZ Durmuş, BEDİRHAN Yaşar, Çanakkale'de İngiltere'nin "AE-2" Numaralı Taht'el-Bahr (Denizaltı)'ını Batıran "Sultan Hisar" Süvarisi (Rıza Bey'in Hatıratından), 2000-8/115-130.

YILMAZ Durmuş, Lozan Andlaşması'ndan Önce Azınlık Okullarının Durumu, 1997-4/279-287.

YILMAZ Kâşif, Ahmet Yesevî'nin Şöhreti ve Tesiri, 1997-3/59-70.

YILMAZ Mehmet, ATA Ferudun, Buhara Cumhuriyeti ve Basmacılık Hareketi Hakkında İki Rapor, Bahar 2004-15/205- 225.

YILMAZ Mehmet, Balkan Savaşı'ndan Sonra Türkiye'den Yunanistan'a Rum Göçleri, 2001-10/13-38.

YÖNDEMLİ Fuat, Hekim Gözüyle Semâ' Eğitimi ve Başdönmesiyle Alâkası, 1999-6/211-224.

YÖRE Seyit, Osmanlı/Türk Müzik Kültüründe Levanten Müzikçiler, Güz 2008-24/413-437.

YÜKSEL Hasan, Tokat Mevlevîhanesi, Mayıs 1996-2/61-68.

YÜKSEL Musa Şamil, Timur'un Yükselişi ve Batı'nın Diplomatik Cevabı 1390-1405, Güz 2005-18/231-243.

YÜKSEL Zühal, Kırım Tatar Millî Hareketi ve Hasan Sabri Ayvazov, Bahar 2003-13/421-434.

YÜKSEL Zühal, Kırım Tatarcasında "Dep" Yapısı ve İşlevleri, Güz 2006-20/37-47.

YÜKSEL Zühal, Kırım Türkçesinde "{-Dı}" Ekinin Kalıplaşması, Güz 2006-20/49-57.

ZEKİYEV M. Z., Mişerler, Başkurtlar ve Dilleri (Akt. Mustafa TOKER), Bahar 2006-19/73-86.

ZERENLER Dilek, Antigone'nin İki Farklı Yorumu, Güz 2005-18/263-271.

ZERENLER Dilek, Helene ve Güzel Helena Adlı Oyunların Konu Bakımından Karşılaştırılması, Bahar 2005-17/203-211.

ZOBU Suzan, Rusların Selamlaşma Geleneğinde Türk İzleri ve Rusça "Zdravstvuyte" Kültürel İfadesinin Etimolojik Yorumu, 2002-11/311-319.

SELÇUK ÜNİVERSİTESİ
HUKUK FAKÜLTESİ DERGİSİ

Ümit Süleyman ÜSTÜN

1976 yılında Konya'da doğdu. Ortaöğrenimini Meram Anadolu Lisesinde tamamlayıp aynı yıl Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi'ne girdi. 1998 yılında mezun oldu. Ertesi yıl aynı fakültede araştırma görevlisi olarak çalışmaya başladı. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Kamu Hukuku Anabilim Dalında 2001'de yüksek lisansını, 2006'da doktorasını "Türk Vergi Hukukunda İdarenin Takdir Yetkisi" isimli çalışmasıyla tamamladı. 2007 yılında Mali Hukuk Anabilim Dalına yardımcı doçent olarak atandı. Halen bu görevde bulunmaktadır. Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi editörlüğünü, Doç. Dr. İbrahim ERCAN başkanlığında, Yrd. Doç. Dr. Mustafa ARIKAN ile birlikte yürütmektedir.

ÖZET

Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 1988 yılında yayım hayatına başlamıştır. 2000 yılından beri hakemli dergi olarak çıkarılmaktadır. Dergi yılda iki kez, Temmuz ve Aralık aylarında yayımlanmaktadır. Kamu hukuku, özel hukuk ve mali hukuk alanlardaki makalelerin yanı sıra mahkeme karar incelemeleri de dergide yer almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Hakemli akademik dergi, Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, hukuk.

SELCUK UNIVERSITY FACULTY OF LAW JOURNAL AS A PEER-REVIEWED ACADEMIC PUBLICATION

ABSTRACT

Selcuk University Faculty of Law Journal, has started publishing in 1988. Began to published as the peer-reviewed journals since 2000. Journal is published twice a year, in July and December. The articles in the areas of law (public law, private law, financial law) and as well as reviews of court decisions are located in the journal.

Keywords: Peer-reviewed academic journal, Journal of Selcuk University Faculty of Law, law.

DERGİNİN KISA TARİHİ

Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 1988 yılında yayım hayatına başlamıştır. 2000 yılından beri hakemli dergi olarak çıkarılmaktadır.

2005 yılına kadar (13. cilt), yılda 4 sayı halinde yayımlanan dergi, 13. Ciltten itibaren yılda iki sayı halinde çıkartılmaya başlanmıştır. 2010 yılı sonunda derginin 18. cildi yayımlanmıştır.

Derginin editörlüğü, Fakülte akademik personeli tarafından yerine getirilmektedir. Editörlüğü, derginin hakemli yayın statüsüne geçmesinin ardından 2001 yılında Yrd. Doç. Dr. Ali Şafak BALI yürütmeğe başlamıştır. Balı, bu görevi 2003 yılı sonuna kadar sürdürmüştür. Editörlük görevi; 2004-2005 yıllarında Yrd. Doç. Dr. Abdurrahman SAVAŞ, 2006-2008 yılları arasında ise Prof. Dr. Ramazan YILDIRIM, Yrd. Doç. Dr. Ümit Süleyman ÜSTÜN ve Yrd. Doç. Dr. Mustafa ARIKAN tarafından yerine getirilmiştir. Derginin editörlüğü, 2009 yılından bu yana, Doç. Dr. İbrahim ERCAN, Yrd. Doç. Dr. Ümit Süleyman ÜSTÜN ve Yrd. Doç. Dr. Mustafa ARIKAN tarafından yürütülmektedir.

ÖZELLİKLERİ

Dergi yılda iki kez, Temmuz ve Aralık aylarında yayımlanmaktadır. Kamu hukuku, özel hukuk ve mali hukuk alanlardaki makalelerin yanı sıra mahkeme karar incelemeleri de dergide yer almaktadır.

Derginin Yayın Kurulu'nda, Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesinden 10 öğretim üyesi yer almakta, Danışmanlar Kurulu ise, sekiz farklı üniversiteden 14 öğretim üyesinden oluşmaktadır.

Dergi Yayın Kurulunda, Prof. Dr. Mehmet AYAN, Prof. Dr. Halûk Hâdi SÜMER, Prof. Dr. Yavuz ATAR, Prof. Dr. Ömer ULUKAPI, Prof. Dr. Sami KARAHAN, Prof. Dr. Mustafa AVCI, Prof. Dr. Ramazan YILDIRIM, Prof. Dr. M. Fatih UŞAN, Doç. Dr. İbrahim ERCAN, Doç. Dr. Faruk BİLİR, Yrd. Doç. Dr. Ümit Süleyman ÜSTÜN, Yrd. Doç. Dr. Mustafa ARIKAN yer almaktadır.

Derginin Danışmanlar Kurulu ise; Prof. Dr. Nizamettin AKTAY (Gazi Ü.), Prof. Dr. Fahrettin ARAL (Ankara Ü.), Prof. Dr. Rıza AYHAN (Gazi Ü.), Prof. Dr. Halûk BURCUOĞLU (İstanbul Ü.), Prof. Dr. Halil CİN (Ufuk Ü.), Prof. Dr. Ali ERTEN (Bilkent Ü.), Prof. Dr. Hamdi MOLLAMAHMUTOĞLU (Gazi Ü.), Prof. Dr. Zehra ODYAKMAZ (Gazi Ü.), Prof. Dr. Doğan SOYASLAN (Başkent Ü.), Prof. Dr. Cemal ŞANLI (İstanbul Ü.), Prof. Dr. İlhan ULUSAN (İstanbul Kültür Ü.), Prof. Dr. Hüseyin ÜLGEN (İstanbul Ü.), Prof. Dr. Mehmet ÜNAL (Ankara Ü.), Prof. Dr. Ejder YILMAZ (Ankara Ü.)'dan oluşmaktadır.

DERGİYE ELEKTRONİK ORTAMDA ERİŞİM

Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, ülkemizin en önemli veri tabanlarından birisi olan "ULAKBİM Hukuk Veri Tabanı"nda, bu veri tabanının kurulduğu yıldan (2010) beri yer almaktadır. Veri tabanının internet adresinden(http://uvt.ulakbim.gov.tr/uvt/index.php?cwid=3&vtadi=THUK), 2008 yılı ve sonrasında Dergide yayınlanan makalelerin listesine ulaşılabilmektedir.

Derginin kendine ait web sayfasında da (http://www.hukuk.selcuk.edu.tr/dergi/dergi.html) dergiyle ilgili bilgiler, yazım kuralları ve yayımlanmış makalelerin listesi bulunmaktadır. Derginin ilk sayısından itibaren yayımlanmış tüm makalelere, ilgili internet adresinden tam metin erişim için gerekli çalışmalar son aşamasına gelmiş bulunmaktadır.

DERGİNİN MAKALE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

Dergide, hukuk alanına ilişkin güncel ve özgün makalelerin yer alması amaçlanmakta, hukuk alanına katkı sağlanması hedeflenmektedir. Bilimsel nitelikte hazırlanmış araştırma makalelerine yer verilmektedir. Hukukun tüm alanlarına ilişkin makalelerin yayımlanması mümkündür. Temel bölümleme olarak ise, kamu hukuku, özel hukuk ve mali hukuk şeklinde makaleler tasnif edilebilmektedir.

Bunun dışında tez özetlerine de dergide yer verilmektedir. Ayrıca mahkeme kararlarının incelemeleri, dergide yer bulabilmektedir. Fakülte tarafından gerçekleştirilen panel, sempozyum gibi etkinliklerde sunulan tebliğlerin, ayrı bir bildiri kitabında yayımlanmaması halinde, dergide ayrı bir bölümde yayımlanması planlanmaktadır.

Derginin yayın dili Türkçe olmakla birlikte, başka dillerde hazırlanmış makalelere de yer verilebilmektedir. Makalelerde Türkçe ve yabancı dilde özet bulunması zorunlu olup; giriş, ana metin, sonuç ve kaynaklar şeklinde bir sıralamanın yapılması tercih edilmektedir.

Değerlendirmeye alınan makalelerin, daha önce yayınlanıp yayınlanmadığı, kaynakların doğruluğu, ileri sürülen görüşler gibi hususlar açısından sorumluluğu yazara aittir. Yayınlanan makalelerin her türlü telif hakkı, Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesine aittir.

Dergi yayın kurallarına uygun olarak hazırlanan makaleler; üç basılı nüsha (ikisi isimsiz, biri iletişim bilgilerinin bulunduğu isimli) ve bir CD veya disketle editörlüğe gönderilmektedir. Editör ilk önce, gelen makaleyi gözden geçirerek konu, bilimsellik ve yayın kuralları açısından denetlemekte; ön düzeltme, ret veya uygunluk kararından birisini vermektedir. Ön düzeltme kararı verilen makale yazarına, durum bildirilmekte ve gerekli düzeltmeleri yapması istenmektedir. Makalelerin istenilen formatta hazırlanıp gönderilmesi bu bakımdan büyük önem arz etmektedir. Hakem sürecinin başlatılması için uygun görülen makalelere; gerektiğinde yayın ve danışma kurulunda yer alan öğretim üyelerinin görüşleri de alınarak editör tarafından iki hakem belirlenmektedir. Daha sonra hakemlere resmi bir yazı yazılarak, makale postayla veya elden gönderilmektedir.

*Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*nde hem hakem hem de yazar isimlerinin saklı tutulmasını ifade eden kör hakemlik sistemi uygulanmaktadır. Hakemlere gönderilen makalelerde, yazar ismi, çalıştıkları kurum gibi yazarın tanınmasına imkân verecek bilgilere yer verilmemekte ve hakemlere objektif değerlendirme imkânı hazırlanmaktadır. Buna paralel olarak, yazarlara da hakem isimleri bildirilmemektedir.

Hakemler makaleleri; özetler, başlık, yöntem, kullanılan dil ve ifade, kullanılan kaynaklar, kaynakların yeterliliği ve güncelliği gibi açılardan değerlendirmekte ve yazılı bir rapor hazırlamaktadır. Hakemlerden, raporlarında makalenin bu haliyle yayımlanıp yayımlanamayacağını, düzeltme gerekiyorsa düzeltilmiş metni tekrar inceleyip incelemeyeceklerini belirtmeleri istenmektedir.

Bir makaleyle ilgili iki hakemden olumlu rapor alınmışsa, makale yayınlanabilecekler arasına alınmakta ve yazarına bildirilmektedir. Dergiye gönderilen makaleler, geliş tarihlerine göre sıralanmakta ve yayınlanacak sayıya alınacak makaleler tamamen bu sıraya göre belirlenmektedir.

Bir makaleyle ilgili iki hakemden olumsuz rapor alınmışsa, makalenin yayınlanamayacağını bildiren resmi bir yazı, hakem raporlarıyla birlikte yazara gönderilmektedir. Bir makaleyle ilgili; bir olumlu - bir olumsuz veya bir düzeltme - bir olumsuz rapor alınmışsa, makale üçüncü bir hakeme gönderilmekte ve bu hakemin kararına göre işlem yapılmaktadır.

Değerlendirme sürecindeki makaleye bir veya iki hakem düzeltme önerisinde bulunmuşsa, durum yazara resmi bir yazıyla bildirilmekte ve düzeltmeleri yapması istenmektedir. Düzeltilmiş makale editöre ulaşınca, tekrar hakem/hakemlere gönderilmekte ve sonucuna göre işlem uygulanmaktadır. Eğer hakem, düzeltilmiş makaleyi tekrar incelemek istememişse, gerekli kontroller editör tarafından yapılmaktadır.

*Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi*ne gönderilen makalelerin hakem sürecinin en geç üç ay içerisinde tamamlanması arzulanmaktadır. Bazen istisnalar olmakta, özellikle düzeltme verilen makaleler bu süreyi aşabilmektedir.

Derginin her sayısı, 500 adet basılmakta ve ücretsiz dağıtılmaktadır. Dağıtımda her bir sayı, başta Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi

akademik personeli olmak üzere; dergi danışma kurulu üyelerine, Millî Kütüphane'ye, Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi'ne ve diğer üniversite kütüphaneleri ile makale yazarlarına gönderilmektedir

DERGİNİN ŞEKLİ ÖZELLİKLERİ

Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi, 24x15,5 ebatlarında yayımlanmaktadır. İç kapak, künye, içindekiler sayfasından sonra makaleler yer almaktadır. Makaleler tek sütun halinde yer almakta, metin 11, dipnotlar 10 punto şeklinde dizilmektedir. Tek numaralı sayfaların üst bilgisinde yazar soyadı yer almakta, alt bilgide ise, derginin adı, cilt, sayı ve yıl bilgileri bulunmaktadır. Çift numaralı sayfaların üst bilgisinde ise, makalenin adına yer verilmektedir.

Makale gönderen yazarlardan, biri isimli diğerleri isimsiz olmak üzere üç nüsha istenmekte; ancak sürecin hızlı işlemesi bakımından mail yoluyla gönderim de kabul edilmektedir.

Gönderilen makalelerin mutlaka Türkçe ve yabancı dilde özetinin bulunması gerekmektedir. Ayrıca çalışmanın yabancı dildeki adının, Türkçe ve yabancı dilde beş adet anahtar kelimenin de bulunması zorunludur. Çalışmanın sonunda kaynakçaya yer verilmelidir.

Sayfaların üstünden ve altından 6'şar cm., yanlarından ise 4,5'er cm. boşluk verilmelidir. Bu şekilde hazırlanan yazıların, kural olarak 35 sayfadan fazla olmaması arzulanmaktadır.

Çalışmanın metin yazıları, Times New Roman karakteri ile 11,5 punto tek satır aralığı, ilk satırı özel 1,25 cm değerinde paragraf, paragraf arası boşluklar öncesi ve sonrası 3 nk olmak üzere iki yandan hizalı yazılmalıdır. Başlık 1 biçemi, sadece yazının ana başlığı için kullanılmalıdır. Yazar adı, ana başlığın altına sağa dayalı olarak akademik unvanla beraber "adı SOYADI" biçiminde yazılmalı, gerekli açıklamalar * işareti kullanılarak dipnotta yapılmalıdır.

Dipnot yazıları ise, Times New Roman yazı karakteri, 10,5 punto, tek satır aralığı, 0,7 asılı, paragraf sonrası 3 nk boşluk biçiminde yazılmalıdır. Yazılarda dipnotlar otomatik olarak ve her sayfa altında verilmeli, dipnotların yazımında genel olarak KİTAPLARDA; Yazar SOYADI Adı, (yayın yılı), Kitap Adı, (varsa) Baskı sayısı, (varsa) Çeviren (veya Editör) SOYADI Adı, Basım yeri, yılı ve sayfa; MAKALELERDE; Yazar SOYADI, Adı (yayın yılı), "Makale Adı" (tırnak içerisinde), Yayın Adı, Cilt, Sayı, yılı ve sayfa; aynı esere yapılan ikinci ve müteakip atıflarda Yazar soyadı (Yayın yılı) ve sayfa, biçiminde kısa format kullanılabilir.

Makalenin daha önce hiçbir yerde yayımlanmamış veya yayımlanmak üzere gönderilmemiş olması gerekir. Yazarlara telif hakkı ödenmemektedir. Yazarlar, yayımlanan yazılar üzerinde Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nin, her türlü formatta yayımlamak dâhil, tüm yayın haklarına sahip olduğunu kabul ederler.

MAKALE DİZİNİ

Dergide son 5 yıl içerisinde yayımlanan makaleler, yazar soyadlarına göre şunlardır:

ACAR Hakan, 1980 Tarihli Malların Uluslararası Satışına İlişkin Viyana Konvansiyonu'nda Ayıba Karşı Tekeffül, C. 15, S. 2, s. 25.

AKINCI Müslüm, Günışığında Yönetimin İsveç Anlayışı Ve Uygulaması, C.16,S.2, s. 223.

AKINCI Müslüm, İsveç İdare Hukuku, C. 16, S. 2, s. 167.

ARAS Bahattin, Roma Hukukunda Evlenme ve Boşanma, C. 18, S. 2, s. 215.

ARICAN Mehmet, Ceza Muhakemesi Hukukunda İfade Alma ve Sorgu, C. 17, S. 1, s. 43.

ARIKAN Mustafa, Culpa In Contrahendo Sorumluluğu, C. 17, S. 1, s. 69.

ARIKAN Mustafa, Eser Sözleşmesinde İfa İmkânsızlığı ve Sonuçları, C. 16, S. 2, s. 265.

ARIKAN Mustafa, Fikri Mülkiyet Hukukunda Televizyon Program Formatlarının Korunması, C. 17, S. 2, s. 129.

ARIKAN Mustafa, Taşınır Mülkiyetinin Devrinde Sebebe Bağlılık Sorunu, C. 16, S. 1, s. 71.

ARSLAN İbrahim, ÜNAL Mücahit, Avukatlık Ortaklığının Diğer Ortaklık Türleri İle Karşılaştırılması ve Hukuki Niteliği, C. 16, S. 1, s. 47.

ARSLAN İbrahim, Kambiyo Senetlerinde Geçersizlik Def'ileri, C. 16, S. 1, s. 11.

ARSLAN İbrahim, Tescilsiz Markaların Korunması, C. 16, S. 1, s. 29.

AVCI Mustafa, Doçentlik Sınavı ve Doçentlik Kadrosuna Atanma,C.17, S. 1, s. 11.

AYAN Nurşen, Kira Konusu Taşınmazın İhtiyaç Nedeniyle Tahliye Ettirilmesi, C. 15, S. 2, s. 11.

AYAN Nurşen, Taşınır Satımında Satıcının Kanundan Doğan Ayıba Karşı Tekeffül Borcu, C. 15, S. 1, s. 11.

AYAN Nurşen, Terk Nedeniyle Boşanma, C. 15, S. 1, s. 39.

BAYINDIR M. Savaş, 2547 Sayılı Yükseköğretim Kanunu'nun 35. Maddesinin Getirdiği Düzenleme ve Bu Düzenlemenin Uygulanmasından Doğan Sorunlar, C. 15, S. 2, s. 215.

BİLGİN Hüseyin, Cumhuriyet Savcılarının Görevlerinden Kaynaklanan İdarî Başvurular, C. 17, S. 2, s. 49.

BİLİR Faruk, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi'nin Yargılama Yetkisi ve "Ermeni Soykırımını" İnkarı Suç Sayan Düzenleme. C. 14, S. 2, s. 299.

BOSTANCI Yalçın, Sosyal Güvenlik Hukukunda Genel Sağlık Sigortası, C. 16, S. 1, s. 147.

ÇAĞLAR Hayrettin, ÖZDAMAR Mehmet, Ticaret Unvanının Korunması,C.14,S. 2, s. 119.

ÇELİK Aytekin, Anonim Şirketlerde Ortaklıktan Çıkarılma, C. 17, S. 2, s. 171.

ÇİĞDEM Recep, Crimes Against Honour In Islamic/Ottoman Law: A Study Of Qadhf/Slander In Comparative Perspective, C. 16, S. 2, s. 45.

DARENDELİ A. Vahap, Uyumlaştırma Sürecinde Görsel-İşitsel Medya Hizmeti Ulus ve Uluslarüstü Düzenleme Zorlukları, C. 18, S. 2, s. 39.

DURAN Hasan: İfade Özgürlüğü ve Türkiye, C. 14, S. 1, s. 57.

DÜLGER İbrahim: 5237 Sayılı Türk Ceza Kanununun 127. Maddesinin (İsnadın İspatı) Anayasaya Uygunluğu Sorunu, C. 16, S. 2, s. 127.

ERCAN İbrahim, Faks Yoluyla Yapılan İstinaf Başvurusunun Ne Zaman Yapıldığı Konusu İle İlgili Bir Alman Federal Mahkeme Kararının Tercümesi, C. 14, S. 2, s. 373.

ERDAL Selcen, Siyasal Düşünürler ve Modern Egemenlik, C. 18, S. 2, s. 83.

ERDAL Selcen, Uluslar arası Ceza Mahkemesinin Ulus-Devlet Egemenliğine Etkisi, C. 18, S. 1, s. 149.

EREN Abdurrahman, Türkiye'de Uygulanan %10 Genel Seçim Barajının Serbest Seçim Hakkını İhlal Sorunu, C. 16, S. 2, s. 63.

ERKAL Atila, Genel Olarak Bilgi ve Bilgi Teorisi Çerçevesinde Bilginin Hukuktaki Anlamı, C. 17, S. 2, s. 11.

ERKAL Atila, Türk ve Alman Hukukunda Gerekçe Yükümlülüğü, C. 17, S. 1, s. 119.

GÜMÜŞ A. Tarık, Küreselleşme ve Sosyal Devlet, C. 18, S. 1, s. 87.

GÜMÜŞ A. Tarık, Sosyal Devlet Anlayışının Gelişimi ve Dönüşümü, C. 18, S. 2, s. 117.

İREN Ertan, İşyeri Etik Kuralları, C. 17, S. 2, s. 73.

KARAKEHYA Hakan, Ceza Hukukunda Doğrudan Kast, C. 15, S. 1, s. 117.

KAVAS Dadaşhan Celaleddin, Türkiye'de Hukukun Oluşturulması ve Demokrasi, C. 14, S. 1, s. 97.

KAYA Cemil, İhale Hukukunda Çalışma Hürriyetinin Sınırlanması: İhalelere Katılmaktan

Yasaklanma, C. 14, S. 2, s. 153.

KAYA Cemil, İptal Davalarında Menfaatin Aktüel Olması Şartının Anlamı ve Kapsamı, C. 16, S. 1, s. 119.

KAYA Cemil, State Secret As An Instrument To Maıntain State Security, C. 14, S. 1, s. 33.

KENT Bülent, Almanya'da İdari Yargı Teşkilatı, C. 15, S. 2, s. 185.

KILINÇ Ahmet, İsrail-Arap Uyuşmazlığında Osmanlı Tescil Hukukunun Payı (çeviri), C. 14, S. 1, s. 305.

KİZİR Mahmut, Türk Hukukunda Evlat Edinme, C. 17, S. 1, s. 151.

KOYUNCU Nuran, İslam Hukukunda ve Osmanlı Uygulamasında Şûra, C. 15, S. 1, s. 171.

NAL Sabahattin, Avrupa İnsan Hakları Mahkemesi Kararlarında Türkiye'de İşkence ve İnsanlık Dışı Muamele, C. 15, S. 2, s. 145.

ODYAKMAZ Zehra, Hukukun Uluslararası Bütünleşmesi ve İç Hukuka Yansıması, C. 16, S. 2, s. 11.

ODYAKMAZ Zehra: Eşitlik Kurumları ve Türkiye'de Durum, C. 16, S. 1, s. 95.

ÖZDAMAR Demet, Pozitif (Olumlu) Ayrımcılık Yönü İle Avrupa Birliği'nde ve Türkiye'de Kadının Hukuki Konumuna İlişkin Son Gelişmeler, C. 14, S. 2, s. 11.

ÖZDAMAR Mehmet, Anonim Ortaklığın Sahip Olduğu Malvarlığının Yönetim Kurulu Tarafından Topluca Devredilmesi, C. 14, S. 2, s. 99.

ÖZEN Mustafa, Çevreye Karşı İşlenen Suçlar (TCK m. 181, 182), C. 18, S. 1, s. 9

ÖZEN Mustafa, İnternette Hakaret Suçu, C. 14, S. 2, s. 379.

ÖZEN Mustafa, Uluslararası İnsan Hakları, Uluslararası İnsan Hakları Hukuku ve Çevre Güvenliği: Uluslararası Ceza Mahkemesi Bu Alanlardaki Boşluğu Doldurabilir mi? (çeviri), C. 14, S. 1, s. 289.

SAVAŞ Abdurrahman, İnternet Ortamında Yapılan Tek Taraflı Hukuki İşlemler ve Özellikle Elektronik Vasiyetname, C. 15, S. 2, s. 51.

SEÇİLMİŞ İbrahim Erdem, TÜRKOĞLU İrfan, Belediyelerin Mali Denetiminde Yeni Yaklaşım, C. 16, S. 2, s. 139.

SUNAY Reyhan, AB Bütünleşmesinin Biçimi Üzerine Farklı Yaklaşımlar: Federal Yaklaşım (I), C. 14, S. 2, s. 185.

SUNAY Reyhan, AB Bütünleşmesinin Biçimi Üzerine Farklı Yaklaşımlar: Konfederal Yaklaşım ve Bugünkü Yapılanma (II), C. 14, S. 2, s. 223.

SÜLEYMANLI Server, Anonim Ortaklıklar Hukukunda Bağlamın Neden Olduğu Sorunlara Çözüm Önerileri, C. 16, S. 2, s. 241.

ŞİŞMAN Gülden, Demokratik Ülkelerin Anayasalarında Yasallık, Mali Güce Göre Vergilendirme ve Eşitlik İlkelerinin Vergi Hukuku Açısından Değerlendirilmesi, C. 17, S. 2, s. 31.

TAŞAR Okan, Ekonomik Özgürlük Kavramı ve Türkiye'de Ekonomik Özgürlüklerin Gelişimi, C. 15, S. 1, s. 143.

TAŞAR Okan, Siyasi Yozlaşma Kavramı ve Kamu Ekonomisi, C. 14, S. 2, s. 347.

TOPUZ Gökçen, Paylı Mülkiyet Hissesinin Haczi ve Satışı, C. 17, S. 1, s. 91.

TULUKÇU N. Binnur, Çalışma Şartlarında Esaslı Değişikliğe İlişkin Usule Uyulmaması Halinde İşveren Tarafından Yapılan Feshin Haksız Olduğuna Dair Yargıtay Kararı İncelemesi, C. 16, s. 2, s. 289.

TULUKÇU N. Binnur, Çağrı Üzerine Çalışmanın Niteliği Bakımından Kısmi Süreli Bir İş Sözleşmesi Olduğuna ve Bunun Aynı Zamanda Belirli Süreli İş Sözleşmesi Niteliği Kazandırmadığına İlişkin Yargıtay Kararı İncelemesi, C. 16, S. 2, s. 299.

TUMAY Murat, Restrictions On The Fundamental Rights In The Strasbourg And Turkish Legal Orders, C. 17, S. 2, s. 85.

TUMAY Murat, The Subsidiary Protection Of European Convention On Human Rights, C. 17, s. 1, s. 185.

TÜRKAL Hasan, EKİCİ M. Sena, İNAN Mahmut, Vergi Suç ve Ceza Kavramı, 4369

Sayılı Yasa Öncesinden Günümüze Yürürlükteki Vergi Suçları-Kabahatleri ve Cezaları, C. 18, S. 1, s. 45.

TÜRKOĞLU İrfan, SEÇİLMİŞ İbrahim Erdem, Franz Oppenheimer'in Devlet Kuramı, C. 14, S.1, s. 83.

TÜRKOĞLU-ÖZDEMİR Gökçe, Roma Hukukunda Hayvanların Yol açtıkları Zararlardan Doğan Sorumluluk, C. 14, S. 2, s. 69.

UZ Abdullah, 6245 Sayılı Harcırah Kanunu ve Uygulaması Üzerine Bazı Hukuki Değerlendirmeler, C. 15, S. 1, s. 59.

ÜNAL Mücahit, Marka Tescilinden Doğan Haklarla İlgili Hukuki İşlemler, C. 18, S. 1, s. 211.

ÜNVER Mehmet Bilal, AB ve Türk Mevzuatı Açısından Erişim ve Ara bağlantı Sözleşmeleri, C. 15, S. 2, s. 93.

ÜSTÜN Ümit Süleyman, ÜNSAL Hilmi, Vergi Cezaları Konusunda 5728 Sayılı Kanunla Yapılan Düzenlemeler ve Değerlendirilmesi, C. 16, S. 2, s. 111.

ÜSTÜN Ümit Süleyman, Elektronik Haciz Uygulamasının Değerlendirilmesi, C. 18, S. 2, s. 9.

ÜSTÜN Ümit Süleyman, Türk Vergi Hukukunda İdarenin Takdir Yetkisi, C. 14, S. 1, s. 217.

ÜZÜLMEZ İlhan, Yeni Ceza Kanunu'nda İrtikap Suçu (M. 250). C. 14, S. 2, s. 273.

YILDIRIM Ramazan, BAŞÖZEN Ahmet, Yargıtay 15. Hukuk Dairesinin Çelişik Kararları ve "35'likzedeler", C. 14, S. 1, s. 11.

YILDIZ Ali Kemal, Ceza Muhakemesi Hukukunda Yakalama ve Gözaltına Alma, C. 14, S. 1, s. 131.

YİĞİT Yusuf, İşyerinde İnternetin Özel Amaçlı Kullanımı Nedeniyle İş Sözleşmesinin Feshi, C. 18, S. 2, s. 161.

SÜ İİBF SOSYAL VE EKONOMİK ARAŞTIRMALAR DERGİSİ

Muammer ZERENLER

1975 yılında Konya'da doğdu. 1996 yılında Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinden mezun oldu. 1998 yılında yüksek lisans, 2003 yılında da doktora çalışmalarını tamamladı. 2009 yılında Üretim Yönetimi alanında Doçent oldu. Halen Selçuk Üniversitesi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesinde İşletme Bölümünde öğretim üyesidir. 2005 yılından itibaren Selçuk Üniversitesi Kariyer Planlama Merkezi Müdürü, 2007 yılından beri de İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekan Yardımcısı olarak görev yapmaktadır. Fakültenin yayınladığı ***Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi****nin Editörlüğü'nü 2007 yılından bu yana yürütmektedir. Evli ve bir çocuk babasıdır.*

ÖZET

Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi tarafından 1991 yılından beri yayınlanan hakemli bir akademik dergidir. Dergi yılda iki kez, Nisan ve Kasım aylarında yayınlanmaktadır. İşletme, Ekonomi, Kamu Yönetimi, Uluslararası İlişkiler, Siyaset ve Sosyal Bilimler alanlarıyla ilgili bilimsel makaleler dergide yer almaktadır.

Bu çalışma; alanında köklü ve saygın bir konuma sahip olan *Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi*ni genel olarak tanıtma amacıyla hazırlanmış ve bu amacı gerçekleştirmek üzere derginin künyesi, yayınlanan yazılarla ilgili istatistikî bilgiler ve son beş sayının yazar dizini ayrıntılı bir biçimde ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, Yayın Alanları, Yazar Dizini.

THE JOURNAL OF SOCİAL AND ECONOMİC RESEARCH
ABSTRACT

The Journal of The Journal of Social and Economic Research is a peer-reviewed academic journal which has been published by Communication Faculty of Selçuk University since 1991. The journal is published twice a year - in April and November. Scholarly articles on all areas of the business, economics, international relationship and social sciences take place in the journal.

In this study, The Journal of Social and Economic Research has been introduced with its general

features and an author index of all published articles has been presented.

Keywords: Peer-reviewed academic journal, The Journal of Selçuk Communication, author index.

GİRİŞ

Üniversitelerarası Kurul ve ULAKBİM'in yukarıda belirtilen kriterlerine uygun olarak yayınlanan hakemli akademik dergilerden bir tanesi olan Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, 1991 yılından beri düzenli olarak yılda iki sayı olarak yayınlanmaktadır.

Bu çalışmada, Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi'nin biçimsel özellikleri, yayın politikası, makale değerlendirme süreci, erişim imkanları ve dağıtımı gibi genel özellikleriyle ilgili bilgiler sunulmakta ve dergide son beş yıldır yer alan tüm makalelerin yazar dizini verilmektedir.

1. SOSYAL VE EKONOMİK ARAŞTIRMALAR DERGİSİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, yılda iki kez Nisan ve Kasım aylarında Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi tarafından yayınlanmaktadır. Derginin ilk sayısı 1991 yılının Nisan ayında çıkarılmıştır. Bu yazının kaleme alındığı tarihe kadar toplam 21 sayı yayınlanmıştır. Derginin yayınlandığı tarihten bugüne kadar Editörlüğünü ise sırasıyla; Prof. Dr. Orhan Gökçe, Prof. Dr. M. Şerif Şimşek, Doç. Dr. Ahmet Ay, Doç. Dr. Doğan Uysal, Prof. Dr. Birol Akgün yapmıştır. Derginin editörlüğü, 2007 yılından itibaren Doç. Dr. Muammer Zerenler tarafından yürütülmektedir. Derginin imtiyaz sahibi, İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Tahir Akgemci'dir.

DERGİ YAYIN KURULU:

Dergi Yayın Kurulu ise şu öğretim üyelerinden oluşmaktadır: Prof. Dr. M. Şerif ŞİMŞEK, Prof. Dr. Osman OKKA, Prof. Dr. Orhan GÖKÇE, Prof. Dr. Mahmut TEKİN, Prof. Dr. Çağatay ÜNÜSAN, Prof. Dr. Ali ACAR, Prof. Dr. N. Ata ATABEY, Prof. Dr. H. Kürşat GÜLEŞ, Prof. Dr. Tahir AKGEMCİ, Prof. Dr. Şaban ÇALIŞ, Prof.Dr. Fehmi KARESİOĞLU, Prof.Dr. Adem ESEN, Prof.Dr. Adem ÖĞÜT, Prof. Dr. Birol AKGÜN

Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi'nin biçimsel özellikleri, yayın politikası, makale değerlendirme süreci, erişim imkânları, dağıtımı gibi bilgiler aşağıda kısaca sunulmaktadır.

DERGİNİN BİÇİMSEL ÖZELLİKLERİ ve YAZIM KURALLARI

Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi'nde yayınlanacak makalelerin genel yazım kuralları şu şekilde sıralanabilir:

İktisadi ve İdari Bilimler ve ilişkili alanlarda hazırlanmış ve yayınlanmak üzere dergiye gönderilen yazılar, daha önce herhangi bir şekilde yayınlanmamış ya da yayınlanmak üzere gönderilmemiş orijinal çalışmalar olmalıdır.

Editörler, yazıların işletme ve iktisat dallarında uygulamayla desteklenmiş çalışmalar olmasını arzu etmektedirler. Yazıların, sadece makalenin adı, yazarın adı ve akademik unvanı, görevi ve bağlı olduğu kuruluşu, adresi, telefonu ve e-postasını belirten bir dış kapak sayfası eklenerek gönderilmesi istenilmektedir. Bu sayfa çıkarıldıktan sonra, metin incelenmek üzere Bilim Kurulu'ndan konuyla ilgili iki (2) hakeme gönderilmektedir. Bu nedenle metnin ilk sayfasında, yazar adına yer verilmeden sadece makale adı yazılmaktadır.

Dergide dil olarak; Türkçe, İngilizce, Fransızca ya da Almancadan biriyle yayım yapılabilmektedir. Yazıların başında, 100 kelimeyi geçmeyen Türkçe ve yabancı dilde (İngilizce vb.) "başlık/title", "özet/abstract" ve "anahtar kelimeler / keywords" bulunmaktadır.

Yazıda yer alan konu başlıkları ve alt başlıklar, Giriş'ten itibaren 1, 1.1, 1.2 gibi sıralanmakta; kaynaklara yapılan göndermeler, dipnotlar yerine metnin içinde parantez arasında yapılmaktadır. Parantez içindeki

ifadeler; yazar(lar)ın soyadı, kaynağın yılı ve sayfa numarası sırasıyla yer almaktadır. Eğer, yazarın aynı yıl içinde yazılmış birden fazla çalışmasına gönderme yapılıyorsa, yıllar harflerle farklılaştırılmaktadır. Kaynağa gönderme yapma konusunda karşılaşılacak farklı durumlarda şu örneklerden yararlanılabilir: Cümle sonunda (Zerenler, 2007: 438); Whitson (2005a: 30-36; 2005b:70-80) araştırmalarında belirttiği gibi; (Edinson ve Shuller, 1972: 545-570) iki yazarlı kaynak için; (Yılmaz vd., 2006:16) ikiden fazla yazarlı kaynak için; (Şimşek, 2004: 243; Akgemci, 2007:310-314).. Açıklama gerektiren durumlarda yapılacak açıklamalar, "Notlar" başlığı altında, yazının sonunda ayrı bir sayfada verilmektedir.

Şekil ve Tablolar metin içinde verilmekte, şekil adı, şeklin altında, tablo başlığı tablonun üzerinde yer almakta, şekil ve tablo numaraları 1, 2, 3, ... gibi verilmektedir.

Yararlanılan kaynaklar, eğer varsa notlardan sonra ayrı bir sayfada "Kaynakça" başlığı altında verilmekte, Kaynakçada aşağıdaki biçim kurallarına uyulmaktadır.

Kitaplarda: Keyder, N. (1990), Para, Teori Politika: Türkiye Üzerine Bir Uygulama, Genişletilmiş İkinci Baskı, Bizim Büro Basımevi, Ankara.

Dergilerde: Bahmani Oskooee, M. ve Malixi, M. (1987) "Effects of Exchange Rate Flexibility on the Demand for International Reserves", Economics Letters, 23(2), ss. 89 93.

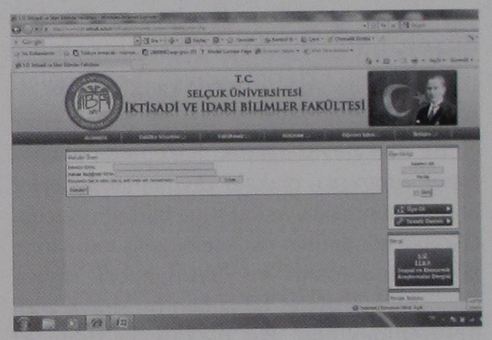
Derlemelerde: Bernanke, B.S. (1986), "Alternative Explonations of The Money Income Correlation", K. Brumner ve A. Meltzer (der.), Real Business Cycles, Real Exchange Rates and Actual Policies, North Holland, Amsterdan, ss. 49 100.

Yazıların, elektronik ortamda, tercihen word programında yazılı, CD'de kopyası ile birlikte üç (3) nüsha lazer çıktısı istenmektedir. Yazım kuralı olarak sayfa yapısının, üstten 5, alttan 5.5, sol 4.25, sağ 4.25 cm ve 1 satır aralıklı Times New Roman 11 punto, dipnotların metin içerisinde ve 9 punto olarak yazılması istenmektedir. Makalenin tümü, yaklaşık 20 sayfayı geçmemelidir.

MAKALE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

Dergi yayın kurallarına uygun olarak hazırlanan makaleler; üç basılı nüsha ve bir CD veya disketle editöre gönderilmektedir. Bunun dışında, http://www.iibf.selcuk.edu.tr/infusions/makale_system/makale_oner.php linki aracılığıyla da online olarak makale gönderilmesi mümkündür.

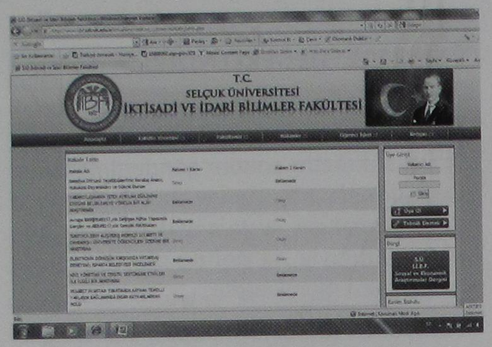
Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi web sayfasında yer alan Dergi linki aracılığıyla gerek yazarlara gerek hakemlere gereksinim duyacakları her türlü bilgiyi vermekte, yazarlar web ortamında makalelerini gönderebildiği gibi, hakemler de yine web ortamında kendilerine gönderilen çalışmaları değerlendirebilmektedir.

Görüntü 1. Makale gönderim sayfası

Editör, makaleleri ön değerlendirmeden geçirerek, çalışma alanı, dergi yazım kurallarına uygunluğu ve ilgili olduğu bilim dalını tespit etmektedir. Hakem sürecinin başlatılması için uygun görülen makalelere; gerektiğinde yayın ve danışma kurulunda yer alan öğretim üyelerinin görüşleri de alınarak iki hakem belirlenmektedir. Hakemlerin elektronik posta adresleri biliniyorsa, doğrudan web ortamında makaleleri değerlendirmeleri istenmekte, değerlendirme yapmaları için bir ay süre tanınmaktadır. Öngörülen süre içerisinde rapor göndermeyen hakemlere, hatırlatma yazısı ve elektronik posta gönderilmektedir. Yazarlar da

web ortamında gönderdikleri makalelerin hakemlik sürecini takip edebilmektedirler.

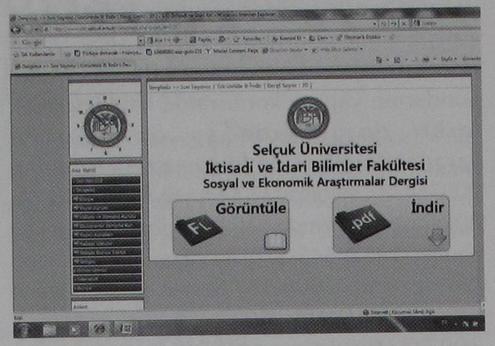

Görüntü 2. Makale takip sayfası

Hakemler makaleleri; özetler, başlık, yazın taraması, metodoloji, yöntem, kullanılan dil ve ifade, kullanılan kaynaklar, kaynakların yeterliliği ve güncelliği gibi açılardan değerlendirmekte ve yazılı bir rapor hazırlamaktadır. Hakemlerden, raporlarında makalenin bu haliyle yayınlanıp yayınlanamayacağını, düzeltme gerekiyorsa düzeltilmiş metni tekrar inceleyip incelemeyeceklerini açıkça belirtmeleri istenmektedir.

Bir makaleyle ilgili iki hakemden olumlu rapor alınmışsa, makale yayınlanabilecekler arasına alınmakta ve yazarına bildirilmektedir. Dergiye gönderilen makaleler geliş tarihlerine göre sıralanmakta ve yayınlanacak sayıya alınacak makaleler tamamen bu sıraya göre belirlenmektedir. Bir makaleyle ilgili iki hakemden olumsuz rapor alınmışsa, makalenin yayınlanamayacağını bildiren bir yazı, hakem raporlarıyla birlikte yazara gönderilmektedir. Makaleyle ilgili; bir olumlu - bir olumsuz veya bir düzeltme - bir olumsuz rapor alınmışsa, makale, üçüncü bir hakeme gönderilmekte ve bu hakemin kararına göre işlem yapılmaktadır.

Değerlendirme sürecindeki makaleye bir veya iki hakem düzeltme önerisinde bulunmuşsa, durum yazara, yazıyla bildirilmekte ve düzeltmeleri yapması istenmektedir. Düzeltilmiş makale editöre ulaşınca, makale tekrar hakem/hakemlere gönderilmekte ve sonucuna göre işlem uygulanmaktadır. Eğer hakem düzeltilmiş makaleyi tekrar incelemek istememişse, gerekli kontroller editör tarafından yapılmaktadır.

Görüntü 3. Dergi sayılarının indirilebilir pdf dokümanı hali.

Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi, Türkiye'nin en geniş veri tabanlarından birisine sahip olan ULAKBİM Sosyal ve Beşeri Bilimler Veri Tabanında yer almaktadır.

YAZAR DİZİNİ (19 ve 20. sayılar)

AKGÖZ Erkan-Başak SOLMAZ, Turizm işletmelerinde itibar yönetimi, Nisan 2010/19.

ALNIAÇIK Ümit, Çevreci Yönelim, Çevre Dostu Davranış ve Demografik Özellikler: Üniversite Öğrencileri Üzerinde Bir Araştırma, Ekim 2010/20.

ARDAHAN Faik, Hizmet üretiminde serbest muhasebeci ve mali müşavirlerin mesleki problemleri, mesleği algılama biçimleri ve iş tatmin düzeyleri: Antalya örneği, Nisan 2010/19.

AYDIN Mehmet Emin-Fatma BEDÜK, İşletmelerde Çevre Yönetimi ve Karaman İli İçin Bir Örnek Uygulama, Nisan 2010/19.

BAL Yasemin, Rekabet Avantajı Yaratmada Kaynak Temelli Yaklaşım Bağlamında İnsan Kaynaklarının Rolü, Ekim 2010/20.

BİLGE F. Atıl, Turizm Sektöründe Kalite Anlayışı ve Konya'da Faaliyet Gösteren Turizm Belgeli Otellerde Alan Araştırması, Ekim 2010/20.

BİŞKİN Ferdi, Markanın Pazarlama Açısından Önemi ve Tüketici Tercihleri-Memnuniyeti Çerçevesinde Otomobil Sahipleri Üzerinde Bir Araştırma, Ekim 2010/20.

BULUŞ Abdulkadir–Esra KABAKLARLI, 1929 Ekonomik Buhranı İle Son Dönem Global Krizin Karşılaştırılması, Nisan 2010/19.

CİHANGİROĞLU Necmettin-Ali YILMAZ, Çalışanların örgütsel adalet algısının örgütler için önemi, Nisan 2010/19.

COP Ruziye-Yeliz BAŞ, Marka farkındalığı ve marka imajı unsurlarına karşı tüketici algıları üzerine bir araştırma, Nisan 2010/19.

ÇİÇEK Ercan-Cemile ÇELİK, KOBİ'lerde Bilgi Teknolojileri Kullanımına Yönelik Yöneticilerin Bakış Açıları "Mersin İlinde Bir Uygulama", Nisan 2010/19.

ÇOBAN Orhan–Ayşe Esra PEKER–Yeşim KUBAR, Türk Tarımının Avrupa Birliği Ülkeleri Karşısındaki Sektörel Rekabet Gücü, Ekim 2010/20.

DEMİR Fatih–Şadan ÇALIŞKAN, Regionalization in Europe and Its Reflections on Turkey: Experiencing Regional Development Agencies, Ekim 2010/20.

ERDOĞAN Savaş, Küresel Kriz Döneminde İhracat ve Turizm Gelirleri ile Büyümenin Türkiye Ekonomik Performansına Etkisi: Topsis Yöntemi ile Analiz, Ekim 2010/20.

ERSOY Ali Fuat - Seher ERSOY QUADIR - Aybala SARIABDULLAHOĞLU, Ailelerin Tüketim Davranışlarına Ergenlerin Etkisi, Ekim 2010/20.

Faik ARDAHAN, Sektör Odaklı Mesleki Eğitim, Sektörün İşletmecilik Eğitiminden Beklentileri ve Antalya Örnek Uygulaması, Ekim 2010/20.

GENCER Ayşen Hiç, Discovery of Location in Economics: An Analysis of Paul Krugman's Theory, Nisan 2010/19.

GENÇ Ruhet, Lojistik Yönetiminde Çevresel Değişim, Nisan 2010/19.

GÖKÇE Gülise-Ali ŞAHİN-Yasin BULDUKLU, Herzberg'in Çift Faktör Kuramı ve Alt Gelir Gruplarında Bir Uygulama: Meram Tıp Fakültesi Örneği, Ekim 2010/20.

GÖKSU Nusret, İleri İmalat Teknolojilerinin Tasarım-İmalat Entegrasyonu Kapsamında Rekabet Önceliklerine Etkisi: Türkiye Metal Mutfak Eşyaları İmalatı Sektöründe Bir Araştırma, Nisan 2010/19.

GÖKTAŞ Atilla–Öznur İŞÇİ, Türkiye'de İşsizlik Oranının Temel Bileşenli Regresyon Analizi ile Belirlenmesi, Ekim 2010/20.

GÖKÜŞ Mehmet, Küreselleşme Sürecinin Kamu Hizmetine Yansıması, Ekim 2010/20.

GÜLER Ender, Sigorta İşletmelerinde İç Denetim Uygulamalarının İç Denetim Standartları İle Birlikte Değerlendirilmesi, Nisan 2010/19.

GÜLEŞ Hasan Kürşat-Derya ÖZİLHAN, Kaynak Temelli Teori Bağlamında Üretim ve Pazarlama Stratejilerinin İşletme Performansı Üzerine Etkisinin İncelenmesi, Nisan 2010/19.

GÜRBÜZ M. Vedat, Türk-Amerikan ilişkilerinde ittifak sürecinin başlaması, Nisan 2010/19.

HARMANKAYA Hatice-Semiha AYDIN-Muammer ZERENLER, Balanced Scorecard Sisteminin Hazır Giyim İşletmesinde Uygulanması, Ekim 2010/20.

KARACA Şükran, Hizmet Sektöründe İlişki Pazarlaması, Nisan 2010/19.

KARAGÖZ Yalçın-Said KINGIR - Mehmet Selami YILDIZ, İş Tatminini Etkileyen Faktörlerin Kriz Ortamındaki Etkisinin Lojistik Regresyon Analizi İle Belirlenmesi, Nisan 2010/19.

KAYA Ş. Didem, Hemşirelerin Örgütsel Bağlılık Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma, Ekim 2010/20.

KOCABACAK Ayşe, Yeni Çalışanları İşletmede Tutmanın Yolu: Çalışan Oryantasyonu, Perakendecilik Sektöründe Çalışan Oryantasyonu ve Örgütsel Bağlılık İlişkisi Üzerine Bir Çalışma, Ekim 2010/20.

KUTANİS Rana ÖZEN-Muammer MESCİ, Örgütsel Adaletin Çalışanların İş Tatminine Etkisi: Turizm Alanında Eğitim Veren Bir Yükseköğretim Kurumuna Yönelik Bir Örnek Olay Çalışması, Nisan 2010/19.

ONAY Meltem –Burcin ATASEVEN, New Directions for Boundaryless and Protean Careers: What Do Human Resources Managers Make Differently?, Ekim 2010/20.

ÖZATA Musa-Şebnem ASLAN, Hastanede çalışan hemşirelerin mesleki imaj algılamalarının araştırılması, Nisan 2010/19.

ÖZDEMİR Abdulkadir –Fulya YALÇIN ASLAY–Handan ÇAM, Veri Tabanında Bilgi Keşfi Süreci: Gümüşhane Devlet Hastanesi Uygulaması, Ekim 2010/20.

ÖZKER A. Niyazi-Mine BİNİŞ, Vergi Uygulamalarında Bölgesel Kalkınma Hedefleri ve Bölgesel Mali Teşvikler Açısından Değerlendirilmesi, Nisan 2010/19.

ÖZTÜRK Aziz, Kriz Yönetimi ve Tekstil Sektörüne Etkileri ile İlgili Bir Araştırma, Ekim 2010/20.

PARLAKKAYA Raif, Yasal mevzuat ve TMS-19: Çalışanlara sağlanan faydalar Türkiye muhasebe standardında kıdem tazminatı ve muhasebe uygulaması, Nisan 2010/19.

SARAÇ Şenay, Cagan'ın Para Talebi Modeli ve Enflasyon İlişkisi: Ampirik Analiz (1981-2003), Ekim 2010/20.

SEVİMLİ Yeliz-Mine ÖMÜRGÖNÜLŞEN, Altın Üretiminin Planlanması Açısından Türkiye'de Altın Fiyatının Tahmin Edilmesine İlişkin Bir Çalışma, Nisan 2010/19.

SOYDAL Haldun-Zekeriya MIZRAK-Fatma Nur YORGANCILAR, Nöro ekonomi kavramının iktisat bilimi içindeki yeri, önemi ve bilimselliği, Nisan 2010/19.

SUGÖZÜ İbrahim Halil, Kayıt dışı ekonomiyi önlemede vergi politikaları (1980 – 2004 Türkiye örneği), Nisan 2010/19.

Süreci ve uygulanan ödeme yöntemleri, Nisan 2010/19.

ŞAHİN Ali-Erhan ÖRSELLİ, Devlet hastanelerinde örgütsel çatışma nedenleri bir anket uygulaması, Nisan 2010-19/

ŞAHİN İbrahim Erem-Baki YILMAZ, Şirket birleşmeleri, birleşmelerde tarihsel gelişim, Nisan 2010/19.

TEKİN Mahmut-Ramazan GÖRAL, İşletmelerde stratejik teknoloji yönetimi ve sürdürülebilir rekabet üstünlüğü ilişkisinin belirlenmesi ve otomotiv yan sanayi işletmeleri üzerine bir araştırma, Nisan 2010/19.

TEKTAŞ Mehmet, Meslek yüksekokulu öğrencilerinin matematik tutumları ve bireysel farklılıklarının incelenmesi, Nisan 2010/19.

TEMİZEL Handan, Kamu Yönetimi Reformları ve Reformların Temel Özellikleri, Ekim 2010/20.

TOPALOĞLU Cafer, Örgüt içi Çatışmaların Yönetim Süreci: Otel İşletmeleri Açısından Kuramsal Bir Değerlendirme, Ekim 2010/20.

TURUNÇ Ömer-Ahmet ERKUŞ, İş-Aile Yaşam Çatışmasının İş Tatmini ve Örgütsel Bağlılık Üzerine Etkileri: İş Stresinin Aracılık Rolü, Nisan 2010/19.

ULUSAN Hikmet, Türkiye muhasebe – finansal raporlama standartlarının çevresel maliyet ve borçların muhasebeleştirilmesi ve raporlanması açısından incelenmesi, Nisan 2010/19.

UZUN Turgay, Siyasal Rejimler ve Yerel Katılım Karşılaştırmalı Bir Değerlendirme, Ekim 2010/20.

YAPRAKLI T. Şükrü-Dilşad GÜZEL, Sağlık Sektöründe Bir Kalite Fonksiyon Göçerimi Uygulaması, Nisan 2010/19.

YELKİKALAN Nazan-Ayten AKATAY-Emel ALTIN, Yeni Girişimcilik Modeli ve Yeni Nesil Girişimci Profili: İnternet Girişimciliği ve Y, M, Z Kuşağı Girişimci, Ekim 2010/20.

YENİÇERİ Tülay–Eyyup YARAŞ–Asude Yasemin ZENGİN, İndirimli Mağazalarda Müşteri Satın Alma Değeri, Müşteri Memnuniyeti, Ağızdan Ağıza İletişim ve Müşteri Sadakati İlişkisi, Ekim 2010/20.

YILDIRIM Ebru, Örgütsel Öğrenmenin Öncülü Olarak Örgütsel Zekâ: Teori ve Bir Uygulama, Ekim 2010/20.

SOSYAL VE EKONOMİK ARAŞTIRMALAR DERGİSİ İLE İLGİLİ İSTATİSTİKİ BİLGİLER

Yayınlanan makale sayısı	345
Yayınlanan Türkçe makale sayısı	278
Yayınlanan İngilizce makale sayısı	67
Türkiye'deki yazarlardan gönderilen makale sayısı	316
Yurtdışındaki yazarlardan gönderilen makale sayısı	29
İşletme alanında gönderilen makale sayısı	118
İktisat (Ekonomi) alanında gönderilen makale sayısı	97
Kamu Yönetimi alanında gönderilen makale sayısı	66
Uluslar arası İlişkiler alanında gönderilen makale sayısı	49
Diğer alanlarda gönderilen makale sayısı	15
Bugüne kadar görev yapan hakem sayısı	132

HAKEMLİ BİR AKADEMİK YAYIN OLARAK SELÇUK UYGULAMALI MATEMATİK DERGİSİ
(SELÇUK JOURNAL OF APPLIED MATHEMATICS-SJAM)

Ahmet Sinan ÇEVİK

Niğde/Bor 1969 doğumludur. Hacettepe Üniversitesi Fen Fakültesi Matematik Bölümü'nden 1992 yılında mezun olup, 1993-1998 yılları arasında Glasgow Üniversitesi'nde (İskoçya/U.K) Cebir ve Sayılar Teorisi Anabilim Dalı'nda Doktora çalışmasını tamamlamıştır. 1998-2009 döneminde Balıkesir Üniversitesi, Fen-Edebiyat Fakültesi Matematik Bölümü'nde görev yapmış olup, 2009 Şubat ayından itibaren ise Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi Matematik Bölümü'nde çalışmalarına Profesör olarak devam etmektedir. Aynı zamanda Selçuk Üniversitesi Uygulamalı Matematik Araştırma Merkez Müdürlüğü görevini de yürütmektedir.

ÖZET

Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi (SJAM), Selçuk Üniversitesi Uygulamalı Matematik ve Araştırma Merkezi tarafından 2000 yılından beri yayınlanan hakemli bir akademik dergidir. Dergi, yılda iki kez, Haziran ve Aralık aylarında yayınlanmakta; uygulamalı matematiğin çeşitli branşlarından araştırmaları içermektedir.

Bu çalışmada; Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi genel ve biçimsel özellikleri, yayın politikası, makale değerlendirme süreci, erişim imkânları ve dağıtımı kısaca anlatılmıştır.

Anahtar Kelimeler: Hakemli akademik dergi, Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi, SJAM.

SELÇUK JOURNAL OF APPLIED MATHEMATICS

ABSTRACT

Selçuk Journal of Applied Mathematics (SJAM) is a refereed academic journal published by Research Center of Applied Mathematics since 2000. Selçuk Journal of Applied Mathematics (SJAM) is published twice a year in June and December.

Selçuk Journal of Applied Mathematics (SJAM) consists of papers from various aspects of applied mathematics.

In here: The general and figural features publication policy, evaluation process of a manuscript and also access and distribution of Selçuk Journal of Applied Mathematics are explained briefly.

Keywords: Refereed academic journal, Selçuk Journal of Applied Mathematics, SJAM.

1- DERGİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi (SJAM), yılda iki kez Haziran ve Aralık aylarında Selçuk Üniversitesi Uygulamalı Matematik Araştırma Merkezi tarafından yayınlanmaktadır. Derginin ilk sayısı 2000 yılında çıkarılmıştır. Bu yazının kaleme alındığı tarihe kadar toplam 21 sayı yayınlanmıştır. Derginin editörlüğü, Prof. Dr. Ahmet Sinan Çevik tarafından yürütülmektedir.

2- DERGİNİN BİÇİMSEL ÖZELLİKLERİ

Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi (SJAM), 16,5cm x 24cm ebadında yayınlanmaktadır. İç kapak ve editör tablosundan sonra, ilk makale genellikle üçüncü sayfadan başlamaktadır. Makaleler İngilizce olup ilk sayıdan beri "tex" olan baskı formatı Scientific WorkPlace programında 10 punto olarak, formül numaralandırmaları sol tarafta olacak şekilde hazırlanmaktadır.

3- DERGİNİN YAYIN POLİTİKASI VE KURALLARI

Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi (SJAM); sınır değer problemleri, varyasyon analizi, optimizasyon, kontrol teorisi, diferensiyel denklemler, fark denklemleri, dinamik denklemler, matematiksel fizik, uygulamalı istatistik, lineer ve lineer olmayan regresyon modelleri, matematiksel istatistik, bilgisayar programlama, istatistiksel yazılımlar, spektral çizge teorisi ve uygulamaları gibi uygulamalı matematiğin çeşitli branşlarından araştırma makaleleri, uluslararası ve ulusal konferans, seminer ve tebliğlerden seçme bildiriler, bilimsel kitap ve yazılım incelemeleri, tek konu başlıklı sayılar yayımlamaktadır.

Derginin yayın dili İngilizcedir. Dergiye gönderilecek makalenin ilk sayfası, makale başlığını, yazarın/yazarların adını, e-posta ve posta adresini, makale özetini, anahtar kelime ve MSC kodu içermelidir. Makale başlığı 60 (altmış) karakteri geçmemeli ve formül içermemelidir. Makale özeti, numaralandırılmış denklemleri, teoremleri, referansları v.b. içermemeli, 200 (iki yüz) kelimeyi geçmemelidir. Özeti, 6 (altı) anahtar kelimeden fazla olmayan bir liste ve Matematik Konu Sınıflandırma Şeması (MSC 2000)'ndan bulunacak sınıflandırma kodları izlemelidir. Makale içindeki tüm şekiller ve tablolar ortalanmış ve etiketlenmiş olmalıdır. Şekillerin makaledeki yerleri, net bir şekilde belirtilmiş olmalı ve direkt olarak kullanılabilecek bir formatta eklenmiş olmalıdır. Bibliyografik referanslar makale sonunda listelenmelidir.

Değerlendirmeye alınan makalelerin; daha önce yayınlanıp yayınlanmadığı, kaynakların doğruluğu, ileri sürülen görüşler gibi hususlar açısından sorumluluğu yazara aittir. Yayınlanan makalelerin her türlü telif hakkı ise *Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi*'nindir.

4- MAKALE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

Dergi yayın kurallarına uygun olarak hazırlanan makaleler; pdf formatında e-mail yoluyla editöre (sjam@selcuk.edu.tr) gönderilmektedir. Editör önce, gelen makaleyi gözden geçirerek konu, bilimsellik ve yayın kuralları açısından denetlemektedir. Hakem sürecinin başlatılması için uygun görülen makalelere; iki hakem belirlenmektedir. Belirlenen hakemlerle editör, ön görüşme yaparak, makaleyi değerlendirmek isteyip istemediğini öğrenmektedir. Daha sonra hakemlere, resmi yazı ekinde makale, e-mail yoluyla gönderilmektedir.

Hakemler makaleleri; özetler, başlık, teorik çatı, yöntem, kullanılan dil ve ifade, kullanılan kaynaklar, kaynakların yeterliliği ve güncelliği gibi açılardan değerlendirmekte ve yazılı bir rapor hazırlamakta, süreç ona göre gelişmektedir. Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi'ne gönderilen makalelerin hakem süreci en geç üç ay içerisinde tamamlanmaya çalışılmaktadır. Bazen istisnalar olmakta, özellikle düzeltme verilen makaleler bu süreyi aşabilmektedir.

5- YER ALDIĞI VERİ TABANLARI VE ERİŞİM İMKANLARI

Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi (SJAM), 2002 yılından beri Zentralblatt MATH (http://www.zentralblatt-math.org/zmath/) tarafından, 2005 yılından beri de Mathematical Reviews (http://www.ams.org/mr-database) tarafından taranmakta; ülkemizin en kapsamlı veri tabanlarından birisi olan "ULAKBİM Mühendislik ve Temel Bilimler Veri Tabanı'nda 2008 yılından beri yer almaktadır. Veri tabanının internet adresinden (http://www.ulakbim.gov.tr/cabim/vt/uvt/muh/) girildiğinde, 2005 yılı sonrasında yayınlanan makalelere pdf formatında tam metin olarak online ulaşılabilmektedir.

Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi ayrıca, 2010 yılından itibaren Directory of Open Access Journal (DOAJ) tarafından taranmaya başlamıştır (http://www.doaj.org/doaj?func=openurl&issn=13027980&genre=journal).

Derginin tüm sayılarına Uygulamalı Matematik Merkezi web sayfasından da ulaşılabilmektedir. (http://www.sumam.selcuk.edu.tr). Web sayfasında yer alan Arşiv (Archives) butonunun altındaki "Tüm sayılar (All Volumes)" linkinde (http:// www.sumam.selcuk.edu.tr/nallvolume.htm), derginin bugüne kadar çıkmış tüm sayılarının pdf formatı yer almaktadır. Yukarıda belirtilen veri tabanları ve online erişim kaynaklarının yanında *Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi*'nin basılı nüshalarına yurtiçindeki üniversite kütüphanelerinden de ulaşılabilmektedir.

6- DERGİNİN DAĞITIMI

Selçuk Uygulamalı Matematik Dergisi'nin genellikle 500 adet basılmakta ve ücretsiz dağıtılmaktadır. Derginin her bir sayısı başta yurtiçindeki bütün üniversitelerin kütüphaneleri olmak üzere; dergi editör kurulu üyelerine, Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi'ne ve makale yazarlarına düzenli olarak gönderilmektedir.

7- YAZAR DİZİNİ (2009 ARALIK İTİBARİYLE)

ABD-ELFATTAH A. M. ve Marwa O. MOHAMED, Estimating System Reliability of Competing Weibull Failures with Censored Sampling, Aralık 2009, 10/2, 53-65.

ABDOLLAHZADEH M., D. D. GANJI, A. G. DAVODI ve M. BARZEGAR, Exact Travelling Solutions for the Generalized (1+1) Dimensional and the Generalized (2+1) Dimensional Ito Equations by G_/G -Expansion Method, Aralık 2010, 11/2, 41-53.

AMBETHKAR V., Numerical Study of Heat and Mass Transfer in Magneto Hydrodynamic Flow past a Vertical Plate with Constant Injection and Heat Flux, Aralık 2010, 11/2, 109-122.

BAHŞI Mustafa, A Note on Bounds for Eigenvalues of Matrix Polynomials, Haziran 2010, 11/1, 71-79.

BALCI Mehmet Ali ve Pınar DÜNDAR, Average Edge-Distance in Graphs, Aralık 2010, 11/2, 63-70.

BOLAT Cuma ve Ayhan SERBETCİ, The Boundedness of Maximal Operators Associated with the Hankel Transform in the Lorentz Spaces, Haziran 2010, 11/1, 117-125.

BUKCU Bahaddin ve Murat Kemal KARACAN, Bishop Frame of the Spacelike Curve with a Spacelike Binormal in Minkowski 3-Space, Haziran 2010, 11/1, 15-25.

ERYILMAZ Aytekin ve Bilender P. ALLAHVERDIEV, The Eigenvalues and Eigenvectors of a Dissipative Second Order Difference Operator with a Spectral Parameter in the Boundary Conditions, Aralık 2009, 10/2, 3-13.

GÜNGÖR Ayşe Dilek, Bounding the Extremal Eigenvalues of a Complex Matrix, Aralık 2009, 10/2, 43-51.

HAQ Sirajul, Arshad HUSSAIN ve Siraj-ul ISLAM, Solutions of Coupled Burger's, Fifth-Order KdV and Kawahara Equations Using Differential Transform Method with Padé

Approximant, Haziran 2010, 11/1, 43-62.

KARPUZ Eylem G., Generalized Bruck-Reilly _-Extension as a New Example of a Monoid with a Non-Finitely Generated Group of Units, Haziran 2010, 11/1, 137-142.

KUMAR Kuldeep ve Vijay KUMAR, On Ideal Convergence of Sequences in Intuitionistic Fuzzy Normed Space,Aralık 2009,10/2,27-41.

MERDAN Mehmet, Homotopy Perturbation Method for Solving a Three-Species Food Chain Model, Haziran 2010, 11/1, 3-13.

MERDAN Mehmet,A New Application of Modified Differential Transformation Method for Modelling the Pollution of a System of Lakes, Aralık 2010, 11/2, 27-40.

MURTHY J. V. Ramana, N. K. BAHALI ve D. SRINIVASACHARYA, Unsteady Flow of Micropolar Fluid through a Circular Pipe under a Transverse Magnetic Field with Suction/Injection, Aralık 2010, 11/2, 13-25.

NALLI Ayşe ve Murat ŞEN, On the Norms of Circulant Matrices with Generalized Fibonacci Numbers, Haziran 2010, 11/1, 107-116.

NARANG T. D. ve Sumit CHANDOK, Fixed Points of Quasi-Nonexpansive Mappings and Best Approximation, Aralık 2009, 10/2, 75-80.

OTURANÇ Galip, A New Approach to the Thomas-Fermi Equation, Aralık 2009, 10/2, 67-74.

ÖZEN Mehmet ve Murat GÜZELTEPE, Cyclic Codes over Some Finite Rings, Aralık 2010, 11/2, 71-76.

ÖZTÜRK G., B. BULCA, B. K. BAYRAM ve K. ARSLAN, On Canal Surfaces in E_, Aralık 2010, 11/2, 103-108.

POLAT Refet, Lie Symmetries of the Black-Scholes Equation, Aralık 2010, 85-91.

RAHMAN Shamsur ve Atiqur RAHMAN, Population Dynamical Model for AIDS Patients of a Particular Area, Aralık 2010, 11/2, 3-11.

SAĞLAM Aziz, Hüseyin YILDIRIM ve Mehmet Zeki SARIKAYA, A New Type of Hardy-Hilbert's Integral Inequalities, Haziran 2010, 11/1, 143-151.

SAVAŞCI Duygu ve Halil AYDOĞDU, Age and Block Replacement Policies in Renewal Processes, Haziran 2010, 11/1, 81-94.

SRISOMBAT Piladda ve Kamsing NONLAOPON, On the Weak Solutions of the Compound Ultra-Hyperbolic Bessel Equation, Haziran 2010, 11/1, 127-136.

SUBRAMANIAN N., The Double _ Sequences, Haziran 2010, 11/1, 27-41.

SUNAR Özlem ve Gül ERGÜN, A Bayesian Approach to a Process Control Problem, Aralık 2010, 11/2, 77-84.

ŞAHINER Ahmet, H. Seda AKIN ve Bahri TÜREN, An Application of Determining the Best Tax Ratios by Goal Programming, Aralık 2010, 11/2, 93-102.

TOKSARI M. Duran, Taylor Series Approach for Bi-Level Linear Fractional Programming Problem, Haziran 2010, 11/1, 63-69.

YENIÇERIOĞLU Ali Fuat, Stability Properties of Neutral Delay Integro-Differential Equation, Aralık 2009, 10/2, 15-26.

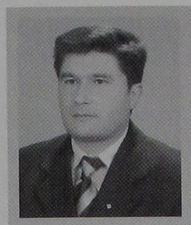
YILDIRIM EKİNCİ Hülya, On the Solution of a Mathematical Model of Heat Distribution of Composite Medium, Haziran 2010, 11/1, 95-105.

YILDIRIM Hüseyın ve Başak KARPUZ, Method on General Solution of Inhomogeneous Euler Differential Equation, Haziran 2009, 10/1, 19-32.

YILDIZ M. K. ve Ö. ÖCALAN, Oscillation Results of Higher Order Nonlinear Neutral Delay Differential Equations, Aralık 2010, 11/2, 55-62.

HAKEMLİ BİR AKADEMİK YAYIN OLARAK SELÇUK TARIM VE GIDA BİLİMLERİ DERGİSİ

Mehmet Musa ÖZCAN

1965 yılında Silifke (İçel)'de doğdu. İlk öğrenimini Gülnar ve orta öğrenimini Erdemli'de tamladı. 1987'de Çukurova Üniversitesi Ziraat Fakültesi Tarım Ürünleri Teknolojisi Bölümünden mezun oldu. 1991'de S.Ü. Karaman Meslek Yüksekokuluna Öğretim Görevlisi olarak atandı. 1992'de S.Ü. Ziraat Fakültesi Gıda Bilimi ve Teknolojisi Bölümünde Araştırma Görevlisi oldu. 1993'te Yüksek Lisansı, 1996'da, S.Ü. Fen Bilimleri Enstitüsü Gıda Mühendisliği Anabilim Dalında Doktorasını tamamladı. 1997'de ayni bölüme Yardımcı Doçent olarak atandı. 1999'da Doçentlik, 2005'te Profesörlük unvanını aldı. 2004 yılında atandığı S.Ü. Doğanhisar Meslek Yüksekokulu Müdürlüğü ardından 2011'de S.Ü. Rektör Yardımcılığına getirilmiştir.

Aynı zamanda Ziraat Fakültesi Gıda Mühendisliği Bölümünde Öğretim Üyesidir. Ayrıca, 10 Mart 2005 - 10 Mart 2008 tarihleri arasında TÜBİTAK-Tarım, Orman ve Veterinerlik Yürütme Komitesi üyeliği yapmıştır. İngilizce bilmekte olup, evli ve iki çocuk babasıdır.

ÖZET

Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi, Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi tarafından 2009 yılından beri yayınlanan hakemli bir akademik dergidir. Dergi yılda 4 kez, Mart, Haziran, Eylül ve Aralık aylarında yayınlanmaktadır. Tarım ve gıda bilimlerinin tüm alanlarıyla ilgili bilimsel makaleler dergide yer almaktadır.

Bu çalışmada; Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi genel özellikleriyle tanıtılmış ve yayınlanan tüm makalelerin yazar dizini sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Hakemli akademik dergi, Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi, yazar dizini.

SELÇUK JOURNAL OF AGRICULTURE AND FOOD SCIENCES AS A PEER-REVIEWED ACADEMIC PUBLICATION
ABSTRACT

The Selçuk Journal of Agriculture and Food Sciences is a peer-reviewed academic journal which has been published by Agriculture Faculty of Selçuk University since 2009. The journal is published four a year - in March, Jone, September and December. Scholarly articles on all areas of the Agriculture and Food sciences take place in the journal.

In this study, The Selçuk Journal of Agriculture and Food Sciences has been introduced with its general features and an author index of all published articles has been presented.

Keywords: Peer-reviewed academic journal, The Selçuk Journal of Agriculture and Food Sciences, author index.

GİRİŞ

Türkiye'de Fen Bilimleri alanındaki hakemli dergi yayımcılığı son zamanlarda bir ivme kaznmıştır. Geçmişi 90 yıla dayanan akademik dergi yayımcılığının, günümüzdeki sürekliliği akademik camiaya yardımcı olmakta ve okuyanlara ışık tutmaktadır. Akademik yükseltmelerde hakemli dergilere olan talep gün gectikçe daha da artmaktadır. Dolayısıyla başta üniversite akademik personeli olmak üzere, araştırmacılar ve sanayiciler tarafından oldukça ilgi görmektedir. Akademik yükseltmelerde önem arzeden bu tip dergilerin, yurt içi ve yurt dışı olmak üzere yeterli sayıda bilim kurulu üyelerinin bulunmuş olması, dergiye sunulan yurtdışı araştırma sonuçlarında da büyük artış olmuştur.

Derginin bilimsel içerikli olması, düzenli olarak yayınlanması, ISSN numarası bulunması, ayrıntılı ve bilimsel hakem raporuna dayalı bir değerlendirme sistemi olması, yayın/danışma kurulu bulunması, her makalenin en az biri farklı üniversteden veya ilgili araştırma enstitüsünden olmak üzere iki hakem tarafından değerlendirilmiş olması, kör hakemlik sisteminin uygulanması derginin kalitesini artıran temel unsurlar olarak nitelendirilebilir.

Üniversitelerarası Kurul ve ULAKBİM'in yukarıda belirtilen kriterlerine uygun olarak yayınlanan hakemli akademik dergilerden bir tanesi de *Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi*'dir. Derginin nüvesini, *Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi* oluşturmaktadır. *Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi Dergisi,* 1991 yılından beri düzenli olarak, her yıl en az üç sayı olmak üzere 2009 yılına kadar bu isim altında yayın hayatına devam etmiştir. 2009 yılından itibaren derginin adı, *"Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi"* olarak değiştirilmiştir. Yeni ismiyle dergi, yılda dört sayı olarak yayınlanmaktadır. *Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi,* Mart-2010'da TÜBİTAK-ULAKBİM tarafından Thomson Reuters'e, SCI (Science Citation Index)'de değerlendirmek için önerilmiştir.

Bu çalışmada, *Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi*'nin biçimsel özellikleri, yayın politikası, makale değerlendirme süreci, erişim imkânları ve dağıtımı gibi genel özellikleriyle ilgili bilgiler sunulmakta ve dergide yer alan tüm makalelerin yazar dizini verilmektedir.

DERGİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi, yılda 4 kez Mart, Haziran, Eylül ve Aralık aylarında Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi tarafından yayınlanmaktadır. Derginin yeni adıyla ilk sayısı 2009 yılının Mart ayında çıkarılmıştır. Bu yazının kaleme alındığı tarihe kadar toplam 8 sayı yayınlanmıştır. Derginin dört sayısı bir cilt olarak düzenlendiğinden bugüne kadar 2 cilt tamamlanmıştır. Derginin editörlüğü, ilk sayısından itibaren Mehmet Musa Özcan tarafından yürütülmektedir. Şu an itibariyle derginin Yayın Kurulu'nda Ayhan Öztürk, Nuh Boyraz ve Ercan Ceyhan yer almaktadır. Ayrıca yurt içi ve yurt dışı olmak üzere değişik üniversitelerde görev yapan ve tarım ve gıda alanında tanınmış öğretim üyelerinin oluşturduğu bir Danışma Kurulu da bulunmaktadır.

BİÇİMSEL ÖZELLİKLERİ

Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi, A4 kâğıdı ebadında büyük boy olarak yayınlanmaktadır. İç kapak, yayın kurulu listesi, Danışma kurulu listesi, yazım kuralları, konu kapsamı, hakem listesi ve içindekiler sayfasından sonra, ilk makale genellikle sekizinci sayfadan başlamaktadır. Makaleler iki sütun, özet ve abstract 9 punto, dip notlar 8 punto ve diğer kısımlar ise 10 punto olarak dizilmekte, makalelerin ilk sayfasının üst bilgisinde dergi web adresi, derginin ismi, derginin cilt, sayı, yıl ve makalenin başlangıç ve bitiş sayfa numarası ile ISSN no. yer almaktadır. Makalelerin ilk sayfalarının dışındaki sayfalarda üst bilgi olarak makale

yazarlarının ismi, dergi adı ile derginin cilt, sayı, yıl ve makalelerin başlangıç ve bitiş sayfa numaraları yer almaktadır. 2009 yılı Ocak sayısına kadar derginin tasarımı Nuh Boyraz ve Ercan Ceyhan tarafından yapılmıştır. İlk sayısından bugüne kadar kapak tasarımı Mustafa Önder, Mehmet Musa Özcan, Nuh Boyraz ve Ercan Ceyhan tarafından gerçekleştirilmektedir.

YAYIM KURALLARI

Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi, ülkemizde hızla gelişmekte olan tarım, hayvancılık, biyoteknoloji ve gıda biliminin tüm alanlarıyla ilgili bilimsel çalışmaları değerlendirerek ve en az iki hakem oluru alan makaleleri yayınlayarak, alana katkı sağlamayı amaçlayan bir yayın organıdır. Dergiye gönderilecek makalelerin daha önce herhangi bir yayın organında yayınlanmamış veya halen yayın aşamasında bulunmayan özgün ürünler olması gerekmektedir. Kongre, sempozyum gibi bilimsel toplantılarda sunulan bildiriler, bildiri kitabında yayınlanmamışsa veya yayınlanma ihtimali bulunmuyorsa, dipnotta bu durum belirtilmek suretiyle değerlendirmeye alınmaktadır. Dergiye gönderilecek makalelerin en az 2500 en fazla 10000 kelimeden oluşması, çok gerekli değilse fotoğraf ve grafiklere yer verilmemesi önem taşımaktadır. Gönderilen makalelerin bazen birkaç sayfalık bilimsel niteliği bulunmayan veya küçük bir kitap boyutuna yakın 50-60 sayfalık metinler şeklinde olması, kabul edilecek makalelerde kelime sınırlandırmasını zorunlu kılmaktadır. Değerlendirmeye alınan makalelerin; daha önce yayınlanıp yayınlanmadığı, kaynakların doğruluğu, ileri sürülen görüşler gibi hususlar açısından sorumluluğu yazara aittir. Yayınlanan makalelerin her türlü telif hakkı ise, *Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi*'nindir. Derginin yayın dili Türkçe olmakla birlikte, başka dillerde hazırlanmış makalelere de yer verilmektedir. Makalelerde Türkçe ve İngilizce özet bulunması zorunlu olup; Giriş, Materyal ve Metod, Araştırma Sonuçları ve Tartışma ve Kaynaklar şeklinde bir sıralamanın yapılması tercih edilmektedir.

MAKALE DEĞERLENDİRME SÜRECİ

Hazırlanan makeleler; online olarak editöre gönderilmekte ve editör ön kontrol işlemi yaptıktan sonra duruma göre ya yazara geri yada uygun formatta oldugundan dogrudan hakemlere göndermektedir. Editör ilk önce, gelen makaleyi gözden geçirerek konu, bilimsellik ve yayın kuralları açısından denetlemekte; ön düzeltme, ret veya uygunluk kararından birisini vermektedir. Ön düzeltme kararı verilen makale yazarına, durum bildirilmekte ve gerekli düzeltmeleri yapması istenmektedir. Hakem sürecinin başlatılması için uygun görülen makalelere; gerektiğinde yayın ve danışma kurulunda yer alan öğretim üyelerinin görüşleri de alınarak editör tarafından iki hakem belirlenmektedir. Belirlenen hakemlerle editör ön görüşme yaparak, makaleyi değerlendirmek isteyip istemediğini öğrenmektedir. Daha sonra hakemlere bir yazı yazılarak, makale online olarak gönderilmektedir. Yazar, makalesiyle ilgili aşamaları elektronik ortamda takip edebilmektedir.

Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi'nin ilk sayısından itibaren; hem hakem hem de yazar isimlerinin saklı tutulmasını ifade eden kör hakemlik sistemi uygulanmaktadır. Hakemlere gönderilen makalelerde, yazar ismi, çalıştıkları kurum gibi yazarın tanınmasına imkân verecek bilgilere yer verilmemekte ve hakemlere objektif değerlendirme imkânı hazırlanmaktadır. Buna paralel olarak yazarlara da hakem isimleri bildirilmemektedir.

Hakemler makaleleri; amaç ve metot dogrultusunda inceleyerek raporunu hazırlamaktadır. Hakemlerden, raporlarında makalenin bu haliyle yayınlanıp yayınlanamayacağını, düzeltme gerekiyorsa düzeltilmiş metni tekrar inceleyip incelemeyeceklerini açıkça belirtmeleri istenmektedir.

Bir makaleyle ilgili iki hakemden olumlu rapor alınmışsa; makale, yayınlanabilecekler

arasına alınmakta ve yazarına bildirilmektedir. Dergiye gönderilen makaleler, geliş tarihlerine göre sıralanmakta ve yayınlanacak sayıya alınacak makaleler tamamen bu sıraya göre belirlenmektedir.

Makaleyle ilgili iki hakemden olumsuz rapor alınmışsa, makalenin yayınlanamayacağını bildiren resmi bir yazı, hakem raporlarıyla birlikte yazara gönderilmektedir. Makaleyle ilgili; bir olumlu - bir olumsuz veya bir düzeltme - bir olumsuz rapor alınmışsa, makale üçüncü bir hakeme gönderilmekte ve bu hakemin kararına göre işlem yapılmaktadır.

Değerlendirme sürecindeki makaleye, bir veya iki hakem düzeltme önerisinde bulunmuşsa, durum yazara resmi bir yazıyla bildirilmekte ve düzeltmeleri yapması istenmektedir. Düzeltilmiş makale editöre ulaşınca, makale tekrar hakem/hakemlere gönderilmekte ve sonucuna göre işlem uygulanmaktadır. Eğer hakem düzeltilmiş makaleyi tekrar incelemek istememişse, gerekli kontroller editör tarafından yapılmaktadır.

Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi'ne gönderilen makalelerin hakem süreci, en geç üç ay içerisinde tamamlanmaya çalışılmaktadır. Bazen istisnalar olmakta, özellikle düzeltme verilen makaleler bu süreyi aşabilmektedir.

YER ALDIĞI VERİ TABANLARI VE ERİŞİM İMKANLARI

Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi, ülkemizin en kapsamlı veri tabanlarından birisi olan "ULAKBİM Fen Bilimler Veri Tabanı"nda 2009 yılından beri yer almaktadır.Veri tabanının internet adresinden (http://www.ulakbim.gov.tr/) girildiğinde, 2009 yılı sonrasında yayınlanan makalelere pdf formatında tam metin olarak online ulaşılabilmektedir. *Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi,* bu veri tabanında, en çok yararlanılan dergilerden birisi olarak karşımıza çıkmaktadır.

Derginin tüm sayılarına Selçuk Üniversitesi Ziraat Fakültesi'nin web sayfasından da ulaşılabilmektedir. Fakülte web sayfasında yer alan DERGİ butonunun altındaki "geçmiş sayılar" linkinde (http://www.ziraat.selcuk.edu.tr/dergi), derginin bugüne kadar çıkmış tüm sayılarının pdf formatı yer almaktadır.

Yukarıda belirtilen veri tabanları ve online erişimin yanında, *Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi*'nin basılı nüshalarına, bazı kütüphanelerden de ulaşılabilmektedir. Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi ve bünyesinde Ziraat Fakültesi bulunan Üniversite Kütüphaneleri örnek olarak verilebilir.

DAĞITIMI

Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi'nin her sayısı, 150 adet basılmakta ve ücretsiz dağıtılmaktadır. Her sayı, başta makale yazarları olmak üzere, dergi danışma ve yayın kurulu üyelerine, Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi'ne, Türkiye'deki tüm ziraat fakültelerinin kütüphanelerine, tarımla ilgili araştırma kurumlarına, Tübitak-Ulakbim'e, Konya'daki tarım ve gıda kuruluşlarına, Thomson Reuters yayın kuruluşuna düzenli olarak gönderilmektedir.

YAZAR DİZİNİ

ACAR Mustafa, Şahin GİZLENCİ, Mahmut DOK, Orta Karadeniz Geçit Bölgesinde Kolza İçin En Uygun Ekim Zamanının Belirlenmesi, 2005-2/110-115.

ACAR R., A. GÜNCAN., Kaba Yem Olarak Değerlendirilebilecek Bazı Yabancı Ot Karakterindeki Bitkilerin Morfolojik Özellikleri ve Ham Protein Oranlarının Belirlenmesi, 2002-2/79-83.

ACAR R., M.A. AKBUDAK, B. SADE , Konya Ekolojik Şartlarında Silajlık Sorgum-Sudan Otu Melezlerinin Verimleri ile Verimi Etkileyen Bazı Özelliklerinin Belirlenmesi, 2002-2./88-95

ADA Rahim, Fikret AKINERDEM, Farklı Zamanlarda Hasat Edilen ve Silolanan Şeker Pancarında Silolama Süresinin Verim ve Kaliteye Etkisi, 2006-2/77-83.

ADİLOĞLU A., M.GÜLER, Tekirdağ-Hayrabolu Yöresinde Yetiştirilen Şeker Pancarının (Beta vulgaris L.) Beslenme Durumunun Belirlenmesi, 2002-2/26-30.

AK Kibar, Meryem UYSAL, Celal TUNCER, Hüseyin AKYOL, Orta ve Doğu Karadeniz Bölgesinde Fındıklarda Zararlı Önemli Yazıcıböcek (Coleoptera: Scolytidae) Türleri ve Mücadelesinde Çözüm Önerileri, 2005-3/37-40.

AK Kibar, Meryem UYSAL, Celal TUNCER, Yazıcı Böceklerin Samsun İli Fındık Bahçelerindeki Populasyon Değişimi ve Kitle Yoklama Yöntemi Üzerinde Araştırmalar,2006-2/16-23.

AKBAŞ Fevzi, Alper DURAK, Entisol Ordosuna Ait Bir Arazide Bazı Toprak Özelliklerinin Değişiminin Belirlenmesi, 2006-2/43-52.

AKBULUT Mehmet, Türkiye'de Üretilen Bazı Meyve Suyu ve Konsantresinde Patulin Miktarının Hplc İle Belirlenmesi,2005-1/84-86.

AKGÜL Davut Soner, Hülya ÖZGÖNEN, Ali ERKILIÇ, Valensiya Portakallarda Hasat Sonrası Penicillium digitatum Sacc. ve Botrytis cinerea Pers.'nın Neden Olduğu Çürüklüklere Karşı Imazalıl ve Thıabendazole'un Biyolojik Etkinliğinin Belirlenmesi, 2009-3/18-23.

AKGÜN Necdet, Ali TOPAL, Bazı Makarnalık Buğday (T. durum Desf.) Melezlerinde Verim Özelliklerinin Diallel Analizi, 2002-1/70-78.

AKGÜN Necdet, Ramazan ACAR, Şeker Koca Darısı (Sorghum bicolor (L.) Moench var. saccharatum)'nın Dane Verim ve Verim Öğelerine Farklı Azot Dozlarının Etkisi, 2008-3/36-42.

AKKÜLAH Ali Tunahan, Sertaç GÜNGÖR, Oyun Alanları Güvenlik Standartlarının Araştırılması ve Nene Hatun Parkı Örneğinde İrdelenmesi, 2009-1/8-17.

AKLANOĞLU Filiz, Mükerrem ARSLAN, Beypazarı Peyzaj Potansiyelinin Geliştirilmesi, 2010-4/45-52.

AKMAN Hayati, Ali TOPAL, Makarnalık Buğdayda Farklı Şekillerde Üre Uygulamasının Verim, Verim Unsurları ve Kaliteye Etkisi1, 2010-3/41-51.

ALGÜL Harun, Serpil ÖNDER, Aquaparkların (Su Parklarının) Tasarım ve Planlama İlkeleri ve Ülkemizdeki Örnek Aquaparkların Değerlendirilmesi, 2008-2/105-111.

ALTAY Hasret (Ündağ), Meryem UYSAL, Selçuk Üniversitesi Alaeddin Keykubat Kampüs Alanında Bulunan Yaprakbiti (Homoptera: Aphıdoıdea) Türleri, 2005-3/92-99.

ATALAY Emine, Mehmet BABAOĞLU, Türkiye'deki Tescilli Nohut (Cicer arietinum L.) Çeşitleri ve Bazı Nohut Genotiplerinde Demir Alım Potansiyellerinin Belirlenmesi, 2009-3/97-103.

AYAR A., M. ÖZDEMİR, Konya'da Satılan Beyaz Peynirlerin Nitrat ve Nitrit İçerikleri, 2002-2/84-87.

AYAR Ahmet, Durmuş SERT, Nihat AKIN, Konya'da Tüketime Sunulan Süt ve Ürünlerinin Ağır Metal İçeriklerinin Belirlenmesi, 2007-1/58-64.

AYDIN Cevat, Haydar HACISEFEROĞULLARI, Sedat ÇALIŞIR, Mehmet Hakan SONMETE, Konya'da Şeker Pancarı Üretiminin Hasat Mekanizasyonunda İşgücü Özellikleri, 2008-1/99-103.

AYDIN Cevat, Mustafa PAKSOY, Ayşe ÖZER, Özlem ŞEN, Some Physical Properties And Nutritional Compositions of Cowpea (Vigna sinensis L.) Seeds, 2008-1/71-77.

AYDOĞDU Mehmet, Nuh BOYRAZ, Bitki Patojeni Funguslara Karşı Kullanılan Mikrobiyal Fungisitler, 2010-4/82-91.

AYGÜN Ali, İskender YILDIRIM, Siyah-Alaca İneklerde Eksojen Hormon (Gnrh-Pgf2a-Hcg Kombinasyonu) Uygulaması ile Üremenin Denetlenmesi, 2006-2/114-117.

AYGÜN Ali, Ramazan YETİŞİR, Researches

on The Responses Of Different Hybrid Layers With Respect To Egg Production and Quality Performances To Forced Molting Programs With and Without Feed Withdrawal, 2008-2/112-121.

AYRANCI Yaşar, Bir Parselde Optimum Boy/En Oranının Belirlenmesinde Bir Yaklaşım, 2004-1/1-7.

AYRANCI Yaşar, Muğla İli Dalaman, Ortaca ve Fethiye İlçelerinin Sera Varlığı ve Sera Bitkisel Atık Potansiyelinin Belirlenmesi, 2007-1/36-41.

AYRANCI Yaşar, Muğla-Ortaca Yöresi Sera Sulama Sularının Kalitelerinin Belirlenmesi, 2006-2/32-36.

AYTEKİN İbrahim, Ali KARABACAK, Uğur ZÜLKADİR, İsmail KESKİN, Saim BOZTEPE, Açık ve Kapalı Ağıllarda Besiye Alınan Akkaraman ve Anadolu Merinosu Kuzuların Besi Periyodu Büyüme Eğrilerinin Tanımlanmasında Bazı Modellerin Kullanımı, 2009-3/30-35.

AYTEKİN Mehmet, Mustafa ÖNDER, Azot ve Fosfor Dozlarının Haşhaşta (Papaver somniferum L.) Verim ve Bazı Verim Unsurları ile Kalite Üzerine Etkileri1, 2006-1/68-75.

BAHTİYARCA Y., A. H. AKTAŞ, Y. CUFADAR, Farklı Seviyelerde Enerji İçeren Rasyonların Konya Merinosu Kuzu ve Toklularında Besi Performansı ve Bazı Karkas Karakterlerine Etkileri, 2002-2/19-25.

BALABANLI Cahit, îdris OĞURLU, Yasin ÜNAL, Halil SÜEL, Orman içi Meralarda Yaşayan Bazı Yaban Hayvanlarının Beslenme Şekilleri, 2006-2/71-76.

BARAN A., O. DENGİZ, S. OK, Humik Asitin Farklı Kil Tipine Sahip Topraklarda Potasyum Fiksasyonu Üzerine Etkisi, 2002-2/1-3.

BARIŞ Aydemir, Sultan ÇOBANOĞLU, Melia azedarach L. Meyve Methanol Ekstraktı ve Neemazal T/S'nin Tetranychus urticae Koch (Acarına : Tetranychıdae)'ye Daldırma Yöntemiyle Etkileri Üzerinde Araştırmalar, 2009-3/10-17.

BAŞARAN Mustafa Selçuk, Ahmet Tansel SERİM, Herbisitlerin Toprakta Parçalanması, 2010-2/54-61.

BAŞAYİĞİT Levent, Erhan AKÇA, Suat ŞENOL, Selim KAPUR, Ural DİNÇ, Konuklar Tarım İşletmesi Yaşlı Nehir Terasları Üzerinde Yer Alan Toprakların Fiziksel, Kimyasal, Mineralojik Özellikleri ve Oluşumu, 2004-1/59-67.

BAŞTAŞ Kubilay Kurtuluş, Salih MADEN, Ateş Yanıklığı (Erwinia Amylovora (Burr.) Wınslow Et Al.)'nın Prohexadıone-Ca (Bas 125 10 W) Vebenzothıadıazole+Metalaxyl (Bıon Mx 44 Wg) ile Savaşımı Üzerinde Araştırmalar, 2004-1/49-58.

BAŞTAŞ Kubilay Kurtuluş, Effects of Harpin Protein and Humic Acid on Shoot Growth and Fire Blight Disease (Erwinia amylovora (Burr.) Winslow et al.) on Pears, 2009-4/32-40.

BAŞTAŞ Kubilay Kurtuluş, Nuh BOYRAZ, Salih MADEN, Türkiye'de Ekimi Yapılan Bazı Şekerpancarı Tohumlarındaki Fungal Floranın Belirlenmesi, 2004-1/87-89.

BAYIR Hüseyin, Saim BOZTEPE, Bal Arısı (Apis mellifera L.) Kolonilerinde Farklı Polen Tuzağı Tiplerinin ve Farklı Sürelerde Tuzak Kullanımının Performans Üzerine Etkileri, 2009-1/1-7.

BAYRAK Hakan, Mustafa ÖNDER, Sait GEZGİN, Bor Uygulamasınının Nohut (Cicer arietinum L.) Çeşitlerinde Verim ve Bazı Verim Unsurlarına Etkileri, 2005-1/66-74.

BAYRAKTAR Hüseyin, Nuh UĞURLU, Ahmet Melih YILMAZ, Bitlis İli Ahlat ve Adilcevaz İlçeleri Süt Sığırı İşletmelerinde Barınakların Değerlendirmesi, 2010-2/17-22.

BAYRAM Gamze, Mevlüt TÜRK, Emine BUDAKLI, Necmettin ÇELİK, Azot, Fosfor, Potasyum ve Çinko Eksikliklerinin Mısır Bitkisinin Kök ve Gövde Gelişimi Üzerine Etkileri, 2004-1/23-27.

BAYRAMOĞLU Zeki, Cennet OĞUZ, Arazi Toplulaştırması Yapılmış Tarım Alanlarında Girdi Tasarrufu Üzerine Bir Araştırma, Çumra Küçükköy Örneği, 2002-2/46-50.

BAYRAMOĞLU Zeki, Cennet OĞUZ, Konya İli Çumra İlçesinde Arazi Toplulaştırması Yapılmış Tarım Alanlarında Buğday, Fasulye ve Şekerpancarı Üretimini Etkileyen Faktörlerin Ekonometrik Analizi, Küçükköy Örneği, 2005-1/75-83.

BAYRAMOĞLU Zeki, Duygu AKTÜRK, F. Füsun TATLIDİL, Kaynakların Rasyonel Kullanımının Üretim Maliyetleri Üzerine Etkisi: Kanola Yetiştiriciliği Örneği, 2010-3/62-68.

BAYRAMOĞLU Zeki, Erdemir GÜNDOĞMUŞ, Konya İli Tarıma Dayalı Sanayi İşletmelerinde Tamamlayıcı İthalatın Etkisi, 2007-2/110-119.

BAYRAMOĞLU Zeki, Tarımsal Verimlilik ve Önemi, 2010-3/52-61.

BEĞBAĞA Müjde, Özden ÖZTÜRK, Ege Bölgesi Koşullarında Bazı Kışlık Kolza Çeşitlerinde Farklı Ekim Zamanı Uygulamalarının Verim, Verim Unsurları ve Kalite Üzerine Etkileri, 2008-1/84-98.

BİLGİÇ Neriman, Deniz ALIÇ, Polatlı Tarım İşletmesinde Yetiştirilen Siyah Alaca İneklerde Bazı Süt Verim Özellikleri, 2005-2/116-119.

BİLGİÇLİ Nermin, Fitik Asitin Beslenme Açısından Önemi ve Fitik Asit Miktarı Düşürülmüş Gıda Üretim Metotları, 2002-1/79-83.

BİLGİÇLİ Nermin, Selman TÜRKER, Tarhanada Sindirilebilir Protein ve Kül Miktarı Üzerine Maya, Malt Unu ve Fitaz Katkılarının Etkileri, 2004-1/90-97.

BOYRAZ Nuh, Ayşe YAŞAR, Lale Soğanlarında Fusarıum Çürüklüğünün Oranı ve Kimyasal Mücadelesi, 2005-3/125-134.

BOYRAZ Nuh, Barış SÜREL, Bitki Hastalıklarına Dayanıklılıkta Fenoliklerin Rolleri, 2002-2/56-69.

BOYRAZ Nuh, Kubilay K. BAŞTAŞ, Kavun Fusarium Solgunluğuna Bazı Biotik ve Abiotik Uyarıcıların Etkileri, 2005-3/106-112.

BOYRAZ Nuh, Kubilay K. BAŞTAŞ, Konya İlinde Kavun Solgunluk Hastalığının Yaygınlığı ve İzole Edilen Fusarium Türlerinin Patojeniteleri, 2005-3/100-105.

BOYRAZ Nuh, Mustafa TUNCEL, Buğday Adi Sürme Hastalığı (Tilletia foetida (Wallr.) Liro)'nın Patojenitesine Bazı Faktörlerin Etkileri, 2008-2/1-10.

BOYRAZ Nuh, Raziye KOÇAK, Bazı Bitki Ekstraktlarının In Vıtro Antifungal Etkileri, 2006-1/82-87.

BOYRAZ Nuh, Selçuk DELEN, Bitkilerin Hastalıklara Karşı Dayanıklılığında Konukçu Enzimlerin Rolü, 2005-1/51-59.

BOYRAZ Nuh, Suat KAYMAK, Fahri YİĞİT, Eğirdir İlçesi Elma Üreticilerinin Kimyasal Savaşım Uygulamalarının Genel Değerlendirilmesi, 2005-2/37-51.

BOYRAZ Nuh, Suat KAYMAK, Kubilay K. BAŞTAŞ, Elma Kara Lekesi Hastalığı (Venturia inaequalis (CKE) WİNT.)'na Karşı Bazı Bitki Aktivatörlerinin Tek Başlarına ve Fungisid Kombinasyonları ile Etkileri, 2006-2/1-6.

BOZ Mehmet, Kazım ÇARMAN, Osman ÖZBEK, Çiftlik Gübresi Dağıtma Makinalarında Bazı Yapısal ve İşletme Özelliklerinin İş Kalitesine Etkisi, 2010-2/40-44.

BOZDEMİR Çiğdem, Mustafa ÖNDER, Yazlık Yeşil Mercimek (Lens culinaris Medik.) Genotiplerinin Ankara Ekolojik Koşullarında Verim ve Bazı Verim Özelliklerinin Belirlenmesi, 2009-3/1-9.

CANDAN Nuri, Nilda ERSOY, Antalya Ekolojik Koşullarında Yetiştirilen Washington Navel ve Valencıa Portakal (Citrus sinensis L.) Çeşitlerinde Çiçek ve Meyve Dökümü Dönemlerinde Indol-3-Asetik Asit (IAA) Düzeylerindeki Değişimler, 2009-4/46-51.

CEYHAN Ercan, Mehmet Ali AVCI, Bezelye Melezlerinde Bazı Agronomik Özellikler İçin Tek Dizi Analiziyle Genotipik Değerlendirme,

2005-2/13-17.

CEYHAN Ercan, Mehmet Ali AVCI, Kevin E. MCPHEE, Konya Ekolojik Şartlarında Kışlık Olarak Yetiştirilen Bezelye Genotiplerinin Verim ve Bazı Tarımsal Özellikleri, 2005-3, 6-12

CEYHAN Ercan, Mevlüt MÜLAYİM, Bezelyede F1 ve F2 Generasyonlarında Tane Verimi ve Bazı Tarımsal Özellikler Arasındaki İlişkiler, 2003-1/1-4.

CEYHAN Ercan, Mustafa ÖNDER, Ali KAHRAMAN, Fasulye Genotiplerinin Bazı Tarımsal Özelliklerinin Belirlenmesi, 2009-3/67-73.

CİVİL Cengiz, Haydar HACISEFEROĞULLARI, Eğirdir Bölgesinde Yetiştirilen Bazı Erik Çeşitlerinde Mekanik Hasat Parametrelerinin Belirlenmesi, 2010-3/21-29.

COSMULESCU Sina, Mihai BOTU, Ion TRANDAFIR, Mineral Composition and Physical Characteristics of Walnut (Juglans regia L.) Cultivars Originating in Romania, 2010-4/33-37.

CUFADAR Yusuf, Osman OLGUN, Yılmaz BAHTİYARCA, Alp Önder YILDIZ, Damızlık Kekliklerde (Alectoris chukar) Düşük Seviyede Protein İçeren Rasyonlara Bireysel Amino Asit İlavesinin Performans, Üreme Özellikleri ve Nitrojen Boşaltımına Etkisi, 2010-2/27-32.

CUFADAR Yusuf, Yılmaz BAHTİYARCA, Damızlık Kekliklerde (Alectoris chukar) Rasyon Protein ve Amino Asit Muhtevasının Performans, Üreme Özellikleri ve Nitrojen Boşaltımına Etkisi, 2006-2/129-136.

ÇAÇIK Süreyya, Ahmet Melih YILMAZ, Konya Karatay Çengilti Köyü Arazilerinin Tuzluluk-Sodyumluluk Yönünden İncelenmesi, 2009-3/88-96.

ÇAKIR Emel, Salih MADEN, Patates Siğil Hastalığı Etmeni (Synchytrium endobioticum (Schilb.) Perc.)'un, Patotipleri, Dünya ve Türkiye'deki Durumu, 2010-1/80-91.

ÇAKIR Ertuğrul, H. Hüseyin GEÇİT, Makarnalık Buğdayda (Triticum durum L.) Sulama ve Azotlu Gübrelemenin Verim ve Bazı Kalite Faktörleri Üzerine Etkisi, 2009-2/20-29.

ÇAKMAKÇI Ramazan, Bitki Gelişiminde Fosfat Çözücü Bakterilerin Önemi, 2005-1/93-108.

ÇALIŞIR Sedat, Cevat AYDIN, Hakan O. MENGEŞ, Derin Kuyu Pompaj Tesislerinde Titreşim Hızı ve Gürültü Düzeyinin Belirlenmesi, 2006-1/49-54.

ÇALIŞIR Sedat, Haydar HACISEFEROĞULLARI, Sulama Pompaj Tesislerinde Enerji Tüketimi, 2008-1/29-32.

ÇALIŞIR Sedat, Tamer MARAKOĞLU, M . Uğur YILDIZ, Konya İli Çumra İlçesindeki Derin Kuyu Sulama Pompaj Tesislerinin Yıllık Kullanımı, 2002-1/84-87.

ÇALIŞIR Sedat, Tamer MARAKOĞLU, Özden ÖZTÜRK, Hüseyin ÖĞÜT, Some Physical Properties of Safflower Seed (Carthamus tinctorius L.), 2005-2/87-92.

ÇELEBİ Rafet, A. Esen ÇELEN, Şeyda ZORER ÇELEBİ, A. Korhan ŞAHAR, Farklı Azot ve Fosfor Dozlarının Mısırın (Zea mays L.) Silaj Verimi ve Kalitesine Etkisi, 2010-4/16-24.

ÇELİK Aysun, Mesude ÜNAL, Turgut KUTLU, Sera Koşullarında Arıtma Çamuru Uygulamalarının Freesia spp'nin Çiçeklenme Özelliklerine Etkileri, 2009-3/50-54.

ÇELİK Yusuf, Zeki BAYRAMOĞLU, Şanlıurfa İli Harran Ovasında Pamuk Üretiminin Fonksiyonel Analizi, 2007-1/42-50.

ÇETİN Hüseyin, Avni UĞUR, Autographa gamma (L.) (Lepıdoptera: Noctuıdae)'nın Üç Değişik Besinde Gelişimi Üzerinde Bir Çalışma, 2009-4/63-67.

ÇETİN Hüseyin, Özdemir ALAOĞLU, Mut (Mersin) İlçesinde Zeytin Ağaçlarında Bulunan İkinci Derecede Önemli Zararlıların Populasyon Değişimi ve Zararları Üzerinde Araştırmalar, 2005-2/52-58.

ÇETİN Hüseyin, Özdemir ALAOĞLU, Mut (Mersin) İlçesinde Zeytin Ağaçlarında Zeytin Pamuklubiti [Euphyllura phillyrea Först. (Hom.: Aphalaridae)]'nin Populasyon Değişimi ve Zararı Üzerinde Araştırmalar, 2005-3/61-67.

ÇETİN Hüseyin, Özdemir ALAOĞLU, Mut (Mesin) İlçesinde Zeytin Ağaçlarında Bulunan Yararlı Böcek Türlerinin Tespiti ve Önemli Türlerin Populasyon Değişimi, 2005-2/59-65.

ÇIRAKLI Ayşe, Gazi GÖRÜR, Mustafa IŞIK, Denizli İl Merkezinde Belirlenen Afit (Hemıptera:Aphıdıdae) Türleri, 2008-1/12-18.

ÇITIL Ergün, Haydar HACISEFEROĞULLARI, Şeker Pancarı Üretiminde Farklı Tohum Yatağı Hazırlama Uygulamalarının Bazı Toprak ve Çimlenme Özelliklerine Etkisi, 2010-1/39-46.

ÇİFTÇİ Hüseyin Baki, Differences in Plasma Concentrations of LH and FSH in Anoestruous Ewes Treated with GnRH or a GnRH Analogue, 2004-1/44-48.

ÇİFTÇİ Hüseyin Baki, Serine ve Threonine Amino Asitlerinin Prepubertal Labaratuar Faresine Enjekte Edilmesinin Spermatogenik Fonksiyonuna Etkisi, 2002-2/41-45.

ÇİFTÇİ Nizamettin,İlknur KUTLAR, Mehmet ŞAHİN, A. Melih YILMAZ, Konya Ovasında Su Kaynakları Kullanımı, 2003-1/36-40.

ÇOBAN Harun, The Effects of Plastic Covering on Yield and Quality Varieties of Some Table Grapes in Alaşehir (Manisa), 2002-2/101-103.

ÇOBAN Harun, Vegetatif Olarak Üretilen Bitkilerde Mutasyon Islahı, 2003-1/68-73.

ÇOLAK Ali, Ramazan YETİŞİR, Yumurtacı Piliçlerde, 18. Haftalık Yaştaki Canlı Ağırlık Ve Sürü Üniformitesinin Verim Dönemi Bazı Performans Kriterlerine Etkileri Üzerinde Bir Araştırma 1, 2010-3/9-20.

DAĞ Birol, İsmail KESKİN, Uğur ZÜLKADİR, Saim BOZTEPE, Çumra Ziraat Meslek Lisesinde (Konya) Yetiştirilen Esmer İneklerin Süt Verim Özellikleri ve Bu Özelliklere Ait Tekrarlanma Dereceleri, 2003-1/13-17.

DAĞDAŞ Burhan, Alp Önder YILDIZ, Broyler Rasyonlarına İlave Edilen Organik Selenyum ve Vitamin E'nin Performans, Karkas Karakterleri ve Bazı Dokularda Selenyum Konsantrasyonuna Etkileri, 2002-2/94-100.

DAĞISTANLIOĞLU Celal, Suat KAYMAK, Kadir UÇGUN, Adem ATASAY, Göller Bölgesi'nde Seçilmiş Bazı Anason Populasyonlarının Verim ve Kalite Özellikleri Üzerine Araştırmalar, 2009-1/38-43.

DARDENİZ Alper, Kenan KAYNAŞ, Rahim GÜMÜ, Mustafa NAZLIM, İlker KIZILCIK , Umurbey–Çanakkale Koşullarında Yetiştirilen Müşküle Üzüm Çeşidinde (Vitis vinifera L.) Farklı Terbiye Sistemlerinin Üzüm Verim ve Kalitesine Etkileri, 2007-2/11-15.

DEMİR M. Kürşat, Selman TÜRKER, Adem ELGÜN, Nermin BİLGİÇLİ, Sıvı Ferment Sistemiyle Ekmek Üretiminde Performans ve Verimliliğin Artırılması Üzerine Araştırmalar, 2009-2/30-37.

DEMİR Oğuz, Kazım ÇARMAN, Anız Parçalama Makinelerinde Parçalama Etkinliğinin Saptanması, 2008-2/40-45.

DENGİZ Orhan, Ankara -Gölbaşı İlçesi ve Yakın Çevresinde Yayılım Gösteren Arazilerin Kalite Durumlarının Belirlenmesinde Parametrik Metod Yaklaşımı, 2002-1/59-69.

DENGİZ Orhan, Ceyhun GÖL, Elif ÖZTÜRK, Tuğrul YAKUPOĞLU, Fluviyal Yerşekilleri Üzerinde Oluşmuş Farklı Toprak Dağılımların Belirlenmesi ve Sınıflaması, 2010-1/19-27.

DENGİZ Orhan, Hesna ÖZCAN, Samsun-Bafra Ovası Topraklarının CBS Yardımıyla Verimlilik İndekslerinin (PI) Belirlenmesi, 2006-1/136-142.

DENGİZ Orhan, Oğuz BAŞKAN, Ankara Güvenç Havzası Topraklarının Temel Özellikleri ve Sınıflandırılması, 2005-3/27-36.

DENGİZ Orhan, Oğuz BAŞKAN, Hicrettin

CEBEL, Ankara Haymana-Kızılkoyun Göleti Havzası Temel Toprak Özellikleri ve Sınıflandırılması, 2007-1/74-84.

DİLAY Yusuf, Mustafa KONAK, Pnömatik Sıravari Ekim Makinası ile Buğday Ekiminde Farklı Dağıtma Başlıklarının Sıra Üzeri Dağılım Düzgünlüğüne Etkisi, 2009-4/28-31.

DİREK Mithat, Zeki BAYRAMOĞLU, Konya İlinde Tarımsal Kalkınma Kooperatiflerinin Ortağı Olan Süt Sığırcılığı İşletmelerinin Ekonomik Faaliyet Sonuçları, 2007-1/1-10.

DİREK Mithat, Zeki BAYRAMOĞLU, Mustafa PAKSOY, Konya İlinde Fasulye Üretiminde Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri, 2002-1/21-27.

DURAK Yusuf, Fatma KELEŞ, Ahmet UYSAL, Mustafa Onur ALADAĞ, Konya Yöresi Taze Ev Yapımı Yoğurtların Mikrobiyolojik Özelliklerinin Araştırılması, 2008-1/113-117.

DURAK Yusuf, Mustafa Onur ALADAĞ, Ahmet UYSAL, Döndü AKIN, Konya ve Civarı Gıda Sektöründe Çalışan İşçilerin Boğaz ve Burun Kültürlerindeki Staphylococcus aureus Dağılımı, 2010-4/30-32.

ELİBOL Murat, Birol DAĞ, Ereğli Koyunculuk Üretme İstasyonu'nda Yetiştirilen Akkaraman, İvesi ve İvesi X Akkaraman Melezi (F1 X İG1) Koyunlarında Kırkım Sonu Canlı Ağırlık ve Bazı Yapağı Verim Özelliklerini Etkileyen Faktörlerin Parametrelerinin Tahmini, 2002-2/1-10.

ELMALI Hayrettin, Süleyman SOYLU, Melez Atdişi Mısırda Farklı Taban Gübresi Çeşitlerinin Tane Verimi, Verim Unsurları ve Kalite Üzerine Etkileri, 2008-1/104-112.

El-MASSRY Khaled F., Ahmed H. El-GHORAB, Manal M. RAMADAN, Ahmed M. GAD, Farelere Uygulanan Streptozotozin (STZ) ve CCl4'ün Toksik Etkisine Karşı Aromatik Bitki Karışımı İnfüzyonlarının Antioksidan ve Koruyucu Etkisi, 2009-1/77-88.

ENDES Züleyha, Ahmet TAMKOÇ, F7 Generasyonundaki Bazı Bezelye Hatlarında Karyotip Analizi ve Ebeveynlerle Karşılaştırmalar, 2006-1/150-158.

ERTAŞ Nilgün, Hacer ÇOKLAR, Farklı Pekmez Çeşitlerinin Doğal Şeker Kaynağı Olarak Kek Hamuru ve Kek Özelliklerine Etkisi, 2008-3/51-54.

ERTAŞ Nilgün, Yemeklik Baklagiller ve Antibesinsel Faktörler, 2007-1/85-95.

GEZGİN Sait, Mehmet HAMURCU, Bitki Beslemede Besin Elementleri Arasındaki Etkileşimin Önemi ve Bor ile Diğer Besin Elementleri Arasındaki Etkileşimler,2006-2/24-31.

GEZGİN Sait, Mehmet HAMURCU, Nesim DURSUN, Fatma GÖKMEN, Değişik Bor Dozları ve Uygulama Şekillerinin Farklı Lokasyonlarda Yetiştirilen Şeker Pancarının Yaprak Bor İçeriği, Verim ve Kalite Üzerine Etkisi, 2007-2/25-35.

GÖKMEN Fatma, Sait GEZGİN, Konya Ovası Topraklarında Bitkiye Elverişli Bor Durumunun Belirlenmesinde Kullanılacak En Uygun Kimyasal Ekstraksiyon Yöntem veya Yöntemlerin Seçimi, 2010-3/79-86.

GÖKMEN Mehmet, Vahdettin SARIYEL, İsmail KESKİN, Birol DAĞ, Konya Merinosu Koyunlarda Bazı Çevre Faktörlerinin Gebelik Süresine Etkileri, 2008-1/26-28.

GÜL M., O. SAĞDIÇ, H. ORHAN, Isparta İlinde Ailelerin Süt ve Süt Ürünleri Tüketimi Üzerine Değerlendirmeler, 2002-2/53-58.

GÜLER Gökalp Özmen, Abdurrahman AKTÜMSEK, Akkaraman Süt Kuzularının Yağ Asidi Kompozisyonu ve CLA İçeriği, 2010-3/30-36.

GÜNEŞ Ahmet, Ramazan ACAR, Karaman Ekolojik Koşullarında Silajlık Sorgum-Sudan Otu Melezinin II. Ürün Olarak Yetiştirme İmkânlarının Belirlenmesi, 2005-1/8-15.

GÜNEŞ Ahmet, Ramazan ACAR, Karaman Ekolojik Koşullarında Silajlık Hibrit Mısır Çeşitlerinin İkinci Ürün Olarak Yetiştirme İmkanlarının Belirlenmesi, 2006-2/84-92.

GÜNGÖR Sertaç, Mükerrem ARSLAN, Turizm ve Rekreasyon Stratejileri İçin SWOT Analizi, Görsel Kalite Değerlendirmesi, Turizm Tesislerinin Beğenilirliği ve Turizm Tesisleri Durum Analizi Uygulaması: Beyşehir İlçesi Örneği, 2004-1/68-72.

GÜNLÜ Hakan, Özden ÖZTÜRK, Bor Uygulamasının Bazı Haşhaş (Papaver somniferum L.) Çeşitlerinin Verim ve Kalitesi Üzerine Etkisi – I (Verim, Verim Unsurları ve Fenolojik Gözlemler), 2008-1/48-55.

GÜNLÜ Hakan, Özden ÖZTÜRK, Bor Uygulamasının Bazı Haşhaş (Papaver somniferum L.) Çeşitlerinin Verim ve Kalitesi Üzerine Etkisi – II (Kalite Özellikleri ve Bitki Bor Konsantrasyonları), 2008-1/56-63.

HACISEFEROĞULLARI Haydar, Mehmet Hakan SONMETE, Kabak Çekirdeği Harman Makinesinin Performansının Belirlenmesi, 2010-3/69-74.

HACISEFEROĞULLARI Haydar, Sedat ÇALIŞIR, Hakan Okyay MENGEŞ, Düşey Tohum Diskli Mekanik Hassas Ekim Makinesinin Şeker Pancarı Ekimine Uygunluğunun Belirlenmesi, 2007-2/16-24.

HACISEFEROĞULLARI Haydar, Vakumlu Tip Pnömatik Hassas Ekim Makinası ile Şeker Pancarı Ekiminde Sıra Üzeri Bitki Dağılım Düzgünlüğü ve Tarla Çıkış Oranları Üzerine Ekim Mesafelerinin ve İlerleme Hızlarının Etkisi, 2005-1/30-40.

HAFEZ Omaima, M., H. A. HAMOUDA, Magda A. Abd- El- MAGEED, Effect of Calcium and Some Antioxidants Treatments on Storability of Le Conte Pear Fruits and Its Volatile Components, 2010-3/87-100.

HAKKOYMAZ Oğuzhan, Mustafa ÖNDER, Sait GEZGİN, Konya Ekolojik Şartlarında Yazlık Mercimek Çeşitlerinin Adaptasyonu ve Bor Toksitesine Tepkilerinin Belirlenmesi, 2006-1/98-107.

HAMURCU Mehmet, H. Hüseyin ÖZAYTEKİN, Fariz D. MİKAİLSOY, Sait GEZGİN, Bazı Kil Tiplerinin Bor Adsorpsiyon Kapasitelerinin Belirlenmesi, 2003-1/41-47.

HAMURCU Mehmet, Mustafa HARMANKAYA, Süleyman SOYLU, Fatma GÖKMEN, Sait GEZGİN, Makarnalık Buğdayın Triticum durum L.) Bazı Besin Elementleri Kapsamına Farklı Dozlarda Bor ve Demir Uygulamalarının Etkisi, 2006-1/1-8.

HAMURCU Mehmet, Sait GEZGİN, Ali TOPAL, Mehmet BABAOĞLU, Erdoğan Eşref HAKKI, Ekmeklik Buğdayda Bor Toksitesine Dirençlilik Kazandırabilecek Genetik Kaynakların Belirlenmesi, 2008-3/43-47.

HAMURCU Mehmet, Sait GEZGİN, Bor ve Çinko Uygulamasının Bazı Bodur Fasulye (Phaseolus vulgaris L.) Genotiplerinin Biyolojik Verim Değerlerine Etkisi, 2007-1/11-22.

HARMANKAYA Mustafa, Bekir FIRAT, Farklı Organik Artıkların Yalın veya Mineral Gübre ile Beraber Uygulanmasının Toprağın Verim Potansiyeline Etkisi, 2009-4/1-9.

HARMANKAYA Mustafa, Sait GEZGİN, Konya Ovası Topraklarında Bor Fraksiyonlarının Belirlenmesi, 2005-2/93-105.

IŞIK Şenay, Ramazan YETİŞİR, Farklı Ticari Etlik Piliç Genotiplerinin Verim Performansı ve Et Kalite Özellikleri Bakımından Karşılaştırılması, 2010-1/51-61.

IŞILDAR Ahmet Ali, Kamil BAYHAN, Kuruda Ayçiçeği Tarımında Farklı Toprak İşleme Yöntemlerinin Tohum Yatağı Özellikleri ve Çıkış Üzerine Etkileri, 2005-2/120-124.

İLHAN Fatma, Abdurrahman TOZLUCA, Faktör Analizi ve Tarımsal Araştırmalarda Elde Edilen Verilere Uygulanması Üzerine Bir Çalışma, 2009-2/64-71.

İLHAN Uğur, Ramazan YETİŞİR, Broyler Yetiştiriciliğinde Yaygın Olarak Kullanılan Aydınlatma Programlarının Verim Performansları ve Bazı Karkas Özellikleri Bakımından Karşılaştırılması, 2009-1/63-72.

İNAN Himmet, Nuh BOYRAZ, Konya Çiftçisinin Tarım İlacı Kullanımının Genel Olarak Değerlendirilmesi, 2002-1/88-101.

KALYONCU İsmail Hakkı, Nilda ERSOY, Haydar KURT, Kiraz (Prunus avium L.) Yeşil Uç Çeliklerinin Köklenmesi Üzerine Farklı IBA Dozları ve Nem Seviyelerinin Etkileri, 2008-3/68-72.

KALYONCU İsmail Hakkı, Nilda ERSOY, Mehmet YILMAZ, Kızılcık (Cornus mas L.) Yeşil Uç Çeliklerinin Köklenmesi Üzerine Farklı IBA Dozları ve Nem Seviyelerinin Etkileri, 2008-3/62-67.

KAN A., B. SADE, Ekmeklik Buğdaylarda (Triticum aestivum L.) Kalite Özelliklerinin Kombinasyon Yeteneği, Melez Gücü ve Kalıtımı, 2002-2/12-18.

KAN Arzu, Mithat DİREK, Konya İlinde Kırmızı Et Fiyatlarındaki Gelişmeler, 2002-2/35-40.

KAN Yüksel, Konya Ekolojik Koşullarında Yetiştirilen Kişniş (Coriandrum sativum L.)'de Uygulanan Organik ve İnorganik Gübrelerin Verim ve Uçucu Yağ Oranı Üzerine Etkileri, 2007-2/36-42.

KAN Yüksel, Kültüre Alınan Adaçayı (Salvia halophila Hedge)'nın Bazı Agronomik ve Kalite Özellikleri Üzerine Gübrelerin Etkileri, 2007-2/43-48.

KAN Yüksel, Murat KARTAL, Mahmut ABUATAKER, Çemen (Trigonella foenum graecum L.) Tohumlarının Bazı Kalite Özellikleri Üzerine Organik ve İnorganik Gübrelerin Etkileri, 2007-1/118-122.

KAN Yüksel, Nilgün KIVRAK, Asuman KAN, Kebere (Capparis ovata Desf. var. canescens(coss) Heywood) Çeliklerinin Köklenmesi Üzerine Bazı Büyüme Düzenleyici Maddelerin Etkisi, 2002-1/56-58.

KARAARSLAN Emel, Kemal GÜR, Üç Farklı Herbisitin İki Farklı Tekstüre Sahip Toprakta Mikrobiyal Nitrifikasyon Üzerine Etkileri, 2009-4/68-74.

KARAARSLAN Emel, Refik UYANÖZ, Konya Ovası'ndaki Büyük Toprak Gruplarından İzole Edilen Arbusküler Mikoriza (A.M.) Sporlarının Büyüklüklerine Göre Dağılımı, İnfeksiyon Etkinlikleri ve Toprağın Bazı Özellikleri ile Arasındaki İlişkiler, 2008-2/21-28.

KARABACAK Ali, Ramazan TOPAK, Ereğli Yöresi Süt Sığırı Barınaklarının Yapısal Durumu ve Sorunları, 2007-2/55-58.

KARABACAK Ali, Saim BOZTEPE, Yağlı Kuyruklu ve Yağsız İnce Kuyruklu Koyun Irklarının Besi Performanslarının Karşılaştırılması, 2007-2/89-95.

KARABACAK Ali, Saim BOZTEPE, Yağlı ve Yağsız İnce Kuyruklu Bazı Yerli Koyunların Kesim ve Karkas Özellikleri, 2008-2/74-81.

KARABACAK Ali, Uğur ZÜLKADİR, İbrahim AYTEKİN, İsmail KESKİN, Saim BOZTEPE, Akkaraman Kuzularda Besi Başı Vücut Ölçüleriyle Soğuk Karkas Ağırlığı Arasındaki İlişkilerin Path Analizi İle Araştırılması, 2010-2/36-39.

KARAKAYA Zarife, Mustafa PAKSOY, Yaz Sezonunda Yetiştirilen Brokkolide (Brassica oleracea L. var. italica) Bazı Organik Maddelerin Bitki Gelişimi, Verim ve Kaliteye Etkileri, 2008-1/1-6.

KARATAŞ Mustafa, Şükrü DURSUN, Celalettin ÖZDEMİR, Mehmet Emin ARGUN, Heavy Metal Accumulation in Irrigated Soil With Wastewater, 2006-1/64-67.

KAVAKLI Ümit, Haydar HACISEFEROĞULLARI, Konya Bölgesinde Döküm Sanayinin Durumu, 2009-3/44-49.

KAYMAK Suat, Kadir UÇKUN, Nuh BOYRAZ, Şeftali Yaprak Kıvırcıklığı Hastalığı (Taphrina deformans (Berk.) Tul.)'na Karşı Farklı Düzeylerde Duyarlılık Gösteren Şeftali Çeşitlerinin Besin İçerikleri ile Hastalığa Duyarlılıkları Arasındaki İlişki, 2008-1/124-130.

KAYMAK Suat, Nuh BOYRAZ, Mesut İŞCİ, Enver Murat DOLUNAY, Şerif ÖZONGUN, MM 106 Anaçlı Bazı Elma Çeşitlerinin Elma Kara Lekesi Hastalığı (Venturia inaequalis (Cke.)

Wint.)'na Karşı Dayanıklılık Reaksiyonlarının Belirlenmesi Üzerine Araştırmalar, 2008-3/55-61.

KELKİT Abdullah, Çanakkale İlinin Turizm Potansiyeli ve Çeşitlendirilmesi,2003-1/18-23.

KESKİN İsmail, Abdurrahman TOZLUCA, Süt Sığırlarında Laktasyon Eğrilerinin Farklı Matematik Modellerle Belirlenmesi ve Kontrol Aralığının Tespiti, 2002-2/11-19.

KIVRAK Nilgün, Ahmet TAMKOÇ, Bazı Bezelye (Pisum sativum L.) Hatlarında Karyotip Analizi, 2006-2/105-113.

KİBAR Hakan, Turgut ÖZTÜRK, Sert Kabuklu Meyvelerin Depolanması, 2009-2/77-84.

KOÇAK Erhan, Memiş KESDEK, Erol YILDIRIM, A New Anise (Pimpinella anisum L.) Pest: Carterus dama (Rossi, 1792) (Coleoptera: Carabidae), 2007-2/1-3.

KOÇAK Raziye, Nuh BOYRAZ, Bazı Bitki Uçucu Yağlarının Fungisidal ve Fungistatik Etkileri, 2006-1/76-81.

KOÇTÜRK Derya, Ayten ONURBAŞ AVCIOĞLU, Ankara Kırsalında Çalışan Kadınların Antropometrik Ölçüleri ve Traktör Sürücü Oturma Yerlerine Uygunluğu, 2010-4/53-59.

KONAK Mustafa, Tamer MARAKOĞLU, Osman ÖZBEK, Mısır Üretiminde Enerji Bilançosu, 2002-2/28-30.

KONAKLI Nurgül, Serpil ÖNDER, Arboretum Kavramı ve Selçuk Üniversitesi Kampus Alanı İçin Arboretum Oluşturulması Üzerine Bir Araştırma, 2005-1/16-29.

KONCA Y., O. YAZGAN, Fosfor Seviyesi Farklı Rasyonların Etlik Piliçlerin Farklı Büyüme Dönemlerinde Besi Performansı ve Bazı Kemik Özelliklerine Etkileri, 2002-2/48-52.

KULAKSIZ A., Y. KAN., Boru Çiçeği (Datura stramonium L.)'nin Botanik Varyetelerinde Farklı Azot Dozlarının Tohum Verimi ve Alkaloit İçerikleri Üzerine Etkileri, 2002-2/4-11.

KUŞ Coşkun, İsmail KESKİN, Levene ve Bartlett Testleri Üzerine Bir İnceleme, 2008-1/78-83.

KÜÇÜK Çiğdem, Merih KIVANÇ, Engin KINACI, Gülcan KINACI, Bazı Gübrelerin Trichoderma harzianum'un Misel Gelişimi ve Spor Üretimine Etkisi, 2005-1/60-65.

KÜÇÜKBASMACI SABIR Ferhan, Mücahit Taha ÖZKAYA, MM106 Anacı Yeşil Çeliklerinin Perlit ve Hidroponik Ortamlarında Köklendirilmesi Üzerine Farklı Uygulamaların Etkileri, 2009-3/55-59.

KÜÇÜKHEMEK Murat, Kemal GÜR, Refik UYANÖZ, Toprağa Uygulanan Arıtma Çamuru, Ahır Gübresi ve Karışımlarının, Çim Bitkisinin Bazı Makro-Mikro Besin Elementleri ve Verimi Üzerine Etkisi, 2008-2/94-104.

MADAKBAŞ Seher Yıldız, Meral ERGİN, Hüseyin ÖZÇELİK, Beyhan KÜÇÜKOMUZLU, Orta Karadeniz Bölgesinde Yetiştirilen Bazı Bodur Taze Fasulye Populasyonlarından Seçilen Bodur Ayşe Kadın Özelliğinde Saf Hatların Bazı Morfolojik ve Tarımsal Özelliklerinin Belirlenmesi, 2007-1/68-73.

MANSUROĞLU Sibel, Osman KARAGÜZEL, Meryem ATİK, Pınar KINIKLI, Effects of Socio-Economic Characteristics on Environmental Attitudes in Developing Countries: Antalya Case in Turkey, 2010-1/10-18.

MARAKOĞLU Tamer, Mustafa KONAK, Farklı Ekim Derinlikleri İle Sıralar Arası Mesafelerin Toprak Sırt Yüksekliği ve Tarla Filiz Çıkışı Üzerine Etkisi, 2005-1/122-124.

MARAKOĞLU Tamer, Kazım ÇARMAN, Buğday Üretiminde Azaltılmış Toprak İşleme ve Direk Ekim Uygulamaları, 2008-3/73-76.

MARAKOĞLU Tamer, Kazım ÇARMAN, Nohut Tarımında Farklı Üretim Tekniklerinin Enerji Bilançosu, 2009-2/47-50.

MAVİ Kâzım, İbrahim DEMİR, Soğuk Testin Karpuz Tohum Partilerinde Güç Testi Olarak Kullanılabilirliğinin Belirlenmesi, 2010-2/1-5.

MEMMEDOVA Nazire, İsmail KESKİN, Hayvancılıkta Bulanık Mantık Uygulamaları, 2009-1/89-95.

MENGEŞ Gülay, Haydar HACISEFEROĞULLARI, Patatesin (Solanum tuberosum) İnce Tabaka Kurutma Karakteristiklerinin Belirlenmesi, 2009-3/36-43.

MENGEŞ Hakan Okyay, Can ERTEKİN, Haydar HACISEFEROĞULLARI, İbrahim GEZER, Malatya İlinde Yetiştirilen Hacıhaliloğlu Çeşidi Kayısının Kuruma Kinetiğinin İncelenmesi, 2007-2/84-88.

MENGEŞ Hakan Okyay, Can ERTEKİN, Vişne Kurutmada Kurumanın Çeşitli Modellerle Açıklanması, 2007-2/4-10.

MİRİCİ Semra, Endemik Geven (Astragalus polemoniacus Bunge) Bitkisinin Yaprak Sapı ve Yaprak Eksplantlarından Yüksek Oranda Adventif Sürgün Rejenerasyonu, 2002-2/31-34.

MUSS Kadhum Eman, Stoeva NEVENA, Nidal SHABAN, A New Adapted Method For Screenıng Phaseolus Genotypes For Tolerance To Low Temperature, 2010-2/45-49.

OĞUZ C., Ö. ALTINTAŞ, Kırıkkale İlinde Çerezlik ve Yağlık Ayçiçeği Yetiştiriciliğinin Üretim Maliyeti ve Fonksiyonel Analizi, 2002-2/39-47.

OĞUZ Cennet, Hasan ARISOY, Konya İlinde Örtüaltında Yetiştiricilik Yapan İşletmelerde Domates Üretiminin Fonksiyonel Analizi ve Üretim Maliyetinin Tespiti, 2002-1/43-48.

OĞUZ Cennet, Zeki BAYRAMOĞLU, Konya İli Çumra İlçesinde Arazi Toplulaştırması Sonrası Farklı Parsel Genişliklerinin Birim Maliyetler Üzerine Etkisi; Küçükköy Örneği, 2002-2/70-75.

OĞUZ Cennet, Zühal ÜNAL, Konya İli Çumra İlçesi Sulu Tarım Arazilerinde Kapitalizasyon Faiz Oranının Tespiti, 2004-1/8-16.

OKTAY Hakan, Mehmet ZENGİN, Karaman Yöresi Elma Bahçelerinin Makro Besin Elementleri Yönünden Beslenme Durumları, 2005-3/68-78.

ONAN Emin, Harun ÇOBAN, Üzüm ve Şarapta Olası Bir Tehlike: Okratoksin A, 2006-2/53-57.

OZAN Sirel, Salih MADEN, Domateste Görülen Külleme Hastalık Etmenleri, 2006-1/126-135.

OZAN Sirel, Salih MADEN, Funguslarda Siderofor Oluşumu, 2010-3/118-124.

ÖĞÜT Mehmet, Fatih ER, Necdet KANDEMİR, Tokat Yöresi Topraklarından İzole Edilen Azospirillum Suşlarının Morfolojik Özellikleri, 2008-2/66-73.

ÖĞÜT Mehmet, Mustafa KILIÇ, A. Reşit BROHİ, Azospirillum Brasilense ve İki Rhizobium Türünün Bazı Yaygın Fasulye (Phaseolus vulgaris L.) Çeşitlerinde Nodulasyona Etkisi, 2003-1/5-12.

ÖNDER S., F. AKLANOĞLU, Kentsel Açık Mekan Olarak Meydanların İrdelenmesi, 2002-2/96-106.

ÖNDER Serpil, Ahmet Tuğrul POLAT, Konya İli Karapınar İlçesi'nin Ekoturizm Yönünden Görsel Kalite Değerlendirmesi ve SWOT Analizi, 2004-1/80-86.

ÖNDER Serpil, Ahmet Tuğrul POLAT, Peyzaj Tasarım Süreci Kapsamında Konya Kenti İçin Yeni Bir Hobi Bahçesi Oluşturulması, 2008-3/18-25.

ÖNDER Serpil, Banu ÖZTÜRK KURTASLAN, Kent Planlamaya Ekolojik Yaklaşımlar ve Konya Kenti Yeşil Kuşak Örneği, 2009-1/56-62.

ÖNDER Serpil, Filiz AKLANOĞLU, Konya Kenti Meydanlarının Planlama ve Tasarım Yönünden Değerlendirilmesi, 2002-1/102-111.

ÖNDER Serpil, Filiz AKLANOĞLU, Konya Kenti Peyzaj Gelişim Stratejileri, 2006-1/23-36.

ÖNDER Serpil, Nurgül KONAKLI, Görsel

Kirlilik ve Konya Kenti Örneğinde İncelenmesi Üzerine Bir Araştırma, 2002-1/28-37.

ÖZAYTEKİN Hasan Hüseyin, Cihan UZUN, Orta Toroslar'da Sert Kireç Taşı Üzerinde Yer Alan Kireçli ve Kireçsiz Terra Rossalarda Toprak Oluşumu, 2009-1/44-55.

ÖZBEK Fethi Şaban, Avrupa Birliği'nde Çiftlik (Tarımsal İşletme) Yapı Anketleri, 2009-2/72-76.

ÖZBEK Fethi Şaban, Halil FİDAN, Türkiye ve Avrupa Birliği'nde Gıda Standartları, 2010-1/92-100.

ÖZBEK Osman, Mustafa KONAK, Çarpma Plakalı Şerbet Dağıtma Makinalarında Bazı Yapısal ve İşletme Özelliklerinin Dağılım Düzgünlüğüne Etkisi, 2009-2/51-56.

ÖZDEMİR Işıl, Oktay GÜRKAN, Agroeko sistemlerde, Heteroptera Biyoçeşitliliği ve Biyolojik İndikatör Olarak Rolü, 2006-1/9-13.

ÖZDİL Fulya, Mehmet Ali YILDIZ, Mitokondriyel DNA Sitokrom C Oksidaz I İle II Arasındaki İntergenik Bölge (COI-COII İntergenik Bölge) Bakımından Türkiye Bal Arısı Populasyonlarının Tanımlanması, 2008-2/46-51.

ÖZEN Fatma Betül, Adem ELGÜN, Nermin BİLGİÇLİ, Tulumba Tatlısının Üretiminde Kullanılan Bazı Bileşen ve Katkıların Son Ürün Kalitesine Etkisi, 2009-2/38-46.

ÖZKALP Birol, Mustafa Onur ALADAĞ, Yusuf DURAK, Investigation of Listeria monocytogenes'in Branded and Non-Branded Sausage Consumed in Konya Province, 2007-1/65-67.

ÖZKAYNAK Ercan, Bülent SAMANCI, Mikroçoğaltımda Alıştırma, 2005-2/28-36.

ÖZKÖSE Abdullah, Hayrettin EKİZ, Burçak (Vicia ervilia (L.) Willd.)'ta Ekim Zamanının Verim ve Verim Öğeleri Üzerine Etkisi, 2005-3/13-20.

ÖZTÜRK Ahmet, Farklı Gelişme Dönemlerinde Uygulanan Tuzlu ve Normal Suların Patlıcan (Solanum melongena L.) Bitkisinin Bazı Özelliklerine ve Toprak Tuzluluğuna Etkisi, 2002-1/14-20.

ÖZTÜRK KURTASLAN Banu, Kentsel Yeşil Yol Planlaması: Kayseri Kent Bütünü Örneği, 2010-4/38-44.

ÖZTÜRK LEVEND Tuğba, Serpil ÖNDER, İstanbul İli Bayrampaşa İlçesi Açık-Yeşil Alanlarının Değerlendirilmesi, 2009-2/1-12.

ÖZTÜRK Özden, Fikret AKINERDEM, Nilgün BAYRAKTAR, Rahim ADA, Konya Sulu Koşullarında Bazı Hibrit Ayçiçeği Çeşitlerinin Verim ve Önemli Tarımsal Özelliklerinin Belirlenmesi, 2008-2/11-20.

ÖZTÜRK Özden, Rahim ADA, Fikret AKINERDEM, Bazı Aspir Çeşitlerinin Sulu ve Kuru Koşullarda Verim ve Verim Unsurlarının Belirlenmesi, 2009-4/16-27.

ÖZTÜRK Özden, Rahim ADA, Fikret AKINERDEM, Konya Koşullarında Yazlık Kolza Çeşitlerinde Uygun Ekim Zamanının Belirlenmesi, 2008-3/6-17.

ÖZTÜRK Özden, Rahim ADA, Yazlık Kolzada Farklı Azot Dozlarının Verim İle Morfolojik Özellikler Arasındaki İlişkilerinin İncelenmesi, 2009-3/24-29.

PAKSOY Mustafa, Önder TÜRKMEN, Mithat DİREK, Importance of Geothermal Water Using for Greenhouse Heating in Turkey, 2010-2/50-53.

PARLAT Sinan S., Alp Önder YILDIZ, Oktay YAZGAN, Yılmaz BAHTİYARCA, Düşük Protein İçerikli Rasyonlara Prebiyotik veya Antibiyotik Katkısının Japon Bıldırcınlarının (Coturnix coturnix japonica) Besi Performansına Etkisi, 2002-1/38-42

PARLAT Sinan S., İskender YILDIRIM, Rabia GÖÇMEN, Fumonisin B1 İçeren Rasyona Kekik Uçucu Yağı İlavesinin Japon Bıldırcınlarının (Coturnix coturnix japonica) Performans Özelliklerine Etkileri, 2010-2/33-35.

PARLAT Sinan S., Rabia GÖÇMEN, Bıldırcın (Coturnix coturnix japonica) Rasyonlarına İlave Edilen Ekmek Mayası (Saccharomyce

cerevisiae) ve Laktik Asit Bakterilerinin (Pediococcus acidilactici) Performans Özelliklerine Etkileri, 2010-1/47-50.

PARLAT Sinan Sefa, Alp Önder YILDIZ, Osman OLGUN, Yusuf CUFADAR, Bıldırcın Rasyonlarında Büyütme Amaçlı Antibiyotiklere Alternatif Olarak Kekik Uçucu Yağı (Origanum vulgare L.) Kullanımı, 2005-2/7-12.

PARLAT Sinan Sefa, Alp Önder YILDIZ, Yusuf CUFADAR, Osman OLGUN, Japon Bıldırcınlarında Deneysel Aflatoksin Zehirlenmesine Karşı Kekik Uçucu Yağı (Origanum vulgare L.) Kullanımı, 2005-2/1-6.

POLAT Ahmet Tuğrul, Serpil ÖNDER, Kent Parkı Kavramı ve Konya Kenti İçin Bir Kent Parkı Örneği, 2002-2/76-86.

SABIR Ali, Hatice BİLİR, Semih TANGOLAR, Bazı Yaz Budaması Uygulamalarının Çekirdeksiz Üzümlerde Verim ve Kalite Üzerine Etkileri, 2010-3/4-8.

SAĞLAM M. Turgut, Korkmaz BELLİTÜRK, Neslihan HAZİNEDAR, Fatma DANIŞMA, Kapıdağ Yarımadası Zeytinliklerinin Beslenme Durumu, 2008-1/118-123.

SARI Tahsin, Mustafa PAKSOY, Konya Yöresinde Farklı Ekim Zamanlarında Yetiştirilen Bazı Havuçlarda Kalite, 2004-1/17-22.

SARIÇOBAN Cemalettin, Mustafa KARAKAYA, İki Farklı Yöntemle Kemiksizleştirilmiş Piliç Etlerinden Üretilen Sosislerin Bazı Kimyasal ve Fiziksel Özelliklerinin Tespiti, 2005-1/115-121.

SARIYEL Vahdettin, Mehmet Ali YILDIZ, Japon Bıldırcınlarında (Coturnix japonica) Hemoglobin Polimorfizm, 2008-3/48-50.

SAYİM İsmail, Cahit BALABANLI, Arpa Çeşit ve Hatlarının Tane, Silaj Verimi ve Verim Komponentlerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma, 2006-2/93-104.

SEYMEN Musa, Önder TÜRKMEN, Mustafa PAKSOY, Bazı Bodur Taze Fasulye (Phaseolus vulgaris L.) Çeşitlerinin Konya Koşullarında Verim ve Bazı Kalite Unsurlarının Belirlenmesi, 2010-3/37-40.

SONMETE Mehmet Hakan, Fikret DEMİR, Fasulyenin Hasat-Harman Mekanizasyonunda Tane Kayıpları, 2007-1/23-35.

SONMETE Mehmet Hakan, Fikret DEMİR, Fasulyenin Hasat-Harman Mekanizasyonunda Enerji Tüketimleri, 2007-1/109-117.

SONMETE Mehmet Hakan, Fikret DEMİR, Yerli Tip Harman Makinasında Aspiratör Kanat Tiplerinin Ayırma Performansına Etkisinin Belirlenmesi, 2006-1/88-97.

SOYLU Süleyman, Bayram SADE, The Effects of The Level and Timing of Nitrogen Fertilization on The Grain Yield and Quality of Irrigated Winter Durum Wheat, 2006-1/37-42.

SOYLU Süleyman, Necdet AKGÜN, Combining Ability and Inheritance of Some Agronomical Traits in Bread Wheat (Triticum aestivum L.), 2007-1/104-108.

SÖNMEZ İ., S. SÖNMEZ, M. KAPLAN, Çöp Kompostunun Bitki Besin Maddesi İçerikleri ve Bazı Organik Gübrelerle Karşılaştırılması, 2002-2/31-38.

SUNGUR Cemil, Adem Alpaslan ALTUN, Konya Bölgesindeki Don Olaylarına Karşı Mistleme Sisteminin Yapay Sinir Ağları İle Modellenmesi, 2010-4/70-75.

SÜHERİ Sinan, Ramazan TOPAK, Konya Ovasındaki Sulama Örgütlerinin İşletmecilik Yönünden Karşılaştırılması, 2005-3/79-86.

SÜREL Barış, Nuh BOYRAZ, Şeker Pancarı Silolarında Görülen Fungal Kaynaklı Kök Çürümeleri ve Çürümeleri Etkileyen Bazı Faktörler Üzerine Bir Araştırma, 2009-3/81-87.

ŞAHBAZ Ahmet, Meryem UYSAL, Konya İlinde Kavaklarda Beslenen Yaprakbitlerinin (Homoptera: aphididae) Predatör ve Parazitoitleri, 2006-1/119-125.

ŞAHİN Ahmet, Serpil ÖNDER, Peyzaj Mimarlığı Tasarım Sürecinde Bilgisayar Kullanım Olanaklarının Alanya Atatürk Parkı

Örneğinde İrdelenmesi, 2008-3/26-35.

ŞAHİN Mehmet, Mehmet KARA, Konya İklim Koşullarında Farklı Sulama Uygulamalarının Çim Gelişimine Etkisi ve Su Kısıtına Yönelik Sulama Alternatifleri, 2006-2/118-128.

ŞAHİN Mehmet, Mehmet KARA, Konya Kent Merkezinde Farklı Sulama Uygulamalarında Çim Su Tüketimi ve Bitki Katsayılarının Belirlenmesi, 2005-3/135-145.

ŞAHİN Özcan, Saim BOZTEPE, Anadolu Merinosu Erkek Kuzularında Besi Başı Canlı Ağırlığının Besi Performansı ve Karkas Karakterlerine Etkisi I. Besi Performansı, 2010-4/25-29.

ŞEKER Cevdet, İlknur ERSOY, Değişik Organik Gübreler ve Leonarditin Toprak Özellikleri ve Mısır Bitkisinin (Zea mays L.) Gelişimi Üzerine Etkileri, 2005-1/46-50.

ŞEKER Cevdet, İlknur GÜMÜŞ (ERSOY), Mehmet ZENGİN, Mısır Bitkisinin İlk Gelişimine Kompostlaştırılmış Tuzlu Tavuk Gübresinin Etkisi, 2005-3/113-117.

ŞEKER Cevdet, İlknur GÜMÜŞ (ERSOY), Mısır Bitkisinin İlk Gelişimine Kompostlaştırılmış Tuzlu Çöp Gübresinin Etkisi, 2005-3/118-124.

ŞEKER Cevdet, Mustafa TURHAN, Bazı Organik ve İnorganik Gübrelerin Şeker Pancarı -Buğday Ekim Nöbetinde Buğdayın Verimine Bakiye Etkileri, 2006-1/43-48.

ŞEKER Cevdet, Portland Çimentosunun Oluşturduğu Toprak Agregat Stabilitesine Donma-Çözülme ve Sıcaklığın Etkisi, 2002-2/51-55.

ŞİMŞEK Mikdat, Hakan YILDIRIM, Dicle İlçesinde Doğal Olarak Yetişen Badem Tiplerinin Seleksiyonu Üzerinde Bir Araştırma, 2010-4/9-15.

ŞİMŞEK Mikdat, Hilmi KOCATAŞ, Ferit COBANOGLU, Table Fig (Ficus carica L.) Selection in Midyat District of Mardin Province, 2010-3/75-78.

TAMER Nihal, Ayten KARACA, Gidya ve Linyit Uygulamalarının Toprakta Bazı Enzim Aktiviteleri Üzerine Etkileri, 2006-1/14-22.

TAMKOÇ Ahmet, Doğadan Seçilen Adi Fiğ (Vicia sativa L.) Hatlarında Bazı Tarımsal Karakterlerin Belirlenmesi, 2002-2/118-121.

TAMKOÇ Ahmet, Mehmet Ali AVCI, Doğal Vejetasyondan Seçilen Adi Fiğ (Vicia sativa L.) Hatları Arasındaki Bazı Farklılıkların Belirlenmesi, 2002-2/114-117.

TANER Alper, Hüseyin ÖĞÜT, Konya Yöresinde Yaygın Olarak Kullanılan Bazı Dipkazanlarda Çalışma Derinliğinin Toprak Özelliklerine Etkisi, 2009-2/57-63.

TANER Alper, S. Sinan GÜLTEKİN, Kazım ÇARMAN, Yapay Sinir Ağları ile Radyal Santrifüj Pompa Parametrelerinin Tahmini, 2010-1/28-38.

TAŞKOPARAN Halil, Aziz KARAKAYA, Assessment of The Seedling Reactions of Some Barley Cultivars to Drechslera teres f. maculata1, 2009-4/60-62.

TEKİNER Murat, Mevlüt BEYRİBEY, Yüzey Sulama Sistemlerinde Sulama İşletmeciliği Model Yaklaşımı, 2010-1/62-69.

TEKKANAT Alper, Süleyman SOYLU, Cin Mısırı Çeşitlerinin Önemli Tarımsal Özelliklerinin Belirlenmesi, 2005-3/41-50.

TEKKANAT Alper, Süleyman SOYLU, Cin Mısırı Çeşitlerinin Tane Verimi ve Önemli Kalite Özelliklerinin Belirlenmesi, 2005-3/51-60.

TEZCAN Serdar, Nilay GÜLPERÇİN, İzmir (Kemalpaşa) İli Entegre Kiraz Bahçelerinde Işık Tuzaklarla Yakalanan Taklaböcekleri (Coleoptera: Elateridae), 2009-4/41-45.

TOPAK Ramazan, Duran YAVUZ, Sinan SÜHERİ, Yağmurlama Sulamada Enerji Tüketimi: Yer Altı Su Kaynakları ile Sulama Üzerine Bir Çalışma, 2008-2/82-88.

TOPAK Ramazan, Sinan SÜHERİ, Bilal ACAR,Kısıntılı-Damla Sulamanın Mısır Verimine ve Su Kullanımına Etkisi, 2009-3/74-80.

TUĞRUL K. Mehmet, Ayhan KANGAL, Ahmet ÇOLAK, Pancar Boşaltma, Temizleme ve Yükleme Makinalarının Şeker Pancarının İç ve Dış Kalitesi ile Silo Özelliklerine Etkisi, 2010-4/60-69.

TULUKCU Eray, Bayram SADE, Diallel Melezleme Yöntemiyle Orta Anadolu Şartlarına Uygun Ekmeklik Buğday Anaç ve Melezleri ile Bazı Verim Öğelerinin Kalıtımının Belirlenmesi, 2009-1/18-26.

TULUKCU Eray, Bayram SADE, Konya'da Yaygın Olarak Ekilen Ekmeklik Buğdayların Bazı Verim Öğelerinin Kalıtımının Diallel Melezleme Yöntemiyle Belirlenmesi, 2005-2/18-27.

TUNCEL Mustafa, Nuh BOYRAZ, Konya Yöresinde Hasat Edilen Buğday Ürünündeki Sürme Hastalığı ve Hastalığa Karşı Bazı Buğday Çeşitlerinin Reaksiyonları, 2006-2/7-15.

TUNÇ Mustafa, Hakan Okyay MENGEŞ, Patlıcan Kurutmada Kurumanın Çeşitli Modellerle Açıklanması, 2010-1/1-9.

TUNÇTÜRK Murat, Kasım ŞAHİN, Tamer ERYİĞİT, Van İli Erciş İlçesinde Patates Yetiştiriciliğinin Durumu Üzerine Bir Araştırma, 2007-2/49-54.

TUNÇTÜRK Murat, Kişniş (Coriandrum sativum L.) Bitkisinde Farklı Tohumluk Miktarlarının Verim, Verim Özellikler ve Uçucu Yağ Oranı Üzerine Etkisi, 2006-2/58-67.

TUNÇTÜRK Murat, Van Koşullarında Bazı Patates (Solanum tuberosum L.) Çeşitlerinin Yumru Kalibrasyonu ve Kalite Özelliklerinin Belirlenmesi, 2006-2/63-70.

TURANLI Tevfik, Meryem UYSAL, Kuşyemi (Phalaris canariensis L.) Bitkisinde Değişik Azot ve Fosfor Dozlarında Diuraphis noxia (Kurdjumov) (Hom.:Aphididae)'nın Populasyon Gelişimi ile Bunun Bazı Verim Özelliklerine Etkisi, 2002-2/104-113.

TURHAN Ahmet, Vedat ŞENİZ, Türkiye'de Yetiştirilen Bazı Domates Gen Kaynaklarının Verim, Meyve ve Morfolojik Özelliklerinin Belirlenmesi, 2009-4/52-59.

TÜRKMEN Önder, Kazım ABAK, Biberde Phytophthora Capsici'ye Dayanıklılıkta Heterozis Etkisi, 2005-3/1-5.

TÜRKMEN Önder, Suat ŞENSOY, Çeknas ERDİNÇ, Van Gölü Havzası'ndan Toplanan Bazı Kavun Genotiplerinin Verim ve Verim Özelliklerin Belirlenmesi, 2008-1/64-70.

UÇAR Yusuf, Abdullah KADAYIFÇI, H. İbrahim YILMAZ, Nevruz YARDIMCI, Isparta Koşullarında Fasulyenin (Phaseolus vulgaris L.) Su Tüketimi, 2005-1/1-7.

UÇAR Yusuf, Isparta Koşullarında Irsıs Bilgisayar Yazılımı ile Elmanın Sulama Zaman Planlaması, 2010-4/76-81.

UĞURLU N., M. KARA, Yumurta Tavuklarında Havalandırma Miktarına Yerleşim Sıklığı ve Yapının Isı Geçirme Katsayısının Etkisi, 2002-2/59-64.

UĞURLU Nuh, Selda UZAL, Süt Sığırı Barınaklarının Tasarımında Mevsimsel Etkiler, 2004-1/73-79.

UĞURLU Nuh, Küçük Ölçekli Süt Sığırı İşletmeleri İçin Serbest Sistem Barınak Tasarımı, 2006-2/37-42.

UĞURLU Nuh, Salih ŞAHİN, Kayseri İli Süt Sığırı Barınaklarının Yapısal Özellikleri, 2010-2/23-26.

UĞURLU Nuh, Selda UZAL, Konya İlinde Süt Sığırları İçin Serbest Duraklı Barınak Tasarımında Alternatif Yaklaşım, 2002-1/49-55.

USLU Abdullah, Alper DARDENİZ, Bazı Üzüm Çeşitlerinin Çekirdeklerindeki Yağ Asitleri Bileşenlerinin Belirlenmesi, 2009-2/13-19.

UYANÖZ Refik, Ümmühan ÇETİN, Emel KARAARSLAN, Çeşitli Organik Materyallerin Buğday Bitkisinin Mineral Madde Alımı Üzerine Etkisi, 2002-2/20-27.

UYSAL Meryem, Tevfik TURANLI, Yıeld Losses Due To Diuraphis Noxia (Kurd.)

(Homoptera: Aphididae) Damage on Canarygrass in Konya Province of Turkey, 2004-1/39-43.

UYSAL Meryem, Ahmet ŞAHBAZ, Işıl ÖZDEMİR, Konya İlinde Kavaklarda Beslenen, 2006-1/143-149.

UYSAL Neslihan Fatma, Ayşen AKAY, Demir Uygulamalarının Fasulye (Phaseolus vulgaris L.) Çeşitlerinde Demir İçeriği, Demir Alımı ve Klorofil İçeriğine Etkilerinin Belirlenmesi, 2007-1/96-103.

UZAL Selda, Nuh UĞURLU, Konya İli Merkez İlçeleri Besi Sığırı Barınaklarının İklimsel Analizi, 2006-1/55-63.

UZAL Selda, Nuh UĞURLU, Serbest ve Serbest Duraklı Süt Sığırı Barınaklarında Sığırların Zaman Bütçesi ve Barınak Alan Kullanımları, 2009-1/27-37.

UZUN Cihan, H. Hüseyin ÖZAYTEKİN, Yarı Kurak İklimde Kireçtaşı Üzerinde Oluşan Topraklarda Bazı Majör, Minör ve Nadir Toprak Elementlerinin Düşey Dağılımı, 2007-2/72-83.

ÜLGER Fatma N., Serpil ÖNDER, Kayseri Kenti Açık-Yeşil Alanlarının Nitelik ve Nicelik Açısından İrdelenmesi, 2006-1/108-118.

ÜLGÜ Mustafa, İskender YILDIRIM, Yaşlı ve Genç Broiler Ebeveyn Yumurtalarında Kuluçkanın Son Döneminde Farklı Nisbi Nem Uygulamalarının, Kuluçka Sonuçları ve Performansa Etkileri, 2007-2/64-71.

ÜLKER Muhittin, Ercan CEYHAN, Orta Anadolu Ekolojik Şartlarında Yetiştirilen Fasulye (Phaseolus vulgaris L.) Genotiplerinin Bazı Tarımsal Özelliklerinin Belirlenmesi, 2008-3/77-89.

ÜLKER Muhittin, Ercan CEYHAN, Orta Anadolu Ekolojik Şartlarında Yetiştirilen Fasulye (Phaseolus vulgaris L.) Genotiplerinin Protein ve Bazı Mineral Oranlarının Belirlenmesi, 2008-3/90-97.

ÜNAL H. Güran, Kamil SAÇILIK, Sarımsak Dişlerinin Vakumla Tutulmasına Etkili Bazı Parametrelerin Belirlenmesi, 2005-1/87-92.

ÜNAL İbrahim, Mustafa ÖNDER, Melezleme Yöntemiyle Elde Edilen Soya (Glycine max (L.) Merr.) Hatlarının Bazı Tarımsal Özelliklerinin Belirlenmesi, 2008-2/52-57.

ÜNLÜ Levent, Abuzer YÜCEL, Mehmet MAMAY, Harran Ovası'nda Pamukta Zarar Yapan Pembekurt (Pectınophora gossypıella Saund.) ve Dikenlikurt (Earıas insulana Boısd.)'un Ergin Populasyon Gelişimi, 2005-2/66-69.

ÜNLÜ Mehtap Hilal, Nuh BOYRAZ, Konya İlinde Tüketime Sunulan Meyve ve Sebzelerde Patojen Fungal Flora ve Bulunuş Oranlarının Belirlenmesi, 2010-1/70-79.

YAĞDI Köksal, Nazan ÇÖPLÜ, Triticale'de Melez Gücü Üzerine Bir Araştırma, 2004-1/33-38.

YAĞMUR Bülent, Şenay AYDIN, Harun ÇOBAN, Yapraktan Potasyum Nitrat (KNO3) Uygulamalarının Yuvarlak Çekirdeksiz (Vitis vinifera L) Üzüm Çeşidinde Verim ve Bazı Kalite Özelliklerine Etkisi, 2005-2/106-109.

YAŞAR Ayşe, Nuh BOYRAZ, Konya Koşullarında Yetiştirilen Değişik Lale Soğanlarında Penicillium spp. Enfeksiyonu ve Kimyasal Mücadelesi Üzerine Bir Araştırma, 2002-2/87-93.

YAVUZ Duran, Ramazan TOPAK, Sinan SÜHERİ, Yüzey Su Kaynaklarının Kullanıldığı Yağmurlama Sulama Sistemlerinde Enerji Kullanımının Belirlenmesi, 2007-1/51-57.

YAYLAK Erdal, Siyah Alaca İneklerde Dış Görünüş Özellikleriyle Süt Verim Ölçütleri Arasındaki Fenotipik Korelasyonlar, 2008-1/19-25.

YAYLALI İlknur Kutlar, Nizamettin ÇİFTÇİ, Tuzlu Sulama Suyu Uygulamalarının Domates Bitkisinde Bazı Büyüme Unsurları Üzerine Etkisi, 2008-1/33-47.

YAYLALI İlknur Kutlar, Tuzlu Sulama Suyu Uygulamalarının Domates Meyvesinde Bazı

Kimyasal Kalite Unsurlarına Etkisi,2008-2/29-39.

YEŞİL Serkan, Nuh BOYRAZ, Bitki Patojeni Funguslarda Fungisid Dayanıklılığı, 2010-3-101-108.

YILDIRIM İskender, Ali AYGÜN, Broiler Kuluçkalık Yumurtalarında Çıkış Döneminde Uygulanan Farklı Kabin Sıcaklıklarının Farklı Ağırlıktaki Yumurtaların Kuluçka Sonuçlarına Etkileri, 2004-1/28-32.

YILDIRIM İskender, Broyler Kuluçkalık Yumurta Ağırlığı ve Ebeveyn Sürü Yaşının Embriyo Gelişimi ve Kuluçka Sonuçlarına Etkileri, 2005-3/87-91.

YILDIRIM İskender, Ramazan YETİŞİR, Kuluçkanın Son 4 Günlük Evresinde Uygulanan Farklı Sıcaklık Derecelerinin Bazı Organ Ağırlıkları İle Broyler Performansına Etkileri, 2003-1/48-52.

YILDIRIM İskender, Sinan S. PARLAT, Rabia GÖÇMEN, Damızlık Japon Bıldırcınlarında (Coturnix coturnix japonica) Rasyona Eksojen Kobalt İlavesinin Kuluçka Performansı ve Yumurta Özelliklerine Etkileri, 2010-3/1-3.

YILDIRIM İskender, Sinan Sefa PARLAT, Ali AYGÜN, Ramazan YETİŞİR, Apartman Tipi Kafeste Uygulanan Askılı Aydınlatma Sisteminin Kahverengi Yumurtacı Hibritlerin Performans, Yumurta Kalite Özellikleri ve Stres Düzeyine Etkileri, 2008-1/7-11.

YILDIRIM İskender, Sinan Sefa PARLAT, Sami TİRYAKİ, Hüseyin BÜLBÜL, Işık Yayan Diotlardan (Led) Elde Edilen Monokromatik Aydınlatmanın Broyler Performansına Etkileri, 2009-1/73-76.

YILDIZ Alp Önder, Sinan S. PARLAT, Yusuf CUFADAR, Rasyon Protein Seviyesinin Japon Bıldırcınlarının (Coturnix coturnix japonica) Besi Performansına Etkisi, 2002-1/1-4.

YILDIZ Alp Önder, Sinan Sefa PARLAT, Yusuf CUFADAR, Osman OLGUN, Japon Bıldırcınlarında Deneysel Aflatoksin Zehirlenmesine Karşı Tanen Kullanımı, 2005-3/21-26.

YILDIZ Celal, Ali TOPAL, Selçuklu-97 Makarnalık Buğday Çeşidinde Kışlık ve Yazlık Ekimde Farklı Azot Dozları İle Sulama Seviyelerinin Verim, Bazı Verim Unsurları ve Kalite Faktörlerine Etkisi, 2002-1/5-13.

YILDIZ M. Uğur, Some Physical Properties of Mash Bean (Phaseolus aureus L.)Seeds Cultivated in Turkey, 2005-1/41-45.

YILMAZ Ahmet Melih, Esra SARI, Konya Kent Merkezi Yeşil Alan Sulamasında Kullanılan Yeraltı Sularının Su Kalitesi Yönünden Değerlendirilmesi, 2010-2/6-16.

YILMAZ Aysun, Nuh BOYRAZ, Konya Yeşil Alanlarındaki Çimlerde Abiotik ve Biotik Kaynaklı Kurumaların Nedenleri, 2007-1/123-131.

YILMAZ Erdem, Zeki ALAGÖZ, Filiz ÖKTÜREN, Toprakta Agregat Oluşumu ve Stabilitesi, 2005-2/78-86.

YILMAZ Erdem, Zeki ALAGÖZ, Toprak Bozulması, 2008-2/58-65.

YİĞİT Fahri, Bitki Patojenlerinin Kontrolünde Kullanılan Biyokontrol Ürünler ve Özellikleri, 2005-2/70-77.

YİĞİT Fahri, Kerziban ARIKAN, Yasemin Y. BALABAN, Patojen Olmayan Fusarıum Türleri ile Domateste Fusarium Kök Çürüklüğü Hastalığının Biyolojik Kontrolü Üzerinde Bir Araştırma, 2007-2/59-63.

YİĞİT Fahri, Nuh BOYRAZ, Plastik Seralarda Bazı Önemli Domates Hastalıkları (Alternaria solani, Botrytis cinerea ve Phytophthora infestans)'na Karşı İlaçlama Programı Uygulaması, 2003-1/62-67.

YİĞİT Fahri, Pentachloronitrobenzen (PCNB) Uygulanmış Seralardaki Domateslerde Kök Çürüklüğü Etmenlerinin Tespiti ve Hastalığın Yaygınlığı, 2003-1/1-4.

YOKUŞ Sedat, Cevat AYDIN, Konya'da Yetiştirilen Bazı Elma Çeşitlerinde Mekanik Hasat Parametrelerinin Belirlenmesi, 2009-3/60-66.

YORGANCILAR Mustafa, Emine ATALAY, Hakan BAYRAK, Erdoğan Eşref HAKKI, Mustafa ÖNDER, Mehmet BABAOĞLU, ISSR Markörleri Kullanarak Konya Bölgesinden Toplanan Nohut (Cicer arietinum L.) Popülasyonları Arasında Genetik Çeşitliliğin Belirlenmesi, 2008-3/1-5.

YORGANCILAR Mustafa, Emine ATALAY, Mehmet BABAOĞLU, Acılığı Giderilmiş Termiye Tohumlarının (Lüpen= Lupinus albus L.) Mineral İçeriği, 2009-4/10-15.

YORGANCILAR Mustafa, Mehmet BABAOĞLU, Buğday Çeşitlerinde Borun Çimlenme Üzerine Etkisinin in Vıtro ve Saksı Şartlarında Araştırılması, 2005-1/109-114.

ZENGİN M., F. BAYRAKLI, Ü. ÇETİN, Properties of Irrigation Water Quality in Konya Closed Basin, 2002-2/65-71.

ZENGİN M., S. KARAKAPLAN, İ. ERSOY, Determination of Irrigation Water Quality of Lake Beyşehir and Other Water Sources Used in Irrigation of Çumra Plain, 2002-2/72-78.

ZENGİN Mehmet, Cevdet ŞEKER, Buğday Bitkisinin Besin Elementi Kapsamı İle Toprak Özellikleri Arasındaki Regresyon İlişkiler, 2003-1/31-35.

ZENGİN Mehmet, Refik UYANÖZ, Ümmühan ÇETİN, A Study on The Soil Tare of Sugar Beet in Konya, 2003-1/53-55.

ZENGİN Mehmet, Fatma GÖKMEN, Sait GEZGİN, Karaman Yöresi Elma Bahçelerinin Mikro Besin Elementleri Bakımından Beslenme Durumları, 2007-2/96-109.

ZENGİN Mehmet, Fatma GÖKMEN, Sait GEZGİN, Meyve Bahçelerinde Organik Çöp Kompostu Kullanımı, 2010-3/109-117.

ZENGİN Mehmet, Ümmühan ÇETİN, İlknur ERSOY, H. Hüseyin ÖZAYTEKİN, Beyşehir Yöresi Tarım Topraklarının Verimlilik Durumlarının Belirlenmesi, 2003-1/24-30.

ZÜLKADİR Uğur, Özcan ŞAHİN, İbrahim AYTEKİN, Saim BOZTEPE, Malya Kuzularda Canlı Ağırlık ve Bazı Vücut Ölçülerinin Tekrarlanma Dereceleri, 2008-2/89-93.

İKİNCİ BÖLÜM

1980 SONRASI KONYA MEDYASI

1980-2011 ARASI KONYA GAZETELERİ

Adem DEMİRSOY

27 Şubat 1961'de Konya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Konya'da tamamladı. 1986 yılında Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun oldu. Yüksek Lisans ve doktora eğitimini Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde tamamladı. Askerlik sonrası Anadolu Ajansı'nda muhabir olarak çalıştı. 1995'de S.Ü. İletişim Fakültesi'ne uzman olarak atandı. Radyo Üniversite, ÜNTV ve Selçuk İletişim gazetesinde haber sorumlusu olarak çalıştı. S.Ü. Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı'nda Kültür Şube Müdür Vekilliği yaptı. İki çocuk babası olan Demirsoy, halen İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünde çalışmaktadır.

ÖZET

Bu çalışmanın amacı, günümüzde Konya'da yayınlanan yerel gazeteler hakkında bilgi vermektir. Ayrıca daha önceki araştırmalarda yer almayan Global Haber gazetesine de, tarihe not düşmek amacıyla yer verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Basın, Konya basını.

THE LOCAL PRESS OF KONYA BETWEEN 1980 AND 2011
ABSTRACT

The aim of this study is giving information about the local press of Konya. Moreover, this study includes Global Haber newspaper that wasnot included in previous researches, in order to make anote to history.

Keywords: Press, Konya Press.

GİRİŞ

Araştırmada günümüzde Konya'da yayın hayatını sürdüren gazeteler ile önceki yayınlarda incelenmemiş olan gazeteler ele alınmıştır. Daha önce yapılmış olan araştırmalar[1] göz önüne alınarak ve tekrardan kaçınmak için günümüzde yayınlanmaya devam eden gazetelerden *Yeni Konya, Yeni Meram, Merhaba, Konya Postası, Anadolu Manşet ve Hâkimiyet* gazetelerine hatırlatma amacıyla (Gazetelerde meydana gelen değişimler ek bilgi olarak) yer verilmiştir.

1 ARABACI, Caner-AYHAN, Bünyamin -DEMİRSOY, Adem-AYDIN Hakan, (2009), Konya Basın Tarihi, Palet Yayınları, Konya; AYHAN, Bünyamin -DEMİRSOY, Adem (2005), 1960'dan Günümüze Konya'da Yerel Gazetecilik, S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, Konya, 2005-14/131-155.

Konya'da 2000'li yıllar içinde çok sayıda gazete çıkarma girişimi başarısızlıkla sonuçlanmıştır. *Maraton* (Mustafa Güden), *Söz* (Haşmet Öyken), *42 Konya* (Osman Kabalcı), *Konya* (İbrahim İpbüker- Hüseyin Oğuz), *Türkiye'de ve Konya'da İleri* (H. Ahmet İlerigiden), *Anadolu'da Gündem* (Abdullah Soyer), *Global Haber* (Şükrü Kanber) adlı gazetelerin yayın hayatları iddialı olmalarına rağmen uzun ömürlü ve kalıcı olmamıştır. Rıza Poçan'ın mali destek buldukça çıkardığı *Sorgu* gazetesi de uzun bir süredir sessizliğini korumaktadır.

2006 yılı içerisinde *Hâkimiyet* gazetesi tarafından *Konya'nın Sesi* gazetesinin tekrar yayınlanmaya başlaması, diğer Konya gazetelerinin de ikinci gazete çıkarma yarışına girmelerine neden olmuştur. Konya Gazeteciler Cemiyeti'nin öncülüğünde yapılan görüşmeler sonrasında *Hâkimiyet* gazetesi ikinci gazeteden vazgeçmiştir. Daha sonra *Merhaba*'nın 2008 yılı ortalarında *Konya Yenigün* gazetesini çıkarması ve bu kararından dönmemesi sonrasında *Konya Postası* gazetesi *Egemen*, *Memleket* gazetesi *Haberdar* gazetesiyle bu yarışa katılırken, *Hâkimiyet* gazetesi, *Konya'nın Sesi*'ni tekrar yayınlamaya başlamıştır. Ayrıca bu dönemde *Rasyonel Haber* adlı yeni bir gazete de yayın hayatına merhaba demiştir.

Grupların ikinci gazete çıkarmalarının başlıca sebebi, maliyeti fazla olmayan yayınla, grubun Basın İlan Kurumu'ndan aldığı ilan gelirini artırma gayretidir. *Konya Yenigün* hariç, az sayfalı (4–6) olan ikinci gazeteler için, ayrı bir bina ve donanım temin edilmemekte, farklı eleman istihdamı yapılmamakta, birinci gazetenin tüm imkânları kullanılmaktadır.

A- GÜNÜMÜZDE KONYA'DA YAYINLANAN GAZETELER

I- *YENİ KONYA*

1 Haziran 1949 tarihinde Mustafa Naci Gücüyener tarafından yayınlanmaya başlamıştır. Günümüzde yayınını sürdüren, en eski siyasi gazetedir. 1997 yılı başında Gücüyenerler gazeteyi, Hüseyin Oğuz'a devrederek yayıncılıktan çekilmişlerdir. Bundan sonra gazete için inişli çıkışlı günler başlamıştır. 1 Mayıs 1997- 31 Aralık 2001 tarihleri arasında Endüstri Holding'in bünyesine katılan gazete, 9 Ağustos 2002 tarihine kadar 220 gün yayın hayatına ara verdikten sonra Hüseyin Oğuz'un yönetiminde, DYP Genel Başkan Yardımcısı Mümtaz Yavuz'un mali desteğiyle yeniden yayınlanmaya başlamıştır. 2005 yılı sonlarında bir süre Anadolu Tıp Merkezi sahibi Ömer Faruk Pekcan'ın desteğiyle bir süre yayınlanan gazete, içine düşülen mali sorunların aşılamaması sonrasında Anadolu Medya Grubu (ANMEG)'na satıldı. 24 Şubat 2006 tarihinde ANMEG tarafından devralınan *Yeni Konya* gazetesi, 1 Mart 2006 tarihinden itibaren farklı içeriği ve görünümüyle okurlarıyla buluşmaya devam etmektedir.

II- YENİ MERAM

Yeni Meram, 28 Ağustos 1950 tarihinde Ülkü Basımevi sahibi Ahmet Bahçıvan (Takva) tarafından yayınlanmaya başlamıştır. Günümüzde de yayın hayatına devam eden gazetenin sahibi hep Bahçıvan ailesi olmuştur. Ahmet Bahçıvan'ın vefatından sonra gazete, oğlu Mustafa Bahçıvan tarafından yayınlanmıştır. Gazete, tüm yayın yaşamı boyunca liberal sağ bir çizgide yayın yapmıştır.

Gazete, 2010'dan itibaren yeni bir görünüme kavuşmuştur. Yazı işleri müdürü Oğuz Akçakoca[2] gazetenin boyunun 5,5 cm, eninin de 3,5 cm kısaldığını, renkli sayfa sayılarının (ilk ve son dört sayfa) artırıldığını belirttiği yazısında, değişikliğin sebepleri konusunda şu bilgileri vermektedir:

"Öyle laf olsun, adet yerini bulsun, değişmek için değişelim diye değil, bu alanda yapılan tüm araştırmalar dikkate alınarak ölçüler belirlendi. Artık şimdi gazeteyi hem boydan, hem de enden ikiye katlamanıza gerek kalmayacak. Bugün Türkiye'de ne yazık ki bir gazetenin ortalama okunma süresi 5 dakikayı geçmiyor. Hiç fark etmiyor; ister yerel, ister yaygın olsun. Sadece 5 dakika... Ya bu sürenin yarısına yakınının "rahat okuma" uğraşına gittiğini düşünürsek. Katlamalar, ters çevirmeler, ara sayfaların düşmesi vs. vs. İşte biz öncelikle; Yeni Meram'a ayırdığınız sürenin tamamını, okumaya ve sadece sayfasını çevirmeye harcamanızı istiyoruz. Sonra okuma süresini artırmayı... Daha çok okuma rahatlığı, daha çok okuyucu mutluluğu..."

2 Oğuz AKÇAKOCA (2010), Sevgimize Ortak Olun, (7 Kasım 2010) http://www.yenimeram.cnm.tr/oguz akcakoca_10~sevgimize-ortak-olun.

III- MERHABA (TÜRKİYE'DE YARIN)

20 Ağustos 1969'da Ziya Tanrıkulu tarafından *Türkiye'de Yarın* adıyla yayınlanmaya başlayan gazete, 1990'da Ali Güneri tarafından devralınmıştır. 22 yıl *Türkiye'de Yarın* adıyla yayınlanan gazete, 15 Mart 1991 tarihinden itibaren adını *Merhaba* olarak değiştirmiştir. Bu dönemdeki yazı işleri müdürlükleri sırasıyla Ebubekir Sarı, Mustafa Arslan, Mustafa Balkan, Ahmet Turan, Çetin Oranlı'dır. 20 Ağustos 2004 tarihinden itibaren gazetenin yeni sahibi Mustafa Arslan'dır.

Muhafazakâr bir çizgide yayın yapan gazete *Kariyer, Fuar* isimleriyle çok sayıda ek vermektedir. Ayrıca *Merhaba Şehir* adıyla aylık düzenli tabloid boyda İbrahim Başçı yönetiminde bir ek çıkarmaktadır. Arslan Mustafa ARSLAN[3], *Merhaba Şehir*'i çıkarmaktaki amaçları hakkında şunları yazmıştır:

"Firmalarımızın markalaşmasına katkıda bulunmak, onları cesaretlendirmek ve başarı öykülerini sizlerle paylaşmak öncelikle ele aldığımız bir hedef olacak... Şehirden ilginç görüntüleri sizlerle paylaşacağız. Her sayıda bir ilçemize yakından bakmaya çalışacağız."

IV- KONYA YENİGÜN

21 Temmuz 2008 tarihinden itibaren, *Merhaba* gazetesi sahibi Mustafa Arslan tarafından çıkarılmaya başlayan günlük gazetedir. Gazete, Pazar günleri yayınlanmamaktadır. Yazı İşleri müdürlüğünü İbrahim Büyükeken, sayfa editörlüğünü Ahmet Göçergi'nin yaptığı gazete, tabloid boyda 16 sayfa (4 sayfa renkli)'dır. Ekonomi haberlerine ağırlıklı yer veren gazetede, spora 3 sayfa (7, 8, 9) ayrılırken, bulmaca ve kültür sayfaları da yer almaktadır.

İbrahim Büyükeken[4] hem içerik hem de görsel olarak farklı olacaklarına vurgu yaptığı yazısında, *"Her geçen yıl kan kaybeden ve bazı değerlerini yitirmeye başlayan gazetecilik mesleğinde Konya Yenigün farklı yüzlerle ve seslerle okuyucularımızın beğenisine sunulacak"* şeklinde iddialı bir hedef koymaktadır.

Gazetenin idari kadrosunda yer alan Muhammed Gümüş[5] gazetenin ekonomi ağırlıklı bir gazete olmasının kararlaştırıldığı bilgisini vermektedir.

Tabloid bir gazete çıkarmayı Konya basını için bir devrim niteliği taşıdığını belirten Hakan Armutçu ARMUTÇU[6], *"Körü körüne yanlışa doğru demeyen gazetelere duyulan ihtiyaca Konya'da cevap veren birkaç gazeteden biri olmayı hedefliyoruz. Gün geçtikçe kan kaybeden, gücün yanında olmayı mesleki ilke edinen gazetelerden okuyucuyu kurtarma adına başlamış bir mücadelenin adıdır, Yenigün gazetesi"* demektedir.

Gazete, Konya'da yayın yapan gazeteler arasında ikinci gazete çıkarma furyasını ateşlemiştir.

V- KONYA'NIN SESİ GAZETESİ

Ahmet Çobanoğlu tarafından, 19 Mayıs 1976 tarihinde yayınlanmaya başlamıştır. Mali kriz içine giren gazete, yeterli desteği bulamaması üzerine, 7 Nisan 1981'de Mehmet Emin Çorum'a satılmıştır. Bu satış sonrasında gazete, sol bir yayın organı olmaktan çıkmış muhafazakâr bir gazeteye dönüşmüştür. 7 Eylül 1981 tarihinde Ali İhsan Vatankurtar'a satılan gazetenin adı, 21 Eylül 1981 tarihinden itibaren *Anadolu'da Bugün* olmuştur. 23 Nisan 1983 tarihinden itibaren Özkaymak Grubu tarafından satın alınan gazete, 31 Aralık 1990'da yayın hayatına son vermiştir.

3 Mustafa ARSLAN (Temmuz 2009), Merhaba Şehir, Y: 1, S: 1, s. 5, Konya.
4 BÜYÜKEKEN, İbrahim (21 Temmuz 2008),Konya Yenigün ile Başlayacak, Yenigün, Yenigün, Yıl: 1, Sayı: 1, s. 1–3.
5 GÜMÜŞ, Muhammed (22 Temmuz 2008), Yenigün, Yıl: 1, S. 2, s. 4.
6 ARMUTÇU, Hakan (22 Temmuz 2008), Yenigün, Yıl: 1, S. 2, s. 6.

Konya'nın Sesi gazetesinin isim hakkını satın alan *Yeni Gazete* yayıncılık, 18 Ağustos 2003-27 Ekim 2003 tarihleri arasında gazeteyi tekrar yayınlamıştır. Bu durum Konya'da yayınlanan diğer gazeteler tarafından haksız rekabet olarak nitelendirilmiştir. Gazetenin Yazı İşleri Müdürü Mustafa Balkan veda yazısında, bu duruma dikkat çekerek, kapanma sebeplerini, "Yıllardır kavganın, sürtüşmenin meydana gelmediği Konya basınında sürtüşmelere yol açılmaması, birlik ve beraberliğin zedelenmemesi için *Konya'nın Sesi* yayın hayatına son vermiştir" şeklinde açıklamıştır.

19 Ağustos 2006- 2008 tarihleri arasında Ahmet Aka'nın yönetiminde tabloid boyda, 40 sayfa haftalık olarak yayınlanan gazete, 29 Aralık 2009 tarihinden itibaren dördüncü yayın yaşamına günlük ve büyük boy olarak başlamıştır.

VI- KONYA POSTASI

Konya Postası, 5 Kasım 1977'de Durmuş Alagöz tarafından çıkarılmıştır. Gazetenin ilk döneminde, Mustafa Aydın, Osman Tüzün, Mevlüt Ben, İbrahim Sur'un içinde bulunduğu bir yazı kadrosu bulunmaktadır. Gazete, milliyetçi çizgidedir. Uzun yayın süresi içinde zengin bir yazar kadrosuna sahiptir. Yazarları arasında Orhan Samur, Fikret Akdağ, Hüzeyme Koçak, Osman Tüzün, Mevlüt Büyükkara, Mevlüt Mülayim, Burhan Ulutan, Ahmet Efe gibi isimler dikkat çekmektedir. 1980'den sonra *Konya Postası* gazetesinin sahipleri olarak künyede İsmail Çapar, Süleyman Alagöz, Mustafa Alagöz, Erdal Kara ve Ömer Kara'nın adları yer alırken, gazetenin yayın politikası değişmemiştir.

VII- HÂKİMİYET GAZETESİ (YENİ GAZETE)

Celaleddin Boyalı ile Yusuf Gürbüz tarafından 2 Ağustos 1997 tarihinden itibaren yayınlanmaya başlamıştır.

İlk yıllarda *Yeni Gazete* adıyla yayınlanan gazetenin adı, 9 Ağustos 2002 tarihinden itibaren *Hâkimiyet* olarak değiştirilmiştir. Gazetede bugüne kadar ismine rastlanan yazarlar arasında, Yalçın Dikilitaş, Zeki Oğuz, Seyit Küçükbezirci, Edip Yörükoğlu, İbrahim Sur, Sefa Odabaşı, Yusuf Duru, Ahmet Tapu, Abdullah Soyer, Mehmet Ali Köseoğlu, Duran Çetin, İsmail Özkan, Mustafa Gümüş, Kazım Öztürk,M.Remzi Samancı, Veyis Ersöz, Mustafa Karaçelebi, Lütfi Ayhan, Ali Işık, Musa Kirazgiller, Abdullah Harmancı, Mustafa Çelik, Abdüllatif Erdoğan, Mustafa Özyurt, İsmail Özkan, Muammer Yorulmaz, İrfan Şeker gibi basın, kültür ve sanat dünyasının tanıdığı isimleri sayabiliriz.

VIII- KONYA MANŞET (ANADOLU MANŞET) GAZETESİ

Sabri Altun tarafından önce küçük boy haftalık, 22 Ocak 1996 tarihli 42. sayıdan itibaren de günlük olarak çıkarılmıştır. Gazete, çeşitli dönemlerde, Erdoğan Nesimioğlu, Mehdi Demir, Zafer Varol, İbrahim İpbüker, Seyit Küçükbezirci, Yalçın Dikilitaş, Nimet Koyuncu, Ergün Şencan, Yadigar Güneş, Osman Kabalcı gibi isimlere yazı kadrosunda yer vermiştir.

Konya Manşet, 2 Aralık 1996 tarihinden itibaren *Anadolu Manşet* adını almıştır.

Günümüzde daha çok ajans haberleriyle çıktığı izlenimi veren gazetede, düzenli yazı yazan köşe yazarı yer almamaktadır. Bir süre oğlu tarafından çıkarılan gazete tekrar Sabri Altun tarafından çıkarılmaya başlanmıştır.

IX- KOBİ ENERJİ

Ali Fuat Kaymaz tarafından 17 Aralık 2007 tarihinden itibaren yayınlanmaya başlayan haftalık ekonomi gazetesidir. Genel Yayın Yönetmenliği'ni ilk yıllarda Mustafa Balkan, Haber Müdürlüğünü Metin Oralöz yapmıştır. Balkan'ın *Rasyonel Haber* gazetesi yazı işleri müdürlüğüne geçmesinden sonra, Genel Yayın Yönetmenliği'ni Oralöz üstlenmiştir. Gazete ilk yıl 16 sayfa renkli olarak yayınlanmış, ikinci yıldan itibaren renkli sayfaların sayısı dörde indirilmiştir. Gazetede, yazı işlerindeki isimlerin yanında, Burhan Genç, Bahadır Türkoğlu, Ayhan Kaymaz, Ersal Özkan, Celalettin Kandemir, Hakan Akçay, Kemal Yücel, Züleyha Doğan, İsmail Detseli, Tuğrul Tekbulut gibi imzalara rastlanmaktadır. Köşe yazılarının

önemli bir yer tuttuğu gazetede, daha çok ajans mahreçli haberlere yer verilmektedir.

X- EGEMEN

15 Nisan 2010 tarihinden itibaren *Konya Postası* gazetesi sahibi Ömer Kara tarafından yayınlanmaya başlayan günlük gazetedir. Başlıkta "Bölgenin Sesi, Haberin Adresi" vurgusunu yapan gazete, ağırlıklı olarak ajans haberlerini kullanmaktadır. Yazı İşleri müdürlüğünü Mevlüt Uluçamlıbel'in yaptığı gazete 8 sayfa ve 5 sütun olarak dizilmektedir.

MEMLEKET GAZETESİ

13 Eylül 2004 tarihinde Harun Akgül'ün başkanlığında 7 kişilik bir ekip tarafından yayınlanmaya başlayan günlük gazetedir. İlk günlerinde gazetenin genel yayın yönetmenliğini üstlenen Adem Alemdar, diğer ortakların ayrılmasından sonra 26 Ocak 2005 tarihinden itibaren gazetenin sahipliğini de üstlenmiştir. Gazetenin yazı işleri müdürlüklerini çeşitli dönemlerde İbrahim Hakkı Biçer, Ahmet Aka, Mehmet Ali Köseoğlu ve Uğur Özteke üstlenmiştir.

Gazetenin günümüzdeki köşe yazarları arasında Adem Alemdar, Uğur Özteke, Mehmet Ali Köseoğlu, Seyit Küçükbezirci, Ali Akpınar, Serdar Usman, Latif Cem Baran, Mustafa Yiğit, Selim Kayadibi'yi sayabiliriz. Gazete, çeşitli dönemlerde fuar, sektör ekleri yayınlamaktadır.

XI- *HABERDAR*

Memleket gazetesi sahibi Adem Alemdar tarafından 3 Ağustos 2010 tarihinden itibaren çıkarılan günlük gazetedir. Yazı işleri müdürlüğünü Mustafa Özdemir'in yaptığı 8 sayfalık gazetenin 2 sayfası spora ayrılmıştır. Uğur Özteke, Kulis adlı köşesinden okurlarına seslenmektedir. Grup ayrıca Ereğli ilçesinde *Yeni Ereğli* adıyla tabloid boyda 4 sayfa bir günlük gazete çıkarmaktadır.

XII- *RASYONEL HABER*

Sadrettin Soranlar tarafından 12 Şubat 2010 tarihinden itibaren yayınlanmaya başlayan gazete. Yazı işleri müdürlüğünü Mustafa Balkan'ın yaptığı ve ikisi spora ayrılmış 20 sayfa olan gazete 51X34 boyutlarında 4 sayfa renkli (1–3–10 ve 12) yayınlanmaktadır. Soranlar'ın sahip olduğu Kuzey As Grup Medya, *Rasyonel Haber* gazetesinden başka, *Rasyonel* ve *Rasyonel Sektör* dergilerini de çıkarıyor.

Genel yayın yönetmeni Metin Oralöz ORALÖZ[7], kendisi için çok iddialı hedefler çizmiştir:

"Yolsuzlukların, haramzadelerin üzerine ipek yorganlar sermeden, kamuoyunun bilmesi gereken her şeyi tam açıklığı ile sizlerin önüne sermeye devam edeceğiz... Ama şuna emin olabilirsiniz. Metin Oralöz yine kimseye eyvallah çekmeden, kamu yararına olacak her türlü haberin peşinde ekibi ile birlikte sonuna kadar koşacak... Ne zamana kadar koşacak? Ayaklarına basıp koltuğunda rahat oturtmadığım haramzadelerin şikâyetleri artıp, patronun 'Yeter artık kardeşim ne oluyor. Bizim reklâm kaynaklarını kuruttun. Biraz daha yumuşak yazalım Metin Abi' diyeceği güne kadar buradayım. "

Gazetede, Balkan ve Oralöz'ün yanı sıra Şenol Demirbaş, Ahmet Şanlı, Tahsin Soranlar, Veysel Karakaş'ın yazılarına rastlanmaktadır.

Demirbaş, "Şekerim" sözcüğüyle başlayan yazılarında, muhatapları hakkında olumlu ya da olumsuz görüşlerini kendine has üslubuyla kaleme almaktadır. (Şekerim Mehmet Hançerli Çok..., Şekerim Abdullah Ağralı Vekil aday adaylığın hayırlı olsun gibi). Bu durumu Demirbaş[8] "Yanlış yapanları şekerleyip yeri geldiğinde onlara acılı Mevlâna şekerleri göndermeye çalışacağım" sözleriyle ifade ediyor.

B- GÜNÜMÜZDE YAYININA ARA VEREN GAZETE

I- GLOBAL HABER

25 Ekim 2000 tarihinden itibaren Şükrü Kanber tarafından yayınlanan haftalık gazetedir. Ali Murat Güven'in genel yayın müdürlüğünü, Nihat Buğdaycı'nın yazı işleri müdürlüğünü üstlendiği gazete, büyük boy ve 20 sayfa (4 sayfa renkli ve 4 sayfa spor) olarak okurlarıyla buluşmuştur.

Gazetede Şükrü Kanber (Editörden), Yalçın Dikilitaş (Kapı), Sefa Odabaşı (Gelenek)'nın köşe yazıları yer almıştır.

Yalçın Dikilitaş (8 Kasım 2000: 6), Merhaba başlıklı yazısında gazetenin yakında günlük hale dönüşeceğini belirterek, *"Altı gazete yayınlanmasına rağmen Konya'nın yeni ve*

7 ORALÖZ, Metin, (12 Şubat 2010), Körün Gör Dediği, Rasyonel Haber, Y. 1, S. 1, s. 1-3.
8 DEMİRBAŞ, Şenol, (6 Ağustos 2010), Merhaba Sevgili Rasyonel gazetesi okuyucuları, Y. 1, S. 175, s.1.

değişik bir gazeteye hâlâ ihtiyacı olduğu düşüncesindeyim... Ama şu kadarını biraz da buruklukla belirteyim ki; günlük tirajlar benim bu düşüncelerimi doğrular mahiyettedir" demektedir.

Şükrü Kanber, "Editörden" köşesindeki yazısında, Gazeteciliğin sadece çok uzaklardakini aramak olmadığını, pek çok kişi tarafından fark edilemeyen gerçekleri dile getirmek olduğunu bildirerek, "Atatürk Konyalı mı?" başlıklı haberi manşete taşımalarının bu kapsamda görülmesi gerektiğini yazmıştır. İddialı hedefler ortaya koymasına rağmen gazete sessizce yayınına son vermiştir.

SONUÇ

Konya'da bütün bu gazete çıkarma çabalarının uzun ömürlü olmamasının başlıca sebebi, yeterli sermaye birkiminin olmaması ve okur yetersizliğidir. Satılma amacıyla üretilen bir ürün olan gazeteler, yaşamaları için gerekli satış rakamlarına ulaşamayınca (Basın İlan Kurumu'ndan ilan almak için gerekli olan 2 yıllık yayın süresini doldurmadan) kapanmak, kendi ifadeleriyle yayınlarına ara vermek zorunda kalmışlardır. Yayıncı grupların ikinci gazete çıkarmalarını, alacakları Basın İlan Kurumu ilan gelirleriyle mali sorunları aşma yolunda bir çaba olarak değerlendirilmelidir.

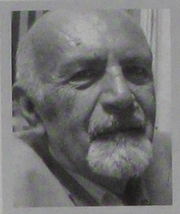

KONYA BASININDA 'ÖZEL GÜNLER'İN' MATRAK GAZETELERİ

Seyit KÜÇÜKBEZİRCİ

Seyit Küçükbezirci, 15 Nisan 1942 Konya doğumludur. İlk, orta öğrenimden sonra Selçuk Eğitim Enstitüsü'nü, ardından İktisadi İdari Bilimleri bitirmiştir. Ticaret Lisesi öğrencisi iken, başlayan folklor araştırmaları ve gazetecilik ilgisi, hayatını kaplar. 1958-1966 yıllarında, Yeni Konya, Zaman, Sabah, Öz Demokrat Konya, Umut, Özlem, Anahtar, Çağdaş Selçuk Dergisi gibi gazete ve dergilerde, yazıları, şiirleri yayınlandı. Gazeteci olarak, Şehir Postası, Anadolu'da Hamle, Yeni Meram, Konya'nın Sesi gazetelerinde başyazarlık, yöneticilik yaptı. Yeni Meram, Yeni Gazete'de, "Pazartesi Yazıları" başlığı altında yazdı. Halen Pazartesi Yazılarına, Memleket'te devam etmektedir.

Askerlik görevinden sonra, 1970'te Özel Selçuk Koleji'nde Türkçe öğretmenliği yaptı. Ardından Türkiye'nin ilk eğitim kooperatifini kurarak koleji devraldı. Ayrıca, Sarıcalar Köyü Toprak ve Su Kooperatifi'ni kurdu. Bu kooperatif, Türkiye'de ilk defa köyde Sarıcalar Kooperatifçilik Gazetesi'ni çıkardı, Kooperatifler Haber Ajansı'nı kurarak binden fazla gazeteye haber, makale servisi yaptı. Gazeteciler Cemiyeti, Konya Gazeteciler Sendikası, 1979'da Mustafa Kemalciler Derneği ve Konya Fikir, Sanat Kültür Adamları Birliği kuruluculuğunda bulundu. Evli ve dört çocuk babası olan Küçükbezirci, aynı zamanda sanayicilik de yapmaktadır. Küçükbezirci'nin, Issız Yuvalar/Konya Türküleri (1960), Köy Kooperatifleri Kalkınma Rehberi (1973), Türkiye'de Yeni İş İmkânları (1973), Yapı Kooperatifleri Rehberi (1973), Yokluğu Yenme Savaşı (1974), Türkler de Bulutları Sağabilir (1974), Üretimde Yeni Ufuklar (1988), Konya Halkbilimi Folklor Güldestesi (2006) adlı yayınlanmış eserleri bulunmaktadır.

ÖZET

Konya basını içinde yalnız özel günlerde yayınlanan gazeteler de bulunmaktadır. Bu gazeteler, belli kurumlar adına, kurumların önem verdiği tarihlerde yayınlanmışlardır. Özel gün gazeteleri denebilecek olan bu gazetelerin ortak özellikleri, hepsinin mizahi yayın olmasıdır. Düzenli değillerdir. Yılda bir, ücretsiz çıkarılmışlardır. Bu yazıda, ilk defa olarak, sekiz özel gün gazetesi incelenerek ortaya konulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Matrak gazete, Konya Külahı, Laf, Ondört Mart.

THE FUNNY NEWSPAPERS IN ONLY SPECIAL DAYS IN KONYA PRESS
ABSTRACT

In Konya Press there are also newspapers published in only special days. These newspapers, on behalf of certain institutions, are published in important days of institutions. The common feature of these newspapers which can be called special day newspapers is that all the humor-ous publication. They are not published regularly. These are published free of charge once a year. In this paper, for the first time, eight special day newspapers have been examined.

Keywords: Funny newspaper, Konya Coif, Palaver, Fourteen March.

GİRİŞ

Konya'nın ilk gazetesi, vilayet adına çıkan "Konya"nın yayına başladığı 16 Kasım 1870 tarihinden bu yana geçen 141 yılda (2011'e göre) her konuda yayınlanan gazete ve dergilerin sayısı yüzleri geçer. Konya, çeşit ve içerik açısından gerçekten zengin bir basın tarihine, ilginç bir 'mevkute' Vakitli, yani belli zaman aralıklarıyla çıkan yayın. çeşitliliğine sahiptir. Köklü, zengin, özellikle Türk Kurtuluş Savaşı'nda önemli görevler yüklenen Konya gazete ve dergileri üstüne geçtiğimiz yıllarda pek çok araştırma yapıldı, basın tarihleri yayınlandı. Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nin öğretim üyelerinin ve öğrencilerinin gösterdikleri yoğun inceleme, değerlendirme ve yayın faaliyetleri takdir edilmeye değer.

Tarihi olduğu kadar, matbaacılıktaki yenilikleri ivedilikle yayınlarına intikal ettiren,'tür zenginliği'ne sahip Konya basınında bir 'matrak gazete' türü var ki; üstünde bugüne kadar hiç durulmadı, irdelenmedi, koleksiyonları yapılmadı derlenip saklanmadı. 'Şaka gazeteleri' de diyerek tanımlayabilece-+ğimiz bu 'bir günlük/ bir gecelik' gazeteler, şehrin sosyokültürel yapısı, meslek örgütlerinin mensupları, şaka kültürü, mizah anlayışı açısından çok çok önemli. 'Sosyal tarih' / 'Kültürel tarih' yazıcıları açısından değerli materyaldir. 'Kurum tarihleri' araştırmacıları için de ipuçları verir.

Bir mesleki örgütün, bir mesleki topluluğun ya da sosyal/kültürel bir grubun, yıldönümleri gibi 'belli geceler'de, yıldönümlerinde yayınladığı bu 'matrak'/ 'şaka' gazetelerinin özelliklerini, ön saptama olarak şöyle sıralamak mümkün:

-Yayınlanması için, diğer 'süreli yayınlar' gibi idari mercilerden hukuki izinler alınmaktadır.

-Özel bir gün için yayınlanırlar. Bir kuruluşun yıl dönümü, bir sanat gecesi, bir balo gecesi gibi.

-Özel gün gazeteleri yayıncıları tarafından 'matrak','sulu','mizahi' ve 'şaka' olarak nitelenirler.

-Bir 'süreli yayın'da olması mecburi olan kimlik bilgileri, bu gazetelerde de vardır; isim-yer mizahi, kinayeli verilir. Yayın için sunulan başvuru evrakında, gerçek kişiler belirtilir.

Burada Konya Tabibler Odası'nın, Konya Barosu'nun, Konya Gazetelerin Cemiyeti'nin bulabildiğimiz örnek 'şaka gazeteleri'ni sunacağız.

Elimizdeki en eski nüsha *Hekimbaşı*, 'Konya Tabib Odası'nın, her yıl kutlanan 'Tıp Bayramı' münasebetiyle 14 Mart 1949 da yayınladığı gazetedir. 'Sahibi: Pirimiz / Mes'ul Müdürü: Hipokratın Çömezi / Fiyatı: 9999 Kr. / Sayısı: Doğan / Yayın Tarihi: 14 Mart 1949 gece yarısı / Dizildiği ve Basıldığı yer: Ekekon Basımevi'dir.

İster 'mizahi', ister 'sulu', ister 'matrak' denilsin. bu gazete türünde şehrin, o mesleğin 'sosyesetesi'ni, o mesleğin 'meşhurları'nı, adları ile bulmak mümkün. O yılların Konya'sının tanınmış, 'ağır-azam', başka zamanlarda şaka yapılamaz insanlarıyla, bu 'bir gecelik' gazeteler, saygı-sevgi çerçevesini aşmadan alay edilebiliyor, zarif şaka iğneleri batırılabiliyor.

'Özel gün' gazeteleri, 'demokrat' özelliklere sahiptir. Mizahın doğurduğu hoşgörüye sığınılarak yazılır, çizilir.

Doktorlar, avukatlar, gazeteciler gibi toplulukların kurdukları örgütlerin havasını, iklimini bu gazeteler ayna olarak yansıtır.

Elimizdeki ilk örnek olarak inceleyeceğimiz 14.03.1949 tarihli *Hekimbaşı* gazetesi ile; son örnek, 10.06.2002 tarihli Konya Barosu'nun *Laf* gazetesi, devrinin mizah tarzını ve sosyal tarih materyalini içinde taşır.

'Matrak gazeteler' üzerine, ilgili konularda binlerce yazıya imza koyan Celalettin Kişmir'in, şu kısa yazısından başka elimize henüz bir yazı geçmedi.

Celalettin Kişmir; Konya Gazeteciler Cemiyeti'nin, 23.03.1962 tarihinde bir sanat gecesi münasebeti ile yayınladığı, *'Şölen / Çok Sulu Kâğıttan Ceride*'nin, 'Karar Bozulunca' köşesinde, 'Matrak Gazeteler' başlığı ile Konya'nın 'matrak gazeteleri' konusunda şöyle bilgi verir:

"Konya Basın hayatında eskilerden sayılırım. Kaç gazete çıkardık böyle, *Musakka, Pilav, Etli Ekmek, Börek, Oturak, Bohça, Yastık, Yorgan*... Daha neler neler. Bir defasında bu tip gazetelere isim arandı arandı bulunmadı. Sonunda *Takkeli* dendi. Dendi ama, *Takkeli* çıkmadı nedense. *Babalık* zamanında Konya'da ilk matrak gazete çıkmıştı Zamanına göre mizahta yenilik de yapmıştı. Bu tip gazeteleri hazırlamakta, İhsan Hınçer dostumuz pek ustadır. O 'Konya Geceleri'nde mutlaka bir gazete çıkarırdı. Doğrusunu söylemek lazım gelirse bu tip gazetelere dillere destan Konya fıkralarını ortaya atan kardeşimiz Mehmet Önder olmuştur. Günden güne dostluklarına güvendiğim gerekli bulduğumu kişiler bu gazetelerde boy gösterirlerdi. Şimdi yok oldular.

Celalettin Kişmir/Yeni Konya"

O yıllarda Celalettin Kişmir, *Yeni Konya* gazetesinde, 'Karınca Kararınca', köşesinde yazıyordu. *'Şölen / Çok Sulu Kâğıttan Ceride*'de, sütun başlığını bile sulandırmış, 'Karınca Kararınca' yı 'Kararı Bozulunca' yapmıştı.

Celalettin Kişmir'in yazısı içinde adlarını verdiği 'matrak gazeteler'in hiç biri, şu anda koleksiyonumuzda yok. Herhalde 1950'den önceki yıllarda yayınlanmışlar. Bunlar bulunabilse gerçekten çok hoş olur, 'sulu gazete' tarihimiz zenginleşir.

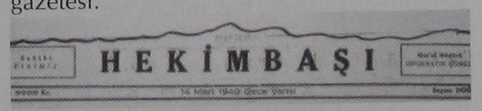
Bu yazı çerçevesinde, içeriklerinden sunumlarla tanıtmaya çalışacağımız gazeteler, 1949-2002 tarihleri arasında yayınlanmış 8 ayrı gazeteden 8 ayrı nüshadır.

'MATRAK GAZETELER' VE GAZETELERDEN ÖRNEK METİNLER

1.Tıp Özel Gün Gazeteleri:

1.1.Hekimbaşı / 14.03.1949

Konya Etibba Odası'nın (Konya Doktorlar Odası), 14 Mart Tıp Bayramı ile ilgili özel gün gazetesi.

HEKİMBAŞI

"Matrak Gazeteler sınıfında edinebildiğimiz en eski tarihli gazete; 'Konya Etibba Odası'nın (Konya Hekim Odası), 14 Mart 1949 tarihinde 'Tıp Bayramı' dolayısıyla ile yayınladığı gazetedir.

Hekim Odası'nın yayınladığı özel gün gazetelerini; avukat, etnografik Konya eserleri koleksiyoncusu Ahmet Ergun'un gazete koleksiyonlarından sağladık. Dört sayfa olarak yayınlanan *Hekimbaşı*'nın künyesi şöyle: "Sahibi: Pirimiz / Mes'ul Müdürü: Hipokratın Çömezi / Fiyatı: 999. Dizildiği ve Basıldığı Yer: Ekekon Basımevi / Yayın Tarihi: 14.03.1949"

Hekimbaşı'nın birinci sayfasında 'Konya Etibba Odası Başkanı' Dr. Hulki Keymen'in, 'Tıp Bayramı' başlıklı yazısı yer alır. Dr. Keymen, Türkiye'de tıp doktorluğunu, tıbbi kuruluşları, 1827 yılından başlayarak anlatır; *'Tıbhane-i Amire'nin 1827 Mart'ının 14. günü Şehzadebaşı'nda mütevazı bir konak içinde açılışının yıldönümünü Türk Tıp Bayramı olarak kutlamaktayız'* der.

Gazetede, dönemin meşhur Konya doktorları bir rüya içinde, ağır bir Osmanlıca ile mizahı kırma ile anlatılır, şakalar yapılır.

Bu sayıda, Konya'daki meşhur doktorlardan üçünün karikatürü verilir. Karikatürlerde çizilen doktorların adları verilmez. 60 yıl önce Konyalılar olsa, kim bilir nasıl gülerler; kim kimdir bilirlerdi.

Hekimbaşı'nın 1. sayfasında 'Kılıbıklar Cemiyeti' başlığı, tek sütun bir halde yer alır, şöyle yazılır: *"Kılıbıklar Cemiyeti, Belediye reisimiz Sayın Muhlis Koner'in fahri ve muvakkat reisliğinde yeni idare heyetini ve bir seneden beri Rami Yargıcı'dan münhal kalan reisliğine yenisinin tayini için büyük kongresini Mayıs ayı içinde toplayacaktır. Toplantı günü ve saatı ayrıca ilan olunmakla beraber toplantı yerinin Şehir Lokali olması ihtimali kuvvetlidir. Sayın üyelere ilan olunur."*

1917-1918, 1919-1923, 1946-1950 yıllarında üç dönem Konya Belediye Başkanlığı yapan; Kurtuluş Savaşı Konya'sının 'Reis Bey'i olan M. Muhlis Koner'e bile şakanın oklarının uzatılması gerçekten ilginç.

Hekimbaşı'nın 2. sayfasında 'Tıb Üstadlarından Nükteler / Derlemeler' başlığı altında, Dr. Hakkı Kutham'ın tam sayfa bir

yazısı yayınlanır. Gazetenin 3. sayfası çok ilginç. 1940'lı yılların Konya'sının tanınmış doktorlarının tam listesi, kendilerine yakıştırılmış şarkılarla birlikte şaka / maka verilir. Bu yazının bir bölümü: "***Doktorların Şarkıları***= *Dr. SALİM OĞUZER-Şebabet gitti de elden muhabbet bitmiyor hala/Akamet dakkı bab etti cesaret gelmiyor hala. - Dr. Rıfkı TUYGAN-Sen arzu ettin bu ayrılık senden eserdir/ Vergi elemi haden efzun sanki beterdir.- Dr. Tahir Mahir ARSLAN- Üsküdar'a gider iken aldı da bir yağmur /Çıkartamam kaloşumu ortalık hep çamur. - Dr. Hulki KEYMEN- Badei vuslat içilsin kasei fağfurdan / Fariğ olmam haşre dek naz ü istiğnayı hurdan. - Dr. Naci CEYLAN -Benim halim firakınla yamandır/ Hastaganım huzurumdan nihandır. - Dr. Mustafa TİRYAKİ - Ey çerhi sitemkar dili nalana dokunma!/ Tahsilini koş, benden irağ ol tahtı hayata sokulma!- Dr. HAKKI KUTKAM - Sen de mi hala esiri zülfüyar olmaktasın/Uslan artık Hakkı Kutkam ihtiyar olmaktasın. - Dr. Hasip YILDIRIM - Çaresazım sensin ancak rahmet Allah aşkına /Zar ü zarım, binevayım dem çekerim pir aşkına. - Dr. Ziya BARLAS - Ben her akşam üç beş kadeh çekerim/Sarhoş olmam sen üzülme şekerim! - Dr. Burhan GÖKSU - Saçlarıma ak düştü sana ad bulamadım/ Lokale varmak için bir çare bulamadım.*

Gazetenin 3. Sayfasında, 'Doktor Olmasalardı' diye bir bölüm var. Konya doktorlarının, 'doktor olmasalardı' hangi meslek mensubu olacakları: niteliklerine, eğilimlerine yeteneklerine göre şöyle saptanmış: ***Doktor olmasalardı*** = *Hulki Keymen: Adabı muaşeret hocası. /Rıfkı Tuygan: Patron. /İsmail Hakkı:Ressam. /Muharrem Okan:Pehlivan. /Cahit Ulukök: Fotoğrafçı. / Basri Bulut: Bozacı. /Tahsin Ernart: Kemancı. /Hıfzı Ertan: Kahveci. /Ziya Barlas: Muhabbet dellalı. /Burhan Göksu: Tüccar. /Sabri Ertüzün: Dellal. /Ali Sübaşı: Tütüncü. /Ziya Bingöl: Kont. /Halit Kumral: Aşçı. /Mustafa Işık: Mestçi. /Rüştü Tok: Sarraf. /Muhittin Süğür: Berber. /Salahattin Esencan: Leblebici. /Münif Sanan: Kazanova /Tahir Arslan: Yer altı camii imamı. /Hasip Yıldırım: Mevlevi Dedesi. /Naci Gören: Akar sahibi. /Naci Ceylan: Feylesof. /Nigar Berkol: Lagarson. /Cevdet Balıklavalı: Meyhaneci. /Refet Pek: Zabtiye. /Niyazi Göv: Protokol şefi.*

Yine 3. sayfadan iki haber: "**Seri Konferanslar**; Nisanın birinden itibaren Kızlı Kahve'de haftada iki gece seri konferanslarımızdan aile saadeti, elinin hamuruyla erkeğin işine karışma, kadının fendi erkeği yendi, kırkından sonra azanlar ve kılıbıklık ile mücadele mevzulu serilere, yetkili arkadaşlar tarafından başlanacaktır. Ehemmiyetle ilan olunur." **Muayenehane nakli;** Bu ayın 15'inden itibaren Burhan Göksu, Ziya Barlas, Hakkı Kutkam muayenehanelerini müşterek olarak Şehir Lokaline nakledeceklerdir. Müracaat erbabına ilan olunur.

1.2.Ondört Mart Gazetesi / 14.03.1950

Konya Tabib Odası'nın, Tıp Bayramı kutlama günü olan 14 Mart 1950'de yayınlanan *Ondört Mart*, 'neşeli' özel gazetesinin künyesi: "Sahibi: Pirimiz / Mes'ul Müdürü: Hipokratın Çömezi / Sayısı: doğan / Fiyatı: 9999 kr./ Yayın Tarihi: 14 Mart 1950 gece yarısı / Dizildiği ve Basıldığı yer: Ekekon Basımevi-Konya".

Gazetenin başyazısını, 'Tıp Bayramı' başlığı ile Dr. Hasip Yıldırım yazmış. Herhalde, Dr. Hasip Yıldırım'ın oda başkanlığı devam ediyor.

ONDÖRT MART

Başkan Yıldırım'ın başyazısı, 'ciddi' bir başyazıdır. Osmanlı'dan Cumhuriyete tıbbın örgütlenmesi, gelişimi ciddi ciddi anlatılır; şakadan, matraklıktan eser yok. Doktorların bu konuda şakası olmadığı anlaşılıyor.

'Meslektaşlar Diyarında Bir Gezinti' başlıklı yazı, 1. sayfada 3 tam sütün; 2. sayfada 3 tam sütün, 3. sayfada 4 tane sütün ve 4. sayfaya da devam. Neredeyse gazetenin tümüne yakın kısmı 'bir gezinti' ile bitirilir; Dr. Hasip Yıldırım 'kimse kusura bakmasın' diye yazıyı noktalar. Keçiboynuzundaki bal misali bir yazıdır. Sanırım, doktor ciddiyeti 1950'de çok artmış ve doktor ciddiyetinin müsaade edebildiği mizah yapılmıştır.

Ama *Ondörtmart*'ın 2. sayfasında bir

karikatür var ki... Çok hoş. Çizgiler son derece amatör; üç karede 3 çizimle hasta psikolojisi çok hoş yansıtılır.

Doktorun Üç Pozu

1.3.Dirlik / 14.01. 1951

Dirlik, 14 Mart 1951'de, başlığa ek olarak bir alt sloganla yayınlanır: '*Olmaya devlet cihanda bir nefes sıhhat gibi*'. Gazetenin sahibi ve yazı işlerini fiilen idare eden: Ser verir Sır vermez/ Başyazarı: Serdengeçti'dir.

15.03.1951'de yayınlanan *Dirlik*'te verilen, "nüsha sayısı: 5555 / Sene: 9999 / Fiatı: İki metelik / Basıldığı Yer: Yeni kitap Basımevi-Konya"dır.

Yukarıda karikatürlerini verdiğimiz, sahip ve yazı işleri müdürü 'Ser verir sır vermez' ile başyazar 'Serdengeçti'nin bugün kim olduklarını bilemiyoruz, ama 60 yıl önceki Konya'da meşhur doktorlar olduklarına şüphe yok. O zaman için ne kadar gülünen bir şaka olmuştur, kim bilir. *Dirlik*, 1950'de olduğu gibi, yine Dr. Hasip Yıldırım'ın 'Tıp Bayramı' başlıklı başyazısı ile çıkar. Yazıya çerçeve içinde, çok enteresan bir cümle ile girilir: "İşte tababet, beşeriyetin bu ıstırabını nadiren, tamamen dindirir; ekseriya dertleri hafifleştirir. Bazen da elemdide ferdi sadece teselli eder" denir. Şaka için yayınlanan bir gazetede, gerçeği içinde taşıyan hüzünlü bir söylem. Tıbbın gerçeği ile hüzünlü şakası iç içe anlaşılan...

Gazetenin manşeti: *'Şuun-ü Zaman/ 1951 Yılı Şehrimizin Doktorlar Âleminde Tebettülat Var / Eski Yıldan Yeni Yıla Doğru Bir Dolaşma."*

Başlığın ayrı ayrı üç serlevhadan oluşuna bakarak, haber dili üstünde durulursa, gülümseyerek: 'Doktordan gazeteci olursa..' demek; şakaya karşı şaka olabilir mi?

Böylesine uzun bir başlıkla sunulan 'Tebbettülat' ve 'Dolaşma' gezi yazısı, 2 tam sayfayı kapsar. O yılların tanınmış doktorlarının özellikleri, fizikleri üstüne ağır/ hafif şakalar yapılır.

DİRLİK

Dirlik' in 4. Sayfasında, 'Spor Haberleri' boydan boya 3 sütunu kapsar. 'İpekspor-Pamukspor I-I Berabere Kaldılar' başlıklı spor haberinde, 1940'lı ve 1950'li yılların Konya'sında herkesin tanıdığı doktorlardan bir takımla maç anlatılır. Doktorları, huylarına göre 'İpek' ve 'Pamuk' diye ikiye ayırarak kurulan takımların haberi şöyle yer alır: "***İpekspor-Pamukspor 1-1 beraber kaldılar:*** *Bu hafta Dirim stadında karşılaşan iki kulüp berabere kalmışlardır. Havanın yağışlı olmasına rağmen stadı büyük bir seyirci kitlesi doldurmuş oyun sporcular ile seyirciler arasında karşılıklı bir sempati ile devam etmiş kayda değer bir hadise olmamıştır. Pamukspor: Kaleci- Mahire Aksoy /Müdafiler- Hakkı Kutham, Muhsin Başak /Haflar* (orta saha oyuncuları)- *Hıfzı Erkan, Nihat Soysop, Ragıp Tok / Haflar – Hıfzı Erkan, Nihat Soysop, Ragıp Tok / Sağaçık-Tahsin Ernart, / Sağiç- Hasip Yıldırım / Soliç-Münif Sanan, /Merkez Muhacim- Tahir Arslan. İpekspor: Kaleci –Salahattin Nurhat, /Müdafiler-Osman Türkelli, Nizami Canbakan Haflar-*

Cezacı Rahmi, Diş tabibi Enver, Cezacı Orhan, /Sağ açık- Rüştü Tuğrul /Sağiç Basri Bulut /Sol açık- Muharrem Okan /Soliç- Osman / Muhacim- Kemal Esensoy. Hakem- Şadi Kavur Yan hakemler- Enver ve Kadir oğlundan mürekkepti.

1.4.*Ebegümeci* Gazetesi / Mart 1955

Ebegümeci, Mart 1955'de yayınlanır. (14 Mart 1955); 'Tıp Bayramı' münasebetiyle gazetenin başlığının hemen altında, *Ebegümeci* gazetesinin niteliklerini belirten satırlar yer alır: *'Tadı Acı, Halk İlacı, Cümleye Devacı"*... Devam edilir; *"İlansız Doktor Meyvesiz Ağaca Benzer"*... Acaba, 'ilansız' demekle 'tanınmamış' / 'reklamsız' demek mi istendi? Bilemiyoruz...

'Künye' başlıkta şöyle verilir: Sahibi: Lokman Hekimin Torunu Değildir/ Yazı İşleri Müdürü: Tentürdiyot Ahmet / İdarehanesi: Merih'ten Arsası Satın Alınmıştır. Ebegümeci; 'Ütüsüz yazılar kabul olunmaz' diyor; 'Darılmaca yok' diyor; 'Siyasetten vallahi Bahsetmez' diyor. Fiyatı: Aylak. / Sayı: 8 (Ciddidir).

İçeriğine bakarsak: Dr. Ahmet Hatipoğlu başyazısında 'Hekimliğimizin yıl dönümü 128 değil, 749'dur" der; Türk tıbbının kuruluş tarihini Selçuklu'ya kadar götürür.

'Yeni Rüya Tabirnamesi'ni Uğur (?) yazmış; Dr. Aladağ'da, 'Dostlara destan' adlı şiirinde, her dörtlükte bir meşhur Konya doktorunun özelliklerini sunmuş, ince şakalar yapmış.

***"Yeni Rüya Tabirnamesi**; Yazan: UĞUR- Herhangi bir kimse düşünde: Dr. Rıfkı Tuygan'ı görürse üstatlık mertebesine yükseleceğine delalet eder. Herhangi bir kimse düşünde: Dr. Galip Yalvac'ı görürse o kimsenin evine gürültü ve galabalık gireceğine evinden erken kaçup paltoyu sokakta giyeceğine delalet eder. Herhangi bir kimse düşünde: Dr. Hulki Keymen'i görürse: muhakkak hanımlar meclisinde ter dökeceğine dalalet eder. Herhangi bir kimse düşünde: Dr. İ. Hakkı Aladağ'ı görürse muhakkak meclisten haber alacağına delalet eder. Her hangi bir kimse düşünde: Dr. Rauf Gökbudak'ı görürse, yerinden olacağına delalet eder. Her hangi bir kimse düşünde: Dr. Hacı Mustafa'yı görürse, sazlı sözlü ağır ziyarete gideceğine delalet eder. Herhangi bir kimse düşünde: Dr. Ali Uygur üstadı görürse, yakında sinekkaydı tıraş olacağına delalet eder. Herhangi bir kimse düşünde: Dr. M. Akosman'ı görürse, yakında yerinde uçacağına delalet eder. Herhangi bir kimse düşünde: Dr. Hacı İsmail Küçükkeleş'i görürse; yakında ev, apartman sahibi olacağına delalet eder. Herhangi bir kimse düşünde: Dr. Tahsin Ernart'ı görürse; Komplolu seçimlerde umumi kâtip olacağına delalet eder. -ütülü- Herhangi bir kimse düşünde, Dr. Mustafa Yaylalı'yı görürse; Yaylada kaymak ziyafetine gideceğine delalet eder. Herhangi bir kimse düşünde: Dr. Muhlis Genç'i görürse; 40 gün 40 gece aç bilaç kalacağına delalet eder. Herhangi bir kimse düşünde, Dr. Sabri Ertüzün'ü görürse; patron olacağına delalet eder."*

*"**Dostlara Destan**; Yazan: ALADAĞ – Uğur der ki, ben bir koca insanım / Kametimle civanlardan civanım / Kar etmiyor bunca emin dermanım / Paris bugün gözümüzde köy gibi. / Muhlis der ki benim sözüm kasemdir/ Bıyıklarım burnuma mürtesemdir /Raki içmem bira ise bir semdir/ Buna rağmen bu hayatın boş dibi./ Mirim der ki bezmi meyin gülüyüm / Yalvac'ın hem kafası hem koluyum /Sıkılmayın bir hikâye buluyum /İl tersine biz gidelim Mersin'e. /Muhlis der ki ben saçımı tararım / Güler yüzle Konya'dadır kararım / Ahmed'Eşref Edip de var mı aceb zararım / Baş doktorum şıngır benim kime ne! /Sabri der ki İstanbul Caddesi mekânım /Besmeleyle dörtte açık dükkânım, /Karanlıkta geçer bütün zamanım /Çömlekleri doldurmak var bu işte. / Celal der ki bez aynamı silerim / Sabah olur çenemi de bilerim /Dost ne imiş yalnız dolsun kılırım /Bir de resim çeksem nalur a dostlar? / Rauf der ki ben siyaset bilmezem / Gece gündüz kapıları gezmezem/ Kimde iş var billahi hiç sezmezem/ İçimizde halka hizmet aşkı var."*

*"**Doktorlarımız meslek değiştirselerdi**; Yazan: UĞUR. Dr. Abdullah Boğazgören: Boğaziçinde yeni açılan ahbab ve yaran tekkesi şeyhi / Dr. Abdullah Uzunoğlu: Hacca gideceklere delil / Dr. Ahmet Hatıboğlu: filan falan partinin mebus namzedi / Dr. Ahmet Sait Uğurlu: Borazan başı / Dr. Ahmet Alkan: İmam hatip mektebi tecvit hocası / Dr. Ali İhsan Dayıoğlu: 19999999 senesinin yeni icadı yandan çarklı, tepkili motosiklet şampiyon sanisi / Dr. Ali Erkan: müşterilerine iyi muamele eden nazik bir kabzımal / Dr. İsmail Işık: Parti tekaüdü / Dr. İbrahim Yıldırım: kara yolları müdürü / Dr. İsmail Hakkı Aladağ: ocak bucak başkanı / Dr. İsmail Küçükkeleş: yapı ustabaşısı / Dr. Kemal Ülkü: Holuvut'da kovboy filmleri artisti / Dr. Muammer Çelik: Seyyar eczane sahibi / Dr. Muhlis Genç: yemez içmez Gandi mezhebi sözcüsü / Dr. Ragıp Tok: Belediye bahçeler ve çiçekler müdürü / Dr. Mustafa Yaylalı: Köy ağası / Dr. Melahat Akosman: her şeyi hoş gören tekke müridi."*

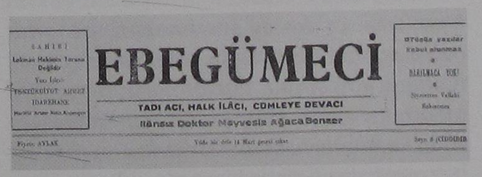

2.Öğrenci / Dernek Özel Gün Gazeteleri:

2.1.Konya Külâhı / 15.01.1954

Ocak 1954'de, *Türk Folklor Araştırmaları Dergisi*'nin 54. sayısına ilave olarak verilen *Konya Külahı*, İstanbul'da Konyalılarca kurulmuş 'Konya Yüksek Tahsil Okutma Derneği'nin düzenlediği 'Konya Gecesi' için yayınlanmıştır.

Gazetenin başlığının altında hoş bir söylem yer alıyor: *'Buseler Vâdeyleyip Durmaz Sözünden Hep Döner,/ Mevlevidir Sevdiğim Her Dem Külah Eyler Bana.'*

Konya Yüksek Tahsil Okutma Derneği'nin İstanbul'da başkanı Mekki Keskin (O sıralar İstanbul Beyoğlu Kaymakamı; 1960'dan sonra Konya Milletvekili ve TBMM Başkan Yardımcısı).

Derneğin İstanbul'da Aksaray'da 6 katlı bir yurdu var. Yurt, Konya Özel İdaresi tarafından 1946'da satın alınmıştır. *Konya Külahı*, bu yurt için; '6 katlı yurtta her sene 60 talebemiz iaşe ve ibate edilerek, memleket hizmeti yolunda iyi bir şekilde yetiştirilmeleri temin olunmaktadır' der.

Konya Külahı'nın yayınlandığı 1954 yılında, Konya Valisi Kemal Hadımlı, Konya Belediye Başkanı Rüştü Özal'dır.. İki yöneticinin de gazetenin 2. sayfasında resimli iki yazısı yer alıyor.

O yıllarda Türkiye'de İstanbul, İzmir ve Ankara Üniversitelerinden başka üniversite yoktur. 15 Ocak 1953'de Konya Yüksek Tahsil Okutma Derneği kongresinde "Konya'yı üniversiteye kavuşturma kararı alınır;" "Konya'nın Türkiye'nin 4. üniversitesine sahip olması zarureti" belirtilir.

Konya Külahı'nın 2. sayfasında yer alan "Konya Üniversitesi" başlıklı yazıyı aynen veriyoruz; *"15.11.1953 tarihinde İstanbul'da toplanan Konya Yüksek Tahsil Okutma Derneği kongresinde aşağıdaki hususların memleket umumi efkârına, Konyalı hemşerilerimize, Konya'nın mümessillerine ve İdari Makamlarına arzına oy birliğiyle karar verilmiştir: 1-Konya Yüksek Tahsil Okutma Derneği üyeleri, Konya'da bir Üniversite kurulmasını bir zaruret olarak müşahede etmişler ve vakit geçirilmeden bu ihtiyacın karşılanması için teşebbüse geçilmesini bir memleket borcu telakki etmişlerdir. Bu zaruret, Konya'nın tarihi ve coğrafi durundan, geniş bir hinterlanda sahip oluşundan, memleketin kalkınma ihtiyacından, kadim kültür vüs'atinin mevcudiyetinden doğmaktadır. Aynı zaruretler dolayısı ile Konya, Selçuklar devrinden itibaren memleketin en büyük kültür merkezlerinden biri olmuş, Cumhuriyetten önce bile bir Hukuk Fakültesine sahip bulunmuştur. Memlekette sadece 1 veya 2 kültür mihrakı kurmakla yetinilmeyeceği aşikârdır. Doğu bölgemizde bir üniversite kurulması hakkındaki mutlu karar alınırken, Orta Anadolu'nun en geniş hinterlandına sahip*

olan Konya'da Dördüncü Üniversitenin kurulması büyük bir ihtiyacı karşılayacaktır. Memlekette böylece müteaddit kültür merkez ve mihraklarına sahip olunması, gelecek nesillerin millet gerçekleri içinde yetişip yükselmesine imkân verecektir. İstanbul ve Ankara Üniversitelerindeki talebe izdihamının giderilmesi bakımından olduğu kadar, memleketin yükselmesi, mahalli değerlerin yetişmesi realitelerimizin, imkânlarımızın daha yakından tetkiki bakımından da müteaddit mihraklı bir kültür politikası, tutulacak en isabetli yol olacaktır. Bu teşebbüsü demokrasinin yerleşmesi hususunda da elzem bir tedbir sayarız. Müteaddit mihraklı kültür planı düşünülünce, Konya'nın ilk başta yer alacağından emin olmak istiyoruz. Konya Üniversitesi teşebbüsünün daha fazla gecikmemesi lazım geldiğine her bakımdan inanıyoruz. Bütün aydınlarımızı, ilgilileri ve aziz hemşerilerimizi bu beyannamemizle kutsal hizmetin ifasında vazife almaya davet ediyoruz.

***2**- Konya Yüksek Tahsil Okutma Derneği, İstanbul'da aziz hemşerilerimizin delaletiyle Vilayet Makamının ve Özel İdaremizin müteşekkiri olduğumuz yardımlar ile meydana getirdiği mütevazı 'Konyalı Üniversiteliler Yurdu' binasında Konyalı gençlere imkânlar nispetinde yardım sağlamaya uğraşmaktadır. Bu seneki bütçe 36.000 lira üzerinden tertip edilmiştir. Yüksek tahsil gençliğinin ihtiyaçları geniştir. Gençlerimizin iyi yetişmeleri için yardımın genişletilmesi bir zaruret olarak belirtilmektedir. Şimdiki yurt binası ancak 50-55 genci barındırabilmektedir. Hâlbuki en az bunun iki üç misli genişlikte bir binaya ihtiyaç vardır. İkinci bir 'Konyalı Üniversiteliler Yurdu' binası yaptırılması veya satın alınması için hemşerilerimizi, idari mercileri, belediyelerimizi bu hayırlı hizmette yardıma davet ediyoruz. Bu suretle binbir mahrumiyet içinde, hayat şartlarından mahrum pansiyon ve oda köşelerinde tahsillerini tamamlamaya çabalayan gençlerimizin memlekete, ailelerine faydalı uzuvlar olarak yetişmesini sağlayacak, onları sefaletten koruyacak bu yardımın, hizmetlerin en şereflisi ve verimlisi sayılacağını umuyoruz.* ***Konya Yüksek Tahsil Okutma Derneği Genel Kurulu**."*

Konya Külahı, dönemin teknolojisini yansıtan, gazetecilik dilini veren hoş bir gazetedir. Entertiple dizilmiş, mizanpaj açısından usta çizgilere sahip bir 'matrak/şaka' gazetesidir.

1950'li yılların tanınmış Konyalı politikacılarına, idare adamlarına, bürokratlarına, bilim ve sanat adamlarına, yazarlara, gazetecilere dair eksiksiz bir liste yapar; 'Hangi Şarkıları Severler' sütununda yer verir. Zevklerine, kişiliklerine, tutkularına, özlemlerine, huylarına uygun şarkılarla anılanlar; *"Kemal Hadımlı: Sevmek seni bir suç ise... Rüştü Özal: Unutmam, unutmam, unutmam seni, hatıralarda uyutmam seni, seni... Mekki Keskin: Bu yıl da kaldık bekâr. Remzi Birand: Hasrete yolcuyum beni unutma... Kemal Akça: Ümitlerin hep kırıldı, gitti... Himmet Ölçmen: Kabağı da boynuma takarım hovardayı gözden çakarım. Muhittin Güzelkılıç: Ötme Bülbül, ötme... Saffet Gürol: İşte geldim, gidiyorum... İshak Taşpınar: Gemi kalkar, suları akar, giymiş mor fesini Süleyman, bakışı canlar yakar... Halit Özalp: Ne karaymış şu alnımın yazısı... Mehmet Ilgın: Vuslat yine kaldı bir başka bahara... Fakih Özlen: Gam çekme güzel, nolsa baharın sonu yazdır. Kamil Cansu: Gülyağını eller sürünür, çatlasa bülbül... Hayri Ergene: Çıkmam Allah etmesin, meyhaneden... Vefa Tanır: Sepetçioğlu bir ananın kuzusu... Nuri Oğlakçı: İç bade, güzel sev var ise... Besim Ergun: Sensin baharın Şevki yok, bülbül olmuş neyleyim... Mümtaz Bahri Koru: Uslan ey dil, uslan artık ihtiyar olmaktasın... Faruk Önder: Sevdim seni ey işvebaz... İhsan Hınçer: Düş ben gibi bir aşka sadakat ne imiş gör... Tacettin Yaltırak: Mendilim dalda kaldı, gözlerim yolda kaldı... Midhat Şakir Altan: Yar üstüne yar seveni... Nuri Karahüyüklü: Nerelerde kaldın ey servi nazım, bana bir haber ver budur niyazım... Vecihi Uzgören: Kalbime koy başını, doktor nabzımı bırak... Mahmut Nedim Güntel: Bin cihan temaşa ettim kuşei meyhaneden... Şevki Ergun: Felek bizi ayırdı, her birimiz bir yerde... Tevfik Fikret Sılay: Bakıp, bakıp ta maziye ben şimdi ah ederim... Tacettin Öney: İstanbul'a varayım... Muammer Obuz: Bana ne oldu da ben bilemem, eski halimi hiç göremem... Hamdi Selçuk: Konyalı kız, edalı kız, yaktın beni... Prof. Dr. Sadi Irmak: Hayat budur sevdiğim*

sevenler unutulur... Ziyad Abüzziya: Bir koltuğa iki karpuz sığar mı? Sofu Tuğrul: Beklerim, beklerim, nazlı yar gelmez; Gelmez canım, gelmez gülüm, gelmez yavrum ah gelmez... Ahmet Şen: Yüzüm şen, hatıram şen, meclisim şen... Yılmaz Uyanık: Devesi daylak, severler aylak... Murat Ali Ülgen: Köşe başı beklerim, vay benim emeklerim... Celal Kişmir: Kara bahtım, kem talihim, taşa bassam iz olur... (Devam Konya Külahı'nda)"

Konya Külahı'nda, bir de 'Konya Millî Takımı' kurulur; takımda kimlerin yer alacağı belirlenir: sonra da oyuncuların 'hususiyetleri' sıralanır. *"Kaleci: Muhlis, Bekler: Kemal Akça, Saffet Gürol, Haflar: İshak Taşpınar, Rüştü Özal, Ortahaf: Mekki Keskin, İçler: Fakih Özlen, İhsan Hınçer, Santrafor: Süleyman Serim, Açıklar: Prof. Sadi Irmak, Prof. Hamdi Ragıp Atademir, Yedekler: Nuri Karahüyüklü, Mithat Şakir, Muhsin Adil Binal, Himmet Ölçmen, Murat Ali Ülgen. Oyuncuların hususiyetleri:* ***Muhlis Koner**: Tecrübeli oyunculardan olup, burun degajları mükemmeldir. Maalesef son oyunda bir üstünlük sağlayamamıştır.* ***Kemal Akça**: Üç sefer millî olmuşsa da iyi bir oyun çıkaramadığından her seferinde de sahadan çıkarılmıştır.* ***Saffet Gürol**: Şimdiye kadar çalımları ile kendisini gözde oyuncular arasında göstermeye muvaffak olmuşsa da, son günlerde formunda olmadığı ısrarla söylenmektedir. Son millî maçta yerini muhafaza edeceği şüpheli görülmektedir.* ***İshak Taşpınar**: Şimdiye kadar millî olmamışsa da, bundan sonraki maçlarda büyük bir kuvvet olarak göz önünde bulundurulması icap etmektedir. Şimdi artık karaları bırakarak, denizlerde oynamaya başladığı sabit olduğuna göre rakip taraf için bir tehlike teşkil etmektedir.* ***Rüştü Özal**: Bu genç ve enerjik oyuncu, gittikçe parlamaktadır. Hatta yakında emekliye ayrılacağı söylenen millî takım kaptanı yerine geçeceği söylenmektedir. Ferdi çalışmakla beraber, takım halinde de muvaffak olacağı anlaşılmaktadır. Ortahaf'la da arasından su sızmadığı söylenmektedir.* ***Mekki Keskin**: Millî Takımımızın bu yeni ve parlak yıldızı, süratle yükselmektedir. Son yıllarda Konyalıların sevdikleri 1 numaralı eleman olmuştur. En müşkül anlarda kalesini kurtarmakta, takımının zaferi için hiç bir fedakârlıktan geri kalmamaktadır. Atinin olduğu gibi, bugünün de değerli ası telakki olunmaktadır."*

Gazetenin 2. sayfasında Konya'nın özelliklerini sıralayan 'Duramıyorum' başlıklı İhsan Hınçer'in (*Türk Folklor Araştırmaları* dergisinin kurucusu) şiiri yayınlanır: *"**Duramıyorum**: Etli ekmeğini yemeden /Bir yerde duramıyor /İstanbul'da olmama rağmen / Postu seremiyorum? / Ayakkabım çamur özler, / Hasretin yüreğim közler,/ Gözüme kaçmıyor tozlar, / Ah, sana varamıyorum! / Düşünüyorum derin derin, / Arar oldum camilerin.../ Yazın sıcak, kışın serin / Koynuna giremiyorum. / Dedem, babam-anam sende / Hazreti Mevlâna'm sende. / Dünyaya bedel nam sende.../ Sensiz zevk alamıyorum. / Çayırbağı suyun kâfi. / Çiftçin, köylün yurda nafi / Aşığın kesildim safi. / Nasılsın göremiyorum. / Divleğine yoktur payan, / Hayalin ufkumda taban. / Heyhat, toprağına bir an, / Yüzümü süremiyorum. / Canım çeker pestil, pide, / Sevdan artıyor gitgide. / Su böreklerin tepside. / Dolu mu, soramıyorum. / Seni ancak seven bilir. / Testinde su buz kesilir. / Meram bağın dünyada bir / Çiçeğin deremiyorum. / Bağlarında güller biter. / Armudun, üzümün yeter! / Yürek bülbül oldu, öter. / Yosmanı saramıyorum. / Hınçer sana kaldı hasret, / Sendedir bin türlü kıymet. / Et beni sinene davet. / Sensiz can veremiyorum.* ***İhsan HINÇER**"*

3.Gazeteciler Özel Gün Gazeteleri:

3.1.*Şölen* / Çok Sulu Kâğıttan Ceride / 23.03.1962

Şölen, 1960'dan sonra, elli yılda Konya Gazeteciler Cemiyeti'nin yayınladığı tek 'özel gün' gazetesidir.

1962 yılı Mart ayında Konya Gazeteciler Cemiyeti, Konya Kadınlar Birliği ile bir 'Sanat Şöleni' düzenler. 23 Mart gecesi, Konya orduevi

salonunda düzenlenen şiir edebiyat gecesine Semih Sergen, Hepşen Akar, Ergin Orbey, Turgut Özakman, Bozkurt Kuruç, Savaş Başar, Jülide Gülizar gibi dönemin ünlü şair, yazar ve sanat adamları katılır. Gecenin sunuculuğunu Kemal Sönmez ile Jülide Gülizar yapar. 'Sanat Şöleni' ülke çapında ses getirir, basın günlerce yazar-çizer...

Şölen, küçük boy, 4 sayfa bir 'Çok Sulu-Kâğıttan Ceride'...

Gazetecilik dili, mizanpajı, sunumu açısından dönemin gazeteciliğinin niteliklerini yansıtan, inse şakalarla dolu *Şölen*'in künyesi şöyle: *"Şölen-Çok Sulu-Kâğıttan Ceride. Yazı işlerini mesuliyetsiz ve beleş Haluk Tekmen idare etti. Yayın tarihi: 23.03.1962. Yayın sayısı: Sayısız"*.

Gazetenin 4. sayfasında *Şölen*'in nasıl 'ortaklaşa' yayınlandığı duyurulur: *"**Şölen**: Konya Gazeteciler Cemiyeti ve Kadınlar Birliği adına Haluk TEKMEN tarafından hazırlandı. 1. sayfa Yeni Konya, 2. sayfa Şehir Postası, 3. sayfa Işık, 4. sayfa Yeni Meram matbaalarında dizilerek Yeni Konya matbaasında basıldı. Kâğıtlarını Sabah gazetesi verdi."*

Konya'da günlük yayınlanan 5 gazete; *Yeni Konya, Şehir Postası, Işık, Yeni Meram, Sabah*'ın ortak ürünü ve üretimi olan *Şölen;* 1960'lı yıllarda, Konya basınında imza sahibi yazar ve gazetecilerin mizahi küçük yazıları ile dopdoludur.

Sofu Tuğrul, Celalettin Kişmir, Mustafa Ataman, Ali İhsan Tuna, Emin Ergene, Adil Gücüyener, Ünal Gücüyener, Metin Berberoğlu, Mehdi Halıcı, Hayri Ergene ve Seyit Küçükbezirci, aynı dünyanın adamları olan dostlarını, gazeteci arkadaşlarını 'ti'ye alırlar.

1. sayfada, sağ köşede Celalettin Kişmir, 'Kararı Bozulunca' köşesinde, 'Konya basınının Sulu-Matrak Gazeteleri' babında, bugün bize kaynaklık eden bilgiler verir. 1962'den önce çıkarılan 'bir gecelik' matrak gazetelerin adlarını sayar; *'Musakka, Pilav, Etli Ekmek, Börek, Oturak, Bohça, Yastık, Yorgan...'*

Adı anılan bu gazeteleri bugüne kadar görmek mümkün olmadı.

Şölen'in, 'matrak', 'sulu dili' herkese, her yere uzanır; sütunlarında..

1950-1955 yılları arasında Konya Belediye Başkanlığı yapan, '27 Mayıs Devrimi' sonrası kurulan 'Kurucu Meclis'te Konya'yı temsilen üyelik, daha sonra milletvekilliği ve İmar-İskân Bakanlığı yapan; çok ciddi, çok hassas, zarif Rüştü Özal'la ilgili haber: *"**Rüştü Özal striptiz yaptı**; Vaktin gece yarısı olmasına rağmen herkes zevkle seyretti: Dün Ticaret Odası toplantısında Özal, bazılarının konuşmalarını, bazılarının mevcudiyetlerine o kadar kızdı ki... Ağustosun yirmi beşi zannedersiniz. Nihayet hararete dayanamayarak sandalyesinden fırladı, önce ceketini, sonra süveterini çıkarttı... Sonra da mikrofona geçerek bir buçuk saat içini boşalttı... Özal'in striptizi zevkle takip edildi... Suat Abanazır"*

Rüştü Özal'ın yakın dostu, Konya'nın kıdemli başyazarı Suat Abanazır'ın kaleminden çıkan bu şakanın hazmedilmesi için herhalde, Rüştü Özal olmak gerekir... Ayrıca sulu şaka için seçilen kişiye bakılınca, 1960'lı yılların gazeteci çekinmezliği açıkça görülür.

Feyzi Halıcı, *Şölen*'in 2. sayfasında 'Şölen Kasidesi'ni sunar: *"Yıllar geçer aradan hep düşler masal olur. / Bu sanat şölenini duymamak muhal olur. / Şiir, müzik şöleni adı üstünde bunun. / Fazla yemek yemeyin, amanın bir hal olur... / Atmağa vakit kalmaz, işkembe çorbasından. / Neşeyi kaşıklamak belki kıl ü kal olur.../ İşte böyle bir şölen, işte böyle bir anda. / Konya'nın duyarlığı burada icmal olur. / Sanat yolunda böylece gecelere muhtacız. / Bu ne bir başlangıçtır ve ne de final olur. / Açsam esprileri börek dürümü gibi. / Sanırım cümlenizde epey infial olur. / Dil Hardi, Ganül Holden bakışlar Robert Taylor. / Sükût Alan Led, saçlar Luisen Bakal olur. / Kani güldü, Kuinler küstü, Masaya serdim postu. / Unutsam eşi dostu, -aman- irtihal olur... (Devamı gece saat 22'den sonra mikrofonda) Âşık Fezai (Yeni Konya)"*

1962 Mart'ında *Şölen*, 'elle' dizildi... Konya'da henüz dizgi makinesi, 'Entertip' yoktu. Yazıları, haberleri oluşturan on binlerce harf, virgül ve nokta, harf kasalalarındaki, 'göz'lerden, elle, tek tek alınır; satırlar 'kumpas' denilen el aletinde oluşturulur; 'kumpas' dolunca 'kale'ye konur, sayfalar bağlanır; kâğıdı elle verilen 'tipo' baskı makinesinde basılır. Ertesi gün, öğleden önce, her harf, her nokta ve her virgül tek tek 'gözlerine' dağıtılır. Bu iş aylar, yıllar boyu böyle sürer gider. (Konya'ya, 1960'dan sonra ilk 'entertip' dizgi makinesini *Şehir Postası* gazetesi Eylül 1964'de getirdi.)

İşte o yıllarda gazeteleri dizen; harf dizerken de, dağıtırken de elinden geçerken de, her harfe göz nuru döken mürettipler için yazılan kaside: *"**Mürettip Kasidesinden**; Devam üzre ayakta her gün kaimdir mürettipler. / Dizerler harf be harf asarı nazımdır mürettipler. / Kitaplar intişar etmezdi bunlar etmese idi hizmet. / Maarifle uluma, fenne hadimdir mürettipler. / Çıkar mı öyle evrakı kendi kendinden. / Gece gündüz döker göz nuru biçareler işlerken. / Ayakta bir beladır bu, bunu bilmez muhasipler. / Ahali hep kör kalırdı olmasa idi mürettipler. (Eşref)"*

'Sulu Gazete-Kâğıttan Ceride', *Şölen*'de yer alan 'Haber Şakaları'ndan örnekler: *"**Acelesi yok**: Gazeteci L. bir lokantada yemek yiyordu. Tabakta şöyle bir yazı vardı: -Patron içki insanı yavaş yavaş öldürür. L. kalemini çıkardı, tabağa: 'Bizim de zaten acelemiz yok' diye yazdı. (Şehir Postası-Emin Ergene)*

***Basında Koalisyon**: Dost Sabah Gazetesi Sahibi Hüsnü Göncü CKMP, Yazı İşleri Müdürü Ali Rıdvan Bülbül CHP, İstihbarat Şefi Mahir İba AP'lidir. Basında ne güzel koalisyon değil mi? (Metin Berberoğlu Demedi)*

***Kuş**: Bizim Rıdvan Bülbül'e spor muhabiri Nail Bülbül'ün soyadı eşitliğinden başka hiçbir akrabalıkları yoktur. Bir gün Nail'e sen de Bülbül'sün O da Bülbül aranızdaki münasebet nedir? Nail, yazı makinesinden başını kaldırmadan kısaca cevap verdi: -O kuş! (Bülbül bana kızma sofu yazdı.)*

***Bizde Böyle**: Gazeteci Palavrası; Yeni İstanbul Gazetesi Muhabiri Edip Yılmaz birkaç ay evvel, Konya için şöyle bir haber verdi: 'Konya da bir cami minaresinin kurşunlarını çalmak isteyen hırsız. ...İlahi. Kurşun minarenin neresinde olur? Âleminde! Oraya nasıl çıkılır? İskele kurmak suretiyle! İskele ne zaman, ne kadar zamanda kurulur ve bu iş, kimse görmeden yapılabilir mi? Ee o kadar uzatmayın siz de! Ama bu palavrayı okuyuculara değil, Konya Muhabirinin İstanbul gazetesine yutturması ve onun da mal bulmuş mağribi gibi sütunlarına geçirmesi hayli enteresandır. Bu bakımdan muhabir arkadaşı tebrik etmeli mi, etmemeli mi? O cihet de sizin takdirinize kalmıştır.(Yeni Meram-Mustafa Ataman)*

***Bir Deste Anahtar Kayboldu**: Hayri'nin 650 liralık paltosunun öyküsü; Bizim meşhur ve meşgul yazı işleri müdürü, Hayri Ergene'yle bir lokantaya gidip, yemeğimizi yedikten sonra çıktık. Can sıkıntısı içinde kıvranıyoruz. Caddelerde ileri geri dolaşırken bir arkadaşın yazıhanesinin ışığının yandığını gördük. Oraya doğru yollandık. Hayri'nin bir paltosu var; gıcır gıcır, yepyeni, Daha kapıdan girer girmez bağırdı: -Oğlum, palto derler buna, palto. 650 liralık palto, bu. Gözünüz palto görsün... Biraz oturduktan sonra oradan da kalkıp gazeteye gittik. Anahtarların hepsi Hayri'de. Aradı taradı bir türlü bulamadı, anahtarları, "Yok..." Her bir cebine baktıktan sonra yüzünü acıyla, endişeyle karıştırarak "yok" çekiyor. "Yok. Yok. Yok." Gece saat 23 anahtar aramaya çıktık. Girip çıktığımız her yerden aldığımız cevap: "Buralarda görmedik." Akımıza lokantaya gidip bir de orada aramak geldi. Gittik... Garsonların beşi beş koldan anahtar aramaya başladılar. O anda Hayri, askıda asılı duran kendi paltosuna benzer bir paltonun üzerine doğru uçtu. Elini paltonun cebine daldırmasıyla anahtar demetini çıkartması bir oldu. Hayri'nin paltosu oymuş. Hemen sırtındakini çıkartıp kendisininkini giydi. Meğerse Hayri'nin. "Oğlum palto derler buna, palto. 650 liralık palto, bu. Gözünüz palto görsün." diye övündüğü elin paltosuymuş... (Seyit Küçükbezirci- Şehir Postası)*

***Bas!..** Ticaret Odasının toplantısında Kervan gazetesi yazarlarından Ahmet Çobanoğlu, bankacılara göre mantığa ve mevzuata tamamen zıt, bankacılara çatan bir konuşma yaptı. Harekâtı pir siyasilerden Abanazır tebrik etti, Ahmet Karahan da gam çekti. Bunun üzerine oracıkta bulunan Haluk Tekmen masa üzerinde duran BASIN levhasının, (I ve N) harflerini çizerek levhayı Çobanoğlu'na uzattı. "Sana bankacıların cevabı dedi."*

***Haber Fabrikası**: İmalatı hızlandırdı; Sebep: bordrolar düşük. Ali Rıdvan Bülbül, Kayacık'ta bir kızın kayadan düşerek yaralandığını öğrenmişti. Haberi önemsemedi. Ne var ki kendisinden telefonla haber trampa eden Metin Berberoğlu'na olayı gereğince duyurdu Metin de diğerlerine. Haber sabahleyin gazetelerde şu şekilde yer aldı: Hürriyet: Kayacık'ta iki kız kardeş aynı kaya altında öldüler. Yeni İstanbul: Kayacık'taki felaket; İki kız iki oğlan, bir baba ve iki karısı kaya altında ezildi. Kudret: Kayacık'taki ünlü 'Ünlü oldum' dağı kayarak bu köyü canlı cansız bütün varlığıyla haritadan silip süpürdü. İşin en acayibi Eski Sabah gazetesinde oldu. Kapış kapış satılan gazetenin manşeti şöyleydi: Kayacık'taki felaket sebebiyle gazetemiz bugün çıkmamıştır. (Mehdi Halıcı)"*

Şölen'in 4. sayfasında, 'San'at Şöleni'nin piyango çekilişinde kazananlar ve armağanları şöyle haberleştirilir: *"**Kadınlar Birliği ve Gazeteciler Cemiyetinin Piyangosu çekildi**; Büyük ikramiyeyi Bayan Alper ve Bay Arda kazandı. Mustafa Bahçıvan: Diploma / Selahattin Alpay: Oturma ruhsatiyesi /Semiha Alper: Opel araba /Ramiz Arda: Karyola /Mehdi Halıcı: Pasaport / Nuran Yaylalı: Pelikan kalem / Mehmet Önder: Cübbe-Sikke / Uğur Orpen: Hatıra defteri / Sofu Tuğrul: Sıklamen ruj / Afife Bilge: Yılda çift evlenme günü / Feyzi Halıcı: Kombinezon / Mualla Alpay: Fin hamamı / Adil Gücüyener: Haç pasaportu / Kübra Ergene: Çuvaldız / Fehime Orpen: Yeni nüfus cüzdanı / Rüştü Özal: Modern Palasta bir eda / Şaziye Demirdağ: Diplomatik hüviyet / Ünal Gücüyener: Twist pabucu / Yüksel Akbabacan: Saksafon / Celal Kişmir: Şort ve mayo / Frau İğne: Türkçe Sözlük / Rıdvan Bülbül: İzin vesikası / Mustafa Ataman: İngiliz çiftesi / Emin Ergene: Bıyık yağı / Yücel Koşar: Sulu boya / Metin Berberoğlu: Terhis cüzdanı / Melek Altunbulak: Şemsiye / Hayri Ergene: Tekel bayiliği / Mine Ergene: Küfe / İhsan Baykal: İkinci koltuk / Yurdanur Tozoğlu: Maşa / Suat Abanazır: Başbakandan mektup / Namık Ayas: Evlenme cüzdanı / Nail Bülbül: Hakemlik lisansı / Ziya Beştav: Difturuk / Ali İ. Tuna: Rozet koleksiyonu / Turgut Çelik: İmamlık icazeti / Seyit Bezirci: Cura teli / M. N. Güntel: Büreskan'dan beste / M. Ş. Altan: Hayırlı Damat / Haluk Tekmen: Takvimden 8.4.1962 günü."*

Piyango sahiplerine çıkan hediyeler, geceye katılan gazeteci, yazar, sanatçıların huyuna/suyuna uygun seçilmiş... Hediyeler; alan kişinin eğilimine, tutkularına, özelliklerine, zaaflarına tıpatıp oturtulmuş... Piyango listesinde yer alan isimler, o yılların (1962) gerek Gazeteciler Cemiyeti, gerek Kadınlar Birliği'nin toplum içinde 'isim sahibi' kişileridir.

4.Baro Özel Gün Gazeteleri:

4.1.Laf / 10.06.1970

L A F

Bunun Adı Kantar Herşeyi Tartar

Yıl : 4 — 10 HAZİRAN 1970 — Sayı: 4

Kurucusu : L A F Ç I
Sahibi : LAFAZANLAR
Başyazarı : LAF EBESİ
Yazı İşlerini idare eden
Sorumsuz Müdür : LAFÇI BAŞI

Fiatı — fiita Fiatları

Yurtiçi Yurtdışı — İlanlrnl Mehveti

Bedava _ Parasız — 50 Lira — 5 Bin Lira

Laf, Konya Barosu'nun, "Baro'nun kuruluş yıldönümleri"nde yayınladığı mizah gazetelerinin arşivimizde olan en eski nüshası. 10 Haziran 1970'de yayınlanan *Laf*'ın künyesi: *"Laf / Bunun Adı Kantar, Herşeyi Tartar. Kurucusu: Lafçı, Sahibi: Lafazanlar, Başyazarı: Laf Ebesi, Yazı İşlerini İdare Eden Sorumsuz Müdür: Lafçı Başı, Fiatı: Yurtiçi: Bedava/ Yurtdışı: Parasız, İlan Fiatları: Santimi: 50 Lira / Metresi: 5 Bin Lira, Basın Ahlak Yasası bu dergiye uymayı kabul eder. İsterse etmesin."*

Gazetenin 'Başyazı'sı, 1. sayfa sol üst köşede yayınlanır: *"**Başyazı:** Laf dört yaşında. LAF; lafları, LAFLAR lafı açtı, derken özelliğini, sermayesini laftan alan gazetemiz üç yaşını doldurdu. Üç yaşında bir insan çocuktur fakat üç yaşında bir papağan, tam hızlı ve delikanlı çağında sayılır. İşte, lafların ne kadar çabuk büyüyüp, geliştiği düşünülürse, laflardan ibaret gazetemize de, bir çocuk gibi değil, cevval bir delikanlı gözüyle bakmak gerekmektedir. Ama bu delikanlının yetişip, gelişmesi pek kolay olmadı. Lafı, yıllarca lafla gıdalandırmak, acıktıkça laf, susadıkça laf, ağladıkça laf yetiştirmek, her annenin, her babanın yapacağı iş değildir. Bu işte hata yapıp, itirazları yükseltmek, daha doğmadan öldürmek de var. Lafın iki gayesinden birisi, onu süsleyip, karşıdakine yutturup, dinletmek, ikincisi de yeni laflara yol açmaktır. Zaten sosyal*

hayatımızda da böyle değil midir? Örneğin, gelir vergisi verenlere, ilaveten bir de meslek vergisi koyacaksınız bunun için iyi, süslü laflar bulacaksınız, aksi takdirde bir meslektaşın, vatandaşlarla devleti, yekdiğerine nikâhlı sayarak dediği gibi, bunun adına meslek vergisi değil, (falan-filan) vergisi denir. Ve çok gülünç olur. Bereket versin bizim laflar, direkt olarak değil, endirekt olarak vergiye tabidir. Yoksa her avukatın hali duman olduğu gibi elinize aldığınız şu gazetemiz dahi doğduğu gün ölürdü. İşte laf vergisinden muaf olmak saadetiyle dört yaşını idrak ederken yılda bir defa, sırf laf olsun diye çıkan gazetemiz lafların ışığı altında, nurlu laflara kavuşmak dileği içinde, bu mutlu günümüzü bütün laf severlerin, güzel laflarla geçirmesini, laf olarak temenni etmektedir. (LAF EBESİ)"

10 Haziran 1970 tarihli *Laf*'tan öğrendiğimize göre, ilk *Laf* 1967'de yayınlanmış. *Laf*'ın 1970'den önceki diğer sayıları da bulunabilirse, Konya'nın 'matrak/sulu gazeteleri' koleksiyonu zenginleşir.

Laf, Konya Barosu'nun kuruluş yıldönümü şerefine yapılan eğlence gecesine katılan konuklarını manşetinden selamlar: 'HOŞ GELİŞLER OLA...'

Manşetin sağında; 'Çalınsın Felekten Bir Gece Daha / Hoş Safa Geldiniz Bizim Dergaha' Manşetin solunda; 'Safalar Getirdiniz Hâkim Baba / Avukat Molla Salon Lebalep Dolu' serlevhaları yer alır. Ortada ise sevindirici bir duyuru yapılır: 'Bu Geceki Eğlenceler Ayrıca Zam ve Vergiye Dâhil Değildir' denir.

1.sayfada verilen 'Avukatların Duası' imzasız bir yazı... 1970'in tanınmış hâkim ve avukatları, özellikleri ile bu 'dua'da yerlerini alırlar; Cevdet Can, Hüsnü Öztürk, Mehdi Halıcı, Haydar Koyuncu, Ahmet Arıcan, Hüseyin Keçeli, Suat Abanazır, Galip Bilge, Necati Taşbaşlı, Besim Ergun, Mehmet Kavaklılar, Ahmet Onacak, Ünal Özziya Öztürk, Şeref Barkut, Mehmet Ali Alpalı... *"**Avukatların Duası**: Geçmiş Cuma namazına müteakip Konya Barosu avukatları yeni adliye sarayında baroya tahsis edilen büyük salona büyük bir kalabalık halinde toplanarak birlikte zikretmişler ve bilahare Avukat Hacı Hafız Mehmet Büyükyılmaz (Füze Mehmet) aşağıdaki duayı yapmış ve tüm avukatlar Âmin sesleri ile ortalığı inletmişlerdir... Yarabbi, Sen biz Konya Barosu avukatlarının işlerini asan, servetlerini saman, bizlere zorluk çıkaran hâkimleri düztaban, davalarımızın adedini beş bin doksan eyle yarabbi, (Amiiiiiin...) Ey yeri göğü yaratan ulu Tanrı, Keselerimize bol bereket, Kullarına suç işlemeleri için hareket, ekinler kuruyor kimlerden para alacağız şu topraklarda bol rahmet dolayısıyla bizlere kısmet nasip eyle ulu Allah, (Amiiiiiin...) Ey Hazreti Yezdan, bizleri çekemeyenlerin Nazarından, Hâkim Cevdet Can'ın azarından, müvekkil kesesinin darından, Hâkimlerin sakarından bir de iyi tartarından koru yarabbi, (Amiiiiiin...) Ey Ulu Allah, Sen bizlerden Gönül Yılmaz kulunu muradına, Hüsnü Öztürk'ü kravatına, Mehdi Halıcı'yı zuhuratına, Haydar Koyuncu'yu kıratına, Hasan Oğlakçı'yı suratına, Ahmet Arıcan'ı inadına, Hüseyin Keçeli'yi hasadına, Suat Abanazır'ı maksadına, Galip Bilge'yi ağzının tadına kavuştur ya Rabbi... (Amiiiiiin...) Ey Cenabı Hak, Sen yine biz günahkâr kullarından Necati Taşbaşlı'yı türlü çeşitli zevkler, Kemal Gödeneli'ye iyi cins inekler, Besim Ergun'a uygun istimlâkler, Mehmet Kavaklılar'a diskotekler, Ahmet Onacak'a yağlı börekler, Ünal Öz'e çekler, Ziya Öztürk'e cenkler, Şeref Barkut'a daha çok emlâkler, Tansu Tirkayakioğlu'na ipekler, Mehmet Ali Apalı'ya çiçekler, Yılmaz Erdoğan'a biraz göbekler, ben fakir kuluna da estek köstekler nasip eyle ya Rabbimiz. (Amiiiiiin...)"*

Laf'ın 2. sayfasında 'Adalet Sarayı'na Övgü' şiiri yayınlanır. 'Övgü' deniliyor, ama aslında 'hiciv'; aslında 'kara mizah'... *"İçersi Hapishane, dışından debdebesi, / Mübarek bina değil bir Hilkat garibesi. / Şu talihsiz vatanda terk etmiş her şey rayı, / Bunu ispatlamakda bu adliye sarayı. / Koca alamet gibi zevksiz şekilsiz yapı, / Mimarı ya uykuda ya da yutmuşdu hapı. / Burda her şey biçimsiz, her bir taraf acayip / Çizene mutlak tayin edilmeliydi naip. / Şu muhteşem sarayın çok anhası minhası, / Layık görülmüş bize bu binanın inhası... / Cephesi verilmiştir kuzeye ve çöplüğe, / Yani iş ta başından alınmış muzipliğe... / Koridorlar güneye ön caddeye*

bakarken, Arka yanda güneş ışık her şey saklıdır senden, / İçersine girince döner insanın tersi, / Sayın mimar bu ne zevk bu ne hangar çok mersi... / Alta su sızdırmaya müsaittir damları, / Odada pencereler sanki vitrin camları. / Kutu kutu içinde kutu sandık içinde, / Hâkim odasına bak bir hücre biçiminde.../ Koridorlarda futbol oyna ister at koşdur, / Kalemlerinde ise dönecek yer ara dur.../ Mahkeme salonunda yok bir yer oturacak, / Mikrofonlar takılmış kel başa şimşir tarak.../ Kalemlerde bulunmaz kaloriferden eser, / Kâtip dediğin zaten evde de çivi keser.../ Bir aşağı yukarı koşup inip çıkmadan, / Daha baştan kalmadı tüm avukatlarda can..../ Ağır ceza solonu görülmeğe pek değer, / Kolay kolay meydana gelemez böyle eser.../ Bir divanlık odalar üstünde kubbe tamam, / Dış yüzünden esasen böyle görülür hamam.../ Kürsüdeki koltuğa ulaşabilmek için, / Reisler ve azalar giderler kıçın kıçın, / Sürtünmekten aşınır ceket pantolonlar, / Bu gidişle belki de meydana çıkar donlar.../ Kalemleri bir âlem vestiyer mi gişe mi? / Asla tefrik edilmez meyhane-i guşe mi? / Kimse vermesin ona bir çorba bile tasta, / Şu binanın mimarı (yatsın yedi yıl hasta) / Kim bilir belki yapan iyi güzel yapmışdır, / Belki bittikten sonra binayı cin çarpmışdır.../ Ey adalet yuvası yine de sana selam / Meram ve kelamımız burda biter vesselam..."

Bir de 'ör...'le avukatlar tanıtılmış... ***"ör"le Avukatlar**: Erdoğan Bakkalbaşı: Valör / T. Fikret Kılınçkaya: Komandör / Galib Bilge: Masör / Hasan Oğlakçı: Pasör / Necati Taşbaşlı: Kütör / Fakir Usman: Bonkör / Hüsnü Öztürk: Minör / Besim Ergun: Senyör / Şakir Özmen: Klasör / Suat Abanazır: Dublör / Ziya Göktürk: Boksör / Müdrike Tankurt: Şoför / Tansu Tiryakioğlu: Likör / Haydar Koyuncu: Terör / İhsan Onar: Antrenör / Kemal Gödeneli: Fabrikatör / Orhan Hayırlıoğlu: Masör / Yılmaz Erdoğan: Şutör / Hulusi Bolay: Profesör / Şeref Barkut: Asansör / Sezai Arısoy: Şantör / Hüseyin Sönmez: Planör / Niyazi Kayhan: Sektör / Ali Haydar Nurullahoğlu: Puantör / Mehdi Halıcı: Aktör / Naim Gilisıralıoğlu: Kalantor / Sezen Öz: Drijör / Ertuğrul Onur: Avantör / Yüce Tuncay: Kreatör / Ali Kutnu: Kasör / Ahmet Onacak: Traktör."*

Laf'ın yayınlandığı gece; Konya Barosu'nun 58. kuruluş yılı kutlanmış, 'Mütemmim Cüz' adlı dörtlükle de, uzun yıllar Konya Baro Başkanlığı yapan İhsan Onar'a zarifçe dokunulmuş: *"**Mütemmim Cüz**: Her seçimde kazanır Başkan bey İhsan Onar, / Mamafih bu işin yokdur başka talibi, / Tebessümü eksilmez ve iltifatlar sunar, / Baronun parçasıdır demirbaş eşya gibi..."*

4.2.Laf / 10.06.2002

Konya'da 'Bir gecelik /Sulu-Matrak Gazeteler' türünde son gazete, Konya Barosu'nun kuruluş yıldönümü kutlama gecesi için yayınlanan *Laf* gazetesinin tarihi; 10 Haziran 2002.

Künye: "Laf. Bunun Adı Kantar, Her şeyi Tartar. Laf Girsin Elbet, Daha Nice Nice Yaşlara, Darılmayınız Siz Onun Attığı Bu Taşlara. Kurucusu: Lafçı Efendi, Sahibi: Lafazan A.Ş. Başyazarı: Lafçı Başı, Mes'ul Müdürü: Resul Hıdır, Yıl: 34, Sayı: 17, Fiyatı: Beleştir, Basın Ahlak Yasası, Bu gazeteye uymayı kabul eder."

Laf'ın ilk sayısının yayınlanışından bu yana, 1967'den 2002'ye 34 yıl geçmiştir. Buna göre *Laf*, Konya matrak/sulu gazetelerinin en yaşlısı, en uzun ömürlüsü... Geçen 34 yılda da 17 sayı çıkmıştır...

10 Haziran 2002'de yayınlanan *Laf*, eski sayılarına göre çok farklı, tabloid bir boy, 1. hamur kağıt, renkli ofset baskı...

Laf'ların eski sayılarında şakalar (sululuklar) tıka basa yazı ile yapılmış; 2002 nüshasında tıka basa renkli resim dolu... Bazı şakalarda Konya'nın tanınmış avukatlarının resimleri 'aynen' verilmiş; bazılarında da, şakanın cinsine uygun başka resimlerin üstüne, Baro üyelerinin baş resimleri monte edilmiştir.

Gazetenin 1. sayfasında, *Laf* ile ilgili bir tanıtım şiiri, ve onun altında da 'Bizler' şiiri.. 'Bizler' avukatlara ölçüsüz bir 'güzellemedir'.

10 Haziran 2002 Konya Barosu'nun 90. kuruluş yıl dönümü. Mizahta, takılmada bunca yılda alınan yolu gösteren şiirler, bunlar... *"**LAF KOŞARAK GELİYOR**: Muhtevası yepyeni,*

*/ İğneler seni, beni, / Espri Duayeni, Laf koşarak geliyor. / Gam, kederi kaldıran, / Enginlere daldıran, / Şaşılara saldıran, / Laf koşarak geliyor. / Ufkumuzu açmaya, / Yollara gül saçmaya, / Değerleri biçmeye, / Laf koşarak geliyor. / Bilge, Taşbaş, Usman'ı, Serdarımız İhsan'ı / Yâd için şol zamanı, Laf koşarak geliyor. (Av. İ. Hakkı Başerdem)" "**BİZLER**: Biz Konya Baro'suyuz çok şen avukatlarız, / Zekâda, bilgide herkesleri katlarız. / Yargının ayaklarının üçünden birisiyiz, / Diğerlerini boş ver biz en dirisiyiz. / Dilekçelerimizin hepsi bir sanat harikası, / Hukuk Büro adları alamet farikası. / İçinden çıkılamaz o ağır dilekçeler, ???????????? / Duruşmalarda aklımıza gelenleri söyleriz, / Tribüne oynayan sportmence beyleriz. / Dedikodu yerimiz küçücük bir vestiyer, / Tartışılır orada Homeros ve Sen Piyer. / Şahide sorduğumuz sorudadır cevabı, / Günahı müvekkile bizedir hep sevabı. / Her avukatın farklıdır adi faiz oranı, / Zaten olmamıştır hiç bugüne dek soranı. / Bu şiir çok çok uzar, uzarsa da okunur, / Fakat o zaman mutlak zülfiyare dokunur, / Doksan yılı Baro'nun eğlenelim coşalım, / Dilerim hepimiz 100'de de buluşalım."*

10 Haziran 2002'de yayınlanan, sayı: 17, *Laf*'ın birinci sayfası aşağıdaki gibidir:

KAYNAKÇA

Dirlik, 14.01.1951, Konya Tabip Odası yayını.

Ebegümeci, 14.03.1955, Konya Tabip Odası yayını.

Hekimbaşı, 14.03.1949, Konya Etibba Odası yayını.

Konya Külahı, 15.01.1954, Konya Yüksek Tahsil Okutma Derneği yayını.

Laf, 10.06.1970; 10.06.2002, Konya Barosu yayını.

Ondört Mart, 14.03.1950, Konya Tabip Odası yayını.

Şölen, 23.03.1962, Konya Gazeteciler Cemiyeti-Konya Kadınlar Birliği yayını.

Özel gün gazeteleri, Av. Ahmet Ergun özel arşivi ile Seyit Küçükbezirci gazete koleksiyonundan yararlanılmıştır.

EKEKON GAZETESİNDE YAYINLANAN KONYA İLE İLGİLİ KÜLTÜR, SANAT, FOLKLOR VE TARİH KONULU YAZILAR

Ahmet KUŞ

1968 yılında Konya'da doğdu. Mahmut Şevket Paşa İlkokulu, Karma Ortaokulu, Fatih Endüstri ve Meslek Lisesi'nde okudu. Anadolu Üniversitesi, Kütahya İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, İşletme Bölümü'nden 1990 yılında mezun oldu.

Çeşitli konularda dia gösterileri yaptı. Fotoğraf yarışması seçici kurullarında bulundu. Katıldığı ulusal ve uluslararası fotoğraf yarışmalarında başarılar elde etti. Çalı dergisi ile Yeni Gazete'de kültür-sanat üzerine yazı ve fotoğrafları yayımlandı. Halen Yeni İpek Yolu, Lonca,El Sanatları dergilerinde, dunyabizim.com internet sitesinde ve Merhaba gazetesi Akademik Sayfalar ilavesinde fotoğraf -gezi yazıları yazmakta, Konya Ansiklope-disi'nde görsel danışman ve madde yazarlığı yapmaktadır.

Zengin bir fotoğraf arşivi ve eski Konya fotoğraflarından oluşan bir siyah beyaz fotoğraf koleksiyonu vardır. Ülkemizde son 15 yıl içerisinde yayımlanan dergi, kitap, katalog ve albümlerden oluşan bir fotoğraf ihtisas kitaplığına, yayımlanmış birçok esere sahip olan Kuş, Konya Kültür, Sanat ve Fikir Adamları Derneği, Türkiye Yazarlar Birliği üyesidir. Evli ve üç çocuk babasıdır. Halen Türkiye Cumhuriyeti Cumhurbaşkanlığı tarafından himaye edilen "Büyük Selçuklu Mirası Projesi"nde fotoğrafçı ve görsel yönetmen olarak görev yapmaktadır.

ÖZET

Ekekon, 1935 – 1950 yılları arasında Konya'da yayınlanan mahallî bir gazetedir. Faaliyetine devam ettiği süre içerisinde gazetede binlerce haber ve yorum yayınlanmıştır. Araştırmamız bu haber ve yorumlar içerisinde yer alan Konya ile ilgili kültür, sanat, folklor ve tarih konulu yazılardan oluşmaktadır. Bu makaleyi hazırlamaktaki amacımız; Konya kültürü, sanatı, folkloru ve tarihi üzerine çalışma yapacak olan araştırmacılar için bir ön bilgi kaynağı oluşturmaktır. Araştırma, Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi'nin dijital arşivinde bulunan Ekekon gazeteleri taranarak gerçekleştirilmiştir. Gazetenin çıktığı yıllardaki siyasi ortam; haber, yazı ve yorumları da etkilemiştir. Dolayısıyla gazete koleksiyonu incelenirken bu husus göz ardı edilmemelidir.

Anahtar Kelimeler: Ekekon, gazete,Konya, kültür, sanat, tarih, folklor, bibliyografya.

ARTICLES PUBLISHED IN EKEKON NEWSPAPER WHICH ARE WRITTEN ON CULTURE, ART, FOLKLORE AND HISTORY OF KONYA

ABSTRACT

Ekekon is a local newspaper which was published in Konya between 1935 and 1950. In this period, thousands of news and commentaries had been published in this newspaper. Our researchment is included the articles on culture, art, folklore and history of Konya which were published in this newspaper. Our purpose by preparing such a bibliography is to create an information source for the researchers who are

working on Konya's culture, art, folklore and history. Our researchment has been made by scanning the old editions of Ekekon newspaper which are in the digital archives of Konya Regional Handwritten Manuscript Library. The political atmosphere of the time had affected the newspaper's news, articles and commentaries. Consequently, this fact should not be disregarded while researching the newspaper's archive.

Keywords: Ekekon, newspaper, Konya, culture, art, history, folklore, bibliography.

GİRİŞ

Ekekon, 1935 - 1950 yılları arasında Konya'da yayınlanan mahallî bir gazetedir. Yayın hayatına başladığı günden itibaren CHF – CHP'nin savunucusu olmuş ve bu partinin yayın organı olarak çalışmıştır. Araştırmamızda, *Ekekon*'un siyasi yönünü bir kenara bırakıp, gazetede yayımlanan kültür, sanat, folklor ve tarih konulu yazıların dökümünü çıkartmaya çalıştık. Yazılar içerisinden sadece Konya'yla ilgili olanları araştırmamıza dahil ettik. *Ekekon*'un yayınlanan 14 Mart 1935 tarihli ilk sayısından başlayarak 01 Mayıs 1950 tarihli son sayısına kadar gözden geçirip bir dizin oluşturduk. Araştırmamız esnasında böyle bir dizin oluşturmanın yanı sıra *Ekekon*'u ve yazarlarını da daha iyi analiz etme imkânı bulduk. Konumuzla ilgili olmasa da çok ilginç ayrıntılara rastladık ve bu ayrıntıları başka yazılarda değerlendirmek üzere not ettik.

Ekekon'un ilk sayılarında memleket haberleri daha ağırlıklıdır. Adli olaylar haricinde Konya'yla ilgili haberlerin sayısı sınırlıdır. *Ekekon*, uzun süre sanki bir yaygın basın organı gibi memleketin genelini ilgilendiren meseleleri ele almayı tercih etmiştir. Bu dönemde ilk sayfa, genellikle memleket haberlerine ayrılmış, Konya haberleri ise, daha iç sayfalardan verilmiştir. Konumuz açısından, gazetenin ilk yıllarında en dikkat çekici yazılar, gezi yazılarıdır. Yazarlar; vali, belediye başkanı gibi devlet büyükleriyle birlikte ilçelere, kasabalara ya da köylere yaptıkları gezilerdeki izlenimlerini, gazetede tefrika ettikleri yazılarıyla aktarmışlardır. 15 – 20 gün gibi uzun bir süre devam eden yazılar, Konya ve çevresinin o dönemine ait bilgiler içermektedir. Özellikle gezi yazıları, mahallî tarih araştırmacıları için orijinal kaynaklardır. Bu yazılar incelendiği zaman, Konya ve çevresine ilişkin çok enteresan verilere ulaşmak mümkündür.

Ekekon'un yazı kadrosu da bir hayli zengindir. Yazarların çoğu öğretmen ya da memur kökenlidir. Ziya Çalık, Yusuf Akyurt, Ferit Uğur, Celâlettin İmer, İbrahim Hakkı Konyalı, Abdülkadir Erdoğan, Gaffar Totaysalgır, Talât Mümtaz Yaman, Naci Fikret Baştak, Namık Ayas, Mehmet Önder, İhsan Hınçer, Zeki Oral, Mahmut R. Gazimihal, M. Muhlis Koner, Celâleddin Kişmir, Kemal Akça, Basri Gökkaya, Suat Yeşilyurt, F. Nafiz Uzluk, Suad Abanazır ve Muhtar Sahir gibi isimler, o dönem Konya'sının bilinen şahsiyetleridir. Bu yazarların, diğer bir ortak yönü de tamamına yakınının Halkevi müdavimi olmalarıdır. Halkevi, 1930'lu ve 1940'lı yılların Konya'sının kültür – sanat açısından neredeyse tek etkin kurumudur. Valilik, belediye ve CHP tarafından da desteklenen Halkevi; yazarların, sanatçıların, öğretmenlerin ve aydınların buluştuğu en gözde mekândır. Halkevi, düzenlediği toplantılar, tiyatro temsilleri, sinema gösterimleri, yayınlanan kitaplar ve dergilerle devrimi en sıkı savunan kurumlardan biri olmuştur. Kültür – sanat olayları genellikle Halkevi bünyesinde gerçekleştirilmiştir. Dönemin siyasi şartları göz önüne alındığı zaman Halkevi'nin kültür – sanatta neden etkin bir kurum olduğu daha da iyi anlaşılacaktır.

Ekekon'da, diğer dikkat çekici bir konu da sinema, tiyatro, musiki, resim ve fotoğraf gibi güzel sanatlarla ilgili haberlerin çokluğudur. Özellikle 1940'lı yıllarda yayınlanan sanat haberlerinin sayısı daha da fazladır. *Ekekon*, Konya'da sinema, tiyatro, musiki, resim ve fotoğraf tarihiyle ilgilenenler için de bulunmaz bir kaynaktır. Halkevi'nde düzenlenen resim – fotoğraf kursları, sinema ve tiyatro gösterileri, haberler arasında çokça yer almaktadır. Dolayısıyla *Ekekon* koleksiyonu, Halkevi tarihiyle ilgilenen araştırmacılar için de

görülmesi gereken kaynaktır. Fotoğrafçılık özel ilgi alanımız olduğu için, fotoğrafçılığa ait haber ve yazıları daha bir ihtimamla okuduk. Bu haberleri ve yazıları bir başka yazımızda ele almayı düşünüyoruz. İlginç olması nedeniyle, burada sadece bir örnekten bahsedeceğiz. 11 Şubat 1948 tarihli gazetede yer alan, "Konya'nın Yeni Üçüzleri" başlıklı yazıda, şehrimizin ünlü fotoğrafçılarından Hamit Kuday'la ilgili ilginç bir ayrıntıdan bahsedilmektedir. Yazı, Hamit Kuday'ın, yeni doğan üçüz bebekleriyle ilgilidir. Fotoğrafçı Hamit Kuday tarafından işletilen "Foto Hamit" adlı stüdyo, şehrin bilinen müesseselerinden biridir. 18 Şubat 1948 tarihli gazetede, aynı konuyla ilgili bir yazı daha bulunmaktadır.

Ekekon'un, muhtelif sayılarında yer alan köy yazıları da ilgi çekicidir. Özellikle kasabalara ve köylere düzenlenen gezileri değerlendiren yazılar, günlerce tefrika edilmiştir. Bu yazıların en ilginçleri ise, merhum Mehmet Önder'in kaleme aldığı köy konulu köşe yazılarıdır. Günümüzde daha çok sanat tarihçiliği yönüyle tanıdığımız Mehmet Önder'in gazetede yazdığı ilk yazıları, genellikle köy yaşantısı ve kültürüyle ilgilidir. Günlerce devam eden köy yazıları, küçük bir kitapçığı doldurabilecek hacimdedir. Köylerle, kasabalarla ve özellikle Çumra ve çevresiyle ilgilenenler için, Önder'in *Ekekon*'da yayınlanan yazıları, eşsiz bir kaynaktır.

Sonuç olarak *Ekekon*'da yer alan yazılar, sadece bunlarla sınırlı değildir. Araştırmamıza dahil ettiklerimiz, sadece Konya ile ilgili kültür, sanat, folklor ve tarih konulu yazılardır. Gazetede bunlardan başka konuları ele alan yüzlerce yazı yayınlanmıştır. Listemizde yer alan yazıların yanı sıra bir de gazetede tefrika edilen romanlar, piyesler ve hikâyeler de bulunmaktadır. Bu yazılar da genellikle Konya'yla ilgilidir. Özellikle İffet Ayas'ın kaleme aldığı "Konya Kadınlığı ve Konya Evleri" başlıklı tefrika, okunup üzerinde durulması gereken bir dizi yazıdır. Bu tür yazılarda sosyal hayata, geleneklere ve göreneklere ait izlere çokça rastlamak mümkündür. İstifade edilebilecek bir başka isim, merhum Feridun Nafiz Uzluk'tur. Feridun Nafiz Uzluk, Konya'nın yetiştirdiği en önemli aydınlardan birisidir. Özellikle Halkevi'nde verdiği konferanslardan, Sadreddin Konevî'yle ilgili olanı, gazetede de yayınlanmıştır. Halkevi'nin böyle bir konferans düzenlemesi ise, dönemin şartları açısından bir hayli ilginçtir. Bu tür örnekleri çoğaltmak elbette mümkündür. Fakat konumuz bir kültür – sanat bibliyografyası olduğu için, şimdilik bu kadarıyla yetinmek istiyoruz. *Ekekon*'u incelerken, o döneme özgü şartları göz ardı etmemeliyiz. Siyasi bir partinin kurduğu ve finanse ettiği bir gazetenin, tarafsız olmasını beklemek biraz fazla iyimserlik olur.

Araştırmamızı, "Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi"nde bulunan dijital *Ekekon* koleksiyonunu tarayarak gerçekleştirdik. Konya'yla ilgili gazete, dergi, belge ve dokümanların yer aldığı arşiv, dijital ortama aktarılmış olduğu için son derece kullanışlıdır. "Konya'nın Hafızası" diye nitelendirebileceğimiz merkez, yeni gelen gazete, dergi, belge ve dokümanlar sayesinde her geçen gün zenginleşmektedir. Konya için böylesine önemli bir çalışmaya öncülük ettiği için başta kütüphane müdürü Bekir Şahin Bey olmak üzere arşivin oluşturulmasında katkısı olan herkese teşekkürü bir borç biliyoruz. Araştırmamızda, gazetede kullanılan imla kurallarını aynen almayı tercih ettik. Dolayısıyla o dönemin imla kurallarıyla günümüz arasında bir hayli fark olduğu açıktır. Gazeteler, yeni alfabe ve yeni türetilen kelimeler açısından da ayrı bir değerlendirilmeye tabi tutulmalıdır. Dil bilimciler açısından bu konu da bakir bir alandır. Türk dili konusunda araştırma yapacaklar için *Ekekon* gazeteleri, enteresan örneklerle doludur. Özellikle ilk sayılarda yer alan yeni kelime türetmeyle ilgili seri yazılar dikkat çekicidir.

YAZAR ADLARINA GÖRE EKOKON'DAKİ KONYA İLE İLGİLİ YAZILAR

A. Lebib Karan, "Güllükbaşı ve Küllükbaşı", S. 2363, s. 2, 29 Mayıs 1945.

A. Metin Halıcı, "Yarma Nahiyesi", S. 2304, s. 2, 11 Ocak 1945.

A. Şükrü Çiloğlu, "Benim Gözümle Ekekon", S. 2488, s. 1, 22 Mart 1946.

Abdülkadir Erdoğan, "Meram Bağları 1-2", S. 534/70-71, s. 3, 19-20 İkinciteşrin 1937.

Abdülkadir Erdoğan, "Sürurî 1-2", S. 534/73-74, s. 2, 23-24 İkinciteşrin 1937.

Ahmet Bilge, "Eşrefoğulları Tarihi ve Beyşehir Kılavuzu", S. 81, s. 3, 22 Haziran 1935.

Ahmet Hamdi Tanpınar, "Konya'ya Umumî Bir Bakış", S. 534-360, s. 2, 29 Birinciteşrin 1938.

Ahmet Rıza Bilge, "Konya'da Selçukîlerin Saray Bakiyesi", S. 1140, s. 3, 19 Ağustos 1939.

Aka Gündüz, "Konya'nın Bayrağı Konya'nın Marşı", S. 1138, s. 2, 17 Ağustos 1939.

Anonim, "Halkevi Yayınlar", S. 2458, s. 2, 11 Ocak 1946.

Anonim, "Kaybolan Bir Değer – Çopur İsmail", S. 2980, s. 2, 08 Haziran 1949.

Anonim, "Konya'da Cumhuriyetin 15 Yılı İçinde Başarılan İşler", S. 534-360, s. 6-10, 29 Birinciteşrin 1938.

Anonim, "Köylerde Ekekon – Çalışkan Bir Köyümüz: Kozağaç", S. 534-98, s. 3, 25 Birincikânun 1937.

Anonim, "Muhittin Usta", S. 2481, s. 2, 06 Mart 1946.

Basri Gökkaya, "Ekekon 12 Yaşına Girdi", S. 2485, s. 2, 15 Mart 1946.

Basri Gökkaya, "Esnaflarımız - Berberler", S. 2603, s. 3, 23 Aralık 1946.

Basri Gökkaya, "Esnaflarımız - Demirciler", S. 2636, s. 2, 10 Mart 1947.

Basri Gökkaya, "Prof. Dr. Nafiz Uzluk", S. 2539, s. 2, 15 Temmuz 1946.

Besim Darkot, "Konya İli Coğrafyası Hakkında 1-3", dizi yazı, S. 2468-2470, s. 2, 04-08 Şubat 1946.

Besim Darkot, "Konya Şehri Sönükleşmeye Mahkûm mudur? 1-3", S. 2482-2484, s. 2, 08-13 Mart 1946

Celâleddin Ali İmer, "Ereğli'de Bataklıklar ve İçme Suyu", S. 2646, s. 2, 02 Nisan 1947.

Celâleddin Ali İmer, "Konya'da Sel Tehlikesi ve Sulama İşleri", S. 2641, s. 2, 21 Mart 1947.

Celâlettin İmer, "Gezi Notları (1-2) – Bozkır ve Ermenek'e Doğru", S. 446-447, s. 2, 09-10 Eylül 1936.

Celâlettin İmer, "Gezi Notları (3-4) – Bozkır Sınırlarında Eski İzler", S. 450-451, s. 2, 13-15 Eylül 1936.

Celâlettin İmer, "Gezi Notları (6-7) – Yörüklerde Nüfus Meselesi ve Sanat", S. 454-455, s. 2, 18-19 Eylül 1936.

Celâlettin İmer, "Gezi Notları (8-11) – Karaman Oğlu Döşemesi, Bıçakçı Yokuşları ve Ormanları", S. 461-464, s. 2, 26-30 Eylül 1936.

Celâlettin İmer, "Gezi Notları 5 – Suğla Karaviran Gölünün Toprakları Lüberte Maymanda ve İnce Kışla Adlı Çay", S. 452, s. 2, 16 Eylül 1936.

Celalettin Kişmir, "Aşık Mehmet Hasta", S. 2926, s. 2-3, 02 Şubat 1949.

Celalettin Kişmir, "Aşık Mehmet Yakıcı", S. 2927, s. 2-3, 04 Şubat 1949.

Celalettin Kişmir, "Âşık Tahir Demiröz 1-2", S. 2932-2933, s. 2-3, 16-18 Şubat 1949.

Celalettin Kişmir, "Çopur İsmail", S. 2929, s. 2-3, 09 Şubat 1949.

Celalettin Kişmir, "Dokuma Fabrikası", S. 3096, s. 2, 02 Mart 1950.

Celalettin Kişmir, "Ereğli Gazetesi ve Gençliği", S. 3093, s. 2, 27 Şubat 1950.

Celalettin Kişmir, "Ereğli Yollarında", S. 3088, s. 2, 21 Şubat 1950.

Celalettin Kişmir, "Ereğli'nin Hali", S. 3091, s. 2, 24 Şubat 1950.

Celalettin Kişmir, "F. Nafiz Uzluk", S. 2560, s. 1, 06 Eylül 1946.

Celalettin Kişmir, "Fabrika İşçileri", S. 3101, s. 2, 10 Mart 1950.

Celalettin Kişmir, "Fabrikaya Dair", S. 3100, s. 2, 09 Mart 1950.

Celalettin Kişmir, "Konya", S. 2958, s. 2, 18 Nisan 1949.

Celalettin Kişmir, "Süt Tekkesinin Hali", S. 3032, s. 2, 21 Ekim 1949.

Celalettin Kişmir, "Tacülvezir Türbesinin Hali", S. 3031, s. 2, 17 Ekim 1949.

Celalettin Kişmir, "Türk Folklor Araştırmaları", S. 3013, s. 3, 31 Ağustos 1949.

Celalettin Kişmir, "Ziya Paşa ve Konya Valiliği", S. 2970, s. 2, 16 Mayıs 1949.

Çarıklı, "Sedirler ve Böreği", S. 2936, s. 2, 25 Şubat 1949.

E. Mamburi, "Alâeddin Tepesinin Sırları Çözülüyor", S. 1335, s. 1, 09 Birincikânun 1941.

E. Mamburi, "Kazılar Tarih Bakımından Önemli Sonuçlar Verecektir", S. 1336, s. 1, 11 Birincikânun 1941.

E. Mamburi, "Konya Şehrinin Aslı Aranırken", S. 1338, s. 1, 16 Birincikânun 1941.

Elif Naci, "Onbeş Yıllık San'at Faaliyetinden Katreler", S. 534-360, s. 4, 29 Birinciteşrin 1938.

Emin Özden, "Emin Hami Koçaş", S. 2505, s. 3, 01 Mayıs 1946.

Enver Behnan Şapolyo, "Tarihî Eserleri Koruyalım", S. 218, s. 2, 5 Birincikânun 1935.

Fakih Özlen, "Hadimli Hoca", S. 3053, s. 1, 07 Aralık 1949.

Fakih Özlen, "Yerköprü İdro Elektrik Santralı", S. 2927, s. 1, 04 Şubat 1949.

Feridun Nafiz Uzluk, "673 üncü Ölüm Yılında Şeyh Sadreddin-i Konevî 1-3", dizi yazı, S. 2696-2698, s. 2-3, 28-30 Temmuz, 01 Ağustos 1947.

Feridun Nafiz Uzluk, "Konya'da Selçuklular Devri Eserleri İçin Akademi Açılmalıdır", S. 2718, s. 2-3, 22 Eylül 1947.

Feridun Nafiz Uzluk, "Konya'yı İlgilendiren Değerli Bir Eser (Selçukname) 1-4", S. 2724-2728, s. 3,4, 06-13 Ekim 1947.

Feridun Nafiz, "Mevlânanın Mektupları Münasebetile", S. 534-243, s. 2, 16 Haziran 1938.

Ferruh Sanır, "Konya ve Çevresini Nasıl Tanıyorlar ve Nasıl Tanıtıyorlar? 1-8", dizi yazı, S. 2445-2449, 2456, 2460, s. 2, 12-21, 26, 31 Aralık, 07, 18 Ocak 1945.

Fuat Tuygan, "Konya'da Basın Hürriyeti", S. 2452, s. 2-3, 28 Aralık 1945.

G. Totaysalgır, "Köy Tetkikleri – Başarılar 3-4", S. 534/286-287, s. 3, 04-05 Ağustos 1938.

G. Totaysalgır, "Köy Tetkikleri – Kuzören Köyü 1-2", S. 534/282-283, s. 3, 30 Temmuz-01 Ağustos 1938.

H. A., "Sinemalarımızın Hâli", S. 534-466, s. 3, 09 Mart 1939.

H. F. Turgal, "Konya Irva ve İska Tarihine Aid Mühim Bir Hüküm Sureti 1-2", S. 53/195-196, s. 2, 21-22 Nisan 1938.

H. Fehmi Turgal, "Camiütdüvele Göre Karamanlılar 1-8", S. 534/95-97, 99-103, s. 2, 22-31 Birincikânun 1937.

Hüseyin Namık O., "Mevlâna'nın Ressamları", S. 2470, s. 2, 11 Şubat 1946.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Açlık Grevi Yaparak Ölen Bir Konya Valisi", S. 534-303, s. 3, 24 Ağustos 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Bozkır Altın Madeni Bulgar Dağından Daha Zengindir", S. 534-93, s. 2, 20 Birincikânun 1937.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Bozkır Madenlerinin Zenginliğini Gösteren Yeni Bir Vesika", S. 534-227, s. 3, 28 Mayıs 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Cumhuriyetin Tarih Yolundaki Eserleri", S. 534-360, s. 5, 29 Birinciteşrin 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Eski Devir Ramazanlarında Cerciler", S. 534-78, s. 2, 29 İkinciteşrin 1937.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Eski Türklerde Madencilik", S. 534-71, s. 2, 20 İkinciteşrin 1937

İbrahim Hakkı Konyalı, "Kınacı Danişment Oğlu Mahmut Mescidi 1-2", S. 2226-2227, s. 2, 04, 06 Temmuz 1944.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Konya – Bozkır Madenleri 1-2", S. 534/111, 115, s. 2-4, 10-

14 İkincikânun 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Konyada Yavuzun Çeşmesi", S. 2219, s. 2, 17 Haziran 1944.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Selçukluların ve Karaman Oğullarının Konya'da Tatbik Ettikleri Kanunlar 1-4", dizi yazı, S. 534/328-331, s. 3, 22-26 Eylül 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Sille Adını Nereden Aldı?", S. 534-105, s. 2, 03 İkincikânun 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Takyeli Dağ Adını Nereden Aldı?", S. 534-68, s. 2, 17 İkinciteşrin 1937.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Tarih Sergisinde Konya Eserleri", S. 534-43, s. 2, 18 Birinciteşrin 1937.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Tarihte Anadolu Madenleri ve Eski Nakil Vasıtaları 1-3", dizi yazı, S. 534/242-244, s. 3, 15-17 Haziran 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Tarihte Konya Güherçile Kârhanesi", S. 534-181, s. 2, 05 Nisan 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Topkapı Sarayında Konyalı Ak Ağalar ve Beşerin İlk Hadımı", S. 534-362, s. 3, 01 İkinciteşrin 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Türk Mumyacılığı Konya, Aksaray ve Amasya'daki Türk Mumyaları", S. 534-50, s. 3-4, 26 Birinciteşrin 1937.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Türklerin Madenciliği ve Bozkır Altın Madenleri 1-3", S. 534/37-39, s. 2, 11-13 Biriciteşrin 1937.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Üçüncü Selim Zamanında Bozkır ve Bereketlu Madenleri Bir İdarede Birleştirildi", S. 534-241, s. 3, 14 Haziran 1938.

İbrahim Hakkı Konyalı, "Yurttaki Madenleri Gösteren İki Mühim Vesika", S. 534-228, s. 3, 30 Mayıs 1938.

İhsan Hınçer, "Folklor Postası", S. 2336, s. 3, 27 Mart 1945.

İhsan Hınçer, "Konya Evleri", S. 2740, s. 3, 14 Kasım 1947.

İhsan Hınçer, "Konya Lisesi Mezunları Cemiyeti 1-3", S. 2684-2686, s. 2, 30 Haziran, 02-04 Temmuz 1947.

İhsan Torol, "Konya Erkek Sanat Enstitüsü 46 Yaşına Girerken Teknik Öğretime Kısa Bir Bakış 1-2", S. 2573-2574, s. 2, 07-09 Ekim 1946.

İhsan Ünüvar, "Alâeddin Tepesi", S. 2232, s. 2-3, 18 Temmuz 1944.

İsfendiyar Baruönü, "Konya İntibaları", S. 2479, s. 2-3, 01 Mart 1946.

Kâzım Gürel, "İlimizde Yeni İlçeler Kurulmasına İhtiyaç Vardır", S. 2620, s. 1-3, 31 Ocak 1947.

Kemal Akça, "Bozkırı Tanıyalım 1-2", S. 2493-2494, s. 2, 03-05 Nisan 1946.

Kemal Akça, "İhmal Edilen İlçe: Bozkır", S. 2811, s. 3-4, 28 Nisan 1948.

Kemal Altan, "Beyşehir'in Kurucusu Eşref Oğlu Emir Süleyman ve Eserleri", S. 2834, s. 2, 21 Haziran 1948.

M. Arpaç, "Mektubatı Mevlâna Dolayısile", S. 534-223, s. 3-4, 23 Mayıs 1938.

M. Çankaya, "Toros Dağlarından Ekekon'a Mektuplar 1-22", Dizi Yazı, S. 82-121, s. 3, 23 Haziran 1935-08 Ağustos 1935.

M. Ferit Uğur, "Abdullah Kemal Paşa ve Hatunsaray", S. 166, s. 2, 2 Birinciteşrin 1935.

M. Ferit Uğur, "Konya'yı İlgilendiren Mühim Bir Kitap – Mevlâna'nın Mektupları", S. 534-3, s. 3, 01 Eylül 1937.

M. Ferit Uğur, "Şair Hasan Rüştü 1-3", S. 259-261, s. 2, 28 İkincikânun 1936-30 İkincikânun 1936.

M. Havfi Kendi, "Coğrafyada, Tarihte Bugünkü Konya Adlı Kitap Hakkında 1-3", S. 2056-2058, s. 2, 22-23,27 Mayıs 1943.

M. Mesut – M. Ferit, "Selçuklu Veziri Sahip Ata ile Oğullarının Hayat ve Eserleri 1-2", S. 162-163, s. 2, 27-28 Eylül 1935.

M. Mesut, "Doğanhisarı Cumhuriyetin On İkinci Yıldönümünü Nasıl Kutluladı?", S. 192, s. 3, 5 İkinciteşrin 1935.

M. Muhlis Koner, "Büyük Bir Kayıp - Hamdi Oğlu Abdülkadir Erdoğan Hakkın Rahmetine Kavuştu", S. 2291, s. 2, 12 Birincikânun 1944.

M. Muhlis Koner, "Halkevi Üç Yıllık Çalışma Programı ve Konya Tarihi", S. 2344, s. 2,14 Nisan 1945.

M. Muhlis Koner, "Halkodaları", S. 2350, s. 2, 28 Nisan 1945.

M. Muhlis Koner, "Müzeyi Ziyaret", S. 2312, s. 2, 30 Ocak 1945.

M. N. Güntel, "Dede Bahçesi", S. 534-278, s. 2, 26 Temmuz 1938.

M. Nahit Karabağlı, "Akşehir", S. 2365, s. 2-3, 02 Haziran 1945.

M. Nedim Güntel, "Âşık Mehmet Ağa", S. 2780, s. 2, 16 Şubat 1948.

M. Turhan Tan, "Konya'nın Unutamayacağı Günler ve Sözler", S. 534-360, s. 3, 29 Birinciteşrin 1938.

M. Turhan Tan, "On Yedinci Asırda Konya", S. 534-154, s. 2, 04 Mart 1938.

Mahmut R.Gazimihal,"Eski Konak Piyanistleri 1-2",S. 27492750, s. 2, 05, 08 Aralık 1947.

Mahmut R. Gazimihal, "Kaşık Oyunları", S. 2809, s. 2, 23 Nisan 1948.

Mahmut R. Gazimihal, "Konya Müzik Koleji 7-8", S. 2676-2677, s. 2-3, 11-13 Haziran 1947.

Mahmut R. Gazimihal, "Konya Saz Şairleri", S. 2744, s. 2, 24 Kasım 1947.

Mahmut R. Gazimihal, "Konya'nın Müzik Hareketi 1-2", S. 2653-2654, s. 2, 18-21 Nisan 1947.

Mahmut R. Gazimihal, "Konya'ya Yaraşacak Müzik Okulu - 6", S. 2671, s. 2-3, 30 Mayıs 1947.

Mahmut R. Gazimihal, "Musiki Sevenler Cemiyeti", S. 2801, s. 1, 05 Nisan 1948.

Mahmut R. Gazimihal, "Musikici ve Afiş!", S. 2745, s. 2, 26 Kasım 1947.

Mahmut R. Gazimihal, "Müzik Yeniliği Karşısında Gençler ve Yaşlılar 3", S. 2659, s. 2, 02 Mayıs 1947.

Mahmut R. Gazimihal, "Yaşlı Musikiseverlerle Baş Başa 4-5", S. 2662, 2664, s. 2-3, 09, 14 Mayıs 1947.

Mehmet Önder, "Akviran Nahiyesi", S. 2324, s. 2, 27 Şubat 1945.

Mehmet Önder, "Alibey Hüyüğü Köyü", S. 2376, s. 2, 28 Haziran 1945.

Mehmet Önder, "Beyşehir Gölünde Balıkçılık", S. 2347, s. 2, 21 Nisan 1945.

Mehmet Önder, "Bir Köy Ocağında Neler Gördüm", S. 2336, s. 2, 27 Mart 1945.

Mehmet Önder, "Bizim Köy", S. 2723, s. 3, 03 Ekim 1947.

Mehmet Önder, "Çumra Gelişim Yolunda", S. 2562, s. 2, 11 Eylül1946.

Mehmet Önder, "Çumra Mektubu", S. 2379, s. 2, 05 Temmuz 1945.

Mehmet Önder, "Çumra ve Su", S. 2535, s. 2, 05 Temmuz 1946.

Mehmet Önder, "Dinek Nahiyesi", S. 2310, s. 2, 25 Ocak 1945.

Mehmet Önder, "Ekekon'un Düşündürdükleri", S. 2792, s. 2, 15 Mart 1948.

Mehmet Önder, "Folkloru Nasıl Toplayabiliriz", S. 2348, s. 2, 24 Nisan 1945.

Mehmet Önder, "Folklorumuzu Toplayalım", S. 2312, s. 3, 30 Ocak 1945.

Mehmet Önder, "Gençlik ve Köy Davası", S. 2779, s. 2, 13 Şubat 1948.

Mehmet Önder, "Hakiki Köycülüğümüz", S. 2683, s. 3, 27 Haziran 1947.

Mehmet Önder, "İvrizli Genç Şairler", S. 2546, s. 2, 31 Temmuz 1946.

Mehmet Önder, "Karkın Köyü", S. 2317, s. 2, 10 Şubat 1945.

Mehmet Önder, "Konya ve Evliya Çelebi", S. 2668, s. 2, 23 Mayıs 1947.

Mehmet Önder, "Köy Kızları", S. 2548, s. 2-3, 05 Ağustos1946.

Mehmet Önder, "Köy Okulu ve Öğretmeni", S. 2650, s. 2, 11 Nisan 1947.

Mehmet Önder, "Köy Öyle Bir Hazinedir

ki..", S. 2554, s. 2, 19 Ağustos1946.

Mehmet Önder, "Köy Temizliği", S. 2413, s. 3, 26 Eylül 1945.

Mehmet Önder, "Köy ve Köylü", S. 2361, s. 2, 24 Mayıs 1945.

Mehmet Önder, "Köy Yolu", S. 2542, s. 2, 22 Temmuz 1946.

Mehmet Önder, "Köy Yolu", S. 2687, s. 3, 07 Temmuz 1947.

Mehmet Önder, "Köycülük ve Enstitülüler", S. 2545, s. 2, 29 Temmuz 1946.

Mehmet Önder, "Köyde Bir Nişan Merasimi", S. 2341, s. 2, 07 Nisan 1945.

Mehmet Önder, "Köyden Uzaklaşanlar", S. 2389, s. 2, 28 Temmuz 1945.

Mehmet Önder, "Köye Dair", S. 2632, s. 3, 28 Şubat 1947.

Mehmet Önder, "Köye ve Köylüye Dair", S. 2553, s. 2, 16 Ağustos1946.

Mehmet Önder, "Köyler Kalkınırken", S. 2480, s. 3, 04 Mart 1946.

Mehmet Önder, "Köylerde Evlenmeler", S. 2592, s. 2, 27 Kasım 1946.

Mehmet Önder, "Köylerimizde Düzenli Çalışma", S. 2659, s. 2, 02 Mayıs 1947.

Mehmet Önder, "Köylerimizde Halk Şairleri", S. 2397, s. 3, 16 Ağustos 1945.

Mehmet Önder, "Köylerimizi Ağaçlandıralım", S. 2315, s. 3, 06 Şubat 1945.

Mehmet Önder, "Köylü Beslenebiliyor mu?", S. 2669, s. 2, 26 Mayıs 1947.

Mehmet Önder, "Köylü Genç", S. 2367, s. 2, 07 Haziran 1945.

Mehmet Önder, "Köylünün Hayat Seviyesi", S. 2653, s. 2, 18 Nisan 1947.

Mehmet Önder, "Köylüyü Yanlış Görüş", S. 2364, s. 2, 31 Mayıs 1945.

Mehmet Önder, "Köyü Sevmeliyiz", S. 2536, s. 2, 08 Temmuz 1946.

Mehmet Önder, "Memleketimizi Geziyoruz 1-2", S. 2338-2339, s. 2, 31 Mart-03 Nisan 1945.

Mehmet Önder, "Mevlâna Türbesinde", S. 2286, s. 2, 25 İkinciteşrin 1944.

Mehmet Önder, "Silleli Âşık Mansur", S. 2508, s. 2, 08 Mayıs 1946.

Mehmet Önder, "Sillenin Halk Şairleri", S. 2727, s. 2-3, 10 Ekim 1947.

Mehmet Önder, "Susuz Köyler", S. 2415, s. 2, 01 Ekim 1945.

Mehmet Önder, "Türk Köylüsü", S. 2543, s. 2, 24 Temmuz 1946.

Mehmet Önder, "Vah Zavallı Sille Vah!..", S. 2721, s. 2, 29 Eylül 1947.

Mehmet Önder, "Yıkık Köyler", S. 2368, s. 2, 09 Haziran 1945.

Muhtar Sahir, "Âşık Mehmet Yakıcı", S. 3076, s. 2, 30 Ocak 1950.

Muhtar Sahir, "Selçuk Üniversitesi", S. 3077, s. 2, 01 Şubat 1950.

Muvaffak Sami Onat, "Konya Müzesi 20 Yaşında", S. 2640, s. 1, 19 Mart 1947.

Muzaffer Arkan, "Büyük Müzikolog Mahmut R. Gazimihal'in Hatıralarından", S. 2760, s. 3, 31 Aralık 1947.

Muzaffer Arkan, "Değerli Bir Müzisyenimiz (Mahmut Ragıp Gazimihal) 1-2", S. 2738-2739, s. 3, 10, 12 Kasım 1947.

Muzaffer Arkan, "Konya'nın Müzik İstidatları", S. 2709, s. 3, 01 Eylül 1947.

Muzaffer Erdoğan, "On Altıncı Asır Sonlarında Ereğli", S. 2925, s. 2, 31 Ocak 1949.

Muzaffer Erdoğan, "On Altıncı Asır Sonlarında Ilgın 1-2", S. 2953-2954, s. 2-3, 06-08 Nisan 1949.

Muzaffer Erdoğan, "On Altıncı Asır Sonlarında Karapınar 1-2", S. 2937-2938, s. 2, 28 Şubat-02 Mart 1949.

Muzaffer Erdoğan, "Tanzimat Devri Arifesinde Bozkır ve Konya Valisi Pekmezci Mehmet Paşa", S. 2894, s. 2-3, 19 Kasım 1948.

Münir Aktepe, "Konya Hakkında", S. 2851, s. 2, 30 Temmuz 1948.

N. Aras, "Konya Harası", S. 2589, s. 2, 20 Kasım 1946.

Naci Fikret Baştak, "Konyanın Eski Günleri – Eski Kışlar ve Kış Geceleri 1-6", dizi yazı, S. 534/414-419, s. 3, 03-09 İkincikânun 1939.

Naci Fikret Baştak, "Konyanın Eski Günleri – Horozlu Hanla Musalla Bağları Arasında Yapılan Muharebe", S. 534-365, s. 3, 04 İkinciteşrin 1938.

Naci Fikret Baştak, "Konyanın Eski Günleri -Sidamaradan Gelen Taş 1-2", S. 534/431-432, s. 2, 23-24 İkincikânun 1939.

Naci Fikret Baştak, "New York Sergisinde Konya – Mulajı Amerika'ya Gönderilecek Olan İvriz – İbriz Eti Âbidesi 1-3", dizi yazı, S. 534/341-343, s. 3, 07-10 Birinciteşrin 1938.

Nafiz Danışman, "Bir Coğrafya Bakışile Sille Kasabası ve Civarı 1-5", S. 221-236, s. 2, 8 Birincikânun 1935-27 Birincikânun 1935.

Namık Ayas, "Ankara – Konya – Antalya Hattı", S. 2270, s. 2, 17 Birinciteşrin 1944.

Namık Ayas, "Büyük Mimarın Mezarı (Mimar Muzaffer)", S. 2812, s. 2, 30 Nisan 1948.

Namık Ayas, "Çaltepe'den Tuz Gölü'ne 1-8", dizi yazı, S. 2253-2267, 2272, s. 2, 02 Eylül-10, 21 Birinci Teşrin 1944.

Namık Ayas, "Ekekon'un Yaş Günü", S. 2485, s. 2, 15 Mart 1946.

Namık Ayas,"Ereğli-İvriz Köy Enstitüsü 15", dizi yazı,S.2666-2670,s.2,19-28 Mayıs 1947.

Namık Ayas, "Ereğli 1-2", S. 2722, 2724 s. 2, 01, 06 Ekim 1947.

Namık Ayas, "Erkek Sanat Enstitüsü", S. 2661, s. 2, 07 Mayıs 1947.

Namık Ayas, "Eski Eserler, Müsavi Konya", S. 2998, s. 2, 20 Temmuz 1949.

Namık Ayas, "Gezi Notları-Öğretmenler Beyşehir Yolunda", S.405,s.3,23 Temmuz 1936.

Namık Ayas, "Halkevinde Bir Toplantı- Arif Şahap Öktem", S. 2042, s. 2, 20 Nisan 1943.

Namık Ayas, "Ilgın Gezisi 1-3", dizi yazı, S. 2483-2484, 2487, s. 3, 11-13, 20 Mart 1946.

Namık Ayas, "Konya Ereğlisi", S. 2658, s. 2, 30 Nisan 1947.

Namık Ayas, "Konya Hava Alanı", S. 2635, s. 1, 07 Mart 1947.

Namık Ayas, "Konya Kız Sanat Enstitüsü", S. 2596, s. 2, 06 Aralık 1946.

Namık Ayas, "Konya Memleket Hastanesi", S. 2607, s. 2-3, 01 Ocak 1947.

Namık Ayas, "Konya Şehrinin İmar Plânı Yapılırken", S. 2228, s. 3, 08 Temmuz 1944.

Namık Ayas, "Konya Verem Dispanseri", S. 3023, s. 2, 23 Eylül 1949.

Namık Ayas, "Meram Suyu", S. 2999, s. 2, 22 Temmuz 1949.

Namık Ayas, "Meramı Düşünmek Zamanıdır", S. 2191, s. 2, 13 Nisan 1944.

Namık Ayas, "Millî Kütüphane Kurulurken", S. 2771, s. 2, 26 Ocak 1948.

Namık Ayas, "Şükrü Doruk", S. 2135, s. 3, 27 İkinciteşrin 1943.

Nevzat Ayas, "Konya Üniversitesi", S. 2481, s. 1, 06 Mart 1946.

Nevzat Ayas, "Konyamız", S. 2449, s. 1, 21 Aralık 1945.

Nevzat Ayas, "On İki Yaşın Manâsı", S. 2492, s. 1, 01 Nisan 1946.

Nevzat Ayas, "Selçuk Üniversitesi", S. 3080, s. 2, 08 Şubat 1950.

Nevzat Ayas, "Selçuk Üniversitesi", S. 3109, s. 1, 20 Mart 1950.

Niyazi Çıtakoğlu, "Konya – Beyşehir Çöküntü Sahaları ve Aralarındaki Eşik Arazi 1-7", S. 534/215-221, s. 3, 14-21 Mayıs 1938.

Nuriye Türker, "İlkokullar İçin Konya", S. 534-128, s. 4, 29 İkincikânun 1938.

O. Ş. Uludağ, "Yerli Sazlarımız", S. 2486, s. 2, 18 Mart 1946.

Ömer Liva Türkmen, "Konya Ovasında Sulama İşleri 1-2", S. 2070-2071, s. 2-3, 24, 26 Haziran 1943.

R. Çavdarlı, "Konyadaki Hiyeroglif Yazılar 1-3", dizi yazı, S. 534/191-193, s. 2, 16-19 Nisan 1938.

Rıza Çavdarlı, "Tarihten Evvel Konya ve

Sakinleri 1-3", dizi yazı, S. 534/175-177, s. 3, 29-31 Mart 1938.

Rıza Evci, "Yersel Araştırmalar – Bir Coğrafya Bakışile Sille", S. 237, s. 2, 31 Birincikânun 1935.

Rüştü Erden, "Soğla Gölü Meselesi", S. 2657, s. 2, 28 Nisan 1947.

Rüştü Ergen, "Seydişehirli Mahmut Esat Efendi", S. 3116, s. 2, 28 Mart 1950.

S. Çankırı, "Gilisira Köyü", S. 534-166, s. 3, 18 Mart 1938.

S. Çankırı, "Obruk Kamunu Çalışıyor", S. 534-200, s. 3, 27 Nisan 1938.

S. R. Karatay, "Yeni Bir Kitap – Hasan Rüştü Hayatı ve Eserleri", S. 534-15, s. 3, 15 Eylül 1937.

Sami Başbudak, "Tarihsel Araştırmalar – Ereğli", S. 185, s. 2, 25 Birinciteşrin 1935.

Selâhaddin Güngör, "Elli Sene Evvelki Konya", S. 534-360, s. 3, 29 Birinciteşrin 1938.

Suad Abanazır, "Selçuk Üniversitesi", S. 3082, s. 1, 13 Şubat 1950.

Suat Yeşilyurt, "Ekekon Yazarları", S. 2485, s. 2, 15 Mart 1946.

Suat Yeşilyurt, "Eski Eserlerimiz Ne Haldedir? 1-6", dizi yazı, S. 2812-2817, s. 2, 30 Nisan, 03-12 Mayıs 1948.

Suat Yeşilyurt, "Kaybolan Şehir – Sille Ne İdi – Ne Oldu – Ne Olacak? 1-3", dizi yazı, S. 2699-2701, s. 1, 04-08 Ağustos 1947.

Ş. K. "Yeni Sinemanın Duvar ve Gazete İlânları", S. 2754, s. 3, 17 Aralık 1947.

Şeref Kişmir, "Konya'daki Abideler", S. 2608, s. 2-3, 03 Ocak 1947.

Talât Mümtaz Yaman, "200 Sene Evvel Konya – Uluslu İbrahim Hamdi Efendiye Göre 1-5", dizi yazı, S. 534/255-260, s. 3, 30 Haziran-05 Temmuz 1938.

Tekyıldız, "Şems Mezarlığı Kaldırılırken", S. 2191, s. 3, 13 Nisan 1944.

Tevfik Atay, "Yavşan Tuzlasında Bir Gün", S. 534-96, s. 4, 23 Birincikânun 1937.

Turgut, "Argıthanı", S. 534-142, s. 3, 18 Şubat 1938.

Turgut, "Çiğil", S. 534-156, s. 2, 07 Mart 1938.

Turgut, "Gene Suğlalar", S. 534-202, s. 2, 29 Nisan 1938.

Turgut, "Tarihte Konya Selleri", S. 534-91, s. 2, 17 Birincikânun 1937.

Turgut, "Top, çevgân ve cirid", S. 534-92, s. 2, 18 Birincikânun 1937.

V. A. Gordelevski, "Konya İrva ve Iska Tarihine Dair Materyaller 1-9", S. 534/182-190, s. 2, 06-15 Nisan 1938.

Y. Kozan, "Konya Bayındırlık Yolunda", S. 2478, s. 3, 27 Şubat 1946.

Yusuf Akyurt, "Konya Şehri ve Rum Selçukîleri Hakkında Tarihî Malûmat 1-4", dizi yazı, S. 1-4, s. 2, 14-22 Mart, 15 Nisan 1935.

Yusuf Akyurt, "Konya Şehri ve Rum Selçukîleri Hakkında Tarihî Malûmat 5 (Gevele Kalesi)", S. 29, s. 3, 22 Nisan 1935.

Yusuf Aykut, "Taşa Dil Veren San'atkâr Mimar Sinan ve Konya'daki Eserleri", S. 1335, s. 3, 11 Nisan 1940

Z. Gündüzalp, "Ermenek Çalışkan Bir Evlâdını Kaybetti (Hami Koçaş)", S. 2353, s. 2, 05 Mayıs 1945.

Zeki Oral, "Akşehir'deki İmaret Camii Ne Zaman Yapıldı? 1-2", S. 2611-2612, s. 2, 10-13 Ocak 1947.

Zeki Oral, "Alâeddin'in İmarına Doğru", S. 2628, s. 1-3, 19 Şubat 1947.

Zeki Oral, "Konya'da Selçuk Üniversitesi", S. 3108, s. 1, 18 Mart 1950.

Ziya Çalık, "Abideler Onarılırken", S. 534-216, s. 2, 16 Mayıs 1938.

Ziya Çalık, "Alâettin Tepesi Altında Sığınak Olur mu? ", S. 1141, s. 2, 21 Ağustos 1939.

Ziya Çalık, "Çalgılı Kahve", S. 1219, s. 2, 23 İkinciteşrin 1939.

Ziya Çalık, "Çumra'da Bir Gün", S. 1199, s. 2, 26 Birinciteşrin 1939.

Ziya Çalık, "Güzel Sanatlar", S. 1432, s. 2, 07 Ağustos 1940.

Ziya Çalık, "Halkevi", S. 1217, s. 2, 21 İkinciteşrin 1939.

Ziya Çalık, "Halkevimiz", S. 1218, s. 2, 22 İkinciteşrin 1939.

Ziya Çalık, "Hocaköy Dabağhaneleri", S. 1288, s. 2, 16 Şubat 1940.

Ziya Çalık, "Hükûmet Konağının Çevresi", S. 534-524, s. 3, 16 Mayıs 1939.

Ziya Çalık, "Ilgın Bataklığı", S. 1197, s. 2, 24 Birinciteşrin 1939.

Ziya Çalık, "Ilgın Kaplıcaları", S. 1564, s. 2, 14 İkincikânun 1941.

Ziya Çalık, "İplikçi'nin Restorasyonu Bitti", S. 1165, s. 2, 18 Eylül 1939.

Ziya Çalık, "Jeoloji ve Su Vaziyetine Göre Meram Deresi 1-9", dizi yazı, S. 534/109-110, 112-114, 117-118, 120-121, s. 2, 07-21 İkincikânun 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti 1", S. 534-126, s. 3, 27 İkincikânun 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Malas ve Bilecik) 2", S. 534-127, s. 3, 28 İkincikânun 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Modern Bir Köy Başhüyük) 3", S. 534-129, s. 3, 31 İkincikânun 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Dikmenden Obruklara) - 4", S. 534-130, s. 3, 01 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Gayser Kuyuları) 5", S. 534-131, s. 3, 02 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Zıvarık) 6", S. 534-133, s. 2, 04 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Yaylalardan Geçerken) 7", S. 534-134, s. 2, 05 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Obruklar) 8", S. 534-135, s. 2, 07 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Obruk Gölü Önünde) 9", S. 534-136, s. 2, 08 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti(Serap) 10",S.534-137,s.2,09 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Karapınara Girerken) 11", S. 534-138, s. 2, 10 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Karapınar) 12", S. 534-139, s. 2, 15 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Mimar Sinan'ın Üç Eseri) 13", S. 534-146, s. 3, 23 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Sinan'ın Eserleri) 14", S. 534-147, s. 2, 24 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Borcu ve Dilencisi Olmayan Bir Köy - Karapınar) 15", S. 534-149, s. 3, 26 Şubat 1938.

Ziya Çalık, "Konya Ovası Çevresinde Bir Gezinti (Tabiî Asfalt yol) 16", S. 534-151, s. 3, 01 Mart 1938.

Ziya Çalık, "Konyamız Ankara Gibi Güzel Bağçelere Kavuşacak", S. 1129, s. 3, 07 Ağustos 1939.

Ziya Çalık, "Koyun – Ağıl - Su", S. 1313, s. 2, 16 Mart 1940.

Ziya Çalık, "Küllükbaşı'nın Islâhı", S. 1196, s. 2, 23 Birinciteşrin 1939.

Ziya Çalık, "Mahalle İsimleri", S. 1309, s. 2, 12 Mart 1940.

Ziya Çalık, "Meram Suyunun Artması", S. 1414, s. 2, 17 Temmuz 1940.

Ziya Çalık, "Meram Suyunun Arttırılması Kabil midir?", S. 1416, s. 2, 19 Temmuz 1940.

Ziya Çalık, "Meram Suyunun Değeri", S. 2134, s. 2, 25 İkinciteşrin 1943.

Ziya Çalık, "Meram'ı İhya Edemez miyiz?", S. 534-485, s. 2, 31 Mart 1939.

Ziya Çalık, "Meramın İmarı 1-2", S. 1330-1131, s. 2, 05-06 Nisan 1940.

Ziya Çalık, "Mezarlık - Yol", S. 1222, s. 2, 27 İkinciteşrin 1939.

Ziya Çalık, "Ova Sulanacak!", S. 1316, s. 2, 19 Mart 1940.

Ziya Çalık, "Sanat Okulunun Önü", S. 1489, s. 2, 12 Birinciteşrin 1940.

Ziya Çalık, "Selçukların Son Sarayı", S. 1131, s. 2, 09 Ağustos 1939.

Ziya Çalık, "Sille Seli", S. 1396, s. 2, 26 Haziran 1940.

Ziya Çalık, "Sille Yolu", S. 1353, s. 2, 06 Mayıs 1940.

Ziya Çalık, "Su İşlerimiz Yürüyen Davadır", S. 1139, s. 2, 18 Ağustos 1939.

Ziya Çalık, "Şehir Garajı", S. 1148, s. 2, 29 Ağustos 1939.

Ziya Çalık, "Şehir Gazinosu", S. 1433, s. 2, 08 Ağustos 1940.

Ziya Çalık, "Şehir Hamamları", S. 1402, s. 2, 03 Temmuz 1940.

Ziya Çalık, "Toroslarda 12 Gün 1-47", dizi yazı, S. 534/21-29, 40, 44-49, 51-67, 68-69, 72-73, 75-77, 78-88, 91-95, 97, 100-104, 106, s. 3-4, 22 Eylül 1937-04 İkincikânun 1938.

Ziya Çalık, "Yeni Meram Yolunun Kenarları", S. 1190, s. 2, 17 Birinciteşrin 1939.

Ziya Çalık, "Zindan Kale Yapı Kooperatifi 1-2", S. 1135-1136, s. 2, 14-15 Ağustos 1939.

BİR UYGULAMA GAZETESİ OLARAK *SELÇUK İLETİŞİM*

Emre Osman OLKUN

1983 yılında İstanbul Kadıköy'de doğdu. İlk, orta ve lise eğitimini İstanbul'da tamamladıktan sonra, 2003 yılında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü kazandı. Öğrencilik yıllarında İletişim Fakültesi Uygulama Gazetesi Selçuk İletişim'de, muhabir, sayfa sorumlusu ve editör yardımcılığı görevlerini yaptı. Aynı zamanda Selçuk Üniversitesi Halkla İlişkiler ve Basın Koordinatörlüğü'nde (sonraki adı Kurumsal İletişim Koordinatörlüğü) 3 sene çalıştı. Selçuk Üniversitesi kurumsal dergisi olan Selçuk Bakış dergisinde muhabir ve yazı işleri müdürü olarak çalıştı. 2008 yılında İletişim Fakültesi'nden mezun oldu. 2009 yılında Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Bölümü'nde yüksek lisansa başladı. 2010 yılında bu bölümde Araştırma Görevlisi oldu. Halen Selçuk İletişim gazetesi yazı işleri müdürü olarak çalışmaya devam etmektedir.

ÖZET

Gazetecilik eğitimi için uygulama yapma, en az kuramsal eğitim kadar önem taşımaktadır. Sayıları yıldan yıla artan iletişim fakültelerinin önemli sorunlarından biri de uygulamalı eğitime yeteri kadar önem verilmemesidir. İletişim fakülteleri, özellikle gazetecilik bölümü öğrencilerinin medya sektörüne, iş hayatına hazır hale gelebilmeleri için eğitim süreleri boyunca pratik yapmaları gerekmektedir. Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi uygulama gazetesi olan Selçuk İletişim bu amaçla, 1997 yılından beri gazetecilik bölümü öğrencilerine bu imkânı sunmaktadır. Bugüne kadar yüzlerce öğrenciye pratik yapma fırsatı tanıyan gazete, sektöre hazır, tecrübeli öğrenciler yetiştirmektedir. Aylık olarak basılan Selçuk İletişim, yerel ve ulusal yarışmalardan aldığı onlarca ödülle de alanında öne çıkmıştır.

Anahtar Sözcükler: İletişim fakülteleri, gazetecilik eğitimi, uygulama birimi, gazete.

THE JOURNALISM DEPARTMENT'S STUDENTS *SELÇUK İLETİŞİM*

ABSTRACT

Beside its theorical education, journalism education has importance in term of practical education. Communication Faculties whose numbers increase steadily year by year have a big problem about importance of practical education. The students of communication faculties and especially journalism departments should make practice in their education life for getting good positions in media sector. Selçuk İletişim which is practice department of Selçuk University

Communication Department has provided practice possibility to the journalism department's students since 1997. Providing a practice possibility to a lot of students so far, Selçuk İletişim prepare qualified and ready students to media sector. Selçuk İletişim is published monthly and being awarded by local and national competition, Selçuk iletişim has become well-known in media sector.

Keywords: Communication faculties, journalism education, department of practice, newspaper.

GİRİŞ

Türkiye'de; iletişim fakülteleri sayısındaki artış ve 1980 sonrası iletişim sektöründe yaşanan gelişmelerin, iletişim ve gazetecilik eğitimi üzerine yapılan tartışmalara hız kazandırdığı söylenebilir. Her ne kadar gazetecilik eğitimi üzerine yapılan çalışmalar sınırlı ise de, nasıl bir gazetecilik eğitimi sorusuna, iletişim alanındaki sorunlara karşı duyarlı olan akademisyenler tarafından cevap arandığı ortadadır. Ancak, gazetecilik eğitiminin normatif anlamda nerede olması gerektiğine ilişkin sorulara cevap bulmanın güçlüğü dikkate alındığında, söz konusu eğitimin temel amacının ne olduğunu sorgulayarak bir değerlendirme yapmak, daha iyi bir yaklaşım gibi görünmektedir (Terkan ve Balcı, 2007: 42).

Bugün iletişim fakülteleri, gazetecilik okullarının kuruluşuna yol açan ve sektörden gelen baskıyı hâlâ hissetmektedirler. İletişim eğitimi veren fakültelerde uygulamalı ve kuramsal dersler arasındaki dengenin nasıl kurulacağına ilişkin soru henüz cevaplanabilmiş değildir. Tartışma platformunda kuramsal dersler azalsın ve ders programları medya sektörünün talep ettiği doğrultuda oluşturulsun şeklindeki eğilimler kadar, bu fakültelerin asli misyonunun sektöre eleman kazandırmak olmadığını savunan eğilimler de mevcuttur (Tılıç,2001:99).

Henüz bu eğilimlerden biri diğerine ağır basmış değildir. Zira üniversite bünyesi içinde, bilimsel ve akademik kaygılardan arındırılmış bir eğitim-öğretim faaliyeti sürdürmenin imkânı (meslek yüksekokulu olarak düzenlenmiş kurumlar dışında) yoktur. Her şeyden önce Türkiye'deki akademik personel yetiştirme geleneği, böyle bir eğilimi saf dışı bırakmaktadır (Mutlu, 2005: 71).

Söz konusu bu tartışmaların daha fazla uzaması, hâlihazırda eğitim gören öğrencilerin yaşadığı sorunlara bir çözüm olacak gibi görünmemektedir. Bu noktada bir orta yolun bulunması yani teorik eğitimle uygulamalı eğitimin dengeli bir biçimde iletişim fakültelerinin eğitim politikalarına yansıtılması en akılcı çare gibi görünmektedir. Dolayısıyla aldığı teorik eğitimle bir sosyal bilimci şuuruyla hareket edebilen, toplumsal konulara duyarlı ve toplumsal sorumluluk bilincine sahip, araştıran, eleştiren ve mesleki etik kurallara uyma misyonuyla hareket eden iletişimcilerin yetiştirilmesi fakültelerin asli hedefleri arasında olmalıdır.

İşte özlüce bahsedilen hedefe, kısa bir sürede ulaşabilmiş fakültelerden birisi de Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'dir. Akademik sahada ve medya sektöründe birçok başarılı ismi yetiştirmiş olan Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi, eğitim-öğretime 1993 yılında Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü ile başlamış, ertesi yıl (1994) Gazetecilik Bölümü kurulmuştur. Radyo-Televizyon ve Sinema Bölümü ise fakülteye 1997 yılında katılmıştır. İletişim Fakültesi, kurulduğu yıldan bu yana, uygulama birimlerinin kurulması için çalışmalar yapmış, kısa sürede 3 bölümde de uygulama birimlerini hayata geçirmiştir.

Ağırlıklı olarak, Gazetecilik Bölümü öğrencilerinin pratik yapması için kurulan *Selçuk İletişim* gazetesi, 1997 yılında Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Uygulama Gazetesi olarak yayın hayatına başlamıştır. Aylık olarak basılan gazete, iletişim fakültesi öğrencilerinin sektöre hazır hale gelebilmeleri için gerekli olan, haber toplama ve yazma, fotoğraf çekme, sayfa tasarımı, tashih, redakte gibi birçok konuda pratik yapma imkânı sağlamaktadır. İletişim fakültesi öğrencileri, derslerde öğrendikleri teorik bilgileri, *Selçuk İletişim* gazetesinde uygulamaya dökme fırsatı bulmaktadır. Gazetenin, içeriği ve tasarımı dâhil tamamı öğrenciler tarafından hazırlanırken, Gazete her yıl yaklaşık 25 iletişim

fakültesi öğrencisine (çoğu Gazetecilik Bölümü öğrencisi) uygulama yapma imkânı vermektedir. *Selçuk İletişim* gazetesinde, uygulama yapan çok sayıda İletişim Fakültesi mezunu, bugün birçok yerel ve yaygın (ulusal) gazetede, muhabir, editör, yazı işleri müdürü gibi önemli işlerde görev almaktadır.

İlk Yılları

1994 yılında açılan Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü, sektör koşullarının uygulamalı eğitimi zorunlu kılması bilinciyle kısa süre içerisinde *Selçuk İletişim* gazetesini çıkartma kararı almıştır. İlk olarak 1997 yılında çıkarılmaya başlanan gazete, fakülte ve bölümün yeni kurulması sebebiyle kısıtlı olanaklarla hazırlanmaya çalışılmıştır. Düzenli aralıklarla çıkmayan gazete, zaman zaman 15 günde bir zaman zaman ise 3 ay aralıklarla yayınlanmıştır. Daha çok Selçuk Üniversitesi ile ilgili haberlere ağırlık veren gazetenin, Konya'dan haberlere ve dönemin güncel sorunları ilgili konulara da sayfalarında yer verdiği görülmektedir.

Biçimsel Özellikleri

İlk 9 sayısı, bir sayı hariç 8 sayfa olarak yayınlanan (4'üncü sayısı 12 sayfa) *Selçuk İletişim* gazetesinin, 1999 yılının Aralık ayında çıkan 10'uncu sayısında, gazetenin sayfa sayısı 12'ye çıkartılmıştır. Gazete, 2005 yılına kadar 12 sayfa olarak çıkarken, bu yılın Eylül ayındaki sayısından itibaren sayfa sayısını 16'ya çıkarmıştır. Yine ilk 9 sayısının tamamı, siyah-beyaz olarak çıkartılan gazete, 1999 yılındaki 10'uncu sayısından itibaren ilk ve son sayfasında bulunan ismi kırmızı renkle basılmaya başlanmıştır. Gazete, renkli sayfalara ise 2004 yılında geçmiştir. 2004 yılının Haziran ayında çıkan 59'uncu sayısında, gazetenin ilk ve son sayfaları, renkli olarak basılmaya başlanmıştır. 2010 Aralık sayısından itibaren renkli sayfa sayısını 6'ya (1, 2, 3, 14, 15, 16'ıncı sayfalar) yükselten gazete, "küçük gazete" ebatlarında (tabloid boyda) basılmaktadır.

1997 yılından bu yana çıkan gazete, 2003 yılının Ocak ayında 50'inci, 2009 yılının Mart ayında 100'üncü sayısını çıkarmıştır. *Selçuk İletişim* gazetesi, 2011 yılının Ocak ayında ise 118'inci sayısına ulaşmıştır.

Aldığı Ödüller

1997 yılında bir uygulama gazetesi amacıyla yola çıkan *Selçuk İletişim*, kısa sürede alanında önemli bir gazete olarak birçok başarıya imza atmıştır. Katıldığı yerel ve ulusal yarışmalardan ödüllerle dönen *Selçuk İletişim* gazetesi, çok sayıda uygulama gazetesinin de tasarım ve içerik bakımdan örnek aldığı bir gazete olmuştur.

Aydın Doğan Vakfı tarafından, nitelikli medya çalışanı ve yöneticisi yetiştirmesine katkı sağlamak amacıyla, iletişim fakülteleri arasında her sene gerçekleştirilen 'Genç İletişimciler Yarışmasından' *Selçuk İletişim* gazetesi, katıldığı yıldan bu yana her sene en az bir ödülle dönerek, iletişim alanının Oscar'ı olarak tabir edilen bu yarışmada, adından sıkça söz ettirmiştir.

Gazete, 2000 yılında katıldığı 12. Genç İletişimciler Yarışması'ndan, Gazete Mizanpajı dalından 1'incilik, Magazin Haberi dalından ise 3'üncülük ödülüyle dönmüştür. Bir sonraki sene Gazete, Magazin Haberi dalında 2'nci, Gazete Mizanpajı dalında ise 3'üncü olmuştur. 2002 yılında gerçekleşen 14. Genç İletişimciler Yarışması'nda *Selçuk İletişim* gazetesi adını, Magazin Haberi ve Gazete Mizanpajı dallarında aldığı 2'ncilik ödülüyle duyurmuştur. Ertesi yıl 15'incisi düzenlenen yarışmada, Haber ve Gazete Mizanpajı dallarında 1'inci, Magazin Haberi dalında 3'üncü olan Gazete, 16. Genç İletişimciler Yarışması'nda Gazete Mizanpajı dalında aldığı 2'incilik ödülüyle, o senede de kürsüde kendine yer bulmuştur. 17. Genç İletişimciler Yarışması'nı, Araştırma-İnceleme dalında aldığı 1'incilik ödülüyle kapatan Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Uygulama Gazetesi, bir sonraki yıl Spor Haberi dalında 1'inci, Araştırma-İnceleme ve Gazete Mizanpajı dallarında 2'inci olarak çıtayı bir basamak yukarıya taşımıştır. *Selçuk İletişim* gazetesi, 2007 yılı içerisinde düzenlenen 19. Genç İletişimciler Yarışması'na, aldığı 4 ödülle damgasını vurmuştur. O yıl, Gazete Mizanpajı dalında 1'inci olan Gazete, Araştırma-İnceleme ve Röportaj dallarında 2'nci ve yine Araştırma-

İnceleme dalında 3'üncü olmuştur. 20'ncisi 2008 yılında gerçekleşen yarışmada, *Selçuk İletişim* gazetesi, Gazete Mizanpajı ve Araştırma-İnceleme dallarında ilk sırada yer alırken, Haber dalında 3'üncülük ödülüne layık görülmüştür. Gazete, 2009 yılındaki yarışmada Gazete Mizanpajı dalında 3'üncü, 2010 yılında yine Gazete Mizanpajı dalında 2'nci olmuştur.

Ayrıca, 2005 yılında Selçuklu Belediyesi tarafından, sayfa düzeni, haber, haber fotoğrafı, röportaj, köşe yazısı ve inceleme-araştırma olmak üzere 6 dalda düzenlenen 'Yerel Basın Ödülleri 2005' yarışmasında *Selçuk İletişim* gazetesi, sayfa düzeni, röportaj ve inceleme-araştırma dallarında birincilik, röportaj ve inceleme-araştırma dallarında da üçüncülük ödülüne layık görülmüştür.

Bugünkü Durumu

Aylık 500 adet basılan gazete, Selçuk Üniversitesi'nin tüm fakülte ve meslek yüksekokullarına, Alaeddin Keykubat Kampüsü içerisindeki alışveriş merkezlerine, kantinlere, kültür merkezlerine ve kütüphaneye ücretsiz olarak ulaştırılmaktadır. Gazete ayrıca bütün üniversitelere, iletişim fakültelerinin tamamına, Konya'daki resmi kurumlara ve Konya'daki yerel basına dağıtılmaktadır. İnternet üzerinden adresinden de ulaşılabilinen gazetenin, eski sayılarına da bu adresten erişilebilmektedir.

Selçuk İletişim gazetesi, röportaj, üniversite, şehir, medya, araştırma-inceleme, kültür-sanat, sinema, portre, meslek, müzik, spor ve gezi sayfalarının bulunduğu 16 sayfadan oluşmaktadır. Çok farklı konularının yer aldığı gazete, iletişim fakültesi öğrencilerine, farklı alanlarda çalışma imkânı sağladığı gibi, birden çok alanda uzmanlaşma fırsatı sunmaktadır. *Selçuk İletişim* gazetesi okuyucularına, sadece üniversite hakkında değil, yaşadıkları şehirden, ilgilerini çekebilecek yerleşim yerlerinden ve ilgi alanlarına göre farklı başlıklarda haberler sağlamaktadır.

Sayfalar

Selçuk İletişim'in ilk sayfası, birçok ulusal ve yerel gazetede olduğu gibi gazetenin vitrini şeklinde hazırlanmaktadır. Ayın en önemli bir veya iki haberin öne çıktığı bu bölümde, gazetenin iç sayfalarında yer alan diğer haberler de kısaca duyurulmaktadır. Renkli olarak çıkan bu sayfa, genel olarak çok fotoğraf kullanılarak oluşturulmaktadır.

Gazetenin 2'nci sayfasında bulunan Röportaj bölümünde, her ay bir sanatçı veya sektörde öne çıkmış önemli bir kişi ile belli bir konu üzerinde görüşülmektedir. Röportajı yapılan kişi hakkında, merak edilen konulara cevap aranan bu görüşmeler, genel olarak yüz yüze yapılmaktadır. Çok nadir de olsa, mail veya telefon yoluyla da röportaj yapılmaktadır. Bu sayfada ayrıca, gazete editörünün her ay kaleme aldığı 'Editörden' yazısı da bulunmaktadır.

Gazetenin 3'üncü ve 4'üncü sayfasında yer alan Üniversite sayfalarında, o ay Selçuk Üniversitesi'nde gerçekleşen konser, konferans, panel, açılış, bilimsel faaliyetler gibi birçok etkinlik haber olarak yer almaktadır. Üniversite içerisinde yapılan bu etkinlikler, *Selçuk İletişim* gazetesi aracılığıyla, öğrencilere, akademisyenlere ve gazetenin diğer okuyucularına duyurularak, üniversitede gerçekleşen faaliyetlerin çok sayıda kişiye ulaşması sağlanmaktadır.

Selçuk İletişim gazetesinin bir diğer bölümü, gazetenin 5'inci ve 6'ıncı sayfasını kaplayan Şehir sayfalarıdır. Bu bölümde, Selçuk Üniversitesi'nin içinde bulunduğu Konya şehri ile ilgili, o ay öne çıkan haberler bulunmaktadır. Bu bölümde, şehirde meydana gelen günlük olaylar yerine, araştırma tarzında hazırlanmış özel haberler yer almaktadır. Sadece Konya şehir merkezinin değil, Konya'nın en uç ilçeleri ile ilgili haberlerin bile yer aldığı Şehir sayfalarında, sadece öğrencilerin değil, Konya halkının da dikkatini çekecek, bilgi alacağı çok sayıda haber bulunmaktadır.

Gazetenin Medya sayfası, 7'nci sayfa ile okuyucuyla buluşmaktadır. Medya sayfasında, yerel ve ulusal medyadaki yeni gelişmeler, değişiklikler, gündeme gelen olaylar haberleştirilmektedir. Gazetenin bu bölümünde, izleyicilerin/okuyucuların/dinleyicilerin sektör hakkında merak ettiği birçok soruya yanıt aranmaktadır. Bu bölümde ayrıca, medyanın sorunları, iletişim fakültesi öğrencilerinin karşılaştığı sıkıntılar, öğrencilerin gelecek ile

ilgili kaygıları, sektörün önde gelen isimlerinin görüşleri alınarak tartışılmaktadır. Bu sayfada ayrıca yeni uygulanmaya başlanan Reklam bölümü bulunmaktadır. Reklam ve bu sektörle ilgili merak edilen birçok konu sayfanın bu bölümünde mercek altına alınmaktadır.

Gazetenin, konu ve içeriği bakımından en dikkat çeken bölümlerinden olan Araştırma-İnceleme sayfaları, gazetenin 8'inci ve 9'uncu sayfalarında kendine yer bulmaktadır. Bu bölümde, tıptan teknolojiye, tarihten doğaya, birçok olay konu olarak ayrıntılı bir şekilde ele alınmaktadır. Sadece yerel konular değil, ulusal hatta uluslararası olaylar bu sayfalarda haberleştirilebilmektedir. Uzman görüşü ve farklı kaynaklarla ele alınan konular, okuyucuya konuyla ilgili ayrıntılı bilgiler vermektedir.

Selçuk İletişim'in 10'uncu sayfasını oluşturan Kültür-Sanat sayfasında, çeşitli kültürleri barındıran Türkiye'nin hâlâ yaşayan-yaşatılan ve unutulmaya yüz tutmuş kültürel ve sanatsal zenginlikleri kaleme alınmaktadır. Halı motifleri, kâğıt oymacılığı, Anadolu mutfağından eski tatlar, dans, tiyatro gibi farklı olayların konu edinildiği Kültür-Sanat sayfası, ayrıca yeni piyasaya çıkan kitaplar hakkında verdiği kısa bilgilerle de kitapseverlerin ilgisini çekmektedir.

Gazetenin renkli, hareketli sayfaları arasında yer alan Sinema sayfası, 11'inci sayfada karşımıza çıkmaktadır. Burada, sinema sektöründeki yeni gelişmelerin yanı sıra, yönetmen ve oyuncularla yapılan söyleşiler, Konya sinemalarından güncel bilgiler ve sinemanın farklı dallarıyla ilgili çeşitli konuların yer aldığı haberler bulunmaktadır. Sinema sayfasında ayrıca, 'Vizyondakiler' başlığı altında, her ay yeni çıkmış 3 farklı filmin tanıtımı da yapılmaktadır.

Portre sayfası, *Selçuk İletişim* gazetesinin 12'nci sayfasını kaplamaktadır. Burada her ay, müzik, sinema, spor, eğitim gibi farklı alanlarda öne çıkmış, isim yapmış bir kişinin hayatı yer almaktadır. Portre bölümünde, sayfaya konuk olmuş kişilerin hayatları, doğumundan itibaren, gördüğü eğitimi, mesleği, hayatının önemli noktaları ve ölümü ayrıntılı bir şekilde okuyucuyla buluşturulmaktadır.

Gazetenin 13'üncü sayfasında ise Meslek kısmı bulunmaktadır. Bu sayfada, madencilik, peyzaj mimarlığı, çobanlık, terzilik gibi ismi duyulan ancak tam olarak ne olduğu bilinmeyen meslekler haberleştirilerek tanıtılmaktadır. Ayrıntılı olarak kaleme alınan bu mesleklerle ilgili haberler, aynı zamanda mesleğin önde gelen isimleri veya alanla ilgili bir akademisyenle de görüşülerek hazırlanmaktadır.

Gazetenin bir başka bölümü, 14'üncü sayfadaki Müzik kısmıdır. Gazetenin en hareketli köşesi olarak dikkat çeken bu sayfada, müzikle ilgili akla gelen neredeyse her şey haber olarak karşımıza çıkmaktadır. 90'lar, Türk Halk Müziği, yabancı albümler, ünlü şarkıcılar ilgili son haberler, amatör şarkıcıların popüler olma umutları, müzik dünyasında bilinmeyen gerçekler, bu sayfada haber olarak görülen bazı örnekler arasındadır. Sayfada yeni çıkan yerli ve yabancı albümlerin tanıtımının yanı sıra, ünlü şarkıcılarla yapılan röportajlar da yer almaktadır. Müzik sayfasında bunların yanında, sayfa yazarlarının köşe yazıları da görülmektedir.

Gazetenin 15'inci sayfasında yer alan Spor kısmında, sadece futbol, basketbol, voleybol ile ilgili haberler değil, bisiklet, judo, Amerikan Futbolu, bisiklet gibi farklı spor dallarından haberler, gelişmeler, olaylar bulunmaktadır. Sayfada, Selçuk Üniversitesi içerisinde gerçekleştirilen sportif etkinliklerle beraber, Konya ve çevresi, Türkiye'deki spor olayları hatta uluslararası birçok gelişme ve olay sayfa haberlerine konu olabilmektedir. Spora sadece futbol olarak bakmayan gazete, amatör sporlara da yer vermektedir. Köşe yazılarıyla zenginleşen bölüm, sporseverlere farklı konularda çok sayıda haber sunmaktadır.

Gazetenin 16'ncı yani son sayfasında ise Gezi yazıları yer almaktadır. Gezi rehberi şeklinde hazırlanan ve renkli olarak basılan bu sayfada, her ay, tarihi, turistik, sağlık gibi birçok sebepten dolayı gezip, görülebilecek bir yer, okuyuculara ayrıntılı bir şekilde tanıtılmaktadır. Konya'nın birçok yöresinin anlatıldığı bu sayfada, ayrıca Türkiye'nin birçok şehri mercek altına alınmıştır. Tanıtılan tarihi,

turistik yerlerinin dışında nerelere gidileceğinin de anlatıldığı bu sayada, nasıl ulaşılacağı, bölgede nelerin yenilip nerede kalınabileceği bilgileri de verilmektedir.

SONUÇ

Son yıllarda, özellikle de son 5 yılda üniversitelerin ve iletişim fakültelerinin sayılarının hızla arttığını görmekteyiz. 2010 yılı itibariyle öğrenci alan iletişim fakültelerinin sayısı 33'e (26'sı Türkiye'de,7'si Türk Cumhuriyetleri'nde) yükselmiştir. Bu fakültelerin gazetecilik bölümlerine alınan öğrencilerin sayısı ise 2100'ün üzerinde (fakültelerin, basın yayın bölümleri de dâhil). Sektörün senelik istihdam ihtiyacının 100'ler civarında olduğu düşünüldüğünde, her sene bu mesleği yapmak için iletişim fakültelerine kayıt yaptıran binlerce gazeteci adayının, iş sahibi olabilmek için büyük bir yarış içine girmesi gerektiği açıktır. Buna farklı fakülteler den, hatta lise mezunu birçok kişinin gazeteci olabileceği de eklenince,sektörde iş sahibi olabilmenin oldukça zorlaştığı rahatlıkla söylenebilir.

İşverenlerin, iş alımında kişinin niteliğine ve mesleki tecrübesine verdiği önem, üniversitelerin uygulama birimlerinin değerini ortaya koymaktadır. Yaklaşık 15 yıldır Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencilerinin uygulama yapabilmesi için yayın hayatına devam eden *Selçuk İletişim* gazetesinin bünyesinde, farklı görevlerde yetişmiş onlarca kişi, bugün yerel ve ulusal basında önemli görevler almıştır. Bir yaygın ve yerel gazetede çalışabilmek için gerekli olan iş tecrübesini, okul hayatı boyunca bu gazetede bulabilen iletişim fakültesi öğrencileri, mezuniyet sonrası diğer gazeteci adaylarına oranla mesleğe daha hazır bir şekilde başlayabilmektedir. Bu yönüyle *Selçuk İletişim*, yayın hayatı boyunca işlevini başarıyla yerine getirmiş bulunmaktadır.

KAYNAKÇA

MUTLU, Erol (2005). *Globalleşme, Popüler Kültür ve Medya*. Ankara: Ütopya Yayınevi.

TERKAN, Banu ve Balcı, Şükrü (2007). Gazetecilik eğitiminin aktörlerinden biri olan üniversite öğrencilerinin gazetecilik eğitimine ilişkin düşünce ve beklentileri üzerine bir araştırma. (Editörler: Bilal Arık, Mustafa Şeker). *Bir Sorun Olarak Gazetecilik*. Konya: Tablet Yayınları, 37-69.

Tılıç, L. Doğan (2001).*2000'ler Türkiye'sinde Gazetecilik ve Medyayı Anlamak*. İstanbul: Su Yayınları.

selçuk iletişim
Sezer'den ziyaret

selçuk iletişim
Teknokent ile işbirliği Konya firmalarını geleceğe taşıyor

selçuk iletişim
Selçuk Üniversitesi rektörlük seçimi yapıldı
KUTLU YENİDEN

SELÇUK İLETİŞİM
Dünya Üniversitesi

SELÇUK İLETİŞİM
Öğrencilerimiz sağduyulu
Az zamanda büyük başarı

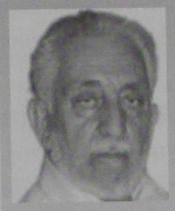

selçuk iletişim
UNUTMADIK
İZGİ KONYA'DA

selçuk iletişim

selçuk iletişim
'Farklılığa evet, ayrılığa hayır'

AKADEMİK SAYFALAR

Mehmet Ali UZ

1935 yılında Konya'da doğdu. İlkokulu Gazi Mustafa Kemal Paşa İlkokulu'nda bitirdi. 1958'de Konya İmam Hatip Okulu, 1961'de Konya Lisesi'nden mezun oldu. 1967 yılında Hukuk Fakültesi'ni bitirdi. Yirmi beş yıl avukatlık, üç yıl da noterlik yaptı.

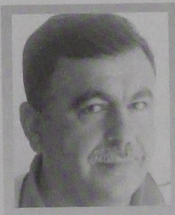
Konya İmam Hatip Lisesi'nde Hukuk Bilgisi, yedi yıl Konya Akşam Lisesi'nde Edebiyat ve Kompozisyon, yirmi yıl Selçuk Üniversitesi Mühendislik Mimarlık Fakültesi'nin bazı bölümlerinde İş Hukuku derslerine girdi.

Hamle ve Konya Postası gazetelerinde günlük yazılar yazdı. Bir yılı aşkın bir süre Konya Postası gazetesi Genel Yayın Yönetmenliğinde bulundu. Muhtelif dergilerde araştırma yazıları çıktı.

Sosyal Faaliyetlere katıldı. Türk Ocağı ve Yeşilay Konya şubelerinin kurucuları arasında yer aldı. On beş yılı aşkın bir süre Konya Aydınlar Ocağı Başkanlığını yürüttü. Yirmi yıl da Yeşilay Konya Şube başkanlığında bulundu. Yirmi civarında kitabı neşredildi.

Konya Aydınlar Ocağı, Konya Yeşilay Şubesi, Türkiye Yazarlar Birliği, MEBKAM danışma kurulu üyesidir. Halen Konya Ansiklopedisi Yayın Kurulu Başkanlığı, Merhaba gazetesi köşe yazarlığı ile Merhaba gazetesi eki Akademik Sayfalar yönetmenliğini yürütmektedir. Evli ve üç Çocuk babasıdır.

Bekir ŞAHİN

Konya'nın Kadınhanı ilçesine bağlı Hacı Oflazlar Köyünde 1960 yılında doğdu. İlk ve orta öğrenimi ardından, Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'ni 1985 yılında bitirdi. Ağrı, Afyon, Burdur'da öğretmenlik ve idarecilik görevlerinde bulundu. Devlet Lisan Okulunda bir yıl boyunca Arapça dil kursuna devam etti. 1997–2002 yılları arasında Kültür Bakanlığı Burdur İl Halk Kütüphanesi Müdürlüğü yaptı. 2002 yılından itibaren 12.10.2011 tarihine kadar Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi'nde Müdür olarak görev yaptı. 12.10.2011 tarihinde, TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı Konya Yazma Eserler Bölge Müdürlüğüne atandı. Ayrıca; Selçuk Üniversitesi Güzel Sanatlar Fakültesinde, "El Yazmaları'nın Korunması" dersini vermektedir. Özellikle Kütüphanecilik ve el yazması eserler konusunda araştırmaları vardır. Konya Ansiklopedisi Yayın Kurulu üyesidir. Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi Başkanı, İLESAM Konya İl Temsilciliği Türkiye Anıtlar Derneği Konya Şubesi Yönetim Kurulunda görevlerini sürdürmektedir. 10 adet basılmış kitabı ve çok sayıda makalesi bulunmaktadır. Evli ve iki çocuk babasıdır.

ÖZET

Akademik Sayfa, 7 Mayıs 1998 Perşembe gününden itibaren haftada bir sayfa olmak üzere *Konya Postası* gazetesinde yayımlanmaya başladı. 17 Ağustos tarihine kadar yaklaşık iki yıla yakın, gazete sayfası olarak yayımlanan "Sayfa", 24 Ağustos 2000'den itibaren katlandığında sekiz sayfa olabilecek bir şekilde ve ikinci cilt olarak yayımlanmaya başladı.

Başlangıçtan itibaren 2 ve 3. ciltler *Konya Postası* gazetesi eki, diğer 4-10. ciltler ise *Merhaba* gazetesi eki olarak neşredildi. *Merhaba* gazetesinde yayıma başlama tarihi, 25 Mayıs 2004'dür.

Akademik Sayfalar, Çarşamba günleri yayımlanmaktadır. Yayın yönetmeni M. Ali Uz'dur. 7. ciltten itibaren *Akademik Sayfalar* yönetimine Ali Işık da katılmıştır. 11. cildin yayımı halen devam etmektedir. İlk iki yıl "Akademik Sayfa", katlanabilir hale getirildikten sonra da, *Akademik Sayfalar* adıyla neşredilmiştir.

Akademik Sayfalar'ın çıkış gayesi, millî kültürümüzün yaşatılması, millî kültürümüzün yeni nesillere aşılanması, geçmişle gelecek arasında kültür köprüsünün kurulmasıdır.

Bu çalışmada, *Akademik Sayfalar*, dergi haline getirildiği 2. sayıdan itibaren ele alınmış, çalışma sonunda bütün makalelerin yazar adlarına göre dizini verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kültür, ilim, sanat, tarih, akademi.

ACADEMİC PAGES
ABSTRACT

'Academic Page' started to publish after 7 May 1998 Thursday as a weekly as a one page at a newspaper which called *Konya Postası*. The 'Page' that was published as a newspaper page until 17 Agust, started to publish as an eight pages when it tucked and as a second volume.

From starting the second and third volumes were published as an addition of *Konya Postası* newspaper, other 4-10. volumes were published as an addition of *Merhaba* newspaper. The date of starting to publish in *Merhaba* newspaper is 25 May 2004. *Academic Pages* are publishing on Wednesdays.The editor is M.Ali Uz.After 7. volume Ali Işık joined to management of *Academic Pages*. The publication of 11. volume has still continued. At first two years 'Academic Page' was published with the name of *Academic Pages* after it was became tucked pages.

The aim of publication of *Academic Pages*, tol live our national culture, to transfer our culture to next generations, to past and future.

At this study, the *Academic Pages* after 2. volume were issued, which it became a magazine after that. The index as a name of authers is given after the study.

Keywords: Culture, science, art, history, academi.

GİRİŞ

Toplumu ayakta tutan unsurların başında millî kültürleri gelir. Kültürleri tahrip olmuş, yabancı kültürlerin erozyonuna uğramış toplumların değil ayakta kalmaları, yaşamaları bile mümkün değildir.

Bir tarife göre kültür, "yaşam biçimidir". Buna göre her toplumun bir yaşam biçimi vardır. Bu ise toplumları biri birinden ayıran en önemli unsurdur.

Türk toplumu asırların süzgecinden geçip gelen köklü ve zengin bir kültüre sahip olmasına rağmen son asırlarda ciddi bir kültür tahribatına uğramış, geçmişle gelecek arasındaki bağlar önemli ölçüde zayıflamıştır. Kendi kültürünü küçümseyen, yabancı kültürlere hayranlık duyan nesiller yetiştirilmiştir.

Yayın hayatı boyunca *Akademik Sayfalar*, millî kültürümüze sahip çıkmış, mahalli bir yayın olması dolayısıyla da Konya'nın çevre ve insan unsuruna ağırlık vermiştir. On yılı aşan yayın hayatında, tespit edilen bu yayın politikasından asla taviz verilmemiştir. Unutulan değerli şahsiyetler, tahrip edilen tarihî doku ele alınmış, bu konu çerçevesinde onlarca özel sayı hazırlanmıştır.

AKADEMİK SAYFALAR'IN GENEL ÖZELLİKLERİ

İlim, fikir ve kültür eki olarak yayın hayatına başladığı tarihten itibaren *Akademik Sayfalar,* yaz aylarında üçer aylık fasılalar dışında yayımına ara vermeden devam etmiştir. Yayın kurulu ve yazar kadrosu devamlı gelişen bu yayın, on birinci cildini tamamlamak üzeredir.

Alt başlığında "İlim, fikir, sanat" ibarelerinin yer aldığı günlerden itibaren yazı kadrosunda; Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, Prof. Dr. Haşim Karpuz, Prof. Dr. Yusuf Küçükdağ, Prof. Dr. Sedat Temur, Prof. Dr. Ali Berat Alptekin, Doç. Dr. Caner Arabacı, Prof. Dr. Durmuş Yılmaz, Yrd. Doç. Dr. Hasan Özönder, Seyit Küçükbezirci, A. Safa Odabaşı, Erol Sunat, Ali Işık, Bekir Şahin, Ahmet Kuş, İbrahim Dıvarcı, Mustafa Sinan Ümit, İhsan Kayseri, Nail Bülbül ve M. Ali Uz yer almaktadır.

Yazar kadrosunun büyük bir bölümü, Selçuk Üniversitesinin değişik fakülte, yüksek okul ve enstitülerinin öğretim elemanlarından oluşmaktadır. Ayrıca yüksek lisans ve doktora öğrencilerinin araştırma yazılarına da yer verilmektedir. Konya'nın tanınmış araştırmacı yazarları ile *Akademik Sayfalar*'ın yazar kadrosu tamamlanmaktadır.

Zaman içerisinde yazar kadrosu genişlemiş ve kadroya, Prof. Dr. Ahmet Sevgi, Halit Güler, Sabri Doğan, Yrd. Doç. Dr. Yakup Şafak, Av. Özgen Küçükkoner de katılmıştır. Bunlar *Aka-demik Sayfalar*'ın devamlı yazarlarıdır. Diğer yazarları ile zengin bir yazar kadrosu vardır.

Akademik Sayfalar, yayın hayatına başladığı tarihten itibaren, çeşitli konu ve kişilerle ilgili özel sayılar hazırlamıştır. İbrahim Hakkı Konyalı, Şeb-i Arûs, Mevlâna Dergâhı'nın Müze Oluşunun Sekseninci Yılı, İstanbul'un Fethi, Türk Dili, Kaşkarlı Mahmud, Ahmet Haşim, Orhan Şaik Gökyay, Memduh Yavuz Süslü, Abdülkadir Erdoğan, Feyzi Özçimi, Mehmet Hakkı Özçimi, Lâdikli Ahmet Ağa, İzzet Koyunoğlu, İsa Ruhi Bolay, İhsan Hınçer, Necati Elgin. Muammer Tolasa, Prof. Dr. Harun Tolasa, Arif Etik, Ali Kemal Belviranlı, Prof. Dr. Yılmaz Önge, Prof. Dr. Feridun Nafiz Uzluk, Lütfi İkiz, İbrahim Gündüz, Selçuk Es, Yalçın Dikilitaş, Mehmet Emiroğlu, Nuri Baş, Hüseyin Köroğlu, Kamil Uğurlu, Hasan Çopur ve Av. M. Ali Uz bunlardan bazılarıdır.

Sekiz sayfa ile 2. cildine başlayan *Akademik Sayfalar*, zamanla 16 sayfaya çıkarılmış, bazı özel sayıların 32 sayfa çıkarıldığı da olmuştur.

2011 yılı sonrasında 11. cildini tamamlaya-cak olan *Akademik Sayfalar*, sadece Konya'nın değil, Türkiye'nin en uzun soluklu kültür eki özelliğini taşımakta, Konya'da pek çok okuyucu ile kütüphanelerde tam koleksiyonu bulunmaktadır.

Akademik Sayfalar, Konya'da olduğu kadar, ülke çapında ve yurt dışında internet üzerinden takip edilmektedir. Sayfalara ulaşan mesajlar bunu göstermektedir.

AKADEMİK SAYFALAR'IN ŞEKİL YÖNÜNDEN ÖZELLİKLERİ

İlk iki yıl gazete sayfası büyüklüğünde çıkan *Akademik Sayfalar*, ikinci ciltten itibaren, 19x28 ebadında çıkmaya başlamış ve bu güne kadar bu ölçüsünü muhafaza etmiştir.

İkinci ciltten itibaren sekiz sayfa olarak çıkan *Akademik Sayfalar*, daha sonra sayfa sayısını on altıya çıkarmıştır. Bazı özel sayılarda bu sayı otuz ikiye ulaşmıştır.

Kapak tasarımları aşağıda görüldüğü şekildedir.

YAZIM KURALLARI

Akademik Sayfalar'da, yayın hayatına atıldığı günlerden beri, katı kurallardan kaçınılmış, sadece ilim, fikir, sanat ve kültür konuları dışına çıkılmaması şartı aranmıştır.

Yazılar yayın kurulunun incelemesinden sonra yayımlanmaktadır.

Araştırma yazılarının durumu dikkate alınarak yazıların uzunluğunda bir ölçü konulmamıştır.

Yazılar, CD ile getirilmekte veya *Akademik Sayfalar*'ın e-posta adresine gönderilmektedir.

Yazılar, daha önce başka bir yerde yayımlanmış olmak durumundadır. Yazıların sorumluluğu, yazarlara aittir.

AKADEMİK SAYFALAR MAKALE DİZİNİ

ABANAZIR Suad, Mustafa Ataman, 2006/6, 330.

AĞIRBAŞLI Adnan, Türk Kültürü'nde

"Ender" Yetişen "Örnek" Alınması Gereken Bir Konyalı "Mehmet Ali Apalı", 2007/7, 472.

AKDAĞLA Nihat, Örnek İnsan Orhan Şaik Gökyay ve Bazı Özellikleri, 2004/4, 223.

AKTEN Haşim, Ötelere Uzanan Bakış, 2009/9, 461.

ALKAN Ahmet Turan, Hele O Çıkmaz Sokaklar, 2002/2, 94.

ALPTEKİN A. Berat, Nasreddin Hoca Türk Dünyasında, 2004/4, 52.

ALPTEKİN Ali Berat, Âşık Mehmet Yakıcı ve Destanlarını Okurken, 2010/2, 19.

ALPTEKİN Ali Berat, Avukat M. Ali UZ, 2010/10, 456.

ALPTEKİN Ali Berat, Folklor ve Halk Edebiyatı Kongresi ve 35. Türkiye Âşıklar Bayramı'nın Ardından, 2000/2, 101-104.

ALPTEKİN Ali Berat, Türk Dünyasında Nevruz Kutlamaları, 2005/5, 97.

ARABACI Caner, 1935-1950 Arasında Çıkan Siyasi Gazete: Ekekon, 2010/10, 405.

ARABACI Caner, 1935-1950 Arasında Çıkan Siyasi Gazete: Ekekon, 2010/10, 391.

ARABACI Caner, Abdülaziz Efendi (D. 1284-Ö. ?), 2009/9, 305.

ARABACI Caner, Abdülhamit ve Filistin, 2009/9, 55.

ARABACI Caner, Ağustosları Anlamak, 2000/2, 15-16.

ARABACI Caner, Bir Kültür Sevdalısı: M. Ali UZ, 2010/10, 478.

ARABACI Caner, Böğrüdelik, 2010/10, 422.

ARABACI Caner, Cumhuriyeti Anlamak, 2000/2, 75-76.

ARABACI Caner, Çanakkale Zaferi veya "Yüksek Ruh"a Olan İhtiyaç, 2005/5, 89.

ARABACI Caner, Çanakkale'deki Kavga Medeniyet Değerlerinin Savaşıdır,2006/6, 123.

ARABACI Caner, Eğitime Neden Önem Verelim?, 2000/2, 37.

ARABACI Caner, Konya Ansiklopedisi, 2008/8, 535.

ARABACI Caner, Takkeli Dağ ve Kazı, 2000/2, 86-87.

ARABACI Cener,Fetih ve Fatih,2005/5, 171.

ARABACI, Caner, Bağdaş Kurmak, 2007/7, 514.

ARIK Remzi Oğuz, Alâeddin Tepesi, 2001/3, 42-44.

ARSLAN Mustafa, Çırpınan Adam: UZ M. Ali, 2008/8, 148.

ARSLAN Mustafa, Değer Veren, Değer Bulur, 2008/8, 538.

ARSLAN Mustafa, Tertemiz Bir Hafıza, Konya'ya Adanmış Bir Ömür!, 2009/9, 388.

ASYA A. Nihat, Fetih Marşı, 2001/3, 161.

ASYA A. Nihat, Fetih Marşı, 2004/4, 13.

ASYA Arif Nihat, Yoğurt -Nasreddin Hoca'nın Ruhuna Fatiha'larımla-, 2008/8, 281.

ATAMAN Mustafa,(1908-2001),2006/6,318.

ATAMAN Mustafa, Hacı Fettah Hakkında Araştırma, 2006/6, 331

ATAMAN Mustafa, Mustafa Ataman'dan bir hatıra:İhsan Hınçer ve Murat Tiftik,2006/6,308.

ATÇEKEN Zeki, Konya Şer'iyye Sicil Kayıtlarına Göre Mevlanâ Âsitanesi 2007/7,193.

ATÇEKEN Zeki, Konya Şer'iyye Sicil Kayıtlarına Göre Mevlanâ Âsitanesi, 2007/7, 223

ATEŞ Murat, Arif Nihat Asya, 2005/5, 6.

ATEŞ Mustafa, "Hz. Mevlâna Yılı" Ardından, 2008/8, 247.

ATEŞ Mustafa, Ali Ulvî Kurucu Merhumun Hayat Serüveni, 2005/5, 57.

ATEŞ Mustafa, Hacı Veyiszade Hoca Efendi, 2007/7, 71.

AYDOĞAN Ömer, Osmanlı Döneminde Çarşı Pazarların Şehrin Fiziki Yapısına Etkisi 2010/10, 266.

AYDOĞAN Ömer, Türkçe Giderse Türk de Gider!, 2010/10, 216.

AYDOĞMUŞ Abdullah,Ahilik,2010/10,252.

AYHAN Ahmet, Hocasının Gözüyle Sedat Temur, 2008/8, 28.

AYHAN Lütfi, Asya'yı Avrupa'ya, Asırları Asırlara Bağlayan Merdiven: Cemil Meriç, 2007/7, 343.

AYTAÇ Ahmet, I. Uluslararası Türk Tıp Tarihi Kongresi, X. Ulusal Türk Tıp Tarihi Kongresi Bildiri Kitabı, 2009/9, 288.

AYTAÇ Ahmet, Uluslararası Türk El Dokumaları Kongresi 01–02 Kasım 2007 Konya Kitabı, 2009/9, 303.

AYVERDİ Samiha, Fatih ve Akşemsettin, 2005/5, 183.

AYVERDİ Samiha, On Üçüncü Asır Anadolusunda Tasavvuf ve Hazreti Mevlânâ. 2007/7, 118.

BAĞRIAÇIK Şükrü, Hoca'dan Birkaç Hatıra, 2007/7, 576.

BAĞRIAÇIK Şükrü, Hocanın Tanıdığı Din Adamları, 2007/7, 574.

BAKIRCI Naci, Müze Müdürü Mehmet Önder, 2004/4, 147.

BAKİLER Ayşe, Sanki Düş Gördüm, 2007/7, 264.

BAKİLER Ayşe,Sanki Düş Gördüm.2007/7,184.

BALKAN Mustafa, Gazeteci Gözüyle Mehmet Eminoğlu, 2009/9, 463.

BALTACI Ahmet, Arif Etik, 2006/6, 363.

BALTACI Ahmet, Hacıveyiszade Hocamız, 2007/7, 59.

BALTACI Ahmet, Hakkı Efendi, 2006/6, 251.

BALTACI Ahmet, İslâmda Güzel Ahlâk ve Hacıveyiszade Hocamız, 2010/10, 45.

BANARLI N. Sami, İlmi Yenen Bir Vehim, 2004/4, 207.

BARDAKÇI İlhan, Bir Alperenden Hatıralar, 2001/3, 108-109.

BAŞ Ali, Öğretici ve Yönlendirici Bir Bilim Adamı Olarak Yılmaz Önge, 2007/7, 158.

BAŞ Nuri, Ârif Etik Bey (1911-1992), 2006/6, 371.

BAŞ Nuri, Hacı Veyiszâde Mustafa Efendi Üstâdım, 2007/7, 76.

BAŞ Nuri, M. Hakkı Özçimi Hoca Efendi, 2006/6, 243.

BAŞAR M. Emin, Değerli Hocam Yılmaz Önge'nin Ardından, 2007/7, 166.

BAYAR Durmuş, Osmanlı Modern Yüksek Öğretim Kurumlarından Medresetü'l-hattâtîn, 2008/8, 617.

BAYAT Ali Haydar, Feridun Nafiz Uzluk'un Ahlâkı, 2004/4, 163.

BAYRAM Mikail, "Türkler, Malazgirt'ten Bir Asır Önce Anadolu'yu Yurt Tutmaya Başladılar", 2008/8, 144.

BEDİRHAN Yaşar, Osman Turan'ın Hayatı, 2005/5, 28.

BEKLEYİCİLER Nezahat, Bir İlim Erbabıdır M. Ali UZ, Sayın Uz'u Târif Gerekmez!, 2008/8, 170-171.

BEKLEYİCİLER Nezahat, Nasreddin Hoca'nın Aile Efrâdı, 2008/17, 285-287.

BEKLEYİCİLER Nezahat, Üç Kızlar Şehitliği (Hamûşanların Güldestesi), 2008/8, 252.

BELVİRANLI Ali Kemal, Müslüman Ye'se Kapılma, 2005/5, 267.

BİLDİRİCİ Mehmet, Hocam Hüseyin Köroğlu, 2007/7, 247.

BİLGİLİ İsmail, Osmanlı Devleti Arşivlerinden Konya Şer'iyye Sicillerinden Yüz Kırkıncı Defter "Vekâlet Cerîdesi" 29 (3 Şa'bân 1323/3 Ekim 1905–15 Şevval 1324/2 Aralık 1906), 2009/9, 29.

BİLGİLİ İsmail, Örf ve Âdetin İslam Hukukundaki Yeri I. Örfün Hukuktaki Yeri, 2009/1, 29.

BİLGİLİ İsmail, Şeri'ye Sicilleri ve İspat Gücü, 2009/9, 234.

BOLAY İ. Ruhi, Bir Hatıra, 2007/7, 494.

BOLAY İsa Ruhi, Albay Muammer Bey, 2007/7, 488.

BOZAKLI Şener-ZENGİN Adem, Noter M. Ali Uz'un Karapınar Günleri, 2010/10, 505.

BÜLBÜL Nail, 1. Dünya Savaşı'nda Konyalı Esirler ve Gönderilen Koliler!, 2010/10, 362.

BÜLBÜL Nail, Adı Üstünde: Kebapçılar İçi, 2007/7, 539.

BÜLBÜL Nail, Ahçı Dükkânlarından Lokanta ve Lüks Restoranlara, 2008/8, 461.

BÜLBÜL Nail, Bir Kur'an Hâdimi İslâm Hoca, 2006/6, 271.

BÜLBÜL Nail, Bir Zamanlar "Demirciler İçi" Vardı!, 2009/9, 541.

BÜLBÜL Nail, Çehresi Değişen Alâeddin Bulvarı, 382.

BÜLBÜL Nail, Eski Mezbaha, Asker Hastanesi, Mollaoğlu Medresesi ve Üzüm Pazarı, 2008/8, 334.

BÜLBÜL Nail, Fırın Kebabı ve Etliekmeği İstanbul'a Tanıtan Konyalı Abdurrahim Usta, 2008/8, 367.

BÜLBÜL Nail, Hacı Ömerler Sokağı, Oldu Konya Sokağı, 2010/10, 102.

BÜLBÜL Nail, Hatıralarımdaki Mustafa Ataman, 2006/6, 325.

BÜLBÜL Nail, Hocası Sadreddîn-i Konevî, Mevlâna'nın Gölgesinde Kalmış Gibidir!, 2008/8, 414.

BÜLBÜL Nail, Hz. Mevlâna'yı Anma Törenlerinin Geçmişi, 2005/5, 351.

BÜLBÜL Nail, Kız Kaçıran Halil Ağa ve Helvacı Sözbirler,2010/10, 350.

BÜLBÜL Nail, Konya'da İlk Ekin Makinesini Yatağanlı Hacı Ahmet Ağa Yaptı, 2010/10, 200.

BÜLBÜL Nail, Konya'nın Eski Ramazanları, 2006/6, 264.

BÜLBÜL Nail, Konya'nın Üç Kuşak Helvacısı Hacı Rasıklar (Çöğenler), 2010/10, 327.

BÜLBÜL Nail, Kültür Müdürlüğü'nün Kültüre Katkısı, 2010/10, 173.

BÜLBÜL Nail, M. Ali Uz Bibliyografyası, 2008/8, 173.

BÜLBÜL Nail, Mevlâna'yı anma törenlerinden kimler geldi geçti, 2005/5, 368.

BÜLBÜL Nail, Örneğine Az Rastlanan Hayırsever Bir Eşraf: Şükrü Doruk, 2007/7,366.

BÜLBÜL Nail, Selçuk Es'in kendi gitti, ismi ve arşivi yadigâr kaldı, 2004/4, 134.

BÜLBÜL Nail, Son Şems-İ Tebrizî Türbedarı: Derviş Ahmet Çelebi, 2009/9, 441.

BÜLBÜL Nail, Son Yarım Asırda Konya Basını (1–9), dizi yazı, 2004/4, 30, 36, 63, 70, 87, 93, 104, 120, 216.

BÜLBÜL Nail, Taksi Meydanı ve Eski Taksiciler!, 2008/8, 423.

BÜLBÜL Nail, Türbe Caddesi Kabuk Değiştirdi, 2007/7, 382.

BÜLBÜL Nail, Türbeönü'nün adı yadigâr kaldı, 2006/6, 281.

CANER Feyyaz, Merhum Mahmut Sural'ın Torunu Feyyaz Caner'den Mektup Var, 2008/8, 94.

CEYHAN Özlem, Ahmedekler ve Konya Ahmedek Kalesi / Zindan Kale, 2008/8, 571.

CEYHAN Özlem, Osmanlı Devleti'nde Cami ve Mescitlerin Şehirleşmeye Katkısı, 2009/9, 91.

CEYHAN Özlem, Osmanlı Diplomatikasında Hüccet, 2009/9, 251.

CEYHAN Özlem, Osmanlı Modern Eğitim Kurumlarından Sultaniler ve Konya Sultanisi, 2009/9, 182.

CEYHAN Özlem, Osmanlı Yüksek Eğitim Kurumu: Darülfünun, 2010/10, 212.

CEYLAN Serdar, Konya Mevlâna Müzesi Koleksiyonu'nda Bulunan Tarihî Ney'ler, 2010/10, 552.

CİRİTLİ Yeşilay, Babam ve Efendi Dedem, 2007/7, 483.

CİRİTLİ Yeşilay, Babam ve Musiki, 2007/7, 501.

CİRİTLİ Yusuf, Yusuf Ciritli'nin Dilinden, 2007/7, 497.

COŞAR Hasan, Hayat Okumakla Anlam Kazanır, 2010/10, 180.

COŞAR Hasan, Konya İl Halk Kütüphanesi, 2009/9, 198.

COŞAR Hasan,Millî Kütüphane,2009/9,196.

ÇALIŞKAN Yaşar, Düşünceleri ile Büyük Bir Kafa: Peyami Safa, 2001/3, 191-193.

ÇALIŞKAN Yaşar, Düşünceleri ile de Büyük Bir Kafa Peyami Safa, 2005/5, 212.

ÇALIŞKAN Yaşar, Gül Fidanı Gibi İki Kız, 2001/3, 276-277.

ÇALIŞKAN Yaşar, Güneş Adası, 2001/3, 317-318.

ÇALIŞKAN Yaşar, Necip Fazıl'dan Unutulmaz Söz ve Hatıralar, 2001/3, 151-153.

ÇALIŞKAN Yaşar, Ömür Akan Bir Su, 2001/3, 281.

ÇALIŞKAN Yaşar, Tarihî Hikâyeler, Üzülürse Ne Olur?, 2001/3, 333-334.

ÇEKER Semih, Ortadan Kalkan Bir Eğitim Kurumu: Dârülkurrâ, 2007/7, 28.

ÇELEBİOĞLU Cavad, Konya Valisi İken Ölen Fatih'in Oğlu Sultan Mustafa'nın Suret-i Vefatı Hakkında Mühim Bir Kayıt,2001/3,61.

ÇELİK Ahmet, 1319/1901 Tarihli Maarif Salnamesine Göre Konya İl ve İlçe Medreseleri -1, 2010/10, 268.

ÇELİK Ahmet,1327/1909 Yılı Devlet Salnamesine Göre Konya'da Yönetim, 2010/10, 535

ÇELİK Ahmet, 19.Yüzyılda Konya Medreselerinde Okuyan Öğrenciler, 2010/10, 313

ÇELİK Ahmet, 1901/1317 Tarihli Maarif Salnamesine Göre Konya'da Eğitim Öğretim 1-2, 2010/10, 137, 153.

ÇELİK Ahmet, Ballı Badra, 2010/10, 524.

ÇELİK Ahmet, Bir Eğitim Öğretim Seferberliği Örneği: Konya Islah-ı Medaris-i İslamiyyesi'nin Kuruluşu, 2009/9, 39.

ÇELİK Ahmet, Bozkırlı Mustafa Efendi (1916-1979), 2010/10, 88.

ÇELİK Ahmet, Bozkırlı Mustafa Efendi Kitapları, 2010/10, 105.

ÇELİK Ahmet, Emir Celaleddin Karatay, 2009/9, 116.

ÇELİK Ahmet, Emir Celaleddin Karatay, 2009/9, 136.

ÇELİK Ahmet, Güneysınır Tarihine Bir Katkı: Karasınır Temettuat Defteri, 2010/10, 397

ÇELİK Ahmet, II. Meşrutiyet Dönemi Konya Basınında Öğrenci Makaleleri, 2009/9, 341

ÇELİK Ahmet, Konya Halkının Osmanlı Donanmasına Yaptığı Yardımlar, 2009/9, 70.

ÇELİK Ahmet, Osmanlının Atina'sı, 2010/10, 410.

ÇELİK Ahmet, Sakız Adasındaki Türk Eserleri, 2010/10, 426.

ÇELİK Ahmet, Şeyh Muhammed Bahaeddin Efendi ve İmzalı Kitapları "Konya'da Adama Helvayı Döverek Yedirirler!", 2010/10, 235.

ÇELİK Ahmet, Şeyh Muhammed Kudsi El-Bozkırı (Hoca Memiş Efendi)'nin Hayatı ve Menkibeleri -1- , 2010/10, 484.

ÇETİN Duran, Okumak, Çocuk Edebiyatı ve Biz, 2010/10, 187.

ÇETİN Nurullah, Ahmet Haşim'in "Merdiven" Şiirini Üç Farklı Anlam Katmanıyla Okuma Denemesi, 2008/8, 308.

ÇETİN Nurullah, Süleymaniye'de Bayram Sabahı" Şiirini Tahlil, 2008/8, 499.

ÇINAR Recep, Dile Kolay, 2009/9, 399.

ÇINAR Zehra, Osmanlı Kaza İdaresi, 2007/7, 257.

ÇIPAN Mustafa, Bir Fâcîâ ve Sanatkârın Kaybı, 2008/8, 75.

ÇIPAN Mustafa, Mehmet Eminoğlu, 2009/9, 453.

DEĞERLİ Ayşe, Keçici Osmanlı Şehirlerinin Savunma Sistemi: Konya Örneği, 2007/7, 547.

DEMİRCİ İbrahim, Ahmet Haşim Öldü Mü?, 2008/8, 314.

DEMİRCİ İbrahim, Kaşgarlı Mahmud'un Romanı, 2008/8, 377.

DEMİRLİ Ekrem, Sadreddin Konevî'nin Tanrı Anlayışı, 2004/4, 228.

DETSELİ İsmail, M. Ali UZ Hoca'mızın 75. Yaşgününe, 2010/10, 460.

DEVECİ Naci, Ali Kemal Belviranlı Kütüphanesi, 2005/5, 262.

DEVECİ Naci, Hayatı Yakalayabilmeye Dair Sorular, 2010/10, 431.

DIVARCI İbrahim, Âlem Dönüyor, 2007/7, 276.

DIVARCI İbrahim, Bozkırda Bir Yalnız Ağaç, 2008/8, 164.

DIVARCI İbrahim,Cemil Meriç,2007/7, 342.

DIVARCI İbrahim,Evrad-ı Mevlâna,2005/5, 325.

DIVARCI İbrahim, Kendi Coğrafyasına Âşina Olmak (1-V), 2004/4, 88, 176; 2005/5, 64, 103, 216.

DIVARCI İbrahim, Lille Yörük Şenliği, 2004/4, 80.

DIVARCI İbrahim, Mevlâna ve Kültürümüz, 2006/6, 116.

DIVARCI İbrahim, Mevlâna'yı Anlama(ma)k, 2005/5, 364.

DIVARCI İbrahim,Şehir Müzesi,2005/5,298.

DIVARCI İbrahim, Şehr'e Vefa, 2005/5, 295.

DIVARCI İbrahim, Yalçın Dikilitaş'ı Anarken, 2009/9, 471.

DIVARCI, İbrahim, Necip Fazıl Kısakürek, 2004/4, 7.

DİKİLİTAŞ N. Yalçın, Merhum Yalçın Dikilitaş'ın bir yazısı Bir Yürek Adam: Mustafa Ataman, 2006/6, 329.

DİKİLİTAŞ Yalçın, Biz de Yaşadık, Öyle mi? 2009/9, 479.

DOĞAN Ayşe, Korunmaya Muhtaç Çocuklara Mahsus Müesseseler ve Bunların Kuruluş Sebebi, 2010/10, 120.

DOĞAN M. Sabri Bir Zamanlar Cennet Yeryüzündeydi, 2004/4, 119.

DOĞAN M. Sabri, "Türkiye'nin En Temiz Kenti; Konya" I-II (Bir Şehir Efsanesinin Doğuşu), 2008/8, 47, 63.

DOĞAN M. Sabri, 13. Asrın Anadolusu'nda Şefkat Müesseseleri, 2004/4, 124.

DOĞAN M. Sabri, 1924-1987 Yılları Arası Konya İtfaiyesi, 2006/6, 283.

DOĞAN M. Sabri, 1924–1987 Yılları Arasında Konya Belediyesi'ne Bağlı Temizlik Teşkilatı Tarihi, 2007/7, 516.

DOĞAN M. Sabri, 1946 Yılından 1954 Yılına Kadar Uygulanan Konya'nin 2. İmar Planı Hakkında, 2006/6, 345.

DOĞAN M. Sabri, Alâaddin Tepesi Sinemasının Millî Mücadele Günlerindeki Önemi, 2005/5, 353.

DOĞAN M. Sabri, Alâaddin Tepesi'ndeki Saat Kulesi'in Yıkılışı, 2005/5, 251.

DOĞAN M. Sabri, Atatürk Heykeli ve Abidesi, 2006/6, 74.

DOĞAN M. Sabri, Bağdat Demir Yolu Hattı ve Meram, 2006/6, 67.

DOĞAN M.Sabri,Bir Kültür Âşığı;Fahri Özparlak Bey ve Koyunoğlu Müzesi ,2009/9, 345.

DOĞAN M. Sabri, Canbaz Deli Osman Ağa'nın Bilinmeyen Tarafları, 2006/6, 22.

DOĞAN M. Sabri, Cumhuriyet Arifesinde Konya Belediyesi'nde Temizlik İşleri ve İtfaiye, 2007/7, 516

DOĞAN M. Sabri, Çift Başlı Kartal Motifinin Konya'nın Sembolü Olarak Kabul Edilişinin Öyküsü, 2009/9, 227.

DOĞAN M. Sabri, Danışman Hocam Yılmaz Önge 2007/7, 167.

DOĞAN M. Sabri, Dede Bahçesi Tarihçesi, 2005/5, 134.

DOĞAN M.Sabri,Demokrat Parti Zamanında Konya Belediye Reisleri, 2007/7, 352.

DOĞAN M. Sabri, Eski Konya'nın Meşhur Meczupları 1-3, 2007/7, 47, 104, 134.

DOĞAN M. Sabri, Eski Zamanlarda Oluşan Konya İç Denizi ve Hakkında Anlatılan Efsaneler, 2007/7, 178.

DOĞAN M. Sabri, Geçmişte Konya'nın Kardeş Şehirleri, 2007/7, 11.

DOĞAN M. Sabri, Geçmişten Günümüze Konya'nın Belediye Reisleri, 2007/7, 228.

DOĞAN M. Sabri, Hoşgörü Üzerine..., 2006/6, 167.

DOĞAN M. Sabri, Hz. Ali'nin Düldülü Konya'da, 2005/5, 190.

DOĞAN M. Sabri, Konya Belediyesi'nin Cumhuriyet'ten Bu Yana Gelişimi,2005/5, 141.

DOĞAN M. Sabri, Konya Çeşmeleri, 2005/5, 53.

DOĞAN M. Sabri, Konya Devlet Hastanesi Tarihçesi, 2009/9, 422.

DOĞAN M. Sabri, Konya İnanç Turizminde Antik Çağ Efsanelerinin Yeri, 2007/7, 551.

DOĞAN M. Sabri, Konya Nüktedanlığı, 2005/5, 221.

DOĞAN M. Sabri, Konya Valisi M. Ferit Paşa'nın Beledî Hizmetleri, 2004/4, 170.

DOĞAN M. Sabri, Konya'da Eskiden Kalma Gizli Bir Mahzen, 2005/5, 65.

DOĞAN M. Sabri, Konya'da Hisbe, İhtisap İşi ve Muhtesiplik "Emr Bi'l-ma'ruf ve Nehyi Ani'l Münker", 2005/5, 126.

DOĞAN M. Sabri, Konya'da Toplu Taşımacılığın Kısa Tarihçesi (1-2), 2004/4, 94, 103.

DOĞAN M. Sabri, Konya'nın Belediyecilikle İlgili Bazı Fıkraları 1-2, 2006/6, 42, 56.

DOĞAN M. Sabri, Konya'nın Efsanevi Çift Başlı Kartalı Hakkında Bir Deneme,2008/8,135.

DOĞAN M. Sabri, Osmanlı'nın Millet-i Sadıka Dediği Ermeni-Süryanilerin Orta Çağ Tarihinden Bir Kesit, 2006/6, 140.

DOĞAN M. Sabri, Sille'nin Efsanelere Konu Olan Eflatun Manastırı, 2006/6, 415.

DOĞAN M. Sabri, Tanrı'nın Zihninden Geçenleri Okumak ve Onu Kıyamete Zorlamak!!!, 2005/5, 311.

DOĞAN M. Sabri, Tüfenk icat oldu mertlik bozuldu, 2005/5, 275.

DOĞAN M. Sabri, Türkiye'de Belediyeciliğin Gelişme Seyri, 2005/5, 77.

DOĞAN M. Sabri, Türkiye'de Modern Müzeciliğin Kurucusu Osman Hamdi Bey, 2005/5, 62.

DOĞAN M. Sabri, Yerel ve Ulusal Basında İzzet Koyunoğlu, 2004/4, 157.

DOĞAN M. Sabri, Yirmirci Yüzyıl Başlarında KONYA 1-2-, 2005/5, 375, 388.

DOĞAN Sabri, Eski Konya Yirminci Yüzyıl Başlarında Konya/3, 2006/6, 7.

DOĞRU Mehmet, Merhum ve Muhterem Hocam Hakkı Özçimi, 2006/6, 250.

DOĞRU Mehmet, O, Örnek Alınacak Müslüman Bir Şahsiyetti, 2007/7, 63.

DOĞRU Mehmet, Oruç ibadetinin önemi ve yararları, 2006/6, 268.

DURAN Remzi, Tanımaktan Büyük Onur Duyduğum İnsan, 2007/7, 160.

DÜLGERLER Osman Nuri, M. Yılmaz Önge' nin Restoratör Mimar Yönü, 2007/7, 161.

ELGİN Necati, Dil ve Tarih Bakımından: Çelebi ve Çelebilik (1-2), 2001/3, 172-173, 179-180.

EMİROĞLU Mehmet, Vefatından sonra Neler dediler?, 2004/4, 190.

ERDEM Galip, Çileli Bir Hayat, 2001/3, 196-198.

ERDOĞAN A. Kadir, Kitabelerin Değeri ve Konya, 2004/4, 263.

ERGİN Muharrem, Gerçek Problem, 2001/3, 13-14.

EROĞLU Bahtiyar, Prof. Yılmaz Önge'nin Aardından, 2007/7, 287.

EROL Erdoğan, Mevlevî Dergâhı'nın Müze Olması, 2007/7, 140.

ERSOY Mehmed Akif, Çanakkale Şehitlerine, 2005/5, 88.

ERSOY Mehmet Akif, Çanakkale Şehitlerine, 2006/6, 82.

ES Selçuk, Kıbrıs Mektupları, 2004/4, 135.

ES Selçuk, Konya'da Bazı Ticarethanelerdeki Levha Yazıları, 2002/2, 110-111.

ES Selçuk, Ölümü Dolayısıyla, Tayyip Ağa, 2000/2, 21-22.

ESEROĞLU Yusuf, Hocamız Arif Etik, 2006/6, 366.

EVREN Afif, Yazar Yusuf Mazhar Babalık (Babalık Gazetesi) , 2001/3, 205-206.

EVRENOĞLU Afif, Küçük Tetkikler, 2001/3, 299-301.

GENÇOSMANOĞLU, Niyazi Yıldırım, Malazgirt Zaferi, 2000/2, 13.

GÖK Abdulkadir, Sevebilmek Önemli, 2010/10, 183.

GÖKYAY Orhan Şaik, Bu Vatan Kimin, 2004/4, 224.

GÖNEN Sinan, Ölümünün 55. Yılında Konyalı Âşık Mehmet Yakıcı, 2005/5, 26.

GÜÇLÜ Mustafa, Konya Aydınlar Ocağı'nın Onursal Başkanı ve Şeyhül-Muharririni M. Ali Uz Bey, 2008/8, 181.

GÜÇLÜ Mustafa, Üstad Mehmet Lütfi İkiz Bey, 2004/4, 43.

GÜL Muammer, Konya Polis Mektebi, 2004/4, 100.

GÜL Muammer, Yeni Konya Gazetesine Göre Konya Emniyet Müdürlüğü'nün 1949 Yılı Panoroması, 2005/5, 69.

GÜLER Abdülkadir, Dostlar Beni Hatırladı, 2010/10, 333.

GÜLER Halit, Kitap Nerede Olsam Gelir Beni Bulur, 2010/10, 184.

GÜLER Halit, "Nağmeden Gönüle Musiki", 407.

GÜLER Halit, 2007 Mevlâna Yılı Etkinlikleri ve Dîvân-ı Kebîr'den Seçmeler Kitabı,2007/7, 274

GÜLER Halit, 40 Kısıkyayla, 2008/8, 40.

GÜLER Halit, Ah Şu Televizyonlardaki Diziler, 2007/7, 349.

GÜLER Halit, Ahıska Türkleri Bir Avuç Toprak, 2008/8, 7.

GÜLER Halit, Ahıska Türklerinin Bitmeyen Çilesi, 2010/10, 518.

GÜLER Halit, Ali Kemal Belviranlı ve İslâmın Nuru Mecmuası, 2005/5, 256.

GÜLER Halit, Annesiz Büyüyen Çocuklar, 2010/10, 388.

GÜLER Halit, Arif Hocayı Yazmak, 2006/6, 361.

GÜLER Halit, Arkadaşım Hüseyin Yıldız, 2010/10, 73.

GÜLER Halit, Arkadaşım M. Ali Uz, 2008/8, 153.

GÜLER Halit, Bir Deneme: Ay Bugün Gecikti, 2008/8, 468.

GÜLER Halit, Bir Gönül Eri Muammer Tolasa, 2007/7, 504.

GÜLER Halit, Bir Kabilenin Ölümü Bir Âlimin Ölümünden Ehvendir, 2010/10, 57.

GÜLER Halit, Biz Bu Gidişle Konya'yı Kaybedeceğiz, 2006/6, 221.

GÜLER Halit, Bizim ayımız RAMAZAN, 2005/5,269.

GÜLER Halit, Bozkırın Sesi Ziya Tanrıkulu, 2007/7, 417.

GÜLER Halit, Çocuğu Yetiştirebilmek, 2006/6, 201.

GÜLER Halit, Çocuklarımız Şenliklere Katılanlardan İbaret Değildir, 2006/6, 159

GÜLER Halit, Dağlar Olmasaydı, 2008/8, 104.

GÜLER Halit, Dış Türkleri Unutturmak İstiyorlar, 2010/10, 532.

GÜLER Halit, Elimizden Tutan İnsan Mustafa Ataman, 2006/6, 323.

GÜLER Halit, Enderûn Terâvihi ve Cumhur Müezzinliği, 2010/10, 419.

GÜLER Halit, Gölcük Yaylası ve Hisar Bey, 2007/7, 430.

GÜLER Halit, Güğü Geçidi, 2008/8, 435.

GÜLER Halit, Güzel ve Renkli Hatıralar, 2008/8, 340.

GÜLER Halit, Hakka Tapan ve Halkı Tutan SERDENGEÇTİ, 2006/6, 309.

GÜLER Halit, Her Haliyle Örnek İnsan Saim SAKAOĞLU, 2009/9, 518.

GÜLER Halit, Her Şeye Rağmen İstanbul Başka 1-2, 2007/7, 542, 567.

GÜLER Halit, Hz. Mevlâna İhtifalleri, 2006/6, 383.

GÜLER Halit, Kaderde Atları Kaçırmak da Varmış, , 2008/8, 356.

GÜLER Halit, Kaderde Cezaevine Girmek de Varmış, 2008/8, 329.

GÜLER Halit, Kaderde Dergi Koleksiyonumu, Seka'ya Kaptırmak da Varmış,2008/8,459.

GÜLER Halit, Kaderde Evlenmek de Varmış, 2008/8, 244.

GÜLER Halit, Kaderde Tarlalardan Tezek Toplamakta Varmış, 132.

GÜLER Halit, Kaderimde Arapça Okumak da Varmış, 2008/8, 420.

GÜLER Halit, Kaderimde Başkan Yardımcısı Olmak da Varmış, 231.

GÜLER Halit, Kaderimde İdari Mahkemeye Gitmek de Varmış, 2009/9, 326.

GÜLER Halit, Kaderimde İhtilâle Karışmak da Varmış, , 2008/8, 427.

GÜLER Halit, Kaderimde İmam Olmak da Varmış, 2008/8, 580.

GÜLER Halit, Kaderimde İmamlıktan Ayrılmak da Varmış, 2008/8, 6.

GÜLER Halit, Kaderimde Olaylı Emekli Olmak da Varmış, 2009/9, 358.

GÜLER Halit, Kaybettiğimiz Değerlerimizden Mehmet Hakkı Özçimi, 2006/6, 239.

GÜLER Halit, Kaybolan Makalem, 2008/8,551.

GÜLER Halit, Kıbrıs Müftülüğü Hâlâ Vekâletle mi İdare Ediliyor?, 2009/9, 263.

GÜLER Halit, Kıbrıs ve Batı Trakya'da Bayram, 2007/7, 445.

GÜLER Halit, Konya Kültürüne Açılan Pencere: M. Ali UZ, 2010/10, 475.

GÜLER Halit, Konya Ufkundan Bir Yıldız Daha Kaydı, 2005/5, 239.

GÜLER Halit, Konya'nın Manevî Mimarlarından Hacıveyiszade Mustafa Kurucu 2007/7, 55.

GÜLER Halit, Kutlu Doğum, 2007/7, 204.

GÜLER Halit, Mehmet Akif'teki Tevazuun İstismarı, 2006/6, 406.

GÜLER Halit, Merhaba Gazetesinde Akademik Sayfalar, 2008/8, 611.

GÜLER Halit, Mukabele Geleneği Konya'da Kapı Camii'nde Öğle Mukabelesi Geleneğinin Elli Yıllık Hikâyesi, Son Elli Yılda Kapı Camii'nde Mukabele Okuyan Meşhur Hafızlar, 2007/7, 579, 583.

GÜLER Halit,Oruç Allah içindir,2006/6, 261.

GÜLER Halit, Oruç Bir İbâdettir, 2007/7, 409.

GÜLER Halit, Ovada Tarihî Bir Abide Sultanhanı Kervansarayı, 2007/7, 189.

GÜLER Halit, Öğretmenler Günü Münasebetiyle, 2006/6, 335.

GÜLER Halit, Rahmetli Kemal Güran'ın Hatırlattıkları (1935–2009), 2009/9, 313.

GÜLER Halit, Ramazan Ayı, 2007/7, 396.

GÜLER Halit, Rumeli'de Osmanlı Mirası, 2008/8, 89

GÜLER Halit, Şeyhu'l-Muharririn Ahmet Kabaklı, 2007/7, 97.

GÜLER Halit, Tarihî Eserlerimiz Her Yerde Aynı, 2007/7, 253.

GÜLER Halit, Tebliğ ve İrşadda Yayın ve İletişimin Önemi (1–3), 2007/7, 462, 509, 527.

GÜLER Halit, Unutulmayanlardan Harun Tolasa. 2007/7, 36.

GÜLER Halit, Ülkemizi Derinliğine Tanımak, 2007/7, 318.

GÜLER Halit, Vedâ Hutbesi ve Toplum Barış, 2007/7, 83.

GÜLER Halit, Yitik Hazinenin Kâşifi Fuat Sezgin, 2010/10, 247.

GÜMRAH Ali, Abdulezel Paşa'nın Şehadetine Dair Bir Anı, 2007/7, 216.

GÜMRAH Ali, Bir Kafkas Şehidi: Taşkent Ilıcapınar Köyünden Abdulleyl'in Abdullah 2008/8, 12.

GÜNDOĞDU Mehmet, Konya Kitapları, Alaza-Taşlamalar Haşlamalar, Deli Gönül, İçimdeki Coşku, 2006/6, 72.

GÜNDOĞDU Mehmet, Konya Kitapları, Konya Yazıları/Celaleddin Kişmir, 2006/6, 32.

GÜNDOĞDU Mehmet, Konya Kitapları:

Konya Delibaş Mehmed Hadisesi Hüseyin Öksüz, 2006/6, 228.

GÜNDOĞDU Mehmet, Konya Mutfak Kültürü ve Konya Yemekleri Kitabı, 2006/6, 119

GÜNER Oktay, Horasan Ereni Mehmet Emiroğlu, 2004/4, 179.

GÜNGÖR Erol, Kültürün Gelişmesinde Kitap ve Kütüphanelerin Yeri, 2005/5, 111.

GÜNGÖR Erol, Tarih Meselesi, 2001/3, 114-115.

GÜRER Dilaver, Sadreddin Konevî'nin Tanrı Anlayışı, 2004/4, 233.

HACIEMİNOĞLU Necmettin, Bir Meşale Söndü, 2007/7, 222.

HALİLOĞLU Şahin,Bir Din Adamının Ahmet Ağa ile İlgili Değerlendirmesi,2005/5,207.

HINÇER İhsan, Konya Evleri, 2001/3, 53.

HINÇER M. İhsan (1916/1979),2006/6, 306.

HORASAN Sabit, Nail Bülbül İle Bir Ömür, 2009/9, 398.

IŞICIK Şeyma, 2010 Kur'an (Anlama) Yılı, 2010/10, 203.

IŞICIK Şeyma, Akif'in Karakter ve Seciyesinden Kesitler, 2010/10, 156.

IŞICIK Şeyma, Bilge Dedem, 2010/10, 492.

IŞICIK Şeyma, M. Ferit (Uğur)'ten Akif'ten Bir Nebze Nasiplenerek Asım'ı Anlamaya Çalışmak, 2010/10, 141.

IŞIK Ali, "Boş Yürekler" Örneğinde M. Kemal Yılmaz'ın Şiiri, 2010/10, 237.

IŞIK Ali, "M. Ali Uz Özel Sayısı" Üzerine, 2008/8, 146.

IŞIK Ali, Sam'dan Konya Kent Araştırmaları, 2007/7, 455.

IŞIK Ali, "Ağır" Bir Dergi: El Sanatları, 2008/8, 344.

IŞIK Ali,"Her Ayrılık Bir Meşk",2006/6, 127.

IŞIK Ali, "Kendini Koruyan Şehir" ve Çağrışımlar, 2007/7, 420.

IŞIK Ali, "Mevlâna Hakkında Şiirler Antolojisi" 2007/7, 278.

IŞIK Ali,"Rûmî ve Aşkın Terapi",2006/6,136.

IŞIK Ali, "Unutursun Diye" Notalara Dökülen Bir Ömür: Âşık Salihî, 2009/9, 104.

IŞIK Ali, A. Nüshet Turgut'la Yeniden, 2010/10, 10.

IŞIK Ali, Ahmet Haşim Özel Sayısı Üzerine, 2008/8, 306.

IŞIK Ali, Ailesi, dostları ve öğrencileri "Saim SAKAOĞLU'na Armağan"a Ne Demişler?, 1-2, 2006/6, 258, 272.

IŞIK Ali, Aklım Şanlıurfa'da, Yüreğim Mardin'de, 2008/8, 393.

IŞIK Ali, Akşehir'den Bir Yılan Hikâyesi: Nasreddin Hoca Enstitüsü, 2008/8, 277.

IŞIK Ali,Ali Şîr Nevâî ve Türk Dili,2005/5,14.

IŞIK Ali, Altın Çağında KTO'dan Bir Altın Eser, 2008/8, 62.

IŞIK Ali,Anadolu Selçuklu Şehirleri ve Uygarlığı Sempozyumu'nun Ardından,2008/8, 453.

IŞIK Ali,Âşık Reyhanî'nin Ardından,2007/7,24.

IŞIK Ali,Attilâ İlhan ve Türk Dili,2007/7,467.

IŞIK Ali, Bayrak Şâirindeki Mevlâna Sevgisi, 2005/5, 5.

IŞIK Ali, Bir Garip Türbedâr, 2004/4, 258.

IŞIK Ali, Bir Mehmet Emiroğlu Amcamız Vardı, 2004/4, 2004/4, 187.

IŞIK Ali, Bir Mevlânâ Pervânesinden Mevlânâ Terennümleri, 2004/4, 251.

IŞIK Ali,Bir Övgüye Bir Makam...2007/7,41.

IŞIK Ali, Bir Şehrin Hafızası Yahut: "Konya Vilâyeti Sâl-Nâmesi 1-", 2007/7, 370.

IŞIK Ali,Bir Şiirin Anatomisi Yahut Çanakkale'de Destanlaşan Nesil I-II,2006/6, 78, 102.

IŞIK Ali, Birlik ve Bütünlüğün Tadı: Aşure, 2009/9, 10.

IŞIK Ali, Cehenneminde Kırk Bir Yıl, 2010/10, 95.

IŞIK Ali, Cemil Meriç'in Hayatı ve Eserleri, 2004/4, 25.

IŞIK Ali, Darbımeselleşen Lâtifeler, 2005/5, 224.

IŞIK Ali, Demir Çarıklıların Son Eseri: "Konya'daki Beylikler Dönemi Eserleri Fotoğraf Albümü", 2005/5, 324.

IŞIK Ali, Eb'den Kara Çadır'a (Türklerde Çadır Kültürü ve Sanatı) I-III, 2008/8, 91, 109, 122.

IŞIK Ali, Fakîr mi, Fakîr mi?, 2007/7, 535.

IŞIK Ali, Felek Üzerine 1: Felekle Yaşamak..., 2006/6, 342.

IŞIK Ali, Felek Üzerine 2: Felekle Ölmek..., 2006/6, 351.

IŞIK Ali, Fethedilen kelimelerimizi gözden çıkarmak, 2004/4, 21.

IŞIK Ali, Fetih Günlüğü, 2005/5, 178.

IŞIK Ali, Fuat Önder ve Işıltılı Günlerden, 2010/10, 559.

IŞIK Ali, Geleneksel Sebze Meyve Saklama ve Edebiyatımıza Yansımalar, 2008/8, 440.

IŞIK Ali, Gül Yetiştiren Adam: A. Süheyl Ünver (Ord. Prof. Dr. 17 Şubat 1898 – 14 Şubat 1986 İstanbul), 2007/7, 87.

IŞIK Ali, Gülen Yüzümüzün Üstüne Düşen Karabulutlar, 2004/4, 79.

IŞIK Ali, Gültekin Samancı (Sâmanoğlu), 2005/5, 159.

IŞIK Ali,Halil Can'ın Mektupları -2-,2009/9, 112.

IŞIK Ali, Halk Takviminde Baharın Habercisi Cemreler, 2007/7, 100.

IŞIK Ali, Hatırın Bende Kalmasın Hacıkaymak, 2010/10, 377.

IŞIK Ali, Hattat Hüseyin Öksüz (Konevî), 2010/10, 175.

IŞIK Ali,Hikmet ve Maarifin Şâiri,2005/5, 149.

IŞIK Ali,Hz. Mevlâna'nın Rubâileri,2006/6,114.

IŞIK Ali, Islak Albüm, 2008/8, 215.

IŞIK Ali, Islak Albüm, 2008/8, 215.

IŞIK Ali, İmam-ı Busırî'nin Kasîde-i Bürde'sinin Fahri Kulu Efendi Tarafından Yapılan Manzum Tercümesi, 2010/10, 446.

IŞIK Ali, İsimler ve Hikâyeler, 2008/8, 43.

IŞIK Ali, İstiklâl Marşımızın Çağrıştırdıkları, 2005/5, 75.

IŞIK Ali, Kabak Destanı, 2005/5, 102.

IŞIK Ali, Konya Yalnızca Fazıl Hüsnü Dağlarca'yı Kaybetmedi, 2008/8, 479.

IŞIK Ali, Lokum-Büsküt, 2005/5, 214.

IŞIK Ali, M. Ali Uz'la Mülâkat, 2008/8, 149.

IŞIK Ali, M. N. Elgin'e Gönderilen Mevlevî Mektupları: Abdülbaki Gölpınarlı'nın Mektupları: 3-10, dizi yazı, 2008/8, 555, 566, 588, 606, 620; 2009/9, 15, 47, 77.

IŞIK Ali, M. Necati Elgin'e Gönderilen Mevlevî Mektupları 10-28: Halil Can'ın Mektupları 1-18, dizi yazı, 2009/9, 94, 127, 143, 159, 174, 187, 239, 254, 271, 350, 366, 414, 431, 466, 495, 543.

IŞIK Ali, M. Özgen Küçükkoner ve İhsan Kayseri'yle: "Konuşa Konuşa", 2007/7, 328.

IŞIK Ali, Meclis Zabıtlarından İstiklâl Marşımızın Kabulü2007/7, 126.

IŞIK Ali, Mehmet Âkif Konya'da, 2004/4, 265.

IŞIK Ali, Mehmet Akif ve Çanakkale Zaferimiz, 2005/5, 85.

IŞIK Ali, Mevlâna'nın 800. Doğum Günü, 2007/7, 425.

IŞIK Ali, Mevlevî ve Mevlâna Muhiplerinden M. Necati Elgin'e Gönderilen Mektuplardan Çeşitlemeler, 2008/8, 239.

IŞIK Ali, Mısralarca Hz. Peygamber, 2007/7, 212.

IŞIK Ali, Mustafa Necati Elgin'in Evrak-ı Metrukesinden İki Yazma: Cönk ve Erzurumlu Emrah Divanı, 2008/8, 233.

IŞIK Ali, N. Yalçın Dikilitaş'ı Anıyor ve Arıyoruz, 2009/9, 470.

IŞIK Ali, Nasreddin Hoca Özel Sayısı Üzerine, 2008/8, 258.

IŞIK Ali, Necati Elgin'e Gönderilen Mevlevî Mektupları 1-II, 2008/8, 489, 540.

IŞIK Ali, Necip Fazıl'ın Ahşap Konak Piyesi Üzerine Bir İnceleme, 2004/4, 14.

IŞIK Ali, Necip Fazıl'ın Edebiyat Mahkemelerinde Sanatı Yargılanan Şairler: I. Sanık Tevfik Fikret, 2007/7, 303.

IŞIK Ali, Ord. Süheyl Ünver'in Türk Minyatür Sanatı Eğitimi Üzerine Görüşleri, 2005/5, 50.

IŞIK Ali, Ord. Ali Fuat Başgil, 2005/5, 155.

IŞIK Ali, Öğretmenler Günü Çağrışımları, 2004/4, 209.

IŞIK Ali, Ölümünün 65. Yıldönümünde Muallim Mehmet Ferit Uğur Üzerine 2007/7, 111.

IŞIK Ali,Peyami Safa İle Bir Sohbet,2006/6,209.

IŞIK Ali, Ramazan Edebiyatı, 2007/7, 399.

IŞIK Ali,Saim Sakaoğlu ve Ben,2009/9, 522.

IŞIK Ali, Selçuklu Şehitliği'ndeki Osmanlı Mezarları 1-2, 2006/6, 403, 413.

IŞIK Ali, Sultan II. Mehmed (Fatih) "Avnî", 2005/5, 163.

IŞIK Ali,Sultanlar Şehri Kadınhanı,2008/8,141.

IŞIK Ali, Şair Eşref ve Yergi, 2006/6, 199.

IŞIK Ali, Şeyhler de "Şeyhler Şeyh"ini Anlatıyor, 2007/7, 591.

IŞIK Ali, Şiirin sesini duyabilmek/ duyurabilmek, 2004/4, 84.

IŞIK Ali, Şiirlerden Akseden Ağustos Zaferleri, 2004/4, 108.

IŞIK Ali, Tarık Buğra'nın Kendi Sanatı Üzerine Düşünceleri, 2005/5, 60.

IŞIK Ali, Türk Dünyası Edebiyatçılarını Buluşturan Yeni Bir Dergi: Kardeş Kalemler., 2007/7, 231.

IŞIK Ali, Vefat Yıldönümünde Ahmet Kabaklı, 2005/5, 44.

IŞIK Ali, Vefat Yıldönümünde Ali Ulvî Kurucu, 2005/5, 40.

IŞIK Ali, Vefat Yıldönümünde Erol Güngör'e Göre Batı Kültürü Karşısındaki Türk Kültürü, 2006/6, 155.

IŞIK Ali, XIX. Asırda fikirleri ile batılı, duyguları ile yerli bir yenilikçi şair: ZİYA PAŞA, 2006/6, 191.

IŞIK Ali, Y. Kemal Beyatlı'nın Hayatı ve Eserleri, 2004/4, 203.

IŞIK Ali, Yahya Kemal ve Millî Tarihimiz, 2008/8, 523.

İKİZ Lütfi, El Yazması Eserlerimiz ve Kitap Bağışının Değeri, 2006/6, 287.

İŞKAN Kerem, Aserin Duası, 2005/5, 346.

İŞKAN Kerem, Sessiz Günler, 2005/5, 308.

İVGİN Hayrettin,Mübarek Helva,2009/9,520.

KAÇAR Mustafa,Hocam,Arif Etik,2006/6,370.

KAFESOĞLU İbrahim, Türk Zaferleri, 2001/3, 258-259.

KANTAR Cemal, Trikopis'in Esir Alınışı, 2004/4, 111.

KARA Hacer, Mevlâna Müzesi Kütüphaneleri, 2009/9, 210.

KARABACAK Mestan, Sakaoğlu Destanı, 2009/9, 528.

KARADAVUT Zekeriya, Konyalı Âşık Mehmet Yakıcı'nın Şiirlerinde Zaferler ve Kahramanlar, 2010/10, 23.

KARAKAYA Derya, Anadolu'da Mahalle Yerleşmesi, 2009/9, 87.

KARAKAYA Derya, Osmanlı Devleti'nde Şehir Mimarları'na Dair, 2009/9, 259.

KARAKAYA Derya, Osmanlı Devleti'nde Taşra Görevlilerinden Mütesellim, 2009/9, 443.

KARAKAYA Derya, Osmanlı Devleti'nin Yazışmalarında Berat, 2009/9, 165.

KARAKAYA Derya, Osmanlı Eğitim Sisteminde Darülmuaalimatlar ve Konya Örneği, 2009/9, 423.

KARAKAYA Derya, Osmanlı Medreselerinin Islahı ve Darü'l-Hilâfeti'l-Aliyye Medresesi, 2009/9, 363.

KARAKAYA Derya,Osmanlı Yazışmalarından Hatt-ı Hümâyûn, 2009/9, 338.

KARPUZ Emine, Hocam Yılmaz Önge, 2007/7, 165.

KARPUZ Haşim- ŞAFAK Yakup, Feridun Nafiz Uzluk, 2001/3, 3003-305.

KARPUZ Haşim,KTO Yayınları,2009/9, 297.

KARPUZ Haşim, Akademik Sayfalar'ın 10. Yılında Konya, 2010/10, 4.

KARPUZ Haşim, Balkan Mevlevihaneleri Kıbrıs Yakındoğu Rûmi Enstitüsü Mevlânâ Sempozyumu 18 Aralık 2009-Lefkoşa Özet, 2010/10, 100.

KARPUZ Haşim, Balkanlar'da Osmanlı İzleri Sergisi Hakkında, 2007/7, 326.

KARPUZ Haşim, Beylikler Dönemi Eserleri Fotoğraf Albümü, 2005/5, 333.

KARPUZ Haşim, Bilim ve Sanat Güneşi Beyşehir'de I. Uluslar Arası Beyşehir Sempozyumu Bildirileri, 2007/7, 557.

KARPUZ Haşim, Bir Selçuklu Başkenti'nin Fotoğraf Albümü, 2005/5, 319.

KARPUZ Haşim, Biyografi Yazarı Olarak M. Ali Uz, ,2008/8, 157.

KARPUZ Haşim, Cami, Toplum ve Estetik, 2005/5, 219.

KARPUZ Haşim, Erzurum ve Kültürel Mirası, 2008/8, 19.

KARPUZ Haşim, Eski Fotoğrafların Değeri, 2006/6, 91.

KARPUZ Haşim, Eskişehir ve Konya Evlerinin Geleceğine Dair, 2007/7, 460.

KARPUZ Haşim, Eşrefoğlu Dönemi Mimari Eserleri, 2009/9, 68.

KARPUZ Haşim, Eva de Vitray – Meyerovitch'den Hatıralar, 2009/9, 4.

KARPUZ Haşim, Halûk Karamağaralı'yı da Kaybettik, 2009/9, 33.

KARPUZ Haşim, Hatıralarla Mehmet Önder Bey, 2004/4, 146.

KARPUZ Haşim, İlçe Sempozyumları Ilgın Örneği, 2010/10, 359.

KARPUZ Haşim, İnsan, Tabiat ve Anıtlar, 2004/4, 113.

KARPUZ Haşim, Kadınhanı Kervansarayı Kültür Merkezi ve Müzesi, 2010/10, 84.

KARPUZ Haşim,Karaman Valiliği, Belediyesi, Çekül İşbirliğinde Kültür Atağına Başladı, 2005/5, 226.

KARPUZ Haşim, Kent Sembolleri ve Saraybosna Sebili, 2010/10, 516.

KARPUZ Haşim, Kerkük Mevlevihanelerinden Günümüze Kalanlar, 2010/10, 196.

KARPUZ Haşim, Konya Çarşısı ve El Sanatlarımız, 2009/9, 353.

KARPUZ Haşim, Konya Şehir Kitapları, 2006/6, 353.

KARPUZ Haşim, Konya Şehir Müzesi, 2005/5, 288.

KARPUZ Haşim, Konya'da Selçuklu Kültürü Çalışmaları Yeni Yılda Beklentiler, 2008/8, 35.

KARPUZ Haşim, Konya'nın Fotoğrafik Hafızası Abdullah Ektem'in Ardından 2007/7, 99.

KARPUZ Haşim, Kültür, Çevre, Şehir ve Üniversite, 2008/8, 592.

KARPUZ Haşim, M. Ali UZ'la Konya Çarşısı'nın "İç"lerinde, 2010/10, 461.

KARPUZ Haşim, Merhum HocamızYılmaz Önge'yi Anarken 2007/7, 156.

KARPUZ Haşim, Mimar Sinan ve Eserleri, 2001/3, 97-100.

KARPUZ Haşim, Mimar Sinan ve Eserleri, 2005/5, 115.

KARPUZ Haşim, Mimar Sinan'ın Hayatı, 2006/6, 153.

KARPUZ Haşim, Müze şehir ve Toplum, 2004/4, 99.

KARPUZ Haşim, Sadreddin-i Konevî'nin Babası: Muhyiddin- İbnü'l-Arabî'nin Türbe ve Külliyesi, 2008/8, 405.

KARPUZ Haşim, Selçuklu Devrine Derinlemesine Bakış, 2007/7, 392.

KARPUZ Haşim, Şam ve Halep Mevlevîhanelerinde, 2006/6, 379.

KARPUZ Haşim, Türk Sanatının Çınarı Aslanapa 93 Yaşında, 2007/7, 251.

KARPUZ Haşim, Türkiye Mevlevîhaneleri Fotoğraf Albümü, 2006/6, 108.

KARPUZ Haşim, Türkiye Mimarlar Odası Kongresi, 2004/4, 91.

KARPUZ Haşim, Uzluk Ailesi ve Feridun Nafiz Uzluk, 2004/4, 164.

KARPUZ Haşim, Yakınımızdaki tarih HOCACİHAN, 2006/6, 58.

KARPUZ Haşim, Zaman, İnsanlar, Yapılar, 2008/8, 241.

KARPUZ Haşim, Zindankale'den Havzan'a Tarih İçinde Yürüyüş, 2006/6, 163.

KARPUZ Haşim,1. Uluslar Arası Selçuklu Kültür ve Medeniyet Kongresi, 2000/2, 71-72.

KAVAK Tahsin, Yalçın Kardeşimin Ardından, 2009/9, 469.

KAYA S. Melih, Meşhur Yazarlardan Seçme Makaleler: Edebiyat Bahisleri Plan 1-2, 2008/8, 217, 254.

KAYA S. Melik, Meşhur Yazarlardan Seçme Makaleler: Bir Memleket Nasıl Mahvolur?, 2008/8, 364.

KAYSERİ İhsan, Hafız Ahmet Naci Kağnıcı (1928 – 06 Mayıs 1985), 2007/7,310

KAYSERİ İhsan, "Pullukçu Mehmet Usta" Veysel Öksüz (1927 - 15 Şubat 1993), 2006/6, 225.

KAYSERİ İhsan, Abdülhak Hamit Tarhan 2 Ocak 1852 - 13 Nisan 1937, 2006/6, 165.

KAYSERİ İhsan, Ahilik, 2004/4, 195.

KAYSERİ İhsan, Ahmet Baltacı (5 Mart 1934), 2006/6, 356.

KAYSERİ İhsan, Ahmet Fevzi Özçimi, 2005/5, 243.

KAYSERİ İhsan, Aşık Kemalî, Ali Kemal Dönmez, 2005/5, 191.

KAYSERİ İhsan, Bilimin Sönmeyen Işığı Saim Sakaoğlu, 2006/6, 143.

KAYSERİ İhsan, Çağrı 50 yaşında 50 yıl önce, 50 yıl sonra., 2006/6, 71.

KAYSERİ İhsan, Çekirdekten Yetişme Konyalı Duayen Bir Spor Yazarı Nail Bülbül, 2009/9, 393.

KAYSERİ İhsan, Din Bilgini ve Hafiz Yetiştiren Örnek Bir Aile: Ahmet Feyzi Özçimi (1856-1952) Mehmet Hakkı Özçimi (1901-1973) Ahmet Feyzi Özçimi (1930-2006), 2006/6, 245.

KAYSERİ İhsan, Fatih'i Fatih Yapan Dönem, 2006/6, 203.

KAYSERİ İhsan, Gazeteci-Yazar, "Dava" ve "Çile" Adamı Necip Fazıl Kısakürek 26 Mayıs 1904 - 25 Mayıs 1983, 2006/6, 187.

KAYSERİ İhsan, Gazeteci-Yazar-Şair Osman Hayri Özdemir (1904-25/05/1985), 2006/6, 195.

KAYSERİ İhsan, Günümüz Konyası'nın "Ali Emiri" Efendisi Hasan Çopur, 2005/5, 283.

KAYSERİ İhsan, İstiklâl Marşımızın Bestecisi Osman Zeki ÜNGÖR, 2006/6, 83.

KAYSERİ İhsan, Konya Çelebisi İzzet Koyunoğlu, 2004/4, 159.

KAYSERİ İhsan, Konya Hukuk ve Baro Tarihçesi, 2006/6, 315; 2010/10, 509.

KAYSERİ İhsan, Konya Selçuk Üniversitesinin 4. Rektörü Prof. Dr Erol Güngör, Kırşehir 1938-İstanbul 1983, 2006/6, 172.

KAYSERİ İhsan, Konya'da Ramazan Hazırlıklar, 2006/6, 266.

KAYSERİ İhsan, Konya'ya ve Konya Belediyesi'ne Bir Dönem Hizmet Aşkıyla Damgasını Vuran Adam "Sırrı Bey" Sırrı Sandıkçı (1924), 2006/6, 233.

KAYSERİ İhsan, Konyalı Bir Aydın Ali Kemal Belviranlı, 2005/5, 259.

KAYSERİ İhsan, Lâdikli Hacı Ahmet Ağa, 2005/5, 202.

KAYSERİ İhsan, M. Ali Uz ve Akademik Sayfalar, 2008/8, 169.

KAYSERİ İhsan, Mehmet Emiroğlu' nu Uğurlarken, 2004/4, 188.

KAYSERİ İhsan, Mehmet Gazel, 2005/5, 124.

KAYSERİ İhsan, Mehmet Önder'in ardından, 2004/4, 150.

KAYSERİ İhsan, Mevlâna Kaynakçası (Bibliyografyası), 2006/6, 120.

KAYSERİ İhsan, Mevlânâ'nın Soyundan

Gelen Konyalı Bilim ve Sanatçı Şehabbettin Uzluk, 2007/7, 385.

KAYSERİ İhsan, Millî Eğitim Ordumuzda Bir "Baş" Öğretmen: Hüseyin Köroğlu, 2007/7, 245.

KAYSERİ İhsan, Millî Folklor Dergisi Saim Sakaoğlu Armağan Sayısı, 2008/8, 46.

KAYSERİ İhsan, Osman Turan, 2005/5, 16.

KAYSERİ İhsan, Osmanlı Döneminde Doğan Cumhuriyet kuşağının İlk Gazeteci-Yazar ve Şairlerinden Mustafa Ataman, 2006/6, 327.

KAYSERİ İhsan, Örnek İnsanların Örnek Hareketleri Mustafa Necati Elgin ve Oğlu Ahmet Güner Elgin, 2010/10, 220.

KAYSERİ İhsan, Saim Sakaoğlu'na Bir Armağan, Bir Ödül Verildi, 2008/8, 295.

KAYSERİ İhsan, Saim Sakaoğlu'na Bir Ödül, 2008/8, 139.

KAYSERİ İhsan, Saim Sakaoğlu'nun 65. Yaşı, 2004/4, 66.

KAYSERİ İhsan, Selçuk Es ve Kitaplığı, 2004/4, 133.

KAYSERİ İhsan, Şair, Yazar İstanbul "Efendisi" Bir "Çelebi" Konyalı Dr. Kamil Uğurlu 27 Şubat 1942, 2007/7, 608.

KAYSERİ İhsan, Tabiat Hayranı, Konya Âşığı, İstanbul Efendisi, Konya "Mevlevi" Çelebisi Av. Mehmet Ali Apalı, 2007/7, 437.

KAYSERİ İhsan, TBMM I. Dönem Milletvekillerimiz, 2005/5, 131.

KAYSERİ İhsan, Türkiye'de Sosyal Psikoloji Dalının Kurucularından Biri Olan Mümtaz Turhan, 2006/6, 217.

KAYSERİ İhsan, Vefat yıldönümünde tarihi bir gerçeği ilk defa Akademik Sayfa'da açıklıyoruz Ahmet Afif Evren (1908-1977), 2006/6, 147.

KAYSERİ İhsan, Vefatının 10'ncu Yılında Gazeteci – Yazar Mehmet Gazel, 2007/7, 374.

KAYSERİ İhsan, Vefatının 20. yılında Ord. A Süheyl Ünver, 2006/6, 40

KAYSERİ İhsan, Vefatının 30. Yıldönümünde F. Nafiz Uzluk, 2004/4, 167.

KAYSERİ İhsan,Yalçın Dikilitaş,2004/4, 214.

KERAM Zeynep, Yetiştirme Yurtlarında Barınan Gençlerin Korunmaları, Tedbir Süreleri ve Bunun Kaldırılması, 2010/10, 117.

KICIKOĞLU Recai, 63 Yıllık Arkadaşım Saim Hoca, 2009/9, 510.

KISAKÜREK N. Fazıl, Zindandan Mehmed'e Mektup, 2004/4, 8.

KİŞMİR Celalettin, Konya Üzümü, 2001/3, 315-316.

KİŞMİR Celalettin, Konyalı Veli Onbaşı, 2005/5, 93.

KOÇAK Faruk, Bir Gönül Adamı, 2007/7, 486.

KOÇAK H. Yeşim, Hz. Mevlâna Dili, 2005/5, 366.

KOÇAK Huzeyme Yeşim, Şems-i Tebrizî Vesilesiyle, 2010/10, 169.

KOÇAK Hüzeyme Yeşim, Bir Mânâ Yolcusu, 2008/8, 163.

KOÇAK Hüzeyme Yeşim, Âbide Bir Şahsiyet, 2007/7, 478.

KOÇAKOĞLU Bedia, Hayatın Satır Aralarında Bir Adam: Yahya Kemal, 2008/8, 515.

KOÇAKOĞLU Bedia, Mehmet Çınarlı'nın Anılarında Ermenek, 2008/8, 596.

KOÇKUZU A. Osman, Fahri Kulu Hocaefendiyi Hazırlayan Çevre ve Şartlar, 2010/10, 436.

KOÇKUZU A. Osman, Hacı Mustafa Kurucu Hoca Efendiyi Hazırlayan Şartlar, 2010/10, 36.

KOÇKUZU A. Osman, Mehmet Eminoğlu; Hatırlattıkları ve Kimliği, 2009/9, 451.

KOÇKUZU A. Osman, Sarıyakup Mahallesi ve Çevresi Hakkında Bir Kaç Söz, 2005/5, 187.

KONER M. Muhlis, Ayaşlı Şakir, 2001/3, 284-286.

KONYALI İbrahim Hakkı, Türk Müzeleri Amerika Yolunda, 2000/2, 7-8.

KORKMAZ Sadettin, Bizi Çok Üzdün Sedat!, 2008/8, 30.

KORKMAZ Zeynep, Bilim Dili ve Türkçe, 2001/3, 235-238, 246.

KÖROĞLU Hüseyin, Bir Kitapseverin Bıraktıkları (Faik Soyman), 2007/7, 241.

KÖSEOĞLU Ahmet, Konya Kültürünün Hafızaları, 2004/4, 148.

KÖSEOĞLU Ahmet, Kültüre Vâkıf İnsan: M. Ali Uz, 2008/8, 156.

KÖSEOĞLU Ahmet, Tyb. 2008 Yılını Geride Bırakırken, 2008/8, 559.

KÖSTÜKLÜ Nuri, Bir Alperen Hakk'a Yürüdü, 2004/4, 181.

KÖŞKLÜ Zerrin, Erzurum / Köşk Köyünden Bazı Yansımalar, 2008/8, 31.

KULU Ali, Dedem Fahri Efendi, 2010/10, 438.

KUNT İbrahim, Bulgaristan'a Satılan Tarihimiz Hakkında Hazin Bir Mektup, 2009/9, 321.

KUNT İbrahim, Konya Basın Tarihi, 2009/9, 291.

KURTOĞLU Mehmet, Urfalı Gözüyle: Konya (Şehirler İçinde Bir Şehir), 2009/9, 372.

KUŞ Ahmet, Bir Selçuklu Şehri Akşehir, 2008/8, 59.

KUŞ Ahmet, 2006 Yılında İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün Yayımladığı Cd'ler, 2007/7, 280.

KUŞ Ahmet, Âriflerin Menkıbeleri, 2007/7, 596.

KUŞ Ahmet, Atina Mevlevî Tekkesi, 2008/8, 613.

KUŞ Ahmet, Balkanlar Bizim İçin Neden Önemli, 2007/7, 405.

KUŞ Ahmet, Bir Dostu Hatırlamak, 2008/8, 471.

KUŞ Ahmet, Bir Zamanlar Konya, 2009/9, 107.

KUŞ Ahmet, Bozkırın Fotoğrafçısı, 2009/9, 243.

KUŞ Ahmet, Çok Yönlü Bir Sanatçı Ahmet Efe, 2009/9, 377.

KUŞ Ahmet, Güzel Bir Gece, 2008/8, 202.

KUŞ Ahmet, Hz. Mevlâna'nın Suistimal Edilmesi, 2005/5, 370.

KUŞ Ahmet, İnce Minareli Medrese Hakkında İki Kitap, 2007/7, 415.

KUŞ Ahmet, Konya Fotoğraf Tarihi, 2008/8, 487.

KUŞ Ahmet, Konya Kitaplığı, 2005/5, 296.

KUŞ Ahmet, Konya Şehir Rehberi, 2006/6, 117.

KUŞ Ahmet, Konya Vilayeti Salnameleri, 2010/10, 14.

KUŞ Ahmet, Konya'da Kasım Ayında Açılan Fotoğraf Sergileri, 2006/6, 355.

KUŞ Ahmet, Kuşca Beldesi ve Celil'in Peri Bacaları, 2008/8, 425.

KUŞ Ahmet, M. Ali UZ, 2010/10, 452.

KUŞ Ahmet, Mevlâna Müzesi Fotoğraf Albümü, 2009/9, 282.

KUŞ Ahmet, Minyatürlerde Anadolu Halk Oyunları 2007/7, 116.

KUŞ Ahmet, S. Ü. Mevlâna Araştırma ve Uygulama Merkezi, 2006/6, 394.

KUŞ Ahmet, Sadreddin Konevi Bibliyografyası, 2007/7, 323.

KUŞ Ahmet, Sedef Saplı Bıçak / Miço, 2010/10, 78.

KUŞ Ahmet, Siyah Beyazın Farkı, 2007/7, 519.

KUŞ Ahmet, Son Yörükler, 2007/7, 488.

KUŞ Ahmet, Sonbaharda Yerköprü, 2007/7, 44.

KUŞ Ahmet, Yalçın Dikilitaş'ın Konya Ansiklopedisi, 2009/9, 473.

KUŞ Ahmet, Yeni İpek Yolu Dergisi ve Konya Kitabı -VII, 2005/5, 328.

KÜÇÜKBEZİRCİ Seyit, Niçin, "Konya Kurtuluş Savaşı Müzesi", 2005/5, 294.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Anadolu Selçuklu Dönemi Mutasavvıflarından Seyyid Mahmud-ı Hayranî, 2004/4, 169.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Av. M. Ali'un UZ'un "Konya Ansiklopedisi" Serüveni, 2010/10, 498.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Gerçek Dost Avukat M. Ali Uz, 2008/8, 184.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Hacı Ali Efendi, 200/3, 312-313.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Konya Alâeddin Dârü'ş-şifâsı ve Dârü'ş-şifâ Medresesi'ne dair bazı belgeler, 2006/6, 121.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Konya Sultan Selim İmareti, 2006/6, 9.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Konyada yok edilen tarihî eserler – Konya Alâeddin Dârü'ş-şifâsı, 2006/6, 89.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Korunmaya Muhtaç Engelli Çocuklar Dosyası, Yetiştirme Yurtları ve Korunmaya Muhtaç Gençler, 2010/10, 113.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Kurulması Düşünülen Konya Şehir Müzesi'nde Konya Arşivi'nin Oluşturulması, 2005/5, 289.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Mevlâna Celâleddin, 2006/6, 110.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Osmanlı'nın Kuruluş ve Yükseliş Döneminde Devlet Adamı Profili, 2005/5, 21.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Pîrî Mehmed Paşa, 2006/6, 301.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Safevi Tarikatı Türkiye'de Alevilik'tir, 2008/8, 97.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Selçuk Üniversitesi Selçuklu Araştırmaları Merkezi'nin Çalışmaları, 2009/9, 121.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Türk Tasavvuf Araştırmaları, 2006/6, 48.

KÜÇÜKDAĞ, Yusuf, Safevîlik Diğer Deyişle Alevîlik Kültürünün Osmanlı Eğitimine Etkisi ve Sonuçlarının Toplum Yapısına Yansıması, 2008/8, 51.

KÜÇÜKKONER Özgen, Ağabeyimiz Mehmet Ali Apalı, 2007/7, 433.

KÜÇÜKKONER Özgen, Avukat M. Ali Uz, 2008/8, 168.

KÜÇÜKKONER Özgen, Aziz Dostum M. Ali Uz, 2010/10, 459.

KÜÇÜKKONER Özgen, Bu Ne Biçim Dünya?, 2009/9, 413.

KÜÇÜKKONER Özgen, Çalı Dergisinin Çok Yerinde Bir Teşebbüsü, 2007/7, 177.

KÜÇÜKKONER Özgen, Çanakkale Geçilmez, 2006/6, 81.

KÜÇÜKKONER Özgen, Dostlar Beni Hatırladı, 2009/9, 284.

KÜÇÜKKONER Özgen, Dünün ve Bugünün İnsanı, 2006/6, 314.

KÜÇÜKKONER Özgen, Eski ile Yeninin Bir Karşılaştırması, 2005/5, 303.

KÜÇÜKKONER Özgen, Güzel Türkçemize Ne Oldu, 2006/6, 168.

KÜÇÜKKONER Özgen, Hafız Murtaza Efendi (Saçlı Hoca), 2005/5, 326.

KÜÇÜKKONER Özgen, Hayal ile Hakikat, 2006/6, 70.

KÜÇÜKKONER Özgen, Hazreti Mevlânâ ve UNESCO, 2007/7, 269.

KÜÇÜKKONER Özgen, Hocam Hüseyin Köroğlu, 2007/7, 243.

KÜÇÜKKONER Özgen, Hocamız Celalettin İmer, 2006/6, 16.

KÜÇÜKKONER Özgen, Hoş Bir Seda, 2008/8, 294.

KÜÇÜKKONER Özgen, Kâinatın Dili: Dua ve Peygamberimiz, 2006/6, 412.

KÜÇÜKKONER Özgen, Kâmil Uğurlu, 2007/7, 607.

KÜÇÜKKONER Özgen, Kar Yağarken 2007/7, 90.

KÜÇÜKKONER Özgen, Karaca Oğlan, 2008/8, 11

KÜÇÜKKONER Özgen, Karanlık Savaş ve E- Posta, 2009/9, 69.

KÜÇÜKKONER Özgen, Kıymetli Gazeteci İhsan Kayseri'den İki Yeni Kitap Daha, 2008/8, 336.

KÜÇÜKKONER Özgen, M. Muhlis Koner'den Hatıralar, 2006/6, 101.

KÜÇÜKKONER Özgen, Madde ile Mânâ Arasında Bocalayan İnsan ve Kurtuluş Yolları, 2005/5, 355.

KÜÇÜKKONER Özgen, Mevlevi Mektupları, 2010/10, 219.

KÜÇÜKKONER Özgen, Mükemmel Bir Eser: Konya - Mevlâna, 2010/10, 112.

KÜÇÜKKONER Özgen, Nereye Gidiyoruz? , 2006/6, 344.

KÜÇÜKKONER Özgen, Nisâbü'l Mevlevî Tercümesi, 2006/6, 232.

KÜÇÜKKONER Özgen, Ölüm ve düşündürdükleri, 2006/6, 47.

KÜÇÜKKONER Özgen, Şeb-i Arus'un 733. Yıldönümü, 2006/6, 387.

KÜÇÜKKONER Özgen, Televizyon Programları ve Dizileri, 2008/8, 87.

KÜÇÜKKONER Özgen, Türklerin Dünyası, 2010/10, 255.

KÜÇÜKKONER Özgen, Vefatının 50. Yıl Dönümünde Yahya Kemal Beyatlı.

KÜÇÜKKONER Özgen, Yakup Şafak'ın "Mesnevi'den Seçmeler" Kitabı, 2007/7, 290.

KÜÇÜKKONER Özgen, Yaşantımızdan Bazı Kesitler, 2006/6, 138.

KÜÇÜKKONER Ş. Funda, Eğitimci Muhlis Koner, 2008/8, 600.

KÜÇÜKKONER Ş. Funda, M. Muhlis Koner'e Göre İdadi Tahsili ve Konya İdadisinin Açılışı, 2008/8, 362.

KÜÇÜKKONER Ş. Funda, Mehmet Muhlis Koner'in Bilinmeyen Bir Eseri "Maarif", 2008/8, 297.

KÜÇÜKKONER Ş. Funda, Önemli Notlar, 2008/8, 463

KÜÇÜKKONER Ş.Funda,Su Medeniyetimizden Köyceğiz ve Yaka Sarnıçları,2008/8,398.

KÜÇÜKKONER Ş. Funda, Zazadin Hanı'nın Dünü ve Bugünü, 2008/8, 429.

KÜÇÜKKONER Ş.Funda,Bilinen ve Bilinmeyen Yönleriyle M. Ali Uz, 2010/10, 466.

KÜÇÜKKONER Ş.Funda, Önemli Notlar (2), 2009/9, 14.

KÜÇÜKKONER Ş.Funda.Vefat Yıldönümünde Bir Derin Dünya İbni Sina 2008/8, 346

KÜÇÜLBEZİRCİ Seyit, Fisebilillah Bir Kültür Hâdimi: M. Ali Uz, 2008/8, 183.

KÜÇÜLBEZİRCİ Seyit, Konya Kültür Hazinelerine Açılan Pencereler, 2010/10, 171.

KÜREKCİ Tayyar, Hem Emin Hem İbnu'l Emin, 2009/9, 457.

LİVATYALI Hüsnü Yılmaz, Çağdaş Eğitim Anlayışı ve Kutadgu Bilig, 2001/3, 17-19, 28-29, 35-37.

M. Ali UZ Mehmet, Önder Özel Sayısı Kültür Elçimiz M. Önder Bey'i de Kaybettik, 2004/4, 138.

M. Ferit (Uğur)'ten Bir Konferans: 5 Kable'l-İslâm Türk Hars ve Medeniyetine Dair 2010/10, 205.

M. Sinan ÜMİT, Lütfi İkiz Kütüphanesi, 2004/4, 47.

MERİÇ Cemil, Dilde Halkın Seviyesine İnmek, 2007/7, 344.

MİMİROĞLU İ. Mete, Konya Kitabı IX, 2009/9, 299.

MİMİROĞLU İ. Mete, Sille Aya Eleni Kilisesi, 2009/9, 402.

MİMİROĞLU İ. Mete, Yunanistan'da Basılmış Bir Sille Monografisi, 2010/10, 86.

MUŞTA Muammer, Düşünür Olarak Cemil Meriç, 2007/7, 336.

MÜLAYİM Mevlüt, Saim Hocam İle Hatıramız, 2009/9, 508.

NACİ Fikret, Namaz ve Şivlilik, 2000/2, 43-44.

NAZLI Atiye, Dîvânu Lugâti't-Türk'ten Günümüze Süzülen Atasözleri, 2008/8, 380.

NAZLI Atiye, Nasreddin Hoca'nın Romanlaştırılmış Hayatı, 2008/8, 265 .

NAZLI Atiye, Saim Hocamın Doğum Gününü İlk Kez Kutladım, 2009/9, 512.

NAZLI Atiye, Uz Dostluğunun Hikâyesi, 2010/10, 486.

OCAKCI Necati,Kitaptır Derim,2010/10,182.

OĞUZ Zeki, "Issız Yuvalar"dan "Konya Merkez Türküleri"ne, 2006/6, 118.

OĞUZ Zeki, Mustafa Özcan'dan Konya Kültürüne Armağan Kitaplar, 2005/5, 329.

OĞUZ Zeki, Toprak ve Gelenek Konya Dağ Köyleri, 2005/5, 339.

OKTAÇ A. Deniz, M. Yılmaz Önge'nin Ardından 2007/7, 163.

ORANLI Çetin, Kamil Uğurlu İle Röportaj, 2007/7, 612.

ÖGE Ahmet, İslâm Âleminin İhtisas Medreselerinden Dârü'l-Hadisler, 2008/8, 220.

ÖKSÜZ Hüseyin, Babam Veysel Öksüz, 2008/8, 70.

ÖKSÜZ Hüseyin, Konya'mızda İzi Silinmeyen M. Ali Uz, 2010/10, 504.

ÖKSÜZ Hüseyin, Vefat Yıldönümünde Hattat Hamid (1893-1982), 2006/6, 180.

ÖKSÜZ İsmail, Pullukçu Veysel Öksüzden Şair Veysel Öksüz'e, 2008/8, 71.

ÖNAL Süheyla, Ben Bir Nefretim, 2009/9, 158.

ÖNAL Süheyla, Döngü, 2010/10, 96.

ÖNAL Süheyla, Gençliğim, 2009/9, 349.

ÖNAL Süheyla, Heves, 2010/10, 204.

ÖNAL Süheyla, Hüzün Denizim, 2010/10, 239, 334.

ÖNAL Süheyla, Karanlığım, 2009/9, 365.

ÖNAL Süheyla, Konuşan Resimler, 2010/10, 416.

ÖNAL Süheyla, Medet, 2010/10, 80.

ÖNAL Süheyla, Sırrım, 2010/10, 400.

ÖNAL Süheyla, Zalim, 2010/10, 218.

ÖNAL Züleyha, Akademik Sayfalar ve M. Ali Uz Hocam2010/10, 493

ÖNAL Züleyha, İbn-i Haldun Yılında, İbn-i Haldun (1332-1406, Hicrî 732/808), 2006/6, 235.

ÖNAL Züleyha, Konyalı Yazarlar / Fahri Özparlak, 2006/6, 299.

ÖNDER Fuat, Nail Bülbül İle Beş Yıl, 2009/9, 391.

ÖNDER Mehmet, Konya Efsaneleri, 2002/2, 120, 128.

ÖNDER Mehmet, Mevlânâ ile Şems'in Konya'da buluştukları yer, 2004/4, 253.

ÖNGE Mustafa, Babam, Y. Mimar Müh. 2007/7, 154.

ÖZBUĞDAY Şükrü, Hacıveyiszade Mustafa Kurucu Efendi ve Çevresi -2- Hacıveyiszade Mustafa Kurucu, 2010/10, 50.

ÖZCAN Ali, M. Ali Uz'a Vefa, 2008/8, 206.

ÖZÇİMİ Emine Biray, Muhterem Canım Babam Albay Muammer Tolasa Efendi'ye, 2007/7, 480.

ÖZÇİMİ Fevzi, Fevzi Özçimi'nin Kendi Dilinden Hayatı, Özçimi Ailesi ve Tanıdığı Önemli Şahsiyetler, 2005/5, 231.

ÖZDEMİ Arif, Çocuk Yuvalarındaki Sosyal Faaliyetler, 2010/10, 126.

ÖZDEMİR Gazi,(1),İrsâdî Vakıflar,2007/7,307.

ÖZDEMİR Gazi, Osmanlılarda Haremeyn Vakıfları, 2007/7, 291.

ÖZİNANIR Şerife, Name-i Hümayun, 2010/10, 284.

ÖZLÜK Nuran, (Çev) Selçukiler Devrinde Konya Darüşşifası 1, 2007/7, 564.

ÖZLÜK Nuran, (Çev.) Konya'da Bedii Selçuk Eserleri, 2008/8, 112.

ÖZLÜK Nuran,Ali Emiri Efendi,2008/8,442.

ÖZLÜK Nuran, Konya Eski Eserler Müzesi, 2010/10, 521.

ÖZLÜK Nuran, Konya Halkiyat ve Harsiyatı, 2008/8, 299.

ÖZLÜK Nuran, Ramazanda Bedii Hususiyetler, 2008/8, 431.

ÖZÖNDER Hasan, 44 Yıl Önceki Bir Nasreddin Hoca Şenliği, 2008/8, 268.

ÖZÖNDER Hasan, A. R. İzzet Koyunoğlu (1), 2001/3, 295296.

ÖZÖNDER Hasan, Ah Samarra, Vah Samarra, 2009/9, 225.

ÖZÖNDER Hasan, Ahilik Teşkilatı, 2000/2, 57-58.

ÖZÖNDER Hasan, Ahilik, 2001/3, 319-320.

ÖZÖNDER Hasan, Alem sanatı ve Konyalı Son Ustası, 2000/2, 25-227.

ÖZÖNDER Hasan, Altın Kalem, 2009/9, 389.

ÖZÖNDER Hasan, Anama Ağladığımdan Fazla Kosova'ya Ağlıyorum, 2000/2, 49-50.

ÖZÖNDER Hasan, Ansiklopedi Dünyasında İslâm Ansiklopedisi'nin Yeri, 2004/4, 75.

ÖZÖNDER Hasan, Aziz Şâire Adanan Yıl, 2008/8, 54.

ÖZÖNDER Hasan, Başkumandanlık Meydan Muharebesi 30 Ağustos Zaferi'nin 82. Yıldönümünde, 2004/4, 107.

ÖZÖNDER Hasan, Bir Selçuk Es Vardı, 2000,/2, 17-18.

ÖZÖNDER Hasan, Bir sille Âşığı İle, 2000/2, 138-139.

ÖZÖNDER Hasan, Bir Zamanlar "Konkav" Kurulacaktı, 2008/8, 564.

ÖZÖNDER Hasan, Biz, Nasrettin Hoca İle Mutlu İdik, 2008/8, 274.

ÖZÖNDER Hasan, Bize Tarih'i Sevdiren Hocamız: M. Necati Elgin, 2008/8, 231.

ÖZÖNDER Hasan, Bizim Nasa Üssümüz Tillo, 2000/2, 41-42.

ÖZÖNDER Hasan, Çekirge Pehlivan, 2004/4, 65.

ÖZÖNDER Hasan, Dünya'da Mevlevî ve Mevlâna hayranlığı, 2000/2, 129-130.

ÖZÖNDER Hasan, Er Kişi Böyle Sır Olur..., 2005/5, 241.

ÖZÖNDER Hasan, Ferheng-i Ziya ve Ziya Şükün, 2004/4, 33.

ÖZÖNDER Hasan, Feridun Nafiz Uzluk, 2001/3, 305-306.

ÖZÖNDER Hasan, Fetih Özel Sayısı, Bir Böyle Fetih, 2004/4, 11.

ÖZÖNDER Hasan, Gençler için hobi, 2006/6, 183.

ÖZÖNDER Hasan, Gençlerimize Borcumuz Var , 2007/77.

ÖZÖNDER Hasan, Hacı Bektaş Veli ve Bektaşîlik, 2004/4, 97.

ÖZÖNDER Hasan, Islah-ı Medâris Matbaası ve Bir Tiyatro Belgesi, 2008/8, 390.

ÖZÖNDER Hasan, İbrahim Hakkı Konyalı ve Bir Tarih Muhasebesi, 2000/2, 3-4.

ÖZÖNDER Hasan, İslâm Konferanslarının yeni açılımları, 2004/4, 59.

ÖZÖNDER Hasan, İstiklal Marşımızın Yıldönümü, 2008/8, 113.

ÖZÖNDER Hasan, İtalya'da Bir Mevlâna Gönüldaşı ve Türk Hayranı: Anna Masala 2008/8, 585.

ÖZÖNDER Hasan, İynel ve Mahmut Dedelerin Türbesi, 2000/2, 83-84.

ÖZÖNDER Hasan, Kaşgar'lı Mahmut'un 1000.Doğum Yılı ve Hatırlattıkları,2008/8,378.

ÖZÖNDER Hasan, Konya Işığına Bir Pervâne, 2009/9, 309.

ÖZÖNDER Hasan, Konya Işığında Bir Pervane, 2005/5, 281.

ÖZÖNDER Hasan, Konya Önder'ini Kaybetti, 2004/4, 149.

ÖZÖNDER Hasan, Konya Tezyinat Ekolü, 2008/8, 213.

ÖZÖNDER Hasan, Konya Tezyinat Ekolü, 2008/8, 213.

ÖZÖNDER Hasan, Konya'da İki Sadr: Sadr-ı Konevî ve Sadreddin-i Konevî, 2008/8, 483.

ÖZÖNDER Hasan, Konya'da Müzecilik, 2007/7, 150.

ÖZÖNDER Hasan,Konya'mızda Ramazanda Mahya ve Karagöz, 2000/2, 205-107.

ÖZÖNDER Hasan, Konya'yı Yaşamak, 2000/2, 115-117.

ÖZÖNDER Hasan, Koyunoğlu'nu Diriltmeye ne Dersiniz?, 2000/2, 33-35.

ÖZÖNDER Hasan, Kuruluşunun 25. Yıldönümünde Selçuklu Araştırmaları Merkezi, 324.

ÖZÖNDER Hasan, Kültürel Bir Hatıranın Tevdii, 2009/9, 28.

ÖZÖNDER Hasan, Lâdikli Hacı Ahmet Ağa, 2005/5, 197.

ÖZÖNDER Hasan, Meram'da Sonbahar, 2000/2, 65-68.

ÖZÖNDER Hasan, Meram'da Sonbahar, 2000/2, 65-68.

ÖZÖNDER Hasan, Mevlâna'nın Hocası: Seyyid Burhâneddin, 2005/5, 390.

ÖZÖNDER Hasan, Mezarlıklarımızın Bu Tür İbreti, 2009/9, 85.

ÖZÖNDER Hasan, Millî Mücadele Kahramanlarımızdan Telgrafçı A. Hamdi Martonaltı, 2009/9, 149.

ÖZÖNDER Hasan, Muhyiddin-i İbnü'l-Arabî'nin Türbe ve Külliyesi, 2008/8, 405.

ÖZÖNDER Hasan, Ne Olur Kaldırın Şu Levhaları!, 2009/9, 35.

ÖZÖNDER Hasan, Öpülesi Eller, 2000/2, 92-93; 2009/9, 278.

ÖZÖNDER Hasan, Sevdi ki, O yüzden Sevilir, 2004/4, 83.

ÖZÖNDER Hasan, Şâir Nâbî'de Peygamber Sevgisi, 2007/7, 215.

ÖZÖNDER Hasan, Şerefüddin Camii, Türbesi ve Mezarlığı, 2008/8, 291.

ÖZÖNDER Hasan, Tarih Ufkumuzda Yeni Bir Dergi: Yedikıta, 2008/8, 549.

ÖZÖNDER Hasan, Türk Halk Mimarisinde "Hattî" Kompozisyon, 2000/2, 97-99.

ÖZÖNDER Hasan, Vefat Yıldönümünde Konyalı Folklor Araştırmacısı Veli Sabri Uyar, 2007/7, 22.

ÖZÖNDER Hasan, Yetmiş Üç Yaşında Genç ve Dinç Bir Kalem, 2008/8, 160.

ÖZÖNDER Hasan, Zafer Haftası'nın Düşündürdükleri, 2000/2, 9.

ÖZPARLAK Fahri, Esrar Dede ve Şeyh Galib'in Mersiyesi, 2007/7, 360.

ÖZPARLAK Fahri, İstanbul'un Fethi ve Fatih Sultan Mehmet'in Örnek İnsan Sevgisi, 2007/7, 376.

ÖZPARLAK Fahri, Konya Atlı Tramvayı, 2007/7, 388.

ÖZPARLAK Fahri, Konya ve Mevlâna, 2006/6, 399.

ÖZPARLAK Fahri, Mehmet Akif Ersoy ve Peygamberimize (s.a.v.) Sevgi, 2006/6, 408.

ÖZPARLAK Fahri, Mevlâna ve İkbal, 2007/7, 312.

ÖZPARLAK Fahri, Mevlâna'nın Eğitimi, Manevî Doğuş, 2005/5, 377.

ÖZPARLAK Fahri, Sadreddin Konevî, 2007/7, 182.

ÖZPARLAK Fahri, Şıh Haydar Pekaşık (Âşık Abdal Haydar), 2008/8, 127.

ÖZPARLAK Fahri, Türbe önü ve Civar Mahallesi Efendileri ve Hocaları, 2005/5, 306.

ÖZTUNA Yılmaz, Prof. Muharrem Ergin, 2001/3, 11-12.

ÖZTÜRK A. Osman, Adıyla Müsemma Bir Gönül Adamı: Yalçın Dikilitaş, 2009/9, 477.

PARLAK Muharrem, Osmanlı Döneminde Konya Dârü'l-Hadisleri, 2007/7, 356.

SAKALLI Ömer, Taşkentli Fahri Kulu Hoca Efendi'nin Kişiliği, Keşif ve Kerâmetleri, 2010/10, 440.

SAKAOĞLU Saim Sakaoğlu'ndan Bir Güzel Kitap Daha "Nasreddin Hoca Fıkralarından Seçmeler", 2005/5, 343.

SAKAOĞLU Saim, Şehir Güzellemeleri – 2 İzmir Güzellemesi, 2010/10, 6.

SAKAOĞLU Saim, 2000 Yılının İkinci Ramazan Bayramı, 2000/2, 137.

SAKAOĞLU Saim, 50 yılın ötesindeki Önder Ağabey, 2004/4, 142.

SAKAOĞLU Saim, 55 Yıl Önceki Arkadaşım Şair Abdülkerim Bilgi, 2008/8, 385.

SAKAOĞLU Saim, 72 Yıl Sonra Anamas Dağı Efsanesi, 2008/8, 465.

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Araştırmaları: 1 Bu İstatistiklere Güvenebilir miyiz?, 2006/6, 279.

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Araştırmaları: 3 Sizin, Hiç Adı ve Soyadı Benzeriniz Var mı?, 2007/7, 412.

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Yazıları: 11 Konya'da 'Bon Marşe' Var Mıydı?, 2010/10, 342

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Yazıları: 4 Düşündüren Soyadları, 2008/8, 529.

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Yazıları: 5 Adlarımız Değişirken, 2008/8, 545.

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Yazıları: 6 Erkek Adları da Modaya Uyuyor, 2009/9, 97.

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Yazıları: 7 Konyalı Öğrencilerin Ad ve Soyadları, 2009/9, 129.

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Yazıları: 8 Ad ve Soyadı Çeşitlemesi, 2009/9, 145.

SAKAOĞLU Saim, Ad Bilimi Yazıları: 9 Ad Bilimi Oyunları, 2009/9, 161.

SAKAOĞLU Saim, Ah O Bahçeli Ev, 2010/10, 482.

SAKAOĞLU Saim, Ahmet Tufan Ağabeye Bir Daha Merhaba, 2004/4, 34.

SAKAOĞLU Saim, Ahmet Tufan Şentürk'lü Üç Yeni Kitap, 2000/2, 85-86.

SAKAOĞLU Saim, Akademik Sayfa ve Akademik Sayfalardaki Yazılarım (1998 –2009) 1-2, 2009/9, 317, 336.

SAKAOĞLU Saim, Alçak Gönüllülük (Tevazu) Bazen Biraz da Ahmaklık Olmuyor mu? , 2007/7, 220.

SAKAOĞLU Saim, Ankaravî Mehmet Dede ve M. Ali Uz, 2010/10, 506.

SAKAOĞLU Saim, Ankaravî Mehmet Dede ve Mehmet Ali Uz, 2005/5, 273.

SAKAOĞLU Saim, Âşık Ömer Divanı'nı Ben Hazırlamıyorum!, 2008/8, 353.

SAKAOĞLU Saim, Atasözleri ve Deyimler Üzerine Veya Artık Kötüler de Emsal Oluyor 2007/7, 172.

SAKAOĞLU Saim, Atasözleri ve Deyimler Üzerine, 2007/7, 301.

SAKAOĞLU Saim, Ben Artık Fahrünnisa Mahalleli Değilim!, 2007/7, 361.

SAKAOĞLU Saim, Benim Konya'm: 1 Dünkü Konya'mı İstiyorum!, 2010/10, 403.

SAKAOĞLU Saim, Benim Konya'm: 2 Yıkılan Gerçeklerim, 2010/10, 513.

SAKAOĞLU Saim, Benim Konya'm: 3 Yusuf Ağa Kitaplığı'ndaki Günlerim, 2010/10, 529.

SAKAOĞLU Saim, Benim Televizyon Programlarım, 2007/7, 284.

SAKAOĞLU Saim, Bilimde Aşırma Teknikleri, 2010/10, 133.

SAKAOĞLU Saim, Bilime Düşman Olunur mu?, 2007/7, 4.

SAKAOĞLU Saim, Bir Dikilitaş'ımız Vardı, 2009/9, 467.

SAKAOĞLU Saim, Bir Hacı Fettahlı Yazar: Mustafa Ataman, 2006/6, 321.

SAKAOĞLU Saim, Bir Mevlevihâne'dir Dünya, 2007/7, 267.

SAKAOĞLU Saim, Bir Sâhib-i Kalem, 2008/8, 209.

SAKAOĞLU Saim, Bizim Sözlerimiz: 1 İlin Biri Olamamak, 2009/9, 433.

SAKAOĞLU Saim, Bizim Sözlerimiz: 2 Yırtılan Deli Bekir'in Yakası, 2009/9, 481.

SAKAOĞLU Saim, Buluşma - 2, 2010/10, 163.

SAKAOĞLU Saim, Cehennem'de ateş var mıdır?, 2006/6, 229.

SAKAOĞLU Saim, Cönk Nedir?, 2007/7, 315.

SAKAOĞLU Saim, Çok Kimlikli Nasreddin Hoca'danTek Kimlikli Nasreddin Hoca'ya, 2005/5, 309.

SAKAOĞLU Saim, Çumra Kongreleri Bildirileri, 2001/3, 234-235.

SAKAOĞLU Saim, Damak Tadı Üzerine, 2000/2, 36.

SAKAOĞLU Saim, Dost Küçükbezirci'den

Dost Kitap: Konya Halk Bilimi, 2006/6, 112.

SAKAOĞLU Saim, Dünkü Konya'da Kitaplar: Ziya Çalık ve Nasrettin Hoca, 2005/5, 250.

SAKAOĞLU Saim, Dünkü Konya'dan Kitaplar: 2 Konya İli Köy ve Yer Adları Üzerine Bir Deneme, 2009/9, 369.

SAKAOĞLU Saim, Dünkü Konya'dan Kitaplar: 3 Mehmet Önder'in Seyahatnamelerde Konya'sı, 2009/9, 419.

SAKAOĞLU Saim, Erol Sunat'ın Şiirleri: Yarım Bardak Çay, 2001/3, 202-203.

SAKAOĞLU Saim, Eski Bir Meram Evi, 2001/3, 116-117.

SAKAOĞLU Saim, Eskimeyen Bir Meram Evi-II, 2001/3, 143-144.

SAKAOĞLU Saim, Gazete Sayfalarında Tozlanıp Giden Yazılar, 2008/8, 101.

SAKAOĞLU Saim, Gençler Türkçemize Sahip Çıkınız, 2004/4, 19.

SAKAOĞLU Saim, Görmeden Tanıdığım İnsan, İ. Hakkı Konyalı, 2001/1, 311-312.

SAKAOĞLU Saim, Güvenebileceğimiz Bir "Konya Tarihi" Kitabı Var mıdır?, 2006/6, 337.

SAKAOĞLU Saim, Hangi Nasreddin Hoca Bizim Hocamızdır?, 2004/4, 50.

SAKAOĞLU Saim, Hani 'Konya Kitapları Kitaplığı'nı Kuracaktık?, 2007/7, 395.

SAKAOĞLU Saim, Harım, 2001/3, 71-72.

SAKAOĞLU Saim, Hastalık Üzerine, 2008/8, 49.

SAKAOĞLU Saim, Hayatım 15 Saniye, 2000/2, 20-21.

SAKAOĞLU Saim, Hemşehrim ve Komşum Âşık Mehmet Yakıcı. 2007/7, 17.

SAKAOĞLU Saim, Hocam Hüseyin Köroğlu Üzerine, 2007/7, 235.

SAKAOĞLU Saim, Hocaya Saygı, 2009/9, 17.

SAKAOĞLU Saim, Hüseyin Köroğlu İle Sohbet Konuşan: Saim, Sakaoğlu, 2007/7, 237.

SAKAOĞLU Saim, Hüseyin Köroğlu'nun Yeni Eseri: Türk Dili ve Edebiyatı, 2001/3, 100-101.

SAKAOĞLU Saim, İşte Biz Böyleyiz Sevgili Uğurlu, 2001/3, 3-4.

SAKAOĞLU Saim, İzmir'den Gelen Mesaj, 2008/8, 194.

SAKAOĞLU Saim, Karaca Oğlan Üzerine Bazı Doğrular, 2005/5, 382.

SAKAOĞLU Saim, Karamanoğlu Mehmet Bey ve Günümüz Türkçesi, 2001/3, 135-136.

SAKAOĞLU Saim, Karamanoğlu Mehmet Bey Yaşadı mı?, 2006/6, 189.

SAKAOĞLU Saim, Karların İlk Aşkı, 2005/5, 335.

SAKAOĞLU Saim, Kâşgarlı Mahmûd ve Divan'ı Üzerine, 2008/8, 370.

SAKAOĞLU Saim, Kazım Karabekir Halk Kültürüne Bir Bakış, 2000/2, 51-52.

SAKAOĞLU Saim, Kış Geleneklerimiz ve Hatırlattıkları, 2000/2, 100.

SAKAOĞLU Saim,Kızlar Kayası,2001/3,326.

SAKAOĞLU Saim, Konya Ansiklopedisi Hazırlanabilecek mi?, 2006/6, 197.

SAKAOĞLU Saim, Konya Bir Ağız Derleyicisi Veli Sabri Uyar, 2005/5, 18.

SAKAOĞLU Saim, Konya kitapları kitaplığı üzerine -2 Konya'nın Güzel kitapları: 1 Sille Fotoğraf Albümü, 2006/6, 52.

SAKAOĞLU Saim, Konya Kitapları Kitaplığı Üzerine, 2005/5, 286.

SAKAOĞLU Saim, Konya Kitapları Üzerine, 2001/3, 127-128.

SAKAOĞLU Saim, Konya Lisesi Tarihi ve Hüseyin Köroğlu, 2007/7, 240.

SAKAOĞLU Saim, Konya Turizm Envanteri 2001, 2001/3, 336-337.

SAKAOĞLU Saim, Konya Vilâyeti Halkıyat ve Harsiyatı Darb-ı Meseller/Atasözleri, 2001/3, 331-333.

SAKAOĞLU Saim, Konya Vilâyeti Halkıyat ve Harsiyatı Darb-ı Meseller/Atalar Sözü 1-7, 2004/4, 69, 86, 92, 116, 126, 173, 197.

SAKAOĞLU Saim, Konya Vilâyeti Halkıyat ve Harsiyatı, 2004/4, 60.

SAKAOĞLU Saim, Konya Vilâyeti Halkiyat ve Harsiyatı Darb-ı Meseller, 2005/5, 55, 345.

SAKAOĞLU Saim, Konya Vilayeti Halkiyat ve Harsiyatı Üzerine, 2007/7, 107.

SAKAOĞLU Saim, Konya'da Ad Düzeltmeleri ve Ad Değiştirmeleri, 2007/7, 345.

SAKAOĞLU Saim, Konya'da Bir Dergi: Yeni İpek Yolu, 2005/5, 323.

SAKAOĞLU Saim, Kuşlar ve Mevlâna, 2007/7, 588.

SAKAOĞLU Saim, Küçükerdoğan'ın Biraz'ı... 2001/3, 65-66.

SAKAOĞLU Saim, M. Ali Z ve Dostları, 2008/8, 179.

SAKAOĞLU Saim, M. Önder Ağabeyin Notlarından Seçmeler, 2004/4, 27.

SAKAOĞLU Saim, Mahalle Yazıları -1 Mahalle Hasreti, 2006/6, 253.

SAKAOĞLU Saim, Mahalle Yazıları -2 Mahalle Adları, 2006/6, 349.

SAKAOĞLU Saim, Mahalle Yazıları -3, Fahrünnisa Mahallesi'nden Hatıralar, 2006/6, 410.

SAKAOĞLU Saim, Mahalle Yazıları: 6 Mahallelerin Ölümü, 2010/10, 209.

SAKAOĞLU Saim, Mahalle Yazıları: 7 Doğduğum Ev Yıkılırken, 229.

SAKAOĞLU Saim, Mahalle Yazıları: 8, Mahallede Ölüm, 2010/10, 245.

SAKAOĞLU Saim, Mahalle Yazıları: Çaybaşı'nda 'Son' Sonbahar, 2009/9, 81.

SAKAOĞLU Saim, Mehmet Ali Uz, 2001/3, 47-49.

SAKAOĞLU Saim, Mehmet Eminoğlu Hoca'dan Bir Eser Daha, 2001/3, 118.

SAKAOĞLU Saim, Mesnevî'den Âşık Ömer'in Köyüne, 2006/6, 377.

SAKAOĞLU Saim, Mevlâna'yı ve Nasreddin Hoca'yı Magazinleştirmeyelim!, 2005/5, 359.

SAKAOĞLU Saim, Nasreddin Hoca'dan Liderlik Dersleri, 2008/8, 260.

SAKAOĞLU Saim,Neler Yazıldı?,2010/10,26.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye / Okuma ve Yazma Üzerine 50–60 Yıllık Hatıralar, 2009/9, 177.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 10 Basılamayan Kitaplarım, 2010/10, 260.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 11 Rus İhtilali Ne Zaman Yapıldı?, 2010/10, 371.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 12 Konya Lisesi Diplomam 50 Yaşında, 2010/10, 386.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 150 Yıl Öncesinin Karkın'ı, 2007/7, 121.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 2 / Tokat'taki 42 Yıllık Lisem, 2007/7, 185.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 3 / 40 Yıl Sonra Erzurum, 2007/7, 379.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 560 Yıl Öncesinden Sokak Çizgileri, 2008/8, 449.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 7 40 Yıl Önceki İlk Âşıklar Bayramım, 2008/8, 561.

SAKAOĞLU Saim, Nereden Nereye: 9 Tam 50 Yıl Olmuş O Fırçayı Yiyeli, 2010/10, 149.

SAKAOĞLU Saim, Okunmadan Eleştirilen Kitap:KARACAOĞLAN 1-III,2006/6,11,20,27.

SAKAOĞLU Saim, Orhan Şaik Gökyay'ın Bendeki Hatıraları, 2004/4, 219.

SAKAOĞLU Saim, Ölümünün 20. Yılında Mehmet Kaplan Prof.Kaplan'a Mektup,2006/6,37.

SAKAOĞLU Saim, Ölümünün 60. Yılında Konyalı Âşık Mehmet Yakıcı Âşık Mehmet Yakıcı Özel Sayısı İçin Sunuş, 2010/10, 18.

SAKAOĞLU Saim, Padişah Portreleri, 2000/2, 126-127.

SAKAOĞLU Saim, Prof. Kaplan'ın Prof. Okay'a Gönderdiği Mektuplarla Bir Halk Edebiyatı Araştırıcısı ve Türk Halk Edebiyatı, 2005/5, 36.

SAKAOĞLU Saim, Reddedilen Ödüller, 2008/8, 337.

SAKAOĞLU Saim, Sakman'dan Bir Kitap Daha:Söylesem Güç Yetmez,2001/3,170-171.

SAKAOĞLU Saim, Sevgili Kâmil Üzerine: "Lütfen Kabul Buyurunuz", 2007/7, 605.

SAKAOĞLU Saim, Sınıf Arkadaşım Fahri Özparlak, 2006/6, 298.

SAKAOĞLU Saim, Siz, İhsan Hınçer'i Tanımış mıydınız?, 2006/6, 305.

SAKAOĞLU Saim, Son Ayların Ad ve Soyadı Değiştirmeleri, 2006/6, 295.

SAKAOĞLU Saim, Son Erzurum Yolculuğumdan İki Hatıra, 2009/9, 516.

SAKAOĞLU Saim, Son Kitabım: Çaybaşı Yazıları, 2001/3, 33-34.

SAKAOĞLU Saim, Sonbahara Bürünmüş Varşova'da Bir Hafta, 2008/8, 81.

SAKAOĞLU Saim, Şehir Güzellemeleri -1: Isparta Güzellemesi, 2009/9, 529.

SAKAOĞLU Saim, Şehir Güzellemeleri -3: Niğde Güzellemesi, 2010/10, 70.

SAKAOĞLU Saim, Şiirimizde Meram 1-4, 2001/3,183-185, 247-249, 287-289, 315-316.

SAKAOĞLU Saim, Tabela Dünyası, 2001/3, 15-16.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 1 Dil, İlle de Dil, 2007/7, 428.

SAKAOĞLU Saim,Tatil Yazıları:11 Siz,Çocuk Kanallarını İzliyor musunuz? 2010/10, 17.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 12, Kitapların Baskı Sayıları Bizleri Aldatıyor mu? 2010/10, 549.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 2 Adları Doğru Yazamama Hastalığı, 2007/7, 443.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 3 Türk Ailesini Kimler Tehdit Ediyor?, 2007/7, 457.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 4 Benim, Öldüklerinde Tanıdığım Meşhurlar, 2007/7, 521.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 5 Dünümüzü Unutuyor muyuz?, 2007/7, 553.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 6 Türkçe Sorumluluğu, 2008/8, 4.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 8 Tayyip Ağa İle Botsalı Kara Kâmil'in Ercişli Arkadaşı, 2008/8, 577.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: 9 Yağmacılar ya da Aşırganlar, 2008/8, 593.

SAKAOĞLU Saim, Tatil Yazıları: Yine Âşık Ömer Divanı Üzerine, 2009/9, 65.

SAKAOĞLU Saim, Tuhaf Bir Dergi: Türkiyat Araştırmaları Dergisi, 2006/6, 98.

SAKAOĞLU Saim, Uz Sayıları Üzerine, 2010/10, 450.

SAKAOĞLU Saim, Yazılışının 75. Yılında Konya Vilayeti Halkiyat ve Harsiyatı 1-4, 2001/3,131-133, 139-141, 147-149, 156-157.

SAKAOĞLU Saim, Yeni Bir Görülen Geçmiş Zaman Eki (mi), 2006/6, 5.

SAKAOĞLU Saim, Yine Pekmez Köpüğü Üzerine, 2000/2, 69.

SAKAOĞLU, Saim, Hatıraların Yumağında Harun Tolasa, 2007/7, 33.

SALTUKOĞLU A. Avni, Meşhur Beyit ve Mısraların Dilinden 1-4,2001/3,45,49,60,69.

SALTUKOĞLU A. Avni, Türk Musikisinde Zirve; İsmail Dede Efendi, 2002/2, 118-119.

SALTUKOĞLU A. Avni, Yahya Kemal'in Vehmi, 2004/4, 23.

SAMUR Tahsin, Nasreddin Hoca Türbesi'nin Geçirdiği Devreler 1-2, 2001/3, 212-213, 218-219.

SARIKÖSE Barış, Sultan Alaeddin Keykubat'ın Konya ve Çevresindeki Vakıfları, 2010/10, 540.

SAYIN Hasan Basri, Bir Kitabın Anatomisi: "Karapınar Sultan Selim Külliyesi",2007/7, 198.

SEVGİ Ahmet,"Pervâneler Meclisi",2009/9, 276.

SEVGİ Ahmet,Bağrıyanık Osman,2008/8, 533.

SEVGİ Ahmet, Düşmanı Sevindiren Dost, 2007/7, 187.

SEVGİ Ahmet,Edebiyatın Değeri,2007/7,39.

SEVGİ Ahmet,Eğitimin Gayesi, 2006/6, 256.

SEVGİ Ahmet, Gönül Kültürü, 2008/8, 86.

SEVGİ Ahmet, İstiklâl Marşını Anlamak, 2008/8, 115.

SEVGİ Ahmet,Karakter Eğitimi, 2009/9, 533.

SEVGİ Ahmet, Karamanoğlu Mehmet Bey ve Fermanı, 2008/8, 481.

SEVGİ Ahmet, Kâşgarlı Mahmut ve "Dîvânü Lügâti't-Türk"ü, 2008/8, 374.

SEVGİ Ahmet, Kenzü'l-İrfan, 2006/6, 126.

SEVGİ Ahmet, Kitaba Saygı, 2009/9, 195.

SEVGİ Ahmet, Kitap ve Kültür, 2007/7, 170.

SEVGİ Ahmet, Kitaplar Arasında Akademisyenliğin Kapısını Açan kitap: Münşeât-ı Azîziyye, 2006/6, 179.

SEVGİ Ahmet, Kitaplar Arasında Alfabe, 2006/6, 93.

SEVGİ Ahmet, Kitaplar Arasında Bir Şiir Mecmuası, 2006/6, 224.

SEVGİ Ahmet, Kitaplar Arasında Eleştiri yahut Şaplak İndirme..., 2006/6, 149.

SEVGİ Ahmet, Kitaplar Arasında İslâm Dünyası Niçin İlerleyemiyor?, 2006/6, 158.

SEVGİ Ahmet, Kitaplar Arasında Yazar Olmak..., 2006/6, 171.

SEVGİ Ahmet, Mevlânâ'nın Rubâîleri Üzerine, 2007/7, 270.

SEVGİ Ahmet,Mutluluğun Sırrı,2007/7, 114.

SEVGİ Ahmet,Nesîmî'yi Unutmak,2009/9,257.

SEVGİ Ahmet, Okumanın Önündeki Engeller...1, 2006/6, 31.

SEVGİ Ahmet, Ord. Porf. A. Süheyl Ünver'in "Kırk Hadis"i, 2010/10, 68.

SEVGİ Ahmet, Öğretmenler Haftası Dolayısıyla Öğretmene Saygı, 2006/6, 334.

SEVGİ Ahmet, Ramazan Ayı, 2006/6, 263.

SEVGİ Ahmet, Sosyal Meseleler ve Mehmet Kaplan, 2009/9, 23.

SEVGİ Ahmet, Türk Aydını ve Erol Güngör, 2007/7, 217.

SEVGİ Ahmet, Türkler'de Peygamber Sevgisi, 2007/7, 202.

SEVGİ Ahmet, Yahya Kemal ve Türkçe, 2008/8, 513.

SEVGİ Ahmet, Yusuf Has Hacip, "Kutadgu Bilig" ve Türkçe Sevgisi, 2008/8, 418.

SEZER A. Nuri, Mehmet Emiroğlu Ağabey'i unutmayacağız, 2004/4, 186.

SEZER Nuri, Ahmet İbrahim Gündüz Hoca'yı Anarken, 2007/7, 48.

SEZER Nuri, İbrahim Gündüz, 2004/4, 95.

SEZER Semih, Konya'dan Dubai'ye Gönül Yolu, 2009/9, 248.

SİLAY Güler, Osmanlı Taşra İdaresi Yetkililerinden "Ehl-i Şer", 2010/10, 330.

SONGAR Ayhan, Peyami Safa'dan Bir Hatıra, 2001/3, 194-195.

SUBAŞI Yüksel, İmam Şamil (Kafkas Kartalı), 2000/2, 46-47.

SUBAŞI Yüksel, Kanını Mürekkep Olarak Kullanan Bir Yiğit, 2000/2, 23-24.

SUBAŞI Yüksel, Sözde Ermeni Soykırımı, 2001/3, 121-123.

SUBAŞI Yüksel, Şerif Hüseyin ve Bir İhanetin İçyüzü, 2000/2, 38.

SUBAŞI Yüksel, Yıldönümünde Halen Anlaşılamayan Çanakkale, 2001/3, 82-86.

SUBAŞI Yüksel, Zaferler Ağustosu (1-3), 2001/3, 242-245, 252-254, 255-257.

SUNAT Erol, Bir Destandır 30 Ağustos, 2000/2, 14.

SUNAT Erol, Hz. Mevlâna'ya Saygı, 2002/2, 134-135.

SUNAT Erol, II. Kosava Zaferi, 2001/3, 330-331.

SUNAT Erol, Kendinize Gelin Allah Aşkına, 2000/2, 61.

SUNAT Erol, Kutalmışoğlu Süleyman Şah, 2001/3, 169.

SUNAT Erol, Okumayı Teşvik Programı, 2001/3, 90-91.

SUNAT Erol,Öğretmenime,2000/2,108-109.

ŞAFAK Yakup, "Beyitlerin Gölgesinde Dinlenmek", 2005/5, 128.

ŞAFAK Yakup, Ayaşlı Şakir Biyografisine Bir Katkı, 2006/6, 213.

ŞAFAK Yakup, Eğitimci ve Yazar Celâleddin Ali İmer, 2006/6, 14.

ŞAFAK Yakup, Hz. Mevlâna'nın 733. Vuslat Yıldönümünü Uğurlarken, 2006/6, 391.

ŞAFAK Yakup, Hz. Mevlâna'nın Ölümsüz Şaheseri MESNEVÎ, 2005/5, 373.

ŞAFAK Yakup, Konya Kültür Muhiti İçinde "Akademik Sayfalar", 2006/6, 254.

ŞAFAK Yakup, Konya Mevlâna Dergâhı Postnişinlerine Dair Bir Liste, 2009/9, 100.

ŞAFAK Yakup, Menkıbe ve Nükteleriyle Meşhur Bir Müderris Müsevvitzade Abdullah Vahdi Efendi, 2009/9, 241.

ŞAFAK Yakup, Mesnevi ve Divan-ı Kebir'de Hz. Muhammed (S.A.V.), 2007/7, 208.

ŞAFAK Yakup,Mesnevî'nin Özü,2006/6, 6.

ŞAFAK Yakup, Mevlânâ Celâleddin-i Rûmî hayatı ve Eserleri, 2004/4, 244.

ŞAFAK Yakup, Mevlâna'da Allah Aşkı ve Peygamber Sevgisi, 2006/6, 207.

ŞAFAK Yakup, Mevlevîlerde Çile Esnasında Yapılan Hizmetler, 2006/6, 133.

ŞAFAK Yakup, Muhlis Koner ve Bir Mektubu, 2005/5, 337.

ŞAFAK Yakup, Şahabettin Uzluk'un Notlarında Son Dönemde Yaşamış Konyalı Mevlevîler (1-3),2007/7,448,524; 2008/8, 116.

ŞAFAK Yakup, Uzluk Kardeşlerin Mevlevîlik ve Çelebilik Yönleri, 2005/5, 247.

ŞAFAK Yakup, Vefatının 30. Yıldönümünde Nafiz Uzluk'tan Arda Kalanlar, 2004/4, 165.

ŞAFAK Yakup, Veled Çelebi'nin Neşrettiği Letâif-i Hâce Nasreddin Üzerine Bazı Notlar, 2008/8, 282.

ŞAHİN Bekir, Kutbu'n-Nâyî Osman Dede'nin Âyin-i Şerifleri, 2009/9, 280.

ŞAHİN Bekir, "Geçmişten Günümüze Sadreddin Konevi Sempozyumu"nun Ardından, 2008/8, 350, 408.

ŞAHİN Bekir, Bir Konya Sevdalısı Hasan Çopur, 2005/5, 279.

ŞAHİN Bekir, Bir Mevlânâ Hayranı; Ahmet Kuddûsi, 2004/4, 121.

ŞAHİN Bekir, Doğumunun 100. ve Vefatının 21.Yılında Necip Fazıl, 2004/4, 3.

ŞAHİN Bekir, Eski Dünya Yeni Dünya, 2008/8, 433.

ŞAHİN Bekir, Eski Valimiz Ali Akarsu'nun Konya'ya Son Açıklaması, 2009/9, 356.

ŞAHİN Bekir, Fıkraların Özellikleri, 2004/4, 54, 61.

ŞAHİN Bekir, Fîhi Mâ- Fîh'ten Seçmeler, 2007/7, 289.

ŞAHİN Bekir, Hâce-i Cihan'ın Vakfettiği Bir Kitap ve Vakfiyesi, 2006/6, 146.

ŞAHİN Bekir, Hasan Özönder Kütüphane ve Arşivi, 2010/10, 189.

ŞAHİN Bekir, Hz. Mevlâna İstifli Hat Levhaları, 2007/7, 594.

ŞAHİN Bekir, İbn-i Arabi ve Yusufağa Yazma Eserler Kütüphanesi, 2006/6, 189.

ŞAHİN Bekir, Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi, 2009/9, 202.

ŞAHİN Bekir, Konya Hafızası 1-3, 2010/10, 323, 346, 356.

ŞAHİN Bekir, Konya İlçelerindeki Selçuklu Eserleri Fotoğraf Albümü üzerine, 2004/4, 117.

ŞAHİN Bekir, Konya Kitaptan Konuşur, 2005/5, 322.

ŞAHİN Bekir, Konya Şehir Rehberi, 2005/5, 327.

ŞAHİN Bekir, Konya'da Bir Kanaat Önderi: M. Ali Uz, 2010/10, 502.

ŞAHİN Bekir, Kültürümüzün Kaynağı Yazma Eserler, 2005/5, 123.

ŞAHİN Bekir, Kütüphanecilerin Duayeni Celalettin Kişmir, 2006/6, 30.

ŞAHİN Bekir, Lütfi İkiz Ağabey'in Ardından, 2007/7, 512.

ŞAHİN Bekir, Lütfi İkiz Bey'den Anlamlı Bağış, 2006/6, 292.

ŞAHİN Bekir, Lütfi İkiz ve Konya Bölge Yazma Eserleri Kütüphanesi, 2004/4, 56.

ŞAHİN Bekir, Mehmet Emin Eminoğlu; Hayatı ve Eserleri, 2009/9, 459.

ŞAHİN Bekir, Mesnevî'nin Aslî Vezniyle Türkçe Tercümesi Yayımlandı, 2007/7, 256.

ŞAHİN Bekir, Mevlâna Dergâhı Arşivi, 2010/10, 376.

ŞAHİN Bekir, Mevlâna Müzesi'nin Açılışının 80. Yılı, 2007/7, 143.

ŞAHİN Bekir, Mevlâna Öğretilerinde Toplumsal Barış, 2007/7, 598.

ŞAHİN Bekir, Mevlevîlikte Yemek Adabı, 2005/5, 362.

ŞAHİN Bekir, Mikail Bayram'ın Defterleri, 2009/9, 330, 334.

ŞAHİN Bekir, Nasreddin Hoca İle İlgili Bir El Yazması, 2008/8, 270.

ŞAHİN Bekir, Selçuklu Belediyesi Yayınları, 2009/9, 294.

ŞAHİN Bekir, Sevakibu'l-Menâkib: Mevlevîlik Hakkında Önemli Bir Kaynak, 2006/6, 395.

ŞAHİN Bekir, Sevgi Üreten Yürekler Nerede?, 2008/8, 200.

ŞAHİN Bekir, Turgutoğulları Zaviyesi Vakfına ait Zaviyedarlık Beratı, 2004/4, 68.

ŞAHİN Bekir, Vefatının İkinci Yıldönümünde Ali Kemal Belviranlı, 2005/5, 255.

ŞAHİN Bekir, YAŞAR Hasan, COŞAR Hasan, Akademik Sayfalar Kütüphanelerde, 2006/6, 150.

ŞAHİN Bekir, Yaşayan Yazarlarımız: Duran Çetin ve Bir Hikâyesi, 2009/9, 382.

ŞİMŞEKLER Nuri, Cennet de insanın içinde cehennem de, 2006/6, 388.

ŞİMŞEKLER Nuri, Derdin Yoksa Dert Ara!, 2005/5, 371.

ŞİMŞEKLER Nuri, F. Nafiz Uzluk'un Mevlâna Muhipleri Cemiyeti ve Mevlâna Tetkikleri Enstitüsü Kurma Çalışmaları, 2004/4, 166.

ŞİMŞEKLER Nuri, Mevlân'ya göre nefis-akıl-aşk üçgeni "İnsan-ı Kamil yolu", 2004/4, 246.

TAN Nail, Mehmet Önder'in Halk Bilimci Yönü, 2004/4, 144.

TAN Nail, O. Şaik Gökyay'ın Türk Halk Bilimine Hizmetleri, 2004/4, 221.

TAN Nail, Saim Dede'yle İlgili Bir Anı, 2009/9, 521.

TAŞER Seyit, Karapınar Sultan Selim Külliyesi, 2009/9, 154.

TEKE Şüheda, Konya Çocuk Esirgeme Kurumlarında Eğitim Süresi, 2010/10, 124.

TEKMEN Haluk, Niçin Söylemezoğlu?, 2005/5, 316.

TEMEL Feride, Kanuna Kısa Bir Bakış, 2010/10, 114.

TEMUR Sedat, Bir Fikir İşçisi: Cemil MERİÇ, 2005/5, 210.

TEMUR Sedat, Bir Fikir Zanaatkârı: Cemil Meriç, 2007/7, 333.

TEMUR Sedat, Gevherli (Hikâye), 2004/4, 212.

TEMUR Sedat, Hz. Mevlâna ve Hümanizması, 2006/6, 381.

TEMUR Sedat, Mecâlis-i Seb'a Hz. Mevlâna'dan Cevahir, 2007/7, 272.

TEMUR Sedat,Medeniyet ve Para,2004/4,175.

TEMUR Sedat,Medeniyete Bakış,2004/4,28.

TEMUR Sedat, Medeniyetle İlişkili Terimler, 2004/4, 77.

TEMUR Sedat, Musaggaf, Münevver, Aydın İnsan: Erol Güngör, 2005/5, 137.

TEMUR Sedat, Münevver'in Son Halkalarından Biri: Erol Güngör, 2001/3, 111-113.

TEMUR Sedat, Yâ Şehr-i İstannbul!, 2005/5, 174.

TOSUN Eyüp, Kırk Bir Kere Edebiyat Dergisi'nin 7. Sayısı Çıktı!, 2008/8, 608.

TURAN Ahmet, Abimiz Nail BÜLBÜL, 2009/9, 396.

TURGUT A. Nüshet, Eski Sungur Mahallesi, 2010/10, 556.

TURGUT A. Nüshet, M. Ferit (Uğur)'ten Bir Konferans: 1-10 Kable'l-İslâm Türk Hars ve Medeniyetine Dair, 2010/10, 92, 143, 159, 222, 240, 272, 287, 319, 335.

TURGUT A. Nüshet, Şemmetü'l-Esrâr, 2010/10, 12.

TURGUT A. Nüzhet, M. Ferit (Uğur)'ten Bir Konferans: 2 Kable'l-İslâm Türk Hars ve Medeniyetine Dair, 2010/10, 110.

TURHAN Salih, Konya Halk Müziği Kitabı Üzerine, 2009/9, 439.

TÜTÜNCÜ Bahadır, Türk Diline Sahip Çıkan Bir Osmanlı Aydını: Ahmet Mithat Efendi, 2001/3, 67-68.

TÜTÜNCÜ Reyhan, Babam M. Ali Uz, 2008/8, 188.

UÇAR Abdullah, Biz Redd-i Miras Ederken Dünya Osmanlı'yı Arıyor, 2000/2, 59-60.

UÇAR Abdullah, Çanakkale 1-2, 2006/6, 85, 151.

UÇAR Abdullah, Din ve gelenek açısından Hıdırellez, 2005/5, 148.

UÇAR Abdullah,Fetih ve Fâtih,2005/5, 181.

UÇAR Abdullah, Gençlere Örnek Bir Şahsiyet: Av. M. Ali Uz, 2008/8, 166.

UÇAR Abdullah, Kuruluş Yıldönümünde Osmanlı ve Osmanlı'yı Cihan Devleti Yapan Özellikleri 1-2, 2005/5, 30, 38.

UÇAR Abdullah, Mesnevî'den Seçmeler 1-3, 2005/5, 372, 379; 2007/7, 16.

UÇAR Abdullah, Mevlâna'daki Hoşgörünün Kaynağı, 2002/,132-133.

UÇAR Abdullah, Mevlâna'nın Hayatı ve Başlıca Eserleri, 2006/6, 392

UÇAR Abdullah, Ramazan Ayı ve Oruç (28. Sayıdan Devam2007/7,451

UÇAR Abdullah, Ramazan Ayı ve Oruç, 2007/7, 434.

UÇAR Abdullah, Şivlilik ve Üç Aylar, 2010/10, 344.

UÇAR Abdullah, Üç Aylar ve Fazileti, 2010/10, 325.

UÇAR Ahmet, Gönüller Sultanı Mevlânâ, 2004/4, 248.

UÇAR Ahmet, Konya Amerikan Hastanesi 1-3, 2008/8, 444, 447, 494.

UÇAR Ahmet, Teşekkürümün Kifâyet Etmediği Bir Gönül Adamı: Avukat M. Ali Uz, 2008/8, 195.

UĞURLU Kamil, 560. Doğum Yıldönümünde Türkçe'nin İlk Büyük Şairi: Ali Şir Nevai, 2001/3, 39-40.

UĞURLU Kamil, At Pazarında Bir Sabah, 2007/7, 610.

UĞURLU Kâmil, Dost, Dost Diye Nicesine, 2008/8, 197.

UĞURLU Kamil, Ev üzerine değinmeler, 2004/4, 257.

UĞURLU Kamil, Gelin Gecesi veya Şeb-i Arûs, 2004/4, 243.

UĞURLU Kâmil, Güller İçinde Muammer, 2005/5, 347.

UĞURLU Kâmil, Hacı Veyiszade Adında Bir Veli, 2005/5, 45.

UĞURLU Kamil, Karatay ve İnce Minareli Medresenin Kapıları 1-3, 2001/3, 50-52, 55-57, 63-65.

UĞURLU Kâmil, Konya Deyip Geçenler, 2007/7, 123.

UĞURLU Kâmil, Konya'da Bir Aziz: M. Ali Uz, 2008/8, 158.

UĞURLU Kamil, Konya'yı Şehir Kılan Ululardan Biri, 2010/10, 42.

UĞURLU Kamil, Lâdikli Ahmet Ağa, 2005/5, 195.

UĞURLU Kâmil, Mehmet Ardos Adında Bir Efsane, 2007/7, 558.

UĞURLU Kamil, Mimar Sinan'ın Su Yapıları, 2005/5, 118.

UĞURLU Kâmil,Simyon Efendi,2005/5,135.

UĞURLU Kâmil, Son ALP-EREN'e Birinci Mektup, 2004/4, 185.

UĞURLU Kâmil, Vaktin Geldi Ya Ali, 2005/5, 305.

UĞURLU Kamil,Veysel Öksüz,2001/3,5-6.

UĞURLU Kamil, Veysel Öksüz,2008/8, 78.

UĞURLU, Kâmil, Bir Derviş Ki, Destur Almadan Gitti, 2009/9, 475.

UYAROĞLU Şakir Tuncay, Dil Yanlışları ve Anlatım Bozuklukları 1-6, 2001/3, 180-181, 188-189,203-204,220-221,230-231,261-262.

UZ M. Ali / DOĞAN Mehmet, Belgelerle Adım Adım Eski Konya (1), 2010/10, 65.

UZ M. Ali / DOĞAN Mehmet, Belgelerle Adım Adım Eski Konya (10-11) Eski Belediye Binası İle Hükümet Binası Arasındaki Bölge Medrese ve Camiler, 2010/10, 273, 305.

UZ M. Ali / DOĞAN Mehmet, Belgelerle Adım Adım Eski Konya (12) İplikçi Camii İle Hükümet Binası Arasındaki Bölge 1-2, 2010/10, 321, 337.

UZ M. Ali / DOĞAN Mehmet, Belgelerle Adım Adım Eski Konya (13) Alâeddin Tepesi'nden Şerafeddin Camii'nin Doğusuna Kadar Olan Bölge, 2010/10, 353.

UZ M. Ali / DOĞAN Mehmet, Belgelerle Adım Adım Eski Konya (2-3), Selçuklu Dönemi Öncesi Ve Sonrasında Konya,2010/10, 81, 97.

UZ M. Ali / DOĞAN Mehmet, Belgelerle Adım Adım Eski Konya (4-6) A. Alâeddin Tepesi, 2010/10, 129, 145, 193.

UZ M. Ali / DOĞAN Mehmet, Belgelerle Adım Adım Eski Konya (7) Araboğlu Makası (Mimar Muzaffer Caddesi), 2010/10, 225.

UZ M. Ali / DOĞAN Mehmet, Belgelerle Adım Adım Eski Konya (8)Fransız Katolik Kilisesi ve Fransız Mektebi, 2010/10, 241.

UZ M. Ali, Okuyucularımızla Bir Hasbıhâl, 2010/10, 369.

UZ M. Ali, Onuncu Cilde Başlarken, 2010/10, 3.

UZ M. Ali,"Bir Safâ Bahşedelim",2005/5,151.

UZ M. Ali, "İslâm Su Medeniyeti ve Konya Suları", 2005/5, 157.

UZ M. Ali, "Manâ ve Mefhumuyla Mesnevî'den Parıltılar", 2006/6, 219.

UZ M. Ali, "Mevlâna Müzesi Kitabeler Mecmuası", 2008/8, 237.

UZ M. Ali,"Mevlevî Kıyafetleri",2007/7,277.

UZ M. Ali, "Peygamber Öyküleri", (2), 2007/7, 465.

UZ M. Ali, 2007 Mevlâna Yılında Bir Güzel Eser Daha Sevâkıb-ı Menâkıb 2007/7, 133.

UZ M. Ali, 24 Kasım öğretmenler Günü, 2004/4, 211.

UZ M. Ali, 30. Vefat Yıldönümünde Bayrak Şâirimiz Ârif Nihat Asya, 2005/5, 3.

UZ M. Ali, 33 Türkiye ve Konya'da Önemli Şubat Ayı Olayları, 2008/8, 33.

UZ M. Ali, 40. Vefat Yıldönümünde: Unutulan Peyami Safa, 2001/3, 186-187.

UZ M. Ali, 42. Kütüphanecilik Haftası, Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nünYeni Kitapları Üzerine, 2006/6, 106.

UZ M. Ali, 45. Vefat Yıldönümünde Hacıveyiszade Mustafa Efendi, 2005/5, 33.

UZ M. Ali, 5. Vefat Yıldönümünde Mustafa Ataman Özel Sayısı, 2006/6, 316.

UZ M. Ali, 60. Vefat yıldönümünde Abdülkadir Erdoğan, 2004/4, 261.

UZ M. Ali, 731. Vuslat Yıldönümünde Hz. Mevlânâ Özel Sayısı Hz. Mevlânâ'yı Anlamak, 2004/4, 242.

UZ M. Ali, 733. Şeb-i Arus Özel Sayısı -1 Mevlâna'yı Anlamak, 2006/6, 374.

UZ M. Ali, 8. Cilt Tamamlanırken, 2008/8, 609.

UZ M. Ali, 80. Yıldönümünde İstiklâl Marşımızın Kabulü, 2001/3, 73-75.

UZ M. Ali, Adım Eski Konya -1-, 2009/9, 417.

UZ M. Ali, Ağustos Ayında Kazanılan Zaferler (1-2), 2001/3, 239-241, 264-265.

UZ M. Ali, Ahmet Ağa'nın Son Günleri ve Vasiyeti, 2005/5, 204.

UZ M. Ali, Ahmet Kabaklı Hocanın Ardından, 2001/3, 58-59.

UZ M. Ali, Akademik Sayfaların 6. Cildi Tamamlanırken, 2006/6, 405.

UZ M. Ali, Akademik Sayfaların 7. Cildi ve Kamil Uğurlu Özel Sayısı Üzerine,2007/7,603.

UZ M. Ali, Akademik Sayfaların Beşinci Cildi Tamamlanırken, 2005/5, 381.

UZ M. Ali, Ali Ulvi Kurucu Hatıralar -I, 2007/7, 321.

UZ M. Ali, Âlim, Arif, Şair Fahri Kulu Hoca Efendi, 2010/10, 434.

UZ M. Ali, Arif Etik Özel Sayısı Aralık Ayı Değerlendirmesi Ender Yetişen Bir Deha, 2006/6, 359.

UZ M. Ali,Âşık Fethi Kadıoğlu,2005/5, 164.

UZ M. Ali, Âşık Ömer Divanından Seçmeler, 2009/9, 540.

UZ M. Ali, Âşık Şem'î, 2004/4, 127.

UZ M. Ali, Basından Portreler - 1 Ziya Tanrıkulu, 2005/5, 71.

UZ M. Ali, Bayrak Şairimiz Afir Nihat Asya, 2001/3, 1-2.

UZ M. Ali, Bekir Şahin ve Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi, 2005/5, 109.

UZ M. Ali,Beyşehir,Seydişehir ve Kubadabad Sarayı 1-2, 2001/3, 199-201, 209-211.

UZ M. Ali, Bilinmeyen Bir Konya Çelebisi Daha Göçtü: Ziya Nur Aksun, 2010/10, 401.

UZ M. Ali, Bir 26 Ağustos'tan Bir 30 Ağustos'a, 2000/2, 10-11.

UZ M. Ali,Bir Anıt Armağan Eser,2006/6,193.

UZ M. Ali, Bir Hoş Sadâ, 2006/6, 248.

UZ M. Ali, Bir Konya Sevdalısı Hasan Çopur, 2005/5, 278.

UZ M. Ali, Bir Kültür Adamı A. Feyzi Özçimi, 2005/5, 230.

UZ M. Ali,Bir Ulu Çınar Üstüne. ,2007/7,234.

UZ M. Ali, Birinci Büyük Millet Meclisi Nasıl Açıldı?, 2001/3, 119-120.

UZ M. Ali,Bize Gelen Dergiler, 2006/6, 87.

UZ M. Ali, Büyük Millet Meclisi Nasıl Açıldı?, 2005/5, 129.

UZ M. Ali, Büyükşehir Belediye Başkanımıza Teşekkür, 2006/6, 144.

UZ M. Ali, Celaddin Kişmir'den Avlonyalı M. Ferit Paşa ve Seydişehirli Şeyh Abdullah Efendi İle İlgili Bir Hatıra, 2008/8, 327.

UZ M. Ali, Cemil Meriç Özel Sayısı ve Cemil Meriç Üzerine, 2007/7, 330.

UZ M. Ali, Cumhuriyet Nasıl Kuruldu ve İlan Edildi?, 2000/2, 77-79.

UZ M. Ali,Çaybaşı Yazıları, 2001/3, 41-42.

UZ M. Ali, Dandanakan Zaferi, Rumeli'ye Geçiş ve İstanbul'un Fethi, 2007/7, 281.

UZ M. Ali, Dandanekandan Viyana Kapılarına ve Türk Düşmanlığının Sebepleri Üzerine, 2006/6, 185.

UZ M. Ali, Ekim Ayının Kültür- Sanat Hayatında ve Yaşantımızdaki Yeri,2007/7, 441.

UZ M. Ali, Emin Eminoğlu Özel Sayısı Üzerine, 2009/9, 450.

UZ M. Ali, Ertuğrul Gazi ve Söğüt, 2000/2, 28-30.

UZ M. Ali, F. Nafiz Uzluk Özel Sayısı Feridun Nafiz Uzluk, 2004/4, 162.

UZ M. Ali, Fahrettin Alişar Bey'den Yeni Bir Eser Daha "Çanakkale'de Şehit Olan Konyalılar", 2008/8, 360.

UZ M. Ali, Fatih'in Sır Ölümü, 2004/4, 12.

UZ M. Ali, Fetih Ruhu ve Fatih, 2001/3, 159-160.

UZ M. Ali, Fetih Ruhunu Anlamak ve Onlara Lâyık Olmak, 2005/5, 176.

UZ M. Ali,Fetih Sayısı Üzerine,2005/5, 170.

UZ M. Ali, Feyyaz Caner Bey'in Mektubu Üzerine, 2008/8, 95.

UZ M. Ali, Fuzûlî, 2005/5, 15.

UZ M. Ali, Gazi İbrahim (Bıçakçılar) Efendi, , 2010/10, 291.

UZ M. Ali, Geçmişte Bu Hafta Kaybettiğimiz İki Meşhur Konyalı, 2001/3, 145-146.

UZ M. Ali, Geçmişten Günümüze Hıdırellez Kutlamaları, 2005/5, 145.

UZ M. Ali, Gençlik Haftasında Gençlik ve Düşündürdükleri, 2006/6, 177.

UZ M. Ali, Gövdesi Mevlâna Dergâhı'nda, Başı İstanbul'da Gömülü Bir Osmanlı Devlet Adamı: Halet Efendi, 2005/5, 153.

UZ M. Ali, Hacı Veyiszade Mustafa Efendi (1303/1887–1960), 2007/7, 51.

UZ M. Ali, Hadimli Mehmet Vehbi Çelik, 2000/2, 313-114.

UZ M. Ali, Hak Yolunda, Millet Yolunda Ağaran Saçlar: M. Sinan Ümit, 2008/8, 165

UZ M. Ali, Hayırlı Bir Torun ve Mükemmel Bir Araştırmacı M. Muhlis Koner ve Eserleri, 2005/5, 330.

UZ M. Ali, Haziran Ayı Gündemi Üzerine, 2007/7, 313.

UZ M. Ali, Haziran Ayı Olayları Üzerine, 2008/8, 321.

UZ M. Ali, Haziran Ayının Bir Muhasebesi ve Bu Ayın Önemli Olayları, 2005/5, 209.

UZ M. Ali,Hz. Mevlâna ve Sanat,2007/7,424.

UZ M. Ali, İbrahim Hakkı Konyalı Hayatı ve Eserleri, 2000/2, 5-7.

UZ M. Ali, İstiklal Marşının Kabulü ve Mehmet Akif, 2005/5, 73.

UZ M. Ali,İz Bırakanlar: Fahri Kulu,2004/4,73.

UZ M. Ali, İzzet Koyunoğlu Özel Sayısı Rasih İzzet Koyunoğlu, 2004/4, 154.

UZ M. Ali, Kalecelp Mahallesi'ne Adını Veren Kalecelp Sultan'ın Türbesi Nerede?, 364.

UZ M. Ali,Karaman Şehrengizi,2007/7, 439.

UZ M. Ali, Kitap Tanıtımları Çiğil Türkleri ve Aşağı Çiğil, 2006/6, 297.

UZ M. Ali, Kitap, Kütüphane ve Okuma Üzerine, 2005/5, 106.

UZ M. Ali, Konya Atasözlerinden Seçmeler 1-9, 2001/3, 46, 54, 62, 70, 102, 110, 134, 142, 174.

UZ M. Ali, Konya Basın Tarihinden Ziya Tanrıkulu'nun İlk Gazete Denemesi ŞAFAK, 2005/5, 301.

UZ M. Ali, Konya Basından Portreler, Ramiz Arda, 2005/5, 80.

UZ M. Ali, Konya Basınından Portreler Ethem Öyken, 2001/3, 124.

UZ M. Ali, Konya Basınından portreler Nail Bülbül, 2006/6, 55.

UZ M. Ali, Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Neşriyatı Üzerine, 2007/7, 266.

UZ M. Ali, Konya İl Turizm Müdürlüğü Çalışmaları, 2001/3, 337-338.

UZ M. Ali, Konya Kültürü ile ilgili olarak yapılanlar ve yapılması gerekenler, 2004/4, 193.

UZ M. Ali,Konya Kütüphaneleri,2009/9,194.

UZ M. Ali,Konya Sâl-Nâmeleri,2007/7, 408.

UZ M. Ali, Konya ve Konya Kültürü Kitapları Üzerine, 2005/5, 318.

UZ M. Ali, Konya Yazıları, 2005/5, 100.

UZ M. Ali, Konya'da Araştırılması Gereken Konular, 2009/9, 337.

UZ M. Ali, Konya'da Eski Pazar Yerleri I-II, 2008/8, 2008/8, 37, 56.

UZ M. Ali, Konya'da Meşhur Bağ ve Bahçeler (1), 2010/10, 374.

UZ M. Ali, Konya'da yok edilen tarîhi eserler -3 Konya Surları, 2006/6, 17.

UZ M. Ali, Konya'da yok edilen tarihî eserler -4 Ulvî Sultan Mescidi ve Türbesi, Şeyh Şerefeddin Türbesi, 2006/6,25-26.

UZ M. Ali, Konya'da Yok Edilen Tarihî Eserlerimiz (İnce Minareli Medrese 'Dârü'l Hadis) Nasıl Yıktırılıyordu? Medresenin Tonoz Kubbeli Talebe Hücreleri Nasıl Yok edildi?, 2006/6, 129.

UZ M. Ali, Konya'da yok edilen tarihî eserlerimiz -8 Eflâtun Mescidi (Saat Kulesi) Nasıl Yıkıldı?, 2006/6, 145.

UZ M. Ali, Konya'da yok edilen tarihî eserlerimiz -9 Türbe Hamamı (Kürkçüler Hamamı), 2006/6, 169.

UZ M. Ali, Konya'da yok edilen tarihî eserlerimiz. Hafızasını Kaybeden Şehir,2006/6,3.

UZ M. Ali, Konya'daki Hz. Mevlâna Dönemi Selçuklu Şaheserleri, 2010/10, 165.

UZ M. Ali,Konya'nın Ali Hocası,2009/9,38.

UZ M. Ali, Konyalı Şair ve Yazarlar: 1 Şair İsmail Detseli, 2005/5, 47.

UZ M. Ali, Konyalı Yazar ve Şairler: Nuri BAŞ, 2004/4, 71.

UZ M. Ali, Kültürümüze Kim Sahip Çıkacak?, 2005/5, 10.

UZ M. Ali, Kütüphane Haftası Kitap ve Kütüphanenin Önemi Üzerine, 2010/10, 178.

UZ M. Ali, Kütüphaneler Haftası Münasebetiyle: Kitap, Kütüphane, İlim, Kültür İlişkisi, 2001/3, 87-89.

UZ M. Ali, Lâdikli Hacı Ahmet Ağa, 2005/5, 199.

UZ M. Ali, Lâle Devrinin Meşhur Şairi Nedim, 2001/3, 314.

UZ M. Ali, Lütfi İkiz ve Konya Yazma Eserler Kütüphanesi Özel Sayısı Lütfi İkiz Bey ve Konya Yazma Eserler Kütüphanesi, 2006/6, 286.

UZ M. Ali, M. Lütfi İkiz Özel Sayısı, M. Lütfi İkiz Bey, 2004/4, 42.

UZ M. Ali, M. Muhlis Koner'in "Mesnevî'nin Özü"isimli eserinin 2.baskısı çıktı, 2006/6, 45.

UZ M. Ali, M. Sabri Doğan'dan Bir Eser Daha, 2005/5, 315.

UZ M. Ali, Mehmet Emiroğlu Özel Sayısı Mehmet Emiroğlu Ağabey'in Ardından, 2004/4, 178.

UZ M. Ali, Mehmet Hakkı Özçimi Özel Sayısı Yeniden Birlikte Olurken, 2006/6, 238.

UZ M. Ali, Mesnevi'den Seçmeler, 2000/2, 136.

UZ M. Ali, Muhteşem Bir Eser Daha,2009/9, 285.

UZ M. Ali, Musalla ve Anasultan Kabristanlarındaki Son Düzenlemeler, 2006/6, 205.

UZ M. Ali, Mustafa Ataman Ağabeyden Fıkralar, 2004/4, 64.

UZ M. Ali, Mustafa Necati Elgin (1907-1977)'in I. Hayatı, 2008/8, 228.

UZ M. Ali, Muvakkithane, Hatıralar ve Kapı Camiinde Son 50 Yılın Mukabele Geleneği Üzerine Şükrü Bağrıacık Hoca İle Bir Sohbet, 2007/7, 569.

UZ M. Ali, Müsevvit Mustafa Efendi ile İlgili Yeni Bilgiler, 2001/3, 231-233.

UZ M. Ali, N. Yalçın Dikilitaş (3 Nisan 1944 – 19 Ekim 2004), ,2009/9, 466.

UZ M. Ali, Naci Bakırcı'dan Bir Güzel Eser "Mevlevî Mezar Taşları", 2006/6, 275.

UZ M. Ali, Nail Bülbül Özel Sayısı, 2009/9, 387.

UZ M. Ali, Necip Fazıl Özel Sayısı, Yeniden Çıkarken, 2004/4, 2.

UZ M. Ali, Nisâbü'l-Mevlevî Tercümesi, 2005/5, 386.

UZ M. Ali, Nisan Ayı Gündemi Üzerine, 2007/7, 169.

UZ M. Ali, Nurettin Topçu, 2004/4, 57.

UZ M. Ali, Okuyucularımızla Hasbihal, 2006/6, 152.

UZ M. Ali, Onuncu Cilde Devam Ederken, 2010/10, 385.

UZ M. Ali, Osman Yüksel'in Hayatından Kesitler ve Birkaç Nüktesi, 2006/6, 312.

UZ M. Ali, Osmanlı Döneminde Konya'da Mevcut Tekke ve Zaviyeler 1-2-, 505, 531.

UZ M. Ali, Osmanlı'da Eğitim ve İlmî Payelerle İlgili Bazı Tabirler 2007/7, 537

UZ M. Ali, Osmanlı'yı Ayakta Tutan Bir Vakıf Çeşidi Avarız Vakıfları, 2005/5, 356.

UZ M. Ali, Öğretmenler Günü,2006/6, 333.

UZ M. Ali,Önemli Mart ayı olayları,2006/6,57.

UZ M. Ali, Önemli Mayıs Ayı Olayları ve Unutulmaması Gerekenler, 2006/6, 161.

UZ M. Ali, Özel Sayı: Çanakkale Zaferi, 2005/5, 82.

UZ M. Ali, Prof. Dr. Saim Sakaoğlu İle Dil Üzerine Bir Sohbet, 2000/2, 89-91.

UZ M. Ali, Ramazanı ve Bayramı Birlikte Kutlamak, 2008/8, 417.

UZ M. Ali, Sadreddin Konevî Özel Sayısı Üzerine Sadreddin Konevi Yapılar Topluluğu 2008/8, 403.

UZ M. Ali, Sadreddin Konevî Sempozyumu, 2004/4, 226.

UZ M. Ali,Sedat Temur Özel Sayısı,2008/8,18.

UZ M. Ali, Sekizinci Cilde Başlarken, 2008/8, 3.

UZ M. Ali, Selçuk Es, 2000/2, 19.

UZ M. Ali, Sıbyan Mektepleri, 2001/3, 137-138.

UZ M. Ali, Sille'yi Kalkındırma ve Tanıştırma Derneği'nden İki Kitap ve Bir Dergi, 2008/8, 438.

UZ M. Ali, Sinan'ın Dehası, Osmanlı'nın İhtişamı ile Birleşince, 2005/5, 113.

UZ M. Ali, Sivaslı Ali Kemali Efendi, 2001/3, 327-329.

UZ M. Ali, Son bir Hasbihal: Arz-ı Veda, 2001/3, 337.

UZ M. Ali,Sonsuz Teşekkürler,2010/10,512.

UZ M. Ali,Söğüt ve Osmanlı,2001/3,279-280.

UZ M. Ali, Şer'iye Sicilleri ve 47 Numaralı Defter, 2007/7, 368.

UZ M. Ali,Şeyh Sadreddin Konevî,2004/4, 227.

UZ M. Ali,Tarih Şuuru Yok Olursa,2008/8,129

UZ M. Ali, Tarihte Meşhur Konya Kuraklıkları -1, 2006/6, 257.

UZ M. Ali, Tarihte Meşhur Konya Kuraklıkları -2 Cumhuriyet dönemi Yedi Yıl Kuraklığı (1928–1937), 2006/6, 269.

UZ M. Ali, Temmuz Ayı Gündemi ve Okuyucularımızla Bir Hasbıhal, 2007/7, 377.

UZ M. Ali, Temmuz Ayında Kaybettiklerimiz ve Ayın Önemli Olayları, 2001/3, 323-326.

UZ M. Ali, Teşekkür, 2008/8, 178.

UZ M. Ali, Trabzonlu Köseç Ahmet Dede'nin Bir Eseri Et-Tuhfetü'l- Behiye Fi't-Tarikati'l- Mevleviyye Tercümesi, 2008/8, 342.

UZ M. Ali,Türk Dili Ne Hâle Geldi,2004/4,22.

UZ M. Ali, Türk Dili Özel Sayısı, Dil Konusu, 2004/4, 18.

UZ M. Ali, Türk Kültür Varlıkları Konya Envanteri, 2009/9, 301.

UZ M. Ali, Türkistan'dan Anadolu'ya, 2000/2, 140-142.

UZ M. Ali, Üçüncü Vefat Yıl Dönümünde Muammer Bey I-II-, 2007/7, 474, 490.

UZ M. Ali, Vakıf Medeniyeti, 2000/2, 121-123.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde A. Rasih İzzet Koyunoğlu, 2001/3, 290-291.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Ağazade Hacı Osman Efendi, 2004/4, 114.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Ali Kemal Belviranlı, 2005/5, 254.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Anadolu'yu Bize Yurt Yapan Süleyman Şah, 2001/3, 167-168.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Bir Mevlevî Şairi Şeyh Galip, 2007/7, 14.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Büyük Millet Meclisi Reisi ve Şeriye Vekillerinden Hadimli Mehmet Vehbi Çelik, 2005/5, 349.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Değerli Bir İlim Adamı Hacı İsa Ruhi Bolay, 2005/5, 49

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Dr. Şehabettin Uzluk, 2001/3, 207-208.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Hacı Bektaş-ı Veli, 2001/3, 250-251.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde II. Abdülhamîd Han, 2005/5, 41.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde II. Abdülhamid Han, 2009/9, 50.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Lâdikli Ahmet Ağa Lâdikli Ahmet Ağa Özel Sayısı Üzerine, 2005/5, 194.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Mahmut Sami Ramazanoğlu, 2005/5, 68.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Muallim Naci, 2001/3, 103-105.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Muallim

Naci, 2005/5, 121.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Osmanlı ve Mimar Sinan, 2001/3, 95-96.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Ömer Seyfettin, 2006/6, 60.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Selçuk Es, 2001/3, 271-272.

UZ M. Ali, Vefat yıldönümünde Sivaslı Ali Kemalî Efendi, 2004/4, 198.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Uluğ Sultan Alâeddin Keykubat, 2007/7, 297.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde Unutulmaya Yüz Tutan bir Konyalı Kültür Adamı Memduh Yavuz Süslü, 2005/5, 161.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde, Anadolu Selçuklu Devleti'nin Kurucusu ve Anadolu Fatihi Süleyman Şah, 2005/5, 185.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde: Kazım Karabekir Paşa, 2001/3, 23-25.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde: Cemil Meriç, 2001/3, 175-178.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde: Fuzuli, 2001/3, 20-21.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde: Mehmet Âkif, 2004/4, 267.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde: Mehmet Arif Bey, 2001/3, 31-32.

UZ M. Ali, Vefat Yıldönümünde: Unutulan Değerlerimizden Ö. Ferit Kam, 2001/3, 154-155.

UZ M. Ali, Vefatının 50. Yıldönümünde Hacıveyiszade Mustafa Kurucu Efendi ve Çevresi -1- Hacı Veyiszade ve Çevresi Özel Sayısı Üzerine, 2010/10, 34.

UZ M. Ali, Veysel Öksüz ve Şiirleri, 2006/6, 211.

UZ M. Ali, Veysel ve Sami Öksüz Özel Sayısı, 2008/8, 66.

UZ M. Ali, Yahya Kemal Özel Sayısı Neden Bir Y. Kemal Özel Sayısı, 2004/4, 202.

UZ M. Ali, Yahya Kemal ve Düşünce Dünyası, 2004/4, 205.

UZ M. Ali, Yahya Kemal, 2000/2, 81-82.

UZ M. Ali, Yalçın Dikilitaş, 2001/3, 106-107.

UZ M. Ali, Yaprak Dökümü Aylar ve Ocak Ayının Önemli Olayları, 2007/7, 9.

UZ M. Ali, Yarım Bardak Çay, 2001/3, 190.

UZ M. Ali, Yedinci Cilde Başlarken Okuyucularımızla Bir Hasbıhal, 2007/7, 3.

UZ M. Ali,Yeni Bir Cilde Başlarken,2005/5,2.

UZ M. Ali, Yeni Bir Mevlâna Haftasında, 2005/5, 358.

UZ M. Ali, Yeni Fikir Mecmuası, 2001/3, 129-130.

UZ M. Ali, Yeni Yayınlar ve Yapılması Gerekenler 1-2, 2009/9, 274, 290.

UZ M. Ali, Yeni Yıla Merhaba Derken, 2009/9, 3.

UZ M. Ali, Yeniden Birlikte Olurken, 2007/7, 393.

UZ M. Ali, Yeniden Birlikte Olurken, 2009/9, 401.

UZ M. Ali, Yeniden çıkarken ve hayırlı bir teşebbüs, 2005/5, 245.

UZ M. Ali, Yok edilen tarihi eserlerimiz -6 Nizamiye (Nalıncı) Medresesi ve Türbesi, 2006/6, 65.

UZ M. Ali, Yok edilen tarihî eserlerimiz Kazınan Kitabeler, 2006/6, 347.

UZ M. Ali, Yok edilen tarihî eserlerimiz Satılan Tarihî Türbeler, 2006/6, 277.

UZ M. Ali, Yolu Konya'dan Geçen Ulu Hatunlar, 2007/7, 192.

UZ M. Ali, Zaferler Ayı Ağustos ve bu ayda kazanılan zaferler (1-2), 2004/4, 81, 89.

UZKAYA Hikmet, Babam M. Ali Uz, 2008/8, 190.

UZLUK F. Nafiz, İstimlâkler Dolayısıyla Konya Âbideleri Nasıl Yıkıldı?, 2004/4, 168.

UZUNPOSTALCI Mustafa, Bir Hizmet Eri Ahmet Gürtaşı Anarken, 2009/9, 534.

UZUNPOSTALCI Mustafa, Hacı Veyis

Efendi ve Ailesi 1-2, 2010/10, 38, 53.

UZUNPOSTALCI Mustafa, Ömrü Güzel İşler Yaparak Geçirmek, 2008/8, 186.

UZUNPOSTALCI Mustafa, Yardımlaşma Duygusunun Hukukumuza Kazandırdığı Kurum "VAKIF", 2004/4, 236.

UZUNPOSTALCI Mustafa, Yirminci Yüzyılla Yirmi Birinci Yüzyıl Farkı Hacı Veyis Zade Hacı Mustafa Kurucu, 2007/7, 65.

ÜLGEN Hilmi Ziya, Konya'da Anadolu Selçukileri Devrinde İlim ve Felsefe, 2000/2, 62-64.

ÜMİT M. Sinan, "Serdengeçti" yani Dalkılıç, 2006/6, 311.

ÜMİT M. Sinan, Cemil Meriç İle Sohbetler, 2007/7, 340.

ÜMİT M. Sinan, Çanakkale'yi Anlatan İngiliz Askeri, 2005/5, 95.

ÜMİT M. Sinan,Ermeni Meselesi,2007/7,260.

ÜMİT M. Sinan, Necip Fazıl'sız Seneler, 2004/4, 6.

ÜMİT Mustafa Sinan, Şeyhulmuharririn Gecesinden Notlar, 2008/8, 204.

ÜNALDI Halime, İslam Toplumu – Sivil Toplum – Demokrasi 1- 2, 2009/9, 170, 186.

ÜRKMEZ Melahat, Gönül Ehli Muammer Tolasa, 2007/7, 491.

ÜRKMEZ Melâhat, Levnî'den Ebrû'ya, 2010/10, 198.

ÜRKMEZ Melahat, Neden Okuruz?, 2010/10, 181.

ÜRÜN A.Kazım,Azerbaycan'da Uluslararası Mevlâna Sempozyumu, 2006/6, 385.

YAKICI Ali,Dedemin Ardından,2010/10,31.

YALÇIN Aydın,Gazeteci Gibi Öldü,2001/3,196.

YALÇIN N.Dikilitaş'tan Dörtlükler,2009/9,480.

YAŞAR Hasan, Ahmet Kudsi Eminoğlu Kütüphanesini Koyunoğlu Şehir Kütüphanesi'ne Bağışladı, 2005/5, 139.

YAŞAR Hasan, Emr-i Şerif, 2010/10, 352.

YAŞAR Hasan, Fetih-Hanlık, 2007/7, 561.

YAŞAR Hasan, II. Abdulhamid Han'ın Konya'da Cuma Namazı İçin İzn'i Sultânî'si, 2006/6, 339.

YAŞAR Hasan, Kitabe-i Seng-i Mezar 'Konya Mezarlıkları ve Mezar Taşları' Kitabı Üzerine, 2005/5, 341.

YAŞAR Hasan, Konya Dolapucu Mahallesinde Evliyaoğlu Mescidi'ne Ait Bir Berat, 2010/10, 312.

YAŞAR Hasan, Konya'da Şeyh Ahmed Vakfı'na Mutasarrıf Tayini, 2010/10, 360.

YAŞAR Hasan, Konya'nın Ayaklı Kütüphaneleri, 2010/10, 191.

YAŞAR Hasan, Konya'nın Ziyası: Ahmet Ziya Efendi,2010/10,60.

YAŞAR Hasan Konya'da Şeyh Ahmet Mahallesi Mescidi Evkafına Dair Bir Emr-i Şerif, 2010/10, 352.

YAŞAR Hasan, Koyunoğlu Şehir Müzesi Kütüphanesi'nde "Son Dönem Osmanlı Belgeleri Sergisi", 2004/4, 31.

YAŞAR Hasan, Koyunoğlu Şehir Müzesi ve Kütüphanesi'nde Bir Berat, 2010/10, 263.

YAŞAR Hasan,M. Ali Uz Hocam,2010/10,488.

YAŞAR Hasan, Mehmet Eminoğlu Hocam, 2009/9, 455.

YAŞAR Hasan, Mevlâna Kültür Vadisi Projesi İçinde Koyunoğlu Müzesi ve Kütüphanesi, 2009/9, 411.

YAŞAR Hasan, Osmanlı Belgelerinden Örnekler Bir Hasta Taahhütnamesi,2007/7,91.

YAŞAR Hasan, Osmanlı Belgelerinden Örnekler, 2007/7, 31.

YAŞAR Hasan, Rasih İ. Koyunoğlu ve Koleksiyonu, 2004/4, 155.

YAŞAR Hasan, Selçuk Es Özel Sayısı Araştırmacı-Yazar Selçuk Es, 2004/4, 130.

YAŞAR Hasan, Şehrin Hafızası Olmak, 2005/5, 290.

YAŞAR Hasan-DOĞAN Sabri, Osmanlı Dönemi Konyası'ndan Belediyecilik Örnekleri, 2004/4, 38.

YAVUZ Orhan, Muharrem Ergin Hayatı ve Eserleri, 2001/3, 7-10.

YAVUZ Orhan, Muharrem Ergin, 2005/5, 11.

YAZGAN Mustafa, Bir Takdir Gecesi, 2004/4, 45

YENİTERZİ Emine, Hz. Mevlâna'nın Hakk'a Yürüyüşü, 2010/10 545.

YENİTERZİ Emine, Mevlâna'nın Önyargıya Dair Görüşleri, 2006/6, 375.

YENİTERZİ Emine, Türk Edebiyatında Manzum Fütüvvet-Nameler, 2001/3, 321-324.

YENİTERZİ Emine, Veysel Öksüz, Hayatı ve Eserleri, 2008/8, 67.

YILMAZ Bayram, Bayramınız Mübarek Olsun, 2005/5, 392.

YILMAZ Durmuş, Albay Reşat Bey İntihar Ediyor, 2000/2, 12-13.

YILMAZ Durmuş, Ermeni Tehciri Meselesi ve Uydurmalar, 2001/3, 76-78.

YILMAZ Durmuş, İmparatorluktan Millî Devlete Geçiş Misak-ı Millî, 2005/5, 22.

YILMAZ Durmuş, Konyalı Yazarlar: 1, 2005/5, 56.

YILMAZ Durmuş, Kuruluş Yılında Osmanlı Cihan Devleti, 2001/3, 26-27.

YILMAZ Durmuş,Yabancı Subayların Hatıralarında Çanakkale Savaşı, 2001/3, 79-81.

YUSUFOĞLU Mehmet, Vefat Yıldönümünde Mehmet Ruhî Dede, 2007/7, 46.

Zeki ATÇEKEN,Türk İstiklal Marşı'nın Doğuşunu Hazırlayan Tarihi Atmosfer, 2006/6, 74.

Zeki ATÇEKEN,Türklerde Nevruz,2006/6,95.

Zeki ATÇEKEN, Yok edilen tarihi eserlerimiz -5 Konya Alâaddin Köşkü Nasıl Yıkıldı? (2) Konya Köşkü ile İlgili Konya Şer'iyye Sicil Kayıtları, 2006/6, 49.

Zeki ATÇEKEN, Yok edilen tarihî eserlerimiz Hatuniye/Güdük Minare Mescidi, 2006/6, 191.

Zeki ATÇEKEN, Yok edilen tarihin eserlerimiz- 5 Konya Alâaddin Köşkü Nasıl Yıkıldı?, 2006/6, 34.

ZENGİN Adem, İbn-i Haldun, 2008/8, 107.

ZENGİN Adem, Karapınar Folklorunda Unutulan Değerler, 2010/10, 281.

ZORLUTUNA H. Nusret, Nasreddin Hoca'm, 2008/8, 281.

ZÜLFİKAR Hamza, Doğru Yazalım, Doğru Konuşalım, 2001/3, 125-126.

ZÜLFİKAR Hamza, Doğru Yazalım, Doğru Konuşalım, 2001/3, 91-94.

KONYA'DA BİR ARKEOLOJİ, FOLKLOR, TARİH DERGİSİ *'ANIT'*

Hasan AYHAN

01.01.1986 Konya doğumludur. İlk ve orta öğrenimini Konya'da tamamladı. 2005 yılında girdiği Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nü, 2009 yılında bitirdi. 2006'da 6 ay süreyle Memleket gazetesinde stajyer olarak çalıştı. Ardından 2009 yılına kadar S.Ü. Basın Müşavirliği'nde görev yaptı. Halen 2009'da muhabir olarak girdiği Merhaba gazetesinde gazeteciliğe devam ediyor. Hasan Ayhan, S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Bölümünde Yüksek Lisansını sürdürmekte ve Millî Şef İnönü Dönemi Basını (1938–1950) konusuna çalışmaktadır.

ÖZET

Türkler, Anadolu'yu sadece silahla değil ilim ve irfanla da fethetmiştir. Anadolu'da yerleştikleri yerlerde eşsiz sanat eserleri kurmuşlardır. Konya da Türk ilim ve kültür unsurları ile zenginleşmiş ve Anadolu'nun sayılı kültür ve tarihi kentlerinden biri olmuştur. Fakat bu eserlerin önemli bir kısmı, zaman içerisinde bakımsızlıktan yakılmaya başlamıştır. Bu kapsamda Konya'daki tarihi eserleri yok olmaktan kurtarmak ve gelecek nesillere aktarmak için 1944 yılında Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği kurulmuştur. Bu derneğin yayın organı Anıt'tır. 1949–1964 yılları arasında 31 sayı çıkan Anıt, yayın hayatı boyunca Konya tarihine ve kültürüne ışık tutmuştur. Çalışma dergiyi, yayın politikası, yazarları, makaleleri ile ele almaktadır.

Anahtar Kelimeler: Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği, Konya tarihi, Konya kültürü, Mevlânâ, gazete, dergi.

THE REVİEW ARKEOLOGY, FOLKLOR, HİSTORY İN KONYA
ABSTRACT

Turks have conquered to Anatolia not with only troops also education and knowledge. They established unique work of arts in settlement places.. Konya got rich with Turkish science and culture elements and became important culture and historical city of Anatolia... But most of these work of arts started to be ruined because of neglect. İn this case Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği was founded in the 1944 year because of rescuing work of arts and narrate next generations

which was made in Konya.. Anıt became press organ of this non-goverment organization. The magazin which puplished 31 issues between 1949–1964 years sheded light on to Konya history and culture...

Keywords: Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği, Mevlana, Konya Museum, History and culture of Konya, newspaper, review.

GİRİŞ

İlk Tük matbaasının 1727 yılında İbrahim Müteferrika tarafından kurulmasının ardından Osmanlı Devleti'nde, basın-yayın alanında önemli bir adım atılmıştır. Fakat 1800'lü yıllara gelinceye kadar matbaa etkin bir şekilde kullanılamamıştır. 1831 yılında *Takvim-i Vekayi* gazetesinin yayın hayatına girmesiyle basım-yayın hareketleri hızlanmıştır (İnuğur, 2002: 153, 175). Konya'da da ilk gazete 1870 yılında *Konya* Vilayet gazetesi olarak çıkmıştır. 1908 yılında ise meşrutiyetin ilanıyla birlikte Konya'da gazete ve dergi sayısında artışlar olmuştur (Demirsoy, 2008: 12). Konya'nın tarihine ve kültürüne ışık tutan *Anadolu, Çiftçi, Hakem, Meşrik-ı İrfan, Şems, Babalık, Osmanlı* gibi gazeteler bu dönemde yayınlanmıştır. *Gonca, Barika, Ufk-ı Atî, Şahab, Rehber, Ocak, İkonyon, Öksüz Yurtları* gibi dergiler de yine II. Meşrutiyetle birlikte yayın hayatına girmiştir (Varlık, 1981:55–56). Cumhuriyet döneminde ise Konya'da ilmi, ziraat, sanat, arkeoloji gibi birçok alanda dergi çıkmıştır. *İş Ocağı, Yeni Fikir, Yeni San'at, Halka Doğru, Kervan, Anadolu Kliniği, Selçuk, Konya, Bilgi Yurdu, Nur, Üretim, Bozok,* gibi dergiler Cumhuriyet dönemine damgasını vurmuştur (Önder, 1949:51–74). Fakat bunların büyük bir çoğunluğu, fikir dergisi olarak çıkmıştır. Konya'nın sadece kültürünü, eserlerini korumaya odaklanan bir dergi 1949 yılına kadar çıkmamıştır, denilebilir. 1949 yılında, Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği tarafından çıkarılan *Anıt*'ın yayın hayatına girmesiyle bu alandaki açık kapanmıştır. *Anıt*'tan önce de Konya kültürünü, sanatını ve tarihini anlatan dergiler çıkmıştır. Fakat bu dergiler, *Anıt* kadar uzun ömürlü olamamıştır. Tek sayı çıkan dergiler bile vardır. Bu dergilerden önemlileri şunlardır:

Konya: Konya Halkevi tarafından Eylül 1936 tarihinde çıkarılmıştır. 1950 yılına kadar yayın hayatını sürdüren dergi, 140. sayısından sonra kapanmıştır. Derginin sahipliğini, sürekli olarak Halkevi başkanları ve yöneticileri üstlenmiştir. İlk sayısında 'Konya Niçin çıkıyor' başlıklı yazıda, derginin çıkarılış amacı şu şekilde belirtilmiştir: "Türkiye'nin tarih bakımından nüvesini, özünü teşkil eden bir şehirde, muhitin karakteristik vasıflarını inceleyecek ve yayacak ilmi bir mecmuanın olmaması büyük bir eksikliktir... Her ay çıkacak olan Konya, imkânı dâhilinde hep Konya'yı ilgilendiren eski medeniyetlerden bahsedecek, tarih, folklor, dil, edebiyat, etnografya, coğrafya, arkeoloji, jeoloji yönlerinden Konya'yı belirtecektir..." Bu alanda derginin önemli bir yazar kadrosu vardır. *Anıt*'ın sahipliğini ve Yazı İşleri Müdürlüğünü yapan M. Tahir Mıhçı da *Konya*'da mesul müdürlük görevlerinde bulunmuştur. Dergi yayın hayatı boyunca Konya tarihine ve kültürüne geniş yer ayırmıştır (Varlık, 1981: 73–74, Arabacı vd., 2009: 421–422).

Bilgi Yurdu: Kuleli Askeri Lisesi öğretmeni M. Niyazi Erenbilge tarafından 29 Ekim 1936 tarihinde çıkartılan *Bilgi Yurdu*, 'Aylık İlim, Felsefe, Sanat ve Edebiyat Mecmuası' kaydıyla yayına başlamıştır. Derginin ilk sayıları İstanbul'da basılmıştır. Yayın hayatında ara sıra duraklamalar olsa da Mayıs 1942 yılına kadar varlığını korumayı başarmıştır (Önder, 1949:63).

Orta Anadolu: 'Şimdilik Ayda Bir Çıkar Kültür Mecmuası' sloganıyla yayına başlayan *Orta Anadolu*, Konya Erkek Orta Okulu öğretmenleri tarafından çıkarılmıştır. Derginin idarecisi, Mithat Şakir Altan'dır. 1 Kasım 1939 tarihinde çıkan derginin, yayın hayatı çok uzun sürmemiştir. 7 sayı çıktıktan sonra, 1 Nisan 1940 tarihinde kapanmıştır (Önder, 1949: 64).

Nur: 19 Mayıs 1946 tarihinde Mehmet Önder tarafından 'Aylık Fikir, Sanat, Tarih Dergisi' kaydıyla çıkarılmıştır. Bazı sayıları Ankara'da basılmıştır. Toplam 4 sayı çıkan dergi, Ekim 1947 yılında kapanmıştır (Önder,

1949: 65-66).

Millî Birlik: 20 Ocak 1949'da "Şimdilik Ayda Bir Çıkar, Ülkü, Sanat ve Siyaset Dergisi" kaydıyla yayın hayatına başlamıştır. Y. Kadri Asöcal tarafından çıkarılan derginin, Yazı İşleri Müdürü Basri Gökkaya'dır. Sözde sebat, işte azmi gaye edinir. Amacı, millî, şuurlu bir gençlik yetiştirmektir. *Millî Birlik*'de, "Millî Şuurla yoğrulan gençlik, yarın için fikir ve ruh bütünlüğünü kucaklayan, imar edilmiş bir şehir olarak Konya'yı muazzam bir abide olarak hazırlayacaktır" inancı sürekli vurgulanmıştır. Mart 1949'da da kapanmıştır.

Bozok: "Aylık Milliyetçi, Siyasi, Fikir ve Sanat Mecmuası' kaydıyla 1 Ocak 1949 yılında yayın hayatına başlamıştır. S. Karpuzoğlu tarafından çıkarılan derginin, Yazı İşleri Müdürü Hüseyin Bulmaz'dır. M. Önder, derginin ikinci sayıdan sonra tiraj düşüklüğü nedeniyle kapandığını belirtmektedir. Derginin amacı, milliyetçi söylemlere yer vererek şuurlu gençlerin yetişmesine sağlamaktır (Arabacı vd., 2009: 438, Önder, 1949: 70–71). Görüldüğü gibi *Konya* Halkevi Dergisi hariç sanat ve tarih konusunu işleyen dergilerin çoğunluğu kısa süreli olmuştur. *Anıt* ise, ekonomik nedenlerden dolayı birçok zorluk geçirmesine rağmen zaman zaman yayın hayatı durmuş fakat tekrar çıkmaya başlamıştır. Ancak sanat ve kültür konusunu içine alan dergilerin büyük çoğunluğu ekonomik nedenler ve tiraj düşüklüğü nedeniyle kapanmak zorunda kalmıştır. Ayrıca bu dergilerin önemli bir kısmının içinde sanat ve tarih konusu geçse de yazıların çoğunluğunu günlük meseleler ve siyaset oluşturmuştur. Bu nedenle başlı başına Konya'daki sanat eserlerine ve Konya kültürüne sayfalarını açan *Anıt* önemli bir dergi olma fonksiyonunu son sayısına kadar korumuştur.

Derneğin Kuruluşu ve *Anıt*'ın Çıkışı

Konya, Türk tarihinin en önemli kültür merkezlerinden biridir. Bu kültür, Türklerin Anadolu'ya yerleşmeleri ile gelişmiştir. Türkler Anadolu'yu sadece silahla değil ilim ve irfanla da fethetmiştir. Anadolu'da yerleştikleri yerlerde eşsiz sanat eserleri kurmuşlardır. Saraylar, camiler, kervansaraylar, medreseler, kütüphaneler, şifahaneler, darüleytamlar (yetimhane) gibi insanların yararlanabileceği birçok eserleri yapmışlardır. Konya da Türk ilim ve kültür unsurları ile zenginleşmiş ve Anadolu'nun sayılı kültür ve tarihi kentlerinden biri olmuştur (Gül vd., 2003: 1, Arabacı, 1991: 2–3). Ancak Osmanlı Devleti'nin, 19. yüzyılda yaşadığı gerek askeri, gerekse ekonomik sıkıntılar Anadolu'ya da yansımıştır. Fakirlik ve yoksulluk içinde yaşamını sürdüren Anadolu'da çok sayıda eski eser, bakımsızlık yüzünden yıkılma tehlikesiyle baş başa kalmıştır. Konya'da yok olmakta olan tarihi eserleri korumak ve gelecek nesillere aktarmak için, birkaç gönüllüyle birlikte *Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği* kurulur. Dernek, *Anıt*'ın ilk sayısındaki açıklamaya göre, 1 Aralık 1944'te kurulmuştur. 10 Haziran 1946 tarihinde, kamu yararına çalışan dernekler statüsüne alınmıştır. Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği'nin, genel menfaatlere yarar dernekler arasında gösterilmesiyle ilgili Bakanlar Kurulu kararı, *Anıt*'ın ilk sayısında verilmiştir (*Anıt*, Şubat 1949: 1):

Karar Sureti

Başbakanlık Muamelat Umum Müdürlüğü Kararlar Müdürlüğü'nün 10/6/946 gün ve 4326 sayılı kararının örneğidir.

Merkezi Konya'da bulunan Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği'nin genel menfaatlere yarar derneklerden sayılması, İçişleri Bakanlığının 20/3/1946 tarihli ve 81/175/167 sayılı yazısı ile Danıştay Genel Kurulu'nun 2/5/946 tarihli ve 46/76/70 sayılı kararı üzerine, 3512 sayılı kanunun 37. maddesine göre Bakanlar Kurulunca 10/06/946 tarihinde kararlaştırılmıştır. Cumhurbaşkanı İsmet İnönü.

Anıt, derneğin kuruluşundan 5 yıl sonra yayın hayatına girmiştir. Derginin çıkartılmasında, eski eserlerin tanıtılması ve Konya tarihi hakkında bilgi verilmesi amaçlanmıştır. Dernek tüzüğünde, "Tarih, sanat ve etnografya bakımlarından değer taşıyan,

menkul ve gayrimenkul her türlü eserleri aramak, korumak, tanıtmak, ilgi ve bilgi sağlamaktır" denilmesine rağmen; istenilen gayeye ulaşılamadığı belirtilerek bir dergi çıkarmaya karar verilmiştir. Derginin çıkış nedeni ilk sayıda '*Dergiyi Çıkartırken*' yazısı ile şu şekilde belirtilmiştir:

"1/12/1944 tarihinde kurulmuş olan Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği Konya'nın hayırsever halkı tarafından benimsendi. Şükran ve minnete değer yardımlar gördü. Dernek de tüzüğüne uygun olan işlerde halkımızın yardımcısı oldu, bazen borçlandı. Bazen zenginleşti. Fakat daima gayelerine ulaşmaya çalıştı. Geri durmadı. Dernek Tüzüğünde, gayeleri anlatılırken: "Tarih, sanat ve etnografya bakımlarından değer taşıyan, menkul ve gayrimenkul her türlü eserleri aramak, korumak, tanıtmak, ilgi ve bilgi sağlamaktır" denilmiştir. Bu madde ile anlatılan eserler aranıyor. İmkânlarla mukayyet olarak korunuyordu. Fakat (tanıtmak, ilgi ve bilgi sağlamak) hususunda gereği kadar bir iş yapılamıyordu. Derneği bu gayelerine ulaştıracak bir dergiye ihtiyacı vardı. Bunu hissediyor, yönetim kurulu toplantılarında zaman zaman görüşüyor, birçok yönlerden imkânlara malik bulunmadığımızı seziyor, susuyorduk. Nihayet 15/4/1947 tarih ve 45 numaralı toplantımızda bir dergi çıkarmağa ve dernek adına kitaplar da yayınlamağa karar verdik. Hazırlıklar günden güne ilerlemekte iken maksadımızı türlü vesilelerle ilim ve idare adamlarına açtık, teşvikler gördük. Yardım vaatleri aldık. Konya'da başta Sayın Valimiz Şefik Refik Soyer ve Millî Eğitim Müdürümüz Refet Onurlu olduğu halde memleket aydınları hele Millî Eğitim mensupları bu kültür hareketini desteklemeyi kabul buyurdular. Muhitten gördüğümüz bu teşvik cesaretimizi artırdı. Dergimiz, derneğin o gayelerini, fikir ve faaliyetlerini yaymaya çalışmakla beraber Konya'nın arkeoloji, folklor, tarih ve tarihî eserlerinden bahsedecektir. Bu yönlerden birer hazine olan Konya'nın dergiyi senelerce besleyebileceğine şüphe etmiyoruz... Dergimizin adına "Anıt" dedik. O da şu mütevazı kılığa bürünerek: Destur! dedi çıktı. Konya'nın ve Türk irfan âleminin göstereceği yüksek ilgi ile günden güne gelişecek, güzelleşecek, kemiyet ve keyfiyet itibariyle zenginleşecektir. Anıt, sayfalarında en çok tarih ve sanat eserlerinden yani en geniş manasıyla (Anıt)larımızdan söz açacaktır. Temenni edelim ki zamanla kendisi de baha biçilmez bir 'Anıt' olsun. Dernek Başkanı." (*Anıt*, Şubat 1949,s: 3–4).

Dergi yazarlarından Mesut Talaslıoğlu da *Anıt* dergisinin önemini anlattığı yazısında, Konya tarihinin bir iki şahsın hususi çalışma ve tetkiki ile halledilebilecek bir mesele olmadığını belirterek, herkesi *Anıt*'a destek olmaya çağırmıştır. "*Anıt Hakkında*" başlığını taşıyan yazının özü şöyledir:

"Anıt, Konya tarihinin bilinen kısımlarının daha iyi bilinmesine ve bilinmeyen kısımlarının da aydınlanmasına hizmet etmek isteyen herkes Anıt'ta kendisini bekleyen bir sahife bulacaktır. Konyalı olan veya Konya'yı seven Konya tarihinin aydınlanmasını, ileride tam bir Konya Tarihi'nin yazılmasını isteyen ve bekleyen herkes Anıt'a yazmak ve kıymetli vesikalar göndermekle bu yurt işinde üzerine düşen vazifesinin bir kısmını yapmış olacaktır. Konya tarihi ancak bu şartlar altında ve senelerce çalışma mahsulü olarak meydana gelebilir, yoksa Konya tarihi bir iki şahsın hususi çalışma ve tetkiki ile halledilebilecek bir mesele değildir. İki yıl kadar önce Sayın Müze Müdürü Zeki Oral ile esasen kendisinin uzun zamandan beri düşünmekte olduğu, Konya tarihinin karanlıklarda kalan kısımlarını aydınlatmak hususunda nasıl bir çalışma yapabileceğimizi düşünürken, Eski Eserleri Sevenler Derneği'nin tüzüğü gereğince bir mecmuanın çıkarabileceğini ve yurt aydınlarının bu işe davet edebileceklerini mümkün görmüştür. Sayın Hocam Profesör Mükrimin Halil Yinanç'ın da Konya tarihi üzerinde çalışmaya beni teşvik etmelerine rağmen böyle büyük bir işe cesarette tereddüt etmekte idim. Fakat Eski Eserleri Sevenler Derneği'nin Anıt'ı çıkarmaya karar vermesi ve yurt aydınlarını bu işe davete bizleri memur etmesi bütün tereddütlerimizi izale etmiş bulunmaktadır. Anıt, aydınlarımızdan her türlü yardımı ümit ederek ve bekleyerek çıkmaya başlıyor. Anıt'a uzun ömürler dilerken Konyalı olan ve tarihi büyük kıymetleri sinesinde taşıyan Konya'yı

seven bütün yazarlarımızdan onu yaşatmak için ilgilerini esirgememelerini temenni ederim." (*Anıt*, Mart 1949: 3).

Derginin Biçimsel Özellikleri

Konya *Anıt* Dergisi, *Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği tarafından ayda bir çıkarılan Arkeoloji, Folklor, Tarih Dergisi'dir.* "Vatanın süsleri olan eski eserlerimizi korumak da vatan borcudur" sloganıyla, derneğin kuruluşundan 5 yıl sonra Şubat 1949'da yayın hayatına başlamış ve 1964'te ekonomik zorluklar nedeniyle 31. sayısıyla yayın hayatına son vermiştir. Zira araştırma kapsamında en son ulaştığımız sayı 31'dir. Bu sayıdan sonra derginin ekonomik nedenlerle kapandığı düşünülmektedir. Derginin aboneliği, 1 yıllığı 6 lira, 6 aylığı 3 lira, tanesi 50 kuruştur. Dış memleketler için fiyat iki katıdır. *Anıt*'a yazılacak ilanların her satırından 25 kuruş ücret alınmış ve abone, yazı, ilan, satış işleri için Konya Müzesi'ndeki dernek merkezine başvurulması istenmiştir. "Dercedilmeyen yazılar geri verilmez" ibaresiyle, dergiye girmeyen yazıların iade edilmeyeceği bildirilmiştir. *Anıt*'ın düzenli bir sayfa sayısı yoktur. Genellikle 24–32 sayfa arasında çıkmıştır. Temmuz 1950'deki 19'uncu sayısından sonra, düzensiz bir yayın hayatı yaşamıştır. 20–21. sayılarını Mart-Nisan 1957'de, 22–23. sayılarını Mayıs-Haziran 1958, 24. sayısını Ocak-Şubat 1959'da, 25. sayısını Haziran 1959, 26. sayısını Nisan 1960, 27. sayısını Mayıs 1960, 28. sayısını Nisan 1961, 29. sayısını Kasım 1961, 30. sayısını Eylül 1962, 31. sayısını Mart 1964'te neşretmiştir. *Anıt*'ın sahipliğini, dernek adına Konya Müze Müdürü ve Dernek Başkanı M. Zeki Oral yaparken, Yazı İşleri Müdürlüğünü, dernek adına Avukat ve Dernek Başkan Yardımcısı M. Tahir Mıhçı üstlenmiştir. Mart-Nisan 1957 yılındaki 20–21. sayılarında derginin fiyatı, 100 kuruşa yükselmiş ve *Anıt*'ın sahipliğini, dernek adına, Başkan M. Tahir Mıhçı üstlenmiştir. 31. sayıda ise derginin fiyatı 200 kuruş olmuştur. Telgraf adresi; '*Anıt* dergisi-Konya' olarak belirtilmiştir. Derginin ilk sayısında basım yeri, Yeni Kitap Basımevi gösterilmesine rağmen 12, 14, 15, 20, 21, 26, 27, 28, 29 sayıları Ülkü Basımevi'nde basılmıştır.

Anıt'ın Ekonomik Gelirleri

Derginin önemli bir gelir kaynağı yoktur. Gelirini; bağışlar, Millî Eğitim Bakanlığının eski eserleri onarımında kullanılmak üzere gönderdiği ödenekler, reklamlar, abone bedelleri ve dergi satışları oluşturmuştur. Ayrıca Nisan 1950'den sonra millî kitaplıklar, orta dereceli okullar ve meslek okulları kitaplıklarına derginin satın alınması kararı da derneğe ekonomik olarak katkı sağlamıştır. Ancak dernek, gelirlerin az olması nedeniyle ilk 19 sayı hariç, dergiyi düzenli çıkarmakta başarılı olamamıştır. Çünkü dernek, gelirinin büyük bölümünü eski eserleri onarmak için kullanmakta, bu nedenle dergiye yeterince bütçe ayıramamaktadır. Derginin fiyatının bir anda 50 kuruştan 100 kuruşa ve son sayıda 200 kuruşa çıkması, derneğin ekonomik sıkıntı içinde olduğunun da bir göstergesidir. Derginin imkânsızlık yüzünden çıkamadığı, '*Özür Dileme ve Rica*' başlığını taşıyan şu yazıda belirtilmektedir:

"Yalnız maddi imkânsızlıklar yüzünden bir müddet intişar edememiş olan dergimiz, son günlerde harekete geçti. 16. sayısını da yayınladı. Bu gecikmeden dolayı okuyucu ve abonelerimizden özür dileriz. Millî Eğitim Bakanlığı Talim ve Terbiye Dairesince dergimizin Millî kitaplıklarla orta dereceli okullar ve meslek okulları kitaplıkları için satın alınmasına karar verilmiştir. Bu karar tatbik olunduğu takdirde Anıt, muntazam çıkmak imkânına kavuşacaktır. ..Derneğimize bu yardımın mümkün olduğu kadar çabuk yapılmasını ilgililerden rica ederiz. ANIT" (*Anıt*, Nisan 1950: s. 2).

Temmuz 1950'deki 19. sayısından sonra *Anıt*'ın yayın hayatına 7 yıl ara verilir. Fakat devama başladığı, 20–21. sayılarda ara verilmesinin nedenleri üzerinde durulmamıştır[1].

Dernek Başkanı M. Tahir Mıhçı imzasıyla yapılan açıklamada şu bilgilere yer verilmiştir:

"Anıt dergisi, uzun bir duraklamadan sonra tekrar çıkıyor. Bu duraklamanın sebepleri

1 Dergide yapılan açıklamada "Bu duraklamanın nedenleri üzerinde durmayacağız" dense de nedenlerin içinde, maddi imkânsızlıkların da olduğu diğer sayılardaki düzensizliklerden ortaya çıkmaktadır.

üzerinde durmayacağız. Yalnız şunu söylemek istiyoruz ki bu sayıdan sonra Anıt, daha mükemmel çıkmaya başlayacak, aranılır bir dergi haline gelecektir. Ayrıca Anıt'ta yayınlanan makalelerin İngilizce ve Fransızca özetlerini de vermeye, böylelikle dergiyi her ilim adamının da faydalanabileceği şekle sokmaya gayret edeceğiz. Anıt'ta ciddi, ilmi yazılar yayınlanacaktır. Sayfaları herkese açıktır. Gelen yazılar, bir heyet tarafından incelenmeyecek, sıraya konacaktır. Yeter ki yazılar yayınlanmaya değer bir kalitede olsun. İleride yeteri kadar telif hakkı da verilecek, hatta bir yayın bürosu da kurulacak, kitaplar basılacaktır. Anıt'ı bundan böyle her ay muntazam çıkarmaya gayret edeceğiz." (*Anıt*, Mart-Nisan 1957, s. 29.

Dernek Başkanı Mıhçı, *Anıt*'ı her ay muntazam çıkarmaya gayret göstereceklerini belirtmesine rağmen bu gerçekleşmemiştir. Dergi, son sayısına kadar düzenli bir hayat sürememiştir. Reklam konusunda da yeterince başarılı olamamıştır.[2] *Anıt* ilk reklamını Mart 1949'daki 2. sayısında almıştır. Aldığı reklam, Güven Sigortayla ilgili tanıtımdır. Mart ve Nisan 1950'deki sayılarında, Ziraat ve Yapı ve Kredi Bankası'nın ikramiye duyurularının yer aldığı reklamlar yer almıştır. Aynı reklamları, 18. sayıda da yayınlamıştır. 20–21. Sayılarında, Başak Palas Oteli, Merkez Lokantası, Türk Ticaret Bankası ve Akbank'dan, Haziran 1959'daki 25. sayısında Oriental Elişleri Mağazasından reklam almıştır. Derginin ayakta durmasını önemli oranda bağışlar sağlamıştır. Hatta zor durumda kaldıkları bir zamanda önemli bir miktar bağış yaptığı için Ziraat Vekili Nedim Ökmen, derneğin Fahri Başkanı seçilmiştir. Söz konusu bağışla ilgili yapılan açıklamada:

"Sayın Ziraat Vekilimiz Nedim Ökmen'in derneğimize karşı gösterdikleri candan alaka ve devamlı yardımlarından dolayı, genel kurulumuz ittifakla Sayın Nedim Ökmen'i Fahri Başkanlığa seçmiş bulunmaktadır. Sayın Nedim Ökmen'in derneğimize yaptığı bağışlarla Mevlânâ Müzesi avlusu mermerle döşendiği gibi Konya merkezindeki eski eserlerden Süt Tekkesi ve Ateşbaz Veli Türbeleri de tamir ettirilmiştir. Ayrıca, Afyon milletvekili Sayın Murat Ali Ülgen, derneğimize 2000 lira bağışta bulunmuşlar ve bu yardımı ile Konya şehrindeki Ebu İshak Kâzeruni Türbesi tamir ettirilmiştir. Derneğimiz, Sayın Hayırsever büyüklerine bu sütunlarda bir kere daha teşekkürlerini tekrar eder" denilmiştir (*Anıt*, Ocak-Şubat 1959).

Derneğe bağışlardan gelen yardımlar önemli olacak ki, derginin ikinci yılı dolayısıyla yayınlanan yazıda, *"derneğimize yardımlarını esirgemeyen uyanık vatandaşlara teşekkür etmeyi bir borç biliriz"* denilmiştir (*Anıt*, Ocak 1950, 2). Dergi satışlarının, *Anıt*'a ne kadar gelir sağladığı belli değildir. Ancak dergi, içerik itibariyle döneminde önemli bir kaynak fonksiyonu görmesinden dolayı araştırmacılar tarafından aranır olmuştur. Bu nedenle dergi; İstanbul'da İkbal Kitapevi, Konya Kitapevi, B. Nişan Kitaphanesi ve Ankara'da Berkalp Kitapevi ile Aksoy Kitapevi'nde satışa sunulmuştur.

Anıt'ın Yazı Kadrosu ve İşlenilen Konular

Anıt dergisinin, dönem açısından önemli bir yazı kadrosu vardır. Derginin yazı kadrosunda: M. Zeki Oral (Mehmet Yusufoğlu)[3], Mesut Talaslıoğlu, Muzaffer Erdoğan, Mükerrem Usman, Rüstem Duyuran, Aziz Sayhan, Tahsin Ünal, Sedat Onat, Mehmet Önder, Celalettin Kişmir, Feyzi Halıcı, Elif Naci, Remzi Orhan Kazancıgil, Necati Elgin, Adil Gücüyener, Ahmet Önay, M. Ziya Ceren, Prof. Dr. K. M. Jamil, Cahit Öztelli, Sâmiha Ayverdi, Prof. Dr. Annemarie Schimmel, Ord. Prof. Dr. A. Süheyl Ünver, Abdülkadir Karahan, Nuri Genç Osman, E.W.F Tomlin, Hayrettin Solmaz, Refi Cevat Ulunay, Nezihe Araz, Ahmet Ateş, Semavi Eyice, Yılmaz Önge, Ziya Ceran bulunmaktadır.

2 Derginin çıktığı 1949–1964 yıllarının Konya'sı düşünüldüğünde reklam almak da o kadar kolay değildir. Fakat bu zorluğa rağmen dergi, bankalar dâhil çeşitli yerlerden reklam almayı başarmıştır.

3 Mehmet Zeki Oral, makalelerin bazılarında Mehmet Yusufoğlu mahlasını kullanmıştır. Ayrıntılı bilgi için bkz: YILMAZ, Savaş. 2010. Mehmet Zeki Oral'ın Hayatı ve Eserleri, Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Derginin yazı ailesinin zenginleşmesinde, Dernek Başkanı M. Tahir Mıhçı'nın *"Anıt* Hakkında"isimli yazısı da etkili olmuştur. Derginin tüm sayfalarının herkese açık olduğunu belirttiği yazısında Mıhçı:

"Bu sayıdan sonra Anıt, daha mükemmel çıkmaya başlayacak, aranılır bir dergi haline gelecektir. Ayrıca Anıt'ta yayınlanan makalelerin İngilizce ve Fransızca özetlerini de vermeye, böylelikle dergiyi her ilim adamının da faydalanabileceği şekle sokmaya gayret edeceğiz. Anıt'ta ciddi, ilmi yazılar yayınlanacaktır. Sayfaları herkese açıktır. Gelen yazılar, bir heyet tarafından incelenmeyecek, sıraya konacaktır. Yeter ki yazılar yayınlanmaya değer bir kalitede olsun..." demiştir (*Anıt*, Mart-Nisan 1957:2).

Bu yazı etkili olmalı ki, dergiye yeni yazalar katılmış ve bazı sayılar 52 sayfaya kadar çıkmıştır. Sedat Onat, Elif Naci, Remzi Orhan Kazancıgil gibi yazarlar birer makale de olsa yazılarını dergide yayınlatmıştır. Bunlardan kimi bir defa yazı yazarken, kimi birkaç kez yazı yazmıştır. Yazı kadrosuna katılan yeni yazarlar içinde, en fazla makalesi yayınlanan Mehmet Önder olmuştur. Önder yazılarında, Konya kültürü ve eserlerinden bahsetmiştir. Dergiye yazılarıyla en büyük katkıyı ise M. Zeki Oral yapmıştır. Yazar, seri olarak yayınladığı Konya kitabeleri, türbeleri ve mezar taşları hakkında ayrıntılı bilgiler vermiştir. Yazarların makale konuları, Konya'yla sınırlı kalmamıştır. Roma, Firig, Hitit, Selçuklu, Osmanlı dönemlerinden itibaren Konya ilini kapsayan şimdiki Konya, Kayseri, Niğde, Kırşehir, Akşehir, Beyşehir, Aksaray gibi yerler de yazı kapsamına alınmıştır.

Derginin, ilk sayısında, Dernek Başkanı M. Zeki Oral tarafından çıkış amacının anlatıldığı yazıda, yazıların Konya'yla sınırlı kalmayacağı şu şekilde belirtilmiştir:

"Konya'da çıkan bu dergi konusu itibariyle yalınız bu günkü Konya ili sınırları içinde bulunanları ilgilendireceği zannedilmemelidir. Çünkü son asırlardaki Osmanlı İmparatorluğu'nun Konya Vilayeti bugünkü Konya, Niğde, Hamit=Isparta, Teke=Antalya, Burdur vilayetlerini de içine alıyordu. Konya'da geçen olaylar oralarla ilgili, oralarda olup bitenler Konya ile münasebetli idi. 1000–1100 H. 1591–1688 M. yıllarında ise Konya, o imparatorluğun Karaman Eyaleti merkezi=Paşa Sancağı idi. Konya, Kayseri, Niğde, Kırşehir, Akşehir, Beyşehir, Aksaray bu merkeze bağlı idi. Osmanlılar Konya'yı Karamanoğullarından aldıkları zaman adına (Karaman İli) demişlerdi ki o zamanlarda İçel veya Taşeli denilen bugünkü Mersin Vilayeti de buraya bağlı bulunuyordu. Karamanoğulları Konya'yı devlet merkezi yapmışlar, bugünkü Konya Vilayeti de Niğde, Kırşehir, Kayseri kısmen Antalya Vilayetlerine hâkim olmuşlardır. Selçuklu devrinde ise emir ve fermanlar Anadolu'ya Konya'dan çıkardı. Zaman zaman meydana gelen siyasi olaylar dolayısıyla Arabistan, İran, Avrupa ile de münasebetleri vardı. Osmanlı, Karaman, Selçuk Devletleri ve eserlerine ait yayınlarıyla derneğimiz, yukarıda saydığımız sahaları da içine alabilecektir. Konya ilinin Bizans, Roma, Firik, Eti devirlerindeki önemi de büyüktür. Avrupa'yı Asya'ya bağlayan meşhur tarihi yollar üzerinde bulunan Konya İlinde tarih zincirinin hiçbir halkası boş kalmamıştır. Tarihten önceki çağlardan, Türk-İslam devirlerine kadar geçen zamanlara ait pek çok ören yerleri, hüyükler, mezarlar, mezar taşları, kitabeler, kabartma resimli taşlar, heykeller, mimari kalıntılar vardır" (*Anıt*, Şubat 1949:3).

Bu yazıların önemli bir kısmı, birkaç bölüm şeklinde yazılmıştır. Yabancı yazarların, Konya ve Anadolu'yla ilgili anıları da dizi olarak yayınlanmıştır. Aziz Sayhan, Friedrich Sarre'nin eserini, "Anadolu'da Seyahat" isimiyle Türkçeye çevirerek 11 bölümde yayınlamıştır. Böylece geçmişteki Anadolu'nun durumu hakkında bilgi verilmiştir.

Anıt'ın özel Sayıları

Anıt dergisi, 12. sayısında Şifaî ile Selvihan Hikâyesi, 25. sayıda Mevlânâ, 27. sayıda Ankaralı Mehmed Dede olmak üzere 3 özel sayı yayınlanmıştır. Şifaî ile Selvihan Hikâyesi özel sayısının çıkma nedeni olarak, 12. sayıya

kadar hiç folklor yazısının çıkmaması gösterilmiştir. Bu kapsamda derginin, 23 sayfasının tamamını Şifaî ile Selvihan Hikâyesi kaplamıştır. Söz konusu özel sayıyla ilgili dernek başkanı tarafından 'Sayın Okuyucularımız' başlığı ile şu açıklama yapılmıştır:

"Anıt, geçen Şubat ayında yayın hayatına girdi. Aylar geçtikçe o da serpildi, sevildi. İlim âleminde akisler yaptı. Dillendi, nihayet 11 aylık oldu. 1949 yılı sonunda bir özel sayı çıkarmak suretiyle 1950'nin birinci ayında ikinci yaşına bastırmak uygun olacağı düşünüldü. Şu on ikinci sayı da bu suretle meydana çıkmış oldu. Anıt'ın birinci yılını bitirirken Konya tarihinde, dolayısıyla Roma, Bizans, Selçuk, Karaman, Osmanlı devirlerinde birçok karanlık noktaları aydınlatmış olduğunu söyleyebiliriz. Onu okuyan her ilim adamı bu hakikati kabul etmektedir. Anıt, şimdiye kadar tarih ve arkeolojiden bahsetti. Daha onda folklor yazısı çıkmamıştı. İşte bu özel sayısını cönklerin küflü sahifelerinde unutulmuş kalmış henüz yayın alanına çıkmamış olan folklor malzemesine ayırdı. Bu millî hikâyenin bir gün filme alınması düşünüldü. Konuya bazı eklemeler yapılarak Tokat, Sivas, Kayseri, Niğde, Aksaray, Konya Kubadâbat gibi Selçuk medeniyetinin mütekâsif olduğu muhitler içine alındı. Hikâye kahramanına o yerlerin tarih ve sanat eserleri gezdirildi. Bu suretle talebe ve halkımıza ve memlekete gelecek turistlere emniyetle gösterilmesi mümkün ve pek faydalı bir film mevzuu hazırlandı. Temsil ve tercüme hakkı mahfuz kalmak şartıyla bu yönden de orijinal bir konu ele alınmış, aydınlatılmış oldu" (*Anıt*, Özel Sayı 1950, 12/2).

Mevlânâ özel sayısının niçin çıktığıyla ilgili, hiçbir bilgi belirtilmemiştir. Fakat Mevlânâ ve şahsiyetine dikkat çekildiği açıktır. Ankaralı Mehmed Dede sayısı ise, son hücrenişin anısına çıkartılmıştır. Mevlânâ Müzesinin son hücrenişini olan Ankaralı Mehmed Dede'nin 1957 yılında ölmesinin ardından, dernek yönetimi tarafından onun hatırasına hürmeten bu sayı hazırlanmıştır.Özel sayıyla ilgili açıklamada, Ankaralı Mehmed Dede'nin kişiliğine, vasiyetnamesine ve nerede gömülü olduğuna dair bilgi de vardır. Ankaralı Mehmed Dede'nin şahsiyeti hakkında şu şekilde bilgi verilmiştir:

"8 Ekim 1957 Perşembe günü Mevlânâ Müzesindeki kendilerine tahsis edilen hususi hücrelerinde, 83 yaşında olduğu halde vefat eden son hücrenişin Ankaralı Mehmed Arısoy Dede'yi hemen herkes tanır ve severdi. Hz. Mevlânâ Dergâhının son hatırası ve yaşayan bir tarih idi. Kısa narin ve bembeyaz sakalının çevirdiği nurlu yüzündeki tatlı tebessüme, doyumsuz sohbetine, eşsiz tevazuu ve nezaketine gönül vermemek mümkün değildi. O, bir aşk ve sadakat timsali olarak, Mevlânâ Müzesi'nin hoş bir hatırası idi. Vefatıyla Mevlânâ Müzesinin yüz binleri aşan ziyaretçilerinin gönüllerinde derin bir boşluk açmıştı. İşte bu boşluğu kısmen olsun doldurabilmek maksadıyla, onun aziz hatırasına hürmeten, derneğimizin neşir organı Anıt'ın bu sayısını ona hasretmeyi vazife bildik. Eski Eserleri Sevenler Derneği, merhumun sağlığında her ay bir niyaz gönderir, zaman zaman ziyaretleriyle gönlünü alırdı. Hazret, bu niyazları küçük bir meblağ halinde biriktirmiş, su, hastane vesaire gibi hayır işlerine sarf edilmesi için vasiyetnamesine kaydetmişti. Vefatından sonra vasiyetnamesi bir heyet huzurunda açılmış, Mevlânâ Müzesi Müdürü Mehmet Önder'i vasi tayin ettiği ve şartlarının onun tarafından yapılmasını istediği görülmüştür. Bu vasiyetnameye göre vasi Mehmet Önder tarafından Şems Türbesi bahçesine, Dede adına zarif bir çeşme yaptırılmış, Konya Hastanesi İmar Derneğine yardım edilmiş, layık bir şekilde mezarı yapılmış, 61 adet kıymetli kitabı Müze Kütüphanesine kaydedilmiş, hülasa vasiyetnameye harfiyen uyularak, mahkeme huzurunda dosya kapatılmıştır. Merhum Mehmed Dede, bugün Üçler Mezarlığı'ndaki Kubbe-i Hadra'ya nazır aramgâhında, Pir'inin yanı başında huzur içinde yatmaktadır. Tanrı, şefaatinden bizleri mahrum etmesin" (*Anıt*, Özel Sayı 1959, 27/1).

Anıt'ta Dernek Haberleri ve Gayeye Uygun Yazılar

Anıt dergisinin bazı sayılarında, "*Dernek Haberleri*" başlığı altında derneğin yaptıkları ve yapmak istediği işler hakkında okuyucuya bilgi verilmiştir. Bu bilgilendirme türü haberler,

'Dernek Başkanı' imzasıyla Mehmet Zeki Oral tarafından yayınlanmıştır. Derginin Mart 1949 sayısının ikinci sayfasında, doğrudan dernek parasıyla ve halkın işbirliği ile onarımı yapılan eserler ve onarım ücretleri hakkında bilgi verilmiştir. Haberde, Selimiye ve Kapı Camileri kurşunlarının elden geçirilmesi, Kapı Camii merdivenlerinin yeniden yaptırılması, Şems-i Tebrizi Türbesi onarımı, Emir İshak Türbesi onarımı ve Şeyh Aleman Türbesi onarımının dernek parasıyla 20 bin liraya yapıldığı, Abdülaziz Mescidi, Zenburi Mescidi, Beyhekim Mescidi ve Tercüman Mescidi'nin halkla işbirliği sonucu 10 bin liraya onarımının yapıldığı ifade edilmiştir. Derneğin 20 bin liraya yakın parası olduğu ve yaz aylarında yapılacak onarım keşiflerinin de Millî Eğitim Bakanlığı mimarlarınca yapıldığı belirtilmiştir (*Anıt*, Mart 1949: 2). Yine Haziran 1949 sayısında, onarımı yapılacak tarihi yerlerle ilgili Millî Eğitim Bakanlığının gönderdiği ödenek ve halkla işbirliği halinde yapılacak çalışmalarla ilgili ayrıntılı bilgi verilmiştir. Dernek yönetimi, kaynakların nerelere kullanıldığını ve kullanılacak olduğunu belirterek, çalışmalarında şeffaf olduğunu göstermek istemiştir. Bunun yanında dergide, "Gayemize Uygun Yazılardan Özetler" başlığı altında, derneğin düşüncelerine ve görüşlerine uygun çeşitli kişilerin farklı dergi ve gazetelerdeki yazıları özet şeklinde yayınlanmıştır. Örnek olarak Prof. Dr. Hilmi Ziya Ülken'in, *Yeni Sabah* gazetesinde "Abidelerimiz", "Kervan ve Kervansaray" hakkında yazıları özetlenerek *Anıt*'ın ikinci sayısında yayınlanmıştır. Ayrıca, tarihi vesikalarla ilgili ortaya çıkan yeni bilgiler ve *Anıt* hakkında yazılan yazılara da yer verilmiştir. Nisan 1949 sayısında tarih kitaplarında Aydınoğulları sülalesinin büyük hükümdarı Umur Bey'in, hiç evlenmediği iddia edilmesine rağmen Umur Bey'in evlendiği ve iki çocuğunun olduğunun son araştırmalar neticesinde ortaya çıktığı aktarılmıştır (*Anıt*, Nisan 1949: 23).

İngiliz Büyükelçisi Sir Noel Charles ve ataşelerin, Beyşehir ziyaretlerine değinildiği "Dostlar ne dedi, biz ne istiyoruz?" başlıklı yazıda, büyükelçinin sözleri ve bu sözlere karşılık neler yapılması gerektiği konusu ele alınmıştır. Büyükelçi Sir Noel Charles'in, "*Konya'nın tarihi eser ve abidelerini gözlerimle görünce azameti karşısında hayran kaldım. Bütün gördüklerim ümitlerimin, beklediklerimin üstündedir. Türkiye'deki bütün tarihi eserlerin İngiltere'de belirtilmesi için elimizden geleni yapmaktayız. Yurdunuza gelen bütün İngiliz muharrirlerini buraya göndereceğiz...*" yönündeki sözlerine; dergide "*Bu paha biçilmez tarih ve sanat eserleri, Türk sanat zevkinin ve istidadının en kuvvetli şahitleri, bu itibarla bizim için millî gurur kaynaklarıdır*" denilerek eski eserlerin korunması için neler yapılması konusunda şu tavsiyelerde bulunulur (*Anıt*, Temmuz 1949, s. 2):

1- İlkokullardan başlayarak üniversitelere kadar bütün tahsil kurumlarında öğrencilerimize muhitlerinde bulunan tarihi eserler ve kıymetlerini okutmak, anlatmak, belletmek lazımdır.

2- Halkla teması olan her memur, her aydın vatanda,ş tarihi eserlerimiz hakkında söz açarak onlara uyarmalarda bulunulmalıdır.

3- Her aile reisi, evinde çoluğuna çocuğuna millî şan ve şerefimizin sembolleri olan eski eserlerimizin korunması, zarar verilmemesi için öğütler vermelidir.

4- Zenginlerimiz servetleriyle mütenasip olarak ömründe en az bir eserin onarımını yaptırmayı millî bir borç saymalıdır.

5- Tarihi eserlerimizin onarımlarına hız verilmelidir. Mütehassıs mimar, usta, amale yetiştirilmelidir.

6- Eski Eserleri Sevenler Dernekleri en az Kızılay, Çocuk Esirgeme Dernekleri gibi teşkilatlandırılmalıdır.

7- Şairlerimiz, ediplerimiz abidelerimiz hakkında yazılar yazmalı, bu işin aşkı, imanı gönüllerde yer tutmalı, artık edebiyatı doğmalıdır.

Bu maddeler, Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği'nin genel politikasının özeti gibidir. Gelecek nesillere eski eserlerin tanıtılması, eski eserlerin onarılmasının millî borç olarak görülmesinin istenmesi derneğin

amaçlarındandır. Fakat mütehassıs mimar, usta, amele yetiştirilmesinin istenmesi, o yıllarda eski eserleri onaracak eleman eksikliğine işaret etmektedir.

Eski Eserleri Korumakla İlgili Öne Çıkan Özlü Sözler

Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği, çocuklara, gençlere, yetişkinlere eski eserleri sevdirmek ve onların korunmasında yardımcı olmalarını sağlamak için çok sayıda özlü söz yayınlamıştır. Özlü sözlerin içinde vurgusunun kuvvetli olması açısından bazı yazarların sözlerinden de örnek verilmiştir. Söz konusu özlü sözlerle ilgili bazı örnekler şunlardır: "*Anıt*'a abone olmak ecdat eserlerinden düşmüş bir taşı yerine koymak demektir" (*Anıt*, Mart 1949: 23). "Ecdat eserleri vatanın süsleridir" demiştik, hayır! O eserler bu vatanın ta kendisidir. Onların perişan haliyle vatan haraptır. Onların gözünde vatan ağlıyor (*Anıt*, Nisan 1950: 11). "Milletlerin medeniyet ve kültür seviyeleri tarih ve sanat eserlerindeki başarıları ve onlara verdikleri değer ile ölçülür. Zengin, fakir, genç, ihtiyar eski eserleri korumak ülküsü ile yaşamadıkça tarihi eserleri koruduğumuzu iddia edemeyiz. Eski eserleri şu iyi, bu kötü diye bir ayırıma tabii tutamayız. Hepsi ayrı bir devrin ayrı bir inanışın, ayrı bir kültür mahsulüdür" (*Anıt*, Şubat 1949:4, 10). "*Anıt*'a abone olmak aynı zamanda ecdat eserlerinin onarımlarına yardım etmektir. Vatanın süsleri olan eski eserlerimizi korumak ta vatan borcudur" (*Anıt*, Özel Sayı 1950: 20, 23). "Millet olmak yığın olmak değil, yaratıcı olmaktır. Şerefimiz yaratıcılığımızdan geliyor. Eski eserlerdir ki tecessüm etmiş bir belagat halinde o şerefi haykırır. Şerefimizi kurtaralım (İsmail Habib)" (*Anıt*, Haziran 1949: 20). "Mazide oturmak kötürümlük, maziyi görmemek kötülüktür (İsmail Habib Sevük)" (*Anıt*, Nisan 1950: 22).

SONUÇ

Konya'nın tarih ve kültürüne sahip çıkan dergilerden biri olan *Anıt*, Konya basın tarihinde önemli bir yere sahiptir. *Konya ve Mülhakatı Eski Eserleri Sevenler Derneği* tarafından yayınlanan dergi, 1949–1964 yılları arasındaki yayın hayatı boyunca Konya'nın Türk ilim ve kültür unsurları ile zenginleşmiş olan kültür ve tarihi dokusunu koruma mücadelesi vermiştir. *Anıt*, derneğin kuruluşundan 5 yıl sonra yayın hayatına girmiştir. Derginin çıkartılmasında; tarih, sanat ve etnografya bakımlarından değer taşıyan, menkul ve gayrimenkul her türlü eserleri aramak, korumak, tanıtmak, ilgi ve bilgi sağlamak amaç edinilmiştir. Bu amaç, dergide sürekli olarak kendini göstermiştir. Osmanlılar, Selçuklular, Karamanoğulları dönemiyle ilgili, yazarlar tarafından geniş bilgiler verilmiştir. Bundan dolayı dergi, yayınlandığı dönemde önemli bir kaynak olma fonksiyonunu icra etmiştir. Bu kapsamda dergi, Ankara ve İstanbul'da da bazı kitapçılarda satışa sunulmuştur. Fakat ekonomik nedenlerden dolayı, yayın hayatında düzenli bir çizgi takip edememiştir. Konya'nın eski eserlerine dikkat çekmek için çıkan *Anıt*'a, dönemin yetkililerinin yeterince destek vermemesi de düşündürücüdür. Bugün Konya'da, *Anıt* gibi dergiye ihtiyaç vardır. Çünkü günümüzde, eski eserler bilinmemekte, Konya'nın eski kültürü unutulmaktadır. *Anıt* yayınlandığı dönemde bu konuya dikkat çekmeye çalışmıştır. Onun için Konya kültürel varlığı açısından içerik itibariyle önemli bir boşluğu doldurmuştur.

ANIT DERGİSİNDE YAYINLANAN MAKALELER DİZİNİ

ARAZ Nezihe, Mehmed Dede Efendi, S. 27, Mayıs 1960, s. 4–5.

ATEŞ Ahmet, Mevlânâ'nın Fikirleri, S. 29, Kasım 1961, s. 1–6.

AYVERDİ Semiha, 13. Asır Anadolu'sunda Tasavvuf ve Hazreti Mevlânâ, S. 25, Haziran 1959, s. 1–5.

AYVERDİ Semiha, Mesnevi Terbiyecisi ve İnsanlık Âlemi, S. 31, Mart 1964, s. 1–8.

CERAN M. Ziya, Akşehir'de Şeyh Eyyüp Türbesi ve Sandukası, S. 31, Mart 1964, s. 21–26.

CERAN M. Ziya, Sille'de Kadın Kıyafetleri, S. 22–23, Mayıs-Haziran 1958, s. 19–21.

DUYURAN Rüstem, Konya Müzesi Klasik Eserler Şubesi ve Burada Bulunan Bir Zeus Heykeli, S. 3, Nisan 1949, s. 9–10, 15.

ELGİN Necati, Konya Müzesi Yazmalarından Mürşid'il-Talibîn, S. 20–21, Nisan 1957, s. 15–23.

ELGİN Necati, Sultan'ül-Ûlema'nın Merkadı, S. 22–23, Mayıs-Haziran 1958, s. 16–18.

ELGİN Necati, Trabzonî Şeyh Ahmet Dede, S. 24, Ocak-Şubat 1959, s. 10–12.

ELGİN Necati, Mesnevi Beyitleri, S. 25, Haziran 1959, s. 27–28.

ELGİN Necati, Niyaz Al-Müznibin, S. 26, Nisan 1960, s. 3–6.

ELGİN Necati, Mevlevi Dergâhının En Sadık Dervişlerinden Hücrenişin Mehmet Dede, S. 27, Mayıs 1960, s. 13–14.

ELGİN Necati, Mehmet Sa'id Hemdem Çelebi ve Sadrazam Mustafa Reşit Paşa, S. 28, Nisan 1961, s. 5–8.

ELGİN Necati, Emir Şemseddin Yahya'nın Kızının Mezar Taşı, S. 29, Kasım 1961, s. 9–12.

ELGİN Necati, Mesnevi Şarihi Rusuhi Dede İsmail Ankaravi, S. 30, Eylül 1962, s. 31–36.

ELGİN Necati, Konya'da Hoca Hasan Camii Üzerine, S. 31, Mart 1964, s. 18–20.

ERDOĞAN Muzaffer, Hacı Ali Paşa 1790–1841, S. 2, Mart 1949, s. 5–16.

ERDOĞAN Muzaffer, Birinci Ahmet Devrinde Konya (I), S. 19, Temmuz 1950, s. 12–14.

ERDOĞAN Muzaffer, Birinci Ahmet Devrinde Konya (II), S. 20–21, Nisan 1957, s. 24–25.

ERDOĞAN Muzaffer, Birinci Ahmet Devrinde Konya (III), S. 22–23, Mayıs-Haziran 1958, s. 22–23.

ERDOĞAN Muzaffer, Hacı Ali Paşa 1790–1841, S. 3, Nisan 1949, s. 13–14.

ERDOĞAN Muzaffer, İbşir Mustafa Paşa Zamanında Konya, S. 11, Aralık 1949, s. 6–9.

ERDOĞAN Muzaffer, Tanzimat Devrinde Konya Valileri, Serezli İbrahim Paşa, S. 4, Mayıs 1949, s. 13–15.

ERDOĞAN Muzaffer, Üçüncü Murat Devrinde Konya,S.7,Ağustos 1949,s. 9-18, 23.

ERDOĞAN Muzaffer, Tanzimat Devrinde Konya Valileri, Erzurumlu Ali Kemali Paşa 1819–1898, S. 8, Eylül 1949, s. 7–10, 11; S. 9, Ekim 1949, s. 13–15.

ERDOĞAN Muzaffer, Genç Mehmet Paşa Zamanında Konya, S. 16, Nisan 1950, s. 6–8.

ERDOĞAN Muzaffer, Yavuz Selim Devrinde Konya, S. 15, Mart 1950, s. 9–15.

EYİCE Semavi, Ayathekla Efsanesi ve Sanat Tarihinde Aya Thekla, S. 30, Eylül 1962, s. 1–24.

EYİCE Semavi, Semağ'da Mevlevileri Tasvir Eden Eski Bir Rus Gravürü, S. 30, Eylül 1962, s. 41–47.

GENÇOSMAN Nuri, Mevlânâ Düşmanlığı Neden? S. 25, Haziran 1959, s. 29–30.

GÜCÜYENER Adil, Selçuklu Devleti'nin Eski Başşehri: Konya (*Time* gazetesinden çeviri), S. 20–21, Nisan 1957, s. 33–34.

HALICI Feyzi, Hz. Mevlânâ Gerçeği, S. 25, Haziran 1959, s. 24–26.

KARAHAN Abdülkadir, Mevlânâ Tetkikleri, S. 25, Haziran 1959, s. 19–23.

KAZANCIGİL Remzi O., Mevlânâ Celaleddin Rumi'nun Mübarek Merkadi ve Konya'daki Tarihi Eserler Karşısında Niyaz ve Düşünceler, S. 15, Mart 1950, s. 2, 7.

KİŞMİR Celaleddin, Maulana Jalaluddin Rumi; S. 20–21, Nisan 1957, s. 26–27.

NACİ Elif, Bir Seccade, S. 6, Temmuz 1949, s. 10–11.

ONAT Sedat, Roma Devrine Ait Bir kitabe, S. 5, Haziran 1949, s. 18–20.

ORAL M. Zeki, Konya'da Tarihi Mezar Taşları, S. 1, Şubat 1949, s. 5–10.

ORAL M. Zeki, Kitap Kitabeleri, S. 14, Şubat 1950, s. 10–16.

ORAL M. Zeki, Eflatun Pınarı, S. 28, Nisan 1961, s. 23–29.

ORAL M. Zeki, Ereğli'de Mustafa Bey Türbesi, S. 19, Temmuz 1950, s. 3–4.

ORAL M. Zeki, Karamanoğlu Ali Bey'e Ait Bir Kitabe ve Bir Tarihi Fıkra, S. 18, Haziran 1950, s. 19–21.

ORAL M. Zeki, Konya Kitabeleri, S. 13, Ocak 1950, s. 3–6, 22.

ORAL M. Zeki, İzorya ve Pisidya'da Bir Seyahat, S. 20–21, Nisan 1957, s. 28–32; S. 22–23, Mayıs-Haziran 1958, s. 15–16; S. 24, Ocak-Şubat 1959, s. 3–6.

ORAL M. Zeki, Kubadabat Bulundu, S. 10, Kasım 1949, s. 2, 23.

ORAL M. Zeki, Kubadabat Yolunda, S. 26, Nisan 1960, s. 9–15.

ORAL M. Zeki, Hurrem Paşa Türbesi, S. 2, Mart 1949, s. 7–14.

ORAL M. Zeki, Kitap Kitabeleri II, S. 2, Mart 1949, s. 17–18, 21–22; Kitap Kitabeleri III, S. 9, Ekim 1949, s. 7–12, 23.

ORAL M. Zeki, Konya'da Ebu İshak Kazeruî Zaviyesi, S. 7, Ağustos 1949, s. 3–8; S. 8, Eylül 1949, s. 12–14.

ORAL M. Zeki, Rahmetli Ahmet Tevhid'in Bir Mektubu, S. 9, Eylül 1949, s. 2.

ORAL M. Zeki, Hasan Paşa Türbesi, S. 8, Eylül 1949, s. 3–6; S. 9, Ekim 1949, s. 20–22; S. 10, Kasım 1949, s. 8–14; S. 11, Aralık 1949, s. 15–18; S. 13, Ocak 1950, s.14–20.

ORAL M. Zeki, Çadır Çeşme Yahut Gevraki Çeşmesi, S. 3, Nisan 1949, s. 16–19.

ORAL M. Zeki, Konya'da Tarihi Mezar Taşları V İsfehanlı Hacı Ali'nin Mezar Taşı Tarihi, S. 3, Nisan 1949, s. 22–23.

ORAL M. Zeki, Konya'da Tarihi Mezar Taşları VI Dar'ül-Mülk Hatun Mezar Taşı Tarihi, S. 6, Temmuz 1949, s. 16–17.

ORAL M. Zeki, Konya'da Tarihi Mezar Taşları VII, İlhani Hükümdarlarından ve Togatimur Sülalesinden Abdülvehap Bey'in Mezar Taşı, S. 6, Temmuz 1949, s. 17–20.

ORAL M. Zeki, Konya'da Tarihi Mezar Taşları, Türkistanlı Kureyşin Mezar Taşı VIII, Cerbazkanlı Eb Ül-maali Oğlu Şems Üd-din Ahmedin Mezar Taşı IX, Mehmet Şah Mezar Taşı X, Nahcivanlı Mahmut Oğlu Abdülkadir'in Mezar Taşı XI, Cemal Üd-din Mehmet'in Mezar Taşı XII, Abdullah Oğlu Hoca Amber'in Mezar Taşı XIII, S. 10, Kasım 1949, s. 19–22.

ORAL M. Zeki, Konya'da Tarihi Mezar Taşları, Kadı Kalemşah Evladından Mahdumpaşa Hatunun Mezar Taşı, S. 14, Şubat 1950, s. 21–22.

ORAL M. Zeki, Konya'da Tarihi Mezar Taşları XV, Selçuk Vezirlerinden Kâkû Bey'in Mezar Taşları Tarihi, S. 16, Nisan 1950, s. 15–16.

ORAL M. Zeki, Murat Paşa Kızı Türbesi, Sayı: 4, Mayıs 1949, s. 1–8, 15.

ORAL M. Zeki, Karaman Tarihçesi, S. 4, Mayıs 1949, s. 16–18; S. 5, Haziran 1949, s. 21–22.

ORAL M. Zeki, Karaman'da Sad üd-din Ali Mescidi ve Türbesi, S. 15, Mart 1950, s. 3–6.

ORAL M. Zeki, Konya'da Kara Aslan Türbesi, S. 14, Şubat 1950, s. 3–6.

ORAL M. Zeki, Selçuk Devrinden Kalma İki Senet, S. 16, Nisan 1950, s. 3–5; S. 18, Mayıs 1950, s. 3–9; S. 18, Haziran 1950, s. 20–21; S. 19, Temmuz 1950, s. 5–9.

ORAL M. Zeki, Mehmet Ağa Çeşmesi, S. 17, Mayıs 1950, s. 9–10.

ÖNAY Ahmet, Konya'da Karaman Beylerbeyi Sarayı Hakkında Kayıtlar, S. 22–23, Mayıs-Haziran 1958, s. 15–23.

ÖNDER Mehmet, Mevlânâ'nın ve Mevlevilerin Kıyafeti, S. 20–21, Nisan 1957, s. 3–14.

ÖNDER Mehmet, Konya Mezar Taşlarında Şekil ve Motif Karakterleri, S. 22–23, Mayıs-Haziran 1958, s. 3–15.

ÖNDER Mehmet, Ahmet Fakih Hakkında Yeni Bilgiler, S. 26, Nisan 1960, s. 1–2.

ÖNDER Mehmet, Mevlânâ'nın El Yazısı Üzerine Bir Araştırma, S. 25, Haziran 1959, s. 11–18.

ÖNDER Mehmet, Konya'da Yeni Bulunan Bir Roma Lahdi, S.24,Ocak-Şubat 1959,s.1–2.

ÖNDER Mehmet, Mehmet Dede, S. 27, Mayıs 1960, s. 6–12.

ÖNDER Mehmet, Türk Diline Ferman, S. 28, Nisan 1961, s. 1–4.

ÖNDER Mehmet, Konya'da Şekefuruş Mescidi, S. 29, Kasım 1961, s. 6–8.

ÖNDER Mehmet, Konya'da Selçuklulardan Önceki Devirlere Ait Eserler Üzerine Kısa Notlar, S. 30, Eylül 1962, s. 25–30.

ÖNDER Mehmet, Konya Halıcılığı Üzerine İki Vesika, S. 31, Mart 1964, s. 12–17.

ÖNGE Yılmaz, Konya Mevlânâ Dergâhındaki Selsebil, S. 31, Mart 1964, s. 9–11.

ÖZTELLİ Cahit, Karamanlı Beş Şair, S. 24, Ocak-Şubat 1959, s. 7–9.

JAMİL Prof. Dr. K. M, La Realite Ultime Et Jalaluddin Roumi, S. 24, Ocak-Şubat 1959, s. 3–6.

USMAN Mükerrem, Konya Müzesindeki Siyah Figürlü Yunan Lekyıhosu, S. 3, Nisan 1949, s. 3–8.

USMAN Mükerrem, İkonium Sikkeleri, S. 5, Haziran 1949, s. 3–6; S. 6, Temmuz 1949, s. 3–6, 23.

ULUNAY Refi Cevat, Dedemiz de Göçtü, S. 27, Mayıs 1960, s. 2-3.

ÜNAL Tahsin, Karamanî Mehmet Paşa, S. 5, Haziran 1949, s. 14–17; S. 6, Temmuz 1949, s. 12–15; S. 7, Ağustos 1949, s. 19–20;

ÜNAL Tahsin, Karamanoğlu Mehmet Bey, S. 10, Kasım 1949, s. 3–7; Karamanoğlu Mehmet Bey, S. 13, Ocak 1950, s. 7–14; S. 11, Aralık 1949, s. 10–14;S. 14, Ocak 1950, s. 7–9.

ÜNAL Tahsin, Karamanî Pirî Mehmet Paşa 1465–1532, S. 16, Nisan 1950, s. 12–14; S. 18, Haziran 1950, s. 10–13; S. 17, Mayıs 1950, s. 3–9; S. 19, Temmuz 1950, s. 15–15; S. 29, Kasım 1961, s. 12–16.

ÜNAL Tahsin, Karaman'a Bağlı Akçaşehir Köyü'nde Düğün Âdeti, S. 17, Mayıs 1950, s. 16–20.

ÜNAL Tahsin, Şehzade Mustafa'nın Ereğli'de İdam Edilmesi, S. 28, Nisan 1961, s. 9–22.

ÜNVER Ord. Prof. Dr. A. Süheyl, Birleşik Amerika'da Mevlevilik Hatıraları, S. 25, Haziran 1959, s. 8–10.

ÜNVER Ord. Prof. Dr. A. Süheyl, Edirne Mevlevihanesi Tarihine Giriş, S. 30, Eylül 1962, s. 37–41.

SAYHAN Aziz, Lykaonia, S. 4, Mayıs 1949, s. 8–10, 23; S. 5, Haziran 1949, s. 7–10; S. 6, Temmuz 1949, s. 7–9; S. 7, Ağustos 1949, s. 21–22.

SAYHAN Aziz, Friedrich Sarre "Anadolu'da Seyahat", S. 8, Eylül 1949, s. 16–23; S. 9, Ekim 1949, s. 19; S. 10, Kasım 1949, s. 15–18; S. 11, Aralık 1949, s. 19–22; S. 13, Ocak 1950, s. 21–22; S. 14, Şubat 1950, s. 17–20; S. 15, Mart 1950, s. 16–23; S. 16, Nisan 1950, s. 17–22; S. 17, Mayıs 1950, s. 11–15; S. 19, Temmuz 1950, s. 19–22; S. 18, Haziran 1950, s. 14–18.

SAYHAN Aziz, Lykaonia Şehirleri I, S. 30, Eylül 1962, s. 48–52; Lykaonia Şehirleri II, S. 31, Mart 1964, s. 26–30.

SCHİMMEL Prof. Dr. Annemarie, Sindli Şair Şah Abdullatif ve Mevlânâ, S. 25, Haziran 1959, s. 6–7.

SOLMAZ Hayrettin, Derbe'nin Yeri Hakkında, S. 26, Nisan 1960, s. 7–8.

TALASLIOĞLU Mesut, Anıt Hakkında, S. 2, Mart 1949, s. 3.

TALASLIOĞLU Mesut, Mevlânâ Celaleddin Rumi, S. 11, Aralık 1949, s. 3–5, 23.

TOMLİN E.W.F, Mevlânâ ve İngilizler, S. 25, Haziran 1959, s. 30–32.

YUSUFOĞLU Mehmet, Selçuk Devrine Ait Bir Rahle, S. 1, Şubat 1949, s. 14–23.

YUSUFOĞLU Mehmet, Anadolu'da Kurulmuş Türk Devletleri Listesi, S. 19, Temmuz 1950, s. 2.

YUSUFOĞLU Mehmet, Gümüş Kapı, S. 2, Mart 1949, s. 4–6.

YUSUFOĞLU Mehmet, Mehmet Bey Türbesi, S. 2, Mart 1949, s. 19–20.

YUSUFOĞLU Mehmet, Şeriye Sicil

Defterlerinde Türkçe Kişi Adları, S. 3, Nisan 1949, s. 11–12; S. 4, Mayıs 1949, s. 11–12; S. 6, Temmuz 1949, s. 21–23.

YUSUFOĞLU Mehmet, Konya Dar'üş-şifaları, S. 9, Ekim 1949, s. 16–18, 23; s. 17, Mayıs 1950, s. 15.

YUSUFOĞLU Mehmet, Sahip Ata Camii ve Hamamının Onarımına Dair, İki Vesika ve Bir Dilek, S. 8, Eylül 1949, s. 15, 23.

YUSUFOĞLU Mehmet, Selçuklu Devrinde Ekmek Adları: Bazlama-Bazlamaç, S. 18, Haziran 1950, s. 2.

YUSUFOĞLU Mehmet, Hondi Hatun Vakfiyesi, S. 3, Nisan 1949, s. 20–21.

YUSUFOĞLU Mehmet, Akşehir Tarihine Bir Bakış, S. 4, Mayıs 1949, s. 19–21.

YUSUFOĞLU Mehmet, Meydanî Ahmet Bey Mescidi ve Vakfiyesi, S. 5, Haziran 1949, s. 11–13.

YUSUFOĞLU Mehmet, Karaman Eyaleti Mukataat Müfettişi İn'am Çelebi, S. 8, Eylül 1949, s. 10–11.

YUSUFOĞLU Mehmet, Mehmet Ruhi Dede, S. 13, Ocak 1950, s. 2, 23.

YUSUFOĞLU Mehmet, Selçuk Devri Yemeklerinden Herise ve Tutmaç, S. 16, Nisan 1950, s. 9–11.

YUSUFOĞLU Mehmet, 287 Yıl Önceki Konya Esnafı, S. 17, Mayıs 1950, s. 2, 22.

KAYNAKÇA

ARABACI Caner, AYHAN Bünyamin, DEMİRSOY Adem, AYDIN Hakan (2009). *Konya Basın Tarihi*, Konya: Palet Yayınları.

ARABACI Caner (1991). *Millî Mücadele Dönemi Konya Öğretmenleri*, Konya: Damla Matbaacılık.

DEMİRSOY Adem (2008). *Konya Basınında Afif Evren 1922–1977*, Doktora Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

GÜL Muammer, BAYRAM Atilla, HAKKOYMAZ Oğuzhan (2003). *Selçuklu'dan Günümüze Konya'nın Sosyo-Politik Yapısı*, Konya: Konya İl Emniyet Müdürlüğü Ar-Ge Yayınları No: 1.

ÖNDER Mehmet (1949). *Konya Matbuatı Tarihi*, Konya: Ülkü Basımevi.

VARLIK Bülent (1981). 1919–1938 Döneminde Konya'da yayınlanan Dergiler, *İletişim* Dergisi, Ankara: Ankara Üniversitesi Gazetecilik ve Hakla İlişkiler Yüksek Okulu Yayını No: 7.

YILMAZ Savaş (2010). *Mehmet Zeki Oral'ın Hayatı ve Eserleri*, Yüksek Lisans Tezi, Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

MESLEKİ, SOSYAL, KÜLTÜREL SANAT VE EDEBİYAT DERGİSİ: BİLGİ YOLU

Bekir ŞAHİN

Konya Kadınhanı Hacıoflazlar Köyünde 1960 yılında doğdu. İlkokul ve Lise öğrenimini Kadınhanı'nda tamamladı. Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden 1984–85 eğitim-öğretim yılında mezun oldu. Değişik okullarda öğretmenlik, müdür başyardımcılığı, okul müdürlüğü görevlerinde bulundu. 28 Şubat 1987 yılında Kültür Bakanlığı'na geçerek Burdur İl Halk Kütüphanesinde göreve başladı. 2002 yılında Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi Müdürlüğüne getirildi. 12.10.2011 tarihine kadar görevini sürdürdü. Bu tarihte, Kültür ve Turizm Bakanlığı Türkiye Yazma Eserler Kurumu Başkanlığı Yazma Eserler Konya Bölge Müdürlüğüne atandı. Değişik gazete ve dergilerde yazılar yazdı. Toplum kültürünü yaşatmak adına birçok sivil toplum kuruluşunda görev yaptı. Türkiye Anıtlar Derneği Yönetim Kurulu Üyeliği, MEBKAM Yönetim Kurulu Üyeliği, Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şube Başkanlığı, İLESAM Konya temsilciliği, Konya Ansiklopedisi Yayın Kurulu Üyeliği gibi birçok kurum ve kuruluşta halen görev yapıyor. Yayınlanmış eserleri de bulunan Şahin, evli ve iki çocuk babasıdır.

ÖZET

Türk Kütüphaneciler Derneği Konya Şubesi tarafından Şubat 2002 yılında (ISSN:13O2-9878) Numarasıyla yayın hayatına başlayan Bilgi Yolu dergisi, 2002-2007 tarihleri arasında altı aylık periyotlar halinde yayımlanmıştır. Beşinci sayıya kadar, Mesleki bir yayın hüviyetinde olan dergi, 7. sayıdan itibaren meslek, sosyal, kültürel, sanat ve edebiyat dergisi haline geldi. Derginin çıkış amacı; Konya'da mevcut kütüphane ve Kütüphaneciliğimizin tanıtılması, bilgi, bilim dokümantasyon, enformasyon, arşivcilik vb. temel konular olarak belirlenmiştir.

Bu çalışmada, Bilgi Yolu dergisi, genel ve biçimsel özelliklerinin yanı sıra, ilk çıkışından günümüze kadar geçirmiş olduğu evreler ve genel özellikleri açısından değerlendirilmiştir. Çalışmanın sonunda, dergide yayımlanan bütün makalelerin yazar adlarına göre dizini verilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Kütüphane, kütüphanecilik, arşivcilik, kültür, dergi yayın politikası, yazar dizini.

OCCUPATIONAL SOCIAL, CULTURAL ARTS AND LITEARY MAGAZINE: "BİLGİ YOLU" ABSTRACT

The Magazine of Knowledge Road, which was started to publication with the number of ISSN: 1302-9878 in February 2002 by the Konya Department of Turkish Librarian Institution, is a magazine that was published between 2002-2007 as a sixty months periods. The magazine, which have a vocational identity until 5. Number, is became a vocational, social, cultural, art and literature magazine after 7. Number. The aim of publication; was determined to introduce the libraries and librarianship in Konya, the basic subjects of knowledge, science, documentation, information and record keeping vs.

In this study The Magazine of Knowledge Road was evaluated by the respect of phases that it has passed until today from its beginning

and its general characteristics in addition to its formal characteristics. At the end of the study, there is an index of all articles in the magazine by the name of authors.

Keywords: Library, Librarianship, Record, Keeping, Culture, The Publication Politics of Magazine, Author Index.

GİRİŞ

İhtisaslaşmanın ön planda olduğu bir dünyada yaşıyoruz. İhtisaslaşmanın önemi arttıkça dergilerin önemi de giderek artmaktadır. Ülkelerin gelişmişliği ile dergi ve gazete satışları arasında bir paralellik göze çarpmaktadır. Dergiler, yazarlar ve sanatçılar arasında bir köprü durumundadır. Eğer çıkarılan dergi, mahalli ise, yerelliğin önem kazandığı günümüzde bu derginin etkisinin daha da fazla olduğu kanaatindeyiz. Böyle dergiler, mahalli dinamikleri canlandırır, yerel kültüre hayat verir, yaşanılan coğrafyayı tanıtır, millî benliğin oluşmasına katkılar sağlar. Ayrıca bir okul görevi görür, yeni yazarların yetişmesine, sanatın yerleşmesine, sanatçıların ve kültür adamlarının toplumla tanışıp kaynaşmasına vesile olur.

Ancak bu tür dergileri yaşatmak zordur. Dergileri destekleyecek fedakâr okurlara, kurum ve kuruluşlara ihtiyaç vardır. Fedakârlıklarda bulunulmadan dergilerin uzun soluklu olması mümkün değildir.

Ülkemizde hâlâ, Dergi Yayıncıları Birliği diye bir birlik yoktur. Yani bir sivil toplum kurumu dahi oluşturulamamıştır.

Konya'da; değişik kültürel, mesleki, edebi ve dini dergiler çıkmış ve bir kısmı çıkmaya devam etmektedir. Konya'da çıkan mesleki dergilerden biri de *Bilgi Yolu* dergisidir.

Bu çalışmada,Türk Kütüphaneciler Derneği Konya Şubesi tarafından çıkartılan *Bilgi Yolu Dergisi*'nin genel özellikleri, ilk sayıdan son sayıya kadar geçirmiş olduğu evreler, biçimsel özellikleri, yayın politikası gibi bilgilerin yanı sıra, bugüne kadar yayımlanmış tüm makalelerin yazar adlarına göre dizini verilecektir.

1.BİLGİ YOLU DERGİSİNİN GENEL ÖZELLİKLERİ

Türk Kütüphaneciler Derneği Konya Şubesi tarafından Şubat 2002 yılında yayın hayatına başlayan *Bilgi Yolu* dergisi, "Konya'da mevcut kütüphane ve kütüphaneciliğin tanıtılması" amacıyla 2002-2007 tarihleri arasında altı aylık periyotlar halinde yayımlandı. 5. sayıya kadar mesleki bir yayın hüviyetinde olan dergi, VII. sayıdan itibaren "meslek, kültür, sanat ve edebiyat dergisi" haline geldi. Konya İl Halk Kütüphanesi Müdür Yardımcısı ve Türk Kütüphaneciler Derneği Konya Şube Başkanı Yusuf Özcan, derginin sahipliğini, Kütüphaneci Birol Yılmaz ise, yazı işleri müdürlüğünü üstlendi. Dergi aksaklıklarla 10 Temmuz 2007 tarihine kadar yayın hayatını sürdürdü.

İlk beş sayıda Prof Dr. Recep Dikici, Doç. Dr. Mustafa Özcan, Yrd. Doç. Dr. Bahtiyar Eroğlu ve Dr. Mustafa Can'dan oluşan bilim kurulunu, 6. sayıdan itibaren Prof. Dr. Saim Sakaoğlu, Prof. Dr. Haşim Karpuz, Prof. Dr. Orhan Çeker, Doç. Dr. Caner Arabacı gibi bilim adamlarıyla genişletti. Derginin sahibi dernek başkanı Galip Yıldırım olurken yazı işleri müdürlüğünü Birol Yılmaz sürdürdü.

Dergi VI. sayısını, Necip Fazıl Kısakürek'e ayırdı. Bu sayıdan itibaren derginin, konularında özgün ve daha ilmî bir nitelik kazandığı gözlendi. Bu muhteva farklılığı, derginin dizgi ve cildine de yansıdı. Sayfa sayısı da artırılarak 108'e çıkarıldı. Dergi, VII. sayısında ise 201 sayfaya ulaştı. Yazı işleri müdürlüğünü, Bekir Şahin'in - VII. sayıdan itibaren- redaksiyonunu Ali Işık'ın yaptığı bu sayıda, kütüphanecilik ile ilgili ciddi araştırmalara da yer verildi.

Dergi gelişimini, VIII. sayısında da sürdürdü. İsminin yazı karakteri değiştirilerek önemli makaleler kapağında spot olarak verilmeye başladı. Özel dosya olarak "Mevlâna ve Mevlevilik" işlendiyse de kütüphane ve kütüphanecilikle ilgili konular da ihmal edilmedi.

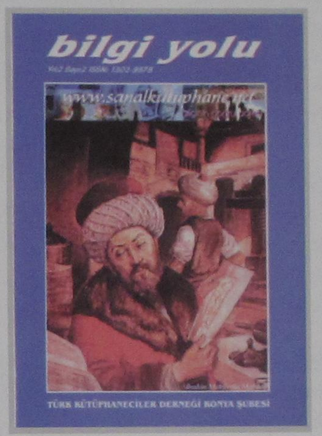
Bilgi Yolu'nun IX. sayısı 6 Aralık 2006 tarihinde okurlarının karşısına çıktı. TDK Konya Şube Başkanı Hasan Coşar'ın dernek adına sahibi olduğu bu sayıda; Mevlâna, Yunus Emre, Konya kültürü ve dil konularında yazılar ağırlıklı yer aldı.

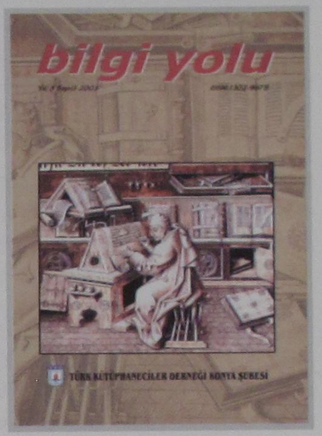
X. sayı "Mehmet Akif Ersoy Özel Sayısı" olarak çıkartıldı. İsim logosu, kapak tasarımı yenilenen derginin sayfa sayısı da 248'e ulaştı. Dergi sonunda, müteakip sayı için belirlenen konular ilan edilmesine rağmen kaynak bulma güçlüğü sebebiyle *Bilgi Yolu*'nun XI. sayısı çıkartılamadı.

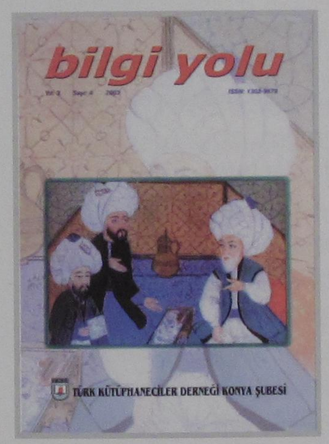
1.1. DERGİNİN BİÇİMSEL ÖZELLİKLERİ

İlk sayısından itibaren 19 x 27 cm ebadındaki dergi, kapak dâhil kırk beş sayfa idi. Beşinci sayıdan itibaren derginin gerek dış/iç kapak tasarımında gerekse sayfa düzenin değişiklikler oldu. Bugüne kadar yayımlanmış olan *Bilgi Yolu* dergisinin kapak tasarımları aşağıdaki gibidir:

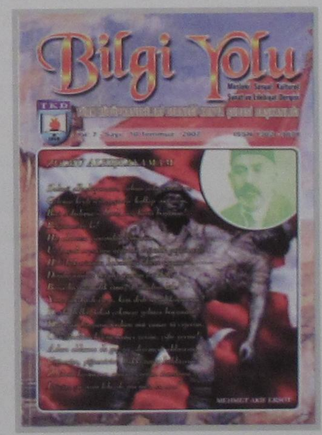

1.2. BİLGİ YOLU DERGİSİ YAZIM KURALLARI

Bilgi Yolu dergisinin yayın hayatına giriş amacı, mesleki olup, kütüphanecilik, bilgi bilim, dokümantasyon, enformasyon, arşivcilik, vb. temel konularını kapsar. Ancak dergi, konu zenginliği olması bakımından Sosyal, Kültürel, Edebiyat ve Sanat içerikli yazılarla, Konya ile ilgili her türlü inceleme, araştırma, düşünce ürünü yazılara yer vermektedir.

Yayınlanacak yazı ve makalelerin, özgün, daha önce yayınlanmamış ve yayın hakkı verilmemiş olması gözetilmiştir. Yazının kongre, sempozyum veya herhangi bir toplantıda sunulmuş olması yayınlanmasına engel değildir. Ancak toplantının ad, tarih ve yerinin belirtilmesi istenmiştir. Yazılar, *Bilgi Yolu* dergisi Bilim Kurulu, Yayın Kurulu ve Danışma Kurulu oluru alınarak yayınlanmıştır. Ayrıca yazıların taşıması gereken atıf sistemi, punto, karakter, vb. yazımla ilgili özellikler, dergide belirtilmiştir. Yazıların sorumluluğunun; yayında ilk olma, kaynakların doğruluğu, görüşler gibi unsurlarla birlikte yazarlarına ait olduğu vurgulanmıştır.

Aşağıda, derginin baştan sona, yazar soyadlarına göre alfabetik olarak, yayınlanan makale başlıkları ile birlikte dizini verilmiştir.

YAZAR ADLARINA GÖRE *BİLGİ YOLU* MAKALE DİZİNİ

AKÇAY Kasım, Basma Yazı ve Resimleri Derleme Kanunu, 2001/1, 10-11.

AKÇAY Kasım, Dünya Çocuk Kitapları Haftası, 2003/4, 33.

AKÇAY Kasım, Geçmişte ve Günümüzde Konya Kütüphaneleri, 2004/6, 63.

AKÇAY Kasım, Kütüphane Haftası Kırk Yaşında, 2004/5, 3.

AKÇAY Kasım, Kütüphanelerde Halkla İlişkiler, 2002/2, 58.

AKÇAY Kasım, Kütüphanelerde Resmi Yazışmalar, 2002/2, 67.

AKÇAY Kasım,Okumak mı?,2003/3, 56-58.

AKÇAY Kasım,Sanal Kütüphaneler, 2005/7,190.

AKDAĞ Ömer, Ana Hatlarıyla Osmanlı Devleti'nde Ekonomik Anlayış ve Batı Avrupa' daki Merkantilist Düşünce, 2007/10, 155.

AKDAĞ Ömer, Millî Hâkimiyetin Soyut Dinamikleri, 2005/8, 130.

AKDAĞ Ömer, Tarih Zemininde Dil ve Kültür Meselemiz, 2006/9, 31.

AKIN Mahmut, Bilgi-Toplum İlişkisi Bağlamında Bilgi Türlerinin Sosyolojik Okuması, 2005/8, 77.

AKIN Mahmut, Okuma Alışkanlığı Kavramı Üzerine Sosyolojik Bir Deneme, 2005/7, 32.

AKMAN İdris, Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi, 2001/1, 18.

AKTAY Yasin, Bir Külliyat Yazarı Olarak Necip Fazıl Kısakürek, 2004/6, 2.

AKTAY Yasin, Panel, 2005/7, 72.

ARABACI Caner, Balkanlardaki Sıla: Makedonya-Kosova.., 2006/9, 94.

ARABACI Caner,Bir Yol Hikâyesi,2004/6,73.

ARABACI Caner, Eşref Edip Fergan ve Sebilürreşad Üzerine.., 2007/10, 20.

ARABACI Caner, Gezi Notları: Tarihi Yaylada Yaşamak!, 2003/3, 35-41.

ARABACI Caner, Kaçkar'a Yolculuk, 2005/7, 141.

ARABACI Caner, Kırgısiztan-Kazakistan ya da Köprü Olmak, 2007/10, 185.

ARABACI Caner, Millî Mücadelede Konya, 2005/8, 100.

ARABACI Caner, Yusuf Ağa Kütüphanesi ve Kütüphanecilik Anlayışının Dünü Üzerine, 2002/2, 7-9.

ARI Ahmet, Kütüphaneler ve Yayımlar Genel Müdürlüğünün Çalışma Raporu, 2007/10, 142.

ARSLAN Hasan, Mehmet Akif'in Bilgeliğinin Derinliği Hakkında Düşünebilmek, 2007/10, 122.

ARSLAN Mustafa, Dilimiz Ne Söylüyorsa Biz de Oyuz, 2006/9, 74.

ASLAN Mustafa,Avrupa Birliği-Türkiye: Gen Transferinin Sonu Nereye Kadar?, 2005/8, 89.

ATALAR Mustafa, Yuva Asalakları, 2007/10, 242.

AYDEMİR M. Ali, Modern Tüketim Kültürü ve Aile'nin Toplumsal Dönüşümü, 2005/8, 84.

AYDIN Mustafa, Düşünce Dünyamızda Doğu Işık Tarihi ve Necip Fazıl Kısakürek, 2004/6, 4.

AYDIN Orhan, Türk Kişi Adları ve Toplumsal Olayların Türk Adlarına Etkisi, 2007/10, 172.

AYHAN Bünyamin, İlk TBMM'deki Millî Hakimiyet Anlayışı, 2005/8, 120.

AYHAN Bünyamin, Osmanlı'dan Cumhuriyete: Ortak Dil ve Kültür Söylemi Geçerli Olabilir mi?, 2006/9, 21.

AYVA Aziz, Konya Dağ Köylerine Can Geldi: Toprak ve Gelenek, 2005/8, 170.

BAHÇECİ Hakan, 6. Kitap Asım "Akif ve Asım'ın Eğitim", 2007/10, 103.

BAKIRCI Naci, Bir Selçuklu Şaheseri Hz. Mevlânâ'nın Sandukası, 2006/9, 173.

BAKIRCI Naci, Konya Mevlânâ Dergâhı Kütüphanesinin Kurucusu Mehmet Sait Hemdem Çelebi'nin Eserleri, 2004/6, 78.

BAKIRCI Naci, Tarihi Kültür Mirasımız Şems Mezarlığı Nasıl Yok Edildi?, 2005/7, 159.

BAYRAM Mikail, Sadruddin Kütüphanesi ve.., 2002/2, 49-55.

BAYRAM Mikail, Selçuklular Zamanında Kalenderler ile Ahiler, 2005/7.

BAYRAM Mikail, Türkiye Selçuklularından Günümüze Din Eğitimi, 2005/8, 154.

BAYSAL A. Fuat, Yazma Eserlerde Bulunan Tezhipler, 2005/7, 96.

BEKLEYİCİLER Nezahat, Kelepçe Vurdum Dilime, 2006/9, 79.

BEKTAŞ Mevlüt, Kültür, 2005/7, 119.

BERÇİN Cafer, Doğacaktır Sana Vadettiği Günler Hakkın, 2007/10, 100.

BOZGÖZ Zekiye,Dilin-Siz-Hali,2006/9,76.

BÖLME Ömer, Koca Dev, 2006/9, 207.

BULUT Fikri, Mevlânâ Müzesi Kütüphaneleri, 2001/1, 32.

BÜYÜK Mustafa, Ön söz, 2007/10, 4.

BÜYÜKASLAN Ali, Sanal Kütüphane-Sanal Okuyucu, 2004/5, 18.

BÜYÜKÇANGA Mehmet, Bir İhtiyaç Grafiği Olarak Evlilik, 2004/6, 80.

BÜYÜKÇANGA Mehmet, Kütüphanelerde Açılan Resim Sergilerinin Sanat Eğitimine Katkısı, 2004/5, 40.

BÜYÜKÇANGA Mehmet,Mevlânâ Resim Yarışmasının Sanat Eğitimine Katkısı,2005/8,59.

BÜYÜKGÖKMEN Behçet, Toplumu Tanıma Üzerine, 2007/10, 240.

BÜYÜKGÖKMEN Behçet, Uygarlık Hegemonyası, 2006/9, 72.

CAN Mustafa, Bibliyografi ve Türk Edebiyatı Sahasında Bibliyografya Meselesi, 2003/4, 37.

CAN Mustafa, Enformasyon Çağında Halk Kütüphanelerinin Okuyucu, Kütüphaneci, Çevre İlişkileri Açısından Kültürel Kalkınmadaki Rolü ve Önemi, 2003/3, 48-50.

CAN Mustafa, Konyalı Bir İlim Adamı: Prof. Dr. Harun Tolasa, Hayatı, Eserleri ve Kütüphanesi, 2004/5, 47.

CAN Mustafa, Lale Devrinde Matbaacılık, 2005/8, 173.

CAN Mustafa, Münif Paşa'nın Kültür Tarihimiz İçindeki Yeri, 2002/2, 11-14.

CAN Mustafa, Okumanın Önemi Açısından Çocuk Kütüphaneleri, 2005/7, 24.

CAN Mustafa, Safahat'ın Konu Bakımından Tasnifi, 2007/10, 110.

CAN Mustafa, Tanzimat Dönemi Türk Gazeteciliğine Emek Verenler, 2005/7, 78.

CAN Mustafa, Türk Basın Hayatında Ceride-i Havadis ve İbret, 2006/9, 199.

CAN Mustafa, Yeni İletişim Teknolojilerinde 21. yy. Kütüphanelerinin Durumu, 2001/1, 12-16.

CANABAY Bahattin, Kitap ve Kütüphane Sevgisi, 2003/3, 83-84.

CANABAY Bahattin, Kütüphaneye ve Okumaya Olan İlgisizliğimiz, 2004/6, 89.

CANABAY Bahattin, Selçuklu İlçe Halk Kütüphanesi, 2001/1, 38.

COŞAR Hasan, Ayna, 2006/9, 204.

COŞAR Hasan, Bugün Akşam, 2005/8, 216.

COŞAR Hasan, Konya'da 2003-2005 Arası Yayınevi ve Matbaaların Bastığı Kitaplar, 2005/8, 179.

COŞAR Hasan, Öğrencilere Verilen İşkence: Ödev, 2007/10, 147.

COŞKUN Ünal, Okuma Alışkanlığı mı Okumama Alışkanlığı mı?, 2004/6, 88.

ÇALIŞIR Ahmet, Türk Musikisi, 2005/8, 212.

ÇİFTÇİ Teslime, Bilgi Deposu, 2004/5, 56.

DEMİRCİ İbrahim,Dillerin Dili, 2006/9, 81.

DEMİRCİ İbrahim,Mevlânâ/Şiir, 2005/8, 58.

DEMİRCİ Mehmet,Ne Olursan Gel,2005/8,38

DİVARCI İbrahim, Necip Fazıl Kısakürek, 2004/6, 29.

DİVARCI İbrahim,Ney'in Hikâyesi,2005/8,48

DİKİCİ Recep, Ebu'z-Ziya'nın Mecmuasındaki Arap Atasözleri, 2004/6, 85.

DİKİCİ Recep, el-Hatib et-Tebrizî'nin el-Kafî, 2002/2, 2-3.

DİKİCİ Recep, Kitap ve İlim, 2004/5, 28.

DİKİCİ Recep, Konya Yusuf Ağa Kütüphanesindeki Nadir ve Müellif Hatlı Eserler, 2003/3, 2-3.

DİKİCİ Recep, Kütüphanelerin Günümüzdeki Önemi, 2003/4, 2.

DİKİCİ Recep, Orta Doğu ve Bazı Avrupa Ülkelerindeki El Yazması Bulunan Kütüphaneler, 2001/1, 7-9.

DİLBAZ Dindar, Dünya Dilleri Arasında Türkçe'nin Yeri ve Önemi, 2006/9, 13.

DOĞAN M. Sabri, Kaçıklığın Anatomisi, 2005/8, 95.

DOĞAN Mehmet, Endülüs'ten Gelen Mektup..., 2006/9, 6.

DOĞAN Mehmet, Klasik Eserler Kütüphanemiz, 2005/7,

DOĞAN Mehmet, Mehmet Akif ve Ankara, 2007/10, 6.

DOĞAN Mehmet, Panel, 2005/7, 62.

DOĞAN Sabri, Batının En Büyük Günahı Irkçılık, 2003/4, 54.

DOĞAN Sabri, Geçmişten Günümüze Kitabın Serüveni, 2003/3, 79-82.

DOĞAN Sabri,Koyunoğlu Müzesi Yazmalarından Tuhfe-i Mübârizî, 2002/2, 74-75.

DOĞAN Sabri, Koyunoğlu Şehir Müze ve Kütüphanesi, 2001/1, 33-34.

DOĞAN Sabri,Kumran Yazıtları,2005/7,91.

DURDU Mustafa, Milleti İçin Gözyaşı Döken Şair, 2007/10, 108.

DURGUN Recep-KORKMAZ Cengiz, Kütüphane Kullanımı ve Okuma Alışkanlığı Üzerine Bir Araştırma, 2004/5, 11.

EKEN Necmettin, Akıl ve Akıllı İnsan, 2005/8, 92.

EKEN Necmettin, Az Tanınan Konyalı İki Şair, 2003/4, 45.

EKEN Necmettin,Bir Buket, 2002/2, 65-66.

EKEN Necmettin, Bölge Yazma Eserler Kütüphanesinde Bir Kitap: Külliyat-ı Cabir b. Hayyan, 2001/1, 27.

EKEN Necmettin,Dil ve Kültür,2003/3,64-66.

EKEN Necmettin, Dilimiz ve Divan-ı Lügati't-Türk, 2006/9, 92.

EKEN Necmettin, Konya İl Halk Kütüphanesi Prof. Dr. F. Nafiz UZLUK Bölümünde Bulunan Sultan II. Murat Han'ın Edirne Mevlevî Hanesi Vakıf Defteri, 2004/5, 54.

EKEN Necmettin,Kültür ve Hayat,2004/6,39.

EKEN Necmettin, Neden Okumak, Neyi Okumak?, 2005/7, 197.

EKİNCİ Abdurrahman, Öküzüm Torbadan Düşmüş Gördüm, 2005/8, 208.

EMİNOĞLU Mehmet, Matbaa Osmanlı'ya Neden 200 Sene Geç Geldi?, 2003/3, 51-53.

EMİNOĞLU Mehmet,Salname,2005/7, 153.

EMİNOĞLU Mehmet, Yazma Eserlerde

Muammalı Tarih Düşürme Konusu ve İzah, 2002/2, 15-17.

ERDEN Yavuz, Bir Dünyadır Türkiye, 2006/9, 206.

ERDEN Yavuz, Çeşitli Yönleriyle Mehmet Akif ve İstiklal Marşı, 2007/10, 120.

ERDEN Yavuz, İrfan Ordusu, 2005/8, 217.

ERDOĞAN Nihat, Dil İle Düğümlenen Diş İle Çözülmez, 2006/9, 67.

ERDOĞAN Nihat, Duygusal Zeka Nedir?, 2002/2, 59-61.

ERDOĞAN Nihat, Etkin Dinleme Gelişim Adımları, 2005/8, 196.

ERDOĞAN Nihat, Etkin Dinleme Sanatı, 2003/3, 69-72.

ERDOĞAN Nihat, Etkin Dinleme Sanatında 41 Adım, 2005/7, 102.

EROĞLU Bahtiyar, Amacı Dışında Kullanılan ve Yıkılmaya Terk Edilmiş Osmanlı Dönemi Kütüphane Yapılarına İki Örnek, 2003/4, 13.

EROĞLU Bahtiyar, Hüseyin Galip Kütüphanesi, 2005/7, 126.

EROĞLU Bahtiyar, İstanbul'daki Osmanlı Dönemi Kütüphanelerinden Ayasofya I. Mahmut Kütüphanesi, Ragıp Paşa Kütüphanesi ve Şehit Ali Paşa Kütüphanesinin Çini Süslemeleri, 2003/3, 17-34.

EROĞLU Bahtiyar,Türk Kütüphane Mimarisinin Özellikleri ve Gelişimi, 2002/2, 21-48.

EROĞLU Bahtiyar, Mimari Özellikleri Birbirine Benzeyen İki Yapı Örneği: Afyon Yenicami Kütüphanesi ve Muvakkithanesi, 2006/9, 180.

EROL Erdoğan, Mevlânâ'nın Milliyeti, 2005/8, 40.

ESEN Adem, Mahalli İdarelerin Kütüphane Hizmetleri, 2005/7, 30.

GÖK Yusuf, Bilim Dünyasında Bin Yılın Hikâyesi, 2003/3, 77-78.

GÖK Yusuf, Hekim Filozof İbn-i Sina, 2002/2, 83-87.

GÜÇLÜ Mustafa, Bir Dik Duruş Sembolü: Necip Fazıl Kısakürek, 2004/6, 18.

GÜNDEMİR Emine,Güneşin Sırrı,2002/2,78.

GÜNGÖR Erol, Kültürün Gelişmesinde Kitap ve Kütüphanelerin Yeri, 2005/7, 88.

HASANOV Saran,Ermeni Dilinde Kullanılan Türkçe Kökenli Kelimeler, 2005/7, 99.

IŞIK Ali, Bilimsel Bir Eleştiri Nasıl Olma(ma)lıdır?, 2005/8, 148.

IŞIK Ali, Bir Türkmen Halk Şairi: Garip Mehmet, 2005/7, 178.

IŞIK Ali, Hikâyeler Muhtelif de Çağının Adresi Tek, 2005/7, 121.

IŞIK Ali, Kadim Türkçenin Konya Ağzında Yaşayan Sesleri ve Konya Ağzı Kelimelerinde Ses Değişmeleri, 2006/9, 148.

IŞIK Ali, Necip Fazıl'ın Ahşap Konak Piyesi Üzerine Bir İnceleme, 2004/6, 12.

IŞIK Ali, Oğlunun Hatıralarından Mehmet Akif'in Millî Mücadele Yıllarındaki Konya Günleri, 2007/10, 68.

IŞIK İhsan, Akif, Çanakkale ve Sonrası, 2007/10, 15.

KAHRAMANOĞLU Kemal, Necip Fazıl Kısakürek'in Şiirindeki Sentez, 2004/6, 16.

KAPAR M. Ali, Mehmet Akif'i Tanımak, 2007/10, 62.

KARAİSMAİLOĞLU Adnan, Mevlânâ'nın Bakışıyla Dil ve Anlaşma, 2006/9, 11.

KARAKOÇ Mehmet, Yusuf Ağa Kütüphanesi, 2001/1, 29.

KARPUZ Haşim, Celaleddin Kişmir'in Konya Ziyareti, 2004/6, 51.

KAVAS Celalettin, Irak'ta Yaşayanları Nasıl Anlamalı, 2006/9, 52.

KAYSERİ İhsan, Örnek Bir İnsan, Örnek Bir Kütüphaneci: Celaleddin Kişmir, 2005/8, 192.

KAYSERİ İhsan, Yunus Emre, Karamanoğlu Mehmet Bey, Türkçemiz, 2006/9, 86.

KOÇAK H.Yeşim, Akif Varlığı, 2007/10, 98.

KOÇAK H. Yeşim, Lügat, Bir İsim Ver Bana Halimden, 2006/9, 77.

KOÇAK H. Yeşim, Okumak, Yazmak,

Bakmak, 2005/7, 56.

KOÇAK H. Yeşim, Yolcu, 2005/8, 98.

KOÇAKOĞLU Ahmet, Araftan Bakışlar, 2007/10, 183.

KOÇAKOĞLU Ahmet, Hiçlikten Varlığa Tolstoy, 2006/9, 145.

KOÇAKOĞLU Bedia, 732 Yıllık Aşık ve Maşuk, 2005/8, 63.

KOÇAKOĞLU Bedia, Doğu ve Batı Karşısında Rene Guenon, 2007/10, 179.

KOÇKUZU A. Osman, Hacı Veyiszade Hoca Efendi Kütüphanesi, 2005/7, 58.

KORKMAZ Cengiz- KIZIL Muhammet, Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi, 2006/9, 186.

KORKMAZ Cengiz, Halk Kütüphaneleri, 2002/2, 77.

KÖSEOĞLU Ahmet, Okumanın Ötesi Berisi, 2005/7, 53.

KÖSEOĞLU Ahmet, Osmanlı'da Vakıf ve Batı'daki Yansıması, 2004/6, 53.

KÜÇÜK Hülya-DÜZGÜNER Sevde, Sözlü Gelenek ve Yazım Arasında Sufizm'in Yeri, 2006/9, 133.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Konya'da Mevlevi Tekke ve Zaviyeleri, 2006/9, 153.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Safevilik Diğer Deyişle Alevilik Kültürünün Osmanlı Eğitimine Etkisi ve Sonuçlarının Toplum Yapısına Yansıması, 2007/10, 169.

KÜÇÜKDOĞRU Yusuf, İnternet, Elektronik Yayıncılık ve Kütüphaneler, 2002/2, 70-73.

KÜÇÜKDOĞRU Yusuf, Kütüphaneler Arası İşbirliği ve Belge Sağlama, 2003/4, 10.

KÜÇÜKDOĞRU Yusuf, Üniversite Kütüphanesi ve Selçuk Üniversitesi Kütüphanesi, 2001/1, 30-31.

KÜÇÜKKÖSEN Ali, Kültür ve Dile Yapılan Müdahale, 2006/9, 44.

MUTLU Necip, Sunuş, 2002/2, 1.

MUTLUOĞLU Hasan, Eğitim ve Öğretimin Önemi, 2005/8, 207.

ODABAŞI Sefa, Kitap, 2003/3, 54-55.

ODABAŞI Sefa, Konya Millî Kütüphanesinin Acıklı Sonu, 2003/4, 4.

ODABAŞI Sefa, Konya Müzesi'ndeki Kütüphane, 2004/5, 9.

ÖNDOĞAN GEDİKÇİ Ayşe, Bilimsel İletişimde Yeni ve Etkin Bir Yol: Açık Erişim, 2007/10, 226.

ÖNKAL Ahmet, Panel (Takdim Konuşması), 2005/7, 60.

ÖZ Yusuf, Abdülbaki Gölpınarlı'nın Sünûhât-ı İlâhiyye Tercümesi, 2004/5, 50.

ÖZBEK Abdullah,Akif'le Başbaş,2007/10,76.

ÖZCAN Ayfer, Çocuklarımızın Eğitimi, 2003/4, 52.

ÖZCAN Ayfer, Konya Kütüphaneleri 2001 İstatistikler, 2002/2, 81.

ÖZCAN Ayfer, Konya Valiliği Kitaplık ve Dokümantasyon Merkezi, 2001/1, 17.

ÖZCAN Ayfer, Yaşam Biçimi, 2002/2, 82.

ÖZCAN Ayfer-ÇAKIR Hidayet, Kitaplar-Kitap, 2001/1, 25.

ÖZCAN Mustafa, Bazı Yazarlarımızdaki Okuma Tutkusu, 2003/4, 27.

ÖZCAN Mustafa, Bir Kütüphanecinin Eseri: Cennetlik İbrahim Efendi, 2003/4, 57.

ÖZCAN Mustafa, Halid Ziya'da Kitap ve Okuma Sevgisi, 2002/2, 4-6.

ÖZCAN Mustafa, Konya Halkevi'ndeki Kültürel Yarışmalar, 2004/5, 34.

ÖZCAN Mustafa, Konya Kitap Bağışları, 2003/3, 4-16.

ÖZCAN Mustafa, Konya'daki Millî Kütüphanenin Kuruluşuna Dair Bazı Bilgiler, 2006/9, 176.

ÖZCAN Mustafa, Yakup Kadri'de Okuma Sevgisi, 2004/6, 43.

ÖZCAN Yusuf, Bilgi Toplumu ve Kütüphaneler, 2002/2, 18.

ÖZCAN Yusuf, Bilgi Bankası Nedir?, 2003/3, 62-63.

ÖZCAN Yusuf, Görme Özürlülere Verilen Kütüphane Hizmetleri, 2005/7, 194.

ÖZCAN Yusuf, Halk Kütüphaneleri Hizmet Üniteleri, 2006/9, 197.

ÖZCAN Yusuf,Kütüphane Nedir?,2001/1,4.

ÖZCAN Yusuf, Kütüphane Okuyucusunun Eğitimi, 2001/1, 28.

ÖZCAN Yusuf, Kütüphanelerde Teknik Hizmetler, 2002/2, 62-64.

ÖZCAN Yusuf, Necip Fazıl Kısakürek Bibliyografyası, 2004/6, 91.

ÖZCAN Yusuf,Okuma Alışkanlığı,2003/4,25.

ÖZCAN Yusuf, Sunuş, 2003/3, 1.

ÖZCAN Yusuf, T.K.D. Konya Şubesinin Kuruluş ve Çalışmaları, 2001/1, 3.

ÖZCAN Yusuf, Televizyon ve Kitap Okuma, 2004/5, 22.

ÖZCAN Yusuf, Toplu Kataloglar, 2002/2, 68-69.

ÖZÇELİK Mustafa, Sır/Şiir, 2005/8, 62.

ÖZKAFA Fatih, Schopenhauer ve Hayatın Hikmeti Üzerine, 2005/8, 204.

ÖZÖNDER Hasan, Cami Kütüphaneleri, 2005/7, 135.

ÖZÖNDER Hasan, O Sevdi ki O Yüzden Sevilir, 2004/6, 11.

ÖZÖNDER Hasan,Türk Kütüphaneciler Derneği V.Kurultayı Hatıraları (Anı),2005/7,18.

ÖZÖNDER Hasan, Vefatının 80. Yıldönümünde Ünlü Kütüphanecimiz Ali Emirî Efendi, 2004/5, 52.

ÖZPARLAK Fahrettin, Hz. Mevlânâ'nın Topluluk Hakkındaki Görüşleri ve Mevlânâ ile Eflatun, 2005/8, 52.

ÖZPARLAK Fahri, İslam Kültürünün Envanterine Giriş, 2005/7, 174.

ÖZPARLAK Fahri, Sanat Bir Lisandır/Dildir Engellilerde Dil ve İslam, 2006/9, 82.

ÖZTÜRK Abdullah, Kültürel Değişimlerin Dillerdeki Öyküsü, 2006/9, 34.

PALA Hüseyin, Ontolojik Bir Sınırlılık Olarak Dil, 2006/9, 47.

PARLAKTÜRK M. Emin, Aydın Olmanın Ölçüsü, 2006/9, 71.

PÜLLÜ Mustafa, 38. Kütüphane Haftasında Cilt Atölyemiz, 2002/2, 88.

SAKAOĞLU Saim, Başı Sonu Kopuk Kitaplar Üzerine, 2007/10, 149.

SAKAOĞLU Saim, Bir Dergi: Selçuk Üniversitesi Türkiyat Araştırmaları Dergisi, 2005/8, 139.

SAKAOĞLU Saim, Okumak Üzerine, 2005/7,

SAKAOĞLU Saim, Türk Dili, Halk Kültürü ve Aşık Edebiyatı Üzerine Hazırladığımız Bibliyografyalar ve Bir Ek, 2004/5, 43.

SAMANCI Sami, Hayatın Anlamı: Dil, 2006/9, 19.

SAMANCI Y.Sami,Mevlânâ Celaleddin Rumi'nin Üslubunda Öykünün Yeri,2005/8, 49.

SARIKAYA Şeyma, Okuyarak Öğrendim, 2004/5, 55.

SAYDAN Faruk, Haberler, 2002/2, 79-80.

SAYDAN Faruk, Türk Kütüphaneciler Derneğinin Kuruluşu ve Faaliyetleri,2004/6, 96.

SAYDAN Faruk, Üyelerimizden Haberler, 2003/3, 87.

SAYDAN Ö. Faruk, Geçmişten Günümüze Türk Kütüphaneciler Derneği Konya Şubesi, 2001/1, 35.

SAYDAN Ö. Faruk, Kütüphaneler Haftasının Ardından, 2005/7, 200.

SAYI H. Basri, Türkiye'de Engellilerin Eğitimine İlişkin Değerlendirme, 2005/7, 112.

SELVİ Cahit-YAŞAR Hasan, Cönkler ve Koyunoğlu Müzesindeki Örnekleri, 2005/8, 167.

SEVEN Ahmet, Fikirde ve Harekette Birlik... İnsan Olmak Zor Vesselam, 2007/10, 238.

SEVEN Ahmet,Mehmet Akif Ersoy,2007/10,96.

SEVGİ Ahmet, Kitabın Değeri, 2004/6, 71.

SEVGİ Ahmet, Kitaptan Niçin Uzaklaştık?, 2003/4, 24.

SEVGİ Ahmet, Kusur Aramak, 2005/8, 138.

SEVGİ Ahmet,Niçin Okuyoruz?,2004/5, 30.

SEVGİ Ahmet, Sohbet ve Kitap, 2005/7, 28.

SEVMEZ Hasan, Bilgi Okuryazarlığı, 2004/6,60.

SEVMEZ Hasan, Mehmet Akif Ersoy ve İdeal Gençlik: Asım, 2007/10, 134.

SEVMEZ Hasan, Yüksek Öğretimde Bilgi Okuryazarlığı ve Standartları, 2007/10, 245.

SEZER Tamer, Kitap Dünyasında Bir Gezinti ve Kitap Sevgisi, 2004/5, 25.

SİVİLOĞLU Osman, Sunuş, 2001/1, 2.

SUBAŞI Yüksel, Okuyucu Gözüyle Kitap ve Kütüphane, 2003/4, 5.

ŞAFAK Yakup, 729. Vuslat Yıldönümünde Hz. Mevlânâ, 2003/3, 42.

ŞAFAK Yakup, Şerh Geleneğimize Dair, 2004/5, 42.

ŞAFAKÇI Hamit, Osmanlı Dönemi Konya'sında Ders-i Âmların Büyük Camileri Dershane Olarak Kullanmaları, 2006/9, 164.

ŞAHİN Bekir, Konya Mahkeme Sicilleri ve Önemi, 2003/3, 59-61.

ŞAHİN Bekir, Kültürümüzün Kaynağı Yazma Eserler, 2005/7, 124.

ŞAHİN Bekir, Kütüphane-Dökümasyon-Arşiv, 2004/5, 15.

ŞAHİN Bekir, Mevlevilikte Yemek Adabı, 2005/8, 45.

ŞAHİN Bekir, Okuyucu Velinimetimizdir, 2003/4, 63.

ŞAHİN Bekir, Vefatının 21. Yılında Üstad Necip Fazıl, 2004/6, 23.

ŞAHİN Bekir, Yazma Eserlerin Korunması, 2005/8, 157.

TAŞKESEN Ümit, Kütüphaneden Kitab-ı Muaşerete Giden Yol, 2006/9, 184.

UZ M. Ali, İl Halk Kütüphanelerinin Önemi ve Bu Konuda Yapılması Gerekenler, 2005/8, 193.

UZ M. Ali, Necip Fazıl Üstadı Anlatma Zorluğu, 2004/6, 26.

UZUN Tacettin, Mehmet Akif Ersoy'un Verdiği Mesajlar, 2007/10, 72.

UZUN Tacettin, Tercüme ve Türkçe'ye Güzel Tercüme Üzerine, 2006/9, 126.

ÜRÜN Kazım, Ahmet Şevki ve Mehmet Akif'te Ortak Unsurlar, 2007/10, 50.

ÜRÜN Kazım, Çeviri Üzerine Düşünceler, 2006/9, 124.

VAROL Bahattin, Konyamızda Hizmet Veren Bir Özel Kütüphane: Hayra Hizmet Vakfı Genel Kitaplığı, 2001/1, 36-37.

VAROL Bahattin, Türk İslam Kültüründe Kütüphanelerin Yeri ve Önemi, 2004/5, 6.

VİDADİKKIZI Telli, Osmanlı Devlet Adamı: Ahmet Resmi Efendi ve Hülasatü'l-İtibar Adlı Eseri, 2005/8, 189.

YAKUBOĞLU Yakupbey, Dil Davası, 2006/9, 65.

YAKUPOĞLU Yakupbey, Dava Adamı Akif, 2007/10, 130.

YAMAN Sena, Mıkhail Bakhtın'in Romanda Söyleme İlişkin Görüşleri, 2006/9, 141.

YARAR Abdüssettar, Ön söz, 2003/4, 1.

YARAR Abdüssettar, Sunuş, 2004/5, 1.

YARAR Abdüssettar, Sunuş, 2004/6, 1.

YARAR Abdüssettar, Sunuş, 2005/7, 1.

YARAR Abdüssettar,sunuş, 2006/9, 5.

YAŞAR Hasan, Ahmet Kutsi Eminoğlu ve Kütüphanesi, 2005/7, 132.

YAŞAR Hasan, Gezici Kütüphane, 2002/2, 56-57.

YAŞAR Hasan, Koyunoğlu Şehir Kütüphanesinden Bir Cönk Örneği-I, 2003/3, 73-76.

YAŞAR Hasan, Topkapı Sarayındaki Kütüphanelerin Korunması Hakkında III. Selim'in Bir Hattı Hümayunu, 2001/1, 20-21.

YAŞAR Zübeyde, Konya'da Mevlânâ Haftası İzlenimleri, 2005/8, 55.

YENİTERZİ Emine, Eski Türk Edebiyatında Konuşma Adabına Dair Öğütler, 2006/9, 15.

YILDIRIM Galip, 41. Kütüphane Haftası Kutlamalarının Ardından, 2005/7, 20.

YILDIRIM Galip, AB: Medeniyetler Buluşmasından Ne Anlamalıyız, 2005/7, 39.

YILDIRIM Galip, Dik Duruşun Misali, Vatan Aşığı Bir Şair ve Din Adamı, 2007/10, 79.

YILDIRIM Galip, Dil ve Kültür, 2006/9, 38.

YILDIRIM Galip, Gönüllü Kuruluşlar ve Sendikalar Sivil Toplum Örgütü Olmalı, 2004/6, 55.

YILDIRIM Galip, Kültür Yozlaşması ve Medeniyet Transferi, 2004/6, 31.

YILDIRIM Galip, Toplumları Felakete Sürükleyen Düşünce ve Yaşam Biçimleri, 2005/8, 67.

YILDIZ Ahmet, Mehmet Akif Merhumun Örnek Kişiliği, 2007/10, 127.

YILMAZ Birol, Bilgi Okuryazarlığı ve Halk Kütüphaneleri, 2003/4, 7.

YILMAZ Birol, Görme Engellilerde Okur, 2004/6, 69.

YILMAZ Birol, Halkın Kütüphaneleri mi?, 2003/3, 67-68.

YILMAZ Birol, Konya İl Halk Kütüphanesi Müdürlüğü, 2001/1, 5-6.

YILMAZ Birol, Kütüphanelerde Bilgisayar Kullanımı, 2002/2, 19-20.

YILMAZ Mustafa, Antik-Yunan ve Roma Kütüphaneleri, 2003/3, 43-47.

YILMAZ Mustafa, Latin Edebiyatından Bazı Özdeyişler, 2003/4, 49.

YILMAZ Raziye, İnsan Dilinin Altında Saklıdır -Türk Atasözü-, 2006/9, 70.

YILMAZ Raziye, Kitap Tanıtım Sayfası, 2003/3, 85-86.

YILMAZ Raziye, Kütüphanelerden Yararlanma, 2002/2, 76.

YILMAZ Raziye, Millî Hafızamız Arşivler, 2001/1, 26.

YILMAZ Raziye, Okumak ve Vefa, 2005/7, 50.

YILMAZ Raziye, Osmanlı Dönemi Arşiv Kurma Faaliyetleri, 2004/6, 41.

YILMAZ Raziye, Sekülerizm Hoşgörü mü Taviz mi?, 2005/8, 82.

YORGANCILAR Serkan, Dil ve Anlam, 2006/9, 49.

YORGANCILAR Serkan, Tekrar ve Kinesis: Kierkegaard ve Metafiziğin Çöküşü Üzerine Bir Değerlendirme, 2007/10, 235.

YÖNDEMLİ Fuat, Baraklı İki Hukukçu Uç Beyi, 2005/8, 199.

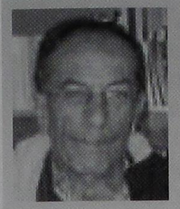
ZERENLER Dilek, Amerikan Basınında (1975-1998) Mevlânâ, 2005/8, 41.

ZERENLER Dilek, İngilizce'nin Türkçe'ye Etkisi, 2006/9, 129.

ZERENLER Dilek,Sözde Aydın: Mıddlemarch'da Casaubom Karakteri, 2004/5, 31.

KONYA ÇALI KÜLTÜR SANAT DERGİSİ

Zeki OĞUZ

Zeki Oğuz 1951 yılında Konya Tat Köyde doğdu. Erkek Sanat Okulu orta bölümünü bitirdi. 1968 yılında yerel gazetelerde gazeteciliğe başladı. Şiir, öykü, gezi ve halk kültürü araştırmalarına ait 18 kitabı yayınlandı. Amatör olarak fotoğrafçılıkla ilgilendi. 32 kişisel sergi açtı. 1997 yılında Konya Çalı Kültür Sanat Dergisini yayınlamaya başladı. 2008 yılına kadar 100 sayı yayınlanan dergi halen internet ortamında yayınını sürdürmektedir.

ÖZET

1997 yılı Şubat ayında yayınlanmaya başlanan Konya Çalı Kültür Sanat dergisi, şiirden fotoğrafa bütün sanat ürünlerine yer verdi. Özellikle fotoğraf sanatının gelişmesine bir katkıda bulunmak için, derginin kapak sayfaları fotoğraflı olarak yayınlandı. Konya'da bir kültür-sanat dergisinin eksikliğinden yola çıkılarak yayınlanmaya başlayan dergi 100. sayıdan itibaren internet ortamına taşındı.

Anahtar Kelimeler: Konya Çalı, edebiyat dergisi, kültür-sanat dergisi.

KONYA ÇALI-CULTURE ART MAGAZINE ABSTRACT

Konya Çalı, a culture and art magazine,has started to publish in February 1997 and it exhibited all of art products from poem to photo. The magazine's first pageswas especially published with photographes in order to contribute developingof photography. The magazine, started publishing because of lacking a culture-art magazine in Konya was taken place in internet after magazine's number of 100.

Keywords: Konya Çalı, literature magazine, culture-art magazine.

GİRİŞ

Konya'da bir kültür-sanat dergisinin eksikliği ve böyle bir derginin yayınlanıp yayınlanamayacağı Selçuk Üniversitesi öğrencileri ile Zeki Oğuz arasında 1996 yılı sonunda tartışılmaya başlandı.

Konya'da yayınlanan ve ülkemizin en uzun soluklu dergilerinden olan Çağrı yönetim yerini Ankara'ya taşıdığı ve Konya ile pek ilgisi kalmadığı, yayınlanan bazı dergilerinde birkaç sayı çıktıktan sonra kapandığı için, yeni bir dergiye ihtiyaç duyulduğu tespit edilerek Çalı, 1997 Şubat ayında yayınına başladı.

Derginin Genel Özellikleri

Konya Çalı, aylık olarak yayınlandı. Bazı zorlandığı dönemlerde iki sayı birlikte yayınlandı.

Derginin ilk sayısında sahibi Zeki Oğuz'un kızı Emine Oğuz, sorumlu yazı işleri müdürü Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi öğrencisi Ümit Çetin'di.

Dergide telif ürünler yayınlanmaya özen gösterildi. Fotoğraf sanatını destekleme adına bol fotoğraf kullanıldı. Her sayıda ön kapakta fotoğraf yer aldı. Arka kapakta ise, fotoğrafın yanında şiir yayınlandı.

Dergide kültür-sanat konularında, her türden ürüne yer verildi. Bazı sayılar özel sayılar olarak düzenlendi. Konya ve ülkemiz kültürüne emeği geçen insanlarla ilgili özel sayılar yapıldı.

Konya kültürüne emeği geçmiş kültür adamlarına ve yazarlara onur günleri düzenlendi.

Derginin, sadece bir ürün yayınlama aracı değil bir okul işlevi görmesi amaçlandı. Bunun için doğa ve tarih gezileri düzenlendi. Özellikle, şehre dışarıdan gelmiş üniversite öğrencilerinin şehrin doğasını ve tarihini öğrenmeleri sağlandı.

Her hafta düzenli olarak derginin idare merkezinde saydam gösterileri ve söyleşilerle, fotoğraf sanatının yaygınlaşmasına katkı sağladı.

Her ay yapılan Çalı şenlikleriyle gençliğin buluşması sağlandı. Her görüşten gençliği buluşturarak bir demokrasi okulu oldu.

Bazı ilköğretim okullarıyla işbirliği yaparak toplanan kitaplarla altı köye kütüphane kurulmasını, şehir ve köy ilköğretim öğrencilerinin tanışıp kaynaşmasını sağladı.

Derginin Biçimsel Özellikleri

Dergi, 19.5x26,5 ebadında yayınlandı. Ön kapakta, büyük boy fotoğrafla birlikte, tarih ve sayı ile dergide ürünü bulunanların isimleri yer aldı.

İç kapağı sol tarafında Çalı'dan köşesi, sağ tarafta ise bir şiir yayınlandı. Sayfa altında ise, derginin künyesi verildi.

Arka kapakta ise, küçük bir fotoğrafla birlikte şiir yayınlandı. 12 sayı bir cilt olarak düzenlendi.

İlk sayılarda dizgi ve baskıları, Gökhan Ajansta yapılan derginin, 2003 ten itibaren bütün hazırlıkları, dergi sahip ve yazı işleri müdürlüğünü de üstlenen Şafak Oğuz tarafından yapıldı.

Derginin Yayın Politikası

Çalı, yayınlanmaya başladığı ilk sayıdan itibaren, belli ilkelere sahipti. Siyaset içeren ürünlere yer verilmedi.

Gönderilen ürünlerin, telif olması ve daha önce hiçbir yerde yayınlanmamış olması istendi. Ürünlerin belli bir olgunlukta olması beklendi.

Bazı gençlerin ürünlerine yer verilirken, ürünün üzerine, "Genç yüreklerden" ibaresi eklendi.

Ürün Değerlendirme

Derginin ilk sayılarında Ümit Çetin, Seyit Küçükbezirci, Galip Candoğan ve Zeki Oğuz'dan oluşan bir yazı kurulu vardı. Fakat bu kurul, bir işlevi olmadığı görülünce kaldırıldı. Gelen ürünleri, Zeki Oğuz değerlendirdi.

Derginin teknik donanımı olmadığı için, yazar ve sanatçılarla posta yoluyla iletişim kuruldu. Ürünler posta yoluyla geldi.

Yayınlanmaya değer olmayan eserler iade edilmedi, masraf gerektirdiği için ürün sahiplerine ayrıca bilgi verilmedi.

Ulaşım İmkânları ve Dağıtım

Her sayısı, 1000 adet basılan derginin, Konya'daki dağıtımı elden yapıldı. Bu dağıtımı

ilk dönem Emine Oğuz, sonraki dönemlerde Şafak Oğuz üstlendi. Konya dışında okurlarına, abone yoluyla ulaştırıldı.

Derginin süreklilik sağlayıp sağlamayacağı kuşkusuyla, ilk üç sayıda abone yapılmadı. Dördüncü sayıdan itibaren 6 ay ve bir yıllık abonelik sistemi oluşturuldu.

Derginin en çok okunduğu iller; Konya dışında İzmir, Antalya, Adana, Ankara ve İstanbul oldu.

Mart 2008'deki 100. sayısı ile yayınına ara veren Çalı, uzun bir süre internetten okurlarına ulaşmayı denedikten sonra, Ekim 2011'deki 101. sayısı ile "yeniden hayata" dönmüştür. Sahibi Zeki Oğuz, Genel Yayın Yönetmeni Bülent Sirkeci, Yazı İşleri Müdürü Şafak Oğuz olan dergi; yayınevi sahibi, sanat adamı ve gazeteci Ahmet Aka'nın basım imkânları sağlaması ile çıkmaya başlamıştır[1].

YAZAR VE ESER DİZİNİ

(Şubat 1997,Sayı. 1 – Ekim 2011, Sayı. 101)

ACAN Mehmet Emin, Düşlerimiz Üşüse de, Sevdamız Terk Etmez Bizi, Şubat 2008, 99/7-8.

ACUN Mehmet Emin, Anadolu'm, Temmuz-Ağustos 2006, 84/8.

ACUN Mehmet Emin, Gitme, Nisan 2005, 72/14.

ACUN Mehmet Emin, İçimdeki Sızı, Ocak 2007, 89/19.

ACUN Mehmet Emin, Senli Benli, Kasım 2005, 75/22.

ACUN Mehmet Emin, Tutunacak Dal, Nisan 2006, 81/5.

AÇIKBAŞ Adnan,Ariannes,Aralık 2004,68/5.

AÇIKBAŞ Adnan, Kaybolmuş Sonra Bulunmuş Dize, Şubat 2006, 78/22.

ADIGÜZEL Han Ayvaz, Aralık 2007, 97/9.

ADIGÜZEL Han Ayvaz, Geç Okunmuş Bir İlan, Mayıs 2006, 82/18.

ADIGÜZEL Han Ayvaz, Güzeli Gör Sonra da Konuş, Temmuz-Ağustos 2006, 84/6.

ADIGÜZEL Han Ayvaz, Ötelerin Tanımı, Şubat 2007, 90/2.

ADIGÜZEL Han Ayvaz, Öylece Uyumak, Eylül 2006, 85/16.

ADIGÜZEL Han Ayvaz, Yaklaştırmadan Söylemek, Ekim 2004, 66/17.

ADIGÜZEL Han Ayvaz, Yolların Hazırladığı, Kasım 2006, 87/15.

ADIGÜZEL Han Ayvaz, Yolların Hazırladığı, Mart 2007, 91/12.

ADIGÜZEL Mehmet Altan, Bahane, Mart 2007, 91/18.

ADIĞÜZEL Han Ayvaz, Hanemize Uğrasan Bir Yol, Aralık 2006, 88/12.

AĞAR Pınar, Arinna, Mayıs 2003, 53/9.

AĞAR Pınar, Yağmur, Aralık 2003, 58/11.

AĞIR Pınar, Evcilik, Nisan 2005, 72/12.

AĞIR Pınar, Yıllarım, Haziran 2003, 54/20.

AK Aysel, Niye Sordum ki Adını, Ekim 20011, 101/15.

AK Erdem, Acaba, Mayıs 2006, 82/15.

AK Erdem, Çiçeklerim Var, Kasım 2006, 87/2.

AK Erdem, Sen, Haziran 2006, 83/5.

AK Erdem, Sınav Sistemi, Ekim 2006, 86/2.

AK Erdem, Sınav Sistemi, Nisan 2007, 92/19.

AKA Ahmet, Anneler Nereye Gömülür Baba, Mart 2005, 71/24.

AKARSU Hakan, Emine Erbaş'ın Yeni Şiirleri, Haziran 2000, 41/15.

AKDAĞ Betül, Gezgin Şair Dursun Özden'le Söyleşi, Aralık 2005, 76/8-9.

AKDAĞ Betül, Gezgin Şair Dursun Özden'le Söyleşi, Kasım 2005, 75/6-9.

AKER Raşit, "Batının bıçkını Keşanlı Ali", Ağustos 1997, 7/8-9.

AKER Raşit, "Denizin Üzerinde Yürüyebilen Şehir", Nisan 1997, 3/10-11.

1 Dizinin hazırlanmasında emeği geçen S.Ü. İletişim Fakültesi RTV. öğrencisi Cihangir YALÇIN'a teşekkür ederim.

AKER Raşit, "O, Kendi halinde yaşardı, şapkasının altında", Mart 1997, 2/9-10.

AKER Raşit, Ah Santiago Ah... , Mayıs 1998, 16/15-17.

AKER Raşit, Bitmeyen Desenler, Mart 1998, 14/8-9.

AKER Reşit, "Güzel olanı hile ile elde etmek", Eylül 1997, 8/12-13.

AKINCI Ferda İ., Üzümlü Kek, Mayıs 2000, 40/10-11.

AKINCI Salih, Sevmek, Haziran 2000, 41/6.

AKSAMAZ Nuray Gök, Düş Yakamdan, Ekim 2006, 86/5.

AKSOY Dara,Ah Amca,Mayıs 2003,53/1819.

AKSOY Dara, Öyle Ya, Haziran 2003, 54/21-22.

AKSU Cemal, Kayıp İlanı, Aralık 2006, 88/13-15.

AKSU Mervan, Gizemkar Nüsha, Mart 2006, 80/11.

AKSU Mervan, Kartpostal, Nisan 2007, 92/22.

AKYÜREK Mustafa, Çapraz Fora, Ocak 2008, 98/9.

ALAYBEYOĞLU Esin, Saklandım Senin Olsun, Ocak 2007, 89/21.

ALAYBEYOĞLU H. Esin, Bayrağım Selam Sana, Kasım 2007, 96/11.

ALAYBEYOĞLU H. Esin, Gecenin Bir Yarısı, Mart 2008, 100/33.

ALAYBEYOĞLU H. Esin, Işığın ve Mistisizmin Şehrine Yolculuk, Şubat 2007, 90/10.

ALAYBEYOĞLU H. Esin, Yaşam (Bizi) Sınıyor Gülüm, Ocak 2008, 98/7.

ALÇITEPE K. Işık, Çocukluğum, Ağustos 1997, 7/9.

ALÇITEPE Kadriye Işık, Çocukluğum, Temmuz 1998, 18/2.

ALÇITEPE Kadriye Işık,Yazgım,Mayıs 1997,4/8.

ALÇITEPE Kadriye, Işık, Sessiz Çığlıkların Öyküsü, Kasım 1997, 10/23.

ALICI İsmet, Çağırma Beni, Ocak 1999, 24/19.

ALICI İsmet, Gül Büyüdü, Mayıs 1997, 4/15.

ALICI İsmet, Saçların Avucumun Arasında, Aralık 1997, 11/21.

ALICI İsmet, Senden Nasıl Ayrı Olabilir ki?, Şubat 1998, 13/4.

ALIŞIR Ferruh, (Başlıksız), Haziran 2006, 83/12.

ALIŞIR Ferruh, Borç, Mayıs 2006, 82/10.

ALIŞIR Ferruh, Borç, Nisan 2006, 81/12.

ALIŞIR Ferruh, Sorumluluk, Ocak 2008, 98/7.

ALIŞIR Ferruh, Tanrıların Resimleri, Eylül 2006, 85/18.

ALIŞIR Ferruh, Tütsülü Şeker, Bildiğim En Güzel Şeydi Söğüt Dalları, Ekim 2006, 86/18.

ALPASLAN Nermin, Gönül Gözü, Eylül 1997, 8/17.

ALTINKULAÇ Refika, Çakı, Mayıs-Haziran 2001, 51/13.

ALTINTAŞ Abdulmennan, Osmanlı İskan Siyasetinin Şehirleşmeye Etkisi, Şubat 2008, 99/13-14.

ALTUĞ Şahin, Gangsterler Şehri New York... " New York Çeteleri"..., Mayıs 2003, 53/22.

ALTUNKAYA Mehmet, Bit Pazarı, Temmuz 1998, 18/11.

ALTUNKAYA Mehmet, Göçkün, Ağustos 1998, 19/22.

ALTUNTAŞ Turan, Hortlak Fatma, Ekim 2000, 45/18-19.

ALTUNTAŞ Turan, Toplumsal Kocama, Ekim 1998, 21/7-8.

ANDAY Melih Cevdet, Gelinlik Kızın Ölümü, Kasım 2006, 87/10.

APAYDIN Talip, 75 Yıl, Kasım 1998, 22/21.

APAYDIN Talip, Eğitimci Yazar Mevlüt Kaplan, Ocak 2001, 48/10.

APAYDIN Talip, Galip Candoğan, Nisan 1998, 15/16.

ARABACI Caner, Cumhuriyet'e Giden Yolda Millî Mücadele Basını (2), Haziran 2003, 54/12-15.

ARABACI Caner, Cumhuriyet'e Giden Yolda Millî Mücadele Basını, Mayıs 2003, 53/12-17.

ARABACI Caner, Hasan Dede ile Konya'da Birkaç Adım, Aralık 1999, 35/15-17.

ARABACI Caner, İlk Yıllardan Üç Aylık Bir Yazı Dilimi, Mart 1999, 26/10-11.

ARABACI Caner, Konya Çalı, Aralık 2006, 88/16.

ARABACI Caner, Millî Mücadele'de Konya Basını, Temmuz 2003, 55/12-15.

ARABACI Caner, Yeşildağ'da Oyun ve Eğlence Kültürü, Aralık 2003, 58/15-18.

ARABACI Caner, Yeşildağ'da Oyun ve Eğlence Kültürü, Ekim/Kasım 2003, 57/14-17.

ARSLAN Ahmet, Bir Eli Tuza Bir Eli Şiire Batmış Adam, Ağustos-Eylül 2004, 65/2.

ARSLAN Ahmet, Bizim Takım-Sizin Takım, Ekim 2000, 45/16-17.

ARSLAN Ahmet, Kartalların Yalnızlığı, Nisan 2007, 92/10-11.

ARSLAN Ahmet, Okumak... , Aralık 2000, 47/15-16.

ARSLAN Ahmet, Pavel'in İnsanlık Treni, Ekim 1999, 33/15-16.

ARSLAN Ahmet, Rüzgâr Kanatlı Tohum, Kasım 2004, 67/2.

ARSLAN Ahmet, Tren Gelir / Hoş Gelir, Haziran 2000, 41/13-14.

ARSLAN Ahmet, Yazar, Yazmak ve Aydın Üzerine, Mayıs 2005, 73/13-14.

ARSLAN Erdem, Akrem Sendromu, Nisan 1997, 3/9.

ARSLAN Erdem, Gecede, Temmuz 1997, 6/12.

ARSLAN Erdem, Son Soluk, Kasım 1997, 10/19.

ARSLAN Erdem, Tütün, Eylül 1997, 8/4.

ARSLAN Erdem, Yollar Olmadı, Şubat 1998, 13/24.

ARSLAN Sami, Anadolu, Ocak 2007, 89/21.

ARSLAN Sami, Erteli Düşler, Aralık 2007, 97/9.

ARSLAN Sami, Her Akşam Yüreğime Düşer Yıldızlar, Kasım 2006, 87/21.

ARSLAN Sami, Her Son Bir İlktir, Mart 2008, 100/25.

ARSLAN Sami, Kış, Eylül 2006, 85/10.

ARSLAN Sami, Kış, Mayıs 2006, 82/7.

ARSLAN Sami, Sen Hangi Bahardasın, Haziran 2006, 83/12.

ARSLAN Sami, Şarkı'lar Adına, Aralık 2006, 88/8.

ARSLAN Sami, Toprak Ana Aşkına, Kasım 2005, 75/5.

ARSLAN Sami, Yalnızın Umudu, Mart 2006, 80/9.

ARSLAN Sami, Yetimcan, Temmuz-Ağustos 2006, 84/20.

ARSLAN Sevda, Genç Yüreklerden -Ayrılık Anısına-, Eylül 2006, 85/14.

ARSLAN Sevda, Sen, Şubat 2007, 90/19.

ARSLANTAŞ Fatih, Sanatta Bir Uzlaşmaz Çelişki: Sekterlik, Aralık 1997, 11/19.

ASAR Hüseyin, Karşı Komşu, Mayıs 2007, 93/14.

ASİLTÜRK Hatice, Adını Ağlarım, Temmuz 1999, 30/24.

ASİLTÜRK Hatice, Damlarken Saatlerine, Mayıs 1998 , 16/2.

ASİLTÜRK Hatice, Döküldün Dizelerden, Eylül 1999, 32/2.

ASİLTÜRK Hatice, Düşler Yazıyorum, Mart 1999, 26/20.

ASİLTÜRK Hatice, Elveda Derken, Ekim 1998, 21/13.

ASİLTÜRK Hatice, Gözlerine Sığınmak, Temmuz 1998, 18/6.

ASİLTÜRK Hatice, Özlem, Mart 1999, 20.

ASİLTÜRK Hatice, Şiirlerim, Mayıs 1999, 28/13.

ASİLTÜRK Hatice, Yürüdüm, Ekim 2000, 45/7.

ASLAN Sami, Ayrı Bahar, Şubat 2006, 78/9.

ASLANTAŞ Fatih, Sanat, Siyaset ve Toplum Üzerine, Temmuz 1997, 6/3.

ATALAY Ramazan, Kâtip Muammer, Mart 1997, 2/14-15.

ATALAY Ramazan, Keçi Ağası, Ağustos-Eylül 2004, 65/18-20.

ATALAY Ramazan, Muhacır Hoca, Kasım 1997, 10/10-11.

ATALAY Ramazan, Tahliye, Haziran 1997, 5/11-13.

ATILGAN Ayla Süheyla, Dostum Arkadaş, Kasım 1998, 22/2.

AVAR Reyhan, Deniz Feneri, Şubat 2000, 37/8.

AVCI Talat, Heyheylerim İz, Mayıs 2006, 82/20.

AYAZ Mahmut, Aşk Utandı, Temmuz 2004, 64/7.

AYÇİÇEK Arzu K., "Kor Yürekli Kadınlar Ülkesi'nin Şairi Bilsen Başaran, Mart-Nisan 2001, 50/10.

AYÇİÇEK Arzu K., Eriterek Ayrılığı, Mayıs-Haziran 2001, 51/24.

AYÇİÇEK Arzu. K, Kumar, Mayıs 2000. 40/19.

AYÇİÇEK K. Arzu, Yollar, Ekim 1998, 21/4.

AYDEMİR Gonca, Alıştım Kimsesizliğe, Mart 1998, 14/24.

AYDEMİR Gonca, Askerin Dönüşü, Aralık 1998, 23/15-17.

AYDEMİR Gonca, Duyuramıyom, Eylül 1998, 20/16.

AYDEMİR Gonca, Hasan Hüseyin'e Mektup, Şubat 1999, 25/16.

AYDEMİR Gonca, On Yıl Önce Gel, Ocak 1998, 12/20.

AYDEMİR Gonca, Seranad, Kasım 1999, 34/25.

AYDEMİR Gonca, Türkü Yak Üşüyorum, Temmuz 1999, 30/7.

AYDEMİR Gonca, Yaşa, Aralık 2000, 47/17-18.

AYDIN Abidin, "Bir Şafak'tan Bir Şafağa", Ocak 1999 24/11.

AYDIN Duran , "Şiir Darbeli Matkap Gibi Olmalı, Haziran 1998, 17/17-19.

AYDIN Duran, Kişiye Özel, Kasım 1998, 22/8.

AYDIN Duran, Sınav, Şubat 1999, 25/20.

AYDIN Zafer, Bir anın sonunda istek, Ağustos, 7/2.

AYDIN Zafer, Karanlık Komandosu, Eylül 1997, 8/3-4.

AYDIN Zafer, O Zaman Kasımdı, Haziran 1997, 5/9.

AYDIN Zafer, Yoksuldu Halk, Kasım 1997, 10/19.

AYDOĞAN Mustafa, Candoğan İçin, Nisan 1998, 15/17.

AYDOĞDU Dündar, Beş Edebiyat B, Aralık 2007, 97/3-5.

AYDOĞDU Dündar, Bu Geceler, Mayıs 2005, 73/2.

AYDOĞDU Dündar, Buluşma, Kasım 2005, 75/11-12.

AYDOĞDU Dündar, Çalı 100. Sayıda, Mart 2008, 100/23.

AYDOĞDU Dündar, Damlaların Gizi, Şubat 2006, 78/21.

AYDOĞDU Dündar, Duruşmada Bir Kadın, Haziran 2006, 83/7-8.

AYDOĞDU Dündar, Gökyüzü Neden Ağlar, Kasım 2006, 87/7-8.

AYDOĞDU Dündar, İhanet, Ekim 20011, 101/12.

AYDOĞDU Dündar, Karatatarca Mirası, Ocak 2006, 77/13-14.

AYDOĞDU Dündar, Konya'dan Bir Özyanık Geçti, Temmuz 2004, 64/21.

AYDOĞDU Dündar, Sekili'nin Süvarisi, Mart 2008, 100/38-40.

AYDOĞDU Dündar, Sekili'nin Süvarisi, Ocak 2008, 98/13-15.

AYDOĞDU Dündar, Yağız'ın Kurtuluşu, Mart 2005, 71/11-12.

AYGÜNDÜZ Filiz, Erdal Öz'ü Kaybettik, Haziran 2006, 83/15.

AYHAN Abdulkadir, Holluk, Ekim 2004, 66/12-14.

AYHAN Abdülkadir, Bir Kitaptır Toroslar, Şubat 2004, 60/8-9.

AYHAN Hasan, Bir Halk Kahramanı Sivaslı Ali Kemalî, Kasım 2007, 96/7-9.

AYHAN Hasan, Millî Mücadele'de Konya, Ekim 2007, 95/14-17.

AYHAN Hüsniye, Aşka, Tutkuya Nazım Hikmet'e Dair, Haziran 1998, 17/4-5.

AYHAN Hüsniye, Dolunay, Eylül 1998, 20/17-18.

AYHAN Hüsniye, Gezgin Yürek, Eylül 1999, 32/7.

AYHAN Hüsniye,Sarhoş,Ekim 2000,45/10-11.

AYHAN Hüsniye, Türkülerimiz ve Konya Türkülerinde Kadın, Mart 1997, 2/5-6.

AYMAZ Hüseyin, Ek Yüreğini Toprağa, Temmuz 1997, 6/9.

AYMAZ Hüseyin, Kalıntı, Mart 1997, 2/12.

AYTÜRK Seher, Taşkale Türküleri, Düğün Gelenekleri, Manileri, Mayıs 1999, 28/10-12.

AYVA Aziz, Bir Aşığın Aşık Oğlu: Aşık Hanoğlu (Oğuzhan Atar) ve Şiirleri, Temmuz-Ağustos 2006, 84/18-19.

AYVA Aziz, Bir Harman Hikâyesi, Ekim/Kasım 2003, 57/9-10.

AYVA Aziz, Günümüz Konya Aşıklık Geleneğinden Bir Sima: Aşık Garip (Hasan Hüseyin), Kasım 2006, 87/4-6.

AYVA Aziz, Konya Aşıklık Geleneğinde Yaşayan İki Aşık: Aşık Coşkuni ve Aşık Diyari, Mart 2007, 91/13-15.

AYVALI M. Nuri, Bir Zaman, Mayıs 1998, 16/24.

AYVALI M. Nuri, Zeki Oğuz'u Tanımak, Eylül 1999, 32/12.

AZBOZ E. Mümine, İvriz'de Şafak Aramak, Nisan 1999, 27/3-5.

AZBOZ Emine M., Bir Göçmen Kuş Öldü, Kasım 2006, 87/9-10.

AZBOZ Emine M., Direncin Resmi, Temmuz 2000, 42/10-14.

AZBOZ Emine M., Gerçek Aydının Başı Öne Eğilmez, Aralık 2007, 97/18-20.

AZBOZ Emine M., Güneş Sofrası, Mayıs 2007, 93/6-7.

AZBOZ Emine M., Güneş Sofrası, Şubat 2007, 90/8-9.

AZBOZ Emine M., Güvercinler Uçtu, Aralık 2006, 88/7-8.

AZBOZ Emine M., Savaşlar, Ocak 2007, 89/4-5.

AZBOZ Emine M., Temmuz Ağıdı, Eylül 2006, 85/17-18.

AZBOZ Emine, Zamanda Yitip Gitmek, Ekim 20011, 101/20.

AZBOZ M. Emine, Adı Vicdan, Mart-Nisan'2000, 38-39/16-17.

AZBOZ M. Emine, Anaçka, Ağustos 1999, 31/18-20.

AZBOZ M. Emine, Ben Bir Geveze İhtiyarım, Ekim 2006, 86/13-14.

AZBOZ M. Emine, Kahvenini Sözcüsü, Kasım 1999, 34/26-28.

AZBOZ M. Emine, Yalnızlığa Hükümlü, Şubat 2000, 37/20-22.

AZBOZ M. Emine, Yosunlu Yürek, Ekim 1999, 33/9-11.

BABACANOGLU Demirel M., Köpek Yavrusu, Haziran 1997, 5/17.

BABACANOĞLU M. Demirel, Şeftali Dede, Eylül 1998, 20/9-10.

BABACANOĞLU M. Demirel,Türk Edebiyatındaki Anadolu, Nisan 1998, 15/27-28.

BAĞCI Özlem, Bir Dostun Ardından... Ender'e, Ekim 1999, 33/7.

BAĞCI Özlem, Keskin Beyaz, Eylül 1999, 32/14.

BAĞCI Özlem, Tuğrul Çakar, Ocak 2000, 36/17-19.

BAHAR Oğuz, Çalı Deyince, Haziran 1997, 5/18.

BAKAN Ömer, (Başlıksız), Aralık 2004, 68/9.

BAL Hüseyin, Gurbete Dair, Ocak 1998, 12/23.

BAL Hüseyin, Sorgusuz Yargılar, Eylül 1997, 8/14.

BARDAKÇI Halit, Ermenek Bağlarına Selam, Aralık 1997, 11/22.

BAŞAR Tuna, Hayat Notları, Ekim 2006, 86/15-16.

BAŞAR Tuna, Hiç Yaşanmamış Bir Hayale Dair, Aralık 2006, 88/6.

BAŞAR Tuna, Kişisel ve Toplumsal Tercihler, Haziran 2007, 94/23.

BAŞAR Tuna, Zor, Nisan 2007, 92/7.

BAŞAR Yunus, Takıldıklarım, Şubat 2007, 90/18-19.

BAŞARAN Bilsen, "Bülent Özcan Şiiri", Mayıs-Haziran 2001, 51/18.

BAŞARAN Bilsen, "Madımak Çığlığı'nı Ören Sesler Umarsız Zamanlar, Haziran 2007, 94/11-12.

BAŞARAN Bilsen, "Şeftali Dede"den Sevgi Dersleri, Kasım 2007, 96/12.

BAŞARAN Bilsen, Adsız Şiir, Kasım 2005, 75/10.

BAŞARAN Bilsen, Bütün Denizlere Kıyısı Olan Yüreğiyle Açık Sularda Kulaç Atan Bir Ozana, Ocak 2000, 36/6.

BAŞARAN Bilsen, Ceylan Ağları, Mart-Nisan 2001, 50/9-10.

BAŞARAN Bilsen, Çağ Acısı, Mart-Nisan'2000, 38-39/10.

BAŞARAN Bilsen, Çalı'nın Çiçeğe Durduğu Gün, Şubat 2000, 37/17-18.

BAŞARAN Bilsen, Gözünü Budaktan Esirgemeyen Soylu Bir Şövalye Zeki Büyüktanır, Kasım 1999, 34/19.

BAŞARAN Bilsen,Ilgım,Temmuz 2000, 42/6.

BAŞARAN Bilsen, İki Alaz Arasında Üşümek, Kasım 2000, 46/7.

BAŞARAN Bilsen, İki Ucumuzun Düğümü, Şubat 2007, 90/4.

BAŞARAN Bilsen, Kar'la Gelen Ekim 1999, 33/14.

BAŞARAN Bilsen, Koş, Şubat 2004, 60/9.

BAŞARAN Bilsen, Kör Kuyular, Ağustos/Eylül 2003 56/6.

BAŞARAN Bilsen, Körleşme, Ekim 2005, 74/12.

BAŞARAN Bilsen, Nakışçı, Mart-Nisan 2001, 50/6.

BAŞARAN Bilsen, Oyalar Sesine Beni, Aralık 2003, 58/24.

BAŞARAN Bilsen, Ölümlüleri Dünyaya Bağlayan Zincir : Kadın, Mart-Nisan 2001, 50/5-6.

BAŞARAN Bilsen, Saydam Ağrılar, Mart 2004, 61/6-8.

BAŞARAN Bilsen, Saydam Ağrılar, Temmuz-Ağustos 2006, 84/12-14.

BAŞARAN Bilsen, Su Kabakları, Ocak 2000, 36/21-22.

BAŞARAN Bilsen, Uçurtmasız İp, Ağustos 1999, 31/24.

BAŞARAN Bilsen, Üç Betiğin Namlusundaki Sevgi: Zübeyde Seven Turan, Temmuz 1999, 30/21.

BAŞARAN Bilsen, Yanık Orman Kuşu, Aralık 2004, 68/17.

BAŞARAN M., 17 Nisanla Yollara Düşenler, Nisan 1999, 27/14.

BAŞARAN Mehmet, Galip Candoğan Hoca'ya Saygıyla, Nisan 1998, 15/3-4.

BAŞARAN Mehmet, Nisan Hatırası, Nisan 1998, 15/13.

BAŞARAN Mehmet, Şair Mevlüt Kaplan, Ocak 2001, 48/10.

BAŞER Mehlika, Bir Gün, Aralık 2005, 76/23.

BAŞER Mehlika, Bu Kadar mı Olur Yalnızlık ?, Kasım 2006, 87/15.

BAŞER Mehlika, Doğa ile Savaşan Kadın, Ocak 2006, 77/19.

BAŞER Mehlika, Lal Olmuş, Ocak 2007, 89/19.

BAŞRAN Bilsen, "Gezgin Yürek'le Yüreklenmek" Eylül 1999, 32/13.

BAŞTÜRK Behzat, Zeki Büyüktanır'ın Yapıtlarında Kendini Gerçekleştiren Anadolu İnsanı ve Tiyatral Öğeler, Kasım 1999, 34/4.

BATUR Suat, Necati Cumalı (13 Ocak 1921-10 Ocak 2001), Mart 2006, 80/4-7.

BAYGIN Turgut, Şairi Öldürseler, Kasım 1998, 22/5.

BAYIR Arslan, Anadolu Dergilerinden-Dört Gonca, Nisan 2005, 72/15-17.

BAYIR Arslan, Kalbinde Akmak, Eylül 1998, 20/2.

BAYIR Arslan, Misafir, Aralık 2004, 68/24.

BAYIR Arslan, Sağanak, Temmuz 2003, 55/7.

BAYIR Arslan, Sarhoşum, Ocak 2004, 59/16.

BAYIR Arslan, Son Liman, Kasım 2005, 75/13.

BAYIR Arslan, Türküden Şiire, Mart 2004, 61/8.

BAYIR Arslan, Uçurumlarda Bir Yaşam, Ocak 2005, 69/24.

BAYIR Arslan, Yörükler, Temmuz 2002, 64/14-13.

BAYIR Kemal, Eskidi mi?, Ocak 2005, 70/9.

BAYIR Muhammet, Üstü Kalsın, Nisan 1998, 15/2.

BAYKAL Altınay, Sen, Ocak 1998, 12/21.

BAYKAL Sururi, Ah'ım Mavi, Ekim 2000, 45/12.

BAYKURT Fakir, Köygöçüren Romanı, Nisan 2004, 62/7.

BAYRAKÇI Fatma, Yaşamak Değil de Yaşatmak Elimizde, Nisan 1998, 15/18.

BAYRAKÇI Kemal, Anne, Şubat 2007, 90/12.

BAYRAKÇI Kemal, Aşksız, Ekim 1998, 21/2.

BAYRAKÇI Kemal, Ateş, Aralık 2003, 58/22.

BAYRAKÇI Kemal, Babam, Şubat 2004, 60/18.

BAYRAKÇI Kemal, Bir Akşam Vakti, Haziran 1998, 17/24.

BAYRAKÇI Kemal, Bir Halk Gülü, Ocak 1999, 24/19.

BAYRAKÇI Kemal, Bir Sevdanın Güleç Yüzü: AdnanYücel, Ekim/Kasım 2003, 57/21-22.

BAYRAKÇI Kemal, Bir Şiir Yaz, Ocak 2006, 77/7.

BAYRAKÇI Kemal, Çocuk, Kasım 2005, 75/12.

BAYRAKÇI Kemal, Gecekondu, Mart 2005, 71/11.

BAYRAKÇI Kemal, Hayat Güzel, Ocak 2001, 48/23.

BAYRAKÇI Kemal, Işıltını Yaşıyoruz, Ekim 2005, 74/12.

BAYRAKÇI Kemal, Işıltını Yaşıyoruz, Haziran 2006, 83/19.

BAYRAKÇI Kemal, Işıltınızı Yaşıyoruz, Aralık 2004, 68/5.

BAYRAKÇI Kemal, İşte Bunlar, Şubat 2000, 37/19.

BAYRAKÇI Kemal, İzi Kalır, Mart 1998, 14/12.

BAYRAKÇI Kemal, Kadınlar İçin Bir Şiir, Mart 2008, 100/25.

BAYRAKÇI Kemal, Sen Yokken, Aralık 2006, 88/5.

BAYRAKÇI Kemal, Şair Olmak, Mart 2004, 61/11.

BAYRAKÇI Kemal, Toprak, Mart 2007, 91/10.

BAYRAKÇI Kemal, Unutamam, Mayıs 1999, 28/13.

BAYRAKÇI Kemal, Yavuz Bildik'in Şiiri Gizemli Heceleriyle Çizilen Bir Türkiye Haritası, Mayıs-Haziran 2001, 51/22.

BAYRAKÇI Kemal, Yıldızlar, Ocak 2005, 70/8.

BAYRAKTAR Ruşen Eşref-ATAM Kürşat, Ömer F. Hatipoğlu ile Röportaj, Ekim 2006, 86/8-12.

BAYRI Nazmi, Otel Atlantik, Ocak 2007, 89/20-21.

BAYSAL Erdoğan, Doğaya Dökülen Sevdanın Adı (Serüven Kuşu), Kasım 2007, 96/10-11.

BAYSAL Erdoğan, Zeki Büyüktanır'la "Madımak Çığlığı" Romanını Konuştuk, Aralık 2006, 88/9-11.

BEAUJOUR Jerome, Fotoğrafın Unutulmuşluğu, Ağustos 2000, 43/12-13.

BENDER Çemşid, "Uzat Saçlarını Fridya", Ocak 2000, 36/11.

BERRAKDENİZ Emrah, On, Aralık 2005, 76/17-18.

BEŞTEPE M. Zeki, Giderken, Ekim 1999, 33/23.

BEYDİLLİ Sıdıka, Bir Cadısından Zeki Oğuz'a, Ekim 2006, 86/4.

BİÇER İsmail, Bedel, Ekim 2007, 95/10.

BİÇER İsmihan, Sen Artık Mümkün Bir Düşüş İçindesin, Nisan 2007, 92/7.

BİLGE Uğur, Karadenizde Bıldırcın Avı Veya IMF, Temmuz 2000, 42/7.

BİLGE Uğur, Özeleştiri, Ocak 1999, 24/17.

BİLGE Uğur, Rakı Çalışma Grubu'nun Son Oturumu, Ekim 1999, 33/4.

BİLGE Uğur, Yaşlı Ağaç, Şubat 1999, 25/21-22.

BİLKAY Fatma, Yılı Sorma, Mayıs 2007, 93/13.

BİLKAY Fatma, Yılı Sorma, Şubat 2008, 99/6.

BİNYAZAR Adnan, Üç Kanatlı Masal Kuşu, Eylül 1997, 9/9.

BİRGÜL, (Başlıksız), Mayıs 2000, 40/21.

BORGES J. L. İle Söyleşi (Konuşan F. J. Raddatz), "Başkası Olmak İstiyorum", Çev. Fatih Tepebaşılı, Temmuz 1998, 18/4-6.

BOSTANCI Ayten, Ezgi, Eylül 1997, 9/28.

BOSTANCI Ayten, İçiyorum Seni, Mayıs 1997, 4/8.

BOYACIOĞLU Fuat, Albert Camus'nün Vesasından Roman Sanatı, Ağustos 2000, 43/3-6.

BOYACIOĞLU Fuat, Andre Gide, Ağustos 1998, 19/3-5.

BOZ Özgür, Apartman Boşlunda Bulunan Kimlik, Kasım 2007, 96/23.

BOZ Özgür, İlkbahar, Mayıs 2007, 93/9.

BOZDAĞ Kerim, Çetmi'de Oynanan Seyirlik Oyunlar, Nisan 2005, 72/4-5.

BOZDOĞAN Gülhan, Sarıkız, Aralık 2003, 58/13-14.

BOZKURT Adil, Düşlerimizin Gece Valsi, Aralık 1999, 35/22-23.

BOZKURT Adil, Zeki Büyüktanır: Anadolu Aydınlanmasının Bir Sevdalı Yazarı, Kasım 1999, 34/12-15.

BOZKURT Hüsnü, Masmavi, Aralık 1999 35/14-15.

BRASSENS Georges, Badem Ağacı, Çev. Faruk SUR, Nisan 1997, 3/12.

BRECHT Bertolt, Köpek Balıkları İnsan Olsaydı, Çev. Arif Gelen, Mayıs 1998, 16/6.

BRECHT Bertolt, Ya Hep Beraber yada Hiç Birimiz, Mayıs 1998, 16/12.

BRUNEAU Jean, Flaubert'in Duygusal Eğitim' deki Varlığı, Çev. Ahmet Gören, Mart-Nisan'2000, 38-39/11-14.

BULUNMAZ H. Hilmi, Çalı Çırpı, Mart 1997, 2/4.

BULUNMAZ H. Hilmi, Tiyatro Çalışması, Eylül 1997, 8/14.

BULUNMAZ Hüseyin Hilmi, Dergicilik, Temmuz 1997, 6/14.

BÜLBÜL Bahadır Erdem, Anlatabilmek, 42.

BÜYÜKDİLAN Barış, Güneşler Kolluyorum, Şubat 2000, 37/5.

BÜYÜKDİLLAN Barış, Bulunamayan, Haziran 1999, 29/13.

BÜYÜKDİLLAN Barış, İçtenlikli ve

Dönüşken , Temmuz 2000, 42/20.

BÜYÜKMERTOĞLU Zerrin, Merhaba, Aralık 1997, 11/23.

BÜYÜKTANIR Emine, Erenlere, Ekim/Kasım 2003, 57/11.

BÜYÜKTANIR Zeki, 75. Onur Yılında Cumhuriyet, Kasım 1998, 22/22.

BÜYÜKTANIR Zeki, Anadolu Mozaiğinin Sevdalısı Bir Bilge, Ekim 2000, 45/22.

BÜYÜKTANIR Zeki, Anadolu'nun Çağdaş Kybelesi Bilsen Başaran, Aralık 2000, 47/19-21.

BÜYÜKTANIR Zeki, Anadolu'nun Çağdaş Kyblesi Bilsen Başaran, Mart-Nisan 2001, 50/3-4.

BÜYÜKTANIR Zeki, Bilsen Başaran'la Söyleşi, Mart-Nisan 2001, 50/11-12.

BÜYÜKTANIR Zeki, Çalı'ya Yeniden Merhaba, Nisan 2003, 52/5.

BÜYÜKTANIR Zeki, Çığlıklar, Ekim 1998, 21/22.

BÜYÜKTANIR Zeki, Daha İleri Bir Ulus Daha Güzel Bir Dünya..., Ocak 2000, 36/10-11.

BÜYÜKTANIR Zeki, Doğa Ana-Kutsal Toprak, Ocak 2005, 69/14-15.

BÜYÜKTANIR Zeki, Gezgin Yürek, Nisan 1999, 27/14.

BÜYÜKTANIR Zeki, Hümanist Bir Dost-Eğitimci Bir Şair Burhan Mendi, Kasım 2007, 96/22-23.

BÜYÜKTANIR Zeki, Kadı Burhanettin'den Günümüze Hukukçu Şairler, Haziran 2003, 54/19-20.

BÜYÜKTANIR Zeki, Katran Kazanları Kaynıyor, Ekim 2004, 66/11.

BÜYÜKTANIR Zeki, Kemal Tahir ve Çelişkileri, Eylül 1999, 32/19-20.

BÜYÜKTANIR Zeki, Kültür Kaynaşma Düşünce Alışveriş, Kasım 1999, 34/17.

BÜYÜKTANIR Zeki, Mustafa Kemal Sevgisi, Kasım 1999, 34/5.

BÜYÜKTANIR Zeki, Mührü Bozulmamış Sevdalar, Ocak 2000, 36/4-6.

BÜYÜKTANIR Zeki, Ozan Ruhlu Bir Yarğıç Veysel Gültaş, Kasım 1999, 34/11.

BÜYÜKTANIR Zeki, Savaş ve Çocuk, Kasım 1999, 34/18.

BÜYÜKTANIR Zeki, Sen Benimsin, Mayıs-Haziran 2001, 51/7.

BÜYÜKTANIR Zeki, Sonsuza Kadar, Ekim 1999, 33/22.

BÜYÜKTANIR Zeki, Soy Kütüğü, Şubat 1999, 25/14-15.

BÜYÜKTANIR Zeki, Soyutta Yeni Bir Boyut, Temmuz 2000, 42/8-9.

BÜYÜKTANIR Zeki, Şiir ve Eleştiri, Kasım 2005, 75/14-15.

BÜYÜKTANIR Zeki, Şiirin Sıcaklığı, Aralık 2004, 68/10-11.

BÜYÜKTANIR Zeki, Tetik ve Kalem, Ocak 2004, 59/21-22.

BÜYÜKTANIR Zeki, Türk Klasikleri, Kasım 1999, 34/21-23.

BÜYÜKTANIR Zeki, Yürekli Bir Dost Veysel Gültaş, Ocak 2000, 2000/14-15.

BÜYÜKTÜRK İlhami, Ara Sıra, Ekim 1998, 21/16.

BÜYÜKTÜRK İlhami, Tutulamayanlar, Temmuz 1998, 18/14.

CAN Cemal, Korkunun Bedeli ve Cemşid Bender, Ocak 2005, 70/15-16.

CAN Nazlı, 2 Nisan, 3/2.

CANBULUT Volkan, Phoibos'a Serzeniş, Aralık 1998, 23/10.

CANDAR Haluk, Bulanık Suda Yüzüm, Mart 1997, 2/16.

CANDAR Haluk, Hüznümden Eksilmeyecekler, Şubat 1997, 1/17.

CANDOĞAN Galip, Galip Candoğan'dan Başaran'a, Nisan 1998, 15/15.

CANDOĞAN Galip, Köy Enstitülerinden Kalanlar, Nisan 1998, 15/7-9.

CANDOĞAN Galip, Şehir Işıkları, Ekim/Kasım 2003, 57/3.

CANDOĞAN Gaye Naz, Doğa, Nisan 2004, 62/13.

CANER Cemal, Savaşın Çocukları, Şubat 1999, 25/17.

CANON Pali, Bo, Temmuz-Ağustos 2006, 84/14.

CANYURT Gülderen, Havada Ayrılık Kokusu, Mart 2006, 80/7.

CANYURT Gülderen, Merhaba Sevgili Zeki Oğuz.., Mart 2008, 100/13.

CAPOVİLLA Andrea, Margarete Steffin, Brecht'in Sadece İş Arkadaşı Değildi, Mayıs 1998, 16/5-6.

CARGO Francis, Ah Seviyorum Seni, Çev. Faruk Sur, Haziran 1997, 5/20.

CARGO Francis, Dönüş, Çev. Faruk Sur, Ocak 1998, 12/19.

CARGO Francis, Haziran, Çev. Faruk SUR, Aralık 1997, 11/24.

CARGO Francis, Şairin Saati, Çev. Faruk Sur, Şubat 1997, 13/17.

CHOİ Hwang Kyu, Kedere Gömülen Türkiye Tekrar Ayağa Kalk, Ocak 2000, 36/16.

CIKIN T. Ayna, Yeni Yıl, Şubat 2006, 78/6.

CİMİ Mehmet, O, Bir Nisan Yolcusuydu, Nisan 1998, 15/10.

COŞKUN Kadriye, Bozkır'da Yeşermek, Bozkır'ı Yeşertmek, Nisan 1999, 27/7.

COŞKUN Kadriye, Giz, Mart 1997, 2/4.

COŞKUN Kadriye, Yol, Nisan 1997, 3/7.

CUMALI Necati, Ay Işığı, Mart 2006, 80/3.

CUMALI Necati, Güneş Delisi, Mart 2006, 80/10.

ÇAĞLI Adnan, Nabi'den Bir Gazel, Mayıs-Haziran, 2004, 63/8-9.

ÇAKAR Tuğrul, Ender Gürcan'a, Ekim 1999, 33/5-6.

ÇAKIR Arzu, Yaşamak Deli Dolu, Aralık 2000, 47/2.

ÇAKIR Hidayet, Kırık Dökük, Aralık 1997, 11/15.

ÇAKIR Hidayet, Zaman İçinde Ayten, Kasım 1998, 22/8.

ÇAKIR Kamuran, Dostoyevski ve Yeraltı, Nisan 2007, 92/5.

ÇAKIR Necmettin, Haydi, Şubat 2000, 37/19.

ÇAKIR Necmettin, Işık İnsan, Eylül 2000, 44/22.

ÇAKIR Necmettin, İç Sularımda Bulanık Deniz, Kasım 2000, 46/4.

ÇAKIR Necmettin, İstersen, Mayıs 2000, 40/12.

ÇALI, Ne Dediler, Ocak 2001, 48/15.

ÇAMUR Hasan, Köy Enstitüleri İçin Tasarlanan Program Eğer Yürütülebilseydi, Nisan 2004, 62/14-15.

ÇAPAR Ahmet, Acı Yavaş, Ekim 2007, 95/10.

ÇAPAR Ahmet, Çerçeve, Aralık 2007, 97/2.

ÇAPAR Ahmet, Veda, Şubat 2008, 99/4.

ÇAYIR Mehmet, Ölüm Bol Gelir Bedenime, Ağustos 1998, 19/23.

ÇAYIR Muhammet, Kızıma, Şubat 1998, 13/23.

ÇAYIR Muhammet, Neyini Seveyim, Kasım 1997, 10/16.

ÇELİK Fulya,Ören'den Mavi Bir Çığlık Nesibe İlarslan Karağöz, Mart-Nisan'2000, 38-39/22.

ÇELİK Hasan Ali, Ima Suyu Bir Vehbi Durmuş Öyküsü,Ağustos/Eylül 2003,56/12-13.

ÇELİK Meral, Birleşme, Nisan 2004, 62/13.

ÇELİK Meral, Umut, Mayıs 2005, 73/14.

ÇELİK Müslim, (Başlıksız), Mart 2008, 100/10.

ÇEREZCİ Rukiye, Düşün-ce, Temmuz 1997, 6/4.

ÇEREZCİ Rukiye, Söyleşi, Ocak 1998, 12/2.

ÇETEN Umut, Gelseydin O Gün, Haziran 2003, 54/4.

ÇETİN Güler, Son Sıcaklığım, Mart 2004, 61/9.

ÇETİN İ. Savaş, Merhaba Derdim, Mart 1997, 2/16.

ÇETİN Umut, Aşkın Durumları, Temmuz 2000, 42/19.

ÇETİN Umut, Cinnet, Nisan 1998, 15/29.

ÇETİN Umut, Dostum, Mart 1997, 2/4.

ÇETİN Umut, Göğsüne Değdir Yağmurlarımı, Eylül 1997, 9/32.

ÇETİN Umut, Güz Geliyor, Ocak 2000, 36/15.

ÇETİN Umut, Hayatın Sevgilisinin Apansız Gidişine, Haziran 1999, 29/22.

ÇETİN Umut, Hem Nasılım, Aralık 2003, 58/18.

ÇETİN Umut, Ilgım, Ekim 1998, 21/5.

ÇETİN Umut, İki Kitap İki Ayrı Dünya..., Kasım 1997, 10/22.

ÇETİN Umut, Kabaca, Temmuz 1997, 6/17.

ÇETİN Umut, Karla Karışık, Haziran 1997, 5/8.

ÇETİN Umut, Sanı, Temmuz 1998, 18/23.

ÇETİN Umut, Sesin, Şubat 1998, 13/22.

ÇETİNKAYA Mehmet, Zamanın Saymanları, Eylül 1998, 20/16.

ÇIKIN T. Ayhan, (Başlıksız), Kasım 2006, 87/21.

ÇIKIN T. Ayhan, "Yaralısın", Haziran 2006, 83/15.

ÇIKIN T. Ayhan, Ayrılık, Ekim 2005, 74/12.

ÇIKIN T. Ayhan, Ayrılık, Eylül 2006, 85/2.

ÇIKIN T. Ayhan, Bahar, Mayıs 2005, 73/6.

ÇIKIN T. Ayhan, Bir Başka Yürek, Temmuz-Ağustos 2006, 84/16.

ÇIKIN T. Ayhan, Dikili, Nisan 2007, 92/9.

ÇIKIN T. Ayhan, Işığı Beyinlerinde Taşıyanların Türküsü, Nisan 2005, 72/7.

ÇIKIN T. Ayhan, Sorgu, Mart 2005, 71/2.

ÇIKIN T. Ayhan, Söz, Şubat 2005, 70/2.

ÇIKIN T. Ayhan, Umut Kırmızı, Ocak 2006, 77/9.

ÇİÇEK Nazım, Öylesine bi yazı, Eylül 1997, 8/18.

ÇİÇEK Tacim, Bazı Edebiyatçıların Hastalık Halleri, Ekim 2005, 74/13-17.

ÇİÇEK Tacim, Odeysseus ile Tamara / Düşten de Öte, Mayıs 1997, 4/6.

ÇİÇEK Tacim, Özcan Karabulut'un Öykücülüğü Üstüne Bir Deneme, Ocak 1998, 12/16.

ÇİÇEK Tacim, Söyleşi,Kasım 1999, 34/6-8.

ÇİL Bayram, (Başlıksız), Ekim 2000, 45/9.

ÇİL Bayram, Yorumsuz, Haziran 2000, 41/2.

ÇİL Bayram, Yorumsuz, Mart-Nisan'2000, 38-39/14.

Çingene Kızı, Çev. Yaşar Günenç, Mart-Nisan 2001, 50/24.

ÇİRTİL Saim, Ahmet Sefa Odabaşı İçin Bir Bibliyografya Denemesi, Ağustos 1998, 19/12-13.

ÇOBAN Fazlı, Aşk(sızı)m, Aralık 2006, 88/8.

ÇOBAN Fazlı, Sen Sus, Ocak 2007, 89/12.

ÇOBAN Fazlı, Sığınabilsem, Temmuz 1999, 30/9.

ÇOBAN Fazlı, Ya İşte, Kasım 2000, 46/16.

ÇOĞAL Gaye, Rengime Akıyor Zaman, Mayıs 2006, 82/13.

ÇOK Zeynel, Çizgiler, Ağustos-Eylül 2004, 65/21.

ÇOK Zeynel, M. M., Kasım 2004, 67/8.

ÇOŞKUN Kadriye, Sizi Okumayı ve Yazmayı Hiç Unutmuyorum, Aralık 1997, 11/7-8.

ÇOŞKUN Kadriye, Zeki Oğuz'un Şiiri, Ağustos 1997, 7/10.

ÇÖL Aziz, Bugünlere Nasıl Geldik, Aralık 1998, 23/14.

ÇÖL Aziz, Okulum, Mayıs 1999, 28/16.

ÇÖMEZ Yasemin, (Başlık yok), Mayıs 1999, 28/22.

ÇÖMEZ Yasemin, Cilveloy Nanay da..., Mart 1999, 26/15-16.

ÇÖMEZ Yasemin, Gevrek, Ağustos 1999, 31/7.

DANAOĞLU Müslüm, Toltek, Kasım 2007, 96/23.

DARIYERİ Dilek, Annem'e, Mayıs 1997, 4/14.

DAŞ Hamdi, Hamal, Ocak 2001, 48/23.

DAŞ İbrahim, Sis, Aralık 2000, 47/14.

DEDOCAN Şair, İp, Mayıs 2000, 40/22.

DEĞİRMENCİ Ercan, Bağışla, Ağustos-Eylül 2004, 65/24.

DEĞİRMENCİ Ercan, Gidelim, Nisan 2003, 52/2.

DEĞİRMENCİ Turgay, Akdeniz'in Huzursuz Bulutu: Eşref Ural, Ağustos-Eylül 2004, 65/6.

DEĞİRMENCİ Turgay, Cephe Düştü, Mayıs-Haziran, 2004, 63/24.

DEĞİRMENCİ Turgay, Kıbrıs, Mayıs 2003, 53/19.

DEĞİRMENCİ Turgay, Şiir ve İktidar İlişkilerinde Şairin Duruşu, Mayıs 1999, 28/7.

DEĞİRMENCİ Turgay, Yeni Yıl Şiirleri, Aralık 2003, 58/8.

DEĞİRMERCİ Turgay, Süryani, Haziran 2003, 54/3.

DEHMEN Abbas, Delioğlan ve Diğerleri ya da: "Hey Dışardakiler!", Aralık 1997, 11/20.

DEMİR Betül, Kendimle Yetindim, Mayıs 2003, 53/11.

DEMİR Ercan, Babam... Dedem... Toprağım..., Mayıs 2003, 53/8.

DEMİR Ercan,Doğum,Nisan 2003,52/19-20

DEMİR Ercan, Nedensizlikler, Haziran 2003, 54/27.

DEMİR Irmak, Bir Yaşam Vardı, Ağustos 1998, 19/17.

DEMİR Irmak, Düşünce, Ekim 1998, 21/8.

DEMİR Perihan, (Başlık yok), Mayıs 1999, 28/13.

DEMİR Perihan, (Başlıksız), Ağustos 1997, 7/2.

DEMİR Perihan, (Başlıksız), Eylül 1997, 8/13.

DEMİR Perihan, Barış İçin, Temmuz 1997, 6/2.

DEMİR Perihan, Memo, Mayıs 1997, 4/16.

DEMİR Perihan, Sen Bilmedin, Şubat 1998, 13/14.

DEMİRCİ Ali, (Başlıksız), Kasım 1997, 10/6.

DEMİRCİ Ferhat, Uygun Adım, Mayıs 2003, 53/7.

DEMİRCİ Hanefi, Bu Yaz İlk Defa, Aralık 1997, 11/11.

DEMİREL Ali, Demokrasi, Mayıs 1997, 4/14.

DEMİREL Molla, İnanmam Ben Yazgılara, Kasım 2004, 67/13.

DEMİREL Molla, Sen Ölemezsin Yapma be Osman, Mayıs 2005, 73/15-16.

DEMİREL Molla, Yakınlarımız, Mayıs 2005, 73/16.

DEMİRTAŞ Rasim, Haziran Göğünde Uçurtmalarım, Ekim 1998, 21/19.

DENİZ Rüşad, Bir Ağaç gibi... , Ocak 1998, 12/13.

DETSELİ İsmail, 33 Sene Evvel Yaşanmış Anılar, Ekim 20011, 101/16-18.

DETSELİ İsmail, Bir Yörük Güzellemesi, Ocak 2008, 98/15.

DETSELİ İsmail, Neler Gördüm, Kasım 2007, 96/20.

DIVARCI İbrahim, Düş, Aralık 2003, 58/22.

DIVARCI İbrahim, Düş, Ocak 2005, 69/20.

DIVARCI İbrahim, Fotoğraf Yazıları 4 Gözlerimi Al Götür, Ekim/Kasım 2003, 57/18.

DIVARCI İbrahim, Fotoğraf Yazıları, Ağustos 2000, 43/8.

DIVARCI İbrahim, Hüznün Kalbimdeki Şehir, Temmuz 1999, 30/21.

DIVARCI İbrahim, Naci Amca, Şubat 2000, 37/11.

DIVARCI İbrahim, Rüveyda, Mayıs 1998, 16/17.

DIVARCI İbrahim, Sitem, Temmuz 1998, 18/9.

DIVARCI İbrahim, Şehir, Mart 1999, 26/22.

DIVARCI İbrahim, Şehir'e Dair (1), Kasım 1999, 34/35.

DIVARCI İbrahim, Şehir'e Dair (2), Ocak 1999, 24/21.

DIVARCI İbrahim, Şehre Dair, Nisan 2003, 52/12.

DİKİLİTAŞ N. Yalçın, Kırk Yıl, Mart 1999, 26/2.

DİKİLİTAŞ N. Yalçın, Küçükbezirci Deyince, Mart 1999, 26/7.

DİKİLİTAŞ N. Yalçın, Öğretmenim Oğuz Tansel, Eylül 1997, 9/16.

DİKİLİTAŞ N. Yalçın, Unutma Seni Ağlayacam, Ekim 1998, 21/24.

DİKİLİTAŞ Yalçın, Dost Sefa Odabaşı Üzerine, Ağustos 1998, 19/8.

DİKİLİTAŞ Yalçın, Dünleri özlemek delice, Ağustos 1997, 7/6.

DİKİLİTAŞ Yalçın, Sistem-1-, Temmuz 1997, 6/13.

DİKİLİTAŞ Yalçın, Sistem-2-, Temmuz 1997, 6/13.

DİKİLİTAŞ Yalçın, Yaşamın Duraklarında Beklerken, Haziran 2003, 54/27.

DİKİLTAŞ N. Yalçın, Ayna, Kasım 1997, 10/9.

DOGAN Tan, Eylül'de, Haziran 1997, 5/15.

DOĞAN Aydın, Çorba Peşinde, Haziran 1998, 17/14-16.

DOĞAN Aydın, Mazgal, Eylül 1997, 9/2526.

DOĞAN Tan, Arena, Ağustos 1997, 7/14.

DOĞAN Tan, Eylül Aşkı, Kasım 1998, 22/20.

DOĞAN Tan, Karga Nenem Biz ve Üç, Mart 1998, 14/12.

DOĞAN Tan, Rüzgâr, Kasım 1997, 10/9.

DOĞAN Tan, Tersi, Haziran 1998, 17/19.

DOĞAN Tan, Üzerime, Mayıs 1999, 28/8.

DOĞANAY Salim, Bu Sevda, Ocak 1999, 24/17.

DOK Hazal Nurten, Başka Sevda, Haziran 1998, 17/2.

DORUK Zafer, Ölüm Adın Şiir Olsun, Haziran 1998, 17/11-12.

DOYNOV İvan, Sevdalina, Çev. Şaban M. Kalkan, Mayıs 2003, 53/22.

DÖNER Mehmet, Mektup, Mart 2004, 61/14.

DÖNMEZ Gonca, Duyarlılık, Nisan 2005, 72/17.

DURAS Marguerita, Yazmak, Çev. Ahmet Göğercin, Şubat 1999, 25/4-5.

DURAS Marguerite, Annemin Yeşil Gözleri Vardır, Çev. Ahmet Gögercin, Haziran 1999, 29/19-21

DURSUN Süreyya Oya, Ben Bir Kadınım, Duy Beni, Mart 2006, 80/13-14.

DURUKAN Barış, Ataol Behramoğlu ile Söyleşi, Aralık 1998, 23/21-22.

DÜNDAR Ali, Fakir'in Ardından, Kasım 1999, 34/32-33.

DÜNDAR Ali, Kemalizm'de Eğitim Kavramı ve Köy Enstitüleri, Temmuz 1999, 30/14-15.

EKİNAK Murat, Kardelen, Ağustos 1998, 19/17.

EKİNAK Murat, Yalnızken, Ekim 1998, 21/16.

ELOĞLU Metin, Oğuz Tansel'e, Eylül 1997, 9/12.

ELSTER Magli, İki Defa, Çev. Ata Karatay, Ekim 1999, 33/8.

ELVARD Paul, Umut Bacıları, Çev. Faruk Sur, Nisan 1999, 27/11.

ELVARD Paul, Umut Bacıları, Çev. Faruk Sur, Şubat 1997, 1/20.

EMRE Burhan, Bir Anadolu Dergisi: Çalı, Mart 2008, 100/21.

EMRE Mustafa, Necati Cumalı ve Şiir İlişkileri, Mart 2006, 80/10-11.

EMRE Mustafa, Sevile Sevinç, Ocak 2008, 98/21.

ENGİN Serkan, Cinnet İzmir, Mayıs 2007, 93/5.

ENGİN Serkan, Dergilerlerdeki Mülkiyetçiliğe Rest Çekmek, Şubat 2007, 90/16-17.

ENGİR Serkan, Evsizliğim Çocukluğum, Ekim 2007, 95/5.

ENZENSBERG Hans Magnus, Ayrıcalıklı Vukuat, Çev. Ali Osman Öztürk, Haziran 1999, 29/5.

ER Atila, "Kuşun Kaderi" Üzerine Değintiler, Ağustos/Eylül 2003 56/9.

ER Atila, "Ortak Kalpler Türküsü", Temmuz-Ağustos 2006, 84/15-17.

ER Atila, Aralık, Eylül 2006, 85/22.

ER Atila, At Kuyruğu Saçlarında, Kasım 2005, 75/13.

ER Atila, Bir Edebiyat Şenliğinin Ardından, Şubat 2007, 90/11.

ER Atila, Kılıbık Balık, Ocak 2007, 89/2.

ER Atila, Menenjit, Ocak 2006, 77/6.

ER Atila, O,Mavi Bir Çocuktur Gökkuşağında Özgürce Sallanan, Mayıs 2000 , 40/3-7.

ER Atila, Ödemişli Mehmet/Bayındırlı Köse Dayı, Kasım 2004, 67/19.

ER Atila, Paragraf Başlarında İki Usta Zeki Büyüktanır-Mevlüt Kaplan,Mart 2004,61/10-11.

ER Atila, Tadı Talan, Temmuz 2004, 64/2.

ER Atila, Toza Keser Bulutlar, Mart 2005, 71/7.

ER Atilla, Beklemek Mavi Bir Yorgunluk, Ekim 2000, 45/17.

ER Atilla, Çalı, Temmuz 2000, 42/3.

ER Atilla, Neden Böyleyim Bu Akşam, Mart-Nisan'2000, 38-39/10.

ER Atilla, Neriman, Kasım 1998, 22/22.

ER Atilla, Sevgim Söze, Özüm Size, Kasım 1999, 34/9-10.

ER Gültekin, Görünüm, Kasım 2006, 87/15.

ER Ramiz, Aşka Mektup, Ocak 2007, 89/22.

ERCAN Mehmet, İnsan İnsanın Cennetidir, Mayıs 2005, 73/22.

ERCAN Mehmet, Sokağa Düşen Kelebek, Aralık 2005, 76/11-12.

ERDAL N. Yıldız, Otobiyografik Aşk, Kasım 1997, 10/17.

ERDAL Yıldız, Kadınlara Dair, Mart 1997, 2/3.

ERDAL Yıldız, Sondan Başa Doğru, Temmuz 1997, 6/7.

ERDAL Yıldız, Suya, Zamana Dair, Aralık 1997, 11/17.

ERDAL Yıldız, Zeki Oğuz'un Öyküleri Üzerine, Haziran 1997, 5/7-8.

ERDAL Yıldız, Zeki Oğuz'un Öyküleri, Eylül 1999, 32/13.

ERDEM Halil, Ne Var Ne Yok'umuz, Ağustos-Eylül 2004, 65/17.

ERDOĞAN Ünal, "İçimizden Biri", Şubat 1998, 13/9.

ERDOĞAN Ünal, "Sophia'nın Aşk Mutfağı", Kasım 1998. 22/17-19.

ERDOĞAN Ünal, "Söz", Temmuz 1998, 18/22.

ERDOĞAN Ünal, Aykırı Bir Ölüm, Kasım 2000, 46/10-11.

ERDOĞAN Ünal, Bileyi Taşı, Mayıs 1998, 16/18-19.

ERDOĞAN Ünal, Kardelen Sokağı ve Kardelenler, Eylül 2000, 44/11-12.

ERDOĞAN Ünal, Önemli Bir Kadın, Nisan 1999, 27/15-16.

ERDOĞAN Ünal, Uyumsuz, Ağustos 1999, 31/10-11.

ERGEN Mine, Belçika Gezi Notları, Ekim 2006, 86/6-7.

ERGEN Mine, Yılların Tortusu, Mart 2006, 80/15-17.

ERGEN Mine, Yılmaz'a Mektup, Haziran 2006, 83/4-5.

ERKAN Osman, Benden Hüzün Şeker Nasıl Öyle, Mayıs 1999, 28/17.

ERKAN Osman,Boş Sokak,Temmuz 1997,6/9.

ERKAN Osman, Farklı, Kasım 1997, 10/23.

ERKAN Osman,İki Nokta, Mayıs 1997, 4/18.

ERKAN Osman,Oy Babam Oy,Aralık 1997,11/8

ERKAN Osman,Sinçiçeğim,Şubat 1997,13/17.

ERMİŞLER Osman, Astra- 1993 Çalışmasında Bulunan Roma Çağı İki Mezar, Temmuz 1998, 18/12-13.

ERSAN Yüksek, Edebiyatta Anlatım Tekniği Olarak Mektup ve Roman,Aralık 2000,47/5-9.

ERSAN Yüksel, Johann Wolfgang Von Goothe'nin "Genç Werther'in Acıları" Adlı Eserinin Ulrich Plenzdorf ve Yüksel Pazarkaya'nın Eserleri Üzerindeki Etkileri, Haziran 1999, 29/7-11.

ERTAŞ Mustafa, Karacaoğlan Anasının Evi, Şubat 2007, 90/22.

ERTAŞ Mustafa, Orta Toroslar'da Halk Kültüründen Damlalar Sarıveliler- Başdere Çevresi, Mart 1998, 14/3-4.

ERTAŞ Mustafa, Orta Toroslarda Halk Kültüründen Damlalar, Nisan 1998, 15/25-26.

ERTÜRK Nusret, Öğretmenim Galip Candoğan, Nisan 1998, 15/11.

ERTÜRK Tufan, Barışın Ozanı Oğuz Tansel Anıldı, Şubat 2008, 99/16-17.

EŞBAH Arzu, 7/7/7, Ocak 2006, 77/14.

EŞBAH Arzu, Bilmece, Kasım 2005, 75/23.

EŞBAH Arzu, Eksik Eteğin Günlüğünden, Mart 2007, 91/22.

EŞBAH Arzu, Geç Baharlar, Şubat 2006, 78/14.

EŞLİ M, (Başlıksız), Eylül 1998, 20/8.

EŞLİ M., Yüzü Islak Gecenin, Mart 1999, 26/22.

EVREN Ergun, Diyelim ki, Ağustos 2000, 43/2.

FARUK Sur, Eğer çekip gidersen, Eylül 1997, 8/11.

FEŞANİ, Konya Saz Şairleri, Nisan 1997, 3/13.

FIRAT Musa, Dağ Atları, Kasım 1999, 34/33.

FIRAT Musa, Dağ Atları, Şubat 2000, 37/19.

FIRAT Musa, Hüznün Kıyısında, Ağustos 1998, 19/24.

FIRAT Musa, Neriman, Kasım 1998, 22/24.

FIRAT Musa, Şehir Mum Kokuyor, Ocak 2004, 59/22.

FIRAT Musa, Üç Çiçeğin Türküsü, Mayıs 1999, 28/24.

FROST Robert, Geceyle Tanıştık, Ekim 2000, 45/24.

GAL Adnan, Çalı Çıkış Bildirgesi Çağrışımları, Mart 2008, 100/17-18.

GALİP Özlem,Asiye,Nisan 2001, 53/11-12.

GALİP Özlem, Ortalarda Bir Yerde, Haziran 2003, 54/23.

GALİP Özlem, Yara, Mayıs 2003, 53/21.

GANAS Mihalis, Kişisel, Ağustos 1998, 19/14.

GEÇKİN Hayrettin, Diyalektik Güzel, Şubat 2007, 90/9.

GEDİK Akman, Penceremde Yarımay, Mayıs 2007, 93/22.

GENÇ Mehmet, Beklerim, Kasım 2005, 75/22.

GENÇ Mehmet, Fitili Ateşlenen Öfke, Kasım 2007, 96/20.

GENÇ Mehmet, Her Görüşme Günüde, Şubat 2007, 90/17.

GENÇ Mehmet, Hüzün, Özetidir Ömrümüzün, Aralık 2006, 88/6.

GENÇ Mehmet, Madımak Ağıtı, Haziran 2007, 94/22.

GENÇ Mehmet, Ölgün Bir Günün Ardından, Ocak 2006, 77/9.

GENÇ Mehmet, Sen Giderken, Nisan 2007, 92/15.

GENÇ Mehmet, Tüh, Ocak 2008, 98/12.

GENÇ Mehmet, Yorumsuz, Ocak 2007, 89/24.

GENÇAY Güngör, Ak Sevinin Sesleri, Kasım 2005, 75/15.

GENÇAY Güngör, Bir Anadolu Dergisi: Konya Çalı, Mart 2008, 100/24-25.

GENÇAY Güngör, Çağırım, Ocak 2006, 77/12.

GENÇAY Güngör, Kibritin Ucundaki Yangın, Nisan 2004, 62/24.

GENÇAY Güngör, Necati Cumalı Anması, Mart 2006, 80/12.

GENÇAY Güngör, Nusret Ertürk'ün Hikâyeleri Üstüne, Aralık 2007, 97/21.

GENÇAY Güngör, Odasız Ayna, Ekim/Kasım 2003, 57/20.

GENÇAY Güngör, Pilot, Ocak 2004, 59/2.

GENÇAY Güngör, Tamlama, Nisan 2007, 92/2.

GENÇAY Güngör, Uçaradım, Haziran 2003, 54/25.

GENÇAY Güngör, Yenidoğanda Bir Süleyman, Şubat 2006, 78/7-9.

GENÇAY Güngör, Yılmaz Güney'e Dolav'dan Bakmak, Nisan 2003, 52/15.

GEZER Nadir, Büyülü Bir Yaşamın Çizgileri, Ocak 2001, 48/7-8.

GEZĞİN (Zeki OĞUZ), Goca Yörük, Ekim 20011, 101/23.

GÖGERCİN Ahmet, Edebiyat Bilimi Açısından Ulusal Marşlar ve Kimlikler, Mart 2007, 91/4-5.

GÖGERCİN Ahmet, Edebiyat-Fotoğraf İlişkisi Ve bir Örnek Roman : Sevgili, Ağustos 2000, 43/911.

GÖGERCİN Ahmet, Görüntü Teknolojileri ve Şiddet, 5-6.

GÖGERCİN Ahmet, Platon'un Mağarası, Eylül 2000, 44/3-5.

GÖGERCİN Mehmet, Yaşama ve Sanata Göstergelerin Arasından Bakan Bir Yapıt: "Göstergeler", Eylül 2006, 85/7-10.

GÖKALP Fuat, Gezinti, Nisan 1997, 3/9.

GÖKÇE Z. Hamdi, Tamamlanmaya Çalışan Meleğin Gidişine Ağıt, Ağustos 1997, 7/17.

GÖKÇEK Mustafa, Küllendim, Mart 2004, 61/5.

GÖKÇEK Mustafa, Küllendim, Nisan 2004, 62/17.

GÖKÇELİK Aysel Yenidoğan, Ayrılık Güncesi, Aralık 2005, 76/22-23.

GÖKOVALI Şadan, Söz Kalır, Ocak 2000, 36/12.

GÖREN İlker, (Başlıksız), Haziran 2006, 83/17.

GÖREN İlker, Kırlangıçların Çağrısı, Ocak 2007, 89/19.

GÖZLÜ Ahmet, Gölgem, Eylül 1997, 9/28.

GÖZLÜ Ahmet,İçimdeki Sızı,Mayıs 1997,4/8.

GÖZLÜ Ahmet, Knidos, Ekim 2000, 45/12.

GÖZLÜ Tepe, Böcekli Tepe, Nisan 1997, 3/18.

GUFRANİ, Bir Halk Aşığı, Çev. Faruk SUR, Mayıs 1997, 4/12.

GÜÇLÜ Faruk, "Zararlı Kitap", Kasım 2006, 87/18.

GÜÇLÜ Faruk, Abdülkadir Paksoy'dan Yeni Bir Demet, Kasım 2000, 46/19.

GÜÇLÜ Faruk, Acıgöl'ün Karakızı, Ocak 2008, 98/12.

GÜÇLÜ Faruk, Ali Kemal Gözükara'nın Ardından, Haziran 2006, 83/22.

GÜÇLÜ Faruk, Av. Zeki Tekiner'e Ağıt, Şubat 2008, 99/8.

GÜÇLÜ Faruk, Bir Deli Kız, Mart 2006, 80/23.

GÜÇLÜ Faruk, Bir Deli Kız, Mayıs 2006, 82/5.

GÜÇLÜ Faruk, Bozkırda Bir Vaha: Çalı Dergisi, Mart 2008, 100/5.

GÜÇLÜ Faruk, Cep Telefonu ve Toplumsal Yozlaşma, Mart-Nisan'2000, 38-39/21.

GÜÇLÜ Faruk, Gözyaşı, Ekim 20011, 101/9.

GÜÇLÜ Faruk, Halam, Mayıs 2005, 73/14.

GÜÇLÜ Faruk, Orda Bir Köy Var Uzakta Sanki Savaş Geçirmiş, Ekim 1998, 21/17.

GÜÇLÜ Faruk, Senin Aşkın Olmasa, Ekim/Kasım 2003, 57/10.

GÜÇLÜ Faruk, Sinema Şeridi Gibisin, Temmuz 2004, 64/6.

GÜÇLÜ Faruk, Unutulan Halkbilimi ve Halkbilimciler, Mayıs 1999, 28/9.

GÜÇLÜ Faruk, Yalova'nın Nasrettin Hoca'sı, Mustafa Taner, Temmuz 2004, 64/23.

GÜÇLÜ Faruk, Yozlaşan Gençlik mi Gelecek mi? , Şubat 1999, 25/19.

GÜÇLÜ Faruk, Zaman ve Umut, Temmuz 2003, 55/22.

GÜL Abdullah, Sonra, Ağustos/Eylül 2003 56/24.

GÜL Adnan, Tanık Sandalyesine Oturmak Vakti, Mayıs-Haziran 2001, 51/13.

GÜL F. Kadir, Haciz, Haziran 2007, 94/8.

GÜL F. Kadri, Dilek, Mayıs 2007, 93/11.

GÜL F. Kadri, Kömür Şans, Kasım 2006, 87/2.

GÜLDAL Bülent, Alt Kattan Görüntüler, Şubat 2000, 37/16.

GÜLEÇ Barış, Büyük Tehlikesin Sen Kadehteki Son Yudumdan Daha Çok, Kasım 1997, 10/13.

GÜLEÇ Barış, İtiraf, Mart 1997, 2/16.

GÜLEÇ Barış, Kalsın, Ağustos 1997 7/11.

GÜLEÇ Barış, Tüyo, Eylül 1997, 9/22.

GÜLEÇ Barış, Yenilgi, Ocak 1998, 12/22.

GÜLEÇ Tuğba, İçimdeki Hava, Aralık 1998, 23/13.

GÜLEL Halil, Her Şeye Rağmen Yaşamak Güzeldir, Nisan 2007, 92/16-17.

GÜLER Abdulkadir, Beritan Aşiretine Şiir, Haziran 2007, 94/5.

GÜLER Abdulkadir, Cemre Düşecek Sulara, Şubat 2007, 90/21.

GÜLER Abdulkadir, Gavur Köy'ün Boranını Okurken, Mayıs 2006, 82/19-20.

GÜLER Abdülkadir, Atatürk Güneşi, Aralık 2006, 88/12.

GÜLER Abdülkadir, Bekler Gelini Duvaklar, Kasım 2006, 87/11.

GÜLER Abdülkadir,Cahil,Ekim 2007,95/7-8.

GÜLER Abdülkadir, Eylül Sonrası, Ocak 2007, 89/14.

GÜLER Abdülkadir, Kör Etti Beni, Mart 2007, 91/12.

GÜLER Halil, Ellerinden Öperim Anne, Mart 2007, 91/17-18.

GÜLER Mehmet, Kitapsızlar, Ocak 2007, 89/13-14.

GÜLER Mehmet, Urla ve Cumalı Deyince, Mart 2006, 80/8-9.

GÜLER Samim, Sim'li Öğretmen, Mart-Nisan 2001, 50/8.

GÜLMEZ Filiz, Anılar Yorgunu, Ocak 2007, 89/11-12.

GÜLMEZ Filiz, Günün Sonunda, Mayıs 2007, 93/16-17.

GÜLMEZ Filiz, Neden, Okumayan Bir Toplumuz?, Haziran 2006, 83/20.

GÜLMEZ Filiz, Radyolu Günler, Kasım 2006, 87/19-20.

GÜLMEZ Filiz, Tablodaki Kadın, Haziran 2007, 94/4-5.

GÜLMEZ Filiz, Türkçem Benim Güzel Yurdum, Temmuz-Ağustos 2006, 84/11.

GÜLŞEN Lütfü, Anıları Kurşuna Dizmek, Kasım 2000, 46/20-22.

GÜLŞEN Lütfü, Dünyayı Kucaklamak, Ocak 1999, 24/20-21.

GÜLŞEN Lütfü, Mevlüt Kaplan'ın Şiir Kitabı

Üzerine, Şubat 1999, 25/18-19.

GÜLŞEN Lütfü, Mutluluk Güvercinleri, Mayıs 1999, 28/14-15.

GÜLŞEN Lütfü, Selam Olsun Atatürk'üme Kasım 1999, 34/29.

GÜLŞEN Lütfü, Türküler Bizi Söyler, Ağustos 1999, 31/21-22.

GÜLTAŞ Veysel, "Pir Sultan Abdal Destanı" Üzerine, Ekim 1998, 21/9-10.

GÜLTAŞ Veysel, 50. Sanat Yılında Düşün İnsanı, Araştırmacı Yazar Zeki Büyüktanır, Ağustos/Eylül 2001 56/14-15.

GÜLTAŞ Veysel, Bir Hitit Destanı Tigarimo, Kasım 1999, 34/19.

GÜLTAŞ Veysel, Cüce, Ocak 1998, 12/4.

GÜLTAŞ Veysel, Çocuklar ve Bir Resmin Düşündürdükleri, Haziran 1998, 17/20.

GÜLTAŞ Veysel, Delil, Ekim 1999, 33/24.

GÜLTAŞ Veysel, Dörtlükler, Şubat 1999, 25/24.

GÜLTAŞ Veysel, Hitit'in Oğlu, Mayıs 1999, 28/17.

GÜLTAŞ Veysel, Kendi Dilinden Veysel Gültaş, Ocak 2000, 36/3.

GÜLTAŞ Veysel, Kuşatılmış şiir Kentine Ağıt, Ocak 2000, 36/2.

GÜLTAŞ Veysel, Mehdi Halıcı, Ocak 2005, 70/10.

GÜLTAŞ Veysel, Meyhane, Mart 1999, 26/24.

GÜLTAŞ Veysel, Özgür Sanatı Savunmak..., Ocak 2000, 36/13.

GÜLTAŞ Veysel, Özgürlük Anıtı, Ağustos 1999, 31/11.

GÜLTAŞ Veysel, Roman Yaşamı Kavrama Biçimlerinden Biridir, Mart-Nisan'2000, 38-39/5-6.

GÜLTAŞ Veysel, Siyanür, Nisan 1998, 15/32.

GÜLTAŞ Veysel, Yedi Onda Dört, Temmuz 2000, 42/9.

GÜLTAŞ Veysel, Yeryüzü Hepimizin, Aralık 1998, 23/19.

GÜLVAN Deniz, İlk Aşkıma, Temmuz 1997, 6/13.

GÜMÜŞ Belgin, Rüyalar İçinden, Haziran 1997, 5/14.

GÜNAL E. Zeynep, Anna Ahmatova ve 1920-1925 Yılları, Mayıs 2005, 73/18-21.

GÜNAN Alaeddin, Bir Köy, Bir İhtiyar, Bir Melankoli, Ocak 2007, 89/8-10.

GÜNBAŞ Ahmet, "Mührü Bozulmamış Sevdalar"la Yaşamak! , Eylül 2000, 44/17-18.

GÜNBAŞ Ahmet, 100 Yaşına Erişmek, Mart 2008, 100/7.

GÜNBAŞ Ahmet, Arasta, Şubat 2006, 78/19.

GÜNBAŞ Ahmet, Fenersiz, Haziran 2000, 41/22.

GÜNBAŞ Ahmet, Giz, Temmuz 1999, 30/13.

GÜNBAŞ Ahmet, Kent Ölüsü, Kasım 2000, 46/12.

GÜNBAŞ Ahmet, Meyerhold Faciasını Anımsarken, Aralık 2003, 58/9-11.

GÜNBAŞ Ahmet, Nasreddin Hoca Gibi Ağlamak, Temmuz 2000, 42/21-22.

GÜNBAŞ Ahmet, Şiirimizde Neler Eksik?, Şubat 2000, 37/14-15.

GÜNBAŞ Ahmet, Tual, Şubat 1999, 25/6.

GÜNBAŞ Ahmet, Uzaklardan Bir Kitap : "Adada Bir Yıl" Ocak 2001, 48/11-12.

GÜNDEM Ali Uğur, Saat sana kaç var?, Ağustos 1997, 7/20.

GÜNDEM Ali Uğur, Mektupların Sonu (mu)?, Kasım 1997, 10/21.

GÜNDEM Ali Uğur, Sen Tatile Çıktın Şiir Tatile, Eylül 1997, 8/18.

GÜNDOĞDU N. Savaş, Ozan Yüreği, Ekim 2004, 66/14.

GÜNEL Burhan, Bir Düğün Gecesi, Ekim 20011, 101/3-8.

GÜNEL Burhan, Bir Sabah Serçelerle, Aralık 2007, 97/8-9.

GÜNEL Burhan, Cam Bilyeler, Mayıs 1998, 16/14.

GÜNEL Burhan, Cumhuriyetimizin Yetmiş Beşinci Yılında, Ekim 1998, 21/6.

GÜNEL Burhan, Çalı Edebiyat Dergisi Yüz Sayısına Ulaştı, Mart 2008, 100/21.

GÜNEL Burhan, Deniz Oradaydı, Ocak 2004, 59/4-5.

GÜNEL Burhan, Günce Gibi, Nisan 2003, 52/9-11.

GÜNEL Burhan, Günlerden, Temmuz 2004, 64/8.

GÜNEL Burhan, Küreselleşme Sürecinde Edebiyatın Durumu, Temmuz 1998, 18/15.

GÜNEL Burhan, Melek Hanım Göklerde, Kasım 2005, 75/16-22.

GÜNEL Burhan, Son Dönem Romanımızın Durumu, Mayıs-Haziran, 2004, 63/18-19.

GÜNEL Burhan, Yaratıcılık, Romancı ve Roman, Şubat 2006, 78/10-12.

GÜNEL Burhan, Yitik, Ekim 2005, 74/18-21.

GÜNEL Burhan, Yitik, Ocak 2005, 69/4-8.

GÜNER Samim, Çalı'ya Bir Mektup, Ekim 2005, 74/9.

GÜNER Samim, Dönence, Temmuz 2000, 42/7.

GÜNER Samim, Fotoğraf Sanatı Üzerine, Şubat 2000, 37/9.

GÜNER Samim, Kitap Fuar'ın Ardından, Haziran 2000, 41/7.

GÜNER Samim, Kültür, Sanat ve Güzellik, Eylül 2000, 44/15.

GÜNER Samim, Mezopotamya Bilgesi Mehdi Halıcı, Şubat 2004, 60/15.

GÜNEYLİ Abidin, Sel Oldu, Hüzün, Aralık 1997, 11/2.

GÜNYOL Vedat, Aydınlanma Devrimi ve Köy Enstitüleri Üzerine, Ocak 2001, 48/6.

GÜR Kazım, Dünden Bugüne, Temmuz 2000, 42/17.

GÜREL Halil, Unutulan Yürek, Şubat 2007, 90/6-7.

GÜRGÖZ Nusret, Nihavend Taksim, Ağustos 1999, 31/13.

GÜRGÖZ Nusret, Ömrüm Kitapların Yoldaşıdır, Aralık 1998, 23/2.

GÜVEN Metin, Şapka, Mayıs 1997, 4/2.

GÜZEL Abdülkadir, Tonguç'un Köy Öğretmeni Galip Candoğan, Nisan 1998, 15/19.

GÜZEL M. Altan, Ben Öğretmen, Mayıs-Haziran, 2004, 63/9.

GÜZEL M. Altan, Ben Öğretmenim, Aralık 2003, 58/22.

GÜZEL M. Altan, Bir Hayal, Ocak 2006, 77/24.

GÜZEL M. Altan, Bulut ve Irmak, Ocak 2004, 59/5.

GÜZEL M. Altan, Doğanın Dostluğu, Ağustos/Eylül 2003 56/11.

GÜZEL M. Altan, Doğanın Dostluğu, Ağustos-Eylül 2004, 65/21.

GÜZEL M. Altan, Ekim 2007, 95/10.

GÜZEL M. Altan, Gece Halısı, Ocak 2005, 69/9.

GÜZEL M. Altan, Güneşin Doğuşu, Haziran 2003, 54/15.

GÜZEL M. Altan, Özlem Çemberi, Mart 2005, 71/14.

GÜZEL M. Altan, Unutmuşum, Kasım 2005, 75/15.

GÜZEL M. Altan, Yalnızım, Nisan 2005, 72/2.

GÜZEL M. Altan, Yıldızım Nerde, Mayıs 2007, 93/5.

GÜZEL M. Altan, Yıldızların Altında, Şubat 2008, 99/4.

GÜZEL Mehmet Altan, Anadolu'mda, Eylül 2006, 85/2.

GÜZEL Mehmet Altan, Bir Hayal, Aralık 2006, 88/12.

GÜZEL Mehmet Altan, Demokrasi, Kasım 2006, 87/21.

GÜZEL Mehmet Altan, Mavi Perde, Ocak 2007, 89/14.

GÜZEL Mehmet Altan, Özledim Seni, Şubat 2007, 90/19.

GÜZEL Mehmet Altan, Sevmek, Mart 2008, 100/23.

GÜZEL Mehmet Atlan, Ocak 2008, 98/7.

GÜZELGÖZ Efe, Anlıyorum Elsa, Eylül 2000, 44/5.

GÜZELGÖZ Efe, Bergama 1. Şiir Dinletisi, Temmuz 2000, 42/15.

HACIHANEFİOĞLU Uğur, Biricik Çatlak, Ekim/Kasım 2003, 57/2.

HACIÖMEROĞLU Natık, O Yıllar Dile Gelse, Mayıs 2005, 73/11.

HAKKI Ruşen, "Mavi Turnalar Sunağı", Şubat 2006, 78/6.

HALICI Feyzi, Şehir ışıkları, Temmuz 2003, 55/3.

HALICI Kemal, Aşk Diye Bir şey, Nisan 1997, 3/2.

HALICI Mehdi, Antik Çağa Ait İki Anadolu Şiiri, Ocak 1998, 12/10-11.

HALICI Mehdi, Cesaretin Güzelliği, Nisan 1998, 15/26.

HALICI Mehdi, Değerli Yazar Zeki Oğuz ve Çalı Dergisi, Mart 2008, 100/16.

HALICI Mehdi, Dünler Ne Güzeldi Yarınlar Nasıl Olacak?, Temmuz 1997, 6/18.

HALICI Mehdi, Zeki Oğuz ve Anadolu Öykücülüğü, Eylül 1999, 32/12.

HAMAMCI R. Sami, Dördüncü Büyük Kurultay, Kasım 1997, 10/21.

HAMANCI Sami R., Anamurlu Bulutça, Nisan 1997, 3/5.

HAMEŞ Mehmet, Karanfilli Söz, Eylül 1997, 20/8.

HAMEŞ Mehmet, Yasemin'in Tablosu, Temmuz 1998, 18/17.

HASRET H. Ali, "Pop Müziğin Yükselişi veya Ocağına Düştüm Yavrum", Eylül 1997, 8/2.

HASRET H. Ali, Ateş ve Kilistra, Şubat 1997, 1/10-11.

HASRET H. Ali, Sevgiliye ve Gidişine Mektup, Ağustos 1997, 7/11.

HASRET H. Ali, Söz Bitmedi, Ocak 1998, 12/3-4.

HASRET H. Ali, Şiir ve Şair Üzerine Birkaç Söz, Nisan 1997, 3/8.

HATİPOGLU Ö. Faruk, Kareli Defter, Mart 1997, 2/8.

HATİPOĞLU Faruk Ö., Kolların Kanat Değil, Eylül 1997, 9/24.

HATİPOĞLU Ö. Faruk, Bilindik Bir Şey, Ocak 2000, 36/24.

HATİPOĞLU Ö. Faruk, Birazdan, Haziran 1999, 29/18.

HATİPOĞLU Ö. Faruk, Büyüyen Güzel, Ağustos 1997/16.

HATİPOĞLU Ö. Faruk, Düşlerim Var, Kasım 1997, 10/24.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Ağlayınca, Nisan 1998, 15/24.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Bölme, Nisan 2004, 62/8.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Dineceği Yok Aşkın, Ekim 2005, 74/2.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Dineceği Yok Aşkın, Ekim 2006, 86/11.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Eğer Oysan, Nisan 1999, 27/24.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Giden Yıllar, Ocak 2005, 70/22.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Kar Düştü, Kasım 1999, 34/25.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Kırka Doğru, Ocak 1998, 12/24.

HATİPOĞLU Ömer Faruk, Orman, Kasım 1998. 22/20.

HIZIROĞLU Aziz Kemal, Estetik ve Sanat

İlişkisi Üzerine, Mart 2007, 91/6-7.

HIZIROĞLU Aziz Kemal, Hababam Karanfil, Mart 2006, 80/21.

HIZIROĞLU Aziz Kemal, Yaz Güle Dokundukça, Kasım 2007, 96/14.

HIZIROĞLU Aziz Kemal, Yorgun İyilik, Haziran 2006, 83/9.

HIZIROĞLU Aziz Kemal, Yorgun İyilik, Ocak 2007, 89/10.

HİCRİ Misbah, Ne Zaman, Ocak 2006, 77/9.

HİLMİOĞLU Sevim, Nezih Meriç'le Söyleşi, Aralık 2004, 68/6-8.

HİLMİOĞLU Sevim, Nezihe Meriç'le Söyleşi, Kasım 2004, 67/16-19.

HUGHES Langston, Barış, Çev. Pınar Can, Aralık 1997, 11/8.

HUGTE L, Kutsal Işık, Çev. Serpil Can, Şubat 1997, 1/9.

IŞIK Ali, Höyük, Kasım 2007, 96/23.

IŞIK Ali, Konfad, Aralık 2004, 68/9.

İLBAŞ M. Hadi, Eller, Ağustos 2000, 43/6.

İLBAŞ M. Hadi, İçimdeki Fırtına, Mart-Nisan'2000, 38-39/20.

İLBAŞ M. Hadi, İsmail Gençtürk'ün Ardından, Mayıs-Haziran 2001, 51/18.

İLBAŞ M. Hadi, Paris'te İki Asyalı, Ağustos 1998, 19/20-21.

İLBAŞ M. Hadi, Yalnızlık, Nisan 1999, 27/9.

İLBAŞ M. Hamdi, Benim Türkülerim, Şubat 1999, 25/3.

İLBAŞ M. Hamdi, İntifada, Mayıs-Haziran 2001, 51/7.

İLHAN Atilla, Lilişan, Kasım 2005, 75/24.

İNANÇ Şaziye, Dostlarıma, Ocak 1998, 12/18.

İNCE Bayram, Necati Cumalı Sevgisiyle, Mart 2006, 80/7.

İŞLEK Ferhat, Anadolu, Yeniden Umut Oluyor, Ocak 2004, 59/15-16.

İŞLEK Ferhat, Bozkırlarda Sevgi Yeşildir, Ağustos/Eylül 2003 56/18-19.

İŞLEK Ferhat, Büyüktanır'ın Yapıtlarındaki Orta Ses: İnsan, Kasım 1999, 34/5.

İŞLEK Ferhat, İnsan Olmak ya da Madımak Çığlığı, Nisan 2007, 92/21.

İŞLEK Ferhat, Kent ve Sen -1-, Mart 2005, 71/20.

İŞLEK Ferhat, Nüktesiyle, Ocak 2005, 69/9.

İŞLEK Ferhat, Okulların İki Yüzü, Ekim 2004, 66/10-11.

İŞLEK Ferhat, Okumak Uygarlık, Ocak 2005, 70/9.

İŞLEK Ferhat, Öncesi ve Sonrası, Ocak 2005, 70/13.

İŞLEK Ferhat, Sim'im Coşkusunu Gizlemeyen Işıltıları, Mart-Nisan 2001, 50/7.

İŞLEK Ferhat, Şiirin Atlasından -2-, Kasım 2004, 67/11.

İŞLEK Ferhat, Tonguç Oğlu Galip Candoğan, Nisan 2004, 62/12-13.

İZGİLİ Mesut, Anla Biraz, Mayıs-Haziran, 2004, 63/11.

İZGİLİ Mesut, Dağılan Umutlar, Ağustos/Eylül 2003 56/10-11.

İZGİLLİ Mesut, Atatürk, "Gençliğe Hitabe" ve Dil, Şubat 19999, 25/12.

İZGÜ Muzaffer, Çırağım Yako, Ekim 2007, 95/4-5.

İZGÜ Muzaffer, Etli Bulgur, Nisan 2006, 81/9-10.

İZGÜ Muzaffer, Hanzade, Ağustos/Eylül 2003 56/4-5.

İZGÜ Muzaffer, Haşmet'in Teleskopu, Ağustos-Eylül 2004, 65/7-8.

İZGÜ Muzaffer, İlk Çıraklığım, Ocak 2005, 69/10-13.

İZGÜ Muzaffer, Sen Benim Kim Olduğumu Biliyor musun?, Ekim 2005, 74/4-5.

İZGÜ Muzaffer, Utanma Duygumu Yitirdim, Ocak 2004, 59/17-18.

JUREİDİNİ Rima, Amin Maalouf'la Söyleşi, Çev. Ahmet Gögeren, Ekim 1998, 21/20-21.

KABADAYI Müslüm, "Yatalak" Konuşuyor, Mart 2004, 61/4-5.

KABADAYI Müslüm, Edebiyatın İşlevi ve Edebiyatçının Sorumluluğu Üzerine, Temmuz 2004, 64/4-6.

KABADAYI Müslüm, Ömrümüz, Ocak 2004, 59/24.

KADRİ Alev, Yetim Diyardan Bir Çığlık, Ocak 2000, 36/20.

KAFKA Candan, Fransız Kafka, Çev. Faruk SUR, Ağustos 1997, 7/15.

KALKAN Ali, Atatürk ve Matematiksel Düşünüş, Ocak 2007, 89/15-16.

KALKAN Şaban.M, Balkanlar'da Türk Edebiyatı İzmir'de Edebiyat Sohbetleri, Mayıs-Haziran 2001, 51/19-21.

KANDEMİR Hüseyin, Valentin Rasputin'in Eserlerinde Manevi Problemler, Aralık 2006, 88/17-21.

KANDEMİR Naim, Geldiğimde Sana, Ekim 1998, 21/19.

KANKARCI Hasan, Kıyıda Boğulan Yazı, Nisan 2007, 92/18-19.

KANSU Ceyhun Atuf, Uyuyan Güzel Anneye, Mayıs 2007, 93/7-8.

KANTARCI Hasan, Bir Göl Hikayesi, Ocak 2008, 98/6-7.

KANTARCI Hasan, Erguvan Kokulu Şehir, Ekim 2007, 95/19.

KANTARCI Hasan, Huzur, Ocak 2007, 89/7.

KANTARCI Hasan, O Benim Anamdı İşte, Mart 2008, 100/42.

KANTARCI Hasan, Sizbizlerdenmisiniz, Şubat 2008, 99/10.

KANTARCI Hasan, Utansın Amerika, Şubat 2007, 90/19.

KANTERS Robert, Jean Cocteau ve Tiyatrorosu, Çev. Ahmet GÖGERCİN , Ekim 1999, 33/20-22.

KAPLAN Mevlüt, "Vatanımda Vatanımı Özledim", Aralık 2003, 58/19-20.

KAPLAN Mevlüt, AB Yolunda Eğitim İzlencemiz, Şubat 2008, 99/9-10.

KAPLAN Mevlüt, Badem Ağacı, Mart 2005, 71/14.

KAPLAN Mevlüt, Değişim Vurgunları, Ocak 1999, 24/10-11.

KAPLAN Mevlüt, Karacaoğlan, Mayıs-Haziran 2001, 51/3-6.

KAPLAN Mevlüt, Konya Çalı Dalya Dedi, Mart 2008, 100/6-7.

KAPLAN Mevlüt, Kurtarılan Aşklardı Onlar, Mart 2005, 71/4-5

KAPLAN Mevlüt, Küçük Evin Büyük Konuğu, Mart 2008, 100/32-33.

KAPLAN Mevlüt, Mevlâna, Haziran 2007, 94/7-8.

KAPLAN Mevlüt, Savaş ve Barış, Nisan 2007, 92/20.

KAPLAN Mevlüt, Tsunami, Ocak 2007, 89/16.

KAPLAN Mevlüt, Yalnız Mevsim, Eylül 2006, 85/19.

KAPLAN Mevlüt, Yalnız Mevsim, Haziran 2006, 83/12.

KARABIYIK A. Hakan, Yasak Aşk, Aralık 1999, 35/2.

KARADAĞ Ayşe, Dediği Sultan ve Beykonak, Ocak 2004, 59/10-11.

KARADAĞ Ayşe, Eğitimciler Kafilesinin Mağrur Neferi Veli Demiröz Ayrıcalığı, Mayıs-Haziran, 2004, 63/21-22.

KARADAĞ Ayşe, İrem Gelin ve Çığlıkları, Aralık 2003, 58/12.

KARADAĞ Eda, Kayısı ile Kavak Ağacı, Mayıs 2005, 73/12.

KARADAĞ Eşref, Av(cı), Aralık 2007, 97/7.

KARADAĞ Eşref, Haziran, Kasım 1998, 22/5.

KARADAĞ Eşref, Özeleştiri, Ocak 1999, 24/7.

KARADENİZ Fikret, Bu Aşkın Hesabı, Haziran 2000, 41/14.

KARADENİZ Fikret, Öykücü Ozan Dilber Saka Kendini ve Öyküsünü Anlatıyor, Ağustos 1999, 31/12-13.

KARADENİZ Fikret, Şair Kaan İnce'nin Ölüm Nedeni Üzerinde Bir İrdeleme, Mayıs 2000, 40/14-16.

KARAGÖZ Nesibe İlarslan, Düş Yağmuru, Eylül 2000, 44/24.

KARAGÖZ Nesibe İlarslan, Düzlüklerin En Güzeli, Mayıs 2000, 40/12.

KARAGÖZ Nesibe İlarslan, İda, Ocak 2000, 36/20.

KARAGÖZ Nesibe İlarslan, İzi Gülüşünün, Kasım 2000, 46/22.

KARAGÖZ Nesibe İlarslan, Mavi Çocuk, Haziran 2000, 41/4.

KARAGÖZ Nesibe İlarslan, Nisan Cumartesi 5. İzmir Kitap Fuarı, Haziran 2000, 41/8.

KARAGÖZ Nesibe. İ, Bilsen Başaran'ın Şiirleri, Mart-Nisan 2001, 50/7.

KARAĞÖZ Nesibe İlarslan, Mavi Islık, Mart-Nisan'2000, 38-39/22.

KARAKIŞ Şevket, Bahar Kaçıyor Genzimize, Ekim 20011, 101/19.

KARAKIŞ Şevket, Bir Göçebe Dal Oldum, Ocak 2005, 69/8.

KARAKIŞ Şevket, Giderdin, Mart 2004, 61/22.

KARAKIŞ Şevket, Özlem(im)e, Temmuz-Ağustos 2006, 84/7.

KARAKULAK Ahmet, Yanış, Ekim 2004, 66/20.

KARAKUŞ Hidayet, Sessiz Sedasız Bir Kültür Emekçisi, Mevlüt Kaplan, Ocak 2001, 48/9.

KARAKUŞ Şevket, Denizi Ku(du)rur İçimin, Kasım 2004, 67/15.

KARASÜLEYMANOĞLU Aydın, Mehlika Başer'in Şiir Kitapları, Aralık 2007, 97/22-23.

KARAŞAHİN Pınar, Kelle, Mart-Nisan 2001, 50/23.

KARATAŞ Atilla, Yaşamak Kavgası, Temmuz 1997, 6/17.

KARATAŞ Cumali, Çocukluğum, Eylül 1998, 20/23.

KARATAŞ Cumali, Ne zaman Seni Anımsasam, Mart 1998, 14/21.

KARATAŞ Cumali, Ziyaretçi, Kasım 1997, 10/14.

KARATAY Ata, Adanın Dişi Kedileri, Ocak 2006, 77/21.

KARATAY Ata, Başlıksız Şiir, Temmuz-Ağustos 2006, 84/2.

KARATAY Ata, Bilemiyorum, Nisan 2006, 81/10.

KARATAY Ata, Denizi Seven Ağaç, Mayıs 2000, 40/12.

KARATAY Ata, Mehdi Halıcı'ya - Altmış Yıllık Bir Dosta, Nisan 2005, 72/18.

KARATAY Ata, Sen Anadolusun, Kasım 1998, 22/16.

KARATAY Ata, Serzeniş, Şubat 1997, 13/14.

KARAYAKUPOĞLU Selahattin, Mevsim Güz, Şubat 1999, 25/10.

KARAYANIZ Umutcan, Sille Barajı, Mayıs 2007, 93/8.

KARPUZ Haşim, Bir Konya Sevdalısı: A. Sefa Odabaşı, Ağustos 1998, 19/6-7.

KARPUZ Haşim, Fotoğrafçı Abdullah Ektem'le Söyleşi, Ocak 1998, 12/5-8.

KARPUZ Haşim, Konya Köy Odaları / Zamana Yenik Düşen Bir Yapı Türü, Nisan 2003, 52/6.

KARPUZ Haşim, Makedonya'da Konyalı Yörükler, Mart 2005, 71/13-14.

KARPUZ Haşim, Vadideki Kültür Dünyası Sille, Kasım 2004, 67/12-13.

KATAJEW Valantin, Altın Çocuklar, Haziran 1999, 29/6.

KAVAK Tahsin, Göksu Türküsü Ekim 1999, 33/16.

KAVAK Tahsin, Miting Meydanı, Kasım 1998, 22/16.

KAVAK Tahsin, Saatler Yaşamayı, Gösteriyordu, Şubat 1999, 25/16.

KAVAK Tahsin, Sevmeyi Bilenlere, Nisan 2005, 72/10.

KAVAK Tahsin, Yağmur Tıpırtıları, Temmuz 1998, 18/14.

KAYA Gürsel, Bizim Sokak, Şubat 1999, 25/17.

KAYA Gürsel, Heybedeki Umut, Aralık 1998, 23/11-13.

KAYA Gürsel, Öyküye Adanmış Kimlik, Mayıs 1999, 28/6.

KAYA Gürsel, Prof. Dr. İlhan Başgöz ile Bir Kongrenin Ardından, Temmuz 1999, 30/19-20.

KAYA Ruken, Öğrenciyi Yok Sayan Ders Kitabı: Türkiye Cumhuriyeti İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük, Mayıs 2006, 82/16-17.

KAYACAN İsa, Budur "Türküler Geçiti"nden, Nisan 2007, 92/20.

KAYACAN İsa, Çukurovalı Aşıklar Antolojisi, Mayıs 2007, 93/9.

KAYGUSUZ Döndü, Gözlerinden Tanıdım Seni, Kasım 2000, 46/4.

KAYIKÇI Turan, Emmoğlu, Ekim/Kasım 2003, 57/22.

KAYIKÇI Turan, Hüzünlerini Gönder, Ocak 2005, 69/2.

KAYIKÇI Turan, İlkyaz, Şubat 2004, 60/24.

KAYIKÇI Turan, Köyümün Kadınları, Haziran 2003, 54/20.

KAYIKÇI Turan, Öfkesizce, Mayıs-Haziran, 2004, 63/7.

KAYIKÇI Turun, Dilbilgisi, Ekim 2004, 66/10.

KEÇİCİ Ayşe Değerli, Mevlâna Celaleddin'in Çağdaşı Olan Mutasavvıflar, Haziran 2007, 94/17-21.

KEÇİCİ Ayşe Değerli, Selçuklu Döneminde Konya'nın Fiziki Yapısına Kısa Bir Bakış, Şubat 2007, 90/20-21.

KENDİ A. Cenap, Kalemi ile Emek Verenler, Mart 1999, 26/3-4.

KESKİN Cengiz, Yağmur Damlası, Temmuz 1999, 30/7.

KESKİN G. Deniz, Işıklar, Ağustos 1998, 19/2.

KESKİN G. Deniz, Umudunu Üşütme Sakın, Ocak 1999, 24/6.

KESKİN Raşit, Aşk, Tek Hecede Susmaktır, Mayıs 2007, 93/8.

KESKİN Raşit, Eylül Gelmeden, Mayıs 1998, 16/20.

KETEN Muzaffer, Aktör, Aralık 1997, 11/19.

KETEN Muzaffer, Dalkavuk Ağzı, Eylül 1997, 8/15.

KETEN Muzaffer, Konu Darlığı, İnsan Benzerliği, Ekim 2000, 45/20-21.

KETEN Muzaffer, Korsan Yasası, Haziran 1998, 17/23.

KETEN Muzaffer, Noktalama, Mart 1998, 14/15.

KETEN Muzaffer, Röportaj, Eylül 1998, 20/18.

KETEN Muzaffer, Sol Bacak, Mayıs-Haziran 2001, 51/14-15.

KETEN Muzaffer, Şakrak Tazem, Ocak 2001, 48/18.

KETEN Muzaffer, Türkülerle Gelen, Temmuz 1997, 6/15.

KIBRIS İbrahim, Görülmemiş Er Mektubu, Mart 1999, 26/20.

KILIÇ Ülkü Neşe- Bilçe Ayşe Dürin, Toplumcu ve Çağdaş Eğitim Çınarı, Nisan 2004, 62/9-10.

KIR Güvercinim, Akademisyen, Mayıs 2007, 93/11.

KIRASLAN H. Ahmet, Şehir Işıkları, Ağustos/Eylül 2003 56/3.

KISA Sedat, Tek Eşkıya, Aralık 2003, 58/11.

KİZİROĞLU Ali, (Başlıksız), Mart 2006, 80/24.

KLEİST Von Heindich, İçkici ve Berlin'in Çanları, Çev. Ali Osman Öztürk Şubat 1999, 25/9.

KOCA Mehmet, Okuma Alışkanlığı, Eylül 2006, 85/15-16.

KOCABIYIK Esin, Haydi Gülümse, Mart 2006, 80/17.

KOCABIYIK Esin, Küçüğüm, Şubat 2007, 90/10.

KOCABIYIK Esin, Özgürlük Türküsü, Nisan 2006, 81/8.

KOCABIYIK Esin, Parmak İzlerimiz, Ocak 2007, 89/10.

KOCABIYIK Esin, Parmak İzleriniz, Mayıs 2006, 82/14.

KOCABIYIK Esin, Şaşı, Mart 2007, 91/10.

KOCADOGRU Yüksel, Veda, Eylül 1997, 8/9.

KOÇ Yılmaz, Bertolt Breceht'in İki Keuner Hikayesi'nin Düşündürdükleri, Mayıs 1998, 16/10-11.

KONFAD, Fotoğraf Işığını Kaybetti, Aralık 2004, 68/9.

KORKMAZ Ayşe, Hedere, Ekim 2006, 86/20.

KORKMAZGİL Azime, Bir Destan Okudum, Ağustos 2000, 43/17-18.

KOYUNCU Sevcan, Susma Sen Yaşat Beni, Ocak 2006, 77/22.

KÖMÜR Dilaver, Göçmen Kuşun Kanadı Kırık, Şubat 2006, 78/12.

KÖMÜR Dilaver, Sonbahar Kokulu Sevgili, Mart 2007, 91/22.

KÖMÜR Dilaver, Sonbahar Kokulu Sevgili, Ocak 2006, 77/12.

KÖMÜŞDOĞAN Himmet, Dayandın, Mart 1998, 14/17.

KÖSEOĞLU Ahmet, Alem Dönüyor, Ocak 2008, 98/20-21.

KÖSEOĞLU Ahmet, Bolvadin'in Kırkgözü, Haziran 2006, 83/6.

KÖYLÜ İdris, Kül ve Lir, Aralık 2000, 47/4.

KÖYLÜ İdris, "www Seni Arıyorum. Com" Ya da Sanal Dünyada Gerçek Bir Aşk(sızlık) Öyküsü, Ağustos 2000, 43/19.

KÖYLÜ İdris, Ay Batışı, Eylül 1998, 20/12.

KÖYLÜ İdris, Ay Batışı, Temmuz 1998, 18/18.

KÖYLÜ İdris, Bağır Beni, Kasım 1997, 10/4.

KÖYLÜ İdris, Çinçinli Çocuklar, Şubat 1998, 13/10.

KÖYLÜ İdris, Değinmeler -1- , Nisan 1999, 27/5.

KÖYLÜ İdris, Değinmeler -2-, Nisan 1999, 27/5.

KÖYLÜ İdris, Hasan Hüseyin'in Şiiri ya da Sanatsal Yaratış Sürecinde Sınıfsal Tavır, Mayıs 1999, 28/3.

KÖYLÜ İdris, Kopuş, Haziran 1999, 29/18.

KÖYLÜ İdris, Korsan Gülümsemesi, Ocak 1999, 24/12.

KÖYLÜ İdris, Onikilerin Vedası, Nisan 1998, 15/22.

KÖYLÜ İdris, Sahi Siz Kimdiniz, Şubat 2000, 37/24.

KÖYLÜ İdris, Sanat "Giz" mi? , Mayıs 1998, 16/21-22.

KÖYLÜ İdris, Yaşanan, Ekim 2000, 45/3.

KÖYLÜ İdris, Yorumsuz, Haziran 1999, 29/18.

KURT Seyhan, Tabela, Ağustos/Eylül 2003 56/13.

KURUCU Lokman, Kristal Kaos, Ekim 2005, 74/8.

KUŞ Ahmet, Akşamüstü Yine Hüzün, Ağustos 2000, 43/14.

KUŞ Ahmet, Bektaşi Dedikleri, Ocak 2005, 69/21.

KUŞ Ahmet, Bir Bozkır Çiçeği, Mart 2008, 100/22-23.

KUŞ Ahmet, Bir Fotoğraf Ustasının Ardından, Mart 2005, 71/12.

KUŞ Ahmet, Bir Yokoluşun Öyküsü, Haziran 1998, 17/3.

KUŞ Ahmet, Fotoğraf Sanatçısı Olarak Zeki Oğuz, Mart 1998, 14/11.

KUŞ Ahmet, İki Hayat Çek Usta, Mayıs-

Haziran, 2004, 63/20.

KUŞ Ahmet, Kendini Koruyan Şehir, Aralık 2007, 97/6-7.

KUŞ Ahmet, Konya Merkez Belediyelerinin Kültür ve Sanat Katkıları, Nisan 2003, 52/1314.

KUŞ Ahmet, Konya Sahipsiz Değildir.. , Kasım 1999, 34/24.

KUŞ Ahmet, Konya'da Kültür Sanat, Ekim 20011, 101/21-22.

KUŞ Ahmet, Meke Gölü'nde Bir Kış Günü, Mayıs 2003, 53/10.

KUŞ Ahmet, Muhlis Koner ve İki Tiyatro Eseri, Ağustos-Eylül 2004, 65/14.

KUŞ Ahmet, Naci İdil, Şubat 2000, 37/10.

KUŞ Ahmet, Sefa Odabaşı ve Geçmişten Günümüze Konya Kültürü, Ağustos 1999, 31/6-7.

KUŞ Ahmet, Selçuklu Hanlarına Bir Gezi, Kasım 2007, 96/13-14.

KUŞ Ahmet, Sille İzlenimleri, Temmuz 2003, 55/20.

KUŞ Ahmet, Sille ve Koruma Bilinci, Nisan 2006, 81/13-15.

KUŞ Ahmet, Stüdyo Fotoğrafçılığı ve Djital Teknoloji, Ekim 2006, 86/3-4.

KUŞ Ahmet, Yeşile Hasret Topraklar, Aralık 2006, 88/3.

KUTLU Emre, Ansızım, Eylül 1997, 9/31.

KUTLU Emre, Bilen, Temmuz 1997, 6/2.

KUTLU Emre, Bulutların Ardından, Şubat 1998, 13/20.

KUTLU Emre, Karşılıklı, Aralık 1997, 11/6.

KUVVET Mehmet, Barışa Özlem, Nisan 2005, 72/5.

KUVVET Mehmet, Bedelli Yolculuk, Ocak 2007, 89/17.

KUVVET Mehmet, Bedene Fırça, Şubat 2004, 60/22.

KUVVET Mehmet, Çakmak Ateşi, Mart 2008, 100/14.

KUVVET Mehmet, Çakmak Ateşi, Mayıs 2005, 73/17.

KUVVET Mehmet, Ekim/Kasım 2003, 57/23.

KUVVET Mehmet, Git Babana Sor, Ocak 2006, 77/8-9.

KUVVET Mehmet, Gurbet Kadir, Kasım 2005, 75/13.

KUVVET Mehmet, Her Şey Yerli Yerinde, Aralık 2006, 88/15.

KUVVET Mehmet, Kadınlar Kavalı, Haziran 2006, 83/19.

KUVVET Mehmet, Konya Denizi ve Yeşile Hasret Topraklar, Mart 2007, 91/2.

KUVVET Mehmet, Munzur'a Özlem, Temmuz 2004, 64/11.

KUVVET Mehmet, ÖSS (Seçenek Sehpası), Nisan 2007, 92/11.

KUVVET Mehmet, Peygamber!, Şubat 2008, 99/5-6.

KUVVET Mehmet, Renk Sarhoşu Gözlerim, Ekim 2004, 66/9.

KUVVET Mehmet, Sen, Şubat 2006, 78/5.

KUVVET Mehmet, Tahsillisin Al Bu Sözden Bir Şey, Mayıs 2006, 82/4.

KUVVET Mehmet, Umut, Eylül 2006, 85/6.

KUVVET Mehmet, Yangın Yürekli Anadolu, Temmuz-Ağustos 2006, 84/17.

KUVVET Mehmet, Yol, Ocak 2004, 59/11.

KUZGUN Hatice Oya, Afarozdan Kurtuluş Yok, Ocak 2006, 77/20-21.

KUZGUN Hatice Oya, Firdevs Hanım Masalı, Kasım 2006, 87/17-18.

KUZGUN Hatice Oya, Kambur İlyas, Haziran 2006, 83/16-17-18.

KUZGUN Hatice Oya, Mine, Aralık 2006, 88/4-6.

KUZGUN Hatice Oya, Ruhsuz Kleopatra, Haziran 2007, 94/6.

KUZGUN Hatice Oya, Size Gıpta Ediyorum, Nisan 2006, 81/16-17.

KUZGUN Hatice Oya, Su Yangını, Şubat 2007, 90/13-15.

KÜÇÜK ERDOĞAN Nevzat, Seviyorum Diye Yazdım, Şubat 1998, 13/13.

KÜÇÜKBEZİRCİ Seyit, Akdeniz Ateşi Kan Yangınları,"Şuh ve Serseri",Aralık 1999,35/11-12.

KÜÇÜKBEZİRCİ Seyit, Galip Candoğan; Kitapları ve Köy Enstitüleri, Nisan 1998, 15/14.

KÜÇÜKBEZİRCİ Seyit, İnsan Kalarak Kırk Yıl Gazetecilik, Mart 2007, 91/20.

KÜÇÜKBEZİRCİ Seyit, Konya İli Kültür Mirasını Araştırma ve İhya Vakfı Niçin Önemli, Haziran 1997, 5/3-4.

KÜÇÜKBEZİRCİ Seyit, Oğuz Tansel Emeğini Konya'ya Adamış Bir Aydın, Eylül 1997, 9/10-11.

KÜÇÜKBEZİRCİ Seyit, Sefa Odabaşı; Konya Bir "Kültür Türbedar"ı, Ağustos 1998, 19/8.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Osmanlı'nın Kuruluşu ve Yükselme Döneminde Devlet Adamı Profili, Haziran 2003, 54/11.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Safevi Tarikatı Türkiye'de Alevilikt'ir, Ocak 2008, 98/3-5.

KÜÇÜKERDOĞAN Nevzat, Bayram Sabahları, Eylül 1997, 8/15.

KÜÇÜKERDOĞAN Nevzat, Çekip Gideceğim, Haziran 1999, 29/24.

KÜÇÜKERDOĞAN Nevzat, Emekli Ali Rıza, Ağustos 1997 7/14.

KÜÇÜKERDOĞAN Nevzat, Geçmiş Zaman Mimozasına Mektuplar, Kasım 1997, 10/12.

KÜÇÜKERDOĞAN Nevzat, Hayatta En çok Babamı Sevdim, Temmuz 2000, 42/16.

KÜÇÜKERDOĞAN Nevzat, Saçlarımıza Karlar Yağıyordu, Mayıs 2000, 40/8.

KÜÇÜKERDOĞAN Nevzat, Yalçın'a Şiirler, Aralık 1998, 23/18.

KÜÇÜKSÜMBÜL Süleyman, Aydınlanmacı Aydın Veli Demiröz, Nisan 2004, 62/8.

KÜLEBİ Cahit, Hikâye, Temmuz 1997, 6/20.

LORAS G. Ahmet, Varaka-1, Aralık 2000, 47/10-13.

LORAS Ahmet G., Aynadaki Ben, Temmuz 2003, 55/4-5.

LORAS Ahmet G., Buluşma, Ekim 2000, 45/8-9.

LORAS Ahmet G., Çay, Şeker ve Sinek, Nisan 2006, 81/6-8.

LORAS Ahmet G., Çocuk, Mayıs 2003, 53/4-7.

LORAS Ahmet G., Değişme, Ekim 2007, 95/20-22.

LORAS Ahmet G., Fotoğraflar, Ocak 2001, 48/21-22.

LORAS Ahmet G., Gece Yarısı Konuğu, Ekim 2005, 74/10-12.

LORAS Ahmet G., Kasım Yağmuru, Ocak 2006, 77/10-12.

LORAS Ahmet G., Mutluluğun Peşinde, Eylül 2000, 44/20.

LORAS Ahmet G., Selenga, Nisan 2005, 72/11-12.

LORAS Ahmet G., Son Nokta, Haziran 2000, 41/9-11.

LORAS Ahmet G., Vakara-3, Mayıs-Haziran 2001, 51/8-12.

LORAS Ahmet G., Yolculuk, Nisan 2003, 52/16-18.

LORAS G. Ahmet, Karadut, Ağustos/Eylül 2003 56/20-22.

LORAS G. Ahmet, Killo ile Nep, Şubat 2004, 60/6-7.

LORAS G. Ahmet, Kuyruk, Ocak 2005, 70/19-21.

LORAS G. Ahmet, Mutluluk Odası, Kasım 2004, 67/9-11.

LORAS G. Ahmet, Varaka-2, Mart-Nisan 2001, 50/18-21.

LUNDKVİST Artur, Taş Kesen, Çev. Ata Karatay, Nisan 1999, 27/11.

MAKAL Mahmut, Arkadaşım Mevlüt Kaplan, Ocak 2001, 48/8.

MAKAL Mahmut, Galip Candoğan İçin.., Nisan 1998, 15/12.

MAKAL Mamut, Veli Demiröz'ün Görevi, Nisan 2004, 62/5.

MARTİ Jose, Şiirim, Çev. Yaşar Gönenç, Ağustos 1999, 31/2.

MATHEWS Esther, Ezgi, Çev. Baki Yiğit, Mart 2006, 80/17.

MENGİ Fadime-Çiçekçier Rahşan, Oğuz Tansel'in Çocuk Düğünlerinde Unutulmuş Geleneklerimiz, Kasım 2004, 67/21-22.

MERCAN Candan, (Başlıksız), Ağustos 2000, 43/22.

MERDANİ, Konya Saz Şairleri, Haziran 1997, 5/16.

MERDEM Yıldız T., Yaşamımı Renklendiren Çocuk Kalmış Yüreğimdi, Ocak 2007, 89/22.

MİLAN Betty, Nathalie Sarraute'la Görüşme, Nisan 1999, 27/19-20.

MİNH Ho Şi, Gül, Çev.Yaşar Güleç, Haziran 2000, 41/22.

MİNH Ho Şi, Savaş Şiiri, Çev.Yaşar Güleç, Haziran 2000, 41/22.

MOLA Döne, "Tahirle Zühre Meselesi" Üzerine, Eylül 1998, 20/3-4.

MUSLU Ahmet Zeki, Ayna, Şubat 2006, 78/6.

MUSLU Ahmet Zeki, Oyun, Nisan 2006, 81/6.

MUSTAFA Özcan, Sabahattin Ali'nin Hikâyelerinde Konya, Ekim 2004, 66/4-9.

MUSTUL Nihat, Aslında Ayşe Gelin Olacaktı Ama Gelin Ayşe Oldu, Temmuz-Ağustos 2006, 84/9-10.

MUSTUL Nihat, Cennete Gidiyorum 1, Aralık 2007, 97/11-13.

MUSTUL Nihat, Cennete Gidiyorum 2, Ocak 2008, 98/16-19.

MUSTUL Nihat, Cennete Gidiyorum, Şubat 2008, 99/20-22.

MUSTUL Nihat, Dikenlere Rağmen, Şubat 2006, 78/18-19.

MUSTUL Nihat, Festival, Ocak 2006, 77/4-6.

MUSTUL Nihat, Tamam, Nisan 2006, 81/11-12.

MUSTUL Nihat, Turp, Mart 2007, 91/16.

MÜLLER Herta, Çöpçüler, Çev. Mualla Öztürk, Ocak 1998, 12/22.

MÜLLER Herta, İş Günü, Çev. Mualla Öztürk, Mayıs 1998, 16/20.

NALÇACI Erdoğan, Cumhuriyetimizin 75. Yılı, Kasım 1998, 22/14-16.

NAS İrem,Aklına Esir,Kasım 2007,96/17-18.

NAS İrem, Çıt Çıt, Pıfıt Pıfıt, Mart 2008, 100/28-31.

NERUDA Pablo, Şafaklar İçin Barış, Çev. Yaşar GÖNENÇ, Kasım 1999, 34/29.

NESİN Ali, Evindeki Aziz Nesin, Ocak 1999, 24/3-6.

NESİN Aziz, Aziz Nesin'den Aziz Çöl'e, Mayıs 2000, 40/9.

NEVRUZ Menşur, Serzeniş, Şubat 1998, 13/14.

NİRUN M. Ata, Işığın Ötesi, Ocak 2000, 36/13.

ODABAŞI A. Sefa, Bozkırlı Âşık Mustafa, Ağustos 1998, 19/11.

ODABAŞI A. Sefa, Cumhuriyetin Onuncu Yıl Kutlamaları, Kasım 1998, 22/12-13.

ODABAŞI A. Sefa, Geçmişten Günümüze Konya Fotoğraf Amatörleri, Kasım 1997, 10/3.

ODABAŞI A. Sefa, Geçtiğimiz Yüzyılın Aydınlık Konyası, Nisan 2003, 52/5.

ODABAŞI A. Sefa, İbrahim Gündüz Bey'in "Konya Kültür Tarihi'ndeki Yeri, Mart-Nisan 2001, 50/15.

ODABAŞI A. Sefa, Konya Manileri, Mart 2004, 61/15-17.

ODABAŞI A. Sefa, Mart 1999, 26/9.

ODABAŞI Sefa,Taş Devri,Ağustos 1998, 19/6.

OGUZ Emine, Binbir Kilise ve Maden Şehri, Nisan 1997, 3/17-18.

OGUZ Emine, Şiir Çevirisi Üzerine Faruk Sur'la Bir Söyleşi, Şubat 1997, 1/12-13.

OGUZ Eşref, Eşref Ural ile Söyleyiş, Haziran 1997, 5/5-6.

OGUZ Zeki, Alıp Başımı Giderim, Haziran 1997, 5/10.

OGUZ Zeki, Kar Güzeli, Mayıs 1997, 4/911.

OGUZ Zeki, Mülteci, Mart 1997, 2/17-18.

OGUZ Zeki, Yaban Atları, Temmuz 1997, 6/5-7.

OĞUZ Cemal, Halk Hikayeleri, Şubat 2000, 37/7.

OĞUZ Cemal, Kişiye Özel, Eylül 1998, 20/19-20.

OĞUZ Cemal, Laos'lu, Mart 1998, 14/16-17.

OĞUZ Cemal, Mor İpek, Beyaz Eşarp, Haziran 1998, 17/21-22.

OĞUZ Cemal, Tebligat, Kasım 1997, 10/18.

OĞUZ Cemal, Tendürek-Van-Ankara, Haziran 1999, 29/16-17.

OĞUZ Selçuk, Göçle Gelen Yaşamın Adı: "Tutku" Romanı, Nisan 2007, 92/6-7.

OĞUZ Selçuk, Homeros'tan Günümüze Anadolu Destanları ve Bir Kültür Savaşımı Üzerine, Ekim/Kasım 2003, 57/19-20.

OĞUZ Şafak, Gönüldaşım Fakir Baykurt, Mart-Nisan'2000, 38-39/18-19.

OĞUZ Zeki, (Başlıksız), Ağustos/Eylül 2003 56/3.

OĞUZ Zeki, (Başlıksız), Aralık 1999, 35/24.

OĞUZ Zeki, (Başlıksız), Mayıs 2000, 40/24.

OĞUZ Zeki, (Başlıksız), Ocak 1998, 12/9.

OĞUZ Zeki,Al Kadife,Nisan 2005,72/6-7.

OĞUZ Zeki, Aladağlar, Ağustos 2000, 43/15-16.

OĞUZ Zeki,Armağan,Temmuz 2000,42/4-5.

OĞUZ Zeki, Bir Fotoğraf Ustası Ahmet Kuş, Mart-Nisan 2001, 50/13-14.

OĞUZ Zeki, Bir Modern Zaman Seyyahı, Şubat 2004, 60/10.

OĞUZ Zeki, Bir Sergi, Üç Kitap ve Bir Acı Haber, Ekim 2007, 95/3.

OĞUZ Zeki, Bozkırın Ortasında Bir Efsane Sanatçı: Kör Ahmet, Ocak 2001, 48/19-20.

OĞUZ Zeki, Cadım, Şubat 2000, 37/12-13.

OĞUZ Zeki, Çalı'dan, Mart 2008, 100/2.

OĞUZ Zeki, Çocuk, Kasım 1998, 22/6-7.

OĞUZ Zeki, Dağ Köylerinde Kadınlarımız, Mart 2005, 71/21-22.

OĞUZ Zeki, Doç. Dr. Mustafa Özcan'dan Konya Kültürüne Armağan Kitaplar, Aralık 2005, 76/21.

OĞUZ Zeki, Dolavlı Yılmaz Güney, Haziran 1998, 17/6-9.

OĞUZ Zeki, Florya'da Konya Düğün Yemeği ve Çalı Fotoğraf Gurubu Karma Sergisi, Temmuz 2003, 55/6-7.

OĞUZ Zeki, Gece Fotoğrafları, Aralık 1997, 11/8-11.

OĞUZ ZEKİ, Gece Kuşu, Şubat 1998, 13/15-16.

OĞUZ Zeki, Gezgin Yürek, Ocak 1999, 24/24.

OĞUZ Zeki, Gönülkıran, Nisan 1998, 15/23-24.

OĞUZ Zeki, Gösteri, Haziran 2000, 41/3.

OĞUZ Zeki, Halıcılar, Eylül 1998, 20/6-7.

OĞUZ Zeki, Hamza, Mart 1998, 14/7.

OĞUZ Zeki, Hayrat, Eylül 1999, 32/10-11.

OĞUZ Zeki, Hazan Mevsimi, Kasım 2007, 96/3.

OĞUZ Zeki, Hoş geldin Konya Devlet Tiyatrosu, Şubat 1998, 13/3.

OĞUZ Zeki, İçerde, Eylül 1997, 9/20-21.

OĞUZ Zeki, Kaçak, Şubat 1997, 1/7-8.

OĞUZ Zeki, Karacaoğlan Toroslar'ın Gönül Güneşi, Ağustos 1997, 7/18.

OĞUZ Zeki, Karacaoğlan'ın Şiirlerinde Cinsellik, Aralık 2004, 68/12.

OĞUZ Zeki, Karadağ'ın Eteklerinden, Haziran 2000, 41/17-19.

OĞUZ Zeki, Karadağlı Kader, Şubat 2006, 78/20-21.

OĞUZ Zeki,Kavga,Ekim 20011,101/13-14.

OĞUZ Zeki,Kimsesiz,Ekim 1998,21/11-13.

OĞUZ Zeki, Kitap Dünyası Selçuklu'dan Günümüze Konya'nın Sosyopolitik Yapısı, Mart 2004, 61/23.

OĞUZ Zeki, Konfad Yönetimine Zorunlu Bir Cevap, Kasım 2000, 46/3.

OĞUZ Zeki, Konya Çalı 100. Sayısında, Mart 2008, 100/19-20.

OĞUZ Zeki, Mehmet Ali Uz'dan Bir Kültür Hizmeti "Konya Kültürüne Hizmet Edenler", Aralık 2003, 58/14.

OĞUZ Zeki,Müslime, Eylül 2000, 44/7-8.

OĞUZ Zeki, O Yıllar dile Gelse, Mart 1998, 14/10.

OĞUZ Zeki, Selimeli Yusuf, Temmuz 2003, 55/16-19.

OĞUZ Zeki, Serseri, Eylül 1997, 8/7-9.

OĞUZ Zeki, Sille Fotoğraf Albümü, Mayıs-Haziran, 2004, 63/22.

OĞUZ Zeki, Şairin Serüveni ya da Yorgun Ümitler, Ağustos 1997 7/18.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Anam, Mart 2005, 71/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Atilla İlhan, Kasım 2005, 75/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Binlerce Yıllık Kaleleri Yaban Atları-Yaylacıları ile Volkanik Bir Kütle: Karacadağ, Eylül 2006, 85/3-4.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Bir Aydın, Fahri Tuna Bir Dergi, Irmak, Aralık 2005, 76/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Çukurovalı Aşıklar Üzerine Bir Antoloji, Kasım 2006, 87/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Değerli Bir Halk Ozanımız Sıdkı Baba, Mayıs 2007, 93/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Dergi Okurları, Mayıs 2006, 82/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Eğitimin Dede Ardıcı Zeki Büyüktanır, Ekim 2004, 66/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Eşref Ural, Temmuz 2004, 64/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Gezgin Ruhlu Ozanlar, Haziran 2006, 83/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Kadınlarımız, Nisan 2007, 92/3-4.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Konya Kitapları, Nisan 2006, 81/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Köylerimizin Halleri, Şubat 2006, 78/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Mehmet Önder, Aralık 2004, 68/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Miço, Mayıs-Haziran, 2004, 63/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Öğretmenim Mustafa Olgun, Mayıs 2005, 73/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Ömer F. Hatipoğlu, Ekim 2005, 74/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Remzi İnanç, Ocak 2005, 70/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Sapanca Şiir Akşamları, Temmuz-Ağustos 2006, 84/3-4.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Seyit Küçükbezirci, Ocak 2005, 69/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Urla'da Necati Cumalı Günleri, Mart 2006, 80/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Ünlü Halk Ozanlarımız Karacaoğlan ve Dadaloğlu'nun Dizelerinde Yörükler Yaylalar -1-, Şubat 2007, 90/3-4.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Ünlü Halk Ozanlarımız Karacaoğlan ve Dadaloğlu'nun Dizelerinde Yörükler Yaylalar (2), Mart 2007, 91//3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları Yalçın Dikilitaş, Kasım 2004, 67/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları, Behiye Öncü, Ağustos-Eylül 2004, 65/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları, Bir Gönül İnsanı Halk Ozanı Yazar İsmail Detseli, Ocak 2007, 89/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları, Mayıs 2003, 53/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları, Nevzat Küçükerdoğan, Haziran 2003, 54/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları, Nisan 2005, 72/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları, Vehbi Durmuş, Mart 2004, 61/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları: Ali Rıza Yeni, Nisan 2003, 52/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları: Hanefi Aytekin ve Kitabı "Tarihi Konya Rehberi", Aralık 2003, 58/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları: Köy Enstitülerinin Yetiştirdiği Bir Aydın Veli Demiröz, Nisan 2004, 62/3-5.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları: Mehdi Halıcı (Cemşid Bender), Şubat 2004, 60/3.

OĞUZ Zeki, Şehir Işıkları: Toroslarda Kartal Yuvası Gibi Bir Belde Bolay, Belde Emini Gazi Üner, Ocak 2004, 59/3-4.

OĞUZ Zeki, Şehir şıkları Belde Dergileri, Ocak 2006, 77/3.

OĞUZ Zeki, Şiirleri Öyküleriyle Dilber Saka, Mayıs 1998, 16/20.

OĞUZ Zeki, Uyan Çocuk, Ekim 1999, 33/7.

OĞUZ Zeki, Yoksulluk Üzerine Toroslardan Üç-Beş Kare, Nisan 2003, 52/21-22.

OĞUZ Zeki, Ziyaretçi, Aralık 1999, 35/8.

OH Eunkyung, Kore Tiyatrosu'na Toplu Bir Bakış, Aralık 2005, 76/5-7.

OKAY Adil, Ayla Denizin Seren Adı ve Temmuza Ağıt, Aralık 2005, 76/19-20.

OKAY Adil, Kış, Mart 2005, 71/8-9.

OKUMUŞOĞLU Ayşe, Anılarda Gezi, Kasım 1997, 10/15-16.

OKUR Süleyman, Galip Öğretmeni Anarken, Nisan 1998, 15/4.

OLGAR A. Uğur, Akşama Bir Film Varmış, Şubat 2007, 90/15.

OLGAR A. Uğur, Her Sevgili Yitiminde, Ocak 2007, 89/14.

OLGAR A. Uğur, Sıra, Ekim 2007, 95/22.

OLGAR A. Ulgur, Göksu'da Rafting Yapan Güller, Ekim 2006, 86/19.

ONARAN Mustafa Şerif, Gecelerde, Ekim 2006, 86/14.

ONUR GÜLBÜN, "Çocuklar" Şiiri ve Mutluluğa Özlem, Eylül 1997, 9/16.

ONUR Nezih, "Yorumlayabilirsiniz" Üzerine Kısa Bir Yorum, Eylül 1997, 9/14.

ORAN Halil, Mevlüt Kaplan ile Çocuk Yazım Üstüne Söyleşi, Ocak 2001, 48/13-14.

ORHAN E. Ayşe, (Başlıksız), Ocak 2008, 98/5.

ORHAN Mustafa, Ayhan'ın Kitapları, Ekim 2004, 66/15-16.

ORUÇ Etem, Acının Resmi, Eylül 2006, 85/20.

ORUÇ Etem, Akköylü Mahmut, Şubat 2007, 90/5.

ORUÇ Etem, Ateşi Ateşle Söndür, Aralık 2006, 88/2.

ORUÇ Etem, Hacı Süleyman, Haziran 2007, 94/9-10.

ORUÇ Etem, Kaz Mezarı, Nisan 2007, 92/14-15.

ORUÇ Etem, Kuva-yı Milliye'nin Aydın'da Doğuşu, Mayıs 2007, 93/15.

ORUÇ Etem, Sırdaş, Haziran 2006, 83/18-19.

ORUÇ Etem, Yuvaca'da Bir Gün, Kasım 2007, 96/19-20.

ORUÇ M. Akif, Varoluşsal Gece Midem Bulanıyor, Mayıs 2003, 53/11.

OWEN Wılfred, Ölmeye Yargılı Gençler İçin İlahi, Çev.Yaşar GÜNENÇ, Aralık 2000, 47/24.

OZANEMRE A., (5), Mayıs 2007, 93/2.

OZANEMRE A., (6), Haziran 2007, 94/2.

OZANEMRE A., (7), Kasım 2007, 96/2.

OZANEMRE A., (8), Aralık 2007, 97/9.

OZANEMRE A., (Başlıksız), Nisan 2007, 92/2.

OZANEMRE A., On Beş Yunus Koy'a Verdim Bu Kıyıdan, Aralık 2005, 76/2.

OZANEMRE A., On beş Yunus Koy'verdim Bu Kıyıdan, Şubat 2006, 78/2.

OZANEMRE A., On beş Yunus Koy'verdim Bu Kıyıya, Ocak 2006, 77/2.

OZANEMRE Ali, Bağışla Çiçekleri, Aralık 2004, 68/2.

OZANEMRE Ali, Bizi Bize Ver, Mayıs 2006, 82/10-12.

OZANEMRE Ali, Bozkırda Keklik Dalı, Mart 2008, 100/3-5.

OZANEMRE Ali, Çekilip Gitmeden Önce, Ocak 2008, 98/8-9.

OZANEMRE Ali, Fotoğrafta Yeri Boş, Ocak 2005, 69/13.

OZANEMRE Ali, Pusu (1), Haziran 2003, 54/16-18.

OZANEMRE Ali, Tükürük, Mayıs 2005, 73/4-6.

OZANEMRE Ali, Yalnızlık (2), Mart 2004, 61/17.

OZANEMRE Ali, Yalnızlık, Mart 2004, 61/5.

OZANEMRE Ali, Yalnızlık-4, Mayıs-Haziran, 2004, 63/2.

ÖGE Ali S., Biliyorum Bir Daha Olmayacak, Ocak 2008, 98/22.

ÖKSÜZ Ali Aybars, Yağmurlu Şehir, Şubat 2000, 37/8.

ÖKSÜZ Ali Ayhan, İki Kentin Öyküsü Yağmurlu Şehir-1-, Aralık 1999, 35/13.

ÖKSÜZOĞLU Emine, Kozmik Rüzgârların Anısı, Ağustos 1998, 19/21.

ÖLEZ Ş. Avni, Ş. Avni Ölez Şiir Ödülü, Aralık 2003, 58/20.

ÖNCÜ Necibe, Bal Kavanozu, Aralık 2005, 76/10.

ÖNCÜ Necibe, Japon Sanatı Üzerine Birkaç Söz, Ocak 2006, 77/7.

ÖNCÜ Necibe, Siyahlı Kadın, Eylül 2006, 85/14.

ÖNDER Fuat, İbrahim Sur'un Ardından, Mart 2007, 91/19.

ÖNDER Fuat, Mehmet Önder'den Parça Parça Anılar, Ekim 2006, 86/17-18.

ÖNDER Fuat, O İyi insan Galip Candoğan O Güzel Ata Binip Gitti, Haziran 1997, 5/2.

ÖNDER Fuat, Veli Demiröz'e Onur Töreni, Nisan 2004, 62/6-7.

ÖNDER Fuat, Yazarlar Kuşağı Oluşturan Köy Enstitüleri, Ekim 2007, 95/9-10.

ÖNEN Ahmet, Anla Be Dost, Mayıs 1997, 4/18.

ÖNGÖRE Bilge, Kar, Kestaneler ve Bir Şiir, Ekim 1999, 33/17-19.

ÖNGÖRE Bilge, Bir Yeni Yıl Armağanı, Ağustos 1998, 19/15-16.

ÖNGÖRE Bilge, Güneşi Gözlerinde Sallayan Çocuk, Temmuz 1999, 30/10-12.

ÖNGÖRE Bilgi, Resim, Mart 1998, 14/13-15.

ÖZBAŞ Fatma, Yağmurlarla Tanıştım Seni, Aralık 1999, 35/21.

ÖZBEY Meltem, Saksımdaki Karanfil, Ağustos 1999, 31/ 17.

ÖZCAN Bülent, Ben Giderim, Kasım 1997, 10/2.

ÖZCAN Bülent, Dörtlük, Ağustos 2000, 43/6.

ÖZCAN Bülent, Şiirin Rengi Şiir Reng, Temmuz 1998, 18/14.

Özcan Bülent, Yitik Sevdalar, Mayıs-Haziran 2001, 51/7.

ÖZCAN M., Konya Tiyatrosu, Ağustos/Eylül 2003 56/7-8.

ÖZCAN Mustafa, Atatürk ve Tiyatro, Kasım 2004, 67/4-8.

ÖZCAN Mustafa, Barika ve Konya'da Tiyatro, Şubat 2004, 60/4-5.

ÖZCAN Mustafa, Cahit Atay'ın Konya Yazıları, Ocak 2004, 59/12-14.

ÖZCAN Mustafa, Darülbedayi'in Konya Turnesi, Aralık 2003, 58/4-6.

ÖZCAN Mustafa, Ermenekli Rüştü'nün Gözüyle Müstecabizade İsmet, Temmuz 2004, 64/16-20.

ÖZCAN Mustafa, Halide Edip ve Konya, Aralık 2004, 68/18-21.

ÖZCAN Mustafa, Konya Halkevi'nin Çalışmaları, Mayıs-Haziran, 2004, 63/12-17.

ÖZCAN Mustafa, Konya Halkevinin Kuruluşu, Mart 2004, 61/18-22.

ÖZCAN Mustafa, Konya Kültür Derneği Tiyatrosu, Nisan 2005, 72/19-21.

ÖZCAN Mustafa, Konyalı Bazı Yazarlara Göre Hüseyin Rahmi Gürpınar, Ocak 2005, 70/4-8.

ÖZCAN Mustafa, Mevlâna'yı Anlatan Oyunlar, Mart 2005, 71/15-20.

ÖZCAN Mustafa, Nurullah Ataç'ın Bir Mektubu, Ekim/Kasım 2003, 57/4-5.

ÖZCAN Mustafa, Turan Oflazoğlu'nun Oyunlarında Mevlâna ve Mevlevilik, Ocak 2005, 69/16-20.

ÖZCAN Mustafa, Umran Nazif Yiğiter'in Yeni Meram'daki Hikayeleri, Ağustos-Eylül 2004, 65/9-13.

ÖZCAN Mustafa, Yıldönümlerinde Konya Halkevi, Nisan 2004, 62/18-22.

ÖZÇELİK Dilaver, Bir Dağ Masalı, Şubat 1999, 25/15.

ÖZDEMİR Yalın, Ona, Temmuz 1998, 18/10.

ÖZDEN Dunsun, Şiir Ulusal ve Evrenseldir, Nisan 2007, 92/12-13.

ÖZDEN Dursun, "Vaadedilmiş Topraklar", Şubat 2006, 78/13-14.

ÖZDEN Dursun, Ana-dolu, Haziran 2007, 94/11.

ÖZDEN Dursun, Bir Soykırım Öyküsü, Mayıs 2006, 82/5.

ÖZDEN Dursun, Bosna-Hersek Şiir-1, Kasım 1997, 10/14.

ÖZDEN Dursun, Bosna-Hersek Şiiri-2, Ocak 1998, 12/17.

ÖZDEN Dursun, Çalı Çiçeği 100 Yaşında, Mart 2008, 100/11-12.

ÖZDEN Dursun, Çanakkale Şehitlerinin Kemikleri Sızlıyor, Eylül 2006, 85/12-13.

ÖZDEN Dursun, Çankırı Güzellemesi, Kasım 2006, 87/24.

ÖZDEN Dursun, Deprem, Ekim 1999, 33/8.

ÖZDEN Dursun, Dudak İzi, Eylül 1997, 9/26.

ÖZDEN Dursun, Fakir Baykurt : "Allı Turna", Ocak 2000, 23.

ÖZDEN Dursun, Fidel Ağladı, Erdoğan Baysal'ın "Tutkusu", Haziran 2006, 83/13-14.

ÖZDEN Dursun, Kadın Kadına Aşk, Mart 2006, 80/22-23.

ÖZDEN Dursun, Mevlâna, Temmuz-Ağustos 2006, 84/10.

ÖZDEN Dursun, Şu "Çılgın" Medya, Ocak 2006, 77/15.

ÖZDEN Dursun, Tan Ağrısı, Ocak 2007, 89/7.

ÖZDEN Dursun, Tarihi Unutmak, Şubat 2008, 99/3-4.

ÖZDEN Dursun, Ünsüz Anılar, Nisan 1998, 15/31.

ÖZDEN Dursun, Yörükler, Ekim 2004, 66/21.

ÖZDEN Dursun, Zor ve Zorlu, Mart 2007, 91/8.

ÖZDEN Dursun-ER Funda, Yüreği Kanatlı Kuşların Diyarı: Kuşadası, Ekim/Kasım 2003, 57/6-8.

ÖZDİNGİŞ Vicdan, Baki'nin Bir Gazelinde Bahar ve İnsan, Mayıs-Haziran, 2004, 63/6-7.

ÖZDİNGİŞ Vicdan, Bir Şair Bir Eser Nedim Divanı, Ocak 2005, 70/11-13.

ÖZDİNGİŞ Vicdan, Bir Şair, Bir Eser Fuzuli, Aralık 2005, 76/13-16.

ÖZDİNGİŞ Vicdan, Bülbül ve Gül Mazmunu, Haziran 2007, 94/15-16.

ÖZDİNGİŞ Vicdan, Değerli Taşların Hayatımızdaki Yeri, Şubat 2004, 60/19-22.

ÖZDİNĞİŞ Vicdan, Pendname'de Deyimlerin Kullanışı, Ocak 2004, 59/19-20.

ÖZDİRGİŞ Vicdan, Güvahi ve Atasözleri, Nisan 2005, 72/13-14.

ÖZENER Ayhan, Festival Ardından.., Temmuz 2003, 55/8-9.

ÖZER Ahmet, Konya'da, Şair Oğuz Tansel'le, Aralık 1999, 35/9-10.

ÖZER Ahmet, Mevlüt Kaplan'ın Çok Yönlü Emeği, Ocak 2001, 48/5.

ÖZKAYA Orhan, Yükselen Öfke, Doğru Siyasal Stratejiyi Bulacaktır, Temmuz-Ağustos 2006, 84/5-6.

ÖZMERAL Ayten, Düğüm Atma Kar Sıcaklığına, Temmuz-Ağustos 2006, 84/22.

ÖZMERAL Ayten, Güldüşer İçimize, Mart 2007, 91/10.

ÖZMERAL Ayten, Halkın Yüreği Ekmek Sesi Güldür, Ocak 2007, 89/8.

ÖZMERAL Ayten, Kardelenim, Mart 2008, 100/41-42.

ÖZMERAL Ayten, Kopuk ve Yaşamaya Sevdalı, Ekim 2006, 86/19.

ÖZMERAL Ayten, Masmavinin Yolculuğu, Kasım 2007, 96/20.

ÖZSAYDAN Şemsettin, İçimizden Biri, Aralık 2004, 68/9.

ÖZSBAŞ Fatma, Yalınayak Sevda, Aralık 2000, 47/22.

ÖZTÜRK Ali Osman, "Bay B.'nin Başına Gelenler" Üzerine, Mayıs 1998, 16/13.

ÖZTÜRK Ali Osman, "Ben Seyit Küçükbezirci"... , Mart 1999, 26/5-7.

ÖZTÜRK Ali Osman, Alman Edebiyat'ında Sevgi, Hoşgörü ve İnsan Hakları, Haziran 1999, 29/3-5.

ÖZTÜRK Ali Osman, Bu kadar kötü olabilir mi insan?, Ağustos 1997, 7/3-5.

ÖZTÜRK Ali Osman, Marie Luise Kaschnitz'in Türkiye İzlenimleri (II), Ocak 1998, 12/14-15.

ÖZTÜRK Ali Osman, Oğuz Tansel'de Sevgi ve Hoşgörünün Sınırları, Mayıs-Haziran 2001, 51/16-17.

ÖZTÜRK Ali Osman, Oğuz Tansel'in Masal ve Şiirlerinde Mavinin Gizemi, Eylül 1997, 9/17-19.

ÖZTÜRK ALİ Osman, Tiyatrolar Brecht Oynamaktan Yorulmaz, Aralık 1997, 11/5-6.

ÖZTÜRK Ali Osman,Türkü Dostu Bir Konyalı: A. Sefa Odabaşı, Ağustos 1998, 19/9-10.

ÖZTÜRK Asım, Yine mi, Mayıs-Haziran 2001, 51/6.

ÖZTÜRK Çelebi, İflah Etmez Bu Yangın, Kasım 2006, 87/21.

ÖZTÜRK M. Ali, Bir Gidişin Öyküsü, Aralık 2003, 58/2.

ÖZTÜRK Özcan, Lalezar, Ağustos 1999, 31/9.

ÖZYAYCI Nesrin, Hoş geldin Uygarlık..!!, Temmuz 2004, 64/14-15.

ÖZYAYCI Nesrin, Yeni Yıl, Ocak 2005, 70/21.

ÖZYÖRÜKOĞLU Veli, "Ve" li Şiirler, Kasım 2000, 46/4.

ÖZYÖRÜKOĞLU Veli, Eskitti Albümleri Serseriliğim, Mayıs 2000, 40/16.

ÖZYURT Hamdi, Beni Evde Bekleyen Yok, Haziran 2000, 41/16.

ÖZYURT Hamdi, Bu Benim Son Ölümüm, Mart 1998, 14/9.

ÖZYURT Hamdi, Çeper, Aralık 1999, 35/13.

ÖZYURT Hamdi, Dilsiz Cemreler, Eylül 1999, 32/21.

ÖZYURT Hamdi, Gece Getirilen Kızı Sevdim, Mayıs 2000, 40/13.

ÖZYURT Hamdi, Gitmek Dipsiz Bir Kuyudur, Nisan, 27/6.

ÖZYURT Hamdi, İçimdeki Çıra Titriyor Soluğuyla, Temmuz 1998, 18/16.

ÖZYURT Hamdi, Mülteci Sevdalar, Eylül 1998, 20/24.

ÖZYURT Hamdi, Sanki Tek Sayfa Çizgi Romanı, Ocak 1998, 24/8-9.

ÖZYURT Hamdi, Senden Tekten Helal, Eylül 2000, 44/19-20.

ÖZYURT Hamdi, Sesleri Gül Tuhafı, Ağustos 1999, 31/14.

PAKSOY Abdülkadir, Zeki Büyüktanır'dan

Türkçe Tapınma, Kasım 1999, 34/16.

PARLAND Hennry, Petrol, Mayıs 1999, 28/15.

PEKÇOLAK Birsen, Baba İshak Destanı, Ağustos 2000, 43/16.

PEKÇOLAK Birsen, iyi ki Varsınız, Kasım 1999, 34/23.

PEKÇOLAK Birsen, Sen Ve Ben, Temmuz 2000, 42/7.

PEKÇOLAK Birsen, Ve Hüzün Yeniden, Kasım 1998, 22/9.

PEKÇOLAK Birsen, Yavrumun Yavrusu Merhaba, Ekim/Kasım 2003, 57/11.

PEKÇOLAK Ezgi, Ana Yüreği, Ocak 2005, 69/8.

PEKÇOLAK Ezgi, Genç Kalemler; Dostum, Temmuz 2003, 55/9.

PEKÇOLAK Ezgi, Işıklar, Eylül 2006, 85/16.

PERVAN F. Ayhan, Bit Pazarı, Mart 2004, 61/9.

PİRİNÇCİ Bülent, Konfad, Aralık 2004, 68/9.

POLAT Sedat, Vurmazlar mı Kuşları, Ekim 2004, 66/2.

POYRAZOĞLU O. Nuri, Bozkırın Ortasında, Ağustos 1998, 19/18-19.

RADDATZ F. J., "Duygularımdan Kurtulamam", Çev. Fatih Tepebaşı, Mayıs 1999, 28/18-20.

RADDATZ F. J., "İyimserlik İnsanlığın Afyonudur", Çev. Fatih Tepebaşılı, Ocak 1999, 24/13-16.

RADDATZ F. J., Beyaz Bir Zenci, Ekim 2000, 45/13-15.

RADDATZ J. Frizt, "Şiir Yazmak Ölümü Denemektir" Çev. Fatih Tepebaşlı, Temmuz 1999, 30/16-18.

RAN Nazım Hikmet, Yürümek, Ekim 2006, 86/22.

RAŞİT Mehmet, Kumandan Kale, Aralık 1997, 11/12-13.

RAYMAN Kasım, Metalı Şiir, Kasım 2005, 75/2.

RAYMAN Mehmet, Adımız, Şubat 2008, 99/22.

RAYMAN Mehmet, Akşam, Ocak 2005, 69/13.

RAYMAN Mehmet, Aluç Ağacı, Nisan 2004, 62/17.

RAYMAN Mehmet, Ayrık Otu, Mayıs 2005, 73/10.

RAYMAN Mehmet, Çukurbağ, Nisan 2007, 92/11.

RAYMAN Mehmet, Düğün, Kasım 2006, 87/2.

RAYMAN Mehmet, Kırık, Şubat 2007, 90/24.

RAYMAN Mehmet, Kısa, Haziran 2006, 83/22.

RAYMAN Mehmet, Kozalak, Ekim 2006, 86/12.

RAYMAN Mehmet, Kurşun Grisi, Temmuz 2003, 55/22.

RAYMAN Mehmet, Simsar, Mart 2005, 71/22

RAYMAN Mehmet, Tırtıl, Ekim 2007, 95/13.

RAYMAN Mehmet, Yara, Mayıs 2006, 82/20.

RİLL Bernd, Atatürk'ün Mirası, Çev. Ali Osman Öztürk, Kasım 1998, 22/10-11.

RİNSER Luise, "Bu Kadar Güvenlik, beni kışkırtmaya teşvik ediyor..." Luise Rinser'in Edebi Kişiliği ve Etkisi Üzerine, Çev. A. Osman Öztürk, Şubat 1998, 13/11-13.

RİNSER Luise, Günceler, Çev. Ali Osman Öztürk, Mart 1998, 14/5-6.

RYBALKA Michel, Sarte ve Flaubert, Çev. Ahmet Gögercin, Aralık 1998, 23/6-10.

RYTTER Henrik, Ah Düşünüyorum da, Çev. Ata Karatay, Haziran 1998, 17/10.

SAĞLAM Birgül, Adı Yar, Eylül 2000, 44/22.

SAĞLAM Birgül, İki Mektup, Aralık 1999, 35/19-20.

SAĞLAM Feyyaz, Balkanlar-Konya Tarihi, Kültürel, Edebi İlişkiler Üzerine Bazı Tespitler,

Mart 2008, 100/34-37.

SAĞLAM Feyyaz, Batı Trakya Türk Kültürü ve Edebiyatı'nda "Mevlâna" ve "Hoşgörü" ile İlgili Bazı Tespitler, Aralık 2007, 97/16-18.

SAKA Dilber, (Başlıksız), Haziran 1999, 29/17.

SAKA Dilber, "Benim Kimsem Olsana" ve Şenol Yazıcı, Mayıs 1999, 28/21.

SAKA Dilber,Ateşi Öptüm,Şubat 1998, 13/8.

SAKA Dilber, Bekleyiş, Ekim 1998, 21/16.

SAKA Dilber, Benim Canım... Sevgililer Günün Kutlu Olsun..., Mart 1999, 26/13-14.

SAKA Dilber, Sesin, Mart-Nisan'2000, 38-39/2.

SAKA Dilber, Sevgiyi, Dostluğu, Güzelliği, Fırçasının Ucuna Akıtan Bir Sanatçı.. Yurdanur Arıkan, Aralık 1998, 23/3.

SAKA Dilber, Sevmek, Mart 1998, 14/2.

SAKA Dilber, Sus... , Şubat 2000, 37/7.

SAKA Dilber, Tek Kişiliktir Yaşam ve Ölüm Tek Kişiliktir, Şubat 1999, 25/7-8.

SAKA Dilber, Ve Gezgin Yürek, Eylül 1999,32/9.

SAKA Dilber, Yüreğim Tonya'da Kaldı, Eylül 1999, 32/3-4.

SAKA Zekeriya, Beni Mustafa Uysal'ın Sesiyle Buluşturan Dilber,Mayıs 2000,40/17-18.

SAKA Zekeriya, Büyüme Küçüğüm, Ekim 1999, 33/19.

SAKA Zekeriya, Gece, Orman ve Kadın, Temmuz 2003, 55/10-11.

SAKA Zekeriya, Gündoğdu Sanımer Bir Şen Hüzündü Yüreğimizden Geçen, Ağustos/Eylül 2003 56/16-17.

SAKA Zekeriya, İrina, Nisan 2004, 62/15.

SAKA Zekeriya, Mart 2007, 91/21.

SAKA Zekeriya, Mülayim'in Son Pazarı, Mart 2004, 61/12-14.

SAKA Zekeriya, Tavaşı Ağardı, Kasım 2004, 67/20.

SAKA Zekeriya, Yılmak Yok, Ocak 2004, 59/16.

SAKA Zekeriya, Yokuşun Sonu, Şubat 2004, 60/16-18.

SAKA Zekeriyya, Ergen Çocuk, Temmuz 2000, 42/24.

SAKA Zekeriyya, Toplumu Kucaklamak, Mart 2008, 100/8.

SAKA Zekeriyya, Tut ki Çocuksun, Mart-Nisan 2000, 38-39/15.

SAKAOĞLU Saim, Eleştiri mi, İntikam Alma mı?, Mayıs 2007, 93/4-5.

SAKAOĞLU Saim, Üç Eşittir Dört Eder mi?, Haziran 2007, 94/13-14.

SAKİN Duygu, Çirkin Ördek Yavruları, Ekim 2007, 95/11-13.

SAKİN Duygu, Teneffüs, Aralık 2000, 47/22.

SAKİN Duygu, Uğur Amca, Temmuz 2000, 42/18.

SAKMAN M. Tahir, Hayata Gülmek, Mayıs 2003, 53/20.

SAKMAN M. Tahir, Kaşık Düşmanı Veyahut Bir Hayat Sunmak,Mart-Nisan 2001,50/16-17.

SAKMAN M. Tahir, Kırmızı Şapkalı Kurbağa, Haziran 2003, 54/28-29.

SAKMAN M., Yaşamak İstiyorum, Nisan 2003, 52/4.

SANDGREN Gustav, Gerçek, Çev. Ata Karatay, Şubat 1999, 25/6.

SARAY Ebuzer, (Başlıksız), Kasım 2000, 46/19.

SARI Halil, Desire, Ağustos 1997, 7/7.

SARI Halil, Kasımda Başka Şehirlerde, Mart 1997, 2/8.

SARI Halil, Kontes'te Aşk Şiiri, Nisan 1997, 3/6.

SARIHAN Zeki, Devrimci Cumhuriyet'in Öğretmeni Galip Candoğan, Nisan 1998, 15/20.

SARITAŞ Bayram, Acemi Şair, Ekim 1997, 9/2.

SARITAŞ Bayram, Bir Geziden Notlar,

Temmuz 1997, 6/11.

SARITAŞ Bayram, Ermeneğin Rengi, Eylül 1997, 8/10-11.

SARITAŞ Bayram, Pekmez, Aralık 1997, 11/18.

SARITAŞ Leyla, Ben Ebruyum, Eylül 2000, 44/16.

SAROVAN William, Chesapeake'e deniz yolculuğu, Çev. Nurten Açıkbaş, Ağustos 1997, 7/12-13.

SAROYAN William, Savaşın İlanı, Çev. Nurten Açıkbaş, Temmuz 1998, 18/7-9.

SAROYAN William, Uzak Gece, Çev. Nurten AÇIKBAŞ, Mart 1998, 14/22.

SAROYAN William, Uzak Gece, Çev. Nurten Açıkbaş, Eylül 1998, 20/11.

SAUNDERS James, Duvarın Ötesinde, Ocak 2004, 59/6-9.

SAY Yasemin, Genç Kalemlerden; Çok Şey mi İstiyorum?, Temmuz 2003, 55/23.

SAYHAN Osman, (Başlıksız), Temmuz-Ağustos 2006, 84/14.

SAYIN Hidayet, Geceden Karayı İstedim, Ocak 2006, 77/21.

SELVİ Sezgin, Felsefe Güzü, Şubat 2006, 78/19.

SEMİZ Yaşar, Atatürk'ün Sosyo Kültürel Görüşleri, Şubat 1997, 1/3-5.

SESİN, Mart-Nisan'2000, 38-39/9.(YAZARSIZ)

SEVGİ Ahmet, Bağdat'ın Kaderi, Mayıs 2003, 53/20.

SEVGİ Ahmet, Köroğlu'nu Dövüp Namına Haraç Vermek, Haziran 2003, 54/26.

SEYİRCİ Musa, Ozan Yunus Yaşar Üzerine, Aralık 1999, 35/6.

SEZEN Saim, Cinali (Cınalı), Mart 2006, 80/18-19.

SEZEN Saim, Kütük, Mart 1999, 26/17-19.

SİRKECİ Bülent, Hoş Geldin Çalı, Ekim 20011, 101/2.

SİVİLOĞLU Osman, Cumhuriyet'imizin Nitelikleri Nedir? Ne Değildir? Kasım 1998, 22/3-4.

SİVİLOĞLU Osman, Hz. Mevlana'nın Evrenselliği, Aralık 2000, 47/3.

SONSEL N. Gökhan, Sen Yoktun, Ekim/Kasım 2003, 57/8.

SOYKAN Oğuzhan, İkimizi de Aşar O Aykırı Kadın, Ocak 2008, 98/15.

SOYKAN Oğuzhan, Kendine Dönüş, Şubat 2008, 99/2.

SOYTÜRK İlhan, Umudu Yaşamak Zor, Ağustos-Eylül 2004, 65/15-17.

SUBAŞI Hüseyin, Yelkovan, Mayıs 2000, 40/8.

SUBAŞI Hüseyin, Çağrı, Temmuz 1999, 30/2.

SUBAŞI Hüseyin, Değişim, Temmuz 1999, 30/2.

SUBAŞI Hüseyin, Denize Karşı, Mayıs 2000, 40/8.

SUBAŞI Hüseyin, Geçişler, Ekim 2000, 45/9.

SUR Faruk, Hocam Oğuz Tansel, Eylül 1997, 9/4.

SUR Faruk, Sanat Ne İçindir, Temmuz 1998, 18/17.

SUR Haydar, İç Savaş, Şubat 1998, 13/8.

SUR Haydar, Kırmızı Şarkı, Ekim 1997, 9/2.

SUR Haydar, Unuttum, Eylül 1997, 8/2.

SUR Reyhan, (Başlıksız), Eylül 1997, 8/20.

SUR Reyhan, Bir Kitap Bin Yaşam, Şubat 2008, 99/11-12.

SURURİ, Konya Saz Şairleri, Mart 1997, 2/13.

SÜRSAL Hakan, Devinim, Şubat 2008, 99/4.

SÜRSAL Hakan, Islak Resim, Aralık 2005, 76/24.

SÜRSAL Hakan, Kendine Hasret, Ekim 2006, 86/19.

ŞAHAN Halil, Düş, Eylül 2000, 44/22.

ŞAHAN Halil, İzmir Kaçkını Bir Yazar Zeki Büyüktanır, Kasım 1999, 34/8.

ŞAHİN Altuğ, Gerçeğin Çölüne Hoş geldiniz... "Matrix Reloaded"..., Haziran 2003, 54/24.

ŞAHİN Esra, Dedemin Pili, Temmuz 2000, 42/18.

ŞAHİN Mehmet, "Eylülün Kızgın Soluğu" "Canevimde Mor Isırgan",Ekim 1999,33/12-13.

ŞAHİN Mehmet, Aslı Orman, Aralık 1999, 35/17-18.

ŞAHİN Mehmet, Fakir Baykurt Coşkusu... Mayıs 2000. 40/18.

ŞAHİN Mehmet, Gazeteci, Mart 1999, 26/8.

ŞAHİN Mehmet, İmecelerin Ölümü, Nisan 1999, 27/8.

Şair Çev. Yaşar GÜNENÇ, Ocak 2001, 48/23.

ŞANAL Abdullah, Halüsinasyon, Şubat 2000, 37/5.

ŞANAL Abdullah, Hüznünde Kuşlar, Mart-Nisan'2000, 38-39/24.

ŞANAL Abdullah, Kara Balıkçıl İle Yampiri Yengeç, Kasım 2000, 46/18.

ŞANAL Abdullah, Kitap Benim Krallığım, Haziran 2000, 41/5-6.

ŞANAL Abdullah, Şair Yunus Yaşar'la Söyleşi, Ağustos 1999, 31/15-17.

ŞANAL Abdullah, Şair Yunus Yaşar'la Söyleyiş, Nisan 1997, 3/3-5.

ŞANAL Abdullah, Yaşamak ve Ölmek, Mayıs 2000, 40/19.

ŞAYLIĞ Ali, Tayfun Talipoğlu İle Söyleşi "Bu Bir Yaşam Biçimidir...", Mayıs 2007, 93/18-19.

ŞEKERCİ A. Fuat, Ah Ömrüm, Ekim/Kasım 2003, 57/23.

ŞEKERCİ A. Fuat, Sevgi ve Kardeşlik, Şubat 2004, 60/2.

ŞENDOĞAN Nazire Müge, (Başlıksız), Temmuz 1999, 30/22.

ŞENER Halis, Duvardaki Gözler, Mayıs-Haziran, 2004, 63/10-11.

ŞENER Halis,Tamara,Şubat 2004,60/13-14.

ŞENGÖZ Seçil, Güneş Balçıkla Sıvanmaz, Haziran 2000, 41/21.

ŞEVKİ Abdullah, Ahmet Haşim'in Bilinmeyen Evliliği, Temmuz-Ağustos 2006, 84/7-8.

ŞEVKİ Abdullah, Ay Bekçisi, Ocak 2007, 89/21.

ŞEYHOĞLU Recai, Bir İstanbul Masalı, Mayıs 2005, 73/7-10.

ŞEYHOĞLU Recai, Köylerde Rönesans Rasime-Recai Şeyhoğlu Kütüphaneleri, Haziran 2006, 83/10-12.

ŞİRİN İsmihan, Aydınlanma Devrimi ve Köy Enstitüleri, Nisan 2004, 62/11.

ŞİRİN İsmihan, Çalıştığımız Yıllar Gelirdi Masaya, Ocak 2007, 89/18-19.

ŞİRİN İsmihan, Denizi Tanıtan Mekan, Ekim 2005, 74/6-8.

ŞİRİN İsmihan, Gözlerim Yorgun, Mayıs 2005, 73/14.

ŞİRİN İsmihan, Güle Güle, Temmuz 2003, 55/22.

ŞİRİN İsmihan, Hüyük'ten Yemen'e, Nisan 2007, 92/8-9.

ŞİRİN İsmihan, İklimim Ben, Ocak 2004, 59/5.

ŞİRİN İsmihan, Karanlık Köyde Işık Saçacağım, Temmuz-Ağustos 2006, 84/21.

ŞİRİN İsmihan, Şimdi Mi?, Aralık 2006, 88/12.

ŞİRİN İsmihan, Zaman Bir Rüya, Şubat 2008, 99/15.

TAGORE Rabındranath, Çağrı, Çev. Yaşar Gönen, Haziran 1999, 29/14.

TALAY M. İstemihan, Kültür Bakanlığı Yayınları Arasında Çıkan Mevlüt Kaplan'ın "Kınalı Güvercin" Adlı Romanına Kültür Bakanı İstemihal Talay'ın Yazdığı Önsöz, Ocak 2001, 48/4.

TALİPOĞLU Tayfun, Güle Bezenmiş Acılar, Aralık 1999, 35/5.

TANER Nuri, Ey Yüzüm, Mart 2007, 91/2.

TANRIVERDİ Ercan, "Büyüklerimiz Der ki...", Kasım 2006, 87/12-13.

TANRIVERDİ Ercan, Le Can, Mayıs 2007, 93/22.

TANSEL Oğuz, Blaues Tal, Eylül 1997, 9/13.

TANSEL Oğuz, Çocuklar, Eylül 1997, 9/15.

TANSEL Oğuz, Die Tauben, Eylül 1997, 9/13.

TANSEL Oğuz, ELOĞLU Metin, Dünya Evi, Eylül 1997, 9/11.

TANSEL Oğuz, Günler, Eylül 1997, 9/8.

TANSEL Oğuz, Karanlığı Ağartmak, Eylül 1997, 9/13.

TANSEL Oğuz, Konuşan Balıkla Yalnız Kız, Eylül 1997, 9/6-8.

TANSEL Oğuz, Masal Dünyası, Eylül 1997, 9/15.

TANSEL Oğuz, Saat On Bir, Eylül 1997, 9,4.

TANSEL Oğuz, Yaşantıma Karışan Halk Masalları, Eylül 1997, 9/5.

TAŞ Ali, "1980-1990 Türk Romanı Üzerine Eleştiriler", Temmuz 1999, 30/3-6.

TAŞ Ali, "Aşklar Yaşatır Aydınlığı", Eylül 1998, 20/15-16.

TAŞ Ali, Köy Enstitüleri ve Hasan Ali Yücel, Nisan 1999, 27/10.

TAŞ Ali, Mevlüt Kaplan Edebiyat Ödülü Üstüne, Ocak 2001, 48/4.

TAŞ Ali, Mevlüt Kaplan Kimdir?, Ocak 2001, 48/3.

TAŞAN Berin, Bir Eğitim Emekçisi Mevlüt Kaplan, Ocak 2001, 48/6.

TAŞAN Berin, Veysel Gültaş, Mührü Bozulmamış Sevdalar, Mart-Nisan'2000, 38-39/8.

TAŞDEMİR Dursun, Yaban Armudu, Mayıs 2006, 82/18.

TAŞKAFA Müeccel, Babam'a, Nisan 1998, 15/21.

TAŞKAFA Necip, Bir Dörtleme, Mart 2004, 61/5.

TEKELİ Fatma, Babam, Seyit Küçükbezirci, Mart 1999, 26/12.

TEPEBAŞILI Fatih, "Köpek Balıkları İnsan Olamaz", Mayıs 1998, 16/7-9.

TIĞLI Erhan, Adam Olmak, Şubat 2008, 99/23.

TOKDEMİR Aslıhan, Bertolt Brecht ve Üç Kuruşluk Opera Üzerine,Aralık 1997,11/16-17.

TOKDEMİR Aslıhan, Brectht'in "Der Schneider von Ulm" İsimli Şiirin Yabancı Dil Derslerinde İşlenişe Bir Bakış, Şubat 1998, 13/5-7.

TOLU Ahmet, Dil Perişan, Mayıs 2006, 82/15.

TOLU Ahmet, Uyanış, Ağustos-Eylül 2004, 65/23.

TOLU Ahmet, Uyanış, Kasım 2004, 67/14.

TOLU Ahmet, Yalnızlığın Akşamı, Mayıs 2005, 73/16.

TOP Bülent, Ben Ardından Gelirim, Ocak 2006, 77/12.

TOPÇU Alaeddin, Kopkoyu bir Yalnızlıkta, Mayıs 1997, 4/20.

TOPÇU Mustafa, Bir Yabancı, Eylül 2006, 85/5-6.

TOPÇU Mustafa, Bir Yolculuk Anısı, Mayıs 2006, 82/6-7.

TOPÇU Mustafa, Mektup, Ekim 2007, 95/18.

TOPÇU Nilüfer, Kopuk Şiir, Haziran 1998, 17/19.

TOPÇU Nilüfer, Yasin'e, Haziran 1997, 5/2.

TOSUNBAŞ Cemil, İçimdesin, Şubat 2007, 90/2.

TOSUNBAŞ Cemil, Umarım, Aralık 2006, 88/24.

TUĞRUL Çakar, Nedir Ki Yirmi beş Yıl Dediğin, Haziran 2003, 54/58.

TUNA Fahri Arif, Adapazarı; Gönlümüzün Başkenti, Mayıs 2000, 40/20-21.

TUNA Fahri, "Türkü Baba" Unvanlı Sanatçı Neşet Ertaş; "Türküler Yalan Söylemez", Mart 2006, 80/20-21.

TUNA Fahri, Hilmi Yavuz; Güldün Büyük Usta, Kasım 2006, 87/16.

TUNA Fahri, Irmak Dergisi'nin Varoluş Öyküsü, Nisan 2006, 81/18-20.

TUNCAY Erkan, Bir Anı İzleği, Temmuz 1997, 6/16.

TUNCAY Erkan, Deniz Çocukları, Eylül 1997, 8/16-17.

TUNCAY Erkan, Geçmişin Saklı Yüzü, Şubat 1999, 25/13.

TUNCAY Erkan, Göçebe, 1997, 10/5-6.

TUNCAY Erkan, Güvercinler, Eylül 1998, 20/13-14.

TUNCAY Erkan, İçinizdeki Deniz, Temmuz 1998, 18/3.

TUNCAY Erkan, Kentin Karanlıkta Kalan Yüzleri, Eylül 2000, 44/21.

TUNCAY Erkan, Omletli Yaşam, Mayıs 2005, 73/17.

TUNCAY Erkan, Reklama Analitik Bir Bakış, Mayıs 1997, 4/17.

TUNCAY Erkan, Yolcu, Nisan 1997, 3/7.

TUNCEL Mustafa, "Aşkları da Yakarlarsa Bir Gün" Üzerine Naif Bir Okurun Değerlendirmesi, Aralık 1999, 35/5.

TUNCER Ahmet Yılmaz, Garipseme, Kasım 2007, 96/16.

TUNCER Bilge Firdevs, Son Yazın Yalnızlığını Karşılarken, Mayıs 1997, 4/6.

TUNCUY Erkan, Alın Teri, Mayıs 2006, 82/8.

TURAN İnayet, Gelin, Ağustos-Eylül 2004, 65/21.

TURAN Metin, Bir masal ustası Oğuz Tansel, Ekim 1997, 9/3.

TURAN Ömer, Aşk Açmazında Kutsanmış Senfoni, Mart 2007, 91/15.

TURAN Ömer, Gidersen.. Bocalarım Çünkü, Nisan 2007, 92/2.

TURAN Ömer, Gidersen... Bocalarım Çünkü, Ocak 2007, 89/2.

TURAN Ömer, Şükran'la Yeniden Fasıl, Şubat 2007, 90/15.

TURAN Ramazan, Bilimsel Laik Ve Demokratik Eğitim, Kasım 2000, 46/13-15.

TURAN Ramazan, Dil Ve Kültürün İnsan Yaşamındaki Önemi, Ağustos 2000, 43/20-22.

TURAN Ramazan, Globalizm Adına Kültür Emperyalizmi ya da Savaş Kültürü, Ağustos 1999, 31/3-4.

TURAN Ramazan, Kültürleşmek, Nisan 2005, 72/9-10.

TURAN Ramazan, Okumanın Yaşamsal Önemi, Şubat 2000, 37/3-4.

TURAN Ramazan, Sanat ve Yaratıcılık, Temmuz 2004, 64/9-11.

TURAN Ramazan, Yaşayan Tarihsel Süreçte Ülke Sorunlarına Eğitimci Bir Yaklaşım, Nisan 1999, 27/17-18.

TURAN Zübeyde .S, Takvimlere Düşürdü Beni Zaman, Ekim 2000, 45/17.

TURAN Zübeyde Seven, "Acemi Şair" Aralık 2004, 68/4-5.

TURAN Zübeyde Seven, Anadolu Masalları, Aralık 2003, 58/21-22.

TURAN Zübeyde Seven, Ateşin Kuşattığı Aşk, Ekim 2004, 66/24.

TURAN Zübeyde Seven, Bilge Öğretmen, Ocak 2001, 48/24.

TURAN Zübeyde Seven, Düş Salıncağı, Haziran 2006, 83/14.

TURAN Zübeyde Seven, Düşadam, Mart 2006, 80/9.

TURAN Zübeyde Seven, Güzelliklerden Merhaba, Haziran 2003, 54/9-10.

TURAN Zübeyde Seven, İliş Söz Sıcağıma, Temmuz 2004, 64/15.

TURAN Zübeyde Seven, Kadın, Nisan 2005, 72/24.

TURAN Zübeyde Seven, Ocak 2006, 77/9.

TURAN Zübeyde Seven, Saydım, Aralık 1999, 35/7.

TURAN Zübeyde Seven, Yaralı Zaman, Mart 2005, 71/9.

TURAN Zübeyde Seven, Yaşama Kıyı Ördü Ustam, Ocak 2007, 89/5.

TÜKERDEM Yıldız, Gelecek Avuçlarında Olmalı Çocuk, Eylül 2006, 85/21-22.

TÜMERDEM Yıldız, Anadolu Notları, Haziran 2006, 83/9.

TÜMERDEM Yıldız, Anadolu Topraklarının Kutsal Kadınları, Nisan 2006, 81/21.

TÜMERDEM Yıldız, Anılar Kahvesi, Ocak 2005, 69/9.

TÜMERDEM Yıldız, Anılarda Kal, Kasım 2005, 75/5.

TÜMERDEM Yıldız, Ayrımsız Yaşamlara Selam Olsun 8 Mart Dünya Kadınlar Gününde Kadınlarımız, Mart 2005, 71/6-7.

TÜMERDEM Yıldız, Ben Buyum İşte, Mayıs 2006, 82/9.

TÜMERDEM Yıldız, Biziz Bu Toprağın Kadınları, Nisan 2007, 92/9.

TÜMERDEM Yıldız, Herkese İnat, Aralık 2006, 88/11.

TÜMERDEM Yıldız, Kar Çiçeği-Kardelenler, Kasım 2007, 96/11.

TÜMERDEM Yıldız, Rodos'ta Akşam, Şubat 2006, 78/22.

TÜMERDEM Yıldız, Sevgiyi Arayan Konak, Aralık 2005, 76/23.

TÜMERDEM Yıldız, Tapınaklı Sevdalar, Mart 2007, 91/12.

TÜMERDEM Yıldız, Tapınaklı Sevdalar, Ocak 2008, 98/12.

TÜMERDEM Yıldız, Yaşamı Renklendiren Çocuk Kalmış Yüreğimdi, Kasım 2006, 87/22.

TÜMERDEM Yıldız, Yaşamı Yakaladım, Mayıs 2005, 73/12.

TÜMERDEM Yıldız, Yüreğim Geçmişe Götürme, Şubat 2008, 99/15.

TÜMERDEM Yıldız, Zordur Ama Gereklidir Kadını Anlamak, Mart 2008, 100/26-27.

TÜMERDEN Yıldız, Anadolu Kadını Bir Başka Seve, Kasım 2004, 67/14-15.

TÜMERDEN Yıldız, Mustafa Kemal'e Sesleniş, Ocak 2005, 70/24.

TÜRKÜ Başak, Kumar Borcu, Ekim 20011, 101/10-11.

TÜRRE Volker Von, Pogrom, Haziran 2000, 41 /4.

UÇAR Belma Alper, En Kırılgan Çağımızda Küfretti Hayat Bize, Haziran 2006, 83/21.

UÇAR Belma Alper, Hırçın Çocuğu Kim Aldı, Mayıs 2005, 73/22.

UÇAR Belma Alper, Yürek Örtülerimiz, Şubat 2006, 78/9.

UÇAR Yılmaz,Psikopat,Kasım 2007,96/15-16.

UÇAR Yılmaz, Umut Edebiyat, Ekim 2007, 95/6-7.

UÇKAN Gürhan, Bir Garip Aşk, Kasım 1999, 34/35.

UÇKAN Gürhan, Güneşe Uyansın İnsanlar, Nisan 1997, 3/20.

UÇKAN Gürhan, Ne Güzel, Eylül 1998, 20/21-22.

UĞUR Refik, Asker Mektubu, Mayıs 2006, 82/14-15.

UĞUR Refik, Kitaplar ve Bazı Yazarları Dağda Bir Dal/Bayram İnce, Ocak 2005, 70/14.

ULUDAĞ Meral, Ağlayan Hatıralar, Mart 2008, 100/12.

ULUDAĞ Meral, Dün Bugün Yarın.., Ocak 2008, 98/2.

ULUDAĞ Meral, Gönül Fukaraları, Şubat 2008, 99/6.

ULUDAĞ Meral, Siyah Beyaz ya da Gri, Aralık 2007, 97/5.

ULUSOY Mehmet, Çöken Batı, Yükselen Doğu'nun Müjdecisi, Kasım 2007, 96/4-6.

ULUSOY Mehmet, Ömer Seyfettin'in Devrimciliği ve Ulusal Edebiyat, Mayıs 2007, 93/20-22.

ULUTÜRK Haşim, Bozuk Düzen, Mayıs 2003, 53/9.

ULUTÜRK U. Haşim, Hüsran Beni Çağırıyor, Haziran 2003, 54/25.

URAL Eşref, "Anneler Günü" Hediyesi, Mayıs 2007, 93/12-13.

URAL Eşref,Babam Öldü,Şubat 2006,78/4-5.

URAL Eşref, Bırakıp Sesimi Çocuklara, Eylül 1999, 32/18.

URAL Eşref, Bırakıp Sesimi Çocuklara, Nisan 1999, 27/9.

URAL Eşref, Ciddi Şeyler Üzerine Gayrı Ciddi Yazılar, Eylül 1997, 9/23-24.

URAL Eşref, Çalı'nın Yüzüncü Yılı, Mart 2008, 100/15.

URAL Eşref, Deli Durali, Ekim/Kasım 2003, 57/12-13.

URAL Eşref, Elif'e Kaside, Mayıs 2006, 82/24.

URAL Eşref, Garip Dostluk, Nisan 2004, 62/16-17.

URAL Eşref, Gidersem Aşklar da Giderim A. Telli'ye, Haziran 2003, 54/2.

URAL Eşref, Girip Koynuna Acılarım, Kasım 2000, 46/24.

URAL Eşref, Halil Cibran, Kasım 2006, 87/14-15.

URAL Eşref, Hoş Geldiniz, Kasım 2007, 96/21.

URAL Eşref, Huzursuz Bulut, Kasım 2004, 67/20.

URAL Eşref, Pazarda İki Hırsız, Haziran 2007, 94/3.

URAL Eşref, Sessiz İsyan, Kasım 2005, 75/4-5.

URAL Eşref, Sevgiliye 2. Arya, Temmuz 1998, 18/21.

URAL Eşref, Sevgiliye Mektuplar, Nisan 2003, 52/24.

URAL Eşref, Sıradışı Gitmeler, Mart-Nisan'2000, 38-39/20.

URAL Eşref, Solucanlar Çağı, Ocak 2007, 89/6-7.

URAL Eşref, Son Baharda Ayrılık, Nisan 1997, 3/14-16.

URAL Eşref, Sulara Bırakıp, Sevdayı, Mayıs 2003, 53/2.

URAL Eşref, Şairler Erken Ölür, Mart 1999, 26/22.

URAL Eşref, Tekeller Dünyasında Şiir ve Aşk, Mayıs-Haziran, 2004, 63/4-5.

URAL Eşref, Trende Üç Yolcu, Mart 2007, 91/11-12.

URAL Eşref, Yalnız Nazım ve Ülkesi, Ekim 2006, 86/21-22.

URAL Eşref, Yangınıma Çevirin Suları, Mart 1998, 14/20-21.

URAL Eşref, Yaşam ve Şiir Üzerine, Ekim 1998, 21/14-15.

URAL Eşref, Yüzüm Yok Aynalarda, Mayıs 1997, 4/13.

URAL Eşref, Zeki Oğuz'un Yüzü, Anadolu'nun Bilge Yüzüdür, Eylül 1999, 32/6.

URAN Eşref, Yüzüm Yok Aynalarda, Ocak 1998, 12/15.

USLU Celal, Yavrum, Haziran 1999, 29/14.

UYGUNER Muzaffer, Aşkları da Yakarlarsa Bir Gün, Aralık 1999, 35/4.

UYGUR Nejat, (Başlıksız), Temmuz 2004, 64/11.

UYSAL Ahmet, İlkyaz Aydınlığı, Ocak 2008, 98/9.

UZUN Ayşe, İkilem, Mart-Nisan 2001, 50/22-23.

ÜNLÜ Selçuk, Bir Başka Açıdan Bertolt Brecht, Mayıs 1998, 16/3-4.

ÜNÜVAR Zehra, Bir Yolun Öyküsünü Duymak, Şubat 2006, 78/15-17.

ÜRESİN Ahmet, Hoş Geldin Konya'ya, Nisan 2007, 92/22.

ÜRKMEZ Melahat, Define Haritası, Şubat 2006, 78/6.

ÜRKMEZ Melahat, Torosların Çılgın Çocuğu, Ekim 2004, 66/18-20.

ÜSTÜNDAĞ Tekin, Ender Gürcan'dan Tuğrul Çkar'a, Kasım 1999, 34/34.

ÜSTÜNDAĞ Tekin, Ender ve Tumbo Otel, Ekim 1999, 33/4.

VALMORE Marceline Desbordes, Çocuğu Uyutmak için, Çev. Ahmet Gögercin, Ağustos 1999, 31/5.

VARLIK Mesut, Çok Oldu Nazenin, Böylesi Sevmeyeli, Haziran 1997, 5/13.

VARLIK Mesut, Tanımlar, Mayıs 1997, 4/2.

YAĞCI Ömer, Cumhuriyet'in 75. Yılında Edebiyatımız Nereden, Nereye Gidiyor, Ekim 1998, 21/3-4.

YAĞCI Ömer, Mevlâna: Aşkın ve Sevginin Bilgesi, Aralık 2007, 97/14-15.

YAĞCI Ömer, Sanatta Yaratıcılık ve Ismarlamacılık, Nisan 2003, 52/7-8.

YAĞCI Öner, Aydınlık Arayışında Köy Enstitüsü Yeri ve Önemi, Nisan 1998 15/5-6.

YAĞCI Öner, Bir Klasik Roman: Baraka, Aralık 2005, 76/4.

YAĞCI Öner, Fakir Baykurt'la Güzelleşmek, Kasım1 999, 34/30-31.

YAĞCI Öner, Geleceğin Kültürü, Şubat 2004, 60/11-12.

YAĞCI Öner, Küreselleşen Dünya ve Kültürümüz, Temmuz 2004, 64/7.

YAĞCI Öner, Şiir Aydınlık İstiyor, Ocak 2005, 70/17-18.

YAKA Meral, Gibi, Şubat 1999, 25/8.

YALÇIN İbrahim, Herkes Aşkını Kendi Taşır, Şubat 2000, 37/16.

YALÇIN İdris, Aşk Kırmızı, Ocak 2008, 98/9.

YALÇIN İdris, At Ateşini, Ocak 1998, 12/12.

YALÇIN İdris, Ay Dökülüyor, Nisan 1997, 3/18.

YALÇIN İdris, Bin Bir Sıkıntı, Temmuz 1997, 6/10-11.

YALÇIN İdris, Bu Kurşun Bu, Haziran 2000, 41/12.

YALÇIN İdris, Bu Öpüş Nere İşi, Mayıs 1999, 28/2.

YALÇIN İdris, Çıplak, Mayıs 2006, 82/9.

YALÇIN İdris, Duayı Kemiren Karınca, Ocak 2004, 59/11.

YALÇIN İdris, Düş Uzaklarda, Ocak 1999, 24/2.

YALÇIN İdris, En Tenha Haliyle Ay, Eylül 2000, 44/14.

YALÇIN İdris, Göçev, Ekim 2007, 95/8.

YALÇIN İdris, Gökyüzü Yolda, Eylül 1997, 8/6.

YALÇIN İdris, Gökyüzü Yolda, Kasım 1997, 10/7.

YALÇIN İdris, Gökyüzü Yolda, Mart 1998, 14/6.

YALÇIN İdris, Gözlerimiz Kırıldı, 1 Ağustos/Eylül 2003 56/17.

YALÇIN İdris, Her Kışta Bir Yaz, Aralık 2000, 47/14.

YALÇIN İdris, İsyana Hazırlanan Çocuklara, Eylül 1999, 32/21.

YALÇIN İdris, Kadınlar, Mart 1997, 2/7.

YALÇIN İdris, Kendinden Önce Boğuldum: Siren, Kasım 2006, 87/13.

YALÇIN İdris, Ölümün Reklamı Kum, Şubat 2008, 99/19.

YALÇIN İdris, Parmakların Başladığı Yer, Eylül 1998, 20/5.

YALÇIN İdris, Sanat Eserinin Rolü, Aralık 1977, 11/3.

YALÇIN İdris, Suev, Eylül 2006, 85/16.

YALÇIN İdris, Tartılar, Aralık 2000, 47/14.

YALÇIN İdris, Yitik Yüz, Nisan 2007, 92/17.

YALVAÇ H. Hüseyin, Raslantı Şiiri, Eylül 2000, 44/24.

YALVAÇ H. Hüseyin, Şairler Hariç, Haziran 2000, 41/24.

YANAR Seren, Bahar, Mayıs-Haziran 2001, 51/13.

YANIK Cana, Yine, Eylül 1998, 20/14.

YANIK Canan, Bu Ses, Mayıs 1998, 16/23.

YANIK Canan, Gibisi, Mayıs 1999, 28/8.

YANIK Canan, Gözlerin, Şubat 1999, 25/22.

YANIK Canan, Hasret, Aralık 1997, 11/4.

YANIK Canan, Kör, Mayıs 1999, 28/8.

YANIK Canan, Siyahta, Mayıs 2000, 40/2.

YANIK Canan, Susku, Eylül 1997, 9/30.

YANIK Canan, Yürürken, Haziran 2000, 41/22.

YANİ Behçet, Dünyadan Nereden Kaçılır, Şubat 2008, 99/6.

YANİ Behçet, Siyah Zamanlar, Ekim 2007, 95/13.

YANSEL Oğuz, Yollar, Eylül 1997, 9/19.

YARDIMCI Bülent E., Cümbüş, Haziran 1999, 29/15.

YARDIMCI E. Bülent Bir Kadının Düşlerinden Soyutlamalar, Mart-Nisan'2000, 38-39/7.

YARDIMCI E. Bülent, "Kalmasın Ellerim Sizlerden Uzak", Ağustos 1999, 31/8-9.

YARDIMCI E. Bülent, Anadolu Korkusu Ve ile İlyada, Kasım 1999, 34/20.

YARDIMCI E. Bülent, Bin Şiir, Mart-Nisan'2000, 38-39/9.

YARDIMCI E. Bülent, Dervişlik Hırkası, Ocak 2000, 36/7-9.

YARDIMCI E. Bülent, E Bülent Yardımcı Kendi Dilinden Özğeçmişi, Mart-Nisan'2000, 38-39/3.

YARDIMCI E. Bülent, Kadir Abi, Şubat 1999, 25/11-12.

YARDIMCI E. Bülent, Yaşam Dedikleri, Nedir ki?, Mart-Nisan'2000, 38-39/4.

YARIMOĞLU Yaşar, Şeb-i Arus, Şubat 1999, 25/8.

YAŞAR Yunus, "Kalbim Bir Dinamit Kuyusu", Eylül 1998, 20/11.

YAŞAR Yunus, 6. Antalya Öykü Günleri ve "Erdal Öz Öykücülüğü" Üzerine İzlenimler, Ocak 2006, 77/16-18.

YAŞAR Yunus, Arkeoaşklar, Mart 1997, 2/20.

YAŞAR Yunus, Ay Parçası, Haziran 2000, 41/ 14.

YAŞAR Yunus, Ayaklarını Konya Ovası'na, Sırtını Kıraç Dağlara Dayamış Bir "Gezgin Yürek": Zeki Oğuz, Eylül 1999, 32/5.

YAŞAR Yunus, Bir Gezginin Seyir Defterinden Notlar-1, Haziran 1998, 17/13.

YAŞAR Yunus, Bir Sabah Denizi Yalnızlığım, Temmuz 2004, 64/23.

YAŞAR Yunus, Bu Türkü Sende Kalsın, Kasım 2005, 75/10.

YAŞAR Yunus, Can Dündar'la "Medya ve Toplum Üzerindeki Etkileri Üzerine Bir Söyleşi, Şubat 1998, 13/18-20.

YAŞAR Yunus, Dostluğu Bir Kilim Gibi Rengârenk Dokunayım, Kasım 2004, 67/24.

YAŞAR Yunus, Erhan Bener'le "Böcek" Roman ve Sinema-Roman İlişkisi Üzerine Bir Söyleşi, Temmuz 1998, 18/19-21.

YAŞAR Yunus, Erhan Bener'le "Böcek" Romanı ve Sinema Bir Söyleşi, Eylül 1997, 9/29-30.

YAŞAR Yunus, Fikret Demirağ'la Kıbrıs Türk Şiirinin Tarihçesi Üzerine Bir Söyleşi, Eylül 8/5.

YAŞAR Yunus, Gözlerinin Burkası Kefenim Olsun, Temmuz 2003, 55/2.

YAŞAR Yunus, Gül İşçisi, Mart 2004, 61/17.

YAŞAR Yunus, İnanç Perisi, Şubat 2007, 90/17.

YAŞAR Yunus, Kadın, Kasım 2007, 96/16.

YAŞAR Yunus, Karabatak, Kasım 2006, 87/18.

YAŞAR Yunus, Kav/Kıvılcım, Temmuz-Ağustos 2006, 84/20.

YAŞAR Yunus, Konya Çalı Dergisi Odağında Amatör Dergicilik ve Sorunları Üstüne, Mart 2008, 100/9-10.

YAŞAR Yunus, Korkunun Sessiz Seyircisi,

Aralık 1999, 35/7.

YAŞAR Yunus, Kusura Bakma Hayat, Mayıs 2007, 93/19.

YAŞAR Yunus, Küf Rengi Anılar, Ağustos/Eylül 2003 56/6.

YAŞAR Yunus, Muharrem Yazıcıoğlu ve Gülende'nin Beşiği, Eylül 2006, 85/11.

YAŞAR Yunus, Müdafaa-i Hukuk Günlüğü 1, Ocak 2008, 98/10-12.

YAŞAR Yunus, Müdafaa-i Hukuk Günlüğü 2, Şubat 2008, 99/18-19.

YAŞAR Yunus, Ozan Seyfili ile Türk Edebiyatı Üzerine Söyleşi, Nisan 1998, 15/30.

YAŞAR Yunus, Öpüş Vakti, Şubat 1999, 25/20.

YAŞAR Yunus, Resim Kor Kesilmiş, Aralık 1998, 23/20.

YAŞAR Yunus, Sayıklamalar, Ocak 2004, 59/22.

YAŞAR Yunus, Sokak Çocukları, Kasım 1997, 10/8.

YAŞAR Yunus, Solmuş Resimlerin Gölgelerinde, Eylül 2000, 44/9-10.

YAŞAR Yunus, Soluk Resimlerin Gölgelerinde, /2, Ekim 2000, 45/4-7.

YAŞAR Yunus, Sunay Akın'la Veşaire Veşaire, Aralık 1997, 11/14.

YAŞAR Yunus, Torunumun Çizdiği Bir Evdeyim, Mart 2005, 71/5.

YAŞAR Yunus, Vecihi Timuroglu ile "Hümanizm üzerine bir söyleşi", Temmuz 1997, 6/8.

YAŞAR Yunus, Yolboyu Şarkıları, Mart-Nisan'2000, 38-39/15.

YAŞAR Yunus, Yüreğimin Terini Sesinle Kuruladım, Temmuz 1999, 30/20.

YAŞAR Yunus, Zeki Oğuz'un Seçme Hikâyeleri Üstüne, Nisan 2005, 72/8.

YAVAŞLI Aydoğan, "Yazmak Eylemi... Eylemi...", Aralık 2007, 97/10.

YAVUZ Jale, Dön, Temmuz 1997, 6/9.

YAVUZ Nil, (Genç Yüreklerden), Mart 2006, 80/14.

YAVUZ S. Deniz, Çanakkale Geçilebilir mi?, Nisan 2006, 81/5.

YAVUZASLAN M., Hoşça Kal Dedim Ya, Mart 1999, 26/22.

YAZAR adı yok, Erteleme, Eylül 1997, 9/11.

YAZAR Sevim, Yaşam Yol Aldı, Mart 2008, 100/33.

YAZARSIZ, Bir Sefa Odabaşı Vardı, Mayıs-Haziran, 2004, 63/19.

YAZARSIZ, Paskalya Günü Anısına, Şubat 2006, 78/22.

YAZARSIZ, Sergi Defterinden, Eylül 1999, 32/8.

YAZARSIZ, Yeni Sezona Girerken, Kasım 1998, 22/23.

YAZICI Vedat, Bir Yaşamın Tanıklığında Yazıya, Yazmaya Sevdalı Yayımlanan Kitapları 215'i Aşan Mevlüt Kaplan'la Söyleşi, Ocak 2001, 48/16-17.

YEATS W.B, Bilgelik Zamanla Gelir, Çev. Yaşar Günenç, Kasım 2000, 46/16.

YEATS W.B, Yaşlı Adamlar Hayran Bakarlar Kendilerine Suda, Çev. Yaşar Günenç, Kasım 2000, 46/16.

YEŞİLTAŞ Elif, Konya Basın Tarihi ve Babalık, Mayıs 1997, 4/3.

YILDIRIM Ahmet, Sevgiliye Hasret Türküsü, Temmuz 2003, 55/19.

YILDIRIM Bayram, Mapushane Akşamının Duyumsattıkları, Eylül 2000, 44/13.

YILDIRIM Bayram, Oğullarıma Mektup, Kasım 2000, 46/8-9.

YILDIRIM Rahmi, Hızlandırılmış Türkiye, Ağustos-Eylül 2004, 65/4-5

YILDIRM Bayram, Çalı Dergisi Yöneticilerine ve Okurlarına Sevgilerle, Temmuz 1999, 30/8-9.

YILDIZ Selçuk, Aşkın Par(a)olası... , Nisan 1999, 27/21-22.

YILMAZ Alev, Sevgim Söze Özüm Size, Kasım 1999, 34/18.

YILMAZ Bülent, Yâre Doymamak, Mayıs 1997, 4/18.

YILMAZ Dilek Ülvan, Şiir Üzerine, Haziran 2003, 54/25.

YILMAZ E., Büyük Meteorlar Çağı, Eylül 1999, 32/4.

YILMAZ Erhan, Ören Çarşılarında, Mart 2004, 61/17.

YILMAZ Erhan, Tartılar, Ocak 2001, 48/18.

YILMAZ Erhan, Ufukta Görünen, Eylül 2000, 44/16.

YILMAZ Hasan, Bir Kitap "Karşılaştırmalı Edebiyat Araştırmaları,"Haziran 1999,29/12-13.

YILMAZ Kazım, Can Yücel'e, Mayıs-Haziran 2001, 51/2.

YILMAZ M. Kemal, Ahmet Hamdi Tanpınar'ın Mektupları, Mayıs 2007, 93/10-11.

YILMAZ M. Kemal, Annemi Gördünüz mü?, Aralık 2006, 88/22.

YILMAZ M. Kemal, Atatürk'ün Eli, Kasım 2006, 87/23.

YILMAZ M. Kemal, Ekmek Yerin Yüzlerce Metre Altında, Eylül 2006, 85/19.

YILMAZ M. Kemal, Hüzünlü Bir Türküdür Çanakkale, Nisan 2006, 81/4-5.

YILMAZ M. Kemal, Mektup... Mektup Varmı Mektup Gibisi, Şubat 2007, 90/12.

YILMAZ M. Kemal, Sevgili Şehitlerimiz, Ocak 2007, 89/5.

YILMAZ M. Kemal, Yunus Emre, Mart 2007, 91/9-10.

YILMAZ Ozan, Cesaretiniz Sevgili Bayan, Haziran 2000, 41/20.

YILMAZ Ozan, Cinselliğiniz Sevgili Bayan, Şubat 1998, 13/21-22.

YILMAZ Ozan, Düşünceniz Sevgili Bayan, Temmuz 1997, 6/14.

YILMAZ Ozan, Elleriniz Sevgili Bayan, Kasım 1997, 10/20.

YILMAZ Ozan, Gözleriniz Sevgili Bayan, Eylül 1997, 9/27.

YILMAZ Ozan, Güzelliğiniz Sevgili Bayan, Mayıs 1997, 4/7.

YILMAZ Ozan, Küldelen, Temmuz 1998, 18/24.

YILMAZ Ozan, Merakınız Sevgili Bayan, Ocak 1998, 12/21.

YILMAZ Ozan, Mutluluğunuz Sevgili Bayan, Ocak 1999, 24/18.

YILMAZ Ozan, Onurunuz Sevgili Bayan, Mart 1999, 26/21.

YILMAZ Ozan, Özgürlüğünüz Sevgili Bayan, Mart 1998, 14/18-19.

YILMAZ Ozan, Sesiniz Sevgili Bayram, Ağustos 1997, 7/16.

YILMAZ Ozan, Suskunluk Kıskacı, Mayıs 1999, 28/8.

YILMAZ Ozan, Yalnızlığınız Sevgili Bayan, Ekim 1998, 21/18.

YILMAZ Özcan, Dostu Arayış, Kasım 2000, 46/17.

YILMAZ Ülvan Dilek, (Başlıksız), Mayıs 2003, 53/19.

YILNAZ Erhan, Ceneviz Batıklarında, Aralık 1999, 35/21.

YİĞİTALP Demirel, Düşümde, Ocak 1999, 24/22.

YORULMAZ Selma, Yağmurun Gözyaşları, Nisan 1997, 3/12.

YUNUS Yaşar, Hüzünsavar, Şubat 1999, 25/20.

YURTSEVEN Musa, Ayak Direrim Gözlerine, Haziran 1997, 5/6.

YURTSEVEN Musa, Kırlangıç, Mayıs 1997, 4/18.

YURTSEVEN Musa, Yitik Akşamlar, Mart 1997, 2/6.

YÜCE Ali, Halk Oğul Sanat Oğul, Mayıs-Haziran 2001, 51/7.

YÜCEL Can, Sevgi Duvarı, Eylül 1999, 32/22.

YÜCEL Ferahnaz, Eylül 1997, 8/9.

YÜCEL Ferahnaz, Yüzleşme, Ocak 1999, 24/22.

ZERENLER Dilek, "Wıllıam Shakespeare" Üzerine Bir Değerlendirme, Aralık 2004, 68/13-17.

1980'DEN BUGÜNE KONYA'DA ÇIKAN HAKEMLİ DERGİLER VE KURUM DERGİLERİ

F. Betül AYDIN *

1985 yılında Konya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Konya'da tamamladı. 2004 yılında, hazırlık ve birinci sınıfını okuduğu Uluslar arası Kıbrıs Üniversitesi Gazetecilik Bölümünü burslu olarak kazandı. 2006 yılında Yakındoğu Üniversitesi Gazetecilik Bölümüne geçti ve 2010 Şubatında dereceyle mezun oldu. Kıbrıs'ta Yakındoğu Üniversitesi 5. ve 6. Uluslar arası fotoğraf etkinlikleri yanı sıra çalışmalarıyla, basın ve moda fotoğrafçılığı sergilerine katıldı. Basın fotoğrafları, başta Girne Belediyesi ve Yakındoğu Üniversitesi olmak üzere pek çok kurum ve dernek tarafından kullanıldı. Halen Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Bölümü-Gazetecilik anabilim dalında yüksek lisans yapmaktadır.

betulaydin85@gmail.com

ÖZET

Konya'da dergicilik, 1908'de II. Meşrutiyetin ilanıyla birlikte başlamıştır. 1908–1980 arası Konya'da çıkan dergiler, Caner Arabacı, Bünyamin Ayhan, Adem Demirsoy ve Hakan Aydın tarafından hazırlanan Konya Basın Tarihi adlı eserde ele alınmıştır. 1980 sonrası dergilerini kapsayan bir araştırma bulunmamaktadır. Bu çalışma, 1980'den sonra yayınlanan hakemli ve kurum dergilerine ulaşmayı amaçlamaktadır. Diğer dergiler bu araştırma kapsamına alınamamıştır. 21 hakemli, 88 kurum dergisi olmak üzere toplamda 109 dergiye ulaşılmıştır. Dergiler, iki başlık altında toplanmıştır. İlk kısımdaki hakemli dergiler, ikisi hariç, genellikle üniversite bünyesinde çıkarılmaktadır. İkinci bölümdeki kurum dergileri; belediyeler, dernekler, vakıflar, orta öğretim okulları, odalar, borsalar, fabrikalar, hastaneler, spor kulüpleri, özel firmalar vb. gibi değişik oluşumların yayınlarını kapsamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Konya, dergi, kurum.

PEER-REVIEWED MAGAZINES AND INSTITUTIONAL MAGAZINES IN KONYA FROM 1980 TO PRESENT
ABSTRACT

Konya journalism began in 1908 with the proclamation of the Constitution. Konya magazines from 1908 to 1980 are discussed in study of Caner Arabacı, Bünyamin Ayhan, Adem Demirsoy and Hakan Aydın named Press History of Konya. There is not a study discussing magazines after 1980. This study aims at reaching peer-reviewed and institutional magazines published after 1980. Other

magazines are not covered by this study. In total 109 magazines, 21 peer-reviewed magazines and 88 institutional magazines, are reached in this study. Magazines are grouped under two headings. Peer-reviewed magazines, which are in the first part, have been usually published within university except 2 of them. Institutional magazines, that are in second part, cover publications of different formations such as municipalities, associations, foundations, schools, secondary education, chambers, stock exchanges, factories, hospitals, sports clubs, private firms.

Keywords: Konya, magazine, institution.

GİRİŞ

Konya'nın basın tarihine baktığımızda, dergilerin önemli bir yeri olduğunu görürüz. 1908'de II. Meşrutiyetin ilânıyla basın faaliyetleri, yurt genelinde olduğu gibi Konya'da da artmış ve gazetecilikte olduğu gibi dergicilikte de bir hareketlenme başlamıştır. Meşrutiyetin ilanından 1950'li yıllara kadar çıkan dergiler, genellikle fikir, sanat, edebiyat ve kültür dergileri olmuştur. Özellikle 1970'lerden sonra Türkiye'nin *"tarım"* toplumundan *"sanayi"* toplumuna geçiş sürecinin başlaması ve 1990'lı yıllarda yükselişe geçmesinin etkisiyle birlikte, değişen piyasa koşulları, sermaye-sahiplik yapıları içerisinde oluşan kurumsal yapıların yayınları, dergicilik alanında da kendini ***"kurum dergileri"*** kategorisinde göstermeye başlamıştır. Kurumsal/laşmakta olan yapıların ortaya çıkması beraberinde, yetmiş seneyi aşkın bir süredir Konya'da devam etmekte olan dergi yayıncılığına, yeni dergi türlerinin eklenmesine neden olmuştur.

Bu çalışmada ele alınacak iki kategoriden biri olan ve özellikle yayın dünyasında yaygın olan ***"hakemli dergiler"***, makalenin yayınlanması için gönderilen yazıların öncelikle konuyla ilgili uzmanlara gönderilmesi esasına dayanır. Bu uzmanların yorumları doğrultusunda, editör tarafından ya da yayın kurulunda, yazının yayınlanıp yayınlanmayacağına ilişkin karar verilir. Genellikle bir yazı, en az iki hakeme gönderilir. Yazının yazarının da hakemlerinin de birbirinden haberdar olabildiği gibi, kimsenin birbirinden haberi olmadığı tamamen gizli hakemlik de olabilir. Bazen hakemler, birbirinden haberdarken yazarın kim olduğunu bilmeyebilirler. Hakemle-rin gizlilik seviyesi, derginin amacına ve politikasına göre değişir. Akademik yayınlarda çoğunlukla tam gizlilik tercih edilmektedir.

Uzun yıllar, tek yazarlı ve çok yazarlı kitaplar ile bir derleyici tarafından hazırlanan derleme kitaplar, sosyal bilimler alanında yapılan araştırmaların ve özgün çalışmaların yayınlandığı yerler olmuştur. Özellikle hukuk ve siyaset bilimi gibi dallarda, doçentlik ve profesörlük için kitap yazma geleneği, özgün araştırmaların sosyal bilimciler ile buluştuğu yerlerin dergilerden ziyade kitaplar olmasına yol açmıştır. Bu geleneğin sarsılması, 1980'lerde, görece yeni üniversitelerin yükseltmeler için bu şartı her zaman aramamaları ile başlar. 1990'ların ortalarından itibaren ise araştırmacıların araştırma sonuçlarını içeren çalışmalarını süreli yayınlarda yayınlatmak eğilimleri artar. Süreli yayınlarda yayın yapmaksızın akademik camiada tanınmanın imkânsızlaştığı, yükselmelerin de bu yayınlara endekslendiği dönem ise, içinde bulunduğumuz yıllardır. YÖK'ün yardımcı doçentlik ve doçentlik için istediği asgari ölçütler -asgari dergi makalesi sayısı- unvanların verilmesinde ve akademik kadroların alınmasında rol oynayan neredeyse tek ve en önemli faktördür (Ecevit, 2008). Bütün bunlardan dolayı, farklı bir kol olarak Konya'da hakemli dergi yayını artmaya başlamıştır.

II. Meşrutiyet'in ilanından 1980'e kadar olan süreçte, Konya'da çıkan dergiler üzerine çalışmalar yapılmıştır (Bkz: Mehmet Önder, *Konya Matbuat Tarihi*, Konya 1949; C. Arabacı vd., *Konya Basın Tarihi*, Palet Yayınları, Konya, 2009). Ancak 1980 sonrasında Konya'da çıkan dergiler hakkında derli toplu bir çalışma bulunmamaktadır. Bu çalışmada amaç; 1980 sonrası Konya'da yayınlanan (yayın hayatına halen devam eden ve etmeyen) *kurum* ve *hakemli* dergileri gün yüzüne çıkarmaktır.

"Kurum Dergileri" başlığı altında ele alınan kısımda, adından da anlaşılacağı üzere devlet kurumları, dernekler, vakıflar, ulusal bazda

STK Konya şubelerinin yayınları, yarı sivil oluşumlar (odalar, borsalar, birlikler) ve diğer özel firmalar bulunmaktadır.

"Hakemli dergiler" başlığı altında ise, Selçuk Üniversitesinin fakülte ve yüksekokullarınca çıkarılan ve yaklaşık 15 yıllık gibi kısa bir geçmişe sahip olan dergiler ele alınmıştır. Bunların birçoğu, 1990'lı yılların sonu 2000'li yılların başlarında yayınlanmaya başlamıştır. 1990 öncesi ve 1990'lı yılların ilk yarısında çıkan dergilerse, bahsi geçen yılların ortalarından itibaren hakemli dergilere dönmüşlerdir.

Dergilerin isimlerine başta *İl Halk Kütüphanesi* olmak üzere, *Koyunoğlu Kütüphanesinden* ve *S.Ü. Merkez Kütüphanesinden* ulaşılmış ve ayrıca *Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü*'nün resmi internet sitesinden de yararlanılmıştır. Yapılan araştırmada toplamda 21 adet hakemli dergi, 88 adet kurum dergisine ulaşılmıştır. Hakemli dergilerin, büyük bir kısmı yayınına devam ederken, kurum dergilerinin yarısından fazlası yayınlarına devam etmemektedir. Pek çok kurumun, basın birimi olduğu halde kendi dergilerinin ilk sayılarını bünyelerinde bulundurmamaları arşiv konusundaki eksikliklerin en büyük göstergesidir. Yayıncı kurumlar yanında, kütüphanelerde de kurum dergilerinin saklanması noktasında eksiklikler vardır. Bu nedenle pek çok derginin ilk sayısına ulaşılamamıştır. Sayıları bulunamayan ya da irtibata geçilemeyen, ancak yalnızca isimlerine ulaşılan dergiler, sonuç kısmında yer almaktadır.

1. HAKEMLİ DERGİLER

1975 yılında kurulan Selçuk Üniversitesi bünyesinde, 2 dergi hariç diğer 19 dergi, yayınlanmaya devam etmektedir. Yukarıda da bahsedildiği üzere, öğretim elemanlarının makalelerinin yayınladığı dergiler, 1990'lı yılların ortalarından itibaren hakemli dergi formatına dönüşmüştür. Hakemli dergilerin büyük bir kısmı, 2000 yılı itibariyle çıkmaya başlamıştır.

1.1. İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi

İslam Hukuku Araştırmaları Dergisi, Konya'da yayınlanan diğer hakemli dergilerden farklıdır. Dergi, üniversite bünyesinde çıkmamaktadır. Mehir Vakfı tarafından ve başkanı Mustafa Özdemir önderliğinde çıkan derginin editörlüğünü, İlahiyat Fakültesi öğretim üyesi Saffet Köse yapmaktadır.

İlk sayısı 2003 yılında yayınlana derginin içeriği; derginin adından da anlaşılacağı üzere, İslam hukuku ile ilgili çağdaş bir problem, İslam hukuku tarihi, edebiyatı, son dönem veya daha önce yaşamış İslam hukukçuları ve eserlerinin tanıtımı, sempozyum ve tez değerlendirmeleri vb. gibi konularla alakalıdır.

1.2. İSTEM

Kısa adı olan ***İstem*** olan, Selçuk Üniversitesi İlâhiyat Fakültesi İslâm Tarihi ve Sanatları Bölümü İslâm Tarihi, Türk İslâm Sanatları Tarihi, Türk İslâm Edebiyatı ve Türk Din Musikisi Dergisi, yılda iki sayı çıkarılan hakemli bir dergidir.

İstem dergisinde, İslâm Tarihi, Türk-İslâm Sanatları Tarihi, Türk-İslâm Edebiyatı ve Türk Din Musikisi ile ilgili bilimsel çalışmalar (telif/tercüme makale, eleştiri, tebliğ ve konferans metinleri, sempozyum/panel/toplantı tanıtımları, kitap ve tez değerlendirmeleri, literatür incelemeleri vb. yazılar) yayınlanmaktadır. 2003 yılında çıkmaya başlayan derginin editörlüğünü, Prof. Dr. Mehmet Ali Kapar yürütmektedir.

1.3. Konya Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüsü Dergisi Veterinarium

Konya Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüsünde yürütülen bilimsel çalışmaların ve veteriner bilimleri ile ilgili diğer kurum ve kuruluşlardan gelen araştırmaların yayımlandığı bilimsel yayın organı olan *Veterinarium* dergisi, 1990 yılında yayımlanmaya başlamış ve en son baskısı 2007 yılında yapılmıştır.

1990-1994 yıllarında, *Hayvan Hastalıkları Araştırma Enstitüsü Dergisi* olarak adlandırılmış, Enstitü isminin 1994 yılında değişmesi

nedeniyle 1995 yılından itibaren de *Konya Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüsü Dergisi* adıyla faaliyetini sürdürmüştür. Derginin toplam 18 ciltten oluşan 21 sayısında, 257 makale yayımlanmıştır. Dergi, 1990'dan 1993'e kadar yılda 2, sonraki yıllarda ise yılda bir sayıyı periyodik olarak çıkarmıştır.

1.4. Marife

"Belirli bir nesneyi gösteren isim" anlamına gelen *Marife*, ilk kez 2001 yılının bahar döneminde, İlahiyat Fakültesi bünyesinde çıkarılan hakemli bir dergidir. Yılda güz, kış ve bahar olmak üzere 3 sayı çıkartılmaktadır.

21 ilde temsilciliği bulunan derginin, abonelik sistemi vardır. Dergi editörlüğünü, uzun süre Prof. Dr. Ahmet Yaman, editör yardımcılığını ise, Prof. Dr. Cem Zorlu yürütmüştür. Halen editörü, Fikret Karapınar'dır.

1.5. Tarihin Peşinde

Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü öğretim üyesi Necmi Uyanık tarafından çıkarılmakta olan *Tarihin Peşinde-Uluslar arası Tarih ve Sosyal Araştırma Dergisi,* uluslararası hakemli bir dergidir. Bahar ve güz olmak üzere yılda iki kez yayınlanmaktadır.

Mart 2009'da ilk sayısı çıkan dergide; Türk tarihi ağırlıklı olmak üzere sosyal bilimler alanında yazılmış olan makaleler yayınlanmaktadır. Editörlüğünü Doç. Dr. Necmi Uyanık yürütmektedir.

1.6. Türk-İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi

Türk-İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi, İlahiyat Fakültesi Dergisi, İSTEM ve *Marife*'den sonra, İlahiyat Fakültesi'ndeki akademik kadro tarafından yayınlanan dördüncü hakemli dergidir.

İlk iki sayısı, 2006 yılında birlikte çıkarılan derginin amacını, editörü Prof. Dr. Mehmet Aydın şöyle ifade etmektedir: "Evrensel medeniyetin çok önemli bir parçası olan *'Türk-İslam Medeniyetinden'* vereceğimiz kesitlerle, önce Türk insanını, sonra da bütün insanlığı muhteşem medeniyetin ışıklarıyla aydınlatmaktır..."

Türk-İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi, Türk-İslam Medeniyeti İlmi Araştırmalar Enstitüsü adına altı ayda bir yayınlanmaktadır.

1.7. S. Ü. Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi

1962-1963 eğitim-öğretim yılında Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı olarak hizmete açılan ve 1978 yılında Selçuk Yüksek Öğretmen Okulu'na dönüştürülen Selçuk Eğitim Enstitüsü, 1982 yılında Eğitim Fakültesi olarak, Selçuk Üniversitesi'ne bağlanmıştır. Konyalı bir iş adamı olan Ahmet Keleşoğlu'nun, yaptığı maddi katkılar üzerine, 2008 yılında Fakülte, *Ahmet Keleşoğlu Eğitim Fakültesi* adını almıştır. İlk kez 1987 yılında yayınlanmaya başlayan *Selçuk Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi,* yılda bir cilt ve her ciltte iki sayı olarak çıkan, hakemli ve bilimsel bir dergidir. Dergide, Sosyal Bilimler ve Fen Bilimleri ile bu alanların eğitimi ve öğretimine ilişkin çalışma, derleme, çeviri ve özgün kitap incelemelerine yer verilmektedir. Fakülte dekanının sahipliğini üstlendiği derginin editörlüğünü, Prof. Dr. Abdulkadir Sırıt yapmaktadır.

1.8. S.Ü. Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi

Beden Eğitimi ve Spor Meslek Yüksekokulu, 1987 yılında Eğitim Fakültesi'ne bağlı olarak kurulmuş, 1992 yılında 4 yıllık yüksekokul haline dönüştürülmüştür. Beden Eğitimi ve Spor Meslek Yüksekokulunun yayını olan *Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi*'nde, Beden eğitimi ve sporun tüm alanlarını kapsayan konularda bilimsel birikime katkısı olan; klinik ve deneysel çalışmalar, editöryal yazılar ve derlemeler yayınlanmaktadır.

1999 yılından beri çıkan dergi, 2010 yılından itibaren e-dergi olarak elektronik ortama aktarılmıştır. Dergi yılda 3 sayı olarak Nisan, Ağustos ve Aralık aylarında yayınlanmaktadır. Editörü, Nurtekin Erkmen'dir.

1.9. S.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Dergisi

Selçuk Üniversitesi Diş Hekimliği Fakültesi, 27 Haziran 1987'de kurulmuş, 1988-1989 eğitim-öğretim yılında ilk öğrencilerini almıştır. *Diş Hekimliği Fakültesi Dergisi*, 1991 yılında çıkmaya başlamıştır. Yayın tarihinden 2000 yılına kadar yılda iki sayı çıkan dergi, 2002 yılı itibariyle yılda üç sayı çıkartılmaya başlanmıştır.

Selçuk Üniversitesi *Diş hekimliği Fakültesi Dergisi,* Diş hekimliği Bilimleri ile ilgili araştırmalar, olgu sunumlarının yanında, Diş Hekimliğini ilgilendiren diğer bilim dallarına ait bilimsel çalışmaları yayınlamaktadır. Derginin genel yayın politikasında, *"etik sorumluluk"* vurgusu yapılır; "yayınladığı makalelerde, konu ile ilgili en yüksek etik ve bilimsel standartlarda olması ve ticari kaygılarda olmaması şartını gözetmektedir" ifadesine yer verilir.

Yayın Kurul Başkanlığını, Prof. Dr. İsmail Marakoğlu'nun yürüttüğü derginin Yayın Kurul Başkan Yardımcılığını Doç. Dr. Hasan Küçükkolbaşı ve Doç. Dr. Oğuz Eraslan yapmaktadır.

1.10. S.Ü. Edebiyat Fakültesi Dergisi

İlk defa, Fen-Edebiyat olarak 1976 yılında kurulan fakülte, 2009 yılında Selçuk Üniversitesi Fen Fakültesi ve Selçuk Üniversitesi Edebiyat Fakültesi olarak bölünerek yeniden yapılandırılmıştır. İlk sayısı 252 sayfa olan *Edebiyat Fakültesi Dergisi,* 1981 yılında çıkmaya başlamıştır. 1981–2002 yılları arasında toplam 14 sayı çıkan *Edebiyat Fakültesi Dergisi,* çeşitli sebeplerle 2002'den 2006 yılına kadar yayına ara vermiştir. 2006 yılından itibaren (15. sayı), hakemli olarak yılda iki defa çıkmaktadır. Derginin amacı; "Hem kültür ve medeniyetimize, hem de kültürler ve medeniyetler arası ilişkilere ışık tutan ilmî çalışmalarla geçmişimizi, günümüzü ve geleceğimizi" aydınlatmak olarak ifade edilmektedir. Derginin editörlüğünü, Prof. Dr. Âlim Gür yapmaktadır.

1.11. S.Ü. Hukuk Fakültesi Dergisi

1982 yılında kurulan ve 1983 yılında eğitim-öğretime başlayan Hukuk Fakültesinin ***"Selçuk Üniversitesi Hukuk Fakültesi Dergisi"***, 1988 yılında yayın hayatına başlamıştır. 2000 yılından itibaren hakemli olarak çıkarılmaktadır.

1990 yılına kadar çıkan dergi, 1990'dan itibaren yayına, dört sene ara verdikten sonra 1994 yılında tekrar başlamıştır. Yılda iki sayı çıkaran dergi, 2001-2004 arasında yılda dört sayı çıkartmıştır. Ancak 20045 yılından beri periyodik olarak yılda iki sayı olarak çıkmaktadır.

1.12. S.Ü. İİBF Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi

Selçuk Üniversitesi İktisadi ve İdari Bilimler Fakültesi, 1987-1988 öğretim yılında öğretime başlamıştır. Bu fakülteye bağlı İngilizce adıyla *"The Journal of Social and Economic Research"* olan ***"Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi"***, ilk kez 1993 yılında yayınlanmıştır. Ancak 2001 yılına kadar ara veren dergi, 2001 yılından itibaren yeniden çıkmaya başlamıştır ve halen düzenli olarak yılda iki sayı çıkarmaktadır.

Derginin editörlüğünü Prof. Dr. Tahir Akgemci, Doç Dr. Muammer Zerenler ve Yrd. Doç. Dr. Mehmet Yıldız yürütmektedir.

Dergi Yayın Kurulu'nda pek çok yerli öğretim üyesi yanında, derginin Uluslar arası Danışma Kurulu bulunmakta olup, bu kurulda çoğunluğu yabancı olmakla birlikte yerli ve yabancı bilim adamları (Avrupa ve Amerika) yer almaktadır.

1.13. S.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi

İlk olarak Yüksek İslam Enstitüsü adıyla, 24 Kasım 1962 yılında Millî Eğitim Bakanlığı'na bağlı 4 yıllık öğretmen yetiştiren bir kurum olarak öğretime açılan İlahiyat Fakültesi, 20 Temmuz 1982 tarihinde Selçuk Üniversitesi'ne bağlanarak İlahiyat Fakülteleri arasına katılmıştır.

Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Dergisi, ilk olarak 1985 yılında yayınlanmaya başlamıştır. 1986'dan 1990'a kadar dört yıl yayınlarına ara veren dergi, 1990 yılından itibaren yeniden çıkarılmaya başlamıştır. 1996

yılından beri düzenli olarak yayınlanan dergi, 1999 yılında hakemli dergi formatıyla çıkmaya başlamıştır. 2001 yılından bu yana yılda iki sayı çıkartılmaktadır.

Derginin ilk sayısında, dönemin Dekanı Prof. Dr. Hüseyin Ayan, amaçlarının fakültenin öğretim üye ve yardımcılarının çalışma, araştırma ve incelemelerini bilim dünyasına sunmak olduğunu belirtmektedir. İlahiyat Dergisi olmasından dolayı, makaleler genellikle dini içeriklidir. Bugün derginin editörlüğünü Prof. Dr. Mehmet Bayyiğit yürütmektedir.

1.14. S.Ü. İletişim Fakültesi Dergisi

Halkla ilişkiler ve Tanıtım Bölümü ile 1993 yılında eğitim-öğretime hayatına başlayan Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesinde, 1994 yılında Gazetecilik, 1997 yılında Radyo-Televizyon ve Sinema Bölümü kurulmuştur. Halen Reklamcılık ile birlikte İletişim Fakültesi, dört bölümde eğitim-öğretim faaliyetlerini sürdürmektedir. İletişim Fakültesinin bünyesinde; Üniversite Televizyonu, Radyo Üniversite, *Ajans İletişim*, *Selçuk İletişim Gazetesi*, Fotoğraf Laboratuarı, Kısa Film Atölyesi, Reklam-Grafik, Animasyon-Multimedya ve Dijital Kurgu birimleri ile Kamuoyu Araştırma Birimleri (İLAR) gibi uygulama alanları yer almaktadır.

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi akademik dergisi ***Selçuk İletişim***, 1999 yılı Temmuz ayında yayın hayatına başlamıştır. Ocak ve Temmuz aylarında yılda iki kez çıkarılmaktadır.

Editörlüğünü Prof. Dr. Ahmet Kalender'in yaptığı *Selçuk İletişim Dergisi*'nin yayın kurulunda Prof. Dr. Haluk Hadi Sümer, Prof. Dr. Ahmet Kalender ve Doç. Dr. Caner Arabacı bulunmaktadır. Dergi 1999'dan bu yana 23 sayı çıkartmıştır.

1.15. S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi

İlk kez 1992 yılında yayınlanmaya başlayan ***Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi***, yılda iki kez çıkan hakemli bir dergidir. Dergide dil, edebiyat, tarih, eğitim, sosyoloji, iktisat, iletişim gibi sosyal bilimlere ait alanlarda hazırlanmış çalışmalara yer verilmektedir.

İlk üç sene yılda tek sayı çıkaran dergi, 1994 yılından 1999 yılına kadar ara vermiş ve 1999 yılından bu yana da yılda iki sayı çıkartmaya devam etmiştir.

1.16. S.Ü. Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okulu Dergisi

Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu, 1975 yılında Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde Yabancı Diller Yüksekokulu olarak kurulmuştur. 1982 yılında Yüksek Öğretim Kanunu gereğince, yüksekokullar üniversitelere bağlanmış ve "Konya Meslek Yüksekokulu", Selçuk Üniversitesi'ne bağlanarak Sosyal Bilimler, Teknik Bilimler ve Sağlık Bilimleri bölümleri adı altında 1990 yılına kadar eğitim-öğretime devam etmiştir. 1990 yılında Konya Meslek Yüksekokulu ismi kaldırılarak Sağlık Bilimleri Meslek Yüksekokulu, Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu ve Sosyal Bilimler Meslek Yüksekokulu isimleri altında yeniden yapılandırılmıştır. *SBMYO Dergisi*, 2011 yılı itibariyle içinde iki sayı bulunan 14. Cildini çıkarmıştır.

1.17. S. Ü. Teknik Bilimler Meslek Yüksek Okulu Dergisi

Selçuk Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksek Okulu'nun hakemli dergisi olan ve ilk sayısını 1994 yılında, tek sayı olarak çıkan ***Teknik Bilimler Meslek Yüksek Okulu Dergisi,*** 1997 yılından beri yılda iki sayı olarak çıkmaktadır.

Derginin editörlüğü ve genel yayın yönetmenliğini, aynı zamanda Meslek Yüksek Okulun Müdürlüğü görevini yürüten Prof. Dr. Süleyman Yaldız yapmaktadır. Dergi şimdiye kadar 27 sayı çıkarılmıştır.

1.18. S.Ü. Tıp Fakültesi Dergisi

1982 yılında kurulan Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesinin, genel tıbbi konularda makaleler yayınlayan ***Selçuk Üniversitesi Tıp Dergisi,*** ilk olarak 1984 yılında yayına

başlamıştır. Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi Dekanlığı tarafından her yıl, Mart, Haziran, Eylül ve Aralık ayları olmak üzere 4 sayı yayınlanır.

Editörlüğünü Prof. Dr. Kürşat Uzun'un yaptığı ***Tıp Fakültesi Dergisi***'nin yayın kurulunda; Prof. Dr. Nazmi Zengin, Prof. Dr. M. Emin Sarıkaya, Doç. Dr. Başer Cander, Doç. Dr. Cem Börüban,Doç. Dr. Nilsel Okudan ve Doç. Dr. İsmail Reisli bulunmaktadır.

1.19. S.Ü. Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü

Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü, 1991 yılında kurulmuştur. Enstitünün amacı; Türk Dünyası ile ilgili edebiyat, dil, tarih, coğrafya, folklor, sanat ve çeşitli kültürel yapılar üzerinde araştırma, inceleme yapmak, bunların sonuçlarını yayınlamak, konuyla ilgili panel, bilgi şöleni, seminer, konferans v.b. etkinlikler düzenlemektir.

Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi'nin ilk sayısı, Kasım 1994'te çıkartılmıştır. İlk 9 sayısı hakemsiz yayınlanan dergi, 2001 yılında, 10. sayıdan itibaren hakemli dergiye dönüştürülmüştür. Yılda 2 kez çıkan *Türkiyat Araştırmaları Enstitüsü Dergisi*, 2011'e kadar 27 sayı çıkartmıştır.

1.20. S.Ü. Veterinerlik Fakültesi Dergisi

Türkiye'nin beşinci veterinerlik fakültesi olarak 1982 yılında eğitim-öğretime başlayan kurumun, "***Selçuk Üniversitesi Veteriner Bilimleri Dergisi***" ilk kez 1984 yılında özel sayı ile yayınlamaya başlamıştır.

1985 yılından beri *Veteriner Bilimleri Dergisi* olarak yayımlanmıştır. 2010 yılından itibaren ***Eurasian Journal of Veterinary Sciences*** adıyla yayın hayatına devam etmektedir. Yılda iki sayı yayınlanmaktadır.

1.21. Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi (Ziraat Fakültesi)

Ziraat Fakültesi, 1982 yılında kurulmuştur. Bugün, toplamda 9 bölümde eğitim-öğretim yapılmakta olup toplam on bölüm mevcuttur. Dergi, *Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi* adıyla, 1991 yılında yayınlanmaya başlamıştır. *Selçuk Tarım ve Gıda Bilimleri Dergisi*'nde, ziraat ve gıda bilimi alanlarında yapılmış araştırmalar ve derlemeler yayınlanmaktadır. Dergi; Tarım bilim (agronomi), hayvan bilimi, kümes hayvanı bilimi, tarla bitkileri, bahçe bitkileri, zirai mikrobiyoloji, bitki besleme, ziraat mühendisliği ve teknolojisi, sulama, peyzaj, zirai ekonomi, bitki koruma, toprak bilimi, gıda kimyası, duyusal değerlendirme, aroma, mikrobiyoloji, gıda bilimi ve teknolojisi, biyoteknoloji, gıda biyoteknolojisi, zirai üretim, beslenme ve benzeri çoğu temel ve uygulamalı araştırma alanlarını kapsamaktadır.

Derginin editörlüğünü Selçuk Üniversitesi öğretim üyeleri Ercan Ceyhan ve Mehmet Musa Özcan yürütmektedir. Dergi, bazen yılda iki sayı, bazı yıllarda üç veya dört sayı da yayınlanmaktadır.

2. KURUM DERGİLERİ

1980 sonrası yayınlanan kurum dergilerinin en eskisi, 1982 yılında çıkarılmıştır. Ulaşılan dergiler, 33 başlıkta toplanmış ve bazı kurumların birkaç yayını birlikte çıkarmalarıyla birlikte bu sayı 39 olmuştur. Sonuç bölümünde listelenen diğer 49 dergiyle, ya hiç irtibat kurulamamış, ya cevap alınamamış ya da tek sayı yayınlayıp genel bir yayın politikası çizmediklerinden detaylı ele alınmamıştır.

2.1. AKTİSAD- International Aktif Business

Kısa adı TUSKON olan, Türkiye İş adamları ve Sanayiciler Konfederasyonu'na bağlı olarak kurulan beş yüz üyeli Aktif İş Adamları ve Sanayiciler Derneği (AKTİSAD), 1994 yılında Konya merkezli olarak teşekkül ettirilmiştir.

1995 yılında derneğin faaliyet bülteni olarak, aynı isimle *Aktisad* dergisi çıkarılmaya başlanmıştır. 1996 yılında aylık yayınlanan dergi, daha sonraları üç aylık, 1997 yılından itibaren de süresiz çıkarılmıştır.

2009 yılının Mayıs ayında *AKTİSAD* dergisi, *International Aktif Business* adıyla hem isim hem de içerik açısından değişiklik yaşamıştır. Her sayısı 2000 tane basılan *Aktif Business*,

Türkçe ve İngilizce olarak 2 dilde yayınlanmıştır. Yazı İşleri Müdürü Musa Kirazgiller ile yapılan görüşmelerde derginin, Türkiye genelindeki tüm iş adamları derneklerine, Konya'daki tüm iş adamlarına, Türkiye'nin en büyük 50 şirketine ve ayrıca, yurtdışından gelen misafirlere dağıtıldığı belirtilmiştir (Kirazgiller, 2.11.2010). Dergi, belirli aralıklarla düzenli çıkmamakta; yayın aralığını, derneğin gündem yoğunluğu belirlemektedir.

Aktisad adlı dönemde derginin yayın politikası, genellikle derneğin faaliyetleri çerçevesinde şekillenirken, *Aktif Business* isimli dönemde, ulusal ve uluslar arası ölçekteki konuları ele almaktadır. Dergide, Türk yatırımcıların faaliyette bulunduğu ülkelerle ilgili bilgiler, yatırımcılarla röportajlar, siyasetçiler, kamuya mal olmuş iş adamları, bürokratlar gibi kişilerle tecrübe ve paylaşım söyleşileri gibi iş dünyasını yakından ilgilendiren konu ve konuklar yer almaktadır.

2.2. AntreParantez

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik bölümünün uygulama dergisi olan *Antreparantez*, ilk olarak 2006 yılında çıkmıştır. İlk 2 sayısı 2006 yılında yayınlanan dergi, bir yıl aradan sonra yani 2008 yılında 3'üncü sayısıyla yayın hayatına kaldığı yerden devam etmiştir. 6 aylık periyotlarda çıkan dergi, 2010 Temmuzunda 6'ncı sayısını yayımladı. Kuşe kâğıda basılan ve 64 sayfa olan derginin Genel Yayın Yönetmeni Doç. Dr. Mustafa Şeker, Editör ve Yazı İşleri Müdürü Arş. Gör. Enes Bal'dır. Enes Bal ile yapılan görüşmede, derginin belli bir yazar kadrosu olmadığı, derginin içeriğini, daha çok öğrencilerin ve akademisyenlerin medyaya ilişkin analizleri, tarihi ve sosyal konular ile kültür-sanat mevzularını ele alan haber ve yorumlarının oluşturduğu belirtilmiştir (Bal, 10.12.2010).

Bal, *Antreparantez*'in öncelikle Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nün, gazeteden sonra ikinci uygulama birimi misyonuyla yayına başladığını, dolayısıyla derginin çıkış amacının İletişim Fakültesi öğrencilerinin dergi haberciliğinde de bilgi ve deneyim sahibi olmasının amaçladığını ifade etmiştir. Derginin genel yayın politikasının ana omurgasını, medyada yer bulamayan ya da çok nadir değinilen hususları derinlemesine ve eleştirel bir bakış açısıyla analiz etmek oluşturmaktadır.

2.3. Bilgi Yolu

Bilgi Yolu, 1949 yılında kurulan Türk Kütüphaneciler Derneği (TKD) Konya Şubesinin çıkarttığı bir dergidir. İlk olarak 2001 yılında yayınlanan derginin, Dernek adına sahibi, TKD Konya Şubesi başkanı Yusuf Özcan iken daha sonra Galip Yıldırım olmuştur.

Yayınlandığı ilk dönemlerde derginin bir sloganı yoktur. Yılda bir sayı çıkan derginin sloganı, *"Mesleki Sosyal Kültürel Sanat ve Edebiyat Dergisi"* olmuştur.

Derginin ilk sayısında, Türk Kütüphaneciler Derneği Konya Şubesi'nin kuruluş ve çalışmaları yer almaktadır. Burada kütüphanenin ne olduğu belirtilmekte, Konya'daki İl Halk Kütüphanesi Müdürlüğü, Orta Doğu ve Bazı Avrupa ülkelerindeki elyazması bulunan, Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi, Mevlâna Müzesi Kütüphanesi, Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesi gibi Konya'da ya da başka yerlerdeki kütüphaneler üzerine yazılmış makaleler yer almaktadır. Dergi ilerleyen sayılarında (mesela 5. sayıda) Mevlâna, Mesnevilik, Hümanizim gibi konularda makaleler yayınlamıştır.

Bilgi Yolu dergisi, 2007 yılında son sayısını çıkartmıştır.

2.4. Bir Dost

Bir Dost dergisi, yardım kuruluşu olarak Konya'da faaliyet gösteren *Dost Eli Derneği*'nin yayın organıdır. İlk sayısını, 2010 yılının Mart ayında çıkartan dergi, ücretsiz dağıtılmaktadır. "Ekmeği paylaşmak ekmekten daha lezzetlidir", sloganıyla yayınlanan derginin, tüm maliyet masrafları, reklam veren firmalarca karşılanmaktadır. Editörlüğünü Mevlüt Yıldırım, Yazı İşleri Müdürlüğünü ise, İsmail Köksal yürütmektedir. Dergide, dernek faaliyetleri,

yardımlar, yardımseverleri bilgilendirici duyurular, haberler ve hizmetler gibi bölümler yanı sıra, hikâye, röportaj, şiir, makale, resim gibi kısımlar da yer almaktadır.

2.5. Bülten

Türkiye Makine Mühendisleri Odası Konya Şubesi'nin yayınladığı *Bülten* dergisi, ilk sayısını, 2001 yılında yayınlanmıştır. Üç ayda bir yayınlanan *Bülten* dergisi, şube üyelerine, Konya protokolüne ve Konya Sanayisine gönderilmektedir. Derginin çıkış amacı, üyelerle iletişim kurmak, Şube ile üyeler arasındaki ilişkileri geliştirmek, Şube, Oda ve Türkiye Makine Mühendisleri Odası Birliği etkinlikleri ile üyeleri ilgilendiren diğer bilgileri de vermektir. Temmuz-Ağustos-Eylül 2010'da 44. sayısı yayınlanmıştır.

2.6. Botsa

Botsalılar Kültür Eğitim Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği tarafından çıkarılan *Botsa* dergisi, ilk sayısını Aralık 2007'de yayınlamıştır. Periyodik yayın süresi 6 aydır. Ancak ilk sayıları yılda bir kez çıkmıştır. Dergi bir köy dergisidir. Dergide, Botsa'dan haberler, röportajlar, sohbetler, şiirler, hatıralar, âdet-gelenek vb. ile ilgili yazılar yer almaktadır.

Derginin yazı işleri müdürlüğünü Mehmet Atabey, Genel Yayın Yönetmenliğini İbrahim Çakır yapmaktadır.

2.7. Çetmi

Çetmililer Eğitim, Kültür ve Yardımlaşma Derneği'nin yayın organı olan *Çetmi'nin Sesi* dergisi, ilk sayısını 1998 yılının Ocak ayında çıkartmıştır. *Çetmi'nin Sesi*, 2005 yılında 33. sayıdan itibaren ismini *"Çetmi'nin Sesi, Gözü, Kulağı, Nabzı"* olarak değiştirmiştir (http://www.cetmim.com).

Dergide, Çetmi ile ilgili haberler, şiirler, İslami yazılar, eski belediye başkanlarının tanıtımı, vefatlar, şenlikler vb. gibi konular ele alınmaktadır. İlk yayınlandığında 32 sayfa çıkan *Çetmi'nin Sesi, Gözü, Kulağı, Nabzı* dergisi,bugün 50 sayfa olarak yayınlanmaktadır.

İlk dönem Yazı İşleri Müdürlüğünü İbrahim Tıkır'ın yaptığı derginin, 2010'da Yazı İşleri Müdürü Mehmet Balcı'dır. 12. yılında 53. sayısını çıkaran dergi,üç ayda bir yayınlanmaktadır.

2.8. Damla

Çınar Eğitim Kültür ve Dayanışma Derneği'nin yayın organı olan *Damla* dergisi, 2005 yılından beri yayınlanmaktadır. Her 3 ayda bir yayınlanan dergi, tamamen eğitime yönelik olup, dergide Kuran ahlâkı, çocuk eğitimi gibi konular yanı sıra, siyasi konulara da yer verilmektedir.

Damla dergisinin yazarları, genellikle dernek içinden olup, dergide bazen misafir kalemlerin yazılarına da yer verilmektedir. Genel Yayın Yönetmeni Neslihan Güneş, Editörü Ayşe Doğramacı'dır. Damla dergisi, dernekte yürütülen eğitim faaliyetlerinin yazıya dökülmesini amaçlamaktadır.

2.9. Diltaş Eğitim Kurumları *Çığlık ve Diltaş Post* Dergileri

Açılımı Dil-Turizm A.Ş. olan ve eğitim hayatına ilk 1979 yılında İnce Minare yanında *'dil kursu'* olarak başlayan Diltaş Eğitim Kurumları, 1987 yılına kadar kurs ve dershane olarak devam etmiştir. 1987 yılında Özel Diltaş Lisesi kurulmuş ve 1993 yılında ilköğretim bölümü açılmıştır.

Diltaş'ın yayın organı olan *Çığlık* dergisi, ilk kez 1994 yılının Nisan ayında çıkmıştır. Derginin editörü Selma Salar ile yapılan görüşmelerde derginin; kirlenen çevreye dikkat çekmek, sorunları gündeme getirmek ve öğrencilerin birer bilinçli çevreci olarak yetiştirilmeleri amacıyla çıktığı belirtilmiştir. Dergi adının *Çığlık* olması da, çevre kirliliğine karşı tepkilerini göstermek ve seslerini duyurmak istemelerinden kaynaklanmıştır. *Çığlık* dergisi, "Tuz Gölü Ölmesin" feryadıyla 1994'te ilk çıkışını yapmış ve kampanya, TBMM'ye kadar taşınmıştır. *Çığlık*, yayınlandığı ilk yıllardan bugüne biçim değiştire gelmiştir.

Siyah-beyaz baskıyla çıkan ve daha çok öğrencilerin şiirlerinin ve denemelerinin yer aldığı dergi, 15. sayıdan itibaren içeriğini ve baskı tarzını değiştirmiştir. Renkli basılan dergi, içerik olarak da zenginleşmiş ve çevre, sağlık, doğa, spor, gezi gibi kısaca eğitsel ve kültürel haberler/yazılara yer vermeye başlamıştır. Yılda bir sayı yayınlanan *Çığlık*, 2010 yılında 17. sayısını çıkartmıştır.

Diltaş Post dergisi de, Diltaş Lisesinin İngilizce Kulübü tarafından tek sayı olarak yayınlanmış İngilizce dergisidir.

2.10. Devrim 1923

Devrim 1923 dergisi, Atatürkçü Düşünce Derneği Konya Şubesi tarafından çıkarılmıştır. İlk kez 1997 yılı başında çıkan dergi, 2003 sonuna kadar yayınlanmıştır. Derneğin arşivi bulunmadığından ilk sayısına ulaşılamadığı gibi, toplamda kaç sayı çıktığı da bilinmemektedir. Dergide genelde; öğrenciler, işçilerin yanı sıra Atatürkçü Düşünce Derneği üyelerinin de Atatürk/Atatürkçülük üzerine yazıları bulunmaktadır. Ayrıca dernek tarafından düzenlenen ya da derneğin dâhil olduğu panel, toplantı, gezi gibi aktivite haberleri yer almaktadır.

Dernek üyesi Yusuf Dülger ile yapılan görüşmelerde derginin amacının, "Atatürkçü düşünce sisteminin yaşatılması" olduğu belirtilmiştir.

2.11. Genç Adım

1951 yılında kurulan İlim Yayma Cemiyeti'nin Konya Şubesi tarafından çıkartılmakta olan *Genç Adım* dergisi, 2006 yılının Mart ayında yayına başlamıştır (http://www.iyckonya.org.tr). Derginin ilk sayısında yayın amaçlarının, 'İlim Yayma misyonunun bir eserle pekiştirilmesi' ve 'yurtlarda kalan öğrencileri yazmaya teşvik etmek' olduğu ifade edilmektedir.

Dergi genelde dini içerikli olup, öğrencilerin kaleme aldığı şiir, düşünce, sohbet, portre, sağlık, spor, yorum, röportajların yanı sıra, cemiyetin faaliyet haberlerine de yer vermektedir. Genel yayın yönetmenliğini Ebubekir Özüdoğru'nun yaptığı *Genç Adımın*'ın editör ve yazı işleri müdürlüğünü ise Gökhan Güzel yürütmektedir.

2.12. Glopol Politikalar

Glopol, Selçuk Üniversitesi Uluslararası İlişkiler bölümü öğrencileri tarafından Kasım 2006'da Konya'da kurulmuş ve Türkiye'nin "Global Politikalar" bağlamında ulusal ve bağımsız düşünce üretim merkezi olarak faaliyetlerine başlamıştır. Akademik platformlarda araştırmalar yapan ve belirleyici konularda çözüm önerileri sunmayı hedefleyen Glopol, bu amaçlar doğrultusunda "Akademik Araştırma Masalarıyla" da ulusal ve uluslararası alanlarda politikalar üretmeyi hedeflemektedir.

Araştırma Merkezinin aynı adla yayınlanan dergisi *Glopol*, 6 ayda bir (Ekim-Nisan aylarında) çıkmaktadır. 2010'a kadar 8 sayı çıkaran dergi, aynı web sitesinden de çalışmalarını yürütmektedir. *Glopol*'ün belirli bir yazar kadrosu yoktur. Başta Glopol Derneği üyelerinden telifsiz olarak yazılar almakta ve yayınlanmaktadır. Yine telifsiz olarak akademisyen ve diğer meslek gruplarına mensup insanlardan da yazılar alınıp yayınlanmaktadır. Gönüllük üzerine kurulu olan derginin, maliyeti de bu işe gönül vermiş öğrencilerin aidatlarından, reklamlardan ve değişik bağışlardan karşılanmaktadır.

Dergi yetkililerince, derginin resmi bir yayın politikasının olmadığı belirtilmiştir. 'Lisans düzeyinde Türkiye genelinde ilk düşünce derneği olma özelliğini barındıran GLOPOL Derneği bünyesinde çıkmakta olan *Glopol* dergisinin amacı, lisans ve yüksek lisans öğrencilerinin, uluslararası ilişkiler, iç ve dış politika hakkında fikirlerini açıklayabildikleri, yorum ve analiz yapabildikleri bir ortamı sunmak'tır. Ayrıca derginin, belirli-sabit bir künyesi yoktur. Genelde 4. sınıf öğrencilerinin yönetiminde çıkmaktadır.

2.13. Hukuki Araştırmalar Dergisi (HUDER)

Hukuki Araştırmalar Derneği (HUDER) Konya Şubesi tarafından yayınlanan *Hukuki*

Araştırmalar Dergisi, 2001 yılından itibaren çıkartılan, büyük oranda hukuki metinlerden oluşan bir dergidir.

Dernek yetkilileri, derginin amacının, önceleri Konya ölçeğinde şimdi ise ulusal ölçekte hukukçular (avukatlar, hâkim ve savcılar, hukukçu akademisyenler) arasındaki mesleki dayanışma ve kaynaşmayı sağlamak olduğunu ifade etmişlerdir.

Yaklaşık 6 ayda bir yayınlanan dergiyi, gönüllü üyeler finanse etmektedir. Son sayılarda bir miktar reklam geliri olsa da dergi, hâlâ gönüllü üyelerin fedakârlıklarıyla hayatiyetini sağlamaktadır.

Dergi, HUDER'e ilişkin bir bülten olmayıp, genel itibariyle avukatlar tarafından kaleme alınan bilimsel, hukuki yazılardan oluşmaktadır. İlk zamanlar Konya Barosu'na kayıtlı avukatlara ücretsiz olarak dağıtılan dergi, son sayılarında yine ücretsiz olarak farklı illerdeki hukuk derneklerine ve barolara da gönderilmeye başlanmıştır.

Derginin, son olarak 17. sayısı yayımlanmıştır. Başlarda 1000 adet basılan dergi, şimdi 3000 adet basılmaktadır. Avukatlar, hâkim ve savcılar ile akademisyenler tarafından oluşan ve hemen hemen her dergi için değişen bir yazar kadrosu vardır. Dergi, bugüne dek basılan sayıları itibariyle hakemli değildir. Ancak yapılan görüşmelerde, derginin 18. sayısında hakemli yazılara yer verilmesinin planlandığı ve sonraki sayılarda "hakemli yazılar" isimli ayrı bir bölüm oluşturularak derginin bilimselliğinin artırılmasının hedeflendiği belirtilmiştir. Dergi, Konya'da bulunan hukuk dernek ve şubeleri arasında çıkartılan ilk ve tek dergidir.

2.14. Karatay

Karatay Belediyesi'nin yayın organı olarak yayınlanan *Karatay* dergisi, farklı partiler, farklı belediye başkanı ve ekipleriyle faaliyetlerini gerçekleştirdiğinden, tam koleksiyonu bulunmamaktadır. *Karatay,* belli bir periyotta çıkmamaktadır. Belediyeden alınan bilgilere göre, dergi koleksiyonu bulunmadığı için derginin ilk sayısına ulaşılamadığından *Karatay*'ın ilk olarak ne zaman yayınlandığı henüz tespit edilememiştir.

Dergi, genellikle Karatay Belediyesinin bülteni niteliğinde, belediye faaliyetleri ve icraatlarına yer vermektedir.

2.15. Konya

Konya Büyükşehir Belediyesi'nin bir dönem yayın organı olarak yayınlanan *Konya* dergisi, 1995 yılının Mayıs ayında yayınlanmıştır. İlk dönem 32 sayfa çıkan dergi, sonraları 96 sayfaya kadar ulaşmıştır. Dergide, sosyal tesis açılışları, şenlikler, ilçe belediye başkanlarının yazılarının yanı sıra, sivil toplum, Konya tarihi, sağlık, alışveriş, eğitim, kültür vb. gibi konular ele alınmıştır.

İki ayda bir yayınlanan *Konya*, seçimlerden sonra belediye başkanlarının değişmesi sonucu, 2003 yılından bu yana yayınlanmamaktadır.

2.16. Konya Bülten

Türkiye Makine Mühendisleri Odası Birliği (TMMOB) Konya Şubesi tarafından yayınlanmakta olan *Konya Bülteni*, ilk sayısını 2001 yılında çıkarmıştır. Bülten, üç ayda bir yayınlanmaktadır. *Konya Bülteni*'nin yayın amacı; üyelerle iletişim kurmak, şube ile üyeler arasındaki ilişkileri geliştirmek, Şube, Oda ve TMMOB etkinlikleri ile üyeleri ilgilendiren diğer bilgileri vermektir. *Konya Bülteni*, şube TMMO üyelerine, Konya protokolüne ve Konya sanayisine gönderilmektedir.

2.17. Konya Haber

Konya Gazeteciler Cemiyeti tarafından yayınlanan *Konya Haber* dergisi, ilk sayısını 1995 yılının Eylül ayında yayınlamıştır. Cemiyet başkanı Uğur Özteke, ilk sayıdaki çıkış yazısında derginin, cemiyetin kimsenin baskı olmadan, bağımsız, özgür ve tavizsiz bir yayını olduğunu belirtmiştir.

Dergi içeriğini ilk sayıdan itibaren, cemiyet ile ilgili haberlerin yanı sıra Konya basını üzerine yazılar, basın hakkında yazılmış kitap tanıtımları, basın meslek ilkeleri gibi konular

doldurmuştur. Dergi yayın hayatına uzun bir aradan sonra, yeniden çıkarılmaya başlanmıştır. 2007'den itibaren dergi, iki ayda bir yayınlanmış ancak, son iki yılda iki özel sayı da çıkarılmıştır.

2.18. Konyaspor

1981 yılında kurulan Konyaspor Kulübünün resmi yayın organı olan *Konyaspor* dergisi, 2005-2006 futbol sezonunda yayınlanmaya başlamıştır. İki ayda bir yayınlanan dergi, 2008 ve 2009 yılında tek sayı çıkarmıştır.

Derginin içeriğini; takım içinde teknik heyet, oyuncularla röportajlar, takım hakkında maç bilgileri, şehrin sportif anlamda protokol mensupları ile yapılan röportajlar, Konya'ya özgü makaleler, sağlık ve sporla ilgili yazılar oluşturmaktadır. Sayfa sayısı 86-96 arasında değişen derginin amacı; Konyaspor hakkında bilgi vermektir. *Konyaspor* dergisi, başta Futbol Federasyonu ve kurumları olmak üzere, Süper Ligdeki takımlara, Bank Asya Kulüplerine, Konya'daki protokole ve kulübün Ticaret Odasından aldığı listedeki kişilere gönderilmektedir.

2.19. Konya Ticaret Borsası Dergisi

Konya Ticaret Borsası'nın yayın organı olan *Konya Ticaret Borsası Dergisi*, 1998 yılından beri yayınlanmaktadır.

Dünya, Türkiye ve Konya'daki tarımsal gelişmeleri; haber, dosya ve inceleme olarak okuyucularına ulaştıran *Konya Ticaret Borsası Dergisi*nde, tarım takvimine paralel olarak sektörel teknik, bilimsel makale ve yazılar da yayımlamaktadır. Dergide haber, inceleme, tanıtım, sektör sorunları ve borsanın faaliyetlerinin yanı sıra her sayıda bir konuk ile röportajlar yer almaktadır. *KTB Dergisi*nin Genel Yayın Yönetmenliğini İsmail Özkan, Yazı İşleri Müdürlüğünü ise Mustafa Küçükiplikçi yapmaktadır. 2010'a kadar 38 sayı çıkaran derginin, yayın periyodu 3 ay olup, sayfa sayısı 64'tür.

2.20. Kon TV

Türkiye'nin ilk bölgesel kanalı olarak, 10 Haziran 1992 tarihinde temelleri atılan Kon TV, 1994 yılında yayın hayatına başlamıştır. "Türkiye'nin gözü, kulağı ve sesi" sloganıyla yola çıkan Kon TV, aynı adı taşıyan *Kon TV* dergisini, yeni yayın dönemleri başlarında çıkartmaktadır.

Dergi, televizyon programlarının tanıtımı ve içeriği hakkında bilgi vermeyi amaçlamaktadır. Yazı İşleri Müdürü Mustafa Tatlısu olan dergi, 34 yayın döneminde toplamda 22 sayı çıkartmıştır.

2.21. Kosiad

Kısa adı KOSİAD olan Konya Sanayici ve İş Adamları Derneği, 1991 yılında kurulmuştur. Dernek, 1993 yılının Ağustos, Eylül ve Ekim aylarında *Kosiad* adıyla, 3 sayılık dergi çıkartmıştır. Derneğin arşivinde bu üç sayı bulunmadığından, dergi içeriği ve yayın politikası hakkında da bilgi sahibi olunamamıştır.

2.22. KTO Dergisi- Yeni İpek Yolu

1882 yılında kurulan Konya Ticaret Odasının yayın organı olan *İpek Yolu* dergisi, 1988 yılında ilk kez *KTO Dergisi* olarak yayınlanmıştır. Dergi, 1995 yılında 94. sayıdan itibaren isim değişikliğine giderek adını, *Yeni İpek Yolu* olarak değiştirmiştir. Konya'nın halen yayın hayatına devam eden en köklü dergilerinden biri olan *İpek Yolu* dergisi, ayda bir yayınlanmaktadır. Konya Ticaret Odası, *Yeni İpek Yolu* dergisinin içeriğini, kurum haber ve faaliyetlerinin yanı sıra kültür (nostalji, Konya anıları, ülke tanıtımları) ve sağlık gibi konular teşkil etmektedir.

2011'de İmtiyaz Sahibi Selçuk Öztürk, Genel Yayın Yönetmeni Özhan Say, Yazı İşleri Müdürü Mustafa Akgöl'dür. Dergi adına ayrıca, yılda bir kez de Konya'nın ekonomik, sosyal ve kültürel boyutlarıyla incelendiği özgün yazılardan oluşan *Konya Kitabı Özel Sayısı* yayınlanmaktadır.

Özhan Say ile yapılan görüşmede, dergi baskı sayısının on bin olduğu belirtilmiştir. Dergi, Konya Ticaret Odası üyesi olan sanayici ve iş adamlarına, akademisyenlere, Türkiye genelindeki TOBB'a bağlı Odalara, borsalara,

bankalara, resmi kurum ve kuruluşlar ile yurtdışı temsilciliklerine gönderilmektedir (Say; 03.12.2010).

2.23. Konya'da Sanayi, Lonca, KSO Bülteni ve EURO Konya Bülteni

Konya Sanayi Odasının ilk yayını olan *Konya'da Sanayi* dergisi, 1993 yılının Ocak ayında ilk sayısını yayınlamıştır. Dergide, tekstilden ilaç sektörüne sanayideki pek çok alanla ilgili haberler, sanayi değerleriyle ilgili gelişim bilgilerinin yer aldığı istatikî tabloların yanı sıra, çevre sorunları ve kitap tanıtımı gibi bölümler bulunmaktadır.

Oda, 2000 yılında isim, içerik ve baskı anlamında değişikliğe giderek, *Lonca* dergisini yayınlamaya başlamıştır. Derginin Genel Yayın Yönetmeni Sedat Taşkazan, Yazı İşleri Müdürü Fatih Ulutaş'tır. *Konya'da Sanayi* dergisi, 32 sayfa çıkmaktayken, *Lonca* dergisi 80 sayfa çıkarılmaktadır. 3 aylık zaman periyodu aynı kalmakla beraber boyutları değiştirilen derginin, baskı kalitesi yükseltilmiştir.

Lonca, halen Konya Sanayi Odası'nın yayın organı olarak devam etmekte ve ücretsiz dağıtılmaktadır.

Konya Sanayi Odası Bülteni, aylık bir yayın organı olup, bir nevi küçük boy (tabloid) gazeteyi andırmaktadır. Kurumların pek çoğunun arşivlerinin bulunmamasından dolayı, Yazı İşleri Müdürü Fatih Ulutaş ile yapılan görüşmede, ilk ne zaman çıktığı konusunda bilgi sahibi olunamamıştır. Bülten içeriğinde, Sanayi Odası'yla alakalı haberler (ödül törenleri, bayramlaşma, seminerler), kurum üyelerine yönelik duyurular, tüketiciye yönelik tüketici rehberi, yurtdışı yatırımlarıyla ilgili haberler vb. bulunmaktadır.

2002 yılında gazete kâğıdına basılan bülten, bugün renkli olarak kuşe kâğıda basılmaktadır. Bültenin Yazı İşleri Müdürlüğünü, Fatih Ulutaş yapmaktadır. Fatih Ulutaş'ın verdiği bilgiye göre, *KSO Bülteni*, ayda 3000 adet basılıp, Konya Sanayi Odası'nın tüm üyelerine, Türkiye'deki tüm sanayi ve ticaret odalarına, konsolosluklara, müsteşarlıklara, iş adamlarına ve havaalanlarına gönderilmektedir (28.10.2010).

Euro Konya, Türkiye'nin Avrupa Birliğine uyum sürecinde yayınlanmıştır. 2004 yılının ilk aylarında çıkan bültenin, yayınına ne zaman son verdildiği tam bilinmemekle birlikte, 2007 yılının sonu olarak tahmin edilmektedir. *KSO Bülteni*'nin baskı formatına benzer tabloid ve kuşe kâğıt baskısıyla çıkan derginin içeriği, Avrupa Birliği ile ilgilidir.

2.24. Konya Şeker *Toprağın Tadı*

Konya Şeker Fabrikası'nın yayın organı olarak faaliyet göstermekte olan *Konya Şeker Toprağın Tadı* dergisi, ilk sayısını 2003 yılının Eylül ayında çıkartmıştır. Belli bir zaman periyodu bulunmayan dergi, bilgilendirme gereksinimi olduğunda yayınlanmaktadır.

Derginin yayın politikası; çiftçi kuruluşu olan Konya Şeker'in hizmetlerini hedef kitlesine tanıtmak, bilgilendirmek amacıyla yapılan halkla ilişkiler çalışması olarak tanımlanmaktadır.

Toprağın Tadı dergisinin, Yazı İşleri Müdürlüğünü Nadide Ülkü Altıparmak yapmaktadır.

2.25. (Dört Mevsim) Meram ve *Meram* Dergisi

Meram Belediyesinin yayın organı olarak bir dönem faaliyet gösteren *(Dört Mevsim) Meram*, ilk sayısını 1999 yılının Güzünde *Sonbaharda Meram* adıyla çıkmış ve bunu, *Kışta Meram, İlkbaharda Meram, Yazda Meram* takip etmiştir. "Her mevsim, yeni bir 'Meram Dergisinin müjdecisidir" derginin sloganı olmuştur.

Dergi, toplamda 17 sayı yayınlanmıştır. Son sayı, 2003 yılının kış aylarında çıkmıştır. Seçim sonrası belediye yönetiminin değişmesi, kuşkusuz bunda etkili olmuştur.

Meram dergisi, diğer belediye bültenlerinden farklı olarak, her mevsim Meram ve onun içinde doğup büyüdüğü köklü kültürden gücünü alan ve yıllar sonra bile güncelliğini

yitirmeyecek kültürel bir içeriğe sahiptir. Ahmet Köseoğlu ve İsmail Yalçınkaya'nın Genel Yayın Yönetmenliğini yaptığı derginin, editörlüğünü Yusuf Batar yürütmüştür.

Meram dergisi, *Dört Mevsim Meram* dergisinden çok ayrı bir yayın olarak 2007'de yayınlanmaya başlamıştır. 3 ayda bir yayınlanan dergi, toplamda 6 sayı çıkmıştır.

2.26. *Pulpa*

Konya Ağız ve Diş Sağlığı Merkezinin yayın organı olan *Pulpa*, ilk olarak 2006 yılında çıkmıştır. İlk dönemlerde dört ayda bir yayınlanan dergi, 2010'da altı ayda bir yayınlanmaktadır. Ağız ve diş sağlığıyla alakalı haberlerin yer aldığı dergi, hastane yanı sıra; İl Sağlık Müdürlüğü, Diş Hekimliği Fakültesi öğretim üyeleri, Tıp Fakültesi ve Ağız-Diş Sağlığı Merkezi gibi kurum ve kişilere ücretsiz dağıtılmaktadırr.

2.27. *Ribat*

Ribat Eğitim Vakfı'nın bir yayınıdır. Vakıfla aynı adı taşımaktadır. *Ribat*, ilk olarak 1982 yılının Kasım ayında yayınlanmıştır. Günümüzde Konya'da yayınlanmakta olan dergilerin en köklülerindendir. Yayına başladığında küçük boyutta ve (kapak hariç) siyah-beyaz baskı olan derginin, kapakta yer alan "Ribat" yazısının yanında, *"aylık dini dergi"* ibaresi bulunmaktadır. 1992 yılında, 10. yaşında derginin boyutu büyütülmüş, *"aylık dini dergi"* yerine, *"aylık mecmua"* ibaresiyle çıkmaya başlamıştır.

Ribat dergisi, diğer dergilerden farklı olarak, ilk yayınından itibaren abone toplamaya başlamıştır. Ayrıca, "dergi Türkiye'nin her tarafına ve Avrupa'ya gitmektedir" notu da ilk sayıda yer almaktadır.

Dergiye, müfessir Muhammed Hamdi Yazır'ın, bir duası ile başlanmıştır. Ribat kelimesinin anlamının açıklandığı bir yazı da ilk sayfalarda yer almaktadır. Dergi, İlahiyatçı Abdullah Büyük'ün, *"Kuran ve Sünnet ışığı altında bilgiler vereceğiz"* ifadesine başlangıçta yer vermiştir.

Dergide, ilk yıllar dini yazılar dışında *"Dünyadan"* bölümü de bulunmaktadır. Bu bölümde İslam ülkeleriyle alakalı çeşitli ajanslardan alınmış haberler vardır. Tamamen dini içerikli yazıların yer aldığı dergide, bugün konular daha çeşitlenmiştir. Tanınmış muhafazakâr kişilerle mülakatlar, sağlık konusunda uzman doktorların yazıları, konuk yazarlar vb. farklı bakış açılarıyla, dergi ilk yıllara göre çok daha zengin bir içeriğe sahiptir.

İlk sahibi Halis Nükte olan derginin, yazı işleri müdürü Veyis Ersöz'dür. Derginin 2010'da sahibi, Abdullah Büyük'tür. Yazar kadrosu oldukça kalabalık olan derginin, ilahiyatçılardan sosyologlara, doktorlardan gazetecilere, akademisyenlerden bürokratlara kadar oldukça zengin bir yazar kadrosu bulunmaktadır. İlk sayıları 32 sayfa olan dergi, bugün 64 sayfa olarak yayınlanmaktadır.

2.28. *Sağlıcakla*

Özel Selçuklu Hastanesi'nin yayın organıdır. *Sağlıcakla* dergisi, 2004 yılında yayınlanmaya başlamıştır. İlk dönem aylık yayınlanan dergi, son iki yılda 4 sayı çıkartılmıştır. 2009 Nisan ayında 13. sayısı yayınlanmıştır.

Dağıtım alanı Konya ile sınırlı olan dergi, 500 adet basılmaktadır. Editörü Dr. Seyit Karaca, Genel Yayın Yönetmeni Zühra Yıldırım'dır.

2.29. *Sağlık ve Tedavi*

Konya'nın ilk Özel Hastanelerinden biri olan Vakıf Hastanesinin yayın organıdır. *Sağlık ve Tedavi* dergisi, Mevlâna Üniversitesi bünyesinde kurulan Mevlâna Hastanesi'nin, sağlık-kültür dergisidir. Üç ayda bir, 28 sayfa olarak yayınlanmaktadır. 7500 adet basılan derginin, 2500'ü Konya'nın ilçelerine gönderilmekte, 2500'ü Konya merkezde, geri kalanı ise hastane içerisinde dağıtılmaktadır.

2.30. *Sayha*

"Kendince Dergi" sloganıyla çıkan *Sayha* dergisi, 15 Mayıs 1990'da yayın hayatına

başlamıştır. 24 sayfa yayınlanan dergi yazarlarının tamamını, üniversitede okuyan gençler oluşturmuştur. Önce 32, sonra 48 sayfa çıkan ve 3.000 tirajı yakalayan dergi, 1 Temmuz 1991 tarihli 15. sayısından sonra kısa bir süre yayın hayatına ara vermiştir. *Sayha*, Aralık 1991 tarihli 16. sayısı ile kaldığı yerden devam etmiş, Nisan 1992 tarihli 20. sayı matbu son sayısı olmuştur. Okullarını bitiren ve ülkenin değişik mekânlarına dağılan *Sayha* yazarları, "gönülsüz de olsa" yayına son vermek durumunda kalmışlardır. *Sayha*, 3. döneme 21. sayısı ile Aralık 1995'te Kayseri'de başlamış, 6 sayfa ve fotokopi ile 30 adet çoğaltılarak dağıtımı yapılmıştır. Mart 1996 tarihli 24. sayısı ile yeniden sessizliğe bürünen *Sayha*, Şubat 1998 tarihli 25. sayısı ile 12 sayfa ve fotokopi halinde tekrar yayına girmiş, 41. sayısına kadar (Haziran 1999) hem fotokopi hem de internet ortamında yayınını sürdürmüştür. 42. sayı ile birlikte sadece "sanal" ortamda yayın yapan *Sayha*, günlük güncellenerek "kendince, kendi halinde" devam etmiştir. 2010'da *Sayha*, sadece internet ortamında, yayın yapmaktadır. Günlük güncellenen bir e-dergi, bir kültür sanat sitesidir.

Dergi yetkilileri, ilk yayına başladığı dönemde derginin, Millî Gençlik Vakfı (MGV) Konya Şubesi yayın organı olarak işe başladığını, ancak hiçbir zaman salt Millî Görüş yayını yapmadığını, fiili bir bağlantıya rağmen muhteva bağı olmadığını belirtmişlerdir. *Sayha* dergisi, yayın politikasını; muhafazakâr, ilmi, kültürel dergi olarak ifade etmektedir. Bugün Genel Yayın Yönetmenliğini Kâni Çınar'ın yaptığı derginin, editörlüğünü Nur Zelal, Zenan Sude ve Halid Aslan yapmaktadır. Dergi yazarları arasında, Kani Çınar, Halid Aslan, Hasan Erkan, Mehmet Doğramacı, Hasan Semerci, İhsan Garip, Abdullah Harmancı, Kerem Dağlı gibi isimler bulunmaktadır.

2.31. *Sille*

Sille'yi Kalkındırma ve Tanıştırma Derneğinin yayın organı olarak yayınlanan *Sille* dergisine, Sille Sulama Kooperatifi ile Sille Avcılar ve Atıcılar Derneği de destek vermektedir.

Dergi, ilk sayısını 2008 Ağustos ayında çıkartmıştır. Dört ayda bir yayınlanan derginin, Yazı İşleri Müdürlüğünü Mehmet Kılınçaslan yapmaktadır. Kılınçaslan, derginin amacının, Sille'nin 5000 yıllık tarihini, kültür, gelenek ve göreneklerini tanıtmak ve kişilerle röportajlar yaparak belgelendirmek olduğunu kaydetmiştir (Kılınçaslan; 3.12.2010). Tamamen kültürel bir içeriğe sahip olan derginin temel amacı; Sille'nin saz sanatçılarından, toprak sanatlarıyla uğraşanlara kadar, kültürel varlığı sürdürmeye çalışan kişileri gün yüzüne çıkartmaktır. Sille'den, Sille halkından haberler veren dergi, tüm Sillelilere ücretsiz dağıtılmaktadır.

2.32. *Selçuk Bakış*

Selçuk Bakış dergisi, Selçuk Üniversitesi'nin 'Haber ve Tanıtım' dergisidir. 2006 Eylül ayında çıkmaya başlayan dergi, 3 ayda bir yayınlanmaktadır. Derginin amacı; akademisyenler, üniversite personeli ve öğrenciler için faydalı bir haber platformu oluşturmaktır.

Dergide fakülte, yüksek okul, öğrenci topluluklarının yanı sıra, Üniversite ile ilgili gelişmeler, yeni açılan eğitim ve araştırma birimleri tanıtılmaktadır. Ayrıca konuk röportajları, ekonomi, teknoloji, sağlık, spor vb. farklı aktüel konulara yer verilmektedir. Yazı İşleri Müdürlüğünü Fadime Şimşek'in yaptığı derginin halen yazı işleri müdürü ve editörü Arzu Kazaz'dır. Dergi, e-dergi olarak da yayınlanmaktadır.

2.33. *Selçuklu Bülteni* ve *Çocuk Kent Bülteni*

Selçuklu Belediyesi'nin yayın organı olan *Selçuklu Bülteni*, 2005 yılında belediye başkanı Âdem Esen döneminde yayınlanmıştır. 2005 yılından 2009 yılına kadar yayınlanan dergi, aylık olarak toplam 73 sayı çıkartılmıştır. Amacı, belediyenin çalışmalarını kamuoyuna duyurmak olan derginin dağıtımını, kendi personeli yapmıştır.

Yine Selçuklu Belediyesinin yayın organı olan *Çocuk ve Kent Bülteni*, çocuklara hitap eden yayınlar yapmıştır. *Selçuklu Bülteni* gibi, bu dergi de 2005-2009 yılları arasında yayınlanmıştır. Üç ayda bir çıkan dergi, 32 sayfadır.

Okullarda, sosyal faaliyetlerde ve Belediye

kütüphanelerinde üye olan çocuklara ücretsiz dağıtılan *Çocuk ve Kent Bülteni*, üç ayda bir yayınlanmıştır. Yapılan görüşmelerde derginin amacının, alamayan çocukları dergi sahibi yapıp, onları belediyenin etkinliklerinden haberdar etmek olduğu belirtilmiştir.

2.34. *Yıllar ve Yollar*

Özkaymak Holding'in yayın organı olan *Yıllar ve Yollar* dergisi, ilk sayısını, 2009 Ocak ayında yayınlamıştır (http://www.ozkaymak.com.tr). Başlarda iki ayda yayınlanan dergi, daha sonraları 3 ayda bir yayınlanmıştır.

Taşımacılıktan otelciliğe kadar farklı sektörlerde hizmet veren kurum, *Yıllar ve Yollar* dergisini, yaşam ve kültür dergisi olarak okuyucularına sunmaktadır. Dergide, röportajlardan, spora, sağlıktan modaya kadar, farklı yelpazede konular ele alınmaktadır. Genel Yayın Yönetmenliğini Adnan Özkaymak'ın yaptığı derginin, Yazı İşleri Müdürlüğünü Tahir Yaman yürütmektedir.

SONUÇ

Bu çalışmada, toplam 21 hakemli dergiye, 88 kurum dergisine (birçoğuna ismen de olsa) ulaşılmıştır. Ancak daha fazla kurum dergisi olduğu tahmin edilmektedir. Girişte de belirtildiği üzere, sistematik bir şekilde koleksiyonlar saklanmadığından, birçok kurum dergisine bu makalede yer verilememiştir. 40 dergiye, mail veya telefon aracılığıyla ulaşılmış, bir kısmının yöneticileriyle yüz yüze görüşülmüştür. Onun için, 34 başlık altında toplamda 40 dergi hakkında bilgi verilmiş, diğer 49 dergiden ismen bahsedilmiştir.

Yukarıda başlıklar halinde açıklanan dergiler, yalnızca ulaşılabilen ve hakkında bilgi sahibi olunabilen dergilerdi. Dergilerin bir kısmı, tek sayı yayınlandığından ve kütüphanelerde koleksiyonları bulunmadığından bilgi verilememiş ya da irtibata geçilememiştir. Konya'daki hakemli dergilerin hemen hepsine ulaşıldığı düşünülmektedir. Ancak hakemli dergi olan ve de aynı kurum tarafından yayınlanan *Hayvancılık Araştırma Dergisi* ile *Bitkisel Araştırma Dergisi*'nden cevap alınamamıştır. Bilgi alınamayan, irtibat sağlanamayan kurum dergileri şunlardır:

Damızlık ve Sığır Yetiştiriciler Birliği'nin, *Birliğin Sesi*; TMMOB Konya Şubesince yayınlanan *Akademik Tarım; Belediyem;* Konya Fotoğraf Amatörleri Derneğinin *Konfad;* Türkiye Futbol Antrenörleri Derneğinin *Tüfad Konya Futbolun Rengi; Konya Serbest Muhasebeciler ve Mali Müşavirler Odası Bülteni; Konya Akören Dergisi;* Konya Barosunca yayınlanan *Konya Barosu;* Mehir Vakfına ait *Mehir Aile Dergisi* ve *Mehir Bülteni;* Konya Bilişim Derneği (KOBİD)'nin *Konya Bilişim Dergisi* ve *Teknovizyon* dergileri; Emrem Sosyal Yardımlaşma ve Dayanışma Derneği'nin *Gülcübaba;* Başak-Elmas Lisesi Mezunları Yardımlaşma Derneği'nin *Esselam;* Konya Tekstil Konfeksiyon Sanayi'nin *Moda Konya;* DYP Karatay İlçe Başkanlığının *Karatay'ın Sesi;* Kombasssan Holding'in *Kombassan Bülteni;* Konya Tarım İl Müdürlüğünün *Konya Tarım Gazetesi;* Konya İl Kültür Müdürlüğünce bir dönem yayınlanan *Konya Kültür ve Sanat Bülteni* (koleksiyonu bulunamadı); S. Ü. Meram Tıp Fakültesi Hastanesi Hemşire Hizmetleri Müdürlüğünce çıkarılan *Hemşire Dergisi;* Özkanlar İletişim'in *Kapadokya Bakış;* Konya Bölge Zirai Mücadele Bölge Başkanlığı'nın *Zirai Mücadele;* Çağrı Kültür Merkezi'nin *Son Çağrı;* As Grup Medya'nın *Rasyonel;* Çevre ve Orman Bakanlığı Konya İl Müdürlüğünce yayınlanan *Çevre ve Orman;* Kültür ve Turizm Bakanlığı Eski Eserler ve Müzeler Genel Müdürlüğünün, Konya Müze Müdürlüğü tarafından 1985'te yayınlanan *Müze; Fıtrat.*

Ayrıca pek çok okul dergisine ismen ulaşılsa da, çoğuyla irtibat sağlanamamış ya da tek sayı yayınladıklarından detaylandırılmamıştır. Bunlar;

Ayşah Anaokulu tarafından yayınlanan *Armağan;* Konya Çimento Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi tarafından yayınlanan *Armoni;* Taşoluk İ.Ö.O. tarafından yayınlanan *Taşoluk;* Karatay Lisesi'nin yayınladığı *Tek Yürek;* 24 Kasım İ.Ö.O.'nun *Umut Çiçekleri;* Özel TED Konya İ.Ö.O'nun *Yarın İçin Şimdi Dergisi;* Karatepe İ.Ö.O'nun yayınladığı *Esinti;* Anadolu İmam Hatip Lisesi tarafından yayınlanan *Badı Saba;* Selçuklu Atatürk Lisesi'nin yayınladığı

Selen; Abdullah Aymaz İ.Ö.O. tarafından çıkarılan *Aymaz Bülteni* ve *Aymaz Haber* ile okul dergilerine ilaveten üniversite öğrencileri tarafından çıkarılan; İlahiyat Fakültesinin *Eksen* ve *S.Ü. İlahiyat Fakültesi Haber Bülteni;* S.Ü. El Sanatları'nın *Yöresel* dergisi; Özel Eğitim Kurumlarından olan Deha Özel Eğitim'in *Deha Dergisi* gibi dergiler bulunmaktadır.

Bazı kurum dergileri de tek sayı yayınladıkları için detaylandırılmamışlardır. Bunlar:

MEDAŞ tarafından yayınlanan *MEDAŞ Dergisi ve Bülteni;* Konya Eczacılar Odası Derneği tarafından yayınlanan *Eczane;* İttifak Holding/Adese bünyesindeki *Kulesite Life;* Afganistan Türk Gençleri Birliği tarafında çıkarılan *Birlik;* Kontur Turizmce yayınlanan *Kontur Yaşam;* ayrıca Akınsoft Yazılıma ait *Inovax* gibi çok az sayıda dergi, iletişim kurulduğu halde bilgi vermekten kaçınmıştır.

Sonuç olarak, günümüzde hemen her kurum, artık kendini tanıtmak, sesini duyurmak amacıyla bir bülten ya da dergi yayınlamaktadır. Dergi yanında hemen her kurumun internet sitesinin olması da bu amaçla örtüşmektedir. Bu araştırma kapsamında pek çok kuruma erişim, internet üzerinden yapılmış, telefon ve e-mail adreslerine internet üzerinden ulaşılmıştır.

Konya'da dergicilik anlamında baktığımızda, zengin çeşninin olduğunu görülür. Ancak basın-yayın-tanıtım vb. konularda gösterilen hassasiyet, saklama, arşivleme konusunda da gösterilse, belki geleceğe çok daha kalıcı bir "dergicilik" olgusu bırakılabilecektir.

KAYNAKÇA

YILDIZ Ecevit, *Süreli Yayınların Sosyal Bilimlerin Gelişimine Katkısı ve Ulakbim-Sosyal Bilimler Veri Tabanının Rolü,* Ulusal Akademik Yayıncılık 2008 Toplantısı, (Erişim Tarihi, 8.11.2010).

İstem, http://www.istem.org/tr/default.asp (Erişim Tarihi: 09.11.2010).

Marife, http://www.marife.org/ (Erişim tarihi: 08.11.2010).

Tarihin Peşinde Dergisi, http://www.tarihinpesinde.com/ (Erişim tarihi: 17.11.2010).

Türk-İslam Medeniyeti Akademik Araştırmalar Dergisi, http://www.turkishhan.org/Sahip%20Ata%20Kervansaray%C3%BD%20T%C3%9DMAD%202.pdf (Erişim tarihi: 17.11.2010).

S.Ü. A. Keleşoğlu Eğitim Fakültesi Dergisi, http://egitim.selcuk.edu.tr (Erişim tarihi: 16.10.2010).

S.Ü. Beden Eğitimi ve Spor Bilim Dergisi, http://www.selcukbesyo.org/dergimiz/index.php/JPESS/index (Erişim tarihi; 18.12.2010).

S.Ü. Diş Hekimliği Fakültesi Dergisi, http://www.dent.selcuk.edu.tr/dergi/index.htm (Erişim tarihi: 16.10.2010).

S.Ü.Edebiyat Fakültesi Dergisi, http://www.edebiyat.selcuk.edu.tr/index.php?option=com_content&view=article&id=17&Itemid=91 (Erişim Tarihi: 17.10.2010).

S.Ü. Hukuk Fakültesi Dergisi, http://www.hukuk.selcuk.edu.tr/ (Erişim tarihi: 17.11.2010).

*S.Ü. İİBF, Sosyal ve Ekonomik Araştırmalar Dergisi,*http://www.iibf.selcuk.edu.tr/viewpage.php?page_id=52 (Erişim tarihi: 18.11.2010).

S.Ü. İlahiyat Fakültesi Dergisi, http://www.ilahiyat.selcuk.edu.tr/?bolum=35(Erişim tarihi: 19.11.2010).

Selçuk İletişim, http://www.iletisim.selcuk.edu.tr/index.php?sayfa=dergi (Erişim tarihi: 16.10.2010).

S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü, http://www.sosyalbil.selcuk.edu.tr/dergi/ (Erişim tarihi: 17.10.2010).

S.Ü. Meram Tıp Fakültesi Dergisi, http://www.selcuktipdergisi.org/ (Erişim tarihi: 16.10.2010).

S.Ü. *Türkiyat Araştırmaları,* http://www.turkiyat.selcuk.edu.tr/dergi.htm (Erişim tarihi: 18.11.2010).

S.Ü. Veteriner Fakültesi Dergisi, http://www.ejvs.selcuk.edu.tr/ (Erişim tarihi: 10.11.2010).

S.Ü. Ziraat Fakültesi Dergisi, http://www.ziraat.selcuk.edu.tr/ojs (Erişim tarihi: 10.11.2010).

Çetmi,http://www.cetmim.com/v2/ index.php (Erişim tarihi: 28.11.2010)

Genç Adım,http://www.iyckonya.org.tr/yayinlar.html (Erişim tarihi: 13.11.2010).

Yıllar ve Yollar, http://www.ozkaymak.com.tr/yillarveyollar/ (Erişim tarihi: 14.12.2010).

KAYNAK ŞAHISLAR

Bal, Enes, *Antre Parantez*, Editör ve Yazı İşleri Müdürü, Görüşme Tarihi: 10.12.2010.

Dülger, Yusuf, *Devrim 1923*, ADD üyesi, Görüşme tarihi: 25.11.2010.

Kılınçaslan, Mehmet, *Sille*, Yazı İşleri Müdürü, Görüşme tarihi: 03.12.2010.

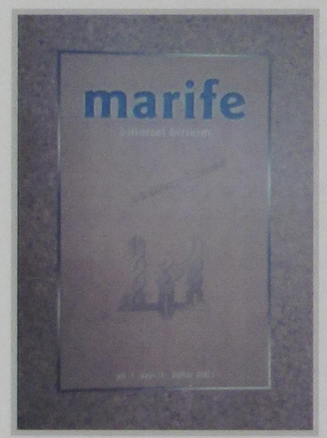
Kirazgiller, Musa, *Aktisad*, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü, Görüşme tarihi: 2.11.2010.

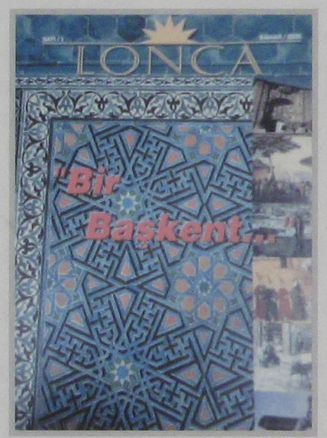
Lekesiz, Ömer Faruk, (Dört Mevsim) *Meram*, Editör, Görüşme tarihi: 10.12.2010.

Salar, Selma, *Çığlık* Dergisi, Editör, Görüşme tarihi: 24.11.2010.

Say Özhan, *İpek Yolu Dergisi*, Yazı İşleri Müdürü, Görüşme tarihi: 03.12.2010.

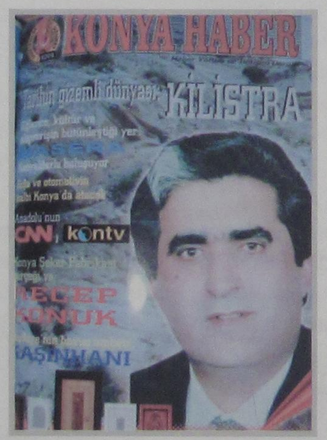
Ulutaş, Fatih, KSO *Lonca*, Sorumlu Yazı İşleri Müdürü, Görüşme tarihi: 28.10.2010.

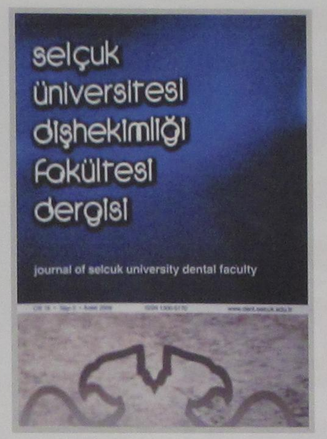

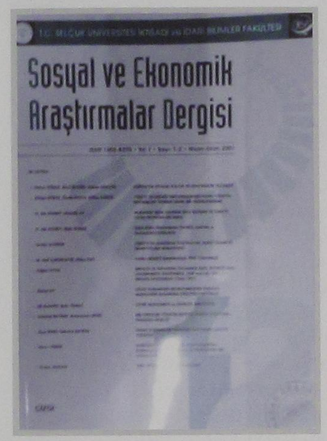

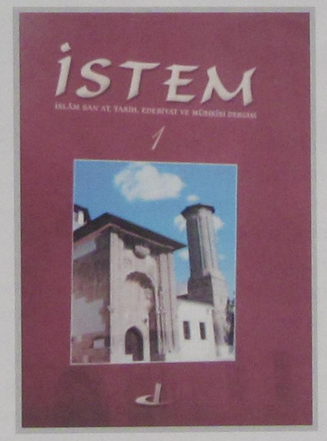

1980'DEN BUGÜNE KONYA'DA YAYINLANAN SANAT HABER DERGİLERİ

Merve ÖRENEL*

1986'da İstanbul Fatih'te doğdu. İlk ve ortaöğretimini İstanbul'da tamamladı. Üniversiteyi kazanmadan önce bir dönem Müjdat Gezen Sanat Merkezi'nde tiyatro eğitimi aldı. 2005 yılında İstanbul Üniversitesi Teknik Bilimler Meslek Yüksekokulu Radyo ve Televizyon Yayıncılığı Bölümünü kazandı. 2007 yılında Dikey Geçiş Sınavı ile Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'ne başladı. Fakültenin uygulama yayını olan Selçuk İletişim gazetesinde bir sene muhabirlik, bir sene de editörlük yaptı. Gazetecilik bölümünü dereceyle bitirdi. Ardından Konya Mehmet Halil İbrahim Hekimoğlu İletişim Meslek Lisesi'nde gazetecilik öğretmenliği yaptı. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Anabilim Dalı'nda yüksek lisans yapan Örenel, Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümüne 2011'de araştırma görevlisi olarak atanmıştır.

* (merve_orenel@hotmail.com).

ÖZET

Konya'da II. Meşrutiyet'in ilanından sonra dergi yayını başlamış ve günümüze kadar devam etmiştir. 1980'e kadar yapılmış olan basın yayın faaliyetleri, daha önceki çalışmalara konu olmuştur. Bu çalışma, 1980 sonrasında yayınlanan; halen devam eden ya da bir dönem çıkıp kapanmış tüm sanat, edebiyat, haber dergilerini kapsamaktadır. Tüm popüler dergilere ulaşmak amaçlanmıştır. Konya'da yayınlanan hakemli dergiler, kurum dergileri, bu araştırma kapsamına dâhil edilmemiştir. Ele alınan dergiler, herhangi bir kurum bünyesinde faaliyet göstermeyen özel girişim ile çıkartılmış olanlardır. Çalışma kapsamında dergiler araştırılırken konu sınırlaması getirilmemiştir.

Anahtar Sözcükler: Dergi, Konya, Özel Teşebbüs.

PUBLISHING ART AND NEWS MAGAZINES IN KONYA SINCE 1990

ABSTRACT

Magazine journalism was started afterwards proclamation of the constitutionalism and which has been carried on until nowadays in Konya. Press activities, that were done in the period of until 1980, were subjected previous scientific studies. This scientific study is done in relation to popular magazines that were issued after 1980 are still issued or were issued in a period and after were closed, include all of them. All journal the as art, literatür and news popular magazines, that have issued and/or were issued in a period and after closed in Konya, are inteded for to reach.Include refereed journal, that have issued or were issued and after were closed, and trade magazines are out

of this scientific study. The magazines ,which are handle the popular magazines, were issued by private enterprise and they didn't within operate any corporation or firm. There weren't limit about topic in this article. It was based on, magazines were issued by private enterprise.

Keywords: Magazine, Konya, Private enterprise.

GİRİŞ

Konya, basın tarihi açısından oldukça canlı bir geçmişe sahiptir. II. Meşrutiyet'in ilanından sonra; Birinci Dünya Harbi, Mütareke, Millî Mücadele, tek partili dönemde basın hep faaliyetlerini sürdürmüştür. Orta Anadolu'daki diğer şehirlere merkez olması açısından Konya, Millî Mücadele'ye; asker, cephe gerisi yardım ve basın faaliyetleri ile destek vermiştir. Şehrin bu faaliyetleri, diğer Anadolu kentlerine de bir anlamda ön ayak olmuştur.

Konya basını, birçok dönemde Anadolu'nun sesi olmuştur. II. Meşrutiyet'in ilanından itibaren basın, bazı çalışmalarda ele alınmıştır. (Bkz: Mehmet Önder, *Konya Matbuatı Tarihi*, Konya 1849; *Cumhuriyet'ten önce ve Cumhuriyet Döneminde Konya'da Basın*, T.C. Konya Valiliği İl Kültür Müdürlüğü Yayınları, Konya 1999; C. Arabacı, B. Ayhan, A. Demirsoy, H. Aydın, *Konya Basın Tarihi*, Palet Yayınları, Konya, 2009). Adı geçen yayınlardan Önder'in eseri, 1949'a kadar; Arabacı vd.lerinin eseri, 1980 yılına kadar basın tarihini ele almaktadır. Bu çalışmada, 1980 ve sonrası dönemde Konya'daki dergilerden, özel teşebbüsle çıkmış sanat edebiyat, haber dergileri ele alınmıştır. Bunların, yayın hayatına halen devam edenleri (*Anadolu'nun Sesi, Konya Life* gibi) ve 100. sayısını çıkardığı halde yayın hayatına veda edenleri vardır (*Çalı* gibi). Dergilerin diğer ana özelliği, özel teşebbüs çabası ile çıkarılmış olmalarıdır.

Konya'da 1980 sonrasında farklı konularda birçok dergi çıkmıştır. Bu dergiler, çıktıkları dönemin basını, edebiyatı, sanatı ve haber anlayışı gibi konularda bilgiler vermektedir. Fakat çoğu dergi, yayın hayatında istikrar sağlayamamış ve birkaç sayı sonra yayına veda etmiştir. Amaç, 1980 ve sonrasındaki Konya basınına ışık tutmak ve bu konuda yapılacak olan diğer araştırmalara yardımcı olmaktır. Çalışmada var olan eksikliklerin bir nedeni, koleksiyonlara erişme konusunda yaşanan sıkıntılardandır. Çoğu derginin sadece bir sayısına ulaşılabilmiştir. Bazılarına hiç ulaşılamamıştır. Yayın politikalarına yer vermek açısından bazı dergilerin ilk sayılarına erişmek faydalı olmuştur.

2. DERGİLER

Çalışma kapsamında, toplam 47 adet dergiye ulaşılmıştır. Fakat bunlardan sadece ikisi yayın hayatına devam etmektedir: *Konya Life, Anadolu'nun Sesi*. Dergilerin konu kapsamı, haber, yorum, edebiyat, spor, Konya ve Konya şehir yaşamı, İslami haber ve yorumlar, siyaset, politika olarak tespit edilmiştir. *Müsvedde* dergisinin bilgilerine ulaşılamamıştır. Ele alınan dergilerin çoğu kısıtlı sayıda ve türlü zorluklara rağmen hayatta kalmaya çalışmışlardır. *Anadolu'da Hedef, Çalı, Metafor* bunlardandır. Çoğu dergi yayın hayatına düzenli olarak devam edemediği için, bazıları bir ay, üç ay; bazıları bir ya da iki yıl yayınlarına ara vermişlerdir. Dergilere, başta İl Halk Kütüphanesi olmak üzere, Koyunoğlu Kütüphanesinden ve S.Ü. Merkez Kütüphanesinden ulaşılmış ve ayrıca Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü'nün resmi internet sitesinden de yararlanılmıştır.

2.1. *7 GÜN* DERGİSİ

İlk sayısı 15.10.1997 tarihinde çıkmış olan *7 Gün* dergisi, aylık periyotlarda yayınlanmıştır. Derginin merkezi Konya'dır. Siyasi içerikli olarak yayınlanan derginin sahibi Volkan Berk'tir. *7 Gün*'ün yayını günümüze ulaşmamaktadır.

2.2. AKÇED BÜLTENİ

22 Aralık 1999 tarihli dergi, Konya

merkezlidir. Sosyal ve kültürel içerikli olan dergi, aylık yayınlanmıştır. Yayın hayatı belli bir süre sonra sona eren derginin sahibi Mehmet Kalay'dır.

2.3. ANADOLU'DA HEDEF

1993 yılının Şubat ayında yayın hayatına merhaba diyen dergi, 1995 Ağustosuna kadar aylık olarak yayınlandı. Haber ve yorum dergisi olan *Anadolu'da Hedef*, aylık olarak 31 sayı çıkarıldıktan sonra, 1996 yılı Nisan ayı itibariyle 2 aylık olarak yayınlanmaya başlandı. Bu şekilde 2 sayı çıkardıktan sonra, yayından kaldırıldı. Konya merkezli olan derginin sahibi M. Şahin Dinçer'dir.

2.4. AZRA HABER

2005 yılı sonunda yayın hayatına başlayan dergi, 6 aylık periyotlarla çıktı. 2008 Ağustos'una kadar 5. Sayısına ulaşan dergi şu an yayınlanmamaktadır. Konya merkezli bir haber dergisi olan *Azra Haber*'in sahibi Mustafa Koçak'tır.

2.5. AŞİYAN

Sahibi İsmail Özen olan dergi, sanat ve edebiyat ağırlıklı olarak çıkmıştır. Aylık periyotta yayınlanmış olan dergi, 1996 Ocak ayından Aralıka kadar 12 sayıya ulaşmıştır. Şu an yayınlanmamakta olan *Aşiyan*'ın merkezi Konya idi.

2.6. ALYAN

28.07.2004 tarihinde yayın hayatına başlayan *Alyan*, kültür sanat içerikli yorum dergisi olarak çıkmıştır. Merkezi Konya olan derginin sahibi Ferhat Altay'dır. Aylık yayınlanmış olan dergi, günümüzde çıkarılmamaktadır.

2.7. ANADOLU'NUN SESİ

18 Kasım 2002 tarihinde yayınlanmaya başlayan *Anadolu'nun Sesi* dergisi, 3 aylık dönemlerle yayınlanmaktadır. Yayın hayatına hâlâ devam eden derginin merkezi Konya olup, tüm İç Anadolu Bölgesi'ne hitap etmektedir. Derginin hem Ankara'da hem de Konya'da bürosu bulunmaktadır. Haber içerikli olan *Anadolu'nun Sesi* dergisinin sahibi Mehmet Parlak'tır.

2.8. ARKIS DERGİSİ

23 Ocak 2003 tarihinde kurulan dergi, eğitim ve kültür alanında yayın yapmıştır. Aylık olarak yayınlanan *Arkıs*, şu an yayına devam etmemektedir. Konya merkezli derginin sahibi Niyazi Akçalık'tır.

2.9. AYNA DERGİSİ

28 Ağustos 2002'de yayın hayatına merhaba diyen *Ayna*, Konya merkezli olup aylık periyotlarla yayınlanmıştır. Siyasi içerikli olan derginin sahibi Seyfullah Gümüşok'tur. *Ayna* dergisi günümüzde yayınlanmamaktadır.

2.10. BENGİSU EDEBİYAT

20 Mayıs 2003 tarihinde yayınlanmaya başladı. Aylık yayınlanan edebiyat ve kültür dergisidir. Konya merkezli olan *Bengisu Edebiyat* dergisinin sahibi Ahmet Çınar'dır. Dergi yayın hayatına devam etmiyor.

2.11. ÇIĞIR DERGİSİ

21 Nisan 2005 tarihinde kuruldu. 3 aylık olarak yayınlanan derginin sahibi Halsi Ekmekçi'dir. Konya merkezli olan dergi, günümüzde yayın hayatına devam etmiyor.

2.12. ÇINAR DERGİSİ

21 Mayıs 2004'de yayın hayatına başladı. Sahibi Ahmet Ağırbaşlı'dır. Kültürel ve sosyal içerikli yazılara yer veren dergi, 3 aylık periyotlarla yayınlandı. Merkezi Konya olan *Çınar*'ın yayını devam etmiyor.

2.13. METAFOR DERGİSİ

2005 yılının Mart ayında yayın hayatına başlamıştır. 2 ayda bir, ayın on beşinde yayınlanan kültür ve edebiyat dergisidir. Sahibi Ömer Arlı, genel yayın yönetmeni Mehmet Harmancı, yayın danışmanı Yusuf Kaplan ve sanat yönetmeni de Harun Tan'dır. Yayın ekibinde Fatih Turanalp, Hicri Özdoğan, Murat Ak, Sümeyra Solmaz, Mahmut Arlı, Mehmet Kaman, Necmeddin Güney, Feyza Yarar gibi isimlerin bulunduğu dergi, Konya merkezlidir. Dergide hem kadrolu yazarların yazıları hem de okur yazıları yayınlanmıştır. İlk başyazıda, "Metafor; kitap, dergi, gazete, televizyon, sinema, radyo, internet ve müzik gibi kültürü oluşturan ve değiştiren belirleyicilerin hepsinden devşirdiği içeriği ile "yüksek kültür"e hizmet etmeyi hedefleyecek" cümlesiyle, derginin içeriği hakkında bilgi verilmiştir. Genel yayın yönetmeni Mehmet Harmancı, okuyucularını, popüler kültürün tüketime dayalı bulanık sığ sularından kurtarmak istediklerini belirtmiştir. *Metafor* dergisi, 6. sayıdan sonra yayın hayatını durdurmuştur.

2.14. DENGE DERGİSİ

27.03.2003 tarihinde kurulan dergi, Mehmet Güçlü'nün sahipliğinde 3 aylık olarak yayın hayatına başlamıştır. Konya merkezli olan *Denge*, bilim ve teknik konularında yayın yapmıştır. Dergi, yayına devam etmemektedir.

2.15. DÜŞÜNEN TARİHÇİ

30 Aralık 2004 tarihinde kuruldu. Aylık yayınlanmış olan dergi, içeriğine kültür-tarih konularında yazılara ve yorumlara yer vermiştir. Konya merkezli olan derginin sahibi İsmail Demirel'dir. *Düşünen Tarihçi* yayın hayatına devam etmemektedir.

2.16. FITRAT İLİM DERGİSİ

2001yılı 25 Temmuz'da kuruldu. Kültür-sanat ve ilim içerikli bir dergi olan *Fıtrat İlim*, 3 aylık periyotlarla yayınlandı. Yeliz Özdemir'in sahibi olduğu dergi, şu an yayın hayatında değildir.

2.17. GÜLİSTAN

1999 yılında kuruldu. 6 aylık periyotlarla yayınlandı. Eğitim ve kültür içerikli yazılara yer verdi. Sahibi Tuncer Akgün'dür. Konya merkezli olan dergi, yayın hayatına son vermiştir.

2.18. HİLAL DERGİSİ

22.03.1999 tarihinde kuruldu. 3 aylık periyotlarla yayınlanan *Hilal* dergisi, Konya merkezlidir. İslami konulardaki yazılara ve yorumlara yer veren dergi, yayınına devam etmektedir. Sahibi Ali Durak'tır.

2.19. HİSAR DERGİSİ

17.03.1998 tarihinde kurulan dergi, Konya merkezlidir. Aylık periyotlarla yayınlanmıştır. Sahibi Ahmet Acar'dır. Dergi günümüzde yayın hayatına devam etmemektedir.

2.20. HÜKÜM DERGİSİ

04.12.2000 tarihinde kuruldu. Sahibi Mehmet Altunkaya'dır. 3 ayda bir yayınlanmıştır. Konya merkezli olan *Hüküm*, yayın hayatına devam etmemektedir.

2.21. HÜR MEDYA

İlk sayısını Haziran 1996 tarihinde yayınlayan *Hür Medya*, haber ve yorum dergisidir. Sahibi, İsa Okutan, genel yayın yönetmeni Havva Okutan'dır. Birçok temsilciliği de (Erzurum, Ankara, Antalya, Gebze...) bulunan dergi, 1998 yılının Ocak ayında çıkan 20. sayısına kadar düzenli olarak yayınlanmıştır. İçinde haber, magazin, yorum yazıları, İslami konularda yorumlar bulunan ve Konya merkezli olan dergi, 2008 Temmuz'unda çıkan 139. sayısından itibaren yayın hayatına veda etmiştir.

2.22. İHYA DERGİSİ

03.09.2002 tarihinde kuruldu. Aylık dönemlerle yayınlanan dergi Konya merkezlidir. Sahibi Mehmet Ünüvar'dır. İçeriği hakkında bilgi sahibi olunamayan dergi şu an yayınlanmamaktadır.

2.23. KAKNÜS DERGİSİ

28.10.2004 tarihinde kuruldu. Sahibi Ragıp Kuzu olan dergi, aylık olarak yayınlanmıştır. Konya merkezli olan *Kaknüs*, yayın hayatına devam etmemektedir.

2.24. KONYA VE BİSİKLET

2002 yılında kurulan dergi, 3 aylık dönemlerle yayın hayatına devam etmiştir. Konya merkezli olan derginin sahibi Muzaffer Tulukçu'dur. Dergi, günümüzde yayınlanmamaktadır.

2.25. KONYA SPORT

01.03.2003 tarihinde kuruldu. Aylık yayınlanan dergi, Konya merkezli spor dergisidir. Spor haberleri ve spor yorumlarına yer veren derginin sahibi Kemal Soylu'dur. Dergi, yayın hayatına devam etmemektedir.

2.26. MAKALET DERGİSİ

1999 yılında kuruldu. 6 aylık dönemlerle yayınlanan bir dergidir. İçeriği bilinmemektedir. Konya merkezli olan derginin sahibi Mustafa Özdemir'dir. Dergi yayın hayatında değildir.

2.27. MAVİ DÜŞLER DERGİSİ

27.03.2003 tarihinde kuruldu. Aylık yayınlanan derginin sahibi, Osman Çelebi'dir. Konya merkezli olan *Mavi Düşler* günümüzde yayınlanmamaktadır.

2.28. PEJMÜRDE DERGİSİ

06.08.2003 tarihinde kuruldu. Aylık olarak yayınlanmış olan derginin sahibi, Sıdıka Kuruçay'dır. İçeriği hakkında bilgi sahibi olunamayan dergi, Konya merkezlidir. Yayın hayatına devam etmemektedir.

2.29. PATİKA DERGİSİ

22.12.1998 tarihinde kuruldu. İki ayda bir olmak üzere yayınlanmış olan derginin sahibi Erman Yorgancılar'dır. Konya merkezli olarak yayın hayatına başlamış olan dergi, günümüzde yayınlanmamaktadır.

2.30. SİTENEY BÜLTENİ

11.06.2003 tarihinde kuruldu. Aylık yayınlanan dergi, kültür-sanat içerikliydi. Konya merkezli olan *Siteney Bülteni*, yayın hayatına devam etmemektedir. Derginin sahibi Hüseyin Suat Öz'dür.

2.31. SÖZ DERGİSİ

26.06.2002 tarihinde kuruldu. Kültürel ve aktüel konularda yayın yapmış olan dergi, haftalık olarak yayınlanmıştır. Konya merkezli olan *Söz* dergisinin sahibi, Ali Sakal idi. Dergi yayın hayatına devam etmemektedir.

2.32. TANI-YORUM DERGİSİ

28.06.2004 tarihinde kurulmuş olan dergi, eğitim ve kültür içerikli yazılara ve yorumlara yer vermiştir. Aylık periyotlarla yayınlanmış olan dergi, Konya merkezlidir. Sahibi Erkan Saki'dir. Günümüzde yayınlanmamaktadır.

2.33. ÜCRA DERGİSİ

20.08.2002 tarihinde kuruldu. Aylık yayınlanmış olan dergi, yayın hayatına devam etmemektedir. Konya merkezli olan derginin sahibi Bülent Keçeli'dir.

2.34. ÜNİVERSİTEM DERGİSİ

10.02.2005 tarihinde kurulmuş olan dergi,

kültür sanat içeriklidir. Merkezi Konya'dır. Sahibi Özkan Musaoğlu olan dergi, yayın hayatına devam etmemektedir.

2.35. ÇALI

Şubat 1997 tarihinde yayımlanan derginin, ilk sayıdaki sahibi Emine Oğuz'dur. Yazı işleri müdürü Ümit Çetin, yazı kurulu Ümit Çetin, Seyit Küçükbezirci, Talip Candoğan ve Zeki Oğuz'dan oluşmaktadır. Sanat ve edebiyat dergisi olan *Çalı*, uzun soluklu bir yayın hayatına sahiptir. Bir grup gencin filizlenen heveslerini açıkta bırakmayan Zeki Oğuz'un desteği ile ortaya çıkan *Çalı*, 2008 yılının Mart ayında 100. sayısına ulaşmıştır. Dergi düzenlediği etkinliklerle de Konya'da adını duyurmuştur. Etkinlikleri arasında, eğitimci ve şair Oğuz Tansel için anma günleri, doğa ve tarih gezileri, ilköğretim okullarına kitap yardımları ve imza günleri vardır. 2001 Mayıs'ına kadar düzenli olarak yayınlanan *Çalı*, 2003 Nisan'ına kadar yayın hayatına ara vermiştir. 52. sayı 2003 Nisan ayında devam edip, en son 2008 Mart ayında 100. sayısına ulaşmış ve yayın hayatına veda etmiştir.

2.36. LAMELİF DERGİSİ

2007 yılının Ekim ayında yayınlanmaya başlayan dergi, düzensiz periyotlarda ilerlemiştir. Konya merkezli olan derginin sahibi Ali Civan'dır. 2010 yılının Mart ayında 30. sayısına ulaşmıştır.

2.37. GÖZARDI DERGİSİ

Sahibi Mustafa Kıraç olan dergi, düzensiz olarak yayınlanmıştır. İlk sayısı 2006 yılı Şubat ayında çıkmıştır. Aynı yılın Temmuz ayında ikinci sayısını yayınlayan dergi, 2007 yılının Nisan ayında son olan 3. sayısını çıkarmıştır. Dergi Konya merkezlidir.

2.38. GÖLGELER DERGİSİ

Sahibi Adem Aksüt olan dergi, 2006 yılının Mart ayında ilk sayısını yayınlamıştır. Öğrenci dergisi olan *Gölgeler*, sahibinin mezuniyetinden sonra yayın hayatından çekilmiştir.

2.39. IHLAMUR DERGİSİ

Sahibi Hakan Sarı olan dergi, Konya merkezlidir. 2009 yılının Haziran ayında 2. sayısını çıkaran dergi şu an yayınlanmamaktadır.

2.40. IN DREAM KONYA

İlk sayısın 2008 Nisan ayında çıkaran derginin sahibi Ufuk Songuç'dur. 2 aylık olarak yayınlanmış olan dergi, aynı yılın Haziran ayında son sayısını çıkartmıştır. Dergi Konya merkezlidir.

2.41. KENT VE YAPI

Mustafa Limoncu'nun sahipliğinde çıkmış, aylık olan dergi tek sayı yayınlanmıştır. İlk ve son sayısı 2009 yılının Mart ayında yayınlanmıştır.

2.42. ANATOLİAN LİFE

İki aylık dönemlerle yayınlanmış dergi, ilk ve son olarak 2009 yılının Eylül ve Ekim ayında yayınlanmıştır. Derginin tek sayıdan sonrasına ulaşılamamıştır.

2.43. MEYDAN DERGİSİ

Aylık siyasi dergi niteliğinde olan *Meydan*'ın sahibi, Aslı Kutsal Eren'dir. 2008 yılının Haziran'ından itibaren Eylül ayına kadar düzenli çıkan dergi, en son aynı yılın Aralık ayında 5. sayısını çıkartmıştır.

2.44. GÖZYAŞI

Aylık yayınlanan İslami içerikli bir dergidir. 9. yılında 36. sayısına ulaşan dergi, günümüzde yayınlanmamaktadır. Sahibi ve yazı işleri müdürü Haşim Akten'dir. İslami içerikli yazı ve yorumlara yer vermiş olan dergi Konya merkezlidir.

2.45. EYLÜL

İlk sayısı 1996 yılının Eylül ve Ekim ayında yayınlanmış olan *Eylül*, edebiyat ve sanat dergisidir. Sahibi ve yazı işleri müdürü Ahmet Aka'dır. İlk sayısında genel yayın yönetmeni Hasan Kuvvet'tir. 2 aylık periyotlarla yayınlanan dergi, Konya merkezlidir. Dergi günümüzde yayınlanmamaktadır.

2.46. FLAŞ

1990 yılından itibaren yayınlanmaya başlayan dergi, haber ve yorum dergisidir. Sahibi ve yazı işleri müdürü Kemal Soylu'dur. Daha sonra genel yayın yönetmeni İbrahim Sur, yazı işleri müdürü Galip Kabaklarlı olmuştur. Konya merkezli olan dergi yayın hayatına devam etmemektedir.

2.47. KONYA LİFE

2005 yılının Ağustos ayında ilk sayısını çıkaran *Konya Life*, aktüel yaşam dergisidir. Dergi hâlâ yayınlanmaya devam etmektedir. Derginin sahibi ve yazı işleri müdürü Rıfat Ergan, Genel yayın yönetmeni Hüseyin Çetin'dir. İlk sayıda editör Funda Olgun, derginin amacının çok önemli değerlere sahip olan Konya'da, bilinmeyenleri ele alarak bu hazinenin farkına varmak, olarak belirtmiştir. Konya merkezli olan dergi, yayınına düzenli olarak devam etmektedir.

SONUÇ

Konya, 1870'lerden beri basın tarihinde yer almaktadır. Bu tarihten sonra var olan basın yayın hayatı, Konya'nın gelişimi ve değişimini de temsil etmektedir.

1980 yılından itibaren Konya'da birçok popüler dergi çıkmıştır. Düşünen, sesini duyurmak, yazı, yorum ve haber yoluyla okuyucuya ulaşmak isteyen birçok kişi, tüm külfetlerine rağmen, kısa süreli de olsa dergi çıkarmıştır. Bu kişiler bazen amatör ruhlu öğrenciler, bazen edebiyatçılar, bazen bir grubun sözcüsü olan, bazen de haberciler olmuştur. 1870'lerden bugüne çıkan her gazete, her dergi Konya'nın basında gelişmesine katkı sağlamıştır.

Basın faaliyeti açısından Konya şehri, Anadolu'daki birçok kentten çok daha zengindir. Hem gazetecilik hem de dergicilik alanında yapılan yayınlar, Konya'nın demokratikleşmesi açısından da önemlidir. Çünkü birçok grup, basın yoluyla sesini duyurmuş, kitlesine hitap etmiş ve bu sayede Konya'da siyasi ya da edebi çeşitlilik sağlamıştır.

Fakat çalışma içinde bulunan çoğu dergi, uzun soluklu olamamıştır. Kimi, kısa bir süre yayınlanıp kapanmış, bazılarının ömrü tek sayı ile sınırlı kalmıştır. Dergilere ulaşmak bir hayli zor olmuştur. Bunun yanında kütüphanelerdeki koleksiyon eksikliği, çalışmanın başka bir zorluğudur. Yayını devam etmeyen birçok dergi, kütüphanelerin süreli yayınlar kısmında bulunmamaktadır. Bulunan çoğu derginin de ilk sayılarına değil, bazı ara sayılarına ulaşılmıştır. Araştırma aşamasında yaşanan zorluklar, çalışmanın verimini olumsuz yönde etkilemiştir. Kütüphanelerde sayılarına ulaşılamayan dergilere, Basın ve Enformasyon Genel Müdürlüğü resmi internet sitesinde ulaşılmıştır. Bu durum da çalışmayı içerik açısından zora sokmuştur. Onun için çalışma, kısıtlı şartlarda sürdürülmüştür.

Bu araştırmada yol gösterdikleri için değerli öğretmen Caner Arabacı'ya, tecrübeli gazeteci Seyit Küçükbezirci'ye ve Zeki Oğuz'a teşekkürler. Makalede, eksiklikler barındırsa da Konya'daki özel teşebbüs yayını dergiler, bir araya getirilmeye çalışılmıştır. Böylece, 1980'den günümüze Konya Basın Tarihinin bir yönüne ışık tutmaya gayret edilmiştir. Makalenin, alanda çalışmak isteyenlere yararlı olması dileğiyle.

KAYNAKÇA

ARABACI Caner, AYHAN Bünyamin, DEMİRSOY Adem, AYDIN Hakan; 2009,

Konya Basın Tarihi, (2. Baskı), Palet Yayınevi, Konya.

Cumhuriyet'ten önce ve Cumhuriyet Döneminde Konya'da Basın, 1999, T.C. Konya Valiliği İl Kültür Müdürlüğü Yayınları, Konya.

İNUĞUR, Nuri- 2002, *Basın ve Yayın Tarihi*, (5. Basım), Der Yayınları, İstanbul.

OĞUZ Zeki, *Çalı Kültür Sanat Dergisi*, 100. Sayı, 2008, Konya.

ÖNDER Mehmet, 1949, *Konya Matbuatı Tarihi*, Halkevi yayını, Konya.

Web Kaynakları:
www.metafordergisi.com.tr,
www.konyalife.com.tr

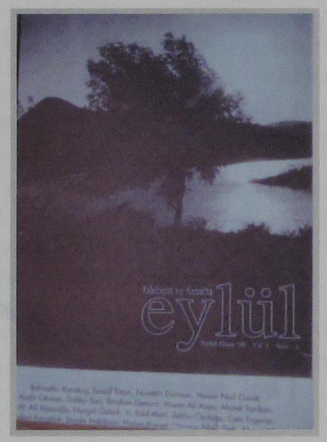
KAYNAK KİŞİLER

Caner ARABACI, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü Öğretim Üyesi.

Seyit KÜÇÜKBEZİRCİ, Gazeteci, Edebiyatçı ve Halkbilimci, (Görüşme Tarihi: 08.11.2010)

Zeki OĞUZ, Çalı Dergisi Genel Yayın Yönetmeni ve Yazarı,(Görüşme Tarihi: 25.11.2010).

KONYA BASININDA AFİF EVREN (1922- 1977)*

Adem DEMİRSOY

27 Şubat 1961 Konya doğumludur. İlk ve orta öğrenimden sonra, 1986'da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'ni bitirdi. Yüksek Lisans ve doktora eğitimini Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde tamamladı. Askerlik sonrası Anadolu Ajansı'nda muhabir olarak çalıştı. 1995'de S.Ü. İletişim Fakültesi'ne uzman olarak atandı. Radyo Üniversite, ÜNTV ve Selçuk İletişim gazetesinde haber sorumlusu olarak çalıştı. S.Ü. Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı'nda Kültür Şube Müdür Vekilliği yaptı. İki çocuk babası olan Demirsoy, halen İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünde çalışmaktadır.

* Adem Demirsoy tarafından daha önce aynı adla yayınlanan doktora tezinden özetlenmiştir.

ÖZET

Bu yazı, bir yerel basın çalışanından hareketle bir dönem ve yerel basın analizidir. Çalışma, Anadolu basının bir üyesinin biyografisi üzerinden yapılmıştır. Anadolu'daki önemli basın merkezlerinden biri olan Konya'da, 1922–1977 yılları arasında yayınlanan tüm gazetelerde çalışan Afif Evren, Konya yerel basınının en önemli kalemlerinden biridir. Afif Evren'in Babalık gazetesi ile başlayan gazetecilik hayatı, Ekekon hariç diğer gazetelerde devam etmiştir. Yerel basın çalışanı olarak siyasi duruşu, dünya algılaması, zevkleri ve hüzünleri gibi bireysel özelliklerinin de ortaya konulduğu çalışma, Anadolu'da yetişen bir gazetecinin portresini anlatmakla birlikte dönemin sosyal ve kültürel özelliklerini de ortaya koymaktadır.

Anahtar Kelimeler: Yerel Basın Tarihi, Konya Basını, Afif Evren.

AFİF EVREN (1922-1977) İN KONYA PRESS ABSTRACT

This study is a period analysis with the action from a local press employee and a local press study. The study was done from one of an Anatolian press member's biography. Afif Evren who worked in all published newspapers between 1922 and 1977 was a foremost penman in Konya, which is one of the most important press centers in Anatolia. Afif Evren's journalism life started with the newspaper "Babalık" and followed on with the other newspapers except "Ekekon". The study exposing Evren's politics, world apprehension as a press employee and his traits like enjoyments and sadness represents a journalist's portrait that grew up in Anatolia and also the period's social and cultural characteristics.

Keywords: Local Press History, Konya Press, Afif Evren.

GİRİŞ

Kitle İletişim araçları aracılığıyla aktarılan iletiler belgesel bir nitelik ve değer taşırlar (KAYA, 1985: 12). İletilerin aktarılmasını sağlayan gazeteciler, bu görevi ifa ederken de tarihe tanıklık ederler. Sermaye birikiminin ve reklâm gelirlerinin yeterli olmadığı, kâğıt, mürekkep, hepsinden önemlisi yetişmiş insan gücü bulmanın zor olduğu yıllarda Anadolu'da gazetecilik yapmak, yerel bir gazeteyi uzunca sayılabilecek bir süre yayınlamak, zorlu koşullarla boğuşmayı ve olağanüstü bir çabayı gerektirir. Bu da herkesin kolaylıkla cesaret edebileceği bir iş değildir.

Gazete, ilk günden beri yerleşik iktidarın gerçek ya da potansiyel bir karşıtı olarak görülmüştür (KAYA, 1985: 34). Gazetecilik de doğası gereği, muhalif olmayı gerektiren bir meslektir. Gazeteciliğin muhalif karakteri iktidarlarla karşı karşıya gelmelerine neden olur. Arsan (www.bianet.org), bu durumla ilgili olarak şunları yazmıştır: *"Güçlü ve egemen sınıf sürekli bazı bilgileri kamuoyundan saklamaya çalışır; gazeteciler ise saklanan bu bilgileri ortaya çıkartmaya. Denilebilir ki, gazetecilik tarihi bu iki grup arasındaki (saklayan-ortaya çıkaran) çatışmanın tarihidir. Gazetecilik, doğası gereği, vicdan sahibi insanların yapabileceği bir meslektir. Başkalarının acılarını, sıkıntılarını, dertlerini kendisine dert edinmeyen, bunlara çözüm bulmaya çalışmayan kişiler gazetecilik yapamaz. Nitekim gazeteci için kullanılan bir başka tanımlama şudur: Gazetecilik acı içinde yaşayanları rahatlatmak; rahat içinde yaşayanlara acıyı tanıtmak mesleğidir. Dolayısıyla gazeteci, varoluşu nedeniyle öncelikle ezilenin, gözden ırak tutulanın, dışlananın yanında olmalıdır. Dışlayan, ezen ve gözden ırak tutanla ters düşmek pahasına da olsa."*

Afif Evren, Arsan'ın gazeteci tanımlamasına uyan birisidir. 1908'in sonlarına doğru Anadolu'nun hemen her kentinde olduğu gibi, Konya'da yaşayan ve gazetecilikle uğraşan Yusuf Mazhar'ın gazetesinde basın dünyasını tanır. *Babalık* gazetesi, o dönemde Konya'da yayınlanan gazetelerin en önemlilerindendir. 1930 yılında Yusuf Mazhar Bey'in ölümü üzerine *Babalık*, eşi Nedime ile kayınbiraderleri Nazım ve Afif Evren tarafından çıkarılmıştır.

Meşrutiyetin ilân edildiği 1908 yılında doğan Afif Evren, 69 yıllık yaşamı süresince çok önemli toplumsal, kültürel ve siyasi gelişmelere tanıklık etmiştir. Afif Evren'in yaşadığı dönem, insan ve toplum hayatını derinden etkileyen savaşlar, sosyal ve siyasal değişimlerin peş peşe geldiği bir dönemdir. Afif Evren'in yaşam öyküsü, Anadolu basınının diğer pek çok üyesinin zorluklarla dolu yaşam öykülerine benzer. Anadolu özellikle de Konya basınının ve çilekeş emekçilerinin daha iyi tanınabilmesi ve anlaşılabilmesi için, Evren'in iyi bilinmesi gerekir. Yaşamı, Konya ve Anadolu basınını anlamamıza yardım edecek önemli ipuçlarıyla doludur.

Afif Evren, Konya basınında üç kuşakla beraber çalışmış, gözlem yeteneği güçlü, hiçbir zaman tarafsızlığı ve eleştirel yaklaşımı elden bırakmamış bir yazardır. Başta şiir, hikâye, makale olmak üzere her türde yazı yazmıştır. Yaşadığı dönem içerisinde yayınlanan gazetelerin büyük çoğunluğunda ismine rastlamak mümkündür. Eserleri, dönemini anlamamızda ve kişilerini tanımamızda önemli katkılar sağlayan, belgesel bir nitelik ve değer taşıyan metinlerdir. Evren, kaleme aldığı dizi yazılarıyla ve yönetimindeki gazetelerde, araştırmacı yazarların eserlerine yer vermesiyle, yerel kültürel birikimin ortaya çıkarılmasında ve tanıtılmasında önemli rol oynamıştır.

Babası *Babalık* gazetesinde çalışırken Evren'i tanıyan Hasan Yögrük, çekirdekten yetişme, kültürlü bir kişi olduğunu söylediği yazarın üslubunu, *"Küfredip de suç unsuru bırakmayan bir kişiydi"* cümlesiyle tanımlamıştır (Görüşme, 2007).

Afif Evren, döneminin yazarları içinde sadece gazetecilik yapan, tüm birikimlerini bu meslekte edinen bir kişidir. Döneminde, Anadolu gazetelerinde yazı yazan kişilerin büyük çoğunluğu bu mesleği ikinci iş olarak yapan öğretmen, avukat, doktor ya da politikacılardır. Evren bu manâda da ilklerdendir. Gazetecilik dışında ikinci bir işi

yoktur. Tüm gelirini gazetecilikten temin etmiş, kalemiyle geçinmiş, gazetecilik dışında bir işle uğraşmamış, varını yoğunu bu yolda harcamış, maddî-manevî her türlü fedakârlığı göstermiştir. Çok yazmış, kaleminde hiçbir korku ve endişeye yer vermemiş, döneminin cesur yazarlarından olmuştur. Gazeteciliği atlama tahtası olarak kullanmamıştır. Siyasî iktidar ile sıkı bir ilişki içine girerek, alabileceği desteklerle yaşamak yerine, okura dayanmayı tercih etmiştir. Yazılarında tarafsız ve objektif olmayı hiç bırakmamıştır. Siyasi yazılarında çoğunlukla hedefte iktidar olmuştur. Neyi doğru görmüşse onu yazmıştır. *Selçuk* gazetesindeki bir yazısında, kendisini daima hakkın ve hakikatin emrinde, halkın ve Konya'nın hizmetinde olduğunu vurgulamıştır (9 Aralık 1947: 1). Tarafsızlığı o boyuttadır ki, Yusuf Mazhar Bey'i kaybettikten sonra, Cumhuriyet Halk Fırkası (CHF) çizgisinde nitelendirilen *Babalık*'ta, Serbest Cumhuriyet Fırkası (SCF)'na ait ilânın yayınlanmasında ve bu parti yanlısı *Hedef* ve *Duygu* gazetelerinin basılmasında da bir sakınca görmemiştir (Basın Yayın Gen. Müd. Arşivi (BYA), blm.127). Yusuf Mazhar Bey'i kaybetmesini izleyen günlerde meydana gelen bu olay sonrasında karşılaştıklarını şöyle anlatmıştır (BYA, blm.128–129):

"Önce tatlı sözlerle okşadılar, çeşitli olanaklar sağlayacaklarını söylediler; baş eğmeyince de tehditlerde bulundular. Toplu halde matbaaya gelerek, matbaanın bile partiye ait olduğunu ileri sürdüler. Ama bunlar, benim için, dayanaksız, belgesiz, boş laflar, zırva iddialardı! Serbest Fırka lağvedilip hepsi de derin bir (oh!) çektikten sonra, başyazar Muzaffer Hamit Yardımcı'yı da görevinden uzaklaştırıverdiler! Ben, işte o günlerde Babalık'ın tarafsız kalmasını; ne bu, ne de şu yanın propagandalarına aracı ve alet olmamasını istemiş ve savunmuştum... Doğu politikacılığının, eyyam politikacılığının türlü oyun ve dolaplarını ilk kez, genç yaşında bir gazeteci olarak görüyor; çıkarcı, mideci, yalancılardan tiksiniyordum. Bu adamlar "tavşana kaç, tazıya tut!" politikası (!) izlemekte de gerçekten usta idiler! Ben genç idealist bir gazeteci idim. Her zaman gerçekçi kalmak, erdemli olmak; olayları gerçek ve sosyal nedenleriyle yansıtmak ve yine gerçeklerin ışığında değerlendirmek azim ve kararında idim. Mazhar Bey, yalandan, yalancıdan nefret ederdi ve bana da, doğru haber almamı, doğruyu yazmamı söylerdi! İşte, daima bu yolun yolcusu oldum ve sonuna kadar da öyle kaldım!"

Suçlarım başlıklı yazısında kendini eleştiri ve muhalefet hayatını besleyen bir kişi olarak tanımlamış, *Gelen ağam giden paşam* demediği, daha yakın bir tarihe kadar medeni cesaret göstermeyen demokrasi kahramanlarına hayran ve yakın olamadığı için kötü adam olduğunu yazmıştır (24 Kasım 1950: 1). *Bir daha!*, başlıklı yazısında, tek partili devirde yazdığı yazılardan dolayı kendisinin ve müessesesinin büyük zararlar gördüğünü belirtmiştir (25 Mayıs 1951: 1).

1922 yılında adım attığı ve enişteşinin iki emanetinden biri olarak gördüğü *Babalık* gazetesini, yaşatmak için çok uğraşmıştır. Abonelerin ve resmi ilânların yok denecek kadar azalması ve yeterli sermayeye sahip olmayışı bu amacına ulaşmasına engel olmuştur. Anılarında kapatma kararı aldığı günlerdeki koşulları, *"Bağımsız, özellikle de Atatürk İlkelerine bağlı bir gazeteyi bu koşullar altında ve bu siyasal atmosfer içinde yaşatabilmek olanaksızdı. Ailevi huzursuzluklar da buna ekleniyor, sağlığım bozuluyordu"*, kapattıktan sonra yaşadıklarını da; *"çevremde, yanımda, yakınımda kimseler kalmamıştı. Kimlerin ak, kimlerin kara gün dostu oldukları artık anlaşılmıştı"* cümleleriyle kaleme almıştır (BYA, 1972: 3–5, blm.153). 1952 yılında, *"Keşke bugünleri görmeseydim, o zorluklar sırasında kapatsaydım"* diye yazarak gazetesini kapatmıştır.

Zor koşullar altında gazete yayınlamaya çalışmak her türlü takdirin üstünde bir uğraştır. Bu uğraşı veren insanları ve eserlerini unutmamak gerekir. Türlü zorluklara göğüs germiş, gazeteyi bazen tek başına, bazen de birkaç dostuyla birlikte çıkarmış bu kişilerin çoğu bugün unutulmuştur. Afif Evren de, döneminin birçok yazarı gibi bugün ismi hatırlanmayan gazetecilerden biridir. İsmi, eserleri, çabaları hatırlanmamaktadır. Unutulmuştur.

Çalışmanın amacı, 1922–1977 yılları arasında 55 yıl Konya ve Anadolu basınına hizmet veren ve bugün birçoğu gibi hatırlanmayan Anadolu basınının önemli bir üyesinin gün yüzüne çıkarılmasıdır. Bu yapılırken de söz konusu dönemde yayın yapan gazetelerden Afif Evren'in yazılarına yer verenlerle, onunla kalem kavgası yapanlar incelenmiştir. Daha önce kendisi hakkında kapsamlı hiçbir araştırma yapılmamıştır. Küçük bir bölüm dahi olsa, dönem arkadaşlarının anılarında yer almamıştır.

Geç duyulan ölüm haberi, *Yeni Konya* dışında hiç bir gazetede yer bulmamıştır. Ölümünden sonra 1977'de Abanazır ve Aydıntaşbaş'ın *Yeni Konya*'da, 1999'da Sefa Odabaşı'nın *Hâkimiyet* gazetesinde ve İhsan Kayseri'nin *Merhaba*, Mustafa Özcan'ın *Anadolu Manşet* gazetesinde yazdıkları ile Mehmet Ali Uz'un kitabındaki Evren'in tanıtıldığı bölüm dışında hakkında fazlaca yazı yoktur[1].

1922–1977 YILLARI ARASINDA KONYA BASINI

Afif Evren'in basınla tanıştığı ve vefat ettiği yıllar (1922–1977) arası, Konya basınının en verimli sayıldığı dönemdir. Arşivlerdeki koleksiyonları tarandığı zaman, gazetelerin sayfaları, zengin bir bilgi birikimini barındırmaktadır (KİŞMİR,1966: 2). Bu yıllar, akademik dergilerin fazlaca yayınlanmadığı, onların fonksiyonunu idealist birkaç kişi tarafından çıkarılan dergi ve yerel gazetelerin aldığı yıllardır. Bu dönemde basın, sütunlarını bilim ve düşün adamlarına açmış, çok sayıda bilimsel araştırma ve makaleye sayfalarında yer vermiştir. Olağanüstü dönemler haricinde, gazetelerin ikinci sayfaları çoğunlukla araştırma ve inceleme yazılarına ayrılmıştır. Dönemin düşün adamlarının çoğunun araştırma yazıları, ilk önce gazete sayfalarında okuyucuyla buluşmuştur.

Evren'in *Babalık*'la başlayan gazetecilik yaşamı, çeşitli dönemlerde *Yeni Konya, Öğüt, Yeni Meram, Zaman, Işık, Anadolu'da Hamle* gibi gazetelerde devam ettikten sonra, *Yeni Konya*'da bitmiştir. Evren'in gazetelerde çeşitli tarihlerde yayınlanan gözlem, inceleme yazıları, hikâye ve şiirleri, *Yeni Fikir, Çağrı, Türk Folklor Araştırmaları* ve *Konya* dergilerinde de yayınlamıştır. *Babalık* gazetesini tek başına çıkardığı dönemlerde *Yeni Konya*'ya haber ve makale, *Öğüt*'e de makale desteği vermiştir. İstanbul *Son Posta, Vakit* ve *Vahit* ile İzmir *Hizmet* ile *Yeni Azer* gazetelerine haber göndermiştir. CHP tarafından çıkartılan *Ekekon* gazetesiyle, yerel hizmetlere yönelik eleştirilerinden dolayı sık sık karşı karşıya gelmiş, gazeteye ve yazarlarına sert eleştiriler yapmıştır. DP çizgisinde yayın yapan *Yeni Meram* ile muhafazakâr *Anadolu'da Hamle* gazetelerinde fikri uyuşmazlığı olmasına rağmen, kısa süreli de olsa yazmıştır. Bunu yaparken, gazetelerin genel yayın politikasına aykırı yazılar yazmamaya özen göstermiştir. *Yeni Meram*'da görev aldığı ilk dönem, *Babalık* gazetesini kapattıktan sonra gittiği İstanbul'dan döndüğü 1954'lü yıllardır. Buradaki yazıları daha çok siyasi olmayan, Konya folkloru ve sosyal yaşamına ilişkin yazılardır. *Yeni Meram*'da bu yazılarından başka, sayfa tasarımı, haberlerinin derlenmesi gibi rutin gazetecilik işlerini de yapmış, ismi künyede sorumlu yazı işleri müdürü olarak yer almıştır (BAHÇIVAN, görüşme: 2006).

27 Mayıs 1960'dan sonra, Konya'da yayınlanan veya yayınlanmaya başlayan gazetelerin çoğunda yazıları çıkmıştır. 27 Mayıs sonrasının aranılan gazetecisidir. İkinci *Yeni Meram* dönemi de bugünlere rastlamıştır. Gazetenin DP'li görünümünün 27 Mayıs sonrası devam etmemesinde Evren'in yazılarının etkisi büyüktür.

I. DÖNEM GAZETELERİ

1. *Babalık* Gazetesi

Babalık, 23 Aralık 1910 tarihinden itibaren Yusuf Mazhar Bey tarafından yayınlanmaya başlayan günlük siyasi gazetedir. Gazetenin adını, dönemin Konya Valisi Arifi Paşa vermiştir (EVREN, 1962: T. 3- 4). *Babalık* gazetesi, ilk önceleri Vilayet, Viyolaki, Meşriki İrfan Matbaalarında, matbaasının kurulmasından sonra kendi tesislerinde basılmıştır (ÖNDER, 1949: 15). Konya Valisi Muammer Bey'in tavsiyesiyle 11 Haziran 1917 tarihinden, 30 Ekim 1918 tarihine kadar 76 sayı *Türk Sözü* adıyla yayınlanan gazete (ÖNDER, 1949: 17; KİŞMİR, 1961: 2) 31 Aralık 1928 tarihinden itibaren yeni harflerle çıkmıştır.

Millî Mücadele'nin ilk yıllarında gazetenin yazı işleri müdürlüğü ve başyazarlığını Süreyya Sami Berkem yapmıştır. Daha sonra bu görevi Server Rıfat İskit üstlenmiştir. Cumhuriyetin İlânı'ndan sonra gazetenin başyazarları arasında Tahsin Fazıl, Mehmet Muhlis Koner, Ziya Çalık, Muzaffer Hamid Yardımcı, Mustafa Nazım Evren, Fuad Anadolu, Afif Evren vardır. Konya basınında eserlerini gördüğümüz birçok isim, yazı yazmaya *Babalık*'ta başlamıştır. Kurtuluş Savaşı sırasında düşman orduları üzerine uçaklarla atılan 3 milyon Rumca beyanname, *Babalık* matbaasında basılmıştır (EVREN, 1962: T.3; T.5). Bu dönemdeki yayın politikası nedeniyle de İsmet İnönü tarafından *Garp Cephesinin vefakâr arkadaşı* olarak adlandırılırken (ÖNDER, 1949: 18; ŞAPOLYO, 1969: 210), Millî Mücadele Anadolu'sunun belli başlı üç gazetesinden biri olarak değerlendirilmiştir (VELİDEDEOĞLU, 1971: 127). Atatürk'ün *"Ordular İlk Hedefiniz Akdenizdir, İleri!"* cümleleriyle sonuçlanan tarihi emrinin tam metni 3 Eylül 1922 tarihli nüshasında yayınlanmıştır. Yusuf Mazhar Bey'in 5 Eylül 1930 tarihinde vefatından sonra 1935 yılına kadar gazete eşi Nedime Babalık ve kayınbiraderleri Mustafa Nazım ve Afif Evren tarafından çıkarılmıştır. 1935 yılından sonra, büyük maddi zorluklar içinde, Evren'in kişisel gayretleriyle yayınlanan gazete, 22 Haziran 1952 tarihli sayısında aylık olarak yayına devam edeceğini duyurmasına rağmen bu hedefine ulaşamamış ve yayın hayatına son vermiştir.

Evren'in *Babalık* Gazetesi Yazıları

1945 yılı sonunda çok partili düzene geçinceye kadar basın, sürekli CHP'nin sıkı kontrolü altında tutulmuştur. Önceleri Kemalizm, sonraları Atatürkçülük adı verilen çizgide basın, üst makamların emirleri altında tek sesli olarak çalışmıştır. Basın, 1930'larda partiden gelen yönergeleri tartışmasız topluma aktararak görevini yapmıştır (KOLOĞLU, 2006: 118). 1920-30'lu yıllarda, Anadolu basını anti-emperyalist ve Kemalist bir yapıda ve Sovyetlerdeki rejime hoşgörüyle bakar bir tutum içindedir (KOLOĞLU, 2006: 115).

Böyle bir ortamda yetişen Afif Evren'in yazıları, Ankara'nın izlediği politikalarla paralellik gösterir. Bu yazılar ve gazetede yer alan haberler, devrimleri ve cumhuriyeti destekler, Kemalist Anadolu basınının anti-emperyalist niteliğine uygun, dış haberlerde de Sovyetlerdeki rejime hoşgörüyle bakan yazılardır. II. Dünya Savaşı'ndan sonraki yazılarında görülen hoşgörü yerini Sovyet karşıtı yazılara bırakmıştır. Çok partili hayata geçildikten sonraki yazılarında da CHP çizgisi açıkça görülür.

Evren'in *Babalık* gazetesi yazıları üç ana dönemde incelenebilir: Birinci dönem yazarın gazetecilikteki ilk dönemi 1922–1932 yılları arası, ikinci dönem 1933–1945 yılları arası, üçüncü dönem 1946–1952 yılları arasıdır.

Birinci Dönem Yazıları: (1922-1932)

Bu devre, Evren'in, yeni yazmaya başladığı, daha çok muhabirlik yaptığı dönemdir. 1922 yılı, Evren'in tabiriyle Konya basın yaşamının eşiğinden ilk adımını attığı yıldır (BYA, 1972: blm: 53). Yusuf Mazhar Bey'in de etkisiyle, *Babalık* matbaasına ve gazetesine gidip gelmeye başlamış, gazeteciliği tanımış ve ilk bilgileri almıştır. 1925 yılında Akif Paşa İlkokulu'nu birincilikle bitirdikten sonra kendi tabiriyle yakalandığı aşk hastalığı sonrasında bir süre basın yaşamından ayrı kalmış (BYA, blm: 59), 1927 yılından itibaren de gazetede aktif bir şekilde muhabirlik yapmaya başlamış (BYA, blm: 63), gazetenin şehir ve spor muhabirliğini üstlenmiştir. Haberlerinin yanı sıra ilk şiirleri ve küçük hikâyeleri yayınlanmıştır. Şiirlerinde ve hikâyelerinde aşk

1 ABANAZIR, Suat (1977), Afif Evren, Yeni Konya, 1 Haziran 1977, Konya; AYDINTAŞBAŞ, Sırat (1977), Ölmeden Önce Unutulan Afif Evren, Yeni Konya, 1 Haziran 1977, Konya; KAYSERİ, İhsan (2006), Ahmet Afif Evren (1908–1977), Merhaba, 19 Nisan 2006, Konya; ODABAŞI, Sefa (1999), Konya Nostaljisinden Esintiler: Afif Evren ve Konya Basınına Yaptığı Hizmetler, Yeni Gazete, Kültür ve Sanat, S. 56, 26 Temmuz 1999, Konya; ÖZCAN, Mustafa (2004), Anılarına Göre Afif Evren'in Hayatı, Anadolu Manşet, 9 Aralık 2004, Konya.

teması ağırlıktadır. 1930 yılının sonunda Yusuf Mazhar'ın ölümü üzerine gazete, bir süre ablasının sahipliğinde, M. Nazım Evren ve Muzaffer Hamid tarafından çıkarılmıştır.

Yazar, Gözcü müstear adını ilk defa bu dönemde kullanmıştır. *Şaşarım* başlıklı köşesindeki ilk yazılarında, gözlemci yeteneğinin ve muhalif karakterinin ilk izleri görülür. Bu köşedeki yazılarında, toplumun hemen tüm kesimlerini eleştirmiş, devrimleri hararetli bir şekilde desteklemiştir. Yazılarında, fikri yöneliş kalıpları bulunmaktadır:

"Şeriat isteriz" diyen örümcekli kafaların,

Kendilerinin yokluğuyla iş yapılamayacağını zannedenlerin,

Az bir zaman zarfında öğrenilebilen Türk Harflerini hâlâ okuyup yazamayanların,

Zengin oldukları halde yavrularını, yani yarının büyüklerini sıhhî şerait dairesinde yetiştiremeyenlerin,

Konyaspor Kulübü idare heyetinin faaliyet gösterdiğini ve göstereceğini bekleyenlerin,

Sinema müdürü, tiyatro rejisörü olup da Sanayi-i Nefise'den anlamayanların,

Reklâmcılığın hayali ticarette büyük bir rol oynadığına inanmayanların,

Yirminci asırda hâlâ peçe kullanan ve kullandıranların,

Yerli malları dayanıksız diye kullanmayan ve parasını ecnebi mallarına verenlerin,

Ayağını yorganına göre uzatmayanların,

İktisadi buhrandan başka memleketlerin müteessir olmadığını zannedenlerin,

Konya'nın yakın bir zamanda tozdan ve çamurdan kurtarılacağını aklına yetirenlerin, Doğrusu:Şaşarım akıllarına!"(31 Aralık 1930:1).

İkinci Dönem: (1933- 1945)

Bu dönem *Babalık*'ın tüm yükünün Afif Evren'in üzerinde olduğu yıllardır. Haberler, başyazılar, köşe yazıları, dizi yazıların çoğunluğu Evren tarafından hazırlanmaktadır. Evren'in eleştirileri, çoğunlukla yerel yöneticilere yönelmiştir. Eleştiri oklarından nasibini alanlar arasında; yetersiz çalışmakla suçladığı Halkevi yöneticileri, ekmek fiyatlarındaki yüksekliğin sebebi olarak gösterdiği un fabrikatörleri ile fırıncılar yer almıştır.

Evren, yetiştiği ortamın ve enîstesinin de etkisiyle ateşli bir devrimci ve Atatürk hayranıdır. Yazılarında bu durum hissedilir. Bir yazısında 15 yıl önce Türkiye'yi küçük görenlerin, Türk inkılâbı, Gazi inkılâbı önünde hayranlık ve gıpta hissetmelerini, erişilen başarıya birer delil; çürük ve kof iddialara susturucu birer cevap olduğunu yazmıştır (19 Ağustos 1934:1). Dil Devrimini desteklediği haber ve yazılarında Osmanlıcayı sultanın ve aydınların dili, Türkçeyi ise halkın, Anadolu insanının dili olarak nitelemiştir[2]. 1935 yılında, alınan çarşaf, peçe, şemleyi yasaklayan kararı hararetle desteklemiş (7 Ağustos 1935: 1), *"Cumhuriyetin bütün haklarını bahşettiği bir kadının Türk sosyetesi içinde sosyal kılık dururken çarşaf, peçe, şemle gibi örtüleri bürünüp kalışı umacı gibi gezişi elbette ki gülünç ve anlamsızdır"* diye yazmıştır.

Üçüncü Dönem: (1946- 1952)

Bu yıllar II. Dünya Savaşı'nın bittiği, Türkiye'nin çok partili hayata geçtiği, dünyanın ikili kutba doğru yöneldiği yıllardır. Evren, yazılarında CHP'deki gelişmelere daha eleştirel yaklaşmakta, çok partili hayatın kazanımlarından, Sovyet tehdidinden, batı yanlısı politika izlemekten bahsetmektedir. Çok partili hayata geçiş sonrası yapılacak olan genel seçimler öncesinde yazdığı yazıda, yapılan demokratik ve siyasi devrimin, partileri artık halka doğru gitmeye zorlayacağını belirtmektedir: *"Artık bundan sonra milletvekillerine, köylere kadar gitmek, harman başında köylü ile konuşmak, dertlerini ağzından dinlemek vazifesi düşecektir. Yeni devrin parolası şudur: Hep halka doğru, halk için!"*(13 Temmuz 1946: 1).

2 "Öz Türkçe, öyle gür bir kaynaktır ki, ondan dilimize sağlık ve canlılık akacaktır. Osmanlıca sultanın diliydi. Öz Türkçe Cumhuriyetin dilidir. Türk müsün? Dilini Türkleştir. Osmanlı saltanatında köylü, devletin dilini anlamazdı. Cumhuriyet, devlet ve budun birliğini dil yönünden de kuruyor." (26 Eylül 1934: 1).

Evren, yazılarında NATO'yu destekler. Komünizmi, özellikle de SSCB'yi dünya için büyük bir tehlike olarak nitelendirip, batı karşıtı politika izleyen ülkeleri Sovyet tehdidiyle uyarır. Savaş sonrası Türkiye'ye karşı zihniyetini değiştiren Sovyetler Birliği'nin asıl amacının, Türkiye'yi peyk yapmak olduğunu yazar (16 Ocak 1947: 1).

SSCB'nde toplanacak Dörtler Konferansı öncesindeki yazısında (22 Şubat 1947: 1), toplantıya sınırlı gazetecinin katılımının istenmesinin ardında yatanın, SSCB'ndeki gerçeklerin, dünya kamuoyu tarafından bilinmemesi düşüncesi olduğunu vurgulamıştır. *Temizlik* başlıklı yazısında (13 Haziran 1951: 1), komünist tehlikeye kendine has üslubuyla işaret etmiştir: *"Yıllardır süregelen bu temizlikler (!) peyklerde, fert, aile, cemiyet bırakmayacak galiba! İste, Komünizmin ferde, dolayısıyla aile ve cemiyete verdiği kıymet! Mareşal Tito, gerçekten yunmuş yıkanmış, mert diktatörmüş vesselam! Ya, Kızıl Çin'in Mao'su? O, temizliği toptan Kore'de yaptırtıyor. Bekleyelim, sonunda nasıl ödeyeceğini de göreceğiz."*

BM kuvvetlerinin, Güney Kore'deki başarısını, bütün bir eski dünyayı avuçları içine almak ve sömürmek isteyen zalim bir zihniyet ve kuvvete karşı manevi değeri büyük bir zafer olarak nitelemiştir (20 Eylül 1950: 1). Hükümetin Kore'ye asker gönderme kararını, Türkiye'nin Atlantik Paktına alınmasını sağlama bakımından isabetli olarak gören Evren (5 Ağustos 1950: 1), NATO'ya alınmamızla sonuçlanan politikaları da DP iktidarının ilk ve en büyük başarısı olarak nitelemiş ve desteklemiştir (28 Eylül 1951: 1).

19 Yunan milletvekilinin, Kıbrıs adasının İngiliz idaresinden ayrılarak Yunanistan'la birleşmesi için önerge vermesi sonrasında ise şunları yazmıştır: *"İngilizler, hele Amerikalar imdadınıza koşmasaydılar, kendi kızıllarınız belki hepinizi Demir Perde ardına alıvereceklerdi. Sınırlarınızda akan kardeşkanları kurumadan, İkinci Cihan Harbi'nin beldelerinizde açtığı rahneler, içtimai ve iktisadi bünyenizde açtığı yaralar henüz kapanmadan bu ne gaflet, o ne cüret? Mersin'den bir bakışta görüp durduğumuz, binlerce Türk'ün sesini vicdanlarımızda ve ruhlarımızda duyduğumuz Kıbrıs'ı bol keseden size bağlayacaklar ha? Demek Akdeniz'deki bütün kara sularımızı, sizin müsellem vefakârlığınızın (!) muazzam deniz ve kara kuvvetlerinizin (!) kudretlû ve haşmetlû kollarına sardıracak, himayesine terk edecekler ve biz susacağız, öyle mi? Dostluk iyi komşuluğa kıyıp kıymamak kiyaset ve ferasetinize kalmıştır."* (17 Aralık 1949: 1).

Evren, dış politika konuları yanında sosyal problemlerle ilgili de yazmıştır. *Sosyete Cıvığı* başlıklı yazısında sosyete düğünlerinde insanları rahatsız eden kişileri görgüsüz, batılılaşma sürecinin yozlaşmış, hatta kültür ve değerlerine yabancılaşmış tipleri olarak nitelendirmiştir. Saygın yaşlıya bakışın, dönüşümüne seçtiği örnek Konya'da birilerine gönderme tarzındadır: *"Bir de bakarsınız, ortaya cıvık meşrepli, yayvan ağızlı bir yaşlı çıkmıştır; belki daha önce de içmiş, içini dışına çevirmiştir. Şu veya bu bayanı, sürüklercesine, ısrarla dansa kaldırmak istemekte, hemen hepsinden red cevabı almaktadır. Fakat adam yılışık, sırnaşıktır. Sosyal terbiyenin, maşeri adabın sınırlarını aşmıştır. Hatta filân veya falan ağır başlı, kibar bir insanın giyim kuşamını bile sosyete ortasında diline dolamak münasebetsizlik ve küstahlığını da göstermiştir. Gemi azıya alan kabalığı, o nezih toplantıda haklı bir sinirlilik havası yaratmış, çoklarının huzur ve neşesini kaçırmıştır. İşte, haddi zatında kaba bir tip; maskara olan bir yaratık! Hele, aziz okuyucular; böyle bir adamın entelektüel; Sosyal bir mevkie sahip olmak gerektiğini, medeni bir hüviyet taşıdığını farz ve tasavvur buyurunuz; hakkında vereceğiniz not, sıfırdan başka ne olabilir. İçlerinin çirkinliklerini; ruh, mana yapılarının kabalık ve bozukluklarını da, içince, bütün bütün döküveren kart cıvıklardan, sosyeteyi üstün tutan, tenzih edenler, çok şükür ki asıl ve kibar; gerçek sosyal kıymetlerdir."* (7 Şubat 1946: 1).

Sosyal konularla ilgilenen yazar, basının sorunlarına da ilgisiz kalmamıştır. Evren, Anadolu gazetelerinin kâğıt sıkıntısına duyarsız

kalanları (9 Mart 1946: 1) eleştirmiş, *"Anadolu basınının Türk devrim ve millî rejim yapısındaki işçilik emeğini, küçümsenmiş ve unutulmuş görmek, mensuplarını müteessir eder"* demiştir.

1950 genel seçimleri öncesi *Babalık* gazetesi CHP çizgisinde, CHP'nin parti gazetesi konumundadır. 8 Mayıs 1950 tarihinde, altı sayfa yayınlanan gazetenin beş sayfası CHP ile ilgili haber ve duyurulara ayrılmış, soru-cevap şeklinde atılan manşette, *"-Hangi Parti Kazanacak? -Konya'da CHP'nin kazanacağı şüphesiz!"* ibareleri yanında Atatürk ve İnönü'nün fotoğrafları alt alta büyük boy kullanılmıştır.

Gazetenin, 9 Mayıs 1950 tarihli nüshasında ise manşette, CHP'nin niçin kazanacağı maddeler halinde sıralanırken, üç sayfaya yakın bir genişlikte, DP'nin ilçelerde çöktüğüne vurgu yapan başlıklar altında, ilçelerde DP'den istifa edenlerin listesi ile CHP'nin duyurularına yer verilmiştir. 1 Haziran 1950 tarihli *Babalık* gazetesindeki *Tecrübe Sahipleri* başlıklı yazısında, bazı CHP'lilerin partilerinden istifa ederek DP'ye katılmaları karşılığında Belediye Başkanı olma isteklerini alaycı bir üslupla eleştirmiştir. Evren, yerel seçim sonuçlarının açıklanmasının gecikmesinin DP aleyhine, muhalefetin lehine olduğunu vurguladığı yazısında, *"Tasfiye edilen (!) muhalefete, vesile ve gıda verilmişse, gene bizzat iktidar tarafından verilmiştir. Ve böylelikle muhalefet, küçük bir sıçrayışla tasfiye edilmekten kurtulmuş veya kurtarılmıştır"* demiştir (6 Ekim 1950: 1). Çok sıkça yapılan zamları da eleştiren Evren, okul kitaplarına gelen zamlara ilişkin yazdığı yazıda alaycı bir üslup kullanmıştır: *"Geçen yıllarda 60 kuruş olan okul kitapları, bu sene 160 kuruşmuş! Ama maaşlılar, ücretliler çocuklarını okutacaklarmış, kimin umurunda? Ayol, demokrasi var, demokrasi? Kim ne karışır?"* (28 Eylül 1951: 1).

2. *Zaman* Gazetesi (*Çağ*)

3 Teşrinisani (Kasım) 1934–8 Kânunuevvel (Aralık) 1934 tarihleri arasında cumartesi günleri yayınlanan haftalık gazetedir. Daha önce düzensiz olarak çıkarılan *Zaman* gazetesinin devamı olarak yayınlandığı için ilk sayısı bir yerine 20 olarak gösterilmiştir. *Zaman* olarak üç sayı küçük boy, dört sütun ve iki sayfa yayınlandıktan sonra sayfa sayısı dörde yükseltilmiştir. Gazete beş sayı yayınlandıktan sonra, 15 Aralık 1934 tarihli 26. sayısından itibaren *Çağ* adı altında yayın hayatına devam etmiştir. *Çağ*, 28 Kasım 1936 tarihinde kapanmıştır. Sahipliğini Edip Nâzım'ın, yayın müdürlüğünü M. Nâzım'ın yaptığı gazete, Babalık ve Sürat Matbaalarında basılmıştır.

Gazetede, Evren'in yazıları, Gezginci, Ahmet A. ve A.A. Evren imzalarıyla çıkmıştır. Gezginci imzasıyla *Gece Gördüklerim* başlıklı köşesinde, şehir hayatı gözlemlerini kaleme almıştır. Ayrıca Karaman, Ereğli'ye yaptığı ve *Babalık*'ta da yayınlanan gezi izlenimlerinin özeti ile *Mevsim Tablosu* ve *Ona Son Söz* başlıklı şiirleri de *Zaman*'da yayınlanmıştır. Afif Evren, *Alâka ve Zaman* başlıklı yazısında, *Zaman* gazetesinin geçmişte düzensiz ve içerik yönünden yetersiz yayınlanmasının en önemli sebebinin, okurların ilgisizliği olduğuna vurgu yapmıştır. Dil devriminin de etkisiyle gazetede yer alan yazı ve şiirlerde Öz Türkçe kelime kullanma gayretleri dikkat çekmektedir. Genç kalemlerin şiir, deneme, hikâye ve romanlarına ağırlıklı olarak yer vermiştir. Gençlere yönelik edebiyat sayfaları yayınlamıştır(ÖNDER,1949:34).

Evren, *Çağ* gazetesinin *Resimli Zaman*[3] adlı derginin devamı olduğunu yazmıştır. Siyasetten başka her şeyden bahsettiğini söylediği *Resimli Zaman*'ın, yeni harflerden sonra sinemadan da bahsettiğini, en sonra da siyasi bir gazete olarak birkaç nüsha çıktığı bilgisini de vermiştir (1944: 39).

3. *Selçuk* Gazetesi

Selçuk, Mehmet Muhlis Koner tarafından 6 Kasım 1945 tarihinden itibaren haftada iki gün yayınlanmaya başlayan siyasi gazetedir.

3 Resimli Zaman dergisi: 9 Mayıs 1925–26 Aralık 1933 tarihleri arasında Edip Nâzım ile M. Nâzım tarafından çıkarılmış, Cumartesi günleri yayınlanan haftalık dergidir. 8 sayfa ve 2 renk basılan dergi, 5 kuruştan satılmıştır. Derginin içeriğinde röportaj, mizahi fıkra, hikâye ve bilmeceler vardır.

Yayın müdürü Osman Olgun, idare müdürü Edip Nâzım Ermaral'dır. Gazete, Ülkü Matbaası'nda dizilip basılmıştır. Gazetenin, 14 Kasım 1947 tarihinde Ahmet Bahçıvan tarafından alınmasından sonra, yazı işleri müdürlüğünü 31 Aralık 1947 tarihine kadar kısa bir süre Afif Evren, 6 Kasım 1948'den sonra da Edip Nâzım Ermaral yapmıştır. Mayıs 1949'dan sonra haftada 3 kere yayınlanan gazete, 1952 yılında *Yeni Meram*'ın da sahibi olan Bahçıvan'ın ikinci bir gazetenin çıkarılmasını yük olarak görmesi nedeniyle olsa gerek yayınına son vermiştir.

Gazete, sahibinin yerel politikacı olması nedeniyle, daha çok yerel ağırlıklı, Konya'nın kültürüne, ekonomisine ve sorunlarına ait haber ve makalelere yer vermiştir.

Afif Evren'in *Babalık* gazetesinden sonra yazılarını eş zamanlı kaleme aldığı üçüncü gazetedir. İki ayrı dönemde gazetede yazıları çıkmıştır. *Selçuk*'taki ilk yazıları, Mehmet Muhlis Koner döneminde 6–30 Mayıs 1947 tarihleri arasında bir aya yakın *Gözden Öze* köşesinde çıkmıştır. *Selçuk*'un Takva tarafından çıkarıldığı dönemde, 14 Kasım–31 Aralık 1947 tarihleri arasında gazetenin bir süre yazı işleri müdürlüğünü yapmış, başyazılarında kendi adıyla, *Gözden Öze* adlı köşesinden ise Evrenoğlu müstear adıyla okurlarına seslenmiştir.

Evren'in *Selçuk* Gazetesi Yazıları

Mehmet Muhlis dönemindeki yazıları, 6–30 Mayıs 1947 tarihleri arasında bir aya yakın ikinci sayfada *Gözden Öze* köşesinde çıkmış, daha çok siyasi ağırlıklı yazılardır. Sekiz adettir. *CHP Kurultayı* başlıklı yazı, *Selçuk*'taki ilk yazısıdır. İkinci yazısında, Hasan Saka hükümetinin fiyat artışlarının önüne geçmek için aldığı belli başlı ihtiyaç maddelerinin ihracını yasaklayan kararını destekleyen bir yazı kaleme almıştır. Dış politikaya ait yazısında (25 Kasım 1947: 1), *Babalık*'taki Sovyet karşıtı, Batı yanlısı çizgisini değiştirmemiş, Sovyet Rusya'nın politikalarını ikiyüzlü ve gayri samimi, Amerika'yı ise hürriyetçilik kuvveti olarak nitelendirmiştir. *Selçuk* gazetesindeki yazılarında tarafsız bir politika izleyeceğini belirtmiş (9 Aralık 1947: 1) olmasına rağmen yazılarındaki CHP Hükümeti yanlısı tavırdan olsa gerek, Evren'in *Selçuk* günleri fazla uzun sürmemiş yerine Edip Nazım Ermaral getirilmiştir.

Selçuk gazetesinde, Konya folkloru üzerine de yazmıştır. Bu kısa dönemde Evren, *Akyokuş* gazetesiyle kalem tartışmalarına girmiştir. *Zaman'ın Öttürüp Geçtikleri* (6 Mayıs 1947: 2) başlıklı yazıda, meslektaşlarına ağır eleştiriler yapmıştır: *"Şişirme balonları andıran bu edebi hastalık, halkı kendinden daima üstün görmek, kendini daima kültürlü göstermek sevdasına tutkundur... Dün, devirler boyunca abideleşmiş, ebedileşmiş olan edebi şöhret ve kıymetleri yıkmaya, devirmeye kalkan (Bolşevik Ocağının acemi oğlanları) bu hastalığın ilk arazı, ilk ifrazları idi... Dün Tahmis'in hı ile mi ha ile mi yazılacağını bilmediğinden fikir ve edebiyat pazarında bakır akçeye döndürülen nice renkli edebiyat zendostları[4] favorili edebiyat meczupları görmüşüzdür. Bunların fârik vasıfları aynıdır: Basın ve naşir kapılarının eşiklerini aşındırmak. Kim bilir zaman, ıslakken öten, kuruyunca dudaktan düşen daha böyle nice söğüt düdükleri öttürüp geçecek."*

4. *Yeni Konya* Gazetesi

1 Haziran 1949 tarihinde M. Naci

4 Burada yazar, Ziya Çalık'tan söz etmektedir. 1926–27 Konya basınında görülen edebi polemiklerden biri tahmis kelimesindeki (hı) harfinden doğmuştu. Tahmis, (hı) ile mi, yoksa noktasız olan (ha) ile mi yazılacak idi? Ziya Çalık, bir yazısının muhtelif cümleleri arasında geçen tahmis kelimesini hep (ha) ile, noktasız yazmış; bunun üzerine M. Hamit, yazarın imlâ ve gramerdeki buna benzer yanlışlarına da işaretle polemiği açmıştı. Edebi kültürünün de zayıf olduğu, tartışma sırasında tümden anlaşılan Ziya Çalık, bir de tersini iddia etmek; yani tahmisin (hı) ile değil (ha) ile yazıldığını söylemek gaflet, daha doğrusu, bilgisizlik ve düşüncesizliğinde bulunmuştu. Muarızındaki kültür derece ve seviyesini ölçemeyen zavallı Ziya Çalık, pek güç ve gülünç bir duruma düşmüştü... Polemiğin sonucu, o güne dek, Konya'daki yazar ve öykücülerin ön safında görünen Ziya Çalık için, tüm anlamıyla bir edebi yenilgi ve bozgun olmuştu. Ziya Çalık, askeri muamelat memuru olarak Konya'ya gelmişti. Çokluk sivil giyinirdi. Şıllık fes, ütülü son moda giysiler giyer, kelebek kravat bağlar, monokl (tek gözlük) takar, ince baston taşırdı. Üstelik aşırı zendosttu; Donjuan'lık taslardı (BYA, blm.76–77).

Gücüyener tarafından kurulmuştur. *Yeni Konya*, Konya Gazetecilik ve Ticaret Limited Şirketi çatısı altında, *Sabah*, *Şehir Postası* ve *Yeni Meram* gazeteleri ile birlikte 1 Ekim 1966 tarihinde gerçekleşen birliğe katılmıştır. Konya'da gerçekleşen ilk birleşik gazete, *Yeni Konya* adıyla 3 Ekim 1966 tarihinde yayınlanmıştır. Birleşik gazetenin künyesinde, sahibi olarak Konya Gazetecilik ve Ticaret Limited Şirketi adına M. Naci Gücüyener, genel yayın müdürü *Sabah* gazetesi sahibi Ali Rıdvan Bülbül, müessese müdürü *Yeni Meram* gazetesi sahibi M. Yalçın Bahçıvan, makale ve fıkra sorumlusu olarak da *Şehir Postası* sahiplerinden Hayri Ergene yer almıştır. Yirmi sekiz ay devam eden güç birliği, 3 Şubat 1969 gününden itibaren *Yeni Meram* ve *Sabah* gazetelerinin yeniden yayın hayatına başlamasıyla son bulmuştur. Güç birliğinin sona ermesine, *Yeni Konya* ve *Yeni Meram* gazetelerinin farklı siyasi görüşlere sahip yazarları arasındaki uyumsuzluk ile birleşmeden umulan gelir artışının sağlanmaması neden olmuştur.

Gazetenin yaşamında, bundan sonraki ilk büyük değişiklik Gücüyener Ailesinin 1 Ocak 1997 tarihinde gazeteyi Hüseyin Oğuz ve Haşmet Öyken'e devretmeleriyle gerçekleşmiştir. Bundan sonra gazetenin künyesinde, sürekli değişiklikler gözlenir. Gazete, 1 Mayıs 1998–31 Aralık 2001 tarihleri arasında Endüstri Holding'in bünyesinde yayına devam etmiştir. *Yeni Konya*, 1 Ocak 2002-9 Ağustos 2002 tarihleri arasında sekiz aya yaklaşan bir aradan sonra Hüseyin Oğuz tarafından tekrar yayınlanmıştır. 9 Ağustos 2002 tarihinden sonra gazete, kısa sürelerle önce dönemin DYP Genel Başkan Yardımcısı Mümtaz Yavuz'un, sonra da Anadolu Polikliniği sahiplerinin mali destekleriyle yayınlanmayı denediyse de başarılı olamamıştır. Daha sonra da gazete Anadolu Medya Grubu (ANMEG) tarafından satın alınmıştır. 24 Şubat 2006 tarihinden itibaren, ANMEG tarafından devralınan *Yeni Konya* gazetesi, 1 Mart 2006 tarihinden itibaren yeni görünümü ve içeriğiyle okurlarının karşısına çıkmıştır.

Gazete, Gücüyenerler tarafından yayınlandığı dönemde kamuoyunda, CHP'li olarak tanınmıştır. Bu dönemde, gazetenin yazar kadrosunun çoğunluğunu CHP İl Yönetiminde çeşitli kademelerde görev almış kişiler (Suat Abanazır, Fakih Özfakih, Fakih Özlen, Celaleddin Kişmir) oluşturmuştur. *Ekekon* gazetesinde yazılarına rastladığımız yazarlar, *Ekekon*'un kapanmasıyla *Yeni Konya*'da yazmaya başlamışlardır. Ahmet Çobanoğlu, gazeteyi ilerici, entelektüel kişilerin okuduğu ve yazdığı bir gazete olarak nitelendirmiştir (1980: 95). Hüseyin Oğuz döneminin ilk yıllarında da yazarların büyük ölçüde aynı kalmasından dolayı, bu çizgisini kaybetmeyen gazete, Endüstri Holding'le yapılan ortaklık sonrasında patronların görüşlerine paralel bir şekilde CHP geleneğinden uzaklaşarak, günümüzde geldiği muhafazakâr çizgiye doğru uzanan bir yol izlemiştir.

Evren'in *Yeni Konya* Gazetesi Yazıları

Yeni Konya, Evren'in *Babalık*'tan sonra en uzun süreyle yazılarının yayınlandığı gazetedir. Gazetenin kurucusu Mustafa Naci Gücüyener, Evren'in ilkokuldan arkadaşıdır. Yazılarına çoğunlukla *Yeni Konya*'da yer verilmesinde bunun da etkisi olduğu söylenebilir. Yazıları *Yeni Konya*'da 1949, 1960 ve 1970'li yılların başından 1975 yılına kadar çıkmıştır. Gazetenin ilk çıktığı günlerde Evren, gazeteyi haber ve yazıyla desteklemiş, kadrosu tam oturuncaya kadar yazı işlerinin yükünü omuzlamıştır (*YK*, 1 Haziran 1950: 4–5). Evren, *Babalık* gazetesi kapandıktan sonra Gücüyener Ailesinden önemli maddi ve manevi destek görmüştür.

4.1. 1949 Yılı Yazıları

Evren'in *Yeni Konya* yazıları, gazetenin çıkmaya başladığı 1 Haziran tarihinden 11 Ağustos 1949'a kadar *Acısı Tatlısı* başlıklı sütununda Yağıbasan müstear adıyla sürmüştür. Tek sütuna dizilen yazılar; yerel, ulusal ve uluslararası gelişmeler üzerine yazılmış, kısa, fıkralaştırılmış bir yapıdadır. Yazılarında muhaliflik karakteri ağır basmıştır. Ayrıca, ikinci sayfada, *Küçük Tetkikler* başlığı altında ve Afif Evren imzasıyla, yazarın yabancı gazetelerden yaptığı çeviriler yayınlanmıştır.

4.2. 1960 Yazıları

1960'lı yılların başı ve özellikle de, 27 Mayıs 1960 ihtilal sonrası dönem Evren'in yazılarına en sık rastlanılan yıllardır. Evren bu dönemde, *Yeni Konya*'da dizi yazılar (*Konya'nın Sulama Davası*, *Millî Mücadele Konya'sındaki Şairler ve Yazarlar*) kaleme almıştır. Hacı Veyiszade Mustafa Kurucu'nun vefatı sonrası yazdığı yazısı, *Sebilürreşad* dergisinde (Şubat1960: 53) de yayınlanmıştır (3 Mart 1960: 2).

4.3. 1970 Yazıları

1970'li yıllar Evren'in yazılarının *Yeni Konya* sayfalarında en çok yer aldığı ikinci dönemdir. Bu dönemi, yazarın en üretken hayat kesiti de sayabiliriz. Yaşamı boyunca elde ettiği birikimlerinin sonuçları, gazetede dizi yazılar olarak yer almıştır. 24 Haziran 1971'den 7 Ağustos 1971'e kadar süren *Uzaktan-Yakına* köşesiyle başlayan yazıları, 1976 yılı sonlarına kadar devam etmiştir. Yerel ve ulusal güncel siyasi konular başta gelmek üzere çok çeşitli konularda kaleme aldığı yazılarında *Yolcu* müstear adını kullanmıştır. 1975 yılında gazetenin ikinci sayfasında *Düşünce Alanı* köşesinden de okurlarına seslenmiştir.

17 Ocak 1972 tarihinden sonra aynı gazetede dizi yazıları yayınlanmaya başlamıştır. *Beş Öğretmen Yazardan Bir Demet Anı* (17 Ocak- 8 Nisan 1972) başlıklı dizisiyle başlayan yazı dizileri şunlardır: *Neler Demişlerdi?* (10 Nisan–8 Mayıs 1972), *Bir Yolcudan Anılar* (9 Mayıs–6 Kasım 1972), *Yakın Tarihten Birkaç Yaprak: Konya'nın Tanıdığı Askerler* (6–10 Temmuz 1974), *Konya Sınırları İçinde Hitit İzleri* (14 Ekim–7 Kasım 1974).

Ayrıca 11 Aralık 1974'ten 29 Kasım 1975'e kadar *Yaşamın Aynasında* başlıklı köşesinde Atacı ve Yolcu müstear adlarıyla günlük politik gelişmelere ilişkin yazılar yazmıştır. Bunlar, güncel siyasi içerikli yazılardır. CHP-MSP koalisyon hükümetinin dağılması sonrası yazdığı *Yiter Gari* (18 Aralık 1974: 4) başlıklı yazısında, sorumlu olarak CHP'ye yüklenilmesini eleştirmiştir.

Sosyal güvenlik kapsamı dışında kalan yaşlı, sakat ve yoksul kişilerin durumunu ele aldığı *Bu Kışın Kapısında* (29 Kasım 1975: 4) başlıklı, gazetedeki son yazısında dile getirilen kişilerden biri, aslında yazarın kendisidir. Bu yazı, Konya ağzını kullanma özelliği açısından önemlidir. Bir çeşit topluma son şikâyetidir. Bu kişilerin arasında geçmişte topluma sürekli yararları olanların olduğunu ve bunların çeşitli sosyal etken ve nedenlerle güç duruma düştüklerini yazarken kendini de tarif etmektedir. Yazıda, iktidarların çoğunun bu acıyı dindirecek yasayı bir türlü çıkaramadıkları eleştirisini yapmıştır: *"Yoksullar, kimsesiz, sakat, sigortasız yaşlılar, yeni yılın eşiğinde, yeni kışın kapısında yaşlı gözlerle bakışırken, sosyal adaletten dem vuran, nutuklar atanlar, yine konforlu konutlarında, sıcak odalarında onları anımsamaktan bile uzaktırlar, değil mi?"*

5. *Öğüt* Gazetesi

27 Ağustos 1950 tarihinde Ahmet Karaağaç ve Suad Abanazır'ın öncülüğünde CHP İl Yönetimi tarafından çıkarılmış siyasi gazetedir. 3 Şubat 1951'e kadar günlük olarak çıkan gazete, 9 Şubat 1951'den itibaren haftada iki gün (Salı ve Cuma günleri), 2 Nisan 1952'den itibaren de haftalık olarak yayınlanmıştır. Gazetenin sahipliklerini, 31 Temmuz 1951 tarihine kadar Ahmet Karaağaç, 3 Ağustos- 23 Kasım 1951 tarihleri arasında Recep Bakkalbaşı, kapanışına kadar da Hasan Ali Taner, yazı işleri müdürlüklerini ise 27 Kasım 1951 tarihine kadar Suad Abanazır, ondan sonra Mahmut Sural yapmıştır. 4 Ocak 1952'de yayınına ara veren gazete, 3 aylık bir aradan sonra 2 Nisan 1952'de tekrar haftalık olarak yayınlanmaya başlamış, 30 Temmuz 1952 tarihinde yayın hayatından tamamen çekilmiştir.

Öğüt gazetesinin sayfalarında, ağırlıklı olarak CHP'nin çalışmalarını duyuran, DP iktidarını ve icraatlarını eleştiren yazı ve haberler yer almıştır.

Evren'in *Öğüt* gazetesi yazıları

14 Kasım 1950'den 2 Temmuz 1952'ye kadar *Öğüt* yazıları ağırlıklı olarak siyasi,

gazetenin yayın politikasına paralel DP karşıtı, CHP yanlısı yazılardır. İlk yazısında *"CHP vardır ve dimdik ayaktadır! İnönü sevgisi ve saygısı vardır"* demekte (14 Kasım 1950:1), bir gün sonra DP'yi iftira atmakla suçlamakta, İnönü'nün gözlerde ve gönüllerde büyüdüğünü öne sürmektedir (15 Kasım 1950: 1).

DP iktidarının icraatlarını; *"Lâik Türkiye'yi Arapça Ezanla, okullarda din derslerini; siyasi hayata sindirme ve yıldırma politikasını armağan etti"* cümleleriyle eleştiren Evren'in (18 Kasım 1950: 1), gazetedeki iç politikaya yönelik yazılarının tümü eleştiri ağırlıklıdır. Zaman zaman da DP'lileri, *"Dünya, Muhteşem Süleyman'a da kalmamış, a canım efendim!"* gibi cümlelerle uyarmaktadır (26 Ocak 1951:1).

6. *Yeni Meram* Gazetesi

28 Ağustos 1950 tarihinde Ülkü Basımevi sahibi Ahmet Bahçıvan (Takva) tarafından yayınlanmaya başlanmıştır. 1966 yılında gerçekleşen birleşmeye katılmış, 3 Ocak 1969 tarihinden itibaren tekrar *Yeni Meram* adıyla çıkmaya başlamıştır. İlk yazı işleri müdürü Muhittin Güzelkılıç'tır. Hulki Amil Keymen, Mustafa Ataman, Nihat Kişnişçi, Tacettin Öney, Mustafa Bahçıvan, Ali Rıdvan Bülbül, Ali Rıza Taban, Dursun Seyis, Oğuz Akçakoca sonraki yazı işleri müdürleri arasındadır. İlk sayısında yer alan, *İşte Hak ve Halkın gazetesi Yeni Meram* başlıklı yazıda çıkış amaçları sıralanırken gazetenin ülkü yoldaşı saydığı DP çizgisinde olacağı açıkça belirtilmiştir. Bu çizgiye uygun bir yayın politikası izlemiştir.

Evren'in *Yeni Meram* Gazetesi Yazıları

6.1. 1950 Yazıları

Yeni Meram'da 6 Nisan 1954 tarihinden itibaren Afif Evren'in, *Mahalli Araştırmalar* başlığı altında, Konya kültürüne ilişkin yazıları çıkmıştır. Gazetedeki güncel yazılarını, 24 Mayıs 1954 tarihinden itibaren Yağıbasan müstear adıyla *Dosdoğru* başlıklı köşesinde yazmıştır. Gazetenin künyesinde yazarın adı, 27 Mayıs–3 Ağustos 1954 tarihleri arasında yazı işlerini fiilen idare eden olarak yer almıştır. *Mahalli Araştırmalar* köşesindeki *"Naci Fikret'in Konya tarihine dair hususi bazı mektupları"* dizi yazısı, 1 Ağustos 1954'de çıkan beşinci bölümünden sonra tamamlanmadan ve gazetenin ikinci sayfasında yer alan, *"Naci Fikret yazı serimiz bundan sonra en alâka çekici kısımlarına girmektedir. Bu seriyi Ferid Paşaya ait yazılar ve Naci Fikret'in hayatına ve hususiyetlerine dair bazı hatıralar takip edecektir"* şeklinde bir duyuru yer almasına rağmen yayından kaldırılmıştır. 3 Ağustos'tan itibaren de yazarın adı, künyeden çıkarılmıştır. Bu dönemdeki yazıların bir bölümü, daha sonra *Folklor Araştırmaları Dergisi* ile *Çağrı* dergisinde de yayınlanmıştır.

6.2. 1960 Yazıları

Evren'in *Yeni Meram* gazetesindeki ikinci dönemi, 14 Şubat 1961'de başlamış, 5 Kasım 1962'ye kadar sürmüştür.

Birinci sayfada yer alan *Bize Göre* başlıklı köşesinde okurlarıyla buluşan yazarın, ilk yazısının başlığı *"(Otel) değil, (Ötel)"*dir ve otel koşullarını eleştiren bir yazıdır. 17 Ekim 1961 tarihinden itibaren yayınlanmaya başlayan *Gezgin'den Anılar* adlı yazı dizisi, daha sonra *Yeni Konya*'da yayınlanacak *Bir Yolcudan Anılar* adlı dizinin habercisi olarak değerlendirilebilir. 6 Haziran 1962'den itibaren köşe yazıları, 5 Kasım 1962'den itibaren de dizi yazıları son bulmuş ve bu tarihten sonra yazarın *Yeni Meram*'da yazılarına rastlanmamıştır.

İkinci dönemindeki yazıları iç ve dış siyasete yöneliktir. Her konuda görüşlerine rastlanmaktadır. Eleştiri yazılarına burada da rastlanır. Demokratlar, basın, batıl inançlar peşinde koşan insanlar, AP Genel Başkanı Ragıp Gümüşpala ve politikacılar eleştiri oklarının hedefi olanlar arasındadır. Başlangıçta İnönü'nün başkanlığındaki AP-CHP hükümetini destekleyen Evren (4 Aralık 1961: 1), gelişmelerden umutlu olmadığını yazmış (2 Mayıs 1962: 1), bir başka yazısında da her iki partinin birlikte çalışmalarının milletin çoğunluğu tarafından istendiğini dile getirmiştir (22 Mayıs 1962: 1).

Dış gelişmelere karşı da duyarlıdır. Cezayir'de ve Hindistan'da meydana gelen olaylar karşısında BM'yi seyirci kalmakla suçlamıştır.

7. *Zaman* Gazetesi:

CHP Konya İl Başkanlığı tarafından 26 Ağustos 1960 tarihinden itibaren çıkarılan günlük siyasi gazetedir. Künyesinde sahibi olarak CHP İl Yönetim Kurulu adına Samet Kuzucu ismi yer almaktadır. Yazı işleri müdürlüğünü, kuruluşundan 25 Ocak 1961 tarihine kadar A. Rıdvan Bülbül, 26 Ocak 1961–10 Temmuz 1961 tarihleri arasında Samet Kuzucu, ondan sonra kapanışına kadar Erdoğan Bakkalbaşı üstlenmiştir. Yayın süresi boyunca dört sayfa çıkan gazete, 26 Ocak-1 Nisan 1961 tarihleri arasında 2 sayfa yayınlanmıştır. Gazete, 27 Mayıs 1960 sonrası oluşan havaya uygun bir yayın politikası takip etmiştir. Yazıların çoğunluğu, geçmiş iktidarı ve uygulamaları suçlar, 27 Mayıs'ı destekler içerikte yazılardır. Gazete yayın hayatından 7 Aralık 1961 tarihinde çekilmiştir.

Evren'in *Zaman* Gazetesi Yazıları

Zaman'da 26 Aralık 1960–20 Ocak 1961 tarihleri arasında kısa bir süre Evren'in yazılarına rastlanır. İlk günlerdeki yazıları, DP iktidarını eleştiri ağırlıklı iken, sonrakiler, Konya kültür ve sorunlarına ilişkindir. *İnkılâp Düşmanları* başlıklı ilk yazısında, *"Dün, Atatürk'ün eserlerini ortadan kaldırmak isteyenlere; devrimlere diş bileyenlere yolu açanlar sizler ve hempalarınız değildi de kimlerdi?"* gibi ağır cümleler kullanan Evren, yazılarında İnönü ve CHP dönemine özlem içeren cümleler yazmıştır. Üç bölümlük; *Yazar, Tarihçi, İdare Adamı M. Arifi Paşa* adlı dizi yazısı son yazısıdır.

8. *Anadolu'da Hamle*

Kanaat Matbaası sahibi Şevket Eskil'in oğlu Gülay Eskil ile kayınbiraderi Gazi Mutlu tarafından 9 Ocak 1967 tarihinde çıkarılmaya başlanan milliyetçi muhafazakâr eğilimli gazetedir. Yedi sütuna dizilen gazetenin ilkyazı işleri müdürü Afif Evren'dir. Gazetenin yazar kadrosunda, muhafazakâr eğilimli, İslami kesimin önde gelen yazarları vardır. 2 Ekim 1969 tarihinde yayın hayatına son vermiştir.

Evren'in *Anadolu'da Hamle* Gazetesi Yazıları

Evren'in yazıları, 9 Ocak–3 Mayıs 1967 tarihleri arasında gazetede yer almıştır. Gazetenin muhafazakâr eğilimli olmasından dolayı yazılarının çoğunluğu dini değerlere saygı üzerine kurgulanmıştır.

Dinin, dindarlık ve milliyetçiliğin terakki ve medeniyete engel gibi gösterilmesini eleştirirken, *"Manevi değerleri, vakıaları inkâr ede ede; dini, millî anane ve adetlerimizi unuta unuta şu acıklı hallere düştük. Gidiniz de, medeniyet perdesi ve yaftası altında millî benliklerini unutan bir takım bahtsız kişilerin, büyük şehirlerimizdeki on iki saatlik yaşayış ve giyinişlerini, tavır ve hareketlerini görünüz. Yüzleriniz kızarır, yürekleriniz burkulur. Asıl medeniyetsizlik, sapıtmak, doğru yoldan ve çığırdan çıkmaktadır. Medeniyet, asla arsızlık, hayâsızlık değildir!"* cümlelerini kullanmıştır (10 Ocak 1967: 1).

Bir başka yazısında, millet ve cemiyette din müessesesinin, ailede, dini akide ve hislerin zayıf olduğunda, sosyal, ahlâki, millî hayatta kokuş, çürüyüş ve çöküşlerin başlayacağına dikkat çekmiştir (20 Ocak 1967: 1). *İslâmi vahdet, tesanüt* başlıklı yazısında (28 Mart 1967: 1), İslâmiyet'in korunması ve kuvvet bulmasının, bütün Müslüman millet ve ülkeler arasında gerçekleşecek birlik ve uyuma, sıkı ve devamlı işbirliğine bağlı olduğunu yazmıştır.

Magazin haberlerinde yer alan yaşayış tarzını eleştirdiği bir yazısında, *"Bu çılgınlıklara, bu ahlâk dışı yaşayış ve davranışlara daha ne zamana kadar seyirci kalınacaktır? Bu rezilane gidişe: Artık dur, yeter! demenin zamanı gelmiştir; hattâ geçiyor bile!"* demiştir (29 Mart 1967: 1).

Anadolu'da Hamle günlerinde de CHP'deki gelişmelere duyarsız değildir. CHP'de kurultay

öncesi ortanın solu yüzünden çıkan tartışmalar üzerine yazdığı yazısında görüşlerini şöyle dile getirmiştir: *"Toplanacak olan kurultayın vereceği karar, Atatürk'ün siyasi mirası olan eserin kaderini tayin edecektir. Bence, CHP uzun mazisinin çok önemli bir dönüm noktasındadır. Aynı zamanda bu davada, İnönü'nün siyasi kaderi de bahis mevzuudur. Atatürk'ün siyasi mirası üzerindeki şu çekişme, ne kadar hazin."* (18 Nisan 1967: 1).

1967 yılında yapılan CHP Kurultayı sonrası ortaya çıkan gelişmeleri yakından takip etmektedir. CHP yerine Ata Partisi kurulmasını teklif edecek kadar devrin çoğunluk partisindeki gelişmelerle ilgilidir: *"CHP'deki 8'ler 68 oldu. Görünüşe, gidişata bakılırsa, galiba 88'de olacak! Muhakkak olan, CHP'nin hayatının, ömrünün bir dönüm noktasında bulunmasıdır; safra atacaktır. Kurultayın kararından sonra, bu tarihi partinin ikiye bölünmesi çok muhtemeldir. İkiye bölünürse, gerek orta, gerek sol kanatlar Atatürk'ün siyasi mirasına sahip çıkmaya çalışacaklardır. İkiye ayrıldığı takdirde, çoğunluğu kaybedecek kanadın, prensiplerini Türk törelerinden alacak bir Ata Partisi teşkil etmesi, kanaatimce, uygun ve yerinde olacaktır."* (24 Nisan 1967: 1)

9. *Işık* Gazetesi

16 Aralık 1958 tarihinde Mehmet Ali Beştav tarafından çıkarılmaya başlayan günlük siyasi akşam gazetesidir. Mehmet Ali Beştav, 1 Ocak 1963 tarihinden itibaren gazetenin sahipliğini oğlu Ziya Beştav'a devretmiştir. Küçük boy, iki sayfa olan gazete, 27 Mayıs 1960'dan sonra dört sayfa, 25 Eylül 1961'den itibaren 6 sayfadır. 15 Ocak 1962'den itibaren boyutlarını büyütüp, dört sayfa olmuş ve akşam gazetesi olmayı bırakmıştır. Gazetenin yazı işleri müdürlüklerini sırasıyla Muammer Şahin, Bekir Sıtkı İner, Ünal Ketencioğlu, Saffet Beştav ve Dilek Çelikel yapmıştır. Gazete, Ziya Beştav'ın matbaayı devretmesinden sonra 12 Ekim 1964'de yayın dünyasından çekilmiştir (GÜLDAĞ, 2003: 2). *Anadolu* gazetesinde yer alan bir haberde (28 Aralık 1964: 1) gazetenin yayınına son vermesinin gerekçesi olarak Basın İlân Kurumu Genel Müdürlüğü'nün 24 sayılı Genel Kurulu kararı gösterilmiştir. Haberde, BİK kararın iptali için Danıştay'a dava açan *Işık* gazetesinin, Tehiri İcra Kararı aldığı ve yeniden yayınına başladığı duyurulmasına rağmen gazetenin bu tarihten sonraki sayılarına ulaşılamamıştır.

Evren, Turizm ve Tanıtma Bakanlığı'na verdiği Basın Şeref kartı'na ilişkin dilekçede *Işık* gazetesinde çalıştığını bildirmiştir. Fakat taraması yapılan gazete nüshalarında Evren'in adına ya da bilinen müstear adlarına rastlanmamıştır. Buradan Evren'in 27 Mayıs sonrası gazeteye haber ve sayfa hazırlanmasından yardımcı olduğu sonucunu çıkarabiliriz.

10. *Ekekon* Gazetesi

14 Mart 1935 tarihinde *Gündelik siyasal, ulusal gazete* alt başlığıyla CHP İl Yönetimi tarafından yayınlanmaya başlamıştır. Gazeteye Ekekon[5] adını Atatürk vermiştir (ONAT,1947: 1; AYAS,1950: 1). Beş sütuna dizilen ve CHP'ye ait Ekekon Basımevi'nde basılan gazetenin sahibi Şevki Ergun, ilk yazı işleri müdürü Ziya Çalık'tır. 533. sayısından sonra bir süre yayınına ara veren gazete, 30 Ağustos 1937 tarihli 534–1 sayısıyla, yeni yazı karakterleri ve sayfa düzeni değiştirilmiş olarak okur karşısına çıkmıştır. Bu tarihten itibaren yayın direktörlüğünü Ali Rıza Uğurlu üstlenmiştir.

20 Eylül 1937 tarihinden itibaren gazete, başlığın altından yapılan duyuruyla akşamları çıkan gündelik siyasi gazete hüviyetini almıştır. 15 Nisan 1941'de iki sayfaya düşmüştür. 22 İkinci Teşrin 1941'den itibaren haftada üç gün (Salı, Perşembe ve Cumartesi) dört sayfa olarak basılmıştır. Muhlis Koner'in ismi 27 İkinci Teşrin 1941'de künyeye başmuharrir olarak yazılmıştır. 29 İkinci Kânun 1944'den itibaren Edip Nâzım Ermaral künyede müessese müdürü olarak yer almıştır. 1945 yılının ikini yarısında Besim Ergun Yazı İşleri Müdürlüğünü

5 Ekekon: Büyük, yetişkin (Türkçe Sözlük, TDK, Ankara 2005, s. 609) anlamlarına gelen Eke ile Konya'nın Kon'unun birleşiminden oluşan Büyük Konya anlamındadır.

üstlenmiştir. Gazete, 15 Şubat 1950'den itibaren günlük iki sayfa olarak yayınlanmıştır. 24 Şubat 1950'den sonra 4 sayfa olarak yayınlanacağı duyurulan gazete, bu hedefine 4 Nisan 1950 tarihinde ulaşmıştır. 1 Mayıs 1950 tarihinde yayınlanan 3143 sayılı nüshasıyla yayın yaşamına son vermiştir.

Gazetenin ilk sayısında birinci sayfada yer alan Şevki Ergun imzalı *Ekekon niçin çıkıyor* başlıklı yazıda, gazetenin ülkü gazetesi olduğu ve CHP yanlılığına açık vurgu yapılmıştır. Ayrıca gazetede kılık kıyafet ve soyadı kanunlarının çıkması sonrasında uyulması gereken kurallar, duyuru şeklinde okurlara ulaştırılmıştır.

M. Fahri Nedim imzasıyla *Yeni Konya*'da yayınlanan yazıda, *Ekekon*'un kapanış sebebi olarak parti yönetiminin DP ileri gelenlerine yönelik isteklerinin Besim Ergun tarafından kabul edilmemesi gösterilmiştir (1959: 2). Bu yazıdan, tüm yaşamı boyunca CHP'li çizgisini yitirmeyen *Ekekon*'un parti gazetesi olduğu halde kapanmadan önce tetikçi gazeteciliği reddederek olumlu bir son tavrı ortaya koyduğu anlaşılmaktadır.

II. Dergiler

1. *Yeni Fikir*

1 Kanuni Sani 1341 (1925) yılında yayın hayatına başlayan ilmi, edebi ve tarihi yazıları içeren ve Naci Fikret tarafından çıkarılan dergidir. Ziya Gökalp'in Diyarbakır'da yayınladığı *Küçük Mecmua*'dan sonra Anadolu'da yayınlanan ikinci fikir dergisidir (KAYNARDAĞ, http://www.felsefeekibi.com). Derginin başlığının altında 15 günde bir çıkar ibaresine rağmen dergi düzenli aralıklarla çıkmamış, imkân buldukça okurlarıyla buluşmuştur. Sahibi ve Başyazarlığını Naci Fikret Baştak'ın yaptığı, Vilayet ve Babalık Basımevlerinde basılan dergi, Konya Maarif Müdürlüğü ile Meclisi Umum-i Vilayet (İl Genel Meclisi)'nden maddi destek almıştır. Dergi, Harf Devrimi'nden itibaren 45'den 51. sayıya kadar yeni harflerle yayınlandıktan sonra 15 Ekim 1929 tarihinde kapanmıştır. Kapanmasında resmi kaynaklardan aldığı yardımların kesilmesi etkili olmuştur (BÖYBDA, blm. 57).

2. *Konya* Dergisi

Konya Halkevi tarafından 1936 yılı Eylül ayından itibaren çıkarılmıştır. 1950 yılında yayınlanan 140. sayısıyla yayın yaşamına son veren ve sayfalarında ağırlıklı olarak Konya ve yöresine ait kültür, sanat ve folklor konularını işlemiş dergidir. Tüm yaşamı boyunca imtiyaz sahipliği ve sorumlu müdürlüklerini Halkevi başkanları ve yöneticilerinin üstlendiği derginin, 1936 yılına ait ilk dört sayısı ile 1937 yılına ait sekiz sayısında imtiyaz sahibi ve sorumlu müdür ismi belirtilmemiş, bu sayılar Halkevi sorumluluğunda çıkarılmıştır (BOYA,1949: 9). Derginin, on ikinci sayısından itibaren künyede yer alan isimler sırasıyla şöyledir: Faik Soyman, Tahir Mıhçı, Mesud Koman, M. Ferit Uğur, Hulki Karagülle, M. Muhlis Koner, M. Şakir Altan, Şehabettin Uzluk, Suat Yeşilyurt (Abanazır), Vehbi Bilgin. Derginin 13. sayısında Hulki Karagülle, Muhlis Koner, M. Ferit Uğur, Ali Rıza Özkut, Mesud Koman, Sacit Ülkü, N. Fikret Baştak, M. Şakir Altan, Edip Raşit ve Şehabettin Uzluk tahrir heyeti (yazı kurulu) olarak duyurulmuştur.

Aylık bir dergi olmasına rağmen 35 sayısını birleşik sayı olarak çıkarmıştır. İki sütuna dizilen ve ilk sayıları 64 sayfa olan derginin, sayfa sayısı ve baskı kalitesi çok değişiklikler göstermiştir. Çok partili hayata geçilmesi ve DP'nin iktidara gelmesi sonrasında ortaya çıkan mali sorunlar sonrasında derginin, ilk önce sayfa sayısı, baskı, kâğıt, kapak ve cilt kalitesi düşmüştür. İlk sayılarda 64 olan sayfa sayısı son dönemde 14'e kadar inmiş, ilk sayılarda karton olan kapak, bazı sayılarda gazete kâğıdı, bazılarında da yağlı kâğıt olmuştur.

Tek parti döneminin kültür politikalarına uygun olarak yayın hayatına başlayan derginin ilk sayılarında, halkevleri bünyesinde toplanan aydınların Konya ve yöresine ilişkin araştırma ve inceleme yazılarına yer vermiştir. İlk sayısında yer alan *Konya niçin çıkıyor?* (1936: 1) başlıklı yazıda, aylık olarak yayınlanacak derginin, eksikliği hissedilen, Türkiye'nin tarih bakımından nüvesini ve özünü teşkil eden

Konya'nın karakteristik vasıflarını (tarih, folklor, dil, edebiyat, etnografya, coğrafya, arkeoloji, jeoloji) inceleyecek, tespit edecek ve yayacak ilmi bir dergi olacağı, Türk tarihine doküman hazırlayacağı belirtilmiştir.

Dergide 30. sayıya kadar yer alan yazıların tamamına yakın bir bölümü Konya ve yöresine ait iken bu sayıdan sonra Halkevleri, CHP görüş, düşünce ve etkinliklerine de yer verilmeye başlanmıştır. Kişmir (1946: 23), 41. sayıdan itibaren parti prensiplerine ve Kemalist inançlara evvelki sayılara nazaran daha geniş yer ayrıldığını yazmıştır. Çok partili hayata geçilmesi sonrasında CHP'ye bağlılık, Halkevleri ve onların faaliyetlerinin yürütülmesi açısından önemli sorunları doğurmuştur. 1950 seçimleri sonrasında DP'nin iktidara gelmesiyle muhalefet partisinin yan kuruluşları düzeyine düşen Halkevlerinin çalışmaları gerilemeye başlamıştır. İktidardan gelen yardımların kesilmesiyle de Halkevleri için parasızlık büyük bir sorun olarak ortaya çıkmıştır (ÇEÇEN, 230–234). Mali sorunlar diğer halkevi dergilerini olduğu kadar *Konya*'yı da etkilemiştir. Mali sorunları atlatmaya yönelik çabalar sonuç vermeyince, 1950 yılında yayınlanan 140. sayısıyla *Konya* kapanmıştır.

3. *Çağrı* Dergisi

Çağrı dergisi, 1957 yılı Ekim ayından itibaren Feyzi Halıcı tarafından çıkarılmaya başlanmış, Konya'da yayınlanan en uzun soluklu fikir ve sanat dergisidir. Halıcı, Fazıl Hüsnü Dağlarca'nın, derginin çıkarılması kararında etkili olduğunu yazmıştır.

Halıcı, derginin sahipliği yanı sıra yazı işleri müdürlüğünü de üstlenmiştir. *Çağrı* bugün yine Feyzi Halıcı'nın gayretleri ve oğlu CHP İstanbul Milletvekili Emrehan Halıcı'nın maddi destekleriyle edebi ve folklor ağırlıklı olarak yayın yaşamını sürdürmektedir.

Derginin ilk sayısında yer alan ve OB imzalı *Çıkarken* başlıklı yazıda, derginin Konya Fikir ve Sanat Derneği'nin sesini bütün aydınlara duyurmak için çıktığı vurgulanmıştır. Dergi belirli bir politik çizgiye sahip değildir. Sahibi AP'li iken dergide sosyalist yazarların, şairlerin de eserleri yer almıştır. Bunlar arasında sayabileceğimiz Bülent Habora (2006: www.Evrensel.net), derginin, Anadolu kültür ve sanatını derlemeyi, yaşatmayı, geliştirmeyi, ilerletmeyi ve tanıtmayı amaç edinen tarafsız bir dergi olduğunu yazmıştır,

4. *Türk Folklor Araştırmaları* Dergisi

Ağustos 1949'dan itibaren Konyalı bir aydın olan İhsan Hınçer tarafından İstanbul'da yayınlanmış aylık Halk Bilgisi dergisidir. Hınçer'in 11 Kasım 1979 tarihinde ölümüne kadar düzenli olarak 363 sayı yayınlanan dergi, Kasım ve Aralık 1979 tarihlerinde iki İhsan Hınçer özel sayısı olarak yayınladıktan sonra 365'nci sayısıyla yayınına son vermiştir. Bu iki sayı Hınçer'in oğlu Bora Hınçer tarafından çıkarılmıştır.

Hınçer, *Türk Folklor Araştırmaları'nı Niçin Çıkarıyoruz*, başlıklı yazısında, amaçlarının, folklor ile uğraşanları dergi çatısı altında toplayarak Türk folkloruna hizmet etmek olduğunu yazmıştır. Cavit Orhan Tütengil (1979: 8850), Hınçer'in ölümü sonrasında yazdığı yazıda, halk kültürünün bütün alanlarını ve dallarını kapsayan *Türk Folklor Araştırmaları* dergisi sayılarının, yöreselden ülkesel olana doğru folklor konularımızın bir dökümünü sağladığını belirtmiştir.

Türk Folklor Araştırmaları koleksiyonu, Türkiye'deki halk kültürü araştırmalarını derleme ve toplama aşamasından, sınıflama ve çözümleme aşamasına ulaştırdığını da kaydeden Tütengil'in, yazısında yer verdiği dergiyi oğlu Bora'nın çıkaracağı konusundaki umudu, derginin yayın yaşamına son vermesiyle boşa çıkmıştır.

Evren'in Dergi Yazıları

Evren'in *Yeni Fikir, Konya, Çağrı, Türk Folklor Araştırmalar* dergilerinde başta şiir, hikâye olmak üzere folklor ağırlıklı yazıları yer almıştır. En çok ve en uzun süre yazı gönderdiği dergi *Çağrı*'dır.

Konya Dergisi'nde, Küçük Tetkikler başlığı

altındaki yazı dizisi Haziran-Temmuz 1948 (S. 116–117) ve Ağustos-Eylül 1948 (S. 118–119) iki sayı çıkmıştır. Devam edecek, duyurusuna rağmen diğer sayılarda rastlanmayan dizi, 21 Aralık 1948 tarihinden itibaren *Babalık* gazetesinde yayınlanmıştır. Dizide, tarihi olaylar, kişiler ve Konya tarihine ilişkin kısa bilgilere yer verilmiştir.

Türk Folklor Araştırmalar Dergisi'nde, Kasım 1950 tarihli 16. sayıdan itibaren Evren'in Konya folklor ve kültürüne ilişkin yazıları ile derlemeleri yer almıştır: Oyalı Yaşmak (Kasım 1950); Konya'nın Külfetsiz Nimetleri, I-II (Aralık 1950-Ocak 1951); Oluşlar Karşısında: Konyalı Bir Koşukçu (Mart 1951); Oluşlar Karşısında: Konya'nın Tandırı (Nisan 1951); Araştırmalar: Konya'da Ocaklar, Irvasalar, Tekkeler I (Kasım 1951); II (Ocak 1952); İftarlık (Mayıs 1952); Araştırmalar: Bir "Divlek" Destanı (Ağustos 1952); Destanlar: Ermenekli Kel Hasan Rüştü'nün Atatürk Destanı (Kasım 1952); Araştırmalar: İstanbul'un Külfetli Nimetleri (Ocak 1953); Halk Şairleri: Konya'da Yaşayan Turabi (Eylül 1953); Gaziye Duamız (Ağustos 1954); Konya'da 1928 Kuraklığı (Aralık 1954); Derlemeler: "Kurbanlık" Hediyesi (Şubat 1955); Araştırmalar: Mekke'ye Giden "Yuannis" (Ağustos 1955); Araştırmalar: İki Mevlevi Şair (Ocak 1956); Beslenmeler: Turfan Kuzuları (Ocak 1957); Anılar: Karacaoğlan ve Ali Rıza Yalgın (Ocak 1964).

Çağrı Dergisi'nin 1 Şubat 1968 tarihli 127. sayısından itibaren Evren'in, Konya kültür ve fikir hayatı ile yazarları hakkında derlediği biyografik çalışmaları yer almıştır:

1921–1928 Konya'sında Düşünce ve Fikir Hayatı (1 Şubat 1968, S. 127); Şair Şem'i ve Süruri'ye Dair (1 Ekim 1968); Konyalı Yazarlar: Bir Portre, Bir Anı Naci Fikret Baştak (1 Aralık 1968); Konyalı Ozanlar-Yazarlar: Yazar Yusuf Mazhar ve Eseri *Babalık* gazetesi (1 Ocak 1969); Ermenekli Hasan Rüştü (1 Nisan 1969); Araştırmalar: Deliren Şair Ayaşlı Şakir (1 Mayıs 1969); Konya'da Yarım Asır Önceki Fikri Merhale ve Öncüsü S. Necati (1 Temmuz 1969); Eski Dergilerde (1 Ağustos 1969); Konyalı Ozanlar-Yazarlar: Namdar Rahmi Karatay (1Eylül 1969); Konyalı Ozanlar-Yazarlar: Ülkücü Bir Yazar Mithat Şakir Altan (1 Ekim 1969); Konyalı Ozanlar: Nurettin Rüştü Büngül (1 Kasım 1969); Araştırmalar: Eski Edebi Sohbetler (1 Mart 1970); Araştırmalar: Konya'daki Sanatçılara Göre Romancı Hüseyin Rahmi (1 Nisan 1970); Araştırmalar: *Yeni Fikir* Ozan ve Yazarları (1 Mayıs 1970); Konyalı Ozanlar-Yazarlar: Cumhuriyet Konya'sındaki İlk Yazarlar (1 Haziran 1970); Konyalı Ozanlar-Yazarlar: Muhlis Koner-Abdülkadir Erdoğan (1 Ağustos 1970); Araştırmalar: *Yeni Fikir* Yazarlarından Bazıları (1 Eylül 1970); Konyalı Ozanlar-Yazarlar: Mümtaz Bahri Koru'ya Dair (1 Şubat 1970); Araştırmalar: Konyalı Ozan ve Yazar M. Hamit'in İki Yönü (Ocak 1973) ve Edebiyatta (Harabât) ve Dâhilerde Alkolizm (Mayıs 1973).

AFİF EVREN'İN HAYATI VE AİLESİ

Afif Evren'in yaşam öyküsü hakkında temel bilgileri, nüfus kayıtları ile eserlerinden özellikle de *Yeni Meram* ve *Yeni Konya* gazetelerinde yayınlanan anılarından elde ederiz. Konya'nın Sarayönü ilçesinde yazdığı ve Sille'de bitirdiği, *Yeni Konya* gazetesinde dizi yazı olarak yayınlanan anıları, yaşam öyküsü hakkında bizlere önemli ipuçları verir. *Yeni Meram*'da yayınlanan anıları da bu seriye temel olacak bir yazıdır.

I. Ailesi

Evren anılarında, soyunun katıksız olarak Ahilere bağlı olduğunu ve ailesinin Ahibabalar olarak bilindiğini yazmıştır. Amcasının torununda olduğunu belirttiği soyağaçlarına göre, köklerinin Ahi Ahmet Buhari ile başladığını ve içinde Ahi Evren'in de adının geçtiğini eklemiştir. Babası, eski Mal Müdürlerinden Ahibabaoğlu Hacı Sabri Efendi, annesi eski Aşar kâtiplerinden Ovaloğlu Hacı Abdullah Efendi ile Soğancılardan Hatice Hanım'ın kızı Dilruba Hanım'dır. Annesi, babasının, Hafize Hanım'dan sonraki ikinci eşidir (BYA, 1972, blm. 2).

Babası Hacı Sabri Efendi, 24 Şubat 1915'de tedavi olmak için gittiği İstanbul'da yaşamını yitirmiştir. Evren, Konya'da yapılan tedaviden fayda görmemesi üzerine İstanbul'a ablasının

yanına gönderilen annesini de, 1 Şubat 1928'de Haydarpaşa Numune Hastanesi'nde kaybetmiştir. Yazarın hem babası hem de annesi, İstanbul'da Karacaahmet Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir (BYA, blm. 75).

Evren'in, babasının ilk eşi Hafize Hanım'dan Mustafa Nâzım, Fatma, Kadriye ve Nedime; annesi Dilruba Hanım'dan Ali Fuad ve Ali Ragıp olmak üzere altı kardeşi vardır.

II. Doğumu

Afif Evren, *Yeni Meram*'daki *Gezgin'den Anılar* adlı yazı dizisinde Ilgın'da doğduğunu, *Yeni Konya*'daki *Bir Yolcudan Anılar* başlıklı yazı dizisinde ise 10 Temmuz 1324 (1908) tarihinde, Aksaray'da bir Rum evinde dünyaya geldiğini yazmıştır.

Nüfus kayıtlarında ise doğum tarihi 1 Temmuz 1910, doğum yeri Ilgın'dır. Nüfus kayıtlarından Evren'in 29 Nisan 1324 olan doğum tarihinin 1326 olarak düzeltildiği bilgisi vardır. Basın kartı almak için verdiği beyannamede doğum tarihi bölümünde kendi el yazısıyla aslı 1324, tashihi 1326 tarihleri yer alır. Tüm bu belgelerden Afif Evren'in 1324 (1908) yılında doğduğu, daha sonra bunu 1910 olarak düzelttirdiği anlaşılmaktadır.

III. Çocukluğu

Babasını kaybettikten sonra, annesi ve kız kardeşiyle birlikte mal müdürü olan dayısının yanına Karapınar'a gitmiştir. O dönemde, erkek kardeşlerinin üçü de Konya dışındadır. Mustafa Nâzım Bey, önce Bağdat sonra Kafkas Cephesi'nde; küçüğü Ali Fuad, Batı Cephesi'ndedir. En küçükleri Ali Ragıp ise İstanbul'da Levazım Mekteb-i Âlisi'ndedir (BYA, blm. 4).

Karapınar'da geçen çocukluk günleri, savaş koşullarının hâkim olduğu, her şeyin kolayca bulunamadığı, şeker, gaz, kaputbezi (astar) gibi ürünlerin vesikaya bağlı olduğu zor dönemlerdir. O günleri, köylünün görmediği/göremediği için, temel ihtiyaç maddelerinin adlarını bile unuttuğu, her şeyin vurguncuların ve seferberlik zenginlerinin elinde olduğu günler, şeklinde tasvir eden yazar, savaş yıllarındaki bu durum için şu benzetmeyi yapmıştır: *"Yer demir, gök bakır, her taraf tamtakır kesilmişti."* (BYA, blm. 6). Çocukluğunu, çıplak doğa dekorları içinde, yaylalar ve obalarda geçen çok basit ve tekdüze bir yaşam olarak tanımlayan Evren'de, Karapınar'da olmayan, Ereğli'de gördüğü akarsular ve yeşil çevre; su, ağaç ve şehir sevgisini ortaya çıkarmıştır (BYA, blm. 8- 9). Beş-altı yaşlarındayken Karapınar'da geçirdiği kızıl, kızamık, bulgurcuk gibi hastalıklar, zamanla kulaklarının ağır işitmesine neden olmuştur (BYA, blm. 10). Dayısının evlenmesinden sonra ailesiyle birlikte Konya'ya dönen yazar, bir süre Durak Fakih Mahallesi'ndeki evlerinin kirada olması nedeniyle, dedesinin evinde kalmıştır. Dedesinin evi, şimdi yerinde Çukur Mektep çocuk bahçesi bulunan Mahmut Şevket Paşa Okulu'nun (Çukur Mektep) hemen karşısında bulunan evdir (BYA, blm. 15). Burada bir süre kaldıktan sonra Durak Fakih Mescidi'nin karşısında bulunan evlerine taşınmışlardır. Çatısız (toprak damlı) geniş, yüksek tavanlı, iki katlı, iki salonlu ve beş odalı evlerini şöyle tarif etmiştir: *"Evimiz içerlek, ama büyük; bahçesi de genişti. Çift kanatlı olan büyük kapısından girildiğinde, eskiden hariciye dedikleri tek oda görülürdü. Burası, aralığı olan bir odacıktı. Bunun küçük, ağaçsız bahçesinden ilerlenince, ilkinden ufak, ikinci bir çift kanatlı kapıya rastlanırdı. Oradan, evin doğusuna kadar döşeli olan büyük kare taşlı asıl bahçeye girilirdi. Bu taşlığın kenarları, yeşil boyalı demir parmaklıklarla çevrili idi. Bunun aşağılarını da bahçe kaplıyordu. Taşlıkta, köşede kare biçimli taş havuz, başında tulumba, lâmba konulan başı fanuslu demir sütun, mermer minik havuz, yanında da çiçeklik vardı."* (BYA, blm. 18).

Kurtuluş Savaşı günlerinde, Evren'in babasından emekli aylığı bağlanmadığı için geçimlerini annesi, altınlarını satarak sağlamıştır. Bu zor koşullar altında annesi, askerdeki kardeşlerine de yardım etmiştir (BYA, blm. 22).

IV. Öğrenimi

Afif Evren'in öğrenim hayatı, Konya'ya geldikleri günlerde 1918 yılında başlamıştır. İlk önce Çelebi Mahallesi'ndeki Tatbikat Mektebi'ne kaydolan yazar, okulun, oturduğu bölgeye uzak bir yere taşınması sonrasında Köprübaşı İlkokulu'na devam etmiştir. Baş ve sınıf öğretmeni Mıhçının Mustafa Efendi'nin sert tavırları yüzünden, Mümtaz Bahri Koru'nun müdürlüğünü yaptığı Anadolu Numune Mektebi (ANİM)'ne geçmiştir (BYA, blm. 24). Öğretmenleri arasında dönemin aydınlarından olan Mümtaz Bahri Koru, İsmail Zühtü, Naci Fikret Baştak, Namdar Rahmi Karatay, Ahmet Necati Atalay vardır (BYA, blm. 25). Mümtaz Bahri, Naci Fikret, Namdar Rahmi ve İsmail Zühtü gibi öğretmenlerin ayrılmasından sonra ANİM kaldırılıp, yerini Akif Paşa Mektebi İptidaî'si almıştır.

Okul döneminde, kırtasiyecilik yapan amcası Ahibabaoğlu Yusuf Ziya Efendi'den aldığı kitaplarla, bulduğu gazete ve dergilerde yer alan tarihi, edebi, biyografik ve fenni yazıları okuması, sınıflarını başarılı bir şekilde birincilikle bitirmesine neden olmuştur (BYA, blm. 29). ANİM'de bitirdiği dördüncü sınıfı, Akif Paşa'da tekrar okuyan yazar, bir yıllık kayıptan sonra, 1925 yılında mezun olmuştur (BYA, blm. 59). Bu yıllarda yazdığı, konuları ulusal olan ilk öyküsü *Resimli Mecmua*'da, ikinci ve üçüncü öyküleri de *Büyük Gazete*'de yayınlanmıştır (BYA, blm. 72).

V. Konyaspor'da Yöneticilik

Yazar, anılarında psikolojik hastalık (ilk aşk) dönemi olarak nitelendirdiği, mezun olduktan sonraki üç yıllık döneme ait fazlaca bilgi vermemiştir (BYA, blm. 60). O döneme ilişkin olarak verdiği tek bilgi bugünkü Konyaspor'un temelini oluşturan Sanayi Mektebi Sanatkârlar Gücü'ndeki yöneticiliğidir. Bu dönemde (1926–1929 yılları arası) öğretmenler Enver Bey ile Osman Fatih Kurşun, gazeteci Nâzım Ermaral, Cevdet Golatkan, Celâl Sılay ile birlikte kulübün yönetim kurulunda görev almıştır. Bu yönetim, bir okul kulübü olan Sanayi Mektebi Sanatkârlar Gücü'nün adını Konyaspor, sarı-kırmızı olan rengini de sarı-lacivert olarak değiştirmiştir (BYA, blm. 61).

Sural'ın kaleme aldığı, *Yeni Konya*'da yayınlanan *50 Yıl Önceden Bu Yana Her Yönüyle Konya* adlı yazıda yer alan, Nuri Yenal'la yapılan söyleşiyle (1976: 3), aynı sayfada yer verilen resim altında Evren, Konyaspor kurucuları arasında gösterilmiştir. Evren, kulübe gelir sağlamak için Alâeddin Tepesi'nde başrollerinde kendisinin yer aldığı birer perdelik *Sancağın Şerefi* ve *Soyulan Hırsız* adlı oyunları sahnelemiş,*Babalık*'ta spor muhabirliği yapmaya başlamıştır (BYA, blm: 63).

VI. Gazetecilik Hayatı

1. Gazetecilikle Tanışması

Kız kardeşi Nedime Hanım'ın, *Babalık* gazetesi sahibi Yusuf Mazhar Bey'le evlenmesinden sonra, 1922 yılından itibaren okul çıkışlarında gittiği *Babalık* basımevinde gördüğü matbaa harfleri, kasaları, keski, zımba, pedal makineleri ilgisini çekmiştir. Bu günlerde gazetenin nasıl hazırlandığını, nasıl basıldığını öğrenmiş, deneme türünden yazılar yazmıştır. O dönemde, kendini muhabir olarak nitelendirmiş, muharrir olmadığını yazmıştır (BYA, blm. 70).

2. Mesleğe Girişi ve İlk Görevleri

Afif Evren, 1926 yılından itibaren *Babalık*'ta hem spor, hem de şehir muhabiri olarak görev almıştır. Haber ve habercilik konusundaki ilk dersleri ve emirleri, eniştesi Yusuf Mazhar Bey'den almıştır. Mesleğe girdiği ilk yıllarda yazdığı manzumeyi, Naci Fikret düzeltmiştir (BYA, blm. 72; EVREN, 1 Aralık 1968: 26). Harf Devrimi ile yeni Türk Harflerinin kullanılmaya başlanması sonrasında, gazetenin tashihçiliğini (düzelticilik) de üstlenmiştir. 1930 başlarından itibaren de öyküler ve manzum yazılar yazmaya başlamıştır (BYA, blm: 81). Bunu, Gözcü müstear adıyla yazdığı, konularını sosyal olayların oluşturduğu ilk fıkraları izlemiştir (BYA, blm: 82). O sıra, deneme sayılabilecek şiirleri ve öyküleri de yayınlanmıştır. Çevresini gözlemleme ve kaleme alma alışkanlığının, bu dönemde geliştiğini söyleyebiliriz.

3. Evren Soyadını Alması

Soyadı kanunundan önce yazılarında Ahmet Afif, Ahmet Sabri isimlerini kullanan yazar, kanundan sonra 28 Kasım 1934'den itibaren kardeşi M. Nâzım ile birlikte Evren soyadını almıştır. Muhtemelen bu soyadı, kökenlerini Ahi Evren'e dayandırmasından dolayı seçmiştir. Bu durum, *Babalık* gazetesinin 29 Teşrinisani 1934 tarihli 4535 sayılı nüshasında okurlara *"Gazetemiz başyazganı M. Nâzım ve kardeşi yazganlar çevirgeni*[6] *Afif Beyler Evren adını seçmişlerdir"* şeklinde duyurulmuştur.

4. Eniştesini Kaybı

Babalık gazetesinin, yeni binası inşa edilirken hastalanan Yusuf Mazhar Bey'e uzunca bir süre teşhis konulmamıştır. Teşhis konulduktan sonra, 5 Eylül 1930 tarihinde yapılan apandisit ameliyatı sırasında Yusuf Mazhar hayata gözlerini kapamıştır. Cenazesi, Yediler Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir. Evren, eniştesinin kaybını, gazete için bir yas ve felaket yılı olarak değerlendirmiştir.

5. Görev Yaptığı Gazeteler ve Görevleri

Yusuf Mazhar'ın ölümü sonrasında *Babalık* gazetesinin tüm yükü, ablası ile kendisine kalmıştır. Gazetenin başyazılarını ilk önce Muzaffer Hamid, onun gazeteden ayrılmasından sonra da Mustafa Nazım (Evren) yazmıştır. Bütün bu günlerde gazetede yer alan haberlerin takibi, toplanması, yazılması Afif Evren tarafından yapılmıştır. Bazı dönemlerde ismi, gazetenin künyesinde yazı işleri müdürü olarak yer almıştır. Tüm sayfalarını kendisi doldurmuş, tashih ve mizanpaj gibi teknik işleri yapmıştır. Kâğıt ve mürekkebinin zor bulunduğu savaş yıllarında da gazeteyi hiçbir destek almadan çıkarmıştır (ONAT, 1947: 1).

Evren, *Babalık*'ta yazarken, başka gazete ve dergilere yazı ve makaleler vermiştir. 1949 ve 1950'li yıllarda *Yeni Konya* (1 Haziran–31 Aralık 1949), *Selçuk* (14 Kasım–16 Aralık 1947) ve *Öğüt* (14 Kasım 1950–2 Temmuz 1952) gazetelerinde adının yanı sıra Evrenoğlu, Yağıbasan ve Yolcu müstear adlarıyla günlük yazılar yazmış, gazetelerin hazırlanmasına yardım etmiştir.

1952 yılında *Babalık* gazetesini kapattıktan sonra, gazetecilik yaşamına kısa bir süre ara veren Evren, ablasının yanına İstanbul'a gitmiştir (BAHÇIVAN, görüşme, 2007). İki yıla yakın bir süre İstanbul'da durduktan sonra dönüşünde, *Yeni Meram*'da çalışmıştır.

Ayrıca çeşitli dönemlerde, *Işık*, *Yeni Konya*, *Zaman*, *Yeni Meram* ve *Anadolu'da Hamle* gazetelerinde yerel ve ulusal gündeme ilişkin makale ve dizi yazılar kaleme almıştır. Gazetelerde çıkan araştırma ve inceleme yazıları, şiirleri ve derlemeleri, *Yeni Fikir*, *Konya*, *Çağrı*, *Türk Folklor Araştırmaları* ile *Sebilürreşad* dergilerinde de yayınlanmıştır. Evren'in haber ve yazıları *Son Posta*, *Vakit*, *Vahit* (İstanbul), *Hizmet*, *Yeni Asır* (İzmir), *Vatan* ve *Ulus* gazetelerinde çıkmıştır.

6. İşsiz Kalışı

DP iktidarı döneminde resmi ilânların kesilmesi, Evren'in gazeteyi yaşatmasını güçleştirmiştir. Bir gazeteyi yaşatmak için yeterli sermayeye ve aboneye sahip olmayan, ilân alamayan Evren, gazeteyi kapatma kararı almıştır. O günleri, *"Gerisi belli idi; çevremde, yanımda, yakınımda kimseler kalmamıştı. Kimlerin ak, kimlerin kara gün dostu oldukları artık anlaşılmıştı"* (BYA, blm. 154) cümleleriyle kaleme alan Evren için artık zor, işsizlik günleri başlamıştır. Sürekli ve düzenli çalıştığı bir gazete veya dergi, kaldığı bir evi yoktur. Bundan sonra da hiçbir zaman evi, ailesi, düzenli bir işi, geliri ve parası olmamıştır. Yazı yolladığı gazetelerin matbaaları ya da büroları onun ikamet yeri olmuştur. Yokluk ve kimsesizlik içinde yaşamaya çalışan Evren'in kaldığı yerler, gazete büroları, üçüncü sınıf otel odaları ve tren kompartımanlarıdır (Görüşme: SUR (2005), KAYSERİ (2005), HORASAN (2005), YÖĞRÜK (2007)). Evsizlik ve parasızlık, Yusuf Mazhar'ı kaybettikten sonraki *Babalık* döneminde

6 Yazganlar Çevirgeni: Yazarların kendi üsluplarıyla yazdıkları yazılarda bulunan Osmanlıca kelimeleri, TDK'nun verdiği listedeki yeni karşılıklarına göre çeviren görevli.

başlamıştır. Bu sıralarda gazetenin matbaasında kalmıştır.

Dostlarının yayın organlarında karın tokluğuna çalışmıştır. *Babalık* gazetesini kapattıktan iki yıl sonra, kısa bir süre çalıştığı *Yeni Meram*'ın patronu Takva Ahmet Bahçıvan ile *Babalık* günlerinde başlayan bir dostlukları vardır. *Babalık*'tan sonra en uzun süre ismini ve yazılarını gördüğümüz *Yeni Konya*'nın patronu Mustafa Naci Gücüyener de, Evren'in Akif Paşa Mektebi'nden sınıf arkadaşıdır (BYA, blm. 43).

Evren, işsiz kaldığı bu dönemlerde, Kamu kuruluşlarından da iş talep etmiştir. *Muhterem Efendim!* diye giriş yaptığı 3 Ekim 1956 tarihli dilekçesinde, *Babalık* gazetesini kapattıktan sonra işsiz kaldığını ve 5 yıla yakın bir süre önemli bir iş bulamadığını yazmış ve DP iktidarından iş talep etmiştir. Dilekçesinde DP'ye üye olduğunu belirterek, parti için yaptığı çalışmalar hakkında bilgi vermiştir.

Babalık sonrası dönemde, yazarın en çok hatırlandığı ve sütunların kendisine açıldığı günler, ihtilâl sonraları olmuştur. 27 Mayıs 1960 sonrasının aranılan kişilerinden biridir. Daha önceleri DP yanlısı olduklarını açıkça beyan eden gazeteler sayfalarını Evren'e açmışlardır. Seçimler sonrasında, ortam normale dönmeye başlayınca da Evren'e yine yol görünmüş, işsizlik ve yoksulluk günleri daha da acımasız bir şekilde sürmüştür. 1964–1969 yılları arasında[7] uzun bir sessizlik döneminden sonra, yazılarına *Yeni Konya*'da başlayan yazarın bu dönemi ölümüne kadar sürmüştür.

7. Komünizm Propagandasından Tutuklanma

8 Temmuz 1965 tarihinde, Alâeddin Tepesi'nde otururken, orada karşılaştığı üç kişiye komünizm propagandası yapmaktan tutuklanmıştır. Konuya ilişkin haber, yerel *Sabah* ve *Milliyet* gazetelerinde çıkmıştır. *Sabah* gazetesinde çıkan 9 Temmuz 1965 tarihli ve "Afif Evren Tevkif Edildi" başlıklı haberde, olay kamuoyuna *"Emektar gazetecinin komünizm propagandası yaptığı iddia ediliyor"* şeklinde duyurulmuştur (Bkz. EK-X). Evren'in mazisini bilenlerin olayı büyük bir üzüntüyle karşıladığı belirtilen haberde, *"Birkaç yıldan beri münzevi bir hayat geçiren ve işitme hassasını yitiren Afif Evren'in bir iftiraya kurban gittiği sanılmaktadır. Afif Evren'in avukatı tahliyesi için Asliye Ceza Hâkimliği'ne başvurmuştur"* denilmektedir.

Milliyet (10 Temmuz 1965: 3) gazetesinde yer alan *Bir Gazeteci Tevkif Edildi* başlıklı ve yazarın ismini Akif Evren olarak yanlış veren haberde; *"Konya'nın eski gazetecilerinden Akif Evren, komünizm propagandası yaptığı iddiasıyla Adliyeye verilmiş ve Sulh Ceza Mahkemesi tarafından tevkif edilmiştir. Akif Evren, bir iftiraya kurban gittiğini söylemiştir"* ifadeleri yer almıştır.

Yazarın tutuklanması, *Sabah* gazetesi dışında Konya basınında yankı bulmamış, gazetelerde olaya ilişkin hiçbir haber veya köşe yazısına rastlanılmamıştır. Ayrıca *Sabah* gazetesinde haberin daha sonraki gelişmeleri hakkında da herhangi bir bilgi verilmemiştir.

8. Kalem Namusu

Afif Evren, gazetecilikle ilgili birçok yazı kaleme almıştır. Bunlardan onun gazetecilik hakkındaki görüşlerine ulaşabiliriz.

İhtiras gazeteciliği başlıklı makalesinde (28 Kasım 1946: 1), Türkiye'de ideal gazeteciliğin yanında bir de ihtiras gazeteciliğinin yaşandığını yazmış, gazeteciliği memleket yararına değil, mevki kapmak için yapan bu gazetecilerin, temeli doğruluk olan gazeteciliğe suikast yaptıklarını belirtmiştir.

Yazılarını, çeşitli memleket meseleleri üzerinde yurtseverliğinin yankıları olarak nitelendirdiği *Olayların İfadesi* başlıklı bir diğer yazısında (15 Mart 1947: 1), kendisini şöyle anlatmıştır: *"Bu köşenin mütevazı yazarı, bazıları gibi karşılık beklememiştir. Gözlerini, bir yere, bir sandalyeye dikmemiş, mesleğinin temiz idealini, sevgisini, şöhret, mevki, para ihtirasına kurban etmemiştir. Mesleki otoritesini,*

7 Bu dönemde yazarın ismine sadece Türk Folklor Araştırmaları ve Çağrı dergilerinde rastlanılır.

gazeteciliğini, şahsi her hangi işi, çıkarı için kullanmak aşağılığını göstermemiştir. Şahıs ve zümre için değil halk ve memleket için hak ve yararlı bildiği yoldan dönmemiştir; eli kalem tuttuğu, kafası işlediği müddetçe de dönmeyecektir. Bunun yüzündendir ki, seveni azalmış, dostu bile kalmamıştır. Ama ne zararı var; şu memleketin, şu yurt ve milletin bütünlük ve birliğinden, sağlık ve sağlamlığından büyük kazanç, varlığından üstün sevgi olur mu? Bu kalem o dinamik varlığa, her gün biraz daha faydalı oldukça hazzın en temizini duyacaktır."

Suçlarım başlıklı yazısında (24 Kasım 1950: 1), kendisinin kötü adam olarak nitelendirilmesinin sebeplerini sıralarken, meslek hayatını doğruluk içinde geçirmesine ve muhalif karakterine vurgu yapmış, kendisini, *Gelene ağam, giden paşam!* demeyen, aşağılıklardan olmayan ve Konya'da tenkit ve muhalefet hayatını besleyenlerden biri olarak nitelendirmiştir.

Evren bir yazısında (10 Şubat 1948: 1), yazıların sahiplerinin isminin korunmamasını da istismar olarak belirtmiştir: *"Selçuk gazetesinin yayın müdürü iken asıl adımla (Alâeddin Camii yıkılıyor) başlığı altında bir başyazı yazmıştım. Yazı tesirini gösterdi ve caminin onarılması için Millî Eğitim Bakanlığı'nca ödenek verildi. Fakat Selçuk, hatta onun Böcüoğlu'su* (Sabit Günbay) *benim yazıyı (yazımız...) dedi, çıktı. Sömürmenin bu derecesi görülmüş şey değildir; Böcüoğlu, Gazi İlkokulunun başöğretmenlik ödevile daha sık meşgul olursa, mesleğine yan bakmamış ve samimi kalmış olur. Şimdi soruyorum: Kimin yazısını kime satıyorsunuz?"*

Bir başka yazısında (1949: 1), *Zaman* gazetesinde İsmail Zühdü'nün, *Ocak* dergisinde çıkan hikâyesinin, *İ. Z. Ocak* imzasıyla çıkmasını eleştirmiştir: *"Rahmetliye, öldükten sonra Ocak soyadının verilişini (!) bir kadirbilirlik sayarım. Çünkü hocam olan İsmail Zühdü, bu ocağın hakiki ve münevver bir çocuğu idi. Fakat Ocak mecmuasının adını, soyadı yapıveren gazete, İsmail Zühdü isminin baş harflerini almakla, okuyucularına yeni bir hikâyeci, yeni bir imza tanıtmak gayretine düşmüş, göstermek istediği kadirbilirliği gene bir anda geri alıvermiştir. Belki sahibi olan arkadaşımın haberi yoktur da bağımsız bir zemane eli, o hünerbazlığı göstermiştir; bu bakımdan hoş görülebilir, dedim ve geçtim."*

Bir Daha! başlıklı yazısında (25 Mayıs 1951: 1), tek partili dönemde, Konya'nın ana davaları üzerine yazdığı çok acı ve sert yazılar yüzünden, kendisi ve *Babalık*'ın türlü tesirler ve kanallarla büyük zararlar gördüğünü yazmıştır: *"Ah, keşke, geçmişte Konya ihmal edilmeseydi; gelişse ilerlese, kalkınsaydı da, ben onun müreffeh, canlı hayatını, görerek ölseydim. Meğer alın yazılarımız birmiş! Saat 12'yi geçtikten sonra DP'nin iktidarına alkış tutan bazı menfaatçi politika kalpazanları bilsinler ki, Afif Evren, hangi partiden olurlarsa olsunlar; bilhassa mahzun Konya için, doğruluk ve feragatle çalışanlara, daima halka doğru giden ve eser verenlere, şahsiyat ve hissiyattan uzak kalarak, ancak sevgi ve şükran duyacaktır."*

9. Afif Evren'in Kalem Kavgaları

Afif Evren, meslek hayatı boyunca birçok kişiyle kalem kavgası yapmıştır. Sözünü esirgemeyen bir karaktere sahip oluşu onu, meslektaşlarıyla, başta vali ve belediye başkanları olmak üzere yerel yöneticilerle karşı karşıya getirmiştir. Evren, gazetecilik yaptığı dönemde ilk tartışmasını *Ekekon* gazetesi yazarı ve Belediye Avukatı Fuat Tuygan ile yapmıştır. *Babalık* gazetesindeki *Bu mu kontrol?* başlıklı belediye kontrollerinin yetersiz oluşunu eleştiren yazısını, Tuygan'ın *Konya'da Basın Hürriyeti* (1945: 2- 3) başlıklı uzun bir yazıyla yalanlaması, Tuygan ile Evren'i karşı karşıya getirmiştir. Evren, 12 ve 17 Ocak 1946 tarihli *Babalık* imzalı cevabi yazılarında, alaycı bir üslup kullanmıştır.

Evren'in 31 Temmuz 1947 tarihinde *Babalık*'ta çıkan *"Konya'da Gazete"* başlıklı yazısı, *Ekekon* ile 7 Ağustos 1947 tarihine kadar sürecek yeni bir tartışmanın sebebi olmuştur. Yazısında, *Babalık* gazetesinin bağımsızlığına, sahip ve yazar kadrosunun

gazetecilik dışında gelir ve işlerinin olmamasına vurgu yapıp, *Ekekon*'un basımevinin CHP il idaresine ait oluşunu, yazarlarının devlet memuru oluşlarını belirtmesi, *Ekekon*'un tepkisini çekmiştir.

8 Eylül 1948 tarihli *Ekekon* gazetesinin dördüncü sayfasında yer alan, *Bir Muharrir İş Arıyor* başlıklı ilânın, Afif Evren ve arkadaşı Osman Yurdaşan'a hedefin kendileri olduğunu düşündürmesi, *Ekekon*'la yeni bir tartışmanın da başlamasına neden olmuştur. Evren ve Yurdaşan, 14 Eylül 1948 tarihinde kaleme aldıkları, *Korkak Kalem Açıkla!* başlıklı broşürleriyle, ilâna ağır cümlelerle cevap vermişlerdir:

"Artık, kötü ve karanlık bir maksatla yazıldığına kesin olarak inandığımız yazının sinsi ve korkak ifadesi, şahıslarımızdan evvel, ferdi kıymet ve cemi varlığı nasıl bir ruh ve gözle gördüğü, nasıl cüce bir düşünceyle anladığını göstermesi bakımından dikkat ve ibretle üzerinde durulmak lâzım gelen bir oligarşi hezeyanıdır... Hür düşünceli, ileri zihniyetli memleket çocuklarının çıkardıkları gazeteler, birer varakpareden ibarettir. Ve nihayet böyle bir cemiyet ve fikir hayatı içinde iş arayan memleket çocukları, bir içki sofrasına perende atacak kadar alçalmış ve düşmüşlerdir... Veyl o gafil kaleme ki, feragati imanının en kuvvetli unsuru saymış, memleket ve halk sevgisini beşeri varlıkların daima üstünde tutmuş ve nihayet bu uğurda bütün mahrumiyetlere katlanmış iki meslek fedakârını tahrip ve mahiyetlerini ortaya dökmek için perde arkasında perende atmaktadır...Erkek ve şerefli bir kalemsen isimlerimizi açıkla!... Korkma! Bizler arkadan kurşun sıkan, kuyu kazan, pusu kuran kahpe kalemler taşımıyoruz. Alınlarımız gibi sözlerimiz de açık ve aktır. Gerekirse hücumlarımız hep cepheden olacak, sana istediğin kadar hazırlanmak imkân ve mekânını verecektir. Danışmanlarına bol bol danışabilirsin. Haydi asaletlû! Seni bekliyor, sesini işitmek istiyoruz!"

Bu yazıya *Ekekon*'dan cevap gelmemiş ve bu tartışma da son bulmuştur.

Evren'in bir diğer tartışması, şair Cemal Oğuz Öcal iledir. Evren'in, 10 Mayıs 1947 tarihli Serdengeçtiler (*Babalık*: 1) başlıklı yazısındaki, Kanda Irkçılar ve Kızıl Cennetçiler gibi ifadeler Öcal'dan sert tepki almıştır. Öcal'ın gönderdiği yazıyı *"Hangisi Hezeyan"* başlıklı yazı içinde yer verip cevaplandıran Evren, yine aynı tarihte Öcal'ı ırkçılıkla suçladığı, *Bir Irkçıya Erkekçe, Mertçe Cevap!* başlıklı kısa bir broşür yayınlamıştır. Evren, broşürde Öcal'a, *"Dinle beni ey Cemal Oğuz Serdengeçtisi!"*, *"Dinle beni ey Irkçı emir kulu!"*, *"Dinle beni, behey destancı!"*, *"Dinle beni ırkçıların zurnacısı!"*, *"Dinle beni, efsane kahramanı!"*, *"Dinle beni, Serdengeçti mantarı!"* ve *"Dinle beni, dedesinin taşına binip Sovyet diyarında vatan aramaya çıkan feraset keşkülü!"* gibi sert ifadelerle hitap etmiş, ırkçı bir organizatör olma hayal ve sevdasındasında olmakla suçladığı Öcal'a, *"Bir mukallitten başka bir şey değilsin. Çünkü bir kafa, hafıza ve ruh malûlüsün. Sen gibi edebiyat manavlarından Afif Evren'in ders almaya ihtiyacı yoktur!"* demiştir. Bu kavga da, Öcal'ın tekrar cevap yazısı yazmamasıyla son bulmuştur.

Evren'in tartıştığı bir diğer isim, Konya Gazeteciler Cemiyeti Başkanı Namık Ayas'tır. KGC'nin kurulmasına da karşı çıkan Evren, fiilen gazetecilikle uğraşan yeterli sayıda gazeteci olmadan cemiyetin kurulmasının, sorunların çözümüne bir fayda getirmeyeceğine inanmakta ve memur (öğretmen) olan Başkanı Ayas'ın da haksızlıklara gerekli tepkiyi veremeyeceğini düşünmektedir. Ayas'ı kombinezoncu başkan olarak niteleyen Evren, Akif Paşa İlkokulu Başöğretmeni olarak hitap ettiği Ayas'a; *"Senin siyasi ve ticari işlerle işin ne? Öğretim ve eğitimine tevdi ettiğimiz çocuklarımızla, asli vazifenle meşgul olsana!"* demektedir.

Sayın Konya Valisine Açık Mektup: Resmi İlânların Yeni Hikâyesi başlıklı yazıda Evren (1 Aralık 1950: 1), *"Vatandaşların bedellerini keselerinden ödedikleri ilânlar, nasıl olur da bir derneğin inhisarına alınabilir? Yeni hükümetin tasarruf zihniyeti hâkim olmalıdır."* alt başlığını kullanmıştır.

Evren, açık mektubunda, resmi ilânların pahalı da olsa Gazeteciler Cemiyeti kanalından geçirilmesinin zorunlu tutulmasının, hükümetin tasarruf politikasıyla uyuşmadığını kaydederek, parasını vatandaşın doğrudan doğruya ödediği ilânların tekele alınmasının, mantık ve vicdana sığacak bir şey olmadığı, kendisinin temsil ettiği gazete nam ve hesabına, derneğin bu tekelini kabul etmeyeceğini yazmıştır. Mevcut üyesi kendini yaşatmaya yetmeyen bir derneğin, resmi ilânların fiyatlarını yükselterek ve ticari bir hüviyet alarak bir tekel kurmaya kalkışmasının ister istemez türlü düşünceleri ve yorumları davet edeceğini kaydeden Evren'in bu açıklamasına, Vali Şahinbaş imzalı kısa bir açıklama gelir ve şahıslara ait ilânlar hakkında kısıtlama konulmadığı, istenilen gazeteye verilebileceği bildirilir (8 Aralık 1950:1).

Gazetecileri korumak ve aralarında birlik tesis etmek amacıyla alınan karar doğrultusunda uygulamanın yapıldığına dikkat çeken valinin açıklamasına, cevap gecikmez. *Babalık* imzalı açıklamada, Valiliğin açıklamasının resmi ilânlar meselesinin yalnızca bir noktasına kısaca temas ettiği belirtilerek, mesleki dayanışma ve yardımlaşmanın hakkı gözetmek ve korunmak şartıyla iyi bir şey olduğu vurgusu yapılmıştır. Vali Şahinbaş ile yapılan resmi ilân tartışması bu açıklama sonrasında son bulmuştur.

10. Yazı Türü ve Üslubu

Afif Evren, gazetecilik yaşamı boyunca her türde eser vermiştir. İlk yıllarında, şiir ve hikâyeler yazmıştır. Şiir ve hikâyelerinde, aşk ve sevgi teması ağırlıktadır. Bu dönemde, hiciv benzeri eleştirel yazıları da vardır. Yusuf Mazhar'ı kaybettikten sonra, makale türü yazıları da görülmeye başlamıştır. 1932'den itibaren, başyazılar ve dizi yazılar yazmaya başlamıştır. Evren'in şiirleri ve hikâyeleri, gazeteciliğe başladığı ilk yıllarda (1926) *Babalık*'ta yayınlanmıştır. Şiirlerinden bazıları 1927'de *Yeni Fikir* dergisiyle, 1934'de *Zaman* gazetesinde de çıkmıştır. 1934, yazarın şiirlerinin en çok yayınlandığı yıldır. Selçuk Es (28 Ekim 1974: 1), Afif Evren'in ileri görüşlülüğünün şiirlerinde görüleceğini yazmıştır.

11. Müstear Adları

Afif Evren, gazete ve dergilerde çeşitli dönemlerde yer alan yazılarında, AA, AE, A.Evren, A.Sabri, Ahioğlu, Ahi Oğlu Ahmet Afif, Ahmet Sabri, Ahmet A, Atacı, Evrenoğlu, Gezgin, Gezginci, Göktürk, Gözcü, Gürtürk, Sinanoğlu, Ülküdaş, Yağıbasan, Yolcu (ÖNDER,1949: 1- 22) , Şiirler Mızrabı, Yorgan, Toprak, Yaprak, Tezcan (KAYSERİ, 2006: 148) gibi müstear adları kullanmıştır.

Bu müstear adları, niye seçtiği konusunda herhangi bir kaynakta bilgi bulunamamış, kendisi de yazılarında bu konuda bir bilgi vermemiştir. İlk müstear adları Yolcu, Gözcü ve Gezginci, muhtemelen onu çok iyi tanıyan Yusuf Mazhar tarafından verilmiştir. Ayrıca ilk yıllarda yaptığı geziler ve bu gezilerdeki gözlemlerini kaleme alması bu müstearları kullanmasına neden olmuştur, diyebiliriz. Yağıbasan ismindeki yağı, düşman hasım anlamındadır. Bu adı hasımlarını susturan, korkutan anlamında kullanmıştır. Gürtürk, Göktürk ve Ülküdaş gibileri ise, dönemin siyasi yapısına uygun müstearlardır. Atacı adını muhtemelen Atatürk devrimlerine bağlılığını vurgulamak için seçmiş olmalıdır. Diğer müstearlarının birçoğu, isimleri ya da isimlerinin kısaltılmış şekilleridir.

12. Basın Kartı Meselesi

Evren, 4 Aralık 1962 tarihinde Basın Yayın ve Turizm Genel Müdürlüğü'ne yazdığı bir dilekçeyle, serbest gazeteci kartının verilmesini istemiştir. Turizm ve Tanıtma Bakanlığı'na verdiği bir diğer dilekçede, kendisine 15 Ocak 1964'de verilen ve 4 Nisan 1965'de yenilenen Basın Şeref Kartı'nın iptal edilmesinin haksızlık olduğunu belirtmiştir.

Kendisi için manevi bir ödül ve teselli mahiyeti taşıyan Basın Şeref Kartı'nın, kendisini çekemeyenlerin tahrikiyle yazılan bir yazı üzerine geri alınarak iptal edilmesinin adalete, insafa ve vicdana sığar bir davranış olmadığını kaydettiği dilekçesinde, kendisinin içinde bulunduğu durum hakkında şunları yazmıştır:

"Ben Fikir İşçileri Sigortası Kanunu'ndan faydalanmadığım gibi, bugün hayatta hiçbir yakınım, resmi ve hususi teşekküllerden devamlı ve istikrarlı hiçbir gelir kaynağım da kalmamıştır... Bugün artık sıhhi durumumun bozukluğundan çalışamaz hale gelmişimdir. Kulaklarım duyma, gözlerim görme hususlarını yüzde 80 kaybetmiştir. Mesleki cilveler yüzünden sol kolum uzun bir müddet evvel sakat kalmıştır. Nitekim sıhhi durumumun bozukluğu, Konya Devlet Hastanesi Sağlık Kurulu'nun vermiş olduğu (Çalışarak hayatını kazanamaz) kararını taşıyan raporuyla sabittir... Basın Şeref Kartı'nın iptali, elim bir mahrumiyet içinde geçmekte olan hayat ve ömrümün son kademe ve merhalesinde benim için ruhi, manevi bir darbe teşkil etmiştir. Beni son derece teessür ve bedbinliğe sevk eylemiştir."

VII. Afif Evren'in Görüşlerini Etkileyen Yazarlar

Afif Evren, enistesi Yusuf Mazhar'ın yanı sıra, ilköğretim okulundaki öğretmenlerinden çok etkilenmiştir. Mehmet Muhlis Koner, Naci Fikret Baştak, Namdar Rahmi Karatay, Mithat Şakir Altan ve Muzaffer Hamit Yardımcı'yı birer fikir meşalesi olarak nitelendirmiş ve bu beşlinin Konya'nın fikri uyanışında derin ve geniş etkileri olduğunu öne sürmüştür. Naci Fikret'i ışık küresi, Namdar Rahmi ve Mithat Şakir'i zeka şule ve huzmeleri olarak adlandırmış (1970: 16–17), öğretmenlerini kendisine ilk feyzi ve köklü bilgileri veren, o dönemin ileri zihniyetli ve fikirli genç eğitmen ve öğretmenleri olarak tanımlamıştır (1968: 26). Öğretmenlerinin Türk ansiklopedilerine, Edebiyat Antolojilerine geçmeleri gerektiği notunu düşen Evren,bunun yapılmamasının/yapılamamasının nedenini bu kişilerin fikir, basın-yayın hayat ve hareketleri bakımından verimsiz ve kayıtsız kalan bir çevrede sıkışmış, tanınmamış olmalarını göstermiştir(BYA,blm.55).

VIII. Yaşamının Son Günleri

Evren, *Babalık* gazetesi kapandıktan sonra, yaşamını dostlarının yardımıyla sürdürmüştür. Başta Gücüyenerler, olmak üzere kendisine sağlanan mali destekle Konya, Karapınar, Çumra, Sarayönü ilçelerinde ucuz, üçüncü sınıf otel odalarında, tren kompartımanlarında kalmıştır.

Afif Evren'i yaşamının son dönemlerinde tanıma şansını bulan yazarlardan Sabit Horasan, İhsan Kayseri ve İbrahim Sur, Evren'in o dönemlerinin hep yolculukla, trenlerde geçtiğini belirtip, *"Evren, yazılarını postayla göndermiştir. İki ayda bir Konya'ya gelir, birkaç gün kalır tekrar giderdi"* demişlerdir.

Aydıntaşbaş (1977: 1- 5) da yazarın çilesinin ölümüne kadar sürüp gittiğini ve kara toprakta bittiğini yazmıştır. Evren'in unutulmuşluğu ve bir kenara itilmişliği konusunda ise şunları kaleme almıştır: *"Cumhuriyetin 50. Yılında, 1973 İl Yıllığı'nda Babalık gazetesinin adı geçerse de Konya Yazarları ve Sanat bölümünde adı bile geçmiyor. Babalık gazetesi ve ailesi, bir hanedan gibi çöküp gittikten sonra Afif Evren perişan olmuş, yirmi beş yıl adeta sürünmüştür... Afif Evren, arkadaşlarının, kendisini seven dostlarının yardımına dayanırdı. Fakat bu yardımlar 'dökme su ile döndürülmeye çalışılan su değirmenine' benziyordu. Bir zamanlar dostlarının gayreti ile şehrimiz belediyesi ayda 60 lira veriyordu, şimdiye kadar devam etti mi? Bilmiyorum. Basın Yayın Genel Müdürlüğü de ayda 250 lira veriyordu, bu da devam etti mi onu da bilmiyorum. Haddizatında bu paralar yatacağı yerin ücretini karşılamazdı bile. Otellerden oda sağlandı olmadı. Bir otelin tavan arasında, parası arkadaşlar tarafından verilmek üzere bir oda tuttuk. Otelci yangın çıkacak diye sonradan vazgeçti. Memleket değil dünya çapında bir şair olan Ermenekli Hasan Rüştü (Kel Şair) zamanı gibi medrese odaları yoktu. Rahmetli şair bir medrese odasında hayatını sürdürmüştü. Hemşehrimiz Sayın Sadi Irmak'ın Başbakanlığı zamanında, kendisine 10 bin lira yardımda bulunmak için formalite icabı Konya Basın Derneği Başkanlığından bir yazı, belge ne ise acele bir şey istiyor. Nedense bu belge verilmiyor. Sayın Sadi Irmak da ayrılmış olduğundan bu yardım yapılmıyor... Dostlar*

da yavaş yavaş elini çekmeye başladılar. Gerçi ilgisi tamamen kesilmemiş arkadaşlar yardıma devam etmişlerse de 250 bin nüfuslu şehrimizde barındırmak olanağı kalmamıştı. Afif Evren ilçelerde yaşamaya başladı. Ereğli, Karapınar'dan sonra Çumra'da iken fani dünyadan göçüp gitti..."

Çok küçük yaşta içkinin yasak olduğu günlerde, eniştesi ve arkadaşlarına içki almaya gittiği Rum evinde kendisine ikram edilen konyak ve rakıyla başlayan alışkanlık, onun hayatını hep olumsuz yönde etkilemiş ve alkol bağımlısı olmasına neden olmuştur (BYA, blm. 55). Bahçıvan, yazarın *Babalık*'ı kapattıktan sonra gittiği İstanbul'da, bu bağımlılıktan kurtulmak için çok çalıştığını ama başarılı olamadığını söylemiştir.

IX. Ölümü

Evren'in 1930'lu yıllardan sonraki yaşamı ve ölümü, anılarında bahsettiği İsmail Zühdü, Naci Fikret, Hasan Rüştü gibi yazar ve şairlerinkine benzer bir şekilde olmuştur. Evren, Hasan Rüştü hakkında kaleme aldığı bir yazısında, ömrünün son yılları sefalet ve mahrumiyet içinde geçen şairin küçümsenip, aşağılandığını belirttikten sonra, birkaç istisna dışında kendisini hatırlayanın bile olmadığını yazmıştır (1954: 962).

Üçüncü sınıf bir otel odasında, kimsesiz ve yoksul bir şekilde yaşarken geçirdiği hastalık sonrası gittiği hastanede yaşamı son bulmuştur. Çumra'da Emniyet Oteli'nde dostlarının yardımıyla kalan Evren, hastalanınca Konya Devlet Hastanesi'ne nakledilmiş, burada geçirdiği beyin kanaması sonrasında yaşamını yitirmiştir (KAYSERİ, 2006: 148). Ölümü, Konya'da ilk defa 31 Mayıs 1977 tarihinde *Yeni Konya* gazetesinde duyurulmuştur. Ölüm tarihi, nüfus kayıtlarına göre 26 Şubat 1977'dir. Evren'in defnedildiği yer bilinmemekte, sadece Konya'da belediye memurları tarafından Hastane'den alınan cenazesinin Musalla Mezarlığı'nda yer alan Garipler bölümüne defnedildiği şeklinde bir bilgi mevcuttur.

AFİF EVREN'İN ESERLERİ

Afif Evren, 69 yıllık yaşamı boyunca çok sayıda esere imza atmış, kolay yazan, üretken bir yazardır. Kitaplarının (kendi tabiriyle broşürlerinin) tamamına yakını, daha önce *Babalık* gazetesinde dizi yazı olarak yayınlanmıştır.

Eserlerinin bir kısmı döneminin tarihine ışık tutacak türdendir. Bazı gazete yazılarını, arşivlerin kaybolabileceği endişesiyle bir araya getirerek eser halinde yayınlamıştır. Pek çok dizi yazısı, öyküsü, şiirleri ise bugüne kadar yayınlanma şansı bulmamıştır.

Anılarında 1968 yılında yazdığından bahsettiği *Konya'daki İsyan* adlı yayınlanamamış eseri bulunamamıştır. Muhtemelen bu eser daha önce kaleme aldığı ve 1931 yılında yayınlanan *Konya Hadisesi'ne Bakış* adlı eserinin genişletilerek yeniden yazılmış şeklidir. Yazar bu eserinde belgelere dayanan geniş bilgilerin olduğunu anılarında belirtmiştir (BYA, blm. 44).

1 Haziran 1955 tarihli *Yeni Konya* gazetesinde yer alan *"Gazetemiz spor yazarlarından M. Şevket Evin ile şehrimizin üstat yazarlarından Afif Evren Konyaspor Tarihi'ni yazmak için teşebbüse geçmişlerdir"* şeklindeki duyurunun akıbeti belirlenememiştir. Böyle bir yazı dizisi ya da esere, her hangi bir kaynakta rastlanmamıştır.

Konya'dan Bir Ses adlı eserinin arkasında, basılmaya hazır eserler arasında gösterilen ve içinde nesir, şiir ve küçük hikâyelerinin yer aldığı belirtilen *Yağız Bacı* adlı eserine de hiçbir kütüphanede rastlanmamıştır.

Yine *Atatürk ve Konya- 1923 Gelişi* başlıklı eserinde, *Atatürk'ün Konya'ya Gelişleri–1942* adlı broşüründen bahsetmektedir ancak böyle bir eseri de bulunamamıştır. Burada yer alacağını söylediği ziyaret ve nutukları *Atatürk'ün Konya'ya Gelişleri 1920–1937* adlı eserinde yer almaktadır, muhtemelen bahsettiği eser bu olmalıdır.

Ayrıca *Işık* gazetesinde çıkan bir haberde, çoğunun konuları Konya hakkında, basılmamış yirmiye yakın eserinin Ankara Millî

Kütüphanesi'nce satın alındığı haberi yer almıştır (7 Ağustos 1960: 1). Turizm ve Tanıtma Bakanlığı'na verdiği dilekçede de 15 tane basılmamış risalesinin Ankara Millî Kütüphane'de olduğu bilgisi vardır. Bu eserlere, Millî Kütüphane kayıtlarında rastlanmamıştır.

Yeni Konya gazetesinde birinci sayfadan yayınlanacağı duyurulan *Mustafa Kemal Orta Anadolu'da* adlı tarihi yazı dizisi, yazarın gazeteden ayrılması nedeniyle yayınlanma şansını bulamamıştır. İlana göre, yazarın Yolcu müstear adıyla derlediği ve kaleme aldığı dizide, Atatürk'ün Konya'ya gelişlerindeki nutukları ile o dönemdeki millî ve tarihi olaylar yer alacaktı. Dizi başka Konya gazetelerinde de yer almamıştır (21 Temmuz 1960: 1).

Basılma ve yayınlanma şansı bulamamış bir diğer kitapçığı; *Beş Öğretmen Yazardan Bir Demet Anı* (1972, blm. 32) adlı eserinde bahsettiği *Anılar ve Kanılar* adlı eseridir.

1. Kitapları/Broşürleri

Afif Evren'in bulunup incelenebilen 14 adet kitap/broşürü vardır. Hepsi basılı eserlerdir. Bunlar, basım tarihi itibariyle burada sıra ile değerlendirilecektir.

***I. Sinema Artisti Adalet*:** 10 Eylül 1936 yılında kaleme aldığı ve aynı yıl Konya Babalık Basımevi'nde basılan 10 sayfalık broşürdür.

***II. Konya'dan Bir Ses*:** *Babalık* gazetesinde 1925–1936 yılları arasında yayınlanmış olan *Efenin Öcü* adlı kısa hikâyesiyle, 24 adet şiirinin yer aldığı 37 sayfalık eseridir. 1937 yılında Babalık Basımevi'nde basılmıştır.

***III. Konyalı Bazı Muharrirler, Şairler Hattatlar*:** Konyalı bazı yazar, şair ve hattatların kısa özgeçmişlerinin yer aldığı 35 sayfalık eserdir. 1937 yılında Konya Babalık Basımevi'nce yayınlanmıştır.

***IV. And*:** Atatürk'ün ölümü sonrasında 10-21 Kasım 1938 tarihlerinde kaleme alınmış yazılardan oluşan ve aynı yıl Babalık Basımevi'nde basılmış 20 sayfalık eserdir.

***V. Konya Hâdisesi'ne Bir Bakış*:** *Öğüt* ve *Babalık* gazetelerinde Konya hadiselerinin olduğu günlerde yayınlanmış haberleri derlediği ve 1939 tarihinde Konya Yeni Kitap Basımevi'nce basılmış 40 (32 + 8) sayfalık eseridir.

***VI. Atatürk'ün Konya'ya Gelişleri 1920-1937*:** Babalık Basımevi'nde 1940 yılında basılmıştır. 33 sayfa olan eserde 6 adet fotoğraf yer almıştır.

***VII. Atatürk ve Konya 1923- Gelişi*:** Atatürk'ün 20 Mart 1923 tarihindeki Konya ziyaretine ilişkin izlenimleri ile Konya'da vermiş olduğu nutukları içeren ve 1942 yılında Konya Babalık Basımevi'nce yayınlanan eseridir.

***VIII. Konya İçin*:** 1944 yılında Konya Babalık Basımevi'nce yayınlanan 52 (44 + 8) sayfalık eseridir.

***IX. Folklor Demeti*:** Çeşitli gazete ve dergilerde daha önce Yolcu müstear adıyla yayınlanmış folklorik içerikli araştırma ve yazılarını derlediği ve 1945 tarihinde Konya Babalık Basımevi'nce basılmış 37 sayfalık eseridir.

***X. Bir Irkçıya Erkekçe, Mertçe Cevap*:** 31 Mayıs 1947 yılında yazılan ve aynı yıl basılan bu eserde Afif Evren, 10 Mayıs 1947 tarihinde *Babalık* gazetesinde yazdığı Serdengeçtiler başlıklı yazıya, Cemal Oğuz Öcal'ın verdiği cevaba cevap niteliğindeki küçük kitapçığıdır.

***XI. Korkak Kalem Açıkla*:** Konya Yeni Kitap Basımevi'nce 14 Eylül 1948 tarihinde basılan ve okurlara ücretsiz olarak dağıtılan 4 sayfalık el ilânı şeklindeki broşürüdür.

***XII. Ermenekli Kel Şair Hasan Rüştü*:** 27 Ağustos 1958 tarihinde yayınlanmış Osmanlıca el yazması eseridir. 5 sayfadır.

***XIII. Bir Mutasarrıfın Hatıratı*:** 11 Haziran 1958 tarihinde yayınlanmış el yazması Osmanlıca eseridir. 13 sayfadır.

***XIV. Eski Ahlâk Kitapları*:** 26 Kasım 1958 tarihinde yayınlanmış el yazması Osmanlıca eseridir.

2. Dizi Yazı ve Makaleleri

Afif Evren, gazetecilik yaşamı boyunca çok sayıda dizi yazı kaleme almıştır. Dizilerde, yazarın yaşadığı dönem ve çevre ile tanıdığı insanlar hakkında bilgiler yer almaktadır. Ayrıca yazarın derlediği, gazetelerde geçmiş yıllarda çıkmış çeşitli olaylara ilişkin haberlerle, daha önceleri, başkaları tarafından yazılmış yazılar da yer almıştır. Aktardıkları, genellikle cumhuriyet rejiminin ulaştığı noktanın daha iyi anlaşılmasına hizmet edeceğine inandığı yazılardır. Bu yazılarda, "yazan", "araştıran", "yazan ve araştıran" gibi ifadelerle kendisine yer veren Evren, gündemden fırsat buldukça dizi yazılar yayınlamayı sürdürmüştür.

Yazarın kitaplarıyla (broşür), dizi yazıları birbirlerinden tamamen kopuk, bağımsız değildir. Evren, önce dizi yazı olarak yayınladığı eserlerini, daha sonra maddi imkân buldukça kitaplaştırmıştır.

***I. Folklorik Bahisler: Atasözleri*:** Afif Evren tarafından derlenen atasözlerinden oluşmuştur. *Babalık* gazetesinde 12 Ekim 1946–8 Temmuz 1947 tarihleri arasında otuz bir bölüm halinde yayınlanmıştır. Gününe göre, gazetenin 2, 3 ve 4. sayfalarında yayınlanan dizinin ilk bölümleri her gün, son bölümleri ise gazetenin haber ve yazı durumuna göre çeşitli aralıklarla çıkmıştır.

***II. Masal Değil*:** Afif Evren tarafından derlenen tarihi olaylara ilişkin küçük bilgilerin verildiği yazı dizisidir. *Babalık* gazetesinde, 30 Kasım 1946–16 Ocak 1947 tarihleri arasında On beş bölüm ve altmış iki kısım yayınlanmıştır.

***III. Atatürk'e Göre Konya*:** *Babalık* gazetesinde 26 Ekim 1948 tarihinde yayınlanmaya başlamıştır. Yirmi altı bölüm halinde yayınlanan dizi, 30 Aralık 1948 tarihinde son bulmuştur.

***IV. Küçük Tetkikler*:** *Babalık* gazetesinde 21 Aralık 1948 tarihiyle 21 Aralık 1949 tarihleri arasında iki ayrı dönemde yayınlanan, tarihi olaylarla, kişilerin kısa kısa parçalar halinde anlatıldığı yazı dizisidir.

***V. Atatürk ve Abditollu Hüseyin Ağa*:** *Babalık* gazetesinde 3-11 Aralık 1951 tarihleri arasında yedi bölüm halinde yayınlanmıştır. Dizide dönemin tanığı olan bir yazarın kaleminden, Atatürk ve eşi Latife Hanım'ın, Konya'nın Abditolu Köyü'nden Hüseyin Ağa'nın Sedirler semtinde bulunan evine yaptıkları ziyaret, öncesi ve sonrasıyla öyküleştirilerek anlatılmıştır.

***VI. Karacaoğlan'a Dair*:** *Babalık* gazetesinde 14-23 Kasım 1951 tarihleri arasında dokuz bölüm halinde yayınlanmıştır.

***VII. Kaybettiğimiz Kıymetler: Merhum Operatör Dr. Eyüp Sabri Bey'in Fikir Cephesi İslâmiyet ve Medeniyet*:** *Babalık* gazetesinde 24 Kasım-1 Aralık 1951 tarihleri arasında yedi bölüm halinde yayınlanmıştır.

***VIII. Acı Hatıralar*:** *Babalık* gazetesinde 24–26 Kasım 1951 tarihleri arasında üç bölüm halinde yayınlanmıştır.

***IX. Konya'nın Sulama Davaları*:** Bu tefrika Evren'in, *Yeni Konya* gazetesinde, 23 Nisan-24 Haziran 1960 tarihleri arasında kırk beş bölüm yayınlanan yazı dizisidir.

***X. Millî Mücadele Konya'sındaki Yazarlar ve Şairler*:** *Yeni Konya* gazetesinde 13 Temmuz–8 Ağustos 1960 tarihleri arasında 25 bölüm halinde yayınlanan, "Devamı var" şeklinde son bulmasına rağmen daha sonraki *Yeni Konya* nüshalarında yer almayan dizi yazısıdır.

***XI. Gezginden Anılar*:** Evren'in, Gezgin mahlasıyla *Yeni Meram* gazetesinde, 17 Ekim 1961-11 Nisan 1962 tarihleri arasında 49 bölüm yayınlanan anılarıdır.

***XII. Babalıkçı Mazhar-Hayat Hikâyesi*:** Evren'in enişteşi ve *Babalık* gazetesinin sahibi Yusuf Mazhar hakkında yazdığı ve *Yeni Meram* gazetesinde 30 Ekim-4 Kasım 1962 tarihleri arasında altı bölüm olarak yayınlanan dizi yazısıdır.

***XIII. Beş Öğretmen Yazardan Bir Demet Anı*:** Yolcu mahlasıyla *Yeni Konya* gazetesinde 17 Ocak – 8 Nisan 1972 tarihleri arasında 69 bölüm olarak yayınlanmıştır.

***XIV. Neler Demişlerdi?*:** Yolcu mahlasıyla *Yeni Konya* gazetesinde 10 Nisan– 8 Mayıs 1972 tarihleri arasında 25 bölüm olarak yayınlanmıştır.

***XV. Bir Yolcudan Anılar*:** Yolcu mahlasıyla *Yeni Konya* gazetesinde 9 Mayıs – 6 Kasım 1972 tarihleri arasında 156 bölüm olarak yayınlanmıştır.

***XVI. Araştırmalar (Bir Düşünsel Atılım)*:** *Yeni Konya* gazetesinde 12 Kasım–7 Aralık 1973 tarihleri arasında 23 bölüm halinde üçüncü sayfada yayınlanmıştır.

SONUÇ

Afif Evren, 69 yıllık yaşamının 55 yılını basın camiası içinde geçirmiş, Konya ve Anadolu basınının önemli bir kalemidir. İyi bir gözlemcidir. Bu yeteneği onun yazılarına yansımıştır. Yazılarında, yaşadığı çevre ve ortamları da sıkça tasvir etmiş, birlikte çalıştığı, aynı ortamı ve düşünceleri paylaştığı tüm kişilere ait anılarını kaleme almıştır. Bunlar bazen mahalle komşuları, bazen okul veya iş arkadaşları, bazen de öğretmenleridir.

Eserlerinde, Konya ve Anadolu basınının gelişimiyle çalışanları hakkında da bilgi vermiştir. Eserlerinin (kitap, broşür, dizi yazı) önemli bölümlerini, basın tarihi çalışmalarına faydalı olabilecek biyografik çalışmalara ayırmıştır. Yazıları, Anadolu basın tarihi ve basın çalışanları hakkında önemli birer belge niteliğindedir. Pek çok yazar hakkında, onun yazdıklarının dışında herhangi bir bilgiye ulaşmak oldukça güçtür.

Basın Yayın Enformasyon Genel Müdürlüğü'nce yayınlanmış eserlerde, Anadolu basınına az yer verilmiş olmasını eleştirmiş, eksikliği duyulan Anadolu basın tarihinin Halkevlerince yazdırılıp, bastırılmasını istemiştir (10 Ocak 1946:3). Bu düşüncesi 1949 yılında gerçekleşmiş, Mehmet Önder tarafından yazılan *Konya Matbuatı Tarihi* adlı eser Konya Halkevi'nce basılmıştır.

Gazete koleksiyonlarının kaybolabileceği endişesi, onu kendince önlemler almaya itmiştir. Gazetelerde yayınlanan, önemli olaylara ilişkin haber ve yorumlarla; beğendiği yazı ve şiirleri toplamış, zamanı geldiğinde eserlerinde bunlara yer vermiştir. Çok sayıda eser vermesinde bu endişesi de önemli rol oynamıştır.

Evren, Cumhuriyet ve Atatürk İlkelerine bağlılık dışında, hiçbir parti ve ideolojiye bağlı değildir. Atatürkçüdür, bu eksilmeyen bir Atatürkçülüktür. Devrimlerin ateşli bir savunucusudur. Yazılarına yansıyan bu durum, onun CHP'ye bağlı olduğu şeklinde görülmüştür. CHP'ye bağlılığı, körü körüne bir bağlılık değil temsil ettiği ilkeleredir.

Yolcu müstear adıyla yazdığı *Suçlarım* (24 Kasım 1950: 1) başlıklı yazısında, kendini tanımladığı şekilde, eleştiri ve muhalefet hayatını besleyen, muhalif karaktere sahip bir kişi olan Evren, yaşamı boyunca mevcut iktidarlara karşı kamuoyunun safında yer almıştır. Tek parti döneminde CHP'lilerle, çok partili yaşama geçildikten sonra da DP'lilerle karşı karşıya gelmiştir. Yazılarında ele aldığı sorunların takipçisi olmuştur. Bu nedenle de, sorunlara gerekli duyarlılığı göstermeyen yerel yöneticiler, iktidarın yerel temsilcileri daima hedefindeki kişilerdir.

Doğru olduğuna inandığı konularda, diğer gazetelerle ve yerel yöneticilerle gazete sütunlarında, parti ayrımı gözetmeksizin tartışmaktan çekinmemiş, hiçbir arkadaşlık, dostluk bağı onu doğrusundan vazgeçirememiştir. CHP'li belediye başkanlarından, *Selçuk* gazetesinin sahibi ve başyazarı M. Muhlis Koner de gazetecilikten dostu olduğu halde eleştirilerinden nasibini almıştır.

Yazılarında tanımladığı kişiliğine uygun bir yaşam sürmüştür. Muhalif karakterini hiçbir devirde bırakmamıştır. Bırakmayı denese de bunda başarılı olamamıştır.

Evren, yetiştiği ortamı, Türkiye'nin geçirdiği evreleri ve Türkiye Cumhuriyeti'ni kuran Atatürk ve arkadaşlarının çektikleri sıkıntıları, gösterdikleri fedakârlıkları hiçbir zaman unutmamıştır. Onlara daima bağlı kalmıştır.

Yaşamının sonuna kadar kendi doğruların-

dan sapmamıştır. Bu nedenle de daima yalnız kalmıştır. *Gelen ağam giden paşam* demediği, daha yakın bir tarihe kadar medeni cesaret göstermeyen demokrasi kahramanlarına hayran ve yakın olamadığı için kötü adam olduğunu yazmıştır (24 Kasım 1950: 1).

Evren, alkol bağımlılığı olmasa, düzenli bir aile hayatına sahip olsa idi, Anadolu'da profesyonel gazeteciliğin, saygın gazeteci duruşun tipik bir örneği olarak gösterilecekti. Fakat hayatını çekilmez hale getiren bütün bu olumsuzluklara rağmen, gazeteci olarak kalmış ve elinden kalemi düşürmemiş birisidir. Hayatının son zamanlarında dizi yazıları ile belki fiili gazetecilik döneminden daha fazla eser vererek tarihe not düşmesini becerebilmiştir.

Devrinin en önemli tanıklarından birisi olan, dönemi, tanıdığı kişileri ve anılarını yazmaktan çekinmeyen Evren hakkında, yeterli eser verilmemiş olması, aynı zamanı yaşamış kişilerin, birkaç cümleyi dahi etmemeleri düşündürücü bir vefasızlık örneğidir. Evren'in küçük boyutlu ama devrine, yaşadığı yer ve çevresine ışık tutan eserleri, külliyat haline getirilip kültürümüze kazandırılabilir, okuyucuların hizmetine sunulabilir.

KAYNAKÇA

ARŞİV BELGELERİ

Başbakanlık BYEGM Arşivi

Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Osmanlı Arşivi (Hicri: 29/Z/1301; Dosya No:122, Gömlek No:355, Fon Kodu: DHSAİDd...)

Konya İl Nüfus Müdürlüğü Arşivi.

SÜRELİ YAYINLAR

Babalık 1929–1940; 1945–1951.

Çağ (15 Aralık 1934).

Ekekon (1935–1950).

Selçuk (1945–1946–1947).

Yeni Konya (1949–1977).

Öğüt (1950–1951–1952).

Yeni Meram (1950–1977).

Anadolu'da Hamle (1967–1968–1969).

Işık (1958–1964).

Yeni Fikir (1929).

Konya (1936–1950).

Çağrı (1957–1977).

Türk Folklor Araştırmaları (1949–1979).

Zaman (1960–1961).

KİTAPLAR

ANA BRİTANNİCA Genel Kültür Ansiklopedisi (1988), C: 8, Ana Yayıncılık ve Sanat Ürünlerini Pazarlama AŞ, İstanbul.

ARABACI, Caner (1991), *Millî Mücadele Dönemi Konya Öğretmenleri*, Konya.

ATATÜRK, Mustafa Kemal (2006), *Nutuk*, Atatürk Araştırma Merkezi, Ankara.

AYHAN, Bünyamin (2007), *Millî Mücadele'de Basın Olağanüstü Durumlarda Propaganda*, Tablet Kitabevi, Konya.

BERKEM, Süreyya Sami (1960), *Unutulmuş Günler*, Hilmi Kitabevi, İstanbul.

BÜYÜK LAROUSSE SÖZLÜK VE ANSİKLOPEDİ, Genel Yayın Yönetmeni: Adnan BENK, C:10, Milliyet Gazetecilik AŞ, İstanbul.

ÇEÇEN, Anıl (1990), *Halkevleri*, Gündoğan Yayınları, Ankara.

ÇOBANOĞLU, Ahmet (1980), *Özgürce Yaşamanın Bedeli, Yaşamdan Anılar, Notlar, Belgeler*, Ülkü Matbaası, Konya.

DEMİRSOY, Adem (2003), *Konya'da Basının Gelişmesi ve Yeni Konya Gazetesi*, Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

EVREN, Afif (1936), *Sinema Artisti Adalet*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1937), *Konya'dan Bir Ses*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN,Afif (1937), *Konyalı Bazı Muharrirler, Şairler, Hattatlar*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1938), *And*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1939), *Konya Hâdisesine Bir Bakış*, Yeni Kitap Basımevi- Konya.

EVREN, Afif (1940), *Atatürk'ün Konya'ya Gelişleri 1920- 1937*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1942), *Atatürk ve Konya 1923-Gelişi*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1944), *Konya İçin*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1945), *Folklor Demeti*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1947), *Bir Irkçıya Erkekçe, Mertçe Cevap*, Babalık Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1948), *Korkak Kalem Açıkla*, Yeni Kitap Basımevi, Konya.

EVREN, Afif (1955), *Şair Hasan Rüştü Ermenekli*, Osmanlıca El Yazması, Konya.

EVREN, Afif (1958), *Bir Mutasarrıfın Hatıratı*, Osmanlıca El Yazması, Konya.

EVREN, Afif (1958), *Eski Ahlâk Kitapları*, Osmanlıca El Yazması, Konya.

HEPER, Metin (2007), *Türkiye Sözlüğü / Siyaset Toplum ve Kültür*, Doğu-Batı Yayınları, İstanbul.

HEYET (2005), *Türkçe Sözlük*, 10. Baskı, Atatürk Kültür, Dil ve Tarih Yüksek Kurumu, TDK Yayınevi, Ankara.

İNUĞUR, Nuri (1993), *Basın ve Yayın Tarihi*, Der Yayınları, İstanbul.

KAYA, Raşit (1985), Kitle İletişim Sistemleri, Verso, Teori Yayınları, Ankara.

MUŞTA, Muammer (1990), *Konya Enerjetizm Felsefe Okulu*, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara.

ÖNDER; Mehmet (1949), *Konya Matbuatı Tarihi*, Halkevi Yayını, Konya.

ÖZTÜRK, Kazım (1995), *Türk Parlamento Tarihi: TBMM-II. Dönem (1923–1927)*, III. Cilt, TBMM Vakfı Yayınları, Ankara.

SOYMAN, Faik- KONER, M. Muhlis (1933), *Muallim Ayaşlı Şakir Hayatı ve Şiirleri*, Konya Halkevi Yayını, Konya.

SÜSLÜ, Memduh Yavuz (1937), *Ermenekli Hasan Rüştü Hayat ve Eserleri*, Yeni Kitap ve Basımevi, Konya.

ŞAPOLYO, Enver Behnan (1969), *Türk Gazeteciliği Tarihi Her Yönüyle Basın*, Güven Matbaası, Ankara.

TUĞLACI, Pars (1971), *Okyanus 20. Yüzyıl Ansiklopedik Türkçe Sözlük*, Pars Yayınevi, 1stanbul.

VELİDEDEOĞLU, Hıfzı Veldet (1971), *Bir Lise Öğrencisinin Millî Mücadele Anıları*, Varlık Yayınları, İstanbul.

YUST, K.(1995), *Kemalist Anadolu Basını*, Yayına Hazırlayan: Orhan KOLOĞLU, Çağdaş Gazeteciler Derneği Yayını, Ankara.

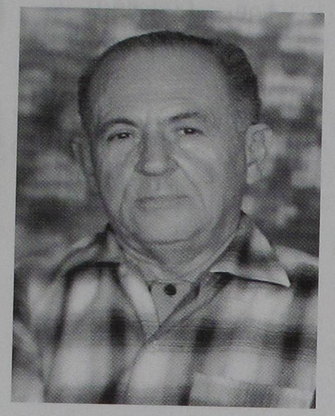
KAYNAK KİŞİLER

Cavit ACAR (Emekli Kütüphaneci), Mustafa AZILIOĞLU (Gazeteci-yazar), Mustafa Yalçın BAHÇIVAN (Gazeteci), Ali Rıdvan BÜLBÜL (Gazeteci), Feyzi HALICI, Mehdi HALICI, İhsan KAYSERİ, Celalettin KİŞMİR, Rüştü ÖZAL, İbrahim SUR, Hasan YÜĞRÜK.

FOTOĞRAFLAR

Afif Evren'in nadir bulunan iki vesikalığı.

Şimdiki Yayla Palas'ın yerinde olan *Babalık* Matbaası: (Babalık, 13 İkinci kanun 1935, Y:25, S: 4562, Konya).

(*Babalık*, 1931, Y:22, S:, Konya) Şimdiki Şahin Oteli'nin bulunduğu yerdeki Babalık Matbaası

YAŞAMINI KONYA'YA ADAYAN BİR BASIN EMEKÇİSİ: İBRAHİM SUR

Adem DEMİRSOY

1961'de Konya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimden sonra, 1986'da Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi'nden mezun oldu. Yüksek Lisans ve doktora eğitimini Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde tamamladı. Askerlik ardından Anadolu Ajansı'nda muhabirlik yaptı. 1995'de S.Ü. İletişim Fakültesi'ne uzman olarak atandı. Radyo Üniversite, ÜNTV ve Selçuk İletişim gazetesinde çalıştı. S.Ü. Sağlık Kültür ve Spor Daire Başkanlığı'nda Kültür Şube Müdür Vekilliği yaptı. İki çocuk babası olan Demirsoy, halen İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümünde çalışmaktadır.

ÖZET:

İbrahim Sur, 1950 yılında Konya'da doğdu. Gazeteci bir aileden gelmiştir. 2006 yılında vefat edene kadar 40 yıl Konya basınında çalışmıştır. 20 yıl önce bugün, Dosta deyişler, Ayna, İbrahim Sur yazıyor, ŞİİŞŞŞT ve Görünen Köy başlıklı köşelerinden okurlarına seslenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Basın Tarihi, Gazeteci, Biyografi, İbrahim Sur.

A PRESS LABORER WHO DEVOTED HİS LİFE İN KONYA: İBRAHİM SUR

ABSTRAC

İbrahim Sur was born in Konya in1950. He came from a journalist family. He had worked in Konya Press for 40 years until he died in 2006. He adressed to his readers 20 years ago from his columns titled Sayings to Friend, The Mirror, İbrahim Sur Writes, ŞİİŞŞŞT and The Village Insight.

Keywords: Local Press History, Journalist, Biography, İbrahim Sur.

GİRİŞ

1950 yılında Konya'nın Uluırmak Mahallesinde doğmuştur. İbrahim Sur'un, 142 yıllık bir geçmişe sahip Konya basın mensupları arasında, önemli bir yeri vardır. Öğretmen olmasına rağmen, mesleğini icra etmemiş, geçimini güçlü kalemiyle gazetecilikten temin etmiştir. Bu tercih ona çok iyi imkânlar sağlamamış, yaşamının büyük bölümünde güçlük çekmesine neden olmuştur.

Sur, çalışanların iyi koşullarda görev yapması ve daha iyi gelir elde etmesi amacıyla başlatılan sendikal çalışmalara destek vermiş, bu yüzden de işinden olmuştur[1]. İşini kaybetmesi, Sur'u gazetecilikten uzaklaştırmamıştır. 26 Aralık 2006 tarihinde yaşamını yitirene kadar, Konya'da yayınlanan çok sayıda basın kuruluşunun her kademesinde görev almıştır. Güçlü kalemini her zaman kullanmış, Görünen Köy adlı sütununu bir marka haline getirmiş, gittiği her yere taşımıştır.

KISACA YAŞAMI

1950'de Konya'nın Uluırmak Mahallesi'nde doğan Sur'un babası, *Yeni Konya* gazetesinde mürettip ve sermürettip olarak çalışan Mehmet Sur, annesi Aliye Hanım'dır. İlk ve orta öğrenimini, sırasıyla Uluırmak İlkokulu, Devrim Ortaokulu ve Karatay Lisesi'nde tamamlamıştır. Daha sonra girdiği Konya Selçuk Eğitim Enstitüsü Türkçe Bölümünden mezun olmuştur.

1966 yılında ailesinin diğer fertleri Ömer Faruk[2] ve Abdullah Sur[3] gibi, babasının ve ağabeylerinin çalıştığı *Yeni Konya*'da gazetecilik hayatına başlamıştır. O dönem *Yeni Konya*'da yazı işleri müdürü olarak görev yapan Veysel Serçe'den, sayfa düzeni derslerini almıştır. 1969 yılında ilk deneme ve hikâyeleri çıkmıştır. 31 Mayıs 1969 tarihinde abisi Abdullah Sur'un hazırladığı Sanat- Edebiyat sayfasında ilk şiiri ve hikâyeleri yayınlanmıştır.

Gazetede, muhabirlikten fırsat buldukça, *20 yıl önce bugün, Dosta deyişler, Vur Abalıya, Ayna, İbrahim Sur yazıyor* ve *Şiişşşt* gibi köşelerde yazmış, 6 Ağustos 1971'den itibaren haftalık sanat sayfasını hazırlamıştır. 17 Şubat 1972 tarihinden itibaren ölünceye kadar yazdığı ve kendisi için bir marka haline gelen ***Görünen Köy*** adlı sütunundan okurlarına seslenmiştir. Bu köşesindeki "Yazacağım" başlıklı ilk yazısında, hedefleri konusunda şunları öne çıkarmıştır: *"Ve 'Görünen Köy' dedik adına. Hani Görünen köy kılavuz istemez derler ya, işte onun gibi bir şey... Herkesin görüp de, benim görmüyorum dediğim konuları görmeye başlayacağım ve kılavuzluk edeceğim... Amacım karga gibi kılavuz olup da hani -Çok affedersiniz- burnunuzun başına iş açmak istemem. Gördüklerimi yarı şaka- yarı ciddi dile getireceğim yazılarımda, kimseye karşı özel bir kinimiz yok, olamaz da... Ve kimseye karşı gebe değiliz... Ve korkusuzca yazacağız gördüğümüz 'köy'leri".*

"Görünen Köy" bundan sonra, Sur'la beraber gittiği tüm gazetelere taşınmıştır. Gazeteden, 1975 yılında sendikal çalışmaları başlatması sonrasında ayrılmak zorunda kalmıştır.

1975 yılından sonra *Konya Postası, Konya'nın Sesi, Türkiye'de Yarın, Yeni Meram, Manşet (Anadolu Manşet), Yeni Gazete (Hâkimiyet), Yeni Konya* gazetelerinde genel yayın yönetmenliği, yazı işleri müdürlüğü yapmıştır; "Görünen Köy" adlı köşesinde, Konya ve ülke sorunlarına ilişkin yazılar yazmıştır. 2005 yılı Mayıs ayından itibaren yayın hayatına başlayan aylık *Konya Kent* adlı haber ve yorum dergisinde, genel yayın yönetmenliği görevini üstlenmiş, Konya Kent'ten başlıklı köşesinden okurlarına seslenmiştir.

1 Doğmadan yok edilen bu sendikal çaba, Konya basınında görülen ilk ve son sendikal örgütlenme çalışmasıdır. Bir daha böyle bir çabaya Konya'da rastlanmamıştır.

2 Ömer Faruk SUR: 1943 yılında Konya'da doğdu. İlk, orta ve lise hayatını Konya'da Uluırmak İlkokulu, Karma Ortaokulu ve Erkek Lisesi'nde tamamladıktan sonra, Ankara Üniversitesi DTCF Fransız Filolojisi'ni bitirdi. 1962 yılında Yeni Konya'da muhabirliğin yanında gezi izlenimleri ve röportajları yayınlandı. Bir süre Pet-Kim'de mütercim olarak çalıştıktan sonra, Fransızca öğretmenliği yaptı. Cumhuriyet Sanat ekinde yazıları, çevirileri çıktı. Fransız şair Arthur Rimbaud'un şiirlerinden derlediği Seçmeler ve Ofelya adlı iki çeviri kitabı yayınlandı. 1999 yılında yaşamını yitirdi ve Uluırmak Mezarlığında toprağa verildi (DEMİRSOY, 2003).

3 Abdullah SUR: 1946 yılında Konya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini, Konya Hâkimiyeti Milliye İlkokulu, Karma Ortaokulu ve Erkek Lisesi'nde tamamladı. 1962'de içinde fıkra, bulmaca ve basından seçmelerin yer aldığı "Derleme" adlı köşesiyle, gazetecilik yaşamına başladı. 1963 yılında benzer içerikli "Kırkanbar" köşesini hazırladı. "Kritikler, Bir Geziden Notlar ve Güz Mektubu" gibi köşelerde gezi anıları ve edebi içerikli yazıları yayınlandı. 1964 yılında "Atatürk'ün Mahalle Arkadaşı" ve "Hafız Ağa" adlı dizi yazıları çıktı. 70'li yıllarda gazetenin spor sayfasında yazıları yayınlandı. Konya Büyükşehir Belediyesi Basın Müşavirliği'nden emekli oldu (DEMİRSOY, 2003). Ağustos 2007'de vefat etti ve Uluırmak Mezarlığında toprağa verildi.

Milliyet gazetesi Konya temsilciliği de yapan Sur, bir süre *Anadolu Ajansı* Konya Bölge Müdürlüğü'nde muhabir olarak da çalışmıştır. AA'dan ayrıldıktan sonra yerel MRT (Mustaş Radyo Televizyon) televizyonunun kuruluş çalışmalarına katılmış ve ilk yayın yönetmenliği görevini üstlenmiş, programlar hazırlamıştır. 2 Şubat 1999'dan itibaren kısa bir süre *Anadolu Günlüğü* adlı bir gazete yayınlayan Sur, Üniversite Televizyonu'nda da "Görünen Köy" adlı programı hazırlayıp sunmuştur. 28 Haziran 1969 yılında, Konya Edebiyatçılar Derneği tarafından yayınlanan *Sesimiz* adlı derginin sahipliğini, dernek başkanı olarak yapmıştır (OĞUZ, 2007).

Bir süre Konya Gazeteciler Cemiyeti Başkanlığı da yapan Sur, KGC ve TSYD Konya Şubesi'nde yönetim kurulu üyeliklerinde bulunmuş, 2006 yılı başlarında kurulan Konya Basın Birliği kurucu üyeleri arasında yer almıştır.

Sur, 28 Aralık 2006 Perşembe günü öğle üzeri, geçirdiği kalp krizi sonrasında getirildiği Konya Numune Hastanesi'nde tüm müdahalelere rağmen kurtarılamayarak yaşamını yitirmiştir. Sur'un cenazesi, 29 Aralık 2006 günü *Yeni Konya* gazetesi ve Konya Gazeteciler Cemiyeti'nde yapılan törenlerin ardından Cuma Namazını müteakip Selimiye Camii'nde kılınan cenaze namazı sonrasında Uluırmak Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir. İbrahim Sur, 2'si erkek, 1'i kız 3 çocuk babasıydı.

SON SÖZ

Sur, karşılaştığı her türlü maddi zorluğa rağmen Konya'yı terk etmemiş, imkânı olmasına ve teklif edilmesine rağmen yaygın basının bir üyesi olmak amacıyla İstanbul'a gitmemiş, yerel basının bir üyesi olarak kalmayı ömrünün sonuna kadar devam ettirmiştir. Çalıştığı tüm kurumlarda yazarlık çizgisini değiştirmemiştir. Bu kısa araştırma, bir basın emekçisi olan Sur hakkında daha kapsamlı bir araştırmaya öncü olmalıdır.

KAYNAKÇA

DEMİRSOY, Adem, 2003. *Konya Basınının Gelişmesi ve Yeni Konya Gazetesi*, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya.

OĞUZ, Zeki, "Nur içinde yat sevgili İbrahim", *Memleket*, 4 Ocak 2007,

(http://www.memleket.com.tr/index.php?islem=yazar&id=3853)

SUR, İbrahim, "Görünen Köy", Yazacağım, *Yeni Konya*, Yıl: 23, S. 9134.

EK: 1 Yarım Kalan Son Yazısı:

YARIN BAYRAM

"Yılda kurban bir olur/ her gün kurbanım sana" diyerek kendinden vazgeçecek kadar duygu yüklü bir toplumun bireyleriyiz biz...

Salt sevdalarımız değil, uğruna kurban olmayı göze aldıklarımız. Pir Sultan Abdal da "Kurban olam kalem tutan ellere" diyor, dillerden düşmeyen bir türkümüzün isyan kokan dizelerinde...

Halk edebiyatımızın her türünü benzer bir biçimde etkilemiştir "Kurban..."

İki dini bayramımızdan biri olarak da kuşkusuz...

Yarın bayram...

Pek çoğumuz, inim inim inleten ağır hayat yükünün altında ezilirken, "bayram gelmiş neyime" karamsarlığına saplansak da, kendiliğinden iliklerimize kadar işleyen kendine özgü bir coşkusu sevinci vardır bayramların...

Ve her bayram, coşkularıyla, sevinçleriyle birlikte hüzünler taşır...

Birçoğu nedenini bile anımsayamadığımız garip bir hüzündür belki...

Ama Bayram Namazı'nın ardından yapılan kabristan ziyaretinin etkisiyle midir bilinmez, bayramın ilk günlerinde gizli bir hüzün gelir oturur yüreklere...

Özellikle de yaşlar ilerledikçe...

Üstelik gizli de kalmaz yıllarla birlikte hüzünler...

Gözyaşı olup süzülür yanaklardan...

(Görünen Köy, *Yeni Konya*, 30 Aralık 2006, Y. 58, S.19714, s.1).

EK: 2 Yeni Konya Gazetesinde Yayınlanan İlk Şiiri:

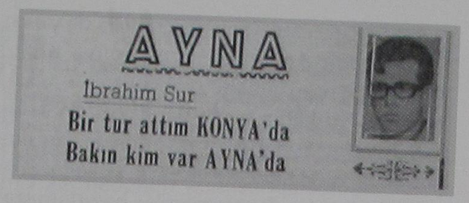
BİR KARASEVDALIYIM ŞİMDİ

Bir karasevdalıyım ben
Kırkikindi yağmurlarınca mutlu
Ağaçlarca çiçek çiçek
Gözlerim camlar gibi buğulu
Bir damla yaş süzülür yanaklarımdan
Dilimde denizlerce tuzlu
Bir damla gözyaşı
Ve dudaklarımda
O güzel şarkıyla kuşkulu
Adımlarım tüm sokakları
Bir dumanlı oluverir başım
Yumuk yumuk olur gözlerim
Düşlerince uykulu
Özleminle yitirdim ellerini
Sevdanın en güzelini kanıksadım
Sarmaşıklarda aradım dudaklarını
Ateşine susadım
Bir deli kurşunum şimdi
İyicene duygulu
Buranın geceleri
Daha bir korkulu
Daha bir buruk nedense
Ama ben
Bir karasevdalıyım nasılsa
Aldırmam
Güler geçerim
Hah hah hah ha!

(Sanat- Edebiyat köşesi,31 Mayıs 1969, Y.21, S. 6668- 608, s. 3).

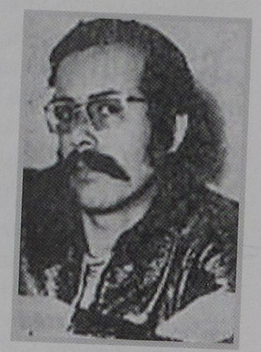
EK: 3, Sur'un Köşe ve Fotoğrafları:

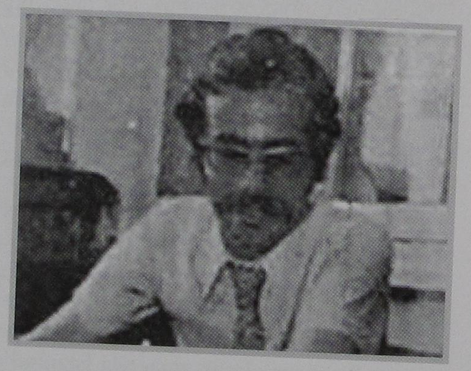

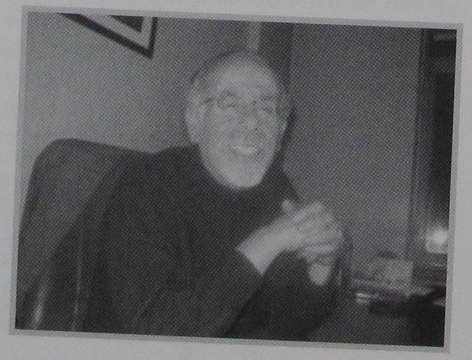

1990 YILINDAN GÜNÜMÜZE KONYA'DA YAYIN YAPAN TELEVİZYONLAR

Ali ÇINAR *

1984 İstanbul/Üsküdar doğumludur. İlk, orta ve lise öğrenimini İstanbul'da tamamlamıştır. 2005 yılında Uluslararası Kıbrıs Üniversitesi Gazetecilik Bölümünü kazanmış, 2 yıl sonra Selçuk Üniversitesi'nde aynı bölüme yatay geçiş yaparak, 2010 yılında mezun olmuştur. Aynı yıl S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Anabilimdalında yüksek lisansa başlamıştır. 2011'de Gümüşhane Üniversitesi İletişim Fakültesine öğretim elemanı olarak atanan Çınar, halen görevi yanında, yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

cinarali4@hotmail.com

ÖZET

Televizyon, günümüzde toplumun bilgilendirilmesi ve insanların çevresindeki olaylardan haberdar olması açısından önemli bir görevi ifa etmektedir.. Kamuoyu oluşturmada ve toplumun sosyalleşmesinde de büyük payı olan televizyon kitle iletişim araçları içinde en fazla tercih edilenidir. Türkiye'de televizyon yayıncılığı 1990 yılında çıkan özel teşebbüslere izin veren kanuna kadar TRT'nin tekeli altındaydı. Bu tarihten sonra yerelin sesini duyurmaya çalışan televizyonlar yayın hayatlarına başlamışlardır. Yerel televizyon tarihinde, ilk kez yayına başlayan kanal, Sun Tv. olmuştur. Konya'da halihazırda yayın yapan beş televizyon bulunmaktadır. Bu kanallardan KONTV bölgesel; SUNTV,Konya TV,KTV ve ÜNTV ise yerel yayın yapmaktadır.

Anahtar Kelimeler: Televizyon, Konya, Yerel Medya.

TELEVISION CHANNELS BROADCASTING IN KONYA FROM 1990 TO TODAY
ABSTRACT

Television currently executes very important duty which is to enlighten the public and to aware people about events surrounding. Television that has a big part in shaping the public opinion and socializing the public is the most preferred in mass media. Television broadcasting in Turkey was under the monopoly of TRTuntil the lawin 1990 that allows private enterprise. After that television trying to be voice of locality had been started to broadcast. Sun TV was the first television that broadcasted as a local television in Turkey. In Konya 5 television

are presently broadcasting. From these channels KONTV is a regional and others SUNTV, Konya TV, KTV and ÜNTV are local.

Keywords: Television, Konya, Local Media.

GİRİŞ

Televizyon yayıncılığında son 20 yıldaki gelişmeler küresel ölçekte yayın yapan kuruluşları ortaya çıkarmıştır. Kitle iletişim araçlarının küresel olarak gelişmesi, içeriklerin de benzeşmesine neden olmaktadır. Ancak bir taraftan da kendi farklılıklarını, özgünlüklerini yaşayabilmek, yaşatabilmek için yerel olana yönelmektedirler. Bu durumda da yerel kitle iletişim araçları önem kazanmaktadır.

Yerel habercilik, bir kentte, bölgede yaşayan insanların yaşamını doğrudan etkiler. Yerel habercilikte, yerel demokrasiye katkı, demokratik katılım, yerel sorunların çözümü gibi konularda önemli bir işlev taşıyan yerel televizyonlar, aynı zamanda yerel ekonominin işleyişine, yerel gündemin oluşmasına, ortak bir kimliğin oluşmasına katkı sağlar.

Dönem dönem kapanan ve yeni açılan televizyonlar olmakla birlikte, 2010 itibariyle Türkiye'de, 200'ün üzerinde yerel televizyon kanalı bulunmaktadır. Türkiye'de özel televizyon yayınlarının geç başlamasına karşın hızla gelişmesinin ardında, toplumun bu yayınlara olan ihtiyacı ve yoğun bir izleyici kitlesinin varlığının ortaya çıkması, siyasilerin propaganda ve seçmenlerine ulaşmada özel televizyonları kullanma eğilimi göstermesi, medya patronlarının özel çıkarlar uğruna etkili bir araç olarak gördükleri televizyonlardan yararlanma isteği bu hızlı büyümede öne çıkan nedenler olarak görülmektedir (Aziz, 1999: 153-154).

KONYA'DA YEREL TELEVİZYONLAR

Konya'da yayın hayatını sürdüren 5 televizyon bulunmaktadır. Bu kanallardan biri bölgesel, dördü ise yerel olarak yayın yapmakta idi. Son zamanlarda uydu aracılığı ile yayın yapan, dolayısıyla erişim alanını genişleten televizyon ikiye çıkmış bulunmaktadır.

Konya, yerel yazılı basın açısından olduğu kadar yerel televizyonculuğun güçlü bir görüntü sergilediği Anadolu'daki önemli şehirlerdendir. Özel televizyonların yayına başlamasının ardından Türkiye'deki ilk yerel televizyon kanalı, 15 Nisan 1991 yılında Konya'da SUNTV adıyla kurulmuştur. Bu kanal, aynı adla yayın hayatını bugün de sürdürmektedir. 1992 yılında yayına başlayan KONTV, karasal olarak İç Anadolu bölgesinde Konya, Karaman ve Aksaray üçgeninde yayın yaparak bölgesel kanal haline gelmiştir. 2004 yılında uydu yayınına başlayan KONTV, Konya'da uydudan yapan ilk televizyon kanalı durumundadır. ÜNTV, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi uygulama birimi olarak 1998 yılında yayın hayatına başlamıştır. Konya şehir merkezi ve bazı ilçelere yayını ulaşan Üniversite Televizyonu; iletişim fakültesi öğrencilerine uygulama eğitimi yapma imkanı sağlarken, şehirdeki yerel televizyon kanallarına hem yayın içerikleriyle hem de yetişmiş eleman açısından katkı sağlamaktadır. KTV televizyonu, 1995 yılında kurulmuş ve çok ortaklı şirket, daha sonra aile şirketi olan Özkaymak şirketler grubu tarafından alınmıştır. Konyat İletişim A.Ş. tarafından yönetilen kanal, 24 saat yayın yapmaktadır. Konya TV ise 1994 yılında kurulan Çağrı TV'nin frekansı ile yayın yapmaktadır. Bu isim daha sonra MRT, Kanal 42, Kanal 1, Yeni Konya TV ve 2007 yılından bu yana da Konya TV olarak yayın hayatını sürdürmektedir (Köseoğlu, 2008: 176). Konya'daki 5 yerel televizyon kanalı, 24 saat yayın yapmaktadır. Sahip olunan imkanlar açısından değerlendirildiğinde hepsinin yayın kalitesi ve yayın anlayışlarında önemli farklılıklar göze çarpmaktadır. Ancak habercilik konusunda yerel olanı yakalamaya çalışan bir anlayışa sahiptirler (Akyüz, 2010: 111-112).

1. KONTV

KONTV, 10 Haziran 1992'de ilk yayınını vermeye balamıştır. Akyokuş tepesindeki kulübeden yayın yapan ve kuruluş zamanı açısından şehrin ikinci televizyonu olan KONTV, 20 Nisan 1994 tarihinde kabul edilen

Radyo ve Televizyon Üst Kurulu yasası gereği, üst kurulun oluşmasının ardından 1995 yılında bölgesel kanal olarak tescil edilmiştir. Bölgesel kanal olarak ilk yayınlarını; Konya, Karaman, Aksaray üçgeninde yürüten KONTV, bu illere ait il merkezleri ile bazı ilçe merkezlerine analog karasal linklerle ulaşmıştır. 1998 yılında dijital alt yapısını tamamlayan kanal, 2000 yılından itibaren Türk Telekom'un hizmete sunduğu kablolu yayın sistemine girmiştir. KONTV, 3 Haziran 2004 tarihinde, Türksat uydusundan yayına başlamış ve böylece yurt dışına da ulaşmıştır. İnternet üzerinden de yayın yapan KONTV, 2008 yılından itibaren Konya, Ankara, Kayseri, Kırşehir, Nevşehir, Niğde, Aksaray, Karaman ve Kırıkkale illerinde UHF 26 bandından analog yayınını da sürdürmektedir (Köseoğlu, 2008: 176). Anadolu Medya Grup adlı şirket bünyesinde faaliyet göstermektedir. Grup içinde, KONTV yanında, biri günlük, diğeri haftalık iki gazete, bir radyo ve bir de reklam ajansı bulunmaktadır. Televizyonun, 2010 yılı itibariyle sahibi ve yönetim kurulu başkanı, Ahmet Özer'dir. Genel Müdürlüğünü Şükrü Hıdıroğlu, Genel Yayın Yönetmenliğini ise Nurettin Bay yürütmektedir.

KONTV, yayın politikası ve yayın çizgisinde, istikrarını korumuş bir kanaldır. KONTV Haber Müdürü Ahmet Akbıyık'a göre; gelişimde süreklilik göstermiş, Türkiye'nin dalgalı siyaset düzleminde, doğruların adresi olarak "millet menfaati" odaklı yayın yaparak, bu çizgisinde haklılığını halktan kabul gören anlayışla perçinlemiştir. Nitekim KONTV, Radyo ve Televizyon Gazetecileri Derneği tarafından, 2007 Medya Oscarları ödül töreninde, "Yılın Yerel Televizyonu" seçilerek büyük bir başarıya imza atmıştır. Aynı dönem içerisinde kazanılan bir diğer ödül, "Türkçeyi Doğru ve Güzel Kullanma" ödülü olmuştur. "KONTV, bu noktada gösterdiği titizliğin semeresini, Cumhurbaşkanı Abdullah Gül'ün elinden bu ödülü alarak görmüştür." Akbıyık'a göre, dönemin en büyük ödülünü KONTV'ye halk vermiştir. KONTV, bugün AGB ölçümlerine göre; Türkiye'nin en büyük 15 kanalından biridir."

İki yıl içerisinde tamamlanması planlanan ANMEG Medya Merkezi, grubun en büyük yatırımlarından biridir. Akbıyık, yeni atılımların bu projenin tamamlanmasıyla birlikte hayata geçeceğini belirtmektedir. Buna göre, KONTV ailesinin televizyon yayıncılığı alanında önemli düşünceleri vardır. Ancak RTÜK radyo ve televizyon frekans planlaması henüz tamamlanmadığından bu düşünceler projelendirilememektedir. Akbıyık, hedeflerini şöyle anlatmaktadır: "KONTV, Türkiye'nin uyduda yayın yapan en güçlü bölgesel televizyonudur ve amaçlar çerçevesinde frekans planlamasının ardından farklı dillerde yayın yapan bir uluslararası kanal oluşturulmaya çalışılacaktır. Anadolu'nun haberlerini, Anadolu'nun kültürünü, Anadolu'nun dünyaya bakış biçimlerini dilleri farklı olan insanların da öğrenmesini isteyen KONTV, ANMEG Medya Merkezi'nin tamamlanmasıyla birlikte, mevcut naklen yayın araçlarına yenilerini ekleyerek, ulusal bir naklen yayın ağı kurmayı hedeflemektedir".

KONTV yayına başladığı ilk yıllarda teknik alt yapısını, composite (birleşik video bilgisi) sistemiyle çalışan VHS, HI-8 ve BETACAM video kaynakları üzerine kurmuştur. Daha sonraki yıllarda teknolojinin gelişmesiyle birlikte, DVCAM video formatına geçmiştir. Kurgu birimleri, ilk yıllarda kullanılan analog VTR'li sistemden, zamanla bilgisayarlı montaj sistemine geçmiş ve bilgisayar teknolojisinin yayıncılık sektöründe etkinleşmesiyle KONTV, playout yayın otomasyon sistemiyle yayınlarına daha kaliteli ve daha hızlı olarak devam etmektedir. KONTV'nin, merkezde 3 adet canlı yayın stüdyosu yanında, 2 adet prodüksiyon stüdyosu bulunmaktadır. Ayrıca İstanbul, Ankara ve Kayseri'de stüdyoları mevcuttur. KONTV operasyon servisi, gerek kurumsal yayınlarda, gerekse yerel ve ulusal televizyonlar, haber ajansları, işletmeler, festivaller, telekonferans vb. Yerlerde, iki naklen yayın aracıyla hizmet vermektedir. 4 kameralı canlı yayın araçları, 8 video in/out, 2 player, 2 recorder ünitelidir. Tam donanımlı bu araçlar 400 watt uplink sistemine sahiptir.

KONTV haber merkezinde; 1 haber müdürü, 1 yurt haber müdürü, 1 istihbarat sorumlusu, 2 editör, 6 muhabir-kameraman, 2 montajcı, 4 spiker olmak üzere toplam 17

personel görev yapmaktadır. KONTV'de kameramanlar, aynı zamanda muhabirlik yapmakta, muhabirler ayrı istihdam edilmemektedir (Akyüz, 2010: 112).

2. ÜNTV

(Selçuk Üniversitesi Televizyonu)

Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi bünyesinde televizyona yönelik ilk çalışmalar, 1994 yılında bazı teknik cihazların alınmasıyla başlamıştır. Ancak televizyonla ilgili alt yapının hazırlanması 1997 yılındaki ihaleyle gerçekleştirilmiştir. Aynı yıl Radyo Televizyon ve Sinema Bölümü'ne öğrenci alınmış, bir yandan televizyon alt yapısı hazırlanırken, diğer yandan yayında ve yapımda görevlendirilecek öğrenciler yetiştirilmiştir. Teknik alt yapının kurulmasının ardından, 1998 yılı Nisan ayı sonundan (27 Nisan 1998) itibaren, test yayınına geçilmiştir. Bu süre içinde teknik cihazların ayarları yapılmış, vericilerin sağlıklı çalışması için gerekli değişikliklere gidilmiştir. Aynı zamanda, televizyonda görev alan öğrencilerin eğitimi de devam ettirilmiştir. Üniversite televizyonu (ÜNTV), 29 Haziran 1998 tarihinde, dönemin Cumhurbaşkanı Süleyman Demirel'in de katıldığı bir törenle, resmen açılmıştır. 1998'de 16 saat olarak başlayan yayın akışı, 1 Nisan 2006'dan itibaren kesintisiz 24 Saate çıkartılmıştır. Üniversite Televizyonu'nun yayın süresinin, önemli bir kısmını haber ve haber programları ile kültür sanat programları oluşturmaktadır. 24 saat yayın yapan Üniversite Televizyonu, saat 13:00'den itibaren, saat başı haber bülteni yayınlamakta 19:30'da Ana Haber Bülteni 23:30'da gece haberleriyle yayınını sürdürmektedir. Gündüz kuşağı, sabah ve öğleden sonra canlı yayınlanan kuşak programlarından, çizgi film ve belgesellerden oluşmaktadır. Ana Haber sonrasında ise, iç yapımlar ağırlıktadır. Haber programlarının yanında, müzik eğlence türü yapımlar, kültür sanat programları, tartışma, açık oturum ve güncel programlar akşam kuşağında yayınlanmaktadır. Gece, sabah yayınlanan programların tekrarı yanı sıra müzik programları ve belgesel yapımlar yer almaktadır.

Üniversite Televizyonu'nun yayın, haber ve programcılıktaki temel amacı, öğrencilere yönelik eğitimdir. Bu amaçla yayın, yapım ve haber merkezinde öğrencilere, hem teorik hem de uygulamalı televizyonculuk eğitimi; televizyonculukla ilgili teorik temeller, her türlü popüler endişeden uzak bir şekilde verilmektedir. Yalnız, uygulama esnasında öğrenci eğitiminden kaynaklanan bazı hataların olabileceği de baştan kabul edilmiştir (Çakır, 2005 145: 146).

Selçuk Üniversitesi Televizyonu yayın ilkelerini, ulusal ve uluslararası alanda oluşmuş yasa, kural, teamül ve meslek kodlarından yola çıkarak belirlemiştir. Üniversite Televizyonu, televizyon yayıncılığı konusunda belirlenmiş yasal zorunluluklara uyduğu gibi, zorunluluk gerektirmeyen ancak mesleğin saygınlığı ve televizyonculuğun güvenilirliliği için gönüllü olarak çalışmalarını sürdürmektedir. Ayrıca doğrudan televizyon yayıncılığıyla ilgili olmamasına rağmen, gazetecilik mesleğiyle ilgili olan ve meslek kuruluşlarınca belirlenen kural, hak ve sorumluluklar bildirgeleri, ÜNTV tarafından da benimsenmiştir. ÜNTV kamu yayıncılığı gereği, haberlerinde, valilik ve bağlı kuruluşların kamuoyuna duyurulmasını istediği konulara ağırlık vermekte, halkın eğitimi, sağlığı ve kamuoyunun genel konularda bilinçlendirilmesine yönelik eğitici programları ağırlıklı olarak yayınlamaktadır. Bu yayın anlayışı çerçevesinde, deprem yardım kampanyaları, Çocuk Esirgeme Kurumu gibi kurumların destek ve bağış kampanyaları gibi, birçok organizasyon ÜNTV tarafından desteklenmiş ve başarıya ulaşmıştır.

Üniversite Televizyonu, dijital sistem kullanmaktadır. 1 Kw gücünde bir vericiyle 100 kilometrekarelik bir alana, UHF 51 bandından yayın yapmaktadır. ÜNTV'nin yayınları, Konya Merkez ve bazı ilçelerinin yanı sıra Aksaray ve Karaman'ın bir bölümünden de izlenmektedir. (www.universitetelevizyonu.com) Televizyonun sahibi, 2010 yılı itibariyle Selçuk Üniversitesi Rektörü Prof. Dr. Süleyman Okudan, Yönetim Kurulu Başkanı İletişim Fakültesi Dekanı Prof. Dr. Halûk Hâdi Sümer, Genel Yayın Koordinatörü ise İletişim Fakültesi Öğretim

Elemanı Uzman Süleyman Sırrı Yılmaz'dır. ÜNTV haber merkezinde; 1 haber koordinatörü, 1 haber müdürü, 1 istihbarat sorumlusu, 2 editör, 5 muhabir, 5 Kameraman, 3 montajcı, 4 spiker olmak üzere toplam 22 personel görev yapmaktadır. ÜNTV'de iletişim fakültesi öğrencileri staj yapmakta, 22 personelin 15'i öğrencilerden oluşmaktadır (Akyüz, 2010: 112). Genelde, İletişim Fakültesi'nin Radyo Televizyon Bölümü öğrencileri, teknik ve yayın ekibinde, Gazetecilik Bölümü öğrencileri, ağırlıklı olarak haber merkezinde çalışmaktadır. Televizyonda çalışan öğrenciler zamanla değişmekte, yeni öğrencilerin uygulama yapmasına imkân verilmektedir.

3. SUNTV

Kanal, 1990 yılında izleyicilerle buluşmuş ve Türkiye'de ilk yerel televizyon yayıncılığını başlatmıştır. UHF 23 bandından karasal yayının yanı sıra halen Konya, Karaman, Aksaray ve çevresinde kablolu yayın ağı ile izleyicilerine ulaşmaktadır. Televizyonun sahibi, iş Adamı Esat Duysak, Genel Müdürü, Yasin Duysak'tır.

SUNTV, yayın amacı olarak yerelliği öne çıkarmayı varlık sebebi saymaktadır. Genel Müdürü Duysak, medyanın toplum gelişim ve yönlendirilmesinde büyük bir öneme sahip olduğu gerçeğinden yola çıkarak, her geçen gün alanda faaliyet gösteren kanallar ve mesleğe katılan bireylerle zenginleşen sektörde görev yapmayı öngörmektedir. SUNTV'nin genel yayın politikası, hakim olması şart olan genel yayıncılık ilkeleri ile örtüşmektedir. Bu millî ve manevi değerlere saygılı, farklı görüşleri ekrana taşımayı görev edinen bir yayıncılık anlayışıdır. Yayıncılığı; eğiten, eğlendiren ve tarafsızlığı ilke edinen bir genel prensiple yapmak üzere kurulmuştur. Bu nedenle de hiçbir kurum, kuruluş ya da siyasi bir görüşün borazanlığını yapmamayı prensip edinmektedir. Ancak tarafsızlığın da bir taraf olduğu görüşünden yola çıkarak SUNTV, haksızlıklara karşı toplum yanında bir taraf olmayı seçmektedir. Yerel kanalların, ulusal kanallar karşısında bir tercih sebebi olması için, yerel kimliğine de sahip çıkması gerekir. SUNTV bu gerçekten yola çıkarak, Konya'nın sorun ve beklentilerini, örf ve adetlerini, kültürel mirasını saygı ve özenle ekrana taşımayı amaçlamaktadır.

Yerel televizyonların genelinde olduğu gibi, personel yapısı, çok zengin gözükmemektedir. Asgari personelle yayınını sürdürmeye çalışan SUNTV haber merkezinde, 1 haber müdürü, 1 istihbarat sorumlusu, 3 muhabir-kameraman, 2 montajcı ve 2 spiker olmak üzere toplam 9 personel görev yapmaktadır. SUNTV'de kameramanlar, aynı zamanda muhabirlik yapmakta, muhabirler ayrı istihdam edilmemektedir.

4. KTV

Kısa adı K-TV olan KONYAT İLETİŞİM A.Ş., yayın hayatına 1995 yılında 20 ortaklı olarak Konya'da başlamıştır. KTV, Konya'da merkeze yakın çevreye 1,5 KW'lık verici, 100 kilometrelik yayın ağıyla DVCPRO yayın formatıyla karasal vericiler kullanarak yayın yapmaktadır. Yayın saat 08.00'de başlayıp 01.00'de tamamlanarak seri ilanlara geçilmektedir. Kanalın genel müdürlüğünü Metin Temiz yürütmektedir. (Köseoğlu,2008: 177).

KTV'nin kurum yöneticileri, yayın anlayışlarını şu şekilde aktarmaktadırlar: "K-TV Kurulduğu günden bugüne, doğru, dürüst, tarafsız ve ilkeli yayıncılık anlayışıyla yayınlarına devam etmiş, hiçbir siyasi güdümün çatısı altına girmemiş, Atatürk İlke ve İnkılâpları çerçevesinde, vatanın bölünmezliği, bayrağın kutsallığını her zaman önde tutmaya çalışmıştır." Ayrıca K-TV, herkesime hitap eden yayınlar yapmayı, dünya üzerinde en kutsal varlık olan insana değer vererek farklılığını ortaya koymayı tasarlamaktadır. Onun için, 'önce insan diyerek' insani değerlere sahip çıkmayı öngörmektedir. Çünkü ülkenin yükselebilmesi, milletinin kültürüne sahip çıkmasından geçmektedir. K-TV, Konya'yı Türkiye ve dünyada daha iyi yerlere taşıyabilmek için, kültüre sahip çıkmayı ve yapacağı yayınlarla Konya ekonomisine katkıda bulunmayı hedeflemektedir. Kamu görevi yapan ve bu sorumluluğun bilinci içerisinde yayınlarını sürdürmek istelen televizyon, yerel

televizyon olarak; Konya, ilçe ve köylerinde yaşananları ekranlara taşıyarak kamuoyunu bilgilendirmeyi de amaç edinmektedir. Bunun için öncelikle Kablolu TV'de yer almak, daha sonra da uydu yayınına geçmeyi tasarlamaktadır. Zira K-TV, aynı anda dört ayrı yerden canlı yayın yapabilecek kapasitededir. Yerel televizyonlar içinde haber ağırlıklı bir kanal olarak, kendisine yer açmayı hedeflemektedir (www.ktv.com.tr).

KTV'nin personel yapısı, asgari çalışanla yayınını sürdürecek tarzdadır. Haber merkezinde 1 haber müdürü, istihbarat sorumlusu, 1 editör, 4 muhabir-kameraman, 1 montajcı ve 2 spiker olmak üzere 9 personel görev yapmaktadır. KTV'de kameramanlar aynı zamanda muhabirlik yapmakta, muhabirler ayrı istihdam edilmemektedir (Akyüz, 2010: 112).

5. KONYA TV

Konya'da yayın hayatına 1994 yılında başlayan Çağrı TV, sürekli sahip değiştirerek MRT, Kanal 42, Kanal 1, Yeni Konya TV ve 22 Şubat 2007 tarihinden bu yana da Konya TV olarak yayın hayatını sürdürmektedir. Zira, Konevi Radyo Televizyon Anonim Sirketi olarak 2007 yılının Ocak ayında yeniden yapılanan Konya TV, onbes gün süreyle test yayını yapmış, 15.01.2007 tarihinden itibaren 24 saat süreyle yayına başlamıştır. Halen 24 saat süreyle yayına devam etmektedir. Konya Tv'nin kuruluş ve yayın amacını Küçükbayrak (2010) şu şekilde açıklamaktadır: 'Televizyonumuz ilkeli, tarafsız, geleneksel Türk örf ve adetlerine saygılı, manevi degerlerine özen gösteren yayıncılık..'

Konya TV'nin yönetim kurulu başkanlığını Mustafa Arslan, yayın kurulu başkanlığını ise Behçet Büyükgökmen yapmaktadır. Konevi Radyo Televizyonculuk A.Ş. bünyesinde faaliyet gösteren kanal 1 KW gücünde vericiyle karasal olarak UHF 21 bandından Konya ili sınırlarına yayın ulaştırmaktadır (Köseoğlu, 2008: 177).

Televizyonun Kurucu Yönetim Kurulu Başkanı, Merkez İlçe (Karatay) eski Belediye Başkanlarından Mehmet Şen'dir. 14 Mart 2008'de yönetim kurulu başkanlığına, Merhaba Gazetesi İmtiyaz Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Arslan seçilmiştir. Aynı ay içerisinde Ahmet Turan genel yayın yönetmenliği görevini üstlenmiştir. Haber, Reklam, Program ve Yayın dairesinde toplam 35 kişi çalışmaktadır (www.konyatv.com.tr). KONYA TV haber merkezinde 1 haber müdürü, 1 istihbarat sorumlusu, 6 muhabir-kameraman, 2 Montajcı ve 3 spiker olmak üzere 13 personel görev yapmaktadır. Kameramanların aynı zamanda muhabirlik yaptığı KONYA TV'de 20 (yirmi) adet sürekli ve 10 (on) adet de geçici/yarı zamanlı personel bulunmaktadır. Çalışan personelin egitim durumları farklıdır. İki ikokul mezunu, iki ortaokul mezunu, on altı lise mezunu ve on üniversite mezunu çalışmaktadır. Kurumda yüksek lisans ve doktora seviyesinde personel bulunmamaktadır. Üniversite tahsilli personelden, iletisim fakültesi mezunu dört kişi vardır. Televizyonda çalısan personelin görev dağılım detayı şöyledir: Yapımcı 8, 2 yönetmen, yapım/yönetim yardımcısı 1, kameraman 3, 1 ışıkçı, 1 sesci, 1 grafiker, 3 kayıt/kurgucu, 2 resim seçici, 1 teknik personel, 2 sunucu,1 dekorcu ve diğer/idari 4 kişi.

Konya Tv, iki adet stüdyosunda, yedi adet kamerayla yayın hayatını sürdürmektedir. Canlı yayın imkânı bulunan kanalın, bir günlük yayın süresinin ortalama 6-8 saat arasını canlı yayınlar oluşturmaktadır. Haber ve program dairelerinde Sony Dsr 250 marka kameralar kullanılmaktadır. Program stüdyoda hazırlandıgı zaman dijital ortama kayıt yapılmaktadır. Stüdyo dışında yapılan çekimlerde görüntüler, dv kasetlere kayıt edilmektedir. Daha sonra kasetlere çekilen görüntüler capture yapılarak dijital ortama avi formatında kayıt edilmektedir. Kayıt edilen görüntülerin, ilgili birimlerde kurgusu yapılarak yayın diskine mpeg2 formatında kayıt edilmektedir. Yayın saati gelen programlar, yayın bilgisayarlarından alınarak yayına verilmektedir. Yayınlarını karasal vericiler yardımıyla izleyiciye ulastıran Konya Tv Konya il merkezi ve il merkezine yakın olan ilçelerde izlenebilmektedir. Konya Tv, 2011 itibariyle uydu yayınına geçmiş bulunmaktadır. Televizyon programlarının yayın akış planları, aylık olarak hazırlanmakta olup ve yapılan yayınların arşiv imkânı bulunmaktadır. Konya Tv'de bir günde yayınlanan programların ortalama dagılımları şu şekildedir: Müzik programları 60-120 dakika, haber programları 30-60 dakika, spor programları 15-30 dakika, çocuk programları 60-90 dakika, müzik-eğlence programları 60-180 dakika, kültürel programlar 60-180 dakika ve diger programlar 780 dakika (Tınas, 2010: 93-94).

SONUÇ

Konya, yerel televizyon yayını itibariyle öncü bir ildir. Türkiye'nin ilk yerel televizyonuna sahip vilayettir. SUNTV ile başlayan yerel televizyon öncülüğü, KONTV ile uyduya taşınmış, bölgesel iddiasıyla başlayan bu atak, dünyanın her yerinden seyredilmesini sağlamıştır. Bir başka uydu yayınına başlayan telvizyon kanalı ile yayın alanını genişleten Konya yerel televizyonları, uzaklarda bulunan yerel haber takipçilerini tatmin edecek kapasitededir. Personel miktarı, çalışanların kendi alanlarında eğitim almış kimseler olmaları yönüyle gelişmeye açıktır. Kurucu sermaye ve desteği ile başlayan yayınların, güçlü bir alt yapı ve mali kaynağa ihtiyacı bulunmaktadır. Yaygın televizyonlar içinde, yayıncılık tekelini kıracak unsur olan yerel televizyonların gelişmesi ve güçlendirilmesi konusunda Konya; bir laboratuar işlevi görecek muhtevaya sahiptir. Başlangıçta, bir milyonu aşan bir şehir merkezini hedef kitle alan yerel televizyonlar, hitap ettikleri kitleleri, büyütmüşler, önemli yayıncılık tecrübeleri edinmişlerdir.

KAYNAKÇA

AKYÜZ Selim Selman, (2010), *Yerel Televizyon Haberciliğinde İçerik: Konya Örneği*, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya.

AZİZ Aysel, (1999), *Türkiye'de Televizyon Yayıncılığının 30 Yılı*, TRT Genel Sekreterlik Basım ve Yayın Müdürlüğü, Ankara.

ÇAKIR Vedat, *Yerel Kamusal Televizyon Yayıncılığı Selçuk Üniversitesi Televizyonu Örneği*, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

KÖSEOĞLU Ahmet, (2008), *Konya'da Medyanın (TV) Tarihi ve Gelişim Seyri*, Konya.

TINAS Kudret, (2010), *Yerel Televizyon Yayıncılığında Yerellik: Konya TV Örneği*, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Konya.

YARARLANILAN LİNKLER

1- www.ktv.com.tr,Erişim: 03 Aralık 2010.

2- www.kontv.com.tr,Erişim: 04 Aralık 2010.

3- www.universitetelevizyonu.com, Erişim: 10 Aralık 2010.

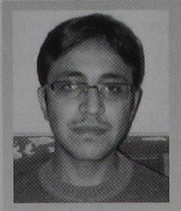
KAYNAK ŞAHISLAR

Yasin DUYSAK, Sun Tv Genel Müdürü, görüşme: 01 Aralık 2010.

Ali TOYDEMİR, KTV Haber Müdürü, görüşme: 14 Aralık 2010.

1990'DAN BUGÜNE KONYA'DA YAYIN YAPAN YEREL RADYOLAR

Ömer KOCABAŞ *

Ömer Kocabaş, 1988 yılında Konya'da doğdu. İlköğretimini Feritpaşa İlköğretim Okulu, ortaöğrenimini ise Karatay Lisesinde tamamladı. 2006 yılında girdiği Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden 2010 yılında mezun oldu. 2006-2009 yılları arasında Konya Anadolu Manşet gazetesinde köşe yazarlığı ve muhabirlik yaptı. Halen S. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Bölümünde yüksek lisans eğitimine devam etmektedir.

ÖZET

Konya'da yerel radyo yayıncılığı 1991 yılında başlamıştır. Türkiye'de gerek TRT tekelinin hâkim olduğu dönem, gerekse de ulusal özel radyolarla ilgili çeşitli çalışmalar yapılsa da Konya yerel radyoculuğu ile ilgili bugüne kadar kapsamlı bir çalışmanın yapılmadığı görülmüştür. Bu makalede, Konya'da halen yayına devam eden yerel radyolara ulaşılıp, onlarla ilgili temel bilgiler bir araya getirilerek, Konya yerel radyo tarihçesi oluşturulmak istenmiştir. Bu amaçla, Konya'da yayına devam eden 17 radyoya ulaşılıp, bu radyoların yetkilileri ile görüşmeler yapılmıştır. Radyolar, yayın yaptıkları müzik türlerine göre, 4 başlık altında kategorize edilmiştir. Birinci kısımda dini ağırlıklı yayın yapan radyolar, ikincide yerli ve yabancı popüler müzik yayını yapan radyolar, üçüncü bölümde arabesk müzik ağırlık yapan radyolar ve son bölümde de Türk Sanat ve Türk Halk Müziği ağırlıklı yayın yapan radyolar ele alınmıştır.

Anahtar Kelimeler: Konya, yerel radyo, musiki radyoları.

RADIOS BROADCASTING IN KONYA FROM 1990 TO TODAY

ABSTRACT

Local radio broadcasting in Konya was commenced in 1991. Even if was executed very kind of studies in Turkey for both term inwhich TRT monopoly's was dominant and studies that relate private special radios, there havent seen any maded comprehensive studies till today. İn this study we reached local radios which they still broadcasts and gets together basic information of

* (omerkocabas42@hotmail.com)

them to histographed local radio of Konya. For this aim we reached 17 radio which presently continue to broadcast and interwieved with these radio's authorities. Radios were categorised under 4 titles instead of their music types. Each four parts comprises like that ; first part religionist radios,second part native and foreigner popular music radios,thirt part arabesque music and last part Türkish Folk and Art music radios.

Keywords: Konya, Local Radio, music radios.

GİRİŞ

Konya'da yerel radyoların yayınlarına başladıkları döneme baktığımızda, Türkiye'de özel radyoların yayınlarının başlaması ile paralel bir süreç izlendiğini görmekteyiz. Türkiye'de özel radyo yayıncılığı 1990 yılının ortalarında başlarken, Konya'da da ilk radyo yayıncılığı 1991 yılında Muzaffer Görür ve Ali Tapan tarafından kurulan Konya FM ile başlamıştır. İlk başta Halkın Sesi ismiyle yayın yapan radyo, kısa süre sonra Konya FM ismiyle yayın hayatına devam eder.

Özellikle 1992 yılından itibaren yerel radyoların sayıları hızla artmıştır. Küçük vericiler sayesinde mahalli radyolar oluşmuş, bir süre sonra neredeyse radyonun her frekansına bir radyo düşecek hale gelinmiştir. Özel radyoların yayını konusunda düzenlemenin, radyoların yayınlarına başlamalarının ardından yapılması, özel radyo yayıncılığının başladığı ilk yıllarda yayınlara göz yumulması, bir anda onlarca radyonun yayına başlamasının önemli sebeplerinden biridir. 1993 yılında, Telsiz Genel Müdürlüğü'nün, Türkiye'de yayını bulunan tüm radyo ve televizyon kuruluşlarının kapatılması kararı ardından, radyo sayılarında belli oranda bir azalma yaşansa da, özel radyoların Türkiye genelinde başlattıkları "radyomu istiyorum" kampanyasına dönemin siyasi parti liderlerinin de açıkça destek vermesiyle bir süre sonra özel radyo yayıncılığı yeniden başladı. Radyo Televizyon Üst Kurulu (RTÜK)'nun kurulması ardından, özel radyoların sahiplik yapılarına ve yayınlarına belli bir düzenleme getirildi. RTÜK'ün 1995 yılında aldığı kararla, özel radyoların şirketleşmesi zorunlu hale getirildi. 1991-1995 yılları arasında kurulan radyolardan, sadece RTÜK'ün belirlediği standartlara sahip olanların yayınlarına devam etmelerine izin verildi. Radyo yayıncılığının kalitesini düşüren, frekans kirliliğinin de önüne geçilmesi için 1995 yılından sonra, yeni radyolara frekans tahsis edilmemesi kararı alındı. Günümüzde, yeni bir radyo kanalı kurmak, ancak bir başka radyoyu devralarak, onun frekansı üzerinden yayın yaparak mümkün olabilmektedir. Günümüz Konya'sında, bazıları kuruldukları dönemdeki isimleri değiştirilmiş radyolar olmak üzere, 17 yerel radyo yayın yapmaktadır.

Konya'da yayın yapan yerel radyoları ele alacağımız bu çalışmaya başlamadan önce, bu konuda yapılan çalışmaları incelediğimizde, çok az yayın yapıldığı görülmüştür. Bunlardan birisi, S. Ü. İletişim Fakültesi Öğretim Üyesi Metin Kasım'ın, "Türkiye'de Özel/Tecimsel Radyo Yayımcılığının Gelişim Süreci ve Konya'daki Tecimsel Radyolar Üzerine Bir İnceleme" isimli makalesidir. Konya'da yayın yapan yerel radyolar üzerine yapılan az sayıdaki çalışmalardan birisi olan makale, 2009 yılında yayımlanmıştır. Konya'da yayın yapan yerel radyoların 12'si ile görüşüldüğü belirtilen makale, çalışmamızı şekillendirme noktasında bize yardımcı olmuştur (Kasım, 2009). Çalışmanın sadece Konya'da yayın yapan radyoları kapsaması, yerel radyolarla ilgili daha fazla ayrıntıya yer verilmesi açısından önemli bir avantaj sağladı.

Çalışmamızda ilk olarak radyonun ortaya çıkış süreci, kullanım alanları, ülkemizde radyonun gelişim sürecinden kısaca bahsedeceğiz. Ülkemizde televizyon yayıcılığının başlamasından önce, radyonun önemine dikkat çekilmesi açısından1927 yılında Konya Ticaret Odası'nın Konya'ya ilk radyo alıcısını kurma çabasını anlatan Caner Arabacı'nın, "Bir Radyo Alıcısının Serencamı" isimli makalesi özetle ele alınacaktır. Ardından,1960'lı yıllarda Konya'da yayımlanan *Çağrı* dergisinin sahibi Feyzi Halıcı'nın 1962

yılında Konya'da il radyosu kurulması için dönemin yetkililerine çağrıda bulunduğu "Konya İl Radyosu" isimli yazısına yer verilecektir. Konya'daki radyo ile ilgili gelişmelere kısa yer verdikten sonra, günümüzde merkezde yayın hayatına devam eden 17 radyo hakkında bilgilere yer verilecektir. Konya yerel radyo yayıncılığı üzerinde değerlendirmelerin olacağı kısımda ise, yerel radyoların temel sorunlarına, gelişen teknolojinin radyolarda nasıl kullanıldığına değinilecektir.

Radyo yayınlarının, belli bir kuralla düzenlenmediği 1991-1994 yılları arasında, Konya'da çok sayıda radyo yayın yapmıştır. Günümüzde o dönemde yayın yapmış radyolarla ilgili kesin bilgiler bulunmamaktadır. Bu nedenle sahiplerine ulaşılamamış fakat isimleri tespit edilmiş, şuanda faaliyette bulunmayan çeşitli radyoların adlarına sonuç kısmında yer verilmiştir. Günümüzde yayın yapan radyolar hakkında bilgiler, doğrudan radyo yetkilileri ile yapılan yüz yüze görüşmelerden ve radyoların internet sitelerinden elde edilmiştir.

RADYONUN TARİHSEL GELİŞİMİ

Radyo, yani elektromanyetik dalgalar aracılığı ile ses unsurunun bir program şeklinde insanlık yararına sunuluşu 1920'de başlamıştır. Radyo telsiz yayını bu tarihlerde başlasa da bu konudaki çalışmaların, 1860'lara uzandığı söylenebilir. Radyo ile ilgili ilk teknik buluş, telsiz ilim babası diye de adlandırılan James Clerk Maxwell tarafından 1860 yılında olmuştur. Maxwell'in buluşunun ardından bilim adamları, bu konuda yeni çalışmalar yaparak tekniğin gelişmesine katkı sağladılar. Teknik buluşların, ses aktarılmasında ilk kullanımı, İtalyan Guglielmo Marconi tarafından 1895'te yapılır. İlerleyen yıllarda, bulunan manyetik dalgalar, önce gemiden gemiye, sonra gemiden karaya haberleşme sağlanması için telsiz olarak kullanılır. Sürekli ilk radyo vericisi, 2 Kasım 1920'de ABD'de çalışmaya başlar. Pittsburg'da KDKA adlı istasyondan, seçim haberleri ile başlayan bu yayını, 500-2000 arasında değişen bir dinleyici kitlesi takip eder. Yayınlarını akşam saatlerinde yapan bu ilk radyo istasyonu, 2 yıldan fazla bir süre haber, müzik ve spor programları neşreder. 1921 yılında ABD'de yayın yapan radyo sayısı 4'e, 1922 yılının sonunda ise, 392'ye yükselir. Diğer ülkelerde de düzenli yayınlar gecikmez. 1922 yılında İngiltere, Fransa ve Sovyetler Birliği'nde, 1923 yılında Almanya'da radyo yayını başlar. Avrupa'da kısa sürede yaygınlaşan radyo yayını, 1927 yılına kadar Arjantin, Avustralya, İtalya, Japonya, Norveç, Yeni Zelanda, Hollanda, İsveç, İsviçre, Çekoslovakya, Güney Afrika gibi ülkelerde yayına başlamıştır.

Radyo yayınlarının hızla yayılışı, izleyici kitlesinin de artmasına neden olmuştur. Ayrıca alıcıların transistörlü, taşınabilir, küçük olarak yapılması, izleyici kitlesinin artmasında önemli etkenlerdendir. Radyo tekniğinin ses bandındaki gelişmeler, daha net ses alınmasını sağlayan FM bandının bulunuşu, 1950'lerde stereo yayınların, özellikle müzikte kullanılışı, radyonun gelişiminde başlıca adımlar olarak alınmaktadır (Aziz, 1981: 10-11).

TÜRKİYE'DE RADYONUN KURULUŞU VE GELİŞİM SÜRECİ

Türkiye'de ilk radyo yayıncılığı, 1926 yılında dönemin İçişleri Bakanı ile Telsiz Telefon Türk Anonim Şirketi (TTTAŞ) adındaki özel bir işletme ile imzalanan yayın izin sözleşmesinin ardından başlatılmıştır. TTTAŞ'nin on yıllık sözleşmesi, 1936 yılında dolunca, radyo yayıncılığı 1934 yılında kurulan Matbuat Umum Müdürlüğü'nün yetki ve sorumluluğuna bırakılmıştır. Bu tarihten itibaren radyo yayıncılığı, bazı yasal düzenleme ve değişiklikler yapılarak, doğrudan siyasi iktidarların yetki ve sorumluluk alanı içinde sürdürülmüştür. Türkiye'de radyo ve televizyon yayıncılığı, fiili olarak 1990 yılına kadar devlet tekelinde sürdürülmüş, bu yıla kadar özel kuruluşların, alana giriş çabası sonuçsuz kalmıştır. Bu noktada esas radyo yayıncılığı açısından bakıldığında, TRT tekelini delen iki kuruluş olarak polis ve meteoroloji radyolarından söz etmek gerekir. Polis Radyosu, 1948 yılında bakanlar kurulu tarafından alınan

bir karara dayandırılarak, 1952 yılında yayına başlamıştır. Meteoroloji Radyosu da 1962 yılında yayına başlamıştır. Bu radyolar, yayına başladıkları ilk yıllarda, görev alanları ile ilgili yayın yapsalar da yine de yasal dayanakları yoktu.

Türkiye'de ilk özel radyo yayıncılığı, İtalya örneğinde olduğu gibi, bir oldubitti biçiminde gelişmiştir. Ancak yasal olmayan girişimin asıl destekçileri, siyasiler olmuştur. 1990 yılından itibaren yurt dışından yayın yapan televizyonlar ardından, yine yasal olmayan yerel radyolar yayına başlamışlardır. Kısa zamanda, yasal dayanaktan yoksun ancak kamu ve özel olmak üzere ikili bir yayıncılık sistemi fiili olarak gerçekleşmiştir. 1993 yılının Nisan ayında Telsiz Genel Müdürlüğü'nün, Türkiye'de vericisi bulunan tüm radyo ve televizyon kuruluşlarının kapatılması kararına karşı, özel radyolarca açılan "Radyomu İstiyorum" kampanyasının da etkisiyle geri adım atılmıştır. Geri adım atılmasında, siyasi parti liderlerinin bu kampanyayı doğrudan desteklemeleri de etkili olmuştur. Dönemin Radyo Televizyon Yüksek Kurulu Başkanı (RTYK) Büyükerşen, korsan yayıncılığı engellemek için yasal yollara defalarca başvurduklarını, ancak yasal boşluklar nedeniyle bu yayınların engellenemediğini açıklamıştı. Türkiye'nin, 1992 yılında imzalamış olduğu Avrupa Sınır Ötesi Televizyon Sözleşmesi, yayıncılıkta devlet tekelini sona erdireceğinin ilanı olarak kabul edilen ilk yasal belgedir. Özel yayıcılık konusunda ilk yasal düzenleme ise, 1993 yılında yapıldı. Anayasanın 133. maddesinin değiştirilmesi ile Türkiye'de özel girişimin, kanun çerçevesinde radyo televizyon yayıncılığı yapmasına izin verildi (Ünlüler, 2005: 97, 120-121).

RTÜK tarafından, 1995 yılında yapılan düzenleme ile radyoların şirketleşmesi zorunlu hale getirildi. Frekans konusunda yapılan düzenleme ile, 1995 yılından itibaren kurulacak yeni radyolara, frekans tahsisi yapılmadı. Günümüzde yeni radyolar, ancak mevcut radyoları satın alma yolu ile kurulabilmektedir.

Konya'ya ilk radyo alıcısının alınması

Ankara ve İstanbul Radyoevlerinden yapılan radyo yayınlarını duymak heyecan vericidir. Ama nasıl dinlenecektir? Acilen bir radyo alıcısına ihtiyaç vardır. Konya Ticaret Odası (KTO), ilgi duyduğu bu alete ulaşmak istemektedir. Onun için oda yönetimi, radyo temini konusunda görüşür ve almaya karar verir. Bu iş için de oda üyelerinden Ahmet Hamdi Bey görevlendirilir. "Altı lambalı" radyo, İstanbul'dan alınacaktır. Aslında alım yeri düşünülmüştür. Burası, "Azarya Telgraf ve Telefon Fabrikası" bayii veya diğer acentelerden biri olacaktır. Fiyatı 450 liradır. Yalnız masraf olarak 450 lira yetmemektedir. Zira pek faydasının görüldüğü broşüründe açıklanan bir akümülatörle telsiz alcısının desteklenmesi gerekmektedir. Akümülatörün değeri 50 liradır. Böylece toplam 500 liranın, Ahmet Efendi'ye verilmesi uygun görülür. Yalnız karara radyo için alınacak 500 liranın kaynağı, yazılmadan edilemez. Çünkü yarı resmi oda bütçesi hazırlanırken, akümülatörle telsiz alımı için bir karşılık konulmamıştır. Ama çalışmaların ürünü olarak gelir, tespit edilenden fazla toplanmıştır. Heyetin göz önünde tuttuğu bir şey daha vardır: Radyo alıcısının temininde Ahmet Hamdi Efendi'yi yalnız bırakmamak. Onun için İstanbul Sanayi Odası Sanayi Şubesi Müdürlüğü'ne Ahmet Hamdi'ye yardım etmeleri için iki mektup yazılır.

Radyo alıcılarının alımının "olay" olmadığı günümüz için, 84 yıl öncesinin bu durumu cidden dikkat çekicidir. Anadolu bozkırları ortasında halkımızın; yeni teknoloji, buluşlara kavuşma konusundaki arzusunu, hem de Temmuz 1927 şartları içerisinde görmemek mümkün değildir. Bizim insanımızın yeniliği takip konusunda, devletten önde gittiğinin açık örneklerinden birisidir bu radyo alım kararı. 1927 için 500 lira azımsanacak bir para değildir. Bugünün şartlarıyla 258 bin dolar yapmaktadır. Maaşla kıyaslamak gerekirse 1927'de 500 lira 50 öğretmenin bir aylık maaşı değerindedir. Konya esnaf ve tüccarının yeniliğe duyduğu arzu, yanında ona kavuşmak için ortaya koyduğu fedakârlık söz konusudur. Burada, "altı lambalı radyoya niçin birde akümülatör alınıyor" sorusu sorulabilir. Konya'nın bilinen ilk radyosu için, akümülatör

gereklidir. Çünkü 1920-1930'lu yıllarda, kasaba ve şehirlere normal şehir cereyanı verilemektedir. Normal elektriğin bütün kasabalara verilebilmesi için bir yarım yüz yıl daha beklenilmesi gerekmektedir.

Radyo kullanmak zor iş

Peki Konya Ticaret Odası, radyoyu alabilmiş midir? Odanın 5 Ekim 1927 tarihli kararına göre radyo alınmıştır. Fakat çalıştırılamadıktan sonra radyo alınması yeterli midir? Şimdi de düzenli çalıştırılması dert olmuştur. Radyo bir türlü doğru dürüst çalıştırılamaz. Onun için Konya'daki teknik özel okullardan "Traktör Makinist Mektebi" müdürünün, radyo cihazını bir düzene sokup, kullanımını memurlara öğretmesi kararlaştırılır. Odanın, memurlarına verdiği radyo kullanma kursu, ne derece başarıyla sonuçlandırıldı, bilmiyoruz. Ama 1927'li yıllardan sonra radyonun varlıklı ailelerin evine girmeye başladığını tahmin etmek güç olmasa gerekir. Almaya güç yetiremeyenler, birinin radyosu etrafında toplanarak "acans" (ajans) haberlerini dinlemektedir.

Fakat1940'lı, hatta kasaba ve köyler hesaba katılırsa 1970'li yıllar için akümülatör, pil bataryaları önemli bir konudur. Normal şehir cereyanı olmadığından mecburen radyosunu dinlemek isteyen, akümülatörü doldurmak zorundadır (Arabacı, 1999, S. 1/133-138).

"Bir Radyo Alıcısının Serencamı" isimli makaleye, çalışmamızda özetle yer verdik. Konya'ya ilk radyo alıcısının alınmasının öyküsünü ayrıntıları ile öğrenmek isteyenler Selçuk İletişim Dergisi'nin ilk sayısından ulaşabilirler.

Konya İl Radyosu

Konya'da 1957'den itibaren yayınlanan, aylık fikir ve sanat dergisi olan *Çağrı* dergisinin sahibi Feyzi Halıcı, 1962 yılının Mayıs ayında kaleme aldığı yazısında Konya'nın büyük bir şehir olduğunu ve bu nedenle kendine ait bir il radyosunu hak ettiğini dile getirip, dönemin yöneticilerini bu konuda çalışma yapmaya şu şekilde davet etmektedir. Yerel radyoculuğa duyulan özlem açısından almakta yarar görülmüştür. "Sayın Kamuran Evlioğlu'na" hitabıyla başlayan yazı şöyledir: "Ben Konya'yım... Benim alın yazım sekiz yüz yılı bir solukta kulaçlar. Bir Selçuklu minyatürden bir Sinanlı kubbeye geçişim arasında, talik harflerle yazılmış yirmi beş bin beyitin sesi salkım salkım çınlar. Başını tarla tarla eğen rüzgar, nice yavuz tennurelerin kaderine gider bağlanır. O'naylar dilek dilek yar katına en içli arzuhaldir. İlk arı Türkçe fermanı, benim çatlamış dudaklarımdan tarihi sayfa sayfa dolaşır. Ben Konya'yım... Çizilmiş en güzel dairelerin pergelleri benim elimde, beşgenlerin, altıgenlerin koni koni yıldız yıldız cetvellerini benim parmaklarım tutmuştur. Düşüncem, duygum, duyarlılığım; sonsuz güneşin doğup da batmak bilmediği bir muhteşem ufuk boyuncadır. Ben Konya'yım. Bereketim sini sini. Benim sevgim sebil sebildir. Fazla söylemekten, mikroton olmaktan öte, sabır sabır dinlemeye, satıhtan çok derince düşünmeye amadeyim. Varlığımı kartvizitle sınırlamadım hiç. Olduysam benliğimden taşmadım hiç. Yüzüm her asırda en yüceye ve Hakka doğru oldu. Tesellimi huzurumu daima gün ışığında ve rahmette buldum. Ovalarıma satır satır en büyük destanı yazıp gelmedeyim, ta ilkel çağlardan. Aynı tarlada bir avuç toprak, bir demet başak bir cüz tasavvuf, bir katre ilim ve tevekkül içre bir canlı nüfus cüzdanı olmanın şavkını tattım durdum. Bir hane Segah Peşrevine duvarlığımı, bir gazele aşkımı, bir kubbeye gücümü, bir sebile hamiyetimi, bir *Divan-ı Kebir*e dolunca heyecanımı üniversiteye münbit çalışma şavkımı emanet ettim. Ben Konya'yım. Bir mutlu yaşantıyı milyonlarca kalbe kabili taksim kılacak kadar Hz. Mevlâna'ca dilim var benim. Elimin gergefinde buğday buğday haritalar göğerir. Alınyazısına, gönül yazısına teselli arayanlar benim kapılarımı döver. Acı su katılmamış bir duru göl, rüzgâr değmemiş bir yüce huruc'um. Mânâ görüntüme mercekler, kartpostallar ekran ve zaman yetiştiremezler. Ben Konya'yım. Üniversite şehri, sanat şehri, tasavvuf şehri, duyarlılık şehri, folklor şehri, bereket şehri, hamiyet şehri, mânâ şehri ben, sizden pulsuz bir dilekçe ile ilk olarak KONYA İL RADYOSU'nu kısa bir zaman içinde

düşünce katından hakikate çıkarmanızı (anten anten gerçekleştirmenizi) istiyorum (Halıcı, Çağrı: 1962, S. 52/1).

KONYA'DA YAYIN YAPAN YEREL RADYOLAR

Halıcı, "bir pulsuz dilekçe ile" il radyosunu 1962'de ister. Ama Konya'da radyoevlerinin açılması için bir çeyrek asırdan fazla zamanın geçmesi gerekmektedir.

Günümüzde Konya'da 17 yerel radyo yayın yapmaktadır. Radyolar, program türleri, yayın içeriklerine göre farklılıklar içermektedir. Bu nedenle ele alacağımız radyoları yayın türlerine göre sınıflandırdıktan sonra değerlendireceğiz. Yerel radyoları sınıflandırdığımızda karşımıza ağırlıklı olarak 4 tür çıkıyor. Bunlar; ilahi, ezgi yayını yapan, dini sohbetlerin ağırlıklı olduğu radyolar, Türkçe ve yabancı popüler müzik yayını yapan radyolar, arabesk müzik ağırlıklı yayın yapan radyolar ve Türk sanat, Türk halk ve türkü ağırlıklı yayın yapan radyolar. Bu türde yayın yapan radyoların bir diğer ortak özelliği, haber, aktüalite vb. programlara yer vermeleri ve gün içersinde diğer radyolara göre daha fazla canlı programlar yapmalarıdır.

1.DİNİ AĞIRLIKLI YAYIN YAPAN RADYOLAR

Dini ağırlıklı yayın yapan radyo istasyonları, ilahi ve ezgi yayınlamaktadırlar. Programlarının büyük bir kısmı, dini sohbet programlarından oluşmaktadır. Genellikle orta yaş ve üstü insanların dinlediği dini ağırlıklı yayın yapan radyolar, Konya'da ilgi görmektedir. Halen Konya'da dört tane dini ağırlıklı yayın yapan radyo istasyonu bulunmaktadır. Bu radyolar; Gözyaşı FM, İsra FM, Ribat FM ve Radyo En'dir.

1.1. Gözyaşı FM

Gözyaşı FM, Değişim Radyo ve Televizyon A.Ş'nin bünyesinde yer alan bir radyodur. 1995 yılında, doğrudan kurulan Gözyaşı FM'in kurucusu ve imtiyaz sahibi Değişim Radyo ve Televizyon A.Ş adına Haşim Akten'dir. 102.9 frekansından Konya merkezinde yayın yapan radyo, aynı zamanda internet üzerinden ve uydu aracılığı ile de yayın yapmaktadır.

"Konya'mızın radyosu" sloganı ile yayın yapan radyo, tamamen dini ağırlıklı yayın yapmaktadır. Radyo, namaz vakitlerinde yayına ara verip, Ezanı yayınladıktan sonra dinleyenlerini namaz kılmaya davet etmektedir. Gün içerisindeki yayın akışının büyük bir kısmı canlı yapılan radyoda, istek saatlerinde ilahi ve ezgi yayınlanmaktadır. Radyo, toplumun her kesimine hitap etse de ağırlıklı olarak kadınlar tarafından dinlenmektedir. İstek programlarına, genellikle 30 yaş üstü kadınların katıldığını belirten radyonun yetkilileri, radyonun günün belirli saatlerinde değil, özellikle canlı yayınların da etkisiyle gün boyu dinlendiğini belirtmişlerdir.

Radyoda sürekli olarak 3 kişi çalışmaktadır. Canlı programlara, radyo dışından alanında uzmanlaşmış kişiler programlara alınmaktadır. Radyoda yayınlanan ilahi ve ezgiler, genellikle dinleyicilerin isteklerine göre belirleniyor. Radyoda çalışan 3 kişiden biri, üniversite mezunu, diğer iki çalışan lise mezunudur. Radyo çalışanlarının sosyal güvenceleri vardır. Asgari ücretle çalışmaktadırlar. Radyo, yayınladığı müzikler için Müzik Bir'e düzenli olarak telif ödemektedir. Radyoda yayınlanan reklamların yüzde 80'i, yerel markalardan oluşurken yüzde 20'lik kısmı, ulusal markaların reklamlarında oluşmaktadır. Ulusal markaların reklamları, İstanbul'daki reklam ajanslarından paket şeklinde gönderilirken, Konya'da alınan reklamlar, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Radyonun aylık reklam geliri, 5-6 bin lira arasında değişmektedir (Cansoy, Mustafa, 1986: Genel Koordinatör).

1.1.2. Gözyaşı FM yayın akışı

Gözyaşı FM'in günlük yayını sabah 06.55'te başlamakta, gün bitiminde Ötelerin Sesi programı ile sona ermektedir. Bir fikir vermesi açısından yayın akışı aşağıya alınmıştır:

06:55 Gözyaşı Pazarlama ve Duyurular
07:00 Ötelerin Sesi
07:05 Müzik
07:30 Sabah İstekleri

07:55 Gözyaşı pazarlama ve duyurular
08:00 Ötelerin Sesi
08:05 Sabah istekleri
08:30 Hayata Merhaba
09:30 Müzik
09:55 Program Tanıtımları ve Duyurular
10.00 Ötelerin Sesi
10:05 Yıldızlarla Hasbihal
10:30 Müzik
10:55 Program Tanıtımları ve Duyurular
11:00 Mesnevi-i Şerif
11:30 Müzik
11:55 Program tanıtımları ve duyurular
12:00 Ötelerin Sesi
12:05 Hanımca
12:55 Program tanıtımları ve duyurular
Müzik
Öğle Namazı yayını
Müzik
13:30 İstek saati
13:55 Program tanıtımları ve duyurular
14:00 İstek saati
14:30 İstek saati
14:55 Program tanıtımları ve duyurular
15:00 Ötelerin sesi
15:00 Müzik
15:30 Sağlık sarayı
15:55 Program tanıtımları ve duyurular
16:00 Sağlık sarayı
16:05 Müzik
16:55 Program tanıtımları ve duyurular
Müzik
İkindi namazı yayını
Müzik
17:30 Umreye gidiyoruz
17:55 Program tanıtımları ve duyurular
18:00 Ötelerin sesi
18:05 Umreye gidiyoruz
18:30 Müzik
18:55 Program tanıtımları ve duyurular
19:00 Ötelerin sesi
19:05 Müzik
19:30 Can Ahmed'le akşam akşam
19:55 Program tanıtımları ve duyurular
20:00 Ötelerin sesi
20:05 Can Ahmed'le akşam akşam
20:30 Müzik
Program tanıtımları ve duyurular
Akşam Namazı yayını
Müzik
20:55 Program tanıtımları ve duyurular
21:00 Ötelerin sesi
21:00 Akşam istekleri
21:30 Akşam istekleri
21:55 Program tanıtımları ve duyurular
22:00 Ötelerin sesi
22:00 Akşam istekleri
Yatsı Namazı paketi
Müzik
22:55 Program tanıtımları ve duyurular
23:00 Mesnevi-i Şerif
23:25 Program tanıtımları ve duyurular
23:30 Müzik
23:55 Program tanıtımları ve duyurular
00:00 Ötelerin sesi (www.gozyasifm.com).

1.2. İsra Fm

İsra FM, Sezgi Radyo Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyodur. Kurucusu ve şuanki sahibi, Sezgi Radyo Televizyon A.Ş adına Rıza Haybatöz'dür. 1993 yılında kurulan İsra FM, Konya merkezde 100.6 frekansında yayın yapıyor. "Halkın Hakka yürüyüşü" sloganıyla yayın yapan İsra FM, aynı zamanda internet üzerinden de yayın yapmaktadır.

Dini ağırlıklı müzik ve programlarla yayın yapan İsra FM'i, diğer radyolardan ayıran en önemli özelliği, kuruluşundan itibaren hiç reklam almamasıdır. Ticari bir kaygı gütmediklerini ifade eden radyonun program sorumlusu Onur Araç, radyonun masraflarının Sezgi Radyo Televizyon A.Ş'nin yönetim kurulu üyeleri tarafından karşılandığını belirtmiştir. İsra FM'in tek amacının, insanları doğruya ve güzelliğe davet etmek olduğunu dile getiren Araç, reklam almamalarının özellikle dinleyicilerini memnun ettiğini söylemektedir. İsra FM, Konya'da reklam yayınlamadan, yayın yapan tek özel radyo olma özelliğini taşıyor. İsra FM'in yanı sıra Radyo Üniversite'de reklam yayınlamamaktadır. Fakat o, İletişim Fakültesi'nin bir uygumla birimidir. Öncelikli amaç, öğrencilerin uygulama zemininde kendilerini geliştirmeleridir.

İsra FM yayınlarının büyük bir kısmı, bant ve paket yayınlardan oluşmaktadır. Sohbet programlarına, genellikle İlahiyatçılar katılmaktadır. Bu programlar, banda

kaydedildikten sonra, gerekli düzenlemelerin yapılması ardından yayınlanmaktadır. İsra FM'de, sohbet programlarının yanı sıra, hadis, hatim, radyo tiyatrosu gibi programlar da bulunmaktadır. Müzik programlarında, ilahi ve ezgilere yer verilmektedir. İsra FM'i, toplumun her kesiminden insanların dinlediğini ifade eden radyo yetkilileri, belli bir yaş aralığı belirtmenin doğru olmadığını, dini hassasiyeti yüksek olan insanların, genellikle İsra FM'i dinlediklerini söylemektedirler.

İsra FM'de sürekli olarak iki kişi çalışmaktadır. Çalışanların ikisi de lise mezunudur. Asgari ücret alan çalışanların, sosyal güvenceleri vardır. Yayınladıkları müzikler için Müzik Bir'e telif ödeyen radyo, aynı zamanda Radyo Televizyon Yayıncıları Meslek Birliği (RATEM) ve Konya Tüm Radyo ve Televizyon Yayıncıları Derneği (KONYAD) üyesidir (Araç, Onur, 1982: Program Sorumlusu).

1.2.1.İsra FM yayın akışı

İsra FM'in günlük yayını sabah 08 ile ertesi sabaha yakın 04 arası Tefsir Sohbeti arasında yirmi saat devam etmektedir. Günlük yayın akışı aşağıdaki gibidir:

08:00-09:00 Tefsir sohbeti
09:00-10:00 Günaydın gün
10:00-10:30 Ezgiler
10:30-11:30 Ali Küçük (tefsir)
11:30-12:00 Radyo dershanesi
12:00-13:00 Mealli hatim
13:00-13:30 Ezgiler
13:30-14:30 Sohbetler (Nurettin Yıldız)
14:30-15:00 Ezgiler
15:00-16:00 Rıfkı Güven [makaleler kuşağı]
16:00-17:00 Bant tiyatrosu
17:00-18:00 Ali Akar (Kuran şahsiyetleri)
18:00-18:05 Yerel bülten
18:05-19:00 Ezgiler
19:00-20:00 Hadis sohbeti (Saffet Bakırcı)
20:00-20:30 Ezgiler
20:30-21:00 Radyo dershanesi
21:00-22:00 Martin Lings (siyer)
22:00-23:00 Mehmet Bakırcı(Ahlâk Hadisleri)
23:00-00:00 Mealli hatim
00:00-01:00 Mahmut Toptaş (Tefsir sohbetleri)
01:00-02:00 Ezgiler
02:00-03:00 Ali Akar (Peygamberlerimiz)
03:00-04:00 Tefsir sohbeti
(www.radyonetfm.net).

1.3. Ribat FM

Ribat FM, Ribat Radyo Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan Konya'nın 2 bölgesel radyosundan biridir. Kurucusu ve Ribat Radyo Televizyon A.Ş adına İmtiyazlı Sahibi Avukat Faruk Kart. Ribat FM, "Hayatı kuşatan radyo" sloganıyla, Konya'da 94.8 frekansından yayın yapıyor. Aynı zamanda İç Anadolu Bölge Radyosu olma özelliğini taşıyan Ribat FM, 10 ilde yayın yapıyor. Bu iller; Konya, Ankara, Karaman, Aksaray, Niğde, Kayseri, Sivas, Eskişehir, Nevşehir ve Kırıkkale'dir. Ribat FM, aynı zamanda internet üzerinden de yayın yapmaktadır.

Haber, müzik, eğitim ve kültürel ağırlıklı programlar yapan Ribat FM'in, müzik tercihleri ilahi ve ezgiler. Eğitim ve kültürel programları dini ağırlıklı olan Ribat FM, haber bültenlerinde Konya, Türkiye ve dünya gündeminden haberlere yer vermektedir. Gün içerisinde, canlı programları çoğunluk olan radyonun, özellikle istek saati programları ilgi görmektedir. Bölge radyosu olmanın avantajıyla, Konya'nın en çok dinlenen radyosu olduğunu ifade eden Ribat Radyo Televizyon AŞ. Yönetim Kurulu Üyesi Mehmet Yakar, Ribat FM'in dinleyicilerinin büyük bir kısmının kadınlardan oluştuğunu söylemektedir.

Ribat FM'de programcılarla birlikte 10 kişi çalışmaktadır. Çalışanların, üçü üniversite mezunudur. Üniversite eğitimi görenler arasında, iletişim fakültesi mezunu bulunmamaktadır. Asgari ücretle alan çalışanların sosyal güvenceleri vardır. Ribat FM'in yayınladığı reklamlarının büyük bir kısmı, yerel markaların reklamlarından oluşmaktadır. Radyonun aylık reklam geliri, ortalama 4 bin lira civarındadır. Yerel reklamlar, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanırken, ulusal markaların reklamları İstanbul'daki reklam ajansları tarafından paket

olarak gönderilmektedir. Ribat FM, yayınladığı müzikler için MÜYAP ve Müzik Bir'e telif ödemektedir. Ribat FM, RATEM ve KONYAD meslek birliklerine üyedir. (Yakar, Mehmet, 1969: Ribat Radyo Televizyon A.Ş Yönet im Kurulu Üyesi).

1.3.1. Ribat FM yayın akışı

Ribat FM, sabah 5.30 da Hatim'le başladığı günlük yayınını, 22.00'de Nurlar Âlemi programı ile bitirmektedir. Günlük yayın akışı aşağıdaki gibidir:

05:30 Hatim
07:30 İlahi
09:00 Üsve-i Hasene
10:00 Kadının Dünyası
11:00 Sentez
12:00 Semadan Damlalar
13:00 İstek Saati
16:30 Kur'an-ı Kerim
16:30 Ahmedi Nazar
17:30 5'te 5 Yarışma
18:00 Haber Saati
18:30 Rasul ve Dostları
19:30 Tahir Büyükkörükçü - Vaaz
20:00 İlahi
21:00 Semadan Damlalar
22:00 Nurlar Âlemi

1.4. Radyo En

Radyo En, 2002 yılında kurulmuştur. Başlangıçta, Ahu Radyo Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyodur. Radyo En, Ribat FM'le resmi olarak ortak olmasa da kardeş yayın kuruluşlarıdır. Ribat FM ile Radyo En, aynı binada yayın yapmaktadır. RTÜK'ün 1995 yılında aldığı karar ardından, yeni radyo kurmak mümkün olmadığından 2002 yılında Ahu Radyo Televizyon A.Ş satın alınarak bu şirket bünyesinde yayın yapan Ahu Radyo'nun ismi değiştirilmiş, Radyo En olarak yayın hayatına devam edilmiştir. Radyo En'in sahibi Ahu Radyo Televizyon A.Ş adına Mehmet Kılınç'tır. Radyo En, "En iyiye, en güzele" sloganıyla 104.6 frekansından yayın yapmaktadır. Radyo En aynı zamanda internet üzerinden de yayın yapmaktadır.

Dini sohbet programları, ilahi, ezgi yayınları ve istek programları, ağırlıklı yayın yapan Radyo En'in yayınları, istek programlarının dışında genellikle bant ve paket yayınlardan oluşmaktadır. Radyonun dinleyici kitlesinin büyük bir kısmı kadınlardan oluşmaktadır.

Ribat FM'le olan ortaklık ve paket yayınların ağırlıkta olmasının da etsiyle, Radyo En'de iki kişi çalışmaktadır. Çalışanların ikisi de lise mezunudur. Asgari ücret alan çalışanların, sosyal güvenceleri bulunmaktadır. Radyo En, yayınladığı müzikler için Müzik Bir'e telif ödemektedir. Radyonun aylık reklam geliri 2 bin lira civarındadır. Radyoda yayınlanan reklamların büyük bir kısmı, yerel markalardan oluşmaktadır. Radyo En'in RATEM ve KONYAD meslek birliklerine üyeliği vardır(Yakar,Mehmet, 1969: Radyo En Program Koordinatörü).

1.4.1. Radyo En yayın akışı

Radyo En'in günlük yayını, sabah 5.30'da Hatim'le başlamakta, 23.00'te Seyri Âlem programı ile sona ermektedir. Günlük yayın akışı, 2010 itibariyle şöyledir:

05:30 Hatim
07:00 5 Raşid Halife
08:00 Rahmet Damlaları
09:00 Prof. Dr. A. Akpınar ile Sohbet
10:00 Müzik
11.00 Saadet Damlaları
11:30 Müzik
12:00 İstek Çalar
14:00 Hadis Yarışması
16:00 Medya Günlüğü
17:00 Ezgi
18:00 Müzik
20:00 Aşk Pervane
20:30 Müzik
21:00 Zikirsiz Müzik
22:00 Seher Yeli
23:00 Seyri Âlem.

2. POPÜLER MÜZİK YAYINI YAPAN RADYOLAR

Popüler müzik yayını yapan radyolar, genellikle Türkçe popüler ve slow müzik yayını yapmaktadır. Konya'da popüler müzik yayını yapan Radyo Üniversite, Türkçe popüler

müziğin yanı sıra, yabancı popüler müziklere de yer vermektedir. Popüler müzik yayını yapan radyoların, ağırlıklı dinleyici kitlesi gençlerden oluşmaktadır. Konya'da halen popüler müzik yayını yapan 4 radyo istasyonu bulunmaktadır. Bu radyolar; Esas Radyo, Net Radyo, Panel FM ve Radyo Üniversite'dir.

2.1. Esas Radyo

Esas Radyo, 1994 yılında kurulmuş, Baykan Radyo ve Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyo istasyonudur. İmtiyaz Sahibi, Baykan Radyo ve Televizyon adına, Emel Başünal'dır. Esas Radyo, "Sadece Türkçe" sloganıyla 105.0 frekansından yayın yapmaktadır. Esas Radyonun ayrıca internet üzerinden de yayını vardır.

Esas Radyo, popüler müzik ağırlıklı, DJ'siz programlarla, 24 saat kesintisiz müzik yayını yapmaktadır. Yabancı müzik yayınının yapılmadığı radyoda, sadece Türkçe pop müzik ve slow müzik yayını yapılmaktadır.

Esas Radyo'da sürekli olarak bir kişi çalışmaktadır. Asgari ücret alan çalışanın, sosyal güvencesi de bulunmaktadır. Esas Radyo'nun aylık ortalama reklam geliri 2 bin lira civarındadır. Reklamların büyük bir kısmı yerel markalarının reklamlarından oluşmakta, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Esas Radyo, yayınladığı müzikler için MESAM, MÜYAP, MÜYO BİR, MÜZİK BİR adlı kuruluşlara telif ödemektedir. Esas Radyo, aynı zamanda RATEM ve KONYAD meslek birliklerine de üyedir (Başünal, Emel,1976: Baykan Radyo ve Televizyon A.Ş Yönetim Kurulu Başkanı), ().

Esas Radyo, kesintisiz müzik yayını yaptığı için, ayrıca yayın akışını vermeye gerek bulunmamaktadır.

2.2. Net Radyo

Net Radyo, 1993 yılında kurulmuş, Net İletişim A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyodur. Kurucusu ve İmtiyaz sahibi Net İletişim A.Ş adına Mustafa Öztürkişler'dir. Net Radyo, "Dik duruş net tavır" sloganıyla, Konya merkezde 105.5 frekanstan yayın yapmaktadır. Radyonun aynı zamanda, internet üzerinden de yayını mevcuttur.

Popüler müzik ağırlıklı yayın yapan Net Radyo, haberler saatlerinin yanı sıra, zaman zaman halk müziği yayını da yapmaktadır. İnsanların dini hassasiyetlerine saygılı olduklarını ifade eden Net Radyo yetkilileri, Ezan saatlerine riayet edip, o saatlerde müzik yayınına ara vermektedir. Net Radyo yayınlarının büyük bir kısmı, paket yayınlarından oluşuyorken, gün içerisinde belli bir süre canlı istek programları da yapılmaktadır. Popüler müzik yayınının da etkisiyle, radyonun dinleyici kitlesi, ağırlıklı olarak gençlerden oluşmaktadır.

Net Radyo'da, sürekli olarak 5 kişi görev yapmaktadır. Asgari ücret alan çalışanların, sosyal güvenceleri vardır. Radyoda görev yapan iki kişi, üniversite mezunu iken, ikisi lise ve bir kişi de ilkokul mezunudur. Genellikle akşam saatlerinde yayınlanan canlı müzik programlarında görev yapan programcılara, her hangi bir ücret ödenmemektedir. Müzik programcıları, radyo yayıncılığına gönül vermiş, işlerini hobi olarak değerlendiren kişilerdir. Net Radyo'nun aylık reklam geliri 5 bin lira civarındadır. Yayınlanan reklamların büyük bir kısmı, ulusal markalardan oluşmaktadır. Reklamlar, İstanbul'daki reklam ajansları tarafından paket halinde gönderilmektedir. Net Radyo, yayınladığı müzikler için MESAM, MÜYAP, MÜYO BİR müzik birliklerine telif ödemektedir. Radyo Televizyon Yayıncıları Meslek Birliği (RATEM)'e üye olan Net Radyo, aynı zamanda RATEM'in Konya temsilcisidir (Süllü, Rahim,1968: Radyo Net Teknik Danışmanı, Reklam Sorumlusu).

2.2.1. Net Radyo yayın akışı

Günlük yayınını, 8.00'de başlatan Net Radyo, 22.00'deki İnce Ayar programı ile bitirmektedir. Yayın akışı 2010'da şöyle şekillendirilmiştir:

08.00 Net Mix

10.00 Net Top 20 Türkçe Pop

13.00 Erkan'la oyun

14.00 Hayatın Rengi

16.00 Türkçe Pop

20.00 Erkan'la oyun

22.00 İnce Ayar (www.radyonetfm.net).

2.3. Panel FM

Panel FM, 1994 yılında kurulmuş, Panel Radyo Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyodur. Kurucusu ve İmtiyaz Sahibi Panel Radyo Televizyon adına Mehmet Üstündağ'dır. Panel FM, "Zirvede Bir Profesyonel" sloganıyla Konya merkezde 103.5 frekansında yayın yapmaktadır. Radyonun internet üzerinden de yayını vardır.

Panel FM, popüler müzik ağırlıklı yayın yapmaktadır. Panel FM'i, diğer Konya radyolarından ayıran en temel özelliği, sadece paket yayın yapmasıdır. Canlı yayınlar ya da çeşitli DJ'lerin hazırladığı programlara yer verilmemekte, 24 saat paket popüler müzik yayını yapılmaktadır. Popüler müzikte, genellikle Türkçe Pop ve Türkçe Slow parçalar tercih edilmesinin yanı sıra sayıları az da olsa yabancı popüler müzik şarkıları da yayınlanmaktadır. Panel FM Genel Müdürü Münevver Yıldırım, dinleyicilerin büyük bir kısmının sadece müzik dinletmek istediklerini, canlı programlarda, programcıların müzik yerine sohbete ağırlık verdiklerinden, dinleyicilerin farklı radyolara yöneldiklerini belirtmektedir. Bu yüzden kesintisiz müzik yayını yaptıklarını ifade eden Yıldırım, yayınlanan müziklere, dinleyici istek ve beklentilerine göre karar verdiklerini vurgulamıştır. Radyonun, dinleyici kitlesinin büyük bir kısmı, gençlerden oluşmaktadır.

Panel FM'de sürekli olarak 4 kişi görev yapmaktadır. Asgari ücret alan çalışanların sosyal güvenceleri vardır. Çalışanların, ikisi lise mezunu, ikisi de ilkokul mezunudur. Panel FM'in aylık reklam geliri, ortalama 5 bin lira civarındadır. Radyoda yayınlanan reklamlar, ulusal markalar ağırlıklıdır. Reklamların yüzde 60'ı ulusal, yüzde 40'ı yerel markaların reklamlarından oluşmaktadır. Ulusal markaların reklamları, İstanbul merkezli reklam ajansları tarafından paket olarak gönderilirken, yerel reklamlar radyonun reklam ajansı tarafından hazırlanmaktadır. Panel FM, yayınladığı müzikler için MÜYAP ve MÜYO BİR müzik birliklerine telif ödemektedir. Panel FM; RATEM ve KONYAD meslek birliklerine üyedir.

Panel FM, paket müzik yayını yaptığı için sürekli değişen bir yayın akışı mevcut değildir. 24 saat kesintisiz müzik yayını yapıldığı için ayrıca yayın akışının verilmesine ihtiyaç duyulmamıştır (Yıldırım, Münevver, 1976: Panel Radyo Televizyon A.Ş Genel Müdürü).

2.4. Radyo Üniversite

*Radyo Üniversite,*1994 yılında kurulmuş, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi bünyesinde faaliyet gösteren, temel amacı eğitim olan bir radyodur. "Radyo üniversite heyecanlandırır" sloganıyla, Konya merkezde 91.5 frekansından yayın yapmaktadır. Radyonun aynı zamanda internet üzerinden de yayını vardır.

Radyo Üniversite, popüler müzik yayını yapmaktadır. Konya'da popüler müzik yayını yapan diğer radyolardan en temel farkı, paket yayınlar yerine canlı yayınlara ağırlık vermesidir. Radyoda, sabah 08.00'den 23.00'e kadar DJ'ler tarafından canlı programlar yapılmaktadır. 23.00'dan itibaren paket müzik yayını yapılmaktadır. Radyo Üniversiteyi, diğer radyolardan ayıran bir diğer özellik, popüler müzik yayınında yerli ve yabancı şarkılar arasında bir dengenin oluşturulmasıdır. Üst üste en fazla 4 yerli şarkı çalınmakta, ardından en az 2 yabancı şarkıya yer verilmektedir. Radyo Üniversite, ayrıca saat başı haber bülteni yayınlamaktadır. Güçlü vericileri sayesinde, Konya merkezinde ses kalitesi anlamında önde gelen radyolar arasında yer almaktadır. Radyonun dinleyicileri, ağırlıklı olarak gençlerden oluşsa da toplumun her kesiminden insanlar tarafından dinlenmektedir.

Radyo Üniversite, Selçuk Üniversite İletişim Fakültesi bünyesinde yayın yaptığı için radyoda, üniversite öğrencileri görev yapmaktadır. Temel amacı, öğrencilerin fakültede aldıkları

eğitimleri, pratiğe dönüştürmelerine imkân sağlamak olan Radyo Üniversite'de, ağırlıklı olarak iletişim fakültesi öğrencileri staj görmektedir. Bunun yanında, Harita Mühendisliği, Çocuk Gelişimi gibi üniversitenin farklı bölümlerinde öğrenim gören öğrenciler de radyonun çalışanları arasındadır. Radyo Üniversite'de okullarından arta kalan zamanda sürekli çalışan 8 kişi bulunmaktadır. Mevcut 8 kişinin yanı sıra özellikle hafta sonları staj ve eğitim amaçlı çok sayıda iletişim fakültesi öğrencisi de radyoya gelmekteydi. Radyo Üniversite'nin temel amacı, eğitim vermek olduğu için kâr amacı gütmemektedir. Bu nedenle Radyo Üniversite'de, kurulduğu tarihten itibaren reklam yayını yapılmamaktadır. Radyo Üniversite'nin MÜYAP ve RATEM meslek kuruluşlarına üyeliği bulunmaktadır (Ulutaş, Selçuk,1980: Radyo Üniversite Yayın Yönetmeni).

2.4.1. Radyo Üniversite yayın akışı

Radyo Üniversite, gün boyu DJ'lerin hazırladığı programlarda kesintisiz müzik yayını yapmaktadır. Programcı adını öne çıkartan yayın akışı şöyledir:

08.00	Kübra Koşay
10.00	Fedai Karakeçili
12.00	Selçuk Ulutaş
14.00	Yasemen Göksügür
16.00	Elvan Yiğit
18.00	Şehrin Azizleri
20.00	Mehmet Çarlık
22.00	FREE ZONE
00.00	Gece Başlıyor

3. ARABESK MÜZİK YAYINI YAPAN RADYOLAR

Bu gruba alınan radyoların ortak özelliği, arabesk ve fantezi müzik ağırlıklı yayınlar yapmalarıdır. Canlı yayınlarda şiir programları da yayınlanmaktadırlar. Konya'da ilgi gören arabesk ağırlıklı yayın yapan radyoların dinleyicilerinin büyük bir kısmı, sanayi de çalışan insanlardan oluşmaktadır. Halen Konya'da, 4 arabesk müzik yayını yapan radyo istasyonu bulunmaktadır. Bu radyo istasyonları; Derya FM, Radyo Express, Rota FM ve Tiryaki FM'dir.

3.1. Derya FM

Derya FM, 1992 yılında kurulmuş, Mest Radyo Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyodur. Kurucusu ve İmtiyaz Sahibi, Mest Radyo Televizyon A.Ş adına Mustafa Akkiprik'dir. Derya FM, "Konya'nın Deryası" sloganıyla, Konya merkezde 94.2 frekansından yayın yapmaktadır. Ayrıca radyonun, internet üzerinden de yayını vardır.

Derya FM, arabesk müzik yayını yapan bir radyo istasyonu olarak, gün içerisinde arabesk ve arabeskin bir türü olan fantezi müziği paket yayın halinde sunmaktadır. Akşamları ise, DJ'ler tarafında çeşitli istek ve şiir programları yapılmaktadır. Gün içerisinde yayınlanan arabesk müzikte, yeni şarkılar ve arabesk müziğin klasikleşmiş parçalarını belli bir dengede veren Derya FM, şarkıları dinleyicilerin istekleri doğrultusunda yayınlamaktadır. Derya FM'in dinleyici kitlesi, toplumun her kesiminden oluşsa da özellikle gün içerisinde, ağırlıklı olarak Konya'nın sanayi kesiminde dinlenmektedir. Sanayi çalışanları, mesai saatlerinde sohbet programlarına odaklanamadıkları için, gün boyu kesintisiz müzik yayını yapılmaktadır.

Derya FM'de sürekli olarak 3 kişi çalışmaktadır. Sosyal güvencesi olan çalışanlar, asgari ücret almaktadır. Derya FM çalışanlarının ikisi, ilkokul mezunu, birisi lise mezunudur. Radyonun ana gelir kaynağı reklamlardır. Derya FM'in aylık ortalama reklam geliri, 6 bin lira civarındadır. Radyonun reklamları, ağırlıklı olarak ulusal markalardan oluşmaktadır. Reklam verenlerin yüzde 90'ı, ulusal markalar iken yüzde 10'luk kesim, yerel markalardan oluşmaktadır. Ulusal marka reklamları, İstanbul'da faaliyet gösteren reklam ajansları tarafından paket şeklinde gönderilmekte, yerel markaların reklamı ise, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Derya FM, yayınladığı müzikler için MESAM ve MÜYAP

müzik birliklerine telif ödemekte; aynı zamanda RATEM ve KONYAD meslek birliklerine üyeliği bulunmaktadır.

Derya FM'in, gün içerisinde paket müzik yayını yapması nedeniyle, ayrıca bir yayın akış programı mevcut değildir (Altan, Memduh, 1974: Derya FM Genel Müdürü).

3.2. Radyo Express

Radyo Express, 2000 yılında kurulmuş, Meram Radyo Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyo istasyonudur. İmtiyaz Sahibi Meram Radyo Televizyon A.Ş adına Rasim Özer'dir. Radyo Express, 2000 yılında Kent FM'in devralınması ile kurulmuş bir radyo istasyonudur. Radyo Express "Alemde Tek" sloganıyla, Konya merkezde 95.4 frekansında yayın yapmaktadır. Ayrıca radyonun internet üzerinden de yayını mevcuttur.

Radyo Express, arabesk ve fantezi müzik ağırlıklı yayın yapsa da, gün içerisinde biraz kısıtlı bir sürede Türk Halk Müziği yayını da yapmaktadır. Ayrıca gün içerisinde paket müzik yayınları yanı sıra, canlı DJ ve istek programları da yapılmaktadır. Radyo Express'in dinleyici kitlesi, orta yaş üstü insanlar ve özelliklede sanayi çalışanlarından oluşmaktadır. Radyo Express, yayınladığı şarkılarda dinleyicilerin beğenilerini ön planda tutmakta, dinleyicileri internet sitesinde istek şarkıda bulunabilmektedirler.

Radyo Express'te sürekli olarak 5 kişi çalışmaktadır. Asgari ücret alan çalışanları, sosyal güvenceye sahiptir. Radyo çalışanları, lise mezunudur. Radyonun aylık ortalama 5 bin lira civarında reklam geliri vardır. Reklamlar, yerel marka ağırlıklıdır. Yerel reklamlar, radyonun reklam servisi tarafından toplanmaktadır. Radyo Express, yayınladığı müzik için, MESAM ve MÜYAP müzik birliklerine telif ödemektedir. Radyo Express, Konya Tüm Radyo ve Televizyon Yayıncıları Derneği (KONYAD)'ın da kaynağı durumundadır. Zira KONYAD, Radyo Express'in imtiyazlı sahibi Rasim Özer tarafından 2007 yılında kurulmuş bir meslek kuruluşudur. KONYAD'ın amacı, Konya'da faaliyet gösteren radyo ve televizyonlar arasında iletişimi güçlendirerek, sektörün sorunlarına çözüm önerileri getirmektir. Birlik kurulalı, 3 yıl gibi kısa bir süre olmasına rağmen 10 radyo ve 8 televizyon olmak üzere birliğin 18 üyesi bulunmaktadır. KONYAD aynı zamanda Türkiye Radyo Televizyon ve Internet Yayıncıları Federasyonu (RATEF) üyesidir (Özer, Rasim,1971: Radyo Express İmtiyaz Sahibi).

3.2.1. Radyo Express yayın akışı

Radyonun günlük yayını, sabah 06'da Anadolu'nun Sesi ile başlamakta, 24'te Gece yarısı Ekspresi programı ile kapanmaktadır. Yayın akışı, altı ayrı programdan oluşmaktadır:

06:00 – 09:00 Anadolu'nun sesi

09:00 – 12:00 Ecem ile istasyon

12:00 – 15:00 Bodyguard

15:00 – 18:00 Keyfe keder (Gönül Kartal)

18:00 – 20:00 Neşe ile extra

20:00 – 24:00 Gece Yarısı Expressi (www.radyoexpress.com.tr)

3.3 Rota FM

Rota FM, 2006 yılında kurulmuş, Panel Radyo Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyodur. Kurucusu ve İmtiyaz Sahibi, Panel Radyo Televizyon adına Mehmet Üstündağ'dır. Rota FM, 2006 yılında Kral FM'in devralınmasıyla kurulmuş bir radyo istasyonudur. Panel FM ile aynı binada yayın yapmaktadır. Rota FM, "Müziğin Rotası, Rota 97" sloganıyla, Konya merkezde 97.0 frekansından yayın yapmaktadır. Rota FM'in internet üzerinden de yayını vardır.

Rota FM, arabesk ve fantezi müzik ağırlıklı yayın yapmaktadır. Radyo, 24 saat boyunca paket yayın yapmaktadır. Bu nedenle canlı yayın ve DJ programlarına yer verilmemektedir. FM'in dinleyici kitlesi, toplumun her kesiminden olmasına karşın diğer arabesk ağırlıklı yayın yapan radyolar gibi asıl dinleyici kesimi, sanayide çalışan işçilerdir. Rota FM, yayınladığı şarkıları belirlerken, dinleyicilerin radyonun internet sitesi üzerinden yaptıkları talepleri ön planda tutmaktadır.

Rota FM'de sürekli olarak 4 kişi çalışmaktadır. Asgari ücret alan çalışanların sosyal güvenceleri vardır. Rota FM'in, aylık ortalama reklam geliri, 5 bin lira civarındadır. Reklamların yüzde 60'ı ulusal markalardan oluşurken, yüzde 40'ı yerel markaların reklamlarından oluşmaktadır. Ulusal markaların reklamları, Panel FM ile birlikte İstanbul'daki reklam ajansları tarafından paket olarak gönderilirken, yerel reklamlar radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Rota FM, yayınladığı müzik için MÜYAP ve MÜYO BİR müzik birliklerine telif ödemekte, aynı zamanda RATEM ve KONYAD meslek birliklerine de üye bulunmaktadır.

Rota FM, paket müzik yayını yaptığı için, sürekli değişen bir yayın akışı mevcut değildir. 24 saat kesintisiz müzik yayını yapmaktadır (Yıldırım, Münevver, 1976: Panel Radyo Televizyon A.Ş Genel Müdürü).

3.4. Tiryaki FM

Tiryaki FM, 2000 yılında kurulmuş, Tiryaki Radyo Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyo istasyonudur. İmtiyaz Sahibi, Tiryaki Radyo Televizyon A.Ş adına Cihan Hakkı İncedayı'dır. Tiryaki FM, 2000 yılında Çizgi FM'in devralınmasıyla kurulmuştur. Tiryaki FM, "Tiryakisi Olacaksınız" sloganıyla, Konya merkezde 101.4 frekansından yayın yapmaktadır. Ayrıca Tiryaki FM'in internet üzerinden de yayını vardır.

Tiryaki FM, arabesk ve fantezi ağırlıklı yayın yapmaktadır. Gün boyu çalınan şarkıların yüzde 60'ı arabesk ve fantezi, yüzde 40'ı ise Türk Halk Müziğidir. Tiryaki FM, yayınladığı arabesk şarkılara özen göstermektedir. Prensip olarak radyo, Allah'a isyan içeren şarkılara yer vermemekte, Ezan saatlerine de özen göstererek, bu saatlerde müzik yayına ara vermektedir. Tiryaki FM'de, paket yayınların yanı sıra, akşam saatlerinde canlı programlar yapılmaktadır. Bunlar içinde, şiir istek programları ön plana çıkmaktadır. Tiryaki FM'in, toplumun her kesiminden dinleyicisi vardır. Sanayi çalışanları yanı sıra, aileler de dinlemektedir.

Tiryaki FM'de, dönüşümlü çalışan 5 kişinin yanı sıra sürekli 2 kişi görev yapmaktadır. Çalışanların, sosyal güvencesi vardır ve asgari ücret almaktadırlar. Tiryaki FM'in önemli bir özelliği, Konya'da yayın yapan radyolar arasında, bünyesinde radyo-televizyon ve sinema bölümü mezununu bulunduran iki radyodan birisi olmasıdır. Tiryaki Radyo Televizyon A.Ş Yönetim Kurulu Üyesi ve radyonun genel yayın yönetmeni Muhammet Sütçü, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon ve Sinema bölümünün ilk mezunlarındandır. Tiryaki FM'in aylık reklam geliri, 5-6 bin lira arasında değişmektedir. Reklamlarda, yerel markalar ön plana çıksa da özellikle canlı programlarının sponsorluklarını ulusal markalar üstlenmektedir. Ulusal reklamlar, İstanbul merkezli reklam şirketleri tarafından paket olarak gönderilirken, yerel reklamlar, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Tiryaki FM, yayınladığı müzikler için MÜYO BİR ve MÜYAP müzik birliklerine telif ödemekte, aynı zamanda KONYAD meslek birliği üyesi bulunmaktadır. (Sütçü, Muhammet,1975: Tiryaki FM Genel Yayın Yönetmeni).

3.4.1.Tiryaki FM yayın akışı

Radyonun gün boyu yayını, sabah 07'de başlayıp 20'deki Tiryaki Geceler ile devam etmektedir. Dört ana programdan oluşmaktadır:

07.00	Günaydın Konya Sabah Kuşağı
10.00	Tiryaki 10 Müzik Listeleri
12.00	Arabesk Rüzgârı Seçkin Eserler
20.00	Tiryaki Geceler Gece Matemi

(www.tiryakifm.net)

4.TÜRK SANAT MÜZİĞİ VE TÜRK HALK MÜZİĞİ YAYINI YAPAN RADYOLAR

Türk Sanat müziği ve Türk Halk Müziği yayını yapan radyolar, genellikle canlı programlara ağırlık verilmektedirler. Müzik yayınlarının yanı sıra gün içerisinde, haber bültenleri de yer almaktadır. Bu radyolarda, kültür-sanat ve sohbet programları da ön plana çıkmaktadır. Türk Sanat ve Halk Müziği yayını yapan radyoların, toplumun her kesiminden dinleyicisi vardır. Halen Konya'da bu türden yayın yapan 5 radyo istasyonu bulunmaktadır. Bu radyolar; Furkan FM, Genç FM, Konya FM, Radyo Gençlik ve Radyo Ülkü'dür.

4.1. Furkan FM

Furkan FM, 1993 yılında kurulan, Merhaba Basın Yayın A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyo istasyonudur. İmtiyaz Sahibi, Merhaba Basın Yayın A.Ş adına Mustafa Arslan, radyonun genel yayın yönetmeni, Hamdi Bağcı'dır. Furkan FM, "Müzik, Haber, Aktüalite" sloganıyla, Konya merkezde 88.7 frekansında yayın yapmaktadır. Radyonun internet üzerinden de yayın bulunmaktadır.

Furkan FM, Türk Sanat Müziği, Türk Halk Müziği ve özgün müzik ağırlıklı yayın yapmaktadır. Bunun yanı sıra gün boyu, 3 sefer haber programı yapılmaktadır. Furkan FM, müzik programları dışında, gün içerisinde sohbet, sağlık programları, yazılı basına yansıyan gelişmelere de yer vermektedir. İstek saati programında, dinleyicilerin isteklerine göre parçalara yer vermektedir. Radyo, toplumun her kesiminden dinleyiciye sahiptir, özellikle aileler dinlemektedir.

Furkan FM'de sürekli olarak 2 kişi çalışmaktadır. Çalışanların sosyal güvencesi var ve asgari ücret almaktadırlar. Furkan FM çalışanlarından birisi, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Radyo-Televizyon ve Sinema bölümü mezunu, diğeri lise mezunudur. Furkan FM'in aylık reklam, ortalama 4 bin lira civarındadır. Reklamların yüzde 70'i ulusal markalardan, yüzde 20'lik kısmı, yerel markalardan oluşmaktadır. Ulusal reklamlar, İstanbul merkezli reklam şirketleri tarafından paket olarak gönderilirken, yerel reklamlar, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Furkan FM, yayınladığı müzikler için MESAM, MÜYO BİR ve MÜZİK BİR müzik birliklerine telif ödemekte, aynı zamanda RATEM ve RATEF meslek birliklerine üye bulunmaktadır (Kayacı, Mehmet Ali, 1988: Furkan FM Program Sorumlusu).

4.1.1.Furkan FM yayın akışı

Radyonun günlük yayını, sabah 5.30'da Mealli Hatimle başlamakta, 00.30'da müzikle kapanmaktadır. Çeşitli programlarla zenginleştirilen yayın akışı şöyledir:

05:30:	Mealli hatim
07:00:	Gönülden hikmetli sözler
07:30:	İlahiler
08:00:	Gazete manşetleri
09:00:	Haberler
09:30:	İlahiler
10:00:	İlmihal
10:30:	Hikmetli sözler
10:45:	İlahiler
11:00:	İstek saati
13:00:	Köşe yorum
14:00:	Haber
14:05:	Sağlıklı yaşam
15:00:	Türküler
16:00:	Zemberek
18:00:	Haber
18:05:	Bil bakalım
20:00:	Ana haber
20:30:	Hadis yorum
20:45:	Kuran-ı Kerim meali
21:00:	Gündeme bakış
22:30:	İlahiler
22:45:	Hikmetli sözler
23:00:	Şiir
00:00:	Haber bülteni
00:30:	Müzik

(www.konyafurkanfm.com)

4.2 Genç FM

Genç FM, 1993 yılında kurulan Konya Genç FM Radyo Televizyon Yayın A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyodur. İmtiyaz Sahibi, Konya Genç FM Radyo Televizyon Yayın A.Ş adına Uğur Çobanoğlu'dur. Genç FM, "Geçmişten Gelen Kaliteli Müziğin Adresi" sloganıyla, Konya merkezde 104.3 frekansından yayın yapmaktadır. Radyonun internet üzerinden de yayını vardır.

Genç FM, Türk Sanat ve Türk Halk Müziği ağırlıklı yayın yapmaktadır. Başlangıçta, popüler müzik yayını yapan bir radyo olarak kurulmuştur. 2000'li yıllarla birlikte popüler müzik yayını yapan radyo istasyon sayısı artınca Genç FM yetkilileri, farklı bir kulvarda yayın yapmayı düşünüyorlar. Kısa sürede yayın formatı tamamen değiştirilerek, Türk Sanat ve

Halk Müziği ağırlıklı yayın yapılıyor. Genç FM İmtiyaz Sahibi Uğur Çobanoğlu, radyonun kısa sürede toplumun her kesimine ulaştığını, öğrencilerin, ev hanımlarının ve çalışan kesimin radyoya ilgi gösterdiğini belirtmektedir. Genç FM'in gün içerisindeki yayınları, paket olarak hazırlanan müziklerden oluşurken, akşam saatlerinde, DJ'ler tarafından müzik programları yapılmaktadır.

Genç FM'de, sürekli olarak 4 kişi çalışmaktadır. Çalışanların hepsi, lise mezunudur. Asgari ücret alan çalışanların, sosyal güvenceleri vardır. Genç FM'in aylık ortalama reklam geliri, 5-7 bin lira arasında değişmektedir. Reklam veren markaların büyük bir kısmı yerel markalardan oluşmakta, reklamlar, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Genç FM, yayınladığı müzikler için MÜYAP, MÜYO BİR ve MÜZİK BİR müzik birliklerine telif ödemekte, ayrıca RATEM meslek birliği üyesi bulunmaktadır.

Genç FM, gün boyu paket müzik yayını yaptığı için sürekli değişen bir yayın akışı bulunmamaktadır (Çobanoğlu, Uğur, 1964: Konya Genç FM Radyo Televizyon Yayın A.Ş İmtiyaz Sahibi).

4.3. Konya FM

Konya FM, 1991 yılında kurulan Konya'nın ilk yerel radyosudur. Konya FM, Anadolu Medya Grubu A.Ş (ANMEG) bünyesinde yayın yapmaktadır, İmtiyaz Sahibi, ANMEG adına Ahmet Özer'dir. Konya FM, Konya merkezde 99.5 frekansından yayın yapmaktadır. Radyo, ilk olarak Halkın Sesi radyosu adıyla kurulur. Kısa süre sonra, radyonun ismi Konya FM olarak değiştirilir. Radyonun kurucuları Ali Tapan ve Muzaffer Görür'dür. Radyo, 2004 yılında ANMEG bünyesine katılmıştır. Konya FM, aynı zamanda internet üzerinden de yayın yapmaktadır.

Konya FM, çok yönlü yayın yapan bir radyo istasyonudur. Müzik yanı sıra, saat başı haber, sohbet, istek, dini sohbet programlarıyla gün boyu canlı yayın yapan aktif bir radyodur. Yayınlanan müziklerde, ağırlıklı olarak Türk Halk Müziği ve Türk Sanat Müziği ön plana çıksa da zaman zaman Türk Pop ve Slov müziğe de yer verilerek müzik yelpazesi geniş tutulmuştur. Konya FM Genel Müdürü Mustafa Boydak, radyonun dinleyici profilini şöyle tanımlamıştır; "Konya FM'i 25 yaş ve üstü, en az lise mezunu insanlar dinliyor. Biz kaliteli müzik ve programlar yapıyoruz. Toplumun her kesimine hitap etmiyoruz ama dinleyici kitlemizden memnunuz."

Konya FM'de sürekli olarak 4 kişi çalışmaktadır. Çalışanların 3'ü üniversite öğrencisi, biri lise mezunudur. Asgari ücret alan çalışanların, sosyal güvenceleri de bulunmaktadır. Konya FM'in aylık ortalama reklam geliri 6 bin lira civarındadır. Radyoda yer alan reklamların yüzde 60'ı yerel, yüzde 40'ı ise ulusal markaların reklamlarından oluşmaktadır. Ulusal markaların reklamları, İstanbul'daki reklam ajansları tarafından paket olarak gönderilirken, yerel reklamlar, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Konya FM, yayınladığı müzikler için MESAM, MÜYAP, MÜYO BİR, MÜZİK BİR, gibi kuruluşlara telif ödemektedir. Konya FM, aynı zamanda RATEM meslek birliği üyesidir (Boydak, Mustafa,1975: Konya FM Genel Müdürü).

4.3.1. Konya FM yayın akışı

Radyonun günlük yayın akışı, sabah 07'de başlayıp 00'da Erenler Sofrası ile devam etmektedir. Zengin Programları ile yayın akışı şöyle şekillendirilmiştir:

07:00 Kürsüden Gönüllere
08:00 Karacaoğlan
10:10 Gündem On'da
11:00 Haber
11:10 Muhabbet Olsun
12:00 Haber
12:05 Muhabbet Olsun
13:00 Haber
13:10 Kur'an-ı Kerim Meali
14:00 Haber
14:05 Misafir
15:00 Haber
15:10 Misafir
16:00 Haber
16:05 5. Mevsim

17:00 Haber
17:10 5. Mevsim
18:00 Altın Nağmeler
20:00 Ana Haber (KONTV Ortak)
21:00 Senfoni
22:00 Mavi Mikrofon
00:00 Erenler Sofrası

4.4. Radyo Gençlik

Radyo Gençlik, 1993 yılında kurulan, Gençlik Yayımcılık Sanayi ve Ticaret A.Ş bünyesinde yayın yapan bölgesel bir radyodur. İmtiyaz Sahibi, Gençlik Yayıncılık Sanayi ve Ticaret A.Ş adına Said Turgut'tur. Radyo Gençlik, "İçiniz Rahat Olsun" sloganıyla, Konya merkezde 99.0 frekansından yayın yapmaktadır. Radyo Gençlik, Konya ve çevre illerde yayın yapan, Konya'nın iki bölgesel radyosundan birisidir. Ayrıca radyonun internet üzerinden de yayını vardır.

Radyo Gençlik, program çeşitliliği açısından Konya'nın zengin radyoları arasında yer alır. Gün boyu yapılan yayının, sadece yüzde 30'luk kısmını müzik yayını oluşturmaktadır. Yapılan müzik yayını da genellikle istek programı şeklindedir. Radyo Gençlikte, haber, yorum, kültür-sanat programları ön plana çıkmaktadır. Yapılan programların büyük bir kısmı, canlıdır. Yayınlanan müzik ise, Türk Sanat Müziği, Türk Halk Müziği, ilahi ve ezgilerdir. Radyo Gençlik, toplumun her kesiminden dinleyiciye hitap etmekte, dinleyicilerinin büyük bir kısmı ailelerden oluşmaktadır.

Radyo Gençlikte sürekli olarak, 9 kişi çalışmaktadır. Çalışanların, beşi üniversite, dördü lise mezunudur. Bu anlamda Radyo Gençlik, Konya'da yayın yapan radyo istasyonları arasında en fazla üniversite mezununun çalıştığı radyo durumundadır. Asgari ücret alan radyo çalışanlarının, sosyal güvenceleri vardır. Radyo Gençlik Program Müdürü Muhammet Ali Kaya, ortalama bir rakam vermenin doğru olmayacağını söyleyerek, radyonun reklam geliri konusunda bir rakam vermekten kaçınmıştır. Radyo Gençlik reklamlarının yüzde 70'i yerel, yüzde 30'u ise ulusal markalardan oluşmaktadır. Yerel markaların reklamları, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Radyo Gençlik, yayınladığı müzik için; MÜZİK BİR ve MÜYO BİR müzik birliklerine telif ödemektedir. Radyo Gençlik aynı zamanda, RATEM ve KONYAD meslek birliklerine de üyedir (Kaya, Muhammet Ali,1983: Radyo Gençlik Program Müdürü).

4.4.1.Radyo Gençlik yayın akışı

Sabah 06'da başlayan günlük yayın akışı, 01.30'da Gece Bülteni ve Günün Yorumu programı ile sona ermektedir:

Kur'an-ı Kerim hatmi	06:00 – 07:00
Seher yeli	07:00 - 07:30
Dilbeste	07:30 - 08:00
Basın turu	08:00 - 09:0
Altın öğütler	09:00 - 10:00
Gençliğin sesi	10:00 - 11:00
Haber - 11	11:00 - 11:05
Gençliğin sesi	11:05 - 12:00
Haber - 12	12:00 - 12:05
İstekçalar	12:05 - 13:00
Öğle haberleri	13:00 - 13:30
Kur'an-ı Kerim ziyafeti	13:30 - 14:00
Haber - 14	14:00 - 14:05
Dilbeste	14:05 - 14:30
Satır arası	14:30 - 15:00
Haber - 15	15:00 - 15:05
Dilbeste	15:05 - 15:30
Yüksek İslam ahlakı	15:30 - 16:00
Haber - 16	16:00 - 16:05
Hayatın gölgesinde	16:05 - 17:00
Haber - 17	17:00 - 17:05
Hayatın gölgesinde	17:05 - 17:30
Nostalji saati	17:30 - 18:00
Haber - 18	18:00 - 18:05
Konuşuyoruz	18:05 - 19:00
Ana haber bülteni	19:00 - 20:00
Çanakkale	20:00 - 20:30
Dilbeste	20:30 - 21:00
Yaman'la	21:00 - 22:00
Yaman'la	22:00 - 23:00
Gece Bülteni ve Günün Yorumu	23:00 - 23:30
Dilbeste	23:30 - 23:59
Tarihimizi süsleyen zaferler	00:00 - 00:30
Dilbeste	00:30 - 01:00
Gece Bülteni ve Günün Yorumu	01:00 - 01:30

4.5 Radyo Ülkü

Radyo Ülkü, 1992 yılında kurulmuş, Karatay Ülkü Radyo ve Televizyon A.Ş bünyesinde yayın yapan bir radyo istasyonudur. İmtiyaz Sahibi, Karatay Ülkü Radyo ve Televizyon A.Ş adına Nurettin Özerdem'dir. "Gönüllerin Radyosu" sloganını kullanan Radyo Ülkü, Konya merkezde 100.1 frekansından yayın yapmaktadır. Ayrıca Radyo Ülkü'nün internet üzerinden de yayını mevcuttur.

Radyo Ülkü de, Radyo Gençlik gibi program çeşitliliği açısından zengin bir radyodur. Gün içerisinde haber ve müzik programları ön plana çıkarken, akşam saatlerinde aktüel, kültür sanat, siyasi gündemi ön plana çıkaran programlar yayınlanmaktadır. Radyo Ülkü'nün müzik programlarında, Türk Halk Müziği, Türk Sanat Müziği ve özgün müziklere yer verilmektedir. Millî ve manevi değerleri sarsıcı parçalar çalınmamaktadır. Ayrıca Radyo Ülkü, Cuma gününe özel programlar da hazırlamakta, Ezan saatlerine özen göstererek, Ezan saatlerinde müzik yayınına ara verilmektedir. Toplumun her kesimine hitap eden Radyo Ülkü'yü, ağırlıklı olarak aileler dinlemektedir.

Radyo Ülkü'de sürekli olarak, beş kişi çalışmaktadır. Çalışanların üçü, üniversite mezunu, ikisi lise mezunudur. Asgari ücret alan çalışanların, sosyal güvenleri vardır. Radyo Ülkü'nün aylık reklam geliri, 3 bin lira civarındadır. Reklamların büyük bir kısmı, yerel markalardan oluşur. Reklamlar, radyonun reklam servisi tarafından hazırlanmaktadır. Radyo Ülkü yayınladığı müzik için, MÜZİK BİR ve MÜYO BİR müzik birliklerine telif ödemektedir. Radyo Ülkü aynı zamanda, KONYAD meslek birliğine üyedir (Özerdem, Nurettin, 1960: İmtiyaz Sahibi, Karatay Ülkü Radyo ve Televizyon A.Ş Yönetim Kurulu Başkanı).

4.5.1. Radyo Ülkü yayın akışı

Sabah 07'de başlayan günlük yayın, 22'deki Özgür'le Muhabbet programıyla devam etmektedir:

07:00 Türk Halk Müziği
09:00 Türkü Türkü Türkiyem
11:00 Haberler
12:00 Haftanın en iyileri
13:00 Haberler
13:10 Ozanlarımız
15:00 Haberler
15:10 Her Telden
17:00 Türk Sanat Müziği
19.00 Geçmişten Günümüze Türk Sanat Müziği
20:00 Haftanın En iyileri
22.00 Özgürle Muhabbet

KONYA YEREL RADYO YAYINCILIĞININ ANA SORUNLARI

Konya'da yayın yapan 17 radyo, genel özelliklerine göre 4 kısımda kategorize edilmiştir. Bu kısımda, bilgilerin toplanılması için yapılan görüşmelerde yerel radyoların temel sorunları, gelişen teknolojiden nasıl faydalandıkları ve Konya'da yerel radyoculuğun geleceğine ilişkin bir değerlendirme yapılacaktır.

Konya'ya yayın yapan radyolar hakkında bilgi toplamak için, bütün radyo yetkilileri ile yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Bu görüşmeler sırasında radyo yetkilileri, yerel radyoların sorunlarını şöyle sıralamışlardır; "Konya'da çok fazla radyo istasyonu var. RTÜK'e radyonun geliri üzerinden ödenen, yüzde 11'lik eğitime katkı payı çok fazla. Müzik birliklerine ödenen telif hakları yüksek. Gelişen teknoloji ile birlikte radyoda çalışanların sayısının azalmakta." Bu tespitler, Konya yerel radyoculuğunun temel sorunlarını oluşturmaktadır. Bu sorunları biraz detaylandırmak gerekirse;

Konya'da çok fazla radyo istasyonu bulunmaktadır. Çalışma sırasında görüştüğümüz her üç radyo yetkilisinden birisi, bu sorunu dile getirmiştir. Radyo yetkilileri, benzer türde yayın yapan radyo istasyonlarının gereğinden fazla olduğunu, bunların bir kısmının kapatılması gerektiğini düşünmektedirler. Fakat bu noktada, radyoların hangi kriterlere göre kapatılacağı noktasında bir öneride bulunmamışlardır. Konya'da radyo dinleyicisine göre radyo sayısının fazla olduğu bir gerçek. 17 yerel radyo, bir o kadar da ulusal radyo yayını dinleyiciye ulaşmaktadır. Radyo yetkililerinin bu noktada şikâyetlerinin temel sebebi, reklam pastasının çok fazla bölünmesidir.

RTÜK'e ödenen eğitime katkı payları yüksektir. Çünkü radyolar, reklam gelirlerinin yüzde 11'ini RTÜK'e eğitime katlı payı olarak ödemektedirler. Yerel radyoların reklam gelirleri göz önünde bulundurulduğu zaman bu pay, ciddi bir yük oluşturmaktadır. Radyo yetkilileri, bu oranın makul bir seviyeye indirilmesini istemektedirler.

Müzik birliklerine ödenen telif hakları da fazla bulunmaktadır. KONYAD Başkanı Rasim Özer, yerel radyo yetkililerinin büyük çoğunluğunun şikâyetçi olduğu telif konusunu şöyle özetlemiştir: Telif hakları konusunda eşitsizlik var. Talep edilen rakamlar çok yüksek. En önemlisi her önüne gelen, meslek grubu oluşturup telif istiyor. Çok karışık ve adaletsiz olan telif hakları, bir havuza toplanmalıdır. Bizden şu anda 6 meslek grubu telif talep ediyor. Bu konuda acilen bir kanuni düzenleme yapılmalıdır.

Gelişen teknoloji ile birlikte, radyo çalışanlarının sayıları azalmaktadır. Bu konudan en çok radyo çalışanları şikâyetçidir. 1990'lı yıllarda bir radyoda, ortalama 10 kişi çalışırken, günümüzde birkaç kişi ile rahatlıkla radyo yayını yapmak mümkündür. Geliştirilen bilgisayar programları ile 24 saat kesintisiz yayın yapılabilmektedir. Radyo çalışanları, geliştirilen programlar sayesinde, bir ay bile radyoya uğranmadan yayın yapılabileceğini belirtmişlerdir.

Konya'da yayın yapan radyolarla ilgili olumlu gelişmelerden birisi, bütün çalışanların sosyal güvencesinin olmasıdır. Şirketleşmenin bir sonucu olarak, ortaya çıkan sosyal güvencenin sağlanması, büyük bir kısmı asgari ücret alan çalışanlar için olumlu bir adımdır. Konya radyolarında yayın yapılması için gerekli olan vericiler başta olmak üzere, kullanılan diğer cihazlar, gelişen teknolojinin yakından takip edildiğini göstermektedir. RTÜK'ün her yıl belirli periyotlarla denetim yaptığı radyoların tamamına yakınının, RTÜK standartlarında yayın yaptığı söylenebilir.

Konya'da yayın yapan radyoların, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi ile ilişkilerinin fazla gelişmediğini görülmektedir. Zaman zaman özellikle radyo-televizyon ve sinema bölümü öğrencileri, radyolarda staj yapsalar da okulun bitmesinin ardından yerel radyolarda çalışan öğrenci sayısı çok azalmaktadır. 17 radyoda sadece iki kişi bu bölümün mezunudur. Öğrencilerin okullarının bitmesinin ardından yerel radyolara ilgi göstermemelerinin belki de en önemli sebebi, radyo çalışanlarının büyük bir kısmının asgari ücretle çalışmalarıdır.

Her şeye rağmen, özellikle Konya'da ilk radyo istasyonlarının kurulduğu dönemden beri bu sektörün içinde olanlar, yerel radyoculuğun geleceğinden umutludurlar. Internet'in gelişmesi ile birlikte, Konya'da yayın yapan bütün radyolar, aynı zamanda sanal âlemde bütün dünyaya yayın yapmaktadırlar. Internet üzerinden Türkiye'nin çeşitli yerlerinde dinlenilmekte ve özellikle Avrupalı gurbetçiler, yerel radyoları takip edebilmektedirler.

SONUÇ

Bu çalışma kapsamında, Konya merkezinde faaliyet gösteren bütün yerel radyolara ulaşılmıştır. Radyolarla ilgili temel bilgiler, radyo yetkilileriyle yapılan yüz yüze görüşmelerle elde edilmiştir. Radyoların büyük bir kısmının yayın akışlarına da yer verilmiştir. Fakat bazı radyoların paket yayın yapması, sürekli bir yayın akışlarının bulunmaması nedeniyle bazı radyoların yayın akışlarına yer verilememiştir.

Konya'da 1992-1994 yılları arasında çok sayıda radyo istasyonu faaliyet göstermiş ama RTÜK'ün 1995 yılında yaptığı düzenleme ardından, çok sayıda radyo istasyonu kapanmıştır. O dönemde yayın yapan radyolarla ilgili günümüzde kesin bilgiler bulunmamaktadır. Sahiplerine ulaşılamamış ama isimleri tespit edilmiştir. Günümüzde yayın yapmayan bazı yerel radyolar şunlardır:

1-Bizim FM, 2-Ezgi FM, 3-Enerji FM, 4-Bizim Kral FM, 5-Kent FM, 6-Kral FM, 7-Nadide FM, 8-Teleskop FM, 9-Rekor FM, 10-Firuze FM, 11-Radyo Goldstar, 12-Mega Radyo, 13-Tempo FM, 14-Meram FM, 15-Ahu FM.

Sonuç olarak, Konya yerel radyoculuğu, yaklaşık 20 yıllık bir sürecin ardından yavaş yavaş olgunluk dönemini yaşamaya başlamıştır,

denebilir. Özellikle reklam gelirlerinin de istenilen seviyelere getirilmesi halinde, yerel radyoculuğun daha da gelişeceği muhakkaktır. Öte yandan yerel radyoların, kendilerini tanıtma adına çeşitli dergiler broşürler hazırlamaları, hem daha fazla dinleyiciye ulaşma hem de yerel radyo tarihi açısından faydalı olacaktır.

KAYNAKÇA

ARABACI Caner, (1999), Bir radyo alıcısının serencamı, *Selçuk İletişim*, Konya, S.1, s. 133-138.

AZİZ Aysel, (1981), *Radyo ve Televizyona Giriş*, Ankara Üniversitesi SBF Yayınları no: 460, Ankara.

HALICI Feyzi, (1962), Konya il radyosu, *Çağrı Dergisi*, Konya, S.52, s. 1.

KASIM Metin, (2009), Türkiye'de özel/tecimsel radyo yayımcılığının gelişim süreci ve Konya'daki tecimsel radyolar üzerine bir inceleme, *Selçuk İletişim*, Konya, Ocak 2009, S. 5/4, s. 118-135.

ÜNLÜER Ayhan Oğuz, (2005), *Ekranın Öteki Yüzü*, Tablet Yayınları, Konya.

Esas Radyo, http://www.esasradyo.com/wep/misyonumuz.asp (Erişim Tarihi:15.11.2010).

Genç FM, http://www.gencfm.com/%3Fpid%3D68(Erişim Tarihi: 10.12.2010).

Göşyaşı FM, http://www.gozyasifm.com/konya/(Erişim Tarihi:25.10.2010).

İsra FM, http://www.israfm.com//yayinakisi (Erişim Tarihi:20.10.2010).

Furkan FM, http://www.konyafurkanfm.com/yayinakisi(Erişim Tarihi:12.12.2010).

Konya FM, http://www.konyafm.com/ yayinakisi (Erişim Tarihi:14.11.2010).

Net Radyo, http://www.radyonetfm.net/yayinakisi(Erişim Tarihi: 15.10.2010).

Radyo Gençlik, http://www.radyogenclik.com/default.asp?menu=yayinakisi (Erişim Tarihi:17.11.2010).

Radyo Derya, http://www.radyoderya.net/kurumsal (Erişim Tarihi:20.11.2010).

Radyo Express, http://www.radyoexpress.com.tr/?pageid=14 (Erişim Tarihi:05.11.2010).

Radyo Rota, http://www.rotafm.com(Erişim Tarihi:11.12.2010).

Panel FM, http://www.radyopanel.com (Erişim Tarihi:11.12.2010).

Ribat FM, http://www.ribatfm.com.tr/ yayinakisi Erişim Tarihi:17.10.2010).

Radyo En,http://www.radyoen.com.tr/yayinakisi.html (Erişim Tarihi:17.10.2010).

Radyo Üniversite, http://www.radyouniversite.net/default.aspx?mi=153 (Erişim Tarihi: 08.12.2010)

Radyo Ülkü, http://www.ulkufm.com/kurumsal.php (Erişim Tarihi:19.10.2010).

Tiryaki FM, http://www.tiryakifm.net/ yayinakisi (Erişim Tarihi:23.10.2010).

KAYNAK ŞAHISLAR

ALTAN Memduh, Derya FM Genel Müdürü, Görüşme Tarihi: 20.11.2010.

ARAÇ Onur, İsra FM Program Sorumlusu, Görüşme Tarihi: 20.10.2010.

BAŞÜNAL Emel, Baykan Radyo ve Televizyon A.Ş Yönetim Kurulu Üyesi, Görüşme Tarihi: 15.11.2010.

BOYDAK Mustafa, Konya FM Genel Müdürü, Görüşme Tarihi: 14.11.2010.

CANSOY Mustafa, Gözyaşı FM Yayın Sorumlusu, Görüşme Tarihi: 25.10.2010.

KAYA Muhammet Ali, Radyo Gençlik Program Müdürü, Görüşme Tarihi: 17.11.2010.

KAYACI Mehmet Ali, Furkan FM Program Sorumlusu, Görüşme Tarihi: 12.12.2010

ÖZERDEM Nurettin, Karatay Ülkü Radyo Televizyon A.Ş Yönetim Kurulu Başkanı, Görüşme Tarihi:19.10.2010

ÖZER Rasim, Meram Radyo Televizyon A.Ş (Radyo Express) Yönetim Kurulu Başkanı, Görüşme Tarihi: 23.10.2010.

SÜLLÜ Rahim, Net Radyo, Teknik Danışman, Reklam Sorumlusu, Görüşme Tarihi:15.10.2010.

SÜTÇÜ Muhammet, Tiryaki FM Genel Yayın Yönetmeni, Görüşme Tarihi: 23.10.2010.

ULUTAŞ Selçuk, Radyo Üniversite Genel Yayın Yönetmeni, Görüşme Tarihi: 08.12.2010.

YAKAR Mehmet, Ribat Radyo Televizyon A.Ş Yönetim Kurulu Üyesi, Görüşme Tarihi: 17.10.2010.

YILDIRIM Münevver, Panel Radyo Televizyon A.Ş Genel Müdürü, Görüşme Tarihi: 11.12.2010.

KONYA'DA YAYIN YAPAN İNTERNET SİTELERİ

Mustafa GENÇ

1983 yılında Konya'da doğdu. İlk, orta lise öğrenimini Konya'da tamamladı. 2008 yılında Selçuk Üniversitesi İlahiyat Fakültesi'nden mezun oldu. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Din Sosyolojisi alanında yüksek lisans eğitimine devam etmektedir. Konya'da İmam-Hatip olarak görev yapan Genç, evli ve iki çocuk babasıdır. Genç, aynı zamanda izdüşünce.com adlı kültürel haber sitesinde köşe yazarlığı ve editörlük yapmaktadır.

ÖZET

Bu makalede, Konya'da faaliyet yürüten internet siteleri ele alınmıştır. Kolay kurulmasının da etkisiyle oldukça fazla sayıda olan internet sitelerinin tamamını incelemek, makalenin sınırları bakımından imkânsız olacağından, sınırlandırma yoluna gidilmiştir. Ele alınan internet siteleri "Resmi Kurumların Siteleri", "Sivil Toplum Kuruluşlarının Siteleri" ve Haber Siteleri" adı altında üç başlık halinde incelenmiştir.

Anahtar Kelimeler: Haber, İnternet, Konya, Site, Web.

INTERNET SITES IN KONYA

ABSTRACT

The internet sites, operating in Konya, are discussed in this article. Examining all of internet sites is impossible in this article, because they are in large number due to the fact that easy creation, so they were shortened. Internet sites mentioned in this article has been examined under three titles as "Sites of Official Institutions", "Sites of Non-Governmental Organizations" and "Sites of News".

Keywords: News, Internet, Konya, İnternet Sites, Web.

GİRİŞ

İnternetin, Türkiye'de ilk olarak 12 Nisan 1993'de kullanıma açılmasından bu yana 18 yıl geçmiş ve internet artık yaşamımızda çok önemli bir hale gelmiştir. Hayatın her alanında yer alan web sayfaları, geçmişte bir başkent olması ve günümüzde de her açıdan büyük bir kent olmasının etkisiyle Konya'da çabucak yayılmıştır. İnternet üzerinden gerek resmi kurumlar, gerek sivil toplum ve medya kuruluşları, gerekse özel teşebbüsler bilgilendirme, tanıtım, habercilik faaliyetlerini yürütmektedirler. Resmi kurumlar ve sivil toplum kuruluşları, web sayfalarını daha çok bilgilendirme ve tanıtıma yönelik olarak kullanmakta; medya kuruluşları -özellikle gazeteler- ise, internet sitelerini güncel haber sunumunda kullanmaktadırlar.

Makalede üç başlık altında ele alınan internet siteleri, Konya genelindeki sitelerin tamamı değildir. Zira resmi kurumların siteleri hariç, bunların toplu bir dökümünü vermek, neredeyse imkânsızdır. Bu nedenle Konya il merkezinde bulunan resmi kurumların, sivil toplum kuruluşlarının ve medya organlarının web siteleri ele alınmıştır.

A- RESMİ KURUM SİTELERİ

Resmi kurum siteleri, daha çok kurumların faaliyetlerinin anlatıldığı, projelerinin açıklandığı, duyurularının yapıldığı ve internet üzerinden yapılması gereken resmi işlemlerin gerçekleştirildiği web siteleridir. Sayılarının çok olması sebebiyle Konya merkezinde bulunan resmi kurumların sitelerinin tamamını burada ele alınması makalenin sınırları açısından mümkün olmadığından sadece bir kısmı verilip, içlerinden sekizi incelenmiştir.

Aşağıdaki adresler, resmi kurum sitelerinden bazılarıdır. Bu kurumların alt birimlerinin siteleri de göz önünde tutulursa yüzlerce site bulunmaktadır. Millî Eğitim bu yönden en zengin müesseselerden biridir. Aynı şekilde, diğer örgütlerde de benzeri durum bulunmaktadır. Onun için buraya yalnız örneklem kabilinden, yaygın kullanılan bazı site adları alınmıştır:

www.karatay.bel.tr: Karatay Belediyesi

www.karatay.edu.tr: KTO Karatay Üniversitesi

www.karatay.gov.tr: Karatay Kaymakamlığı

www.konya.adalet.gov.tr: Konya Adliyesi

www.konya.edu.tr: Konya Üniversitesi

www.konya.meb.gov.tr: Konya İl Millî Eğitim Müdürlüğü

www.konyaozelidare.gov.tr: Konya İl Özel İdare

www.konyasm.gov.tr: Konya İl Sağlık Müdürlüğü

www.konyatarim.gov.tr: Konya İl Gıda, Tarım ve Hayvancılık Müdürlüğü

www.koski.gov.tr: Konya Büyükşehir Belediyesi Su ve Kanalizasyon İdaresi Genel Müdürlüğü

www.meram.bel.tr: Meram Belediyesi

www.meram.gov.tr: Meram Kaymakamlığı

www.mevlana.edu.tr: Mevlana Üniversitesi

www.selcuklu.bel.tr: Selçuklu Belediyesi

www.selcuklu.gov.tr: Selçuklu Kaymakamlığı

a) www.konya.gov.tr: Konya Valiliği'nin resmi web sitesidir. Sitede Konya Valisi ve diğer idari personel tanıtılmakta, kişi haklarını öğrenme, bilgi edinme gibi hizmetler sunulmaktadır. Ayrıca Valiliğin gerçekleştirdiği faaliyetler hakkında kamuoyu bilgilendirilmektedir.

b) www.konya.bel.tr: Konya Büyükşehir Belediyesi'nin resmi web sitesidir. Konya Büyükşehir Belediyesi, internet üzerinden verdiği hizmetleri, bu site üzerinden sağlamaktadır. Konya hakkında bilgilerin de olduğu sitede, Büyükşehir Belediyesi'nin faaliyetleri, haber olarak verilmektedir. Sitede interaktif hizmetler kapsamında hal fiyatları, nöbetçi eczaneler listesi, su faturası sorgulama, yol bülteni vs. gibi hizmetler verilmektedir.

c) www.konyamuftulugu.gov.tr: Konya İl Müftülüğü'nün resmi web sitesidir. Sitede müftülüğün Konya genelinde yaptığı faaliyetler, açıklamalar, din hizmetlerine dair bilgilendirmeler yapılmaktadır.

d) www.konya.pol.tr: Konya Emniyet Müdürlüğü'nün resmi web sitesidir. Sitede online işlemler kapsamında plaka, pasaport işlemleri, ihbar gibi işlemler bulunurken aynı zamanda asayişe yönelik uyarı ve tavsiyeler de bulunmaktadır.

e) www.konyadefterdarligi.gov.tr: Konya Defterdarlığı'nın resmi web sitesidir. Defterdarlığın faaliyetlerinden, duyurularından bahsedilen sitede aynı zamanda mevzuat bilgisi, mükelleflerin işlemlerinde lazım olacak dokümanların sunumu gibi hizmetler verilmektedir.

f) www.konyakultur.gov.tr: Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü'nün resmi web sitesidir. Daha çok Müdürlüğün, Konya'daki kültürel faaliyetlerine yönelik bilgilendirmelerin yapıldığı bir sitedir.

g) www.mevka.org.tr: Mevlana Kalkınma Ajansı'nın resmi sitesidir. Kırsal kalkınma, iktisadi işletmelerde rekabetçiliğin geliştirilmesine yönelik mali destek programları, hibeler gibi programlardan faydalanmak isteyenler için başvuruların yapıldığı; yine bu programlardan faydalanmak için proje hazırlanmasına yönelik eğitimlerin verildiği bu sitede, bunlarla birlikte bölge kalkınmasıyla ilgili haberler ve duyurular da yapılmaktadır.

h) www.selcuk.edu.tr: Selçuk Üniversitesi'nin resmi web sitesidir. Sitede üniversitenin tanıtımı yapılmakta ve duyuruları yayınlanmaktadır. Bunların dışında gerek akademik personel, gerekse öğrencilerin, üniversite ile ilgili online işlemleri gerçekleştirilmektedir.

B- SİVİL TOPLUM KURULUŞLARI'NIN WEB SİTELERİ

Konya, pek çok farklı alanda faaliyet gösteren geniş bir sivil toplum kuruluşları ağına sahiptir. Bu kuruluşlar, vakıf, dernek, oda, borsa, baro ve sendika gibi farklı biçimlerde örgütlenmişlerdir. Faaliyet alanları arasında eğitim, kültür, hukuk, sağlık, tarım, ticaret, sanayi vs. bulunmaktadır. Söz konusu kuruluşlar, muhatap kitlelerine internet üzerinden de ulaşabilmek için web siteleri kurmuşlardır. Bu sitelerden bazıları aşağıda verilmiştir.

a) www.kto.org.tr: Konya Ticaret Odası'nın resmi web sitesidir. Sitede, Ticaret Odası'nın Konya'daki ticari işletme sahibi olan üyelerine yönelik, bilgilendirmeleri ve duyuruları yapılmaktadır.

b) www.ktb.org.tr: Konya Ticaret Borsası'nın resmi web sitesidir. Borsanın tanıtımı, yapılan işlemler hakkında bilgilendirmeler ve satış salonunda gerçekleştirilen tüm hareketlerin takibi bu site üzerinden yapılmaktadır.

c) www.dosteli.org.tr: Başbakanlık TİKA verilerine göre, Türkiye'nin en büyük yardım kuruluşlarından, merkezi Konya'da bulunan Dost Eli Derneği'nin web sitesidir. Daha çok, derneğin gerçekleştirdiği yardım faaliyetleri hakkında bilgilerin bulunduğu sitede, aynı zamanda hayırseverler için nasıl bağışta bulunabileceklerine dair bilgiler de mevcuttur.

d) www.ikdam.org: İkdam Eğitim Derneği'nin web sitesidir. Sitede, derneğin geniş faaliyet alanlarına dair bilgilendirmeler ile seminer ve ders duyuruları yapılmakta; düzenlenen panel, konferans vs. gibi kitlesel programlar hakkında bilgiler ve fotoğraflar yer almaktadır. Sitede, bunların yanı sıra derneğin, misyonu, ilkeleri ve çalışma esaslarına da ulaşılabilmektedir.

Konya'da faaliyet gösteren, sayıları binleri bulan sivil toplum kuruluşundan bazılarının web siteleri fikir verme bakımından aşağıdaki gibi sıralanabilir:

www.cidam.org: Çıdam Eğitim Kültür ve Dayanışma Derneği

www.hedader.org: Hedader Halk Eğitim Dayanışma ve Araştırma Derneği

www.irfander.com: İrfander İrfan Eğitim Yardımlaşma ve Dostluk Derneği

www.iyckonya.org.tr: İlim Yayma Cemiyeti Konya Şubesi

www.konya.egitimbirsen.org.tr: Eğitim-Bir-Sen Konya Şubesi

www.konya-ayder.org: Ayder Anadolu İnsani Yardım Derneği

www.konyabarosu.org.tr: Konya Barosu

www.konyadiyanetsen.org.tr: Diyanet-Sen Konya Şubesi
www.kso.org.tr: Konya Sanayi Odası
www.mazlumderkonya.org: Mazlum-Der Konya Şubesi
www.muhitder.org: Muhitder Muhabbet Hareket İhsan ve Temizlik Derneği
www.musiadkonya.org.tr: Müsiad Konya Şubesi
www.ridader.org: Rida Ribat İnsani Yardım ve Dostluk Derneği
www.selsebil.org: Selsebil Eğitim ve Yardımlaşma Derneği
www.timav.org.tr: Türkiye İmam Hatipliler Vakfı
www.turav.org: Türk Anadolu Vakfı
www.tybkonya.com: Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi

C- HABER SİTELERİ

Konya merkezinde yayın yapan haber sitelerinin geneli, yerel haber sitesi olma özelliği taşır. Toplamda sayıları kabarık olan bu sitelerden bir kısmı, haber yayınlarına devam etmemektedir. Diğer bir kısmı, günlük birkaç haber ile yetinirken; bazıları da bir haber sitesinden beklenen yoğunlukta hizmet vermektedir. Yine bu sitelerden birçoğu, Konya'daki yerel gazetelerin web sayfası olarak hizmet vermektedir. Aşağıda Konya merkezli haber sitelerinden bir kaçının kısa bir tanıtımı yapılmış; diğerleri de liste halinde verilmiştir:

a) http://www.dogruses.com: "Haberin doğru sesi" sloganıyla yayın hayatına devam eden, Mehmet Ali Erildiz'in sahibi olduğu Doğru Ses'in Genel Yayın Yönetmenliğini Salih Sedat Ersöz sürdürmektedir. Site, Konya'ya yönelik haberler yayınlayarak, yerel bir çizgiyi barındırmakla beraber, Türkiye ve dünyadan da pek çok haberi okuyucusuna ulaştırmaktadır.

b) www.konhaber.com: İçerisinde Kon TV, *Yeni Konya* gazetesi, Konya Fm gibi Konya'nın yerel medya kuruluşlarını barındıran Anadolu Medya Grubu'nun haber sitelerinden biri olan Konhaber'in Genel Yayın Yönetmenliği'ni Mustafa Kara yürütmektedir. Konya başta olmak üzere, Türkiye ve dünyadan haberlerin bulunduğu sitede, siyasetten ekonomiye, kültür-sanattan eğitime birçok kategoride haberler yayınlanmaktadır.

c) www.merhabahaber.com: İçerisinde *Merhaba* gazetesi, Konya TV, *Yenigün*, Merhaba Şehir ve Konya Furkan Fm'i de barındıran Selçuklu Yayın Grubu'nun internet haber sitesidir. Sahibi ve Genel Yayın Yönetmeni Mustafa Arslan olan sitenin, Genel Müdürü Devlet Eski Bakanlarından Teoman Rıza Güneri, Yazı İşleri Müdürü ise Muhammet Gümüş'tür. Konya'dan, bölgeden, ülkeden ve dünyadan birçok kategoride haberler yayınlanmaktadır.

d) www.memleket.com.tr: Konya'nın yerel gazetelerinden olan *Memleket* gazetesinin web sitesidir. Sitede siyaset, ekonomi, medya, teknoloji, sağlık, kültür gibi pek çok alanda haberler vererek yayın hayatını sürdürmektedir. Genel Yayın Yönetmenliğini, aynı zamanda sahibi de olan Adem Alemdar yapmaktadır.

e) www.izdusunce.com: Diğer haber sitelerinden farklı bir yayın çizgisi olan İzdüşünce.com, İslami-kültürel bir haber sitesi niteliğindedir. Konya'dan, Türkiye'den ve dünyadan kültürel haberlere yer vermekte; sivil toplum örgütlerinin çalışmalarını duyurmaktadır. Özellikle kitap okurluğunu artırmaya matuf olarak, kitap tanıtımlarına bolca yer vermekte; sivil toplum ve akademik camianın önde gelen isimleriyle röportaj yapmaktadır. Bu farklı yönleri nedeniyle oldukça yeni bir site olmasına rağmen özellikle gençlerin büyük ilgisini çekmektedir. Sitenin Genel Yayın Yönetmenliği'ni Fatıma Eroğlu Genç yürütmektedir.

Yukarıda kısaca haklarında bilgi verilen haber sitelere ek olarak aşağıdakiler de zikredilebilir:

www.42haber.com
www.anadoludahaber.com
www.anmeg.com
www.belge.com.tr
www.haberk.com
www.haberkonya.com
www.haberliyorum.com
www.hakimiyet.com
www.konajans.com
www.konhaber.com
www.kononline.com

www.konya.com
www.konya.net.tr
www.konyadahaber.com
www.konyahaber.com
www.konyalife.com.tr
www.konyaninsesi.com
www.konyapostasi.com.tr
www.konyayenigun.com
www.mansetgazetesi.com
www.pozitifhaberler.com
www.ribatfm.com.tr
www.turkiyedehaber.com
www.yenikonya.com.tr
www.yenimeram.com.tr
www.yerel42.com

SONUÇ

Konya'da, her geçen gün artan bir eğilimle internet kullanımı artmakta; buna bağlı olarak da resmi olsun olmasın neredeyse her kurum ya da kuruluş bir web sitesi ile muhatap kitlesine hitap etmektedir. Yaygınlığı, kullanım kolaylığı ve ekonomik oluşu, internet sitelerinin sayısını artıran etkenlerdendir. Özellikle habercilik alanındaki internet siteleri, radyo, televizyon ve gazetelere kıyasla oldukça düşük maliyetlerle sürdürülebildiği için; medya kuruluşları tarafından daha çok tercih edilir olmuşlardır.

ÜÇÜNCÜ BÖLÜM

KONYA HAKKINDA BİLİMSEL ÇALIŞMALAR

KONYA HAKKINDAKİ YÜKSEK LİSANS VE DOKTORA TEZLERİ

Hüsamettin AKAR

1978 yılında Erzurum'un Şenkaya İlçesi'nin Penek Köyü'nde doğdu. İlkokulu Penek Köyü İlkokulu'nda, ortaokulu Gebze Ortaokulu'nda tamamladı. 1996 yılında Erzurum Mehmet Akif Ersoy Lisesi'nden mezun oldu. 1997 yılında girdiği Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Halkla İlişkiler ve Tanıtım Bölümü'nden 2001'de mezun oldu. Aynı yıl başladığı yüksek lisans eğitimini, ***Yeni İletişim Teknolojileri ve Bu Teknolojilerin Halkla İlişkiler Çalışmalarında Kullanılması*** *isimli tezle tamamladı. 2002 yılında Refahiye Meslek Yüksekokulu'na Araştırma Görevlisi olarak atandı. 2007 yılında, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Halkla İlişkiler ve Tanıtım Anabilim Dalı'nda başladığı doktorasını, 2011'de bitirdi. Akar, evli ve bir çocuk babasıdır.*

ÖZET

Konya hakkında hazırlanmış olan yüksek lisans, doktora ve tıpta uzmanlık tezlerinin bir bibliyografyasının oluşturulduğu bu çalışmada, temel kaynak olarak Yüksek Öğretim Kurulu'na ait web sayfası alınmıştır. Çeşitli anahtar kelimeler kullanılarak yapılan tarama sonucunda ulaşılan tezler; Sosyal Bilimler, Fen Bilimleri ve Sağlık Bilimleri olarak sınıflandırılmıştır. Çalışmanın sonuç kısmında da söz konusu tezlere ait istatistikî bilgiler sunulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Konya,Tez, Selçuklu başkenti.

DOCTORATE AND MASTER THESIS ABOUT KONYA
ABSTRACT

This study contains Bibliographies which consist of Thesis of Master, Doctorate and Specialization on Medicine about Konya and web page of High Educational Council was taken as a basic source. By using some key words some researches were made and they were categorized under the title of Social Sciences, Science and Health Sciences. In conclusion part, statistical data belonging the thesis about Konya were given.

Keywords: Konya, Thesis, Capital of Selcuk.

GİRİŞ

Konya, coğrafi yönden ülkemizin en büyük şehri olmasının yanında tarihiyle, mimarisi, gelenek ve görenekleri, ekonomisi, sanayisi, sosyal yaşantısı ve daha sayılabilecek birçok özelliği ile de adından sıkça söz edilen bir şehirdir. Bu özellikler arasında; Türkiye Selçuklularının başkenti olması, Mevlânâ Diyarı olarak anılması, ekonomik açıdan tahıl ambarı olarak ifade edilmesi yanında, son dönemde üniversiteler şehri olmaya aday olması sayılabilir. Onun için Konya, ilgi duyulan, çok yönlü araştırmalara konu edinilen bir merkezdir. Bu çalışmada, Konya üzerine ülkemiz üniversitelerinde hazırlanmış olan, yüksek lisans ve doktora tezleri, alanlarına göre sınıflandırılarak bir bibliyografya oluşturulmaya çalışılmıştır.

Çalışmada, Yüksek Öğretim Kurulu'nca hizmete sunulmuş olan web sayfası; (http://tez2.yok.gov.tr/), temel kaynak olarak alınmıştır. Kurula ait ulusal tez merkezi web sayfasına, anahtar kelime olarak "Konya, Selçuklu başkenti, Mevlânâ diyarı ve tahıl ambarı" gibi Konya'yı anlattığı düşünülen kelimeler yazılmış ve 1984 yılı ile 2010 yılı arasında hazırlanmış olan toplam 1130 teze ulaşılmıştır. Ulaşılan tezler içerisinden Konya hakkında olmayanlar ayıklanmış ve sonuçta 1122 tez çalışmaya alınmıştır. Burada belirtilmesi gereken bir diğer nokta, tarama işleminin sınırlı sayıda kavramla gerçekleştirildiği ve sanal ortamdaki bu taramada, söz konusu kavramların tez başlığında olup olmamasıyla sınırlı olan sonuçlara ulaşılabildiğidir.

Söz konusu tezler; sosyal bilimler yüksek lisans ve doktora, fen bilimleri yüksek lisans ve doktora, son olarak da sağlık bilimleri yüksek lisans ve doktora şeklinde ayrımlandırmaya tabi tutulmuştur. Bu ayrımlandırma haricinde bir de Konya'ya ilişkin olarak hazırlanmış olan tıpta uzmanlık tezleri de çalışmaya dâhil edilmiştir. Alınan tezler, yazar isimleri dikkate alınarak alfabetik sırada sunulmuştur. Konya ile ilgili tez çalışmalarının, toplu olarak bir arada sunulması, ilgili kişilere, hem şu ana kadar yapılan çalışmaları bir arada görme şansı sunacak hem de bundan sonra yapılacak çalışmalarda kaynaklara ulaşma hususunda bir nebze de olsun kolaylık sağlayacaktır. Hazırlanmış olan tezlerin, enstitülere ve üniversitelere göre dağılımı yanı sıra, bu tezlerden ne kadarının yüksek lisans ve ne kadarının doktora tezi olarak hazırlandığına dair istatistiki bilgiler de bibliyografya ardından, sonuç kısmında sunulmuştur.

SOSYAL BİLİMLER ALANINDA HAZIRLANMIŞ YÜKSEK LİSANS TEZLERİ

ACARTÜRK Ferrayi, *1672-1673 Tarihlerinde Konya'nın Sosyal ve Ekonomik Durumu (19 No'lu Konya Şeriyye Siciline Göre),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

AÇA Mehmet, *Obruk (Konya) Köyleri Halk Edebiyatı Ürünleri Üzerinde Bir İnceleme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1994.

ADIGÜZEL Mehmet, *Konya'da Hayvancılığa Dayalı Sanayinin Coğrafi Temelleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

AFACAN Hüseyin Hakan, *Siyasal Katılma ve Konya ve Çevresi Örnek Olayı,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1994.

AĞAOĞLU Sami, *Konya Şer'iyye Sicillerine Göre Şeyh Ahmet Efendi Vakfı Eserleri ve Vakfiyeleri (17. Yüzyılın İkinci Yarısında),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

AĞIRBAŞLI Süleyman Vehbi, *Türkiye'deki Özelleştirme Uygulamaları, Ekonomi Açısından Önemi ve Konya Krom Manyezit Tuğla Sanayii T. A. Ş.'nin Özelleştirilmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

AKAN Meral Bezirci, *Konya Nuzumla Köyü ve Çevresinde Bulunan Yatak Halıları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2001.

AKANDERE Osman, *Konya Vilayeti Salnamelerine Göre 1868-1904 Yılları Arasında Konya Sancağı'nın İdari ve Mülki Taksimatı,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,

Konya 1987.

AKBUĞA Muzaffer, *İlköğretim Dördüncü ve Beşinci Sınıf Öğretmenlerinin Sosyal Bilgiler Ders Kitaplarına İlişkin Görüşleri (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

AKÇAKOCA Oğuz, *Konya Yerel Basının Yapısal ve İçerik Analizi ile Bir Yerel Basın Model Önerisi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

AKDAM Ayşe, *Basel II Düzenlemelerinin KOBİ'lere Etkileri ve Konya İlinde Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

AKGÜL Mehmet, *Sanayileşme ve Din "Sanayileşme ve Din İlişkisinin Konya Organize Sanayi Bölgesinde Seçilen Bir Örnek Grup Üzerinde Araştırılması",* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1991.

AKGÜN Vasfiye Özlem, *Modern Alışveriş Merkezlerinin Tüketici Davranışları Üzerindeki Etkisi ve Konya İlinde Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

AKIN Mehmet Çetin, *Konya Gazi Lisesi ve Tarihi Gelişimi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

AKMAN Ata, *Polisin Motivasyonunda Rol Oynayan Faktörler: Konya Emniyet Müdürlüğü Personeli Üzerine Bir İnceleme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

AKMEŞE Mehpare, *Konya, Ankara ve Denizli'de Bulunan Hazır Giyim İşletmelerinde Hizmet İçi Eğitimin Yeri, Önemi ve Bu Alanda Yapılan Uygulamaların Değerlendirilmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

AKPINAR Kadir, *Acil Servislerde Hasta Hakları (Konya Eğitim ve Araştırma Hastanesi Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

AKSOY Cem Ali, *Hizmet İşletmelerinde Performans Değerlendirmesi (Konya Vakıf Hastanesi Örneği),* Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya 2001.

AKŞİT Vehbi, *İstanbul Haseki ve Konya Selçuk Eğitim Merkezlerindeki Derslerin Program Yönünden Değerlendirilmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

AKTAŞ Ayşe, *Afyon, Akşehir ve Konya Dolaylarının İklim Özellikleri,* İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1993.

AKTAŞ Azize, *Konya'daki Anadolu Selçuklu Dönemi Yapılarında Malzeme ve Teknik (2 Cilt)* Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1988.

AKTAŞ Halide Meydan, *Türkiye Selçukluları Devrinde Konya'da Kültür Hayatı,* Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya 2004.

AKTAŞ Nur Feyzal, *Konya'da Korunma Altında Bulunan Gençlerin Saldırganlık Düzeyleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

AKYÜZ Mehmet, *Konya Vilayet Gazetesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

AKYÜZ Selman Selim, *Yerel Televizyon Haberciliğinde İçerik: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

ALAKIR Ali, *Büyük İş Merkezlerinin İlköğretim Çağındaki Çocukların Sosyalleşmesine ve Sosyal Beceriler Geliştirmelerine Katkıları (Konya Örneği Çerçevesinde Bir Araştırma),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

ALBAYRAK Huriye, *Konya İl Merkezinde Okul Öncesi Eğitim Kurumlarına Devam Eden Çocukların Beslenme Alışkanlıkları Üzerinde Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1989.

ALGÖK Özkan, *Konya Bölgesi Neolitik ve Kalkolitik Dönem Kullanım Eşyaları ve Çağdaş Öneriler,* Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1996.

ALPEREN Bilal Bülent, *Tarih Öğretmenlerinin Türkiye Cumhuriyeti İnkılâp Tarihi ve Atatürkçülük Dersinin Öğretimine*

İlişkin Görüşlerinin Çeşitli Değişkenler (Kıdem, Mezuniyet, Okul Türü ve Cinsiyet) Açısından İncelenmesi (Konya Örneği), Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2008.

ALPTEKİN Ayşenur, *Konya Mutfağı,* Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya 2007.

ALTAN Mehmet, *1748-1749 Yılında Konya'da Sosyal ve İktisadi Hayat (57 Numaralı Şer'iye Siciline Göre),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

ALTIN Yusuf, *Konya'daki Geç Dönem Osmanlı Camileri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ALTUĞ Hasan Alpaslan, *1968-1980 Yılları Arasında Konya'da Toplumsal Hareketler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

AR Mahmut, *KOBİ'lere Verilen Teşvik ve Destekler Kapsamında KOSGEB Konya Örneği,* Karamanoğlu Mehmetbey Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Karaman 2009.

ARABACI Caner, *Millî Mücadele'de Konya Öğretmenleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1990.

ARABACI Nuray, *İznik-Bizans İmparatoru III. Dukas Ioannes Vatatzes ile Konya Selçuklu Sultanlığı'nın İlişkileri,* İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1993.

ARAL Songül, *Konya İl Merkezinde Bulunan Madeni Takılar ve Üretim Yapan Bir Gümüş Takı Atölyesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

ARAR Ayşenur, *Konya Arkeoloji Müzesi'nde Bulunan Roma Dönemine Ait Rolyefli Kandiller,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

ARICI Melike, *Konya'da İmalat Sanayinin Gelişimi (1980-2001),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

ARSLAN Kadir, *Konya Meram Cumhuriyet İlköğretim Okulu'nun Eğitim ve Öğretim Yönünden İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

ARSLAN Zuhal, *Fetva Sorularına Yansıyan Kadın Problemleri (Konya-İstanbul Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

ASİL Ercüment, *The Reception of Liberty in Konya, September 1908-April 1909,* Boğaziçi Üniversitesi Atatürk İlkeleri ve İnkılâp Tarihi Enstitüsü, İstanbul 2005.

ASLANER Serhat, *İlmiye Sınıfının II. Meşrutiyeti Algılayışı: Konya Örneği,* Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya 2006.

ATALAY Ahmet, *I. ve II. Dönem TBMM Konya Milletvekilleri (Biyografik Bir Deneme),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

ATAY Semra, *Sille (Konya) Halk Edebiyatı Ürünleri Üzerine Bir İnceleme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

ATLAMIŞ Gülhan, *Hazır Giyim İşletmelerinde Giyim Süsleme Aşaması Uygulamaları (İstanbul, İzmir, Konya, Adıyaman Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

AVCI Mustafa Ömür, *Türkiye'de ve Kentlerde Yaşanan Sosyal ve Siyasal Şiddet, Mücadele Yöntemleri ve Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

AYDEMİR Mehmet Ali, *Büyük Alışveriş Merkezlerinin Aile İçi Tüketim Alışkanlıkları Üzerinde Etkisi (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

AYDIN Ali İbrahim, *Kadınhanı (Konya) İlçesi'nin Beşeri ve Ekonomik Coğrafyası,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

AYDIN Gülhan, *Karapınar (Konya) İlçesinin Coğrafi Etüdü,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

AYDIN Hakan, *Mustafa Kemal Tarafından Konya'da Finanse Edilen Bir Seçim Gazetesi: Halk (12 Haziran-3 Ağustos 1923)* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

AYDIN Hilal, *19-20. Yüzyılda Evlerde Kullanılan Dekoratif Eşyalar (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

AYDIN İlknur, *1303 H. (1887 M) Tarihli Konya Vilayeti Salnamesinin Yeni Harflere Çevrilmesi ve Değerlendirilmesi,* Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri 2003.

AYDOĞAN Celal, *Kent İçi Ulaşım - Konya'da Ulaşım ve Kitle Ulaşım Araçlarının Durumu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1990.

AYGÖR Erkan, *20. Yüzyıl İlk Yarısı Konya Evlerinde Cephe ve Demir Parmaklıklar,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

AYHAN Sibel, *İktidar ve Otorite Kuramları Açısından Öğretmen Öğrenci İlişkileri (Konya Alan Araştırması),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

BAHADIR Ziya, *Futbol Seyircisinin Sosyo-Ekonomik-Kültürel Yapısının Şiddet Eylemine Etkisi (Konyaspor Örneği),* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2006.

BAKIRCI Naci, *Konya Mevlânâ Dergâhı'ndan Mevlânâ Müzesi'ne Nakledilen Türk Kumaşları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1991.

BAL Turgut, *İlköğretim 4. ve 5. Sınıf Öğretmenlerinin Disiplin Anlayışları ve Kullandıkları Disiplin Yöntemleri (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

BALKI Ayşegül Girgin, *Proje Temelli Öğrenme Yönteminin Özel Konya Esentepe İlköğretim Okulu Tarafından Uygulanmasına Yönelik Bir Değerlendirme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

BALKI Erdal, *Öğretmenlerin Bilişim Teknolojilerine İlişkin Algıları ve Uygulamaları: Özel Konya Esentepe İlköğretim Okulu Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

BALLI Ali, *Yerel Televizyonlarda Çalışanların Sorunları: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

BALLI Yasin, *Konaklama İşletmelerinde Reklamcılık ve Konya İlindeki Konaklama İşletmelerinde Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

BARMAN Mehmet, *66-e Numaralı Konya Şer'iyye Siciline Göre 1792-95 Yılları Arasında Konya'da Sosyal ve İktisadi Hayat,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

BAŞARAN Aslı, *Tekstil Sektöründe Çalışan Kadınların Aile ve İş Yaşamında Karşılaştığı Sorunlar: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

BAŞARIR Dönüş, *Şapka İnkılâbının Konya Basını ve Kamuoyundaki Yankıları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

BAŞARIR Özlem, XVIII. Yüzyılda Osmanlı Sosyal Tarihine Katkı; Konya 60 No'lu Şer'iyye Sicili'nin Analizi ve Tarihsel Bilgi Kaynağı Olarak Kullanımına İlişkin Bir Yöntem Denemesi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2003.

BAŞTUĞ İbrahim, *İlköğretim Okulu Yöneticilerinin Etik Liderlik Davranışlarına İlişkin Öğretmen Görüşleri (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

BAŞTUĞ Serdar, *Hipermarketlerde Pazarlama Yönetimi ve Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

BAŞTÜRK Kaya, *Bozkır-Hadim-Belören Arasındaki Bölgenin (Konya) Fiziki Coğrafyası İle Erozyon İlişkilerinin Araştırılması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

BATEN Osman, *Ilgın (Konya) İlçe Merkezi'nin Beşeri ve Ekonomik Coğrafyası,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

BATU Deniz, *Konya Arkeoloji Müzesi'nde Sergilenen Yağlıbayat Eserleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

BAYIK Naciye, *Konya ve Çevresindeki Selçuklu ve Beylikler Dönemi Sandukaları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

BAYINDIR Süleyman, *Ayakkabı Sektöründe Markalaşma ve Rekabet İlişkisi: Konya Ayakkabı Sektörü İçin Bir Hibe Projesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

BAYKUŞ Yılmaz, *Ortaöğretim Coğrafya Ders Kitapları Hakkında Öğretmen, Öğrenci Görüşleri (Konya-Çumra İlçe Merkezi Orta Öğretim Kurumları Örneğinde),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

BAYRAKTAR Hasan, *Konya Merkezindeki Müzelerin ve Tarihi Mekânların Tarih Öğretiminde Kullanılmasına İlişkin Lise Tarih Öğretmenlerinin Görüşlerinin Değerlendirilmesi,* Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2006.

BAYSAL Ali Fuat, *Konya'da Bulunan Anadolu Selçuklu Sanatlarında Kullanılan Rumi Motifler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

BEDÜK Saadet, *Konya Müzelerinde ve Evlerinde Bulunan Bindallı Tek Parçalı Elbiseler (2 Cilt),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

BEGİÇ Hacer Nurgül, *Konyalı Keçe Sanatçısı Mehmet Girgiç ve Eserleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1999.

BELLİER Hasan, *Konya Sanayi Bölgesindeki İşletmelerde Karşılaşılan Yönetim Problemleri ve Çözümüne İlişkin Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1993.

BEZİRCİ Zuhal, *Konya'da Bulunan Bakır İşçiliği Eserler ve Konya İli Bakır İşçiliğinin Bugünkü Durumu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2001.

BİLALOĞLU Ayşe, *Şadırvanların Mimarideki Yeri, Onarım, Bakım, Koruma, Geliştirme, Mimari ve Çevre Öğesi Olarak Kullanılma İmkânlarının Araştırılması, Konya Şadırvanlarından Örnekler,* Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1993.

BİLDİK Ferhat, *1837-1840 Tarihlerinde Konya'nın Sosyal ve Ekonomik Durumu (83 Numaralı Konya Şer'iyye Siciline Göre),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

BİLGİLİ İsmail, *Konya Şer'iyye Sicillerinden Yüz kırkıncı Defterde Kayıtlı Olaylar ve Hükümleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

BİLGİN Mustafa, *Konya-Karaman İlleri Helenistik ve Roma Çağı Seramikleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

BİLİCİ Ahmet, *Konaklama İşletmelerinde Stres Yönetimi ve Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

BİLKİ Hatice, *Konya İli Müzelerinde ve Özel Koleksiyonlarda Bulunan Erkek Giyim Örnekleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

BİREKUL Murat, *Konya İli Dış Ticaret Yapısının Analizi (1996-2005 Dönemi),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

BODUR Ayşe Fulya, *XVIII. Yüzyıldan Günümüze Kadar Konya Yöresi Halıcılığı,* İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1984.

BOYSAK Nail, *Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi'ndeki 1479, 1591, 2752, 3005 Numaralı Şiir Mecmualarının Tanıtımı ve 2752,3005 Numaralı Mecmuaların Metni,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

BOZER Saliha, *Konya Müzeleri'nde Bulunan Bazı Osmanlı Ferman ve Beratlarının Tuğra ve Tezhip Açısından İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

BOZTEPE Murat, *Ortaöğretimde Coğrafya Öğretiminin Niteliği İle İlgili Sorunlar ve Çözüm Yolları (Ereğli/Konya Örneğinde),*Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

BUDAK Ayşe, *Konya Mevlânâ Müzesi İhtisas Kütüphanesi'ndeki XV-XVI. Yüzyıl Kitap Kapakları,* Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri 2009.

BULDUR Adnan, *Karaman-Çumra (Konya) Arasındaki Karstik Şekiller,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1991.

BÜYÜKBALCI Zehra, *Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesi'ndeki Anadolu Selçuklu ve Beylikler Dönemi Cilt Örnekleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

BÜYÜKDOĞAN Zaide İrdiren, *Konya'nın Gelişen Ekonomisinde Reklamın Yeri ve Önemi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

BÜYÜKSARIKULAK Tevfik, *II. Abdulhamid Dönemi Salnamelerine Göre Konya Vilayeti Merkez Sancağının İktisadi Durumu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1988.

CAN Nagihan, *İlköğretim Okulu Yöneticilerinin Vizyon Geliştirme Rollerinin İncelenmesi ve Karşılaştırılması (Ankara ve Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

CANTEKİNLER Semra, *Konya İlinde Ana-Babalarla Öğretmenlerin "Okulöncesi Eğitim Programları ve Uygulamaları" Hakkındaki Görüşleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1989.

CERAN Abdullah, *Sultan 1. Alaeddin Keykubat Zamanında Konya'nın Sosyo-Ekonomik Durumu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1988.

CERAN Mehmet Burak, *Küresel Rekabet Ortamında Rekabetçi Üstünlük Sağlamada Lojistik Köyler: "Konya Lojistik Köyü Önerisi",* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

CERANOĞLU Mine, *Konya Merkez Geleneksel Kadın İç Giyimlerinin Giyim Sanat Dalı Açısından İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

CEREN Melike, *İlköğretim Okullarında Hayat Bilgisi Öğretiminde Öğretmenlerin Karşılaştıkları Sorunların Belirlenmesi (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

CEYLAN Alaaddin, *1681-1683 Tarihli Konya ile İlgili Ferman ve Beratlar,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1987.

CEYLAN Yılmaz, *Konya Şer'iyye Sicillerinden İkinci Defterde Kayıtlı Olaylar ve Hükümleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1991.

COŞKUN Dilek, *Konya-Ereğli Müzesi'nde Bulunan Roma Dönemi Kandilleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

CURA Kamil, *Konya İlinin Ekonomik Yapısının Değişiminde Sanayi Sektörünün Önemi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1990.

ÇAĞDAŞ Aysel, *Konya İli Okulöncesi Eğitim Kurumlarında "Serbest Zaman Faaliyetleri Eğitim Programının Değerlendirilmesi",* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1989.

ÇAĞDAŞ Miyase, *Konya Müzeleri ve evlerinde bulunan 19.-20. Yüzyıl Ceket ve Hırkaları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

ÇAĞLAK Uğur, *KOBİ'lerde Yatırım Eğilimleri: 2005 Yılında Konya İli Örneği,* Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2005.

ÇAKMAKÇI Nuriye, *Konya Etnografya Müzesinde Bulunan İmparator Traianus ve Hadrianus Dönemine Ait İmparatorluk Sikkeleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ÇAVUŞ Selahattin, *Yerel Medya ve Etik (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

ÇAY Mustafa Murat, *Ekekon Gazetesine Göre Konya'da Siyasi, Sosyal, Kültürel ve İktisadi Hayat (1935-1942),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

ÇELEBİLİK Gülizar, *Konya İli Antikacılarında Bulunan Hesap İşi Ürünleri ve Özellikleri,* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,

Ankara 1996.

ÇELİK Bülent Murat, *Hicri 1286 (Miladi 1869) Tarihli Konya Vilayeti Salnamesi'ne Göre Konya Vilayeti'nin Siyasi, İdari, Adli, Sosyal, İktisadi ve Askeri Yapısı,* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1999.

ÇELİK Neriman, *İnsan Kaynakları Yönetiminde Eğitim Fonksiyonunun Yeri ve Önemi: Teori ve Konya'da Bankalarda Bir Uygulama Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ÇELİK Tuba, *Özel Sektör Kuruluşlarının Sosyal Sorumluluk Kavramına Yaklaşımı: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ÇETİN Cemal, *XVII. ve XVIII. Yüzyıllarda Konya Menzilleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

ÇETİN Ramazan, *Sanayi İşletmelerinde Otomasyon ve Konya Sanayinde Uygulanması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

ÇETİNASLAN Mustafa, *Konya Camilerinde Mahfiller,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

ÇEVİK Bülent, *Konya'da Halk Hekimliği Uygulamalarının Dünü ve Bugünü,* Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas 2008.

ÇINAR Gülseren, *Balkan Savaşlarından Millî Mücadele'ye Şehit Olan Konyalılar Üzerine Bir Sosyal Tarih Araştırması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ÇIRAKMAN Güray İbrahim, *13. Yüzyılın Yarısında Konya Yöresindeki Mimari Eserlerde Görülen Rumi Motifleri,* Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1994.

ÇİÇEK Ercan, *Toplam Kalite Yönetimi ve Konya Sanayi Bölgesinde Örnek Uygulamalar,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

ÇİFTÇİ Hüseyin, *Büyükşehir Belediyelerinin İdari ve Mali Yapıları (Konya Büyükşehir Belediyesi Örneği),* İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2006.

ÇİNİ Mehmet Akif, *İşletmelerdeki Tutundurma Faaliyetlerinin Markalaştırma Çalışmaları Üzerindeki Etkisi: Konya ve Çumra Şeker Fabrikalarında Örnek Olay Çalışması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ÇOBAN Ayşe, *Türkiye'de Yerel Yönetimler ve Çevreyi Korumaya Yönelik Politikaları: Vaka Analizleri ve Konya- Selçuklu Belediyesi'nde Bir Uygulama,* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2010.

ÇOLAK Hasgül, *Konya Şer'iyye Sicillerinden Dördüncü Defterde Kayıtlı Olaylar, Hükümler ve Değerlendirilmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

ÇÖLMEK Şerife, *Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Algılarına Göre İlköğretim Müfettişlerinin Rehberlik Davranışlarının Değerlendirilmesi (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

ÇUKURÇAYIR M. Akif, *Büyükşehir Belediyelerinin Mahalli Hizmetlerin Verimliğine Etkileri ve Konya Büyükşehir Belediyesi'nin Beş Yılı (1988-1992),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1994.

DAMLAPINAR Mustafa, *Konya'nın ILGIN ilçesinde Bulgaristan'dan Göçen Orhaniye Köyü ile Kafkasya'dan Göçen İhsaniye Köyünün Sosyo Kültürel ve Dini Hayat Açısından Karşılaştırılması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

DELİKTAŞ Murat, *İlköğretim 1., 2. ve 3. Sınıf Hayat Bilgisi Ders Programının Amaçlarına Ulaşma Düzeyinin Saptanması (Konya İli Yunak İlçesi Örneği),* Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1999.

DEMİR Gülter, *Konya İli Cihanbeyli İlçesi'nde Anlatılan Masalların Çocuk Eğitimi Açısından İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

DEMİRBAĞ Cumali, *Konya İli Akşehir, Beyşehir, Cihanbeyli, Ereğli İlçeleri ve Bağlı Köylerde Saymaca Akrabalıklar,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

DEMİRCİ Ahmet, *Sille Deresi Havzasının (Konya) Coğrafi Özellikleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

DEMİRSEL Mustafa Tahir, *İhracata Yönelik Üretim Yapan KOBİ'lerde Kullanılan Bilişim Teknolojilerinin Örgütsel Performansa Etkileri: Konya Organize Sanayi Bölgelerinde Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

DEMİRSOY Adem, *Konya'da Basının Gelişmesi ve Yeni Konya Gazetesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

DERELİ Esra, *Okul Öncesi Eğitime Devam Eden 4-6 Yaş Arasındaki Çocukların İfade Edici Dil Düzeylerinin İncelenmesi (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

DEVELİ Abdulkadir, *Regülasyon ve Düzenleyici Konular: Konya Doğal Gaz Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

DİLEK Dursun, *Türkiye Selçukluları Devrinde Konya Medreseleri,* Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1994.

DİNÇER Onur, *Güvenlik Hizmetlerinde Halkla İlişkiler: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

DOĞAN Şerife, *Konya'da Bulunan İşlemeli Keçe Örnekleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2001.

DOĞRU Süleyman, *Millî Eğitim Bakanlığı Taşra Örgütlerinin Değişmeye Direnme Eğilimleri Üzerine Bir Araştırma (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

DOĞRUKÖK Barış, *İlköğretim Altıncı Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Yer Alan Kavramların Kazandırılması Düzeyi (Konya Örneği),* Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2004.

DÜNDAR Ertan, *Konya, Karatay İlçesi İsmet Paşa İlköğretim Okulu'nun Tarihi Gelişimi Açısından İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

ELİBOL Mukaddes, *Konya Müzelerinde ve Evlerinde Bulunan İşlik ve Şalvarlar (2 Cilt),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

EMİROĞLU Seyit, *Konya Efsaneleri (İnceleme-Metin),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1993.

ER Harun, *1700-1725 Yılları Arasında Konya Mahkemesi'ne İntikal Etmiş Adli Olaylar,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

ERDOĞAN Hacer, *XVII. Yüzyılda Konya'da Yaşayan Gayrimüslimlerin Sosyal ve Dini Yaşayış Durumları (1650-1700),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

ERDOĞAN Halil, *Katalogda Yer Almayan 1916-1921 Yıllarına Ait Bir Konya Şer'iye Sicilinin Transkripsiyonu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

ERDOĞMUŞ Nurten, *İlköğretim Okulu Yöneticilerinin Problem Çözme Becerilerinin Çeşitli Değişkenler Açısından İncelenmesi (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

ERJEM Yaşar, *Konya'daki İşportacıların Sosyolojik Açıdan İncelenmesi,* Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1992.

ERKAN Ceylan, *İlköğretim Okullarında Görev Yapan Sınıf Öğretmenlerinin Beden Eğitimi Dersi İle İlgili Bilgi Tutum ve Uygulamaları (Konya Örneği),* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2006.

ERKOYUNCU Nermin, *Konya İli Çumra ve Karapınar İlçelerinde Türkmen Yemekleri ve Yemek Kültürü Üzerine Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

EROĞLU Özgür, 17. Yüzyılın Son Çeyreğinde Konya Şer'iyye Sicillerine Göre Konya'da İşlenen Adi Suçlar, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2006.

EROĞLU Savaş, *1847-1848 Tarihlerinde*

Konya'nın Sosyal ve Ekonomik Durumu (80 Numaralı Konya Şer'iye Siciline Göre), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

ERSOY Fatma Gönül, *Yeni İlköğretim Sosyal Bilgiler Programının Uygulanması İle İlgili Değerlendirmeler (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ERTUĞRUL Ü. Gonca, *Vizyon Yönetimi ve Konya Sanayi Bölgesinde Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

GEÇER Ahmet, *Konya Vilayeti İçel Sancağı Mut Kazası-Karyeleri Temettuat Defterleri,* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2001.

GEDİK Mehmet, *Somalili Mültecilerin Sosyo-Kültürel ve Dinî Hayatları Üzerine Sosyolojik Bir Araştırma (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

GEDİK Melike, *Konya İli Derebucak İlçesi ve Çevresi Halk Edebiyatı ve Folkloru Üzerine Bir İnceleme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

GENÇOĞLU Ömer Lütfi, *Günümüz Konya'sında Müzik ve Müzik Eğitimi Kurumları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

GEZİCİ Zuhal, *Konya Merkez İle Akşehir ve Ilgın İlçelerinde Bulunan 20. Yüzyıl Nakış İşlemelerinden Örnekler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

GÖK Ramazan, *Coğrafi Açıdan Derebucak İlçesi (Konya),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

GÖKALP Ahmet, *Konya'daki İlkokullarda Yapılan Grupla Teftiş Faaliyetlerinin Değerlendirilmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

GÖKÇEBAY Özcan, Türkiye'ye Yerleşen Tatarlarda Dini Hayat ve Adetler (Konya Yöresi Örneği), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

GÖKSU Vahap, *1980 Sonrası Türkiye'de Siyasal Kimlikler ve Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

GÖKTEPE Cihat, *Birinci Dünya Harbi'nde Konya'dan Şehid Olanlar Üzerine Bir İnceleme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1993.

GÖKYER (OKUTUCU) Saliha, *İlköğretim Kurumları Birinci Kademesinde Okutulan Öğrenci Dergilerine İlişkin Yönetici ve Öğretmen Görüşleri (Konya İli Örneği),* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1997.

GÖRÜN Mustafa, *Türk Belediyeciliğinde Hizmet İçi Eğitim ve Konya Büyükşehir Belediyesi Uygulaması,* Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale 1998.

GÜLER Murat Ufuk, *İstanbul Divan Edebiyatı Müzesi ile Konya Mevlânâ Müzesi'ndeki Çalgılar ve Bu Çalgıların Süslemelerinde Özgün Tasarımlar,* Dokuz Eylül Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İzmir 2005.

GÜLER Murat, *Emniyet Müdürlüklerinde Görevli Personelin Öğrenen Organizasyona İlişkin Algıları: Konya İli Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

GÜLLÜ Ahmet, *Kuantum Öğrenme Modelinin Ortaöğretim Düzeyinde Öğrenci Başarısına Etkisi (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

GÜLSÜNLER Ahmet, *Doktorların İlaç Pazarlamasına ve Tıbbi Satış Mümessillerine Yönelik Tutumları: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

GÜLŞİN Fatih, *Sınıf Öğretmenlerine Göre İlk Okuma Yazma Öğretiminde Kullanılan Fişlerin İçeriği ve Fiş Seçiminde Dikkat Edilecek Hususlar (Konya İli Çumra Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

GÜMÜŞ İskender, *Küreselleşme Sürecinde Kentlerin Sosyo-Ekonomik Dönüşümü: 1980'den Sonra Konya,* Selçuk Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

GÜMÜŞIŞIK Gaye, *Konya Mevlânâ Müzesi'nde Yer Alan Rüstem Paşa'nın Vakfettiği Tezhipli Kur'an-ı Kerimler,* Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2001.

GÜNDÜZ Saime, *Hakem Gazetesi'ne Göre II. Meşrutiyet Başlarında Konya,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

GÜNEŞ Hacı Hasan, *XVIII. Yüzyılın Sonlarında Konya-Merkez İlişkileri (67/F-16 Konya Şer'iyye Siciline Göre),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2001.

GÜNLÜK Seval, *Konya İç Kalesine Ait Orta Çağ Buluntuları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

GÜR Kazım, *Anadolu Öğretmen Liseleri Öğrencileri ile Anadolu Liseleri Öğrencilerinin Öğretmenlik Mesleğine Yönelik Tutumlarının Ölçülmesi (Konya İl Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

GÜRBÜZ Fatma Gül, *Gökyurt Köyü'nde (Konya) Eski Türk İnançlarının İzleri,* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2006.

GÜREL Doğay, *MÜSİAD Üzerine Sosyolojik Bir İnceleme: Konya Örneği,* Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Eskişehir 2006.

GÜVEN Mehmet Ali, *33 Numaralı Konya Şer'iye Sicili (Değerlendirme ve Transkripsiyon),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

GÜZEL Hasan, *Konya'da Millî Mücadele'yi Destekleyen Din Adamları,* Ankara Üniversitesi Türk İnkılap Tarihi Enstitüsü, Ankara 1987.

HAKLI Gülperi, *Konya Merkezdeki Gıda Üretim ve Tüketim Tesislerinde Çalışan İşçilerin Beslenme Alışkanlıkları ve Beslenme Durumlarının Belirlenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

HALICI Nevin, *Konya'da Geçmişte ve Günümüzde Hazırlanan Kışlık Yiyecekler Üzerine Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1991.

HANÇER Süleyman, *Toplum Destekli Polislik ve Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

IŞIK Nermin, *Konya'da Ramazan Yemekleri Üzerine Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

İLKER Celale, *Konya Evlerinde ve Müzelerinde Bulunan Kanaviçe İşlemeler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

İNAN Tülin, *Konya Kenti Örneğinde Göç ve Kültürel Bütünleşme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1999.

İŞCİ Erhan, *Amatör Voleybol Ligi, Büyük Erkekler ve Büyük Bayanlar Kategorisinde Mücadele Eden Sporcuların Kulüplerinden Beklentileri (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

İŞLİYEN Mustafa, *Yerel Basında İdeolojik Söylem (1919-1920 Konya Basını Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

KAHRAMAN Gökhan, *Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelerin Finansmanında Banka Kredilerinin Rolü Üzerine Konya İlinde Bir Araştırma,* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2001.

KAHRİMAN Mehmet, *6. Sınıf Sosyal Bilgiler Programının Coğrafya İçerikli Ünitelerine İlişkin Sosyal Bilgiler Öğretmenlerinin Görüşleri (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

KANAT Funda, *Konya Arkeoloji Müzesi'nde Bulunan Sidamara Tipi Lahitler ve Dokimeon Atölyesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

KAPLAN İrfan, *Stresin Bireysel ve Örgütsel Sonuçları; Konya Emniyet Teşkilatı Üzerine Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

KARA Hacer, *Konya-Hadim ve Taşkent Türk Devri Yapıları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

KARAARSLAN İsa, *H.1265 (M. 1849) Tarihli 81 (F. 38) No.lu Konya Şer'iyye Sicil Defterinin*

İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1994.

KARABACAK Mestan, *Konyalı Bir Folklor Araştırmacısı Dr. Mehmet Önder,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1993.

KARABAĞLI Azize, *Konya Arkeoloji Müzesi'ndeki Grek Dönemi Sikkeleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

KARACAOĞLU Mevlüt Faruk, *1765-1768 Yılları Arasında Konya'da Sosyal ve Ekonomik Hayat (59 Numaralı Konya Şer'iye Siciline Göre),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

KARAGÖZ Mualla, *Sosyolojik Bakımından Genç-Ebeveyn İlişkisi (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

KARAHAN Recai, *Konya Müzelerinde Bulunan Kilimler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

KARAKOÇ Köksal, *KOP'ta (Konya Ovası Projeleri) Arazi Kullanımı,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1999.

KARAKOÇ Mehmet, *Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesinde Bulunan Arap Dili ve Edebiyatına Dair Yazma Nüshaların Tasnif ve Tavsifi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

KARAKOÇ Rıfat, *Göç ve Siyasal Katılma Davranışı: Konya Örneğinde Kentsel Bütünleşme ve Siyasal Katılma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

KARAKOÇ Ülkü, *Münşeât Mecmuası Konya Mevlânâ Müzesi Kütüphanesi 7068 (İnceleme-Metin-Tıpkıbasım),* Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri 2006.

KARAKURT Musa, *Konya Sarayönü İlçesi'nin Coğrafi Etüdü,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

KARAKUŞ Mehmet, *Halka Açık Şirketler ve Yöresel Bir İnceleme (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

KARAMA Savaş, *Konya Oturak Sohbetleri ve Oturak Havalarının Türk Halk Müziğindeki Yeri,* İstanbul Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2002.

KAVUNCUOĞLU Pınar Ayşe, *Selçuklu Dönemi Konya ve Çevresi Çini ve Seramiklerindeki Sembolik Motiflerin Günümüz Kültür ve Sanat Eğitimindeki Yeri ve Önemi,* Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2003.

KAYA Ayşe, *Konya Beyşehir Gölkaya Köyünde Aile-Evlilik ve Kız Kaçırma Konularının Sosyal Antropolojik Açıdan Değerlendirilmesi,* Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1993.

KAYA Özgür Şafak, *Konya Valilerinin Bazı Gelir ve Giderleri (1700-1725),*Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,Konya 2007.

KAYA Suna, *Çalışan Özürlülerin Yeterlilikleri -Konya İli Örneği-,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1989.

KAYA Tufan, *Koyunoğlu Müzesi Kütüphanesindeki 13467 Numaralı Şiir Mecmuasının Metni,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

KAYNAR İbrahim, *Konya Bölgesinde Otomobil Pazarlamasında Bayilik Sistemi ve Satış Teşvik Çabalarının Etkinliği Üzerine Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1993.

KAYNAR Osman, *Konya Halkevi'nin Türk Modernleşmesindeki Faaliyetleri (1932-1951),* Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya 2007.

KAYNAR Şerife, *1985 Yılında Konya'da Sıcaklık ve Yağış Değerleri ve Uzun Yıllar Ortalamasıyla Mukayesesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1990.

KAZAR Mustafa, *Günümüz Konya Yöresi (Merkez) Geleneksel Keçe Yapımı,* Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2001.

KELLECİ Figen, *Konya Merkez Müzelerinde Bulunan Yeleklerden Örnekler (2 Cilt),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

KEMERCİ İsa, *Konya Karatay Karma İlköğretim Okulu'nun Kuruluşu, Gelişimi ve Eğitimimize Katkıları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

KESER Fatma, *Konya Vilayet Gazetesi'ne Göre II. Meşrutiyet Başlarında Konya Sancağı,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

KESİCİ Şahin, *Çıraklık Eğitim Merkezindeki Öğrencilerin İlgi, Yetenek ve Değerleri ile Meslekleri Arasındaki İlişki "Konya Çıraklık Eğitim Merkezi Örneği",* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

KESİKBAŞ Ekrem, *Havaalanı Terminal İşletmeciliği ve Konya Havaalanı Uygulaması,* Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya 2006.

KESKİN Mevlüt, *Yerel Yönetimlerde Halkla İlişkiler ve Araştırma Birimleri Konya Büyükşehir Sosyal Araştırmalar Merkezi Müdürlüğü (SAMM),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

KILIÇ Neslihan, *İlköğretim 6, 7, 8. Sınıf Öğrencilerinin Zorbalık Düzeylerinin Yordanması (Konya İli Cihanbeyli İlçesi İlçe Merkez Örneği),* Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2009.

KILIÇARSLAN Aysun, *Konya'da Toplu Beslenme Yapılan Kurumlarda Ekmek Tüketimi, İsrafı ve Nedenleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2000.

KILINÇ Emin, *Klasik Osmanlı Eğitim Kurumlarından Konya Dârü'l-Huffâzları (XVII. Yüzyıl),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

KIŞ Salih, *Kavalalı Mehmet Ali Paşa Hadisesinde Konya Muharebesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

KIVRIM İsmail, *Konya Sancağı'nın Tımar Düzeni (Kanuni Dönemi Sonları ile III. Murad Dönemi Başlarında),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

KIZAR Kadir, *Konya'da Anlatılan Efsanelerin Çocuk Eğitimine Katkısı,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

KOCAASLAN Nazan, *Taşkent'in (Konya) Beşeri ve Ekonomik Coğrafyası,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

KOCAMAZ Kaan, *Hastane Bilgi Yönetim Sistemlerinde Veri Madenciliği ve Konya Meram Tıp Fakültesi Hastanesindeki Hastane Bilgi Yönetim Sistemi Uygulamasının İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

KOÇ Elif Sinanoğlu, *Kadın Girişimciler Kavramı ve Serbest Meslek Mensubu Kadın Girişimcilere İlişkin Konya İlinde Uygulamalı Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

KOÇAK Emine, *Konya Mevlânâ Müzesi'nde Bulunan Puşideler Üzerine Bir Araştırma ve Yeni Tasarımlar,* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2003.

KOÇER Nurseher, *Ilgın (Konya) ve Köylerindeki Halk Edebiyatı Ürünleri Üzerine Bir İnceleme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

KOÇHAN Ülkü, *Konya İli Müze ve Özel Koleksiyonlarında Bulunan Geleneksel Türk Giysi Süsleme Türlerinden Örnekler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

KODAZ Aslıhan, *Konya'nın Sosyal ve Ekonomik Durumu H. 1187-1189 (62/F-14 Numaralı Şer'iyye Siciline Göre),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1999.

KONUK Mustafa, *İşletmelerde Örgüt Kültürünün İş Tatmini Üzerindeki Etkisi ve Önemi Konya Şeker Fabrikasında Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

KONUKSEVEN Hatice, *Hz. Mevlânâ, Ahi Evran ve Şeyh Sadreddin-i Konevi'nin Konya Halkının Eğitimindeki Rolü,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

KORKMAZ Arif, *Hastanede Dini Hayat-Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

KOYUNCU Ahmet, *Konya'da Komşuluk*

İlişkileri, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

KOYUNCU Fatma, *Konya Müze ve Evlerinde Bulunan Oyalı Çember Desenleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

KÖMÜRCÜ Gülhan, *Konya İli Yorgan İşçiliğinin Bugünkü Durumu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

KÖMÜRCÜ Mavişe, *1950'den Sonra Konya'da Ekonomik ve Sosyal Değişmeler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

KÖSE Ahmet Cengizhan, *Yöresel Dayanışma Örgütlerinin Kentlileşme Sürecindeki Rolü -Konya İli Örneği-,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

KUNT Halil İbrahim, *Konya Selçuklu Portallerinde Geometrik ve Mukarnas Tezyinat,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

KURT Ali Fuat, *Bir Finans Tekniği Olarak Factoring: Kayseri ve Konya'daki İşletmelere Yönelik Bir Uygulama,* Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas 2003.

KURT Gülten, *Konya İli Seydişehir İlçesinde Yapılmakta Olan Boncuk Oyaları Üzerine Bir Araştırma,* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2001.

KUŞBAŞI Ender, *Meslek Liselerinde Tarih Öğretiminin, Öğretmen Görüşlerine Göre Problemleri ve Çözüm Önerileri (Konya Örneğinde),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

KUŞÇU Elif, *Ortaöğretimde Okuyan Sporcu Öğrencilerin İdeal Beden Eğitimi Öğretmeni Profilini Algılayabilme Düzeyleri (Konya İli Örneği),* Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2006.

KUTLU İbrahim, *XIX. Yüzyılın İlk Yarısında Konya Medreseleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

KÜÇÜK Mehmet, *İlköğretimde Çoklu Ortam ve Bilgisayar Kullanımının Gerekliliği (Konya İli Örneklemi),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

KÜÇÜKAYTAN Şengül, *Konya Müzelerinde ve Evlerinde Bulunan El Örgüsü Çoraplar ve Eldivenler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

KÜÇÜKBEZCİ Hatice Gül, *Kalkolitik ve İlk Tunç Çağ'da Konya-Karaman Bölgesi Seramiği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

KÜÇÜKBEZİRCİ Necdet, *Kalite Kontrolü ve Konya Çimento A.Ş.'de Kalite Kontrolü Uygulaması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1990.

KÜÇÜKKÖYLÜ Senem, *Perakendecilikte Mağaza Atmosferinin Mağaza İmajı Oluşturmadaki Önemi ve Konya İlinde Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

KÜÇÜKOSMANOĞLU Şerife, *Konya Müzelerinde ve Evlerinde Bulunan Cepkenler (2 Cilt),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

KÜÇÜKPAZARLI Nalan, *Konya Arkeoloji Müzesi'nde Bulunan Roma Çağı Cam Eserleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

MİMİROĞLU İlker Mete, *Orta Çağ'da Konya-Kilistra Kenti Yapıları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

MORİNA Kemal, *İşletmelerde Bir Pazarlama Aracı Olarak Reklamın Önemi ve Konya'da Faaliyet Gösteren İşletmelerde Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

MUŞMAL Hüseyin, *XVII. Yüzyılın İlk Yarısında Konya'da Sosyal ve Ekonomik Hayat (1640-1650),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2000.

NALBANTOĞLU Melek, *27 Mayıs Askeri Müdahalesi'nin Konya Basınındaki Yansımaları,* Afyon Kocatepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Afyonkarahisar 2008.

NALBANTOĞLU Samet, *Konya'ya Ait Eski Fotoğraflarda Bulunan Kadın, Erkek ve Çocuk Giyiminden Örnekler,* Selçuk Üniversitesi

Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

NAZİK Lütfi, *Beyşehir Gölü (Konya) Yakın Güneyinin Karst Jeomorfolojisi,* İstanbul Üniversitesi Deniz Bilimleri ve Coğrafya Enstitüsü, İstanbul 1985.

OK İsmail, *İş Stresinin İlköğretim Okullarında Okul Yöneticileri Üzerindeki Etkisi (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

ORAMADOV Begenç, *Küçük ve Orta Ölçekli Sanayi İşletmelerinin İnsan Kaynakları Politikaları ve İş Analizi Uygulamalarına Yönelik Bir Araştırma: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

ORHAN Meral, *Konya İli Çumra İlçesi Tarihi Yörük Dokumaları ve Günümüzdeki Uygulamaları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

ÖNGE Ergül, *Konya Evlerinde ve Müzelerinde Bulunan İğne Oyaları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1991.

ÖZ Şahin, *Bir Cami Cemaatinin Anatomisi: Konya Kulu Merkez Kubbeli Cami Cemaati Üzerine Din Sosyolojisi Açısından Bir Yaklaşım Örneği,* Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Isparta 2010.

ÖZCAN Niyazi Kürşat, *Yapılandırmacı Eğitim Programına Göre 9. Sınıf Coğrafya Derslerinde Etkinliklerin Amacına Ulaşma Düzeyi Hakkında Coğrafya Öğretmenlerinin Görüşleri (Konya/Ereğli İlçe Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

ÖZCAN Sema, *KOBİ'lerde Markalaşma Sorununun Tespiti ve Tutundurma Faaliyetlerinin Geliştirilmesi Üzerine Konya Tekstil-Hazır Giyim Sanayi Bölgesinde Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

ÖZCAN Taner, *Meşrutiyet Dönemi Konya Basınına Bir Örnek Meşrik-ı İrfan Gazetesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

ÖZDEMİR Ali, Konya'da İçtimai ve İktisadi Hayat (1671-1672), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1999.

ÖZDEMİR Hanife, *İlköğretim Okulları 4. ve 5. Sınıf Fen Bilgisi Öğretim Programlarında Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerilerine İlişkin Öğretmen Görüşleri (Konya İli Örneklemi),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

ÖZDEMİR Zekai, *Konya'nın İktisadi Yapısı,* İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1987.

ÖZDOĞAN Yahya, *Konya İl Merkezinde Farklı Sosyo Ekonomik Düzeylerdeki İlköğretim Okuluna Devam Eden Çocukların Kahvaltı Yapma Alışkanlıklarının Saptanması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

ÖZENDER Özlem, *Karapınar (Konya) Krater Gölü ve Meke Tuzlası Civarı Herpetofaunası,* Dokuz Eylül Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, İzmir 2000.

ÖZER Pınar, *Çumra Ovasının Hidrografik Durumu ve KOP (Konya Ovası Projesi) ile İlişkisi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

ÖZGER Betül, *74/f4 Numaralı Konya Şer'iye Siciline Göre Sosyal, İdari, Dini, Hukuki ve Kültürel Açıdan Konya,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

ÖZGÖKMEN Ali, *Konya Belediyesi İzzet Koyunoğlu Şehir Müzesi Kütüphanesi'nde Bulunan Yazma Türkçe Eserler Katalogu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1987.

ÖZKAN N. Ayşe, *Konya Evlerinde ve Müzelerinde Bulunan Ev Dolaması ve Perde Ucu Tenteneleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

ÖZKÜRKÇÜLER Mustafa, *Türk Sermaye Piyasası Yatırım Araçları ve Konya İlindeki Anonim Ortaklıkların Finansal Yapılarının Sermaye Piyasası Yatırım Araçları Yönünden İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1989.

ÖZTÜR Celil, *Karma Yöntemin İlköğretim Okulu 5. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Öğrenci*

Erişisine Etkisi (Konya İlinde Bir Araştırma), Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1997.

ÖZTÜRK Fatma Zehra, *Kur'an Kursu Öğrencilerinin Sosyo-Ekonomik, Kültürel Temelleri ve Sorunları (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

ÖZTÜRK Mustafa, *Konya ve Çevresi Anadolu Selçuklu Dönemi Çinilerinde Bitkisel Motiflerin Dili ve Resim Eğitimi Açısından İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

ÖZTÜRK Özlem, *Kuran Kursu Öğrencilerinde Depresyon Düzeyi Üzerine Bir Araştırma (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

ÖZUS Elhan, *M. E. B. Bağlı Konya İlindeki Mesleki ve Teknik Orta Öğretim Kurumlarında Çalışan Yönetici ve Öğretmenlerin Öğrenen Organizasyonu Algılamaları,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

ÖZÜDOĞRU Halide Nur, *İmam Hatip Lisesi Öğrencilerinin Dini İnanç ve Tutumları ile Sosyo-Kültürel Beklenti ve Sorunları (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

PAK İzzettin, *Konyalı Mehmed Vehbi Efendi ve Tefsirdeki Metodu,* Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2007.

PAKSOY Kezban, *Mecmua-i Fevaid (Konya Mevlânâ Müzesi Kütüphanesi 2254) (İnceleme-Metin-Tıpkıbasım),* Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri 2006.

PEKER Selçuk, *Bekdik (Ereğli/Konya) Köyleri Halk Edebiyatı Ürünleri Üzerinde Bir İnceleme,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

PEKERGİL Murat, *Ölüm Olgusunun Din Sosyolojisi Açısından İncelenmesi (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

PINARCI Süleyman, *Cemal Bey'in Konya Valilikleri Dönemi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

PINARCIK Özge, *Okulöncesi Eğitim Kurumlarında Anadil Öğretiminde Kullanılan Yöntemlerin İncelenmesi (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

SAK İzzet, *16. ve 17. Yüzyıllarda Konya'da Kölelik Müessesesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1987.

SAMANCI Zeynep Asiye, *Konya/Beyşehir İlçesindeki Manevi Halk İnançlarına Dinler Tarihi ve Din Fenomenolojisi Açısından Bir Yaklaşım,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

SAMURLU Hasan, *Osmanlı Döneminde Konya Ereğlisi'nde Tasavvufi Hayat, Tekke ve Zaviyeler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

SANDIKÇI Cafer, *Öğretmenlerin İlköğretim Altı, Yedi ve Sekizinci Sınıf Türkçe Dersi Öğretimi Uygulamalarıyla İlgili Görüşleri (Konya İlinde Bir İnceleme),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

SERARSLAN Nalân, *Konya Ereğli Atatürk İlköğretim Okulu 6. Sınıf Öğrencilerinin Kelime Hazinesi Üzerine Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

SERT Nurten, *Konya Müze ve Evlerinde Bulunan Gelinlikler (2 Cilt),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

SERT Yusuf, *Halifeliğin Kaldırılmasının Konya Basını ve Kamuoyundaki Yansıması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

SEVİNÇ İsmail, *Bilgi Teknolojileri Kullanımının Kamu Kurumları Üzerindeki Etkileri: Kavramsal ve Ampirik Bir Çalışma (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

SEZGİN Mete, *Turistik Yatırımlar Açısından Konya Yöresinin Turizm Potansiyelinin Değerlendirilmesi,* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2000.

SEZGİN Mualla, *Konya Sarayönü Başhüyük Köyü Kadın Kıyafetleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya, 1987.

SIVACI Sadık Yüksel, *İlköğretim 2. Kademe Matematik Dersi Programı Uygulama ve Yeterlilik Düzeyinin Değerlendirilmesi Üzerine Bir Araştırma (Konya Merkez İlköğretim Okulları Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

SİNANGÜL Vedia Gökçe, *Tüketici Davranışlarının Önemi ve Konya İlinde Üniversite Öğrencilerinin Kredi Kartı Tercihlerinin Araştırılması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

SİPAHİ Esra Banu, *Yoksulluğun Küreselleşmesi ve Kentsel Yoksulluk: Ekonomik ve Sosyal Boyutlarıyla Konya Örneğinde Yoksulluk,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

SOLAK Osman Nuri, *Konya Bölge Yazma Eserler Kütüphanesinde Bulunan Bazı Delâilü'l-Hayrât'lardaki Tasvirler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

SOYDAL Gülkan, *Ortaöğretimde Olumlu Öğretmen Davranışlarının Öğrenci Başarısına Etkisine İlişkin Öğrenci Görüşleri (Konya İli Örneği),* Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2006.

SOYUCAK Ali Rıza, *Konya ve Çevresindeki Eşkıyalık Hareketleri (1640-1675),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

SÖNMEZ Erkan, *Konya Karatay Müzesi'nde Bulunan Kürevi Konik Kaplar,* Çanakkale Onsekiz Mart Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Çanakkale 2006.

SÖNMEZ Osman, *1923-1938 Döneminde Konya,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1987.

SULAK Süleyman, *İlköğretim 4. 5. Sınıf Öğretmenlerinin Sosyal Bilgiler Dersi Bilişsel Alan Davranışlarının Ölçme Değerlendirmesine İlişkin Anlayışları ve Kullandıkları Tekniklerin İncelenmesi (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

SÜNTAR Nadire Emel, *Konya Halkevi ve Eğitim Faaliyetleri (1932-1951),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

ŞAHİN Ayfe, *Giysi Alışverişinde Tüketicilerin Haute Couture ve Hazır Giyim Tercihleri İstanbul-Konya İllerinde Örnek Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ŞAHİN Esen, *Kadın Girişimcilik ve Konya İlinde Kadın Girişimcilik Üzerine Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

ŞAHİN Hacı, *II. Selim'in Konya İmareti Vakfiyesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

ŞAHİN Hasan, *Öğretmen-Yönetici-Veli ve Müfettişlerin "İlkokul Programı" Hakkında Görüşleri (Konya İlinde Bir Araştırma),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1990.

ŞAHİN Pırıl, *Anadolu Selçuklu Dönemi Konya Yapılarında Taş ve Tuğla Süsleme,* Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum 1999.

ŞAHİN Ülkü, *Konya İli Çumra İlçesi Evlerinde Bulunan Kanaviçe İşlemeleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

ŞAHİN Yüksel, *Konya Beyşehir İlçesi Karaali Beldesi Kadın Giyim-Kuşam Geleneğindeki Sembolizm,* Marmara Üniversitesi Güzel Sanatlar Enstitüsü, İstanbul 1999.

ŞEN Ayşe Fulya, *Yönetimin İyileştirilmesinde Halkla İlişkilerin Rolü, (Konya Valiliği ve Büyükşehir Belediyesi Örneği),* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1998.

ŞEN Mehmet, *Özel Dershanelerde ÖSS'ye Yönelik Tarih Öğretiminin Başarı Durumuna Dair Bir Araştırma (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

ŞEN Servet, *Konya İli Okul Öncesi Eğitim Kurumlarında "Anadili Çalışmaları Eğitim Programının Değerlendirilmesi",* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1989.

ŞENGÜDEN Hasan Kenan, *2006 Yılı Müftülük Eğitim Faaliyetlerinin Yaygın Din Eğitimi Açısından Değerlendirilmesi (Konya*

İli Hadim ve Taşkent İlçeleri Örneği), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

ŞİMŞEK Tuna, *Konya Merkez İlkokullarında Müzik Eğitimi Üzerine Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

ŞİMŞİR Zekeriya, *Konya Selçuklu Medreseleri Çinilerinde Kullanılan Motifler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1990.

TABAN Ali Rıza, *Kamuoyu Oluşturmada Kitle İletişim Aracı Olarak Yazılı Basının Rolü ve Konya Yerel Basını Üzerine Örnekler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

TALAYHAN Mehmet Ali, *Osmanlı Devlet Salnamelerine Göre Adana ve Konya Vilayetlerinin İdari Taksimatı 1851-1910,*Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü,Konya 2001.

TAPUR Tahsin, *Eski Konya Gölü ve Çevresinin Fiziki Coğrafya Özellikleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

TAŞ Selda, *Sınıf Öğretmenlerinin Motivasyonunu Etkileyen Faktörler (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

TAŞKAYA Cennet Özer, *Konya İli İlköğretim I. Kademe Öğretmenlerin Yeterlilikleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

TAŞTEKİN Ercan, *Emniyet Teşkilatında Halkla İlişkiler: Konya İl Emniyet Müdürlüğü Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

TAVASLI Belzan, *Konya'da Keçecilik Sanatı,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

TAVUKÇUOĞLU Mustafa, *Konya Merkez İlköğretim Okullarında Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Derslerinin Program Yönünden Değerlendirilmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1987.

TECİM Erhan, *Cezaevlerinde Dini Yaşantı ve Din Algısı: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

TEKİN Murat, *Konya Ovası Orta Tunç Çağı Çanak Çömleği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

TEKİNSOY Yunus Emre, *Türk Rum Nüfus Mübadelesi ve Konya,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

TEKİR Osman, *Siyasi Partilerin Büyükkent Yönetimi Karar Organlarına Etkileri (Konya Büyükkent Örneği),* Dokuz Eylül Üniversitesi Soysal Bilimler Enstitüsü, İzmir 2002.

TINAS Kudret, *Yerel Televizyon Yayıncılığında Yerellik:Konya TV Örneği,*Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

TIRMAN Firdevs, *Konya Müze ve Evlerinde Bulunan Keseler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

TOKUR Mehmet Emin, *Bölgesel Sanayi Kalkınma Politikaları ve Konya Sanayisinin Bugünü, Geleceği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

TOPKAYA Adem, *Salnâmelere Göre Konya Vilayeti (Sosyo-Ekonomik ve Kültürel Yapı),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

TOPUZ Ayhan, *32 Numaralı Şer'iye Sicili'ne Göre Konya H. 1096-1110 (M. 1684-1699),* Yüzüncü Yıl Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Van 2001.

TORUK İbrahim, *Yeni Meram ve Yeni Konya Gazetelerinin Anlatımı Üzerinden Konya'daki Sosyal, Politik ve İktisadi Ortam (1970-1980 Dönemi),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2000.

TUNCER Emine, *Konya'da Yaşayan Geleneksel Ağaç ve Toprak İşçiliği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

TUNÇ Perihan, *Konya/Derbent-Küçük Muhsine-Başarakavak Halıları (2 Cilt),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

TURAN Duriye Esra, *Alt Sosyo-Ekonomik Düzeyde Anasınıfına Devam Eden ve Etmeyen 60-71 Ay Çocuklarında Görsel Algılama*

Davranışının İncelenmesi (Konya İli Örneği), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

TUTUN Muharrem İlhan, *Konya Çimento Anadolu Güzel Sanatlar Lisesi'nde Piyano Öğretim Programlarının Hedeflerine Ulaşma Durumu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

TÜRKER Mustafa, *Orta Öğretim Tarih Ders Kitapları Hakkında Öğretmen-Öğrenci Görüşleri (Konya-Çumra Merkez İlçesi Orta Öğretim Kurumları Örneğinde),*Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

TÜRKMEN Nalân, *Son İki Yüzyıl İçinde Konya'nın Obruk Bölgesinde Halı Sanatı,* Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1991.

UÇAR Belgin, *Belediyelerde Kontrat Yöntemi (Contracting Out) ve Konya Büyükşehir Belediyesi Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2006.

UÇAR Harika, *Kentsel Siyasette Toplumsal Cinsiyet Sorunlarına Duyarlılık: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

UÇAR Nişvan Özgeç, *Göller Bölgesi ve Konya'da At Arabası, Kamyon ve Römork Süslemesi,* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1998.

UÇKAÇ Bedrettin, *1807-1810 Tarihli Konya İle İlgili Ferman ve Beratlar (Şer'iyye Sicillerinde),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

UĞUR Gülfer, *İşletmelerde İş Ahlakı ve Sosyal Sorumluluk Olgusu: Kuram ve Bankacılık Sektöründe Uygulama: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ULUSAN Yeliz, *Alternatif Turizm Çeşitlerinin Turizm Potansiyeline Etkisi: Konya Örneği,* Sakarya Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sakarya 2009.

ULUSOY Recep, *19. Yüzyılda Konya Eyaletine Bağlı Burdur Kazasının Sosyal ve Ekonomik Yapısı,* İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1992.

UMUR Demet Çağlayan, *İnsan Kaynakları Planlaması: Konya Sanayi Sektöründe Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

USLU Ali, *Vadeli İşlem Borsaları: Konya Buğday Vadeli İşlem Borsası Uygulaması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

UYGUN Hayrettin, *Konya İlinin Termal Turizm Potansiyeli,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

UYGUN Mutlu, *İmalat Sektöründeki Küçük ve Orta Ölçekli İşletmelerin (KOBİ) Üretim ve Pazarlama Sorunları Üzerine Konya İlinde Bir Araştırma,* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2002.

UYSAL Ahmet, *Seydişehir (Konya) Boksit Yataklarının Ekonomik Değeri ve Bölgenin Jeomorfoloji ile İlgili Özellikleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

UYSAL Ercan, *Konya'da Kentleşme Kentlileşme ve Kent İçi Nüfus Hareketleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

UZA Mehmet, *Konya-Tuzlukçu İlçesinin Coğrafi Etüdü,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

UZUN Ramazan, *Konya İli Seydişehir İlçesi ve Çevresinde Anlatılan Masalların Çocuk Eğitimine Katkısı,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

UZUNKAYA Osman, *Bazik Refrakter Tuğla Üretiminde Kalite Kontrolü ve Konya Krom Manyezit Tuğla Sanayii T. A. Ş.'de Kalite Kontrolü Uygulaması,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1991.

ÜLKER Ayşe, *Sınıf Öğretmenlerinin Hizmet İçi Eğitime İlişkin Görüşleri (Konya/Karapınar İlçesi Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

ÜLKÜ Zeynep, *Stratejik Üretimde Rekabet Öncelikleri Esneklik Boyutu ve Konya Sanayi İşletmelerinde Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

İSLAMOĞLU Ali Emin, *Yenilik Yönetimi*

Açısından KOBİ'lerin Modern Yönetim Tekniklerinden Yararlanma Düzeyi: Konya Organize Sanayi Bölgelerine Yönelik Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

ÜLVAN Dilek, *Kıreli (Konya) ve Çevre Köyleri Halk Edebiyatı Ürünleri Üzerine Bir Araştırma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1995.

ÜNLÜ Ali, *Örgütsel Etik ve Sosyal Sorumluluk Konya Sanayi Bölgesinde Bir Uygulama,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

ÜNLÜ Nuri, *70 Numaralı Konya Şer'iyye Sicili (1814-1816 M./1230-1232 H.) (146 Sayfa, 411 Belge),* Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ 2005.

ÜNSÜR Nevin, *Konya Yöresi 13. yy.ın İlk Yarısındaki Selçuklu Rumi Motifleri (Mimaride Çini ve Taş İşçiliği),* Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1994.

ÜNVER İsmail, *Konya'da Faaliyet Gösteren Otomotiv Yan Sanayi İşletmelerinin İhracatta Yaşadığı Sorunlar ve Çözüm Önerileri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

VARKİ Hakan, *Yerel Yönetişimin Türkiye'de Uygulanabilirliği: Konya Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

VARLIK Savaş, *İlköğretim Okullarında Yöneticilerle Öğretmenler Arasındaki Örgütsel Çatışma ve Uzlaşma Alanları (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

VURAL Ebru, *Konya İli, Doğanhisar İlçesi Karağa Kasabası Geleneksel Kadın Giysileri ve Özgün Tasarımlar Üzerine Bir Araştırma,* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2001.

YAĞMUR Ayten, *İstihdam Edilebilirlik Açısından Eğitim-İstihdam İlişkisi: Konya Bölgesi İmalat Sanayi Örneği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

YALÇIN Hasan, *TCK'nın 414-418.nci Maddeleri Kapsamında Konya-Ereğli Ağır Ceza Mahkemesi'ne 1990-2000 Yılları Arasında Yansıyan Cinsel Saldırı Suçlarının İncelenmesi,* İstanbul Üniversitesi Adli Tıp Enstitüsü Sosyal Bilimler Anabilim Dalı, İstanbul 2001.

YALÇINKAYA Fatma, *Konya İzzet Koyunoğlu Kütüphanesi'nde Tarih-i Al-i Osman Adlı Yazma Eserin Metin ve Tahlili,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

YAMAÇ Seval, *Contribution of Authentic Konya Folk Tales To Vocabulary Teaching To 7th Grade Students: Chumra Case,* Selçuk Üniversitesi Eğitim Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

YAMAMURA Shinobu, *20. Yüzyıl Konya Yöresi Geleneksel Karapınar Hotamış Kilimlerinde Ticari Boyut,* Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2003.

YAMAN Aşir, *Karapınar Ovası'nda (Konya) Rüzgar Erozyonu,* Fırat Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Elazığ 2000.

YAMAN Cuma, *Konya İli Karapınar İlçesi'nin Tarihi, Sosyal ve Kültürel Yapısı,* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2009.

YASSIBAŞ Süleyman, *Cumhuriyet Dönemi Ereğli (Konya) İlçesinin Siyasi, Kültürel ve Sosyoekonomik Tarihi,* Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2003.

YAŞAR Mustafa, *Konya Belediyesi İzzet Koyunoğlu Şehir Müzesi Kütüphanesi'nde Bulunan Yazma Türkçe Eserler Kataloğu,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1988.

YAŞLI Muhammed Emin, *Ortaöğretim Kurumları 9. ve 10. Sınıf Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Derslerinde Nitelikli Materyal ve Verimliliğe Olan Etkisi (Konya İl Merkezi Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

YAVUZ Cavit, *Konya İlinin Turistik Arz Potansiyeli ve Konya İlindeki Turizm İşletmelerinin Pazarlama Problemlerinin İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

YAVUZ Erdem, *Yaygın Eğitim Kurumu*

Olarak Konya Halkevi ve Konya Halkevi Kültür Dergisi Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

YAYLIOĞLU Erdal, *Konya İli Akşehir İlçesi Gazi Mustafa Kemal İlköğretim Okulu'nun Akşehir Eğitim Tarihi Açısından Öneminin ve Okulun Tarihi Gelişiminin İncelenmesi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

YAZGAN (TANYEL) Şerife, *Konya Yusuf Ağa Kütüphanesi'nde Bulunan Yazma Eserlerdeki Ebrû Çeşitleri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

YENEN İbrahim, *Televizyonlarda Yayınlanan Dini Programların İzlerkitlenin Dini Tutum ve Davranışları Üzerine Etkileri -Konya Örneği,* Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri 2005.

YILDIRIM Abdullah, *Arap Alfabesinden Latin Alfabesine Geçiş Öncesi Çalışmalar ve Konya Basınına Yansıması,* Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü, Ankara 1992.

YILDIRIM Ayşegül, *Okul Öncesi Eğitim Kurumlarından Yararlanmayan 4-5 Yaş Çocuklarının Dil Gelişimini Etkileyen Faktörlerin İncelenmesi (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

YILDIRIM Mustafa, *Konya'da Bulunan 19. Asır Azerbaycan Halılarından Örnekler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1994.

YILDIRIM Sibel, *İlköğretim Okullarında Yöneticilerin Sınıf Öğretmenlerini Güdüleme Davranışları ve Gerçekleşme Düzeylerine İlişkin Öğretmen ve Yönetici Görüşleri (Konya İli Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

YILDIZ Harun, *1845 (1261) Temettu'at Defterlerine Göre Konya Karapınar (Sultaniye)'nin Mahallelerinin İktisadi ve İçtimai Durumu,* Dumlupınar Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kütahya 2004.

YILDIZ Şerife Gülcü, *Konya İli Merkez İlçeleri İlköğretim Okullarındaki 6-12 Yaş Çocukların Giydiği Okul Formalarının Ergonomik Özellikleri Üzerine Bir Çalışma,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

YILMAZ Baki, *Muhasebe Standartlarının Oluşumu ve Uygulanma Alanı,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2001.

YILMAZ Gülten, *Konya Mebusu Musa Kazım (Onar)'ın 1. Dönem Türkiye Büyük Millet Meclisindeki Faaliyetleri,* Atatürk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Erzurum 2000.

YILMAZ Mehmet Levent, *İlk 500'de Faaliyet Gösteren Konya'daki İşletmelerin Stratejik Yönetime Bakış Açıları, Sorunları ve Çözüm Önerileri,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

YILMAZ Mehmet, *Konya Merkez Kazası Temettuatı 1841-1842,* Niğde Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Niğde 2006.

YILMAZ Şahsene, *Konya Şehri Sanayi Coğrafyası,* Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1997.

YİĞİT Ayhan, *Dursunlu (Ilgın-Konya)'da Bulunan Pleistosen Döneme Ait Equusların Paleontolojik Analizi,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

YONCA Oğuzhan, *Sivil Toplum, Sivil Toplum Kuruluşları ve Demokrasi Bağlamında Son Otuz Yılda Konya'da Dernekler,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

YÜCEL Ayhan, *İlköğretim 7. Sınıf Sosyal Bilgiler Dersinde Verilen Performans Ödevleri Hakkında Öğretmen-Veli-Öğrenci Görüşleri (Konya Örneği),* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

YÜCEYILMAZ Ali Arda, *Konya Örneğinde Kentsel Suçlar ve Kent Esenliği,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

ZİYAGİL Mehmet Akif, *A Comparison of Various Physical Fitness Variables Among Konyaspor, Tulsa Roughneck and Gençlerbirliği Soccer Teams,* Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1989.

ZORLU Atilla, Türkiye'de Halkevleri ve Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

SOSYAL BİLİMLER ALANINDA HAZIRLANMIŞ DOKTORA TEZLERİ

AKA Ali Sabri, Konya Şehrinin Kuruluş ve Gelişimini Etkileyen Coğrafi Faktörler, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

AKBAŞLI Sait, Ortaöğretim Okullarındaki Okul Aile Birliklerinin Görevlerini Gerçekleştirme Düzeyleri (Konya İli Örneği), Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2007.

ALP K. Özlem, Konya ve Yöresi Kilimlerinde Semboller, Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1998.

ARABACI Caner, 1900-1924 Yılları Arası Konya Medreseleri, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

ARITAN, Ahmet Saim, Konya Dışındaki Müze ve Kütüphanelerde Bulunan Selçuklu ve Selçuklu Üslubunu Taşıyan Cild Kapakları (2 Cilt), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

ÇAKIR Vedat, Bir Sosyal Etkinlik Olarak Eğlence ve Televizyon (Konya Örneği), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

ÇELİK Celaleddin, Şehirleşme ve Din –Konya Örneği-, Erciyes Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Kayseri 2000.

ÇIPAN İsmail, Konya Kız Öğretmen Okulu, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1998.

ÇUKURÇAYIR Mehmet Akif, Yerel Yönetimler ve Katılım: Halkın Katılım Duyarlılığı ve Katılım Yolları Açısından Konya Örneği, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1999.

DEMİRPOLAT Anzavur, The Rise of İslamic Economic Ethic, Rationality and Capitalism in Modern Turkey, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 2002.

DEMİRSOY Adem, Konya Basınında Afif Evren (1922-1977), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

EMİROĞLU Seyit, Meram İlçesi (Konya) Masalları Üzerine Bir İnceleme, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

ERLER Mehmet Yavuz, Ankara ve Konya Vilayetlerinde Kuraklık ve Kıtlık (1845 ve 1874 Yılları), Ondokuz Mayıs Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Samsun 1997.

ERTEN Hayri, Konya Şer'iyye Sicilleri Işığında Ailenin Sosyo-Ekonomik ve Kültürel Yapısı (XVIII. yy. İlk Yarısı), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2000.

EYCE Berrin, Konya'da Küçük Sanayide Çalışan Ailelerde Kadının Sosyal Kontrol Gücü, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1994.

FIRAT Nurcan, 1900-1930 Yılları Arasında Konya'da Türk Mimarisi, Ankara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1996.

GEDİK Hasan, KOBİ'lerde E-Pazarlamanın Önemi: Konya Kobileri'nde E-Pazarlama Uygulamaları, Cumhuriyet Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Sivas 2009.

GÖKÇE Gülise, Yerel Yönetimlerde Katılma ve Etkinlik Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2000.

GÖRÜN Mustafa, 21. Yüzyılda İl Özel İdare Yönetimi İzmir, Konya ve Ağrı Örneği, Dokuz Eylül Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İzmir 2003.

GÜLCAN Mustafa, Konya'da İçtimai ve İktisadi Hayat (1675-1676), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1989.

GÜLLÜPINAR Hasan, Seçmen Tercihi Bakımından Aday İmajı: Konya 2009 Yerel Seçimleri, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

HİDAYETOĞLU Hafize Melek, Konya Yöresi Düz Dokuma Yaygıları (Kilim, Cicim, Zili, Sumak), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

KALENDER Ahmet, Seçmen Tercihini

Etkileyen Propaganda ve İletişim Faktörleri: Türk Seçmen Davranışı Üzerine Bir Araştırma (Konya Örneği), Gazi Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1998.

KANDIR Mehmet, Tek Partili Dönemden Çok Partili Döneme Geçiş DP'nin Kuruluşu ve Konya Basınındaki Yankıları, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

KARABIYIKOĞLU Mustafa, Konya Havzasının Geç Kuvaterner Evrimi, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2003.

KAYNAR İbrahim, İşletmelerin Karar Verme Organları Üzerinde Stresin Etkileri ve Konya Bölgesindeki İşletmelerde Uygulamalı Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

KIVRIM İsmail, XVII. Yüzyılda Konya ve Ayıntâb Şehirlerinde Gündelik Hayat (1670-1680), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

KÜÇÜKDAĞ Yusuf, Lale Devrinde Konya, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1989.

KÜÇÜKTIĞLI Mücahit Sami, Siyasal Elitler ve Yerel Siyasal Hayat: Konya'da 1980 Sonrası Yerel Siyasal Elitler Üzerine Bir İnceleme, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2010.

MIZIRAK Zekeriya, Hane Halkı Tüketim Harcamalarının Yapısal Analizi Konya İli Örneği 1994/2003, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2005.

MUTİOĞLU Halil, Sanayileşme-Şehirleşme Açısından Küçük Sanayi İşçisinin Sosyo Ekonomik Profili Konya Örneği, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1993.

MUTLUER Ferhan, Ekoloji-Suç İlişkisi: Konya Örneği, Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1999.

NAS Emine, Günümüz Konya'sında Yaşayan Bazı Sanatlar Ağaç İşleri,Toprak İşleri,Taş İşleri,Tespihçilik,Kitap Sanatları,Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

ÖCAL Fatih Mehmet, Organize Sanayi Bölgelerinin Bölgesel Etkileri ve Konya Sanayisi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2008.

ÖCAL Tülay, Konya Şehir Coğrafyası, İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2003.

ÖZCAN Ruhi, 17. Yüzyılda Konya'da Mülk Satışları ve Fiyatlar (1640-1665), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1993.

ÖZGÖKMEN Ali, Konya Şer'iyye Sicilleri Işığında Müslim Gayr-ı Müslim Münasebetleri, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

ÖZÜDOĞRU Halide Nur, Kırsal Yaşamda Kadın ve Din (Konya Örneği), Marmara Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 2009.

ÖZÜMSÜYER Ahmet, Altınapa Baraj Gölü (Konya) Çevresinde Erozyon ve Erozyonun Önlenmesi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

SARIÇELİK Kerim, Osmanlı Devri Konyası'nda Modern Eğitim-Öğretim (1869-1919), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2009.

SEZGİN Mete, Turistik Güzergâhlarda Strateji Eksenli Pazarlama İletişimi Çabalarının Turizm İşletmelerindeki Yeri ve Önemi (Konya Yöresi İçin Bir Model Önerisi), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2004.

ŞAHİN Ali, Türk Kamu ve Özel Kesim Yöneticilerinin Motivasyon Durumu: Kavramsal ve Ampirik Bir Çalışma (Konya Örneği), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

ŞİMŞİR Zekeriya, Konya'daki Selçuklu Mimarisinde Rumi Motifi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

TAŞKAYA Serdarhan Musa, Eğitimde Niteliğin Artırılması ve Öğretmenlerin Statüsünün İyileştirilmesinde Kariyer Basamaklarının Değerlendirilmesi (Konya İli Örneği), Gazi Üniversitesi Eğitim Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2007.

TUŞ Muhiddin, Sosyal ve Ekonomik Açıdan Konya (1756-1856), Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1993.

ÜREKLİ Bayram, Konya'nın Merkezi İdare ile İlişkileri (1650-1675), İstanbul Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, İstanbul 1989.

YASA Azize, Anadolu Selçukluları Döneminde Türk-İslam Şehri Olarak Konya (3 Cilt), Hacettepe Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Ankara 1996.

YILDIRIM Mustafa, Konya'da Son Asırda Kaybolan Bazı Türk Yapıları, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1997.

YILMAZ Mehmet, Konya Vilayetinde Muhacir Yerleşmeleri, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya 1996.

FEN BİLİMLERİ ALANINDA HAZIRLANMIŞ YÜKSEK LİSANS TEZLERİ

ACAR Bahar, Olivin'in Sanayiye Yönelik Kullanım Özelliklerinin Tespiti ve Optimizasyonu: Çayırbağı (Konya) ve Kızıldağ (Akseki) Olivinleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

AÇIKEL Durmuş Ali, Yapı Denetiminin Kalite Üzerine Etkisi ve Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

AĞAÇAYAK Tevfik, Topraktepe (Yeşildağ-Beyşehir-Konya) Kromitlerinin Zenginleştirme Yöntemlerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

AĞCA İhsan, Konya'da Satılan Bazı Balık Türlerinde Organoklorlu Pestisit Kalıntılarının Tayini, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

AĞLAMIŞ Nurinnisa, İklim Elemanlarının Konya İlinde Arpa Verimine Etkisi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1990.

AHMED Ertan, Meram (Konya) İlçesinde Solanaceae Familyasına Ait Sebzelerde Zararlı Cicadellıdae ve Cixiidae (Homoptera) Türleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

AK Akif, Beyşehir Gölü (Konya)'nde Yaşayan Kadife Balığı (Tinca Tinca L, 1758)'nın Büyüme Özelliklerinin İncelenmesi, Niğde Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Niğde 2006.

AKAN Şükrüye, Konya Bölgesindeki Nannospalax (Mammalia:Rodentia) Kromozomal Formlarının (2n=40,58,60) Heterokromatin Dağılımı ve Nükleolar Organizatör Bölgeleri (NORs), Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

AKAR Ramazan, Konya'da Yetiştirilen Bamya Çeşitlerinin Bazı Teknolojik Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

AKBAŞ Birol, Karaman, Konya ve Nevşehir İllerindeki Bağ Sahalarında Görülen Virüs Hastalıkları ve Yayılışlarının Tespiti Üzerine Araştırmalar, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1998.

AKBUĞA Ramazan, Konya-Çumra Yöresinde Yüzeysel ve Tuzlu Taban Suyunun Sulanan Alanlardaki Toprak-Su ve Tuz Dengesi Üzerine Bir Araştırma, Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Edirne 2006.

AKDEMİR Derya, Konya-Karapınar Krater Göllerinin Ostrakot Faunası, İstanbul Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 2004.

AKKAYA Salih, Konya-Çumra Fethiye Köyü Arazilerinde Toplulaştırmanın Tarımsal Altyapı Hizmetlerine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

AKKURT Murat, Meram (Konya) İlçesi Bağcılığı ve Yörede Yetişen Üzüm Çeşitlerinin Ampelografik Özelliklerinin Belirlenmesi Üzerinde Araştırmalar, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1997.

AKKUŞ Zafer, Konya İlindeki Süt Sığırcılığı İşletmelerinin Yapısal Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

AKSOYAK Şeref, Konya İlinde Kültür+Melez Süt Sığırcılığı İşletmeleri ile Yerli Irk Süt Sığırcılığı İşletmelerinin Ekonomik Yönden Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen

Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

AKSU Turgut, Gülpınar - Afşar (Taşkent K-KD'su - Konya) Tektono-Stratigrafisi, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2009.

AKTAŞ Ahmet, Konya İli Karapınar İlçesi Koyunculuk İşletmelerinin Ekonomik Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

AKTAŞ Hakan Bergen, Konya İlinde Yaprak Gübresi ve Bitki Gelişim Düzenleyici Madde İmalatı Yapan Firmaların Ekonomik Analizi Üzerine Bir Çalışma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

AKTAŞ Sinan, Ahırlı, Yalıhüyük İlçeleri ve Bozkır (Konya) İlçesinin Kuzey Bölgesinde Yetişen Makrofunguslar Üzerine Taksonomik Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

AKYILDIZ Kazım, Konya'da Süpermarketlerde Satılan Sütlerin Trans Yağ Asitlerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ALBAYRAK Tacettin, Konya İlinde İki Değirmen İşletmesine Gelen Buğdaylarda Süne (Eurygaster spp.) ve Kımıl Tarafından Emilmiş Tane Oranlarının Tespiti Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

ALBAYRAK Volkan, Konya II. Organize Sanayi Bölgesi'nin Jips İçerikli Kil Zemininin Mühendislik Özelliklerinin İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

ALICI Kadir, Konya İli Anız Alanlarında Tohum Yatağına Ekim Suretiyle Baklagil Yem Bitkileri Yetiştirme İmkânları Üzerinde Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

ALKAN Sinan, Derebucak (Konya) İlçesi Makrofungusları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ALP KARAOĞLU Zeynep, Restoration of The Kızılören Han Near Konya, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1998.

ALTINPARMAK Sebahat, Konya İlinde Asma Ur Hastalığı (Agrobacterium Vitis)'nın Biyokimyasal ve Moleküler Yöntemlerle Tanılanması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ALTUNTAŞ A. Kadir, 1990-1991 Isınma Mevsiminde Konya'daki Hava Kirliliğinin Meteorolojik Verilere Göre Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1992.

ANAMUR Belgin Özdemir, Konya'daki Bazı Özel ve Resmi Lise Öğrencilerinin Kinematik Konusundaki Kavramları Anlama Düzeylerinin Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ANİK Mehmet Aziz, Konya Kenti Yeşil Çim Alan İşletmelerinin Mekanizasyon Durumunun Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

ARAT Yavuz, Huzur Evlerinin Tasarım İlkelerinin Mekânsal Gereksinim Boyutunda İrdelenmesi Üzerine Bir Araştırma "Dr. İsmail Işık Huzur Evi Örneği; Konya, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

ARICI (YALPIR) Şükran, Kentsel Alanlarda Taşınmaz Değerlerinin Belirlenmesi ve Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2000.

ARIKSOYSAL Meltem, Hadim (Konya) Kuzeyi Devoniyen-Permiyen Çökellerinin Stratigrafisi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1997.

ARISOY Hasan, Tarımsal Araştırma Enstitüleri Tarafından Yeni Geliştirilen Buğday Çeşitlerinin Tarım İşletmelerinde Kullanım Düzeyi ve Geleneksel Çeşitler ile Karşılaştırmalı Ekonomik Analizi- Konya İli Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

ARISOY Rifat Zafer, Konya Ovası Ana Tahliye Kanalı Civarı ve Çumra Yöresindeki Hububat Alanlarında Kadmiyum Birikimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

ARSLAN Atilla, Konya İlindeki Sciurus

Anomalus Guldenstaed, 1785 (Mammalia: Rodentia)'un Ekolojik, Biyolojik ve Taksonomik Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

ARSLAN Emine, Rastgele Çoğaltılmış Polimorfik DNA Polimeraz Zincir Reaksiyonu (RAPD-PCR) Aracılığı ile Konya Çevresindeki Hyacinthella Schur (LILIACEAE) Türleri Arasındaki Genetik Uzaklıkların Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

ARUNDAŞ Ahmet, Konya Organize Sanayi Bölgesi Kanalizasyon Sisteminde Kirleticilerin İzlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

ASAN Kürşad, Karacadağ (Kulu-Konya) Yöresi Volkanik Kayaçlarının Petrografik ve Jeokimyasal İncelemesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

ASLAN Hakkı Tayfur, Konya Şehir Doğalgaz Dağıtım İşletmesinde Entegre Yönetim Sistemi (ISO 9001: 2000, ISO 14001, OHSAS 18001) Uygulaması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

AŞIK Özkan, Çetmi-Bolay Civarının, (Taşkent d-gd'su, Konya) Tektono-Stratigrafisi, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2009.

ATALAY Asiye Tuba, Konya Ekolojik Şartlarında Yetiştirilen Lavanta (Lavandula Angustifolia Mill.)'da Farklı Dozlarda Uygulanan Organik ve İnorganik Azotlu Gübrelerin Verim ve Kalite Özellikleri Üzerine Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ATASAGUN Muhittin, Konya İlinde Nohut Antraknozu (Ascochyta Rabiei (Pass) Labr.)'nun Durumu ve Mücadele Olanakları,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ATAY Z. Ulviye, Konya Bölgesindeki Mevcut Tabii Agrega ve Kırma Taş İle Yüksek Mukavemetli Beton İmali, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1992.

ATEŞ Nuray, Konya İçme Suyu Arıtımında Trihalometan Oluşma Potansiyeli,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

ATLI Zülal, Türkiye Mikrotus (Socialis) (Mammalia=Rodentia)'e Ait Konya ve Amasya Örneklerinin Karyolojik ve Morfolojik Özellikleri, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Samsun 1998.

AYAN Çağrı, Hastanelerde Peyzaj Tasarımı Kriterlerinin Konya Bölge Hastanesi Örneğinde İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

AYDIN Akın, Konya İli Akören, Güneysınır ve Hadim Yöresi Üzüm Çeşitlerinin Kısa Ampelografik Özellikleri ile Göz Verimliliklerinin Belirlenmesi Üzerinde Araştırmalar,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

AYDIN S. Şenol,Geleneksel Konya Çarşısının Karakteristik Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1989.

AYDOĞDU İsmail, Konya'daki Kimi Süt Sığırı İşletmelerinin Tank Sütü Somatik Hücre Sayıları ve Buna Kimi Faktörlerin Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

AYRANCI Ramazan, Konya Ekolojik Şartlarında Yetiştirebilecek Atdişi Melez Mısır (Zea Mays L. İndentate S.) Çeşitlerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

AYŞE Kaplan, Konya Yöresi Ballarında Polen Analizi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1993.

BABAOĞLU Mehmet, Konya Ekolojik Şartlarında Üç Tahıl Cinsinde (Triticale spp, Triticum spp, Hordeum spp) Apex Gelişimi ile Verim Komponentleri Arasındaki İlişkiler Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

BAĞCI İbrahim, Kurucaova-Gölyaka (Beyşehir/Konya) ve Yenişarbademli (Isparta) Arasında Kalan Bölgenin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

BAĞCI Yavuz, Konya-Karapınar Bölgesinin Flora ve Vejetasyonu, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

BAĞDATLI Muhammet Cüneyt, Konya Çevresinde Sebze Bahçelerinde Uygulanan Damla Sulama Sistemleri Üzerine Bir Araştırma,

Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

BAĞIRSAKCI Selin, Sultandağları Akşehir (Konya) Bölümü Miksomisetleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

BAHADIRTÜRK Ümit, Konya Belediye Sınırları İçindeki Çöplerin Değerlendirilmesinin Araştırılması, Bir Kuvvet Santralı İçin Yeterli Olup Olmadığının Tespiti ve Projelendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1988.

BAKIR İbrahim, Sosyal Değişim Sürecinde Konut Planları Farklılaşması- Konya Örneği, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1986.

BARAN Duygu, Konya Doğanhisar Yöresi Ayaslar Kilinin Ağır Metalleri Absorpsiyonu, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

BAŞ Turgut, Anadolu Selçuklu Dönemi'nde Konya Mahalle Mescitlerinin Restorasyon Sorunları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

BAŞAR M. Emin, Konya Selçuklu Minarelerinde Restorasyon Denemeleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1988.

BAŞTAŞ Kubilay K., Erwinia Amylovora'nın Konya İlinde Yaygınlığının Tespiti Üzerine Araştırmalar, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1998.

BATI Fahrettin, Küpe-Reze ve Büyükgözet Dağlarının (Seydişehir-Konya) Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

BATI İsmail Akın, Konya Büyükşehir Belediyesi Binalarının Deprem Güvenliğinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

BATIRAY Songül, Konya Ekolojik Şartlarında Yetiştirilen İzmir Kekiğinde (Origanum Onites L.) Farklı Dozlarda Uygulanan Azot ve Organik Gübrelerin Verim ve Kalite Özelliklerine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

BAYRAMOĞLU Zeki, Konya İlinde Süt Sığırcılığı Projesi (100x2) Kapsamında Yer Alan İşletmelerin Ekonomik Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

BEKER Kaan, İnsuyu Kireçtaşı (Karapınar-Konya) Ostrakod Topluluğunun Biyostratigrafik ve Kronostratigrafik İncelenmesi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2002.

BEYAZBENLİ Şerife, Konya Bölgesinde Yayılış Gösteren Bazı Vicia L. (Leguminosae) Türlerinin Tohum Protein Profillerinin SDS-PAGE ile Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

BEYOĞLU Naciye, Konya İli Beyşehir Yöresinde Yetiştiriciliği Yapılmakta Olan Üzüm Çeşitlerinin Kısa Ampelografik Özellikleri ve Göz Verimliliklerinin Belirlenmesi Üzerinde Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

BEZİRCİ İsmail, Konya Yöresinde Yemeklik Patateste Farklı Yumru İrilikleri ve Bitki Sıklığının Verim ve Bazı Verim Öğelerine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

BIÇAKÇI Mehmet Akif, Konya Yöresinde Bulunan Tabii Boya Bitkilerinin Kimyasal Özelliklerinin Belirlenmesi ve Farklı Yün İplikleri Boya Teknolojilerinin Araştırılması, Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü Mühendislik ve Fen Bilimleri Enstitüsü, Kocaeli 2001.

BİÇEN Mehmet, Konya Şartlarında Patates Böceği (Leptinotarsa Decemlineata Say) Erginlerinin Patates Çeşitlerini Tercihi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

BİÇKİN İnci, Eski ve Yeni Mer'a Mevzuatı'nın Karşılaştırmalı İncelenmesi ve Uygulamaya İlişkin Sorunların Tarım Hukuku Açısından Değerlendirilmesi: Konya-Altınekin Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

BİLİM Atiye, Konya Şehir İçinde Meydana Gelen Trafik Kazalarının Analizi ve Kritik Noktaların Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

BİLİR Özlem, Konya'da Yeşil Alan Tesisi İçin Satışı Yapılan Bazı Tohumların Tohumluk Özelliklerinin Belirlenmesi ve Farklı Ortamlarda Çimlenme ve Çıkışlarının Tespiti Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

BİNOL Serap, Doğal Yapıtaşlarında Alterasyon: Eflatunpınar Hitit Anıtı'nda ve Kızılören Hanı'nda (Konya) Yapıtaşı Alterasyon Örnekleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

BODUR İbrahim Volkan, Planning of Konya Wastewater Treatment Plant Construction by CPM, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1991.

BODUR Said, Konya'da Toplumun Aile Sağlığı Bilgi Düzeyinin Zaman İçindeki Değişiminin İstatistiksel Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

BOSTANCI İhsan, Konya Altınapa Baraj Gölündeki Sedimantasyon Kaynaklı Kapasite Kaybının Coğrafi Bilgi Sistemleri Kullanılarak Hesaplanması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

BOYRAZ Nuh, Konya ve Çevresinde Bazı Sebzelerin Köklerinden İzole Edilen Fungus Genuslarının Bulunuş Oranları ve Tanımları Üzerinde Bir Araştırma, Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 1990.

BOZDAĞ Ali, Doğanhisar-Hüyük (Konya) Arasının Jeolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

BOZOĞLU Said,Konya Batı-Güneybatısındaki İgnimbiritlerin Mineralojik Petrografik ve Jeokimyasal Özelliklerinin İncelenmesi, Süleyman Demirel Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Isparta 2003.

BÜCÜK İsmail Hakkı, Tarım Kredi Kooperatifleri Konya Bölge Birliği'ne Bağlı Kooperatiflerin Ekonomik Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

BÜYÜKDERE Serhat, Konya-Fethiye'de Bilgisayar Destekli Arazi Toplulaştırması, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1994.

BÜYÜKKARACIĞAN Naci, Taşkın Frekans Analizinde Kullanılan Değişik Dağılımların Konya Havzası Yıllık Pik Akım Serilerine Uygulanıp Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

BÜYÜKYILDIZ Meral, Kum ve Çakıl Filtre Modelleri ile Konya Ana Tahliye Kanalı Sularının Arıtılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

CAN Ahmet Alper, Ahırlı-Yalıhüyük ve Bozkır (Konya) Arasında Kalan Bölgenin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

CAN Ceyda, Konya Erenkaya'da Çıkarılan Kaynaktüt (İgnimbirit)'ün Toprağın Faydalı Su Kapasitesi ve Sulama Aralığına Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

CERRAHOĞLU Mustafa Kemal, Konya'da İmal Edilen Ziraat Makinalarında Kullanılan Döküm Parçaları Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1989.

CEYHAN Ercan, Konya Ekolojik Şartlarında Farklı Ekim Zamanlarının Yemeklik Bezelye (Pisum Sativum L.) Çeşitlerinde Verim Unsurları ile Kalite Üzerine Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

ÇAÇIK Süreyya, Konya Karatay Çengilti Köyü Arazilerinin Tuzluluk-Sodyumluluk Yönünden İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ÇAĞLA Hasan,Kentsel Dönüşüm Çalışmalarının Mülkiyet Kullanımına Olan Etkisi Üzerine Bir Araştırma ve Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

ÇAĞLAR Ahmet Turan, Haremiköy-Ilgın (Konya) Çevresinin Jeoloji ve Linyit Etüdleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1989.

ÇAĞLAYAN Okan, Konya'da Marketlerde Satılan Yoğurtların Trans Yağ Asitlerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ÇALIK Melahat, Amerikan Asma Anaçları

Üzerine Aşılı Hamburg Misketi Üzüm Çeşidinden Konya Ekolojik Şartlarında Fidan Üretimi ve Bu Anaçların Aşısız Olarak Köklendirilmesi Üzerinde Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2000.

ÇALIK Nurcan, Konya İlinde Tüketime Sunulan Küflü, Kaşar ve Tulum Peynirlerinin Bazı Özellikleri ve Aflatoksin İçeriği Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ÇALIŞIR Sedat, Konya'da Sulama Amaçlı Pompa İmalat Sanayinin Durumu Konusunda Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

ÇAPUTCU Meryem Alagöz, Sanayi Yapıları Planlama Sorunları ve Çözüm Önerileri, Konya III. Organize Bölgesinde Üretim Alanında Faaliyet Gösteren Orta Ölçekli Sanayi Yapıları Örneklemeleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ÇARDAK Osman, Konya İlinde İlköğretimde Uygulanan Fen Bilgisi Ders Programlarının I. Kademeden II. Kademeye Geçiş Durumu, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

ÇATLI Dicle Baran, Altınekin (Konya) ve Çevresinde Yer Altı Sularındaki Borun Kökeni, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

ÇELEKLİ Abuzer, Tuz Gölü'nden (Konya-Türkiye) İzole Edilen Dunaliella Türlerinin Beta-Karoten Üretim Kapasitelerinin Belirlenmesi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2002.

ÇELİK Sadiye Ayşe, Konya Ekolojik Şartlarında Yetiştirilen Meryemana (Silybum Marianum (L) Gaertner) Bitkisinin Tohumlarındaki Silimarin ve Sabit Yağ Bileşenlerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ÇETİN Asuman, Çaltepe (Seydişehir-Konya) Dolomitlerinin Oluşumu ve Petrografisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

ÇINAR S. Sedat, Konya Altınapa Barajında Sızma Kayıpları Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1988.

ÇİFTÇİ Nizamettin, Konya Tigem Arazisinde Taban Suyu-Toprak Tuzluluğu İlişkileri Üzerinde Bir Araştırma, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1987.

ÇİNİ Mümtaz Hakan, Konya Krom Manyezit Tuğla Sanayi'inde Verimlilik Analizleri, Eskişehir Osmangazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir 1994.

ÇÖĞÜRCÜ Mustafa Tolga, Konya'daki Bazı Haberleşme Binalarının Deprem Güvenliklerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

ÇÖMLEKCİLER Fuat, Sızma-Hatıp (Konya) Arasında Gelişen Pioosen-Kuvaterner Yağlı Alüvyal Yelpazelerin Sedimantolojik Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

DAĞISTAN Hayrullah, Kayadibi Sadıklar (Hatunsaray-Konya) Bölgesindeki Piroklastiklerin Sedimantolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

DAĞLI Ziya, Konya Bölgesindeki Buğdaylar da Organik Klorlu Pestisit Seviyelerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

DAĞNİLAK Berna, Konya'da Faaliyet Gösteren Gıda İşletmelerinin HACCP Bilgi ve Uygulama Düzeylerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

DALKILIÇ Meltem, Konya Ekolojik Şartlarında Farklı Zamanlarda Ekilen Maş Fasulyesi [Vigna Radiata (L.) Wilczek] Genotiplerinin Verim ve Bazı Tarımsal Özelliklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

DAŞCI Hatice Tuğba, Konya Melanjı İçerisinde Yer Alan Amfibolitlerin Kökeni, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2007.

DELİBAŞ Murat, Türkiye'de Korumacılık Anlayışında Jeolojik Yapıların Önemi: Bolluk Gölü Bölgesi Traverten Konileri (Cihanbeyli-Konya), Zonguldak Karaelmas Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Zonguldak 2010.

DEMİR Ahmet, Konya İçme Suyu Şebekesinde Su Kayıplarının Belirlenmesi,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

DEMİR Filiz Başaran, Konya İli Tatlı Su Çeşme Sularının Kimyasal ve Bakteriyolojik Yönden İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

DEMİRALAY Mehmet, Araplar Dağı, Çömlek Dağı ve Çevrelerinin Florası (Derebucak-Konya), Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

DEMİRAY Ünal, Gökçeyazı-Kuşaklı Tepe (Ereğli-Konya) Civarının Jeolojisi ve Sölestin Yatakları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

DEMİREL Gönül, Kestel (Kadınhanı-Konya) Bölgesinin Miksomisetleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

DEMİRTAŞ Aziz, Konya Çevresindeki Höyükler ve Yerleşmeler, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

DENİZ Kadriye, Konya'da Farklı Üç Kentsel Mekanda Kent Kimliği Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

DERELİ Mustafa, Konutlarda Dış Sıva Hasarlarının Çözüm Yolları ve Alternatif Sıva Denemeleri (Konya Örneği), Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

DEVECİ Hüseyin, Konya Bölgesi Düşük Kaliteli Linyitlerin Amonyaklaşma Teknolojisinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

DİLAY Yusuf, Konya'da Kamuya Ait Bazı Tarım İşletmelerinin Elektrifikasyon Düzeylerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

DİLSİZ Bülent, Konya İlindeki Ortaöğretim Okullarında Çalışan Öğretmenlerin Tükenmişlik ve İş Doyumu Düzeylerinin Bölgelere Göre Değerlendirilmesinin Çok Değişkenli İstatistiksel Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

DİNÇ Nazmi, Konya-Ilgın-Orhaniye Toplu Yağmurlama Sulama Sisteminin Etkinliğinin Değerlendirilmesi, Harran Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Şanlıurfa 2004.

DİNÇ Salih, Kızılören Dağı ve Civarındaki (Konya) Karbonatlı Kayaçların Sedimantolojik ve Petrografik Özelliklerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

DOĞAN Hakan, Konya Bölgesinde Hububat Tarımında Tohum Yatağı Hazırlama Uygulamalarının Toprağın Bazı Fiziksel Özellikleri ve Yakıt Tüketimine Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

DOĞAN Sevgi Akgün, Çumra (Konya) Makrofungusları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

DOĞAN Tuncay, Suludere-Deştiğin (Hüyük-Konya) Arasındaki Bantlı Demir Zuhurlarının Mineralojik Petrografik ve Jeokimyasal İncelenmesi, Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü Mühendislik ve Fen Bilimleri Enstitüsü, Kocaeli 1998.

DOĞANÇUKURU Hüseyin, Konya İlinde Tarımsal Yayımda Alternatif İletişim Vasıtası Olarak Ceptarım Uygulamaları ve Geliştirme Olanakları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

DOĞANGÖNÜL Cengiz, Konya Kapalı Havzasının Güney-Güney Batı Kesiminin (Altınapa Barajı) Yüzey Hidrolojisi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1998.

DOVAN Arif, Konya Yöresinde Fasulye Tarlalarında Sorun Oluşturan Yabancı Otlar, Yoğunlukları, Önemlilerinin Oluşturdukları Topluluklar ve Uygun Mücadele Yöntemleri Üzerine Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

DUMAN Hanife, Konya Civarındaki Hypericum Heterophyllum Vent. (Guttiferae) Bitkisinde HPLC Yöntemi ile Hiperisin Düzeyinin Tespiti, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

DURAN Hasan, Tuz Gölü, Yavşan Tuzlası (Konya) ve Çevresinin Florası,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü,Konya 2007.

DURSUN Nesim, Konya Ovası

Topraklarında Şeker Pancarının Beslenme Sorunlarının Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

DURUKAN Selami, Kızılören-Höyük-Derbent (Konya) Arasındaki Bölgenin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

EKDUR Engin, Konya Batısındaki Tatlı Su Kaynakları Çevresinin Jeoloji-Hidrojeoloji ve İzotopik İncelemesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

EKİZ Muhammet, Konya'daki Bazı Eğitim Binalarının Deprem Güvenliklerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

EKİZER Serdar, Konya'daki Ofis Yapılarının Morfolojik Gelişimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

EKMEKCİLER Mustafa, Akşehir (Konya) İlçesi Makrofungusları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ELBİ Neslihan, Geleneksel Yaşam Dokusunda Yaşam Kalitesinin İrdelenmesi: "Piri Mehmet Paşa Mahallesi (Konya) Örneği", Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ELMA Fatma Nur, Konya İlinde Peyzaj Alanlarındaki Ağaç ve Çalılarda Bulunan Zararlı Akar Türleri ve Doğal Düşmanları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ER Fatih, Konya Kapalı Havzası Kurumuş Hotamış Gölü Topraklarının Fiziksel ve Kimyasal Özellikleri Üzerine Bir Araştırma, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Tokat 1994.

ERARSLAN Azime, Konya İlinde Buğday Tohumlarıyla Taşınan Sürme (Tilletia ssp.) ve Açık Rastık (Ustilago Nuda Var. Tritici Schaffn.) Hastalıklarının Bulaşıklılığı Üzerine Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

ERCAN Birol, Konya İlinde Mısırda Zararlı Cıcadellıdae (Homoptera: Auchenorrhyncha) Türlerinin Tespiti ve Populasyon Gelişimi Üzerinde Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ERCİŞLİ Semih, Konya'da Tüketime Hazır Yemek Üreten ve Bunları Servise Sunan İşletmelerde Çalışanların Hijyen Bilgisinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ERDOĞAN Elmas, Restoration and Rehabilitation of Sultan Selim Complex in Konya,Karapınar,Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1989.

ERDOĞAN Hacı Abdullah, Konya Tren İstasyonu ve Yakın Çevresinin Gelişimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ERDOĞAN Şerife, Kestel (Kadınhanı-Konya) Ormanlarının Makrofungusları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

EREN Fatih, Kentsel Dönüşümde Kamu-Özel Ortaklıkları ve Özel Girişiminin Dönüşümdeki Varlığı: Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ERGEN Ali, Gökçeyazı-Büyükdedeköy-İvriz-Halkapınar (Ereğli-Konya) Çevresinin Tektoniği ve Jeolojik Gelişimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

ERGEN Sema, Konya Batısında Tatköy-Sulutaş-Küçükmuhsine Köyleri Çevresinin Jeolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ERGİN Recibe Aslı, Sosyal Sermayenin Yöneticiler Bağlamında Ölçülmesine Yönelik Konya Sanayisinde Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

ERGÜL İbrahim, Türkiye'de Kimyasal Gübre Pazarlaması ve Konya Merkez İlçe Örneği, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1997.

ERMETİN Alime Ülkü, Konya Bölgesinde Kırsal Alanda Tarımsal Üretimde Kadının Yeri ve Önemi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

EROL Ahmet Sami, Konya İli Çumra İlçesinde Mısır Üretimi Yapan Tarım İşletmelerinin Avrupa Birliği Tarımsal Muhasebe

Veri Ağı (FADN) Sistemine Göre Sınıflandırılması ve İşletme Başarı Ölçütlerinin Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ERSOY Hızır Tufan, Ladik (Konya) Mermerlerinin Jeomekanik Özellikleri ve İşletmeciliği, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1991.

ERTÜRK Sait, Konya İli ve Çevresi Şeker Pancarı Ekim Alanlarında Heterodera schachtii Schmidt, 1871'in Yayılışı Üzerine Araştırmalar, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2005.

ERYİĞİT Sedef, Bütünleşik Planlama Yaklaşımı ile HRS'lerin Diğer Ulaşım Sistemleri ile İlişkisinin İrdelenmesi Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ESENLİ Zehra, Konya'da Kültürü Yapılan Agaricus Bisporus (Lange) Sing'un Bazı Metal Birikimlerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

ESEROĞLU Mehmet, Konya Merkez ve İlçelerinde Ortaöğretim Kurumlarında Biyoloji Derslerindeki Morfoloji ve Anatomi Eğitimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

ESMERAY Ertuğrul, Konya ve Çevresinde Bulunan Su Kaynaklarındaki Doğal Radyasyonun İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

EV Osman, Konya Koşullarında Bazı Ekmeklik ve Makarnalık Buğday Çeşitlerinde Azotlu Gübrelemenin Verim Kalite Üzerine Etkisi, Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Edirne 2006.

FIRAT Fatih Kürşat, Konya'da Bulunan Kumların Kirliliklerinin İncelenmesi, İnce Maddeler Yönünden Optimum Kum Kirliliklerinin Bunması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

FIRAT Fidan, Konya Merkez ve Çevresindeki Konut Alanlarının İncelenmesi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2001.

GAYGISIZ Mahmut, Konya Yöresinde Yetişen Çöven Türlerinden (Gypsophila Venusta Fenzl.) Türünün Bazı Bitkisel Özelliklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

GENÇ Ürkiye Aras, Hastane Yapılarında Steril Alan Uygulama Sorunlarının Konya-Meram Tıp Fakültesi Örneğinde İrdelenmesi ve Çözüm Önerileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

GÖKALP Şerife G., The Dynamics of Industrial Development Konya as a New Industrial District, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1998.

GÖKMEN Fatma, Konya Ovası Topraklarında Bitkiye Yarayışlı Bor Miktarının Belirlenmesinde Kullanılacak En Uygun Metodun Seçimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

GÖKTAŞ İrem, Akhüyük (Ereğli-Konya) Sıcak ve Mineralli Suların Kimyasal Özellikleri ve Traverten Çökeliminde Etkili Olan Faktörlerin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

GÖRKEMLİ Nur, Selçuk Üniversitesi'nin Konya Kent Ekonomisine Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

GÜL Hatice, Konya ve Civarında Alınan Buğday ve Öğütme Ürünleri ile Kepekli Ekmeklerin Kalıntı ve Kontaminasyon İçeriği Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

GÜLBAHÇE Elif, Konya Bölgesindeki Nannospalax Nehrigi Satunin, 1898 (Mammalia: Rodentia) Üst Türünün SSCP Metodu Kullanılarak Sitokrom B Geninin DNA Dizi Analiz Varyasyonları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

GÜLEÇ Saadet Armağan, Yersel Fotogrametri Yöntemi ile Rölöve Alım Tekniğinin Taç Kapılarda Uygulanışı-Konya Örnekleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

GÜLEZ Bahadır, Türkmen Köyü (Ereğli-Konya) Civarının Jeolojisi, Gömülü Tuz Yataklarının İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

GÜNDOĞAN İbrahim, Geology, Mineralogy, Geochemistry and Economic Patential of The Bolluk Lake and The Adjacent Area Cihanbeyli-Konya, Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 1994.

GÜNDÜZ Aslı Göher, Konya Çevre Yolu 2. Kısım (Karaman Ayrımı-Isparta Ayrımı Arası) (km: 65+000.00-79+971.37) Jeoeteknik Etüdü, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2007.

GÜNGÖR Eşref Kemal, Konya Şehir Merkezindeki Otopark Sorunu ve Öneriler, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

GÜNGÖR Hatice Canan, Coğrafi Bilgi Sistemi Yardımıyla Kanser Haritaları Üretimi ve Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

GÜRSES Cemal, Konya Havzasındaki Yıllık Pik Akımlarının U-Momentler Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

GÜRTEKİN Gökçe, Çayırbağı (Konya) Ofiyolitlerine Ait Serpantinitlerdeki Mineralizasyon Evreleri, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2001.

GÜZELOĞLU Gülnaz, Çağdaş Müze Yapılarının Tarihsel Süreç İçerisinde Gelişimi ve Konya Arkeoloji Müzesi'nin Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

HACIBEYOĞLU Hammelek, Harmanyazı-Aşağıçiğil-Gökçeyurt (Ilgın-Konya) Bölgesinin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

HACISEFEROĞULLARI Haydar, Konya'da İmal Edilen Bazı Kombine Ekim Makinelerinde Gübre Atıcı Sistemlerin İş Kalitesinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

HAKKOYMAZ Oğuzhan, Konya Ekolojik Şartlarında Yazlık Mercimek Çeşitlerinin Adaptasyonu ve Bor Toksitesine Tepkilerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

HAMARAT Niyazi, Konya Bozkır Yöresinde Yetiştirilen Altınçekirdek Elmasının Pomolojik Özellikleri ve Döllenme Biyolojisi Üzerine Araştırmalar, Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Edirne 1997.

HAYIRLIOĞLU Ayşe Esra, Tarımda İlaç Kullanımının Ekonomik ve Çevresel Analizi; Konya İli Çumra İlçesi Domates Yetiştiriciliği Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

HEKİMBAŞI E. Bülent, Konya Doğusu Üzecek Dağı Obruk Platosu Dolayının Jeoloji-Jeomorfolojisi ve Toprak Oluşumu, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1987.

HEKİMHAN Hakan, Çinko Uygulamasının Konya İli Sulamalı Şartlarında Bazı Ekmeklik Buğday Çeşitleri ve Çeşit Adaylarının Verim ve Kalite Özellikleri Üzerine Etkileri, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Tokat 2000.

HORASAN Bilgehan Yobgu, Sızma (Konya) Civa Yataklarıyla İlişkili Hidrotermal Alterasyon, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

HOŞGÖR Hatice, Konya Ovası Borlu Topraklarının Islahında Jipsin Etkisi Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

HÜSEYİNCA Mehmet Yavuz, Ilgın (Konya) Kuzeyinin Stratigrafisi ve Yapısal Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

IŞIK Özlem, Konya Şerafeddin Camisi Yakınındaki Türbenin Tuğla Duvar Malzemesinin Arkeometrik Yönden Araştırılması, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2010.

İKİZ Selim, A Case Study for Hydrocompression Settlement: Konya Alaaddin Mosque, Boğaziçi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1992.

İNAL Orhan, Konya İli Derebucak İlçesi Çamlık Kasabası Çevresi Kaynak Sularının, Kimyasal ve Mikrobiyolojik Özelliklerinin Araştırılması, Trakya Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Edirne 1997.

İNAN Himmet, Konya İli'nde Zirai İlaç Bayilerinin Mesleki ve Bilgi Düzeyleri Bakımından Durumu ile Çiftçilerin Zirai Mücadele Uygulamaları Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

İNCE Şükran, Kırkışla (Cihanbeyli-Konya) Köyü Dolayında Karadağ-Bozdağ-Çavuştepe Yükseltisinin Jeoloji ve Petroğrafi İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1994.

İPEKÇİ Esra, Ardıçlı-Bahçesaray-Beykavağı (Konya) Arasında Kalan Bölgenin Florası,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

İREŞ Necla, Konya Çevresinde Kullanılan Yem ve Bileşenlerindeki Suda ve Yağda Eriyen Vitaminlerin Eş Zamanlı Tayin Metodunun Geliştirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

İTEZ Özüm, Situating and Constructing The History, İdentity and Spatiality of A Settlement: The Case of Başhüyük Town in Konya Province, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2009.

KAHRAMAN Ali, Konya Bölgesinde Yetiştirilen Bodur Kuru Fasulye (Phaseolus Vulgaris L.) Populasyonlarının Genetik Farklılıklarının ve Bazı Kalite Özelliklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

KALYONCU İsmail Hakkı, Konya Apa Baraj Gölü Çevresinde Yetiştirilen Üstün Özellikli Badem (Prunus Amygdalus L.) Tiplerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Seleksiyon Çalışması, Ondokuz Mayıs Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Samsun 1990.

KAN Arzu, Konya İli Merkez İlçelerindeki Sığır Besiciliğine Yer Veren Tarım İşletmelerinin Ekonomik Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

KAN Yüksel, Farklı Ekim Zamanlarının Konya Yöresi Kimyon (Cuminum Cyminum L.) Populasyonlarının Verim ve Bazı Özelliklerine Etkisi Üzerine Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

KANDEMİR Mehmet, Tülek ve Sütdedesi Dağları (Balcılar-Konya) ve Çevresinin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

KARA Gülnihal, Konya Su Atık Sularında Uçucu Organik Bileşiklerin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

KARA Ömer, Konya-Sarayönü-Gözlü Köyü Sulama Kooperatifi Sulama Sahasındaki Toprak ve Su Kaynaklarının Tuzluluk Yönünden Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

KARABULUT Feray, Akşehir (Konya) Yöresi Liken Florası, Anadolu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir 1997.

KARABULUT Funda, Konya İlinde Süt Sığırı Ahırları İçin Projeleme Kriterlerinin Belirlenmesi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1996.

KARADAYILAR Turhan, A Case Study for Soil İmprovement: Konya Alaeddin Mosque, Boğaziçi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1990.

KARAKAYA Canan Demir, Konya Kent Merkezlerinde Kentsel Dış Mekân Karakterinin Meydanlar Bağlamında Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

KARAKAYA Necati, Altınekin (Konya) Civarının Jeolojisi ve Mineralojik Petrografik İncelemesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

KARAKAYACI Özer, Konya Alt Bölgesinin Ekonomik Göstergeler Işığında Gelişmişlik Düzeyinin İrdelenmesi (1985-2000), Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

KARAKAYACI Zühal Ünal, Konya İli Ereğli İlçesi Tarım Arazilerine Değer Takdirinde Uygulanan Gelir Yöntemi ve Pazar Değeri Yöntemi Arasındaki Farkın İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

KARAMETE Tuğba, Konya Katı Atık Depolama Sahası Sızıntı Sularının Toksisitesinin Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

KARAŞAHİN Muhammed, Bazı Sanayi Tipi Domates (Lycopersicon Esculentum Mill) Çeşitlerinin Konya-Çumra Ekolojik Şartlarındaki Performansları Üzerindeki Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

KARATAŞ Mustafa, Konya Ana Tahliye Kanalında Ağır Metallerin İncelenmesi Bitki ve Topraktaki Birikimi Tespiti, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

KARATOPRAK Onur, Konya İlinde Tarım Makineleri Sektöründe CNC Tezgâhlarının Durumu, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

KARGIOĞLU Mustafa, S. Ü. Alaaddin Keykubat Kampüsü (Konya)'nun Flora ve Vejetasyonu, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

KAŞIK Gıyasettin, Konya İli Merkez İlçe ve Çevresindeki Ağaçlarda Yetişen Basidiomycetes Sınıfına Ait Şapkalı Mantarların Taksonomisi Üzerinde Bir Araştırma, Atatürk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Erzurum 1990.

KAVAKLI Ümit, Konya Bölgesinde Döküm Sanayinin Durumu ve Tarım Makinelerinde Kullanılan Döküm Parçaların Standartlara Uygunluğunun Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

KAYA Ender, Türkiye'deki Şeker Pancarı Politikaları ve Üreticiye Yansımaları: Konya İli Çumra İlçesi Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

KAYA Muaz Ziya, Konya Ekolojik Şartlarında Yazlık ve Kışlık Bazı Kolza (Brassica Napus SSP Oleifera l.) Çeşitlerinin Ekim Zamanlarının Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

KAYA Tuğba, Ulumuhsine (Konya) Civarındaki Traverten Yataklarının Jeolojisi ve Fiziksel Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

KAYACAN Ali, Konya İli Selçuklu İlçe Belediyesince Tesis Edilen Yeşil Alanların Ekonomik Verimliliğinin İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

KAYALIK Perihan, Türkiye'de Rüzgâr Erozyonu Olgusu, Karapınar (Konya) Örneğindeki Çalışmaların İrdelenmesi ve Öneriler, Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 2007.

KEKLİK İsmet, Konya-Beyşehir Barit Ham Cevherinin Zenginleştirilmesinin Teknolojik ve Maliyet Tasarım Kriterleri Açısından Projelendirilmesi, Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 1988.

KELEŞ Cafer Tayyar, Konya Şehir Merkezi Yol ve Parklarında Ağır Metal Kirliliği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

KELEŞ Fatma, Konya Yöresi Taze Ev Yoğurtlarının Mikrobiyolojik Özelliklerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

KILINÇ Mustafa, Konya Yöresinde Sanayilik Patateste Farklı Yumru İrilikleri ve Bitki Sıklığının Verim ve Bazı Verim Öğelerine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

KIR Sürur, Konya İli Karapınar İlçesi Küçükbaş Hayvancılık İşletmelerinde Çalışan Kadınların Bilgiye Ulaşım Düzeyleri ve Yayım Yaklaşımları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

KIRAÇ Elif, Konya'da Satılan Bazı Balık Türlerinin Yağ Asidi Bileşimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

KOCAKAYA Mustafa, Kızıldağ (Konya) Liken Florası, Erciyes Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Kayseri 2008.

KOLAŞ Elif, Konya İlinde Kavak Ağaçlarında Zarar Yapan Böcekler ile Avcı Böcek Türlerinin Belirlenmesi Üzerine Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

KONUK Muhsin, Konya İli Kemirici (Mammalia: Rodentia) Hayvanlarının Taksonomik Yönden Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1988.

KORKMAZ Günay Düzel, Konya İli Atık Sularının Tuz Gölü Üzerindeki Etkilerinin Belirlenmesi, Niğde Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Niğde 2006.

KORKMAZ H. Hüsnü, Bölgesel Turizm Kavramı Çerçevesinde Konya'daki Turizm Olayının Mimari Açıdan Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

KOYUNCU Serdar, Konya Kentinin Endüstriyel Atıksu Karakterizasyonu ve Kontrol Yöntemlerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

KOZAN Sefagül, Konya Ekolojik Şartlarında Bazı Soğan Çeşitlerinde (Allium Cepa l) Tohumdan Baş Soğan Elde Edilmesine Tohum Ekim Zamanının Etkileri Üzerine Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

KÖSE Ömer, Poisson Olasılık Dağılımı Kullanılarak Konya Havzası'ndaki Aylık Nehir Debilerinin Kuraklık Analizi,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

KÖSEOĞLU Berrin Dikici, 1950-1970 Yılları Arasında Yapılan Müstakil Konut Alanlarında Değişim: Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

KÖYLÜOĞLU Fatih, Konya ve Çevresinde Yetişen Linum L. (Linaceae) Türlerinin Sistematik, Morfolojik ve Karyolojik Yönden İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

KURCA Ahmet Said, Konya İli Çevre Yollarında Yetişen Bazı Doğal Bitkilerde Ağır Metal Birikiminin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

KURT Hakan, Akören İlçesi (Konya) Makrofungusları Üzerinde Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

KURT Serpil, Sağlık-Yatağan-Erenkaya (Konya) Yöresi Volkanik Kayaçlarının Jeolojik, Petrografik ve Jeokimyasal Özellikleri, Fırat Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Elazığ 2004.

KURTUL Mehmet Cuma, Bağbaşı-Dereiçi Çevresinin (Hadim Kuzeyi-Konya) Tektono-Stratigrafisi, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2010.

KURU Berna Olgunçelik, Konya-Çumra Ovası Yeraltı Su Kalitesinin Değişimi ve Sulamada Kullanılabilirliği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

KUŞÇU Ahmet Cemil, Sürdürülebilir Mimarlık Bağlamında Geleneksel Konya Evi Üzerine Bir İnceleme, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 2006.

KÜÇÜKÇELEBİ Hayrettin, Ilgın-Harami (Konya) Kömür Yatağı Killerinin Kristal Fiziği Yönünden İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

KÜÇÜKÇONGAR Murat, Konya İlinde Un ve Mamulleri Sanayinin Yapısı, Sorunları, Çözüm Önerileri ve Gıda Sanayi İçerisindeki Yeri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

KÜÇÜKHEMEK Murat, Başarakavak (Konya) Atık Su Arıtma Tesisi Veriminin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

LORASOKKAY Mehmet Ali, Konya Kent İçi Ulaşım Sorunları ve Çözüm Önerileri,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

MENLİKLİ Güzide Ferliz, Sızma-Yükselen (Konya) Triyas Sedimentlerinin Mineralojisi, Jeokimyası ve Ekonomik Önemi, Dokuz Eylül Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 2005.

MERT Kaya, Konya'da Bisiklet Ulaşımı-Planlama ve Uygulama Sürecinin İncelenmesi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2007.

METİN Tahsin, Tectono-Stratigraphy of Southeast of The Seydişehir (Konya) Area, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1993.

MOQHİMİ Homayoun, İçeriçumra-Çumra Alibeyhöyüğü (Konya) Ovalarının Hidrojeoloji İncelemesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1988.

MUŞ Ferda, Konya'da Gökkuşağı Alabalığı (Oncorhyncus Mykiss) Yetiştiren İşletmelerin Yapısal Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

MUŞTU Berna, Konya Kuyu Sularının Total Jerm, Koliform ve Pseudomonas Sp. Yönünden Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

MUTLU Atilla, Konya'da Yeşil Alan Tesisinde Kullanılan Bazı Tohumların Tohumluk Özelliklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

MÜCEVHER Osman, Doğal Yollarla Konya Çöp Depo Sahasında Yetişen Çeşitli Baskın Bitki Türlerinde, Krom Birikiminin ve Bitki Büyümesindeki Etkilerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

NAS Bilgehan, Konya 2. ve 3. Organize Sanayi Bölgesindeki Endüstrilerin Kirlilik Yüklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

NİZAMLIOĞLU Nevruze, Konya İlinin Demografik Yapısı, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

NOVİNPOUR Esfendiar Abbas, Beyşehir (Konya) Doğusundaki Kaynaklar ile Çevresinin Jeoloji ve Hidrojeoloji İncelemesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1987.

OBALI Berat, Konya İli Buğday Ekim Alanlarında Bulunan Zabrus Türleri [Zabrus spp.(Coleoptera: Carabıdae)] ve Yoğunluklarının Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

OKTAÇ Arife Deniz, Konya Bağ Yerleşmeleri ve Bağ Kültürü, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

OKUR Oktay, Karapınar (Konya) Tarihsel Çölleşme Alanı Topraklarının Uzun Süreçte Badem-Akasya Altındaki Kalite Değişimleri, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2010.

OKUR Safiye, Konya İli Merkezindeki Ortaöğretim Kurumlarında Okutulan Seçmeli Biyoloji Uygulamaları Derslerinde Yapılan Çalışmaların Öğrenme Üzerindeki Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

ONÜÇYILDIZ Mustafa, Konya II. Organize Sanayi Bölgesi Zemin ve Yeraltı Suyunun Beton Üzerine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

ORAL Murat, Gelişim Süreci İçinde Cumhuriyet Dönemi Cami Mimarisinin İrdelenmesi Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

ÖNAL Ayla, Konya-Çumra-Abditolu Köyü Arazi Toplulaştırma Alanındaki Toprakların Değerlendirme Kriterlerindeki Değişikliklerin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

ÖNAL Güzide, Meram-Çayırbağı (Konya) ve Sarıkavak (Mersin) Manyezit Yataklarının Jeokimyasal İncelemesi, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2007.

ÖNDER Serpil, Konya Kenti Yerleşim Merkezindeki Odunsu Bitkiler Üzerinde Araştırmalar, Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 1990.

ÖNGE Mustafa, Restoration of Zazadın Han a 13th Century Seljukid Caravanserai Near Konya, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2004.

ÖRNEK Mustafa Nevzat, Konya'da İmal Edilen İki Dingilli Tarım Arabasının Traktörle Kombinasyonunda Frenleme Etkinliğinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

ÖZ Mehmet, Konya Bölgesindeki Su Ürünleri İşletmeleri ve Sorunları, İstanbul Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 2001.

ÖZ Ünal, 1992-1993 Isınma Mevsiminde Konya'daki Hava Kirliliğinin Meteorolojik Parametrelere Göre Değişimi ve Önleme Çareleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

ÖZBİLİR Vahit, Konya Bölgesinde Yetiştirilen Havucun Kontrollü Şartları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ÖZCAN Selçuk, Aksaray-Doğantarla ve Konya-Kulu Bölgelerinde Üst Miyosen Yaşlı Jeolojik Serilerin Sedimantolojik ve Mineralojik İncelenmesi, Niğde Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Niğde 2009.

ÖZCAN Senar, Konya Atık Suyunda Organoklorlu Pestisitlerin (OCPs) Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

ÖZÇELİK Abdullah Engin, Konya İlinde Otomotiv Taşıtlarında Motor Yağ-Yakıt Seçimi ve Bakım Alışkanlıklarının Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

ÖZÇELİK Ali, Çitosan Konya Krom-Magnezit Tuğla Sanayi T. A. Ş. Helvacıbaba Manyezitlerinin Zenginleştirilmesi, Anadolu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir 1990.

ÖZDAĞAN Tuğba Oral, Ereğli Civarındaki (Konya Doğusu, İç Anadolu) Sölestin Mineralleşmelerinin Jeokimyasal İncelemesi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2008.

ÖZDEMİR Celalettin, Konya Ana Tahliye Kanallarında Kirlilik Araştırması ve Klorlu Alifatiklerin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

ÖZDEMİR Gamze, Selçuk Üniversitesi Alaaddin Keykubat Kampus Alanında Yetişen İğdeler (Elaeagnus Angustifoli L.) Üzerine Bir Seleksiyon Çalışması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

ÖZDİREK Lütfiye, Estimation of Demography and Seasonal Habitat Use Patterns of Anatolian Mouflon (Ovis Gmelinii Anatolica) Population in Konya Bozdağ Protection Area Using Distance Sampling, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2009.

ÖZDÖL Mümüne Ferda, Konya İlinde Görev Yapan Ortaöğretim Fizik Öğretmenlerinin Motivasyonu ve İş Tatminlerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ÖZEN Hatice, Türkiye'de Yapılan İmar Uygulamalarında Karşılaşılan Sorunlar ve Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

ÖZER İrfan, Konya İli Anız Alanlarında Doğrudan Ekim Sureti ile Baklagil Yem Bitkileri Yetiştirme İmkânları Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1992.

ÖZGÜL Levent, Geology and Petrology of Hplit Metamorphics in Altınekin Area (Konya-Central Anatolia), Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1998.

ÖZKAN Adem, Konya İlinde Tarımsal Mekanizasyon Alanındaki İş Kazalarına Ait Risk Faktörlerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

ÖZKAN Çiğdem Demir, Konya'daki Yapılarda Isı Yalıtımı Malzemesi (XPS, EPS) Uygulamalarının TS 825'e Göre Değerlendirilmesi, Çevre ve Enerji Etkilerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ÖZKAN Ümmügülsüm, Konya Tarihi Kent Merkezinde Yaylaştırma Koruma İlişkisinin Kurulması Üzerine Bir Araştırma, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1998.

ÖZPARLAK Ferda, Sokak ve Site İçi Mekân Kullanımlarının İncelenmesi; Konya Kenti Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ÖZTEKİN H. Hüseyin, Konya-Ereğli Civarındaki Organik Toprakların Morfolojik, Fiziksel ve Kimyasal Özellikleri ve Oluşumu Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

ÖZTÜRK Emre, Konya İl Merkezindeki İçme Suyu Kuyularının Florür Seviyelerinin Belirlenmesi ve Diğer Kimyasal Analiz Sonuçlarının Yapılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

ÖZTÜRK Özden, Konya Ekolojik Şartlarında Bazı Aspir Çeşitlerinde Verim Unsurlarının Tespiti, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1994.

ÖZULU Mehmet, Konya Havzasındaki Bazı Büyük Toprak Grupları İnce Fraksiyonlarının Organik Madde, Besin Maddeleri İçeriği ve Katyon Değişim Kapasitesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

ÖZYİĞİT Selim, Konya-Ilgın Kadınhanı Bölgesi Killerinden Yapı Tuğlası Üretiminin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

ÖZYURT İlke, Akşehir (Konya-Afyon) ve Eber (Afyon) Gölleri Havzalarının Ephemeroptera (İnsecta) Limno Faunası, Anadolu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir 2005.

ÖZYURT Osman, Konya ve Çevresindeki Tarihi Su Sarnıçları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1988.

PAMUK Esengül, Çim Kaplı Futbol Sahalarında Sulama-Drenaj Uygulamaları ve Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

PARTİGÖÇ Fevzi, Konya Yöresi Yerel Populasyonlarından Seçilen Ekmeklik Buğday Hatlarının Sulu ve Kuru Koşullarda Verim, Kalite ve Agronomik Özelliklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

PEHLİVAN Ergün, Konya Metropolü Evsel Katı Atıklardan Geri Kazanılabilir Maddelerin Potansiyelinin Araştırılması, Yıldız Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1995.

PEKACAR Ali İhsan, Konya Bölgesi (Beyşehir, Ermenek, Ilgın) Kömürlerindeki Eser Elementlerin Tayini, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1989.

PEKAK Canan, Kestel (Kadınhanı-Konya) Yöresinde Yetişen Bazı Lactarius (DC. ex Fr.) S. F. Gray, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

PEKKAN Emrah, Konya Kapalı Havzası'nda Karstik Çöküntü Yapıları Olan Obrukların Oluşumunu Etkileyen Hidrojeokimyasal Süreçlerin İncelenmesi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2004.

PEKTAŞ Ayşe, Tuz Gölü (Cihanbeyli-Konya) Allium L (Liliaceae) Taksonlarının Morfolojik, Anatomik ve Ekolojik Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

PEKTAŞ Metin, İçme Suyu Arıtımında Kullanılan Kimyasal Maddelerin Optimizasyonu ve Konya İçme Suyu Arıtma Tesisi Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

POLAT Ahmet Tuğrul, Kent Parkı Kavramı ve Konya İçin Örnek Bir Çalışma,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

RUŞEN Özlem, Çeltik (Konya) Kuzeydoğusunda Yer Alan Neojen Yaşlı Sedimanter Birimlerin Mineralojik ve Jeokimyasal Özelliklerinin İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

SABAHLAR Şükrü, Bozkır (Konya) İlçesinin Güney Bölgesinde Yetişen Makrofunguslar Üzerinde Taksonomik Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

SAĞLAM Coşkun, Dikenli Dağ, Karacadağ, Akdağ (Huğlu-Akşehir-Konya) ve Çevresinin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

SAĞLAM Hanife, Konya Helvacıbaba Manyezit Cevherinin Flotasyonla Zenginleştirilmesi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1996.

SAKA Öznur, Konya Koşullarında Güneş Pillerinin Aydınlatma Uygulamalarında Kullanım İmkanları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

SALMANER Emine Gülesin, Integrated Water Resource Management Planning: The Case of The Konya Closed Basin, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2008.

SARCAN Abdurrahman, Konya İli Hadim İlçesi Kullanım Sularının Kalitesinin Belirlenmesi ve Dezenfeksiyon Yönteminin Etkinliğinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

SARI Esra, Konya Kent Merkezi Yeşil Alan Sulamasında Kullanılan Yer Altı Sularının Su Kalitesi Yönünden Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

SARI Fatih, CBS Amaçlı Yer Kontrol

Noktaları Bilgi Sistemi Oluşturma ve Konya Kent Bütününde Bir Uygulama, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

SARI Servet, Çumra ve Altınekin İlçelerinde (Konya) Bazı Süt Sığırı İşletmelerinin Yapısal Durumu ve Sorunları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

SARI Sezen, Konya Kanalizasyon Sisteminde Poliklorlu Bifenillerin (PCBs) İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

SARI Tahsin, Konya Yöresinde Değişik Havuç Çeşitleri ve Farklı Ekim Zamanlarının Havuç Verim Kalitesine Etkileri Üzerinde Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

SEMERCİÖZ Beyhan Sündüz, Konya İlinde Ekimi Yapılan Bazı Ak Acıbakla (Lupinus Albus L) Yerel Çeşitlerinin Morfolojik Biyolojik ve Tarımsal Karakterleri Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

SERT Emra, Planlama Sürecinde Kent Bilgi Sistemi Uygulaması; Sille (Konya) Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

SEVİMLİ Mehmet Faik, Konya II. Organize Sanayi Bölgesindeki Zemin Suyunun Beton İçindeki Çeliğe Olan Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

SEYHAN Şennur, Giymir-Gilet (Konya) Çevresinin Jeoloji ve Hidrojeoloji İncelemesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

SEYREK Yusuf, Gölyaka (Haremi) (Ilgın-Konya) Linyit Açık İşletmesi Şev Duraylılığı İncelemesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2000.

SOĞUCAKLI Özden, Hatunsaray - Çatören (Konya Batısı) Arasının Jeolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

SOLAK Hüseyin, Konya Yöresinde Yaygın Bazı Yabancı Ot Tohumlarının Çimlenme Özellikleri Üzerinde Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

SOY Abdullah Ersoy, Konya İli Yerleşim Sınırları İçinde Yapılan Jeolojik ve Geoteknik Çalışmaların Değerlendirilerek Risk Bölgelerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

SÖĞÜT Ali Rıza, Ereğli (Konya) Civarının Jeolojisi ve Zeminin Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1992.

SÖYLER Sabriye, Apa Barajı ve Çevresinin (Çumra-Konya) Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

SÖYLEYİCİ Fatma Didem, Konya İl Merkezinde Havada Bulunan SO2, NH3 ve Duman Konsantrasyonlarının Meteorolojik Faktörlerle İlişkisinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2000.

SÖZEN Mustafa, Akşehir (Konya) Gölündeki Bentik Omurgasız Organizmaların Cins ve Miktar Bakımından Mevsimsel Dağılımı, Ankara Üniversitesi Fen Bilimler Enstitüsü, Ankara 1993.

SÖZERİ Seçil, Zafer Meydanı'nın Yayalaştırılmasının Peyzaj Mimarlığı Tasarım Kriterleri Açısından İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

SÜHERİ Sinan, Konya Ovasındaki Sulama Örgütlerinin İşletmecilik Yönünden Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

SÜLLÜ Nihal, Konya-Ereğli Akgöl'ün Avifaunası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

SÜREL Barış, Konya Yöresindeki Şeker Pancarı Silolarında Görülen Fungal Kaynaklı Çürümeler ve Çürümeleri Etkileyen Faktörler, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

SÜSLÜ Şaban, Konya'da Apartman Yapılarının Tarihi Süreç İçinde Cephe Özelliklerinin Gelişimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ŞAHBAZ Ahmet, Konya İlinde Kavaklarda Beslenen Yaprakbiti (Homotera: Aphididae) Türleri ile Parazitoit ve Predatörlerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ŞAHİN Deniz, Development of Pollutant Transport Model and Treatment Strategies for Konya (Closed) Basin, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1990.

ŞAHİN Emrah, Konya Sanayisinde Ar-Ge Anlayışının ve Potansiyelinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ŞAHİNBAŞ Gülay, İsmil Jeotermal Alanının Hidrojeoloji İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ŞAHİNKAYA Serkan, Coğrafik Bilgi Sistemleri (CBS) ile Demiryolu Gürültü Kirliliğinin Modellenmesi: Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ŞAKİR Şahin, Konya ve Aksaray Yöresinde Çökebilen Zeminler ve Yarattığı Sorunlar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

ŞANDA Murad Aydın, Konya İli Merkezi ve Çevre Yollarındaki Bitkilerde Ağır Metal Birikimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimler Enstitüsü, Konya 1993.

ŞEN Osman, Beyşehir (Konya) Güneybatısının Jeolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1989.

ŞENBİL Metin, Static and Dynamic Traffic Assignments to General Urban Networks A Comparative Case Study Konya (Turkey), Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1999.

ŞENER Aykut, DSİ Konya İli İvriz Sulaması Tarım İşletmelerinin Ekonomik Analizi, Üretim Girdileri Kullanım Seviyesi ve Bunun Üretim Üzerine Etkileri, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, 1992.

ŞENSÖĞÜT Nurten, Konya Krom Manyezit Tuğla Sanayii T. A. Ş. Triyaj ve Manyetik Ayırıcı Atıklarının Permroll Manyetik Ayırıcısıyla Zenginleştirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

ŞİMŞEK Osman, Madenşehri (Konya-Karaman) Doğusundaki Ponzataşının Hafif Beton Üretiminde Kullanabilirliğinin Araştırılması, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1987.

TANER Alper, Konya Yöresinde Yaygın Olarak Kullanılan Bazı Dipkazanlarda Çalışma Derinliğinin Toprak Özelliklerine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

TEKDERE Metin, Karatay (Konya) İlçesi İmar Planı İçin Jeolojik/Jeoteknik Çalışma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

TEKELİOĞLU Safiyye, Konya İlinde Ekmek ve Unlu Mamuller Üretim-Tüketim Yapısı, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

TEKİN Ali Dede, Konya Kapalı Havzasındaki Bazı Akarsuların Sulama Suyu Kalitelerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

TEZCAN Mustafa, Konya'daki Su Ürünleri İşletme Tesislerinin Yapısal Analizi ve Verimliliklerinin Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

TOFAN Sema, Konya Bölgesindeki İçme Sularında Metal Tayini, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

TOKGÖZ Ramazan, Ermenek (Konya) Civarının Jeolojisi ve Kömür Yatakları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1989.

TOPÇU Mehmet, Şehir Morfolojisi Üzerine Bir Çalışma Konya ve Antakya'nın Tarihi Dokularının Karşılaştırılması, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 2003.

TOR Ali, Konya İli Düzensiz Katı Atık Depolama Sahası Sızıntı Suyu Karakteristiklerinin İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2000.

TORAMAN Erkan, Konya İlinin (Merkez) Atmosferik Polenlerinin İncelenmesi, Afyon Kocatepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Afyonkarahisar 2007.

TORLAK Emrah, Konya Bölgesinde Kullanılan Yem ve Bileşenlerindeki Pestisit Kalıntıların Kromatografi Tekniği ile Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

TOZOĞLU (DİREN) Dilek, Konya'da Mimari Özelliği Olan Bazı Geleneksel Evlere Yeni Fonksiyon Verilmesi Üzerine Bir Deneme, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

TSETSEKOS Aylan Erkal, The Ethnobotany of Wilf Food Plant Use in The Konya Basin: A Quantitative and Ethnoarchaeological Approach, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2006.

TUFAN İbrahim, Konya-Çumra Yöresi Çiftçi Sulamalarında Tarla Şartlarında Toprakta Oluşan Nem Dağılımının Tespiti,Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

TUGAY Esin, Konya İlindeki Bazı Silene L. (Caryophyllaceae) Taksonları Üzerine Karyolojik Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

TUGAY Osman, Dipsiz Göl-Sarıot Yaylası-Sorkun (Bozkır-Konya) Arasında Kalan Bölgenin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

TUĞ Senem, Conflicts Between Humans and Wolf: A Study in Bozdağ, Konya Province, Turkey, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2005.

TULUKÇU Eray, Konya Ekolojik Şartlarında Bazı Makarnalık Buğday Genotiplerinin Kuru ve Sulu Şartlarda Performanslarının Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

TUNCEL Mustafa, Konya Yöresinde Hasat Edilen Buğday Ürünündeki Sürme Hastalığı (Tilletia spp.) ve Hastalığın Patojenitesini Etkileyen Bazı Faktörler Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

TUNÇ Bilal, Hadim, Taşkent (Konya), Sarıveliler (Karaman) Yöresi Ballarında Polen Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

TUNÇOKU Selim Sarp, The Restoration Project of a XIII Century Anatolian Seljuk "Mescid" in Konya with the Emphassion The Materials and Related Problems, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1993.

TURANLI Tevfik, Konya İlinde Diuraphis Noxia (Kurdjumov)'nın Kuşyemi (Phalaris Canariensis L.) Bitkisinde Neden Olduğu Ürün Kayıpları ve Değişik Azot, Fosfor Dozlarında Populasyon Gelişimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2000.

TÜREN Yener, Astrojeodezik Nivelman ile Yerel Jeoit Belirleme: Konya örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

TÜRKOĞLU Nuri, Konya Sanayilerindeki İş Yerlerinde Gürültü Kirliliği ve Buralarda Çalışanlar Üzerindeki Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

UÇAN Nagehan, Konya Kent Merkezindeki Süpermarketlerde Satılan Bazı Meyve ve Sebze Numunelerindeki Organik Klorlu Pestisit Kalıntılarının Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

UÇAR Derya, Konya Çumra İlçesinin Köylerinde Arazi Toplulaştırmasının Tarımsal Altyapı Hizmetlerine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

UÇAR Yusuf, Konya-Çumra Küçükköyde Arazi Toplulaştırılmasının Altyapı Hizmetlerine ve Sulama Oranına Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

UĞUR Zülkadir, Konuklar (Konya) Tarım İşletmesinde Yetiştirilen Esmer Sığırların Bazı Verim Özelliklerinin Fenotipik ve Genetik Parametreleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

UĞURLU Nuh, Konya Yöresi Büyükbaş Hayvan Barınaklarının Yapısal Durumu ve Sorunlarının Tespiti, Selçuk Üniversitesi Fen

Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

UĞURTAŞ Fatma Tuğba, Konya İli Beyşehir İlçesi Doğanbey Beldesinde Besicilik Yapan İşletmelerin Ekonomik Analizi, Atatürk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Erzurum 2008.

ULULAR Ayşe Betim, Konya'da Geleneksel Konutta Mutfak, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ULUTAŞ İskender, Gencek ve Huğlu (Beyşehir-Konya) Göletlerinin Hidrojeoloji İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1994.

USLU Zehra, Alışveriş Merkezlerinin Gelişimi: Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

UYAR (ARICI) Ayşegül, Konya İl Merkezi Kamu Kuruluşlarında Çalışan Kadınların Beslenme Alışkanlıkları ve Bilgi Düzeyleri Üzerine Bir Araştırma, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1997.

UYGUN Rukiye, Ilgın (Konya) Kuzey doğusunda Orhaniye, Çobankaya, Avdan, Karaköy ve Zaferiye Köyleri Arasının Jeolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

UYGUNOL Osman, Coğrafi Bilgi Sistemi Yardımıyla GSM Baz İstasyonlarında Elektromanyetik Alan Kirliliğinin Tespiti ve Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

UYSAL Figen, Hatıp-Pamukçu-Dikmeli-Karadiğin (Konya) Civarının Jeolojisi ve Yöredeki Karbonatlı Kayaçların Yapı Taşı Olarak Kullanılabilme Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

UYSAL Tuna, Konya Çevresinde Yetişen Muscari Miller (Liliaceae) Türlerinin Sistematik ve Moleküler Yönden İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

UZAL Selda, Konya Merkez İlçeleri Besi Sığırı Barınaklarının Yapısal Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

UZUNLU Ayşe, Konya-Çumra Bölgesi Sulama Kooperatiflerinin Sulama Yönetimi ve Uygulama Sorunları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ÜÇER Fatma Betül, Konya Ekolojik Şartlarında Bazı Nohut Çeşitlerinin İkinci Ürün Olarak Yetiştirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

ÜNAL Nurcan, Kırsalda Kadın İstihdamını Etkileyen Faktörler ve Yaşam Kolaylaştırıcı Faaliyetler- "Seydişehir İlçesi Örneği", Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ÜNLÜ Mehtap Hilal, Konya'da Tüketime Sunulan Meyve ve Sebzelerde Patojen Fungal Floranın Tespiti ve Tanılanması Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ÜNSAL Abdullah, Sedişehir (Konya) Şarkikaraağaç (Isparta) Yöresindeki Seydişehir Formasyonunun Jeolojik ve Jeokimyasal Özelliklerinin İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

ÜRKMEZ Neşe Gülden, İçtepkisel Alışveriş Eğilimlerinin Farklı Değişkenler Açısından İncelenmesi: Konya'daki Kamu Kurumları Çalışanları Üzerinde Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

YAĞIZ Dursun, Konya İli Beyşehir Gölü Güney Kesiminden Toplanan Ağaç Kabukları Üzerinde Belirlenen Myxomycetler Üzerinde Taksonomik Çalışmalar, Uludağ Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Bursa 1998.

YAKIŞAN Duygu, Postmodern Planlamanın Bir Yansıması Olarak Kapılı-Güvenlikli Siteler ve Konya Örneğinde Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

YALÇIN Hasan, Konya İlinde Yumurta Üretimi Yapan Tarımsal İşletmelerin Ekonomik Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

YALÇIN Nazan, Toroslar'da Bozkır (Konya) Güney Batı Yöresinin Petrol Anakaya ve Organik Fasiyes Özellikleri, Cumhuriyet Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Sivas 1997.

YALÇINTAŞ Özlem Kılıçarslan, Konya İl Sınırları İçerisinde Bulunan Su Kaynaklarında

Florür ve Klorür Seviyeleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

YALDIZ Esra, Konya'daki Medrese Yapılarının Yeniden Kullanım Koşullarına Göre Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

YALMANCI Barış, Konya İli Kadınhanı İlçesinde Tarım İşletmelerinin Tarımsal Mekanizasyon Düzeyinin Belirlenmesi, Gaziosmanpaşa Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Tokat 2008.

YANBAKAN Serpil, Konya Bölgesindeki Sığırlarda Bovine Herpesvirus-1 (BHV-1) Enfeksiyonunun Nötralizasyon Testi ve Enzyme-Linked İmmunosorbent Assay (ELISA) ile Karşılaştırmalı Olarak Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

YARAR Veysel, Konya ve Çevresi Linyitlerinden Daha İyi Yararlanmak Amacı ile Bazı Model Bileşiklerinin Fotokimyasal Yöntemle İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

YASTI Şerife Yalçın, Konya-Çukurçimen ve Doğanhisar Çömlekçi Killerinin Karakterizasyonu ve Renklendirici Malzeme Olarak Değerlendirilmesi, Anadolu Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Eskişehir 2004.

YAŞAR Ayşe, Konya-Çumra Ekolojik Koşullarında Yetiştirilen Lâlelerdeki Fitopatolojik Sorunların Belirlenmesi ve Mücadeleleri Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

YAVUZ Halil, Konya'da Satılan Ballardaki Bazı Pestisid Residülerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

YAVUZ Sultan, Konya-Karapınar Havzası Karstik Özelliklerinin Belirlenmesinde Hidrojeolojik Parametrelerin Kullanılması, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2010.

YAZICI Beyza, 19. yy. Geleneksel Konya Konutlarında İşlev Dönüşümü ve Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

YAZICIOĞLU Duygu, Hüyük-İmrenler-Burunsuz-Köşk (Beyşehir-Konya) Çevresinin Hidrojeoloji İncelemesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

YENİCE Mahmut Serhat, Kentsel Planlama Sürecinde Konya Kent Formunun Gelişimi Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

YEŞİL Serkan, Konya İli Fasulye Ekim Alanlarındaki Fitopatolojik Sorunların Tespiti ve Tanılanması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

YETKİN Gülşah, Toplu Konut Uygulamalarındaki Fiziksel Mekân Özelliklerinin İrdelenmesi "Konya Örneği", Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

YILDIRIM Bekir, Konya Yöresindeki Armut Ağaçlarında Zarar Yapan Psyllidae (Homoptera) Familyası Türleri, Zarar Şekli, Kısa Biyolojisi ve Populasyon Düzeyinin Tespiti Üzerine Çalışmalar, Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 1993.

YILDIZ Arif, Aile İşletmelerinde Sürekliliğin Ölçülmesi ve Devrin Değerlendirilmesi Konya'daki Aile İşletmeleri Üzerine Yapılan Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

YILDIZ Göklen Ece, Konya Yolu – Çayyolu Arasındaki (Ankara) Akifelerde Yer Altı Suyu Kalitesinin İncelenmesi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2009.

YILDIZ Mehmet Uğur, Konya'da Hububat İletiminde Kullanılan Helezon Elevatörler, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

YILDIZ Mustafa, Yukarıpınarbaşı/Sarıcalar (Konya Kuzeyi) Yöresi Paligorskitli Serilerin Mineralojik İncelenmesi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1988.

YILDIZ Serpil, Altınova Tarım İşletmesi'nde Yetiştirilen Esmer Sığırların Bazı Verim Özelliklerinin Fenotipik ve Genetik Parametreleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

YILDIZ Süheyla, Konya Ana Tahliye Kanalında Ağır Metal Kirliliğinin ICP-AES

Tekniği ile İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

YILDIZTUGAY Evren, Başarakavak, Tatköy ve Altınapa Barajı (Konya) Arasında Kalan Bölgenin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

YILMAZ Ahmet Melih, Konya Ovası Drenaj Şebekesi Sularının Sulamada Kullanılması ve Ortaya Çıkaracağı Sorunlar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

YILMAZ Aysun, Konya Yeşil Alanlarındaki Çimlerde Abiotik ve Biotik Kaynaklı Kuruma Nedenlerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

YILMAZ Ayşe, Kentsel Koruma Alanlarında Planlama ve Kentsel Tasarım İlişkileri Ankara, Afyon, Konya, Avanos, Divriği Örnekleri, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2000.

YILMAZ Betül, Suğla Gölü (Seydişehir/Konya) Bentik Algleri Üzerine Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

YILMAZ Mehmet, Konya Ekolojik Şartlarında M9 Elma Anacına Aşılı Farklı Elma Çeşitlerinde Aşılama Yöntemleri ve Zamanlarının Aşı Başarısı Fidan Verimi ve Kalitesi Üzerine Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

YILMAZ Nazım, Konya Ovası'nda Uygulanan Bir Kapalı Drenaj Sahasında Proje Performansının Belirlenmesi ve Drenajın Toplulaştırmada Arazi Değerlendirilmesine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

YILMAZ Nazım, Konya-Altınekin İlçesi Sulama Kooperatiflerinde Sulama İşletmeciliğinin Problemleri ve Çözüm Yolları Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1994.

YİĞİT Gülsen, Konya Bölgesindeki Koyunlarda Mavidil Virus Enfeksiyonunun Enzyme Linked İmmunosorbent Assay (ELISA) ile Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

YİĞİTOĞLU Mustafa, Torosların Kuzeyindeki Konya Kapalı Havzasında Yer Altı Suyu Haraketinin Radyokarbon Yöntemiyle İncelenmesi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1986.

YOKUŞ Sedat, Konya'da Yetiştirilen Bazı Elma Çeşitlerinde Mekanik Hasat Parametrelerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

YÜCEL Hamdi Levent, Konya Çimento Fabrikası Kireç Taşı Ocağındaki Patlama Kaynaklı Yer Sarsıntılarının Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

YÜCEL Ramazan, Konya-Çumra Sağ Çarşamba ve Ova Kanalları Arası Topraklarında 1962-1985 Yılları İçerisinde Yapılan Sulama Uygulamaları Sonucu Meydana Gelen Bazı Değişikliklerle İlgili Araştırmalar, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 1985.

ZAMBAK Murat, Konya Şehir Merkezindeki Kaza Kara Noktalarının Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ZENGİN Mehmet, Konya Ovası Sulama Sularının Su Kalitesi Açısından Sınıflandırılması Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

ZEYBEK Zafer, Akgöl'deki (Karaman-Konya) Bazı Su Kalitesi Parametrelerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ZOR Hakan, Konya İli Ortaöğretim Okulları Öğrencilerinin Alan ve Meslek Seçimlerinin Bölgelere Göre Değerlendirilmesinin Çok Değişkenli İstatistiksel Analizi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

FEN BİLİMLERİ ALANINDA HAZIRLANMIŞ DOKTORA TEZLERİ

AKIL Bülent, İnönü-Eskişehir Fay Sisteminin Günyüzü (Eskişehir)-Yeniceoba (Konya-Türkiye) Arasındaki Bölümünün Yapısal Evrimi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2008.

AKIN Mehtap, Konya'da Doğal Olarak Yetişen Bazı Bitkilerde Uçucu Yağ Miktarları ve Uçucu Yağların Antimikrobiyal Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

AKLANOĞLU Filiz, Geleneksel Yerleşmelerin Sürdürülebilirliği ve Ekolojik Tasarım: Konya-Sille Örneği, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2009.

AKSOYAK Şeref, Konya İli Sarayönü İlçesi Tarım İşletmelerinin Ekonomik Analizi ve Planlaması, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2004.

AKTAŞ Ahmet Hamdi, Konya Merinosu Kuzu ve Toklularında Rasyon Enerji ve Protein Seviyesinin Besi Performansı ve Bazı Karkas Karakterlerine Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

AKTAŞ Nazan Yücesan, Konya İl Merkezinde Farklı Sosyo-Ekonomik Düzeydeki 9-11 Yaş Grubu Öğrencilerin Obezite Prevalansı ve Bunu Etkileyen Etmenler, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2001.

AKTÜMSEK Abdurrahman, Konya İlinin Bazı Hymenopter Parazitoid Türlerinin ve Konaklarının Yağ Asidi Bileşimleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

ALTINDAĞ Ahmet, Akşehir (Konya) Gölündeki Tatlısu Kefali (Levciscus Cephalus L. 1758)'nin Biyolojisi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1995.

ASAN Kürşad, Kulu (Konya)-Haymana (Ankara) Yöresi Volkanik Kayaçlarının Jeokimyası, Petrolojisi ve Petrojenezi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

ATABEY Mehmet Ender, Minerology and Geochemistry of The Seydişehir (Konya) Bauxite Deposits, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1991.

BAĞCI S. Ahmet, Konya Şartlarında Çinko Uygulamasının Farklı Tahıl Türlerinde Verim, Verim Unsurları ve Kalite Üzerine Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2000.

BAŞARAN Fatma Nur, Konya Ereğli İlçesinde El Dokuması Halıcılık ve Üretilen Halıların Bazı Özellikleri, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2004.

BAYANER Ahmet, Konya İli Buğday Yetiştiren Tarım İşletmelerinin Ekonomik Analizi ve Bu İşletmelerde Buğday Üretiminde Gübre Kullanımının Fonksiyonel Olarak Araştırılması, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1995.

BAYRAK Hakan, Konya Ekolojisinde Tarımı Yapılan Yerel Nohut Popülasyonları ve Çeşitlerin Tarımsal, Teknolojik ve Besinsel Karakterlerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

BAYRAMOĞLU Zeki, Konya İlinde Tarıma Dayalı Sanayinin Yapısal Analizi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2007.

BERBER Nilüfer Cerit, İş-Güç-Enerji Konusunun Öğretiminde Pedagojik-Analojik Modellerin Kavramsal Değişimin Gerçekleşmesine Etkisi: Konya İli Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

BEYRİBEY Mevlüt, Konya-Alakova Yeraltısuyu İşletmesinde Su Dağıtım ve Kullanım Etkinliği, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1989.

BOLAT Servinaz, Konya İlinde Kaliteli Yazlık Elma Tiplerinin Seleksiyon Yoluyla Islahı Üzerinde Bir Araştırma, Atatürk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Erzurum 1991.

BOYACI Y. Ömer, Konya İli ve Çevresi Su Kenelerinin (Hydrachnellae, Acarı) Sistematik Yönden İncelenmesi, Atatürk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Erzurum 1995.

BULUT Sait, Farklı Alanlarda (Apa ve Selevir Baraj Gölü) Yaşayan Cyprinus Carpio L. (Osteichthyes, Cyprinidae)'nun Kas Dokusu, Yağ Asitleri ve Kolestrol Seviyelerinin İncelenmesi, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2002.

ÇAKMAK Belgin, Konya-Çumra Sulamasında Su Dağıtımı ve Kullanım Etkinliği, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1994.

ÇALIŞIR Sedat, Konya'da İmal Edilen Bazı Düşey Milli Derin Kuyu Pompalarının İşletme Karakteristikleri ve Değişik Yörelere Uygunluğunun Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

ÇINAR Kerim, Konya Ovası Kırsal Yerleşmelerinde Planlamaya İlişkin Bir Yöntem Araştırması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

ÇİFTÇİ Nizamettin, Konya-Çumra Ovası Marnlı-Kalkerli Topraklarının Drenaj Sorunları ile Uygun Dren Derinlik ve Aralığının Tespiti Üzerinde Bir Araştırma, Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 1990.

ÇÖREKÇİOĞLU Erdem, "Namaras-Eğrigöl-Seyiricek (GB Hadim-Konya) Yöresinin Jeolojisi", Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2001.

DEMİREL İsmail Hakkı, Ermenek (Konya) Yöresinde Yer Alan Tersiyer Yaşlı İstifin Jeolojisi, Sedimantolojisi ve Bölgedeki Kömür Damarlarının Ayrıntılı İncelenmesi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1989.

DEMİRELMA Hakkı, Derebucak (Konya), İbradı-Cevizli (Antalya) Arasında Kalan Bölgenin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

DUMAN Rüstem, Konya Bölgesindeki Koyunlarda Atıklara Neden Olan Chlamydia Enfeksiyonlarının Serolojik Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

ELMACI Ayşe, Akşehir (Konya) Gölü Fitoplanktonu ve Kıyı Bölgesi (Littoral Bölge) Alglerinin Ekolojik ve Floristik Olarak İncelenmesi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1995.

ELMALI Meryem, Konya İlinde Buğdaylarda Zarar Yapan Yaprak Bitki Türleri ve Faydalı Faunanın Tespiti ile En Yaygın Türün Biyoekolojisi Üzerinde Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

EREN Yaşar, Eldeş-Derbent-Tepeköy-Söğütözü (Konya) Arasının Jeolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

ERMETİN Orhan, Konya İlinde Soykütüğü Çalışmaları Yapılan İşletmelerde Yetiştirilen Siyah Alaca İneklerin Bazı Fizyolojik ve Morfolojik Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

EROĞLU Mehmet Cumhur, Konya Bölgesinde Kullanılan Biçerdöverlerde Hassas Tarım Teknolojileri Yardımıyla Dane Kayıplarının Denetlenmesi İmkânlarının Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

ESİN Tülay, Konya ve Çevresindeki Tarihi Eserlerde Doğal Taş Malzemenin Bozulma Nedenleri ve Onarımlarda Kullanılacak Uygun Taş Seçimi İçin Bir Çalışma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

EVİRGEN M. Cemil, Konya Göksu Bozkır Barajı Jeoteknik İncelemesi, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 1992.

HEKİMBAŞI Enis Bülent, Ladik-Kurşunlu-Sızma-Yükselen (Konya) Dolayının Petrolojisi ve Jeokimyası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

IŞIK Yusuf, Konya Ekolojik Şartlarında Azotlu-Fosforlu Gübre Uygulamaları ve Bakteri ile Aşılamanın, Nohut Çeşitlerinin (Cicer Arietinum L.) Dane Verimi, Danenin Kimyasal Kompozisyonu ve Morfolojik Özellikleri Üzerine Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

KALYONCU İsmail Hakkı, Konya Yöresindeki Kızılcık (Cornus Mas L.) Tiplerinin Bazı Özellikleri ve Farklı Nem Ortamlarındaki Köklenme Durumu Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

KARA Gülnihal, Konya Kent Atmosferinde Sabit ve Motorlu Taşıt Kaynaklı Poliaromatik

Hidrokarbonlar ve Bazı Uçucu Organik Bileşiklerin Tayini ve İzlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

KARAARSLAN Emel, Konya Ovasındaki Büyük Toprak Gruplarında V. A. Mikoriza Sporlarının İzole Edilmesi ve Biyolojik Gübre Etkinliklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

KARACA Ümmühan Çetin, Konya Yöresinde Yetiştirilen Kuru Fasulyeden İzole Edilen Rhizobium Bakterilerinin Etkinliklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

KARAŞAHİN Muhammet, Konya Ekolojik Koşullarında Farklı Olum Grubundan Hibrit Mısır Çeşitlerinin (Zea Mays L. İndentata S) Damla ve Karık Sulama Yöntemlerinde Optimum Bitki Sıklığının Tespiti, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

KAYA Mehmet Ali, Bozdağ (Konya)'da Yaşayan Anadolu Yaban Koyunu, Ovis Orientalis Anatolica (Mammalia: Artiodactyla)'nın Biyolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1989.

KELEŞ Gürhan, Homofermantatif ve Heterofermantatif Laktik Asit Bakterilerinin Mısır Silajının Kimyasal Kompozisyonu ile Konya Merinosu Toklularda Performansa Etkileri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

KENBAEV Bakyt, Konya Ekolojik Şartlarında Arpa Çeşitlerinin (Hordeum Vulgare L.) Farklı Çinko Dozlarına Tepkilerinin Tespiti, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

KILIÇARSLAN Adem, Konya Kentinin İçme ve Kullanma Suyunun Kaynağı Olan Altınapa Barajının Kirlenmesi Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

KOÇ İlhan, Konut Kooperatif Yapılarında Görülen Hasar ve Kusurların, Kooperatiflerin Yapısal Özellikleri Bakımından İrdelenmesine İlişkin Bir Model Önerisi; 1980 Sonrası Konya Örneği, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 2000.

KOÇU Nazım, Konya Çevresindeki Volkanik Tüflerin Yapı Malzemesi Olarak Değerlendirilmesi ve Özelliklerinin Belirlenmesi Üzerine Bir Araştırma, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1997.

KÜÇÜKAKÇA Musa, Konya'da Sulu ve Kuru Şartlarda Yetiştirilen Bazı Kışlık Triticale Çeşitlerinin Önemli Tarımsal ve Kalite Özellikleri Üzerinde Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

KÜÇÜKHEMEK Murat, Başarakavak/Konya Atık Su Arıtma Tesisi Çamurunun Çim Bitkisi Yetiştiriciliğinde Kullanılabilirliğinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

MENGEŞ Hakan Okyay, Konya Bölgesinde Yetiştirilen Bazı Meyvelerin Kontrollü Şartlar Altında Kuruma Karakteristiklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

MERT Ramazan, Apa Baraj Gölü (Çumra-Konya)'nde Yaşayan Cyprinus Carpio (L., 1758) ve Leuciscus Cephalus (L., 1758)'un Bazı Biyo-Ekolojik Özellikleri, Gazi Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2002.

MEŞHUR Mehmet Çağlar, Arazi ve Arsa Düzenlemesi Yaklaşımlarının Kentsel Mekân Oluşumu Üzerindeki Etkileri; Konya Kenti Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

MURAT Abdurrahman, Ereğli (Konya)-Ulukışla (Niğde) Yöresi Sölestin Oluşumlarının Jeolojik, Petrografik ve Jenetik İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

NALBANTÇILAR Mahmut Tahir, Konya Yerleşim Alanı Yer Altı Suyu Kalitesi ve Kirliliği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

OĞUZ Cennet, Konya İlinde Kuru Koşullarda Tahıl + Mercimek Yetiştiren Tarım İşletmeleri ile Tahıl Yetiştiren Tarım İşletmelerinin Ekonomik Faaliyet Sonuçlarının Değerlendirilmesi, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 1991.

ORAL Murat, Günümüz Cami Mimarisinde Kimlik ve Nitelik Sorunu-Konya Örneği-, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ÖNAY Didem, Konya İl Merkezinde Gebe Kadınların Beslenme Alışkanlıkları, Beslenme Durumları ve Bunun Yeni Doğan Üzerine Etkisi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2006.

ÖNDER Serpil, Konya Kenti Açık ve Yeşil Alan Sisteminin Saptanması Üzerine Bir Araştırma, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1997.

ÖNMEZ Orhan, Konya-Karapınar Kıraç Şartlarında Farklı Sıra Aralıkları ile Azot ve Fosfor Dozlarının İki Çavdar Çeşidinin (Secale Cereale L.) Dane Verimi, Kalite Özellikleri, Hasat İndeksi, Verim Unsurları ve Bazı Morfolojik Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1994.

ÖZBAHÇE Aynur, Konya Ekolojik Koşullarında Akman-98 Bodur Kuru Fasulye Çeşidinin Verim ve Verim Unsurları ile Besin Elementleri İçeriğine Mangan Uygulamasının Etkisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ÖZCAN Senar, Hava Ortamında Öncelikli Organik Kirleticilerin Tayini İçin Analitik Metot Optimizasyonu ve Konya Kent Atmosferinde İzlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

ÖZDAMAR Şenel, Ilgın (Konya) Kuzeyindeki Yüksek Potasyumlu Metamorfik Kayaçların Jeolojik ve Petrolojik İncelemesi, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 2008.

ÖZER Emel, Konya Yöresinde Farklı Ekim Zamanı ve Ekim Sıklıklarında Yetiştirilen Tritikale (Xtriticosecale Witt.) Genotiplerinde Tane, Ot Verimi ve Bazı Tarımsal Özelliklerin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ÖZKALP Birol, Konya ve Çevresinde Üretilen Küflü Peynirlerde Küf Florası ve Mikrotoksinlerin (B1 B2 G2 ve Penisilik Asit) Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimler Enstitüsü, Konya 1992.

ÖZKAN Ali Müjdat, Konya Batısındaki Neojen Çökellerinin Stratigrafisi ve Sedimantolojisi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

ÖZKAN Vedat Kadir, Büyük Konya Havzası Topraklarında Mikrofungus Florasının Dağılımı Üzerinde Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1994.

ÖZSAYIN Erman, İnönü-Eskişehir Fay Sisteminin Yeniceoba-Cihanbeyli (Konya-Türkiye) Arasındaki Bölümünün Neojen-Kuvaterner Yapısal Evrimi, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2007.

ÖZTÜRK Alican, Bozkır (Konya) Civarındaki Ofiyolitik Kayaçlarda ve Bunlardan Türeyen Plaserlerde Platin Grubu Elementlerle, Altın ve Diğer Plaser Metallerin İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ÖZTÜRK Güler, Konya, Karaman ve Nevşehir İlleri Soğan (Allium Cepa L.) Ekiliş Alanlarında Bulunan Tylenchida Takımına Ait Bitki Paraziti Nematod Türleri Üzerinde Taksonomik Araştırmalar, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1990.

SEZGİN Sait, Büyük Konya Havzası Topraklarının Çinko Durumu ve Bu Topraklarda Elverişli Çinko Miktarının Belirlenmesinde Kullanılacak Yöntemler Üzerinde Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

SOĞANCI Adnan, Konya-Doğanhisar-Yazlıca Göleti Sulama Ağı Etkinliğinin Değerlendirilmesi, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 1998.

SUERİ Abbas, Konya Ovasında Yetiştirilen Şekerpancarının Beslenme Sorunları, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1989.

SÜMBÜL Hüseyin, Taşeli Platosu (İçel-Konya-Antalya) Florası Üzerinde Bir Araştırma, Hacettepe Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1986.

ŞAHİN Mehmet, Konya Kent Merkezi Yeşil Alanlarının Sulanmasında Karşılaşılan Sorunlar ve Çözüm Önerileri, Selçuk Üniversitesi Fen

Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ŞANDA Murat Aydın, Hadim (Konya), Ermenek ve Bucakkışla (Karaman) Arasında Kalan Bölgenin Fitososyolojik ve Fitoekolojik Yönden Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

ŞEKER Cevdet, Konya Ovası Topraklarında Kaymak Tabakası Oluşumunun Önlenmesi Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

ŞENOL Özlem, Konya-Ereğli-İvriz Sağ Sahil Sulama Birliği ve Konya-Ereğli-Yenizengen YAS Sulama Kooperatifi Sulama Alanında Yer Alan Tarım İşletmelerinin Karşılaştırmalı Analizi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2005.

ŞENTÜRK Talat, Konya Ovasında Şeker Pancarı (Beta Vulgaris Saccarifera L.)'nin Sapa Kalkması Üzerine Araştırmalar, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1996.

TAMKOÇ Ahmet, Kayseri Yoncasından Seçme Elçi Klonlarının Konya Şartlarında Diğer Varyetelerle Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1992.

TARI Ali Fuat, Konya-Ilgın Ovasında Kullanılan Yağmurlama Sulama Sisteminin Etkilerinin Değerlendirmesi, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 1998.

TATLIDİL F. Füsun, Konya İli Sulu ve Kuru Koşullardaki Tarım İşletmelerinde İşgücü, Döner Sermaye ve Traktör Güçlerine Göre Optimal İşletme, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1992.

TEKELİ Yener, Konya Bölgesindeki Bazı Centaurea Türlerinin Bazı Kimyasal ve Biyolojik Özelliklerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

TER (ÖZKAN) Ümmügülsüm, Konya Kenti Açık ve Yeşil Alan Varlığı İçinde Tarihi Kent Merkezinin Kentsel Tasarımı Üzerine Bir Araştırma, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2002.

TERCAN Şafak Hengirmen, Karma Trafik Akım Hızının Modellenmesi: Konya Örneği, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 2003.

TOPAK Ramazan, Konya Çumra Ovasındaki Yağmurlama Sulamalarında Uygulama Sorunları, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

TOPAKSU Mustafa, Kubadâbad'a (Konya) Ait Selçuklu Seramik ve Çinilerinin Termolüminesans (TL) Tarihlendirilmesi, Yapısının Belirlenmesi ve Teknolojisinin Açıklanması, Çukurova Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Adana 2004.

TOPAL Ali, Konya Ekolojik Şartlarında Bazı Arpa Çeşitlerinin (Hordeum Vulgare L.) Farklı Ekim Zamanlarında Kışa Dayanıklılık, Dane Verimi Verim Unsurları ve Kalite Özelliklerine Etkileri Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

TUGAY Osman, Bozkır-Çumra Apa Barajı ve Hadim (C4 Konya) Arasında Kalan Bölgenin Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

TUNCAY Afet, Çayırbağı-Meram (Konya) Yöresindeki Manyezit Yataklarının Jeolojik ve Ekonomik Özelliklerinin Araştırılması, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1998.

TUNÇOKU Selim Sarp, Characterization of Masonry Mortars Used in Some Anatolian Seljuk Monuments in Konya, Beyşehir and Akşehir, Orta Doğu Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2001.

TURAN Ahmet, Toroslar'da Hadim (Konya) ve Güneybatısının Jeolojisi, Stratigrafisi ve Tektonik Gelişimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

TURHAN Mustafa, Konya Ovası'nda Yetiştirilen Şekerpancarının Verimliliğine Çinkonun Etkisi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1991.

UĞURLU Nuh, Konya İlindeki Yumurta Tavuğu İşletmelerinde Kümeslerin Teknik ve Tasarım Özellikleri Yönünden Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

ULUSOY Mine, Konya'da Apartman Yapılarının Tarihsel Gelişimi, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

UYSAL Mehmet, Tarihi Merkezlerde Ticaret Mekânlarının Değişim/Dönüşüm Analiz Yaklaşımı; Konya, Kayseri, Sivas Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2004.

ÜLGÜRAY Canan Peyk, Sodur/Konya Doğal Magnezit Atık Tozlarının Sinterlenme ve Karekterizasyonu, İstanbul Teknik Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1995.

ÜNLÜKALAYCI Ahmet, Konya Ilgın Atlantı Ovası Sulamasında Su Dağıtım ve Kullanım Etkinliği, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1994.

VURGUN Hüseyin, Konya Hayvancılık Merkez Araştırma Enstitüsü'nde Yetiştirilen Esmer Sığır Sürüsünün Döl ve Süt Verimi Özelliklerinin Parametre Tahminleri, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1994.

YAĞIZ Dursun, Seydişehir-Derebucak (Konya)-Akseki (Antalya) Yörelerinin Miksomiset Florası, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

YALPIR Şükran, Bulanık Mantık Metodolojisi ile Taşınmaz Değerleme Modelinin Geliştirilmesi ve Uygulaması: Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

YILDIZ Süheyla Tongur, Konya ve Çevresi Linyitlerinin Aktifleştirilmesi ve Organik Maddelerin Adsorbsiyonunda Kullanılabilirliğinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

YILMAZ Adil, Konya Merkez Sağlık Kuruluşlarına Müracaat Eden Hastalarda Görülen Dermatotiflerin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 1992.

YILMAZ Ahmet Melih, Konya Ovası Tuzlu-Sodyumlu Topraklarının Islahı Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

YILMAZLAR Birgül, Konya Şartlarında Farklı Ekim Zamanlarının Bazı Aspir Çeşitlerinde Önemli Tarımsal Karakterler Üzerine ve Verime Etkisi, Ankara Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2008.

YİĞİT Fahri, Konya İli'nin Fasulye Ekim Alanlarında Yaygın Fungal Kök Hastalıkları ve Biyolojik Savaşım Olanakları Üzerinde Araştırmalar, Ege Üniversitesi Fen Bilimleri Enstitüsü, İzmir 1998.

SAĞLIK BİLİMLERİ ALANINDAKİ YÜKSEK LİSANS TEZLERİ

AKÇAMLI Eda, Konya İlinde Pazarlarda Açıkta Satılan Küflü Peynirlerde Entero-hemorajik Esherichia Coli O157: H7 Suşunun Varlığının Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ALGAN Gülçin, Konya Yöresi Sütlerinde Bazı Ağır Metallerin İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

ALPTEKİN Ahmet, Konya ve Karaman İllerinde Liglerinde Oynayan Basketbolcuların Antropometrik Özelliklerinin Ölçülüp Olimpik Basketbolcularla Kıyaslanması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

ALTIN Saliha, Konya ve Yöresinde Tüketime Sunulan Beyaz Salamura Peynirlerin Kalitesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

ALTUHUL Semehat, Konya Çocuk Yuvasındaki 0-12 Yaş Çocuklarının Gelişim Özellikleri ve Ana Yoksunluğunun Çocuk Gelişimine Etkileri Açısından Koruyucu Aile Bakımı ve Aile Çocuklarının Kurum Bakımı ile Karşılaştırılmalı İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

ALTUNKAN Handan, Hemşirelik Hizmeti Sunan Sağlık Personelinde Malpraktis: Konya Örneği, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

AYDIN Leman, Konya Bölgesinde Ateş ve Eklem Ağrısı Şikayetli İnsanların Kan

Örneklerinde Brusellozun Serolojik Testlerle (Rose Bengal Plate, Modifiye Rose Bengal Plate, Serum Aglütinasyon, Rivanol Aglütinasyon, 2-Merkaptoetanol Aglütinasyon ve ELISA) Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ÇAĞLAYAN Hakan Salim, Futbol Seyircisinin Sosyo-Ekonomik-Kültürel Yapısının Şiddet Eğilimindeki Rolü (Konyaspor Örneği), Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

ÇATALKAYA Çiğdem, Konya'da Bulunan Ekmek Fırınları ile Üretilen Ekmeğin Kalitesi ve Hijyenik Durumu, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

ÇÖNDÜ Ahmet, 2908 Sayılı Dernekler Kanununa Göre Konya İlinde Kurulan Spor Kulüplerinin Kuruluş Yönetici Antrenör Sporcu Üye Tesis ve Faaliyetleri Açısından İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

DEVELİ Emel, Konya'da İlköğretim Okullarında Görev Yapan Beden Eğitimi Öğretmenlerinin Sürekli Kaygı Durumlarının İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

DİKİCİ Sezai, Konya Bölgesi Şeker Fabrikalarında (Konya-Ereğli-Ilgın) İş Kazalarının Araştırılıp Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

DİLARA Çimen Oral, Konya İlinde Kullanılan Halk İlaçları Üzerinde Etnobotanik Araştırmalar, Gazi Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara 2007.

DİNÇ Sinan, Konya ve Karaman İllerinde Liglerde Oynayan Basketbolcuların Fizyolojik Özelliklerinin Ölçümü, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

DÖNMEZ Nazife, Konya Bölgesi Sazan ve Sudak Balıklarında Dayanma Süresinin Kimyasal Yöntemlerle Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1992.

EĞİLMEZ İsa, Konya Bölgesi Kuyu Sularında Nitrat, Nitrit ve Nitrozamin Düzeyleri, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

EKEN Denizhan, İlköğretim II. Kademe Öğrencilerinin Beden Eğitimi Dersi Hakkındaki Düşünceleri ve Beklentileri (Konya Örneği), Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

EKER Serhat, Konya İli ve Civar İllerdeki Alabalık İşletmelerinde Parazitolojik, Mikrobiyolojik ve Patolojik İncelemeler, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

EMRE Refik, Türkiye Futbol Antrenörleri Derneği Konya Şubesine Üye Antrenörlerin Sosyo-Ekonomik ve Kültürel Yapılarının Tespiti ve Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

ERKEK Murat Baha, İl Spor Merkezi Yaz Dönemi Antrenman Programına Karılan Çocukların Fiziksel ve Fizyolojik Parametrelerinin İncelenmesi (Konya İli Örneği), Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ESENKAYA Aslı, Halkın Yerel Yönetimlerden Spor Hizmetleri Konusunda Beklentileri (Konya Örneği), Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

ESMER Gökhan, Konya İl Merkezindeki Hastane Mutfaklarının Hijyen Durumunun Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

GÖRÜCÜ Alpaslan, Beden Eğitimi ve Spor Yüksekokullarında Okuyan Öğrencilerin Spor Yapma Amaçları ve Spora Yönlendirilmelerinde Etken Olan Faktörler, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

GÜNDOĞDU Fazilet, Konya ve Çevresinde Tüketime Sunulan Çiğ ve UHT Steril Sütlerde Antibiyotik Kalıntıları, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

GÜNDÜZ Şule, Konya İl Merkezinde Pediatri Servislerinde Çalışan Pediatri Hemşirelerinin Toplam Kalite Yönetimi Hakkındaki Bilgi ve Görüşleri, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

GÜNHAN Rabia Serpil, Konya ve Çevresinde Tüketime Sunulan Balıklarda Civa Kadmiyum Düzeyi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

KAHRAMAN Ümit Cenk, Konya Garnizon Birliklerindeki Kuyu Suları ile Şehir Şebeke Sularının Su Kalitesi ve Ağır Metaller Yönünden Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

KAPLANOĞLU Nevin, Konya'da Akraba Evliliklerinin Sıklığı ve Tıbbi Sonuçları, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1989.

KAYACAN Gülcan, Konya ve Çevresinde Bulunan Süt Sığırcılığı İşletmelerindeki Hayvanlara Ait Kan ve Süt Serumlarında, Bovine Viral Diarrhea Virus (BVDV)'una Karşı Oluşan Antikorların ELISA İle Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

KEKLİK Tüten, Konya İli Halk İlaçları, İstanbul Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, İstanbul 1990.

KELEŞ Muammer, Konya Yöresi Tavuklarında Helmintolojik Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

KOÇOĞLU Deniz, Konya Kent Merkezinde Sağlıklı Yaşam Biçimi Davranışları ve Yaşam Kalitesinde Sağlıkta Sosyoekonomik Eşitsizlikler, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

KORKMAZ Tuba, Konya Numune Hastanesi Göğüs Hastalıkları Servisinde Kronik Obstrüktif Akciğer Hastalığı (KOAH) Tanısı ile Yatan Hastaların Anksiyete, Depresyon ve Sosyal Destek Düzeylerinin Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

KÜÇÜKTÜRK Serkan, Konya Populasyonunda İnsan Leptin Reseptor Genindeki Gln223Arg Polimorfizmi ile Osahs Arasındaki İlişki Analizi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

NAMLI Halil, Konya ve Elazığ İllerinde Faaliyet Gösteren Amatör Spor Kulüpleri Yöneticilerinin İş Doyum Düzeyleri, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

OFLAZ Fadime, Konya İl Merkezindeki Hastanelerde Mutfak Personelinin Ellerinin Mikrobiyolojik Florası Üzerine Bir Araştırma, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

OFLAZ Mustafa, Konya'da Sosyo-Ekonomik Yönden Farklı Olan İki Bölgedeki İlköğretim Okullarındaki Çocuklarda Pediculus Humanus Capitis Yaygınlığı, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2006.

ÖZ Kadir, Konya'da Tüketime Sunulan Yoğurtların Kalitesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

ÖZÇELİK Çiğdem, Futbol Kulüplerinde Toplam Kalite Yönetimi (Konyaspor Modeli), Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

ÖZSARI Arif, Amatör Futbolcuların Antrenörlerde Bulunmasını İstedikleri Liderlik Tarzlarının Tespiti (Konya İl Örneği), Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

PARABAŞ Nagahan, Konya İli Hadim İlçe Merkezindeki 40 Yaş ve Üzeri Popülasyonda Hipertansiyon Prevalansı ve Farkındalık Durumu, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

PARLAK Nazif, Konya İlinde Aktif Spor Yapan 15-18 Yaş Arası Sporcuların Sıvı Alımı ile İlgili Bilgi ve Alışkanlıklarının Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

REVAN Serkan, Konya İli Birinci Amatör Ligde Mücadele Eden Futbolcuların Oynadıkları Mevkilerine Göre Bazı Antropometrik ve Fizyolojik Parametrelerinin Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2003.

SÜLE Vedat, Konya ve Çevresindeki Beslenme Alışkanlıkları ile Diabetes Mellitus Tip II Arasındaki İlişki Üzerine Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ŞİRAZ Murat, Türk Halk Oyunlarıyla İlgilenen Bireylerin Halk Oyunlarına Yönelme Sebepleri (Konya Örneği), Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

TANIR Halil, 2006-2007 Turkcell Süper Liginde Seçilmiş Futbol Kulüplerinin Yönetici Yeterliliklerinin Mukayeseli Olarak Karşılaştırılması (Konyaspor, Sivasspor ve Trabzonspor Örneği), Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

UĞUR Demirci, Homofermantatif ve Homofermantatif-Heterofermentatif Laktik Asit Bakterileri İlavesi ile Hazırlanan Tritikale-Macar Fiği Karışımı Silajların Konya Merinosu Dişi Toklularda Rumen Parametreleri ve Canlı Ağırlık Değişimi Üzerine Etkileri, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

ULUSOY Mustafa, Konya Et ve Balık Kurumunda Kesilen Koyun ve Kuzularda Görülen İdrar Taşlarının Kimyasal Analizi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

UZUNCAN Mümin Servet, Millî Olmuş Konya Bölgesi Elit Uzun Mesafe Koşucularının Antropometrik ve Bazı Fiziksel Uygunluk Parametrelerinin Ölçülmesi ve Ankara Bölgesi Millî Olmuş Elit Uzun Mesafeli Koşucularının Özellikleri ile Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1991.

YALÇIN Mustafa, Konya Bölgesi İçme Sularındaki Ağır Metal Düzeylerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

YALÇIN Öznur, Konya'da Tüketime Sunulan Beyaz Salamura, Tulum ve Kaşar Peynirlerinin Ağır Metal İçeriklerinin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2009.

YILMAZ Alper, Farklı Mevsimlerde Doğan Konya Merinosu Kuzularda Büyüme Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

YİĞİT Gülden, Konya Et ve Balık Kurumunda Kesilen Danalarda Görülen İdrar Taşlarının Kimyasal Analizi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

SAĞLIK BİLİMLERİ ALANINDAKİ DOKTORA TEZLERİ

AHMED Jehad, Konya İlinde Yetişen Prangos Lindl. (Umbelliferae) Türleri Üzerinde Farmasötik Botanik Yönünden Araştırmalar, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Ankara 2008.

AKBULUT Hikmet, Konya İl Merkezinde Bulunan Sağlık Kurumlarında Üst Solunum Yolu Teşhisi ile Düzenlenen Reçetelerin Akılcı İlaç Kullanımı Yönünden Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

AKMAZ Ali, Koç Katımı Öncesi ve Gebeliğin Son Döneminde Farklı Düzeyde Beslemenin Konya Merinos Koyunlarında Döl Verimi, Kuzularda Büyüme ve Yaşama Gücüne Etkileri, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1989.

ALKAN Fahrettin, Konya Bölgesinde Koyunlarda Görülen Piyoten'in Etyolojisinde Çinko ve Bakırın Rolü, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1998.

ALTINDİŞ Mustafa, Konya Bölgesi 0-5 Yaş Grubu Çocuklarda Ratavirus Enfeksiyonlarının Seroepidemiyolojisi ve 0-3 Yaş Arası İshalli Çocuklarda Rotavirus Enfeksiyonlarının Lateks Aglütinasyon (LA), Enzyme Linked İmmunosorbent Assay (ELISA) ve Polyacrylamide Jel Elektroforez (PAGE) Teknikleri ile Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Konya 2002.

ARIYÜREK Sedefgül Yüzbaşıoğlu, Konya Bölgesinin Anormal Hemoglobin ve Talasemi Mutasyon Tiplerinin Belirlenmesi, Çukurova Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Adana 2009.

AVCI Oğuzhan, Konya ve Çevresinde Abort Problemli Koyun Sürülerinde Border Disease Virus enfeksiyonunun Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

AYDENİZÖZ Meral, Konya Yöresi Köpeklerinde Helmintolojik Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

BAĞCI Cemalettin, Konya ve Yöresinde

Tüketime Sunulan Salamura Beyaz Peynirlerden Listeria Monocytogenes İzolasyonu ve Tanımlanması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

BEYAZİT Murat, Konya'da Bulunan Yem Fabrikalarından Toplanan Mısır Hammaddelerinde Fumonisin B1 Varlığının Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

ÇALIM Hilal Duygu, Konya ve Çevresinde Farklı Tip Ambalajlarda Tüketime Sunulan Tulum Peynirlerinin Kalite Nitelikleri, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2007.

DİK Bilal, Konya ve Çevresinde Bulunan Culicoides (Diptera: Ceratopogonidae) Türleri Üzerine Araştırmalar, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1989.

DURMUŞ İbrahim, Amino Transferaz'ın Mevsimsel Değişimleri, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

EKİCİ Özlem Derinbay, Konya Yöresinde Sığırlarda Babesia Bigemina'nın Seroepidemiyolojisi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

EKİK Mehmet, Konya Bölgesinde Yeni Doğan İshalli Buzağılardan Rotavirus Antijenlerinin ELISA Testi ile Belirlenmesi ve Annelerinden Rotavirus Antikorlarının Tespiti, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2002.

GÖKÇEN Ahmet, Konya Yöresindeki Sığırlarda Mide-Bağırsak Nematodlarının Yayılışı, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

GÖZÜN Hasan, Konya Mezbahalarında Kesime Alınan Koyunlarda Karaciyer Bozuklukları Üzerinde Patolojik İncelemeler, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

GÜLER Leyla, Pnömonili Koyun ve Keçilerden Mikoplazmaların İzolasyonu İdentifikasyonu ve Antibiyotiklere Duyarlılıklarının Belirlenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

GÜNLÜ Aytekin, Konya İli Süt Sığırcılığı İşletmelerinde Karlılık ve Verimlilik Analizleri ile İşletmelerin Üretim ve Pazarlama Sorunları, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1997.

HANDEMİR Erol, Konya Yöresi Sığırlarında Theileriosis Etkenlerin Yayılışı ve Vektör Kenelerin Tespiti, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

HATİPOĞLU Fatih, Konya E. B. K. Et Kombinası ve Konya Et Mezbahasında Kesilen Koyunlarda Böbrek Lezyonları Üzerinde Patolojik İncelemeler, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

İMİR Mustafa, Kısıtlı Yemlemeye Farklı Cevap Veren Konya Merinosu Kuzularında Büyümenin Telafi Edilmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1995.

İNAL Şeref, Konya Hayvancılık Merkez Araştırma Enstitüsü'ndeki Esmer Irk Sığırlarda Bazı Dölverimi Özellikleri, Ankara Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Ankara 1988.

KIRAN Metin Münir, Konya Bölgesi Kuzu Pnömonilerinde Patolojik ve Etiyolojik Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

KUL Mustafa, Konya Yöresindeki Buzağılarda Şekillenen Bazı Metabolik Kemik Hastalıklarının Teşhisinde Biyokimyasal ve Radyolojik Kriterlerin Önemi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

MİNNAR Mehmet Halit, Konya'da Tüketime Sunulan Broiler Karkaslarında Termofilik Campyobacter Türlerinin Varlığı, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2005.

ORTATATLI Mustafa, Konya Bölgesi Mezbahalarında Kesilen Besi Danalarında Pnömonilerin İnsidensi ve Patoloji, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

ÖNDER Feyyaz, Konya Merinosu Kuzularda Rasyona Çinko ve Bakır İlavesinin Rumen Protozoonları ve Bazı Hematolojik Parametreler ile Yapağı Kalitesi Üzerine Etkisi, Selçuk

Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2001.

ÖZTÜRK Adnan, Konya Yöresi Köpeklerinde D. İmmitis'in Prevalansının Serolojik Olarak Tespiti, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1997.

PALAZ Yavuz, Konya Yöresindeki Kedilerde Helmintlerin Yayılışı, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Konya 2005.

SEVİNÇ Ferda, Konya Yöresi Koyunlarında Babesia Ovis'in ELISA ile Teşhisi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

SÜTÇÜ Erdinç, Konya İlinde Üriner Sistem Enfeksiyonlarında Kullanılan Antibiyotiklere Karşı Direnç Gelişiminin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Konya 2007.

TANRIKULU M. Zeki, Konya İli Merkez 03 Nolu Sağlık Ocağı Bölgesindeki Yaşlıların Sağlık Sorunları ve Sosyal Durumlarının İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

TİFTİK Ali Muhtar, Konya Bölgesinde, Sağlıklı ve Hastalıklı Buzağı ve Sığırlarda Kan Plazması B-Karoten, Vitamin A (Retinol) Düzeylerinin Tespiti ve Bu Düzeylerle Hastalıklar Arasındaki İlişkilerin Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1990.

TÜRKMENOĞLU Emine, Konya Veteriner Kontrol ve Araştırma Enstitüsü'nün Tarihi Gelişimi ve Bölge Hayvancılığına Katkıları, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2010.

TÜRKÜTANIT S. Serap, Konya Bölgesi'nde Mezbahada Kesilen Koçların Testis ve Epididimislerinde Görülen Patolojik Lezyonların Makroskopik ve Mikroskopik İncelenmesi, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1993.

USLU Uğur, Konya Yöresinde Culicoides (Diptera: Ceratopogonidae) Türlerinin Üreme Yerleri Üzerine Araştırmalar, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimler Enstitüsü, Konya 2003.

YAMAN Mehmet, Konya Yöresi Phlebotominae (Diptera: Psychodidae) Türleri, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1999.

YAZAR Hayrullah, Konya Bölgesinde Yetişkin Poliklinik Hastalarında Kan Lipit Değerlerinin Tespiti, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 2008.

YENER Zabid, Konya Yöresi Mezbahaların da Kesilen Sığırlarda Böbrek Lezyonları Üzerinde Patolojik İncelemeler, Selçuk Üniversitesi Sağlık Bilimleri Enstitüsü, Konya 1996.

TIPTA UZMANLIK TEZLERİ

AKIN Fatih, Konya Bölgesinde Vitamin B12'nin Normal Serum Değerleri, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2007.

ATAŞ Erkan, Konya Bölgesinde Çocuklarda Kabakulak Antikorlarının Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 1994.

BAYKAN Mahmut, Konya ve Çevresinde Primer İnfertil Kadınlarda Antichlamydial IgG Antikoru Prevalansı, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 1990.

ÇETİN Serap, Konya İlinde Kent ve Köy Tipi Sağlık Ocaklarındaki Kişiye Yönelik Koruyucu Sağlık Hizmetlerinin Karşılaştırılması, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 1999.

DAĞI Hatice Türk, Konya Bölgesinde Parvovirus B19 Seroprevalansının Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2009.

DEVECİ Ahmet, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi 1993-95 Arşiv Verilerine Dayanarak Konya ve Çevresinde Kanser, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 1996.

ENÇ Zeynep, Konya'da Değişik Yaş Gruplarında Difteri ve Boğmaca Antikorlarının Elisa Yöntemi ile Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2005.

GÜLER Özkan, Konya E Tipi Kapalı Cezaevi'ndeki Mahkûmlarda Psikiyatrik Bozuklukların 1 Yıllık Yaygınlığı, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 2003.

KANBER Günay, Konya Bölgesinde İstemli Düşük Yapan Kadınların Sosyo-Demografik

Özellikleri, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 1997.

KARAÇAL Şerife, Konya İlinde Yaşayan 0-17 Yaş Grubu Çocuklarda Uyku Bozukluklarının Sıklığı, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2010.

KARAGÖZ Ali, Konya Selçuk İlçesi'nde İrritabıl Barsak Sendromu'nun Sıklığı, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2005.

KORKMAZ Celalettin, Konya'da Hayvan Yemi Üretiminde Çalışan İşçilerde Mesleksel Astım Prevalansı, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2008.

ÖZDEMİR Saniye, Konya İlinde Postpartum Depresyon Sıklığı ve İlişkili Sosyodemografik Etmenler, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2007.

POLAT Aziz, Konya Çocuk Yuvasında Gelişme Geriliği Olan Çocuklarda Endokrinolojik Araştırma, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 1992.

SARIGÜZEL Mustafa Asım, Konya Bölgesinde Koroner Anjiyografi Yapılan Hastalarda Atheroskleroz ve Risk Faktörlerinin Bölgesel Dağılımı, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 1998.

SAVCI Ahmet, Konya Bölgesinde Gelişimsel Kalça Displazisi Tanısında Yenidoğanlarda Kalça Ultrasonografi (Graf Yöntemi) ile Tarama Çalışmasının Etkinliği, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2006.

SERT Ahmet, Konya'daki Talasemi Majörlü Hastalarda Bozulmuş Glukoz Toleransı ve Diyabet Prevalansı, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2007.

TEKE Turgut, Konya Selçuk Üniversitesi Öğrencileri Arasında Astım ve Astım Semptom Prevalansı, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2005.

TELCİOĞLU Metin, Konya İl Merkezinde Obsesif Kompulsif Bozukluğun Yaygınlığı, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 2000.

TOY Hasan,Konya İli ve İlçelerinde Hemodiyalize Giren 400 Hastanın Hemodiyaliz Kalite Göstergeleri Yönünden Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2006.

UYAR Mehmet, Konya İl Merkezindeki Sağlık Ocaklarının Verimliliğinin Değerlendirilmesi, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2009.

YILMAZ Ertan, Konya İl Merkezinde Yaşayan Evli Nüfusta Cinsel Sorunların Araştırılması, Selçuk Üniversitesi Meram Tıp Fakültesi, Konya 2007.

YOSUNKAYA Şebnem, Konya İl Merkezi İlkokul Çağı Çocuklarda Tüberkülin Deri Testi Sonuçları, Selçuk Üniversitesi Tıp Fakültesi, Konya 1998.

SONUÇ

Konya hakkında hazırlanmış olan yüksek lisans ve doktora tezlerinin verildiği bu çalışmada, girişte de belirtildiği üzere ilgili görülen toplam 1122 teze ulaşılmıştır. Bu tezlerden 412'si Sosyal Bilimler alanında yüksek lisans tezi, 49'u Sosyal Bilimler alanında doktora tezi, 439'u Fen Bilimleri alanında yüksek lisans, 106'sı Fen Bilimleri alanında doktora, 53'ü Sağlık Bilimleri alanında yüksek lisans ve 40'ı da Sağlık Bilimleri alanında doktora tezi olarak hazırlanmıştır. Bunların haricinde Konya'ya ilişkin 23 tane de tıpta uzmanlık tezine ulaşılmış ve bunlar da çalışmaya alınmıştır.

Tezlerin hazırlandıkları üniversitelere göre dağılımı ise şöyledir; Sosyal Bilimler alanında hazırlanan yüksek lisans tezlerinin 325'i Selçuk Üniversitesi'nde, 19'u Gazi Üniversitesi'nde, 9'u Niğde Üniversitesi'nde hazırlanırken; Ankara ve İstanbul Üniversitelerinde 8, Marmara ve Erciyes Üniversitelerinde ise 5'er tez hazırlanmıştır. Sakarya, Dumlupınar ve Mimar Sinan Güzel Sanatlar Üniversitelerinde ise 4'er tez hazırlanmıştır. Bunları 3'er tezle Hacettepe ve Dokuz Eylül Üniversiteleri takip etmiştir. 2'şer tezin hazırlandığı üniversiteler ise; Atatürk, Fırat, Çanakkale 18 Mart ve Cumhuriyet Üniversiteleridir. Son olarak Boğaziçi, Karamanoğlu Mehmet Bey, Orta Doğu Teknik, Afyon Kocatepe, Anadolu, Yüzüncü Yıl ve İstanbul Teknik Üniversitelerinde ise 1'er tez hazırlandığı görülmektedir.

Sosyal Bilimler alanında hazırlanan doktora tezlerinin ise 29'u Selçuk Üniversitesi menşeli iken; 5'i İstanbul Üniversitesi'nde, 4'ü Hacettepe Üniversitesi'nde, 3'ü Gazi Üniversitesi'nde ve 2'si de Ankara Üniversitesi'nde hazırlanmıştır. Bu üniversiteler haricinde Marmara, Orta Doğu Teknik, Dokuz Eylül, Erciyes, Ondokuz Mayıs ve Cumhuriyet Üniversitelerinde ise 1'er doktora tezi hazırlanmıştır.

Fen Bilimleri alanında hazırlanan yüksek lisans tezlerinin üniversitelere göre dağılımına bakıldığında, toplam 439 tezin 341'i Selçuk Üniversitesi'nde hazırlanmıştır. Geri kalan 19 tez Ankara Üniversitesi'nde, 15 tez Orta Doğu Teknik Üniversitesi'nde hazırlanır. Bunların dışında 9 tez Çukurova Üniversitesi'nde, 7 tez Hacettepe Üniversitesi'nde ve 6 tez ise Gazi Üniversitesi'nde hazırlanmıştır. Ege, Anadolu ve Trakya Üniversitelerinde 4'er, Dokuz Eylül, Gaziosmanpaşa ve Niğde Üniversitelerinde 3'er tez hazırlanır. Bunları 2'şer tezle Atatürk, Ondokuz Mayıs, Boğaziçi, Yıldız Teknik, İstanbul Teknik ve İstanbul üniversiteleri izler. Fen Bilimleri alanında 2 yüksek lisans tezinin hazırlandığı bir diğer kurum Gebze Yüksek Teknoloji Enstitüsü'dür. Yalnızca 1'er tezin hazırlandığı üniversiteler ise; Osmangazi, Cumhuriyet, Uludağ, Süleyman Demirel, Fırat, Niğde, Afyon Kocatepe ve Erciyes üniversiteleridir.

Fen Bilimleri alanında hazırlanan 106 doktora tezinin 61'i Selçuk Üniversitesi çıkışlıdır. 21 tezle Ankara Üniversitesi, dikkat çeker. Bu üniversiteleri, 6'şar tezle İstanbul Teknik ve Çukurova üniversiteleri takip eder. Bu alanda, 4 doktora tezi Hacettepe Üniversitesi'nde, geriye kalan 8 tez Atatürk, Ege, Gazi ve Orta Doğu Teknik üniversitelerince eşit bir şekilde paylaşılarak üretilir.

Konya hakkında Sağlık Bilimleri alanında hazırlanan yüksek lisans tezleri toplam 53'tür. Bunların 51'i Selçuk Üniversitesi'nde hazırlanmıştır. Diğer iki tezin 1'i Gazi, diğeri İstanbul Üniversitesi'nde tamamlanmıştır.

Sağlık Bilimleri alanında hazırlanan doktora tezlerine bakıldığında, toplam 40 tezin 34'ünün Selçuk Üniversitesi'nde, 5'inin Ankara Üniversitesi'nde ve son olarak 1'inin Çukurova Üniversitesi'nde hazırlandığı görülmektedir. Tıpta uzmanlık tezlerinin ise, tamamı Selçuk Üniversitesinde hazırlanmıştır.

Bu dağılıma bakıldığında, tezlerin neredeyse yarısının Fen Bilimleri alanında hazırlandığı, bunu Sosyal Bilimlerin takip ettiği görülmektedir. Oysa sağlık Bilimleri alanında hazırlanan yüksek lisans ve doktora tezleri, toplamı 91; tıpta uzmanlık tezleri ise 23'tür. Buradan hareketle, sağlık bilimleri alanında Konya ile ilgili tez miktarının çok tatmin edici olduğu söylenemez. Verilerde dikkat çeken bir diğer nokta ise, Sosyal Bilimler alanında hazırlanan yüksek lisans tezleri 412 iken, doktora tezlerinin sayısı sadece 49 da kalmıştır. Doktora tezlerinin ulaşmış olduğu bu rakamın da Sosyal Bilimler alanı için yeterli olduğunu söylemek pek mümkün değildir.

Belki de çalışmanın en dikkat çekici sonucu, hazırlanan tezlerin büyük çoğunluğunun Selçuk Üniversitesi kökenli olmasına karşın, ülkemizin farklı bölgelerinden farklı üniversitelerde hazırlanmış olan Konya hakkında tezlerin yer almasıdır. Düşünüldüğünde doğuda Atatürk ve Yüzüncü Yıl, batıda İstanbul, İstanbul Teknik, Boğaziçi, Marmara, güneyde Çukurova ve kuzeyde Samsun Ondokuz Mayıs üniversitelerinde, Konya'ya ilişkin tezlerin hazırlandığı görülmektedir. Bu bilgilerden hareketle Konya'nın, tarihinde edindiği önemli konumunun, kültürünün, coğrafyasının, sosyo-ekonomik durumunun ve benzeri özelliklerinin her daim araştırılmaya değer görüldüğü ve bundan sonra da çeşitli araştırmaların artarak devam edeceği söylenebilir. Bu noktada atılan adımlar da ümit vericidir.Selçuk Üniversitesi'nin yanı sıra, yeni açılan Karatay Üniversitesi, Mevlânâ Üniversitesi ve son olarak Konya Üniversitesi, yapacakları araştırmalarla mevcut araştırmalara önemli miktarda yenilerini ekleyeceklerdir.

KONYA KİTAPLARI BİBLİYOGRAFYASI (2004 – 2010)

Fatma TÜRKKOL*

ÖZET

Konya hakkındaki çeşitli konularda yazılan eserlerin bir araya toplandığı bibliyografya çalışmalarının ilk örneği, 1952 yılında çıkan, Muzaffer Erdoğan'ın İzahlı Konya Bibliyografyası kitabıdır. Bunu, Mehmet Önder'in 1949 yılında yayınlanan, Konya Matbuatı Tarihi ve 2003 yılında Yaşar Erdemir, Saim Ciritli ve Selda Özgün'ün Konya Bibliyografyası izlemiştir. Bu çalışma ise, 2004-2010 yılları arasında konusu Konya olan kitapların bibliyografyasını oluşturmayı amaçlamaktadır. Bu doğrultuda, 313 kitaba ulaşılmıştır. Ulaşılan kitaplar, genel olarak "Şehir İle İlgili" olanlar ve "Mevlânâ İle İlgili" olanlar şeklinde iki gruba ayrılmaktadır. İki ana başlık, kendi içinde de ayrıştırılmaya çalışılmıştır. Konya'nın özelliklerini içeren, şehri konu alan kitaplar, mimari, kültürel özellikler, tarihi geçmiş ve tanıtım çalışmaları durumundadır. Mevlânâ hakkındaki kitaplar, şehri konu alanların yaklaşık dört katıdır. Konya hakkında yazılan kitaplar büyük çoğunlukla Mevlânâ'yı anlatmaktadır. Bunlar genellikle, Mevlânâ'nın biyografisi, Rubailer ve Mesnevi'den seçilmiş sözlerinden oluşmaktadır. Kitaplar, resmî kurumlar ve serbest yayınevlerince basılmaktadır. Resmi kurumların konu dağılımı, şehir ve Mevlânâ hakkında olması bakımında önemli bir farklılık göstermemektedir. Ancak yayınevleri, ağırlıklı olarak Mevlânâ hakkında hazırlanmış kitapları yayınlamaktadır. Resmi kurumlar, Konya tarihi, mimarisi gibi uzmanlık gerektiren konularda akademisyenlerin hazırladığı kitapları yayınlamaktadır. Yayınevleri, ağırlıklı olarak Mevlânâ hakkında ve serbest yazarların kitaplarını yayınlamaktadır.

Anahtar Kelimeler: Konya, Konya Kitapları, Bibliyografya.

* Yüksek Lisans Öğrencisi; Yakın Doğu Üniversitesi, Sosyal Bilimler Enstitüsü, Gazetecilik Anabilim Dalı, Gazetecilik Yüksek Lisans Programı.

BIBLIOGRAPHY OF KONYA BOOKS (2004-2010)

ABSTRACT

The first sample of the bibliographic works that gathers works about various topics about Konya named "İzahlı Konya Bibliyografyası" was published in 1952 by Muzaffer Erdoğan.This was followed by "Konya Matbuat Tarihi" by Mehmet Önder was published in 1962 and "Konya Bibliyografyası" by Yaşar Erdemir, Saim Ciritli and Selda Özgün in 2003.The aim of this study is constituting bibliography of books between 2004 and 2010 about Konya.313 books are reached with this aim.Reached books are divided into two groups as "the ones about city" and "the ones about Rumi".These basic headers are tried to be divided in themselves.In books that Konya is subject and include characteristics of Konya and its architectural,cultural features,history and the studies of the presentation of the city take place.The number of books about Rumi is about four times of number of books about the city.Majority of the books about Konya are being written about Rumi.Those are mostly consist of Rumi's biography, quatrains and selected words from Masnavi.Those books are published by official institutions and independent publishers. In distribution of subject of the official institutions there is no significant difference between "the ones about city" and "the ones about Rumi" but independent publishers mostly publish books prepared about Rumi. Anew,official institutions publish books prepared by academician writers about the subjects requires expertise such as history and architecture of Konya.Independent publishers mostly publish books about Rumi and written by independent writers.

Keywords: Konya, Konya Books, Bibliography.

GİRİŞ

Türk Dil Kurumu'nun *Türkçede Batı Kökenli Kelimeler Sözlüğü*, "bibliyografya" kelimesinin karşılığını, "kaynakça" olarak vermektedir. Fakat bilim, fikir ürünleri ve kayıtlarla ilgili yayınları belli bir düzen içerisinde toplayan listelere, bibliyografya denmeye devam edilmektedir. Belirlenmiş bir konu hakkında, ilgili tarihler arasında çıkmış olan eserlerin sıralandığı listeler olan bibliyografyalar, yazar, yayınlandığı yer, tarih ve eser ismi ile konu hakkında o güne kadar birikmiş olan yayınları bir araya toplamaktadır. Araştırmacılar için kolaylık sağlayan bu listeleme aynı zamanda konu hakkında daha önce hangi noktaların ele alındığını, araştırmacıların kimler olduğunu ve eserlerin yayın yılları ile de hangi yıllarda ne üzerine eserler verildiğini ortaya koyması bakımından önemlidir.

Konya hakkında yazılan kitap, makale, köşe yazısı gibi yazlı materyallerin belli bir sistem içinde listelenmesi yani bibliyografya çalışması ilk kez 1952 yılında yapılmıştır. Muzaffer Erdoğan'ın hazırladığı *İzahlı Konya Bibliyografyası* isimli kitap, Konya hakkında yazılmış eserlerin toplanması açısından ilk örnektir[1]. Giriş bölümünde, neden bu tür bir çalışmaya ihtiyaç duyulduğuna açıklık getiren yazar, bir şehrin tanıtılabilmesi için gerekli olan temel bilginin; daha önce şehir hakkında yazılan basılı eserlerin belirlenip, incelenerek elde edilebileceğine dikkat çekmiştir (Erdoğan, 1952: 1-3).

İkinci çalışma, Mehmet Önder tarafından hazırlanan ve 1962 yılında yayınlanan, *Konya Matbuatı Tarihi* isimli kitaptır. 2003 yılında Yaşar Erdemir, Saim Ciritli ve Selda Özgün tarafından hazırlanan *Konya Bibliyografyası* ise, en kapsamlı çalışma olarak kabul edilmektedir. Tarih, Sanat Tarihi, Arkeoloji, Etnografya alt başlıkları bulunan eserin yazarlarından Yaşar Erdemir, amaçlarını şu cümlelerle açıklamaktadır;

"Konya, bir başkent olarak, saray ve köşkünde sultanlara ev sahipliği yapmış, medreselerinde ilim adamlarını yetiştirmiş, kervansaraylarında yerli-yabancı misafirleri ağırlamıştır. ...On bin yılı aşkın bir süredir insanlık tarihine tanıklık eden Konya'da dini, ilmi ve sosyal ihtiyaçları karşılayacak tesislerin kurulup hizmet sunması kaçınılmazdır. Bu uzun süreci belgelemek ve tarihi bir kronoloji tespit edebilmek için, yüzey araştırmalarından, arkeolojik kazılara, etnografik ve envanter çalışmalarına, mimarı değerlendirmelerden, restorasyon faaliyetlerine, dokuma-teknik, renk ve kompozisyonlarına yönelik araştırmalar çeşitli toplantı, kongre, panel konferans ve sempozyumlarda sunulmuş, kitap, dergi, ansiklopedi, makale, tez vs.lerde yayımlanmış veya yayıma hazırlanmıştır. Bunların nerede, ne zaman, hangi tarihte, Kimler tarafından gerçekleştirildiğini, hangi konuları içerdiğini bilmek ve bu yayınları takip etmek elzem hale gelmiştir" (Erdemir, 2003:7).

Açıklamadan da anlaşılabildiği gibi kitapta, ağırlıklı olarak Konya'nın mimari ve tarihi özellikleri hakkında yayınlanmış eserler toplanmıştır. Konya Valiliği İl Kültür Turizm Müdürlüğü tarafından basılan eser, serinin ilk kitabı olarak, *Konya Bibliyografyası-1* ismiyle piyasaya sürülmüştür.

Bu çalışmada ise amaç, 2003 yılından 2010'a kadar Konya hakkında yayınlanmış olan kitapların bibliyografyasını hazırlayabilmektir. Bu sebeple 2004-2010 yılları dâhil olmak üzere toplam yedi yılda çıkan kitaplar toplanmaya çalışılmıştır.

Türkiye Büyük Millet Meclisi Kütüphanesi, Selçuk Üniversitesi Merkez Kütüphanesi, Selçuk Üniversitesi İlahiyat ve Eğitim Fakülteleri Kütüphaneleri, Konya Büyükşehir Belediyesi, Konya Valiliği İl Kültür Turizm Müdürlüğü ve bunlar yanında, , , internet adreslerinden, ilgili tarihler arasında basılmış olan 313 kitaba ulaşılmıştır. Ancak tarama ne kadar titizlikle de yürütülse bazı kitaplara ulaşılamamış olma ihtimali bulunmaktadır. Kitapların künyeleri, *"(Yazarın) Soyisim, İsim. Yayın Yılı. Eser İsmi. Yayın Yeri. Yayınevi"* sırasıyla düzenlenmiştir.

Ancak bunlara geçmeden önce, konunun genel çerçeve içinde anlamlı bir yere oturtulabilmesi için Türkiye genelinde çıkan kitaplar, konuları ve yayınevleri hakkında Türkiye İstatistik Kurumu verilerini hatırlamak yanlış olmaz.

Türkiye İstatistik Kurumu raporuna göre, 2009 yılı içinde 30 bin 560 kitap yayınlanmıştır[2]. Nisan 2010, S. 59.. Konu çeşitliliği bin 831 olarak belirlenmiştir. İlk üç sırada, edebiyat, eğitim ve tarih yer almaktadır. Yayınlanan kitapların yüzde 26,4'ü edebiyat, yüzde 16,2'si eğitim ve yüzde 5,8'i tarih konularında yazıldığı görülmektedir. Rapora göre, yayınevleri açısından bir önceki yıl yani 2008 yılına göre, özel sektör tarafından yayınlanan kitaplarda azalma olmuştur. 2009 yılında yayınlanan kitapların; yüzde 87,9'u özel sektör, yüzde 7,7'si kamu ve eğitim kurumları, yüzde 4,2'sinin sivil toplum kuruluşları tarafından yayınlandığı görülmektedir. Yine yıl içinde, basılan kitapların yüzde 39,4'ü sosyal bilimler, yüzde 30,4'ü edebiyat ve retorik, yüzde 7,5'i coğrafya ve tarih kategorisindedir.

Çalışmamızı daha anlaşılır kılmak amacıyla, hazırlanmaya çalışılan tablolar, bu verilerden esinlenilerek oluşturulmuştur.

313 kitap ön konu taramasından geçirilerek ana başlıklar çıkartılmış, altı kategoride sınıflandırılmaya çalışılmıştır. Bu ana başlıklar, *'Tarih', 'Kültür', 'Mimari', 'Tanıtım', 'Diğer'* ve *'Mevlânâ'*dır. Kitaplar asıl olarak ikiye ayrılmaktadır. Konya'nın bir şehir olarak herhangi bir özelliğinden bahseden kitaplar ile Konya'nın Mevlânâ ile bağı dolayısı ile Mevlânâ'nın hayatı, felsefesi gibi konularda yazılmış kitaplardır. Mevlânâ hakkında yazılan kitaplar kendi içinde, *'Rubailer', 'Biyografi', 'Özlü Sözler', 'Felsefesi ve Çeşitli Konulardaki Görüşleri'* ve *'Diğer'* olarak beş başlığa ayrılmaya çalışılmıştır.

Bu noktada belirtilmesi gereken önemli bir husus bulunmaktadır. Başta resmi kurumlar olmak üzere, pek çok yayınevi, *Mesnevi*'nin her yıl düzenli olarak baskısını yapmaktadır. *Mesnevi*'nin direkt tercümesi olan baskılar, çalışmamıza dâhil edilmemiştir[3]. 'Mevlânâ' kategorisi altında, çalışmamızın parçası olan kitaplar tercüme değil, belli konularda toplanan

1 Erdoğan, Muzaffer. 1952, İzahlı Konya Bibliyografyası, Konya.

2 Türkiye İstatistik Kurumu Haber Bülteni, 7 Nisan 2010, S. 59.

3 İlgili tarihler arasında, çeşitli yayınevlerine ait 58 farklı baskıya ulaşılmıştır. Bunlar toplam 17 ayrı dildedir.

veciz sözler, biyografi, aşk ve sevgi anlayışı gibi yazarların kendi bakış açılarıyla ele aldıkları konulara aittir.

İlk bölümde tablolar halinde açıklanmaya çalışılacak olan 'konu eğilimi' yanında, yazarlar ve yazarların nitelikleri de dikkate alınmıştır. Daha açık bir ifade ile, yazarın serbest araştırmacı veya akademisyen olması, kitabın serbest yayın evlerince ya da resmi kurumlarca basılmış olması gibi ayrıntılar da dikkate alınmaya çalışılmıştır. Bu ayrıntıların anlaşılırlığını arttırmak amacıyla kitap özelliklerinin, dört ayrı tablo üzerinden anlatılması planlanmıştır.

1. KONYA KİTAPLARI HAKKINDA GENEL BİLGİ (2004 – 2010)

1.1. Yıllara Göre Kitap Dağılımı:

Çalışmamıza konu olan 313 kitabın yıllara göre dağılımına bakıldığında ilk üç sırayı, 2007, 2005 ve 2004 yıllarının aldığı görülmektedir. 2007 yılında Konya hakkında çıkan kitaplarda artış olmuştur. Bu artışın 2007 yılına özel olarak atfedilen önemle ilintili olduğunu söylemek yanlış olmaz. UNESCO (Birleşmiş Milletler Eğitim Bilim ve Kültür Kurumu), Mevlânâ'nın doğumunun 800'üncü yılı sebebiyle 2007 yılını "Mevlânâ Yılı" olarak ilan etmişti. Bu, Mevlânâ özelinde, Konya'ya karşı ilginin artmasına neden olmuş, şehirde tanıtım ve özel etkinlikler de düzenlenmişti. Bununla bağlantılı olarak, baskı yılı 2007 olan kitapların konularının başında Mevlânâ, Konya Şehir Rehberi ve benzeri konular gelmektedir.

TABLO 1: Yıllara Göre Kitap Dağılımı

2004	2005	2006	2007	2008	2009	2010	Toplam
47	48	44	71	35	36	32	313
% 15.01	% 15.33	% 14.05	% 15.01	% 11.18	% 11.50	% 10.25	% 100

1.2. Kitapların Yayınevleri Açısından Durumu

Kitaplar yayınevleri açısından genel olarak ikiye ayrılmaktadır. Konya hakkında çıkan kitapların bir kısmı, resmi kurumlarca basılıp ve piyasaya sürülmektedir. Bu kurumların başında Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü, Konya Büyükşehir Belediyesi, Konya Meram, Karatay ve Selçuklu Belediyeleri, Selçuk Üniversitesi gelmektedir. Resmi kurumlar dışında kalan ve 'serbest' olarak isimlendirilen yayınevleri ise, ticari olarak basım yayın işiyle uğraşan ve herhangi bir resmi kurumla bağı bulunmayan yayınevleridir.

Konya hakkında basılan kitapların yüzde 69,97'si, serbest yayınevleri tarafından basılmış ve okuyucu ile buluşmuştur. Geri kalan yüzde 30,03'lük kısım ise, resmi kurumlara ait baskılardır.

Konya hakkında çıkan kitaplar genel olarak "Şehirle İlgili Kitaplar" ve "Mevlânâ ile İlgili Kitaplar" şeklinde ikiye ayrılmaya çalışılmıştır. Tablodan da görülebildiği üzere, resmi kurumların yayınladıkları kitaplar eşit gibidir. Serbest yayınevleri ile karşılaştırıldığında tablonun değiştiği görülmektedir. Yayınevleri, ağırlıklı olarak Mevlânâ hakkında yazılmış kitapları yayınlamaktadır, demek yanlış olmaz. Mevlânâ hakkında çıkan kitapların yüzde 78,13 gibi büyük bir kısmını serbest yayıncılar yayınlamıştır.

TABLO 2: Kitapların Yayınevleri Açısından Durumu

İçerik	Resmi Kurum	Serbest Yayınevi
Şehir İle İlgili Kitaplar (89)	45 (%50.56)	44 (%49.44)
Mevlânâ İle İlgili Kitaplar (224)	49 (%21.87)	175 (%78.13)
Toplam Kitap Sayısı (313)	94 (%30.03)	219 (%69.97)

1.3. Konularına Göre Kitapların Durumu

Çalışmamız içinde yer alan kitapların, iki genel başlık altında toplanmaya çalışıldığı daha önce belirtilmişti. Bu zorunluluk, kitapların konu çeşitliliğinin genişliğinden kaynaklanmaktadır. Konya, tarihi, mimari, kültürel özellikleri bakımından oldukça geniş birikim ve köklü bir geçmişe sahip şehirlerden biri olarak kabul edilmekte ve sonuç olarak hakkında yazılanlar da pek çok farklı konuya değinen metinler olmaktadır.

İki ana başlık altında sıralanan alt başlıkların her birinin de oldukça geniş bir yeri kapsadığı doğrudur. Ancak kitapların genel olarak nereye işaret ettiği konusu anlaşılabilir kılmak istenmiş ve "Şehirle İlgili Kitaplar" başlığı beş, "Mevlânâ İle İlgili Kitaplar" başlığı beş alt başlığa bölünmüştür.

TABLO 3: 2004-2010 Yılları Arası Çıkan Konya Kitapları (Toplam: 313)

Şehir İle İlgili Kitaplar: % 28.43			Mevlânâ İle İlgili Kitaplar: %71.57		
Kültür	27	%30.34	Rubailer	24	%10.71
Tarih	22	%24.72	Biyografi	84	%37.5
Mimari	9	%10.12	Özlü Sözler	61	%27.23
Tanıtım	18	%20.22	Felsefesi ve Çeşitli Konulardaki Görüşleri	47	%20.98
Diğer	13	%14.60	Diğer	8	%3.58
TOPLAM	89	%100	TOPLAM	224	%100

Görüldüğü üzere ilk sırada, Mevlânâ ile yazılmış kitaplar ve özellikle de Mevlânâ'nın hayatını konu alan kitaplar bulunmaktadır. Rubailer veya Mesnevi içinden seçilerek toplanmış olan Mevlânâ'nın sözlerinden derlenerek hazırlanan kitaplar da önde gelmektedir.

Şehirle ilgili kitaplar arasında, Konya kültürünü konu alan kitaplar daha fazladır. Bu başlık altında, Konya yemekleri, Konya şarkıları, Konya üzerine yapılan, komşuluk, şehirlilik, din yaklaşımı gibi hususlarda yazılmış kitaplar bulunmaktadır.

Tablo 3 hakkında söylenebilecek en genel nokta, çıkan kitapların büyük bir kısmının Mevlânâ hakkında olduğu gerçeğidir. Bunlardan ilki, uzmanlık gerektiren konularda özellikle akademisyenlerin çalışmalarının yayınlandığı konusudur. Öncellikle Konya Selçuk Üniversitesi öğretim üyelerinin çalışmaları, Konya tarihi, mimarisi hakkında basılmaktadır.

İkinci olarak, serbest yazarlar genelde Mevlânâ hakkında yazmakta, Mevlânâ'nın hayatı, sözleri, aşk ve sevgi anlayışı konularına değinmektedirler. Akademik personelden Mevlânâ hakkında yazanların konuları, felsefesi, iktisat anlayışı, Mesnevi'de anlatılan dinler gibi daha özel ve uzmanlık gerektiren noktalar hakkında olduğu görülmektedir.

Üçüncü husus, Konya'nın bir şehir olarak tanıtımını içeren kitaplar, resmi kurumlarca ve akademisyenlerin kaleminden basılmaktadır. Resmi kurumlar, Mevlânâ hakkında da fazlaca baskı yapmakta ve piyasa sürmektedir. Ancak bu oran serbest yayınevlerinin yaptığı baskılarla karşılaştırıldığında az görülmektedir. Önceki tablolardan da hatırlanacağı üzere, resmi kurumların (Mesnevi tercümeleri hariç tutulduğunda) şehir ve Mevlânâ hakkında dengeli bir yaklaşıma sahip oldukları söylenebilir.

1.4. Konuların, Yazarlar ve Yayınevlerine Göre Durumu

Son tablo, daha önce yayınevlerine göre ayrılan kitapların kimler tarafından yazıldığı, yayınevlerinin hangi konuları kimlere yazdırmayı tercih ettiklerine dair ipuçları vermektedir. Oluşturulmaya çalışılan tablo için ifade edilmesi gereken birkaç husus bulunmaktadır.

TABLO 4: Konuların, Yazarlar ve Yayınevlerine Göre Dağılımı

		Kültür	Tarih	Mimari	Tanıtım	Mevlânâ	Diğer	Toplam
Resmi Kurumlar	Akademisyen	11	9	5	10	38	1	74
	Serbest Yazar	3	-	-	4	9	4	20
Serbest Yayınevi	Akademisyen	6	15	3	2	69	1	96
	Serbest Yazar	7	-	1	2	106	7	123

2. KONYA KİTAPLARI BİBLİYOGRAFYASI (2004 – 2010)

A

Akar, Mehmet. 2007. *Mevlânâ'yı Okurken Bediuzzaman'ı Dinlemek: Sema ve Nur.* İstanbul: Nesil Yayınları.

Akay, Hasan. Öztürk, İlyas. 2007. *Mevlânâ'nın Dayanılmaz Davetine Katılmak.* İstanbul: 3F Yayınları.

Akdağ, Ömer. 2009. *Konya'da Çok Partili Dönem Genel Seçimleri: 1946-1957.* Konya: Palet Yayınları.

Akdağ, Ömer. 2009. *Konya'da Çok Partili Dönemin İlk Belediye Seçimleri: 1946.* Konya: Gençlik Kitapları.

Akdoğan, Bayram. 2009. *Mevlevilik ve Musiki.* İstanbul: Rağbet Yayınları.

Aker, Aslı. 2006. *Mevlânâ'dan Ruha Dokunan Düşünceler.* İstanbul: CarpeDiem Kitap Yayınevi.

Aker, Raşit. 2006. *Mesnevi'den Seçme Hikâyeler.* İstanbul: Romantik Yayınevi.

Aker, Raşit. 2008. *Konya'dan Esnaf Manzaraları.* Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Akgün, Mustafa. 2008. *Mevlânâ'dan Gothe'ye Sevgi Köprüsü.* Ankara: Akgün Yayıncılık.

Akın, Çetin. 2007. *Konya Gazi Lisesi ve Tarihi Gelişimi.* İstanbul: Kardelen Yayınevi.

Altay, Devrim. 2009. *Şemsi Tebrizi ve Mevlânâ Celaleddin Rumi.* Ankara: Alter Yayınları.

Altıntaş, Ramazan. 2007. *Mevlânâ'da Gönül Kelamı.* İstanbul: Vefa Yayınları.

Anılan, Serhan. 2008. *Hamdım, Piştim, Yandım: Mevlânâ.* Ankara: Etkin Yayınevi.

Apragus, Safi. 2007. *Mevlânâ ve İslam.* İstanbul: Vefa Yayınları.

Arabacı, Caner-Ayhan, Bünyamin-Demirsoy, Adem-Aydın, Hakan. 2009. *Konya Basın Tarihi.* Konya: Palet Yayınları.

Araz, Nezihe. 2004. *Aşk Peygamberi: Mevlânâ'nın Hayatı.* İstanbul: Özgür Yayınları

Arıoğlu, Ersin. 2004. *Konya Zümrüt Apartmanı Raporu: Sorumsuzluklar Zihniyetinin Çöküşü.* İstanbul: CHP Kitapları.

Arkun, Kemal. 2010. *Mevlânâ Aşkı.* İstanbul: Akademisyen yayınları.

Arslan, Mustafa. 2008. *Mevlânâ'yı Anlamak.* İstanbul: Kainat Yayınları.

Aşar, Selahattin. 2006. *Mevlânâ: Hayatı, Şahsiyeti, Tefekkürü.* İstanbul: Nesil Yayınları.

Atalar, Mustafa. 2008. *Hz. Mevlânâ'dan Umutlara ve Aydınlıklara Çağrı.* İstanbul: Eser sahibinin kendi yayını.

Atalay, Ahmet. 2010. *Millî Mücadelede Konya Kuva-yı Milliyecileri.* Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Atasagun, Galip. 2004. *Mevlânâ ve Türbesi: Ziyaret Fenomeni Açısından Bir Değerlendirme.* Konya: Selçuk Üniversitesi Yayın Komisyonu.

Atasagun, Galip. 2009. *Mevlânâ Celaleddin Rumi ve Mesnevi'de Bahsedilen Dinler.* Konya: Sebat Ofset.

Avşar, Ziya. 2007. *Rubailer.* Konya: Kökler Yayıncılık.

Aydın, Mehmet vd. 2009. *Konya Merkezindeki Manevi Halk İnançlarının Dinler Tarihi ve Din Fenomenolojisi Açısından Değerlendirilmesi.* Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Aydın, Mehmet. 2010. *Mevlânâ ve Sufizm.* Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Aydın, Seher. 2007. *İncila Huzmeleri: Mevlânâ'nın Gül Mektebinden.* Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Ayvazoğlu, Beşir-Durbaş, Refik. 2007. *Mevlânâ ve Günümüz Türkçesiyle Şiirleri.* İstanbul: Boyut Yayın Grubu.

B

Bahadır, Evren. 2007. *Aşk Dile Gelince.* Konya: Tablet Yayınları.

Bahar, Hasan. 2004. *Eskiçağ Konya Araştırmaları: Neolitik Çağ'dan Roma Dönemi Sonuna Kadar.* Ankara: Kömen Yayınları.

Bakırcı, Naci. 2005. *Konya City Guide.* İstabul: Rumi Yayınları.

Bakırcı, Naci. 2005. *Konya Şehir Rehberi.* Konya: Rumi Yayınları.

Bakırcı, Naci. 2005. *Mevlevi Mezar Taşları.* İstanbul: Rumi Yayınları.

Bakırcı, Naci. 2007. *Dergâh-ı Mevlânâ Albümü 800. Yıldönümü Armağanı.* Konya: Rumi Yayınları.

Bakırcı, Naci. 2007. *Mevlânâ Celaleddin Rumi'nin Bütün Eserlerinden Seçmeler.* Konya: Rumi Yayınları.

Bakırcı, Naci. 2010. *Mevlânâ.* İstanbul: Rumi Yayınları (İspanyolca, İtalyanca, Fransızca, Almanca ve İngilizce).

Baldıran, Asuman. 2009. *Beyşehir ve Civarı Heykeltıraşlık Eserleri.* Konya: Çizgi Kitapevi.

Baldock, John. 2006. *Mevlânâ: Gizli Öğretisi.* İstanbul: Sınır Ötesi Yayınları.

Barks, Coleman. 2007. *Aşkın Kitabı.* (Çev. Z. Geels). İstanbul: Doğan Kitap.

Başkut, Mükerrem. 2008. *Mevlânâ'ya Mektubum.* İstanbul: IQ Kültür Sanat Yayıncılık.

Baydın, Metin. 2009. *Mevlânâ'dan Öyküler.* Ankara: Tutku Yayınevi.

Baykan, Erdal. 2005. *Düşünceye Gelmeyen, Tanrı Sorunu ve Mevlânâ.* İstanbul: Bilge Adam yayınları.

Bayram, Mikail. 2005. *Ah-i Evren Mevlânâ Mücadelesi: Sosyal Siyasi Boyutlarıyla.* İstanbul: Yenizamanlar Yayınları.

Bayram, Mikail. 2008. *Selçuklu Zamanında Konya'da Dini ve Fikri Hareketler.* İstanbul: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Bayyiğit, Mehmet. 2007. *Mevlânâ Ocağı.* Konya: Kombassan Vakfı Yayınları.

Behcet, Osman. 2007. *Mawlana Jalal Al-Din Rumi.* Konya: Rumi Yayınları.

Bekir, Ali. 2010. *Konya.* Konya: Yörünge Yayınları.

Bekleyiciler, Nezahat. 2007. *Yolu Konya'dan Geçen Ünlü Hatunlar.* Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Bektaş, Ekrem. 2009. *Sırrı Manevi.* Konya: Selçuk Üniversitesi Mevlânâ Araştırma ve Uygulama Merkezi.

Benazus, Hanri. 2009. *Mevlânâ Felsefesi.* İstanbul: Bizim Kitaplar Yayınevi.

Bildock, John. 2006. *Mevlânâ'nın Gizli Öğretisi.* İstanbul: Sınırötesi Yayınları.

Birekul, Mehmet. 2005. *Konya'nın Batısı Takkeli Bir Dağ Konya Şehrengizi.* Konya: Büyük Şehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Birekul, Mehmet. 2010. *Konya Ansiklopedisi.* Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Büker, Seçil-Özsoy, Aydan. 2009. *Gönülden Gönüle Mevlânâ İmgesi*: Mevlânâ Üzerine Bir Alımlama Çalışması. İstanbul: Ütopya Yayınları.

C-Ç

Can, Mehmet. 2006. *Mesnevi'den Seçme Hikâyeler.* İstanbul: Birey Yayıncılık.

Can, Şefik. 2004. *Mevlânâ ve Eflatun.* (Ed. H. Vergili). İstanbul: Okul Yayınları.

Can, Şefik. 2005. *Hz. Mevlânâ Rubaileri.* Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Can, Şefik. 2005. *Mesnevi Hikâyesi*. İstanbul: Ötüken Yayınları.

Can, Şefik. 2009. *Mevlânâ ve Eflatun*. Ankara: Kurtuba Kitap.

Cebeci, Fethullah. 2004. *Mevlânâ ve İslam*. İstanbul: Cantaş Yayınları.

Cebecioğlu, Ethem-Şimşek, İbrahim. 2009. *Mevlânâ Söyleşileri*. İstanbul: Vefa Yayınları.

Celaleddin Bakır Çelebi. 2004. *Mevlânâ Broşürü*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları (Türkçe ve İngilizce).

Celaleddin Bakır Çelebi. 2004. *Sema Broşürü*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları (Türkçe, İngilizce, Fransızca, Japonca ve Farsça).

Ceylan, Can. 2010. *Mevlânâ'dan Önce ve Sonra Mesnevi*. Konya: Rumi Yayınları.

Ceylan, İsmail Fatih. 2005. *Mevlânâ'dan Peygamber Öyküleri*. İstanbul: Tarih Düşünce Kitapları.

Ceylan, Saliha Gül. 2007. *Mevlânâ Seni Seviyor*. İstanbul: Truva Yayınları.

Çağlayan, Ahmet. 2004. *Mevlânâ'dan Seçme Hikâyeler*. İstanbul: Ağaç Kitapevi.

Çalışkan, Hasan. 2005. *Ayın Ardından Gelen Güneş*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Çalışkan, Hasan. 2005. *Bir Aşk ve Fikir Okyanusu: Mevlânâ*. İstanbul: Romantik Yayınları.

Çalışkan, Hasan. 2005. *Mevlânâ'dan Hikmetli Sözler*. İstanbul: Romantik Yayınları.

Çalışkan, Yaşar. 2006. *Kızıl Postun Eşiğinde*. İstanbul: Romantik Kitap.

Çalışkan, Yaşar. 2008. *A'dan Z'ye Mesnevi Sözlüğü*. Konya: Burç Yayınları.

Çamlı, Ali Rıza-Akün, Mazlum-Sapaz, Mahir. 2004. *Konya Sanayi Potansiyeli ve Yatırım Araştırması*. Ankara: TC Sanayi ve Ticaret Bakanlığı Sanayi Araştırma ve Geliştirme Genel Müdürlüğü Yayınları.

Çelebi, Asaf. 2006. *Mevlânâ ve Mevlevilik*. Ankara: Hece Yayınları.

Çelebioğlu, Amil. 2010. *Mesnevi Şerif*. İstanbul: Timaş Yayınları.

Çetin, İnan. 2010. *Mevlânâ Kimdi?*. İstanbul: Beyaz Balina Yayınevi.

Çetinkaya, Bayram Ali. 2007. *Şems ve Mevlânâ Dostluğu*. İstanbul: İnsan Yayınları.

Çilekli, Meltem. 2007. *Konya: Bir Şehrin İki Hikâyesi*. Ankara: Dipnot Yayınları.

Çoruhlu, Melek. 2010. *Bursa'dan Konya'ya Seyahat*. İstanbul: Kırkambar Kitaplığı.

D

Demirci, Mehmet. 2008. *Mevlânâ ve Mevlevi Kültürü*. İstanbul: H Yayınları.

Demirli, Ekrem. 2007. *Sadettin Konevi Hayatı İlmi Şahsiyeti ve Eserleri*. Konya: Konya Meram Belediyesi Kültür Yayınları.

Dikmen, Mehmet-Dervişoğlu, İsmail. 2005. *Mesnevi'den Seçmeler*. İstanbul: Karanfil Yayınları.

Dilek, Kaan. 2005. *Mevlânâ Vadisinde Ahlak ve Marifet*. İstanbul: İhvan Yayınları.

Doğan, M. Sabri. 2006. *Eski Konya'dan İnsan Manzaraları*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Doğan, M. Sabri. 2004. *İslam Su Medeniyeti ve Konya Suları*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Dörtbudak, Mehmet. 2008. *Mirat-ı Hazreti Mevlânâ*. Konya: Rumi Yayınları.

Dülgeler, Osman Nuri. 2006. *Karamanoğlu Döneminin Mimarisi*. Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

Dündar, Tayyar. 2010. *Mevlânâ'dan Aşk*. İstanbul: Frida Yayınları.

E

Ebul Hasan Ennedvi. 2009. *Hazreti Mevlânâ: Aşk, Sabır, Sevgi, Hoşgörü*. İstanbul: Kayıhan Yayınları.

Efe, Ahmet. 2005. *Dost Rüzgârıyla Gel ve Ol*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Efe, Ahmet. 2004. *Mevlânâ'dan Hikâyeler*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları (Türkçe ve İngilizce).

Efe, Ahmet. 2004. *Minyatürlerle Hazreti Mevlânâ ve Ailesi*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Efe, Ahmet. 2004. *Ney'e Dair*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Efe, Ahmet-Bilici Sabri. 2009. *Can Konağı: Mevlânâ Gülşeninde Seyran*. Konya: Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Elçibey. 2010. *Mistik Güneş Mevlânâ*. İstanbul: SiyahBeyaz Yayınları.

Elitez, Ziya. 2004. *Mevlânâ'dan Altın Öğütler*. İstanbul: Yeni Çizgi Yayınevi.

Eminoğlu, Mehmet. 2005. *Duygu ve Düşüncede Tazelik: Hayatı Eserleri ile Hz. Mevlânâ*. Konya: Gözyaşı Sanat Merkezi Yayınları.

Eminoğlu, Mehmet. 2007. *Konya Vilayeti Salnamesi: 1 / Hicri 1285*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Eminoğlu, Mehmet. 2007. *Konya Vilayeti Salnamesi: 2 / Hicri 1286*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Eminoğlu, Mehmet. 2007. *Konya Vilayeti Salnamesi: 3 / Hicri 1287*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Eminoğlu, Mehmet. 2008. *Konya Vilayeti Salnamesi: 4 / Hicri 1288*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Eminoğlu, Mehmet. 2008. *Konya Vilayeti Salnamesi: 5 / Hicri 1289*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Eminoğlu, Mehmet. 2008. *Konya Vilayeti Salnamesi: 6 / Hicri 1290*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Eminoğlu, Mehmet. 2008. *Konya Vilayeti Salnamesi: 7 / Hicri 1291*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Eminoğlu, Mehmet. 2009. *Konya Vilayeti Salnamesi: 8 / Hicri 1292*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Erdoğan, Abdüllatif. 2006. *Mevlânâ Sözlüğü*. İstanbul: Lamure Yayınları.

Erdoğan, Abdüllatif. 2007. *Mevlânâ'dan Hikâyeler*. İstanbul: Akis Kitap.

Erdoğan, Abdüllatif. 2008. *Geçmişten Günümüze Gönülleri Aydınlatan Mevlânâ Hikâyeleri*. İstanbul: Akis Kitap.

Erol, Erdoğan. 2004. *Mevlânâ'nın Hayatı ve Eserleri*. Konya: Anadolu Manşet Gazetesi Yayınları.

Erşahin, İbrahim. 2008. *Mevlânâ'da Aşkın 1001 Anlamı*. İstanbul: Ötüken Yayınları.

Esen, Adem. 2007. *Mevlânâ Celaleddin Rumi'nin İktisat Anlayışı*. Konya: Rumi Yayınları.

Eser, Halil-Balcı, Medine. 2005. *Mevlânâ'dan Seçmeler*. İstanbul: Ebrar Yayınları.

F

Faruki, Sadık. 2009. *Mevlânâ'nın Mesnevi'sinden Seçme Hikâyeler*. İstanbul: Nun Yayıncılık.

Firuzanfer, B. 2005. *Mevlânâ Celaleddin*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Fiş, Radi. 2005. *Bir Anadolu Hümanisti: Mevlânâ*. Ankara: Evrensel Yayınevi.

G

Gökalp, Haluk. 2008. *Mevlânâ Methiyeleri*. İstanbul: Kriter Basım Yayın Dağıtım.

Gölpınarlı, Abdülbaki. 2007. *Divan-ı Kebir'den Seçmeler*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Güleç, İsmail. 2008. *Türk Edebiyatında Mesnevi Tercüme Şerhleri*. İstanbul: Pan Yayınları.

Günüç, Fevzi. 2004. *Koyunoğlu Müzesi'ndeki Hat Levhaları Albümü*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Gürer, Dilaver. 2007. *Fususu'l-Hikem ve*

Mesnevi'de Peygamber Hikâyeleri. Konya: Konya Meram Belediyesi Kültür Yayınları.

Gürer, Dilaver-Behcet, Osman. 2007. *Mevlânâ Celaleddin Rumi Hayatı ve Yolu.* Konya: Rumi Yayınları.

Gürer, Dlaver. 2007. *Meram Kitabı: Mevlânâ-Konevi-Meram.* İstanbul: Konya Meram Belediyesi Kültür Yayınları.

Güzel, Ahmet. 2007. *Aşkın Simurgu.* Konya: Rumi Yayınları.

H

Halıcı, Nevin. 2005. *Konya Yemek Kültürü ve Konya Yemekleri.* Konya: Rumi Yayınları.

Harputlu, Ergün. 2005. *Dost Görünen Düşman: Mevlânâ-Heredot-Beydeba.* İstanbul: Popüler Kitaplar.

Hatemi, Hüsrev. 2006. *Göğe Giden Kervanlar.* İstanbul: Dergâh Yayınları.

Hatip, Abdülaziz. 2006. *Mevlânâ'dan Işıklar.* İstanbul: Sebat Yayınları.

Hatip, Abdülaziz. 2008. *Mevlânâ'nın Dilinden Dualar.* İstanbul: Nun Yayıncılık.

Helminski, Kabir. 2007. *Mevlânâ Felsefesi.* İstanbul: Pegasus Yayınları.

Hidayetoğlu, Selahaddin. 2004. *Hz. Mevlânâ Muhammed Celaleddin Rumi: Hayatı ve Şahsiyeti.* Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları (Türkçe, İngilizce, Fransızca, Almanca, Rusça ve Farsça).

Horata, Osman-Karaismailoğlu, Adnan. 2007. *Mevlânâ.* Ankara: TC Kültür ve Turizm Bakanlığı Yayınları

I-İ

Idries, Shah. 2007. *Mevlânâ'dan 100 Bilgelik Hikâyesi.* (Çev. M. Bolak). İstanbul: Doğan Kitap.

Işık, Ali. 2006. *Konya Yemekleri Kitabı.* Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Işık, Ali. 2008. *Mevlânâ Müzesi Fotoğraf Albümü.* Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

İnan, Nuri. 2005. *Konya Ovasının İklimi.* Konya: Rumi Yayınları.

İnce, Hüseyin. 2006. *Ilgın Tarihi ve Evliyaları.* Konya: Tekin Kitapevi.

J

Jamal, Azim. 2007. *Gündelik Hayatta Mevlânâ ve Sufizm.* İstanbul: Pegasus Yayınları.

Jamal, Azim. 2008. *Mevlânâ ve Sufi Gibi Düşünmek.* İstanbul: Pegasus Yayınları.

K

Kabaklı, Ahmet. 2005. *Mevlânâ.* İstanbul: Türk Edebiyat Vakfı Yayınları.

Kadir, A. 2010. *Bugünün Diliyle Mevlânâ.* İstanbul: Say Yayınları.

Kara, Hacer-Danışık, Şerife. 2005. *Konya Mezarlıkları ve Mezar Taşları.* Konya: Konya Meram Belediyesi Kültür Yayınları.

Karaismailoğlu, Adnan. 2005. *Mevlânâ ve Kültürümüz.* Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Karaismailoğlu, Adnan. 2009. *Mevlânâ Araştırmaları.* Ankara: Akçağ Yayınları.

Karaismailoğlu, Adnan-Okumuş, Sait-Coşguner, Fahrettin. 2006. *Mevlânâ Bibliyografyası.* Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Karaköse, Şaban. 2006. *Tarih Boyunca Dünyada Mevlânâ Nefesi.* İstanbul: Rağbet Yayınları.

Karataş, Yelda. 2006. *Bir kadının Kaleminden Şems ve Mevlânâ.* İstanbul: Alfa Yayınları.

Karayman, Mehmet. 2009. *Türkiye'nin Sıhhi İçtimai Coğrafyası: Konya Vilayeti.* Konya: Çizgi Kitapevi.

Kardam, Ahmet. 2008. *Hamdım, Piştim, Yandım.* İstanbul: Optimist Yayınları.

Karpuz, Haşim. 2004. *Anadolu Selçuklu Mimarisi.* Konya: Selçuk Üniversitesi Yayınları.

Karpuz, Haşim. 2009. *Türk Kültür Varlıkları Envanteri Konya.* Ankara: Türk Tarih Kurumu Yayınları.

Kayseri, İhsan. 2008. *Konyalı Arif ve Etik Bir Hoca.* Konya: Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Kemikli, Bilal. 2007. *Mevlânâ'nın Kalbine Açılan Kapı.* İstanbul: Hayy Kitap.

Keskin, Fatma. 2006. *Mevlânâ Celaleddin Rumi.* İstanbul: Kastaş Yayınları.

Keşmir, Celaleddin. 2004. *Konya.* Konya: Tablet Yayınları.

Kıraç, Ayşegül. 2005. *Mesnevi'den Seçme Hikâyeler.* İstanbul: Beyan Yayınları.

Kırca, Ahmet. 2010. *Mevlânâ'nın İncileri.* Ankara: Ötüken Yayıncılık.

Koca, Osman. 2005. *Mesnevi'den Seçmeler.* İstanbul: Beyan Yayınları.

Kocaman, Ali. 2007. *Hamdım, Çizdim: Karikatürler.* Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Koçak, Özdemir-Bahar, Hasan. 2005. *Eski Çağ Konya Araştırmaları.* Ankara: Kömen Yayınları.

Koçkuzu, Ali Osman. 2006. *Mesnevi'de Hazreti Peygamber.* İstanbul: Rumi Yayınları.

Kolektif, Mevlânâ Celaleddin Rumi. 2007. *Rubailer.* İstanbul: İş Bankası Yayınları.

Kolektif, Mevlânâ Celaleddin Rumi. 2010. *Aşkname.* Konya: Kitapmatik Yayınları.

Kolektif, Mevlânâ Celaleddin Rumi. 2010. *Rubailer.* İstanbul: İnkılâp Yayınevi.

Kolektif, Mevlânâ Celaleddin Rumi. 2010. *Vuslat Denizi Hz. Mevlânâ'dan Rubailer.* İstanbul: Timaş Yayınları.

Kolektif. 2004. *3. Uluslar arası Mevlânâ Kongresi 5-6 Mayıs 2003 Bildiriler.* Konya: Selçuk Üniversitesi Yayınları.

Kolektif. 2004. *Konya Öykü Günleri.* Konya: Tablet Yayınları.

Kolektif. 2004. *Mevlânâ Celaleddin Rumi: İnsanlığın Aynası.* Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Kolektif. 2005. *Mevlânâ'dan Hayat Dersleri.* İstanbul: Çilek Yayınları.

Kolektif. 2006. *2007 Dünya Mevlânâ Yılı Onuruna: Mevlânâ İklimi.* İstanbul: Türk Yayıncılık.

Kolektif. 2006. *Uluslararası Düşünce ve Sanatta Mevlânâ Sempozyumu Bildiriler.* İstanbul: Rumi yayınları.

Kolektif. 2007. *Mevlânâ Ajandası 2008.* İstanbul: Bordo Siyah Yayınları.

Kolektif. 2007. *Mevlânâ Araştırmaları: 1.* Ankara: Akçağ Yayınları.

Kolektif. 2008. *Süheyl Ünver'in Konya Defteri.* İstanbul: Kubbealtı Neşriyat.

Koner, Muhlis. 2005. *Mesnevi'nin Özü: Mesnevi'nin Bütün Bahislerinden Seçmeler.* Konya: Tablet Yayınları.

Konya Büyükşehir Belediyesi. 2007. *Divan-ı Kebir'den Seçmeler.* Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Konya Büyükşehir Belediyesi. 2007. *Fi Ma Fih'ten Seçmeler.* Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Konya Büyükşehir Belediyesi. 2007. *Mecalis-i Seba'dan Seçmeler.* Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Konya Büyükşehir Belediyesi. 2007. *Mektubat'tan Seçmeler.* Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Konya Büyükşehir Belediyesi. 2007. *Mesnevi'den Seçmeler.* Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. 2004. *2. Konya Mevlânâ Konulu Fotoğraf Yarışması Albümü.* Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. 2004. *731. Vuslat Yıldönümü Sergi Albümü.* Konya: TC Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. 2004. *Konya ve İlçeleri.* Konya: T.C. Konya Valiliği

İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. 2006. *Karapınar Broşürü*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Konya İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü. 2006. *Konya Turizm Rehberi*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Konyalı, Arif. 2007. *Üç Kelimelik Ömür: Hamdım, Piştim, Yandım*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Konyalı, Hakkı İbrahim. 2010. *Konya Tarihi*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Köseoğlu, Ahmet. 2007. *Kendini Koruyan Şehir*. Ankara: Babil Yayınları.

Kuds, Saide. 2007. *Kimya Hatun: Mevlânâ Celaleddin Rumi'nin Hareminden*. (Çev. V. Bşcı). İstanbul: Sonsuz Kitaplar.

Kuntman, Orhan Derviş. 2006. *Mevlânâ Mesnevi: Bazı Beyit ve Hikâyeler Üzerine İncelemeler*. Ankara: Zembil Basım Yayın.

Kuş, Ahmet. 2004. *Konya ve İlçelerindeki Selçuklu Eserleri*. Konya: Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Kuş, Ahmet-Divarcı, İbrahim-Şimşek, Feyzi. 2004. *Sille Fotoğraf Albümü*. Konya: Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Kuş, Ahmet-Divarcı, İbrahim-Şimşek, Feyzi. 2005. *Konya'daki Beylikler Dönemi Eserleri Fotoğraf Albümü*. Konya: Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Küçük, Ali Osman. 2006. *Mevlânâ'nın Tasavvufi Güçleri*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Küçük, Nuri. 2007. *Mevlânâ ve İktidar: Yöneticilerle İlişkileri ve Moğol Casusluğu İddiaları*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Küçük, Sezai. 2009. *Şefik Can-Mevlânâ İle Bir Ömür*. İstanbul: Sufi Kitap Yayınları.

Küçükbezirci, Seyit. 2006. *Konya Halk Bilimi ve Folklor Güldestesi*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Küçükbezirci, Seyit. 2006. *Konya Merkez Türküleri*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Küçükdağ, Yusuf. 2004. *Konya Şehrinin Fiziki ve Sosyoekonomik Yapısı*. Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Küçükdağ, Yusuf. 2008. *Bozkır Armutlu*. Konya: Çizgi Kitapevi.

Küçükdağ, Yusuf. 2008. *Konya Alaeddin Daruş-şifası*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

L

Lewis, Franklin. 2010. *Mevlânâ, Geçmiş ve Şimdi: Doğu ve Batı*. İstanbul: Kabalcı Yayınevi.

M-N

Maufroy, Maruel. 2005. *Mevlânâ'nın Kızı*. İstanbul: Koridor Yayınları.

Meriç Ümit-Sözen, Edibe-Özsoy, Osman. 2005. *Türkiye'de Konya İmaj Araştırması*. İstanbul: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları

Meriç Ümit-Sözen, Edibe-Özsoy, Osman. 2006. *Konya'da Hayat Tarzı*. İstanbul: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Meriç, Ümit-Sözen, Edibe-Özsoy, Osman. 2006. *Konya'da Kent Kültürü ve Kentlilik Bilinci*. İstanbul: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Meriç Ümit-Sözen, Edibe-Özsoy, Osman. 2006. *Konya'da Komşuluk Araştırması*. İstanbul: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Mermer, Ahmet-Koç Keskin, Neslihan-Hidayetoğlu, Selahattin. 2009. *Osmanlı Şiirinde Mevlânâ Övgüleri ve Mevlevilik Unsurları*. İstanbul: Diyanet Vakfı Yayınları.

Mevlânâ Celaleddin Rumi 2007. *Divan-ı Kebir'den Seçmeler*. Konya: Rumi Yayınları.

Mevlânâ Celaleddin Rumi. 2007. *Mektubat'tan Seçmeler*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Mevlânâ Celaleddin Rumi. 2010. *Aşk Şehri*. İstanbul: Sufi Yayınları.

Mevlânâ Celaleddin Rumi. 2010. *Dergâh Eşiği: Tüm Eserlerinden Seçmeler*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Mevlânâ Celaleddin Rumi. 2010. *Mecalis-i Seba: Yedi Vaaz*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Muhammedi, Kazım. 2007. *Mevlânâ ve Akıl*. İstanbul: İnkılâp Yayınları.

Murat, İbrahim. 2010. *Mevlânâ'nın 7 Sırrı*. İstanbul: İlgi Yayınları.

Muşmal, Hüseyin. 2009. *Osmanlı Devletinde Eski Eserler Politikası: Konya Vilayeti Örneği 1876-1914*. Ankara: Kömen Yayınları.

Nar, Turgay. 2004. *Can Ateşinde Kanatlar*. İstanbul: Mitos Boyut Yayınları.

Nicholson, A. Reynold. 2004. *The Mathnawi Of Jalaleddin*. Konya: Büyük Şehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Nigel, Waltts. 2005. *Mevlânâ'da Sevginin Yolu*. (Çev. Işıl Nisan). İstanbul: Dharma Yayınları.

Nurazer, İsa. 2005. *Yana Yana Döne Döne: Divanı Kebir'den Seçme Gazeller*. İstanbul: Kaknüs Yayınları.

Nuri, Osman. 2009. *Mevlânâ'ya Göre Manevi Gelişim: Benliğin Dönüşümü ve Miracı*. İstanbul: İnsan Yayınları.

O-Ö

Odyakmaz, Nevzat. 2009. *Bektaşilik, Alevilik, Mevlevilik, Masonluk*. İstanbul: Kitap Dostu yayıncılık.

Oğuz, Zeki. 2005. *Taşra ve Zengin: Beldeleri ve Yaylalarıyla Konya*. Konya: Çizgi Kitapevi.

Oğuz, Zeki. 2005. *Toprak ve Gelenek: Konya Dağ Köyleri*. Konya: Çizgi Kitapevi.

Okuyucu, Cihan. 2010. *Mevlânâ Konuşuyor*. İstanbul: Bilge Yayınları.

Olgunlu, Ali Canip. 2008. *Bin Bir Mevlânâ*. İstanbul: Karakutu Yayınları.

Olgunlu, Ali Canip. 2004. *Ana Tanrıça'dan Hazreti Mevlânâ'ya*. İstanbul: Simurg Yayınları.

Olgunlu, Ali Canip. 2009. *Anadolu'nun Düşünce Mimarları*. İstanbul: Karakutu Yayınları.

Orak, M. Ali. 2005. *Mevlânâ Şarkıları*. Konya: Büyük Şehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Orakçı, Mustafa. 2009. *Mevlânâ'yla Bir Gün*. İstanbul: Timaş Yayınları.

Orhan, ishak. 2010. *Didactik Stories From Mawlana Jalal Al-Dinal-Rumi*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Osmanlı, Nurullah. 2009. *Kent Rehberi*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları

Oymak, Celal. 2008. *Düşünce Okyanusu Mevlânâ*. Ankara: Kanguru Yayınları.

Öge, Talha Bora. 2007. *Mevlânâ'nın Gölgesi*. İstanbul: Yediharf Yayıncılık.

Özbay, Adem. 2007. *Mevlânâ'nın CEO'su*. İstanbul: Akis Kitap.

Özcan, Mustafa. 2004. *Konya Yazıları: Celaleddin Keşmir*. Konya: Tablet Yayınları.

Özcan, Mustafa. 2006. *Bugünler Mevlânâ İle Dolu*. Konya: Anadolu Manşet Gazetesi Yayınları.

Özçelik, Mustafa. 2010. *Mesnevi'den Hikâyeler*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Özdamar, Mustafa. 2010. *İnsanlığın Piri Hazreti Mevlânâ*. İstanbul: Kırkkandil Yayınları.

Özdemir, Gazi. 2008. *Mevlânâ'dan Geriye Kalanlar*. İstanbul: Neden Kitap.

Özdemir, İbrahim. 2009. *Mevlânâ ve Konfüçyüs: Yeni Bir Yüzyıla Mesajlar*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Özdengül, Faik. 2005. *Her Şey Yağmurla Başladı*. Konya: Konya Kültür Aş. Yayınları.

Özdengül, Faik. 2008. *Rumi ve Aşkın Terapi*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Özdüzen, Halit. 2006. *Aşk Yolcusu: Mevlânâ ve Mevlevilik*. İstanbul: Ötüken Yayınları.

Özkan, Zeynep. 2010. *Mevlânâ'nın 40 Mesajı*. İstanbul: Akis Kitap.

Özönder, Hasan. 2004. *Mevlânâ'nın Gönül Dostları*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Özönder, Hasan. 2005. *Konya: Dünden Bugüne*. İstanbul: Yenizamanlar Yayınları.

Öztürk, Ali Osman-Turhan, Salih. 2007. *Konya Halk Müziği*. İstanbul: Ötüken Yayınları.

Öztürk, Kazım. 2008. *Konya'da Dini Hayat*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Öztürk, Kazım. 2010. *Mevlânâ'nın Tefekkür Dünyası*. İstanbul: Tebeşir Yayınları.

P-R

Pala, İskender. 2010. *Mevlânâ*. İstanbul: Kapı Yayınevi.

Panayotopulos, İ.M. 2007. *Benzersiz Mevlânâ*. (Çev. K. Dinçmen). İstanbul: Arion Yayınevi.

Reca, Faruk. 2007. *Mevlânâ İle Ruhun Uyanışı*. İstanbul: Akis Kitap.

S-Ş

Sak, İzzet. 2005. *Konya Vakfiyeleri: 1650-1800*. Ankara: Kömen Yayınları.

Sak, İzzet. 2006. *47 Numaralı Konya Şeriye Sicili: 1128-1129/1716-1717 Transkripsion ve Dizin*. Konya: Tablet: Kitapevi.

Sak, İzzet. 2007. *11 Numaralı Konya Şeriye Sicili: 1071-1072/1661-1662 Transkripsion ve Dizin*. Ankara: Kömen Yayınları.

Sarıçelik, Kerim. 2010. *Konya'da Modern Eğitim Kurumları: 1869-1919*. Konya: Çizgi Kitapevi.

Sarıköse, Barış. 2009. *Sille: Bin Yıllık Birliktelik*. Konya: Çizgi Kitapevi.

Saygın, Oğuz. 2009. *Mevlânâ Işığında Düşünce Yönetimi*. İstanbul: 4X4 Kitap Yayınları.

Schimmel, Annemarie. 2005. *Ben Rüzgarım Sen Ateş*. (Çev. S. Özkan). İstanbul: Ötüken Yayınları.

Seret, Adem. 2007. *Can Kulağını Aç: Hz. Mevlânâ'dan Özlü Sözler*. İstanbul: Semerkand Yayıncılık.

Serhatlı, Galip. 2004. *Hazreti Mevlânâ ve Yakınları*. İstanbul: Elest Yayınları.

Seyhan, Ertuğrul. 2007. *Tasavvuf Edebiyatında Mevlânâ ve Mesnevi*. Bursa: Sır Yayıncılık.

Seyyid Fazıl Mehmet Paşa. 2010. *Şerh-i Evrad-ı Mevleviyye*. (Ed. T. G. Seratlı). Konya: Rumi Yayınları.

Sezer, Kemal. 2007. *Aşk Olsun-Barış Olsun: Bugünü Mevlânâ İle Anlamak*. İstanbul: Nokta Yayınları.

Slpehsalar Mecudiddin Ferudin. 2005. *Risale-i Sipehsalar: Hazreti Mevlânâ Menkıbeleri*. (Çev. A. A. Konuk). İstanbul: Rumi Yayınları.

Subaşı, Muhsin İlyas. 2007. *Batıdaki Mevlânâ*. İstanbul: Nesil Yayınları.

Şafak, Yakup. 2004. *Hazreti Mevlânâ'nın Eserleri*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Şafak, Yakup. 2004. *Mesnevi'den Özdeyişler*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

Şafak, Yakup. 2006. *Mevlânâ: Bütün Eserleri Seçmeler*. Konya: Tekin Kitapevi.

Şahin, Ahmet Metin. 2008. *Mevlânâ'nın Rubaileri*. İstanbul: Yağmur Yayınevi.

Şahin, Bekir. 2005. *Evrad-ı Mevlânâ*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Şahin, Bekir. 2007. *Sevakıb-ı Menakıb*. İstanbul: Rumi Yayınları.

Şimşek, Feyzi-Kuş, Ahmet-Divarcı, İbrahim. 2007. *Konya'daki Selçuklu Çini Örnekleri*. Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Şimşekler, Nuri. 2004. *Mevlânâ'nın Düşünce Dünyasından*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları.

T

Tektaş, Afif. 2004. *Mevlânâ'nın Işığında Ramazan Sohbetleri*. İstanbul: Eren Yayıncılık.

Temizel, Ali. 2009. *Mevlânâ'nın Çevresindekiler. Mevlevilik ve Eserleriyle İlgili Eski Harfli Türkçe Eserler*. Konya: Selçuk Üniversitesi Mevlânâ Araştırma ve Uygulama Merkezi.

Tuncel, Mehmet. 2009. *Osmanlı'yı Müjdeleyen Mevlânâ*. İstanbul: Etkileşim Yayınları.

Tuş, Muhittin. 2007. *Sosyal ve Kültürel Açıdan Konya*. Konya: Tablet Yayınları.

Türkmen, Erkan. 2007. *Mevlânâ Mesnevi'sinin Evrenselliği*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Türkmen, Erkan. 2009. *Mevlânâ'nın Öğretileri: Mevlânâ İle Hüsamettin Çelebi Arasındaki Sohbetler*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Türkmen, Erkan. 2009. *Şems-i Tebrizi'nin Öğretileri*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Türoğlu, Sait. 2006. *Işığın Kalbi*. İstanbul: Sütun Yayınları.

U-Ü

Uğurlu, Kamil. 2005. *Konya Şehrengizi*. İsanbul: Yenizamanlar Dağıtım.

Uz, Ali. 2004. *Konya Alimleri ve Velileri*. Konya: Şems Yayıncılık.

Uz, Ali. 2004. *Konya Kültürüne Hizmet Edenler*. Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Kültür Yayınları.

Uz, Ali. 2004. *Ankaravi Mehmet Dede: Mevlânâ Dergâhında Son Hücrenin Dervişi*. Konya: Merhaba Ofset.

Ünver, Süheyl. 2006. *Mevlânâ'dan Hatıralar*. İstanbul: İşaret Yayınları.

Üremiş, Ali. 2008. *Mevlevilik Adabı*. Trabzon: Serander Yayınları.

Ürkmez, Melahat. 2004. *Gönül Bahçesinde Mevlânâ*. Konya: T.C. Konya Valiliği İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü Yayınları

Ürkmez, Melahat. 2005. *Mevlânâ'da Aşk Sırrı ve Nihai Bütünleşme*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

V-W

Vakkasoğlu, Vehbi. 2004. *Aşk Çağlayanı Mevlânâ*. İstanbul: Nesil Yayınları.

Velioğlu, Tarık. 2006. *Aşk ve Esrar: Mevlânâ'dan Hikmetli Sözler*. İstanbul: Nesil Yayınları.

Watts, Nigel. 2010. *Şems-i Aşk*. İstanbul: Dharma Yayınları.

Y

Yağmur, Sinan. 2005. *Tennure ve Ateş*. Konya: Esra Yayınları.

Yakıt, İsmail. 2010. *Mevlânâ'da Aşk Felsefesi*. İstanbul: Ötüken Yayınları.

Yalsızuçanlar, Sadık. 2004. *Mevlânâ'dan Öyküler*. İstanbul: Timaş Yayınları.

Yarar, Abdüssettar. 2004. *Konya ve İlçeleri: Tarih, Kültür ve Doğal Zenginlikleri*. Konya: İl Kültür ve Turizm Müdürlüğü.

Yaşar, Selahattin. 2007. *İçtihat Hattında Mevlânâ ve Bediuzzaman*. Konya: Nesil Yayınları.

Yazıcı, Yüksel. 2007. *Gönüller Sultanı Mevlânâ*. İstanbul: Kavim Yayıncılık.

Yeniterzi, Emine. 2006. *Mevlânâ Aşığı Konyalı Bir Şair: Veysel Öksüz ve Şiirleri*. Konya: Konya Selçuklu Belediyesi Kültür Yayınları.

Yıldız, Harun. 2007. *Fihi Ma Fih'ten Seçmeler*. Konya: Rumi Yayınları.

Yıldız, Harun. 2007. *Mecalis-i Seba'dan Seçmeler*. Konya: Rumi Yayınları.

Yılmaz, Burhan. 2004. *Bilinmeyen Mevlânâ: Ölümsüzlerin Şehri*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Yılmaz, Burhan. 2006. *Bilinmeyen Mevlânâ: Ararsan Mevlânâ'yı Kendinde Ara*. İstanbul: Kozmik Yayıncılık.

Yılmaz, Kamil. 2008. *Çağları Aşan Mevlânâ*

Çağrısı. İstanbul: Erkan Yayınları.

Yılmaz, Mehmet Yalçın. 2006. *Mesnevi'den Seçme Hikâyeler*. İstanbul: Bordo Siyah Yayınları.

Yılmaz, Ömer Faruk. 2010. *Osmanlı'nın Konya Ovası Sulama Projesi*. İstanbul: Çamlıca Basım.

Yiğitler, Zekai. 2004. *Mevlânâ'da İnsan Olmak*. İstanbul: Alfa Basım Yayın.

Yolaçan, Semih. 2007. *Mevlânâ'dan Gençlere Hikâyeler ve Sorular*. İstanbul: Erkam Yayınları.

Yöndemli, Fuat. 2008. *Mevlevilikte Sema ve Musiki*. Konya: Nüve Kültür Merkezi Yayınları.

Yücebaş, Hilmi. 2005. *Edebiyatımızda Mevlânâ*. İstanbul: L&M Yayınları.

SONUÇ

Bu çalışma 2004-2010 yılları arasında, konusu Konya olan kitapların bibliyografyasını oluşturmayı amaçlamaktadır. Ulaşılan 313 kitap genel olarak *"Şehir İle İlgili"* ve *"Mevlânâ İle İlgili"* olmak üzere iki gruba ayrılmaktadır. Bu ana başlıklar, kendi içinde de ayrıştırılmaya çalışılmıştır. *"Şehir İle İlgili"* kitaplar, *'Tarih', 'Kültür', 'Mimari', 'Tanıtım', 'Diğer'* alt başlıklar altında değerlendirilmiştir. *Mevlânâ* hakkında yazılan kitaplar ise kendi içinde, *'Rubailer', 'Biyografi', 'Özlü Sözler', 'Felsefesi ve Çeşitli Konulardaki Görüşleri', 'Diğer'* olarak beş başlığa ayrılmıştır. Konya'nın bir şehir olarak herhangi bir özelliğinden bahseden kitaplar ile Konya'nın Mevlânâ ile bağı dolayısı ile Mevlânâ'nın hayatı, felsefesi gibi konularda yazılmış kitaplar ayrı başlıklar altına alınmıştır. Konya'nın özelliklerini içeren, şehri konu alan kitaplarda; mimari, kültürel özellikleri, tarihi geçmişi ve tanıtımı üzerine yapılan çalışmalar yer almaktadır. Konya hakkında yazılan kitaplar büyük çoğunlukla Mevlânâ konusunu işlemektedir. Bunların geneli; Mevlânâ'nın biyografisi, Rubailer ve Mesnevi'den seçilmiş sözlerinden oluşmaktadır.

Kitaplar, yayınevleri açısından ele alındığında, resmi kurumlar ve serbest yayınevlerince basılmaktadır. Resmi kurumlarca basılan kitapların konu dağılımı genel olarak, şehir ve Mevlânâ'dır. Yine resmi kurumlar Konya tarihi, mimarisi gibi uzmanlık gerektiren konularda akademisyen yazarların hazırladığı kitapları yayınlamaktadır. Yayınevleri, ağırlıklı olarak Mevlânâ hakkında ve serbest yazarların kitaplarını yayınlamaktadır. Son yedi sene içinde Konya hakkında çıkan tüm kitapları, elden geldiğince toplayan bu çalışmanın, Konya hakkında çalışmalar yürütmeyi planlayan araştırmacılar için yardımcı olması umulmaktadır.

KAYNAKÇA

Erdoğan, Muzaffer. 1952. *İzahlı Konya Bibliyografyası*. Konya.

Erdemir, Yaşar- Cirtil, Saim-Özgün, Selda. 2003. *Konya Bibliyografyası-1*. Konya.

Önder, Mehmet. 1962. *Konya Matbuatı Tarihi*. Konya.

Türkiye İstatistik Kurumu Haber Bülteni. 7 Nisan 2010, S. 59.

YEREL OKUYUCU ZİHNİNDE YEREL GAZETENİN GÜVENİLİRLİK DÜZEYİ: "KONYA ARAŞTIRMASI"

Şükrü BALCI

1974 Ünye doğumludur. İlk, orta ve lise tahsilini Ünye'de tamamladıktan sonra, Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi'nden 1999 yılında derece ile mezun oldu. 2001'de, Seçmenleri Etkileme Sürecinde Siyasal Reklamcılık Olgusu: 1999 Genel Seçimleri Örneği isimli tezle yüksek lisansını; 2006 yılında, Negatif Siyasal Reklamlarda İkna Edici Mesaj Stratejisi Olarak Korku Çekiciliği Kullanımı adlı tezle de S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde doktorasını tamamladı. 1999'dan bu yana S.Ü. İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nde öğretim elemanı olarak çalışmaktadır. Ayrıca 2000-2005 yılları arasında fakültenin uygulama birimleri arasında yer alan Üniversite televizyonunda (ÜNTV) haber editörlüğü ve program yapımcılığı görevlerinde bulundu. 2011'de Doçent olan Balcı, daha çok siyasal iletişim ve seçmen davranışları, kitle iletişim araştırmaları, iletişim araştırma yöntemleri gibi alanlarda çalışmalar yürütmektedir.

Selahattin ÇAVUŞ

1983 yılında Çumra'da doğdu. 2007'de S. Ü. İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nde lisans, 2010 yılında Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Anabilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimi tamamladı. Aynı üniversiteye bağlı Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde gazetecilik alanında doktora eğitimine devam etmektedir. Halen Ardahan Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

ÖZET

Bu araştırma; yerel basın ve yerel okuyucu arasındaki güven ilişkisini ortaya koymak, yerel okuyucuların Türkiye'deki çeşitli kurumlara karşı güven düzeyini belirlemek ve basının bu eksende nasıl konumlandırıldığını ortaya koymak amacıyla gerçekleştirilmiştir. Konya'nın üç merkez ilçesinden seçilen 275 kişinin katılımıyla gerçekleştirilen saha araştırması bulgularına göre; en çok güvenilen kurum olarak hükümet, en az güvenilen kurum olarak ise medya ön plana çıkmaktadır. Katılımcılar, yerel medyayı, ulusal medyaya göre daha güvenilir bulmaktadırlar. Araştırmaya katılanların; yaygın gazete, yerel televizyon, yerel radyo ve yerel internete olan güven düzeylerindeki artış, yerel gazetelere karşı güven düzeylerini pozitif yönde etkilemektedir.

Anahtar Kelimeler: Yerel Gazete, Yerel Okuyucu, Güven Düzeyi, Konya.

RELIABILITY LEVEL OF LOCAL NEWSPAPERS IN READERS' MIND: KONYA EXAMPLE

ABSTRACT

This study was conducted to show reliability relations of local newspapers and readers, reliability levels of local readers against some kinds of foundations in Turkey and the Study was also conducted to determine how local press take positions in this perception. With chosen 275 people in three central regions of Konya, the result of survey is this: the most reliable foundation is government and the less reliable foundation is media. Participants evaluated local media more reliable than national media. Rate of increase of

participants' reliability to national press, local television, local radio and local internet affect positively reliability level of participants to local newspapers.

Keywords: Local Newspaper, Local Readers, Reliability Level, Konya.

GİRİŞ

Modern, demokratik işleyişin etkin biçimde sağlanmasının temelinde, halk fikri yatmaktadır. Halkın yönetimdeki ağırlığı arttıkça, demokrasinin tüm kurumlarıyla birlikte varoluşu anlam kazanır. Tek bir demokrasi anlayışı bulunmadığı gerçeğinden hareketle, katılımcılığın sağlanması için resmi kurum ve düzenlemelerin dışında araçlara ihtiyaç vardır. Dolayısıyla kamuoyunun ortak bilincini temsil eden ve sözcülüğünü yapan -en azından yapması gereken- kurum basındır (İrvan, 1995: 76-77). Yönetim birimlerinin yapılandırılmasında benimsenen yerel-ulusal çizgi, yerel basın fikrini ortaya çıkarmış, bu nedenle demokrasi kültürünün oluşmasında yerel basın, özel bir anlam kazanmıştır. Bağımsız, özgün ve çok sesli yaygın basının, ülke demokrasisi için anlamı neyse, ayakları üzerinde durabilen yerel basının, yerel demokrasinin geliştirilmesi için taşıdığı anlam da odur.

Yerel basının temel özelliği, yayınlandığı yöre ile ilgili konulara odaklanmasıdır. Bu açıdan yerel basının sahip olduğu özelliklerin yerel karakterde olması, çalışmaların boyutu itibariyle çevre ile ilişkilerin adil, objektif ve dengeli olması gerekmektedir. Yerel basın kuruluşları; gerek politik, gerek sosyal, gerek ekonomik konuların en ince detaylarına kadar inme nedeniyle, bulundukları yerlerde büyük bir etkiye sahiptir. Ayrıca baskı sayıları küçük olmasına rağmen, yerel gazeteleri, basıldığı sayıdan çok daha fazla insan okur, yazılanları o yöredeki herkes konuşur (Kayacan, 1996: 82). Bu da göstermektedir ki, bir kültür sorunu olan demokrasinin, yerel düzeyde özümsenmesinin anahtarı, yerel basındır. Yerel basının, aynı zamanda yerel yönetimlerin en büyük denetleyicisi olduğu da söylenebilir. Yerel yönetimlerin etkinliklerinin, doğrudan halka duyurulmasında, halktan gelen tepkilerin ya da beğenilerin, yerel yönetimlere aktarılmasında en kolay, en hızlı ve en işlevsel araçlardan biri olma özelliğini yine yerel medyanın taşıdığını söylemek mümkündür (Vural, 2001: 120-121).

Yerel basının işlevi, kentteki olayları haberleştirmekle sınırlı değildir. Demokrasilerde, yöneticiler, binlerce yerleşim biriminde yaşayanların desteğiyle seçilmekte, iktidarlar bu şekilde belirlenirken, siyasal iktidarların el değiştirmesi de aynı yöntemle gerçekleşmektedir. Hem ülke hem de kent yöneticilerini seçecek olan kitlelerin, bu demokratik görevlerini bilinçli bir şekilde yapabilmeleri, basının bilgilendirme işlevini yerine getirmesiyle mümkün olabilmektedir (Şeker, 2007: 11-12). Yerel basının güçlü olduğu bölgelerde, yöre insanları; demokrasiye, kişisel haklarına, toplum olarak haklarına daha kuvvetli sahip çıktıkları gibi, istek ve ihtiyaçlarını daha rahat dile getirme imkânına da sahip bulunmakta ve bunların işleyişini takip edebilmektedir (Ulusoy, 2003: 106).

Bir bütün olarak düşünüldüğünde; gerek kendi öz bileşenleri ve gerekse ilişki içinde bulunduğu diğer kurumlar itibariyle basının, sorumlu bir alan olduğu açıktır. Basının sorumluluğu, görevleri, işlevleri ve belki de en önemlisi basın özgürlüğü gibi kavramlar ne hükümetler tarafından yasal düzeyde tam olarak çözümlenebilmekte, ne de özdenetim mekanizmaları ya da etik kodlar bu açmazlara tam olarak cevap verebilmektedir. Meslek ilkelerinin belirlenmesine yönelik çalışmalar, tıpkı diğer alanlarda olduğu gibi, gazeteciliğin belli kurallara bağlanması amacını taşımaktadır. Nasıl ki, tıp alanı için belirlenen kodların dışına çıkmak hastanın hayatına mal olabiliyorsa, gazetecilik için belirlenen etik ilkelerin ihlali de insanları, hatta bir bütün olarak toplumsal düzeni tehlikeye atabilir (Belsey ve Chadwick, 1998: 23).

Basına duyulan güven düzeyi, yukarıda ifade edilen kodlara bağlı olarak gelişmektedir. Buna ek olarak, siyaset ve ekonomi gibi belirleyenler de hem halkın ilgisini çekmekte hem de siyasal alanın yayılım kanalı olan basınla ilişkiler açısından halka etki etmektedir.

Basının siyasal alanı aktarış biçimi ve oluşturulan söylem yani medya siyaseti, toplumsal algılamayı, güven kavramı ekseninde şekillendirmektedir. Daha açık bir ifadeyle, medya ve siyaset kurumlarının toplumsal süreçlere etkisi, halkın bu kurumlara yönelik tepkiselliğini canlı tutmaktadır. Yapılan araştırmalar göstermektedir ki, medya ve siyaset kurumları, en güvenilmeyen kurumlar arasında başı çekmektedir (Damlapınar, 2008: 188).

Bu çalışma, yukarıda ifade edilenler doğrultusunda yerel basın ve yerel okuyucu arasındaki ilişkiyi ortaya koymak, yerel okuyucuların kurumlara güven düzeyini belirlemek ve basının bu eksende nasıl konumlandırıldığını ortaya koymak amacını taşımaktadır. Çalışmada, medya ve diğer kurumlara duyulan güven algısının, daha önce yapılmış çalışmalarla kıyası ve yerel-yaygın (ulusal) karşılaştırması imkânı bulunmaktadır. Ayrıca bu çalışmada, yerel okuyucuların yerel basına yönelik ilgileri ile yerel gazete okuma alışkanlıklarının tespit edilmesi hedeflenmektedir.

1. Demokratik Toplumlarda Yerel Medyanın Rolü

Demokrasinin yaygınlaşması, tam anlamıyla işleyebilmesi, demokratik bir toplumun oluşabilmesi için, vatandaşların öncelikle bilgilendirilmesi gerekmektedir. Bu anlamda medya, günümüzde dünya ve ülkede meydana gelen olaylar ve değişimlerle ilgili vatandaşı bilgilendiren (Gurevitch ve Blumler, 1997: 200); kamuoyunun serbestçe oluşumuna katkı sağlayan (Işık, 2008: 157), toplum üyelerinin bilgi düzeylerini artıran (Kaya, 1985: 16), eğlendirici içerikleri vasıtasıyla vatandaşların bir an olsun sorunlarından kurtulmalarına ve rahatlamalarına yardımcı olan (McQuail, 1994: 79), halk adına hükümetin ve tüm kurumların çalışmalarını denetleyen ve gerektiğinde eleştiriler dile getiren (Çaplı, 2002: 25), hükümet ve kamuoyu arasında tarafsız ve nesnel bir görev üstlenen (Cohen- Almagor, 2002: 207), insanları motive eden belli amaçlar doğrultusunda bütünleştiren, kültürün gelişmesi ve kuşaktan kuşağa aktarılmasına katkı sağlayan (Kaya, 1985: 16) kurumların başında gelmektedir.

Bu anlamda yerel medya, yöre halkının en etkili iletişim aracı olarak, onların öğrenme ve bilme hakkını kullanmalarını sağlamak suretiyle, demokrasinin gelişmesine katkı sağlamaktadır (Bekiroğlu, 2006: 30). Özellikle demokrasinin bir gereği olarak düşünülen seçim dönemlerinde yerel basın, yerel sorunlara daha çok ağırlık vermekte, milletvekili adaylarının performansları ve aktiviteleri hakkında birçok malzemeyi halka sunmaktadır. Sonuçta, halkın bilinçlenmesi ve siyasal katılımın artırılması yönünde etkilerde bulunan yerel basın, demokratik sürecin sağlıklı işlemesine katkı sağlamaktadır (Kalender, 1999: 57-58).

Medyanın, demokratik hayatın sağlıklı biçimde sürdürülmesi yönünden sorumluluğu kaçınılmazdır. Kamuoyunun oluşturulması ve yansıtılması zemininde bakıldığında, medyanın toplumsal bir kurum olma özelliği, aynı zamanda gündeme dair pratiklerin taşıyıcılığı görevini üstlenme açısından da değerlendirilmelidir. Asli görevi haber vermek olan basının, salt bilgi aktarma işlevi görmediği açıktır. Basın kuruluşları, haber içeriklerini, halkın eğilim ve duygularını ortak bir noktada buluşturmak hedefiyle hazırlar. Böylelikle halk, ortak kanaat ve duyguları paylaşma noktasında yönlendirilir. Bu süreçte halkın, mutlak edilgen olduğu söylenemez. Kısmen de olsa habersiz bırakılmayan halkın, yönetime dolaylı yoldan da olsa katılımı sağlanmış ve böylelikle demokrasinin gelişmesi de hız kazanmış olur (Vural, 1996: 1058).

Demokrasilerde basının rolünü tartışırken, basın ve siyaset arasındaki ilişkiler ağının, demokratik işleyişin seyrini doğrudan etkilediğini vurgulamak gerekmektedir. Türkiye gibi, gelişmekte olan -yalnızca demokratik açıdan değil, ekonomik açıdan da- ülkelerde, siyaset kurumu ile basın yapılanmaları arasındaki ilişkinin karmaşık yapısı, kurumlar arasında çekişmelere neden olmaktadır. Siyasal sistem içerisindeki çıkar dengeleri ve ülke çapında dağıtımı yapılan gazetelerin birkaç kişinin elinde toplanması, tek bir kişiye

ekonomik bağımlılık; çalışanları olduğu kadar, kamuoyuna ulaşan mesajları etkilemekte, dolayısıyla medya kurumlarının yapısı, haberin kamuoyuna yansımasında giderek daha belirleyici olmaktadır (Gürkan, 1997: 81). Örneğin Demirkent, 12 Eylül sonrası sermayenin, yayıncılıkta elde ettiği yükselişi, basın özgürlüğü açısından sakıncalı görmektedir. Sermayeye karşıt grupların görüşleri, yayın organlarında yer almazken, bürokrasi ve tüm hükümet kurumları baskı altına alınabilmektedir. Üstelik bu hırs, sermayeyi, Makyavelci sınır tanımazlığa itmektedir (Şahhüseyinoğlu, 2005: 273). Dev sermayeler ve tekelleşme sorununun, gelişmiş demokrasileri de zaafa uğrattığı yönünde eleştiriler dillendirilmektedir. Amerika Birleşik Devletleri'ndeki medya tekelleri ile ilgili yapılan bir araştırma, yirmi büyük medya şirketinin, ülkedeki toplam gazete satışlarının, yüzde ellisinden fazlasını kontrol altında bulundurduklarını göstermiştir (İrvan, 1996: 732).

İrvan'ın çalışmasında (1996: 732); serbest piyasa koşullarının tekelleşmeye yol açmasının, basın politikaları açısından nasıl bir açmaza neden olduğu açıkça görülmektedir. Bu durumun önüne geçmek için denetim mekanizmaları, demokrasinin geleceği açısından önemlidir. Bununla birlikte, pek çok ülkede denetim araçlarının işlevinin yeterli olduğu söylenemez. Denetimsiz serbest piyasanın tekellere yol açmasının, çeşitli sebepleri vardır. Örneğin; etkili denetimin olmayışı, serbest piyasa yapısını bozmakta ve basın üzerinde yoğunlaşmalar meydana gelmektedir. Ayrıca sektörün ileri teknoloji kullanımı nedeniyle, piyasaya giriş maliyetleri artmakta ve böylece yenilerin piyasaya katılması engellenmektedir.

Bu açıdan bakıldığında basın, kitle üzerinde dolaylı ya da dolaysız, olumlu ya da olumsuz, az ya da çok etkileme, yönlendirme ve saptama gücüne sahiptir. Kamancıoğlu, tekelleşme kaygılarına rağmen basının, devlet kontrolünde olmaması gerektiği yönündeki görüşünü, liberal politikalara işaret ederek desteklemektedir. Sağ ve sol siyasal sistemlerde, tek yönlü yayın anlayışının, toplumun tek yönlü olarak beyninin yıkandığı, bu nedenle basının, devlet tekelinde olmaması gerektiği görüşünü savunan Kamancıoğlu, kamu yararı ilkesine dikkat çekmektedir (aktaran, Vural, 1996: 1056).

İşte demokrasi ve kurumların sağlıklı işleyişi için, nasıl yaygın düzeyde basın kuruluşlarına ihtiyaç varsa, hedef kitleye yakınlığı ve etkileşim gücüyle yerel basın da aynı ölçüde önemlidir. Ünal (1996: 1068) yerel basının; kalkınmaya katkıda bulunmak, yöre insanlarının çözüm bekleyen sorunlarını ilgililere objektif biçimde yansıtmak, sorunların takipçisi olmak, millî kültür, örf, adet ve gelenekleri, tarih, kültür ve doğal zenginlikleri korumak hedefiyle hareket ettiğini belirtmektedir. Tarihsel açıdan bakıldığında, yerel basının toplumsal yararlılıkları göz ardı edilemez. Büyük zorluklar altında çalışmasına rağmen Millî Mücadele'ye özveriyle destek veren çok sayıda gazete bulunmaktadır. Cumhuriyetin kurulmasıyla birlikte, duraklama dönemine giren yerel basının, yeniden yaygınlaşma ve gelişmesi, çok partili hayata geçişle birlikte mümkün olmuştur (Atabek, 2005b: 66). Bu dönemden sonra, yerel basında yaşanan gelişim inişli çıkışlı seyir göstermiş, siyasal ve diğer toplumsal gelişmelerle etkileşim içinde olmuştur.

Demokratik toplumlarda, basının işlevlerini yerine getirmesi için, bazı öngerekliliklerin sağlanması gerekmektedir. İfade özgürlüğü, olmazsa olmaz koşulların başında yer almaktadır. "Demokratik toplumlarda halkın bilgi edinme hakkı sınırlandırılamaz" ilkesi doğrultusunda, halkın doğru bilgiye erişme hakkının elinden alınması mümkün değildir. Bu açıdan bakıldığında, gazetecinin; bilgi edinme hakkını kullanarak, toplumsal gerçeklikleri ortaya çıkarması ve aktarmasına engel olunamaz. Bu kural, İnsan Hakları Evrensel Beyannamesi'nden Türkiye Gazetecileri Hak ve Sorumlulukları Bildirgesi'ne kadar bir çok metne yansıtılmıştır. Dolayısıyla demokrasiye işlerlik kazandırmak ve basının görevini yerine getirmesini sağlamak için, ifade özgürlüğü temelinde serbestçe düşünme, fikir sunma ve yayma yönünde engel olmamalıdır. Basının, halkı rasyonel kararlar almaya itecek bir yapıda bulunması, yani özgür olması gerekmektedir. Bu özgürlük, basının denetim

işlevi için de gereklidir (İrvan, 1996: 731).

Günümüz basın pratiklerinin sürekliliğini sağlayacak diğer gereklilik ise, sermayedir. Gazetelerin kullandığı teknik alt yapı ve fiziki koşullar, hem yayın faaliyetlerinin devamlılığı hem de etkinlik alanları açısından basın için vazgeçilmezdir. Basın özgürlüğü, ayrı bir başlıkta değerlendirilmekle birlikte, sermaye konusu yerel basın için önemli bir açmaz niteliğindedir. Ekonomik yetersizliği, yerel basının 3 temel sorunundan biri olarak değerlendiren Demirkent, büyük sermaye gruplarının yerel gazetecilik konusunda istekli olmadıklarını, var olan yapının ise biraz özenti, biraz hobi ve biraz da ciddiyetle yaklaşanlar tarafından oluşturulduğunu ifade etmektedir (Demirkent, 1998: 27).

Sağlam bir demokrasiye sahip olmak için, güçler ayrılığı veya salt kurumların işleyişi yeterli değildir. Demokrasiye kültür sorunu olarak bakıldığında, toplumun bütün olarak sisteme entegrasyonu, içselleştirmesi ve benimsemesi gerekmektedir. Toplumsal kültürde yer edinen hoşgörü, siyasal kurumlara ve başkalarına güven, siyasal ilgi ve katılım eğilimleri, demokrasinin oluşum sürecine ve gelişimine katkıda bulunur (Atabek, 2005a: 48). Ne var ki, bugünün toplumsal yapısına bakıldığında, siyasal temsil yeterli akışkanlığı gösterememektedir. Yerel olanın evrenselleşmesi ve evrensel olanın yerelleşmesi olarak tanımlanan küreselleşme, liberal demokrasilerin sorunlarının çözümü açısından ele alınmalıdır. Yani siyasal süreçlere olan güvensizlik, yeni dünya düzeni ve yerel-küresel arasındaki ilişki zaman ve mekan açısından yeni bir dönemin işaretidir (Kahraman vd., 1999: 14-15).

Küreselleşmenin dünyayı devasa bir köye çevirmesi, bireyin kendisini daha yalnız hissetmesine yol açmaktadır. Bu yalnızlığı ortadan kaldıracak araçlardan biri yerel basındır. Evrenselleşme sürecinde, kendisi ve çevresine yabancılaşan insan, teknolojik olanaklar sayesinde, dünyanın herhangi bir yerinde meydana gelen olayları, tek tuşla takip edebilir hale gelmiştir. Ancak bu süreç bireyi, bir yandan dünyaya entegre ederken, diğer taraftan uzun vadede yakın çevresine karşı soyutlamakta ve yabancılaştırmaktadır. Dolayısıyla yerel kültür ve yerel çevre, evrensellik ile yerellik arasına sıkışan birey için, bir çıkış yolu niteliğindedir. Vural (1996: 1063), küreselleşme sürecinde basının dönüşümünü açıklarken, şu başlıklara dikkat çekmektedir. (a) Basın bir yandan küçülen dünyada uluslararası boyut kazanırken, diğer taraftan yaygın ve yerel basın bu yapılanmanın bir parçası olma çabasındadır. (b) Küreselliğin içinde yerel kültüre daha da yaklaşma eğilimindeki bireyin geliştirdiği, ortaklık ve bağlılık duygusuna, yerel basın cevap vermektedir. (c) Yerel basının bu doğrultuda yaptığı yayınlar, doğrudan kenti hedef alır niteliktedir ve bu da bireye yaşanan yer hissi vermektedir. (d) Dolayısıyla gelişen ve gelişmekte olan tüm ülkelerde kitle iletişim araçları, iki yönlü bir ilerleme süreci içindedir. Bir tarafta bütünleşme süreci sınırları aşarken, diğer yanda hemen her kasaba, semt ve mahalle yerel gazete ve radyoya sahip olmaktadır. Gelişmişliğin, ülke genelinde dengeli bir dağılım göstermediği gerçeğinden hareket edersek, yerel basının ülke gelişimi açısından ne denli önemli olduğu ortaya çıkmaktadır. Yerel basın, yayınlarında yerel sorunlara vurgu yapmak suretiyle, ilgi yoğunlaşmasını ve kamusal katılımı teşvik etmektedir (Gezgin, 2002: 75).

Öte yandan yaygın basının işlediği konular, daha ziyade ülkeyi bütün olarak ilgilendirirken, yerel basında tercih edilen haberlerin yerel değeri, daha yüksektir. Kuşkusuz yaygın basın kuruluşları, ülke içinde meydana gelen irili ufaklı bütün gelişmeleri aktarmakla yükümlü değildir. Zaten teknik olarak da bu durumdan söz etmek mümkün değildir.İşte bu noktada yerel basın devreye girerek, ekonomik, siyasal ve toplumsal nitelikteki gelişmeler hakkında halkın bilgilenmesine imkan sağlamaktadır. Yerel yönetimlerin, ülkenin siyasal yapılanmasının küçük birer örneği olarak düşünüldüğünde, özellikle seçim dönemlerinde yerel basının önemi, bir kez daha ortaya çıkmaktadır. Gerek seçim öncesi siyasilerin tanıtımında ve gerekse seçim sonrası icraatların denetlenmesi sürecinde yerel basın, önemli

bir işlevi yerine getirmektedir. Şüphesiz siyasal yaşama ilişkin bu etkinlik dönemi, yerel basın ve demokrasi bağlamında düşünüldüğünde daha fazla anlam kazanmaktadır.

Atabek'e (2005a: 50) göre, yerel demokrasinin işlediği, demokrasi kültürünün yerel düzeyde özümsendiği ve dolayısıyla yerel medyanın etkin olduğu bir ortamda bireylerin yerel gazetelere de büyük bir ilgiyle yaklaşacağı ortadadır. Böylelikle bireyler; yerel sorunlardan haberdar olacak, yerel basında yer alan, kendi yaşadıkları kentle ilgili sorunları, kendi gündemlerinin üst sıralarına yerleştirecek ve çeşitli platformlar aracılığıyla, bu sorunların çözümü üzerinde söylemler geliştirilecektir.

Yerel basının güçlü yapısı, kapsadığı alanda etkin katılımı sağlayarak, yerel yönetimlerin denetlenmesini ve dolayısıyla yerel demokrasinin gelişmesini sağlamaktadır. Batılı muadillerine oranla, az gelişmiş olarak nitelebilecek yerel basının sorunları, yaygın basınla benzer özellikler göstermektedir. Girgin (2001: 174), yerel basının gelişmesini ve iyileşmesini engelleyen sebepleri; (a) Gazete okuma oranının düşüklüğü, (b) halkın isteklerine cevap verilememesi, (c) yetersiz baskı sayıları, (d) teknolojiden akılcı biçimde yararlanılamaması, (e) niteliksiz işçi çalıştırılması, (f) çalışanların eğitimine önem verilmemesi, (g) satışı arttırmak için içerik iyileştirmesinden ziyade magazin haberlerinden ve promosyon kampanyalarından medet umulması ve (h) devlet kurum ve kuruluşlarının yerel basına yönelik ilgi eksikliği olarak sıralamaktadır.

Yerel kültürün oluşumuna katkı sağlayan yerel basının, Türkiye'de sağlıklı bir zeminde yayınlarını sürdürdüğünü söylemek oldukça güçtür. Büyük oranda resmi ilan desteğinin sonucu olarak, Türkiye ölçeğinde yayınlanan gazetelerin büyük bölümü ise, resmi ilanla doldurulmuş, işlevsiz ve kapalı devre yayınlanan gazeteler olduğu bilinmektedir (Şeker, 2007: 68). Akcan (1996: 1074) ise, yerel basının sorunlarını ve çözüm önerilerini, 4 başlıkta toplamaktadır. (a) Teknolojik gelişme: Devletin uzun vadeli ve düşük faizli kredi imkanı yaratıp, yerel gazetelerin talep ettiği makina ve yan kuruluşları temin edip teslim etmesi. Bu tesisin çalışması için de ham madde ve diğer giderler için işletme sermayesinin verilmesi. (b) Haber alma: Haber temini için ilk önce vilayetlerdeki basın ve halkla ilişkiler müdürlüklerinin basına süratle hizmet verecek şekilde çalışmalarının temini. Anadolu Ajansı'nın haber kaynaklarından azami şekilde yararlanılmasının belirli bir protokola bağlanması. (c) Ekonomik destek: Gazetelerin ekonomik gelir kaynaklarının başında olan resmi ilan ücretlerindeki farklılıklar giderilmeli, ayrıcalık yaratan hükümler kaldırılmalı. Banka, KİT ve benzeri kuruluşların reklam vermede yerel basını da dikkate almasının sağlanması. (d) Eğitim sorunu: Anadolu gazetecilerinin, yurt içi ve yurt dışı meslek eğitimine önem verilmeli. İletişim Fakültelerine en az beş yıl, Sarı Basın Kartı taşıyan gazeteciler için kontenjan verilmeli.

2. Medyaya Güven Bunalımı

Türkiye'nin yakın siyasi geçmişine dair kesitler göstermektedir ki; basın, topluma yön veren kurumlar arasında son derece hassas bir noktada bulunmaktadır. Fakat Türkiye'de, kurumlara yönelik güven anketleri incelendiğinde, medyanın hep en son sırada yer aldığı da ortadadır.

A&G Araştırma Şirketi tarafından, 2000 yılından bu yana yapılan araştırmalarda, kitle iletişim araçlarına güven düzeyinin (özellikle gazete ve televizyonlar açısından) oldukça düşük seviyelerde olduğu tespit edilmiştir. Halkın, 2000 yılında Cumhurbaşkanına duyduğu güven, yüzde 91.1 iken, bu oran Ordu için yüzde 91.1, Hükümet için yüzde 56, televizyonlar için yüzde 38.2 ve gazeteler için yalnızca yüzde 27 seviyesindedir. 2001 yılında yaşanan siyasi çalkantılara bağlı olarak Meclis, Başbakan ve Hükümete yönelik güven düzeyi büyük ölçüde düşüş göstermiş, medya da yaşanan gerilimden nasibini almış ve güven düzeyi yüzde 20'lerin altına düşmüştür. 2008 yılında yapılan araştırmadan da benzer sonuçlar çıkmış, Ordu ve Cumhurbaşkanlığı en güvenilir kurumlar olurken; muhalefet yüzde 28.8, televizyon yüzde 27.7 ve gazete yüzde 27.2 ile son sıralarda yer almıştır.

(www.agarastirma.com.tr). Ülkede yaşanan siyasal dönüşümlerin, kurumlara duyulan güven düzeyinde değişikliklere neden olmasına rağmen, medyanın 8 yıllık dönemde hep son sıralarda yer alması dikkat çekicidir.

2006 yılında gerçekleştirilen bir başka araştırmadan çıkan sonuçlar, A&G'nin araştırmalarıyla paralellik göstermektedir (aktaran Damlapınar: 2008). 1211 katılımcı ile yapılan ankete göre; halkın en güvendiği kurum, yüzde 40.4 ile ordudur. İkinci sırada yüzde 28.4 ile Cumhurbaşkanlığı yer almakta, üçüncü sırada yüzde 8.7 ile hükümet, dördüncü sırada yüzde 7.5 ile polis, altıncı sırada yüzde 5.9'luk oranla TBMM, yedinci ve son sırada ise yüzde 0.7 ile medya yer almaktadır. Toplumsal güvenilirlik açısından, ordu ile medyanın yerleri yine değişmemiştir.

Kurumlara ve medyaya güven düzeyini ölçmek amacıyla, Ankara yapılan bir diğer araştırmaya göre de (Damlapınar, 2008: 195); medya en az güven duyulan kurumların başında gelmektedir. Siyasi partilere duyulan güven de tıpkı medya gibi oldukça düşüktür. Araştırmaya katılanların en güven duyduğu kurumun, meclis olduğu gözlemlenmiştir. Belediye ve bürokrasiye duyulan güven, meclisin ardından gelmektedir.

Damlapınar'ın (2008: 193-206) yürüttüğü araştırmanın bulguları incelendiğinde, ankete katılanların zihinlerinde, medya türlerine ilişkin güven düzeyleri karşılaştırıldığında; en çok internete, en az televizyona güven duydukları tespit edilmiştir. Radyo ve gazeteye duyulan güven düzeyi, televizyona göre daha yüksek olmasına rağmen, bu araçlarda da toplumsal güven eksikliği hissedildiği belirlenmiştir. Araştırmanın çarpıcı sonuçlarından biri de, medyaya güven düzeyini etkileyen en önemli faktörün, "medyanın siyasal tarafgirlik" içinde görülmesidir. Bu durum, medyanın güvenilirliğini etkilediği kadar, siyaset kurumlarına ya da aktörlerine karşı güvenilirliği de olumsuz etkilemektedir.

Estima Araştırma Şirketi'nin, Marketing Türkiye için yaptığı Medyaya Duyulan Güven Araştırmasının sonuçları incelendiğinde (www.medyatava.com); ordunun yüzde 78.7 ile en güvenilir kurum olduğu görülmektedir. Araştırmada ikinci sırada yüzde 69.3 ile emniyet-güvenlik güçleri yer alırken, Cumhurbaşkanlığı yüzde 63 ile üçüncü, Anayasa Mahkemesi yüzde 57.5 ile dördüncü, Meclis ise 54.9 ile beşinci sıradadır. Yargıya duyulan güven yüzde 50.5, Başbakanlık yüzde 47.5, belediyeler yüzde 39.1, Hükümet yüzde 36,1 seviyelerinde kalmıştır. Estima'nın araştırmasına göre, medya yine son sıralardadır. Araştırmaya katılanların ancak yüzde 23.1'i medyayı güvenilir olarak değerlendirmektedir. Araştırmada Avrupa Birliği, siyasi partiler ve muhalefet de yüzde 20'ler seviyesinde kalmıştır.

Çalışmada, medya ile halkın gündemine ilişkin sonuçlara da yer verilmiştir. Buna göre, araştırmaya katılanların yüzde 35'i medya gündemini takip etmemektedir. Aynı oran kadınlarda yüzde 38'e, 45-54 yaşları arasındaki yetişkinlerde yüzde 40'4'e yükselerek genel ortalamanın üzerine çıkmaktadır. Medyanın gündemini suni (yapay) bulanlar içerisinde ise, erkekler yüzde 64.6, 35-44 yaşları arasındaki yetişkinler yüzde 64.3 ve ortaöğretim seviyesindekiler yüzde 70.7'dir. Medyanın, gündemi tarafsız yansıttığına en yüksek oranda inandığını belirten kitlenin, eğitimsiz ve ilköğretim mezunu oldukları tespit edilmiştir.

2007 yılında yaşanan Cumhurbaşkanlığı krizi, Genel Kurmay Başkanlığı tarafından yayınlanan elektronik bildiri ve seçimleri içeren dönem, halkın kurumlara bakışını yeniden şekillendiren bir özelliğe sahiptir. Bu doğrultuda yapılan çalışmalar, dönüşümü doğrular niteliktedir. Andy-ar Sosyal Araştırmalar Merkezi'nce hazırlanan Türkiye'de Siyasi-Yerel Gündem Araştırmasının sonuçları incelendiğinde (www.aktifhaber.com); güven düzeyi yüzde 90'lar seviyesinde bulunan Ordunun, darbe iddiaları nedeniyle yıprandığı, Balyoz Darbe Planı iddiaları yüzünden güven bunalımı yaşadığı görülmektedir. Türk halkı, bu olaylarla paralel olarak düşündüğü, Silahlı Kuvvetlerin yetki alanının dışındaki konulara müdahalesinden oldukça rahatsızlık duyduğu anlaşılmaktadır. Hükümetin toparlayıcı rolüne destek az görünse de, CHP'nin gelişmeler karşısında takındığı tutumuna yönelik rahatsızlık daha açıktır. Ayrıca, Türkiye'de medyaya büyük

güvensizlik duygusuyla yaklaşan halk, İsrail Dışişleri Bakan Yardımcısı'nın Türk Büyükelçisi'ne yaptığı saygısızlıkta medyanın aldığı tavrı ve yaklaşımı takdir etmiş, Balyoz iddialarıyla ilgili tutumunu da olumlu karşılamıştır. Bu araştırmanın sonuçları ortaya koymaktadır ki; uluslararası sorunlar ve toplumsal hassasiyetler konusunda medyanın takındığı tavır, zaman zaman halk tarafından olumlu karşılanmaktadır.

2009 ve 2010 yıllarında yapılan araştırmalarda ise (GFK Türkiye Custom Research, 2010), 20 meslek grubu ve kuruma yönelik güven düzeyini tespit etmek amacıyla 16 ilde 1300 kişi ile yüz yüze görüşmeler yapılmıştır. Araştırmaya göre, 2009 yılında Türk halkının en güven duyduğu meslek grubu, yüzde 92 ile öğretmenlerdir. Doktorlar yüzde 90, itfaiyeciler yüzde 88, ordu yüzde 86 ve hâkimler yüzde 83 ile ilk sıralarda yer almaktadır. Halkın en az güven duyduğu meslek gruplarından gazeteciler, yüzde 44, reklamcılar yüzde 41, politikacılar yüzde 27 ve pazarlama profesyonelleri yüzde 23 seviyelerinde kalmıştır. 2010 yılında yapılan araştırmanın sonuçları, medya açısından benzerlik göstermekle birlikte, güven düzeyinde düşüşlerin yaşandığı görülmektedir. Öğretmenler yüzde 89 ile yine ilk sırada yer alırken, siyasal gelişmelere bağlı olarak Orduya duyulan güven yüzde 78'e gerilemiştir. Gazetecilere duyulan güven yüzde 36'ya gerilerken, bu oran reklamcılar için yüzde 26'dır. Politikacılar yüzde 19 ile yine son sıradadır (www.gfk.com).

Öte yandan farklı zamanlarda yapılan çeşitli araştırmalarla, kitle iletişim araçlarının insanların zihnindeki güven düzeyi belirlenmeye çalışılmıştır. Örneğin Kaya'nın (2005: 100-102), Konya merkezde 1002 katılımcı üzerinde yaptığı araştırmada, yerel basın okuyucuları üzerinde yoğunlaşılmıştır. Saha araştırmasına katılanlardan, okuduğu yaygın basına ne ölçüde güvendiğini 1-10 arasındaki bir ölçekte not vererek puanlaması istenmiş, elde edilen betimleyici istatistikler incelendiğinde güven puanlaması ortalamasının = 7.13 olduğu dikkat çekmektedir. Bir başka anlatımla, Konya yerel gazete okuyucuları, okudukları ulusal gazetelere güven duymaktadır.

Balcı ve Ayhan'ın (2007: 182) Selçuk Üniversitesi öğrencileri üzerinde yaptıkları araştırmada ise, internetin araştırmaya katılanların gözünde, orta derecede güvenilirliğe (= 6.21) sahip olduğu sonucu ortaya çıkmıştır.

Yukarıdaki literatür taraması ışığında, bu çalışmada; aşağıda sıralanan araştırma sorularına yanıtlar aranmaya çalışılmıştır.

Araştırma Sorusu 1: Katılımcıların yerel gazete okuma alışkanları nedir?

Araştırma Sorusu 2: Katılımcılar, çeşitli kurumlara ne derece güven duymaktadırlar?

Araştırma Sorusu 3: Katılımcıların çeşitli kitle iletişim araçlarına karşı güven düzeyleri nedir?

Araştırma Sorusu 4: Katılımcıların zihninde, yaygın ve yerel medyaya güven bakımından bir farklılık var mı?

Araştırma Sorusu 5: Yerel gazeteye karşı güven düzeyi üzerinde etkili değişkenler nelerdir?

3. Yöntem

İnsanların yerel basına yönelik güven düzeylerini ölçmek amacıyla hazırlanan çalışma, betimleyici bir alan araştırması olarak tasarlanmıştır. Bu yöntemle ankete dayalı alan araştırması tekniği uygulanmış, araştırma kapsamında öncelikle 4 bölüm ve 43 sorudan oluşan bir soru formu hazırlanmıştır. Bir uzman tarafından incelenen anket formu, gerekli düzeltmelerin ardından saha araştırmasına hazır hale getirilmiştir.

3.1.Araştırmanın Uygulanması ve Örneklem

Araştırmanın evrenini, Konya'da yaşayan yerel gazete okurları oluşturmaktadır. Bu doğrultuda hazırlanan anket formu, amaçlı örneklem esas alınarak seçilen Konya kent merkezinde (Karatay, Meram, Selçuklu merkez ilçelerinde) yaşayan kişilere uygulanmıştır.

Öncelikle insanlara yerel gazete okuyup okumadıkları sorulmuş; eğer cevap okuyorum yönünde ise, anket uygulamasına devam edilmiştir. Araştırmada katılımcılara, yüz yüze anket uygulanmış, ön inceleme sonucunda 275 anket, analiz için uygun görülmüştür.

3.2. Veri Toplama Araçları

Araştırmaya katılanların, yerel gazeteye duydukları güven düzeyi üzerinde etkili değişkenleri belirlemek amacıyla, 4 bölüm ve toplam 43 sorudan oluşan bir anket formu hazırlanmıştır. İlk bölümdeki sekiz soru ile, araştırmaya katılanların çeşitli kurumlara (hükümet, belediye, meclis, siyasi parti, bürokrasi, silahlı kuvvetler, yargı organları, medya) karşı güven düzeylerini belirlemek amacıyla 1 ile 10 puan arasında (1= hiç güvenmem, 10= çok güvenirim) işaretleme yapmalarına yönelik bir skala oluşturulmuştur. Ölçeğin güvenilirlik katsayısı Cronbach's Alpha= .781'dir. Soru formunun ikinci bölümünde, katılımcıların günlük gazete okuma süresini ve gazete okuma sıklığını, en çok tercih ettikleri yerel gazeteleri ve en çok okunan yerel gazete bölümlerini keşfetmeye yönelik sorular yer almaktadır. Yine anketin üçüncü bölümündeki 8 soru ile, katılımcıların yaygın ve yerel medyaya karşı güven düzeyleri belirlenmek istenilmiştir. 1 ile 10 puan arasında (1= hiç güvenmem, 10= çok güvenirim) işaretleme yapmalarına yönelik bir skaladan oluşan bu ölçeğin, güvenilirlik katsayısı, oldukça tatmin edici bir düzeydedir (Cronbach's Alpha= .911). Soru formunun son bölümü ise, görüşülen kişilerin sosyo-demografik özelliklerini ortaya koyacak sorulardan ibarettir.

3.3. Verilerin Analizi ve Kullanılan Testler

Alan araştırması, 1-15 Kasım 2010 tarihleri arasında katılımcılarla yüz yüze görüşme yoluyla gerçekleştirilmiştir. Hazırlanan anket formu, sahada uygulanmadan önce yüzey geçerliliği için, iki ayrı uzmana gösterilmiş, onların önerileri doğrultusunda gerekli düzeltmeler yapılmıştır. Elde edilen veriler, SPSS 17.0 İstatistik Programı kullanılarak elektronik ortamda işlenmiştir. Katılımcıların, sosyo- demografik özellikleri, gazete okuma sıklıklarını belirlemek amacıyla, frekans dağılımları esas alınmıştır. Katılımcıların en çok güvendikleri medya ve kurumu, en çok tercih ettikleri yerel gazete ve en çok okudukları yerel gazeteleri belirlemede aritmetik ortalama ve standart sapma değerleri esas alınmıştır. Ülkede faaliyet gösteren çeşitli kurumlara karşı duyulan güven düzeyleri arasındaki ilişkinin yönünü ve gücünü; yine benzer şekilde çeşitli kitle iletişim araçları arasında güven düzeyi ilişkisini tespit etmek amacıyla Korelasyon Analizi'ne başvurulmuştur. Yerel gazeteye duyulan güven üzerindeki etkili faktörleri ortaya koymak amacıyla da Doğrusal Regresyon Analizi'nden yararlanılmıştır.

4. Bulgular ve Yorum

4.1.Katılımcıların Sosyo-Demografik Özellikleri

Araştırmaya katılanların sosyo-demografik özelliklerine ilişkin bulgular, Tablo 1'de verilmiştir.

Tablo 1. Araştırmaya Katılanların Sosyo-Demografik Özellikleri

		Frekans	Yüzde (%)
Cinsiyet	Erkek	199	72.4
	Kadın	76	27.6
Eğitim Düzeyi	İlkokul	24	8.7
	Ortaokul	19	6.9
	Lise	44	16.0
	Üniversite	165	60.0
	Lisansüstü	22	8.0
	Cevapsız	1	0.4
Meslek	İşçi	47	17.1
	Esnaf	27	9.8
	Memur	75	27.3
	Serbest Meslek	28	10.2
	Emekli	27	9.8
	Çiftçi	10	3.6
	Ev Hanımı	10	3.6
	Öğrenci	51	18.5
	TOPLAM	**275**	**100.0**

	N	En Az	En Çok	$\bar{X}$	*SD*
Yaş	275	18	80	36.66	13.02
Gelir	275	150 TL	20000 TL	1864.08	1728.48

• Katılımcıların yüzde 72.4'ü erkek, yüzde 27.6'sı kadındır. Oranlar, ankete katılanların cinsiyetleri açısından karşılaştırma yapmaya elverişlidir.

• Eğitim durumu açısından katılımcıların, yüzde 60'ının üniversite mezunu olduğu görülmektedir. Lise mezunlarının oranı yüzde 16 ile ikinci sırada yer alırken, ilkokul mezunları, yüzde 8.7'lik dilimi oluşturmaktadır. Lisansüstü eğitim görenlerin oranının ortaokul mezunlarından fazla olması, dikkat çekicidir. Bu sonuca göre, yerel gazete okuma alışkanlığına sahip katılımcıların oldukça eğitimli olduğu söylenebilir.

• Mesleğe göre katılımcıların, yüzde 27.3'ü memur, yüzde 18.5'i öğrenci, yüzde 17.1'i işçi, 10.2'si serbest meslek erbabı, yüzde 9.8'i emekli, yüzde 9.8'i esnaf, yüzde 3.6'sı çiftçi ve yine 3.6'sı ise ev hanımıdır. Tabloda ortaya çıkan sonuçlar, eğitim durumu istatistikleri dikkat alındığında tutarlılık göstermektedir.

• Yaş dağılımının betimleyici istatistikleri incelendiğinde, en düşük 18, en yüksek 80 yaşındaki katılımcılarla görüşüldüğü ortaya çıkmaktadır. Ankete katılanların yaş ortalaması 36.66, dağılımın standart sapması ise 13.02'dir.

• Ankete katılanların ailelerinin aylık toplam gelirlerine ilişkin betimleyici istatistik sonuçları incelendiğinde, en düşük 150 TL, en yüksek 20000 TL gelire sahip oldukları görülmektedir. Buna göre, ankete katılanların ailelerinin ortalama aylık geliri, yaklaşık 1.864 TL olarak

tespit edilirken, dağılımın standart sapmasının 1728.48 olduğu göze çarpmaktadır.

4.2. Katılımcıların Yerel Gazete Okuma Alışkanlıkları

Tablo 2'de yer alan sonuçlara göre, ankete katılanların yüzde 30.9'u günde en az bir yerel gazete okuduğunu belirtirken; yüzde 19.5'i ayda birkaç kez, yüzde 18'i haftada bir gün, yüzde 17.6'sı haftada 3-4 gün ve yüzde 14.1'i ise günde en az iki ve daha fazla yerel gazete okuduğunu ifade etmektedir. Tablodan da anlaşılabileceği gibi, katılımcıların üçte bire yakını, her gün mutlaka yerel gazete okumaktadır.

Tablo 2. Sosyo-Demografik Özelliklere Göre Yerel Gazete Okuma Alışkanlığı

	Günde en az iki+	Günde en az bir	Haftada 3-4 gün	Haftada bir gün	Ayda birkaç kez
CİNSİYET	$X^2 = 9.14$; sd.= 4; p< .05				
Erkek	15.7	33.5	18.9	15.7	16.2
Kadın	9.9	23.9	14.1	23.9	28.2
EĞİTİM	$X^2 = 18.85$; sd.= 16; p> .05				
İlkokul	9.5	38.1	19.0	23.8	9.5
Ortaokul	0.0	31.3	37.5	0.0	31.3
Lise	24.4	29.3	17.1	12.2	17.1
Üniversite	12.9	31.6	15.5	20.6	19.4
Lisansüstü	18.2	22.7	13.6	18.2	27.3
MESLEK	$X^2 = 47.99$; sd.= 28; p< .05				
İşçi	16.3	53.5	16.3	11.6	2.3
Esnaf	0.0	28.0	28.0	24.0	20.0
Memur	21.1	23.9	8.5	23.9	22.5
Serbest Meslek	12.0	36.0	16.0	8.0	28.0
Emekli	22.2	29.6	22.2	18.5	7.4
Çiftçi	0.0	12.5	12.5	37.5	37.5
Ev Hanımı	11.1	11.1	33.3	11.1	33.3
Öğrenci	8.3	27.1	22.9	14.6	27.1
TOPLAM	14.1	30.9	17.6	18.0	19.5

Katılımcıların, yerel gazete okuma sıklığına ilişkin bulgular incelendiğinde, erkeklerin kadınlardan daha yüksek oranda yerel basını takip ettikleri görülmektedir. Günde en az iki ve daha fazla yerel gazete okuduğunu ifade eden erkeklerin oranı, yüzde 15.7 iken, kadınlarda bu oran yüzde 9.9'da kalmaktadır. Aynı şekilde günde en az bir gazete okuduğunu belirten erkeklerin oranı yüzde 33.5'lik bir dilimi oluştururken, kadın katılımcıların oranı yüzde 23.9'dur. Söz konusu çapraz tablonun ki-kare analiz sonuçları incelendiğinde, yerel gazete okuma alışkanlığının cinsiyete göre farklılık gösterdiği anlaşılmaktadır ($X^2 = 9.14$; sd.= 4; p< .05). Bu sonuçlar Balcı ve arkadaşlarının (2010: 61) seçim dönemlerinde

(yaygın) gazete okuma alışkanlıklarının ölçümlenmesine yönelik gerçekleştirdikleri araştırmanın sonuçlarıyla da paralellik göstermektedir.

Ankete katılanların eğitim durumlarına ilişkin sonuçlar incelendiğinde, lise mezunlarının yarısının günde en az bir veya daha fazla yerel gazete okuduğu tespit edilmiştir. Üniversite eğitimliler arasında bu oran yüzde 44 seviyelerindedir. Ortaokul mezunu katılımcıların yüzde 31.3'ü ayda birkaç kez yerel gazete okurken, bu oran lise mezunlarında yüzde 17.1, üniversite mezunlarında yüzde 19.4 ve lisansüstünde ise yüzde 27.3'tür. Katılımcıların, eğitim düzeylerine göre yerel gazete okuma alışkanlıklarının, anlamlı bir farklılık göstermediği anlaşılmaktadır ($X^2 = 18.85$; sd.= 16; p> .05). Eğitimin her aşamasındaki katılımcıların yerel gazete okuma alışkanlığı, genelde homojen bir görünüm sergilemektedir.

Mesleğe göre, ankete katılanların yerel gazete okuma sıklığı incelendiğinde, sonuçların anlamlı biçimde farklılaştığı göze çarpmaktadır ($X^2 = 47.99$; sd.= 28; p< .05). İşçilerin yüzde 53.5'i, esnafların yüzde 28'i, memurların yüzde 23.9'u, serbest meslek çalışanlarının yüzde 36'sı, emeklilerin yüzde 29.6'sı, çiftçilerin yüzde 12.5'i, ev hanımlarının yüzde 11.1'i ve öğrencilerin ise yüzde 27.1'i günlük düzenli olarak yerel gazete okumaktadır. Ankete katılan işçilerin yarıdan biraz fazlasının, günde en az bir gazete okuduğunu belirtmesi dikkat çekicidir. Emeklilerin yüzde 51.8'i, memurların da yarıya yakını günde en az bir veya daha fazla yerel gazete okumaktadır. Çiftçi ve ev hanımlarının yerel gazete okuma alışkanlıklarının ise, diğer meslek gruplarına göre düşük olduğu gözlemlenmektedir.

Tablo 3'e göre, araştırmaya katılan yerel gazete okuyucularının, aritmetik ortalama değerler açısından en çok tercih ettiği yerel gazete sırasıyla; Merhaba, Yeni Meram, Yeni Konya, Memleket, Konya Postası, Konya Hâkimiyet, Anadolu Manşet ve Konya'nın Sesi'dir. Bu sonuçlar Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü'nce hazırlanan Konya gazetelerinin günlük ortalama fiili satışlarını içeren liste açısından incelendiğinde, basın kuruluşlarının bildirdiği satış verileri ile katılımcıların görüşleri arasında çok da fazla bir farklılık olmadığı dikkat çekmektedir[1].

Tablo 3. Katılımcıların Haftalık En Çok Takip Ettikleri Yerel Gazeteler

		N	Hiç Okumam	Haftada 1-2 gün	Haftada 3-4 gün	Haftada 5-6 gün	Her gün düzenli	$\bar{X}$	*SD*
1.	**Merhaba**	275	39.3	28.7	12.0	6.9	13.1	2.25	1.38
2.	**Yeni Meram**	275	43.8	28.5	12.4	5.1	10.2	2.09	1.29
3.	**Yeni Konya**	275	41.8	30.9	13.5	3.6	10.2	2.08	1.26
4.	**Memleket**	275	50.2	27.6	10.9	5.1	6.2	1.89	1.16
5.	**Konya Postası**	275	54.9	26.9	9.1	2.9	6.2	1.78	1.12
6.	**Konya Hâkimiyet**	275	64.0	20.7	6.5	2.5	6.2	1.66	1.11
7.	**Anadolu Manşet**	275	66.5	21.5	4.7	1.8	5.5	1.58	1.05
8.	**Konya'nın Sesi**	275	82.9	9.5	2.2	0.4	5.1	1.35	0.95

1 2010 Aralık ayı içerisinde Resmi İlan ve Reklam verebilecek durumda olan Konya gazetelerinin günlük fiili satış miktarları; Merhaba 1353, Konya Postası 1174, Anadolu Manşet 1054, Yeni Konya 1043, Hâkimiyet 1039, Memleket 1036, Konya Yenigün 1021, Yeni Meram 1018 (Basın İlan Kurumu Genel Müdürlüğü).

Tablo 3 incelendiğinde; Merhaba gazetesini her gün düzenli takip ettiğini belirten katılımcıların oranı yüzde 13.1 iken, Yeni Meram ve Yeni Konya için bu oran yüzde 10.2, Memleket, Konya Postası ve Konya Hakimiyet gazeteleri için yüzde 6.2, Anadolu Manşet için yüzde 5.5 ve Konya'nın Sesi için yüzde 5.1 olarak tespit edilmiştir. Merhaba gazetesini hiç okumadığını ifade edenler yüzde 39.3'lük bir dilimi oluştururken bu oran Konya'nın Sesi gazetesi için yüzde 82.9'a ulaşmaktadır.

Tablo 4. Katılımcıların En Çok Okudukları Yerel Gazete Bölümleri

	Mutlaka Okurum	Çoğunlukla Okurum	Ara-sıra Okurum	Hiç Okumam	$\bar{X}$	*SD*
Güncel Olaylar (1. Sayfa)	44.7	30.9	12.7	12.7	3.08	1.01
Siyaset Haberleri	32.0	28.7	21.1	21.1	2.74	1.09
Dini Haberler	26.5	22.2	31.6	31.6	2.55	1.08
Asayiş (Suç vb.) Haberler	20.7	31.3	33.1	33.1	2.42	0.97
Sağlık Haberleri	21.9	31.8	28.1	28.1	2.42	1.02
Kültür-Sanat Haberleri	23.6	30.2	30.2	30.2	2.38	1.01
Köşe Yazıları	23.6	33.5	25.1	25.1	2.37	1.03
Spor Haberleri	33.1	26.5	20.2	20.2	2.27	1.12
Ekonomi Haberleri	32.1	27.7	23.0	23.0	2.25	1.08
Bulmacalar	17.6	23.4	10.3	10.3	1.96	1.13
Tanıtım-Reklamlar	69	31.4	13.1	48.5	1.78	0.92
Magazin Haberleri	69	8.0	25.2	59.9	1.62	0.90

Gazetelerde yer alan bölümlerin okunma sıklığı incelendiğinde, beklendiği gibi Türkiye'deki birinci sayfa tasarımına uygun olarak gündeme ilişkin en önemli haberlerin yer aldığı güncel olayları içeren ilk sayfa haberleri (güncel olaylar), aritmetik ortalama değerleri açısından birinci sıradadır. Siyaset haberleri, dini haberler, asayiş haberleri ve sağlık haberleri ise ilk beşte yer almaktadır. Siyasetin gündem belirleme gücü ve Konya'nın sosyo-kültürel dokusu açısından bakıldığında, siyasi ve dini haberlerin ilk sıralarda yer alması beklenen bir sonuç olarak değerlendirilebilir. Bununla birlikte köşe yazıları, okurların orta seviyede ilgisini çekmektedir. Araştırmanın yapıldığı dönemde, kentin önde gelen futbol kulübü Konyaspor'un birinci ligde yer almasına rağmen başarılı bir performans gösterememesi, katılımcıların spor haberlerine olan ilgisinin düşük olmasında belirleyici bir faktör olabilmektedir. Tabloda ayrıca ekonomi haberleri, bulmacalar, tanıtım-reklamlar ve magazin haberlerinin okuyucular tarafından en az ilgiyi gören bölümler olduğu ortaya çıkmaktadır (bakınız Tablo 4).

4.3. Katılımcıların Kurumlara Karşı Güven Düzeyleri

Katılımcıların kurumlara karşı güven düzeyleri incelendiğinde, aritmetik ortalama değerleri açısından en güvenilir kurumun hükümet ($\bar{X}$= 5.98) olduğu görülmektedir. Hükümet oluşturan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (Ak Parti) gerek 2002 Genel Seçimleri ve gerekse 2007 Genel Seçimlerinde en çok oy aldığı illerden birisinin Konya olduğu düşünüldüğünde, böylesi bir sonucun ortaya

çıkması gayet doğal gözükmektedir. Bu sonuca paralel olarak, katılımcıların en güvenilir bulduğu ikinci kurum belediyedir ($\bar{X}$= 5.58). Silahlı kuvvetler 5.55'lik aritmetik ortalama değer ile üçüncü, meclis ($\bar{X}$= 5.37) dördüncü ve yargı organları ($\bar{X}$= 4.42) ise beşinci sıradadır. Katılımcıların en az güven duyduğu kurumlardan siyasi partiler ($\bar{X}$= 4.39) altıncı, bürokrasi ($\bar{X}$= 4.09) yedinci sıradadır. Ankete katılanların medyaya duydukları güven düzeyinin ise, diğer kurumlarla karşılaştırıldığında, en düşük seviyede olduğu görülmektedir ($\bar{X}$= 3.43).

Tablo 5. Katılımcıların Kurumlara Karşı Güven Düzeylerinin Betimleyici İstatistikleri

		N	En Az	En Çok	$\bar{X}$	*SD*
1.	**Hükümet**	275	1	10	5.98	3.12
2.	**Belediye**	273	1	10	5.58	2.65
3.	**Silahlı Kuvvetler**	268	1	10	5.55	2.73
4.	**Meclis**	268	1	10	5.37	2.55
5.	**Yargı Organları**	271	1	10	4.42	2.44
6.	**Siyasi Parti**	266	1	10	4.39	2.52
7.	**Bürokrasi**	266	1	10	4.09	2.20
8.	**Medya**	273	1	10	3.43	2.07

Katılımcıların kurumlara karşı güven düzeyleri arasındaki ilişkinin yönü ve şiddeti incelendiğinde, hükümet ile meclis arasında pozitif yönde, güçlü ve anlamlı bir ilişkinin söz konusu olduğu görülmektedir (r= .770, p< .01). Yine hükümet ile belediye arasında da pozitif yönde anlamlı bir ilişki bulunmaktadır (r= .669, p< .01). Yani insanların hükümete duydukları güven arttıkça; meclis ve belediyeye duydukları güven düzeyi de artmaktadır. Son iki dönemdir tek başına iktidarda bulunan Ak Parti'nin, Meclis'te de en çok sandalyeye sahip olması ve son yerel seçimlerinde Konya'da belediye başkanlıklarını kazanması göz önünde tutulduğunda, böyle bir sonucun ortaya çıkması mantıklı ve tutarlıdır. Tabloya meclis ve siyasi partiler açısından bakıldığında, benzer bir sonuç ortaya çıkmaktadır (r= .639, p< .01). Silahlı kuvvetlerle yargı organları arasında pozitif yönde anlamlı bir ilişki (r= .540, p< .01) söz konusu iken, hükümetle negatif yönde anlamlı (r= .-178, p< .01) bir ilişki bulunmaktadır. Bir başka anlatımla insanların hükümete olan güven düzeyleri arttıkça, yargı organları ve silahlı kuvvetlere olan güvenleri azalma eğilimi göstermektedir. Böyle bir sonucun ortaya çıkmasında şüphesiz son yıllarda hükümet ile silahlı kuvvetler ve yargı organları arasındaki ilişkilerde yaşanan gerilim, açılan soruşturmalar ve açığa alınmaların etkisi bulunmaktadır. Öte yandan medyaya olan güvenleri arttıkça; hükümet, belediye, meclis, siyasi parti, bürokrasi, silahlı kuvvetler ve yargı organları gibi kurumlara olan güven düzeylerinde de bir artış yaşanmaktadır (bakınız Tablo 6).

Tablo 6. Kurumlara Karşı Güven Düzeyleri Arasında Korelâsyon Analizi (Pearson r)

	Hükümet	Belediye	Meclis	Siyasi Parti	Bürokrasi	Silahlı Kuvvetler	Yargı Organları	Medya
Hükümet	1							
Belediye	669**	1						
Meclis	770**	646**	1					
Siyasi Parti	583**	521**	639**	1				
Bürokrasi	411**	536**	510**	549**	1			
Silahlı Kuvvetler	-178**	-070	-082	-032	179**	1		
Yargı Organları	-139*	064	093	127*	268**	540**	1	
Medya	136*	281**	151**	228**	330**	203**	448**	1

Not: *p< .05, **p< .01

Medya ve diğer kurumlar arasındaki ilişkinin yönü ve şiddeti incelendiğinde, en güçlü ilişkinin yargı organları ile arasında olduğu gözlemlenmektedir. Tabloya göre, medya ile yargı organları arasında orta seviyede, pozitif yönde ve anlamlı bir ilişkinin varlığından söz edilebilir (r= .448, p< .01). Yani, katılımcıların medyaya duyduğu güven arttıkça, yargıya duyulan güvenin de arttığı dikkat çekmektedir. Yargı organları ile pozitif yönlü ve anlamlı en güçlü ilişkiye sahip kurum olarak karşımıza silahlı kuvvetler çıkmaktadır (r= .540, p< .01). Yargıya duyulan güven arttıkça, silahlı kuvvetlere duyulan güven düzeyinin de arttığı söylenebilir.

4.4. Katılımcıların Medyaya Karşı Güven Düzeyleri

Ankete katılanların, yaygın ve yerel düzeyde yayın yapan kitle iletişim araçlarına karşı güven düzeylerine ait betimleyici bulgulara Tablo 7'de yer verilmiştir. Tabloda ortaya çıkan sonuçlar, katılımcıların yerel medyaya ulusal (yaygın) medyadan daha fazla güvendiği ve bütün medyaya duyulan güven düzeyinin, aritmetik değerler açısından ortalama seviyelerde bulunduğu tespit edilmiştir. Buna göre, ankete katılan yerel gazete okuyucularının, en güvenilir bulduğu kitle iletişim aracının, yerel televizyon olduğu görülmektedir (= 5.62). En çok güven duyulan diğer iletişim araçları ise sırasıyla; yerel gazete, yerel radyo ve yerel internettir. Tabloda yer alan ulusal medya arasında, ulusal internetin beşinci sırada bulunduğu ve ulusal medyanın en güvenileni olduğu görülmektedir. En az güven duyulan kurumlardan ulusal televizyon ve ulusal radyo altıncı ve yedinci sırada yer alırken; katılımcıların en az güvendiği kitle iletişim aracının ulusal gazete olduğu tespit edilmiştir.

Bu sonuçlara göre, katılımcıların, yerel medyayı kendisine daha yakın hissettiği açıktır. Bu sonucun ortaya çıkmasında, yerel medya içeriklerinin toplumun yakın ilgilerine daha iyi cevap verdiği söylenebilir. Ayrıca kent sorunları, yerel yönetimler, etkinlikler ve yatırımlar gibi konularda yerel gündemin oluşturulması ve kamu kurumlarının denetlenmesinde rolü bulunan yerel medyanın, okuyucu-izleyici zihninde daha işlevsel ve sorumlu göründüğü düşünülebilir.

Tablo 7. Katılımcıların Kitle İletişim Araçlarına Karşı Güven Düzeylerinin Betimleyici İstatistikleri

		N	En Az	En Çok	$\bar{X}$	*SD*
1.	**Yerel Televizyon**	269	1	10	5.62	2.27
2.	**Yerel Gazete**	269	1	10	5.40	2.25
3.	**Yerel Radyo**	267	1	10	5.34	2.35
4.	**Yerel İnternet**	267	1	10	5.23	2.37
5.	**Ulusal İnternet**	265	1	10	5.04	2.45
6.	**Ulusal Televizyon**	275	1	10	4.93	2.24
7.	**Ulusal Radyo**	269	1	10	4.90	2.08
8.	**Ulusal Gazete**	271	1	10	4.77	2.17

Tablo 8 incelendiğinde, katılımcıların yerel televizyona aritmetik ortalama değerler açısından ulusal televizyona oranla daha fazla güven duyduğu açıktır. Buna göre ulusal ve yerel televizyona duyulan güven düzeyleri arasında anlamlı bir farklılığın bulunduğu söylenebilir (t=-4.69, p< .05). Gazete ve radyo açısından bakıldığında da sonuçların, benzer yönde şekillendiği görülmektedir. Aritmetik ortalama değerleri itibariyle araştırmaya katılanlar, ulusal gazeteye göre yerel gazeteyi (t=-4.36, p< .05) ve yine ulusal radyoya göre yerel radyoyu (t=-3.05, p< .05), daha güvenilir bulmakta ve algılamaktadır. Buna göre, katılımcıların, ülke genelini ilgilendiren konular ile yerel nitelikteki içerikler açısından ayrıma gittiği yorumu yapılabilir. Ulusal ve yerel medyaya duyulan güven açısından ortaya çıkan farklılığın okuyucu-izleyici zihninde içerikler açısından da farklılaştırıldığı, bu doğrultuda medyanın görev ve sorumluluklarının kendi içinde değerlendirildiği söylenebilir.

Tablo 8. Katılımcıların Ulusal ve Yerel Medyaya Karşı Güven Algıları Arasındaki Farkların Belirlenmesine Yönelik Eşleştirilmiş Örneklem t-testi Sonuçları

	Ulusal	Yerel	*t-value*	*P*	*N*
Televizyon	4.93	5.62	-4.69	.000	275
Gazete	4.77	5.40	-4.36	.000	275
Radyo	4.90	5.33	-3.05	.002	275
İnternet	5.04	5.23	-1.14	.253	275

Tablo 8'de dikkat çeken bir diğer önemli sonuç ise; katılımcıların internete güven konusunda ortaya koydukları tutumdur. Yerel internete güven düzeyi, ulusal internetten kısmen yüksek görünse de oranlar birbirine oldukça yakındır. Katılımcıların zihninde yerel ve ulusal internete karşı duyulan güven düzeyi ortalamasının birbirine yakın değerler taşımasından dolayı anlamlı bir farklılıktan söz etmek mümkün değildir (t=-1.14, p> .05). Böylesi bir farklılığın oluşmamasında, genel olarak internete bakışın genellemeci bir çerçevede şekillendiği söylenebilir. Yani katılımcılar, internet açısından ulusal ya da yerel gibi ayrımlara önem vermemektedir. Öte yandan internetin kelime anlamı -yani ayırt edici özelliği olan evrensellik iddiası-, içeriklerin seçilebilirliği ve özelliği bakımından da bu sonuçların kendi içinde tutarlı olduğu değerlendirmesi de yapılabilir.

Tablo 9. Medyaya Karşı Güven Düzeyleri Arasında Korelâsyon Analizi (Pearson r)

	Ulusal TV	Ulusal Gazete	Ulusal Radyo	Ulusal İnternet	Yerel TV	Yerel Gazete	Yerel Radyo	Yerel İnternet
Ulusal TV	1							
Ulusal Gazete	839**	1						
Ulusal Radyo	736**	771**	1					
Ulusal İnternet	638**	658**	695**	1				
Yerel TV	458**	418**	455**	401**	1			
Yerel Gazete	460**	476**	442**	398**	851**	1		
Yerel Radyo	404**	412**	484**	381**	755**	832**	1	
Yerel İnternet	386**	447**	406**	536**	626**	667**	632**	1

Not: **p< .01

Tablo 9'da yer alan kitle iletişim araçları arasındaki ilişkinin yönü ve şiddetini belirlemek amacıyla korelâsyon analizi sonuçları incelendiğinde, en güçlü ilişkinin yerel televizyon ile yerel gazete arasında olduğu dikkat çekmektedir (r= .851, p< .01). Benzer şekilde ulusal televizyon ve ulusal gazete arasında da pozitif yönde, anlamlı ve çok güçlü bir ilişkinin varlığından söz etmek mümkündür (r= .839, p< .01). Gazeteye duyulan güven arttıkça, televizyona yönelik güven düzeyi de artmaktadır. Bu sonuçlara göre, televizyon ve gazete arasındaki ilişkinin gerek ulusal, gerekse yerel düzeyde çok güçlü olduğu söylenebilir. Tabloda dikkat çeken bir diğer ilginç sonuç ise, yerel radyo ve yerel gazete arasındaki güçlü ilişkidir (r= .832, p< .01). Yani yerel katılımcıların, yerel gazeteye duyduğu güven arttıkça, yerel radyoya duyulan güven de artmaktadır.

Kitle iletişim araçları arasındaki ilişki, ulusal ve yerel medya karşılaştırıldığında zayıflamaktadır. İkili karşılaştırmalarda farklı (yaygın-yerel) kitle iletişim araçları arasındaki güven düzeyi ilişkisi pozitif yönlü ve anlamlı olmasına rağmen, yerel ve yaygın medya kuruluşlarının kendi içindeki ilişkilerin şiddeti açısından bakıldığında oranların düştüğü gözlemlenmektedir. Tablodaki bulguların genel niteliği, ilişkilerin yönü pozitif anlamlıdır. Dolayısıyla herhangi bir medya kuruluşuna duyulan güvenin bir diğerini olumsuz etkilediği söylenemez.

4.5. Yerel Gazetelere Karşı Güven Düzeyini Belirleyen Değişkenler

Çalışmanın bu bölümünde, insanların yerel gazetelere karşı güven düzeylerinin oluşmasında etkili olan değişkenlerin belirlenmesi amacıyla doğrusal regresyon analizi uygulanmıştır. Analize tabii tutulan ilk grup, bağımsız değişken içerisinde cinsiyet ve eğitim düzeyi gibi sosyo demografik değişkenler yer almaktadır. Yerel gazete okuma alışkanlığı bir başka bağımsız değişkeni oluştururken; diğer bağımsız değişkenler olarak yaygın gazeteye güven, yerel televizyona güven, yerel radyoya güven ve yerel internete güven düzeyi analize dâhil edilmiştir. Regresyon analizinde, katılımcıların cinsiyeti, eğitim durumu, yerel gazete okuma alışkanlığı "dummy" değişken haline dönüştürülmüş ve "erkekler", "lise mezunu olanlar" ve "haftada bir gün" yerel gazete okuyanlar referans alınmıştır. Araştırmaya katılan insanların yerel gazetelere karşı güven düzeylerine etki değişkenlerini gösteren doğrusal regresyon analizi sonuçları, Tablo 10'da ortaya konulmaktadır.

Yerel gazetelere karşı güven düzeyini

etkileyen değişkenler arasında, ilk sırada cinsiyet ve eğitim durumu gibi sosyo demografik değişkenler yer almaktadır. Söz konusu değişkenler içerisinde, katılımcıların eğitim durumu, modele anlamlı katkıda bulunmaktadır. Buna göre ortaokul eğitimliler, lise mezunlarına göre yerel gazetelere daha az güven duymaktadırlar. Katılımcıların cinsiyeti ile yerel gazeteye güven düzeyi arasında anlamlı bir ilişki tespit edilememiştir. Benzer şekilde, araştırmaya katılanların yerel gazete okuma alışkanlığı ile yerel gazeteye güven düzeyleri arasında da anlamlı bir ilişki söz konusu değildir.

Tablo 10. Yerel Gazeteye Karşı Güven Düzeyine Etki Eden Değişkenlerin Doğrusal (Linear) Regresyon Analizi

	B	Beta	t	Sig.
Sabit (Constant) Yerel Gazeteye Güven Düzeyi	.014		.045	.964
Sosyo-Demografik Özellikler				
Cinsiyet[a]	.000	.000	-.001	.999
İlkokul[b]	.134	.016	.491	.624
Ortaokul[b]	-.543	-.061	-1.891	**.050**
Üniversite[b]	-.172	-.038	-.979	.328
Lisansüstü[b]	-.330	-.042	-1.276	.203
Yerel Gazete Okuma Alışkanlığı				
Günde en az iki[c]	.205	.032	.927	.355
Günde en az bir[c]	.202	.042	1.117	.265
Haftada 3-4 gün[c]	.366	.062	1.729	.085
Ayda birkaç kez[c]	.150	.027	.754	.452
Medyaya Güven Düzeyi				
Ulusal Gazeteye Güven Düzeyi	.105	.103	2.957	**.003**
Yerel TV'ye Güven Düzeyi	.455	.462	10.050	**.000**
Yerel Radyoya Güven Düzeyi	.367	.389	8.479	**.000**
Yerel İnternete Güven Düzeyi	.078	.082	2.099	**.037**
R^2= .828 **Adjusted R^2 = .818**		**F= 84.58; sd.= 13; p= .000**		

Değişkenler, dummy değişkene dönüştürülmüş; [a]"erkekler", [b]"lise", [c]"haftada bir gün" referans alınmıştır.

Öte yandan yaygın gazete, yerel televizyon, yerel radyo ve yerel internete güven düzeyi, modele anlamlı katkı sağlayan değişkenler olarak dikkat çekmektedir. Araştırmaya katılan insanların, ulusal gazetelere karşı güven düzeyleri arttıkça, yerel gazetelere güvenleri de artmaktadır (_= .103, p< .05). Yine insanların, yerel televizyon (_= .462, p< .05), yerel radyo (_= .389, p< .05) ve yerel internete (_= .082, p< .05) olan güven düzeylerinde artış; yerel gazetelere karşı güven düzeylerini pozitif yönde etkilemektedir.

Sonuç olarak, regresyon analiziyle ortaya konulan modelin anlamlı bir ilişki gösterdiği görülmektedir (F= 84.58; sd.= 13; p= .000). Model, yerel gazeteye güven düzeyini etkileyen faktörlerle ilgili toplam varyansın yaklaşık yüzde 83'ünü açıklamaktadır (R_= .828). Diğer bir anlatımla, bu bağımsız değişkenlerle yerel gazeteye karşı güven düzeyinin oluşmasında etkili faktörlerin yüzde 83'ü açıklanabilmektedir. Geriye açıklanamayan yüzde 17'lik bir kısım bulunmaktadır.

TARTIŞMA VE SONUÇ

Bu araştırma, Konya merkezdeki yerel gazete okuyucularının gözünde, yerel kitle iletişim araçlarının güvenilirlik düzeyini belirlemek amacıyla yürütülmüştür. Bunun yanında, yerel gazete okuma alışkanlığını ve ulusal medyanın güvenilirlik düzeyini, ulusal medya ile yerel medyaya güven arasındaki ilişkiyi belirlemeye yönelik analizler gerçekleştirilmiştir.

Araştırmaya katılanların yaklaşık üçte biri, her gün mutlaka yerel gazete okuduğunu belirtmektedir. Erkekler, kadınlara göre yerel basını daha çok takip etmektedirler. Eğitim düzeyi açısından, günde en az bir veya daha fazla gazete okuduğunu belirtenler arasında, lise mezunlarının ağırlığı bulunmaktadır. Yine günlük düzenli yerel gazete okuma kategorisinde, işçiler ve esnaflar daha çok ön plana çıkmaktadır. Çiftçi ve ev hanımlarının yerel gazete okuma alışkanlığı, diğer meslek kategorileri ile karşılaştırıldığında oldukça düşük oranlarda bir seyir izlemektedir. En çok okunan yerel gazete bölümleri arasında ise, güncel olaylar (birinci sayfa), siyaset haberleri ve dini haberler ilk üç sırada yer almaktadır.

Katılımcıların kurumlara karşı güven düzeyi değerlendirmelerinde, diğer araştırmaların sonuçlarına benzer şekilde medya, yine son sırada yer almaktadır. Katılımcıların en çok güven duyduğu kurumların başında, hükümet gelmektedir. Araştırmanın yürütüldüğü Konya'nın, hükümeti oluşturan Adalet ve Kalkınma Partisi'nin (Ak Parti) gerek 2002 Genel Seçimleri ve gerekse 2007 Genel Seçimlerinde en çok oy aldığı illerden birisi olduğu düşünüldüğünde, böylesi bir sonucun ortaya çıkması gayet doğal gözükmektedir. Araştırmaya katılanların, hükümete olan güvenleri arttıkça, silahlı kuvvetler ve yargı organlarına olan güvenleri azalma eğilimi göstermektedir. Şüphesiz böyle bir bulgunun oluşmasında, son yıllarda hükümet ile silahlı kuvvetler ve yargı organları arasında yaşanan gerilimin etkisi bulunmaktadır.

Ankete cevap veren insanların, ulusal medyaya oranla yerel medyaya daha çok güvendikleri, bu araştırmanın ulaştığı bir başka sonuçtur. Yerel televizyon, yerel gazete ve yerel radyo, insanların en çok güvendikleri kitle iletişim araçları arasında ilk üç sırada yer almaktadır. Katılımcıların en az güvendikleri iletişim aracı olarak, ulusal gazeteler ön plana çıkmaktadır. Konya yerel gazete okuyucuları, yerel televizyonları ulusal televizyonlardan, yerel gazeteleri ulusal gazetelerden ve yerel radyoları ulusal radyolardan daha güvenilir bulmaktadır. Korelasyon analizi sonuçları incelendiğinde, en güçlü güven ilişkisinin yerel gazete ve yerel televizyon arasında oluştuğu dikkat çekmektedir. Buna göre, katılımcıların yerel gazetelere güvenleri arttıkça, yerel televizyonlara olan güvenlerinde bir artış yaşanmaktadır.

Araştırmaya katılanlar arasında, ortaokul mezunları lise eğitimlilere göre yerel gazetelere daha az güven duymaktadırlar. İnsanların yaygın gazete, yerel televizyon, yerel radyo ve yerel internete duyulan güven düzeyi arttıkça, yerel gazetelere karşı güven düzeylerinde de bir artış yaşanmaktadır.

Sonuç olarak bu araştırma; Konya merkezdeki yerel gazete okuyucularının, yerel gazetelere karşı güven düzeylerini belirlemek için tasarımlanmıştır. Türkiye'nin farklı bölgelerinde yapılacak benzer çalışmalarla, bölgeler arası farklılıkların ve benzerliklerinin ortaya konması, Türkiye'de iletişim literatürünün gelişmesi açısından önemli bir katkı olacaktır. Gelecekteki çalışmalar, ayrıca daha geniş bir örneklemeye giderek, toplumun farklı kesimlerinin medyaya karşı güven düzeylerini belirleyebilirler. Yine gelecekteki araştırmalar, halkın gözündeki farklı kitle iletişim araçlarına yönelik güven düzeyinin ne olduğunu, söz konusu güven düzeyini belirleyen değişkenlerin neler olabileceğini tespit edebilirler.

KAYNAKÇA

Akcan, A. L. (1996). Anadolu Basını Yerel Basın, *Yeni Türkiye Dergisi Medya Özel Sayısı*, 2 (12), 1073-1074.

Atabek, N. (2005a). *Yerel Basın ve Yerel Demokrasi, İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi*, 22, 47-54.

Atabek, N. (2005b). Tarihsel Süreçte Türkiye'de Yerel Basın ve Yerel Yönetimler, *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi,* 23, 63-74.

Balcı, Ş. ve Ayhan, B. (2007). Üniversite Öğrencilerinin İnternet Kullanım ve Doyumları Üzerine Bir Saha Araştırması, *Selçuk İletişim,* 5 (1), 174-197.

Balcı, Ş.; Akar, H. ve Ayhan, B. (2010). Kullanımlar ve Doyumlar Yaklaşımı Çerçevesinde Seçim Dönemlerinde Gazete Okuma Alışkanlıkları ve Motivasyonlar: Konya Örneği. *İletişim Kuram ve Araştırma Dergisi,* 30, 51-80.

Bekiroğlu, O. (2006). *Yerel Kamuoyunun Oluşumunda Yerel Basının Rolü: Trabzon Örneğinde Bir Araştırma,* Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi, Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü, Konya.

Belsey, A. ve Chadwick, R. (1998). *Medya ve Gazetecilikte Etik Sorunlar,* Nurçay Türkoğlu (Çev.), İstanbul: Ayrıntı Yayınları.

Cohen- Almagor, R. (2002). *İfade, Medya ve Etik: İfade Özgürlüğünün Sınırları,* S. Nihat Şad (Çev.), Ankara: Phoenix Yayınevi.

Çaplı, B. (2002). *Medya ve Etik,* Ankara: İmge Kitabevi Yayınları.

Damlapınar, Z. (2008). Medya ve Siyasete Güvenilirlik: Medya Siyasetinin Toplumsal Algılanmasına Bağlı Faktörler, Zülfikar Damlapınar (Ed.), *Medya ve Siyaset,* Konya: Eğitim Kitabevi Yayınları, ss. 187-207.

Demirkent, N. (1998). *Yerel Basının Sorunlarına Genel Bakış. Yerel Gazetecilik, Televizyonculuk ve Radyoculukta Meslek İçi Eğitim,* İzmir: Konrad Adenauer Vakfı, ss. 25-35.

Gezgin, S. (2002). *Medya ve Eğitimde Birikimlerim,* İstanbul: İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Yayınları.

Girgin, A. (2001). *Yerel Gazetecilik* (1. Baskı), İstanbul: İnkılap Yayınevi.

Gurevitch, M. ve Blumler, J. G. (1997). Siyasal İletişim Sistemleri ve Demokratik Değerler, Süleyman İrvan (Der.), *Medya Kültür Siyaset,* Ankara: Ark Bilim ve Sanat Yayınları, ss. 199-219.

Gürkan, N. (1997). Türkiye'de Siyasal Tıkanma ve Medya, *Birikim,* S. 104, 80-90.

http://www.medyatava.com/haber.asp?id=62457, (Erişim: 10.01.2011).

http://www.aktifhaber.com/news_detail.php?id=270572, (Erişim: 10.01.2011).

http://www.gfk.com/.../gfkturkiye/.../gfk_turkiye_guven_endeksi_basin_bulteni_ haziran, (Erişim: 10.01.2011).

http://www.agarastirma.com.tr/kurumlara-guven-anketi-12.ag, (Erişim: 10.01.2011).

Işık, M. (2005). Türkiye'deki İletişim Sisteminin Medya Siyaset İlişkilerine Yansımaları, Zülfikar Damlapınar (Ed.), *Medya ve Siyaset,* Konya: Eğitim Kitabevi Yayınları, ss. 147-163.

İrvan, S. (1995). Demokratik Sistemlerde Medyanın Rolü, *Birikim,* S. 68-69, 76-83.

İrvan, S. (1996). *Medya ve Demokrasi. Yeni Türkiye Dergisi Medya Özel Sayısı,* 2 (11), 730-735.

Kahraman, H. B.; Keyman, F. ve Sarıbay, A. Y. (1999). *Katılımcı Demokrasi, Kamusal Alan ve Yerel Yönetim,* İstanbul: Demokrasi Kitaplığı.

Kalender, A. (1999). Demokrasilerde Yerel Basının Önemi, *Yerel Gazetecilikte Meslek İçi Eğitim,* Yerel Basın Eğitim Seminerleri Dizisi, 13, İstanbul: Erdini Basım ve Yayınevi.

Kaya, A. R. (1985). *Kitle İletişim Sistemleri,* Ankara: Teori Yayınları.

Kaya, A. Y. (2005). *Okur: Kimdir? Ne, Neden, Nerede, Nasıl, Ne Zaman Okur? Okumaz?,* Konya: Çizgi Kitabevi Yayınları.

Kayacan, İ. (1996). *Basınımızın Anadolu Cephesi.* Ankara : Ece Yayınları.

McQuail, D. (1994). *Kitle İletişim Kuramı (Giriş),* Ahmet Haluk Yüksel (Çev.), Eskişehir: Kibele Sanat Merkezi Yayını.

Şahhüseyinoğlu, H. N. (2005). *Dünden Bugüne Düşünceye Basına Sansür,* Ankara: Paragraf Yayınevi.

Şeker, M. (2007). *Yerel Gazeteler.* Konya: Tablet Kitabevi.

Ulusoy, B. (2003). *Türkiye'de Yerel Basının Sorunları ve Çözüm Önerileri,* İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi, 18, 103-116.

Ünal, Ş. (1996). *Yerel Basın ve Sorunları, Yeni Türkiye Dergisi Medya Özel Sayısı,* 2 (12), 1068-1077.

Vural, A. M. (1996). *Yerel Kamuoyunun Kitle İletişim Aracı Olarak Basın,* Yeni Türkiye , 2 (12), 1053-1067.

Vural, A. M. (2001). Toplumsal Gelişim Sürecine Katkı Sağlayan Bir Araç Olarak Yerel Medya, *İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi Dergisi,* 11, 115-126.

YEREL MEDYA ve ETİK (KONYA ÖRNEĞİ)[1]

Selahattin ÇAVUŞ

1983 yılında Çumra'da doğdu. 2007'de Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nde lisans, 2010 yılında Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Anabilim Dalı'nda yüksek lisans eğitimi tamamladı. Aynı üniversiteye bağlı Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde gazetecilik alanında doktora eğitimine devam etmektedir. Halen Ardahan Üniversitesi'nde öğretim görevlisi olarak çalışmaktadır.

ÖZET

Bu çalışma normatif etik ile yerel medya yapılanmaları arasındaki ilişkiyi betimleyerek, yerel medya pratiklerinin ortaya çıkardığı etik açmazları Konya bağlamında değerlendirmek amacıyla hazırlanmıştır. Çalışmanın bir diğer amacı da tüm medya biçimleri için geçerli etik açmazlara ışık tutmaktır. Türkiye ve dünyada, basın denince akla yaygın basın veya medya kuruluşları gelmektedir. Gazeteciliği tartışmalı hale getiren uygulama biçimleri de yine yaygın basın bağlamında tartışılmaktadır. Ancak Türkiye'de temeli 19. yüzyılın ikinci yarısına dayanan yerel medya bu tartışmada görmezden gelinmekte ya da yaygın basının bir parçası olarak görülmektedir. Yerel medya her ne kadar ülke medyasına özenen bir çizgide bulunsa da, sahip olduğu özellikleri, işlevleri ve görevleri ile özgün bir niteliğe sahiptir. Yerel medya ve yaygın medyada görülen aksaklıklar da her zaman aynı değildir. Dolayısıyla bu çalışma, Konya örnekleminden hareketle yerel medyanın içinde bulunduğu etik çıkmazları ortaya koymakta ve çözüm önerileri sunmaktadır.

Anahtar Sözcükler: Basın,yerel medya,etik, Konya.

LOCAL MEDIA AND ETHICS (SAMPLE OF KONYA)

ABSTRACT

This study is prepared in order to evaluate the ethic impasses which local media practices reveal

1 Bu çalışma, aynı adlı S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Bölümünde yapılan yüksek lisans tezinin özetidir. Çalışma S.Ü. BAP Koordinatörlüğü tarafından desteklenmiştir. scavuss@hotmail.com

by propounding the relationship between normative ethic and local media formations in the context of Konya. Another aim of the study is to light the way to the ethic impasses which are valid for all kinds of media. In Turkey and in the world, people think of common press and media organizations when they hear the word 'Press'. Application styles which made the journalism arguable are argued in the context of local press. But in Turkey, the local press, appeared in the second part of 19th century, is not considered in this argument and considered as a part of common press. Local media elaborates on national media; but it has got its own qualities with its specialties, functions and duties. The difficulties are not always the same that are seen on local media and common media. So, this study brings up the ethic impasses in Konya which local media is in and the study offers some solution suggestions.

Keywords: Press, local media, ethics, Konya.

GİRİŞ

Toplumsal dönüşümler, teknolojik devrimin 20. yüzyılda zirve yaptığı gerçeğinden hareketle, gazeteciliğin son yüzyılda yaşadığı gelişme ve bu gelişmeyi hazmetme çabasındadır. Dolayısıyla 20. yüzyıl başlarında alevlenen etik tartışmaları bu noktada zirve yapmış ve basit ifadeyle, "gazetecinin ahlakı" aynı dönemde daha çok sorgulanır hale gelmiştir. İşte bu dönem, gazetecilik mesleğini etik tartışmaların merkezine taşımıştır.

Mesleki kodların oluşturulduğu etik alanı, gazeteciliğin ürettiği sorunlara sistematik cevaplar aramaktadır. Gazeteciliğin görev ve işlevleri, sorumlulukları ve basın özgürlüğü gibi temel kavramlar, aslında etiğin birebir ilgilendiği konulardır. Gazeteciliğin günümüzdeki halini aldığı 17. yüzyıl başından itibaren basın ahlakı ya da gazetecilik etiği gibi konular tartışma alanları oluşturarak elektronik haberciliğin zirve yaptığı 21. yüzyıla kadar gelmiştir (Keane, 1999: 36). Basını hiç şüphesiz siyasal sistemlerden ve toplumsal dönüşümlerden bağımsız ele almak mümkün değildir.

Farklı disiplinlerden beslenen ancak kendi kuramsal altyapısını zenginleştirme çabasındaki iletişim bilimi (Schaffe ve Berger, 2005: 42–46), evrensel medya etiğine ulaşmaya çalışmaktadır. Etik ilkelerin evrensel, mutlak ve uygulanabilir olup olmadığı yönündeki tartışmalar genel olarak yaygın medya kuruluşları ekseninde gerçekleştirilmektedir. Bir diğer deyişle, medya etiği; yaygın ve yerel tüm medya kuruluşlarındaki ortak değerler bütününü oluşturuyormuş gibi algılanmaktadır.

Bu çalışmada genel olarak etiğin -ahlak felsefesi- ortaya çıkışı ve temelleri ile medya etiği, tarihsel yöntemle ele alınmaktadır. Etiğin temel kıstasları ile dünyada ve Türkiye'de yaşanan uygulamalar arasındaki çelişkilere yer verilmekle birlikte, her türlü olumsuzluklara rağmen otoriter, liberal ve eleştirel düzeyde uygulamaya konulan etik düzenlemelerden dikkate değer olanlar yine çalışmanın konuları arasında yer bulmaktadır.

Çalışmanın son bölümünü oluşturan yerel medya etiğine ilişkin saha araştırması, Konya örneğinden hareketle oluşturulan anketi ve sonuçlarını kapsamaktadır. Anket kapsamında, yerel medya çalışanları açısından medya etiğinin algılanışı, yerel medya işleyişi, yerel medyada görev ve sorumluluk olguları gibi temel başlıklar ele alınmakta, yerel ve yaygın basında etik algılaması arasındaki farklar ve benzerliklerin neler olduğu yönündeki sorulara cevap aranmaktadır. Çalışmanın bu bölümünde ayrıca, yerel medya örgütlenmelerinin ve bu örgüt yapısı içerisindeki unsurların etik ihlallere neden olan temel sorunları üzerinde durulmaktadır.

1. ETİK VE AHLAK

Etik, Yunanca "ethike" sözcüğünden, o da "ethikos" sıfatından türemiştir. Bu sıfatın kökü ise "ethos" sözcüğüdür. Ethos'un ilk anlamı; hayvanların veya insanların yaşayageldiği yer, yurtluk, ikinci anlamı ise gelenek, alışkanlık, çoğul kullanıldığında; görenek, görgüdür. Türkçe yazan kimi felsefeciler, etik sözcüğünü özellikle "ahlak" terimlerinden kaçmak için kullanmaktadır (Girgin, 2003: 145). Türk Dili Sözlüğünde ise etik, "Ahlak ve ilkeleriyle, bunların niteliklerini ve uygulamasını inceleyen bilim dalıdır" ifadeleriyle tanımlanmıştır (www.tdk.org.tr).

Aslen Arapça kökenli "Ahlak" sözcüğü ise; "yapılması gerekenler, yapılmaması gerekenler" ekseni etrafında sıralanan değer yargıları, normlar, ilkeler, kurallar topluluğudur" (Tepe, 1992: 5). Bu kuralların oluşturulması ve uygulanmasında, özneyi oluşturan yegâne canlı insandır. Gerek ahlak ve gerekse etik araştırmalarında insan odaklı eylemlerin niteliği üzerinde durulmaktadır. İlkel ya da çağdaş her insanın ve insan topluluklarının, belirli ahlak ölçütleri vardır. Bu ölçütler, yalnızca insanın ahlaklılığının tek belirleyicisi değildir. İnsan, Aristo'nun ifadesiyle "akılcı hayvan"dır. Dolayısıyla ahlaki değerlerin insan aklıyla açıklanması süreci bu noktada başlar ve insanoğlu ahlaklılığın kökenlerini irdelemeye başlar (Selsam, 1995: 7-8).

Etik ve ahlak kavramları, toplumsal yaşamın şekillenmesinde önemli bir yere sahiptir. Kimi zaman birlikte, kimi zaman özdeş olarak, kimi zaman ise farklı tanımlanan bu iki kavram, bireyler üzerindeki yaptırımsız ancak baskıcı özellikleriyle toplum hayatına yön vermektedir. Çok yakından ilişkili olan etik ve ahlak kavramları arasındaki temel ayrım, etik teriminin genel olarak ahlakı konu alan disiplini belirtmesidir.

İnsanların özgür iradeleriyle gerçekleştirdiği eylemler, doğa ya da yasalar tarafından belirlenmemiştir. Dolayısıyla özgür eylemlerle, tutarlılık gösteren kuralların gerekliliği ortaya çıkar. İşte bu yapıyı oluşturan kurallara, ahlaki kurallar denir (Kant, 1994: 32).

Etik davranış iyi olanı işaret etmektedir. Dolayısıyla etik; ahlak bilimi veya ahlak felsefesi olarak nitelendirilebilir (İrvan, 1999: 61). Bu nedenle etik, ahlaka ilişkin bilimsel uğraş şeklinde tarif edilmiştir (Alver, 2007: 255).

1.1. Toplumsal Etik

Toplumsal değişimlerle birlikte etik anlayışı da değişmektedir. Dolayısıyla tarihin her döneminde filozoflar, ahlak ve etikle ilgili farklı teoriler ortaya atmışlardır. Kimi yaklaşımlar, salt kişiler üzerinden hareketle bireyci, bir anlayış ortaya koymuş, kimi teorilerde toplumsal açıdan "iyi" kavramı ön plana çıkmıştır. Teorilerin bazıları din eksenliyken, kimi filozoflarca dile getirilen yaklaşımlar, dinden ve inanç sistemlerinden bağımsız değerlendirilmiştir. Örneğin Orta Çağda etik, din olgusuyla birlikte anlaşılmaya çalışılmıştır. Etiği, din etkisinden çıkarma arayışlarının Orta Çağ sonrasına denk gelmesi tesadüf değildir.

Günümüzde etik ve ahlak felsefesinin aynılığını savunan etikçilerin en önemlilerinden biri William Frankena'dır. Frankena, etik ile ahlak felsefesini aynı şey olarak görür. Ona göre ahlak felsefesini yapan kişi, ahlakı ve ahlaksal sorunları konu edinen, bunun sonucu olarak da etik olarak adlandırılan etkinliği gerçekleştiren ve etik bilgi ortaya koyan kişidir (Tepe, 1992: 16). Öte yandan Tepe, bu düşünceye karşı çıkmaktadır. Tepe, etik ve ahlak felsefesine ilişkin ayrımı şu sözlerle ifade etmektedir:

"Ahlak felsefesi, bu türden ahlaklar üzerinde bilgi ortaya koymaya çalışan bir etkinlik, bir bilgi dalı görünümündedir. Etik ise ilişkin olduğu alanla ilgili, alanın yapısının izin verdiği kadarıyla doğru ve kesin bilgilere ulaşmaya çalışır. Bilgiler toplumdan topluma değişmesi söz konusu olan şeyler değildir; olsa olsa ilişkin oldukları şeylerin yapısına bağlı olarak, kesinliklerindeki farklılıktan söz edilebilir" (Tepe, 1992: 5-6).

Alver'in Etik ve ahlak arasındaki ayrıma ilişkin yaklaşımı ise şu şekildedir: Ahlak, belirli bir toplumda yaşayan bireyler tarafından kabul edilen toplumsal pratik için eylem normlarıyken, etik; bu teamüller ve normlar üzerindeki uğraşıyı ifade etmektedir (Alver, 2007: 255).

1.2. Meslek Etiği

Meslek etiğinde özdenetim kavramı, kuralların işleyişi bakımından önem taşımaktadır. Çünkü basın özgürlüğü, görev, sorumluluk ve basının işlevleri gibi kavramlar özdenetimin altyapısını oluşturmaktadır. Etik,

temel olarak iyi ile kötünün ayrımını ortaya koymakla birlikte en iyiye de özendirir. Mesleklerde en iyiye yönelim, Platon'un "iyi" kavramına bakışında şu şekilde hayat bulur. Platon'a göre iyi mutluluktur, mutluluk ise herkesin sahip olmak istediği bir şeydir. Platon, bu sorunsalı değerlendirirken, bireyi değil toplumu göz önünde bulundurur. Platon iyiye ulaşmada yalnızca uzmanlığın değil, iyiyi hedeflemenin de önemli olduğunu vurgular (Arat, 1996: 23-24).

İletişim etiği; gazete, televizyon, radyo, dergi, haber ajansları ve internet gibi kitle iletişim araçlarını kapsamaktadır. Bir başka deyişle iletişim etiği, bu kurumlarda çalışan kişilerin uymak zorunda oldukları meslek etiğini ifade eder. İletişim etiği, kamusal düzenlemelerin yanı sıra meslek içi profesyonellerin, kendi özdenetim mekanizmalarıyla geliştirdikleri kuralları uygulamaları yoluyla sağlanır. Birçok ülkede, hem gazetecilik yapan kitle iletişim araçları, hem de yayıncılık yapan kurumlar, kendi etik kurallarını oluşturmuştur. Avustralya, Macaristan, Kanada, Kolombiya, Mısır, Finlandiya, Jamaika, İrlanda, Fransa, Hindistan, Endonezya, Yeni Zelanda, Nikaragua, Nijerya, Norveç, İsveç, İsviçre, İngiltere, ABD ve Venezüella buna örnek olarak gösterilebilir (Tokgöz, 1994: 123).

Öte yandan etik sorunun tanımlanmasında ise; haberde doğruluk, nesnellik, özel yaşama müdahale, haber kaynaklarıyla ilişkiler, haber reklâm ayrımı, kişilik haklarına saldırı ve eleştiri sınırı, çıkar çatışmaları, trajik olaylar ile çocuklara ilişkin haberler, yanıltıcı haber toplama yöntemleri, armağanlar ve bedava geziler, paralı habercilik ve şiddet, terörizm ve savaş gibi temel başlıklar kullanılmaktadır (İrvan, 2004: 5).

Basın tarihindeki ilk yazılı basın ahlak yasası, 1900'lerin başında İsveç'te kaleme alınmıştır. Fazla benimsenmeyen bu yasanın ortaya çıkışından yaklaşık 15 yıl sonra 1916'da, bugün bilinen İsveç Basın Ahlak Yasası oluşturulmuştur. Söz konusu yasa 1923, 1953, 1969 ve 1974 yıllarında gözden geçirilerek değiştirilmiştir. Bu basın ahlak yasası; hem yazılı basına, hem radyo televizyon çalışanlarına hem de reklâmcılık sektörüne hitap etmektedir (Girgin, 2003: 195). Gazetecilik etiğinin, kuramsal temele dayandırılmasına yönelik ilk çabaların adresi ise ABD'dir. Gazeteciler, biçimsel etik kuramlarını ilk olarak 1910 yılında Kansas'ta geliştirilen profesyonel saygı kodeksi ile kullanmaya başlamışlardır (Alver, 2007: 256).

2. ETİK VE ÖZGÜRLÜK

Basın özgürlüğü kavramı, gazetelerin yaşadığı değişime paralel olarak 17. yüzyılda doğmuştur. İşte bu süreç, dünyanın birçok ülkesinde basın ilkelerinin belirlenmesine ilişkin çok sayıda kıstasın oluşturulmasına zemin hazırlamıştır. Basın özgürlüğü, basın aracılığı ile düşüncelerin açıklanabileceği ve basının düşüncelerin açıklanmasında en önemli araçlardan olduğu düşünülürse, fikir özgürlüğü ile yakından ilgilidir (Hatemi, 1976: 150). Bu anlamda basın özgürlüğü, düşünce özgürlüğü ile birlikte düşünülmelidir. Basın özgürlüğünün sağlanmasında, bilgilerin aktarılması kadar, bilgiyi elde edecek ortamın sağlanması da önem taşımaktadır.

Avrupa açısından bakıldığında, basın özgürlüğü için girişilen en uzun ve çetin kavganın başlangıç yeri, İngiltere'dir. Bu kavga, hızlı bir biçimde önce Amerika'ya ve ardından kıta Avrupa'sına yayıldı. Bu dönemde basın özgürlüğünün sağlanması için harcanan çabalar, dönemin edebiyat eserlerine yansıdı. Basın özgürlüğü mücadelesi, 1694 yılında Matbaacılığı Düzenleme Yasası'nın süresinin dolması ile yeni bir ivme kazandı ve bu süreç, ilk günlük gazete Daily Courant'ın 1702'de yayın hayatına başlamasına yol açtı. İlerleyen yıllar boyunca Avro-Amerikan devriminin temellerini oluşturan ve basın özgürlüğünde hayati öneme sahip gelişmeler yaşandı. Amerikan kolonilerinde Amerikan gazeteleri, broşürleri, yıllıkları ve takvimlerine konulmuş olan pul vergisi şiddetli muhalefetin ardından kaldırıldı. Bu direniş, bir yandan Londra'nın arka sokaklarında 1830'lara kadar yayınlanan mühürsüz gazeteler aracılığıyla devam ettirildi (Keane, 1999: 31 – 33).

Fikir özgürlüğünü ve dolayısıyla basın

özgürlüğünü savunan kimi aydınlar, tıpkı Fransa'da olduğu gibi özgürlük fikrinin devletin var oluş sebebi ve işleyişine etki ettiğini söylemişlerdir. Hatta bazı aydınlar, özgürlüklere yönelimi devletin imajına, etkin özelliklerine ve gücüne katkı sağlayacağı konusunda hem fikirdi. Örneğin Hegel, basın özgürlüğünü İngilizleri güçlü yapan belli başlı etmenler arasında sayar. Voltaire özgür basını, halkın düşünmesini teşvik edici bir unsur olarak görür. Yine Montesquieu bir eserinde, özgür bir basın aracılığıyla yakınmanın ve homurdanmanın, İngiltere'nin; despotizmin ağır ve sessiz korkusundan kurtulmasına yardımcı olduğu görüşünü belirtir (Keane, 1999: 47-48).

3. YAYGIN VE YEREL BASIN

Basın; yöneldiği hedef kitle açısından, iki ana grupta incelenmektedir. Ulusal veya yaygın basın ile yerel basın bu iki temel grubu oluşturmaktadır. Basının temel işlevleri, ortak gibi görünse de yaygın ve yerel basının taşıdığı görev farklılıkları ve benzerliklerini ayrı ayrı incelemek gerekmektedir.

3.1. Yaygın Basın

Önceleri daha çok ulusal basın adıyla anılan, ancak yerel basının "ulusal" kavramı üzerindeki eleştirileri nedeniyle, "yaygın basın" olarak adlandırılmaya başlanan bu kavram, toplumsal ihtiyaçların çeşitlenmesi, kültürel yayınlarda yaşanan çeşitliliğin sonucu olarak ortaya çıkmıştır. Yani yalnızca ülke bütünü değil, her yerleşim biriminin ihtiyaçlarındaki farklılık ve bölgesel yapılar, yaygın ve yerel basının ayrı olarak değerlendirilmesine neden olmaktadır. Yaygın basın, Türkiye içi ve dışı dağıtımı yapılan basın ortamı olarak adlandırılmaktadır (Vural, 1999: 39).

Bir başka tanımla yaygın basın veya ülke basını; ülke genelinde dağıtımı yapılan ulusal haberlerin yanında uluslararası ve yerel haberlerin de yer aldığı basılı periyodik yayınların bütünüdür (Yüksel ve Gürcan, 2001: 7).

Yaygın basın, kimi kaynaklarda, İstanbul basını olarak adlandırılmaktadır. Bu çerçevede yaygın basın; merkezleri İstanbul'da bulunan, ülke çapında sürekli ve düzenli olarak dağıtımı yapılarak satışa sunulan yüksek baskı sayısına sahip gazeteler (Girgin, 2001: 147), şeklinde de tanımlanabilir.

Tüm bu tanımlamalardan yola çıkararak, "ülke kamuoyunun tamamına seslenen ve hedef kitlesini ülkenin bütünü olarak belirlemiş gazete, dergi, radyo ve televizyonların tamamı", yaygın basın olarak adlandırılabilir. Ülkelerin vazgeçilmez kurumlarından basının toplumsallığı ilkesi, toplumların gelişim ve değişimine paralel olarak gerçekleşmiştir. Basın tarihine bakıldığında, siyasal ortamlar nedeniyle yaşanan karmaşa ve çalkantılı dönemlerden basının da fazlasıyla etkilendiği söylenebilir. Örneğin Avrupa'nın yaşadığı kültürel, ekonomik ve siyasal dönüşüm sürecine ayak uyduramayan Osmanlı'nın, iç ve dış karışıklıklara paralel olarak değişimden asgari düzeyde nasibini aldığını söylemek olasıdır. Öte yandan basının geç de olsa, Avrupa yoluyla ve özellikle azınlıklar aracılığıyla, Osmanlı'ya girdiği söylenebilir. Bir diğer çıkarımla Avrupa'nın sömürgeci ideolojisine hizmet eden azınlık yayınlarının, Osmanlı ülkesinde yer bulduğu ve hatta bu yayınların Osmanlı siyasetine yön verdiği yönünde değerlendirmeler yapılmaktadır (Alemdar, 2001: 41).

Türkiye'de, yaygın basının merkezi İstanbul'dur. Bu durumun sebeplerini kentin "Osmanlı başkenti" kimliğinden yola çıkarak sıralamak mümkün, ancak daha da önemlisi yapının Cumhuriyet döneminde de aynen devam etmesidir. Osmanlı'nın son dönemlerinde, azınlıkların hükümet üzerindeki faaliyetleri, muhalefetin tutumu ve İstanbullu genç gazetecilerin hem yeni rejim öncesinde hem de sonrasında düşünce dünyalarını yansıtacak adres olarak İstanbul görülmüştür. İstanbul basınının, "yaygın" ya da "ulusal" kimliğini kazandığı süreç ise, siyasal ve ekonomik dönüşümlerle doğru orantılı olarak gerçekleşmiştir. Örneğin 1 Kasım 1928 tarihinde Latin Harflerinin kabul edilmesi, belli bir süre gazeteleri ve okuyucu kitlesini zor durumda bıraksa da, değişikliğin Türk basın

tarihi açısından taşıdığı önem yadsınamaz. Ayrıca İkinci Dünya Savaşı öncesinde, matbaalara giren dizgi makineleri, elle dizgi yönteminin terk edilmesini sağlamış ve ofsete kadar geçen sürede, baskıda zaman ve görsellik açısından büyük kazanımlar sağlamıştır (Girgin, 2001: 147–148).

3.2. Yerel Basın

Yerel basın, ülkenin çeşitli yörelerinde, özellikle büyük kentler dışındaki yerleşim birimlerinde, il, ilçe ve beldelerde, günlük, haftalık ya da daha fazla aralıklarla yayımlanan, yayımlandıkları yörenin haberlerini veren, sorunlarını dile getiren, halkın isteklerini ilgililere aktarmayı hedefleyen yazılı basın organlarıdır (Girgin, 2001: 160).

Yerel basın için, "temel olarak yayımlandığı il, ilçe ya da bölge konularını ele alan basın yayın kuruluşlarıdır" denebilir. O halde yerel basını, yaygın basından ayıran temel özelliğin hedef kitle ve içerik unsurları olduğu söylenebilir.

Yerel basın, tıpkı yaygın basında olduğu gibi, farklı isimlerle ve kavramlarla nitelenmiştir. Örneğin yerel basın için Anadolu basını ve taşra basını, ifadeleri de kullanılmaktadır. Bu bağlamda kullanılan kavramların yerel basının sınırlarını çizer nitelikte olduğu gözden kaçmamaktadır.

Türkiye'de yerel basının ilk örnekleri 1860'larda ortaya çıkmıştır. 19. yüzyılın ikinci yarısından günümüze uzanan süreçte yerel basın, siyasal gelişmeler ışığında gelişim göstermiştir. Osmanlı'da ilk resmi yerel basın niteliğinde çıkan yerel gazeteleri, II. Meşrutiyet'le birlikte oluşan özgürlük ortamına paralel olarak özel girişimin hızlandığı dikkat çekmektedir. Sonraki dönemlerde de savaş yılları, Millî Mücadele dönemi ve Cumhuriyet dönemlerinde de yerel basın, hep siyasal etki altında varlığını sürdürme mücadelesi vermiştir (Şeker, 2007b: 27).

Türkiye'de yerel basın, Osmanlı Devlet sisteminin temel bileşenlerinden olan "eyalet sistemi" aracılığıyla ortaya çıkmıştır. Etnik, coğrafi ya da siyasi özellikler kullanılarak oluşturulan eyalet yapıları, toplumsal ilişkiler açısından da yerindelik ilkesini ön plana çıkarmış ve böylelikle yerel basın olgusunun doğuşuna zemin hazırlanmıştır (Arabacı vd, 2009: 19). 1864 yılında, eyalet sisteminden vilayet sistemine geçişle birlikte yeni vilayetler kurulmuş, yerel basının gelişmesine katkı sağlayan vilayet matbaaları da bu yeni yapıların basım işlerini gerçekleştirmek için düzenlenmiştir (Kabacalı, 1998: 89). İlk vilayet gazetesi, Mithat Paşa tarafından 1865 yılında çıkarılan Tuna Gazetesi[2] olarak gösterilmektedir. Bazı kaynaklara göre 1860-1908 yılları arasında Osmanlı coğrafyasında 36 vilayet gazetesi yayımlanmıştır. Çoğunluğu Türkçenin yanında vilayette konuşulan ikinci hatta üçüncü dillerde yayımlanan bu gazetelerin ilki, Beyrut'ta çıkarılan Hadika-al-Ahbar'dır. Bu gazetelere benzer yapıda birçok gazete, II. Meşrutiyet'e kadar olan sürede yayın hayatını sürdürmüş ve II. Meşrutiyet'in ilanının ardından ortaya yeni bir yerel basın anlayışı çıkmıştır. Yeni basın kanunu ve sansürün ortadan kalkması sayesinde gazeteler, uzun yıllar sonra ilk kez sansüre uğramadan basılmıştır. Bu dönemden itibaren gazetelerde adeta patlama yaşanmış, Osmanlı coğrafyasının hemen her bölgesinde gazete sayılarında büyük artışlar görülmüştür. İstanbul'da yaşanan özgürlük ortamı ve yayın başvurularındaki artış, Anadolu'da da etkisini göstermiş, özel girişimciler aracılığıyla basımevi sayılarında artış yaşanmıştır (Güz, 2000: 51–55).

İstiklal Harbi döneminde Mustafa Kemal Atatürk'ün, Anadolu'ya geçmesiyle birlikte Millî Mücadele'yi destekler nitelikte gazeteler yayın hayatına başlamıştır. İrade-i Milliye ve Hâkimiyet-i Milliye doğrudan Atatürk tarafından çıkartılan gazetelerdir. Bu gazetelerin temel özelliği, Millî Mücadele döneminde, halka birlik ve beraberlik ruhunu aşılayarak,

2 Vilayetler oluşturulurken her merkezde birer matbaa da kurulmuştur. Bu matbaalarda önceleri kırtasiye işlerine ağırlık verilmiş, yıllıklar, takvimler, dini, edebi ve bilimsel eserler de basılmıştır. Bu arada birçok ilde Resmi Vilayet Gazetesi çıkarılmıştır. Bunun ilk örneği Niş, Silistre ve Vidin'in birleştirilmesiyle oluşturulan Tuna Vilayetinde, 14 Mart 1865'te Türkçe ve Bulgarca yayımlanan Tuna gazetesidir. Bu gazete 1 Eylül 1877'de yayın hayatına son vermek zorunda kalmıştır (Atilla Girgin, Türkiye'de Yerel Basının Gelişmesi).

işgale karşı direnişe katkı sağlamalarıdır.

Savaş yıllarının ardından yeni rejime geçilmesiyle birlikte hem yaygın hem de yerel düzeyde yayın yapan gazeteler, siyasal etkiler altında değişik yönelimlerle varlıklarını sürdürme çabasına girmişlerdir. Türkiye 1923–1945 yılları arasında tek partiye dayalı otoriter bir siyasal rejim tarafından yönetilmiştir. Dolayısıyla bu yönetim anlayışına paralel olarak, ülkedeki basın rejimi de otoriter bir yapıya sahip olmuştur. Çok partili düzene geçilinceye kadar basın, sürekli olarak iktidar partisi tarafından denetim altında tutulmuş, dini yazılara izin verilmemiş, sol eğilimlere de "Kemalist Çizgi" aşılmamak kaydıyla göz yumulmuştur. Bu çizgiyi aşan yayınlar sık sık kapatılmış, yazarları da tutuklanmıştır (Girgin, 1997: 31).

1945 yılında N. Demirağ'ın Millî Kalkınma Partisi, Celal Bayar'ın 1946'da kurulan Demokrat Parti ile başlayan çok partili yeni dönemin, en dikkat çeken değişikliklerinden biri, basın yasasının[3] değiştirilmiş olmasıdır. Bu yasayla birlikte gazetecilerin sendikalaşması, sigorta, iş mukavelesi ve bunlara benzer çalışan haklarını iyileştiren değişiklikler yapılmıştır. Ancak basın iktidar ilişkilerindeki bu rahat dönem çok uzun sürmemiş, DP iktidarı yasalarda değişiklikler ve cezalarda yeniden artırımlara gitmiştir. Kendi iktidarı döneminde, getirdiği kısıtlamalarla basını sürekli baskı altında tutan CHP bile, muhalefette basın savunuculuğuna başlamış, basının özgürlük mücadelesinde DP'ye karşı basının yanında yer almıştır. Hatta bazı kaynaklar, dönemin CHP lideri İsmet İnönü'nün düzenlediği bir toplantıda basına şu sözleri verdiğini aktarmaktadır:

"İktidara gelince DP basın rejiminin temel taşını teşkil eden kanun bütün neticeleriyle yürürlükten kaldırılacaktır. Bunu CHP genel başkanı olarak taahhüt ediyorum. Neşir yasağı, cevap hakkı gibi bugün korkunç bir suiistimal konusu olan meseleler sadece adalet, sadece vatandaş hakkı gözeten esaslara göre hallolunacaktır" (Tutar, 1993: 11, 12).

27 Mayıs 1960 darbesiyle birlikte, basın kanununun birçok maddesi, İsmet İnönü'nün aylar önce işaret ettiği gibi değiştirilmiştir. Ancak 1960 darbesiyle görece esnetilen bazı maddelerin, 12 Mart 1971 tarihli muhtırayla yeniden hayata geçirildiği görülmektedir. Bu dönemde ilan edilen sıkıyönetim kanunu, görevli komutana hiçbir gerekçe göstermeksizin ev, işyeri, parti, dernek, sendikaları kapatma ve sansür koyma yetkisi getirmiştir. Bu yasaklar, 12 Eylül 1980 darbesinde de benzer şekillerde yansımıştır. Millî Güvenlik Konseyi, 2 Haziran 1981 tarihli 52 numaralı kararıyla basına yeni yasaklar getirmiş, bu yasaklar ancak liberal ekonomiye geçiş sürecinde yumuşamıştır. Örneğin tüm yurtta sıkıyönetim ilan edildikten sonra Demokrat, Hergün ve Aydınlık gibi ideolojik gazeteler ile Gazeteciler Sendikası Ankara Şubesi kapatılmış, 1983'te basın kanununun birçok maddesi değiştirilerek para cezaları arttırılmıştır (Şeker, 2007: 56).

Güçlü yerel basın ve yayın kuruluşları, demokrasinin gelişmesine katkı sağladığı gibi, yerel yönetimlerin denetimi konusunda ve halkın sistemle olan ilişkisini düzenlemede etkin role sahiptir. Tersinden bakıldığında, işlevini yerine getiremeyen yerel basın, sistemin sağlıklı işleyişi ve sürekliliğine katkı sağlayamamaktadır. Yerel basın, bir yönüyle yaygın basının yaşadığı temel sorunlara benzer özellikte sıkıntılarla mücadele etmektedir. Yerel basının temel sorunlarından biri, İstanbul basınına eklenmiş olmasıdır. Bir diğer önemli sorun ise, halk tarafından yeterince ilgi görmemesidir. Yerel basın, teknik açılardan da ciddi sorunlarla karşı karşıdır. Basım ve dağıtımın yanı sıra, personele yönelik sorunlar da yaygın ve yerel basın arasındaki farkı ortaya koymaktadır (Ayhan ve Demirsoy, 2007: 135).

Yerel gazeteler için baskı sayısı, televizyon ve radyolar için ise izlenilirlik ve dinlenilirlik oranları, yerel basın ve yayıncılığın içinden

3 Demokrat Parti tarafından hazırlanan 5680 sayılı Basın Kanunu, 15 Temmuz 1950'de TBMM tarafından kabul edilerek, 21 Temmuz 1950 tarihinde yürürlüğe girmiştir. Bu yasa, günümüze kadar 10 kez değişikliğe uğramıştır. Ayrıca, bu yasadaki para cezalarının hadleri, 7.12.1988 tarih ve 3506 sayılı yasayla, değişik oranlarda artırılmıştır. Sonradan birçok maddesi, antidemokratik olarak değiştirilmiştir.

çıkamadığı bir sorun olarak süregelmektedir. Şüphesiz bir gazete için baskı sayısı ve satış oranı, o gazetenin gücünü ortaya koyan temel kıstaslardan biridir. Dolayısıyla Türkiye ortalamasında birçok gazetenin, özellikle Basın İlan Kurumu şubesi bulunmayan illerde yayın yapan kuruluşların bırakın baskı sayıları, doğru düzgün denetimlerinin bile yapılamadığı bir gerçektir. Basın İlan Kurumu şubesi bulunan 10 ildeki yerel gazetelerin elde ettiği günlük fiili satış; 100.000'i İstanbul, 40.000'i Ankara, 60.000'i İzmir, 25.000'i Bursa, 15.000'i Adana, 17.000'i Konya, 15.000'i Gaziantep, 16.000'i Kayseri, 15.000'i Antalya ve 20.000'i Trabzon olmak üzere 323.000 olarak gerçekleşmektedir. Yerel basının, en güçlü olduğu illerdeki toplam satış miktarının, ortalama bir yaygın gazeteye bile ulaşamıyor olması bile, yerel basının içinde bulunduğu zorluğu ortaya koymaya yetmektedir (Şeker, 2007: 106).

4. KONYA'DAKİ MEDYA ÇALIŞANLARI ÜZERİNDE YAPILAN SAHA ARAŞTIRMASININ DEĞERLENDİRMESİ

4.1. METODOLOJİ

4.1.1. Araştırmanın Amacı

Çalışmanın amacı; yerel medya kuruluşlarının etik ilkelere uygunluğunun, medya çalışanları açısından değerlendirilmesidir. Bu sayede, yerel medyada görev alan medya çalışanlarının, içinde bulundukları kurum ve diğer kurumlardaki mevcut işleyiş, medyada etik ihlallere yol açan girişimler, basın özgürlüğüne yönelik bakış ve medya kuruluşları ile diğer kamu ve özel kurumlar arasındaki ilişkiler, ortaya konacaktır. Medya etiğinin yapısal alanını oluşturan temel kodlardan mülkiyet ve denetim sorunu, mesleki eğitimdeki yetersizlikler, habercinin tarafsızlığı sorunu ile yasa ve düzenlemelere ilişkin yaklaşımlar medya çalışanları gözüyle değerlendirmeye tabi tutulacaktır.

4.1.2. Araştırmanın Önemi

Günümüzde, etik kavramı üzerine geniş bir belge yığınına ulaşmak mümkün ancak bu çalışma, tüm verilerin ışığında genelden yani yaygın basından yerele uzanan çizgide eğitimi daha iyi anlaşılır kılmak, yerel basın kuruluşlarından örneklerle daha somut analizler yapmaya olanak tanımak açısından önem taşımaktadır. Bu çalışma ile ortaya konan veriler, genel ve yerel düzeyde etik araştırmalarına da katkıda bulunacaktır. Çalışmada, yerel medya düzeyindeki etik sorunların altı çizilerek, bu sorunlara çözüm üretilmesi noktasında sunulacak öneriler, önem arz etmektedir. Yerel medya çalışanlarının demografik özellikleri, medya ve medya etiğine bakışta yaşanan farklılıkları ve medyayı algılama biçimlerini de ortaya koymaya yardımcı olacak, alan araştırması aracılığıyla elde edilen veriler ışığında, yerel medya algılaması, çalışanlar açısından -en azından Konya bağlamında- daha net ortaya konulabilecektir.

4.1.3. Araştırmanın Yöntemi

Çalışma, betimleyici bir alan araştırması olarak tasarlanmış ve bu yöntem kullanılarak ankete dayalı alan araştırması tekniği uygulanmıştır. İlk olarak 4 bölüm ve 62 sorudan oluşan anket formu hazırlanmış ve soru cetveli iki uzman tarafından incelenmiş, gerekli düzeltmelerin ardından çalışma 10 kişiden oluşan medya çalışanı grubuna uygulanmış ve ön değerlendirme yapılmıştır. Anket, son düzeltmelerin ardından, saha çalışmasına hazır hale getirilmiştir.

4.1.4. Evren ve Örneklem

Çalışmanın evrenini, Konya'daki medya çalışanları oluşturmaktadır. Anket, Konya'da faaliyet gösteren radyo, televizyon, gazete, internet sitesi ve dergiler arasından seçilmiş 100 medya çalışanı arasında yapılmıştır. Çalışmada, sistematik tesadüfî örnekleme yöntemi kullanılmakla birlikte, geçerlilik ve güvenilirliğin sağlanması amacıyla, gerekli önlemler alınmıştır.

Örneklem içerisinde, habercilik yapan kitle iletişim araçlarında, en alt kademede görev alan muhabir-kameramanlardan başlayarak, hiyerarşik olarak üst kademelerde görev alan katılımcılar kullanılmıştır. Araştırma için toplam

100 anket hazırlanmış ve bu anketlerin tamamı analize alınmıştır. Soru cetvelinde, çalışmanın amacına uygun olarak hazırlanan 54 soruya ek olarak, katılımcıların demografik özelliklerini belirlemek amacıyla 8 soruya yer verilmiştir. Çalışmada elde edilen veriler, SPSS 15.0 ve SPSS 17.0 For Windows paket programları aracılığıyla bilgisayar ortamına aktarılmış ve analizleri yapılmıştır.

4.1.5. Araştırma Soruları

Soru 1: Medya çalışanlarının yaş dağılımına göre medyada etik standartlara verilen önemin dağılımı nedir?

Soru 2: Medya çalışanlarının cinsiyetlerine göre medyada etik standartlara verilen önemin dağılımı nedir?

Soru 3: Medya çalışanlarının eğitim düzeyine göre medyada etik standartlara verilen önemin dağılımı nedir?

Soru 4: Medya çalışanlarının yaş dağılımına göre medyada etik standartlara yönelik yaklaşım farklılaşmakta mıdır?

Soru 5: Medya çalışanlarının cinsiyetlerine göre medyada etik standartlara yönelik yaklaşım farklılaşmakta mıdır?

Soru 6: Medya çalışanlarının eğitim düzeyine göre medyada etik standartlara yönelik yaklaşım farklılaşmakta mıdır?

Soru 7: Katılımcıların en fazla önem verdiği etik ilkeler nelerdir?

Soru 8: Katılımcıların en az önem verdiği etik ilkeler nelerdir?

4.1.6. Araştırmada Kullanılan İstatistik Teknikleri

Araştırmaya katılan medya çalışanlarının, sosyo-demografik özellikleri ile diğer betimleyici maddelerin tespiti için yüzdelik değerler kullanılarak frekans dağılımları hesaplanmıştır. Tanımlayıcı istatistikler, (aritmetik ortalama, mod, medyan, standart sapma, varyans, aralık ve frekans dağılımı) her bir değişkenle ilgili merkezi eğilimin ve deneklerin merkezi eğilime yakınlıklarını tespit etmek amacıyla kullanılmıştır (Altunışık, Coşkun vd, 2004: 284). Çalışmanın diğer bölümlerinde medya etiğinin standartları ile etik ihlallerine yönelik ilişkiler hesaplanmış, bağımlı ve bağımsız değişkenler arasındaki anlamlı bir ilişki olup olmadığını belirlemek amacıyla ki-kare testi uygulanmıştır.

Çapraz tablolardaki değişkenler arasındaki ilişkiyi, daha incelikli test etme yöntemi ki-kare testidir. Ki-kare testi, nitelik olarak ölçülebilen verilerle, sayısal ölçülerin bu türden nitelikler altında gruplandırılmasından sonra uygulanabilir (Ergün, 1995: 85). Ki-kare testi, yalnızca ilişkilerin tespitinde değil, değişkenler arasındaki farklılıkların belirlenmesinde de kullanılmaktadır. Ki-kare analizi, frekans dağılımları üzerinden hesaplanmaktadır. İki değişkenin birbirinden bağımsız olması, aralarında bir ilişkinin olmadığı anlamına gelir. Ki-kare testi, değişkenlerin bağımsızlığını ölçmede yaygın biçimde kullanılmaktadır. Ancak ki-kare testi, iki değişken arasındaki ilişkinin şiddeti konusunda son derece sınırlı bilgi vermektedir (Altunışık vd, 2004: 191-193).

Çalışmada ayrıca, frekans dağılımları ile çapraz tablolar (cross-tabulation) gibi betimleyici istatistik teknikleri ve ortalama, en düşük ve en yüksek değerleri veren merkezi eğilim ölçüleri kullanılmıştır.

4.2. ALAN ARAŞTIRMASI BULGULARI

Araştırmada elde edilen bulgular, öncelikle katılımcıların özelliklerine yönelik bilgilerin analizini içermektedir. Değerlendirmenin ikinci bölümünü, katılımcıların sorulara verdiği yanıtların dağılımı oluşturmaktadır. Son bölümde ise, medyanın görevleri, sorumlulukları, işlevleri ve basın özgürlüğü kavramları etrafında şekillenen medya etiği ve etik ilkelere uygunluk değerleri yer almaktadır.

4.2.1. Katılımcıların Bazı Özellikleri

Bu bölümde, katılımcıların sosyo-demografik özelliklerinin belirlenmesi amacıyla yöneltilen 8 belirleyici sorunun analizlerine yer verilmiştir.

• Deneklerin verdikleri bilgilere göre, ankete katılanların büyük kısmını erkekler oluşturmaktadır. Katılımcıların yüzde 84'ü erkekler, yüzde 16'sı ise bayanlardan meydana gelmektedir.

• Katılımcıların medeni durumuna göre dağılıma bakıldığında, bekâr deneklerin evlilere oranla daha fazla olduğu görülmektedir. Tablo 2'de görüldüğü gibi, katılımcıların yüzde 62'si bekâr, yüzde 38'i evlidir. Deneklerin önemli bir bölümünün, mesleğin ilk basamağı sayılan muhabir ve kameraman pozisyonunda olduğu dikkate alındığında bu sonuç beklentilere uygundur.

• Katılımcıların yaş dağılımlarına bakıldığında, 18 – 25 yaş aralığındakilerin; yüzde 43 ile en büyük dilimi oluşturduğu görülmektedir. Ardından gelen yüzde 36'lık bölüm 26 – 35 yaş aralığında bulunan katılımcıları temsil etmekle birlikte, 36 – 45 yaş arasındaki deneklerin oranı, yüzde 12 olarak tespit edilmiştir. 46 – 55 yaş arasında bulunanlar yüzde 7 oranında iken, 56 yaş ve üzerindeki katılımcıların oranı yüzde 2 olarak kayıtlara geçmiştir. Bu sonuca göre, katılımcıları oluşturan örneklem grubunun oldukça genç olduğu söylenebilir.

• Katılımcılara, yöneltilen bir soru da, gazetecilik mesleğini ne zamandan beri yaptıklarını tespit etmek amacıyla sorulmuştur. 1 – 4 yıl arasında gazetecilik yaptığını ifade eden, yani bir diğer tabirle mesleğe yeni başladığını ifade edenlerin oranı yüzde 45 ile ilk sıradadır. Katılımcıların yaş dağılımlarında ortaya çıkan sonuç dikkate alındığında bu değerin tutarlı olduğu görülmektedir. Meslekte 5 – 10 yıldır yer aldığını belirtenlerin oranı, yüzde 31 ile ikinci sıradayken, 11 ila 19 yıl arasında gazetecilik yaptığını ifade edenlerin oranı yüzde 14 olarak tespit edilmiştir. 20 ila 24 yıldır gazetecilik yaptığını kaydedenlerin oranı yüzde 5, 25 yıl ve daha fazla süreyle gazetecilik yapmakta olduğunu belirtenlerin oranı da yüzde 5 olarak görülmektedir. Çıkan sonuçlara göre, ankete katılanların yarıya yakınının meslekte yeni olduğu söylenebilir.

• Araştırmaya katılan medya çalışanlarının, eğitim durumlarına bakıldığında yoğunlaşma, ortaöğretim ve lisans düzeylerinde gerçekleşmektedir. Yüksel Lisans eğitimi almış deneklerin oranı üçüncü sıradadır. Eğitim sisteminin en alt ve en üst aşamalarını teşkil eden ilköğretim ve doktora seviyesinde öğrenim görmüş denek sayısı, sadece yüzde 2 ile sınırlı kalmıştır. İlköğretim mezunu oranı yüzde 1, ortaöğretim yüzde 26, lisans yüzde 61, yüksek lisans yüzde 11 ve doktora yüzde 1 olarak belirlenmiştir. Tabloda en dikkat çeken, lisans mezunlarının oranıdır. Yüzde 61'lik dilime sahip bu orana etki eden başlıca sebebin, iletişim fakültesi başta olmak üzere, çeşitli fakültelerde ve açık öğretim yoluyla lisans eğitimi alan medya çalışanları sayısında yaşanan artışın etkili olduğu ortaya çıkmaktadır. Bu sonuca göre, deneklerin eğitim düzeyinin oldukça yüksek olduğu söylenebilir.

• Katılımcılar, sosyal güvenceleri açısından incelendiğinde, sigortalı deneklerin oranı, yüzde 78 olarak tespit edilmiştir. Bu oran yüksek gibi görünse de katılımcıların yüzde 22'sinin aktif sigortalı olmaması, yerel medya kuruluşlarının sosyo – ekonomik yapısına ilişkin ipuçları vermektedir.

4.2.2. Medya ve Etik İlişkisinde Yerel Medya Çalışanlarının Etiği Anlama Motivasyonlarına İlişkin Görüşleri

Tablo 1. Deneklerin Medya Biçimlerine ve Etiğe İlişkin Görüşleri

İFADELER	Kesinlikle katılıyorum	Katılıyorum	Karasızım	Katılmıyorum	Kesinlikle katılmıyorum	Cevapsız
	%	%	%	%	%	a%
Habercilik yapan kitle iletişim araçlarında görev alan çalışanlar gazetecilik eğitimi almalıdır	67	28	0	3	2	0
Kurumumun genel yayın politikasının etik ilkelere uygun olduğunu düşünüyorum	45	33	10	4	7	1
Kurumum tarafından belirlenen ilkelerin düzgün biçimde işletildiğine inanıyorum	43	30	7	13	5	2
Medya etiğinin genel olarak kabul görmüş kuralları bulunmaktadır	30	39	12	6	10	3
Basın Konseyi işlevini tam olarak yerine getirmektedir	12	24	23	12	23	6
Yerel düzeyde Basın Konseyi veya buna benzer bir yapılanma gereklidir	64	24	6	3	2	1
Basın Konseyi'nde görev alanların yaptırım gücü olmalıdır	61	24	4	7	2	2
Yerel medya çalışanları medyayı tartışmak amacıyla toplantılar düzenlemelidir	67	26	4	0	3	0
Kurumumda Düzeltme ve Cevap Hakkı'na özen gösterildiğini düşünüyorum	45	27	10	9	6	3
Çalıştığım basın yayın organının yayınlarında karşıt görüşlere yeteri kadar yer verildiğini düşünüyorum	34	35	10	8	10	3
Bulunduğum ildeki medya kuruluşlarının özdenetim uygulamalarını yeterli buluyorum	11	19	21	23	24	2
Bulunduğum ildeki medya kuruluşlarının kendi eleştirisini yeterli düzeyde yaptığını düşünüyorum	5	17	17	29	31	1
Görev aldığım medya kuruluşu dikkat çekecek biçimde kendi eleştirisini yayınlamaktadır	17	30	11	14	25	3
Gazeteciler, medya etiğine gereken ilgiyi göstermektedir	9	34	14	18	24	1
Medya etiği okulda değil sektörde öğrenilen bir olgudur	25	39	9	18	9	0
Türkiye'de verilen gazetecilik eğitiminin yeterli olduğunu düşünüyorum	3	25	20	25	27	0
Kurumumun görev ve işlevlerini düzgün bir biçimde yerine getirdiğini düşünüyorum	36	33	10	12	8	1
Basın özgürlüğünün tehdit altında olduğuna inanıyorum	40	25	11	9	14	1
Devletin medya kuruluşlarını düzenlemeye yönelik uyguladığı yasa ve düzenlemeleri yeterli buluyorum	10	20	14	22	34	0
Medyanın kendi kendini denetleme (özdenetim) mekanizmaları yeterince işletilmektedir	6	23	20	28	23	0
Bir basın organının kendisi tarafından belirlenen etik ilkeleri bulunmalıdır	70	18	4	4	4	0
Yerel medyada görev yapan muhabirler kısıtlamalara maruz bırakılmaksın görevlerini yerine getirebilmektedir	19	31	5	17	28	0
Yayın politikalarının belirlenmesinde kamu kurumları, özel sektör ve ikili bağlantılar etkili olmaktadır	55	24	10	3	7	1
Reklâm kaygısı habercilik anlayışını olumsuz etkilemektedir	68	21	5	2	4	0
Basın yayın kuruluşları haksız çıkar ve amaçlara alet edilmektedir	49	32	9	6	3	1
Tiraj, izlenme, takip edilme vs. gibi kaygılar haber içeriklerini magazinleştirmektedir	49	42	3	3	2	1

Basın yayın kuruluşları toplumda infial ve korku uyandıracak konularda sağduyulu davranmaktadır	20	27	13	18	21	1
Yerel medya kuruluşları liyakat sahibi kişilerce yönetilmektedir	21	23	17	15	22	2
Yerel medyada iyi eğitim almış, donanımlı muhabirler görev yapmaktadır	8	15	17	30	29	1
Yerel medyada çalışan muhabirler görevini eksiksiz yerine getirebilecek teknik altyapıya sahiptir	9	18	17	25	31	0
Yerel yöneticilerin yerel medya üzerinde baskı gücü olduğuna inanıyorum	50	26	8	6	6	4
Etik standartların yükseltilmesinde okuyucu, izleyici vb. kitlenin geri bildirimlerinin katkısı olacağını düşünüyorum	61	28	8	3	0	0
Bazı ülkelerde uygulanan Medya Gözlemevi benzeri yapıların etik değerlerin korunmasına yardımcı olacağını düşünüyorum	39	41	17	1	2	0
Medya etiğine ilginin artmasının etik ihlallerde yaşanan artışa bağlı olarak gerçekleştiğini düşünüyorum	29	41	20	4	3	3
Yerel medyanın görev ve sorumluluklarını yerine getirmesinde temel araç yasa ve düzenlemelerdir	30	40	14	9	6	1
Yerel medyanın görev ve sorumluluklarını yerine getirmesinde temel görev habercinin kendisindedir	28	45	9	9	8	1
Bazı muhabirler, haber üretim sürecinde kendi kişisel çıkarları doğrultusunda hareket etmektedir	41	33	12	9	4	1
Medya çalışanlarının gelir düzeyi etik ihlallere yol açabilmektedir	52	28	12	4	2	2
Yerel medya çalışanları kamu adına görev yaptığının bilincindedir	15	36	20	16	12	1

Medya ve etik ilişkisini içeren yargılara ilişkin katılımcıların görüşleri, tablo 9 ve 10'da verilmiştir. Tablo 9'da, medya çalışanlarının sayı ve yüzde dağılımları yer alırken, tablo 2'de yanıtların, merkezi eğilim istatistiklerine yer verilmiştir.

Tablo 2'ye bakıldığında, deneklerin en çok önem verdikleri konunun, eğitim olduğu dikkat çekmektedir. Habercilik yapan basın yayın organlarında çalışanların, gazetecilik eğitimi alması gerektiği yönündeki kanı yüzde 95'tir. Buna karşın medya çalışanlarının gazetecilik eğitimi almasının gerekli olmadığı yönünde görüş bildirenlerin oranı ise, sadece yüzde 5'te kalmıştır. Buna göre, deneklerin uzmanlık eğitimi konusunda hem fikir oldukları söylenebilir.

Yerel medya kuruluşlarının işleyişleri hakkında bilgi sahibi olmak, medyayı tartışarak kurumların yayıncılık anlayışında görülen eksik ve yanlışları tespit etmek ve çalışanların sektör içerisindeki yapıyı daha iyi gözlemleyebilmesi amacıyla toplantılar düzenlemek, yerel medyayı daha sağlıklı işleyişe kavuşturmak için önemli bir adım olarak değerlendirilebilir. Dolayısıyla katılımcılara böylesi bir toplantının düzenlenmesine nasıl baktıklarını belirlemek amacıyla, "yerel medya çalışanları medyayı tartışmak amacıyla toplantılar düzenlemelidir" yargısı yöneltilmiştir. Tablo 12'de görüleceği üzere, bu yargıya olumlu yaklaşanların oranı yüzde 90'ın üzerindedir. Kararsız olduğunu belirtenler yüzde 4'te, katılmadığını ve kesinlikle katılmadığını ifade edenlerin oranı ise sadece yüzde 7'de kalmıştır. Bu sonuç, yerel medya kuruluşlarının işleyişlerinin daha düzgün hale getirilmesinde kolektif bilincin oluşturulması gerekliliğini ortaya koymaktadır.

Çalışmada yanıtı aranan sorulardan biri de yerel medya kuruluşlarının en önemli gelir kaynağı olan reklâmın, habercilik anlayışına ve dolayısıyla ekonomik yapının, haber içeriklerine ne derecede etki ettiğinin ölçülmesine yöneliktir. Tablo 9'a göre, reklâm kaygısının habercilik anlayışına olumsuz etki ettiğine ilişkin yargıya kesinlikle katıldığını belirtenlerin oranı yüzde 68 ile en büyük dilimi oluşturmaktadır. "Katılıyorum" diyenler yüzde 21, kararsızım yanıtı verenler ise yüzde 5 olarak tespit edilmiştir. İfadeye "kesinlikle katılmıyorum" ve "katılmıyorum" yanıtını verenlerin toplamı ise sadece yüzde 6 olarak belirlenmiştir. Bu sonuç, yerel medya çalışanları açısından medya etiğinin temel ilkelerinden, doğruluk ve tarafsızlık ilkelerinin, reklâm karşılığında hiçe sayıldığını ortaya koymaktadır.

Etik standartların yükseltilmesinde, okuyucu veya izleyicilerden gelen geri bildirimlerin etkisine yönelik soruya verilen cevaplar, tablo 9'da görülmektedir. Buna göre, medya çalışanlarının verdiği yanıtların, etik ilkelerin uygulanmasının halk boyutunun da olduğuna işaret etmektedir. Halktan yansıyan geri bildirimlerin, etik standartları yükseltebileceği yönündeki görüş, yüzde 89'a ulaşmaktadır. Bu sonuç, yasal düzenlemeler ve özdenetim mekanizmalarının yanı sıra, okuyucu ve izleyicilerin de yapıya etki edebileceği görüşünü kuvvetlendirmektedir.

Tablo 2'ye bakıldığında, özdenetim mekanizmalarının yerel düzeyde işletilmesi gerektiği yönündeki görüşün de oldukça güçlü olduğu görülmektedir. "Yerel düzeyde Basın Konseyi veya buna benzer bir yapılanma gereklidir" yargısına, katıldığını belirtenlerin oranı, toplamda yüzde 88'i bulmaktadır. Yani bu görüş, yerel medya çalışanlarını özdenetimin sağlanması konusunda, aynı çizgide birleştirmiştir. Katılımcılar, denetim araçlarının yerel düzeyde de yapılanabileceği fikrine sıcak bakmaktadır. Bu sayede, medya çalışanlarının denetimi kolaylaşacaktır.

Tablo 2. Medya ve Etik İlkelere İlişkin Betimleyici İstatistikler

İFADELER	N	EN DÜŞÜK	EN YÜKSEK	ORTALAMA	STANDART SAPMA
Habercilik yapan kitle iletişim araçlarında görev alan çalışanlar gazetecilik eğitimi almalıdır	100	1	5	4,55	,82
Yerel medya çalışanları medyayı tartışmak amacıyla toplantılar düzenlemelidir	100	1	5	4,54	,83
Reklâm kaygısı habercilik anlayışını olumsuz etkilemektedir	100	1	5	4,47	,97
Etik standartların yükseltilmesinde okuyucu, izleyici vb. kitlenin geri bildirimlerinin katkısı olacağını düşünüyorum	100	1	5	4,47	,77
Bir basın organının kendisi tarafından belirlenen etik ilkeleri bulunmalıdır	100	1	5	4,46	1,02
Yerel düzeyde Basın Konseyi veya buna benzer bir yapılanma gereklidir	100	1	5	4,42	,99
Tiraj, izlenme, takip edilme vs. gibi kaygılar haber içeriklerini magazinleştirmektedir	100	1	5	4,30	,94
Basın Konseyi'nde yer alanların yaptırım gücü olmalıdır	100	1	5	4,29	,99
Medya çalışanlarının gelir düzeyi etik ihlallere yol açabilmektedir	100	1	5	4,18	1,13
Basın yayın kuruluşları haksız çıkar ve amaçlara alet edilmektedir	100	1	5	4,15	1,11
Yayın politikalarının belirlenmesinde kamu kurumları, özel sektör ve ikili bağlantılar etkili olmaktadır	100	1	5	4,14	1,24
Bazı ülkelerde uygulanan Medya Gözlemevi benzeri yapıların etik değerlerin korunmasına yardımcı olacağını düşünüyorum	100	1	5	4,12	,95
Kurumumun genel yayın politikasının etik ilkelere uygun olduğunu düşünüyorum	100	1	5	4,02	1,23
Yerel yöneticilerin yerel medya üzerinde baskı gücü olduğunu düşünüyorum	100	1	5	3,96	1,42
Bazı muhabirler haber üretim sürecinde kendi kişisel çıkarları doğrultusunda hareket etmektedir	100	1	5	3,95	1,19
Kurumumda düzeltme ve cevap hakkına özen gösterildiğini düşünüyorum	100	1	5	3,87	1,39
Kurumum tarafından belirlenen ilkelerin düzgün biçimde işletildiğine inanıyorum	100	1	5	3,87	1,33
Medya etiğine ilginin artmasının etik ihlallerde yaşanan artışa bağlı olarak gerçekleştiğini düşünüyorum	100	1	5	3,80	1,17
Yerel medyanın görev ve sorumluluklarını yerine getirmesinde temel araç yasa ve düzenlemelerdir	100	1	5	3,76	1,120
Kurumumun görev ve işlevlerini düzgün biçimde yerine getirdiğini düşünüyorum	100	1	5	3,74	1,330

Yerel medyanın görev ve sorumluluklarını yerine getirmesinde temel görev habercinin kendisindedir	100	1	5	3,73	1,246
Çalıştığım basın yayın organının yayınlarında karşıt görüşlere yeteri kadar yer verildiğini düşünüyorum	100	1	5	3,66	1,429
Basın özgürlüğünün tehdit altında olduğuna inanıyorum	100	1	5	3,65	1,479
Medya etiğinin genel kabul görmüş kuralları bulunmaktadır	100	1	5	3,64	1,389
Medya etiği okulda değil, sektörde öğrenilen bir olgudur	100	1	5	3,53	1,290
Yerel medya çalışanları kamu adına görev yaptığının bilincindedir	100	1	5	3,23	1,285
Basın yayın kuruluşları toplumda korku ve infial yaratacak konularda sağduyulu davranmaktadır	100	1	5	3,04	1,483
Yerel medya kuruluşları liyakat sahibi kişilerce yönetilmektedir	100	1	5	3,00	1,517
Yerel medyada görev yapan muhabirler kısıtlamalar maruz bırakılmaksızın görevlerini yerine getirebilmektedir	100	1	5	2,96	1,543
Görev aldığım yayın kuruluşu dikkat çekecek biçimde kendi eleştirisini yayınlamaktadır	100	1	5	2,91	1,551
Gazeteciler medya etiğine gereken ilgiyi göstermektedir	100	1	5	2,83	1,385
Basın Konseyi işlevini tam olarak yerine getirmektedir	100	1	5	2,72	1,498
Bulunduğum ildeki medya kuruluşlarının özdenetim uygulamalarını yeterli buluyorum	100	1	5	2,64	1,374
Medyanın kendi kendini denetleme (özdenetim) mekanizmaları yeterince işletilmektedir	100	1	5	2,61	1,238
Türkiye'de verilen gazetecilik eğitimini yeterli buluyorum	100	1	5	2,52	1,218
Devletin medya kuruluşlarını düzenlemeye yönelik uyguladığı yasa ve düzenlemeleri yeterli buluyorum	100	1	5	2,50	1,396
Yerel medyada çalışan muhabirler görevlerini eksiksiz yerine getirebilecek teknik altyapıya sahiptir	100	1	5	2,49	1,337
Yerel medyada iyi eğitim almış, donanımlı muhabirler görev yapmaktadır	100	1	5	2,40	1,294
Bulunduğum ildeki medya kuruluşlarının kendi eleştirisini yeterli düzeyde yaptığını düşünüyorum	100	1	5	2,23	1,247

Çalışma kapsamında katılımcılara, gazetecilik mesleğini etik değerler açısından tartışmalı hale getiren önemli sorunlardan haksız çıkar ve kazanca yönelik görüşleri sorulmuştur. "Basın yayın kuruluşları haksız çıkar ve amaçlara alet edilmektedir", yargısına verilen yanıtlar, tablo 9'da ayrıntılı olarak yer almaktadır. Verilen yanıtlar arasında en çarpıcı dilimi, yüzde 49'la "kesinlikle katılıyorum" ifadesi oluşturmaktadır. Aynı zamanda "katılıyorum" diyerek mesleğin haksız çıkarlara alet edildiği düşüncesinde olanlar da yüzde 32'ye ulaşmaktadır. Kararsız olduğunu bildirenlerin oranı yüzde 9 iken, gazetecilik mesleğinin haksız çıkar ve amaçlara alet edildiği görüşünü paylaşmayanların oranı da sadece yüzde 9'da kalmıştır. Bu sonuca göre yerel medya çalışanları büyük ölçüde medyanın belirli kişi ve kuruluşlar tarafından kötü niyetli olarak kullanıldığı görüşünde birleşmiştir.

Etik ilkelerin ihlaline yol açan en büyük sebeplerden biri olan, kurumsal ve bireysel düzeydeki ekonomik kapasiteye ilişkin durum, yerel düzeyde de dikkat çekicidir. Medya çalışanlarının ekonomik durumunun, sektörde etik ihlallere yol açtığını düşünenlerin oranı, yüzde 80'dir. Tablo 9'a bakıldığında, kararsızların oranının karamsar düşünenlerden bile fazla olduğu görülmektedir. Buna göre etik ihlallere yol açtığı bilinen sosyo-ekonomik yapının, medya çalışanları açısından sorunlu bir konu olarak bir kez daha altı çizilmektedir.

Medyada mülkiyet sorununun ölçümlenmesi amacıyla, "yerel medya kuruluşları liyakat sahibi kişilerce yönetilmektedir" ifadesi kullanılarak deneklerin eğilimleri irdelenmiştir. Buna göre; yerel medya kuruluşlarının yetkin kişilerce yönetilmediği görüşünde olanların oranı yüzde 37 olarak tespit edilmiştir. Burada dikkat çeken, ifadeye kesinlikle katılmadığını belirtenlerin yüzde 22'yi buluyor olmasıdır.

Ancak yerel medyanın, yeterlilik sahibi kişilerce yönetildiğini düşünenlerin oranı da yüzde 44 seviyelerindedir. Dolayısıyla katılımcıların, bu konuda ikiye ayrıldığı söylenebilir. Kararsızların oranının yüksekliği de bu yaklaşımı desteklemektedir.

Yerel yöneticilerin, yerel medya kuruluşlarının işleyişine doğrudan ya da dolaylı olarak etkisini belirlemek amacıyla yöneltilen, "yerel yöneticilerin yerel medya üzerinde baskı gücü olduğuna inanıyorum" ifadesine, kesinlikle katıldığını belirtenlerin oranı yüzde 50 olarak tespit edilmiştir. Bu ifadeye katıldığını ifade edenlerin oranı ise, yüzde 26 ile ikinci sıradadır. Dolayısıyla deneklerin büyük bir bölümü, yerel yöneticilerin medya işleyişi üzerinde baskı gücüne sahip olduğu görüşünde birleşmiştir. Bu durum dikkat çekici olmakla birlikte, yaygın medya kuruluşlarında tartışma konusu olan iktidar - medya ilişkilerinin bir benzeri yerel medyada yaşanmaktadır.

Katılımcılara yöneltilen sorulardan biri de muhabirlerin, çeşitli etkenlere bağımlı kalmaksızın haber üretim sürecini tamamlama kapasitelerine ilişkindir. "Yerel medyada görev yapan muhabirler kısıtlamalara maruz bırakılmaksızın görevlerini yerine getirebilmektedir" ifadesine, katılımcıların 3'te 1'ine yakını kesinlikle katılmadığını belirtmiştir. "Katılmıyorum" cevabı ile muhabirlerin baskı altında olduğunu kaydeden deneklerin oranı ise, yüzde 17 olarak kayıtlara geçmiştir. Bu sonuçlara göre, katılımcıların yarıya yakını, muhabirlerin kısıtlamalara maruz bırakıldığını düşünmektedir. Habercilerin görevlerini yerine getirebildiği düşüncesinde olanların yüzde 31'i "katılıyorum" ve yüzde 19'u "kesinlikle katılıyorum" diyerek, olumlu görüş bildirmiştir. Denekler arasında, muhabir-kameraman oranının hayli yüksek olduğu dikkate alındığında, burada da deneklerin ikiye ayrıldığı söylenebilir.

Yerel medya çalışanlarına yöneltilen ayırt edici yargılardan bir diğeri de çalıştıkları kurumların, etik ilkelere uygun olup olmadığı yönünde sorulmuştur. Deneklerin yarıya yakını, "kesinlikle katılıyorum" cevabı ile kurumunun yayın ilkelerini eksiksiz gözettiğini ifade etmiştir. "katılıyorum" diyenlerin oranı yüzde 33 iken, kararsızların yüzde 10'luk bir dilimi teşkil etmesi dikkat çekicidir. "Kesinlikle katılmıyorum" ve "katılmıyorum" cevabını verenlerin oranı da yüzde 11'i bulmaktadır. Dolayısıyla kurumların etik ilkelere uygunluğu açısından olumsuz görüş bildirenlerin oranı 5'te 1'e ulaşmaktadır. Deneklerden alınan cevaplar, tablo 9'da ayrıntılı olarak verilmiştir.

Medya denetiminde önemli bir yere sahip özdenetim mekanizmalarının işleyişine ilişkin yargıya yönelik yanıtlar, dikkat çekicidir. Deneklere; "Bulunduğum ildeki medya kuruluşlarının özdenetim uygulamalarını yeterli buluyorum" ifadesi yöneltilerek yasal düzenlemeler dışındaki uygulamalar hakkındaki görüşleri irdelenmiştir. Katılımcıların yüzde 24'ü "kesinlikle katılmıyorum", yüzde 23'ü ise "katılmıyorum" cevabı ile yerel medyada özdenetim mekanizmalarına duyduğu güvensizliği ifade etmiştir. Kararsızların oranı da bu iki orana yakındır. Ayrıca özdenetim mekanizmalarının işleyişini yeterli bulanların oranı da yüzde 11'de kalmıştır. Dağılımın olumsuz düşünenlere yaklaştıkça yoğunluk göstermesi, yerel medyanın denetimi ile ilgili karamsarlığa işaret etmektedir.

Medya etiğine ilişkin tartışmaların odak noktasını teşkil eden başlıklardan biri de basın özgürlüğüdür. Yerel medya çalışanlarına, yaygın ya da yerel ayrımı yapmaksızın yöneltilen Türkiye'de basın özgürlüğü algılamasından çıkan sonuçlar, tablo 9'da verilmiştir. Buna göre, basın özgürlüğünün tehdit altında olduğuna kesin olarak inananların oranı yüzde 40 ile birinci sıradadır. Basın özgürlüğünün tehdit altında olduğuna katıldığını belirtenlerin oranı yüzde 25, "kesinlikle katılmıyorum" diyenlerin oranı ise yüzde 14'tür. Bu görüşe katılmadığını veya kararsız olduğunu ifade edenler ise, yüzde 10 ile aynı seviyelerde kalmıştır. Böylece medya çalışanlarının büyük bölümünün, basın özgürlüğü konusuna karamsar baktığı anlaşılmaktadır.

Katılımcılara yöneltilen sorulardan biri, muhabirlerin çeşitli etkenlere bağımlı kalmaksızın haber üretim sürecini tamamlama kapasitelerine ilişkindir. "Yerel medyada görev yapan muhabirler kısıtlamalara maruz bırakılmaksızın görevlerini yerine getirebilmektedir" ifadesine, katılımcıların 3'te

1'ine yakını kesinlikle katılmadığını belirtmiştir. "Katılmıyorum" cevabı ile muhabirlerin baskı altında olduğunu kaydeden deneklerin oranı, yüzde 17 olarak kayıtlara geçmiştir. Bu sonuçlara göre, katılımcıların yarıya yakını muhabirlerin kısıtlamalara maruz bırakıldığını düşünmektedir. Habercilerin, görevlerini yerine getirebildiği düşüncesinde olanların, yüzde 31'i "katılıyorum" ve yüzde 19'u "kesinlikle katılıyorum" diyerek olumlu görüş bildirmiştir.

Çalışma kapsamında yanıtı aranan sorulardan biri de medya çalışanlarının, Türkiye'de verilen gazetecilik eğitimi ile ilgili ne düşündüğüdür. Bu doğrultuda yöneltilen, "Türkiye'de verilen gazetecilik eğitiminin yeterli olduğunu düşünüyorum" ifadesine verilen yanıtlar son derece önemlidir. İfadeye "kesinlikle katılmıyorum" yanıtı verenlerin oranı, yüzde 27 ile ilk sıradadır. "Katılmıyorum" diyenlerin oranı da 25 ile bu oranlara yakındır. Ancak ifadeye katıldığını belirtenlerin oranı, yüzde 25, kesinlikle katıldığını dile getirenlerin oranı ise sadece yüzde 3'e ulaşabilmiştir. Tablo 9'da dikkat çeken bir diğer madde ise, kararsızlardır. Bu sonuçlara göre, ankete katılanların yarıya yakını gazetecilik eğitimi almış olmasına rağmen, gazetecilik eğitiminin yeterli olmadığını düşünenlerin oranı yüzde 50'nin üzerine çıkmıştır.

4.2.3. Deneklerin Sosyo-Demografik Özellikleri ve Medya İşleyişine Yönelik Karşılaştırmalar

Katılımcıların gazetecilik eğitimi hakkındaki düşüncelerinin, eğitim durumuna ve cinsiyete göre farklılaşıp farklılaşmadığını sorgulayan bu bölümde, ki-kare (chi square) analizi uygulanarak bu iki durum arasında anlamlı bir farklılaşma olup olmadığı ölçülmüştür. Bu bölümde, aritmetik ortalama açısından deneklerin en fazla önem verdiği maddeler yorumlanmıştır.

Ki-Kare Testi sonucunda ortaya çıkan rakamlar, deneklerin eğitim durumu ile gazetecilik eğitimi arasında anlamlı bir farklılaşma olduğunu ortaya koymaktadır. Buna göre; "habercilik yapan kitle iletişim araçlarında görev alanlar gazetecilik eğitimi almalıdır" ifadesine katıldığını belirtenlerin oranı, yüksek lisans düzeyinde yüzde 10,4, lisans düzeyinde yüzde 74,6, ortaöğretimde ise yüzde 14,8 olarak tespit edilmiştir. İlköğretim düzeyindeki denekler, ifadeye katıldığına dair görüş bildirmemiştir. Bu sonuca göre; genel anlamda eğitim düzeyi arttıkça gazetecilik eğitimi konusundaki hassasiyetin arttığı görülmektedir ($x_=71.80$, df=12, $p<.000$). Başka bir ifadeyle, ilk ve ortaöğretim düzeyindeki katılımcılar, yüksek öğretim düzeyindekilere oranla gazetecilik eğitiminin gerekli olduğu konusunda daha olumsuz düşünmektedir.

Katılımcıların, gazetecilik eğitimi ile cinsiyetleri arasında farklılaşma oluşup oluşmadığına ilişkin sonuçlar değerlendirildiğinde, eğitim durumlarının aksine anlamlı bir farklılık göze çarpmamaktadır. Yani ankete katılan erkek ve kadın denekler, medya çalışanlarının gazetecilik eğitimi alması konusunda benzer yönde eğilime sahiptir ($x_= 1.18$, df= 2, $p>.758$). Bu sonuca göre cinsiyet açısından bakıldığında, mesleki eğitim konusu aynı düzeyde önemli görülmektedir.

Katılımcılara yöneltilen, "öğrenim hayatım boyunca gazetecilik eğitimi aldım" ifadesine verilen yanıtların cinsiyet açısından anlamlı bir farklılaşma ortaya çıkarıp çıkarmadığı sorgulanmaktadır. Cinsiyete göre, "öğrenim hayatım boyunca gazetecilik eğitimi aldım" maddesine verilen yanıt, anlamlı farklılık göstermektedir. Erkek katılımcıların yüzde 79,5'u gazetecilik eğitimi aldığını belirtirken kadın katılımcılardan yalnızca yüzde 20,5'i yaşamı boyunca gazetecilik eğitimi aldığını ifade etmiştir. Bu sonuca göre, ankete katılan erkeklerin teorik gazetecilik açısından kadınlardan çok daha deneyimli oldukları söylenebilir ($x_= 12.97$, df= 2, $p<.002$).

Katılımcılara yöneltilen; "medya etiğinin genel kabul görmüş kuralları vardır" ifadesi ile deneklerin, eğitim durumu arasında anlamlı bir farklılık oluşup oluşmadığı ölçülmüştür. Görüldüğü gibi bu iki değer arasında anlamlı bir farklılık görülmemektedir. Çalışmada yer alan deneklerin, medyanın herkesçe kabul edilen etik unsurlarının bulunup bulunmadığına ilişkin görüşleri, eğitim düzeyinin artışına bağlı olarak değişiklik göstermediği tespit edilmiştir. Özellikle ortaöğretim, lisans ve yüksek lisans seviyesindeki katılımcıların verdiği yanıtların

yaklaşık değerlerde olduğu görülmektedir ($x_= 16.01$, df= 20, $p>.715$).

Katılımcıların eğitim durumları göz önüne alındığında, medya etiğinin sektör içerisinde mi yoksa okulda mı öğrenildiğine ilişkin yaklaşımların anlamlı bir ayrışma gösterip göstermediğine ilişkin tablo ekte verilmiştir. Farklı eğitim gruplarında yer alan deneklere yöneltilen, "medya etiği okulda değil sektörde öğrenilen bir olgudur" yargısı, tabloya göre anlamlı bir ayrışma ortaya koymamaktadır. Çapraz tablo incelendiğinde; ifadeye katılmadığını belirtenlerin yüzde 33,3'ü ortaöğretim, yüzde 44,4'ü lisans ve yüzde 22,2'si yüksek lisans düzeyindedir. Dolayısıyla katılımcıların eğitim düzeyi arttıkça medya etiğinin öğrenimine ilişkin bakış açıları tutarlı bir farklılık ortaya koymamaktadır ($x_= 14.78$, df= 16, $p>.540$).

Katılımcıların yaş dağılımları ve "Türkiye'de basın özgürlüğünün tehdit altında olduğuna inanıyorum" yargısı arasında anlamlı bir farklılık bulunup bulunmadığına bakıldığında ortaya çıkan sonuçlar, ek tablolarda verilmiştir. İfadeye "kesinlikle katılıyorum" yanıtını verenlerin oranı yaş ortalaması yükseldikçe düşüş eğilimi göstermektedir. 18 – 25 yaş aralığında bulunan deneklerin, yüzde 42,5'i Türkiye'de basın özgürlüğünün tehdit altında olduğuna kesinlikle inandığını belirtirken, bu oran 26 – 35 yaş aralığındaki deneklerde yüzde 35'e, 36 – 45 yaş aralığında bulunan deneklerde ise, yüzde 12,5'e düşmektedir. 46 – 55 yaş aralığındaki deneklerde yüzde 7,5 olarak tespit edilen bu oran, 56 ve üzeri yaştaki katılımcılarda yüzde 2,5 düzeyine kadar gerilemektedir. Dolayısıyla deneklerden, ileri yaştakilerin genç deneklere oranla medya etiğinin belirleyici unsurlarından basın özgürlüğüne olumlu yaklaştıkları görülmektedir ($x_= 65.99$, df= 20, $p<.000$).

Çalışmada ortaya çıkan ilgi çekici sonuçlardan birisi de deneklerin yaş dağılımlarına göre gazetecilik eğitimlerinin gösterdiği farklılaşma olmuştur. Buna göre; "öğrenim hayatım boyunca gazetecilik eğitimi aldım" ifadesine "evet" diyenlerin oranı 18 – 25 yaş aralığında yüzde 31,5, 26 – 35 yaş aralığında yüzde 37, 36 – 45 yaş aralığında yüzde 16,7 ve 46 – 55 yaş aralığında yüzde 13 olarak gerçekleşmiştir. 56 yaş ve üzerindeki deneklerin içerisinde gazetecilik eğitimi aldığını ifade edenlerin oluşturduğu dilim ise, yalnızca yüzde 1,9 düzeyinde kalmıştır. Bu sonuçlara göre "hayatım boyunca gazetecilik eğitimi aldım" diyen katılımcıların yaş ortalaması düştükçe oranın arttığı açıkça görülmektedir ($x_= 36.47$, df= 8, $p<.000$).

Ankete katılan yerel medya çalışanlarının yaş dağılımları ve eğitim durumları karşılaştırıldığında, iki değer arasında anlamlı bir farklılık gözlenmektedir. Bu farklılık, ankete katılan medya çalışanlarının, sektörde bulunma süreleri arttıkça eğitim durumlarının düştüğünü ortaya koymaktadır. Gazeteciliğe 1 ila 4 yıl arasında başlamış olanların yüzde 60,7'si lisans düzeyindeyken, 5 ila 10 yıldır gazetecilik yapanların yüzde 23'ü lisans seviyesinde görülmektedir. Bu oran meslekte 20. yılını doldurmuş olanlarda yüzde 3,3'e düşerken, 25 yıldan daha fazla gazetecilik yapanlarda da yine yüzde 3,3 olarak tespit edilmiştir. Buna göre, medya sektörüne yeni adım atanların eğitim seviyelerinin gittikçe yükseldiği söylenebilir ($x_= 39.73$, df= 16, $p<.001$).

Katılımcıların en çok önem verdiği konulardan birisi de medya çalışanlarının gelir düzeyidir. Bu bağlamda katılımcılara "medya çalışanlarının gelir düzeyi etik ihlallere yol açabilmektedir" ifadesi yöneltilmiştir. Buna göre deneklerin, yaş dağılımları ile ifade arasında anlamlı bir farklılaşma olduğu gözlemlenmektedir. 18-25 yaş grubundaki deneklerin yüzde 44,2'si, 26-35 yaş grubundaki deneklerin yüzde 40,4'ü ve 36-45 yaş aralığındaki deneklerin yüzde 11,5'i ifadeyi kesin olarak desteklerken, ileri yaş grubundaki deneklerde bu oran, yüzde 3'lere kadar düşmektedir. Dolayısıyla mesleğe yeni başlayan deneklerin, medya çalışanlarının gelir düzeylerinin etik ihlallere neden olabileceği yönündeki düşüncesi kuvvetlilik kazanmaktadır. Böylece, genç deneklerin gelir seviyelerinin düşük olması nedeniyle daha eleştirel baktıkları sonucuna varılabilir ($x_= 44.30$, df= 20, $p<.001$).

SONUÇ VE ÖNERİLER

Ahlak, gelişmiş ya da az gelişmiş tüm toplumların ortak sorunu olarak karşımızda

durmaktadır. Üstelik henüz üzerinde uzlaşma bile sağlanamamış genel ahlaki değerler, bugünün medya yapılanmalarının rotasını ve pusulasını da titretmektedir. Ahlakın felsefi temelleri ile gazeteci ahlakının dış etkiler karşısındaki değişimi ve dönüşümü arasındaki çelişkiler sorgulana gelmektedir. Demokratik ya da otoriter, hangi rejim olursa olsun devlet kurumları, sermaye ve halk kitleleri arasında kilit noktada bulunan medya, büyük çıkmazlar yaşamaktadır. Yalnızca gelişmekte olan değil, gelişimini tamamlamış devletler için de bir sorun halinde bulunan medya, her türlü dışsal yaptırımlara rağmen çözüme ulaşma noktasına gelememiştir.

Medya uzmanlarının veya gazetecilerin, sorunu algılama biçimi ile çözüm iradesini ortaya koyabilme yeteneği arasında çelişkiler bulunmaktadır. Bunun sebebi herkesin kabul ettiği genel ve uygulanabilir ilkeler bütününün olmayışıdır. Devlet tarafından oluşturulan yasa ve düzenlemeler, medya çalışanları üzerinde sürekli olarak tepkisel süreçler doğurmaktadır. Özdenetim mekanizmalarının ise, düzgün biçimde işletildiğini söylemek hayli zor görünmektedir. Medya içeriklerine bakıldığın da, doğruluk, nesnellik, tarafsızlık ve adalet gibi temel değerlerin hiçe sayıldığını gözlemlemek hiç de zor değil. Bu vurdumduymazlığın sebeplerine ilişkin yaklaşımlardan en kayda değer olanı, medyanın özellikle son yüzyılda teknolojiyle birlikte yükselişidir. Diğer taraftan giderek artan enformasyonun oluşturduğu bilgi kirliliği, insanların gerçeğe ulaşmasını daha zor hale getirmektedir. Yani gerçeklik yerine, sansasyonelliğin tercih edilmesi ve ilginçlik ilkesinin giderek etkisini yitirmesi, insan ilgisini yoğunlaştırmanın yolu olarak etik değerlerden uzak arayışlar yaygınlaşmaktadır. Bu durum, sorumlu medya ilkesinin, hiçe sayıldığını göstermektedir.

20. yüzyılda teknolojinin hızla gelişim göstermesi, kitle iletişim araçlarının her geçen gün daha fazla insana ulaşmasıyla birlikte yeni bir sorun ortaya çıktı. Bu sorunu oluşturanlar, siyasi güçlerden başkası değildir. Yani medyanın temel görevi olarak gösterilen enformasyon aktarımı, başka amaçlar için kullanıldı -ve halen de kullanmakta-, ancak bunu kitle iletişim araçlarının toplumsal iletişimdeki rolü olarak görmek, iyi niyetten başka bir anlam ifade etmemektedir.

Tarihsel olarak göze çarpan sorunların yanında, özellikle son dönem medya işleyişinde, teknolojinin olumlu ve olumsuz etkisi yadsınamaz. Yeni iletişim teknolojileri ve bunların kullanımlarına yönelik değişimler, elbette etik standartlara ilişkin yeni yaklaşımları ve düzenlemeleri gerektirebilir. Bu çalışma ortaya koymuştur ki, yaygın ya da yerel düzeyde olsun medya işleyişine yönelik eleştiriler, büyük ölçüde benzerlik göstermektedir. Yukarıda da ifade edildiği gibi, etik ve ahlaki değerlerin, her dönemdeki yansımaları farklılık gösterse bile; devlet, halk ve medya yapılanmaları, ortak değerlerin zedelendiği noktada bütüncül zararlar görmektedir. Yani ortak etik sorunlar, ortak etik değerlerin oluşturulması için bir ipucu olabilir.

Çalışmada elde edilen, basın özgürlüğü konusundaki karamsar bakış, tıpkı tartışmalı hale gelen objektiflik yerine kullanılan doğruluk ve adalet kavramlarının özdenetim süzgeci olmaksızın ortaya çıkardığı sorunlar gibi, yeni çıkmazlara yol açabilir. Yani yerel medya çalışanlarının, basının özgürce işlevini yerine getirmediği yönündeki iddiaları, denge unsurunun gözetilmediği ortamlarda bu özgürlüğün kötü amaçlar için kullanılabileceğini akıllardan çıkarmamalıdır. Nitekim çalışmada medyanın haksız çıkar ve amaçlara alet edildiği yönündeki görüş, tam da bu konuya işaret etmektedir. Medyanın genel bir açmazı olarak kabul edilen ekonomik bağlantılar meselesi, yerel medyaya da benzer ölçülerde sirayet etmektedir. Bu durum, temel görevi bilgilendirme olan medyanın, çıkar çatışmalarının merkezi haline gelmesine neden olmaktadır.

Özdenetim mekanizmalarının işletilmesi açısından önemli bir işlev gördüğüne inanılan basın konseyleri veya medya çalışanlarının birliğini sağlayan sendikal yapılanmalar konusu da yerel medya için açmaz niteliğindedir. Yerel medya çalışanlarına yönelik ankete katılanların tamamına yakını, yerelde basın konseyi ya da benzer bir yapıya ihtiyaç duyulduğunu ifade ederken, yine yarıdan fazlasının Konya'da medya çalışanları için sendikal yapılanma ya da birlik bulunmadığı yönündeki görüşleri,

mevcut karamsarlığın bir ölçüde her şeyi eleştiren bir bakışın ürünü olduğunu göstermektedir. Medya çalışanlarının –en azından ankete katılanların– yarıdan fazlasının, medya çalışanları için oluşturulmuş yapılanmalardan haberdar dahi olmamaları, konunun eleştirel bir bakış açısıyla ama biraz da özeleştirel nitelikte ele alınmasını gerekli kılmaktadır. Ancak her şeye rağmen yerel medya çalışanları, özdenetim için yerel düzeyde önerilebilecek Basın Konseyi gibi araçlara sıcak bakmakta ve önemsemektedir. Bu durum, denetim mekanizmalarının yerel nitelik kazanmalarının, yapıya katkı sağlayabileceği görüşünü kuvvetlendirmektedir.

Yine bu çalışma göstermektedir ki, okur-dinleyici temsilcisi kavramına, yerel medya oldukça uzaktır. Kitle iletişim çalışmalarında, geri bildirim son derece önemli bir süreci ifade etmektedir. İster yaygın ister yerel olsun, tüm medya yapılanmaları için bu ya da buna benzer bir mekanizmanın kullanılması, medya işleyişinin sağlığını doğrudan etkilemektedir. Çalışmaya katılanların yüzde 75'ine yakını, görev aldıkları kurumda okur-dinleyici temsilcisi bulunmadığını belirtmiştir. Geri kalan yüzde 25'lik kesimin, tam olarak neyi kastettiği ayrı bir tartışma konusu olmakla birlikte, bu oran bile üzerinde durulmaya değerdir. Butik işletmeler gibi işletilen yerel medyanın kurumsallaşma sorunu, yukarıda ifade edilen birçok etkene bağlı olarak gerçekleşmekle birlikte, kurumsal yapıya ulaştığı varsayılan yaygın medya kuruluşlarının içinde bulunduğu etik çıkmazlar, medyanın bir diğer tartışma alanını oluşturmaktadır.

Çalışmada elde edilen bir diğer dikkat çekici sonuç, baskı sayısı ve izlenilirlik gibi, haberin genetiğine doğrudan etki edebilen kaygıların ve bunun üstüne reklâm kaygısının, yerel medya yapılanmaları için de birinci dereceden tehlikeli görülmesidir. Medyanın sosyo-ekonomik yapısına her şekilde etki edebilen bu türden endişeler, yerel medya için hayati önem taşımaya devam etmektedir.

Yaygın basının küçük birer örneğin oluşturan yerel medyanın, işleyişindeki çarpıklıklar, çoğu kez benzer gerekçelere dayanmaktadır. Dolayısıyla kitle iletişim araçlarını, bütünsel olarak üst başlıkta toplayan bir anlayış, gerekçe olarak doğru ama sonuç olarak yetersiz bir yaklaşımı ortaya koymaktadır. Bu anlamda kimilerine göre tarihsel açıdan yanlış anlaşılan Makyavelci etik anlayış, yeniden gözden geçirilerek yapılacak yeni sorgulamalar, belki de alt kademelerdeki medya yapılanmalarına daha hızlı etki edecektir. Böylece yerel medya bir yandan kurumsal kimliğini sağlamlaştırırken, diğer taraftan özdenetim mekanizmalarının işleyişini kolaylaştıracak özveri ile özelde yerel medyaya, genelde ise tüm medya yapılanmalarına kazanım olarak dönecektir.

Yerel medya çalışanları, kurumlarının dış baskılardan uzak olmadığı görüşündedir. Bu sonuç, yerel idarecilerin de ulusal boyutta olduğu gibi medyayı kendi aracı gibi kullanma çabasında olduğu gerçeğini bir kez daha gözler önüne sermiştir. Fakat burada dikkat çeken asıl sonuç, yerel medya çalışanlarının ilerleyen yıllar içerisinde çarpık işleyen sisteme dâhil olmaları ve çarkın dişlisi haline gelmeleridir. Yerel medya yapılanmaları içerisinde görev alan ve yönetici grubunda yer alanların bozuk yapının bir parçası haline gelmelerinin yanı sıra mesleğe yeni atılanlar için de bir başka tehlike dikkat çekmektedir. Ekonomik imkânsızlıklar içerisinde kıvranan ve üstelik de haber piyasasının vazgeçilmezi olan muhabirler de görevlerini düzgün biçimde yerine getirmede ikilem yaşamaktadır. Yerel medyanın deneyimli isimleri, ekonomik ve siyasi güç odaklarıyla sıkı ilişkiler içerisindeyken, alt kademelerde görev yapan muhabir ve kameramanların sisteme bakışları, daha eleştirel bir görünümdedir. Bu eleştirellik, haber üretim sürecine etki etmektedir. Kimi zaman isteklendirme kaybı yaşayan muhabirler, bazen de sahip oldukları kısıtlı imkânları, kendi çıkarları için kullanmak durumunda kalmaktadır.

Bu çalışmayla, Türkiye'deki yerel medya yapılanmalarının karakteristik bir örneği olan Konya'nın, etik ilkeler açısından içinde bulunduğu durum medya çalışanlarının gözüyle ortaya konmuştur. Çalışmada özellikle gazete, televizyon, dergi, radyo ve habercilik yapan internet siteleri hedef alınarak, tüm yayın organları açısından yaşanan etik sorunlar irdelenmiş ve bu sayede Konya basınının işleyişi açısından genel yargılara ulaşılmıştır. Ancak Türkiye ölçeğinde bakıldığında, yerel

medyanın etik uygulamaları ve içinde bulunduğu durum konusunda daha net ve açıklayıcı bilgilere ulaşmak için daha geniş bir araştırma yapılması gerekmektedir. Medya etiğ, yerel medya konularında araştırma yapanların, bunu dikkate alarak yapacakları çalışmalar, yerel medya açısından daha genel ve açıklayıcı bilgilere ulaşmayı sağlayacaktır. Dolayısıyla yaygın medyanın gölgesinde var olma mücadelesi veren yerel medyanın, kronik sorunlarına yönelik çözüm önerileri, orta ve uzun vadede yerel medya kuruluşlarının yayın kalitesini yukarılara taşıyacaktır.

KAYNAKÇA

ALEMDAR, Zeynep, (1990). Oyunun Kuralı *"Basında Özdenetim"*, Bilgi Yayınevi, Ankara.

ALVER, Füsun (2007). *Gazeteciliğin Kuramsal Temelleri,* Beta Yayınları, İstanbul.

ALTUNIŞIK Remzi vd. (2004). *Sosyal Bilimlerde Araştırma Yöntemleri,* Sakarya Kitabevi, Sakarya.

ARABACI, Caner, Ayhan, Bünyamin, Demirsoy, dem, Aydın, Hakan, (2009). *Konya Basın Tarihi,* Palet Yayınları, Konya.

ARAT, Necla, (1996). *Etik ve Estetik Değerler,* Telos Yayıncılık, İstanbul.

AYHAN, Bünyamin, DEMİRSOY, dem (2005). *1960'tan Günümüze Konya'da Yerel Gazetecilik,* Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, S. 14, s. 131–155.

BERTRAND, Jean Claude (2004). *Medya Etiği,* Özkan Matbaacılık, Ankara.

ERGÜN, Mustafa (1995). *Bilimsel Araştırmalarda Bilgisayarla İstatistik Uygulamaları,* Ocak Yayınları, Ankara.

GİRGİN, Atilla (2003). *Yazılı Basında Haber ve Habercilik Etik'i,* İnkılâp Yayınları, İstanbul.

GİRGİN, Atilla (1997). *Türkiye'deki Yerel Basının Gelişmesi,* Türkiye Gazeteciler Cemiyeti Yayınları, İstanbul.

GİRGİN, Atilla (2001). *Yerel Gazetecilik,* İnkılâp Yayınevi, İstanbul.

GÜZ, Nurettin (2000). *Osmanlı Basını,* Selçuk İletişim, Cilt 1, S. 3, s. 40–57.

HATEMİ, Hüseyin (1976). *Basın Ahlakı,* Çığır Yayınları, İstanbul.

İRVAN, Süleyman (2004). Gazetecilik Etiği, Editör: Nilgün Gürkan Pazarcı, *Türkiye'de Kitle İletişimi,* Turhan Kitabevi, Ankara.

İRVAN, Süleyman (1999). Medya Etiki ve Meşruluk Sınırları, *Birikim,* S. 117, s. 61–68.

KANT, İmmanuel, (1994). Etik Üzerine Dersler I. Çeviren: Oğuz Özügül, Kabalcı Yayınevi, İstanbul.

KEANE, John (1999). *Medya ve Demokrasi,* Çeviren: Haluk Şahin, Ayrıntı Yayınları, İstanbul.

SCHAFFE, Steven H, BERGER, Charles (2005). *İletişim Bilimci Ne Yapar?,* Derleyen: Erol Mutlu, Kitle İletişim Kuramları, Ütopya Yayınevi, Ankara.

SELSAM, Howard 1995). *Etik.* Çeviren: Yüksel Demirekler. Yaba Yayınları, Ankara.

ŞEKER, Mustafa (2007). *Televizyon Haberciliğinde Küresel Format ve Haberciliğe Etkileri,* Selçuk İletişim, C. 4, S. 4, s. 36 – 44.

ŞEKER, Mustafa (2007). Yerel Gazeteler. Tablet Kitabevi, Konya.

TEPE, Harun (2001). *Etik ve Meslek Etikleri,* Türkiye Felsefe Kurumu Yayınları, İstanbul.

TEPE, Harun (1992). *Etik ve Metaetik,* Türkiye Felsefe Kurumu Yayınları, Ankara.

TUTAR, Hilmi (1993). *21. Yüzyılda Türk Basını,* Ankara.

TOKGÖZ, Oya (1994). *Temel Gazetecilik.* İmge Kitabevi, Ankara.

VURAL, Ali, Murat (1999). *Yerel Basın ve Kamuoyu,* Anadolu Üniversitesi Yayınları, Eskişehir.

YÜKSEL, Erkan, Gürcan, H. İbrahim (2001). *Habercinin El Kitabı,* Anadolu Üniversitesi Yayınları, Eskişehir.

http://www.rtuk.org.tr (Erişim Tarihi, 09.10.2009).

TÜRK DEMOKRASİ TARİHİNDE İLK VE SON TEK PARTİLİ BELEDİYE SEÇİMİ: KONYA ÖRNEĞİ (1946)

Ömer AKDAĞ

1962 yılında Konya/Sarayönü/Çeşmelisebil' de doğdu. İlk ve orta öğrenimini Konya'da tamamladı. Lisans eğitimini Eskişehir'de yüksek lisans ve doktorasını Selçuk Üniversitesinde tamamladı. 1999–2004 yılları arasında Karadeniz Teknik Üniversitesi Giresun Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünde öğretim üyesi olarak görev yaptı. 2004 yılında Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okuluna atandı. Halen aynı okulda görev yapmaktadır. 2005'ten beri S. Ü. İletişim Fakültesi bünyesinde faaliyet gösteren Üniversite Televizyonu'nda "Güncel Tarih" programını yapmaktadır. Çeşitli makale ve kitapları yayınlanmış olan Akdağ, evli ve üç çocuk babasıdır.

ÖZET

Türkiye 1923'den 1945 yılına kadar tek partili bir sistemde yönetilmiştir. 1924 ve 1930 yıllarında muhalefet partisi kurulması denemeleri yapılmış olsa da başarılı olunamamıştır 1945 yılında kurulan Millî Kalkınma Partisi (MKP) ile birlikte Çok partili sisteme geçildiği kabul edilmektedir. 1946 yılı Ocak ayında Demokrat Parti (DP) kurulduktan hemen sonra seçim konusu gündeme gelmiştir. 1923 yılından beri sürekli iktidarda bulunan Cumhuriyet Halk Partisi (CHP), Eylül 1946'da yapılması gereken belediye seçimini, erkene alarak Mayıs ayında yapılması kararını almıştır. DP, bu kararı şiddetle protesto ederek seçimlere katılmayacağını ilan etmiştir. Bu çalışma, 1946 yılında yapılmış olan belediye seçimini konu edinmiştir. Çalışma, Konya merkez ile sınırlandırılmıştır. Çok partili dönemin ilk belediye seçimi, 26 Mayıs 1946 tarihinde yapılmıştır. Seçim, Çok partili dönemde yapılmış olsa da, MKP ve DP seçime katılmadığından tek partili bir seçim olmuştur. DP, MKP resmen katılmamış olsa da gayri resmi olarak belediye seçimlerine katılmışlardır. Bu iki muhalefet partisi, CHP'li küskünlerle birlikte hareket ederek, "Halk Listesi", "Adliyeciler listesi" ve "Kazım Gürel Listesi" şeklinde ifade edilen muhalif listelerle seçime iştirak etmişlerdir. Üç bölümden meydana gelen çalışmada, seçim faaliyetleri ve halkın belediyeden beklentileri; CHP'nin aday listesiyle birlikte bu listenin dışında muhalif listeler; seçim sonuçları, katılım oranları ve CHP'nin başarısızlık sebepleri üzerinde durulmuştur.

Anahtar Kelimeler: Konya'da Belediye Seçimi, Belediye Seçimi, Çok partili dönem, Demokrat Parti, Millî Kalkınma Partisi.

HISTORY OF TURKISH DEMOCRACY, THE FIRST AND LAST SINGLE PARTY MUNICIPALITY ELECTION IN KONYA OF THE MULTI PARTY PERIOD (1946)

ABSTRACT

Turkey was under the power of single party from 1923 to 1945.With National Development Party (MKP) multi- party system started. Election came to the agenda fust after foundation of Democrat Party in January. People's Republic Party(CHP), in power since 1923, decided to hold the election in January which was to be held in May. DP severely protested the decision and announced that they would not take part in the elections.

This work handles the election in 1946. It is only about the centre of Konya, not the towns around,as it needs very detailed study. The election was held on 26 May 1946 at he same time with the whole country. This election was held in multi-party period,however, except People's Republic Party, no other parties took part in. Therefore it is the first and last single party election of the multy-Party system. DP did not take part in because of anti democratic election system and not completing its orgazizations over the country. MKP took part but withdrew with some similar reasons before noon. Altough both parties did not take part in the elections officially, they were in municipality elections unofficially. These two opposition parties moved with opposers of CHP and took part in the elections under the names of 'Public list', 'Courthouse List' and 'Kazım Gürel's List'. They took %31 votes

Keywords: Konya Municipality Election, Municipality Election, Multi-Party Period, Democrat Party, National Development Party.

KISALTMALAR

Agm: Adı Geçen Makale.
BCA: Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi
C: Cilt
CHP: Cumhuriyet Halk Partisi
Çev.: Çeviren
DN: Dosya No
DP: Demokrat Parti
Haz.: Hazırlayan
KKMKGD: Konya Koyunoğlu Müzesi Kazım Gürel Dosyası
MKP: Millî Kalkınma Partisi

GİRİŞ

Cumhuriyet döneminde Çok partili döneme geçişte ilk yerel seçimler, 26 Mayıs 1946 tarihinde yapılmıştır[1].CHP Grubu'nun almış olduğu erken seçim kararı, muhalefeti oluşturan DP ve MKP tarafından şiddetle eleştirilmiştir[2]. Her iki parti de henüz teşkilatlanma safhasında bulunduklarını ifade ederek, alınan kararı; *"CHP'nin muhalefeti geliştirmeksizin, baskın bir seçimle statükoyu korumak istediği"* yönünde değerlendirmişlerdir[3].

8 Mayıs 1946 günü basına bir demeç veren DP Genel Başkanı Celal Bayar, mevcut şartlar altında belediye seçimlerine girmeyeceklerini ilan etmiştir[4]. DP seçimlere resmen girmemiş olmakla birlikte birçok yerlerde seçime katılmış, bazı yerlerde MKP'ni desteklemiş[5] bazı yerlerde de muhalif listeleri desteklemiştir. DP Konya'da muhalif listelere destek vermiştir.

I.SEÇİM FAALİYETLERİ

29 Nisan 1946 tarihinde iktidar partisi olan CHP, belediye seçimlerini öne alma kararı aldığında, meclisin bu kararını engelleme imkânı bulamayan DP, belediye seçimlerini boykot etmeye karar vermiştir. Daha sonra bu seçimi dikkatle takip ederek, usulsüzlükleri, baskıları vs. millet adına protesto etmişlerdir[6].

1 M. Mesut Uyanık, Türkiye Cumhuriyeti 80. Yıl Kronolojisi, Anadolu Ajansı Yayınları, Ankara 2004, 130.
2 Kemal H. Karpat, Türk Demokrasi Tarihi Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller, Afa Yayınları, İstanbul 1996, s. 138.
3 Cemil Koçak, "Siyasal Tarih 1923–1950", Çağdaş Türkiye, (Editör: Sina Akşin), C. IV, İstanbul 1992, 142.
4 Nazmi Sevgen, Celal Bayar Diyor ki 1920–1950, Tan Matbaası, İstanbul 1951, 106.
5 BCA, 490. 1 355. 1490. 1.
6 Cem Eroğul, Demokrat Parti Tarihi ve İdeolojisi, İmge Kitabevi, Ankara 1990, s. 15.

DP yukarıda da belirtildiği gibi belediye seçimlerine resmen girmemiş olsa da bazı seçim çevrelerinde muhalif listeleri destekleyerek veya bizzat seçime girerek muhalefet görevini yerine getirmiştir. Mesela Afyon'da DP belediye seçimine girmiş ve kazanmıştır[7]. Konya'da, muhalif listeleri destekleyerek, oyların CHP'ye gitmesini engellemeye çalışmıştır.

Belediye seçiminden yaklaşık üç ay önce CHP Konya İl Teşkilatı, partiye üye kazandırmak için propaganda faaliyetlerine başlamıştır. Bu kapsamda Ocak ve Bucaklarda partiye üye kayıtları yapılmaya başlamıştır. 1946 yılının Mart ayı itibariyle CHP'ne yeni kayıt yapılan üye sayısı 107'si kadın, 434'ü erkek olmak üzere 541'dir[8]. Bu yeni partililer için, 13 Mart akşamı Konya Halkevi Başkanı Mithat Şakir Altan tarafından Halkevinde bir tören düzenlenmiştir. Bu törende, CHP Konya Bölgesi Müfettişi Vehbi Sarıgül, milletvekilleri ve partililer hazır bulunmuşlardır. CHP'ne katılan 541 üye, isimleri okunarak partililere tanıtılmıştır. Toplantı sonunda partililer, memnuniyetlerini belirten aşağıdaki telgrafı CHP Genel Merkezine göndermişlerdir: *"Partimiz tüzüğünün 11. maddesi gereğince 1946 yılı Mart ayı başından beri Konya İlçesi Teşkilatımıza yeniden kayıt edilen 107 kadın ve 434 erkek partilinin bugün Halkevi salonunda tanıştırma töreni yapılmıştır. Bu törende Merkez İlçe İdare Kurulu Başkanı adına Halkevi Başkanı Mithat Şakir Altan, törenin önemini ve partimizin program ve prensiplerini, partililiğin ödevlerini, parti ocaklarına verilmiş olan giriş kâğıtlarının şeref sözü olduğunu belirtmiş; söylevlerden sonra yeni partililerin adları okunarak kendileri eski partililere tanıtılmıştır. Bu tören münasebetiyle bütün Konya partilileri, partimize ve onun yüce başkanına karşı duydukları sarsılmaz bağlılıklarını ve parti ödevlerini yapma ant ve inançlarını içten tezahürlerle bir daha tekrarlamışlardır. Bu mutlu toplanmayı saygıyla arz ederiz"*[9].

1946 belediye seçimine, resmi olarak tek parti girdiğinden partiler arasında açık bir rekabetten söz etmek mümkün değildir. İktidar partisi olan CHP, seçmenleri sürekli olarak oy kullanmaya teşvik etmiştir. CHP Konya İl Teşkilatı İl, İlçe, Bucak ve Ocak teşkilatlarına basın aracılığı ile bir açık mektup yazarak, partiye kayıtlı üyelerin belediye seçimlerinde oy kullanmaları konusunda hatırlatmalarda bulunmuştur[10]. Mektupta şöyle denilmiştir: *"Belediye gibi memleketin en önemli hizmetini yapacak bir meclise, CHP adına üye adayı seçilecektir. Vebal büyüktür. İlgisizlik göstermek, arkadaşlık, akrabalık, menfaat gözetmek veya her hangi bir tesir altında kalmak suretiyle liyakati ikinci, üçüncü derecede gelenleri hatır için seçmek, memleketi sevmemek hatta daha derin düşünürsek, memlekete ihanet etmektir. Çok iyi bilinmelidir ki, ülkeyi maddi silahlar ancak maddeden yıkabilir. Fakat içinden çöküntü onun hem maddi hem manevi yıkılmasıdır ki, bu yıkılış tamir kabul etmez. Memleketi yıkan sebeplerin başında ehliyetsizlerin iş başına gelmesi gelir. Ehliyetli, düşmanınız da olsa, ehliyetsiz babanız bulunsa bunun şahsî değil genel bir iş, bir memleket davası olduğunu daima göz önünde bulundurunuz"*[11].

CHP, 64 isimden meydana gelen aday listesini, 50 bin adet bastırarak dağıtmıştır[12]. Bu seçimde, CHP resmi olarak tek başına seçime giriyor görünse de DP, Serbest Aday listeleri adı altında veya Muhalif listelerle seçime girmiştir. Konya ve ilçelerindeki DP Teşkilatları, CHP kadar geniş yelpazeli propaganda imkânları olmasa da kulis yaparak ve elden alternatif aday listeleri dağıtarak propaganda faaliyetlerinde bulunmuşlardır. DP'liler, iktidar partisi mensuplarının, birbiriyle olan anlaşmazlıklarını değerlendirerek,

7 Serap Tabak, "1946 Belediye-Milletvekili Seçimleri ve Afyon'da Uygulaması", Tarih İncelemeleri Dergisi, C: XIX, S. 2, Aralık 2004, 87.
8 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01.
9 Ekekon, 15 Mart 1946, 1.
10 Ekekon, 6 Mayıs 1946, 1.
11 Selçuk, 22 Mayıs 1946, 1.
12 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01.

aralarında CHP'li isimlerin de yer aldığı aday listeleri düzenlemişler ve seçmenlere ulaştırmışlardır.

Dönemin Konya Valisi İzzettin Çağpar'ın 29 Mayıs 1946 tarihli "*Zata mahsus*" ibaresiyle İçişleri Bakanı Hilmi Uran'a gönderdiği yazıda; DP'lilerin seçimden on gün önce, CHP'nin "*sayılı şahıslarından*" ve DP'nin "*önemli şahsiyetlerinin*" içinde bulunduğu bir liste düzenleyerek bütün evlere, bahçelere bıraktıkları belirtilmektedir. Vali'nin tespitine göre; DP'liler, "*elde ettikleri*" muhtarlar ve bekçilerle bu listeleri kapı kapı dağıtmışlardır. DP'lilerin düzenlemiş oldukları muhalif listelerde, CHP'lilerden hükümete küskün veya muhalif olanların isimlerini kullandıkları anlaşılmaktadır. Mesela bunlardan birisi CHP'li ve eski milletvekili Kazım Gürel'dir. Cumhuriyet'in ilk Konya Belediye Başkanı olan Gürel, DP'lilerin, Konya Merkez ilçesinde düzenledikleri muhalif aday listenin başında yer almıştır[13].

DP'lilerin seçimlerde muhalif liste düzenlemelerini, Konya Valisi "*demagoji*" olarak değerlendirmektedir. Özellikle Konya merkez, Ereğli ve Karaman'da alternatif liste düzenleyen DP'lilerin CHP listelerini zorladıkları anlaşılmaktadır. DP'liler, Karaman'daki alternatif aday listesine oy almayı başaramamışlardır ama Konya merkez ve Ereğli'de aday listelerine azımsanmayacak kadar oy verilmiştir. Özellikle Ereğli ilçesinde, 2000'nden fazla işçinin çalıştığı ve toplu oy potansiyeline sahip olan Sümerbank Bez Fabrikasında, oyların yarısına yakını muhalif aday listesine gitmiştir[14].

1.İsmet İnönü'nün Seçim Konuşması

1946 Belediye seçiminde CHP, seçim propagandasını, Tek partili dönemde olduğu gibi, iktidar olmanın avantajlarını kullanarak Halkevleri ve Orduevlerinde yapmıştır[15]. İnönü buradaki konuşmasında: "*Türk milletinin anlayışlı ve sağlam bünyeli olduğunu, bu seçimde bir kez daha göstermesi gerektiğini*" söylemiştir. Aynı konuşmasında Cumhurbaşkanı, DP'nin seçimlere katılmamasını eleştirmiştir. DP'nin seçimlere, vaktinden önce yapılacağı gerekçesiyle katılmamasının doğru olmadığını iddia ederek şunları söylemiştir: "*Seçime iştirak etmemek bilhassa 'Demokrat' ismi alan bir partinin ismiyle uygun değildir. Ancak muhalefet partilerinin bir noktada hakları olabilir. O da kendilerinin gelişmesine ve intihaba (seçime) ekseriyet partisinin iktidarda bulunan hükümeti engel olursa!... Hâlbuki böyle bir küçüklüğe düşmeye imkân olmayacağı gibi en yüksek salahiyeti haiz bir başkanın ağzından halkımızın serbest ve emin olarak reylerini kullanmaları da beyan edildikten sonra böyle bir endişe ve düşüncenin de yeri olmasa gerektir*"[16].

2. Basında Seçim Tartışmaları

Selçuk gazetesinde yazılar yazan Belediye eski Başkanlarından Muhlis Koner, belediye seçiminin "*Siyasî bir olgunluk imtihanı*" olduğunu belirttikten sonra, iki nokta üzerinde durmaktadır. Bunlardan birisi, seçmenlerin oy kullanırken adayların liyakatine dikkat etmeleri hususudur. Koner'e göre, seçmenler oy kullanırken, "*ahbaplık, akrabalık ve menfaat düşünceleriyle daha ehliyetlileri tercih etmemek gibi bir yanlış tutum içine girmemelidirler*". İkinci husus, seçmenlerin, seçimlere ilgisiz kalmamaları konusudur. Koner, bu hususu şöyle ifade etmektedir; "*Seçmenler kesinlikle nemelazımcı olmamalıdırlar. Çünkü siyasi hayatta en kötü ve en geri terbiye bu nemelazımcılıktır. Yönetme yetkisini ellerine verdiğimiz meclis üyelerinin seçiminde, seçimlere ilgisizlik göstermek, toplum olarak zararlıdır. Halkın üstünde ve daima kendisinden akıl danıştığı daha ileri adamlarımız vardır. Bu rehberlerin akrabalık ve ahbaplık gibi gerekçelerle halkı yanlış yönlendirmelerinden doğacak zararı tahayyül etmek bile mümkün değildir*"[17].

Seçim tarihi yaklaştıkça basında, seçmenlerin oylarını kullanmaları konusunda hatırlatmalar daha da yoğunlaşmıştır. "*Seçimler Münasebetiyle Düşündüklerimiz*" başlığı altında Muhlis Koner, "*Vergi vermek ve askere gitmek nasıl bir vatandaşlık borcuysa serbest oy vermek de en kutsi bir hak ve görevdir*" değerlendirmesini yapmıştır. "*Serbest oy*" ifadesi dikkat çekicidir. Tek partili dönemin eski belediye başkanının bu ifadesinden, bu seçimden önce seçmenlerin, "serbestçe" oy kullanamadıkları anlamını çıkarabiliriz.

Koner yazısında, partilerin aday seçiminde dikkat etmesi gereken noktaların altını çizmiştir. Yazıya göre; partiler, adaylarını seçerlerken adayların, bulundukları bölgeyi tanımaları ve bu bölgede tanınmaları şarttır. O günlerde tartışılan konulardan birisi de adayların, partiler tarafından değil; halk tarafından seçilmesi konusudur. Yazar, halkın "*seviyesinden*" emin olmadığından, adayların halk tarafından seçilmesi fikrine sıcak bakmamaktadır. Ona göre partilerin başlıca görevleri, bir taraftan adayları tespit etmek diğer taraftan da halkı aydınlatmak ve telkinlerde bulunmaktır[18].

Seçimlere dört günü kala CHP Konya İl Başkanlığı; İl, İlçe, Bucak ve Ocak teşkilatlarına basın aracılığıyla bir duyuru yayınlamıştır. *Selçuk* gazetesi'nin "*Tenkitler, Şikâyetler, Dilekler*" köşesinde yayınlanan söz konusu duyuruda, Belediye Meclisi Üye adayı seçimi konusunda "*liyakatli olanların*" seçilmesine özen gösterilmesini istemektedir[19].Bu arada Konya Belediyesi, seçime iki gün kala bir broşür dağıtarak sekiz yılda belediye olarak Konya'da yaptıkları çalışmaları halka anlatmıştır[20].

Konya basınında çıkan yorumlara göre, halkımızın siyasî terbiyesi eskiye nazaran çok daha gelişmiştir. Seçimlerde belediye başkanının hangi vasıflara sahip olması gerektiği konusunda, Muhlis Koner, "*Yeni Belediye Seçimleri Münasebetiyle*" başlıklı bir yazısında bazı değerlendirmeler yapmıştır. Koner'e göre, Belediye Meclis Üyelerinin, şehir ve kasabanın her yönden düzenlenmesi işini üzerine alan bir heyet olması itibariyle, akademik bir niteliğe sahip olmasına gerek yoktur. Hatta bu üyelerin, yüksek tahsilli olmalarını istemek bile "*fazla bir*" taleptir. Önemli olan belediye üyelerinin şehri, her yönüyle tam anlamıyla tanımaları, memlekete bağlı ve tanınmış kimseler olmalarıdır[21]. Koner'e göre; halkın sağduyu

13 Kazım Gürel, seçimden bir hafta sonra CHP Genel Sekreterliği'ne gönderdiği mektupta, alternatif aday listesinde yer almasının sebebini açıklamaktadır. Bu mektupta; kendisinin aday gösterilmemesini "İzzeti nefsine indirilmiş çok ağır bir darbe saymak zorunda kaldığını" ifade ederek şöyle devam etmektedir; "Yalnız particilik bakımından çok acı duyduğum, kendimi aydınlatılmaya muhtaç gördüğüm bir nokta var ki o da şudur: 25 yıldır ihtirastan, istismardan çok uzak kalarak feragat ve fedakârlıkla çalışan, idealist bir partici olduğum ve muhitimde partiden kovulanlar, inkılâba ve partiye aleyhtar olanlarla, partinin şeflerine, arzu ve direktifleri dairesinde yıllarca çarpışanların ilk safında bulunduğum halde, aleyhtarların hatta partide kayıtlı bulunmayanların, nispet ve hizmet- gözetilmeyerek bana ve emsallerime tercihan son seçimde partimiz namına aday gösterilmelerindeki sebebi kavrayamadım. Bunu kendi hesabıma izzeti nefsime indirilmiş çok ağır bir darbe saymak zorunda kaldım. Particilik, mebusluk hayatımda –beni muhitimde ve muarızlar karşısında bu kadar küçük düşürecek- büyük bir kusur işlemiş olduğuma ihtimal veremiyorum. İnsanlık hali eğer böyle bir hatam olmuşsa onu da hatırlayamadığım için kendimi 4 yıldan beri ağır bir suçun sahibi mevkiinde görüyor, manen de parti dışı sayılıyormuşum gibi acı duyuyorum. Enerjim yerindedir ve çalışabileceğim. Kendimi tanıyan muhitim de vardır. Maruz kaldığım muamelenin dayandığı sebepler partiye nispetimde bu kadar ağır netice verecek mahiyette ise-siyasi hayattan bütün bütün uzaklaşmak üzere- bu hususta bilgi verilmek suretiyle lütfen aydınlatılmaklığımı muztarıp bir partici sıfatıyla diler, derin hürmetlerimi sunarım" BCA, 490.01.256.1022.01.

14 Konya Valisi Çağpar, İçişleri Bakanına gönderdiği yazıda, DP'lilerin Ereğli Bez Fabrikasında yapmış olduğu propaganda faaliyetlerini şöyle anlatmaktadır: "Mesela Ereğli'de bez fabrikası mensupları CHP'ne kayıtlı ve onların hemen bütün erkânı bu partinin aday listesine dâhil iken bir gün önce müdür muavinleri Turgut'un listesinde bulunmadığı ileri sürülerek fabrika amelesi (işçisi) tarafından umumi yerlerde itirazlar başlamış ve seçim günü sabahı fabrika müdürünün Ankara'ya gittiği, müdür muavini Turgut'un on beş gün evvel istifa ederek vekâleten görev yaptığı ve fabrikaya etkili bir konumda olan Hukuk Müşaviri Sedat Dikmen'in de o sabah CHP'ne bir istifaname göndererek sandık mahallinde Demokratlar namına murakıp tayin edildiği görülmüştür". BCA, 490.01.256.1022.01.

15 Ekekon gazetesi, İnönü'nün Konya'ya gelişiyle ilgili haberi okuyucularına "Cumhur ve Partimizin Değişmez Genel Başkanımız İsmet İnönü Hoş Geldin" başlığıyla verdikten sonra şöyle devam etmiştir:"Konya bu şerefli günün sevinci içinde. Şehir baştanbaşa bayraklarla donanıyor. Konyalılar Aziz Şeflerini karşılamak için içten gelen bir sevgi seli halinde İstasyona doğru akıp gitmektedirler". Cumhurbaşkanı İnönü Konya'dan ayrıldıktan sonra gazete şu başlığı kullanmıştır; "İnönü, Konya'yı bir heyecan sevinci içinde bırakarak ayrıldı. Konyalılar, hâlâ o günün sıcak duyguları içindedir". Ekekon, 8 Mayıs 1946, 1.

16 Selçuk, 8 Mayıs 1946, 1.
17 Muhlis Koner, "Siyasi Olgunluk İmtihanı Başlıyor", Selçuk, 1 Mayıs 1946, 1.
18 Muhlis Koner, "Seçimler Münasebetiyle Düşündüklerimiz", Selçuk, 11 Mayıs 1946, 1.
19 Selçuk, 22 Mayıs 1946, 1.
20 Ekekon, 24 Mayıs 1946, 1; Gazetede, dağıtıldığı söylenen söz konusu broşür temin edilememiştir.
21 Muhlis Koner, "Yeni Belediye Seçimleri Münasebetiyle", Selçuk, 4 Mayıs 1946, 1.

sahibi olduğu kabul edilirse de, partilerin aday göstermesi daha uygun olacaktır. Partilerin bu noktada iki temel görevi vardır; Bunlardan birisi, uygun adayları göstermek; diğeri de halkı, bu adaya oy vermeleri için, "*tenvir, telkin ve irşat*" etmektir. Bu yapılmamış ise ve halk da ilgili partinin adaylarına oy vermiyorsa, halkta kusur aramamak gerekir. Kalplere ve kafalara kuvvetli kültür "*aşılarının*" yapılması ve aydın particilerin "*misyonerce*" hareketlerle milletimizi uyandırmaları gerekir. Toplumun gelişmesinin esaslı yolu budur. Yoksa "*bunu böyle yapacaksın*" demek, halkı olduğu yerde yıllarca bırakmak demektir. Halk buna karşı "*pekâlâ*" der, bir köşeye çekilir ve yıllarca da öyle kalır[22].

3.Basında Parti Duyuruları

CHP yapmış olduğu propagandalarda, seçmenlerin tercihlerine yönelik değil, tek partili dönem alışkanlıklarının bir uzantısı olarak, "*İnkılâpların hamisi, kurtarıcı ve yapıcı*" gibi, toplum mühendisliği türü sloganlara yer vermeyi tercih etmiştir. Mesela *Selçuk* gazetesinin birinci sayfasında şöyle bir duyuru yer almıştır: "*Yurttaş! 26 Mayıs 1946 Pazar Belediye seçimi günüdür. CHP Kurtarıcı ve yapıcıdır. Onun adaylarına oy verilince halkın özlediği iyi işlerin başarılması sağlanır*"[23].

CHP Konya Teşkilatının yayın organı olan *Ekekon*'da; "*Seçim Günü İçin Şimdiden Hazırlanınız*" başlığıyla bir duyuru yer almıştır. Duyuru şöyledir: "*Seçimler yaklaşıyor. Millî Şefimizin söyledikleri gibi anlayışlı ve sağlam bünyeli bir millet olduğumuzu göstermek için, seçimlere kitle halinde katılmak zorundayız. Belediye seçimi 26 Mayıs Pazar günü yapılacaktır. O gün seçim hakkını haiz olan bütün yurttaşlar hep birlikte, sandık başlarına koşacağız. Halkçı rejimlerde; oylarını kullanan vatandaş sayısı, siyasi olgunluğun başlıca ölçüsüdür*"[24].

Bu seçimlerde, oy kullanmayacak vatandaşlarımızın, "*Siyasi ve medenî haklarını henüz anlayamamış*" kişiler olacakları belirtildikten sonra şöyle denilmektedir:

"*Zekâ, kabiliyet ve sağlam bir içtimai bünye itibariyle hiçbir eksiği olmayan hemşerilerimizin oy verme işine yabancı kalmaları üzüntü vericidir. Daha önceki dönemlerde oylar kullanılırken daha dar bir çerçevede bu hakkımızı kullanmış olabiliriz. Ancak artık o durum geride kalmıştır*"[25].

Tek partili dönemde, iktidarın meşruiyetini sağlamak için yapmış olduğu, az katılımlı seçimler, "*Ancak artık o durum geride kalmıştır*" sözleriyle Tek partili dönemde yapılmış olan seçimlerin hatırlanmak istenmediği anlaşılmaktadır.

15 Mayıs tarihli *Selçuk* gazetesinde, "*Belediye Seçimi Münasebetiyle*" başlıklı bir duyuruda, halkın sandık başına gitmesi istenmiştir. "*Reylerinizde büyük bir emniyet içinde serbestsiniz. Kimse size müdahale edemez*" cümlesiyle sona eren söz konusu duyuruda, maddeler halinde seçmenlerin oylarını nasıl kullanacakları şöyle tarif edilmektedir: "*1. Belediye Kanununun dokuzuncu maddesi mucibince (gereğince) istediğiniz yerde reylerinizi bir kâğıda yazarak mıntıkanızda hazırlanan mühürlü zarfa koyarak atarsınız. 2. Seçim hakkını haiz olan aileniz ve 18 yaşını bitirmiş çocuklarınızla seçime koşunuz. İştirak etmemek en yüksek hak ve vazifenizi kullanmamak demektir ki, medenî bir Türk evladına yakışmaz. 3. Rey kâğıdına 64 kişi yazacaksınız. Sonra tasnifte bunlardan 32'si asıl 32'si yedek olacaktır*"[26].

22 Mayıs 1946 tarihli gazetede yukarıdaki duyurunun 1. maddesine "*Seçim Kâğıdına imza konulmayacaktır*" ibaresi eklenmiştir[27]. Seçim kâğıdına imza konulmaması kararının, iktidar partisine, katılımı artırma yönünde bir avantaj sağlayacağı düşünülmüş olabilir. Çünkü

22 Koner, Selçuk, 11 Mayıs 1946, 1.
23 Selçuk, 25 Mayıs 1946, 2; Ekekon, 25 Mayıs 1946, 3.
24 Ekekon, 17 Mayıs 1946, 3.
25 Selçuk, 11 Mayıs 1946, 1.
26 Selçuk, 15 Mayıs 1946, 1.
27 Selçuk, 22 Mayıs 1946, 1.

CHP adayları dışında oy vermek isteyenler, iktidar partisinden çekinmeden, oylarını kullanacaklardır. DP ve MKP'nin resmî olarak seçime katılmamaları sebebiyle düşük oranda gerçekleşecek olan katılım, böylece artmış olacaktır. Bu durumda CHP'nin meşruiyeti de güçlenmiş olacaktır.

4. Halkın Belediyeden Beklentileri

Konya'da 1946 Belediye seçiminde CHP'nin halkın beklentilerine uygun bir seçim çalışması yaptığını söylemek mümkün değildir. Zaten diğer partiler (DP ve MKP) resmen seçime girmediklerinden böyle beklenti söz konusu olmamıştır. Gerek dönemin sosyal fotoğrafını tespit etmek gerekse halkın seçim öncesinde beklentilerini tespit etmekte fayda bulunmaktadır.

Basına yansıyan bir kısım talepler; şehrin temizliği, gıda kontrolü, fiyatların aşağıya indirilmesi, yanmayan sokak lambaları ve dilencilerle mücadele gibi konulardır. Mesela 17 Ocak 1946 tarihli *Babalık* gazetesinde "*Halk Diyor ki*" köşesinde, bozuk yumurtalardan şikâyet edilmektedir. Yazıya göre, pazardan perakende alınan yumurtaların % 90'ı bozuk çıkmaktadır. Hatta ağır bir yumurta kırılınca içinden civciv çıkmıştır. Bakkallar veya toptancıların elindeki bozuk yumurtalar, Erkekler Pazarı'nda ve Muhacir Pazarı'nda kadınlara verilip sattırılmaktadır. Fiyatları 8–10 kuruş arasında satılan bu yumurtaların, pahalı olduğu belirtilmektedir. Bu pahalılığın belediye tarafından sıkı bir kontrol ile önlenmesi beklenmektedir[28]. Haberde dikkat çekici olan, bozuk yumurtaların satılmasından öte, bu yumurtaların kadınlara sattırılmasıdır. Gazetedeki haberden, halkın, hem yumurtaların bozuk olmasından hem de bu yumurtaların kadınlara sattırılmasından şikâyetçi oldukları anlaşılmaktadır.

Bir başka şikâyet konusu, şehrin aydınlatılmasında kullanılan elektrik direklerindeki ampullerle ilgilidir. Belirtildiğine göre, bazı yollardaki elektrik ampulleri, etrafını saran ağaç dallarının arasında kalmakta ve ışıkları gölgelenmektedir. Yolun daha iyi aydınlanması için elektrik direklerinin yol ortasına dikilmesi istenmektedir[29]. 8 Mart 1946 tarihli *Ekekon* gazetesindeki habere göre; İstasyon ile Anıt arasındaki elektrik lambaları iki aydan beri yanmamaktadır. Bu yol, Konya'nın en işlek caddesidir. Geceleri buradan geçenler, özellikle Kara Trenden inen yolcular, ancak arabaların "*fersiz ışıkları*" ve yaktıkları kibritle yollarını görebilmektedirler.Belediyenin konuyla ilgilenmesi istenmektedir[30].

Diğer bir konu dilencilerle ilgilidir. Gazetede belirtildiğine göre, Konya'da dilenciler, çarşı, sokak ve caddelerde çok sayıda bulunmaktadırlar. Bu dilencilerin bir kısmının "*elleri ve ayakları tutmaktadır*". Bunlara belediyenin iş bulması gerekmektedir. Halk dilencilere sadaka verilmemesini istemektedir. Çünkü bu şekilde dilenciliğin önünü almak mümkün değildir. Bir kısım hastalıklı ve sakat dilencilerin, belediye tarafından muayenesi ve tedavisi beklenmektedir[31].

Bir diğer konu, umuma açık tuvalet-lerdir. Hafta içinde halka açık olan tuvaletlerin Pazar günleri kapanması şikâyet konusu olmaktadır. Bu tuvaletlerin Pazar günü de açık bulundurulması ve temizliklerine önem verilmesi istenmektedir. Bunun yanında atık kâğıtlar için çöp sepeti talep edilmektedir. Bazı elektrik direkleri ile otobüs duraklarının direklerine çöp sepetlerinin takılması, halkın beklentileri arasındadır[32].

Selçuk gazetesinde bir okuyucu mektubunda, çarşıda satılan simitlerin çok esmer ve hamur olduğundan şikâyetle, belediyenin bu konuyla ilgilenmesi istenmektedir. Okuyucu, ayrıca Konya Belediyesine, Ereğli Belediyesini emsal göstererek; şayet has undan simit üretmenin pahalı olacağı düşünülüyorsa, Ereğli Belediyesi'nin aynı fiyatla has undan simit ürettiğini hatırlatmaktadır[33].

28 Babalık, 17 Ocak 1946, 1.
29 Babalık, 17 Ocak 1946, 1.
30 Ekekon, 6 Mart 1946, 2.
31 Babalık, 17 Ocak 1946, 1.
32 Babalık, 17 Ocak 1946, 4.
33 Selçuk, 2 Mart 1946, 2.

II. ADAYLAR

Bu bölümde CHP'nin adayları ile muhalif listeler hakkında bilgi verilecektir. Konya merkezde, CHP'nin ilan ettiği aday listesinin dışında üç muhalif liste seçimlere katılmıştır. İlçelerde ise Ereğli ve Karaman olmak üzere iki seçim çevresinde muhalif listeler ile seçime girilmiştir. Tespit edebildiğimiz kadarıyla bazı ilçeler ve bucaklarda muhalif listeler çıkarılmak istenmiş fakat gerçekleşmemiştir. Bu konuda aşağıda bilgi verilecektir.

1. Cumhuriyet Halk Partisi Adayları

1933 tarihli CHP İntihap Yoklama Talimatnamesi'ne uygun olarak Konya İl Başkanı tarafından yapılan davet ile, parti Ocak, Semt, Bucak, İlçe ve İl Yönetim Kurullarında görev yapan asil ve yedek üyeler toplanarak, belediye meclisi üyeleri adaylarının seçimini yapmışlardır. 18 Mayıs günü, 300'den fazla partilinin iştirak ettiği toplantıda, seçime girecek meclis üyelerinin aday listesi tespit edilmiştir. 23 Mayıs günü bu adaylar, gazetelerde ilan edilmiştir. CHP İl Başkanı Halis Ulusan imzasıyla yayınlanan bu listede, asil ve yedek olmak üzere, toplam 64 isim yer almıştır. Liste şöyledir:

Dr. Muhsin Faik Dündar (Doktor), Tahir Mıhcı (Avukat, Baro Başkanı), Nail Erer, Hüseyin Botsalı (Tüccar), Recep Bakkalbaşı (Müteahhit, Tüccar), Ahmet Zıvarıklı (Tüccar), Fevzi Çelik (Tüccar), Mustafa Kayacık (Tüccar), M. Ali Apalı (Avukat), Zühtü Ceran, Şaban Şahin, Muhlis Koner (Öğretmen, gazeteci), Besim Ergun, Nesip Ertüzün (Tüccar), Mehmet Cebeci, Mehmet Çorapçı, Rüştü Sertel, Hüseyin Kaptan (Terzi), Mehmet Ceylan, Hasan Basri Mumcuoğlu (Kunduracı), Ahmet Karaağaç, Ahmet Koru (Tüccar-Terzi), Süleyman Taşpınar (Tüccar), Dr. Fahriye Gürel, Dr. Rıfkı Tuygan, Fuat Anadolu (Avukat), Şehime Güven, Halis Sungur, Hazım Uluşahin, Mithat Şakir Altan Mithat Şakir Altan,[34] Mümtaz Ataman, Mustafa İzmirligil, Fahri Ünal (Atar), Ali Rıza Kilimci, Abdullah Dedeoğlu (Tüccar), Recep Yetişen, Ahmet Civelek, Rıza Keymen, Ali Öztermiyeci, Salih Loras (Tüccar), Nuri Telli, Ali Cimcim, Ahmet Şen, İhsan Özkaşıkçı, Samet Kuzucu (Belediye Başkanı, Yüksek Ticaret Mezunu), Nuri Küçükkeleş, Ahmet Katırcı, Fahri Erişkon, Osman Zeki Berk, Kazım Altıoklar, İsmail Kaymak, Sabri Köylüoğlu, Zeki Berk, Halil Küçükbakırcı, İsmail Kaymak, Yusuf Akçay, Mitat Sılay, Ahmet Küçükarmağan (Tüccar), İbrahim Turhan, Mustafa Akkise, Mehmet Ali Eşrefoğlu, Ahmet Küçükarmağan, Ömer Keleş (Tüccar), İbrahim Uğurel, Mustafa Özaydın[35]. Görüldüğü gibi adaylardan ikisi kadındır[36].

2. Muhalif Listeler

DP Genel Başkanı Celal Bayar, kamuoyuna seçime girmeyeceklerini ilan etmiş olsa da, Konya'da DP teşkilatı; bir kısım gayrimemnun CHP'lilerle birlikte, muhalif aday listeleri düzenlemiştir. Tespit edebildiğimiz kadarıyla Akşehir, Ilgın ve Cihanbeyli ilçeleriyle Sille Bucağında muhalif listeler düzenlenmiş, parti yönetimi ve Konya Valisinin, "*zamanında*" müdahalesiyle bu listelerin seçmenlere ulaşması önlenmiştir. Ancak Konya merkez ile Ereğli ve Karaman ilçelerinde, iktidar partisinin bütün "*tedbirlerine*" rağmen muhalif listelerin seçmenlere ulaşması önlenememiştir.

Konya merkezde, üç farklı muhalif liste çıkarılmıştır. Bunlar *Halk Listesi*, *Kazım Gürel Listesi* ve *Adliyeciler Listesi* olarak isimlendirilmektedir. Söz konusu listelerde her iki partiden de (CHP ve DP) isimler karma olarak yer almıştır[37]. Bu listelerin dışında, DP tarafından 63 adaydan oluşan bir liste

34 Mithat Şakir Altan, 1946'da Konya Halkevi Başkanıdır. Ekekon, 15 Mart 1946, 1.

35 Ekekon, 24 Mayıs 1946; Selçuk, 25 Mayıs 1946, 1.

36 1930 yılında yapılan ve SCF'nın katıldığı Konya belediye seçimlerinde, üç kadın aday listelerde yer almıştır. Bu kadın adayların isimleri şunlardır: Şefika Muhlis Hanım (Belediye Eski Başkanı Muhlis Koner eşi), Şehriban Nizamettin Hanım (Mevlevi sülalesinden son aşçıbaşı Nizamettin Çelebi'nin eşi) ve Münire Hanım (Karahafızzade Tüccardan Ziya Bey'in eşi), Caner Arabacı, Bünyamin Ayhan, Adem Demirsoy, Hakan Aydın, Konya Basın Tarihi, Palet Yayınları, Konya 2009, 208.

37 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 3.

düzenlendiği ancak bu listenin seçmenlere ulaşmadığı anlaşılmaktadır[38].

2.1. Halk Listesi

Konya merkezde muhalifler tarafından düzenlenen Halk Listesi'nde, DP'li bazı isimler yer almıştır. Bu isimler şunlardır: Fahri Ağaoğlu, Mustafa Büyükkirişci, Hasan Arpacı ve Dr. Behçet Üçok[39]. Listedeki CHP'liler şunlardır: Av. Mehmet Ali Apalı, Fevzi Çelik (Tüccar), Fuat Anadolu, Av. Emin Bolay, Av. Halis Sungur, Mehmet Ceylan, Muhlis Koner, Hüseyin Kaptan, Ahmet Koru, Tahir Mıhçı, Nesip Ertüzün, Dr. M. Faik Dündar, Recep Bakkalbaşı, Mustafa İzmirligil, Salih Loras, Samet Kuzucu, Sabri Köylüoğlu, Osman Zeki Berk, İbrahim Ugurel[40]. Seçimden bir gün önce bu liste evlere dağıtılmıştır[41]. 19'u CHP'li toplam 45 üyenin yer aldığı bu Halk Listesi'nin tamamı temin edilememiştir[42].

2.2. Kazım Gürel Listesi

CHP'nin küskünleri tarafından hazırlandığı anlaşılan bu listenin başında, CHP Konya eski milletvekillerinden Kazım Gürel bulunmaktadır[43]. Cumhuriyet Arşivindeki belgede, 17 ismin yer aldığı belirtilen bu listede, İzzet Erdal ile Mehmet Haydaroğlu DP eğilimli, Mustafa

38 Koyunoğlu Müzesi'nden temin ettiğimiz DP başlıklı 63 isimden oluşan liste şöyledir: İsmail Işık (Dr. Dâhiliye Mütehassısı), Ahmet Efeoğlu (Avukat), Naim Gilisralıoğlu (Avukat, Eski Çumra Savcısı), Ali Saim Kaymak (Makine Mühendisi), Mehmet Yüksel (Tüccar), A. Bahçıvan (Takva), Nuri Küçükköylü (Sarraf), Kemal Uluşahin (Şahin Sineması Sahibi), Adil Özselçuk (Saatçi), Hasan Ulupınar (Komisyoncu ve Müteahhit), Mahmut Ateş (Yüksek Mühendis), Mehmet Hotamışlı (Tüccar ve Müteahhit), İbrahim Aşcıgil (Y. Mühendis ve Müteahhit), Galip Günhan (Demir Tüccarı), Mehmet Kolancalı (Şeker Şirketi Muhasibi), Hilmi Erdede (Benzinci ve Tüccar), Hikmet Başaytaç (Bakırcı ve Tüccar), Mehmet Sert (Manifaturacı), Hasan Arpacı (Kunduracı), Mustafa B. Kirişçi, (Uistin Acantesi Sahibi), Muhittin G. Kılınç (Oto Acenta Sahibi ve Otelci), Naci Uluşahin (Şahin K. Sahibi ve Tuhafiyeci), Ahmet Öztaş (Manifaturacı), M. Bakırcı (Görgülü) (Zincirli Han Sahibi), Rifat Oturanç (Müteahhit), Yusuf Çınar (Zahire Tüccarı), Eşref Eşrefoğlu (Manifaturacı), Hasan Sarıgül (Araba Ustası, Çiftçi), Himmet B. Avcı (Bakkaliye Tüccarı), Reşat Yel (Tüccar), Faik Özparlak (Elbiseci, Tüccar), Mehmet Özkunduracı (Küçük Kanaat Şirketi Müessisi), Mustafa Eken (Çiftçi ve Eski Milletvekili), Raşit Eğerci (Tüccar), Hasan Ay (Başak Bisküi Fab. Sahibi), Rahim Özdikici (Kunduracı ve Kavafiyeci), Cavit Durakbaşı (Bakkal), Nafız Tahralı (Yüksek Ticaret M. Tüccar), Şükrü Göncay (Tüccar), Tahir Sezer (Kereste Tüccarı), Vehbi Öztorun (Yağ Tüccarı), Yusuf Kayseri (Oto Tamircisi), Lüfi Göksu (Terzi), Hamdi Doyuran (Lokantacı), Şevket İçöz (Emekli Kaymakam), Hacı Emin E. Öğüt (Manifaturacı), Arif Balam (Müteahhit), Ahmet Çakıroğlu (Lokantacı, Otelci), İbrahim İsipoğlu (Sebzeci), Rahim Kelam (Kabzımal), Mustafa Gökçek (Çiftçi), Kadri Günnar (Terzi), Tahir Kalfa (Fabrikatör), İsmail Yapıcı (Manifaturacı), Arif Etik (Tercüman ve Kitapçı), Tevfik Peköz (Şekerci), Mehmet Batman (Yapağı Tüccarı), Lütfi Büyükkoç (Saraç). KMKGD, DN 3405.

39 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01.

40 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 85.

41 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 4.

42 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01; Ekekon, 29 Mayıs 1946, 1.

43 Koyunoğlu Müzesinden temin ettiğimiz DP başlıklı 62 isimden meydana gelen bir liste bulunmaktadır. Bu listenin ilk sırasında kurşun kalemle "Kazım Gürel (Avukat)" ve listenin son sırasında yine kurşun kalemle "Hüseyin Kaptan (Terzi)" ismi yer almaktadır. Bu listedeki isimlerin bir kısmının üzerlerine kurşun kalemle çizilmiştir. Listedeki üzerine çizilmemiş olan 30 kişinin isimleri şöyledir: Kazım Gürel (Avukat), Nuri Küçükköylü (Sarraf), Kemal Uluşahin (Şahin Sinemasının Sahibi), Adil Özselçuk (Saatçi), Mahmut Ateş (Yüksek Mühendis), İbrahim Aşcıgil (Y. Mühendis ve Müteahhit), Mustafa Keçeci (Tüccar ve fabrikatör), Süleyman Öztabak (Tüccar), Hikmet Başaytaç (Bakırcı ve tüccar), Mustafa B. Kirişci (Austin acentası sahibi), Naci Uluşahin (Şahin K.evi sahibi tuhafiyeci), Ahmet Öztaş (Manifaturacı), Hamdi Apalı (Zahire Tüccarı), Reşat Yel (Tüccar), Faik Özparlak (Elbiseci, tüccar), Mustafa Eken (Çiftçi, eski milletvekili), Raşit Eğerci (Tüccar), Hasan Ay (Başak Büsküi (belge aynen böyle yazılı) Fab. Sahibi), Cavit Durakbaşı (Bakkal), Tahir Sezer (Kereste Tüccarı), Hamdi Doyuran (Lokantacı), Şevket İçöz (Emekli Kaymakam), Emin Erögüt (Manifaturacı), Ahmet Çakıroğlu (Lokantacı, otelci), Rahim Kolam (Tam okunamadı) (Kapzımal), Tahir Kalfa (Fabrikatör), Tevfik Peköz (Şekerci), Mehmet Batman (Yapağı Tüccarı), Lüfi Büyükkoç (Saraç), Hüseyin Kaptan (Terzi). Üzerin kurşun kalemle çizilmiş olan 32 kişinin isimleri ise şunlardır: İsmail Işık (Dr. Dâhiliye Mütehassısı), Ahmet Efeoğlu (Avukat), Ali Saim Kaymak (Makine Mühendisi), Mehmet Yüksel (Tüccar), A. Bahçıvan (Takva) (Ülkü Basımevi Sahibi), Hasan Ulupınar (Komisyoncu ve müteahhit), Mehmet Hotamışlı (Tüccar ve müteahhit), Reşat Güzelsu (Y. Mühendis ve müteahhit), Galip Günhan (Demirci Tüccarı), Mehmet Koloncalı (Şeker Şirketi Muhasibi), Hilmi Erdede (Benzinci ve Tüccar), Mehmet Seri (Manifaturacı), Muhittin Güzelkılıç (Oto Acente sahibi ve otelci), M. Bakırcı (Görgülü), Rifat Oturanç (Müteahhit), Yusuf Çınar (Zahire Tüccarı), Hasan Sarıgül (Arabacı ustası, çiftçi), Himmet B. Avcı (Bakkaliye Tüccarı), Mehmet Özkunduracı (Küçük Kanaat Şirketi Şirketi Müessisi (kurucusu), Rahim Özdikici (Kunduracı ve kavafiyeci), Nafız Tahralı (Yüksek Ticaret M. Tüccar), Şükrü Göncay (Tüccar), Vehbi Öztorun (Yağ Tüccarı), Yusuf Kayseri (Oto Tamircisi), Lütfi Göksu (Terzi), Akif Balam (Müteahhit), İbrahim İşipoğlu (Sebzeci), Mustafa Gökçek (Çiftçi), Kadri Günnar (Terzi), İsmail Yapıcı (Manifaturacı), Arif Etik (Tercüman, kitapçı), Rıza Üçer (Manifaturacı). KMKGD, DN: 3405.

Eken[44] CHP eski milletvekilidir ve küskünlerdendir. Listedeki diğer 13 aday CHP tarafından ilan edilmiş bulunan aday listesinde yer almışlardır[45]. Arşiv belgesinde, CHP'nin aday listesinde isimleri bulunduğu belirtilen bu 13 adayın 12'sinin isimleri şöyledir: Mehmet Ali Eşrefoğlu, Kazım Altıoklar, Abdullah Dedeoğlu, Ahmet Armağan, Ahmet Katırcı, Mustafa Özaydın, Mustafa Akkise, Ali Rıza Kilimci, Rıza Keymen, İbrahim Turhan, Nuri Telli, Halil Küçükbakırcı. Bu listede var olduğu belirtilen bir isim tespit edilememiştir.

Seçimden sonra Konya Valisi İzzettin Çağpar, muhalif listede yer alan isimlerle ilgili olarak İçişleri Bakanına gönderdiği yazıda bazı değerlendirmeler yapmıştır. 29 Mayıs 1946 tarihinde İç İşleri Bakanı Hilmi Uran'a gönderdiği bu yazıda Konya Valisi, Kazım Gürel'in muhalif listede yer almasını, bu eski milletvekilinin CHP'nin aday listesinde yer alamamasına bağlamaktadır. Valinin bu tespitini, Gürel de teyit etmektedir. Vali, Gürel'in, muhalif listede yer almasını ağır bir dille eleştirmekte ve şöyle demektedir: *"Konya'da çok fena tanınmış eski saylavlardan (Milletvekillerinden) Küçük Kazım Gürel, kendi karakterinde birkaç eski saylavla bazı taraftarlarından partinin listesine muarız veya listede gözükmemiş ve faydalı kimseleri ithal ederek (dâhil ederek) matbu[46] bir liste tanzim etmiş ve bunu her eve her bahçeye atmıştır"*[47].

2.3. Adliyeciler Listesi

"Demokratlar Listesi" de denilen bu listenin başında Av. Mehmet Apalı bulunmaktadır. Toplam 45 aday isminin bulunduğu bu muhalif listenin, 19'nu CHP'li küskünler teşkil etmektedir. Tamamını temin edemediğimiz söz konusu muhalif listede, Av. Emin Bolay ve Av. Halis Sungur isimleri öne çıkmaktadır[48]. Yukarıda muhalif listelerdeki isimlerden anlaşılacağı gibi, bazı adayların isimleri her iki listede de görülmektedir. Mesela Av. M. Ali Apalı ve Av. Halis Sungur hem Halk Listesi'nde hem de Adliyeciler Listesi'nde yer almıştır.

III. SEÇİMLER

Türkiye genelinde Çok partili dönemin ilk belediye seçimi, 26 Mayıs 1946 tarihinde yapılmıştır[49]. Esasen bu seçimin, Ekim ayında yapılması gerekiyordu. CHP'nin almış olduğu bir kararla belediye seçimi, erken tarihe alınmıştır. 1946 yılının başında kurulmuş bulunan ve *"beklenenden daha fazla"* ilgiye mahzar olan DP, iktidarı telaşa düşürmüştür. Bu sebeple seçimler, CHP grubunun teklifiyle yukarıda belirtilen tarihe alınmıştır[50]. Belediye seçiminin erkene alınması kararına tepki gösteren DP Genel Başkanı Celal Bayar, bir açıklama yaparak belediye seçimlerine katılmayacaklarını ifade etmiştir[51]. Millî Kalkınma Partisi[52] seçimlere katılmış, ancak aynı gün iktidarı, taraf tutmakla suçlayarak

44 Mustafa L. Eken (1901–1993), IV. ve V. Dönemlerde Konya'yı temsilen mecliste bulunmuştur. Türkiye'de ilk köylü milletvekilidir. 1931 genel seçiminde Atatürk'ün emriyle Konya'dan milletvekili seçilmiştir. Bu seçimde Atatürk tarafından dikte edilen köylü milletvekilinin şartları şöyledir: Aday, milletvekili seçildikten sonra da çiftçi kalacaktır. Mesleğine daima sadık olacaktır. Meclisteki hayatında hal vaziyet ve kıyafeti esas memleketindeki gibi olacak, meclis toplantılarında ve her yere kasketi ve poturu ile gelecek, gündelik hayat ve yaşama tarzını değiştirmeyecek, yalnız tören günlerinde herkes gibi frak, ceket ve redingot giyecektir. Bu şartları taşıyan bir milletvekili adayının bulunması için 7 Nisan 1931 tarihinde Konya Kolordu Komutanı Fahrettin Altay Paşa'ya bir telgraf çekilmiştir. Bu telgraf üzerine Fahrettin Paşa, Vali İzzet Bey'in tavsiyesi ve Konya Osmanlı Bankası Müdürü Rum asıllı Sarıdaki Efendi'nin referansıyla Konya'nın merkez köylerinden Hayıroğlu'da ikamet eden Mustafa L. Eken'in, aranılan şartlara sahip olduğunu tespit etmiştir. Fahrettin Paşa, adayın Serbest Cumhuriyet Fırkası ile ilişkisinin olmadığını öğrendikten sonra, CHP'sine kaydolmasını sağlamıştır. Ardından parti genel merkezinin aday listesine dâhil edilerek seçimlere girmesi sağlanmış ve Mustafa L. Eken milletvekili seçilmiştir. Yaşar Semiz, "Bir Köylü Parlamenter Mustafa Lütfü Eken", Çumra II. Ulusal Sempozyumu. 2007, 1–8.
45 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 4; Ekekon, 29 Mayıs 1946, 1.
46 El yazısı ile olmayıp, daktilo ile veya matbaa ile çoğaltılmış olan listeye, matbu liste denilmektedir.
47 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 113;
48 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 5.
49 Karpat, 1996, 138.
50 Tabak, agm, 2004, 91.
51 Karpat, 1996, 138.
52 Çok partili döneme geçişte, esasen ilk kurulan parti DP değil, bu partiden altı ay kadar önce, 18 Temmuz 1945'de kurulan Millî Kalkınma Partisi'dir (Uyar, 1999, 196). Bu partinin Konya teşkilatı, Mart 1946'da kurulmuştur. Partinin Yönetim Kurulu, şu isimlerden meydana gelmiştir; Cemal Odabaşı (Attar), Yusuf Aydın (Tüccar), Tahsin Doğanlı (Emekli Memur), İbrahim Kalkan (Marangoz Fabrikası Sahibi), Vecdi Gürbüz (Tüccar), Bekir Kazanlı (Emekli Öğretmen), Faik Aladağ (Tüccar), İbrahim Gökdemir. Ekekon, 4 Mart 1946, 1; Selçuk, 6 Mart 1946, 1.

seçimlerden çekilmiştir[53].

26 Mayıs'ta, bütün Türkiye genelinde belediye seçimleri yapılmıştır. Seçimlerde, adaylar, eskisi gibi CHP genel merkezi tarafından değil, halk tarafından gösterilmiştir. Böylece seçmenler, vatandaşlık görevlerini serbestçe yerine getirmiş oldular. Ayrıca seçimler, CHP saflarında bir çok şahsi çatışmayı açığa vurduğu gibi, DP'nin gerçek kuvveti hakkında da bir fikir vermiştir. Oy verme usulünde, genel seçimlerden önce düzeltilmesi gereken bir takım aksaklıklar olduğu da ortaya çıkmıştır. Belediye seçimleri çetrefil usullere, gizlilik şartlarının bulunmayışına ve muhalefetle karşılaşmaya alışmamış devlet memurlarının partizanlığına rağmen, nispeten serbest şartlar altında geçmiştir[54].

Seçime katılma oranı; İstanbul'da % 49, İzmir'de 22, Adana'da % 45, Manisa'da % 30 ve Balıkesir'de % 25 oranında gerçekleşmiştir[55]. Bu oranlar, muhaliflere göredir. İçişleri Bakanına göre seçimlere katılım oranı, % 50 ile % 60 arasındaydı[56].

Oy oranının oldukça düşük olduğu seçimler konusunda, iktidar partisi olan CHP, muhalefeti (DP ve MKP) işe fesat sokmakla suçlamış, muhalefet partileri de iktidar partisini, hile ve baskı yapmakla itham etmişlerdir. Bu ortamda CHP içinde Nihat Erim ve bir kısım partililer, çok partili sistemin bir süre daha askıya alınmasını gündeme getirmişlerdir. Bir hukukçu ve aynı zamanda akademisyen olan Erim, çok partili sisteme geçişe bir süre ara verilmesi gereğini şöyle ifade etmiştir: *"Sosyal bünyede derin rahatsızlıklar müşahede edildiğinde bunu gidermenin yolu, bir müddet için hürriyet ilahının üzerine bir şal örtmek ve yukarıdan aşağı bir otorite tesis etmektir"*. Kamuoyunda *Erim'e* bu sözlerinden dolayı *"Şalcı Erim"* denilmiştir. Seçimlerden bir ay sonra DP, Belediye Seçimlerine Müdahale Tazyik ve Yolsuzluklara Ait Vesikalar isimli bir broşür yayınlayarak, iktidar partisi CHP'nin baskılarını protesto etmiştir[57].

Belediye seçimlerinde, Konya merkezde 55 sandık bölgesi ihdas edilmiştir. Belediye Meclisinin kararıyla bu sandık mahallerine, beşer kişiden meydana gelen Seçim Komisyonları oluşturulmuştur. Seçmenlerin oylarını, bir günde kullanmalarını sağlamak amacıyla 500 seçmen adedini geçmemek üzere, Konya ve ilçelerinde seçim büroları kurulmuştur. 15 Mayıs tarihli gazetede yapılan duyuruda; seçimde oy kullanılacak mahallelerin isimleri, seçim büroları, seçim bürolarının kurulduğu yer, seçmen adedi ve seçim komisyonu üyelerinin adları ilan edilmiştir[58]. Oy kullanacak seçmenlerin isim listeleri, Belediye binası ilan tahtasında, 8–14 Mayıs 1946 tarihleri arasında askıya çıkarılmıştır[59].

Valilik tarafından teşkil edilen Belediye Seçim Bürosu, merkez ve ilçelerde seçilecek olan Belediye Meclisi Üyelerinin sayısını tespit etmiştir. Buna göre Konya Belediye Meclisi'ne, 32 üye seçilecektir[60]. İlçelerde Belediye meclisleri, olağanüstü toplantılara çağrılarak, seçim büroları ve komisyonlarını kurmaları sağlanmıştır[61].

Valilikçe teşkil edilmiş olan Belediye Seçim Bürosu, mahallelerden gelen nüfus cetvellerini dikkate alarak, bir kısmı 18-25, diğer kısmı 25 yaştan yukarı olmak üzere iki defter düzenlemiştir. Seçimlerde oylar, zarf içinde kullanılacağından, belediye 50 bine yakın oy pusulası ve zarfı hazırlamıştır[62].

53 Karpat, 1996, 138; Turan, 2008, 80; Tabak, agm, 2004, 91; Alada, 1990, 127; Hakan Akbalık, 1946–1950 Döneminde CHP'nin Seçim Çalışmaları, Malatya 2006, İnönü Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Türkiye Cumhuriyeti Tarihi Bilim Dalı (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), 54.
54 Karpat, 1996, 139.
55 Turan, 2008, 80.
56 Karpat, 1996, 139.
57 Turan, 2008, 80.
58 Ekekon, 10 Mayıs 1946; Selçuk, 15 Mayıs 1946, 1.
59 Ekekon, 6 Mayıs 1946; Selçuk, 11 Mayıs 1946, 1.
60 Selçuk, 11 Mayıs 1946, 1.
61 Ekekon, 13 Mayıs 1946, 1.
62 Ekekon, 8 Mayıs 1946, 1.

1946 yılında 43 muhtarlıkla yönetilen Konya'nın, 120 mahallesi bulunmaktaydı. Konya merkez, 55 seçim bölgesine ayrılmıştır. 1946 Belediye Seçimlerinde, Konya'da teşkil edilmiş olan seçim büroları ve buralardaki seçmen sayısı, Tablo 1'de gösterilmiştir.

SEÇİM BÜROSU	SEÇİM SANDIĞININ KURULDUGU YER	SEÇMEN SAYISI
1	Belediye Dairesi	486
2	Kerimdede Mahallesinde 89 Nolu Mecsid	493
3	Kerimdede Mektep Mahallesinde 38 Nolu Mescid	484
4	Piriesat Abacı Seyit Mescidi	462
5	Fakıdede Mahallesinde Yeni Mescid	402
6	Piri Mehmet Paşa Mahallesi Mescidi	449
7	Civar Mahallesi Mescidi	458
8	Sarı Hasan Mescidi	474
9	10 Nolu Dolap Mektep Mescidi	487
10	Dolappare Mahallesi Camii	435
11	İşgalaman Yahşi Mescidi	464
12	Köprübaşı Camii	490
13	Polatlar Camii	452
14	Yanık Camii	491
15	Babıaksaray Mescidi	460
16	Hocahabib Mahallesi Beş Nolu Mescid	391
17	Sırçalımahallesi Mescidi	444
18	İsmet Paşa Okulu	481
19	Bağevliya Mescidi	386
20	Ahmet Dede Camii	444
21	Akcamii	438
22	Karaciğan Camii	441
23	Karakayış Camii	482
24	Kasap Sinan Mescidi	473
25	Tercüman Mahallesi Mescidi	380
26	Çiftemerdiven Mahallesi 90 Nolu Mescid	484
27	Çiftemerdiven Mahallesi 11 Nolu Mescid	403
28	Parsana Camii	484
29	Zevle Sultan Mescidi	457
30	Tursunoğlu Camii	467
31	Kurtuluş Okulu	397
32	Eski Muhacir Pazarı Kahvesi	460
33	Ebe Mektebi	249
34	Altun Çeşme Mektebi	345
35	Millet Bahçesi	453
36	İhtiyarettin Mescidi	418
37	Mücellit Mahallesi Mescidi	416
38	Kalecik Mescidi	489
39	Sahip Ata Camii	397
40	Gemalmaz Camii	467
41	Fahrunnisa Mahallesi Camii	403
42	Hacı Fettah Camii	347
43	Ölü Benledi Mahallesi Mescidi	462
44	Sungur Mahallesi Mescidi	361
45	Kurbucedit Mahallesi Mescidi	473
46	Hâkimiyeti Milliye Okulu	377
47	Uluırmak Okulu	497
48	Sarıyakup Mahallesi Camii	417
49	Hocafakıh Camii	243
50	Kovanağzı Camii	168
51	Meram Mecidiye Camii	420
52	Arapöldüren Mecidiye Camii	451
53	Koyunoğlu İzzet Bağı Yanındaki Çimenlik Mescidi	466
54	Mengene Camii	484
55	Erkek Orta Okulu	238
Toplam		**23,542**[63]

Tablo 1: 1946 Konya Belediye Seçimlerinde Seçim Büroları ve Seçmen Sayıları[64]

Dönem basınında belirtildiğine göre, Konya'daki belediye seçiminde asker, zabıta ve sivil amirlerin baskısı alenî olarak gerçekleşmiştir. Seçim süresince, her sandığın başında bir jandarma eri beklemiş, CHP listelerinden başka bir liste isteyenin, ellerine kelepçe vurularak karakola götürülecekleri ilan edilmiştir. Zabıta amirleri, "*İsmet Paşa'dan başkasına oy vermek yasaktır*" şeklinde seçmenleri tehdit etmişlerdir. Aynı tehditleri, seçim komisyonu başkanı ve üyeleri de yapmışlardır. Seçim günü Belediye Başkanı, bütün sandıkları dolaşarak muhalif listelere oy verilmemesini istemiştir. Bazı vatandaşların, ellerindeki muhalif listeler alınmıştır[65].

1. SEÇİM SONUÇLARI

Konya ve ilçelerinde toplam 77,480 kayıtlı seçmenin bulunduğu belediye seçimleri, 26 Mayıs Pazar günü yapılmıştır. Tasnif çalışmaları, iki gün sürmüş ve Salı akşamı seçimler sonuçlanmıştır. Bu seçimlerde Konya merkezde mevcut olan 23.358 kayıtlı seçmenin 10.727'si oy kullanmıştır (% 46'lik katılım). Oy kullananların 7.415'i CHP'nin aday listesine (% 69), 3.312'si muhalif listelere (% 31) oy vermişlerdir. Muhalif aday listelerine oy veren 3.312 seçmenin, 2.300'ü Adliyeciler Listesi'ne (% 70), 1.000'i Kazım Gürel Listesi'ne (% 30), 12'si Halk Listesi'ne (% 0,4) oy vermiştir[66]. Aşağıdaki tablolarda seçim sonuçları gösterilmiştir:

63 Gazetelerin vermiş olduğu seçim sandık bölgelerindeki seçmen sayılarının toplamı 23,542'dir. Arşiv belgelerine göre Konya merkezde 23,358 kayıtlı seçmen bulunmaktadır. Arşiv belgelerindeki rakam (23,358) esas alınmıştır.
64 Selçuk, 15 Mayıs 1946, 1.
65 Cumhuriyet, 25 Haziran 1946, 1.
66 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, .22; Ekekon gazetesi, seçim sonuçlarını biraz farklı vermiştir. Bu gazetenin verdiği sonuç listesi şöyledir: CHP (7136), Adliyeciler Listesi (2146), Kazım Gürel Listesi (1118), Halk Listesi (12). 43 oy iptal edilmiştir. Ekekon, 29 Mayıs 1946, 1.

KAYITLI SEÇMEN	ALDIKLARI OY	ORAN (%)
23.358		
Oylamaya Katılan Seçmen	10.727	46
CHP	7415	69
Muhalif Listeler	3312	31
TOPLAM	10.727	100

Tablo 2: 1946 Konya Merkez Belediye Meclisi Seçim Sonuçları

Yukarıda tabloda da görüldüğü gibi, Konya merkezde DP ve MKP seçime resmen girmediği halde % 31 oranında oy almayı başarmıştır. Aşağıda muhalif listelere verilen oyların miktarı verilmiştir.

MUHALİF LİSTELER	ALDIKLARI OY	ORAN (%)
Adliyeciler Listesi	2300	70
Kazım Gürel Listesi	1000	30
Halk Listesi	12	0.4
TOPLAM	3312	100

Tablo 3: 1946 Konya Merkez Belediye Meclisi Muhalif Liste Sonuçları

Görüldüğü gibi muhalif listeler içinde, Konya merkezde en çok oyu Adliyeciler Listesi almıştır. Diğer iki muhalif listeye nazaran bu listeye DP'lilerin daha çok oy verdikleri anlaşılmaktadır. Bu listeye *"Demokratlar Listesi"* de denilmektedir.

Konya merkez ve taşradaki belediye meclis üyeliklerinin tamamını, CHP listesindeki adaylar kazanmıştır[67]. Demokrat Parti ve Millî Kalkınma Partisi'nin resmî olarak katılmadığı seçimlerde, bu partiler sandık başlarında müşahit (gözlemci) bulundurmuşlardır[68]. Konya merkez Belediye Meclis Üyeliklerine seçilenler ve aldıkları oylar aşağıda verilmiştir:

Asil üyeler ve aldıkları oylar şöyledir: Salih Loras (10. 092), Sabri Köylüoğlu (9876), Samet Kuzucu (9876), Fevzi Çelik (9350), Fuat Anadolu (9297), Osman Zeki Berk (9219), İbrahim Uğurel (9194), M. Ali Eşrefoğlu (9174), Mehmet Ceylan (9083), Kazım Altıoklar (9015), Muhlis Koner (8785), Hüseyin Kaptan (8558), Ahmet Koru (8469), Abdullah Dedeoğlu (8384), Tahir Mıhçı (8328), M. Ali Apalı, (8313), Ahmet Armağan (8276), Ahmet Katırcı (8233), Nesip Ertüzün (8228), Mustafa Özaydın (8211), Mustafa Akkise (8185), Ali Rıza Kilimci (8012), Rıza Keymen (7887), D. M. Faik Dündar (7885), İbrahim Turban (7446), Ahmet Zıvarık (7363), Nuri Telli (7313), Hüseyin Botsalı (7312), Halil Küçükbakırcı (7276), Recep Bakkalbaşı (7154), M. Şakir Altan (7148), Mustafa İzmirligil (7135).

Yedek üyelerin aldıkları oylar şöyledir: Mümtaz Ataman (7133), Dr. Rıfkı Tuygan (7124), Halis Sungur (7114), Mehmet Cebeci (7112), İsmail Kaymak (7108), Nuri Küçükkeleş (7100), Ahmet Şen (7100), Recep Yetişen (7097), Besim Ergun (7094), Ali Öztermiyeci (7094), H. Basri Mumcuoğlu (7094), Mustafa Kayacık (7088), Fahri Ünal (7084), Süleyman Taşpınar (7084), Mehmet Çorapçı (7076), İhsan Özkaşıkçı (7076), Nail Erer (7065), Ahmet Küçükarmağan (7059), Ahmet Karaağaç (7053), Rüştü Serter (7048), Ömer Keleş (7042), Fahri Erişkon (7033), Ali Cimcim (7027), Ahmet Civelek (7013), Yusuf Akçay (7009), Şükrü Güncay (6989), Şehime Güven (6985), Mithat Sılay (6954), Fahriye Gürel (6893), Zühdü Ceran (6826), Şaban Şahin (6783), Hazım Uluşahin (6659)[69].

67 Ekekon, 28 Mayıs 1946. 1.
68 Selçuk, 29 Mayıs 1946; İsmet Bozdağ, Celal Bayar Anlatıyor; Başvekilim Adnan Menderes, Tercüman Gazetesi Yayınları, İstanbul 1986, 53.

1.1.Belediye Başkanı Seçimi

1946 yılındaki seçim sistemine göre, önce belediye meclisi üyeleri seçilmekte daha sonra bu üyeler, kendi aralarından birisini belediye başkanı seçmekteydiler. Yukarıda da belirtildiği gibi Konya merkezde belediye meclisi üyeleri seçilmiştir. Şimdi sıra belediye başkanı seçimine gelmiştir.

1 Haziran 1946 tarihinde belediye salonunda toplanan Belediye Meclisi Üyeleri, başkanlık seçimine geçmişlerdir. Seçimde Vali İzzettin Çağpar ve CHP Konya Bölgesi Müfettişi Vehbi Sarıdal da hazır bulunmuşlardır. Başkan adayı olarak Dr. Muhsin Dündar ile Fuad Anadolu yarışmışlardır. Adaylardan Dr. Dündar, seçime geçilmeden önce bir konuşma yapmıştır. Dündar konuşmasında; üyelere iyi hizmetler temenni etmiş ve belediyenin on sene önceki durumuyla bu günkü durumunu hatırlatarak, üyelerin oylarını kullanırken çok realist olmalarını ve memleket menfaatini asla hatırlarından çıkarmamalarını istemiştir. Diğer başkan adayı Fuad Anadolu'nun seçim konuşmasıyla ilgili elimizde herhangi bir bilgi bulunmamaktadır.

Daha sonra seçim işlemine geçilmiş ve bu işi idare etmek üzere en yaşlı üye Dr. Rıfkı Tuygan seçimi yönetmiştir. Oyları tasnif etmek üzere de Halis Sungur ve Samet Kuzucu görevlendirilmiştir. Gizli oylama sonucu Belediye eski Başkanı Muhsin Faik Dündar toplantıya katılan 31 üyenin 19'unun oyunu, Fuad Anadolu[70] ise 12 oy almıştır[71]. Belediye başkanlığına Muhsin Faik Dündar[72] seçilmiştir[73].

Dündar, başkanlık görevini 19 Haziran 1946 tarihine kadar sürdürmüştür. Bu tarihte, milletvekili adayı olacağından istifa etmiştir[74]. Başkanın istifa etmesi üzerine Belediye Meclisi tekrar toplanarak oy birliği ile *Selçuk* gazetesi

69 Selçuk, 29 Mayıs 1946, 1; Ekekon, 29 Mayıs 1946, 1.
70 Fuad Anadolu, Babalık gazetesinde yayın müdürlüğü yapmıştır. Babalık, 5 Ocak 1946, 2.
71 BCA, 490.01.256.1022.01.
72 Dr. Muhsin Faik Dündar, 1887 yılında Konya'da doğdu. Reji idaresinde memur olan Kıbrıslı Faik Bey'in oğludur. Anne tarafından Hacı Mindiler'dendir. Dayısı Yusuf Paşa'nın katkısıyla öğrenim görmüştür. Konya İdadisini bitirdi (Akın, 2007, 75). Askeri Tıp mezunudur. Askeri doktor olarak yurdun farklı yerlerinde çalıştı. 1927'de binbaşı iken ordudan ayrıldı. Özel hastane açtı. 1930'da siyasete girerek Serbest Cumhuriyet Fırkası'nın Konya Teşkilatını kurdu. 1938–1946 yılları arasında Konya Belediye Başkanlığı görevini yürüttü. Şehir içi cadde ve sokaklara parke döşetti. Belediye Otobüs İşletmesini kurdu. İtfaiye teşkilatı bu dönemde tamamen motorize oldu. Şehir merkezini Meram'a bağlayan yeni yol onun döneminde açıldı. 1946–1950 yılları arasında CHP Konya milletvekilliği yaptı (Halıcı 2007, 208). 1957 yılında Hürriyet Partisi'ne geçerek bu partinin Konya teşkilatını kurdu. 1958'de öldü. Konya'daki Bezm i Muhabbet denilen toplantıların müdavimiydi. Bu toplantılara o devirde Kambur Tevfik Bey, Balıkesirli Abdülaziz Mecdi, Sivaslı Ali Kemalî, Ayaşlı Şakir, Kara Osman Efendi ve önceki Adalet Bakanlarından Sedat Çumralı'nın babası Hacı Hüseyin Efendi gibi isimler katılırlardı. Koçak, 2006, 553; Aytekin, 2003, 165.
73 Selçuk, 1 Haziran 1946; Ekekon, 3 Haziran 1946; Haziran ayının ilk haftasında Konya Belediye Meclisi toplanarak gizli oyla Av. Mümtaz Ataman, Fevzi Çelik ve Sabri Köylüoğlu'nu Daimî Encümen Üyesi seçmişlerdir. Selçuk, 8 Haziran 1946; Konya Valiliği, Yıllık (1946, 1947, 1948) İş Programı, 46.
74 Selçuk, 15 Haziran 1946; Ekekon, 19 Haziran 1946, 1; Belediye Baştanı seçildikten hemen sonra, genel seçimlerde milletvekili adayı olacağından istifa eden M. Faik Dündar, istifa ettikten sonra yapılan Belediye Meclisi'ne başkanlık yapmıştır. Dündar'ın bu uygulaması kamuoyunda eleştirilmiştir. Konuyu basında gündeme getiren Muhlis Koner, Vali İzettin Çağpar'ın dikkatlerini çekerek Dündar hakkında şu değerlendirmeyi yapmıştır; "Dündar'ın Belediye işlerinden dolayı çok yıprandığını, katiyen istemediğini, mesleğine döneceğini yedi senedir söyleyen Belediye sabık Başkanımızın istifa ettiği halde hâlâ makamdan bir türlü ayrılamadığını görünce şikâyetlerinin samimiyetine artık ne dereceye kadar inanılabileceği kendi kendine tezahür ediyor. Kendisi makamdan ayrılırken şunu da söyleyelim ki Muhsin Dündar Konya Belediyesine hizmet etmiş sayılabilir. Muhsin Dündar namuslu ve işlerinde dürüsttür. Fakat Doktor Muhsin Dündar, Belediye Başkanı Muhsin Dündar'ın bazı noktalarda yaralandığını söylemek isterim. Muhsin Dündar Belediye idareciliğinde ekseriye (atlatma) usulünü takip etmiştir. Bunun için her hangi bir iş hakkında vaatlerde bulunduğu zaman pek azını yapabilmiştir. Sonra makama derin bir ihtirasla bağlanmıştır. Bu sebeple rekabet vehmiyle kırk senelik arkadaşını rencide etmiş ve müteakiben derece derece akrabalık gayreti güdeceğiz diye birçok münevveri darıltmıştır. Ümit ederiz ki Muhsin Dündar bunlar üzerinde nefis muhasebesi yaparak artık

sahibi ve Halkevi eski Başkanı Muhlis Koner'i[75] Belediye Başkanlığına seçmiştir[76].

Muhlis Koner'in anlattığına göre; kendisinin belediye başkanı olmasını CHP İl Başkanı istememiştir. Bütün belediye meclis üyeleri, Muhlis Koner'in belediye başkanı olmasını istemelerine rağmen, İl Başkanı ile "*yönetim kurulu üyelerinden birisi*" bu işe sıcak bakmamıştır. Fakat sonunda belediye meclisi üyeleri, Koner'in belediye başkanı olması konusundaki kararlı tutumlarını İl başkanına iletmişlerdir. İl başkanı da Koner'in başkan seçilmesine karşı direnişini fazla devam ettirememiştir[77]. Sonunda Muhlis Koner belediye başkanı seçilmiştir.

1946 yılında Konya Belediyesinde görev alan personelin isim ve görevleri şöyledir:

Belediye Başkanı: Dr. Muhsin Faik Dündar (Çok kısa bir süre sonra M. Muhlis Koner başkan seçilmiştir).

Başkan Yardımcısı : A. Nail Erer

Belediye Üyesi : Mümtaz Ataman

Belediye Üyesi : Zühtü Ceran

Belediye Üyesi : Mustafa Kayacık

Belediye Evlenme Memuru : Ahmet Bilgin

Belediye Mühendisi: Mahmut Ateş

Belediye Fen Memuru:Tahsin Oğuzoğlu

Belediye Yazı İşleri Müdürü: Rıfat Öngay

Belediye Müşavir Avukat : Rıfat Tuygan

Belediye Hesap İşleri Müdürü: M. Ali Beştav

Belediye İtfaiye Müdürü: Alâeddin Selvi

Belediye Zabıta Amiri: Fahri Sevük

Daimi Encümen Üyeleri:

İl Daimi Encümen Üyesi : Ömer Baysal

İl Daimi Encümen Üyesi : Rakım Çumralı

İl Daimi Encümen Üyesi : Mustafa Karaağaç

İl Daimi Encümen Üyesi : Ahmet Şen[78]

1.2. Katılım Oranı

Konya merkezde 23.358 kayıtlı seçmenin 10.727'si oy kullanmıştır. Buna göre seçimlere katılım oranı % 45'dir. Katılımdaki azlığın önemli sebeplerinden birisi, muhalefet partilerinin (DP ve MKP) seçimi boykot etmeleridir. Hatırlanacağı üzere DP, seçim tarihinden önceki günlerde seçimlere katılmayacağını ilan etmiş, MKP ise, 26 Mayıs günü seçimlere katılmış fakat aynı gün saat 11.00'de seçimlerden çekildiğini ilan etmişti.

Konya merkezde katılımın bu kadar düşük olmasının ötesinde, CHP açısından seçim muhtevasında da düşüş vardır. Muhalif listelere oy verilmiş ve oylamaya katılan seçmenlerin tamamı CHP'sine oy vermemiştir. 10.727 oyun 3312'si Muhalif listelere gitmiştir, bu kullanılan oyların % 31'ne karşılık gelmektedir. Yani CHP Konya merkezde seçime tek başına katıldığı halde, kullanılan oyların ancak yarısından biraz fazlasını alabilmiştir. Bu durumun CHP açısından olumlu bir sonuç olmadığı açıktır.

yalnız yaşlı ve yıpranmış görünen ben değil aynı yaşta olduğumuz için kendisi de ihtiyarlamaya yüz tutmuş olduğundan bundan sonra daha duru bir ruh alır ve muvaffak olmasını temenni ettiğimiz Konya Milletvekilliği sandalyesinde daha samimi ve bîtaraf hizmet eder" Selçuk, 15 Haziran 1946, 1.

75 Milli Mücadele dönemi Konya'sının seçkin öğretmenlerinden olan Mehmet Muhlis Koner, 17 Mayıs 1886'da Konya'da doğdu. Babası eşraftan Rüştü Efendi, annesi Emine Şerife Hanım'dır. İlk resmi görevine mezun olduğu okulda 1907'de kâtip olarak başladı. Bir ara Konya Hukuk Mektebi'ne kaydını yaptırmış fakat son sınıfı tamamlamadan ayrılmıştır. Koner, kâtiplik görevini yürütürken, okulda boş geçen derslere öğretmen olarak Türkçe, Edebiyat ve Fransızca derslerine girmiştir. Babalık gazetesinde yazılar yazmıştır. Vali Muammer Bey döneminde, valinin de katkısıyla belediye başkanlığına seçilmiştir. 1917–1923 yılları arasında Konya Belediye Başkanlığı yapmıştır. Belediye başkanlığı sırasında öğretmenlikle ilişkisini kesmemiştir. 1922'den itibaren Konya Sultanisi'nde Fransızca ve Felsefe dersleri okutmuştur. Millî Mücadele boyunca Millî Kuvvetlerin yanında yer almıştır. Konya'da 8 Ekim 1919'da kurulan Müdafaa-i Hukuk Cemiyeti Konya Geçici Merkez Heyeti içinde yer almıştır. 1946–1950 yılları arasında tekrar Konya Belediye başkanlığı yapmıştır. Avanas, 1988, 93, 75; 21 Ekim 1957'de ölmüştür. Konya'da Üçler Mezarlığında toprağa verilmiştir. Koner'in yayınlanmış birçok makale ve eseri vardır. Eserlerinden bazıları şunlardır: Görüşlerim; Gelin Kaynana; Konya Rehberi; Ayaşlı Şakir. Caner. Arabacı, Milli Mücadele Dönemi Konya Öğretmenleri, Damla Matbaacılık, Konya 1991, 160–170; Mehmet Ali Uz, Konya Kültürüne Hizmet Edenler, Konya Büyükşehir Belediyesi Yayınları, Konya 2003, 48–50.

76 Ekekon, 21 Haziran 1946; 1; Selçuk, 22 Haziran 1946, 1.

77 Muhlis Koner, "Ehliyetler ve Parti Taassubu", Yeni Konya, 19 Mart 1954, 2.

78 Konya Valiliği, İş Programı, 46.

1.3. Muhalif Aday Listeleriyle ilgili Tartışmalar

Belediye seçimlerinin arifesinde, CHP tarafından hazırlanmış olan aday listelerinin dışında, Konya merkez ve ilçelerde muhalif aday listeleri ortaya çıkmıştır. Parti yönetimi, seçimden yaklaşık on gün önce, gündeme gelen bu listelerde yer alan CHP'lilerden tekzip etmelerini istemiştir[79]. Bunun üzerine belediye seçiminden bir gün önce söz konusu listede yer almış olan CHP'li adaylardan bazıları, basına tekzip göndermişlerdir. Bu CHP'liler şunlardır: Dr. Muhsin Dündar, Kazım Altıoklar, Osman Zeki Berk, Memduh Cıval, Mehmet Öztabak, Ahmet Özcan, Mustafa Gücüyener (Yeni Konya Gazetesi Sahibi), Sabri Köylüoğlu, M. Şükrü Ceylan, Hüseyin Kaptan, Ali Çekirdekçi (Tüccar), Abdullah Dedeoğlu, Ahmet Koru[80].

Muhalif aday listesinde yer aldığı halde basına tekzip göndermeyen partililer de olmuştur. 2 CHP'li, basına tekzip göndermeye gerek görmeyerek parti il idare kuruluna mektup yazmayı yeterli bulmuştur. Bunlardan birisi Av. Tahir Mıhçı, diğeri Fuat Anadolu'dur. Mıhçı, CHP il idare kuruluna bir mektup yazarak, söz konusu listede kendi isminin yer almasının, kendi bilgisinin dışında olduğunu beyan etmiştir. Fuat Anadolu ise, gönderdiği mektupta; muhalif aday listelerindeki isimlerin çoğunun CHP'li olması, DP ve Kalkınma Partisi tarafından söz konusu listelerin yayınlanmamış olması ve bu durumu parti tüzüğüne aykırı görmemesi gibi sebeplerle, adının muhalif aday listelerinde çıkmasını basında tekzip etmeye gerek görmediğini ifade etmiştir[81].

Muhalif aday listelerinde yer alanların içinde DP'li ve Millî Kalkınma Partili adaylar yer almış olsa da çoğunlukla CHP'li "*küskünler*" bu listelerin çoğunluğunu teşkil etmişlerdir[82]. Bu muhalif aday listelerinin bir kısmının seçmenlere ulaşması, seçmene ulaşmış olanların da sandıklara atılması, bir kısım CHP'li yönetici ve Konya Valisinin "*zamanında müdahaleleriyle bertaraf*" edilmiştir. Akşehir, Cihanbeyli, Bozkır ve Ilgın'daki seçimlerde, bu tarz müdahaleler yaşanmıştır[83]. Ancak bazı seçim çevrelerinde, muhalif aday listelerinin, "*bütün gayretlere rağmen*" seçmenlerden oy alması "*önlenememiştir*". Konya Merkez, Ereğli ve Hadim'deki seçimlerde muhalif listelere oy kullanılmıştır[84].

Ereğli'de 5048 kayıtlı seçmenin 2847'i CHP'ye (% 56,4), 2224'ü muhalif aday listesine (% 43,6) oy vermiştir. Karaman'daki matbu muhalif aday listesinin akıbeti hakkında elimizde bilgi bulunmamaktadır. Basında, muhalif aday listeleri konusundaki bilgiler oldukça azdır. Seçimden bir gün önce, bazı CHP'lilerin yayınladıkları tekziplerin dışında, muhalif aday listesinde kimlerin bulunduğu konusunda basında herhangi bir haber yer almamıştır. Seçimden sonra, yine isimlerle ilgili bilgi yer almamış sadece, niçin alternatif liste çıkarma ihtiyacı duyulduğu konusu tartışılmıştır.

Kamuoyunda CHP yanlısı kalemler, partinin aday listesi varken, parti içinden yeni bir liste çıkarılmasının, tüzük hükümlerine aykırı olduğunu ifade ederek eleştirmişlerdir. Bu konuda parti yönetimini sorumlu tutmuşlardır. Muhlis Koner imzalı, "*CHP Konya Bölge Müfettişi Sayın Vehbi Sarıdal'a Açık Mektup*" başlıklı yazıda, konuyla ilgili olarak şöyle değerlendirme yapılmıştır; "*Meselenin asıl tetkik edilecek tarafı, parti listesi karşısında diğer partililerin neden liste yaptıkları değil, niçin böyle bir listeyi yapmaya lüzum gördükleridir. Her halde bunlar nizamname hükmünü bilirlerdi. İşte burada asıl tamik olunacak (derinlemesine araştırılacak) nokta yalnız vakaları görerek değil, her içtimai meselenin tetkikinde olduğu gibi vakanın psikolojisini inceleyerek işin kökünü*

79 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 2, 3.

80 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 3;Ekekon, 25 Mayıs 1946, 1.

81 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 3.

82 BCA, 490.10.256.01; Selçuk, 29 Mayıs 1946, 1.

83 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 7, 9, 17,19.

84 BCA, 490. 10. 256. 1022. 01, 1, 13, 14, 17.

araştırmaktır. Bilhassa yüksek bir mektebin şerefli talimini senelerce üzerine almak suretiyle olgunlaşan size ve ikinci derecede olarak parti başkanına düşen en mühim vazifedir. Bunun için partilinin tüzüğe aykırı olarak liste çıkarılması mesuliyeti ile onun liste çıkarılabilmek ihtimalini olsun görmeyenlerin ve bu ahenksizliği daha evvelden sezmeyerek ve çalışıp çabalayarak bu ikiliğe meydan vermemek tedbirini evvelden almayanların sorumluluğu arasında bir fark yoktur ve meselenin asıl iç yüzü buradadır. Binaenaleyh önümüzde büyük bir seçim olması dolayısıyla böyle vakaları önlemek ve parti işleri gibi hayatî ve mühim umuru kuvvetle tedvir edebilmek için gayet bîtaraf; şahsî sevgi ve sempatileri bırakarak mahallî parti teşkilatımız içinde faal vazifede olanlar ariz ve amik (enine ve boyuna) konuşulmasını ve lüzum görülürse iyi bir ıslah çaresinin düşünülmesini çok lüzumlu görüyorum"[85].

Muhalif aday listeleri hakkındaki bilgiler, CHP Konya Bölgesi Müfettişliği'nin ve Konya Valisi'nin rapor ve tespitlerinden temin edilmiştir. CHP Konya Bölgesi Müfettişliği'nin verdiği bilgiye göre; Karaman'da, CHP eski ilçe başkanı Agâh Ünver tarafından, muhalif aday listesi düzenlenmiş ve seçmenlere dağıtılmıştır. Bu listede, CHP'li isimlerle birlikte DP'lilerin de bulunduğu anlaşılmaktadır. Söz konusu belgede; CHP ilçe eski başkanının düzenlediği listeye ne kadar oy verildiği konusunda bilgi bulunmamaktadır[86].

CHP'nin ilan etmiş olduğu aday listesinin dışında, yukarıda belirtilen matbu muhalif aday listelerinin haricinde el ile yazılan başka bir muhalif aday listesinin de bulunduğu anlaşılmaktadır. Hadim ilçesinde böyle bir liste, seçmenden oy almıştır. Burada CHP'nin ilan etmiş olduğu 12 asil aday listesinden ancak 5'i kazanabilmiştir. 7 üye, seçmenler tarafından el ile yazılmış olan muhalif adaylardan seçilmiştir. Yedek aday listesinde de aynı şekilde 7 üye bu şekilde muhalif aday listesinden seçilmeyi başarmışlardır.

1.4 Cinsiyete Göre Değerlendirme

Konya'da 1946 Belediye seçiminde, merkezde iki kadın aday seçime girmiştir. Bu adayların isimleri Dr. Fahriye Gürel ve Şehime Güven'dir[87]. Her iki aday da seçimi kazanarak belediye meclisine girmişlerdir. Bir diğer konu, seçimde kadın ve erkek seçmenlerin durumudur. Aşağıda Konya'da kadın ve erkek seçmenlerin oylamaya katılım oranları incelenmiştir.

Konya merkezde 23.358[88] olan kayıtlı seçmenin, 11.743'ü kadın seçmendir. Bu kadınların 4960'ı oy kullanmıştır. Yani katılım oranı % 43'tür. Konya'da kadınların seçime katılım oranı, diğer illerimizin birçoğundan yüksektir. Mesela Bursa % 10, İzmir % 19, Ankara % 20 ve Edirne % 40'dır[89]. Görüldüğü gibi Konya'da seçime katılım oranı, bu illerimizden daha yüksek gerçekleşmiştir.

Kadınların seçime katılım oranı diğer bazı illerden daha yüksek olduğu gibi, bu oran erkek seçmenler için de geçerlidir. Konya merkezde erkek seçmen sayısı 8615'dir. Bu seçmenlerin 6128'i oy kullanmıştır. Buna göre katılım oranı % 71'dir. Erkeklerdeki katılım oranı Türkiye ortalamasının (% 60) 11 puan üstündedir. Yukarıda sayılan illerden yine katılım oranı, Konya'da daha yüksektir. Mesela Bursa'da % 65, İzmir'de % 29, Ankara'da % 54 ve Edirne'de % 69'dur[90].

Türkiye genelindeki okuryazar oranlarındaki bu durum, Konya için de geçerlidir. 1945 yılı verilerine göre Konya'da okuma yazma bilmeyenlerin oranı % 72 civarındadır.Bu oran içinde kadınların nispeti daha yüksektir ve % 87'dir[91]. Bu durum seçimlere de yansımış ve kadınların seçimlere katılım oranları düşük olmuştur.

85 Muhlis Koner. "CHP Konya Bölgesi Müfettişi Sayın Vehbi Sarıdal'a Açık Mektup", Selçuk, 29 Mayıs 1946, 1.
86 BCA, 490.01.256.1022.01, 3.
87 Ekekon, 24 Mayıs 1946, 1; Selçuk, 25 Mayıs 1946, 1.
88 Arşiv belgesinde verilen kadın (11.743) ve erkek (8615) seçmen sayıları toplandığında 20.358'e ulaşılmaktadır. Hâlbuki Konya merkezdeki seçmen sayısı toplam 23.358'dir. 3000 seçmenin eksik olduğu dikkatlerden kaçmamaktadır. Konuyla ilgili değerlendirmelerde, arşiv belgelerindeki rakamlar dikkate alınarak yapılmıştır.
89 BCA, 030.10.82.540.2.
90 BCA, 030.10.82.540.2, 8.
91 Yurt Ansiklopedisi, C. 7, 5200.

1.5. CHP'ndeki Oy Kaybının Sebepleri

Dönemin Konya Valisi ve aynı zamanda CHP'nin İl Başkanı olan İzzet Çağpar'a ve diğer CHP'lilere göre parti (CHP), *"beklenenden daha az"* oy almıştır. Valiye göre, il teşkilatının *"gevşek"* oluşu ve aralarındaki anlaşmazlık, partinin oy oranını aşağıya çekmiştir. Vali'nin tespitine göre; Konya merkezinin 24 bin seçmeni vardır. CHP'nin burada altı bin üyesi bulunmaktadır. Bu üyelerin büyük bir çoğunluğu erkektir. Her üye, karısı ile aile efradından en az birisini oylamaya iştirak ettirebilseydi, Vali Çağpar'ın hesabına göre partiye 18 bin oy çıkacaktı. Vali bu değerlendirmeyi yaptıktan sonra şunları belirtmektedir; *"Biz herkes gibi bunları da bekçi ile evlerinden çıkartamadık. Bütün parti mensuplarından partinin Konya İdare Teşkilatına ve başındakilere karşı çok açık bir antipatisi göze çarpıyordu. Her yerde söylenen bu idi"*[92].

Valinin, seçmenleri *"bekçi ile evlerinden çıkaramadık"* sözüne bakılırsa muhalefet partilerinin seçim boykotları etkili olmuş gibi görünmektedir. Ayrıca Vali burada, CHP'li seçmenlerin oy kullanmaktaki ihmaline de işaret etmekte ve partililerin halk ile bütünleşemedikleri konusuna dikkat çekmektedir.

CHP'nin daha az oy almasının bir diğer önemli sebebi, Valinin tespitine göre, parti teşkilatının *"zayıflığıdır"*. Partinin zayıf olması, sandık başındaki *"partililere de"* yansımıştır. Seçmenler, *"CHP lehine"* oyunu kullanmak istemişler, fakat sandık başında bulunan görevli *"CHP'li muhalifler buna engel olmuşlardır"*. Vali, CHP Konya teşkilatının yapılanmasıyla ilgili olarak şu tespitleri yapmaktadır: *"Halk Partisi zayıftır. Başlarındakiler oturdukları yerde kazandırılmalarını bekleyen kimselerdir. Halen partililerden bilgili, münevver ve çalışkan gençliğe yer vermemektedirler. Partili olsun olmasın bu hareket hattı kendilerini daima zayıf bulundurmaktadırlar. Saylav (Milletvekili) seçimine takaddüm (öncesinde) eden günlerde bu neticeyi katiyetle istihsal edecek (meydana getirecek) bir yenileme yaparsa çok daha kuvvetli elemanlarla yeni seçime daha emniyetle girilebilecektir"*.

Konya Valisinin bu tespitlerine, CHP Genel Merkezinin de iştirak ettiği anlaşılmaktadır. Nitekim seçimlerden sonra bütün il, ilçe ve bucak yönetim kurulu başkanlıklarına gönderilen bir genelgede, yapılmış olan belediye meclis üyeliği seçimleri sonuçlarının memnunluk verici olduğunu ve bu hususta teşkilatların gösterdikleri çalışmalardan dolayı teşekkür edildikten sonra bazı eksiklikler konusunda maddeler halinde tespit ve uyarılarda bulunulmuştur[93]. Yazıya göre;

1. Bazı yerlerde, CHP teşkilatı lüzumundan fazla bir güvenle, karşı partilerin çalışmalarını küçümsemiş, seçim gününden önce çalışma organlarını iyi düzenlememiştir

2. Birçok yerlerde seçim, partimiz tarafından kazanılmışsa da, yoklamalar tespit edilen aday listeleri üzerinde, gerek asıllarla yedeklerin yerlerinin değiştirilmesi, gerekse listelerden bazı isimlerin tamamen çizilmesi suretiyle yerlerine liste dışı kimselerin yazılması gibi parti disiplinine asla sığmayan yanlış hareketlerde bulunulduğu görülmüştür. Bunlardan daha fenası, bir takım şahsî endişelerle ayrı listeler yapılıp, gizli şekilde dağıtılmasıdır. Özellikle üzerinde faal parti görevi bulunan arkadaşlarımızın bu türlü hareketleri, hiçbir suretle affedilmeyecek büyük bir suçtur.

Yoklamalarda az da olsa, bazı yerlerde talimata uygun hareket edilmediğine tesadüf edilmekle beraber, parti adayı olarak halkın oyuna arz edilecek olan arkadaşların ahlak, bilgi ve iş adamı olma noktalarından vatandaşların sevgi, saygı ve güvenini kazanmış insanlar olmalarına dikkat edilmemesi ve teşkilatımızın faal kademeleri dışında kalan temiz ve değerli arkadaşları liste dışında bırakmak, muhitte haklı olarak bir hoşnutsuzluk meydana getireceği gibi, güvensizlik, kırgınlık ve ayrılmalara da sebep olur. Binaenaleyh aday listeleri, her halde partili ve partisiz bütün

92 BCA, 490.01.256.1022.01, 114.
93 BCA, 030.01.42.249.9, 1.

seçmenleri tatmin edici olmalı idi[94]. CHP genel merkezinin göndermiş oldu bu genelgeden anlaşılmaktadır ki, Konya'da seçimler sırasında ortaya çıkan muhalif listeler, ülke genelinde söz konusu olmuştur.

1.6. Seçimlerde Yolsuzluk İddiaları

1946 yılında belediye seçimlerinde, Konya'da iktidar partisinin çeşitli şekillerde seçmenler üzerinde baskı ve yönlendirme yaptığına dair iddialar bulunmaktadır. Bu baskı ve yönlendirmelerin iki şekilde yapıldığı belirtilmektedir. Bunlardan birincisi iktidarın, muhalefet partisi olan DP'ne karşı uyguladığı iddia edilen baskılar, ikincisi iktidar partisinin kendi içindeki muhaliflere karşı tatbik ettiği söylenen baskı ve yönlendirmelerdir.

Basında belirtildiğine göre, 26 Mayıs 1946 Belediye seçimleri asker, zabıta ve sivil amirlerin baskısı altında gerçekleşmiştir. Seçim süresince her sandık başlında bir jandarma eri beklemiş, CHP listelerinden başka bir liste isteyenin ellerine kelepçe vurularak karakola götürüleceği söylenmiştir. Zabıta amirleri, *"İsmet Paşa'dan başkasına oy vermek yasaktır"* şeklinde baskı yapmışlardır. Seçim günü Belediye Başkanı, bütün sandıkları dolaşarak bağımsız adaylarla ilgili listelerin sandığa atılmasını engellemiş ve bu listelerin vatandaşların ellerinden alınmasını sağlamıştır[95].

SONUÇ

26 Mayıs 1946 tarihinde yapılmış olan belediye meclisi seçiminde Konya merkez ilçesinde 23.358 kayıtlı seçmenden 10.727'si oy kullanmıştır. Katılım oranı % 45 oranında gerçekleşmiştir. Bu katılım oranı düşük gibi görünse de Konya'daki seçimlere katılım oranı Türkiye'nin bazı illerinden daha yüksektir. Mesela İstanbul (% 49), İzmir (% 22,3), Adana (% 45), Manisa'da (% 30) ve Balıkesir (% 25) gibi illerdeki katılım oranlarından daha yüksektir.

Konya merkezde kayıtlı seçmenlerin kullanmış oldukları toplam 10,727 oyun, 7415'i CHP'nin aday listelerine (% 69), 3312'si ise muhalif listelere (% 31) gitmiştir. 1946 Belediye seçiminde Konya Merkezde üç farklı alternatif aday listesi seçime girmiştir. Muhalif aday listelerine oy veren 3312 seçmenin, 2300'ü Adliyeciler Listesi'ne (% 70), 1000'i Kazım Gürel Listesi'ne (% 30), 12'si de Halk Listesi'ne (% 0,4) oy vermiştir. Görüldüğü gibi muhaliflerden en çok oyu Adliyeciler Listesi almıştır. Adliyeciler Listesi'ne, *"Demokratlar Listesi"* de denilmektedir. İsminden de anlaşılacağı gibi bu listeyi DP'lilerin düzenledikleri anlaşılmaktadır. Seçmenlerin tercihinde bunun etkili olduğu görülmektedir. İlçeler içinde Hadim, Cihanbeyli, Bozkır, Karaman ve Ereğli'de muhalif listeler düzenlenerek seçmenlere dağıtılmıştır. Bu dağıtılan listelere, oy verilmiş olsa da, seçim sistemi salt çoğunluk esasına dayandığından CHP seçimleri kazanmıştır.

CHP, 1946 Belediye Seçimine, iktidarın imkânlarını kullanarak girmiştir. Başta Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, *"muazzam itibar ve şöhretiyle"* basının ilk sayfalarını işgal ederek, *"Millî Şef"* konumunun verdiği avantajları sonuna kadar kullanmıştır. Mayıs ayında belediye seçimlerinden önce, İsmet İnönü'nün ülkeyi dolaşarak halkı seçimlere katılmaya davet edişi, çok partili sistemin ilk sonuçlarından birisi olarak dikkatleri çekmektedir. Bu seçimde CHP, hiçbir vaatte bulunmamış, seçmenlerin oy kullanmaları konusunda sık sık hatırlatmalarda bulunmuştur.

İktidar partisi olan CHP, bütün bu avantajlarına rağmen Konya merkezde, kayıtlı seçmenlerin % 45'ini sandık başına getirebilmiş ve bunların da ancak % 70'inin oylarını alabilmiştir. İktidarda olmanın verdiği bütün imkânlara rağmen CHP, beklediği oyu alamamıştır. Bu durumun, CHP açısından iç açıcı olmadığı açıktır. CHP'nin beklenenden daha az oy almasının temel sebeplerinden birisi, dönemin Konya Valisi'nin de ifade ettiği gibi, parti yönetiminin, *"Oturdukları yerden seçimi kazanmayı beklemeleridir"*. Daha da önemlisi, *"Partide bilgili, aydın ve çalışkan gençlere yer verilmemesidir.*

94 BCA, 490.01.256.1022.01, 114.
95 Cumhuriyet, 25 Haziran 1946, 1.

1946 yılında belediye seçimlerinde Konya'da iktidar partisinin çeşitli şekillerde seçmenler üzerinde baskı ve yönlendirme yaptığına dair iddialar yer almıştır. Bu baskı ve yönlendirmelerin iki şekilde yapıldığı belirtilmektedir. Bunlardan birincisi iktidarın, muhalefet partisi olan DP'ne karşı uyguladığı iddia edilen baskılar, ikincisi iktidar partisinin kendi içindeki muhaliflere karşı tatbik ettiği söylenen baskı ve yönlendirmelerdir.

Basında belirtildiğine göre, Konya'da 1946 Belediye seçimleri asker, zabıta ve sivil amirlerin baskısı altında gerçekleşmiştir. Seçim süresince her sandık başlında bir jandarma eri beklemiş, CHP listelerinden başka bir liste isteyenin ellerine kelepçe vurularak karakola götürüleceği söylenmiştir.

1946 Belediye seçimi, Çok partili dönemin başlangıcında resmiyette, Tek partili bir seçim olarak tarihe geçmiştir. DP ve MKP resmen seçimi boykot etmekle birlikte, fiilen Konya'da muhalif listeler adı altında seçime katılmışlardır. Ayrıca seçimler hem CHP saflarında birçok şahsi çatışmaları açığa vurduğu gibi, DP'nin gerçek kuvveti hakkında da bir fikir vermiştir. Oy verme usulünde, genel seçimlerden önce düzeltilmesi gereken bir takım aksaklıklar olduğu da ortaya çıkmıştır. Sonuç olarak, Belediye seçimleri çetrefil usullere, gizlilik şartlarının bulunmayışına ve muhalefetle karşılaşmaya alışmamış devlet memurlarının partizanlığına rağmen nispeten serbest şartlar altında geçmiştir.

KAYNAKÇA

Arşiv Belgeleri

Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi: (BCA), 490. 10. 256. 1022. 01.

Konya Koyunoğlu Müzesi Kazım Gürel Dosyası (KKMKGD).DN: 3405.

Süreli Yayınlar

(Faydalanılan nüshalar, metin içinde gösterilmiştir)

Babalık, Cumhuriyet,Ekekon, Selçuk.

Makale ve Kitaplar

ALADA, Adalet. "Türk Belediyeciliğine Kronolojik Yaklaşım (1930–1946)", *Türk Belediyeciliğinde 60 Yıl, Uluslar arası Sempozyum, Ankara 23–24 Kasım 1990, Bildiriler ve Tartışmalar*, Ankara Büyükşehir Belediyesi, Maya Matbaacılık Yayıncılık, Ankara 1990.

ARABACI, Caner. AYHAN, Bünyamin. DEMİRSOY, Adem. AYDIN, Hakan. *Konya Basın Tarihi*, Palet Yayınları, Konya 2009.

AYTEKİN, Hanefi. *Tarihi Konya Rehberi 2003'ten Kuruluşuna Konya Belediye Başkanları*, Konya 2003.

BOZDAĞ, İsmet. *Celal Bayar Anlatıyor; Başvekilim Adnan Menderes*, Tercüman Gazetesi Yayınları, İstanbul 1986, 53.

EROĞUL, Cem. *Demokrat Parti Tarihi ve İdeolojisi*, İmge Kitabevi, Ankara 1990.

KARPAT, Kemal H. *Türk Demokrasi Tarihi Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller*, Afa Yayınları, İstanbul 1996.

KOÇAK, Cemil. "Siyasal Tarih 1923–1950", *Çağdaş Türkiye*, (Editör: Sina Akşin), C. IV, İstanbul 1992.

KONER, Muhlis. "CHP Konya Bölgesi Müfettişi Sayın Vehbi Sarıdal'a Açık Mektup", *Selçuk*, 29 Mayıs 1946.

KONER, Muhlis. "Seçimler Münasebetiyle Düşündüklerimiz", *Selçuk*, 11 Mayıs 1946.

KONER, Muhlis. "Siyasi Olgunluk İmtihanı Başlıyor", *Selçuk*, 1 Mayıs 1946.

KONER, Muhlis. "Yeni Belediye Seçimleri Münasebetiyle", *Selçuk*, 4 Mayıs 1946.

KONER, Muhlis. "Ehliyetler ve Parti Taassubu", *Yeni Konya*, 19 Mart 1954.

KONYA VALİLİĞİ, *Üç Yıllık İş Programı (194, 194, 1948)*, Konya 1946.

SEVGEN, Nazmi. *Celal Bayar Diyor ki 1920–1950*, Tan Matbaası, İstanbul 1951.

UYANIK, M. Mesut. *Türkiye Cumhuriyeti 80. Yıl Kronolojisi*, Anadolu Ajansı Yayınları, Ankara 2004.

UZ, Mehmet Ali. *Konya Kültürüne Hizmet Edenler*, Konya Büyükşehir Belediyesi Yayınları, Konya 2003.

TABAK, Serap. "1946 Belediye-Milletvekili Seçimleri ve Afyon'da Uygulaması", *Tarih İncelemeleri Dergisi*, C. XIX, S. 2, (Aralık 2004).

TURAN, Ali Eşref. *Türkiye'de Yerel Seçimler*, Bilgi Üniversitesi Yayınları, İstanbul 2008.

Yurt Ansiklopedisi, Türkiye İl İl: DünüBugünü, Yarını, Anadolu Yayıncılık, İstanbul 1981.

EKLER

BABALIK

Belediye seçimleri de Tek derecelî olacak

Ofis'in Kir ve Zararı

Çiftçi araçları Gerek evsafındaki de getirildi

Havagazı, lok fabrikası

Devlet müessesesinde

Na acı şey!

510 Sayılı Kararname

Kaç lira idi? Kaç lira oldu?

Son Fetva

EK- 1

EKEKON

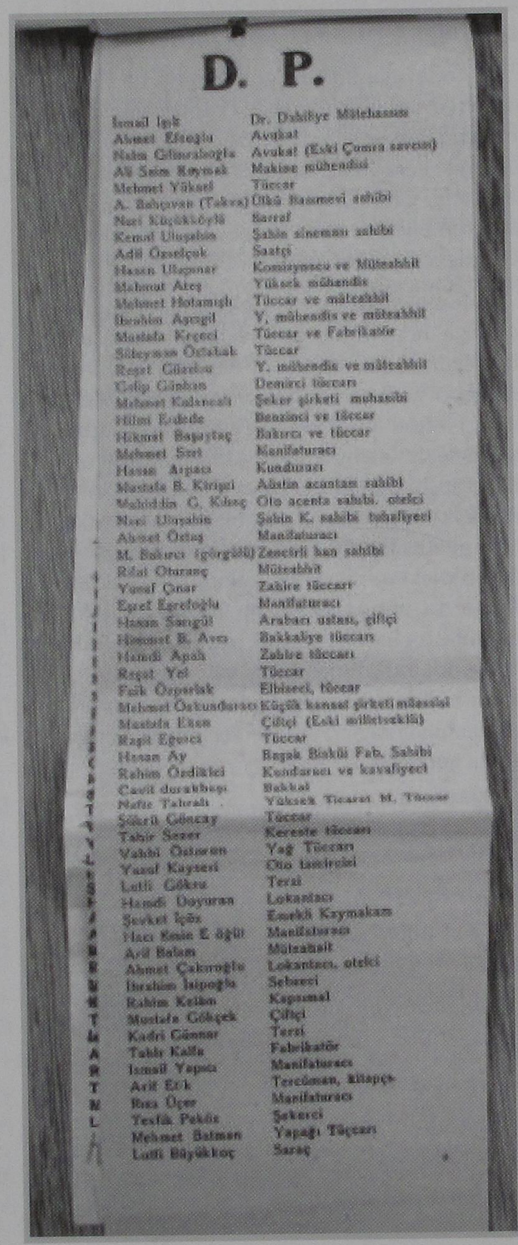
GÜNLÜK SİYASİ GAZETE

ya dün sayılı günlerinden birini yaşadı

an 1950) Konyanın, aziz İnönü'ye karşı beslediği büyük sevginin yeni bir tezahürü olarak tarihe mal olacaktır

İnönü'nün dünkü tarihi hitabesi

EK- 2

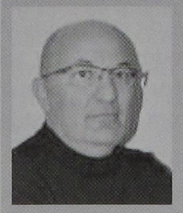

D. P.

İsmail Işık	Dr. Dahiliye Mütehassısı
Ahmet Efeoğlu	Avukat
Naim Gümrükoğlu	Avukat (Eski Çumra savcısı)
Ali Saim Kaymak	Makine mühendisi
Mehmet Yüksel	Tüccar
A. Behçevan (Tekve)	Ülkü Basımevi sahibi
Naci Küçüköylü	Sarraf
Kemal Ulusahin	Şahin sinemacı sahibi
Adil Özelçuk	Saatçi
Hasan Ulusoner	Komisyoncu ve Müteahhit
Mehmet Ateş	Yüksek mühendis
Mehmet Hotamışlı	Tüccar ve müteahhit
İbrahim Ayvegil	Y. mühendis ve müteahhit
Mustafa Kırgeci	Tüccar ve Fabrikatör
Süleyman Öztürk	Tüccar
Reşit Güzelce	Y. mühendis ve müteahhit
Celâl Günkan	Demirci tüccarı
Mehmet Kalkancalı	Şeker şirketi muhasibi
Hilmi Erdede	Benzinci ve tüccar
Hikmet Başaytaç	Bakırcı ve tüccar
Mehmet Sert	Manifaturacı
Hasan Argıca	Kuaförcü
Mustafa B. Kirişçi	Allatin acentası sahibi
Mahiddin G. Kösç	Oto acenta sahibi. otelci
Naci Ulusahin	Şahin K. sahibi tahaffüzcü
Ahmet Öztaş	Manifaturacı
M. Bakırcı (görgülü)	Zenzirli han sahibi
Rifat Oturanç	Müteahhit
Yusuf Çınar	Zahire tüccarı
Ezref Ereğlioğlu	Manifaturacı
Hasan Sarıgül	Arabacı ustası, çiftçi
Hüsnüt B. Avcı	Bakkaliye tüccarı
Hamdi Apak	Zahire tüccarı
Reşat Yel	Tüccar
Faik Özpurlak	Elbiseci, tüccar
Mehmet Özkundakcı	Küçük kanaat şirketi müdürü
Mustafa Ekşi	Çiftçi (Eski milletvekili)
Raşit Eğecci	Tüccar
Hasan Ay	Başak Bisküi Fab. Sahibi
Rahim Özdilekci	Kondarcı ve kavafiyeci
Cavit Doğrukbaşı	Bakkal
Nafiz Taherali	Yüksek Ticaret M. Tüccar
Sökrü Güneay	Tüccar
Tahir Sazer	Kereste tüccarı
Vahbi Üstüner	Yağ Tüccarı
Yusuf Kayseri	Oto tamircisi
Lutfi Gökru	Terzi
Hamdi Duyuran	Lokantacı
Şevket İçöz	Emekli Kaymakam
Hacı Emin E. oğlu	Manifaturacı
Arif Balam	Müteahhit
Ahmet Çakıroğlu	Lokantacı. otelci
İbrahim İnpoğlu	Şehirci
Rahim Kelâm	Kaşarcal
Mustafa Gökçek	Çiftçi
Kadri Günnar	Terzi
Tahir Kalfa	Fabrikatör
İsmail Yapıcı	Manifaturacı
Arif Erk	Tercüman, kitapçı
Rıza Üçer	Manifaturacı
Tevfik Pekdir	Şekerci
Mehmet Balman	Yapağı Tüccarı
Lutfi Büyükkoç	Saraç

EK- 3

AMERİKALI PROTESTAN MİSYONERLERİN KONYA'DA AÇTIKLARI HASTANE VE FAALİYETLERİ (1912-1913)

Ali Galip ALÇITEPE

29.07.1962 Konya doğumludur. İlk ve orta öğrenimden sonra lisans (1988), Y. Lisans (1990) ve Doktorasını (1994) Selçuk Üniversitesi'nde tamamlamıştır. Aynı üniversite'de 1990-97 arası, Akdeniz Üniversitesi'nde, 1997-99'de AİİT okutmanı olarak çalışmış, bundan sonra C.B.Ü. Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü-T.C.Tarihi, ABD. Öğr. Üyesi, olarak 1999'dan itibaren görev almıştır. Batı Anadolu Bölgesi Müdafaa-i Hukuk Cemiyetleri, Kıbrıs Türk Kamuoyu ve Türkiye-Kıbrıs İlişkileri, 1919-1960 tezlerini hazırlayan Alçıtepe, kendisi de tezler yönetmiştir. Yunanistan, Kıbrıs Rum Kesimi, PKK Üçgeni (Esra Yayınevi, Ankara,1997), Açıklamalı Kıbrıs Barış Harekatı Kronolojisi, (C.B.Ü.Yüksek Öğrenim Vakfı Yayını, Manisa, 2002), Antalya İki Öncü Dergi, Çağlayan ve Türkakdeniz, (Suna-İnan KIRAÇ Akdeniz Medeniyetleri Araştırma Enstitüsü, Antalya, 2005), adlı kitapları yayınlanmıştır. Ayrıca Alçıtepe'nin yayınlanmış birçok bilimsel makalesi bulunmaktadır. C.B.Ü. Atatürk İlkeleri ve İnkılap Tarihi Bölüm Başkanlığı (Manisa, 2001-2003) yapan Alçıtepe, 2011 genel seçimlerinde istifa ederek Manisa Milletvekili aday adayı olmuştur. Celal Bayar Üniversitesi Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümü Öğretim Üyesi Yrd. Doç. Dr. M. Ali Galip Alçıtepe, halen aynı kurumda görev yapmaktadır.

ÖZET

Konya'da 1911 yılında açılan Amerikan Hastanesi, 1922 yılına kadar faaliyetini sürdürmüştür. Makale,1912-13 raporuna göre hastane çalışmalarını ele almaktadır. Amerikan Hastanesi, sadece sağlık hizmeti vermemiştir. Sosyal faaliyetler organize etmiş, Pazar Okulu bile açmıştır. Raporda verilen bilgiye göre, Rumların eğitimine ödenek ayrılmıştır. Protestan görevlilerin ev ziyaretlerinden sonra açtıkları Pazar Okulunda, Müslüman çocukları çoğalmıştır. Hastalara,Hıristiyanlığı telkine, ucuz fiyata Hıristiyan ilahileri, İncil satmaya gayret etmişlerdir.

Anahtar Kelimeler: Amerikan Hastanesi, Evangelist, misyoner, Dr. Dodd, Pazar Okulu.

HOSPITALS OF AMERICAN PROTESTANT-MISSIONARIES IN KONYA AND ACTIVITIES (1912-1913)

ABSTRACT

American Hospital in Konya, opened in 1911, continued its activities until 1922. Article covers the work of the hospital acording to 1912-13 report.American Hospital, did not only provide the health service. It organized social activities, also opened Pazar School. According to the information given in the report, allowanceof budget for education of Greeks andhome visitsof Protestant officers increased Muslim children in Sunday School. They tried to suggest patients Christianity and to sellthe Bibleand Christian hymns at a cheaper price.

Keywords: American Hospital, Evangelist, Missionar, Dr. Dodd, Sunday School.

GİRİŞ

1892 yılında Tarsus Amerikan Koleji kurucularından Ermeni asıllı Hartune Stefanos CENANYAN Konya'da The Apostolic İnstitute adlı bir Protestan okulu açmışsa da, Konya Valiliği bunu uygun bulmamış, dolayısı ile okul resmiyet kazanamamıştır[1].

1911'de Talas Amerikan Hastanesi doktorlarından Dr. William S. DODD ile Wilfred POST, Konya Amerikan Hıristiyan Hastahanesi'ni kurdular[2]. İlk yıllarda bugünkü Meram Halk Eğitim Müdürlüğü binasında hizmet veren hastane[3], Konya'da yayınlanan *Babalık* gazetesinin şiddetli muhalefeti ile karşılaştı. Gazetede bu konuda değişik zamanlarda yazılar çıkmış, mevcut durum protesto edilmiştir[4].

Hastanenin 1912-1913 yılı Haziran ayı sonuna kadar yaptığı çalışmalar; 'Medical Missionary Work: Report of The American Christian Hospital at Konia, Asia Minor, June 30, 1913' adlı bir kitapçıkta yayınlanmıştır. Adı geçen kitapçık toplam yirmi sayfa olup 212x140 mm ebadındadır, on altıncı sayfasındaki ifadelerden anlaşıldığına göre yayına hazırlayan William S. Dodd'dır[5].

William S. Dodd, Konya'daki doktorluk çalışmalarının yanı sıra bir tür istihbarat elemanı olarak da çalışmıştır. Merkezi A. B. D.'nde olan Gomidas Institute'deki bazı belgeler bunu doğrular niteliktedir. 8 Eylül 1915'de A. B. D. Büyükelçisi Henry Morgenthau'ya yazdığı yazı buna bir örnektir[6]. Henry Morgenthau da, ilgili yazıyı 16 Eylül'de A. B. D. Başkanlığı Sekreteri'ne göndermiştir[7]. Bu belgelerde Ermenilerle ilgili saha araştırmalarının sonuçları hakkında bilgilere rastlanmaktadır. Öte yandan, merkezi A. B. D.'de bulunan Board Misyonerlik Örgütü, 1914 yılında Dr. William S. Dodd'a, salt misyonerlik faaliyetlerinde kullanılması amacı ile 2. 500. 000 $ göndermiştir. Bir yıl sonra yapılan istatistiklerde, Konya'daki Protestan Ermenilerin sayısının 254'e ulaştığı saptanmıştır[8].

Çalışmamıza konu olan Konya Amerikan Hıristiyan Hastanesi Yönetimi, şu isimlerden oluşmaktadır[9]:

Başkan: Allison DODD.

Başkan Yardımcısı: Samuel T. CARTER, Jr.

Veznedar: James M. SPEERS.

Sekreter: Charles E. MANİERRE.

Mütevelli Heyeti:

1913: Orville REED, D. D. -Charles E.MANİERRE.

1914: Samuel T. CARTER, Jr.-William R. BROUGHTON, M. D.

1915: Alexander M. HUDNUT, Allison DODD.

1916: James M.SPEERS,Levi W.HALSEY,M.D.

1 Ahmet UÇAR, 'Konya Amerikan Hastanesi-1'. Akademik Sayfalar. c. 8. S. 27. s. 444.
2 a. g. m., s. 445.
3 a. g. m., s. 447-448.
4 Bkz; 'Konya'da Protestan Hastanesi ve Makasıd-ıTeşkili'. Babalık. 2 Mayıs 1327; 'Yine Protestan Hastahanesi'. Babalık. 16 Mayıs 1327; Çakaloğlu İstanyo. 'Anglo-Sakson Protestanlarının Konya'daki Faaliyeti'. Babalık. 13 Ağustos 1327.
5 Medical Missionary Work: Report of The American Christian Hospital at Konia. Asia Minor. June 30. 1913. Basm Yeri Belli Değil. 1913. s. 16; ayrıca bkz; William S. Dodd. 'Konia Asia Centre For Medical Work. The Orient. vol. 2. No. 12. s. 1; William S. Dodd. 'Notes From Konia'. The Orient. Vol. 3. No. 10. s. 3.
6 www. gomidas. org/gida/index_and%20documents/867. 4016_index_and_documents/docs/4016. 189. pdf.
7 aynı yer.
8 Ahmet Uçar, 'Konya Amerikan Hastanesi-3', Akademik Sayfalar, c. 8. S. 30. s. 496; Esat Uras. Tarihte Ermeniler ve Ermeni Meselesi. Ankara. 1952. s. 143-145.
9 Medical Missionary Work, s. 1.

İdare Memuru: Miss Emma D.CUSHMAN[10]

Adı geçen raporda, hastane şu şekilde anlatılmaktadır[11]:

Hastane tarihimizde yılın en önemli olayı, Dispanser için yer bulup, binayı tamamlamaktır. Çünkü şu an çalıştığımız yer, bir tür genel hastanedir. Ama bizim için dispanser daha gereklidir. Diğer bir hedefimiz de, yatak sayısını yirmiden otuza çıkartmaktır. Satın aldığımız yer, bir yerel yapıdır ve ilk katında, büyük bir bekleme odası, ayakta tedavi odası, muayene odası, cerrahi operasyon odası, bitişiğinde bir giyinme odası ve karanlık oda ile yemek odası ve ofisler vardır. İkinci katta ise, daha ciddi cerrahi müdahaleler yapılmaktadır ve burada ayrıca bir diet mutfağı ve sterlize edilmiş özel oda bulunmaktadır. Üçüncü kat ise tamamen personele aittir. Buradaki odalar, misyoner, hemşire ve memurların yatakhanelerinden ibarettir. Sokağın köşesinde eczane olarak kullandığımız ayrı bir bina vardır ki, demir panjurları, fayans döşeme ve camlı cephesi ile doğuya has bir çarşının dükkânları arasında belirgin bir farklılık yaratmaktadır.

Satın aldığımız yere yapılacak binalar için, bütçemiz yeterli değildi ama değişik yerlerden gelen hediyeler ve 1. 000 $ değerindeki bağışla kendimize güvenimiz bir anlamda tazelendi. Ekim ayı ortalarında, hastalarımızdan yeni gelirler elde ettik. Bu arada yıllık çalışma süremiz, iki yüz doksan güne çıktı. Geçen yıl yatan hasta sayımız yüz otuz iki iken, bu yıl iki yüz kırk bire çıktı. Ayakta tedavi edilen hasta sayısı beş bin üç yüz yetmiş dokuzdan yedi bin yedi yüz yirmi dörde yükselmiştir. Bu rakam yirmi yıllık ekip tarihimizde bir rekordur. Cerrahi operasyon sayısı ise iki yüz elli yediden üç yüz kırk dörde çıkmıştır.

Bu arada belirtmemiz gereken bir diğer önemli ayrıntı ise Abdülhamid'in Haremi'nden bir Saraylı Hanım'ın bizlere 600 pound bağışlamasıdır.

Zaman zaman ilginç olaylar da yaşanıyordu. Burun ve göz kapaklarından ameliyat olan Ayşe isimli kadın hastamızın bir gözü iyileştiği halde diğeri hâlâ aynı durumda idi. Tedavisinin sürdüğü bir gün yanıma geldi. Eğilmesini ve tükürmesini istedim. Bu, tedavinin bir parçası idi. Ayrıca ona, bu tür hastalıklarda geri dönüşlerin yaşanabileceğini de söyledim. Aniden bağırarak:

-'Hayır!' dedi ve ardından 'Allah, korusun' diye dua etti. Parmağımla burnuna dokundum. O hâlâ:

-'Rabbim! Beni iyileştir' diyerek dua ediyordu. Burnunu ovuşturdum. Ayşe, küçük yaralı gözlerini açtı ve mutlu bir şekilde uzaklaştı. Bir doktor olarak bizleri ilgilendiren en önemli şey, hastanın olayı bir olgu olarak benimsemesidir.

Beş yaşında bir Rum çocuğu, babası tarafından getirildi. Böbrek taşı şüphesi vardı. Sabah saat sekizden itibaren sürekli ağlayan çocuğa oyuncak ve şeker gibi şeyler verdik. Öğleden sonra gitmek istedi. Oysa ki, enfeksiyon tehlikesi vardı ve daha iyileşmemişti. Onu özel bir odaya aldık. Ama kendisine verilen yemekleri reddediyordu. Akşam yemeği vakti hemşireler, 'artık, acıkmıştır' düşüncesi ile yanına gitmişler. Ama onun kayıp olduğunu görmüşler. Neticede çocuk, erkek hastaların yattığı koğuşta bulundu. Kadir isimli çift tarafından fıtık ameliyatı olmuş bir Türk, onu yanına çağırdı. Omuzuna dokunup, yanağını okşadı ve kendi yemeğini uzattı. Kadir'in bu babacan tavrından etkilenen çocuk, yemeği keyifle yedi. Kadir'in yatağı bu kısa süre içinde pilav kırıntıları ile dolmuştu. Hemşireler, yatak örtülerini, değiştirirken, çocuk çoktan babasının kollarında mutlu bir şekilde uyumuştu. Ameliyattan sonra çocuğa yatak bulunamadı. Babası onu, Kadir'in önerisi üzerine onun yatağına götürdü. Kadir ve babası sabaha kadar başında beklediler.

Ülkenin savaş ortamında bulunması ticaret

10 Emma D. Cushman. 1892 yılında New-Jersey'deki Paterson Hemşirelik Okulu'nu bitirmiş. Ardından 1900'de Dış Misyonerlik Teşkilatı'nda görev almış bu amaçla Dr. William S. Dodd ve Dr. Wilfred M. Post ile Konya'ya gelmiştir. Konya'dan ayrıldıktan sırası ile Kutü'l- Amara ile Kahire'de çalışmış ve Kahire'de vefat etmiştir. Emma Cushman'la ilgili kayıtlarda doğum ve ölüm tarihine dair bir ifadeye rastlanmamıştır (Emma Cushman, The American Journal Of Nursing. Vol. 31. No. 4. s. 417-418; 'American Hospital in Konia', The Orient, Vol. 3. No. 50. s. 1-2).
11 Medical Missionary Work. s. 1-20.

hayatını sekteye uğratmıştı ve hastaneye gelen hastalar, doğululara özgü 'bekleyelim, görelim' havasına girmişlerdi. Bu durum gelirlerimizi etkiledi. Çalışmalarımızın rutin düzen içinde devamı amacı ile borçlandık. Gelirlerimiz geçen yılın ilk sekiz ayına göre 1. 000 $ azaldı. Bu esnada A. B. D.'den gelen teşvik primi sayesinde gelirlerimiz eskisine göre 800 $ arttı ve yılı kayıpsız geçirdik. Yatan hastalarımız için hâlâ para gerekiyor. Bunu civardaki bazı cömert zenginlerden karşılıyoruz.

Kızıl Haç Çalışma Gurubu bir tıbbi tur düzenledi. Mart ayında Akşehir'e gidildi. DR. Dodd, Miss Cushmann ve part-time da olsa Mrs. Dodd'un katıldığı bu gezi üç hafta sürdü. Akşehir, Konya Vilayeti içinde Ermenilerin en yoğun olduğu bir yerleşim birimidir. Buradan A. B. D.'de genel merkezdeki arkadaşlarıma bir uyarım olacak. O da, burası çalışmalarımız için iyi bir merkez olabilir. Geniş araziler ve uygun bir ortam var. Biz misyonerler için arayıp da, bulamayacağımız özelliklerle dolu bir yer.

Bu arada hastanede ufak tefek değişiklikler oldu. Dr. ve Mrs. Post, geçtiğimiz son baharda sıla izni alarak A. B. D.'ye gittiler. Bu önemli Evangelist arkadaşlarımızın katkıları inkâr edilemez.

Bir hatırlatmak istediğim diğer husus ise, hemşire ihtiyacımızın giderek arttığıdır. Üç yıldır bizde eğitim alan Mariam Yepremian, bu yaz diplomasını aldı. Önümüzdeki yıl, ameliyathanede çalışacak.

Yüz arkadaşının arasında bir sınav yaptık. Yatak hazırlama, sargı taşıma, anestezi ve hastaların diğer ihtiyaçları ile ilgili küçük bir gösteri yaptı. Ardından hemşirelik tarihi ile ilgili bir sunum yaptı. Dr. Post, Yepremian'ı diploma ile ödüllendirdi.

Eczacımız, Haralombos Efendi, nerede ise bütün yıl cephede askere hizmet etti. Kırkkilise civarında yaralanmış, sakat bir halde üç gün üç gece aç ve susuz bir şekilde yürümüş, bir şekilde üç haftada İstanbul'a ulaşmış. Burada terhis olana kadar Kolera Hastanesi'nde eczane sorumlusu olarak çalışmış. Bu nedenle eczanemiz bir çırak tarafından işletilmektedir. Onun eczacılık eğitimi için 140 $ harcadık. Ancak şimdi o da, cepheye gidiyor.

Bu arada aramıza Miss Mathiesen katıldı. En son dört yıl önce birlikte çalışmıştık. Bu süre içinde İngiltere'de eğitim aldı. Aralık ayında diplomasını alarak buraya geldi.

Miss Foote isimli bir A. B. D. vatandaşı hemşire yeni elemanlarımızdandır. Foote, öncelikle iyi eğitim almış Hıristiyanlardandır. Oda teknikleri, yeni yöntemler konusunda son derece başarılıdır. Bize Foote gibi hemşireler göndermeniz gerekmektedir.

Miss Cushmann, bu yaz sıla iznini kullanmak istiyor. Hemşire ihtiyacımız daha da, artacak. Hastanedeki hizmetlerin dışında hemşirelerin eğitim, gözetim ve genel denetimi için bu tip insanlar vazgeçilmezdir.

Hastahane dışında eğitim hizmetlerimiz tüm yıl boyunca devam etti. Evangelist çalışmaların merkezi halen yine hastanemizdir. Protestan Erkek Okulu'ndan bir öğretmen bizimle birlikte çalışıyor. Bu genç öğretmen, Glasgow'daki İncil Eğitim Enstitüsü'nden mezun olmuş. Burada bir Pazar Okulu açtı. Müslüman çocuklara irrite etmeden iki hekim eşliğinde ders verdi. Osmanlı Alfabesi ile Hıristiyan ilahileri bastırıp dağıttı.

Mrs. Dodd kadınlar arasında çalıştı. Zaman zaman Ermeni, Rum ve hatta Türk kadınlarına Loosanoosh adlı hemşiremizle ilahiler okuyup dersler verdi. Bu ikili bazen hasta ziyaretleri de düzenlediler. Çoğu evli bin iki yüz kadın Loosanoosh'un öğrencisi oldular. Yapılan ev toplantılarından sonra açılan Pazar Okulu'ndaki erkek çocuk sayısı seksene ulaştı. Ama bu sayının daha da, artacağını ümit ediyorum.

Bütün bir hafta içinde bekleme salonundaki bir bölümde kapıcı gözetiminde İncil ve İncil'den alıntıların yapıldığı renkli kartların yer aldığı stand açtık. Tanesi bir iki cent gibi komik ama cezp edici rakamlarla satışa sunduk. Bunlardan yüz tanesi satıldı. İlginç olanı Osmanlı Alfabesi ve yöre şivesi ile basılı İncil'lerden yirmisinin satılmasıdır.

Kışın kar fırtınasına yakalanıp elleri donan Ömer adlı bir Türk'ü ameliyata aldık. Ömer'in sekiz parmağı kesilmişti. Yanına gittiğimde bir görevli yüksek sesle İncil okuyordu. Önce bağnaz ve kaba bir ses tonu ile konuşuyordu.

Birden koyunlarla ilgili bir hikâyeyi dinlediğini ve koyunları ile kaybolan çocuktan çok etkilendiğini söyledi ve İncil'i istedi. Dizlerinin üzerine çöktü. Masaması bir nesne istedi. Ona göre din kitapları ancak böyle okunurmuş. Parmakları olmadığından sayfaları dudakları ile açmaya çalışıyordu. Bu inanılmaz bir andı.

Bazı hastalarımız zaman zaman çalışanlarımızı motive ettiler. Bacaklarından sorunu olan Türk hastamız, iyi bir Evangelist olan hemşirelerimizden birine, 'neden bu kadar iyi ve sevecen olduğunu biliyorum. Çünkü sen İsa'yı kalbinde taşıyorsun' demiş. Bu olay, bizim için bir itici güç oldu.

Bir Türk eczacı geldi. Hastanenin değişik yerlerinde duvarlarda 'sigara içilmez' levhası vardı. Bana bunun nedenlerini anlatmamı istedi. İsteğini kabul ettim. Görüşmek için odama girdi. Bu defa da o işaret neden odanızda yok dedi. Ona genel yerlerde tütünün zararlarını anlattım. Ama odamın bana özel olduğunu belirttim. Dr. Post da, aynı mealde bir konuşma yaptı. Kendi deyimi ile kafası karmakarışık bir şekilde çıktı, gitti. Ertesi gün yine geldi. Hikâyesini anlattı. Tütün dolayısı ile sağlık sorunları olduğundan söz etti. Dr. Post, onu muayene ederken bizi bir kez daha motive eden cümleler ağzından dökülüverdi:

'Sadece fiziksel değil, ruhsal olarak da iyileşmek ve sizin gibi insanlığa hizmet etmek istiyorum'.

Hâlâ savaş bulutları tam dağılmış değil, barış olsa da, ülkenin geleceği karanlık. Bu barış hiç tahmin edilemeyecek bir boyutta hem hükümet bu bağlamda sultan ve hatta ülkede kalıcı hasarlar yaratabilir. Ülkenin insanları, her etnik gurup ve her dini guruptan bir ağızdan 'oh, nihayet barış' geldi, diyorlarsa da, bu geçicidir.

Bu yılın Temmuz ayında, Sultan iradesi ile göreve başlayalı tam iki yıl bitti. Geçen yıl Konya'da Müslümanlara ait bir yerel gazete bizleri adeta düşman kabul edip, hakkımızda yalan ve iftiralarla dolu yayınlar yaptı.

Hastanemiz artık yalnızca New-York'daki genel merkeze bağlı olarak çalışmaktadır. Sultan'dan yeni bir yazı gelmedi. Bizimle ilgili yazılar hâlâ önünde duruyor. Türk hükümetinden gerekli izinler çıkar ve beklediğimiz para da gelirse, biz aynı inançla çalışmaya devam edeceğiz.

William S. DODD, M. D.

Konya, Türkiye,

Temmuz 1913.

HASILAT:

New-York Bilançosu	698. 79 $
Konya Bilançosu	6. 626. 79 $.
Misyonerler İçin Kira Ücreti vb.	1. 043. 15 $
Eczane Geliri	1. 786. 18 $.
Rumlar İçin Eğitim Ödeneği	220. 00 $.
Yatan Hastadan Gelen	2. 396. 1 $.
Ayakta Tedavi Gören Hastadan Gelen	1. 893. 29 $.
New-York'dan Bağışta Bulunulan Meblağ	6. 031. 06 $.
Konya'dan Bağışta Bulunulan Meblağ	2. 461. 54 $.
TOPLAM	**23. 156. 97 $.**

MASRAFLAR:

Hemşire Ücretleri, Hizmetli vb.	1. 207. 49 $.
Ev Harcamaları (Yiyecek vb.)	2. 207. 35 $.
Yakıt	342. 63 $.
Koğuş ve İlaç Masrafları	279. 18 $.
Cerrahi Masraflar	185. 90 $.
Yerli Doktor ve Asistan Harcamaları	59. 62 $.
Posta, Telgraf, Yayın vb. Masraflar	199. 55 $.
Sigorta ve Vergiler	482. 64 $.
Faiz Giderleri vb.	31. 77 $.
Mefruşat Giderleri	642. 09 $.
Zemin Etüdü ve İnşaat Giderleri	198. 44 $.
Mesleki Yayın Giderleri	56. 41 $.
Dispanser İnşaası	7. 463. 19 $.
Hastane İnşaası İle İlgili Giderler	213. 71 $.
Eczane Giderleri ve İlaçlar	1. 419. 44 $.
Eczanede Çalışan Personel İçin	220. 74 $.
Misyonerlerin Gezi Giderleri	708. 71 $.
Dil Dersleri	13. 99 $.
Muhtelif	108. 04 $.
1 Haziran 1913 New-York Bilançosu	2. 424. 50 $.
1 Haziran 1913 Konya Bilançosu	1. 444. 54 $.
TOPLAM	**23. 156. 97 $.**

HASTAHANE İSTATİSTİKLERİ:
A-Yatak Sayısı: 20.
B-Yatan Hastalarla İlgili Bilgiler:
a-Cinsiyetine Göre Dağılım:

Erkek	158.
Kadın	83.
TOPLAM	241.

b-Tedavi Usullerine Göre Dağılım:

Cerrahi tedavi	206.
İlaçla tedavi	35.
TOPLAM	241.

c-Ödeme Şekli:

5 $'dan az ücret ödeyenler	39.
5 $'dan fazla ücret ödeyenler	148.
Ücretsiz Tedavi	54.
TOPLAM	241.

d-Etnik Dağılım:

Türk	141.
Çerkes	4.
Kürt	3.
Arnavut	3.
Tatar	2.
Boşnak	1.
Yahudi	1.
Ermeni	61.
Rum	20.
Amerikan	2.
İsveçli	2.
Alman	1.

f-Dini Dağılım:

Müslüman	154.
Ortodoks	16.
Gregoryen	53.
Katolik	3.
Protestan	14.
Yahudi	1.

g-Günlük Çalışma Saati: 23.
h-Yıl Süresince Çalışılan Gün Sayısı: 290.
ı-Yapılan Cerrahi Müdahale Sayısı: 205.
i-Yatan Hastalardan Taburcu Olan: 176.
j-Yatan Hastalardan Tedavisi Süren: 48.
k-Tedavisi Mümkün Olmayan: 9.
l-Yatan Hastalardan Ölen: 8.

C-AYAKTA TEDAVİ GÖREN HASTALARLA İLGİLİ BİLGİLER:
a-Cinsiyetine Göre Dağılım:

Erkek	1. 211.
Kadın	885.
TOPLAM	2. 096.

b-Ödeme Şekli:

Ücretli	1. 211.
Ücretsiz	885.
TOPLAM	2. 096.

c-Etnik Dağılım:

Türk	1. 419.
Çerkes	10.
Kürt	16.
Türkmen	8.
Arap	1.
Tatar	1.
Yörük	2.
Arnavut	2.
Ermeni	350.
Rum	275.
Amerikan	1.
Alman	5.
Avusturyalı	2.
İspanyol	1.
Fransız	1.
Süryani	2.

d-Eski Hasta: 3. 677.
e-Eski Hastalardan Dönem İçinde Tedavisi Biten: 1. 951.

D- HASTANEDE 15 EKİM 1912-31 HAZİRAN 1913 VE DİSPANSERLE DIŞARIDA 1 HAZİRAN 1912-30 HAZİRAN 1913'e KADAR YAPILAN ÇALIŞMALAR:
a-Kafatası:

Kurşun Yarası	2.
TOPLAM	2.

b-Göz:

Katarakt-Ameliyatsız-	2.
Katarakt-Ameliyatlı-	3.
Katarakt Başlangıcı	3.
Hafif Katarakt	1.
Basit İridektomi	4.
Pterigiyum	4.
Şaşılık	3.
Gözkapağı Kisti	1.
Ektropiyon	5.
Trahom	14.
Gözkapağında Travma	1.
Gözkapağı Kıkırdağı Ekzisyonu	3.
Gözyaşı Kesesi İltihabı	3.
Gözkapağı Siğili	1.
Korneada Yabancı Cisim	1.
Enuklasyon	1.
TOPLAM	59.

c-Kulak:

Polip	3.
Mastoidid	5.
TOPLAM	8.

d-Yüz:

Şark Çıbanı	1.
Çene Kanseri	1.
Üst Maksilla Kanseri	1.
Gözde Morluk	1.
Efitelyoma	1.
Başta Lupus	2.
Yanakta Dejenerasyon	1.
TOPLAM	8.

e-Burun - Boğaz:

Deviyasyonda Semptom	1.
Nasal Polip	1.
Adenoid İltihabı	5.
Bademcik	2.
Bademcik ve Kesintisiz Tonsilit	13.
TOPLAM	22.

f-Dudak/Ağız:

Yarık Dudak	4.
Ağızda Kangren	2.
Dudak Dejenarasyonu	2.
Dudak Hipertrofisi	1.
Dudakda Yara	2.
TOPLAM	11.

g-Çene Düşüklüğü:

Anoklosis	1.
Nekrosis	2.
TOPLAM	3.

h-Boyun:

Abses	1.
Selülit	1.
Boyunluk	1.
Oesafagus Darlığı	1.
Tüberküloz Adeinitis	21.
Eğri Boyun	1.
TOPLAM	26.

ı-Göğüs ve Sırt:

Kurşun Yarası	3.
Karbonkül	1.
Omurga Dejenarsyonu	3.
Fibro-Adonema	1.
Parasentesis torakis	5.
Minerva Ceketi	5.
Spida Bifida	1.
Tüberküloz Adenitis	2.
TOPLAM	21.

i-Karın Bölgesi:

Abses	1.
Basit Apendektomi	4.
Apendektomi	4.
Apandisit	1.
Artifisial Anüs	1.
Asit	1.
Peritonda Hematom	1.
Miyomektomi	1.
Pan-Histerektomi	3.
Parasentesis Abdominalis	5.
Salpingo	5.
Tuberkuler Peritoni	2.
TOPLAM	29.

j-Bel Bölgesi:

Nefrektomi	1.
Perineftirik Abses	2.
Böbrek Taşı	1.
TOPLAM	4.

k-Fıtık:

Tek Taraflı	6.
Çift Taraflı	1.
Boğulmuş	1.
Belde	1.
Göbekte	2.
TOPLAM	11.

l-Kasıkla İlgili:

Soğuk Abses	1.
Psoas Abses	3.
TOPLAM	4.

m-Erkek Üreme Organları:

Sünnet	4.
Darlık Düzeltmesi	2.
Dış Üretromi	1.
Tek Hidrosel	2.
Çift Hidrosel	1.
Kordonda Hidrosel	1.
Testis Sarkoma	1.
Prostat	2.
Üriter Taşı	1.
Mesane Taşı	6.
Testis Kanseri	4.
TOPLAM	25.

n-Rektum:

Fisür	1.
Hemoroid:	10.
Rektum Darlığı	1.
TOPLAM	12.

o-Jinekoloji:

Servikste Dilatasyon	1.
Kürtaj	7.
Doğum	5.
Pelvik Abses	3.
Perinorapi	2.
Kısırlık	1.
Operasyon Sonrası Kalanlar	1.
Trakrlorhabi	1.
TOPLAM	21.

ö-Üst Ekstremite:

Aksilari Adenitis	2.
Böcek Sokması	1.
Humerusta Nekrosis	1.
Elbileği Tüberkülozu (İlaçlı Tedavi)	1.
Elbileği Tüberkülozu (Operasyonla Tedavi)	1.
Elbileğinde Gonore Enfeksiyonu	1.
Kolun Amputasyonu	3.
Elbileği Dejenerasyonu	1.
Elbileğinde Tenosnovitis	1.
Elde Selülit	1.
Plastik Cerrahi	2.
Böcek Isırığı	1.
Parmakta Amputasyon	4.
Falanks Dejenerasyon	3.
Parmakta Kondorma	1.
Yaralanma	1.
Kurşun Yarası	1.
Sinüslerin Küretajı	2.
TOPLAM	28

p-Alt Ekstremite:

Tek Kalçada Tüberküloz	2.
İki Kalçada Tüberküloz	1.
Uylukda Abses	1.
Uylukta Kırık	2.
Uylukda Sarkoma	1.
Uylukda Amputsyon	4.
Dizde Abses	1.
Dizde Artritis	1.
Dizde Bursitis	1.
Dizde Tüberküloz (İlaçlı Tedavi)	2.
Dizde Tüberküloz (Redüksiyon)	1.
Bacakta Amputasyon	1.
Bacakta Abses	1.
Bacakta Selülit	2.
Düşük Ayak	2.
Bacakta Sarkoma	1.
Ayak Bileği Tamiri	1.
Yumru Ayak	1.
Aşil Tendonunda Bursitis	1.
Tarsus Dejenerasyonu	1.
Böcek Sokması	1.
Kurşun Yarası	10.
Ateşli Yaralanma	3.
TOPLAM	43.

r-Muhtelif:

Nedeni Çokça Tüberküloz Olayları	4.
Frengi	4.
TOPLAM	8.

GENEL TOPLAM : 344

SONUÇ:

1915 Ermeni Tehciri sonunda Konya'da hitap edeceği kitleyi kaybeden Amerikan Hıristiyan Hastanesi, hızla etkisini yitirmeye başlamış, 1922'de sessiz-sedasız şekilde kapanmıştır. Hastane kapandıktan sonra bina, Ali Rıza Yel tarafından bir ara Alâeddin Oteli, lokanta ve kıraathane olarak kullanılmış[12], daha sonra ise, 5. Kolordu'ya tahsis edilmiştir[13].

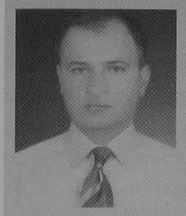
12 Mehmet Ali UZ-Mehmet DOĞAN, 'Araboğlu Makası', Akademik Sayfalar, C. 10, s. 15, s. 228.
13 Ali Rıza YEL'in torunu, Konya Buğday Borsası eski başkanlarından, 1932 Konya doğumlu Kemal YEL'den naklen (17 Ağustos 2010'da Kemal YEL ile Konya'da evinde yaptığımız röportaj ses kaseti olarak özel arşivimizdedir).

Konya'daki Amerikan Hastanesi

KONYA'NIN SON DEMOKRATLARINDAN MUSTAFA SITKI BİLGİN'İN 27 MAYIS 1960 SONRASI YASSIADA VE BALMUMCU HATIRALARI

Muammer GÜL*

* 1970'te Kütahya'da doğdu. İlk ve orta öğrenimini Kütahya'da tamamladı. 1989'da Adana Polis Koleji'nden, 1993'te Polis Akademisi'nden mezun oldu. Komiser Yardımcısı rütbesi ile İstanbul İl Emniyet Müdürlüğü Atatürk Havalimanı Şube Müdürlüğü'nde göreve başladı. Elazığ'da şark hizmetini tamamladıktan sonra 2000 yılında Konya Emniyet Müdürlüğü'nde göreve başladı, müdürlük bünyesinde AR-GE Büro Amirliğini kurdu. 2005 yılında Konya Ereğli Polis Meslek Yüksekokulu'na tayin olarak okulun kuruluş çalışmalarında bulundu. Halen Konya Ereğli Polis Meslek Yüksekokulu'nda 3. Sınıf Emniyet Müdürü rütbesiyle, Eğitim Şube Müdürü olarak meslek hayatına devam etmektedir. Akademik çalışmalarına 1996 yılında Elazığ ilinde başlayan Muammer GÜL; Fırat Üniversitesi'nde Dinler Tarihi alanında, Hakkâri İlinin XX. Yüzyıl Dini Yapısı ve Günümüzdeki Dini Hayat isimli tezi ile Bilim Uzmanlığı unvanını aldı. Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde başladığı Doktora eğitimini, Sosyo Ekonomik ve Siyasal Olayların Konya ve Kayseri Basınına Yansıması (1950-1960) adlı çalışmasıyla 2011 yılında tamamladı. Gül'ün; Selçuklu'dan Günümüze Konya'nın Sosyo-Politik Yapısı (A. Bayram-O. Hakkoymaz ile birlikte), başta olmak üzere birçok eser ve tebliği bulunmaktadır. Fransızca bilen Gül, evli ve üç çocuk babasıdır.

* muamergul43@hotmail.com
Polis Akademisi Konya Ereğli
Polis Meslek Yüksekokulu, Ereğli, Konya.

ÖZET

Bu çalışma, Konya'nın son demokratlarından; DP'den 1958-1960 yılları arası Konya Belediye başkanlığı görevini yapmış ve 27 Mayıs 1960 askeri darbesi sonrası Yassıada ve Balmumcu'da gözetim altında bulundurulan Mustafa Sıtkı Bilgin'in hayatı ile gözyaşları içinde anlattığı Yassıada ve Balmumcu hatıralarını içermektedir. O, cumhuriyetle yaşıt, 90 yıla yaklaşan inişli çıkışlı hayatında, avukat olarak başladığı mesleğinde kısa bir süre de hâkimlik yapmış, DP iktidarının ikinci yarısından itibaren de aktif olarak siyasete atılmıştır. Konya Belediye Başkanlığı görevini 27 Ekim 1957-27 Mayıs 1960 tarihleri arası yaklaşık 3 yıl yapan Mustafa Sıtkı Bilgin, 27 Mayıs Hükümet Darbesi ile önce Yassıada, ardından da Balmumcu'da 6 ay kadar tutuklu kalmış, suçsuzluğunun anlaşılmasının ardından darbe yönetimince serbest bırakılmıştır. Mustafa Sıtkı Bilgin, ailesiyle birlikte yaşadığı Konya kentinde, hayırlı işlere öncülük etmenin mutluluğunu yaşamakta iken 4 Nisan 2011'de vefat etmiştir.

Anahtar Kelimeler: Mustafa Sıtkı Bilgin,Demokrat Parti, Yassıada, Balmumcu.

LES SOUVENİRS DE YASSIADA ET BALMUMCU APRÈS LE 27 MAİ 1960 DE MUSTAFA SITKI BİLGİN QUİ EST LE DERNİER DÉMOCRATE DE KONYA

RÉSUMÉ

Cette étude contient la vie et les souvenirs de Yassıada et Balmumcu de Mustafa Sıtkı Bilgin qui a raconté avec ses larmes et qui a fait la mission de la mairie de Konya entre les années 1958 et

1960 et qui s'est trouvé en surveillance á Yassıada et á Balmumcu aprés le coup militaire en 27 Mai 1960. Celui-ci ayant prés de 90 ans avec sa vie qui est même âge que la République, a fait la mission de magistrature dans sa vie professionnelle qu'il a commencé comme un avocat, pour une période courte de temps et il a été lancé dans la politique à partir de deuxième période de pouvoir DP. Mustafa Sıtkı Bilgin qui a fait la mission de la mairie de Konya pendant 3 ans entre les dates 27 Octobre 1957- 27 Mai 1960 a resté prisonnier jusque à 6 mois à Yassıada avant et après à Balmumcu avec le coup militaire en 27 Mai 1960 et il a été laissé en liberté à la suite de se comprendre son innocence de la part de l'administration de coup. En vivant le bonheur d'être l'occasion de bonnes affaires à ce qui vit de la ville Konya avec sa famille, il est mort en 4 April 2011.

Mots-Clés: Mustafa Sıtkı Bilgin, Le Parti Democrate, Yassıada, Balmumcu.

GİRİŞ

Konya kenti Selçuklulara başkentlik etmenin yanı sıra Türk siyasi hayatının önemli merkezleri arasında yer alan nadir kentler arasında bulunmaktadır. Çok partili hayata geçiş sürecinde özellikle 1950-1960 yılları arasında DP ile birlikte değişim ve gelişim sürecine girmiş, devletçi bir yapılanmadan ziyade toplumu ön planda tutmayı hedefleyen DP'yi bağrına basarak, vermiş olduğu oylarla yurtta yeni bir dönemin kapısını aralamasına sebep olan bu partinin yanında yerini almıştır. Söz konusu bu on yıllık dönemde, tüm ülkede birçok alanda yaşanan değişim rüzgârından Konya da etkilenmiş, köylerden kentlere yaşanan göçle birlikte kentte şehirleşme olgusu ön plana çıkmaya başlamıştır (Çelik, 2002: 165-166). Artan nüfusla birlikte belediyecilik hizmetlerinde değişimin ve gelişimin zorunlu hale gelmesi; halka hizmet götürme bağlamında Konya Belediyesi'ni yeni arayışların içerisine itmiştir. DP'nin iktidar olduğu 1950-60 yılları arasında nüfus olgusuyla birlikte gittikçe çoğalan kentin sorunlarını Belediye Başkanlığı görevleri sırasında Mehmet Rüştü Özal (1950-54), İbrahim Aşçıgil (1954-55), Nafiz Tahralı (1955-57), Cemil Keleşoğlu (1957-58) ve Mustafa Sıtkı Bilgin (1958-1960) dönemin imkânları çerçevesinde gerçekleştirdikleri hizmetlerle gidermeye çalışmışlardır (Aytekin, 2003: 150-161).

Çalışmanın konusu Mustafa Sıtkı Bilgin; 90 yıla yaklaşan hayatıyla çok partili hayata geçiş sürecine tanıklık etmiş, 27 Mayıs askeri darbesi sonrası Yassıada ve Balmumcu'da altı ay kadar bir zaman gözetim altında bulundurulmuş, ülkenin içinden geçtiği zor günleri ve demokrasi sınavını iliklerine kadar hissetmiş bir tarihî şahsiyettir. Aşağıda Mustafa Sıtkı Bilgin'in hayatı ile Yassıada ve Balmumcu'da yaşadığı zor günlere tanıklık edilecektir.

HAYATI

1. Doğumu

Mustafa Sıtkı Bilgin; emekli öğretmen Alî Rıza Bey ve ev hanımı Hacı Refika Hanım'ın ikinci çocuğu olarak 1923 yılında Konya'da doğmuştur[1].

2. Eğitimi

Küçük yaşlarda hafızlık eğitimi alan Bilgin, dini kültürünü de babası Ali Rıza Bey'den almıştır. İlk ve ortayı Konya'da, lise tahsilini ise İstanbul Kabataş Erkek Lisesi'nde tamamlamıştır. Yüksek öğrenimini, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi'nde yaparak 1945-46 eğitim yılında mezun olan Bilgin, iki sene boyunca İstanbul'da çeşitli mahkemelerde hâkimlik stajını gerçekleştirmiştir (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 15 Şubat 2002).

3. Askerliği, Memuriyeti ve Evliliği

Askerlik görevini yedek subay olarak Van İlinde yapan Bilgin, meslek olarak ilk etapta Hâkimlik mesleğini seçmiş ve sırasıyla Gördes, Demirci, Simav ve Salihli ilçeleriyle Uşak'ta, hâkim ve cumhuriyet savcısı olarak 1954 yılına

1 Bilgin'in oğlu Ali Rıza Bey, dedesi ve adaşı Ali Rıza Bey'in Mustafa Sıtkı Bilgin'e hediye ettiği Kur'an-ı Kerim'in içinde Bilgin'in doğumu ile ilgili düşülen bir notta 1921 tarihinin bulunduğunu, babasının aile sohbetlerinde dile getirdiğini söylemektedir (A. R. Bilgin ile kişisel iletişim, 15 Şubat, 11 Nisan 2011).

kadar görev yapmıştır. Aynı yıl Konya'da serbest avukat olarak çalışmak düşüncesiyle hâkimlik görevinden istifa ederek memleketi olan Konya'ya dönmüş, Konya Barosu'na kaydolarak müstakil avukat olarak çalışmaya başlamıştır. Dönüşünden kısa bir süre sonra, aynı yıl içerisinde Konya'nın tanınmış tüccarlarından Ahmet Küçükarmağan'ın kızı Güler Hanım ile evlenmiş, bu evliliklerinden 1955 yılında Füsun ve 1959 yılında Ali Rıza isimli biri kız biri erkek olmak üzere iki çocukları dünyaya gelmiştir (A. R. Bilgin ile kişisel iletişim, 2 Mayıs 2008).

4. Siyasete Girişi

Mustafa Sıtkı Bilgin'in aktif olarak siyasete girişi, 1955 yılında yapılan mahalli seçimlerde DP'den Konya Belediye Meclis Üyeliği'ne seçildiği döneme rastlamaktadır. Bilgin; Konya Belediye'sinde 1958 yılına kadar Meclis Üyeliği, Encümen Üyeliği ve Belediye Başkan Vekilliği gibi çeşitli görevlerde bulunmuştur (Aytekin, 2003: 152-153). Konya Belediye Başkanı Nafiz Tahralı'nın, 27 Ekim 1957 Seçimi'nde DP milletvekili olması ve Belediye Meclis Üyeliği seçimlerinin yapılmaması gibi nedenlerden dolayı İçişleri Bakanlığı'nın yetkilendirmesiyle dönemin Konya Valisi Cemil Keleşoğlu, valilik görevinin yanında vekâleten getirildiği Belediye Başkanlığı görevini yaklaşık altı ay boyunca yürütmüştür (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 3 Mayıs 2006). Bilahare Konya Belediye Meclisi 18 Nisan 1958'te yaptığı bir toplantı sonucu, bir gün öncesinden adaylığı konusunda üzerinde fikir birliğine varılan Mustafa Sıtkı Bilgin'i oy birliği ile yeni dönemde Konya Belediye Başkanı olarak seçmiştir (Yeni Konya, 18-19 Nisan 1958: 1). Mustafa Sıtkı Bilgin'in, Konya Belediye Başkanlığı görevi boyunca kente yaptığı hizmetler arasında; Almanya'dan otobüs alımı, Göksu Hidroelektrik Santrali'nin tamamlanması, şehir elektrik şebekesinin genişletilmesi ve iyileştirilmesi, şehir içi asfalt yollarına yenilerinin ilavesi, kentin imar planına esas olacak 1/5000'lik haritasının yaptırılması ve Meram yolu yeraltı geçidinin yaptırılması ile Ankara-Konya giriş yolunun istimlâki gibi çalışmalar bulunmaktadır (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 3 Mayıs 2006). ABD'nin Californiya eyaletinin Torrance şehriyle Konya'nın kardeş şehir olarak kabul edilmesi üzerine, Amerikan Savunma Bakanlığı ile Torrance şehri halkının davetlisi olarak, Konya Günü kabul edilen 26-27 Şubat 1960 tarihlerinde Torrance'de yapılacak törene katılmak için eşi Güler Hanım'la birlikte ABD'ye gitmiş, hava alanında kendilerini karşılayan Washington Belediye Başkanı tarafından kendisine kentin sembolik anahtarı ile fahri hemşerilik beratı verilmiştir. Ayrıca 1958-1960 yıllarında Fransa'nın Strasburg şehrinde toplanan Avrupa Konseyi yerel yönetimler konferansına Türk delegesi sıfatıyla katılarak Konya Belediyesi'ni temsil etmiştir (Dikilitaş, 24 Haziran 2004: 5). Türk Silahlı Kuvvetleri'nin 27 Mayıs 1960'ta ülke genelinde yönetime el koymasına kadar Belediye Başkanlığı görevini yürüten Bilgin, 28 Mayıs 1960'ta görevinden alınarak Konya Valisi Cemil Keleşoğlu ile birlikte Yassıada'ya gönderilmiştir. Yassıada'da bulunduğu süre zarfında Konya Belediyesi'nde 12 müfettiş tarafından yapılan incelemeler sonuçsuz kalmış, böylelikle Mustafa Sıtkı Bilgin'in suçsuzluğu hukukî anlamda kanıtlanmıştır (Aytekin, 2003: 152-153). Yassıada ve Balmumcu'da yaklaşık altı ay süren tutukluluk günleri, 13 Kasım 1960'ta sona ermiş, Bilgin'in kendi ifadesiyle: *"Hakkında adli takibatı mucip bir hâl görülemediğinden"* Millî Birlik Komitesi'nce serbest bırakılarak özgürlüğüne kavuşmuştur (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 15 Şubat 2002). Siyasete kısa ama etkili bir şekilde ara veren Mustafa Sıtkı Bilgin, 1961 seçimlerinde Adalet Partisi'nden Belediye Meclis Üyeliği ile Belediye Meclis Başkan vekilliklerine seçilerek 1977 yılına kadar aktif siyaset bağlamında 16 yılın üzerinde Konya Belediyesi'nde görev yapmıştır (Selçuklu Belediyesi Bülteni, Ocak 2004: 6).

5. Eğitime Katkısı ve Gönüllü Yardım Faaliyetleri

Aktif siyasi hayatını 1977 yılı itibariyle noktalayan Bilgin; bundan sonraki çalışmalarını yürütmekte olduğu avukatlık görevinin yanı sıra bir ülkenin gelişmesinde büyük rol oynadığına inandığı insana ve insan eğitimine hizmete odaklandırmıştır. Konya'da orta ve

yüksek öğretime katkı sağlayacak çalışmalar ile ihtiyaç sahibi halka ve öğrencilere yardımlar sağlayan birçok dernek ve vakfın kuruluşunda bulunarak, muhtaç durumdaki ailelere çeşitli yardımların yapılmasında öncü bir rol üstlenmiş, huzurevi yapımı ve öğrenci yetiştirilmesinde fahri olarak katkılarda bulunmuştur (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004). Kendisi Konya Selçuk Üniversitesi'nin kuruluşundaki çalışmalarını eğitime katkı anlamında çok önemli bulduğunu ifade etmekte, Selçuk Üniversitesi'ni Kurma ve Yaşatma Derneği'nin kurucusu ve İkinci Başkanı olarak öncelikle Devlet Mimarlık Mühendislik Akademisi'nin çeşitli bölümlerinin kuruluşunda aktif bir rol oynadığını belirtmektedir. Mustafa Sıtkı Bilgin, eğitim faaliyetlerini değerlendirirken; zamanla bu çalışmalarını daha da artırdığını, Selçuk Üniversitesi'nin fiilen eğitim ve öğretime başlayabilmesi için, Millî Eğitim Bakanlığı'nca üniversite binası olarak tahsis edilen Kız Öğretmenokulu binası ile Rektörlük binası olarak başında bulunduğu dernekçe kiralanan Meram yolundaki binaların bakım ve donanımını yaptırdığını da söylemektedir. Ayrıca fizik ve kimya laboratuarlarının gerekli araç ve gereçlerini tamamlattığını, öğretim üyeleri ile üniversite rektörünün lojman binalarını temin ettiğini ve o dönemde Ankara'dan gelen öğretim üyelerinin yolluklarını dernek aracılığıyla ödeterek, üniversitenin 1977 yılı başında Fen-Edebiyat Fakültesi olarak eğitime başlamasında büyük bir katkısı olduğunu sözlerine eklemektedir (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 22 Eylül 2004). Mustafa Sıtkı Bilgin, son yıllarında emekli bir hukukçu olarak, çeşitli yardım kuruluşlarına fahri hizmet etmekte ve çocuklarına ait Küçükarmağan AŞ'de genel müdürlük görevini yürütmektedir (Dikilitaş, 24 Haziran 2004: 5).

6. Vefatı

Neredeyse bir asra yakın bir hayat yaşayan Mustafa Sıtkı Bilgin, 4 Nisan 2011'de kalp yetmezliği nedeniyle tedavi gördüğü Konya Türk Kızılayı Özel Ticaret Borsası Hastanesi'nde vefat etmiştir. 90 yaşında hayatını kaybeden Bilgin'in cenazesi, Sultan Selim Camii'nde kılınan namaz ardından, Üçler Mezarlığı'nda toprağa verilmiştir (A. R. Bilgin ile kişisel iletişim, 11 Nisan 2011).

Konya demokrasi tarihinde haklı bir iz bırakan Bilgin'in cenaze törenine, Vali Aydın Nezih Doğan, Büyükşehir Belediye Başkanı Tahir Akyürek, siyasi partilerin il ve ilçe temsilcileri, daire müdürleri, yakınları ve çok sayıda halk katılmıştır (Merhaba, 5 Nisan 2011).

BİLGİN'İN 27 MAYIS 1960 SONRASI YASSIADA HATIRALARI

1. 27 Mayıs 1960 Hükümet Darbesi

Konya, 27 Mayıs 1960'da tarihi günlerinden birini daha yaşamaktadır. Kente davet edilen Başbakan Adnan Menderes'i karşılamanın ve ağırlayacak olmanın heyecan ve telaşı, tüm şehri kaplamıştır. Köylerden ve çevre illerden kalabalık bir halk kitlesi, Hükümet Meydanı'nı doldurmuş, görmeyi ve dinlemeyi ümit ettikleri misafirlerini, sabırsızlıkla beklemektedir. Halkın özellikle DP'li kesiminde var olan bu heyecan ve coşku dönemin Konya valisi Cemil Keleşoğlu ile Belediye Başkanı Mustafa Sıtkı Bilgin'i de sarmıştır (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004). Kentte yaşanan bu tatlı telaş ortamı, radyolardan Millî Birlik Komitesi üyesi Alparslan Türkeş'in Türk Silahlı Kuvvetleri'nin yönetime el koyduğuna dair okumuş olduğu bildiri ile birlikte yerini endişeli bir bekleyişe bırakmıştır. Miting için Konya Hükümet Meydanı'nda toplanan halk, dönemin Garnizon Komutanı Sait Orhun tarafından dağılmaları yönünde yaptırılan anonsların akabinde herhangi bir olumsuzluk yaşanmadan dağıtılmıştır (Erden, 27 Mayıs 2002: 7). Gerçekleştirilen Hükümet Darbesi sonrasında, tüm yurtta olduğu gibi Konya şehri de 27 Mayıs ve takip eden günlerde olağanüstü ve tarihi günleri yaşamış, DP milletvekilleri ile bazı bürokratlar Ankara'ya götürülmek üzere gözaltına alınmaya başlamıştır (Bülbül, 18 Mart 2002: 3). Beklenen misafir gelemeyince, doğal olarak öngörülen program da gerçekleştirilememiş, Mustafa Sıtkı Bilgin ertesi,

2 Mustafa Sıtkı Bilgin; o günlerde cumartesi günleri de mesai yapıldığını belirtmektedir (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004).

cumartesi günü[2] her zamanki yaptığı gibi rutin mesaisini yapmak üzere makamına gelmiş, saatler 10.00'u gösterdiğinde odacısı, kendisine bir yüzbaşı ile bir albayın Belediye'ye doğru gelmekte olduğunu haber vermiştir. Bir kaç dakika sonra makama gelen misafirler, başkanlık görevini yaptığı dönem içerisinde toplumun her kesimi ile iyi ilişkiler kurduğunu belirten Bilgin'e nezaket kuralları çerçevesinde üzüntülerini ifade ederek:

"Reis Bey, bugün aldığımız bir habere göre sizi ve valimiz Cemil Keleşoğlu'nu Orgeneral Cemal Gürsel Paşa Ankara'ya istemektedir", demek suretiyle durumu kendilerine bildirmişlerdir. Aynı gün bir başka albayın nezaretinde valinin makam aracıyla, vali Keleşoğlu ile Konya DP milletvekili Himmet Ölçmen ve Bilgin Ankara'ya götürülürler[3]. Yolculukları esnasında Konya'nın Cihanbeyli İlçesinde verdikleri birkaç dakikalık bir mola ardından, Ankara Gölbaşı'na vardıklarında kendilerini teçhizatlı bir grup asker teslim alır ve doğruca Harp Okulu'na götürülürler. Ortalık tam bir ana-baba günüdür. Okula girdiklerinde Harp Okulu öğrencilerinin dipçik ve tekme darbelerine maruz kalan insanları görmeleri psikolojilerini bir hayli olumsuz etkilemiştir. Kendilerine refakat eden albayın yanlarına kimseyi yanaştırmaması bir nebze de olsa Konya'dan gelen misafirleri rahatlatmıştır. Albay, elindeki zarfı verecek kimseyi orada bulamayınca zaman kaybetmeden kendilerini doğruca darbenin lideri Cemal Madanoğlu'nun makamına götürmüştür. Paşa; Hukuk Müşaviri'ne kendileri ile ilgili bir tutuklama kararının olup olmadığını sormuş, refakatçi albay ise Vali Keleşoğlu ile Bilgin hakkında herhangi bir tutuklama kararının bulunmadığını ancak milletvekili Himmet Ölçmen'le ilgili bir bilgisinin bulunmadığını söyler. İkram edilen kahveleri yudumlarlarken, bir yandan da Madanoğlu'nun bazı yerlerle yapmış olduğu telefon görüşmelerinin sonuçlarını beklerler. Yaptığı görüşmelerden herhangi bir kanaate varamayan Madanoğlu, refakatçi albaya, Konya'dan gelen misafirleri Harp Okulu'na geri götürmeleri yönünde emir verir. Vali Cemil Keleşoğlu, Harp Okulu'na götürmemelerini albaydan rica etmişse de verilen emir gereği, birçok milletvekili, bakan ve partilinin bulunduğu Harp Okulu'na götürülmek durumunda kalırlar. Harp Okulu'nda uzun süren bir gecenin sonunda, uçaklarla İstanbul Zeytinburnu'na nakledilirler. İstanbul'a gerçekleştirilen bu zorunlu yolculuk, Bilgin ve diğerleri için hem psikolojik hem de fiziksel anlamda bir hayli yıpratıcı olmuştur. Bilgin, o yolculuğu şöyle anlatmaktadır:

"O nakil sırasından itibaren felaket başlıyordu. Harp Okulu'ndan bindiğimiz otobüste içkili oldukları anlaşılan Milli Birlik Komitesi'nden Akkoyunlu[4], Allah acısın halinize, gibi cümlelerle bizim felaketli bir yere doğru gittiğimizi ima ediyordu. Harp Okulu öğrencileri, ellerindeki tabancalarla bize gösterişler yapıyorlardı. Hava Meydanı'na geldiğimizde askeri bir nakliye uçağına bindirildik. Uçağın başında bulunan yüksek rütbeli bir subay: 'İstikamet İstanbul, herhangi bir hareket halinde vur emri verilmiştir', diyerek uçağın kapısını kapattı ve uçak hareket etti. Uçağın iç kısmında iki tane yüksek rütbeli tam teçhizatlı ve ellerinde makineli tabanca bulunan subay bulunuyordu. Biraz sonra uçağın içerisinde çok soğuk bir rüzgâr estirildi. Adeta donuyorduk. O iki subay tam teçhizatlı ve donanımlı oldukları için üşümüyorlardı. Pencere kenarından aşağı baktığımda İstanbul'un ışıklarını görünce İstanbul'a geldiğimizi anladım. Soğuktan herkes yanında bulunan arkadaşına sımsıkı sarılarak üşümemeye çalışıyordu. Ben de İstanbul Cumhuriyet Savcılığı'ndan tanıdığım, ihtilâlden sonra da mebus seçilen ve şu an ismini

3 Mustafa Sıtkı Bilgin milletvekili Himmet Ölçmen'in aynı araca alınma sebebiyle ilgili olarak; kendilerine refakat eden Albay'ın, Ankara'ya götürülmek üzere açık bir jipin içerisinde bulunan milletvekili Himmet Ölçmen'in, rüzgârdan bir hayli etkilendiğinden bahisle Vali Keleşoğlu'na bulundukları araca almaları yönünde bir ricada bulunduğunu, bunun üzerine Ölçmen'in kendilerini Ankara'ya götüren araca alındığını söylemiştir (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004).

4 Fazıl Akkoyunlu, 1914 yılında Yozgat'ta doğmuş asker ve siyasetçidir. Millî Birlik Komitesi üyesi olan Akkoyunlu, darbeye Binbaşı olarak fiilen katılmış, 13 Kasım 1960'da darbe komitesinin parçalanması üzerine 14'lerden birisi olarak Kâbil'e sürgüne gönderilmiştir (www.wikipedia.org., 14 Mayıs 2008).

hatırlayamadığım arkadaşımla üşümemek için sırt sırta dayandık. Uçak tam inişe geçtiğinde bu defa çok kuvvetli bir sıcak hava verdiler. Uçak iner inmez sahilde bulunan bir vapura bindik, nereye gideceğimizi ne olacağımızı bilemiyorduk. Gemiyi görünce herhalde bizi denizin ortasına götürüp atıverecekler diye düşünmüştüm. Uçakta çok üşüdüğümüzden Vapurun içi de sıcak olduğundan ben o anda uyumuşum. Rahmetli Vali Cemil Keleşoğlu: 'Uyan, uyan Sıtkı Bey geldik!' dedi. Sonradan öğrendiğimize göre geldiğimiz yerin Yassıada olduğunu anladık." Sahilden itibaren başlayan bir rampadan kendilerini karşılayan askeri birliğin nezaretinde, süngülerin eşliğinde marş-marş komutuyla yürütülerek çıkan Bilgin ve kader arkadaşları, Yassıada'da deniz yedek subay öğrencilerinin kalmakta oldukları çeşitli koğuşlara 60-70'şer kişilik guruplar halinde yerleştirilirler[5]. Yassıada günlerinin birinde ada komutanı Yarbay Tarık Güryay, kaldıkları koğuşa gelerek ertesi gün bir doktor heyetinin geleceğini ve kendilerine ne ihtiyaçları varsa bildirmelerini söyler. Bunun üzerine arkadaşları ile beraber yaptıkları fikir alışverişi sonucunda gelen heyetten, daha önceki talepleri karşısında karşılaştıkları alaycı tutum nedeniyle herhangi bir talepte bulunmamaya karar verirler. Ancak almış oldukları karar ertesi gün gelen heyetin ısrarlı soruları karşısında bozulur ve idam edileceği düşüncesi ile geçen her gün sıkıntısı katlanarak artan Tahkikat Komisyonu üyelerinden Çorum milletvekili Hüseyin Ortakçıoğlu[6] elini kaldırır. Bulundukları ortamın havasızlığından bahisle pencerelerin vasistaslarının[7] açtırılması talebinde bulunur. Ancak aldığı cevap bir hayli talihsiz olur: *"Burası hapishanedir pencere mi açılırmış?"* Böyle bir cevabı beklemeyen Yassıada'nın zorunlu misafirleri, kendi aralarında dertleşirler ve içlerinden bazı yaşlı milletvekilleri, kendilerinin İstiklâl Harbi'nde Yunanlıların elinde kaldıkları esir kampında dahi, bu çeşit acımasız hallere düşmediklerini ifade eden sitemlerde bulunurlar (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004). Bilgin'in, o günlerde gözlemlediği bir diğer konu da Adnan Menderes ve Celal Bayar'ın ayrı koğuşlarda tutuldukları ve her gün sabahtan akşama kadar sorgulandıklarıdır. Bir sabah uyanıp kaldıkları koğuşun pencerelerinden baktıklarında, adaya birçok subayın geldiğini görürler. İlk bakışta anlam veremedikleri bu kalabalığın, koğuşlarda büyük bir arama yapmak üzere adaya geldiğini, koğuşlardan dışarı çıkarıldıklarında anlarlar. Yapılan aramalar sonunda, duvara gizlenmiş bir radyo ele geçirilir. Sıkıntılı geçen günlerin sonunda nihayet beklenen gün gelir ve ada komutanı Tarık Güryay, ertesi gün bir heyetin geleceğini ve vekil olmayanların ifadelerini alacaklarını söyler. Ertesi gün gelen ve Başsavcı Ömer Altay Egesel ve bir sekreterden oluşan heyet, sırasıyla 20'ye yakın vali, birkaç belediye başkanı, 1 savcı, 1 hâkim ve TRT memurlarından oluşan 118 kişilik grubun ifadelerini almaya başlarlar. İfade sırası kendisine gelen Bilgin, adaya niçin getirildiğine dair bir soruya maruz kalınca, üç aydan beri adada bulunduğunu, ancak kendisinin de tutulma sebebini bilmediğini belirtir. Başsavcı Egesel:

"Ama sen Ankara'ya adamlar göndermişsin!" deyince o da: *"Kimi göndermişim, ne zaman göndermişim, ne ile göndermişim, ne için göndermişim?"* diye cevap verir. Başsavcı Egesel:

"Sen hâkimlik yapmadın mı, sen mi benim ifademi alıyorsun, ben mi?" diye sorunca, o da sorulan sorunun mahiyetini anlayamadığı için böyle bir tepki verdiğini belirtir. Bu cevap karşısında Savcı Egesel:

5 Bilgin, bu yürüyüş esnasında, aralarında yaşça büyük olanların bir hayli zorlandığını, kendisinin o dönem itibariyle 36-37 yaşında bir genç olduğundan fazla zorlanmadığını ifade etmektedir (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004).

6 Hüseyin Ortakçıoğlu; DP'den Çorum milletvekili olarak 9., 10. ve 11. dönemlerde meclise girmiş, 27 Mayıs 1960 Hükümet Darbesi sonrasında Yassıada'da yargılanmıştır (www.wikipedia.org., 15 Mayıs 2008).

7 Vasistas: Pencere veya kapının üst yanında bulunan ve oda havasının değiştirilmesine yarayan açılır kapanır bölüm (Akalın vd., 2005: 2081).

8 1960 yılının ilkbaharının son günlerinde Bilgin, dönemin Başbakanı Adnan Menderes'e bir telgraf çekmiş ve Menderes'i Konya'ya davet etmiştir. Söz konusu telgrafta: "Cihan sulhunun önderi, iktisadi İstiklâl Savaşımızın Başkumandanı, yurdumuzun baş mimarı, Kıbrıs'ın fatihi, demokrasimizin ve manevi varlığımızın baş kurucu ve koruyucusu büyük Başvekilimiz Menderes, bundan evvel vaki davetlerimiz üzerine Konyamıza teşriflerinizi vaat buyurduğunuz günden beri yolunuzu hasretle beklemekte olan yüz binlerce Konyalı hemşerimiz, bu kere bu kıymetli vaatlerinizin tahakkukunu bizlere bahşetmek üzere en kısa bir zamanda siz büyük vekilimizi bağırlarına basmak arzusuyla davetimizi tazelemeye bendenizi tavzif etmişlerdir. Tarihi yüce Konyamızın imarı ile, sulamaya açılacak barajlarımızı, temeli atılacak fabrikalarımız ve ilmin ezeli markalığını yapan şehrimizde yüksek hizmetlerinizle kurulacak yeni üniversitemiz ve daha pek çok işlerimiz sizi beklemektedir. Bir taraftan Cenab-ı Hakkın inayeti, diğer taraftan büyük maddi yardımlarınızla idrak edeceğimiz feyizli ve bereketli hasat mevsimine girilmeden önce zat-ı âlilerini tekrar görmek ve bağrımıza basmak en büyük emelimizdir. Temsilen vaki olacak davetlerimizin ve en derin hürmetlerimizin lütfen kabulünü arz ve istirham eylerim" denilerek Başbakan Adnan Menderes, Konya'ya davet edilmiştir. Yeni Konya, S. 3844, 8 Mayıs 1960, s. 1. Ayrıca bknz. Selçuklu Belediyesi Bülteni, S. 37, 15-31 Ocak 2004, s. 6.; Metin ARALÖZ, "Yassıada'ya Giden Yolun Öyküsü", Yerel Dergi, S. II., Ankara 2000, s. 30-32.

9 Mustafa Sıtkı Bilgin'e herhangi bir suçu olmadığının Başsavcı tarafından anlaşılmasına rağmen tutukluluğunun devam etme nedeniyle ilgili olarak adada kaldığı günler boyunca birçok olaya şahit olduğundan o günlerin gergin ortamında bırakılamadığını düşündüğünü ifade etmiştir (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004).

10 Cemil Keleşoğlu; Niğde doğumlu bir bürokrat olup, 1954-1955 yılları arasında Denizli ve 1955-60 yılları arasında da Konya Valiliği yapmıştır. Konya Valisi iken, 1957-1958 yılları arasında aynı zamanda Konya Belediye Başkanlığı da yapan Keleşoğlu; 14 Temmuz 1960'ta Yassıada'da bileklerini jiletle keserek intihar etmiştir (www.wikipedia.org. 14 Mayıs 2008).

"Ama Başvekili davet ettiğinizden haberimiz var" der[8]. Böylelikle suçunun bir belediye başkanı, olarak zamanın başbakanını Konya'ya davet etmek olduğunu anlar. Diyalogun bundan sonrasını kendi şöyle anlatmaktadır:

"Başsavcı Egesel bana başvekili niçin davet ettin deyince, ben de memleketimi imar etmek için diye cevap verdim. O da bana: 'Birader! Dışarıda kan gövdeyi götürüyor, sen hâlâ Konya'yı imar edeceğim diye uğraşıyorsun' dedi. Ben de kendisine: 'Bu benim aslî vazifem!' dedim. Bu konuşmanın akabinde mahkemede milletvekillerine hakaretler yağdıran Başsavcı: 'Bir meslektaş olarak beni mazur görünüz' diyerek benden özür diledi ve hâkimlik yapmışsınız bir daha partiye filan girmeyin, yakında hürriyetinize kavuşacaksınız" dedi.

Başsavcı Egesel, yapılan bu konuşmaların hiçbirini kayıt altına almaz ve Bilgin'in adaya niçin getirildiğini bilmediğini, hiçbir kötülükle ilgisinin bulunmadığı şeklinde almış olduğu ifadesini, kendisine imzalattırdıktan sonra koğuşuna geri gönderir[9].

2. Konya Valisi Cemil Keleşoğlu'nun İntihar Olayı

Yassıada'da kalmakta iken bir gün sabık Konya valisi Cemil Keleşoğlu[10], Mustafa Sıtkı Bilgin'e çok soğukkanlı olduğunu söyleyerek kendisinin ise çok üzüldüğünü, Yassıada'ya getirdikleri uçaktaki hallerinin ne kadar kötü olduğunu, eğer imkânını bulsa o anda kendini uçaktan aşağıya atmayı düşündüğünü söyler. Bilgin de Keleşoğlu'nu: *"Vali Bey, benim yaptığım işlerden herhangi bir çekindiğim yoktur. Konya'da mühim bir olay olmadığına göre sizin de sorumlu olacağınız bir durum yoktur"* diyerek rahatlatmaya çalışır. Ancak bunda çok başarılı olamadığı, ilerleyen günlerde yaşadıkları elim olay neticesinde ortaya çıkacaktır. Yassıada'da, tam olarak 4 ay 20 gün kalan Bilgin, kendisi için bir hayli üzücü geçen o günlerin derin yaralarının o kadar yıl geçmesine rağmen hâlâ iyileşmediğini ifade etmiş ve yaşadığı korkunç bir faciayı şu şekilde anlatmıştır:

"Yataklarımız iki katlı ranza şeklindeydi. Birinci katta Vali Cemil Keleşoğlu, onun üstünde de ben yatıyordum. Bana Konya'dan ayrılırken: 'Sıtkı Bey, bana bir miktar borç para verebilir misin?' demişti. Ben de yola çıkmadan kayınpederimin şirketine uğrayarak oradan yanıma bir miktar para almıştım. Ay sonu olması itibariyle henüz maaşlarımızı alamamıştık. Vali Bey'e 300 lira borç para vermiştim. Benden aldığı bu parayı bir zarfın içine koyarak yastığının altına yerleştirmiş ve kendisi koğuşun içinde derme-çatma sözde duşların olduğu yere gitmiş. Pijamasını da çıkartarak sözde duş kapısının altına sıkıştırmak suretiyle suyu açmış ve eline geçirdiği bir jiletle bileklerinin damarlarını keserek intihar etmiş. İçimizde bulunan doğulu bir milletvekili sabah namazı için kalktığında Cemil Bey'in iniltilerini işitmiş ve onu kanlar içinde görünce koğuşa bağırarak: "Arkadaşlar Konya Valisi intihar etmiş, yetişin!" diye haber verdi. Gittiğimizde kapı bir türlü açılmıyordu. Zorlayarak açıldı

ve yönetime haber verildi. O anda Vali Bey henüz ölmemişti, yönetimden yardım gelinceye kadar maalesef vefat etti" (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004).

3. Mustafa Sıtkı Bilgin'in Balmumcu Hatıraları

Uzun, yorucu ve stresli geçen Yassıada'daki zorunlu misafirliğin ardından, Bilgin ve bazı kader arkadaşları bir vapurla adadan alınarak Dolmabahçe rıhtımına çıkarılırlar. Oradan da otobüslerle İstanbul Balmumcu Kışlası'na götürülürler. O günleri anımsarken gözleri nemlenen Mustafa Sıtkı Bilgin, Balmumcu'yu şöyle tasvir etmiştir:

"Balmumcu Yassıada'dan sonra çok iyi bir yer idi. Kurmay Albay Orhan Yapku tarafından büyük bir sevgi ve nezaketle idare edilen bu yer, Yassıada'daki her çeşit kötü muamelesine maruz kaldığımız Yarbay Tarık Güryay'la geçirdiğimiz günlerden sonra sanki bir cennet idi. Kurmay Albay Orhan Yapku bir gün:

'Dosyalarınız geldi, hepsini tetkik ettik hiçbir kötülük göremedik. Biz ihtilâli sizler için yapmadık' demişti. Balmumcu'da tam bir ay kaldık. Milli Birlik Komitesi kendi arasında fikir ayrılığına düşerek ikiye bölünmüştü. Dönemin örfi idare komutanı Orgeneral Cemal Tural 13 Kasım 1960'ta bize bir konuşma yaptı. Konuşmasında:

'Arkadaşlar bugüne kadar kendi iç ihtilafımız sebebi ile sizleri burada tuttuk, bugünden itibaren serbestsiniz memleketinize gittiğinizde ordumuza karşı bir kin, gayz bağlamayınız, güle güle gidiniz' dedi" (M. S. Bilgin ile kişisel iletişim, 8 Eylül 2004).

Bu durumu sevinçle karşılayan Balmumcu sakinleri arasında, ihtilâlden önce Bursa valisi olan İhsan Sabri Çağlayangil, Orgeneral Cemal Tural'dan izin isteyerek birkaç cümle de kendisinin söylemek istediğini belirtir ve şunları söyler: *"Biz buraya hasbel kader getirildik, hep memleketimiz için gayret ettik. Kin, gayz bağlamayın buyurdunuz. Burada hürriyetsiz geçen günlerimiz de bu millete helal olsun."*

Bu sözlerin sonunda Orgeneral Cemal Tural kendilerini oradan uğurlar ve böylelikle uzun ve sıkıntılı geçen esaret günleri sona ererek özgürlüğüne kavuşmuş olur.

SONUÇ YERİNE

Türk demokrasi tarihi açısından, 1950 yılı son derece önemli bir yıldır. Birçok açıdan dönüm noktası olan bu tarihte, çok partili hayata geçiş sürecinin önemli bir aşaması gerçekleşmiş, ülke DP iktidarı ile tanışmıştır. Aynı zamanda bu tarih ülkede demokrasiye geçiş sürecinin de mihenk taşı hükmündedir. DP ile birlikte geçen on yıl sonunda demokrasi kesintiye uğramış, Türkiye bir hükümet darbesiyle karşı karşıya kalmıştır. Bu süreçte ülkenin her tarafında yaşanan sorunlardan, Konya da nasibini almış, halk 27 Mayıs 1960'ta bir miting için Başbakan Menderes'i beklerken darbeden haberdar olmuştur. Bu haber, birçok Konyalıyı derin bir sessizliğe bürümüş, DP mitingini bekleyen coşku dolu halkı endişeli bir bekleyişe maruz bırakmıştır. Konya Belediye Başkanlığı görevi yapmış Mustafa Sıtkı Bilgin'in 27 Mayıs sürecinde başına gelenler, darbelerin meydana getirdiği yıkımların acı ve yerinde bir örneğidir. Bir dönem birlikte çalıştığı ve tutukluluk günlerinde ranza arkadaşı olan sabık vali Cemil Keleşoğlu'nun çektiği sıkıntılar nedeniyle girdiği bunalım sonrasında ölümüne şahit olmuş, tespit edilebilen hiçbir suçu bulunmamasına rağmen hürriyetsiz ve sıkıntı içerisinde geçen günlerin maddi ve manevi yıkıntısına uğramıştır. Yaşamış olduğu bu dönemi anlatırken tüyleri diken diken olan ve gözyaşlarına engel olamayan Bilgin'in hayatındaki bu dönemin hiç yaşanmamış olması arzu edilen bir durumdur. Cumhuriyetten günümüze Türkiye aşağı yukarı her on yılda bir darbelere sahne olmuştur. Her ne sebeple yapılırsa yapılsın darbeler ülkeye bir yarar getirmemiş, aksine onlarca yıl geriye götürmüştür.

İnsanımızda açtığı yaralar ise asla kapanacak türden değildir. Demokrasinin kesintiye uğradığı tüm dönemlerde yaşanan gerçek hikâyeler, gelecek nesillere mutlaka aktarılmalıdır. Ancak bu vesileyle gençliğin demokrasiye bağlılığı pekiştirilerek geliştirilebilecektir.

"Biz Türkler ruhen demokrat doğmuş bir milletiz." diyen Atatürk'ün, bu demokrat duruşu insanımıza ve yeni nesillere örnek olmalıdır.

KAYNAKÇA

Kişisel Arşiv Belgeleri

Mustafa Sıtkı Bilgin Arşivi.

Süreli Yayınlar

Anadolu Manşet-Kültür ve Sanat Eki (2004).

Selçuklu Belediyesi Bülteni (2004).

Yeni Konya (1957-1960).

Kitaplar

Akalın, Haluk vd. (2005). *Türkçe Sözlük.* (10. bs.). Ankara: TDK Yayınları.

Aytekin, Hanefi. (2003). *Tarihi Konya Rehberi 2003'ten Kuruluşuna Konya Belediye Başkanları.* (1. bs.). Konya: Konya Büyükşehir Belediyesi Yayınları.

Çelik, Celalettin. (2002). *Şehirleşme ve Din.* (1. bs.). Konya: Çizgi Kitabevi Yayınları.

Makaleler

Aralöz, Metin (2000)., Yassıada'ya Giden Yolun Öyküsü. *Yerel Dergi,* II, 30-32.

Bülbül, Ali Rıdvan (18 Mart 2002). Yassıada'dan Kayseri Kapalı Cezaevi'ne. *Yeni Meram,* 1.

Dikilitaş, Yalçın (24 Haziran 2004). Hukukçu, Tüccar, Konya Belediyeciliğinin Aydınlık ve Çileli Yüzü, Avukat Mustafa Sıtkı Bilgin.*Kültür&Sanat Eki-Anadolu Manşet,*33,5.

Erden, Osman (27 Mayıs 2002). 27 Mayıs 1960 Sabahı Konya. *Anadolu'da Manşet,* 7.

Elektronik Kaynak

www.merhabahaber.com., 5 Nisan 2011.

www.wikipedia.org., 14 Mayıs 2008.

www.wikipedia.org., 15 Mayıs 2008.

Kaynak Kişiler

Ali Rıza BİLGİN (Oğlu, Arkeolog-İşadamı: 1959-)

Mustafa Sıtkı BİLGİN (Avukat-Siyasetçi-İşadamı: 1923-2011).

Fotoğraf-1: Konya Belediye Başkanı Mustafa Sıtkı Bilgin 1958 yılı 30 Ağustos Zafer Bayramı törenlerinde Vali Cemil Keleşoğlu ve Garnizon Komutanı Korgeneral Suat Kuyaş ile birlikte.

Fotoğraf-2: Washington Belediye Başkanı tarafından Konya Belediye Başkanı M. Sıtkı Bilgin'e kardeş şehir Torrance'ı ziyaretleri anısına 26 Şubat 1960'da şehrin anahtarının takdimi.

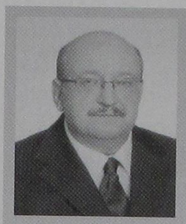
Kaynak: Mustafa Sıtkı Bilgin Arşivi

Mustafa Sıtkı Bilgin'in cenaze namazı. Kaynak: Konhaber.

YEREL BASINDA ÇİFT BAŞLI KARTAL MOTİFİ HAKKINDA ÇIKAN TARTIŞMALAR

M. Sabri DOĞAN

11.05.1959 tarihinde Konya'da doğdu. Gazi Mustafa Paşa İlkokulu, Mevlana Ortaokulu ve Gazi Lisesi'nde okudu. 1973'te Konya İl Turizm Komitesi Başkanlığının düzenlediği 5. Konya Mahalli rehber kursunu bitirip amatör rehber olarak görev yaptı. 1978'de girdiği Eğitim Enstitüsü'nde İngilizce bölümünden, 1979'da S. Ü. Arkeoloji ve Sanat Tarihi Bölümü'ne geçti. 1981'de Yusuf Boysal'ın yönettiği Muğla Yatağan İlçesi yakınlarındaki Stratonekia ören yerinde bir dönem kazılara katıldı. 1983'te, rahmetli Prof. Dr. Yılmaz Önge'nin yönettiği, "Konya-Bozkır İlçesinde Türk-İslam Eserleri" adlı Lisans Tezi ile mezun oldu. Bu ara Konya Türkiye Elektrik Kurumu'nda görev aldı. Sarıkamış Lisesi stajyer sanat Tarihi öğretmenliğine atansa da göreve başlamayarak, askere gitti. Ardından 1987'de Konya Belediyesi'ne bağlı Koyunoğlu Şehir Müze ve Kütüphanesi'nde "arkeolog" olarak göreve başladı. Halen bu göreve devam etmekte olup evli ve 2 çocuk babasıdır.

Türk Kütüphaneciler Derneği ve Türkiye Yazarlar Birliği Konya Şubesi üyesidir. İyi derecede İngilizce bilen Doğan, Konya İl ve ilçe adliyelerinde 2863 sayılı Kültür ve Tabiat Varlıklarını Koruma Kanunu kapsamına giren konularda yeminli bilirkişi olarak görev yapmaktadır. Ayrıca, İslam Su Medeniyeti ve Konya Suları, Eski Konya'dan İnsan Manzaraları Nükteleriyle Tayyip Ağa ve Diğerleri adlı yayınlanmış eserleri bulunmaktadır.

ÖZET

1984-1985 yıllarında Konya'nın sembolü çift başlı kartal hakkında büyük bir tartışma başlatan rahmetli Muhtar Bedir, iddialarıyla Konya basınını büyük bir ölçüde meşgul etmiştir. Ayrıca uzun bir zaman süresince bu tartışmalar zaman zaman sertleşerek devam etmiş olup, Konya Belediyesi bile konunun taraflarından biri olmuştur. Ne zaman ki konuya Selçuk Üniversitesi akademisyenleri el atmış, en son nokta konulmuştur. O tarihten bu yana da bu konu bir daha Konya basınında ele alınmamış, olduğu gibi kabul edilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Konya, Yerel basın, çift başlı kartal.

DEBATES ON TWO-HEADED EAGLE PATTERN IN THE LOCAL PRESS

ABSTRACT

In the year of 1984-1985, the late Muhtar Bedir who had initiated a big discussion about the two-headed eagle largely occupied the local press' agenda with his claims. In addition to this, within a long period, this argument occasionally became tough and also Konya Metropolitan Municipality became a side of this issue. Eventually academicians in Seljuk University set hands to the issue, and put an end to this very controversial matter. Ever since, this question has never been discussed, and accepted as it is.

Keywords: Konya, Local Press, Two-headed Eagle.

GİRİŞ

Yazımızda çift başlı kartal konusunun Konya basınında yer alışı incelenmeye çalışılmıştır. Buna göre; eğer olayları kronolojik bir sıra içinde takip edersek, çift başlı kartal motifinin Konya'nın sembolü oluşunun başlangıç noktası, 1962 senesine kadar iner ve süreç çok çetin tartışmalardan sonra 1985 senesinde sonuçlanır. Artık bu tarihten sonra, Konya'nın sembolü kesin olarak çift başlı kartaldır. Bu sürecin yerel basındaki yansımaları şöyle olmuştur:

1962 yılı son aylarında bir gün, Konya kültürü ve tarihi hakkında yazdığı yazılarla tanınan Dr. Fethi Uğur, gazeteci Hayri Ergene'yi ziyaret için Şehir Postası gazetesine gelir. Sohbet sırasında, Konya'nın Avrupa şehirlerinde olduğu gibi bir armasının bulunmadığı üzerinde durulur. Bu konunun incelenerek Konya'ya yakışır bir arma bulunması ve Şehir Postası gazetesinin yaş günü olan 6 Şubat-1963 günü yayınlanması uygun görülür. Dr. Fethi Uğur, daha sonra bu konuda yazdığı makalesini getirir. Ayrıca İnce Minare Müzesi'nde bulunan ve Sille taşı üzerine işlenmiş olan yırtıcı kuşun fotoğrafı çekilir. Fotoğrafı Konya'nın tanınmış ressamlarından Nesip Koçer klişe olacak hale getirir. Klişesi yapılan arma, ilk defa Şehir Postası gazetesinde yayınlanır (Bedir, Doğuş,1). Ayrıca Dr. Fethi Uğur'un hazırladığı Konya sembolü hakkındaki makalesi de aynı gün yayınlanır. Bu makale şöyledir:*"Medeni dünyanın herhangi bir şehrine gidilecek olunursa orada ilk nazara çarpan o şehrin kendisine mahsus kutsal bir forsu bir arması veya bir rozeti olduğu görülür. Armalar hususi surette hazırlanmış olup, ait olduğu vilayetin kutsal mazisinin varlığını temsil eder. Bu sebeple o şehrin hemşerisi gözünde bu armaları her gün seve seve taşır ve takar, yaptığı işlere bu armayı vererek şehrini hariçte ve dâhilde tanıtmaya çalışır ve bu forslarla daima iftihar eder. Bayramlarda ve spor şenliklerinde bu armalardan yapılan bayraklarla şehir baştanbaşa süslenir... Eldeki mevcut bulunan bu Selçuklu armasına çift başlı kartal denilmekte ise de yakinen tetkik edilince bu kuşun kartaldan ziyade puhu kuşuna fazlasıyla benzediği görülür. Zira kafa ve gözün vaziyeti, büyüklüğü, aynı zamanda kafasında kulaklar olması, vücut yapısı itibariyle tamamen kartaldan farklı olduğu görülür. Nitekim eski Türk Kayahan kabilesinin mukaddes tuttuğu yırtıcı kuş kartal değil puhu kuşu olduğuna göre, Selçukluların da bu kabileden gelmesi hasebiyle kale kapılarına ve çiniler üzerine nakşettikleri bu yırtıcı kuşun, puhu kuşu olması kuvvetle muhtemeldir. Nitekim Konya'mızda eski bir ananeye göre puhu kuşu hayırlı kuş olarak kabul edilmekte, hangi eve konarsa o eve bereket ve hayırlı bir haber geleceği kabul edilmektedir. Bu vaziyete göre eski Türk boylarında da kutsal totemler armalar işaretler olması sebebiyle Konya'mız bu eski Türk ve Selçuk boylarının yerleştiği bir şehirdir. Onun için medeni şehirlerde olduğu gibi Konya'mızın armasını bugün yapmamız ve canlandırmamız şarttır. Selçuk arması olan çift başlı yırtıcı kuş -Kartal-Puhu Kuşu- sembolünü, Konya şehri arması olarak kabul etmemiz yerinde olur."* (Bedir, Konya Forsu,1).

Görüldüğü üzere, ilk defa 6 Şubat 1963 tarihinde Şehir Postası gazetesinde yayınlanan çift başlı arma böylece doğmuş olur. Daha sonra ise, bu armanın benimsenmesi için belediyeye ve bazı kuruluşlara tavsiye edilir. Hayri Ergene, Konya armasını ilk yayınladığı günlerde belediye başkanı Ahmet Hilmi Nalçacı'ya, fors hakkındaki düşüncelerini sorar. Başkan çok olumlu karşılar. Bunun üzerine Hayri Ergene, *"o halde bu arma belediyemizin forsu olsun"*, der ve arkasından*"eğer kabul ederseniz forsu bizzat ben yaptırıp makam arabanıza takarım"* diye espri yapar. Rahmetli Nalçacı da bu espriye bir espri ile cevap vererek, *"Ben forslu adam değilim"* der. Hayri Ergene ise, bu espriyi ciddi zannedip forsu yaptırmaz. Aradan yıllar geçer ve Yılmaz Kulluk Belediye başkanı olur. Hayri Ergene kendisinin haberi yokken belediye makam arabasına forsu taktırtarak başkan Kulluk'a sürpriz yapar. Kulluk, bu emri vakiye itiraz etmez. Bir kere Belediye bu armayı benimsediğine göre bundan sonra yayılması kolaydır. 1970 yılında bu çift başlı armayı, belediyeden sonra ilk kabul eden, 2. Ordu olmuştur. 2. Ordu, o zaman bu armayı, ağır bakım fabrikasında tunçtan döktürerek ordu binasının üzerine asar ve sancağına da

işletir. Selçuk Üniversitesi de kurulduğu günlerde bu armadan yararlanmak istemiş, belediye reis yardımcısı Mehmet Mert de bu isteği yerine getirerek çift başlı armanın klişelerini üniversiteye vermiştir. Daha sonra bu kervana, Konya Spor da katılır ve çift başlı kartalı kendisine sembol seçer. Böylece bu girişimlerden sonra, Türkiye'nin ilk armalı şehri Konya olmuştur (Bedir, Doğuş,1).

Aradan epeyce zaman geçer ve 1984 yılının 5 Ağustos'una geldiğimiz zaman o günün Tercüman gazetesinde, *"Konya'nın Sembolü Çift Başlı Kartal gerçekten Kartal mı, yoksa Doğan veya Baykuş mu olduğu ilim adamlarınca tartışılıyor"* başlıklı bir yazı çıkar. Bu yazıda İbrahim Hakkı Konyalı'ya atfen:*"Bu hayvan kulaklı Baykuştur"*, denilmektedir. Bu yazıyı okuyan o günlerin Yeni Meram gazetesi köşe yazarı Muhtar Bedir doğruca İstanbul'a, İbrahim Hakkı Konyalı'nın evine giderek kendisine;*"Konya'nın sembolü Kartal değil Baykuş'tur"* demişsiniz.*"Bir Kartala niye Baykuş dediniz"* diye, sorar. Orada öğrendiğine göre Konyalı, böyle bir beyanat vermemiştir. Ayrıca Konya'nın sembolü olarak bilinen ve yanlış olarak Kartal denilen*"Çift Başlı Doğan"*, Niğde'nin Bor İlçesi yakınlarında bulunan bir Bizans kalesinden getirilmiştir (Bedir, 1984, 2). Ayrıca İbrahim Hakkı Konyalı'nın verdiği bilgiye göre, Türklerin 6 kuş sembolü vardır. Bunlar Kartal, Şahin, Sungur, Çakır, Tavşancıl ve Baykuştur. Konyalı, Topkapı Sarayı'ndaki Türkçe Selçukname'den ve başka yazmalardan topladığı bilgiye göre, Oğuz Han'ın 6 oğlunun kullandığı sembol kuşlar şunlardır; Gün Han'ınki şahin, Ay Han'ınki kartal, Yıldız Han'ınki, tavşancıl, Gök Han'ınki Sungur, Deniz Han'ınki Çakır, Dağ Han'ınki, baykuştur. İbrahim Hakkı Konyalı'ya göre, Türklerde bu 6 kuştan başka sembol yoktur. Hele hele Konya'nın sembolü olarak bilinen *"Çift Başlı Doğan Kuşu"*, hiçbir zaman Türklerin sembolü olmamıştır. Olsa olsa Bizans sembolüdür (Konyalı, 1984, 2).

8 Ekim 1984 tarihinde, Türkiye'de Yarın gazetesinde Muhtar Bedir, bu konuyu *"Çift Başlı Doğan veya Kartal, Bizans arması ve Müslümanlarca Baykuş mübarek bir Hayvandır"* başlıklı yazıda enine boyuna anlatır ve tartışır. Makalesinde şöyle der;"Halen Konya'nın sembolü olarak bilinen çift başlı Doğan yanlış söylemesiyle Kartal, bir Bizans armasıdır. Türklerde Doğan kuşu hiçbir zaman sembol olmamıştır (Bedir, 1984, 2). Türklerde Kartal sembol olarak vardır. Ama şimdi Konya'nın sembolü olarak bilinen ve yanlış olarak da Kartal denilen bu Doğan kuşu bir Bizans sembolüdür. Ve bu çift başlı Doğan arması, Bor'un yakınlarından bir Bizans kalesinden getirtilmiştir. Ayrıca İbrahim Hakkı Konyalı'ya göre, Konya'nın sembolü çift başlı kartal veya doğan kuşu değil baykuştur. Merhum İbrahim Hakkı hoca bana Şarl Teksiye isminde bir yazarın 125 yıl evvel yazdığı *"Küçük Asya"* kitabını gösterdi. Bu kitabın 3. cilt 206 sayfasında zamanında yapılmış bir resimde Konya Kalesinin kapısı üzerinde bulunan ancak şimdi çalınarak kaybolmuş olan Baykuş resmini gördüm. Kitabın tercümesini yapan Ali Süad adındaki mütercim baykuşa Doğan diyerek dilimize yanlış çevirmiş. O zaman kararlaştırdığımıza göre bu resmin fotokopisini yaptırarak merhum İbrahim Hakkı Hoca'nın yazı ile ilim alemine tanıtacaktık. Ne yazık ki, Hocamızın ömrü vefa etmedi (Bedir, Baykuş, 1).

Yukarda da değindiğimiz gibi, yayınlanan yazılarıyla Konya'nın Çift Başlı Kartalı hakkında büyük bir tartışma başlatan Muhtar Bedir'e ilk sert tepki, 8 ve 9 Ekim tarihli yazılarıyla Yeni Konya gazetesinin köşe yazarı Suad Abanazır'dan gelir. Ama Muhtar Bedir, gazetesindeki köşesinde görüşlerinde ısrar eder ve iddialarını tekrarlar (Bedir, Konu, 1-5; Bedir, Sembol, 1). Muhtar Bedir'in düşüncesine göre, belediye ve hatta herkes bu onur kırıcı yanlışlığı düzeltme görev ve sorumluluğu ile karşı karşıyadır. Bizans'a ait bir sembolün önce Selçuklular'a daha sonra da Konya'ya mal edilmesinin önemsenmemesi mümkün değildir. Öyleyse yapılacak iş, derhal söz konusu sembolü iptal edip yerine yeni ve bize ait bir sembol ikame edilmesidir (Bedir, Konya'nın Sembolü, 1). Nitekim Muhtar Bedir'in bu ısrarlı tavrı, yerel basında destek de görür ve Yeni Konya gazetesinin 21 Ocak-1985 tarihli sayısında Salim Koçak adlı bir köşe yazarı, Muhtar Bedir'in tezini destekler (Koçak, Konya 1, 1).

Dikkate şayandır ki, basında çıkan ısrarlı haberler üzerine Konya Belediye Başkanı Ahmet Öksüz, duruma müdahale etme ihtiyacı hisseder ve Türkiye'de Yarın gazetesinin 6-Şubat-1985 tarihli sayısında, *"Konya'nın sembolü Kartal mı, Doğan mı, Baykuş mu olduğunu araştırıyoruz"* başlıklı açıklamasıyla, konuya belediye de dahil olur. Ayrıca *"gereken yapılarak bir hata varsa düzeltilecektir"* denilerek konunun açıklığa kavuşturulması için üniversiteyi işaret eder (İsimsiz, 1985, 1). Muhtar Bedir, konunun Selçuk Üniversitesi'ne havale edilmesinin önemli bir karar olduğunu köşesinde vurgular (Bedir, Selçuk Üniversitesi, 1). Ayrıca Belediye başkanının bu açıklamasını, Yeni Konya gazetesinin yazarlarından Salim Koçak da köşesinde destekler ve ilgili taraflarca bu konuda üniversiteden gelecek sonuç beklenir (Koçak, Konya2, 1).

O sıralarda Selçuk Üniversitesi'nin Sanat Tarihi ve Arkeoloji Bölüm Başkanı olan Prof. Dr. Beyhan Karamağaralı, konu ile ilgili sonuca varacak bir rapor hazırlar. Ayrıca bu raporun bir özetini Konya Postası gazetesinde yayınlayarak tartışmaya son noktayı koyar. Bu yazıya köşesinde yer veren Yeni Konya gazetesinin yazarı Suad Abanazır, konunun yetkili makamlarca sonuca ulaştırıldığını belirtir. Bu raporda, Konya sembolünün Kartal olarak tespit edildiği açıklamıştır. Ayrıca gene bu raporda, bazı sembollerin ve motiflerin pek çok milletçe benimsendiği açıklanmış; kartal motifinin de Orta Asya ve Anadolu'da çeşitli devletler tarafından kullanıldığı ve Selçukluların kartala ayrı bir değer verdikleri belirtilmiştir. Prof. Dr. Karamağaralı, raporunda konuya daha da açıklık getirerek Konya Kalesi'ndeki Kartal veya Doğanın halen İnce Minareli Medrese'de bulunan çift başlı kartal olduğunu da belirtmiştir. Ayrıca Kartal motifinin bulunduğu başka Selçuklu eserlerini de raporunda göstermiştir. Bu eserlerin başlıcaları olarak, Alaeddin Sarayı, Kubadâbat Sarayı, Felekâbat Sarayı olduğu işaret edilmiştir. Yine rapora göre, İbn-i Bibi de, *"Alaiyye"* adlı eserinde kartaldan, saltanat kartalı olarak söz edildiğini önemle vurgulamaktadır. Ayrıca raporda kartal, baykuş, doğan, şahin, sungur gibi kuşların aynı türden yırtıcı kuşlar oldukları ve sözü edilen kuşların Türkler tarafından daima saygı görüp kutsal sayıldıkları tespitinden başka, bu kuşlar stilize edildiğinde birbirinden fazla farklılıkları olmayacağı belirtilmektedir (Abanazır, 1985, 1).

Bu sonuç karşısında Yeni Meram gazetesinin, 1-Kasım-1986 tarihli sayısında Muhtar Bedir; *"Evdeki hesap çarşıya uymadı"* adı altındaki yazısında sonucu kabullenir. Ama konu ile ilgili çekincesini yazmaktan da geri durmaz. Bu çekince, kartal motifinin gelişi güzel kullanılmasıdır. Ayrıca hazırlanan rapora göre, Prof. Dr. Beyhan Karamağaralı da onunla aynı fikirdedir. Konu hakkındaki düşüncelerini, köşesinde şöyle yazar;*"Geçen yıl bu konu güncel hale geldiği zamanlarda PTT idaresi şehir postanesini tamir ettirdiğinde sanki başka sembol veya motif bulamamışlar da pencerelere bu çift başlı kuş motifinden yaptırmışlardır. Üniversitemizin bir sayın üyesi bu konuda şahsıma gönderdiği raporun son parafında şöyle demektedir. Neticede, Konya Müzesi'nde muhafaza edilen çift başlı kuş sembolü; ister Selçuklu, ister Bizans Kartalı veya başka cins kuş olsun Selçuklu döneminden kaldığı ve yukarıda da ifade ettiğimiz gibi bir hükümdarlık alameti olarak kullanıldığı söylenebilir. Ancak kanaatimizce PTT idaresi için çift başlı kuş motifi uygun değildir. Hatta bu motifin eski tuğralar, armalar, ay yıldız kompozisyonları gibi resmi ve gayri resmi müesseseler tarafından amblem olarak kullanılması da sınırlandırmalıdır."* (Bedir, Hesap, 3).

Bütün bu tartışmalar, Prof. Dr. Karamağaralı raporu ile sonuçlandırılmış olup, tartışılan yırtıcı hayvanın çift başlı bir kartal olduğu da adeta tescillenmiştir. Yalnız, düşüncemize göre, kartal motifi sadece eski Türk inanışlarından yada Anadolu'nun eski geleneklerinden gelen kültürel bir unsur değildir. Erken İslam kültürü içinde, yırtıcı kuşlar ve özellikle de Kartal motifi önemli bir yer tutmaktadır. Bu kültürel motifi önemli bir yer tutmaktadır. Bu kültürel unsurlardan birisi de *"Ukab"* yani kartal adını taşıyan Peygamberimizin sancağıdır (Pekalın, 1993, 541). Bu önemli hususu göz önüne alırsak Türklerin İslam öncesinden getirdikleri Kartal kültü ile Peygamber Efendimizinin

sancağının adının da kartal olması, çift başlı kartal sembolünün neden çağları aşarak günümüze gelebildiği ve unutulmadığının en önemli sebebi sayılabilir.

Ayrıca Mu'cemu'l-Büldan adlı Arapça sözlüğün, 404. sayfasında geçen bir Hadis-i Şerif kaynak alınarak Peygamber Efendimize, Allah tarafından hicret etmek üzere önerilen üç şehirden biri olan *"Kın Nesreyn"* şehrinin Konya olduğu hakkında geçmişten günümüze gelen spekülasyonlar vardır. Buna kaynak olarak *"Kın Nesreyn"* kelimesinin, Türkçe karşılığı olan *"çift başlı kartalın gözetlediği alan"* açılımını verebiliriz. Konya'daki Selçuklu Sultanlarının armalarının çift başlı kartal olduğu düşünülürse, kolayca *"Kın Nesreyn"* kelimesine *"bu şehir Konya'dır"* etiketinin neden yapıştırıldığını anlamak mümkündür. Hâlbuki İslam Tarihi ile ilgili çalışmalar yapan bilim adamlarının ittifakla ortaya koydukları husus, *"Kın Nesreyn"*nin eski Halep şehri olduğudur (Yiğit, 2002, 410-420). Ama gerçek olan şudur ki,*"Ukab"* konusunda olduğu gibi bu konuda da ortak payda kartaldır. Hem *"Kın Nesreyn"* kelimesinin manası, hem Selçuklu Sultanlarının armasının çift başlı kartal olması, bu inanışın yalnızca şekil geleneğinde bile olsa geçmişten günümüze neden yaşatıldığının en önemli kanıtı olsa gerektir.

SONUÇ

Konya basınında neredeyse iki yıl süren tartışmaların, *"çift başlı kartal bizden mi, yoksa bizden değil mi?"* çizgisinde yapılmış olması, o zamanki Konya'nın siyasi durumu ile direkt bağlantılıdır. Çünkü gerek tartışmayı başlatan Muhtar Bedir, gerekse tartışmaya taraf olan kesimlerin çoğunluğu muhafazakârdır. Konuyu bilimsel yaklaşımla inceleyen ise, Selçuk Üniversitesi öğretim üyesi, Prof. Dr. Beyhan Karamağaralı olmuştur. Yalnız bütün tartışmalarda ve yayınlanan sonuç raporunda, çift başlı kartal figürüne, olası erken İslam kültürü etkileri göz ardı edilmiştir. Elbette çift başlı kartal motifinin kökeni konusunda eğer ciddi bir araştırma yapılırsa, karşımıza ilk olarak Türklerin Müslümanlığı kabulünden önceki bazı inançları çıkacaktır. Ayrıca Hititlerden Bizans'a çeşitli devletlerin, kartalı sembol olarak benimsemesi de akılda tutulması gereken önemli bir husustur. Ama şurası da muhakkaktır ki, erken İslam kültüründen gelen unsurları da göz ardı etmemek gerekir.

KAYNAKÇA

ABANAZIR Suad, 1985, Konya Kartalı (Günün Yazısı), *Yeni Konya,* 10-Nisan-1985, Yıl. 35, S.13199, s.1.

BEDİR Muhtar, 1984, Çift Başlı Doğan veya Kartal, Bizans Arması!.., *Türkiye'de Yarın,* 8 Ekim 1984, Yıl. 16, S.4565, s. 2.

BEDİR Muhtar, 1984, Konu Saptırılmamalıdır!. (Şehirden Röportajlar), *Türkiye'de Yarın,* 18-Ekim-1984, Yıl.16, S. 4575, s. 1-5.

BEDİR Muhtar, 1984, Konya'nın Sembolü Çift Başlı Kartal Değil, Baykuş'tur!.., *Türkiye'de Yarın,* 8-Ekim-1984, Yıl. 16, S. 4565, s. 1.

BEDİR Muhtar, 1985, Konya Sembolü Selçuk Üniversitesi İnceliyor, *Yeni Konya,* 6 Mart 1985, s. 1.

BEDİR Muhtar, 1985, Konya Sembolü Yeniden Seçilmelidir (Şehirden Röportajlar), *Türkiye'de Yarın,* 2 Şubat 1985, Yıl. 16, S. 4712, s. 1-5.

BEDİR Muhtar, 1985, Konya Sembolü Yeniden Seçilmelidir, *Yeni Konya,* 30 Ocak 1985, s. 1.

BEDİR Muhtar, 1985, Konya'nın Sembolü, *Türkiye'de Yarın,* 31 Ocak 1985, Yıl.16, S. 4710, s. 1.

BEDİR Muhtar, 1986, Evdeki Hesap Çarşıya Uymadı (Şehirden Röportajlar), *Türkiye'de Yarın,* 1 Kasım 1986, s. 3.

BEDİR Muhtar, 1986, Konya Forsu veya Arması (Şehirden Röportajlar), *Yeni Meram,* 26 Kasım 1986, s. 1.

BEDİR Muhtar, 1986, Konya Sembolünün Doğuşu (Şehirden Röportajlar), *Yeni Meram,* 25 Kasım 1986, s. 1.

BELEKOĞLU Selman, 2007, Güç ve Adaletin Simgesi Çift Başlı Kartal, *Konya Life,* Yıl. 2, S. 15,Aralık-Ocak 2007-2008, s. 60-61.

KARAMAĞARALI Beyhan, 1985, Selçuklu Kartalı (Fikir Alanı), *Konya Postası,* 25 Mayıs 1985, Yıl. 8, S. 3184. s. 2.

KOÇAK Salim, 1985, Konya'nın Sembolü, *Türkiye'de Yarın,* 31 Ocak 1985, Yıl. 16, S. 4710, s. 1-5.

KOÇAK Salim, 1985, Konya'nın Sembolü, *Yeni Konya,* 7 Şubat 1985, s. 1.

KOÇAK Salim, 1985, Konya'nın Sembolü", *Yeni Konya,* 21 01 1985, s. 1.

Konya'nın Sembolü Hakkında Belediye Başkanı: Konya'nın Sembolü Kartal mı, Doğan mı, Baykuş mu Olduğunu Araştırıyoruz, *Türkiye'de Yarın,* 6 Şubat 1985, Yıl. 16, S. 4715, s. 1.

KONYALI İbrahim Hakkı 1984, Selçukluların Ongun'u Nedir, *Yeni Meram,* 16 Ağustos 1984, Yıl. 33, S. 11907, s. 2.

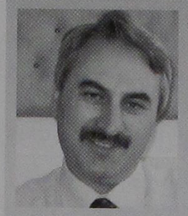
Mu'cemü'l-Büldan, s. 403-404.

PAKALIN Mehmet Zeki, *Osmanlı Tarih Deyimleri ve Terimleri Sözlüğü,* İstanbul 1993, s. 541.

YİĞİT İsmail, *Türkiye Diyanet Vakfı İslam Ansiklopedisi,* C. 25, Ankara 2002, s. 419-420.

ÇOK PARTİLİ DÖNEME GEÇİŞTE CHP'NİN LAİKLİK POLİTİKASI VE KONYA (1945-1950)

Ömer AKDAĞ

1962, Konya/Sarayönü/Çeşmelisebil doğumludur. İlk ve orta öğrenimini Konya'da tamamladı. Lisans eğitimini Eskişehir'de, yüksek lisans ve doktorasını Selçuk Üniversitesinde tamamladı. Karadeniz Teknik Üniversitesi Giresun Fen Edebiyat Fakültesi Tarih Bölümünde öğretim üyesi olarak görev yaptı (1999–2004). Sonra Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Meslek Yüksek Okuluna geçti. Halen aynı okulda görev yapmaktadır. Çeşitli makale ve kitapları yayınlanmış olan Ömer Akdağ, evli ve üç çocuk babasıdır.

ÖZET

Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi, dönemin gazeteleri ve diğer kaynaklardan faydalanarak yapmış olduğumuz çalışmamızda çok partili döneme girişte CHP'de meydana gelen laiklikle ilgili politika değişikliklerinin tespiti yapılmaya çalışılmıştır. Bu kapsamdaki değişimlerin 1946 ve 1950 genel seçimlerine etkisi tartışılmıştır. Ayrıca bir kısım CHP'lilerin söylemlerinde kullandıkları bazı dinî şablonlara dikkat çekilmiştir. 1946 yılında kurulmaya başlayan yeni partilerle ilgili Konya basınsında yer alan haber ve yorumlar değerlendirilmiştir.

Anahtar Kelimeler: Cumhuriyet Halk Partisi, Çok partili dönem, din politikası, 1946 genel seçimleri, 1950 genel seçimleri.

CHP'S ATTITUDES' SHIFT RELATED TO SECULARISM IN THE 1946,1950 ELECTIONS SAMPLE OF KONYA

ABSTRACT

Benefitting Prime Ministry Archives of the Republic and newspapers of the time and other sources, our work focuses on the change of CHP's attitudes towards secularism. General outlines of its attitudes related to secularism which it adopted during single party period and multi-party period have been compared. These political changesof CHP at the very begining of multi-period time in the elections of Konya have been described. On the other hand, some religious references of the politicians of CHP during their election speeches have been pointed out. The comments and news of new political parties' politics upon religion have been focused on. Provincial Chairman of Konya's letter having been sent to the central office of CHP

has been focused on.

Keywords: CHP (Republican Peoples Party), Multi-Parti Period, Politics of Religion, 1946 general elections, 1950 general elections.

KISALTMALAR

BCA: Başbakanlık Devlet Arşivleri Genel Müdürlüğü Cumhuriyet Arşivi
CHP: Cumhuriyet Halk Partisi
CMP: Cumhuriyetçi Millet Partisi
Dn: Dip Not
DP: Demokrat Parti
Haz: Hazırlayan.
LDP: Liberal Demokrat Parti
MKP: Millî Kalkınma Partisi
MP: Millet Partisi
SDP: Serbest Demokrasi Partisi
TİÇP: Türkiye İşçi ve Çiftçi Partisi
TKP: Türkiye Köylü Partisi
Vd.: Ve diğerleri
YVİP: Yalnız Vatan İçin Partisi

GİRİŞ

Cumhuriyetin ilk yıllarında Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası'nın[1] kurulup kapatılması ve daha sonra Serbest Cumhuriyet Fırkası'nın kurdurulup feshettirilmesi[2] gibi öne çıkan iki parti[3] istisna edilirse tek partili dönem olarak ifade edilen devrede[4] yapılmış olan seçimlerin demokratik olup olmadığı tartışmalıdır[5]. Bilindiği gibi tek partili dönemde yapılmış olan seçimler iktidarı tayin etmemiştir[6]. Demokrasiye hazırlık devresi olarak ifade edilen[7] ve kendine özgü özel şartları olan bu dönemle ilgili olarak otoriter veya totaliter özellikler taşıması bakımından farklı değerlendirmeler yapılmaktadır[8]. CHP'nin dördüncü kongresinden sonra ülkede, 18 Haziran 1936'da parti-devlet bütünleşmesi resmen uygulanmaya başlamıştır[9]. Tek partili dönemdeki bu devlet-parti bütünlüğü uygulaması, 25 Ocak 1939 tarihine kadar devam etmiştir[10]. Bu uygulama, bir kısım CHP'liler tarafından eleştirilmiştir[11]. İsmet İnönü'nün, Cumhurbaşkanı seçildikten sonraki ilk aylarda (10 Haziran 1939), Dr. Adnan Bey ile Halide Edip Hanım'ı kabulünde kullanmış olduğu ifadeler, yeni dönemin özelliği bakımından ilgi çekicidir. Bu kabulde İnönü, *"Yeni Türkiye her şeyden önce gerçekçidir"* ifadesini kullanmıştır[12]. Cumhurbaşkanının, *"Yeni Türkiye"* ifadesiyle Atatürk sonrası dönemi, yani kendi dönemini kastettiği anlaşılmaktadır[13]. İnönü'nün daha ilgi çekici olduğunu düşündüğümüz bir başka değerlendirmesi, çok partili dönemin ilk aylarında gerçekleşmiştir. 6 Kasım 1945'de yaptığı bu konuşmasında İnönü, yeni dönemle ilgili değerlendirmenin yanında, aynı zamanda o günlerde gündeme getirilen Atatürk dönemine ait diktatörlük iddialarına da şöyle cevap vermiştir. *"Türkiye'de demokrasi usullerinin geçmişe ait hesapları yapılırken bütün devrimlerin 1923'ten 1939'a kadar meydana geldiği ve altı seneden beri de bir cihan harbi içinde bulunduğumuz unutulmamalıdır"*[14].

1 Genellikle ifade edilenin aksine Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası, çok partili sistemin ilk partisi değildir. Cemil Koçak'ın tespitine göre, sıklıkla Duverger'den yapılan alıntılara dayanan bu görüş gerçeklere uygun değildir. Çünkü Osmanlı Meşrutiyeti'nden beri, en azından İkinci Meşrutiyet'ten bu yana, Osmanlı/Türk siyasi hayatı zaten çoğulcu bir siyasal oluşum içindedir. 1908-1913 arasındaki demokratik dönem, 1918-1924 arası ile birlikte hesap edilirse en az on yıllık bir demokratik siyasi hayattan söz edilebilir. Ayrıca önemle vurgulanması gereken bir husus daha vardır ki oda şudur: TCF genellikle belirtilenin aksine çok partili sisteme geçişi değil, bu partinin kapatılması sebebiyle tek partili bir sisteme dönüşe sebebiyet vermiştir. Yukarıda da ifade edildiği gibi zaten bu partinin kurulduğu dönem, alternatif bir siyasi partinin kurulmasına müsait bir dönemdi ve öyle olduğu için TCF kurulmuştur. Ancak kısa bir süre sonra kapatılmasıyla, tek partili bir dönemin başlamasına zemin hazırlamıştır. Cemil Koçak, Belgelerle İktidar ve Serbest Cumhuriyet Fırkası, İletişim Yayınları, İstanbul 2006, 645; Terakkiperver Cumhuriyet Fırkası'nın kuruluşu ve muhalefet anlayışıyla ilgili değerlendirmeler için ayrıca bkz. Erik Jan Zürcher, Modernleşen Türkiye'nin Tarihi, (Çev. Yasemin Saner Gönen), İletişim Yayınları, İstanbul 2000, 144-246; Torun, 1996, 37-46.

2 Serbest Cumhuriyet Fırkası'nın kurulması ve feshettirilmesiyle ilgili olarak bkz. Zürcher, 2000, 259-261; Koçak, 2006, 203-211: Torun, 1996, 65-69.

3 Öne çıkan iki parti diyoruz, çünkü o yıllarda sadece bu iki parti (TCF ve SCF) kurulmuş değildir. Bunların dışında kurulan başka partiler vardır. Mesela merkezi Adana olan Ahali Cumhuriyet Fırkası bunlardan birisiydi. Bu parti 29 Eylül 1930'da kurulmuş ve 21 Ocak 1931'de Bakanlar Kurulu Kararıyla kapatılmıştır. Merkezi Edirne olan Türkiye Cumhuriyeti Amele ve Çiftçi Partisi 29 Eylül 1930'da kuruluş için resmi müracaatta bulunmuş fakat müsaade edilmemiştir. Erol Tuncer, Osmanlı'dan Günümüze Seçimler (1877–2002), TESAV Yayınları, Ankara 2002, s. 459.

4 Tek partili dönemin başlangıç tarihiyle ilgili olarak farklı görüşler vardır. Ancak tek partili dönemin bitiş tarihi konusunda görüş birliği bulunmaktadır. Bu tarih 1945 yılıdır. Başlangıç tarihi olarak, 1925 yılını belirtenler olduğu gibi 1930 yılını başlangıç olarak kabul edenler de bulunmaktadır. Koçak, 2006, 640, 653; Takrir-i Sükûn Kanunu'nun kabul edildiği tarih olan 1925 yılının tek partili dönemin başlangıcı olarak kabul edilmesi daha uygun gibi görünmektedir. Buna göre tek partili devir, 1925-1945 tarihleri arasındaki dönem olarak kabul edilebilir. Zürcher, 2000, 245, 257.

5 Çok partili dönemin başlarında CHP yönetimi tarafından durum değerlendirmesi olduğu anlaşılan bir belgede Cumhuriyet döneminin hiçbir devresinde tek partili dönemin olmadığı iddia edilmektedir. Konuyla ilgili değerlendirme şöyledir: "Türkiye Cumhuriyeti'nde hiçbir zaman hiçbir idrak ve insaf sahibi insanın (Tek Partili Rejim) diye tarif edebileceği bir rejim olmamıştır. CHP programı ve Devlet Anayasası ve hiçbir kanun başka bir partilerin kurulmasını yasak etmemiştir. Siyasi parti kurma hakkını vatandaşlar zaman zaman fiilen kullanmışlardır. Ebedi Şef, fiilî başkanlık vazifesini vekil olarak zamanın Başbakanına devretmiştir. Bu bir gerçektir; Fakat BMM seçimlerini partisinin genel başkanı olarak daima bizzat idare etmiştir. Parti Genel Başkanı Vekilliğini Başbakana devretmiş olan bugünkü Devlet Başkanımızın (İsmet İnönü) hareket tarzı tas tamam büyük selefinin (Atatürk) aynıdır. Bu konuda Atatürk'ten ayet nakledenler onun tefsirini yaparken kendilerini günlük politika hedeflerine götürecek ters manayı vermekten çekinmiyorlar. Bizim partimiz vazifede bir müddet yalnız kalmış ise bu aslı olmayan tek parti rejiminin icabı değildir. Çeşitli parti tecrübeleri kendi bünyelerini çürüten fena hadiseler neticesinde iflas ettikten sonra Cumhuriyet Halk Partisi yalnız başına devletin idaresi sorumunu omuzlarında taşımak zorunda kalmıştır. Parti bu devrin kendine yüklediği sorumluluğu hafifletmek ve seçimlerde millî iradenin kabil olduğu kadar tecellisine imkân vermek için türlü tedbirler almıştır. BCA, 490.1. 355.1490.1, 65; Tek partili bir dönemin olmadığına dair görüşler 1946 genel seçimleri öncesinde mecliste de gündeme gelmiştir. Mesela Kütahya Milletvekili Recep Peker, belediye kanunundaki değişiklikle ilgili yaptığı konuşmasında "Türkiye Cumhuriyetinde tek partili rejim diye kanunun teyidi altında hiç bir vaziyet mevcut değildi ve bugün dahi mevcut değildir" ifadesini kullanmıştır. TBMM Tutanak Dergisi, C. 22, 217; Sözü edilen tek partili dönemde bazı kaynaklara göre, önce siyaset daha sonra kanunların geldiği ve böylece hukukun her zaman siyasetin gölgesinde kaldığı gerekçesiyle bu dönemi, demokratik olarak vasıflandırmanın mümkün olmadığı değerlendirilmektedir. Hatta bu dönemi, basit bir kanun devleti olarak bile değerlendirmenin imkânı olmadığı belirtilmektedir. Koçak, 2006, 619.

6 Zürcher, 2000, 258, 259.

7 Torun, 1996, 20.

8 Tek partili dönemin bir kısım özellikleriyle totaliter rejime benzediği konusunda görüşler bulunmaktadır. Mesela bu görüşlerden birisine göre, totaliter ülkelerde beş temel özellik bulunmaktadır. Bu özellikler tek partili dönemde büyük oranda mevcuttu. Bu beş özellik şöyledir: 1. Siyasî faaliyet bir partinin tekelindedir. 2. Bu tekelci partiye bir ideoloji güç verir. Parti bu ideolojiyi mutlaka doğru saydığından, bu ideoloji anayasaya girer ve devletin resmi ideolojisi olur. 3. Bu resmi ideoloji, resmi gerçek olarak sunulur. Devlet bu resmi gerçeği herkese kabul ettirmek için kuvvet (iktidar) araçları tekelini ve inandırma (ikna ve beyin yıkama) araçları tekelini elinde tutar. İktidar haberleşme araçlarının tamamına hâkimdir. 4. Ekonomi ve meslekî işlerin çoğu resmi gerçeğin (ideoloji) rengini taşır. 5. Böylece artık her şey devletin işi, her iş ideolojiye bağlı olduğundan ekonomik ve meslekî bir işte yapılan bir hata, ideolojik hata olur. Bu demektir ki, kişilerin yapacağı bütün hataların politikleştirilmesi ve takibata uğraması mümkündür. Böyle bir toplumda resmi ideoloji ve şeflerin dışında "necat" yoktur. Çünkü tek parti plüralizmin yerini almış, demokrasiyi yok etmiş veya zayıflatmıştır. Zürcher, 2000, 270-271; Fahri Sakal, Çok Partili Döneme Geçişte Tek Partinin Muhalefet Anlayışı, Etüt Yayınları, Samsun 2008, s. 40: Esma Toruk, Atatürk Dönemi Tek Parti, Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Müdürlüğü, Ankara 1996 (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi), 19, 20; Bazı kaynaklara göre 1923–1945 arasında Türkiye'yi yönetmiş bulunan idarenin otoriter olup olmadığı konusu tartışmalıdır. Bu görüşe göre, toplumsal ve ekonomik ataletten yeni kurtulmakta olan, halkın büyük kısmı hayatını kader kısmete bağlamış, ileriyi görebilecek bir aydınlar grubundan yoksun bir toplumun başka bir şekilde yönetilmesi mümkün değildir. Karpat'a göre, çeşitli reformlar ve yeni eğitim sistemi diktatörlüğü kuvvetlendirmek için değil, kişiyi, müstebit idarenin keyfi kökleşmiş tesirlerinden kurtarmak için uygulanmıştır. Kemal H. Karpat, Türk Demokrasi Tarihi Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller, Afa Yayınları, İstanbul 1996, s. 126, 128; Ayrıca tek partili dönemin taşıdığı özellikler bakımından CHP'nin 1938 yılında yapılan Birinci Olağanüstü Kongresi'ndeki tartışmalar için bkz. Dursun, 2002, s. 97; Bu konuda aksi görüşleri ileri sürenler de bulunmaktadır. Konuyla ilgili olarak bkz. Torun, 1996, 21,

9 Tuncay Dursun. Tek Parti Dönemindeki Cumhuriyet Halk Partisi Büyük Kurultayları, Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 2002, s. 87; Tek partili dönemde siyasi, sosyal ve kültürel politikalara, uygulama biçimi açısından bir yabancı araştırmacının ifadesiyle "zecrî tedbirlerin ölçülü olarak kullanıldığı bir aydın zorbalığı" dönemi denilmektedir. Baskın Oran, "İç ve Dış Politika İlişkisi Bakımından İkinci Dünya Savaşında Türkiye'de Siyasal Hayat ve Sağ-Sol Akımlar", Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Dergisi, C. 24, No 3, Eylül 1969, 239; Rahmi Kumaş, CHP'nin Soyağacı, Çağdaş Yayınları, İstanbul 1999, s. 35.

10 Zürcher, 2000, 245; Baskın Oran, "İç ve Dış Politika İlişkisi Bakımından İkinci Dünya Savaşında Türkiye'de Siyasal Hayat ve Sağ-Sol Akımlar", Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Dergisi, C. 24, No 3, Eylül 1969, 239; Kumaş, 1999, 35; Bazı kaynaklarda CHP İl başkanlıklarının valilerden alınma tarihi olarak 5 Temmuz 1939 gösterilmektedir. Muzaffer Gökman, 50 Yılın Tutanağı, Hürriyet Yayınları, İstanbul 1973, 107.

11 Bu eleştiriyi yapanlardan birisi Behçet Kemal Çağlar'dır. CHP'nin bir "gönüllüler hareketi" olduğunu düşünen Çağlar, 1936-1939 yılları arasında uygulanan devlet-parti bütünleşmesini şu sözlerle eleştirmektedir: "Bir zamanlar, valiler parti başkanlığına geçirilerek gönüllü ve hasbî hizmetler ve hamiyetler sınıfını maaşlı kadrolar gibi, yukarıdan aşağıya, mutlak telkinler ve hiç birinin şevkle okumadığı muhakkak genelgelerle idareye kalmışızdır". CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, Ankara 1948, s. 85.

12 Jaeschke, 1990, 12:

13 Cumhurbaşkanı İnönü, belki de "Yeni Türkiye" ifadesiyle, yaklaşık bir yıl sonra 30 Ağustos 1940 tarihinde, tedavüle girecek olan ve üzerinde kendi resimleri bulunan bir liralıkları ima etmiş olabilir. Jaeschke, 1990, 35.

14 Selçuk, 6 Kasım 1945, 1; İsmet İnönü'yü teyit eder tarzda CHP'nin yayın organı konumunda bulunan Selçuk gazetesinde, 1950 seçimlerinden önce bir yazı yayınlanmıştır. Saib Ragıp Atademir tarafından kaleme alınan bu

Türkiye'nin tek partili sistemden çok partili sisteme geçişini siyasî, soysal ve ekonomik iç gelişmelerle cumhuriyetin temelinde var olduğu kabul edilen liberal fikirlerin hazırladığı kabul edilmektedir[15]. Yukarıda da ifade edildiği gibi tek partili dönemde gerek Atatürk ve gerekse İnönü devirlerinde zaman zaman çok partili bir sisteme geçme konusunda bazı denemeler yapılmıştır[16].

İkinci Dünya Savaşı'nın sonlarına doğru Türkiye, 23 Şubat 1945 tarihinde Almanya ve Japonya'ya savaş ilan etmiş[17] bir hafta sonra da 28 Şubat 1945'de Birleşmiş Milletler Beyannamesi'ni imzalamıştır[18]. 20 Aralık 1945 tarihinde Sovyetler Birliği güdümündeki Gürcistan'da, iki Gürcü profesörün Giresun'a kadar Kuzey Doğu Anadolu'nun kendi ülkelerine ilhak edilmesi tezini savunmaları[19] ve Birleşmiş Milletlerdeki Sovyet delegesinin Kars ve Ardahan'ı talep etmesi[20] gibi gelişmelerin de Türkiye'nin demokratik yöndeki tercihini kullanmasında hızlandırıcı bir faktör olduğu kabul edilmektedir.

Bu dış unsurlara ilaveten ülke içinde de çok partili sisteme geçmeye zorlayan sebepler bulunmaktaydı. İkinci Dünya Savaşı yıllarında alınan çeşitli toplumsal, siyasî, ekonomik tedbirler memleket içinde büyük bir tepki meydana getirmişti. Bu tepkiler o kadar ciddi bir hal almıştı ki, genel bir karışıklığa meydan vermemek için bir "emniyet supabının" açılması zaruri görünüyordu[21]. Bu dış ve iç gelişmeler

makalede tek partili dönemde, aydınların mensup oldukları bölgelerde hemşehrileriyle tanışma ve bütünleşmelerinin siyasiler tarafından hoş karşılanmadıkları ve kastî olarak uzak tutuldukları belirtilmektedir. Yazar devamla şunları ifade etmektedir: "Vatandaşlar, şarlatan gösterişli, fırsattan istifadeden başka bir şey düşünmeyen, sade kendi ve yakınlarının menfaatlerini, refahlarını temine uğraşan dalkavukluk ve yüzsuyu dökmekten başka bir şey yapmayan yukarıdan gelen emirlere göre hareket eden karakter ve mefkûresi olmayan, daima bal çanağı tarafını tutan yarım yamalak insan tipinden usanmıştır. Büyük Reşit Paşa 'asıl bedbahtlık, acele etmek lüzumudur. Hâlbuki bizim için koşmak lazım geliyor' gibi fikirler içerisinde çırpınıp durmuş ondan önce ve sonra gelen büyük inkılâpçıların, istedikleri inkılâpların ancak kendilerinden sonra gelecek nesiller tarafından yapılabileceğini düşünerek geniş düşünceli ve tedbirli olmaları lazım geldiğini, en önemli işin büyük ölçüde terbiye ve tahsil teşkilatı kurmaları olduğunu, dillerine doladıkları (rehavet ve itikadı batılanın) ancak bilgiyle terbiye ile geçilebileceğini kavrayamadıklarından hâlâ vatandaşlar arasında okuryazar nispeti dörtte biri geçmemiştir". Saib Ragıp Atademir, "Vatandaşlar Nasıl milletvekili İstiyorlar?", Selçuk, 11 Nisan 1950, 1, 3; CHP paralelinde yayın yapan Selçuk gazetesinde, eleştirel ve sorgulayıcı bir kalem olduğu anlaşılan Saib Ragıp Atademir'in yazıları dikkat çekicidir. Mesela 18 Nisan 1950 tarihli başka bir yazısında, ülkemizdeki geniş bir kitlenin "binlerce yıl önceki hayatı yaşamak zorunda kalmasının" sebeplerinin bir türlü anlaşılamadığını belirterek şu değerlendirmeyi yapmaktadır: "İnsan buna kolay kolay ihmal deyip geçemiyor. Bu kadar da ihmal olur mu ya? Temiz vicdanlı, sağduyulu vatandaşlara da bu kadar yıllardan beri iktidarda keyif süren bilgileri denenmiş olduğu halde hâlâ hizmetten dem vuran şarlatanlara sırtlarını çevirme zamanı gelmiştir". Saib Ragıp Atademir, "Ne İstiyoruz?", Selçuk, 18 Nisan 1950. 2 (Gazetenin ilk sayfasında tarih, 17 Nisan verilirken iç sayfada 18 Nisan olarak verilmektedir).

15 Karpat, 1996, 130.

16 Tarık Zafer Tunaya, İslamcılık Cereyanı, C. 3, Cumhuriyet Gazetesi Yayınları, Ankara 1998, s. 11; Oran, agm. 237; Bir görüşe göre çok partili döneme geçiş konusunda gecikme olmuştur. Bunun sebebi İkinci Dünya Savaşı'dır. Buna göre çok partili döneme geçiş kararı 1936'da net olarak ortaya konulmuştur. Ancak İkinci Dünya Savaşı'nın başlaması bunu geciktirmiştir. Babalık, 27 Nisan 1950, 1.

17 Zürcher, 2000, 298; Gökman, 1973, 117; M. Mesut Uyanık, Türkiye Cumhuriyeti 80. Yıl Kronolojisi, Anadolu Ajansı Yayınları, Ankara 2004, 126.

18 Zürcher, 2000, 302; Hürriyet Konyar, Ulus Gazetesi, CHP ve Kemalist İlkeler, Bağlam Yayıncılık, İstanbul 1999, s s. 30; Osman Akandere, "Bir Demokrasi Beyannamesi Olarak 'Dörtlü Takrir'in' Amacı ve Mahiyeti", Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi, 9/2003, s. 17; Uyanık, 2004, 126.

19 Gökman, 1973, 120.

20 Zürcher, 2000, 303; Gökman, 1973, 128; Başka kaynaklarda Sovyetler Birliği'nin Boğazlarla ilgili talebinin olmadığı belirtilmektedir. Jaeschke, 1990, 53.

21 Tunaya, 1998, 12; Karpat, 1996, 126–127; Akandere, 9/2003, s. 6; Akgün, 2007, s. 42; İkinci Dünya Savaşı'na Türkiye girmemiştir fakat çok fazla etkilenmiştir. Özellikle bir milyondan fazla genç bir nüfusun silâhaltına alınmasıyla oluşan tüketici kitle ve aynı sayıdaki nüfusun üretimden alıkonulması, toplumu olumsuz şekilde etkilemiştir. Karaborsa alabildiğine yaygınlaşmış, hükümet 18 Ocak 1940 tarihinde Millî Korunma Kanunu çıkarmıştır. Az topraklı köylünün toprak ağaları tarafından ezilmesiyle, fakir daha fakir zengin daha zengin olmuştur. 1942 yılına gelindiğinde durum daha vahim bir hal almıştır. Fiyatlar alabildiğince yükselmiştir. Mesela buğday 13. 5 kuruştan 100 kuruşa, zeytinyağı 85 kuruştan 300 kuruşa, balmumu 70 kuruştan 380 kuruşa fırlamıştır. Bu aşırı fiyat yükselmeleri sonucunda savaş zenginleri ortaya çıkmıştır. Oran'ın belirttiğine göre bu aşırı zenginleşenler, ticaret burjuvazisi olmayan toprak ağalarıyla bir kısım azınlıklardı. Nitekim kısa bir süre sonra Varlık Vergisi uygulamasına geçilmiştir. Oran, agm, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Dergisi, Eylül 1969, s. 240 242; 13 Ocak 1942 tarihinde ekmek karneye bağlandı. Ağır işçilere günde 750, normal kimselere 375 ve çocuklara 187.5 gram ekmek verilmesi kararlaştırıldı. Mahmut Goloğlu, Millî Şef Dönemi (1939–1945), Goloğlu Yayınevi, Ankara 1974, 145.

sonunda Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, 19 Mayıs 1945'de yapmış olduğu konuşmasında, savaşın zorunlu kıldığı şartlar ortadan kalktıkça ülkenin siyasî ve kültürel hayatında demokrasi prensiplerinin gittikçe daha fazla yer tutacağını ifade ederek çok partili döneme geçiş konusunda esnekliğin işaretlerini vermiştir[22].

Nihayet Türkiye'de yukarıda özetlemeye çalıştığımız dış[23] ve iç unsurların etkisiyle, 1945 yılında çok partili döneme geçilmiştir[24]. Çok partili sisteme geçişte, dış unsurların etkili olmadığını savunan bazı yazarlar[25] olsa da bu görüşe tamamen katılmak mümkün değildir. Tamamen değilse de önemli ölçüde dış unsurların etkisiyle çok partili sisteme geçildiğini kabul etmek gerekir. Hangi sebeple olursa olsun, tek partili sistemden çok partili sisteme geçilmesi, önemli bir demokratik aşamadır. Ender olarak kabul edilen bu tür geçişlerde, genellikle şiddet yolunun seçildiği düşünülürse bu konuda Türkiye'nin başarılı bir geçiş yaptığı görülmektedir[26].

Çok partili dönemin ilk siyasi partisi, 7 Temmuz 1945 tarihinde kurulan Millî Kalkınma Partisi'dir[27]. Daha sonra 7 Ocak 1946 tarihinde kurulmuş olan Demokrat Parti ile birlikte yeni bir dönem başlamıştır[28]. Bu yeni dönemin şartlarına uygun olmak üzere CHP, 10–11 Mayıs 1946 tarihlerinde yapmış olduğu olağanüstü kongresinde, İsmet İnönü'nün "Değişmez Genel Başkan" unvanı ile Müstakil Grup uygulamasını kaldırmış ve tek dereceli seçim usulünü kabul etmiştir[29]. Çok partili dönemin ilk beş yılında (Temmuz 1945'den Mayıs 1950 arası) Türkiye'de 24 siyasi parti kurulmuştur[30].

22 Zürcher, 2000, 304; Karpat, 1996, 128; Konyar, 1999, s. 30; Tunaya, 1998, 12; Akandere, agm, 9/2003, 10; CHP'nin içinde çok partili döneme geçiş konusunda farklı düşünenler vardı. Tespit edebildiğimiz kadarıyla bu farklı düşünceler, 1946 genel seçimlerinden sonra ortaya çıkmaya başlamıştır. Belirtildiğine göre CHP, İnönü'nün liderliğinde siyasi hayatı çok partili bir yapıya kavuşturmaya çalışırken, kendi içinden de çeşitli görüş farklılıkları ortaya çıkmaya başlamıştır. Bu durum parti içinde bölünmelere sebebiyet vermiştir. CHP içinde en önemli muhalefet hareketi, 1946 seçimlerinden sonra kurulan ve tek parti sistemini devam ettirmek isteyen Peker hükümetine karşı oluşan İnönü ve diğer ılımlı taraflar olmuştur. Böylece CHP içinde Peker'in siyasi tavrını tasvip eden ve buna karşı çıkan olmak üzere, müfritler (aşırılar) ve mutediller (ılımanlar) olmak iki grup ortaya çıkmıştır. Hürriyet Konyar, Ulus Gazetesi, CHP ve Kemalist İlkeler, Bağlam Yayıncılık, İstanbul 1999, s. 14-15; Müfritler olarak ifade edilen Recep Peker ve arkadaşları, laiklikten kesinlikle taviz vermekten yana olmamışlardır. Partideki diğerleri ise daha yumuşak bir laiklik uygulamasını talep etmişlerdir. Gün, 2001, 366.

23 Türkiye'nin iç siyaseti üzerine milletlerarası manevi baskı ve olayların etkisi, özellikle memleketin dıştan gelen tenkitlere hassas olması, daima tartışma konusu olmuştur. Geçmişte yabancı devletlerin baskısı, 1839 Tanzimat ve 1856 Islahat Fermanları'nın kabulüne yol açtığı gibi, şimdi de Birleşmiş Milletler Anayasası'nda ifadesini bulan dış baskının, Halk Partisi'ni siyasi hürriyeti kabule mecbur ettiği iddia edilmiştir. Karpat'a göre, her ne kadar dış dünyanın demokrasi yönünde yaptığı baskının tesiri küçümsenemez ise de bunu, Türkiye'nin tek partili rejime geçişinin biricik amili olarak görmek yanlış olur. Böyle bir görüş, Türkiye'nin mevcut sosyal ve kültürel kuvvetlerin inkârı ve tek partili sisteme geçişin sadece oportünist maksatlarla yapıldığı manasını taşır. Bununla beraber, Birleşmiş Milletler Anayasası'nın kabulü, hiç şüphesiz tek parti sistemine karşı koymaya elverişli bir ortam hazırlamıştır. Muhaliflere tek parti sistemine karşı kullanabilecekleri manevi ve hukuki deliller sağlayarak onları, muhalefetlerini açığa vurmaya ve halkın desteğini aramaya teşvik etmiştir. Karpat, 1996, 130.

24 Karpat, 1996, 125,

25 Türkiye'nin çok partili sisteme geçişinde, dış unsurların hiç etkili olmadığını savunan yazarlardan birisi Falih Rıfkı Atay'dır. Atay'a göre, tek partili dönemde Türk yöneticileri, "Türklerin millî selametinden" başka hiçbir kriteri dikkate almamışlardır. Bu görüşe göre, Türk devrimcileri bütün dünyayı karşılarına alsalar bile bu tutumlarında ısrarcı olmuşlardır. Yani Türkiye'nin menfaatini düşünmüşler ve kesinlikle dış baskıların etkisinde kalmamışlardır. Tek partili dönemin süresinin biraz uzun olmasının sebeplerini, rejimin yerleşmesine bağlayan Atay, muhalefet partilerinin uzun ömürlü olamamasını da, bu partilerin kendi kuruluşlarıyla rejimin güvenliğini uzlaştırmada başarılı olamamalarına bağlamaktadır. Tek partili dönemin gerekliliğiyle ilgili değerlendirmeler için bkz. Falih Rıfkı Atay, "Neden Çıkmaza Düştüler", Ulus, 23 Mayıs 1946, 1.

26 Torun, 1996, 20.

27 Millî Kalkınma Partisi, 26 Haziran 1945'de kuruluş işlemlerini tamamlamış ve fiilen 6 Temmuz 1945'de faaliyete geçmiştir. M. Necmettin Deliorman, Nuri Demirağ'ın Hayatı ve Mücadeleleri, Nu. D. Matbaası, İstanbul 1957, s. 69; Zürcher, 2000, 306; Gökman, 1973, s. 119; Nuri Ünlü, İslam Tarihi, C. III, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İstanbul 1994, s. 493; İstanbul'un zengin iş adamlarından Beşiktaş'taki uçak fabrikasının sahibi Nuri Demirağ tarafından Millî Kalkınma Partisi kurulmuştur. Partinin kurucuları arasında Birinci Dönem Erzurum Milletvekillerinden Hüseyin Avni Ulaş ile "Türk Hitleri" olarak bilinen Cevat Rıfat Atilhan bulunmaktadır (Goloğlu, 1974, s. 402).

28 Gökman, 1973, s. 120; Ercan Haytaoğlu, "Türkiye'de Demokratikleşme Süreci ve 1945'te Çok Partili Siyasî Hayata Geçişin Nedenleri" (1908–1945), PAU, Eğitim Fakültesi Dergisi, S. 3, s. 53.

29 Kumaş, 1999, s. 47; Akandere, agm, 9/2003, s. 6

30 Tunaya, 1998, 13

1. OSMANLI'DAN CUMHURİYET'E LAİKLİK ANLAYIŞI

Osmanlı döneminde modernleşmenin[31] bir şartı olarak görülen laiklik anlayışının[32] ilk temellerinin, Tanzimat[33] ve Islahat Fermanları ile atıldığı kabul edilmektedir[34]. Daha sonra Yeni Osmanlılar ile Genç Türklerin[35] oluşturdukları ideolojik çizgide bu anlayış şekillenmiş[36] ve 1876 Kanun-ı Esasi'sinin kabul edilmesiyle belli bir mesafe alınmıştır. 1909 tarihli Kanun-ı Esasi ile bu durum aynen muhafaza edilmiştir. Türk siyasi hayatında önemli etkileri görülen İttihat ve Terakki hareketinin bu sürece önemli katkısı olmuştur[37]. 1921 tarihli Teşkilat-ı Esasiye Kanunu'nda millî hâkimiyet prensibi öne çıkarılmak suretiyle laiklik anlayışının gerçekleştirilmesine bir adım daha yaklaşılmıştır[38]. Böylece hedefini, *"muasır medeniyetler seviyesine"* çıkmak olarak tayin eden Türkiye, bunun için radikal değişim sürecine girmiş, bu, üç temel değişim ile kendini göstermiştir; bu değişimler, dünya devletinden millî devlete, mutlakıyetten cumhuriyete ve *"teokrasiden"* laikliğe geçiş şeklinde tezahür etmiştir[39].

Laiklik prensibi, Cumhuriyet döneminde[40] *"din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması"* şeklinde[41] uygulamaya konulmuş en önemli

31 Selçuk Akşin Somel, "Osmanlı Tarihi Sahasında Türkçe Başvuru Eserleri: Akademik ve Siyasal Bir Durum Tespiti", Türkiye Araştırmalar Literatür Dergisi, C. 1, S. 2, 2003, s. 197; Osmanlı aydınlarının, laiklik olarak ifade edilen kavrama buldukları ilk karşılık "asrîlik" olmuştur. Laiklik kavramı, süzülüp geldiği Katolik geleneğinden daha fazla Osmanlı geleneğine yakın durmaktadır. Bir görüşe göre Osmanlı'da laiklik, Batı'dan gelen kültürel etkilenmelerle, modern müesseselerin ancak laik bir yaklaşımla getirilebileceği inancıyla değil, doğrudan doğruya boyun eğilen siyasi zaruretlerin gereği olarak ortaya çıkmıştır. Buna siyasi laiklik denilmektedir. Türköne, "modern" kavramını şöyle tanımlamaktadır: "Avrupa'nın dünyanın merkezinde belirleyici ve sürükleyici bir güç olarak yerini almasıyla Batı dışı toplumlarda gözlenen değişmeye modernleşme adı verilir". Mümtazer Türköne, Modernleşme Laiklik ve Demokrasi, Ark Yayınları, Ankara 1993, s. 3, 26, 60.

32 Zürcher, 2000, 251

33 Tanzimat Fermanı'yla benimsenen "bila tefrik-i cins ü mezhep" deyimiyle formüle edilen Osmanlı kimliği ile Cumhuriyet dönemindeki Türk kimliği birbiriyle geniş ölçüde örtüşmektedir. Gencer, agm, 158.

34 Bedri Gencer, "Türkiye'de Laikliğin Tarihi Dinamikleri", Toplum ve Bilim, 84 Bahar 2000, 156.

35 Genç Türkler, bazıları tarafından, temelde, Osmanlı'daki ilk aydın hareketi sayılan Yeni Osmanlıların devamı sayılsa da, aralarında kritik bir fark vardır. Ulemanın bıraktığı boşluğu doldurmak üzere inisiyatif alan Yeni Osmanlılar, İslam'ın dinî-hukukî ilmî geleneğine dayanarak, Tanzimat reformcularının kaybettikleri meşruiyet temelini yeniden kurmaya çalışıyorlardı. Namık Kemal ve arkadaşları, hızlanan tarih içinde çözülmeye başlayan Osmanlı topluluğunu bir arada tutabilmek için Osmanlılık kavramını gündeme getirmişlerdi. Daha sonra II. Abdülhamid'in İslam birliği fikriyle örtüşen bir Osmanlılık fikrine kaymışlardı. Bu İslam Birliği fikri, Panarabizmden farklı olarak uluslar arası bir anlayışı temsil etmekteydi ve bu yüzden gayri dini bir milliyetçiliğin ortaya çıkmasına engel teşkil etmedi. Osmanlı Devleti genelinde dalga dalga yayılan milliyetçilik akımı ile 1908 ile 1918 yılları arasında Balkan Muharebeleri sonucu kaybedilen Avrupa toprakları, Türk milliyetçiliğine doğru tarihi akışı hızlandırdı. Yeni Osmanlılara göre Genç Türkler (Jön Türkler), bu bağlamda, etnik temele dayalı Türk milliyetçiliğine doğru kaymışlardır. Yeni Osmanlılarda İslam, benimsedikleri ideolojinin merkezinde veya merkeze yakın bir yerinde yer alırken Jön Türklerde İslam, benimsemiş oldukları ideolojinin bir hayli kenarında yer almıştır. Bu yönüyle, dini bir kavram olarak görülen milletten, laikliğin temelini teşkil eden "ulus" kavramına geçiş söz konusu olmuştur. Gencer, agm, 156-157.

36 Gencer, agm, 156.

37 Zürcher, 2000, 251; Osmanlı Devleti'nde laikleşme sürecinde Jön Türk ve İttihat ve Terakki hareketinin önemli etkisi olmuştur. Bu hareketin içinde bulunan önemli isimlerin pozitivizmi benimsedikleri bilinmektedir. Ahmet Rıza ve Abdullah Cevdet Beyler bu hareketin önde gelen isimleriydiler. Bernarnd Lewis, Modern Türkiye'nin Doğuşu, Türk Tarihi Kurumu Yayınları, Ankara 2000, s. 196; ; Ahmet Rıza Bey'in meclis başkanı iken yemininde "Allah" kelimesini kullanmadığı bilinmektedir. H. Tahsin Fendoğlu, "1876 Anayasası Veya Monarşik Modernleşme Dönemi (1876–1908)", Türkler, C. 14, (Editörler, Hasan Celal Güzel, Kemal Çiçek, Salim Koca), Yeni Türkiye Yayınları, Ankara 2002, 742; Kalkanoğlu, 1991, 93.

38 İştar B. Tarhanlı, Müslüman Toplum, "Laik" Devlet Türkiye'de Diyanet İşleri Başkanlığı, Afa Yayınları İstanbul 1993, s. 15; Cemalettin Taşkıran, "Atatürk ilke ve İnkılâpları", Türkler, C. 16, Ankara 2002, s. 396.

39 Zürcher, 2000, 272; Gencer, agm, 153.

40 Necmettin Sadık, "Layik Ne Demektir?", Ülkü Seçmeler, (Hazırlayanlar: Zerrin Bayraktar-Cem Alpar), Ankara İktisadi ve Ticari ilimler Akademisi, Ankara 1982, s. 171; Türköne, 1993, 3; CHP'nin bütün programlarında laikliğe özel bir önem verilmiştir. Leyla Kahraman, Bülent Evre, "Türkiye'deki Siyasi Parti Programlarında 'Demokrasi' Kavramlaştırmaları: Karşılaştırmalı Perspektifle AKP ve CHP Örnek Olayı", C. Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, C. 9, S. 1, 2008, s. 74.

41 Birinci TBMM'nin duvarında yazılı "Hâkimiyet bila kayd ü şart milletindir" ilkesi, laikliğin en saf tanımıdır. J. Bodin, J.J Rousseau ve Montesquieu ile karakterize halk egemenliğine dayalı bu orijinal anlamı açısından Osmanlı Devleti'nin hem laik hem de seküler olduğu belirtilmektedir. Bu itibarla laiklik açısından Osmanlı'dan Cumhuriyet'e geçiş, sadece bir şekil farkından ibaret olduğu söylenebilir. Gencer, agm, 152.

reformlardan birisidir[42]. Metot açısından İttihat ve Terakki'nin (1913-1918) devamı niteliğinde [43] olan bu prensip, yeni Türk devletinin 1921 ve 1924 anayasasında yer alan "Devletin dini İslam'dır" ibaresi, 1927'de CHP'nin ikinci kongresinde laiklik ilkesi kabul edildikten[44] bir yıl sonra 1928'de[45] Anayasadan çıkarılmış[46] ve 5 Şubat 1937'de bu ilke anayasa maddesi olarak yerini almıştır[47]. Türkiye'de laiklik prensibiyle, din karşısında tarafsız ve modern bir millî devletin kurulması amaçlanmıştır[48]. Bu yönüyle Türkiye, günümüzde dünyada tek laik İslam ülkesi durumundadır[49].

Laikliğin ortaya çıktığı Batı hukukunda, devletin ülkede mevcut dinlere karşı tarafsızlığı ve herhangi bir din veya mezhebin iç nizamına ve ibadet ahkâm ve erkânına hiçbir suretle müdahale edilmemesi olarak tanımlanmaktadır[50]. Bu şekliyle laiklik, Batı'da fikir hayatı

42 Berkes, 1997, s. 91. Ahmet Taner Kışlalı, Kemalizm Laiklik ve Demokrasi, İmge Yayınevi, Ankara 1999, s. 30: Ozankaya, 2000, s. 46; Mehmet Saray, Türklerde Dini ve Kültürel Hoşgörü, Atatürk ve laiklik, Atatürk Araştırma Merkezi Yayınları, 2006, Giriş: Laiklik ile ilgili olarak yazılmış çok sayıda telif eser, hatıra, panel, sempozyum ve konferans gibi etkinlikler bulunmaktadır. Konuyla ilgili bibliyografya için bkz. Hacı Murat Arabacı, Uluslararası Sosyal Araştırmalar Dergisi, The Journal Of International Social Research Volume 1/1 Fall 2007.

43 Zürcher, 2000, 264.

44 Albayrak, 1989, 33.

45 1928 yılına kadar, Osmanlı dönemi Kanun-ı esasileri gibi, 1924 tarihli Anayasamız da dini esasa dayanmakta, yani İslamiyet resmen devlet dini kabul edilmekte ve şeriat ahkâmının yerine getirilmesi, devlet görevleri arasında yer almaktaydı. 1928'de İsmet İnönü ve 120 arkadaşının imzasıyla değişiklik teklifi verilmiş ve meclisçe bu teklif kabul edilerek, Anayasa'nın bazı maddeleri laiklik esası dairesinde değiştirilmiştir. Bu cümleden olarak Anayasa'nın (1924) 2. Maddesinden "Devletin resmi dini, Din-i İslam'dır" ve 26. Maddesinden meclis görevleri arasında sayılan "ahkâm-ı şer'iyenin tenfizi" ibareleri çıkarılmış; milletvekillerinin Meclis'te yaptıkları yeminde "vallahi" yerine "Namusum üzerine söz veriyorum" ifadesi konulmuştur. Bu değişiklik ile Türkiye'de devlet, dine karşı tarafsız bir tutum almış olmaktaydı. Daha sonra 1937'de Anayasa'da yapılan başka bir değişiklikle, 2. Maddeye konulan Cumhuriyet Halk Partisi'nin altı ilkesi arasındaki 'laiklik' ilkesi dâhil edilmiştir. Başgil, 2007, 14, dip not: 5; Şerif Mardin'in tespitine göre, 1928 yılına kadar tek parti yönetimi, devlete bağlı bir din uygulamasını gerçekleştirmeyi arzulamıştır. Böylece dinde reform yapılmak istenmiştir. Fakat "ümmetin" göstermiş olduğu güçlü tepki üzerine bu uygulamadan vazgeçilmiştir. Şerif Mardin, Din ve İdeoloji, Ankara Üniversitesi siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, Ankara 1969, s.120; Konuyla ilgili Nutuk'da şöyle değerlendirme yapılmaktadır: "Efendiler bütün beşeriyetin, tecrübe, malumat ve tefekkürde yükselip olgunlaşması, Hıristiyanlığı, Müslümanlığı, Budizmi bir yana bırakarak basitleştirilmiş ve herkes için anlaşılacak hale konulmuş saf ve lekesiz bir dinin kurulması ve insanların şimdiye kadar kavgalar, çirkeflikler, kaba arzu ve istek ve iştahlar arasında bir sefarethanede yaşamakta olduklarını kabul ederek, bütün vücutları ve zekâları zehirleyen zararlı tohumları yok etmeye karar vermesi gibi şartların gerçekleşmesini gerektiren 'birleşik bir dünya devleti' kurma hayalinin tatlı olduğunu inkâr edecek değiliz". Nutuk, 1927, 434.

46 Albayrak, 1989, 34

47 Ozankaya, 2000, 64; Taşkıran, 2002, 397; Başgil, Türkiye'nin din ve devlet ilişkilerini üç döneme ayırmaktadır. Birincisi "Dine Bağlı Devlet Sistemidir". Bu dönem Osmanlı Devleti'nin kuruluşundan Tanzimat'ın ilanına kadar olan dönemdir. İkinci dönem "Yarı Dini Devlet Sistemidir". Bu dönem Tanzimat'ın ilanından 1924 yılına kadar olan devreyi içine alır. Üçüncü dönem "Devlete Bağlı Din Sistemidir". Bu dönem 1924'den itibaren başlamış ve halen devam etmektedir. Başgil, 2007, s. 179; Niyazi Berkes'e göre, Osmanlı Devleti teokratik bir devlet değildir. Osmanlı Devleti ilk olarak Kanun-ı Esasi ile "Din devleti" sürecine girmiştir. Niyazi Berkes, Teokrasi ve Laiklik, Adam Yayınları, İstanbul 1997, s. 88.

48 Berkes, 1997, 91; Kışlalı, 1999, 131; Lewis, 2000, 408; Taşkıran, 2002, 397; Cumhuriyet'in kurucu kadrosu içinde yer almış olan Yakup Kadri Karaosmanoğlu, Türk toplumunun modernleşmesiyle ilgili yöntem konusunda farklı düşünmektedir. Karaosmanoğlu'na göre, modernleşmenin ekonomik boyutu yeterince anlaşılamamıştır. Modernleşmenin nirengi noktası sanayileşmek ve onunla atbaşı giden iktisadi kalkınmadır. Modernliğin siyasi ve kültürel boyutları, ancak ekonomi sahasındaki değişime paralel olarak yürüyebilir. Hâlbuki modernliğin bu farklı boyutları arasındaki illiyet bağı tersinden kurulmuş ve öncelik, laik eğitim tipinin modern toplumu inşa edeceği düşünülmüştür. Karaosmanoğlu, laik eğitimin tek başına, köklü bir değişimi sağlayabileceği kanaatinde değildir. İlyas Söğütlü, "Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun Gözüyle Türk İnkılâbı ve İnkılâp Kadrosu", Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi, 23/2010, s. 205.

49 Bir görüşe göre Türk milletinin İslamiyet'i algılama şekli, esnek İslamî yorumlar üretme geleneği, ulemanın asırlar boyu devletin bir uzvu ve tamamlayıcısı olması, Sünnî İslam'ın aktivist bir muhalefet geleneğinin bulunmaması ve son olarak Osmanlı Devleti döneminde yaşanan siyasi laiklik, Cumhuriyet aydınlarının laiklik prensibini devletin anayasal temeline yerleştirmesine imkân sağlamıştır. Türköne, 1993, 32, 142; Bu görüşün aksini savunanlar da vardır. Bunlara göre Türklerde, Halifelik kurumu alınıncaya kadar teokratik bir yapı yoktu. Osmanlı padişahları, Sünni mezhebin halifesi olduktan sonra devlet ve din adamlarının kontrolüne girmişlerdir. 19. Yüzyılın ilk yarısından sonra ilk kıpırdamalar başlamıştır. Bu laiklik konusunda Osmanlı Devleti'nde ilk teşebbüsü başlatan Mustafa Reşit Paşa'dır. Kalkanoğlu, 1991, 24.

50 Başgil, 2007, 14; Kışlalı, 1999, 131; Berkes Türkiye'deki laikliğin, kilise-devlet ilişkileri meselesi olarak çıkmadığını söylemektedir. Türkiye'de laiklik Osmanlı Devleti'ni bir İslam ve Şeriat devleti olarak görme olayına karşı çıkıştır. Bu durum Kırım'ın Rusya'ya katılması olayına kadar götürülebilir. Berkes, 1997, 181.

ve bilimde ortaya çıkmış, bu gelişmenin sonucunda devletin laikleşmesi gerçekleşmiştir[51]. Yani Batı'da devletin laikleşmesi, yaşanmış olan bir süreç sonunda mümkün olabilmiştir. Bizde ise laiklik, Batı'daki gelişmenin tersine bir süreç takip etmiştir. CHP Sivas milletvekili Necmettin Sadık'ın ifadesiyle, bizde laik devlet, toplumsal gelişmenin hem teşvik edicisi hem de bekçisi olmuştur[52]. Bir görüşe göre bizde, laikliğin temel hedefi olarak belirtilen modernleşme, toplumsal bir proje olarak değil devleti kurtarmak amacıyla yapılmıştır. Şayet öyle olsaydı *"kıtasal laicity'den çok Anglo-Sakson secularism'i* benimsenirdi. Devletin kurtarılması temel amaç olduğundan, İslam hukuku devlet alanından çıkarılmıştır[53].

"Laik" kelimesi Yunanca (laikos), Latince (laicus)[54], Fransızca (Laicité) bir kelime olup ruhban sınıfına mensup olmayan kişi[55] anlamına gelmektedir. Bu yönüyle laiklik, devlet ile dinin birbirinden ayrılması şeklinde anlaşılmaktadır[56]. Bu kavram özellikle Katolik Hıristiyanlığın etkili olduğu ülkelerde yaygın olarak kullanılmıştır Bu kavrama yakın bir kavram daha vardır o da yukarıda da kısaca temas ettiğimiz gibi sekülarizm kavramıdır. Bu kavram, özellikle Protestan ve Anglikan dünyasında kullanılmakta ve şöyle tanımlanmaktadır: Paganca olan, yeryüzüne ait olan, içinde yaşanılan çağa ait olan, dine ve kiliseye bağlı olmayan, toplumsal ahlak standartlarının dine ve dinlere göre değil, güncel hayata göre düzenlenmesinden ve ayarlanmasından yana olmaktır. Güncel-dünyevî hayatı ilgilendiren her konuda ve her özel konuda dinî yargıları reddetmektir[57].

Uzun yıllar orta öğretimde ders kitabı olarak okutulmuş olan Medeni Bilgiler kitabında[58] Afetinan laikliği şöyle tanımlamaktadır: *"Laiklik, ferdin dinî inançlarının hükümet idaresinde ve siyasî hayatta tesiri olmamasıdır. Çünkü dinî inançlar ve ibadet değişmeyen kurallara göre yürütülür. Hâlbuki halk idaresinin günün şartlarına göre gelişmesi gerekir"*[59]. Bu tanıma göre, yapılacak kanunlar ve prensiplerde dinî kurallar değil sırf ihtiyaçlar ve hayat realiteleri dikkate alınacaktır[60]. Şu halde laiklik, ne dini tamamen inkâr etmektir ne de din düşmanlığı yapmaktır. Sadece devlet hayatında ve kamuda, dinî kural ve esasları fertlerin vicdanlarına terk etmektir[61]. Nitekim Atatürk de benzeri bir anlayışı şöyle ifade etmiştir: *"Din bir vicdan meselesidir. Herkes vicdanının emrine uymakta serbesttir. Biz dine saygı gösteririz. Düşünüşe ve düşünmeye muhalif değiliz. Biz sadece din işlerini devlet işleriyle karıştırmamaya çalışıyoruz"*[62]. 1937'de laikliğin anayasaya dâhil edilmesi konusunda İsmet İnönü ve 153 arkadaşının vermiş olduğu teklif hakkında İçişleri Bakanı Şükrü Kaya da benzeri ifadeleri kullanmıştır[63]. Böylece laikliğin, toplumsal değişimin dinamizmini sağlayıcı bir ilke olarak benimsenip, anayasal bir vasıf kazanması amaçlanmıştır.

Batıda da laiklik, din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılması ve birbirine müdahil olmaması şeklinde anlaşılıp uygulanırken, ülkemizde devletin dine müdahalesi şeklinde bir uygulama söz konusu olmuştur[64]. Bu uygulamanın sebebi olarak, tarihi ve kültürel şartlarımız gösterilmektedir. Atatürk döneminde devletin üstlendiği din ile ilgili düzenleme ve uygulamaların, yapılmak istenip de yapılamadığı belirtilmekte[65], daha sonraki dönemlerde ise bu konuda yetersiz kalındığı ve zaman zaman pozitivist[66] bir tatbikata dönüştüğü görülmektedir[67]. Şerif Mardin bu laiklik uygulamasına, *"olumsuz laiklik uygulaması düşkünlüğü"* adını vermektedir[68]. Teoride, dine ve dini inançlara saygılı olunması şeklinde kabul edilen laiklik prensibi, tek partili dönemde genellikle dine[69] ve din

51 Sadık, agm, 175: Günümüzde Batı ülkelerinde İspanya, Portekiz ve Yunanistan'da devletin dini vardır. Yazılı bir anayasası bulunmayan İngiltere'de Kral İngiliz Kilisesinin başkanıdır. Laiklik kavramının tam olarak uygulandığı ülkelerden birisi Meksika'dır. Meksika'da devlet teşkilatında dinî kuruluş ve kişilere yer verilmemiştir. Kalkanoğlu, 1991, 21.

52 Sadık, agm, 175.

53 Gencer, agm, 162;

54 Saray, 2006, 2. Zürcher, laikliğin Türkiye'de üç faaliyet alanına yöneldiğini söylemektedir. Bunlardan ilki, devleti, eğitim ve hukuku laikleştirmektir. Yani ulemaya, kurumlaşmış İslam'ın geleneksel kalelerine saldırmak. İkincisi, dinî simgelerin üstüne gitmek ve bunların yerine Avrupa medeniyetinin simgelerini koymaktı. Üçüncüsü, toplumsal hayatı laikleştirmek ve gerektiğinde popüler İslam'ın üstüne gitmekti. Zürcher, 2000, 271-272.

55 Şemsettin Sami, Resimli Kamus-ı Fransıvî Fransızcadan Türkçeye Lügat Kitabı, Sahibi ve Tabii Mihran, İstanbul 1905, s. 1329; Türköne, 1993, 7.

56 Semih Kalkanoğlu, İsmet İnönü ve Laiklik, Tekin Yayınevi, İstanbul 1991, s. 15-17; Sadık, agm, 176; Ozankaya, 2000, 20; Saray, 2006, 3; Laiklik konusunda çok tartışma yapılmakta ve ortak bir tanıma varılamamaktadır. Bunun çeşitli sebepleri bulunmaktadır. Bu kavram kargaşalığının önemli sebeplerinden birisi, bu kavram (laiklik) için Katolik Hıristiyanlığın yayıldığı ülkelerde, özellikle Fransızcada Yunanca kökenli "Laicite" kullanılırken, Protestanlığın etkisi altındaki Anglo-Sakson dünyada Latince kökenli "secularism" kelimesi kullanılmaktadır. Ülkemizde ise aralarında büyük fark olan bu iki kavram, fark gözetilmeden birbirinin yerine kullanılmaktadır. Kısaca belirtmek gerekirse, sekülarizm dünya görüşüne ilişkin felsefî muhtevalı bir kavram iken, laiklik, anayasal bir kavramdır. Yani laiklik, yasamanın değil, hâkimiyetin (egemenliğin) kaynağı ile ilgilidir. Başka bir ifadeyle bir ülkenin dini hükümlerle yönetilip yönetilmemesi değil, hâkimiyetin kaynağının Tanrı'ya mı, yoksa halka mı dayandığıdır. Şayet hâkimiyetin kaynağı ilahî bir merci ise teokrasi, halk ise laiklik söz konusudur. Osmanlı Devleti bu yönüyle hem laik hem seküler olmaktadır. Gencer, agm, 152; Kalkanoğlu, 1991, 15-16.

57 Sekülarizm'in başlıca özellikleri şöyle sayılmaktadır: 1. Sekülarizm, dinin, devletten ayrı ve özerk bir yapıda olmasını savunur. 2. Sekülarizm taraftarları millî kiliselerin ortaya çıkmasında etkili oldular. Kiliselerin ortadan kaldırılmasını istemediler. 3. Sekülaristler, monarşilerle genelde anlaştılar. Hanedanlara karşı çıkmadılar. 4. Sekülaristler, toplumda katılımı öngördüklerinden demokratikleşme ve liberalizm eylemleriyle iç içeydi. 5. Sekülaristler milliyetçiliğin ısrarlı ve kararlı savunucularıydılar. 6. Sekülaristler için önemli olan fertti. Laiklik kavramının da bazı önemli özellikleri şöyledir: 1. Laiklik öncelikle cumhuriyetçilik anlayışıyla bağlantılıdır. 2. Laiklik, Jakobence radikaldir. 3. Laiklik, demokratizmin değil devletçiliğin üstünlüğünü savunur. 4. Laiklik, asker-sivil, sivil-aydın sınıfların elitizmini savunur. 5. Laiklik, hanedana karşıdır. 6. Laiklik eşitlikçidir. 7. Laiklik, evrimi savunur. 8. Laiklik din yerine eğitimi, monarşi yerine merkezî devleti savunur. Kalkanoğlu, 1991, 16-17.

58 Tek partili dönemde uzun yıllar ortaokul ve liselerde Yurt Bilgisi dersinde okutulan Vatandaş İçin Medeni Bilgiler adlı 2 ciltlik kitabın 1. cildi Afetinan tarafından tamamen Atatürk'ün fikir ve telkinleriyle yazılmıştır. 2. cildinin yazarı Recep Peker'dir. Akyüz, 1997, 218.

59 A. Afetinan, Türkiye Cumhuriyeti ve Türk Devrimi, Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1998, s. 160; Ali Fuad Başgil'e göre (Laic=laique) kelimesi Latince (laicus) aslından alınmış Fransızca bir kelimedir. Sözlük anlamıyla, ruhanî olmayan kimse, dinî olmayan şey, fikir, müessese, sistem, prensip demektir. Katolik dünyasında insanlar ikiye ayrılır. Bir kısmına (Clerge=klerje) denir ki, bunlar din adamlarıdır ve ruhaniler sınıfını teşkil ederler. Bu sınıf da, kendi içinde tekrar, "Regulier" ve Seculier" diye iki zümreye ayrılır. Birinci zümreye dâhil olan ruhaniler, hayattan uzak yaşayan ve manastıra kapanıp ömürlerini ibadetle geçiren zahitler (tekkenişinler)dir. İkinci zümre ise, papaz, piskopos gibi halk içinde ve herkesle birlikte yaşayan kilise hadimleri ve bilfiil dini vazife gören ayin sahipleridir. İşte laik diye ruhaniler sınıfının bu iki zümresinden hiç birine mensup olmayan, zahit veya papaz sıfatı almayan Hıristiyanlara denir. Kelimenin bu ilk ve asli manası genişletilerek, dinî olmayan ve ruhanî bir mahiyet taşımayan fikir, müessesse, prensip, hukuk, ahlaka da "laik" denilmiştir. Şu halde laik hukuk deyince bundan, dini olmayan, esaslarını dinden almayan hukuk; laik devlet denilince de dini akide ve esaslara dayanmayan devlet anlamak lazım gelir. Laik kelimesi, hukuk terimleri arasına Fransız İhtilali ile girmiştir. İhtilâlde, Fransa Devleti ve hukuku kiliseden ayrılıp dinîlikten çıkınca yeni doğan bu çocuğa bir ad vermek lazım gelmiş ve laik devlet, laik hukuk denilmiştir. Bu kelime bize, Meşrutiyet yıllarında girmiş ve o zaman "lâdini" diye tercüme olunmuştur. Başgil, 2007, 151-152.

60 Gencer, agm, 158.

61 Başgil, 2007, 161.

62 Taşkıran, 2002, 397.

63 Tarhanlı, 1993, 19.

64 Zürcher, 2000, 272; Türköne, 1993, 3; Gencer, agm, 153.

65 Saray, 2006, 88, 116.

66 Bilim, felsefe ve ahlakta sırf olaylara önem veren, kesin ve sabit bilginin, olayların tecrübe ve gözlemlerinden elde edilebileceğini, tecrübe ve gözlemlerden başka bir yoldan elde edilecek bilginin, gerçekten uzak ve hatalı olduğunu iddia eden doktrine pozitivizm denilmektedir. Başgil, 2007, 44, dip not: 22;

67 Kemal H. Karpat, Türk Demokrasi Tarihi, Afa Yayınları, İstanbul 1996, s. 224; Lewis, 2000, s. 400, 411; Dumont, 1993, 134; Türköne, 1993, 102; Ali Fuat Başgil, tek parti dönemindeki bu pozitivist anlayış ve uygulamayı, on sekizinci yüzyılda Batı'da kiliseye karşı ortaya çıkmış olan tepkinin bir kopyası olarak değerlendirmektedir. Başgil'e göre Batı'da, bazı hareketleriyle nefret uyandırmış bir kısım din adamları vardı. Mesela on altıncı yüzyılda İtalya'da hükümran olup, kiliseyi bir zulüm ve cinayet yuvası haline koymuş olan Borgia ailesine mensup papalar ve kardinaller böyleydi. Batı'da bu ve benzeri uygulamalar haklı olarak halkta ve aydınlarda olumsuz bir tepki doğurmuştu. Bizde de Batı kadar değilse de dini mümessillerde bazı olumsuzluklar görülmüştür. Başgil'e göre, bu olumsuzlukların genelleştirilerek dine karşı düşmanlık ortaya konulması bir yanılgıdır. Başgil, Batı'da on sekizinci yüzyıldaki fikir adamlarının din konusundaki bu yanılgılarını, bu yüzyılda ilmin henüz çocukluk çağında olmasına bağlamaktadır. Tarih bilimi ise, o tarihlerde henüz işlenmemiş yoz bir tarla manzarası görünümündedir. Başgil, 2007, 32-33.

68 Şerif Mardin, Türkiye'de Din ve Siyaset, İletişim Yayınları, İstanbul 1993, s. 81.

69 1930 yılında yapılmış olan belediye seçimlerinde İçişleri Bakanı'nın Başbakanlığa gönderdiği 3 Kasım 1931 tarih ve 724/143/884 sayılı yazısında, seçilmiş olan belediye başkanlarıyla ilgili olumlu ve olumsuz değerlendirmeler yapılmakta ve bu hususlar gerekçelendirilmektedir. Olumsuz olarak değerlendirilen belediye başkanları içinde Maraş Belediye Başkanı da vardır. Yazıda Belediye Başkanı olarak seçilmiş bulunan Kadızade Tevfik Bey'in, "beş vakit namaz için camiye gittiği, mutaassıp ve muhafazakâr olduğu, bu günkü hayat telakkisini henüz hazmedemediği, eski anane ve itiyat dâhilinde kendine mahsus bir muhit içinde yaşamakta olduğu" belirtilmiştir. BCA, 030.10.82.536.30.

adamlarına[70] karşı olumsuz tutum şeklinde ortaya çıkmıştır[71].

Afetinan, başka bir değerlendirmesinde İslamiyet'in, Türk toplumunu ne kadar *"geri"* bıraktığını şöyle ifade etmiştir; *"Türkler İslam dinini kabul etmeden evvel de büyük bir millet idi. Bu dini kabul ettikten sonra, bu din; ne Arapların; ne aynı dinde bulunan Acemlerin ve ne de sairenin Türklerle birleşip bir millet teşkil etmelerine tesir etmedi. Bilakis, Türk milletinin millî bağlarını gevşetti; millî hislerini, millî heyecanını uyuşturdu[72]. Bu pek tabii idi. Çünkü Muhammed'in kurduğu dinin gayesi, bütün milliyetlerin fevkinde şamil bir ümmet siyaseti idi"*[73].

Bir önceki paragrafta verilen laiklik tanımında dinin lehinde veya aleyhine herhangi bir değerlendirme olmamasına karşılık daha sonraki değerlendirmede Afetinan'ın, İslamiyet'in Türk toplumunu *"geri bıraktığı"* ifadesiyle dine karşı olumsuz bir tutum takındığı görülmektedir. Kaldı ki, sağlıklı ve doğru din bilgisinden de söz edilmemekte doğrudan doğruya İslam'ın zararlı olduğu iddia edilmektedir. Bu değerlendirmede dinin (İslamiyet), Türk milletinin millî bağlarını *"gevşettiği ve millî duygularıyla millî heyecanlarını uyuşturduğu"* tespitleri yapılmaktadır ki bunlar marjinal görüşlerdir. Bu marjinal görüşten hareketle toplumun dini ihtiyaçlarına cevap verilmemesi, engellenmesi hatta toplumun inançlarına karşı olumsuz bir tavır alınması ve bu uygulamanın laiklik namına yapılması, laiklik prensibinin tanımına uygun düşmemektedir. Çünkü laiklik ilkesinde, devletin dine karşı lehte veya aleyhtar bir tavır almaması söz konusudur. Hâlbuki Afetinan'ın yapmış olduğu değerlendirmede, laikliğin gerekçesi olarak, dinin toplumu *"geri"* bıraktığı ve *"uyuşturduğu"* ifadesi yer almaktadır.

Afetinan, Medeni Bilgiler kitabının başka bir bölümünde yapmış olduğu millet tanımında, toplumun ortak değerlerini sayarken din unsuruna yer vermemektedir. Medeni Bilgiler kitabında, Türk milletinin oluşumunda etkili olduğu görülen tabii ve tarihi unsurlar olarak altı madde sayılmaktadır. Bu unsurlar, siyasi varlıkta birlik, dil, yurt, ırk ve menşe birliği, tarihi ve ahlaki yakınlıktır[74]. Görüldüğü gibi milleti meydana getiren unsurlar arasında

70 Tek partili dönemde din hizmetlerini yürütenler memur olarak kabul edilmemişlerdir. Bkz. Albayrak, 1973, 244; Din adamları, 1950 genel seçimlerinden önceki günlerde mali olarak Diyanet İşleri Başkanlığına bağlanarak maaşlarının artması sağlanmıştır. Babalık, 28 Mart 1950, 1.

71 Tek partili dönemde laiklik uygulaması, din ve devlet işlerini birbirinden ayırması gerekirken niçin dine karşı mesafeli bir tutum takınılmış, hatta daha da ileri giderek pozitivizme dönüşmüştür? Dine karşı tavır alınıp alınmadığı konusunda farklı görüşler ileri sürülebilir. Ancak şu bir gerçektir ki, tek partili dönemde tatbik edilen din anlayışının, laiklik kavramıyla tam olarak örtüşmediği ortadadır. Bu durum, Şerif Mardin'in dediği gibi 1940'lı yıllarda ortaya çıkmış olan dine dönüş isteğiyle kendini göstermiştir. Mesela Türkçe Ezan uygulaması vatandaşların büyük bir çoğunlu tarafından kabul görmemiştir. Şerif Mardin, Din ve İdeoloji, Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, Ankara 1969, s. 119; Zaten 1950 yılında Türkçe Ezan uygulamasına son verilmiştir. Şerif Mardin tek partili dönemde din meselesinde beklenen sonucun elde edilememesindeki ana unsurlardan birisinin, Osmanlı'dan tevarüs eden ikilik olduğunu belirtmektedir. Mardin'e göre Cumhuriyet döneminde Osmanlı'da olduğu gibi halk kültürü ile seçkinler kültürü arasında bir uçurum vardır. Seçkinler, dine önem veren kimseler olsa bile halk İslam'ını kural dışı saymışlardır. Diğer taraftan Cumhuriyetin seçkinleri, İslam'ın şahsi fonksiyonlarını kolayca başka bir yapıya devredebileceklerini sanmışlardır. Dini uygulamalardaki ikinci zaaf, Cumhuriyet elitlerinin dine rakip olabilecek bir ideolojinin ortaya çıkmasına müsaade etmemeleridir. Yani tek partili dönemde bir burjuva sınıfının teşekkülüne müsaade edilmemiştir. Üçüncü sebep olarak Cumhuriyet elitlerinin Osmanlı'dan beri devam eden ümmet yapısını devam ettirmesidir. Şerif Mardin'e göre, vatanseverlik, beraber olma ve başkalarına karşı koyma ümmet duygusunu devam ettirici unsurlardır. Okullarda bütünlük, birlik, beraberliğe verilen önem pek o kadar da ümmet fikrinden uzaklaştırıcı bir anlam taşımamıştır. Bayrak ve kahramanlık değerleri ise battal Gazi menkıbelerinden uzak değildir. Mardin, 1969, 121; Türköne de tek partili dönemde uygulanan laiklik prensibinin, geçmişten tevarüs ettiği kanaatindedir. Bu görüşe göre Cumhuriyet Türkiye'sinde uygulanan laiklik değil laisizmdir. Bu uygulama Emevilerde, Abbasilerde, Selçuklularda ve son olarak da Osmanlılarda uygulanan modelin tamamen aynısıdır. Türköne, 1993, 5.

72 Edirne milletvekili Şeref Aykut da İslam dininin Türkleri "uyuşturduğunu" belirtmekte ve Türklerin daha önce benimsemiş oldukları Şaman, Budist, Zerdüşt gibi dinlerin bu kadar "olumsuz" etkisinin olmadığı kanaatindedir. Şu değerlendirmeler Aykut'a aittir: "İşte (Türkler) İslam dinine girinceye kadar öteki dinlerden geçerek hep egemen, hâkim yaşamışlardır. Öteki dinlerde Şaman, Budist, Zerdüşt, Musevî, İsevî gibi dinlere de girmiştir. Ancak bu dinler onu orijininden, aslından uzaklaştırmamıştır. İslam olduktan sonradır ki bütün fikir ve iş alanındaki savaşları, uğraşları yalnız (din) adına olmuştur... Türk sosyetesi bir türlü kendi öz benliğine kavuşamamıştır. Diline varıncaya kadar ona en kötü aldır ve çirken sıfatlar verilmiştir". Şeref Aykut, Kamâlizm, Muallim Ahmet Halit Kitap Evi, İstanbul 1936, s. 34.

73 Afetinan, 1931, s. 12: Kalkanoğlu, 1991, 87.

74 Afetinan, 1931, 13; Afetinan'ın kaleme almış olduğu Medeni Bilgiler kitabında verilmiş olan millet tanımının Renan'dan alınmış bir tanım olduğu belirtilmektedir. Yeni bir toplum oluşturma düşüncesinin bir yansıması olan bu tanımda dine yer verilmemiştir. Türköne, 1993, 52.

din unsuru bulunmamaktadır. Hâlbuki Türk milletinin tarihi sürecinde din olgusunun mevcudiyeti bilinmektedir. Nitekim bu gerçek 1947'de fark edilerek yapılan uygulamanın hata olduğu itiraf edilmiştir. Bu konuya ileride temas edilecektir.

Laiklik prensibi, Cumhuriyet döneminde kurulmuş olan bütün siyasi partiler bakımından önemli bir unsur olmakla birlikte bu ilke, müessisi olması itibariyle CHP açısından özel bir önem arz etmiştir[75]. Tek partili dönemdeki yaklaşıma göre, laiklik ilkesiyle Batıda olduğu gibi evrensel nitelikli dinî değerlerin yerini milliyetçi anlayışların alması hedeflenmiştir[76]. Bu hedefin hayata geçirilmesi için bir dizi reform mahiyetinde düzenleme yapılmıştır. Bu düzenlemelerin kronolojisi şöyle özetlenebilir:

1 Kasım 1922'de Hilafet ile Saltanat birbirinden ayrılarak saltanat kaldırılmıştır[77].7 Şubat 1924'de yabancı okullardaki dini alamet ve işaretlerin kaldırılmasına karar verilmiştir[78]. 3 Mart 1924'de Hilafet lağvedilmiş[79], Şer'iye ve Evkaf Vekâleti kaldırılmış[80],Tevhidi Tedrisatla dini eğitim Milli Eğitim Bakanlığı'nın bünyesine bırakılmıştır[81]. 8 Nisan 1924'de Şer'iye Mahkemeleri kaldırılmıştır[82]. 2 Eylül 1925'de tekke, zaviye ve türbelerin kapatılmasına karar verilmiştir[83]. 25 Kasım 1925'de Şapka Kanunu[84] kabul edilmiştir[85]. 17 Şubat 1926'da Türk Medeni Kanunu[86] kabul edilerek yeni Ticaret ve Ceza Kanunlarıyla hemen hemen aynı zamanda yürürlüğe girmiştir[87]. 26 Aralık 1926'da Miladî Takvim ve uluslar arası saat esası benimsenmiştir[88]. Yukarıda da ifade

75 Karpat, 1996, 229; Kahraman ve Evre, agm, C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi, S. 1, 2008, s. 74.

76 Lewis, 2000, 408; Gencer, agm, 156; Fahrettin Gün, Sebilürreşad Dergisi Ekseninde Çok Partili Hayata Geçerken İslamcılara Göre Din-Siyaset ve laiklik, Beyan Yayınları, İstanbul 2001, s. 72.

77 Utkan Kocatürk, Atatürk ve Türk Devrimi Kronolojisi 1918-1938, Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Yayınları, Ankara 1973, s. 235.

78 Mustafa Kemal Atatürk,Nutuk,Türk Tayyare Cemiyeti,Ankara 1927,422; Kocatürk,1973, 265; Albayrak, 1973, 212.

79 Tarhanlı, 1993, 17; Mustafa Kemal Paşa, Hilafet'in lağvı konusunu Nutuk'ta şöyle değerlendirmektedir: "Bu meclis Türkiye halkının meclisidir. Bu meclisin sıfat ve yetkisi yalnız ve ancak Türkiye halkının ve Türk vatanının hayatına ve mukadderatına şamil ve nafiz olabilir. Meclisimiz kendi kendine bütün alem-i İslam'a şamil bir kudret ve iktisap edemez".Atatürk, 1927, 426.

80 Cumhuriyet'in ilk yıllarında laikliğin zemin bulması için yoğun düzenlemeler yapılırken, Patriklik kurumuyla ilgili düzenleme üzerinde fazla durulmadığı dikkatlerden kaçmamaktadır. Bu konuda Berkes şu değerlendirmeyi yapmaktadır: "Aslı olmayan metropolitlikler, unvanlar, semboller kullanmak hem akla, hem tarihe, hem Türk Devleti'nin varlığına aykırıdır. Müslüman vatandaşların halifesini, şeyhülislamını, medresesini, kutsal dinini tarih sayfalarına bırakan laik bir rejim, dünya Rumları üzerinde Ökümeniklik iddiasında bulunan bir Bizans Halifeliğini nasıl tutabilir?". Berkes'e göre Lozan Antlaşması'ndan sonra nasıl Türkiye'de İslamlıkla ilgili büyük reformlar yapılmışsa, Türk vatandaşı Ortodoks Hıristiyan cemaatin de kendi kilisesinde reformlar yaparak dini politikadan ayırması gerekiyordu. Bu cemaatin kendi gerçeğini anlamış, dinî örgütlenişine bir biçim vermesi, kilisenin başkanına, papalık ya da halifelik cinsinden hayali vasıflar atfetmekten vazgeçmesi, en önemlisi şu Bizans döneminden kalma toprak hâkimiyeti güden Ökümeniklik iddialarını bir yana bırakması gerekir. Berkes, 1997, s. 98, 129; Ökümenik Fener Patrikhanesinin siyasi açıdan Türkiye için doğuracağı tehlikeler ve çözüm yolları, Fener Patrikhanesinin liderliğinde Ortodoks âleminin yeniden yapılandırılması projesi ve önündeki engeller, bütün bu gelişmeler karşısında Türkiye ne yapmalıdır gibi soruların cevapları için bkz. Mehmet Çelik, Türkiye'nin Fener Patrikhanesi Meselesi, Akademi Yayınevi, İzmir 1998, s. 9-12, 33-38 vd

81 Kocatürk, 1973, 266-267; Mete Tuncay, Cemil Koçak, Hikmet Özdemir, Korkut Boratav, Selahattin Hilav, Murat Hatoğlu, Ayla Ödekan, Türkiye Tarihi-4 1908-1980, Cem Yayınevi, İstanbul 1995, 111; 4 Mart 1924 tarihinde çıkarılmış olan Tevhidî Tedrisat Kanunu ile din eğitimi Millî Eğitim Bakanlığı bünyesinde birleştirilmiştir. Bu tarihten 1948 yılına kadar olan din eğitimi özetle şöyledir: 1924'de ilkokullarda Kur'an-ı Kerim ve din dersleri, birinci sınıf hariç diğer sınıflarda haftada ikişer saat okutulmuştur. 1926'dan itibaren din dersleri üçüncü sınıftan itibaren başlatılmış ve haftada bir saate indirilmiştir. Millî Eğitim Bakanlığı'nın 1926 yılındaki bir tebliğine göre ilkokul öğretmenlerinin kâtiplik, vaizlik gibi bir ek görev alabilmeleri hatta sabah ve akşam namazlarını kıldırabilmelerine imkân sağlanmıştır. 1930'da din dersleri yalnızca beşinci sınıf öğrencilerine, ebeveynleri isterse, haftada yarım saat verilecektir. Köy ilkokullarında din dersleri Perşembe günleri üçüncü sınıfta yarım saat okutulmasına karar verilmiş ve Arap harfleriyle din eğitimi almak yasaklanmıştır. BCA, 051.8.69.32; Din derslerinin isteğe bağlı olmadığı, 1938-40'lara kadar okutulduğu anlaşılmaktadır. 1930'dan itibaren şehir merkezlerindeki ilkokullardan, daha sonra da köy ilkokullarından din dersleri tamamen kaldırılmıştır. Yahya Akyüz, Türk Eğitim Tarihi, Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, Ankara 1982, s. 214-215; Ömer Okutan, "Din Eğitimi", Cumhuriyet Döneminde Eğitim, Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları. Ankara 1983, s. 417-418; İsmet Parmaksızoğlu, Türkiye'de Din Eğitimi, Millî Eğitim Yayınları, Ankara 1966, s. 29; Kalkanoğlu, 1991, 112-113.

82 Kocatürk, 1973, 268; Tarhanlı, 1993, 17. Akşin, 1995, 111.

83 Akşin, 1995, 111.

84 1925 yılında kabul edilen Şapka Kanunu'na göre, önce halka şapka giyme mecburiyeti getirildi. Daha sonra halkın şapka dışında başka bir giysiyi giyme yasağı getirildi. Akşin, 1995, 111.

85 Kocatürk, 1973, 291; Albayrak, 1973, 213; Tarhanlı, 1993, 20

86 İsviçre Medeni Kanunu'ndan alınmış olan Türk Medeni Kanunu, o tarihte Adana Ağır Ceza Mahkemesi üyesi olan İzzet Necmettin (Giritlioğlu) tarafından tercüme edilmiştir. Kalkanoğlu, 1991, 88.

87 Tarhanlı, 1993, 21.

88 Tarhanlı, 1993, 21; Akşin, 1995, 111.

edildiği gibi 5 Nisan 1928'de CHP'de laiklik esasının benimsenmesi kararlaştırılmış, 10 Nisan 1928'de Anayasa'da dine ait hükümler kaldırılmış[89] ve milletvekillerinin yemin biçimleri değiştirilmiştir[90]. Bu tarihte anayasaya laiklik prensibi konulmamakla birlikte, devletin laik bir yapıya sahip olması gerektiği mülahazasıyla dine ait hükümlerin kaldırılması gerektiği belirtilmiştir[91]. 1 Ekim 1928'de Latin Alfabesi kabul edilmiştir[92]. 1 Eylül 1929'da liselerden Arapça ve Farsça dersleri kaldırılmıştır[93].

Laiklik prensibine zemin hazırlamak amacına matuf olmak üzere bu düzenlemeler yapılırken diğer taraftan İslamiyet'in Türk toplumunu *"geri"* bıraktığı teması da işlenmekteydi. Bütün bu düzenlemelerden sonra İslam dininin, Türk toplumunun yapısına uygun hale getirilmesine yönelik çalışmalar yani *"millîleştirilmesi"* kapsamındaki çalışmalar da oldukça dikkat çekicidir. Bu çerçevede öncelikle ibadet dilinin Türkçeleştirilmesine teşebbüs edilmiştir[94]. 22 Ocak 1932'de Kur'an-ı Kerim'in Türkçe meali[95], İstanbul Yere Batan Camii'nde ilk olarak *"kıraat ettirilmiştir"*[96]. 6 Şubat 1932'de İstanbul Süleymaniye Camii'nde ilk Türkçe hutbe okunmuştur[97]. 18 Temmuz 1932'de[98]

89 Albayrak, 1973, 213; Başgil, 2007, 192; Lewis, 2000, 400; Lewis, 2 Eylül 1925'de Tekke, Zaviye ve Türbelerin yasaklanmasıyla 1937 yılına kadar olan bu konuyla ilgili uygulamayı şöyle ifade etmektedir: "Garip bir çelişki halinde 'din, mezhep, tarikat ve felsefi içtihat' hürriyetini teminat altına alan Anayasanın 75. maddesi, tarikatlar dağıtılıp yasaklandıktan sonra bile, yürürlükte kalmıştı. Bu tutarsızlık, maddeyi yeniden kaleme alan ve tarikata yapılan atfı kaldıran 5 Şubat 1937 Anayasa değişikliği ile giderilmiştir". Lewis, 2000, 407.

90 Kocatürk, 1973, 309; Tarhanlı, 1993, 18; Akşin, 1995, 112.

91 Söz konusu gerekçede şöyle denilmiştir: "Muasır medeniyet hukuku ammesinde, millet hâkimiyetinin tecellisine medar en mütekâmil devlet şeklinin laik ve demokratik cumhuriyet olduğu müsellemdir". Tarhanlı, 1993, 18.

92 Tarhanlı, 1993, 20; Devlet işlerinde, eski yazıyla olan yazışmalar için son tarih 1 Ocak 1929 olarak kabul edilmiştir. Ancak bazı işlemlerin istisnai olarak aynı yılın Haziran ayına kadar eski harflerle yapılmasına müsaade edilmiştir. Akşin, 1995, 112; Harf İnkılabıyla ilgili düşünceleri, ilk defa, Tanzimat devlet adamlarından Münif Paşa 1862'de gündeme getirmiştir. İkinci olarak Meşrutiyet döneminin bazı Jön Türk yazarları-Hüseyin Cahit Yalçın, Abdullah Cevdet, Celal Nuri İleri- gündeme getirmişlerdir. Enver Paşa da Osmanlıca harflerin ıslah edilmiş bir çeşitlemesini orduda denemişti. Bu konuda 1923'ten sonra İzmir İktisat Kongresi'nde ve Şubat 1924'de TBMM'nde tek tür tartışmalar oldu. Bu arada Sovyetler Birliği'ndeki Türk Cumhuriyetlerinde 1926'da Latin Alfabesinin kabulü Türkiye'deki Harf İnkılabını hızlandırmıştır Zürcher, 2000, 274.

93 Kocatürk, 1973, 319; Albayrak, 1973, 213; 30 Eylül 1940 tarihinde Millî Eğitim Bakanlığı, İstanbul ve Ankara'da üç lisede Latince derslerinin konulacağını açıklamıştır. Jaeschke, 1990, 36; Yaklaşık bir yıl sonra Papa Plus XII. Refik Saydam'a içinde Akdeniz bölgesinin haritaları bulunan Latince bir elyazması hediye etmiştir.Jaeschke,1990,41.

94 Konyar, 1999, 167; Anayasadan İslam ibaresinin kaldırıldığı yıl "modernize edilmiş" bir İslam projesi üzerinde duruluyordu. Bu çalışmayı 1924 yılında medreseler kapatıldıktan sonra kurulmuş olan ve 1932 yılında kapatıldıktan sonra çok partili dönemin başlarında tekrar açılacak olan İlahiyat Fakültesi öğretim üyeleri yapmıştı. Fakülte, İslam dininde reform ve modernleşme meselesini incelemek ve üniversite kanalıyla Millî Eğitim Bakanlığına tekliflerde bulunmak üzere bir komisyon kurmuştu. Komisyonun başkanı Prof. Mehmet Fuat Köprülü idi. Komisyon tarafından hazırlanan ve Haziran 1928 tarihinde yayınlanan raporda; dinin toplumsal bir kurum olduğu belirtilerek, diğer kurumlar gibi dinin de değişime ve gelişime ayak uydurması gerektiği ifade edilmekteydi. Bu amacın gerçekleşmesi için komisyon dört başlık altında tavsiyelerde bulunmuştu. Bu tavsiyelerden birincisi ibadet şekliyle ilgiliydi. Cami ve mescitlere sandalyeler ve gardıroplar konulmalı ve ayakkabıyla içeriye girilmeliydi. İkinci tavsiye ibadet diliyle ilgiliydi. Buna göre ibadet dili Türkçe olmalıydı. Üçüncü tavsiye, ibadetin güzel ve ruhanî olmasını sağlamak için camilere müzik aletleri konulmalıydı. Dördüncü tavsiye, ibadetin düşünce yanı üzerineydi. Bunun için felsefe eğitimi almış vaizler yetiştirilmeliydi. Lewis, İslam'ın çağa uydurulmasıyla ilgili olarak bu "tavsiyeleri" zikrettikten sonra şöyle bir değerlendirme yapmaktadır: "Osmanlı Sultanlığını, cumhurbaşkanlı, bakanlı ve parlamentolu bir ulusal cumhuriyete çevirmek mümkündü. Fakat camiyi, oturacak sıraları, orgu ve imam-mugannisi ile bir Müslüman kilisesine çevirmek mümkün değildi. Komisyonunun tavsiyeleri, biri hariç her bakımdan ölü doğmuştu". Uygulamaya geçecek olan tavsiye ibadet diliyle ilgili olandı. Lewis, 2000, 410, Ezan ve ibadet dilinin Türkçeleşmesi projesinin inandırıcı olamamasının temel sebepleri arasında laik aydınların namaza yaklaşmamaları da gösterilmektedir. Türköne, 1993, 33.

95 Kur'an-ı Kerim'in Türkçe meali, önce Mehmet Akif Ersoy'a teklif edilmiş O, hazırladıklarını geri çekince, 1929'da İstanbul Üniversitesi Rektörlerinden İsmail Hakkı Baltacıoğlu'na teklif edilmiştir. Bu teklifi kabul eden Baltacıoğlu, Kur'an mealini 1958'de yayınlamıştır. Kalkanoğlu, 1991, 111.

96 Kocatürk, 1973, 339; Gökman, 1973, 66.

97 Kocatürk, 1973, 340.

98 Kalkanoğlu, Türkçe Ezan uygulamasının Şubat 1932'den sonra uygulanmaya başladığını söylemektedir. Kalkanoğlu, 1991, 111.

"Türkçe Ezan"[99] uygulamasına başlanmıştır[100]. Bu uygulama sırasında ilginç gelişmeler yaşanmıştır[101]. 16 Haziran 1950'de bu uygulamaya son verilmiştir[102]. CHP ezanın Türkçe okunması mecburiyetinin kaldırılmasına karşı çıkmamıştır[103]. Yalnız Kıbrıs Müftüsü Dâna Efendi Türkçe Ezan uygulamasına devam etmiştir[104].

99 Türkçe Ezanın sözleri şöyleydi:
Tanrı Uludur/Şüphesiz bilirim, bildiririm
Tanrı'dan başka yoktur tapacak/Şüphesiz bilirim, bildiririm.
Tanrı'nın elçisidir Muhammed
Haydin namaza/Haydin felaha
Namaz uykudan hayırlıdır
Tanrı uludur/Tanrı'dan başka yoktur tapacak. Gökman, 1973, 67; Türkçe Ezan uygulaması, 1932 yılından itibaren uygulanmaya başlamasına rağmen bu konuda kanun 1941'de çıkmıştır. Bu tarihte ezanların Türkçe okunması mecburiyeti getirilmiştir. Tunaya, 1998, 46; Tarhanlı, 1993, 20; 1950'de DP iktidara geldikten sonra ezanın aslî şekliyle okunması kararının çıktığı günlerde bazı CHP'liler "beyinlerinden vurulmuşa" dönmüşlerdir. Ulus gazetesinden Kemal Zeki Gençosman'ın konuyla ilgili haberi şöyleydi: "Ezanın Arapça okunacağını öğrendiğim bu sabahtan beri perişan bir halde olduğumu sizden neye gizleyeyim? Etime bıçak saplansa bir damla kanım çıkmaz. Hükümet gazetesinin Atatürk İnkılâplarının bir taraftan didiklenmeye başlandığını teşhir eden büyük manşetini gördüğüm andan itibaren içimi derin bir ümitsizlik kapladı. Sabahtan beri kara kara düşünüyorum. Tüylerim diken diken oluyor" Gün, 2001, 156; Ezanın Türkçe okunması konusunda bir kaynakta şöyle bir değerlendirme yapılmaktadır: "Hutbelerin millî dil ile yani Türkçe ile söylenmesini Cumhuriyet devrine ve Cumhuriyet rejimine medyunuz. Laik bir hükümetin din işine karışıp karışamayacağı öteden beri söylenip durur. Hutbeler bir din işi olmayıp, bilakis dünya işidir. Fakat öyle olsa da yani laik hükümet din işine karışıyor denilse bile bunun en mukni (ikna edici) en güzel cevabını ezanın Türkçe mi, Arapça mı olması meselesinde Atatürk vermiştir ve demiştir ki, 'Cumhuriyet rejimi dine değil dile karışır". Osman Ergin, Türkiye'de Şehirciliğin Tarihi İnkişafı, İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi İktisat ve İçtimaiyat Enstitüsü Yayını, İstanbul 1936, s. 118-119. .

100 Gökman, 1973, 67; Kalkanoğlu, 1991, 109; Tarhanlı, 1993, 20; Lewis, 2000, 411; 11 yaşında Almanya'dan kaçıp Türkiye'ye sığınan ve Türk üniversitelerinde Edebiyat alanında çalışmalar yapan Alman bilim adamı Cornelius Bischoff, 1932 yılında uygulamaya konulan Türkçe Ezan ve Türkçe ibadet konusunu kültür ile ilişkilendirmektedir. Bischoff'a göre, "diline sahip çıkmak isteyen kültürüne de sahip çıkmak ister". Atatürk'ü Luther'e benzeten. Bischoff', Luther nasıl Latince olan İncil'i Almancaya çevirmişse Atatürk de Arapça olan Kur'an'ı Türkçeye çevirmiştir. Çünkü Latince saray dili gibi bir şeydir. Halkın anlamadığı bir dille ibaret yapılmaz. Özer Ozankaya, Dünya Düşünürleri Gözüyle Atatürk ve Cumhuriyet, İş Bankası Yayınları, İstanbul 2000, s. 72; Bischoff'un Atatürk'ü Luther'e benzetmesi, Türkiye'de Protestanlık dini iddiasını akla getirmektedir. Atatürk'ün yaveri Salih Saffet Bozok'un anlatımına göre Çankaya'da Atatürk'ün önderliğinde Protestanlığın resmi bir din olması konusunda bir girişimden söz edilmektedir. Söz konusu girişim Kazım Karabekir'in muhalefet etmesiyle akim kalmıştır. Gün, 2001, 162; Atatürk'ün Luther'e benzetilmesini bir başka yabancı yazar da ifade etmektedir. Bu yabancı yazarın anlatımına göre, Atatürk Cumhurbaşkanı olduğu zaman tarikatları kapatmıştır. Dini kıyafetleri yasaklamıştır. Dini otoriteye Luther gibi müdahale etmiştir. Kur'an'ın Türkçeye çevrilmesini emretmiştir. Stephen Kınzer, Hilal ve Yıldız İki Dünya Arasında Türkiye (Çev. Funda Keskin), İstanbul 2004, s. 85; İslam dininin "ulusallaştırılması" anlayışına paralel bir politika olduğu anlaşılan ve 1951 yılında hâlâ köy okullarında okutulmakta olan kitapta geçen bir şiir hakkında dönemin başbakanına bir soru sorulmuştur. Trabzon/Vakfıkebir DP İlçe Başkanı tarafından Başbakan Adnan Menderes'e sorulan bu soruda; "Türküm" şiirinde "Tanrı ile bir soydanım" ibaresiyle ilgili olarak ilçe halkının sorduğu sorulara cevap verilemediği belirtilerek, "bizim soyumuzda Tanrı yoktur ve böyle insandan bir Tanrı tanımıyoruz" denmiştir. İlçe halkı, söz konusu kitaptan bu kelimelerin çıkarılmasını veya bu kitabın ortadan kaldırılmasını talep etmiştir. BCA, 030.01.90.561.8.

101 Mesela 15 Şubat 1938 tarihli Konya Valisinin imzasıyla Vilayet Müftülüğüne yazılan cevabî bir yazıda Arapça tekbir alan Karamanlı Hasan ile ilgili olarak aşağıdaki özetlenen yazı gönderilmiştir.1. Kurban bayramı günü sabahı camiler de vaiz (vaaz olacak) verenleri tensip ve listesi verilen kişilerden Karamanlı Hasan Gemalmaz camisinde duanın sonunda Arapça tekbir almıştır. 2. Ne için tekbiri Türkçe almadığı sorulmuş tekbiri Türkçe alınması hakkında kendisine tarafınızdan böyle bir tebligat yapılmadığını ve Türkçe tekbiri bilmediğini söylemiştir. 3. Badema (bundan sonra) tekbirin Türkçe alınması hususunda Karamanlı Hasan'a tarafınızdan tebligat yapılıp yapılmadığının bildirilmesini dilerim. BCA, 051. 142.12.102.12; 19 Nisan 1950 tarihli Babalık gazetesinin verdiği habere göre; Konya'nın Karaarslan Mahallesi'nde ikamet eden Mesci Hüseyin Üncel, üç gün önce yatsı namazında mescitte Arapça kamet getirdiğinden dolayı derhal yakalanarak "adalete" teslim edilmiştir. Babalık, 19 Nisan 1950, 2; Antalya milletvekili Rasih Kaplan 23 Mayıs 1941 tarihinde TBMM'nde yapmış olduğu bir konuşmasında ilginç bir olay anlatmıştır. Kaplan'ın anlattığına göre Antalya müftüsü, uyuşturucu madde kullanan birisinin imamlık yapmasına müsaade etmediğinden sorguya çekilmiştir. Bu "suçtan" dolayı sorguya çekilen müftünün bir "suçu" daha vardı: "içinden Arapça dua okumak". Milletvekili Kaplan bu "suçu" şöyle anlatmaktadır: "Dün öğle namazında camiye gittim. Müftü camide idi. Müezzin Türkçe kameti getirdikten sonra baktım, müftü namaza başlamadı. Dikkat ettim, dudakları kıpırdıyor, Arapça kamet getiriyordu. Müddeiumumî (savcı) bunun üzerine takibata başlamış". TBMM Zabıt Ceridesi, C. 18, TBMM Matbaası, Ankara 1941, s, 144.

102 Son Posta, 17 Haziran 1950, 1; Ulus, 17 Haziran 1950, 1; Hürriyet, Milliyet 17 Haziran 1950, 1; 18 Haziran 1950, 1; Cumhuriyet, 18 Haziran 1950, 1; Tarhanlı, 1993, 26.

103 CHP'nin Türkçe ezan okunması uygulamasının devamından yana olduğu ancak son anda bundan vazgeçildiği belirtilmektedir. Mecliste Türkçe Ezan mecburiyetinin onaylandığı gün olan 16 Haziran'da bir konuşma yapan C. Reşit Eyüpoğlu şunları anlatmaktadır: "Yasanın görüşülmesinden bir gün önce, yani 15 Haziran 1950 günü, birkaç gündür üzerinde çalıştığımız ve benim okuyacağım konuşma metninde bu girişime kesin karşı çıkacaktık. Oylarımız beyaz olmayacaktı. Görüşme günü meclise geldiğimde beni grup odasında ivedilikle çağırdılar. Konuşma metni elimde. Odada İsmet İnönü, F. Ahmet Barutçu ve Şemsettin Günaltay vardı. Elimdeki metni değişiklik yapacağız diyerek istediler. Bana mecliste okuduğum metni verdiler. Yeni metinde ifade baştan sona aynıydı. Yalnız son tümce değiştirilmiş ve 'oylarımız kırmızı olmayacaktır' yapılmıştı". Kalkanoğlu, 1991, 146.

104 Kalkanoğlu, 1991, 111.

Devletin din eğitimiyle yeteri kadar ilgilenmemesi ve ayrıca dinde reform yapmaya kalkışması camilerin içinin boşalmasına, daha sonra da camii sayısının azalmasına ve bir kısmının da maksat dışı kullanılması sonucunu doğurmuştur[105]. 3 Aralık 1934'de hangi din ve mezhebe ait olursa olsun mabet ve ayinler haricinde ruhanî kisve taşınması yasaklanmıştır[106]. 27 Mayıs 1935'de hafta tatilinin Pazar günü olması kabul edilmiştir[107].

Modern, milliyetçi, batılı bir toplum meydana getirmek[108] amacına yönelik olarak gerçekleştirilen bu politikalar, yukarıda da ifade edildiği gibi ibadet mekânlarına da yansımıştır. Nitekim 1935'den 1950 yılına kadar olan dönemde, 2845 sayılı kanunun ilgili maddelerine göre 800 camii ve mescit kapatılmıştır[109]. Kapatılan camilerin dışında, ülkede ibadete açık camiler vardı. Ancak bunların bir kısmı cemaat olmadığından *"kendiliğinden"* kapanmış, bir kısmı da İkinci Dünya Savaşı sırasında kışla ve depo olarak[110] kullanıma tabi tutulmuştur[111]. Ana hatlarıyla ifade edilmeye çalışılan bu döneme Dumont, *"zecri tedbirlerin ölçülü olarak kullanıldığı bir nevi aydın zorbalık"* devresi adını vermektedir[112]. Tek partili dönemde klerikalizme[113] karşı olunduğu gerekçesiyle dini faaliyetler kontrol altına alınmış[114] -ki bir bakıma bu laiklik prensibinin bir ihlaliydi- bu durum, bir kısım vatandaş kitlesi tarafından tepkiyle karşılanmıştır[115].

105 30 Aralık 1928 tarihli Vakit gazetesinde şöyle bir haber yer almıştır: "Müessesatı Diniyye Müdürlüğünce cemaatsiz camilerin kapatılacağı yazılmıştı. Bu suretle kapatılacak camilerin sayısı 85 ve 96 arasındadır. Ve bunların ekserisi İstanbul'dadır". Kalkanoğlu, 1991, 153.

106 TBMM Zabıt Ceridesi, C. 5, TBMM Matbaası, Ankara 1935, s. 77; Kocatürk, 1973, 365; Gökman, 1973. 75; Tarhanlı, 1993, 20

107 Tarhanlı, 1993, 20.

108 Lewis, 2000, 408.

109 Yeni Meram, 12 Ocak 1954.

110 Millî Şef döneminde İkinci Dünya Savaşı yıllarında devlet çok sayıda kişiyi silâhaltına almış ve tonlarca hububat ihtiyaten depolanmıştır. Hükümetçe silâhaltına alınmış bulunan çok sayıda askere yetecek kadar kışla olmadığı gerekçesiyle camiler kullanılmıştır. Aynı şekilde tonlarca buğday, stok edecek silolar olmadığından camilerde depolanmıştır. Ünlü, C. 3, 1994, 492.

111 Camilerin açık olması konusunda Ali Fuad Başgil, Çarlık Rusya'sını örnek vermektedir. Başgil'in aktardığına göre, Çarlık Rusya döneminde Galiçya ve Litvanya ülkesinde oturan Slav ırkından Ruthenes denilen bir halk vardır. Çarlar bu halkın, millî mezheplerini söndürüp onları Ortodoks mezhebine sokmaya karar vermişlerdi. Bunun için zulmün klasik tedbiri, Rüten kiliselerini kapatmak ve rahiplerini sürüp halkı Rus Ortodoks kilisesine geçmeye zorlamaktı. Ama Çar böyle yapmamıştı. Böyle yapsaydı, dünyada, baskı yoluna gitmiş ve din hürriyetine aykırı hareket etmiş olmakla itham olunurdu. Çar, Rüten kiliselerinin kapıların açık bırakmış ve rahiplerin Rüten ayinlerini serbestçe yapmalarına müsaade etmiştir. Hatta Rütenlerin mektep ve manastırlarını bile kapatmamıştır. Çar şu kadarcık bir müdahalede bulunmuştur. Rüten kiliseleriyle mektep ve manastırlarını hükümet kontrolü altına almış ve bu mektep ve manastırlarda ders okutup ibadet eden genç rahipleri yetiştirecek olan hocaları, Rüten mezhebinin gizli düşmanlarından olmak üzere, kendisi tayin etmiştir. Bu müdahale kâfi gelmiş, kısa bir zamanda Rütenlerin millî din ve mezhepleri sessiz ve soluksuz çöküvermiştir. Yazar, Çarların Rüten halkına uygulamış olduğu bu politikayı naklettikten sonra Sovyet Hükümetinin de aynı uygulamayı Rusya'daki Müslüman ve Hıristiyan bütün halka tatbik ettiğini belirterek tek partili dönemdeki uygulamalar konusunda şu ihtiyatlı cümleleri yazmaktadır; "Bize gelince son otuz senelik devre içinde, bizde bu mevzuda tutulan yol ve tatbik edilen usul hakkında kanaat beyan edemem. Çünkü bu hususta hür değilim. Okuyucularımın beni mazur görmesini ve olup bitenler üzerinde bizzat kendisinin düşünmesini rica ederim". Başgil, 2007, 105-106.

112 Paul Dumont, Mustafa Kemal (Çev. Zeki Çelikkol), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1993, s. 130.

113 Lewis, "klerikal" kavramını inancı istismar edenler şeklinde tanımlamaktadır. Lewis, 2000, 416; Mustafa Kemal bu kavramı "din aktörleri ve din tüccarları" olarak ifade etmekte Berkes'de "din afyoncuları" ifadesini kullanmaktadır. Berkes, 1997, 175; Batıdan alınmış olan bu kavramın (klerikalizm) bizim kültürümüz ile ne kadar örtüştüğü tartışılabilir. Batı'da klerikalizm, dinin otoritesini değil, meşruiyetini dinden alan müşahhas bir varlık olan kilisenin otoritesini, dünyevi alana müdahale yetkisini savunmaktadır. Kilise, güçlü olduğu dönemlerde müdahale hakkını meşrulaştıran tezler geliştirmiştir. Bu çerçeveden bakılırsa, İslam toplumlarında siyasi iktidarın "dünyevî" saha üzerinde rahipsiz bir üstünlüğü görülmektedir. Türköne, 1993, 24.

114 Lewis, 2000, 400; Dini faaliyetlerin aşırı şekilde kontrolü ve çeşitli şekillerde devlet tarafından dinle ilgili reformlar yapılmak istenmesi, devlet yapısının laiklik prensibine göre değil dinin devlete bağlanması olarak tanımlanmaktadır. Başgil, 2007, 177.

115 Karpat, 1996, 224; Tek partili dönemde uygulanan laiklik politikasının gerekçesi şöyle ifade edilmektedir: "Nüfusumuzun büyük bir çoğunluğu Müslüman olan memleketimizde, İslam dinini, İslam din eğitimini cemaatlere bırakarak, devletin kontrolünden çıkardığımız takdirde, bu cemaatlerin kuvvetli teşkilat sonucunda devlete hâkim olmalarından netice itibariyle, teokratik devletin meydana çıkacağından korkulmalıdır. İşte bu konsol bakımından, Diyanet İşleri ve din eğitimi müesseselerinin Anayasada, laiklik esasına uygun olmasalar da, yer almaları lazım gelmektedir". Albayrak, 1973, 300.

Tek partili dönemde geniş bir halk kitlesi tarafından tepki çektiği[116] görülen bu laiklik uygulamaları[117], beklenen sonucu vermediği gibi modernleştirilmesi düşünülen halk ile devletin kopması sonucunu doğurmuştur[118]. Bu olumsuz izler, 1950 seçimlerinde CHP'nin iktidardan uzaklaşmasıyla somutlaşmıştır. Nitekim 1950 seçimlerinden bir gün sonra bu konuyla ilgili üstü kapalı bir değerlendirme yapan, önceki seçimlerde (1946) DP milletvekili adayı ve aynı zamanda akademisyen olan Saib Ragıp Atademir şunları ifade etmiştir: *"Yarım asırdan beri mütemadiyen yukarıdan idare edilmeye alışmış halkımız son derece durgunlaşmış ye'se kapılmıştır. Kendi fikrine müracaat edilmeden, kuvvetinden faydalanmadan sırf devlet kuvvetiyle büyük işlere başlanılmış, fakat istenilen başarı elde edilememiştir"*. Atademir'e göre tek partili dönemde halkın gücünün tükenmeyen bir kaynak olduğu anlaşılamamıştır. Bu kaynağın kökü olan milletin manevi varlığının binlerce yıllık geleneklerine dayanan ahlak sisteminin sarsılarak yeni bir sistem kurmaya kalkışmanın ne kadar tehlikeli olduğu düşünülmemiştir. *"Pek cesurane"* tecrübelere girişilmiş ve bunun acısı da *"bir surette çekilmektedir"*[119].

Esasen geniş kitlenin bu tek partili dönemdeki laiklik uygulamasına olan tepkisi, laikliğe değil din haline getirilmek istenilen laisizmedir[120]. Bu tespit çok önemlidir. Bu konuyla ilgili bir kısım CHP'liler de öz eleştiri yapmışlar ve bu hususta 1947 yılındaki kongrede sert tartışmalar yaşanmıştır. İleriki bölümlerde bu konu üzerinde durulacaktır[121].

2. ÇOK PARTİLİ DÖNEME GEÇİŞTE CHP'NİN LAİKLİK POLİTİKASI

Çok partili dönemin başlarında bir dini talep patlamasının yaşandığı bilinmektedir. CHP iktidarda iken, 1950 seçimleri öncesinde bu taleplere cevap niteliğinde olmak üzere, ileriki bölümlerde üzerinde durulacağı gibi bazı düzenlemeler yapmıştır. Acaba çok partili dönemin başlarında ortaya çıkan bu din eksenli talep patlamasının sebebi neydi? Toplum bilimi otoritelerinden bazıları bu talebin sebebini, toplum düzeninde görülen eşitsizlikler ve adaletsizliklerin artarak devam etmesi ve yükselen muhtelif taleplerin karşılanamamasına bağlamakta ve buna da *"Volk İslam'a dönüş"* adını vermektedir[122].

116 Tek partili dönemde uygulanan laiklik politikasının, tepki çektiği ve bu uygulamanın laiklik prensibine uymadığı da bilinmektedir. Tek partili dönemde yapılan uygulama, devlete bağlı bir din tatbikatı görüntüsünü vermekteydi. Başgil, laikliğin bir itidal ve denge unsuru olduğunu ifade etmiştir. Bu sistemde ne devlet dinle, ne de din devlete bağlanır. Sadece din ve devlet birbirinden ayrılır ve her biri diğerine karşı muhtar bir vaziyet alır. Devlet ne din bezirgânlığı yapar, ne de din düşmanı kesilir. Buna karşılık, din de ne devlet müşavirliğine, ne de siyaset kâhyalığına kalkışır. Sonuç olarak Başgil'e göre laiklik, çağımızın ihtiyaçlarından doğan bir zarurettir. Başgil'in Türkiye'de din devlet ilişkileri konusunda 1923 ve 1924 yıllarında kabul edilen 364 ve 429 sayılı kanunlardaki çelişkiler konusundaki değerlendirmeleri için bkz. Başgil, 2007, 171 174, 191.

117 Tek partili dönemde iktidarın tatbik etmek istediği laiklik anlayışı, şehir merkezindeki aydınların birçoğunu etkilemiştir. Buna karşılık köyler ve küçük şehirler, bir bütün olarak esaslı İslam adet ve ananelerini muhafazaya devam etmişlerdir. Laikliğin kültürel amaçları buralarda sathî olarak gerçekleştirilmiştir. Ülkenin, nispeten olduğu gibi bırakılan toplumsal yapısı, gelenekleri, laikliğin akılcı ve ilmî vasıflarına zıt bir düşünce üretmeye devam etmiştir. Bu durum, geniş bir kitleyi oluşturan mütedeyyin kesimi rencide etmiştir. Çoğalan ekonomik faaliyetler, eğitim kolaylıkları, köyün dar kültür çemberini kıran iç göçler, dini konulardaki hükümetin sıkı kontrolü toplum içinde laikliğin nispeten yerleşmesini sağlayan başlıca faktörlerdendir. Karpat, 1996, 224–225.

118 Söğütlü, agm, 2010, 207; Zürcher'e göre Kemalistler, laikleşme hamlesini resmi, kurumlaşmış İslam'ın ötesine yaymak suretiyle, popüler dinin giyim, muska, falcılar, kutsal şeyhler, evliya türbeleri, hacca gitmek ve bayramlar gibi en önemli unsurlarına el atmışlardı. Bu tedbirlerin yol açtığı öfke ve bu tedbirlere gösterilen direniş, mesela Halifeliğin, Şeyhülislamlığın veya medreselerin kaldırılmasına duyulan öfke ve direnişten çok daha büyük olmuştur. Zürcher, 2000, 279.

119 Atademir, agm, Selçuk, 16 Mayıs 1950, s. 2.

120 Bir görüşe göre tek partili dönemde uygulanan laiklik politikası ve bu çerçevedeki din-devlet ilişkisi, Osmanlı uygulamasından daha geridir. Mesela Osmanlı'da 1856 Islahat Fermanı ile tesis edilmek istenilen farklı din mensuplarına kanun önünde eşitlik modeli, Cumhuriyet döneminde gerçekleştirilememiştir. Ohannes, Sava gibi paşalar, vezir rütbesiyle Osmanlı hükümetinde nazırlık yapmışlardır. Fakat Cumhuriyet Türkiye'sinde bir Ermeni vatandaş, nahiye müdürü olamamaktan şikâyet etmiştir. Türkiye'de uygulanan laiklik politikasının dünyadaki laiklik politikasından iki yönden farklılığı bulunmaktadır. Bunlardan birisi dini alan üzerinde devletin düzenleyici rolü diğeri de laikliğin, bizatihi kendisinin dine karşı alternatif olarak çıkarılmasıdır. Türköne, 1993, 5, 10, 33.

121 Tarhanlı, 1993, 23; CHP içinde laiklik politikasını eleştirenler bulunmakla birlikte partide hâkim olan görüş, mevcut laiklik anlayışının devamından yana olmuştur. Buna partinin yayın organı olan gazeteler de destek vermişlerdir. Berkes'e göre, CHP'nin 1945'den sonra uygulamaya başladığı bir kısım dini politika değişiklikleri hatalıdır. Atatürk İnkılâplarının "baltalanmasına" seyirci kalınmıştır. Berkes, 1997. 155.

122 Mardin, 1969, 116.

Tabii bu İslam'a dönüş isteği çok partili dönemin başlarında veya 1940'lı yıllarda birden bire ortaya çıkmış değildir. Söz konusu dini talepler, bir ihtiyaç olarak görüldüğünden hep vardı. Ancak uzun süre baskı altında tutulduğundan ortaya çıkamamış veya çıksa bile farklı mülahazalarla karşılanmamıştır. İkinci Dünya Savaşı'nın çıkmasıyla birlikte, bu savaşın toplum üzerinde meydana getirdiği çeşitli olumsuzlukları gidermek ve halkın moralini yüksek tutmak için dini taleplerin dikkate alınmaya başlandığı görülmektedir. Böylece var olan ancak baskı altında tutulan potansiyel talepler bu vesileyle canlanmaya başlamıştır[123]. Şu halde toplumda ortaya çıkan dinî taleplerin devletçe karşılık görmesi, normal zamanlarda değil olağanüstü dönemlerde olduğu dikkatlerden kaçmamaktadır.

Tespit edebildiğimiz kadarıyla, 1940'da ilk olarak askeri imamlar orduda görevlendirilmeye başlanmış[124] Millî Eğitim Bakanlığı, Avrupalı şarkiyatçılardan oluşan bir komisyon tarafından Leiden'de yayınlanan Encyclopaedia of İslam (İslam Ansiklopedisi) adlı eseri yayınlamaya karar vermiştir[125]. Daha sonra 1942'de kamuoyunda dini konularda bazı tartışmalar başlamıştır[126]. Bu gelişmelere paralel olarak laiklik tartışmaları, CHP'nin altıncı büyük kongresinde ilk defa gündeme gelmiştir. 1943 yılında yapılan bu kongrede, laiklikle ilgili tanıma yeni ilaveler yapılmıştır. Bu ilave şöyledir; "Din telakkisi vicdani olduğundan her türlü taarruzdan ve müdahaleden masundur. Hiçbir vatandaşa kanunların müsaade ettiği dairede tatbik ettiği din veya itikatlardan dolayı müdahale edilemez. Parti millî dilin ve millî kültürün diyanet yollarından yabancı dil ve kültürlerin tesirlerinden masun kalmasını Türk milletinin hali ve istikbali için lüzumlu sayar". Aynı kongrede Vakıflar Umum Müdürlüğü konusu görüşülürken cami hademelerinin ve imamlarının ücretlerine zam yapılması kararı alınmıştır[127].

CHP'nin, *"Parti millî dilin ve millî kültürün diyanet yollarından yabancı dil ve kültürlerin tesirlerinden masun kalmasını Türk milletinin hali ve istikbali için lüzumlu sayar"* ifadesini içeren 1943 kongre kararından, İslamiyet'in *"millileştirilmesine"* devam edeceği anlaşılmaktadır. Diğer taraftan önceki dönemlerde din görevlilerinin sayısının azaltılması yönüne gidilirken artık bu politikadan vazgeçilmeye başlandığı görülmektedir.

2.1.1945–1946 Arası

1945'de çok partili döneme girilirken CHP'de laiklik ve din konuları daha fazla gündemi işgal etmeye başlamıştır. Aynı yıl çok partili dönemin ilk siyasi partisi olan Millî Kalkınma Partisi kurulmadan hemen önce CHP'de dinde reform tartışmaları olmuştur. Parti içinden gelen bu reform teklifi özetle şöyledir:

1.Dünya işleriyle din işlerini birbirinden ayırmış bir rejimde Diyanet İşleri teşkilatının yeri olamaması gerekir[128].

2.Kur'an ve din uygulamasının öztürkçe olarak uygulanması gerekir.

3.İbadet yerleri Türkün geleneklerine uygun hale getirilmelidir. Halkevleri ibadet yerlerine, ibadet yerleri de halkevine benzer bir şekle dönüştürülmelidir.

123 Tarhanlı, 1993, 22, dn: 46;
124 Karpat, 1996, 225; Lewis, 2000, 415.
125 Ramazan Akkır, Türkiye'de Din ve Muhafazakârlık, Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı, Adana 2006, 2006, s. 46 (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).
126 Gün, 2001, 77;
127 Dursun, 2002, 136, 143.
128 1924 yılında kurulan Diyanet İşleri Başkanlığı, 429 sayılı Kanunun 4. maddesi gereğince Başbakanlığa bağlıdır. Diyanet İşleri Başkanı, Başbakanın teklifi ile Cumhurbaşkanı tarafından tayin edilir. Diyanetin merkez ve taşra teşkilatı kuruluşundan üç yıl sonra ilk olarak 1927 Bütçe Kanunu'nda yer almıştır. 1931 yılında Diyanet İşlerinin görev sınırları daraltılmıştır. Bu tarihte yapılan düzenlemeye göre, bütün camii ve mescitlerin yönetimi ve bunların görevlileri Evkaf Umum Müdürlüğüne devredilmiştir. Yine aynı tarihte yapılmış olan düzenlemeye göre; camii ve mescitlerin "hakiki ihtiyaca" göre tasnif edileceği ve birleştirilmeye imkân veren görevlerin de birleştirilerek personel kısıntısına gidileceği belirtilmiştir. Diyanet İşleri Teşkilatı ile ilgili olarak ilk kanun, 22 Haziran 1935 tarihinde çıkarılmıştır. Bu teşkilat kanunuyla Diyanet Teşkilatındaki personel sayısı biraz daha azaltılmıştır. 1935 tarihli Diyanet İşleri Teşkilatı Kanunuyla birlikte müftülerin tayin şekli değiştirilmiştir. Bu düzenlemeyle, müftülerin görevlendirilmesinde seçim usulü benimsenmiştir. Buna göre, müftülük kadrosu boşaldıkça, illerde valilerin, ilçelerde kaymakamların başkanlığında ilgili mülki birimdeki dersiam, vaiz, imam ve hatiplerle belediye üyelerinden oluşan bir heyet, ilim ve fazileti haiz zevat arasından gizli oyla üç kişi seçmekte; Diyanet İşleri Başkanı bu üç kişi arasından tercih ettiği adayı müftü olarak tayin etmekteydi. Bu uygulama 1950'ye kadar devam etmiştir. Bu tarihten sonra merkezi sistemle atama yapılmıştır. Tarhanlı, 1993, 45.

4.Ruhbanları hatırlatan her şey silinmeli, sarık ve cübbe gibi kıyafetler tamamen kaldırılmalıdır.

5.İbadet usulü ve ibadet vakitleri yeniden düzenlenmelidir.

6.Diyanet İşleri Teşkilatı yerine, Dil Kurumu gibi bir teşkilat ikame edilerek, din teşkilatı devlet bünyesinden çıkarılmalı ve millete mal edilmelidir[129].

CHP grubunda, yukarıda özetlenen dinde reform konusu tartışılmış, bu fikri savunanlar olduğu gibi buna, reform açısından değil de bu reformun uygulanması açısından karşı çıkanlar olmuştur. CHP'de metot konusunda farklı fikirler olsa da, dinde reform yapılması gerektiği hususunda bir ittifak bulunmaktaydı. Partideki genel kanaate göre yapılması gereken bu reformlar zamana yayılmalıydı[130]. CHP grubunda gündeme gelen din ile ilgili tartışmalardan sonra 1945 yılının ikinci yarısından itibaren yeni kurulacak partilerin tüzüklerinde, daha önce söz konusu edilemeyen dini ibareler yer almaya başlamıştır[131]. Mesela 18 Temmuz 1945 tarihinde kurulmuş olan[132] Millî Kalkınma Partisi'nin tüzüğünde dış politika sahasında İslam Birliği ve Şark Federasyonu projesinin gerçekleşmesi istenmiş ve her şeyin ahlak ve millî anane esasına göre ayarlanacağı belirtilmiştir[133]. 7 Ocak 1946 tarihinde kurulan[134] DP'nin din ve laiklik konusunda[135] CHP'den önemli bir farkı bulunmamaktaydı[136]. 28 Şubat 1946 tarihinde kurulmuş olan[137] Sosyal Adalet Partisi'nin Dünya Müslümanlar Birliği tarafından desteklendiği belirtilmektedir[138]. 24 Nisan 1946 tarihinde kurulmuş olan[139] Çiftçi ve Köylü Partisi, ananelere bağlılığını deklare etmişti. 26 Haziran 1946'da kurulmuş olan[140] Arıtma Koruma Partisi, "dinci" bir siyasi parti olduğunu tüzüğünün birinci maddesinde belirtmişti[141]. 19 Temmuz 1946'da kurulmuş olan[142] İslam Koruma Partisi kuruluş dilekçesinde, her ne kadar adı parti olsa da her türlü siyasi faaliyetlerden uzak olacağını ve gayesinin sadece İslam'ın yükselmesi ve kuvvet kazanması için çalışacağını ifade etmişti[143]. Yukarıdaki açıklamalarımızdan anlaşılacağı gibi 1945 yılının ikinci yarısından itibaren, "Akaid-i diniyyeye hürmetkârız" ibaresi sebebiyle partilerin kapatıldığı bir dönemden dinî söylemlerin parti tüzüklerinde yer alabildiği bir devreye gelinmişti.

Çok partili döneme geçiş sürecinde kurulmuş olan partilerin, tüzüklerindeki dinî ibareler sebebiyle kapatılma riski olmamakla birlikte bu konuda farklı düşünenler de vardı. Yeni partilerin kurulmaya başlandığı

129 Tunaya, 1998, 16: Kalkanoğlu, 1991, 155.
130 Tunaya, 1998, 17.
131 Bu konuda dönemin canlı şahitlerinden olan Ali Fuat Başgil, şu değerlendirmeyi yapmıştır: "Ancak 1945 yazı başlarında, yani İkinci Dünya Harbi'nin Batı demokrasileri tarafından kazanılmasına kadar geçen devri yaşamış olanlarımız hatırlarlar ki, o devirde Türkiye'de hükümet adamlarının icraatını tenkit etmek, özellikle din hürriyeti ve laiklik gibi özel konuları ele almak, adeta intihar etmek demekti. Bunda mübalağa yoktur. Şüphe edenler, o devrin gazete koleksiyonlarını karıştırabilirler. Ve kanaati uğruna darağacına çekilen aksakallı adamların resimlerini görebilirler". Başgil, 2007, 15.
132 Gökman, 1973, 119.
133 Tunaya, 1998, 14.
134 Gökman, 1973, 120.
135 DP kurulurken Cumhurbaşkanı İsmet İnönü, Celal Bayar'ı iki konuda ikaz etmişti. Bunlardan birisi dış politika diğeri laiklikti. Kalkanoğlu, 1991, 132.
136 Atatürk döneminde Maliye Bakanlığı ve İsmet İnönü döneminde başbakanlık yapmış olan Celal Bayar'ın içinde bulunduğu grubun kurmuş olduğu DP ile ilgili olarak, muvazaa partisi denilmekteydi. Bayar bu iddialara karşı, "Ne Halk Partisi'ne ve ne de partimize böyle küçültücü bir hareketi yüklemeye imkân yoktur" diyerek reddetmiştir. Gökman, 1973, 121.
137 Tuncer, 2003, 460.
138 Tunaya, 1998, 14.
139 Tuncer, 2003, 460.
140 Tuncer, 2003, 460.
141 Tunaya, 1998, 15.
142 Tuncer, 2003, 460.
143 Tunaya, 1998, 15.

devrede, hem ülke genelinde hem de Konya basınında bazı tartışmalar olmuştur. Konya basınında gündeme gelen tartışmalardan örnekler vermeye çalışalım. CHP çizgisinde yayın yapan Selçuk gazetesinde[144] bu konu, *"çok sayıda"* partinin *"sakıncaları"* üzerinde durulurken gündeme gelmiştir. Gazetede ikiden fazla partinin *"mutlak bir fikir ve ideoloji"* bunalımı meydana getirebileceği söylendikten sonra yeni kurulacak olan Sosyal Adalet Partisi[145] kurucularının, İslamcı olmaları tuhaf görülmüştür. Bu veya benzeri parti kurmak isteyenlere, *"böyle garip kaprislerine kapılmaktansa memlekette büyük inkılâbın, kurtarıcılığın hadimi olan Cumhuriyet Halk Partisi'ne girmeleri"* tavsiye edilmiştir. Şayet CHP'ye girmeyeceklerse o zaman bu parti karşısında *"mümkün mertebe"* bir denge oluşturması ihtimali bulunan DP'ye "muzaheret" etmeleri konusu salık verilmiştir. Aksi takdirde, toplumda *"ne dediğimizi bilmez bir hale gelebiliriz"* değerlendirmeleri yapılmıştır[146].

Konya'da CHP paralelinde yayın yapan Babalık, Ulus gazetesi yazarlarından Falih Rıfkı Atay'dan yaptığı bir alıntıda, ülkenin menfaati açısından yeni kurulan partilere ihtiyaç duyulduğunu savunmakla birlikte onları, dinî konularda *"uyarma"* ihtiyacını hissetmiştir. Söz konusu yazıda, "dinî tedrisat gibi pek hafiften başlayan" eğilimlere dikkat çekilmiştir. Bunun gibi *"hafiften başlayan"* dinî eğitimlerin Şeyh Said İsyanı'nın ortaya çıkmasında *"temel etken"* olduğu hatırlatılmıştır Ayrıca yeni kurulan partilerde, hissiyat-ı diniyeye hürmet gibi, *"hiç kimsenin aksini yapmadığı"* halde *"din kışkırtmacılığı"* yapılmasına dikkat çekilmiştir. Yazara göre; dinî tedrisattan bahsetmek veya hissiyat-ı diniye hürmet etmek gibi yaklaşımlar, *"yeni şeriatçılıktır"* ve bu şekilde bir partiye kesinlikle *"müsaade edilmemelidir"*. Ayrıca bunlar *"Müslüman dinine bağlı"* değildirler. Bu tarz yaklaşım sergileyenler, gazeteci ise "sürüm dininin", politikacı ise *"şark demagogculuğu dininin" mensubudur. Ayrıca bu tür insanlar, yani "hissiyat-ı diniyyeye hürmet" anlayışını taşıyanlar, uydurma sakat keşkülcüleri ve sadece mangır ve külah düşkünüdürler"*[147]. Görüldüğü gibi 1945 yılının ikinci yarısından sonra kurulan partilerin tüzüklerinde bulunan dinle ilgili ibarelere karşı olanlar da bulunmaktaydı. Bu çevreler, benzeri söylemleri dinin siyasete alet edilmesi olarak değerlendirmişlerdir.

Dinin siyasete alet edilmemesi gerektiği açıktır. Ancak CHP'nin buradaki tutumunun konuyla örtüştüğünü söylemek mümkün değildir. Zira CHP'li yöneticiler, 1946 seçimlerinde dinin, siyasete alet edilmemesi gerektiğini ısrarla ifade etmişler fakat 1950 seçimlerinde eleştirdiklerini kendileri tatbik etmişlerdir. Aşağıda bu konuyla ilgili bilgi verilecektir.

Yeni kurulan partilerin din politikalarının nasıl olacağı konusunda değerlendirmeler yapan F. Rıfkı Atay, partilerin dini, siyasete alet etmemeleri gerektiğini hatırlatarak *"Şark âleminin kurtuluşa eren"* tek milletinin Türkiye olduğunu iddia etmiştir. "Dinin siyasete alet edilmemesi" söylemi, CHP tarafından çok partili dönemde sürekli olarak gündeme getirmiştir. Atay'a göre Osmanlı Devleti'nde *"mezhep kavgaları"* vardı. Türkiye Cumhuriyet kurulduktan sonra *"buna son verilmiştir"*. Yeni kurulan Demokrat Parti genel başkanı Celal Bayar'ın, dinî konulardaki tutumu *"bellidir"*. Bu konuda *"endişeye"* gerek bulunmamaktadır. Ancak diğer yeni politikacılar arasında, tekrar *"şeriatçılık devrine dönmek hevesine kapılanların olması durumunda"*, yazar *"köy köy gezecek ve bu millete (mezhep kavgalarının) neye mal olduğunu son Türkiye dağındaki son Türk çobanına kadar yeniden"* anlatacaktır[148].

144 Arabacı vd., 2009, 231.
145 Sosyal Adalet Partisi, Şubat 1946'da kurulmuştur. Partinin amacı şöyle belirtilmiştir: "Bütün halinde olan bir milletin belirli toplumsal zümrelerinden biri veya bir kaçının hak ve menfaatlerini korumak gayesiyle oluşturulmuştur. İlk önce kalkınması icap eden işçi ve topraksız yahut az topraklı çiftçi kitlesinin ihmal edilmiş demokratik ve tabi haklarını korumaktır". Tunaya, 1952, 683.
146 Koner, agm, Selçuk, 3 Nisan 1946, 1.
147 Ulus, 23 Şubat 1946, 1.
148 Ulus, 23 Şubat 1946, 1.

Kamuoyunda iktidar partisi eğilimli kalemler ve bir kısım CHP'liler, din konusuna mesafeli olmaya özen gösterseler de 1945'den sonra, yeni partilerin devreye girmesiyle dini konulara mesafeli olmaya devam etmek mümkün olamamıştır. CHP'nin dışındaki partilerin tüzüklerinde halkın dini konulardaki beklentilerine cevap olacak şekilde maddeler yer almıştır. CHP'li bazı milletvekilleri, okullarda din eğitiminin verilmesi konusunu 24 Aralık 1946 tarihinde TBMM'ne taşımışlardır. Hamdullah Suphi Tanrıöver, Laikliğin ana esaslarına dokunmayacak şekilde değişiklik yapılarak okullarda dini eğitimin verilmesini ve Türk büyüklerine ve sultanlara ait türbelerin ziyarete açılmasını savunmuştur. Peker konuşmasında, dinin, toplumun ortak değeri olduğunu kabul etmemiştir. Ayrıca İslamiyet'in komünizmi önleyemeyeceği kanaatinde olduğunu belirterek, İslam dininin *"zehir"* olduğunu şöyle ifade etmiştir: *"Komünizme karşı İslam dinini bir tedbir olarak düşünmek aşağı yukarı bir öldürücü zehrin lâakal (en azından) onun kadar öldürücü olan başka bir zehirle tedavi edileceğini zannetmekten ibarettir"*. Peker konuşmasında kendini şöyle tanımlamıştır: *"Ben Müslümanım, milletim Türk ve siyasi akidem Kemalisttir. CHP'nin esaslarına inanmış bir adamım yani laikim"*[149]. Tanrıöver aynı konuyu CHP'nin 1947 kongresinde de gündeme getirmiş ve sert tartışmalar yaşanmıştır.

2.1.1.Dinî Kavramlarla Partiye Bağlılık İfadesi

CHP eğilimli kalemlere ve bu partinin sözcülerine göre, çok partili dönemin başlarında kurulmakta olan yeni partilerin, dinî söylemlerle seçmen oylarına talip olmamaları gerekir. Politikacılar yapacakları konuşmalarda veya değerlendirmelerde, İslam dinini çağrıştıracak ifadeler kullanmamalıdırlar. Çünkü din bir vicdan işidir. Tek partili dönemde ve çok partili dönemin başlarında CHP'nin benimsediği anlaşılan bu laiklik anlayışına göre, din vicdanların dışına çıkmamalıdır. Yani bir partilinin veya kamu yöneticisinin, dinî bir söylem ya da inancı çağrıştıracak bir ifade kullanması laikliğe aykırıdır. Sözgelimi bir partili, kendisiyle partisi arasındaki güçlü bağları ifade ederken dini bir şablon kullanması, laiklik anlayışına aykırı olur.

Söylemlerinde, siyasî partilerin dine mesafeli olması gerektiğini ifade eden CHP'den, bu ilkeye uygun davranması beklenirdi. Ancak öyle olmamıştır. CHP'li bazı partililer, kendilerinin partiye olan bağlılıklarını ifade ederken İslam dininin bazı özel kavramlarını kullanmışlardır. Gerçi bu durum, çok partili dönemin başlarında ilk defa ortaya çıkmış değildi. Tek partili dönemde de benzeri yaklaşımlar görülmüştü[150]. Hangi dönemde olursa olsun bu davranışın CHP'nin benimsediği belirtilen laiklik anlayışıyla örtüştüğü pek söylenemez.

Konuyla ilgili Konya'dan bir örnek verelim: Çok partili dönemin başlarında, tek partili döneme ait eleştirilere karşı savunma olarak kaleme alındığı anlaşılan bir belgede şöyle denilmektedir: *"Ebedi Şef, fiilî başkanlık vazifesini vekil olarak zamanın Başbakanına devretmiştir. Bu bir gerçektir; Fakat BMM seçimlerini partisinin genel başkanı olarak daima bizzat idare etmiştir. Parti Genel Başkanı Vekilliğini Başbakana devretmiş olan bugünkü Devlet Başkanımızın (İsmet İnönü) hareket tarzı tas tamam büyük selefinin (Atatürk) aynıdır. Bu konuda Atatürk'ten ayet nakledenler onun tefsirini yaparken kendilerini günlük politika hedeflerine götürecek ters manayı vermekten çekinmiyorlar"*[151].

149 TBMM Tutanak Dergisi, C. 3, TBMM Basımevi, Ankara 1947, s. 445; Karpat, 1996, 227-229; Akkır, 2006, 47;
150 Edirne Milletvekili Şeref Aykut'un kaleme aldığı Kamalizm adlı kitapta, konumuzla ilgili örnekler bulunmaktadır. Hatta bu kitapta daha da ileri gidilerek yeni bir din iddiası ortaya atılmaktadır. Bu eserde, "Kamalizm'in bir din olduğu" şu ifadelerle dile getirilmişttir: "Kamalizm yaşamak dinini aşılayan ve bütün prensiplerini ekonomik temeller üzerine kuran bir dindir". Kitabın başka bir bölümünde "Kamalizm dininin devrimci vasfı ve tapkanları" konusunda şöyle denilmektedir: "Kamalizm bir dindir ki onun en büyük ve ana sıfatlarından birisi de devrimci olmasıdır". Yazar, "Kamalizm dininin tapkanları (ibadet edicileri)" konusunda şunları söylemektedir: "Kamalizm dininin hiç şaşmayan, şaşırmayan orunçlu ve coşkun tapkanı yapmak, ona bu kutsal, ulusal ve kurtarıcı dini olanca derinliği ile inceliği ile oydamlamak ister. Ta ki, Kamalizm dinine inanı artsın. İşte disiplin altında gençlik böyle olacaktır. Parti bunu amaçlamış ve hazırlamıştır". Aykut, 1936, Önsöz, 15, 79; Kemalizm'in "din olduğu" iddiasıyla ilgili olarak bkz. Zürcher, 2000, 265.
151 BCA, 490.1. 355.1490.1, 65.

Belgede geçen son cümlede, "Atatürk'ten ayet nakledenler" denilmektedir. Bilindiği gibi "ayet" Kur'an-ı Kerim'deki cümlelere denilmektedir[152]. Ayet kavramı, bu yönüyle özel bir ifadedir ve sadece Allah'a nispet edilebilir. Durum böyleyken Atatürk'ün sözlerinin *"ayet"* olarak ifade edilmesi, benimsendiği belirtilen laiklik anlayışıyla çelişmiş gibi görünmektedir.

Tek partili dönemde yukarıda da belirtildiği gibi, CHP tarafından benimsendiği belirtilen laiklik anlayışının bir gereği olarak, İslamiyet'e mesafeli olunmuştur. Dinin, Türk milletinin millî duygularını ve heyecanını *"gevşettiği ve uyuşturduğu"* düşünülmüştür. Gerçi çok partili döneme girildikten sonra bu laiklik anlayışını eleştiren bir kısım CHP'liler olsa da bunların partide etkili olmadıkları görülmektedir. Partide laiklik anlayışının, eskiden olduğu gibi devamından yana olanlar, bir taraftan bu "kadim" laiklik anlayışlarını sürdürüp, bunun gereği olarak dine karşı mesafeli olurlarken, diğer taraftan mesafeli oldukları dinin özel kavramlarını kullanmakta sakınca görmemişlerdir. Mesela bunlardan birisi, CHP Akşehir İlçe Başkanı Dr. Aziz Kamil Perkün'dür. 1946 seçimlerinde CHP Genel Merkezi, adayları açıklamadan önce Konya basınında aday listeleri yayınlanmıştır. Parti genel merkezi bunun üzerine, gazetelerde isimleri yayınlanan partilileri uyararak, tekzip etmelerini istemiştir[153]. CHP genel merkezinin bu uyarısı üzerine, listelerde adı bulunanlar milletvekili aday adayları, tekzip göndermişlerdir. Bunlardan birisi olan Dr. Perkün, Ekekon gazetesine gönderdiği tekzip metninde[154], partiyle ilişkisini ifade ederken kullandığı ifadeler tamamen dini şablonlar ile örülüdür. Perkün'ün tekzip metni şöyledir:

"Kuruluşundan beri CHP mabedinin mihrabına huşu ile baş koymuş imanlı bir zahidi bulunuyorum. İnancımı gömmek gibi şuursuzca değiştirecek derecede sapıtmadım. Ne gibi bir gizli maksatla yapıldığını ve kimlerin yaptığını ve kimlerin bulunduğunu bilmediğim bu listeyi reddeder ve vicdan zevkiyle bağlı bulunduğum CHP'nin dönmez saliklerinden olduğumu ve icap ederse uğrunda ölebilecek derecede kopmaz bağlarla sımsıkı bağlı bulunduğumu sayın gazetenizle çabuk ilanını saygılarımla rica ederim"[155].

Metindeki *"CHP mabedinin mihrabı"* ifadesi ilginçtir. Bilindiği gibi *"mabed"* ibadet edilen mekân demektir[156]. İbadet etmek yani kulluk, sadece Allah'a yapılır. CHP, *"bir mabed"* olarak tanımlandığına göre, burada acaba kime ibadet edilmektedir? CHP milletvekili adayı Perkün, aynı tekzip metninde *"CHP mabedinin mihrabından"* söz etmektedir. İslam dinindeki kullanıma göre mihrap, camilerde namaz kılınan özel mahalle denilmektedir[157]. Şu halde Dr. Perkün, *"CHP'nin mabedinin mihrabında huşu"* ile nereye veya kime karşı ibadet yapmaktadır? Perkün bu *"mabede huşu ile baş koyduğunu"* söylemektedir. *"Huşu"*, Allah'ın huzurunda boyun eğme olarak tanımlanmaktadır[158]. Milletvekili adayı Perkün, *"CHP mabedinde"* kimin huzurunda ve kime boyun eğmektedir? Cümlenin devamında Perkün, CHP'nin *"İmanlı bir zahidi"* olduğunu ifade etmektedir. *"İman"* dinî bir terimdir ve şöyle tanımlanmaktadır: *"Peygamberlerin haber verdiklerini hiç itiraz etmeksizin kabul etmektir"*[159]. Perkün, kime veya neye iman etmektedir? *"Zahit, dinî kurallara sıkı sıkıya bağlı, Allah korkusuyla dünya nimetlerinden el çeken kimseye"* denilmektedir[160]. Perkün'ün daha ilginç cümlesi; *"İnancımı gömmek gibi şuursuzca değiştirecek derecede sapıtmadım"* ifadesidir. Yani Perkün'e göre, CHP'den ayrılmak veya prensiplerini yerine getirmemek, bir *"sapıtmadır"*. Burada dikkat edilirse *"mabed, mihrap, iman, sapıtma, zahit, sâlik"* gibi ifadeler,

152 Ömer Nasuhi Bilmen, Dini Bilgiler Sualli-Cevaplı, Bilmen Basım ve Yayınevi, İstanbul, s. 8.
153 CHP tüzüğüne göre 1927–1947 yılları arasında aday tespiti, Parti Başkanlık Divanı'nın yetkisi dâhilinde olmuştur. Sonay, 2006, 98; Aday tespiti yetkisi, hem adayların kimler olacağını, hem de bunların hangi seçim bölgelerinden seçime katılacaklarını kapsamaktadır. Oya Araslı, Adaylık Kavramı ve Türkiye'de Milletvekili Adaylığı, Sevinç Matbaası, Ankara 1972, 151.
154 BCA, 490.01.35.1.46
155 Ekekon, 15 Temmuz 1946, 1.
156 Millî Eğitim Bakanlığı, Örnekleriyle Türkçe Sözlük, C. 3, s. 1879.
157 Millî Eğitim Bakanlığı, Örnekleriyle Türkçe Sözlük, C. 3, s. 1978.
158 Ferit Devellioğlu, Osmanlı-Türkçe Ansiklopedik Lügat, Akaydın Kitabevi, Ankara 2008, s. 386.
159 Bilmen, 40.
160 Örnekleriyle Türkçe Sözlük, C. 4, 3292.

tamamen dinî muhtevalı özel kavramlardır. Dine, özellikle İslamiyet'e karşı mesafeli bir partinin (CHP), *"iman derecesinde"* bağlı bir mensubunun, İslamî bir literatür kullanarak partisine bağlılığını ifade etmesinin, benimsendiği belirtilen laiklik anlayışıyla ne kadar örtüştüğü merak konusudur. Bu noktada Dr. Perkün'ün partisine bağlılığını ifade etmek için, daha etkili bir dil olsun diye, mecaz veya kinayeli bir ifade kullanmayı tercih ettiği düşünülebilir. Ancak bu kullanımın partinin laiklik anlayışıyla örtüştüğü söylenemez. Çünkü İslamiyet'in, toplum için *"zararlı"* olduğu düşünülmektedir. Bir taraftan İslamiyet'e karşı tavır alınırken, diğer taraftan uzak durulan dinin özel kavramlarının kullanılması, çelişki gibi görünmektedir.

Çok partili dönemin başlarında görülen CHP'li bir kısım politikacının bu ilginç tutumuna, yukarıda da temas edildiği gibi tek partili dönemde de rastlanılmaktadır. Mesela bunlardan birisi 1936 yılında yayınlanan, CHP Edirne Milletvekili Şeref Aykut'un kaleme aldığı *"Kamâlizm"* adlı yayında vardır. Kitabın başlığı dikkat çekicidir. *"Kemalizm"* değil *"Kamâlizm"*dir. Yani yazar, *"Kamâlizm"* başlığını kullanmak suretiyle bu kelimenin Arapça kökenden gelmediğini ispatlamaya çalışmıştır. Bu kitabın ön sözünde yazar, Kamâlizm'in bir din olduğunu şöyle iddia etmiştir:

"Türk devrimini son asırların değişikliklerini hazırlayan fikirlerle ve daha sonraları yürüyen, göğdelenen (gövdelenen) Rasyonel, Sosyolojik, Marksist, Faşist rejim ve ideolojileri ile izaha çalışmak da fazla bir iş olur. Kamâlizm bunların üstünde yalnız yaşamak dinini aşılayan ve bütün prensiplerini ekonomik temeller üzerine kuran bir dindir"[161]. Şeref Aykut'un *"Kamâlizm"* olarak ifade etmek istediği akımın, Tarihi Maddecilik olduğu anlaşılmaktadır. Tarihi Maddecilik bilindiği gibi, on dokuzuncu yüzyılın öne çıkan fikir adamlarından Frederik Engels tarafından üstadı Karl Marks'ın doktrinine verilmiş bir isimdir[162]. Benzeri başka bir konuşma, Millî Şef dönemi başbakanlarından Şükrü Saraçoğlu tarafından yapılmıştır. Saraçoğlu'nun sözleri şöyledir: *"Biz ne Adam Simth'in talebesi, ne de Karl Marks'ın çırağız. Biz sadece, içtimai dini halkçılık ve iktisadî mezhebi devletçilik olan, siyasi bir fırkanın çocuklarıyız"*[163]. Daha başka örneklerin de[164] verilebileceği bu tür konuşma ve değerlendirmelerden iki önemli sonucun ortaya çıktığı söylenebilir. Bunlardan birisi CHP'nin bütün iktidarı boyunca takip etmiş olduğu laiklik politikasının tutarlı olmadığı ve ihtiyaçlara cevap vermediğidir. İkinci olarak bu tutarsızlığın, 1943 yılından itibaren bir kısım CHP'liler tarafından fark edildiği ve bu konuda yeni bir anlayışın benimsenmeye çalışıldığıdır.

3.1947–1948 ARASI

CHP'de 1943 kongresinde ortaya çıkan laiklik konusundaki tartışmalar, 1946 yılının sonlarında meclise taşınmış ve ardından partinin 1947'de yapmış olduğu kongresinde sert ve ateşli tartışmalara sebebiyet vermişti. Çok partili dönemde kurulmaya başlayan alternatif partilerin oluşturduğu rekabet ortamında uzun yılların iktidar partisi CHP, bu yeni dönemde ortaya çıkan demokratik taleplere paralel olarak din ve laiklik konusundaki politikalarına yeniden yön verme ihtiyacını hissetmeye başlamıştır.

1947 yılının başlarında CHP içinde laiklik konusunda farklı düşünceler, daha yüksek sesle gündeme gelmeye başlamıştır. Bazı partililer, laiklik konusunda eski uygulamanın devamından yana bir tutum sergileyerek, *"inkılâp ve rejimin"* tehdit altına girmeye

161 Aykut, 1936, Ön söz; Atatürk'e hitaben İzmir Türk Ocağı'nda, Ali Hadi adında bir üye tarafından "Gazi" başlıklı şiirde söz konusu dinî motiflerin en abartılısı bulunmaktadır. Şiir şöyledir:
"Çok görme, rükû etse de karşında bu millet!/Her yaptığın iş harikadır, her sözün ayet. Kavmin olalım, sen bize din eyle inayet,/Din istemeyiz öyle Arap felsefesinden
Gazi! Bize bir din yarat Türk nefesinden". Gün, 2001, 249, Dn. 209.
162 Başgil, 2007, 45.
163 Baskın Oran, "İç ve Dış Politika İlişkisi Bakımından İkinci Dünya Savaşında Türkiye'de Siyasal Hayat ve Sağ-Sol Akımlar", Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Dergisi,C.24,No3,Eylül 1969,s.234; Goloğlu, 1974,165.
164 Mesela İstanbul Üniversitesi Profesörlerinden ve Portekiz ilimler Akademisi üyelerinden Avram Galanti, 11 Kasım 1925 tarihli Akşam gazetesinde yaptığı bir değerlendirmede, Mustafa Kemal'i bir Türk peygamberi olarak görmektedir. Albayrak, 1973, 215; İsmet İnönü, Cumhurbaşkanı seçildiği günlerde dönemin Genel Kurmay Başkanı Mareşal Fevzi Çakmak, yeni Cumhurbaşkanı İnönü için "Yüce Başbuğ" ifadesini kullanmıştır. Aynı tarihlerde hükümeti kurmakla görevlendirilen Celal Bayar'ın, güvenoyu aldıktan sonra yapmış olduğu konuşmasının son cümleleri

başladığını[165] söylerken, bir kısmı da bu konuda esnek olunmasını savunmuşlardır. CHP'de meydana geldiği gözlenen bu esnek laiklik anlayışının, basına da yansıdığı görülmekteydi. Konya'da çıkarılmakta olan ve CHP'nin yayın organı olan Ekekon gazetesinde, daha önceki yıllarda (Tek partili dönemde) hiç rastlanmayan camii ve türbe haberleri yer almaya başlamıştır. Mesela 17 Ocak 1947 tarihli nüshasında, *"Ecdat Yadigârı Anıtlar Onarılacak"* başlığıyla bir haber yer almıştır[166]. 29 Ocak 1947 tarihli nüshasında, din görevlilerinin maaşlarına zam yapıldığı bildirilmiştir[167]. Hâlbuki tek partili dönemde, din görevlilerinin istihdamı sınırlandırılmış ve ödenek yokluğu sebebiyle, diyanet mensuplarının görevlerine son verilmişti. Yaklaşık on gün sonra aynı gazetede, Konya'daki Hacı Fettah Camii'nin onarılacağı haberi yer almıştır[168]. 19 Şubat tarihinde Alaeddin Camii ve orada metfun bulunan Selçuk Sultanlarının türbelerinin tamir edileceği haberi verilmiştir[169]. 23 Haziran 1947'de Diyanet İşleri Başkanının, mabet dışında sarık ve cübbe giymesine izin verilmesine Bakanlar Kurulunca karar verilmiştir[170]. Sadrettin-i Konevi'nin, ölümünün 674. yıl dönümünde[171] anılacağı ilk defa duyurulmuştur[172]. 22 Temmuz günü bu program yapıldıktan sonra Ekekon gazetesinde 28, 30 Temmuz, 1 Ağustos 1947 tarihlerinde Prof. Uzluk'un kaleminden Konevî hakkında yazılar yayınlanmıştır. 6 Ağustos tarihli gazetede, *"İçtimai Tetkik ve Müşahedeler"* köşesinde *"Dinin saf ve arı bir duygu olduğu, terbiye, nezaket, temizlik ve intizamın hakiki insanlığın mümeyyiz vasıflarından olduğuna"* dair bir yazı kaleme alınmıştır[173]. 20 Ekim 1947'de hacdan dönecek olan Türk vatandaşlarına üç vapur tahsis edilerek onların süratle ülkeye dönmelerinin sağlandığı yazılmıştır[174]. Hac'a gideceklere ilk defa bu yıl döviz tahsis edilmiştir[175]. Yukarıda CHP'nin yayın organı olan basından aktardığımız haber ve yorum başlıklarından anlaşılacağı üzere laiklik anlayışında bir farklılık dikkatlerden kaçmamaktadır.

CHP'nin yedinci kongresi toplanmadan önceki aylarda Konya basınında, ilginç bir haber yer almıştır. Ekekon gazetesi, CHP'nin büyük kongreye *"hararetle"* hazırlandığını duyurduktan sonra şöyle bir ifade kullanmıştır: *"Muhaliflerin işa ettiği gibi CHP'nin sağa kaymasına asla ihtimal yoktur. Bütün bu haberler uydurmadır"*[176]. Gazetenin bu değerlendirmesinden iki sonuç çıkarılabilir:

şöyledir: "Rejimi korumak ihtirasımız ebedî ve sonsuzdur; Atatürk seni sevmek millî bir ibadettir". Nuri Ünlü, İslam Tarihi, C. III, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İstanbul 1994, s. 491; Celal Bayar, Atatürk'ün ölümünden sonra naşının Dolmabahçe'de katafalka konulması sırasındaki programda şu konuşmayı yapmıştı: "Atatürk bu yaralı vatanı, içerisine asırlardan beri sinmiş olan hurafelerden, efsanelerden, bir vahî fikirlerden tamamen temizledi... Kemalizm'in azat kabul etmez kullarıyız". Gotthard Jaeschke, Türkiye Kronolojisi (Çev. Gülayşe Koçak), Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1990, s. 1.

165 TBMM'de 26 Kasım 1947 tarihli oturumda Seyhan Milletvekili Ahmet Remzi Yüregir, inkılâp ve rejim aleyhinde yapılan yayınlar hakkında Adalet, Dışişleri ve İçişleri bakanlarının sözlü olarak cevap vermesi için meclis başkanlığına önerge vermişti. Yüreğir, ayrıca konuyla ilgili yaptığı konuşmada bazı açıklamalarda bulunmuştu. Yüregir konuşmasında, bazı dergi ve gazetelerin dini alet ederek yayın yaptıklarını, padişahçılığı övdüklerini, Sultan Hamid'in Ruhaniyetinden İstimdat diye şiir yazıldığını belirterek buna asla müsamaha edilemeyeceğini ifade etmişti. TBMM Tutanak Dergisi, C. 7, TBMM Basımevi, Ankara 1948, s. 207.

166 Ekekon, 17 Ocak 1947, 2.

167 Ekekon, 29 Ocak 1947, 2.

168 Ekekon, 10 Şubat 1947, 2.

169 Ekekon, 19 Şubat 1947, 1.

170 Ekekon, 23 Haziran 1947, s.

171 Gazete yaklaşık iki hafta sonra, Sadrettin-i Konevi ile ilgili yapılan programın haberini verirken ölüm yıldönümünü 673 olarak vermiştir. Prof. Uzluk'un uyarısıyla bu hatanın düzeltildiği anlaşılmaktadır. Ekekon,23 Temmuz 1947.1.

172 Gazetenin haberine göre, büyük bir âlim olan Sadrettin-i Konevî, 22 Temmuz 1947 günü Halkevinde tertip edilecek bir törenle anılacaktır. Hazırlanan program doğrultusunda, saat 18. 00'de toplu olarak Konevî'nin metfun olduğu türbeye gidilecektir. Orada yapılacak ziyaret ve ihtiramdan (saygı duruşu) sonra kafile, Belediye yazlık sinemasına dönecektir. Ankara'dan bu maksatla davet edilen Prof. Dr. Feridun Nafiz Uzluk, saat 19.00'da Sadrettin Konevî'nin hayatı ve eserleri hakkında bir konuşma yapacaktır. Ekekon, 4 Temmuz 1947, 1.

173 Suat Bülbül, "Bazı Mescit ve Camilerde Görülen Saygısızlıklar", Ekekon, 6 Ağustos 1947, 5.

174 Ekekon, 20 Ekim 1947, 1

175 Hac ile ilgili olarak devletin yapmış olduğu döviz tahsisatı ilk olarak 1947'de uygulanmaya başlanmıştır. Bu dövizler, Türk Parasını Koruma Kararları çerçevesinde turistlik seyahat dövizi sayılıp, "görünmeyen muameleler" kapsamında değerlendirilmiştir. Hac ile ilgili bakanlar kurulunun ilk kararı 1953'de çıkarılmıştır. 1976'da Diyanet İşleri Başkanlığı bünyesinde Hac İşleri Müdürlüğü kurulmuştur. Bu konuyla ilgili ilk kanuni düzenleme 1982'de yapılmıştır. Tarhanlı, 1993, 23, 84.

176 Ekekon, 14 Mart 1947, 3.

Bunlardan birisi, CHP'nin *"sol eğilimli"* bir parti olduğudur. İkincisi ise, CHP'de ortaya çıkmaya başlayan *"ılıman laiklik"* söylemlerinin partiyi *"sağa kaydırdığı"* değerlendirmesidir. Gerçekten 1947 yılında yapılmış olan yedinci kongrede laiklik konusunda, çok sert tartışmalar yapılmıştır. Gazete, *"CHP'nin sağa kayması ihtimalinden"* söz ettiğine göre, laiklik konusunda ortaya çıkan esnekliğin, *"sağa eğilim"* olarak değerlendirildiği anlaşılmaktadır. Ortaya çıkan bu *"ılıman laiklik"* anlayışına partide karşı çıkanlar olsa da tabandan gelen talep ve alternatif partilerin kurulmasıyla CHP fazla dayanamamış ve parti meclis grubu, Temmuz 1947'de Millî Eğitim Bakanlığı'nın denetimi adı altında resmi okulların dışında, özel kişilerin din eğitimi vermek üzere özel dershaneler açmalarına müsaade edilmesi kararını almıştır[177]. Aynı konu Aralık 1947'de toplanmış olan CHP'nin yedinci kongresinde de gündeme gelmiştir. Özel din eğitimiyle ilgili kararın ana hatları şöyledir[178]:

İslam dininin esaslarını öğrenmek isteyen çocuklara din bilgileri dershaneleri açılabilecektir. Bu dershanelerin açılabilmesi için Millî Eğitim Bakanlığı'ndan izin alınacaktır. Din bilgisi verecek olan dershaneler il merkezleri, ilçe, bucak ve köylerde açılabilecektir. Din bilgileri dershanelerinde görevlendirilecek öğretmenler medenî, ahlakî niteliklerle sağlık şartlarından başka tahsil ve menşe bakımından devlet okullarında öğretmenlik yapabilecek şartlara haiz olmak veya üniversite, yüksek okul, liselerden veya bunlara denk sayılan diğer okul ve öğretim kurumlarından veya mülga imam ve hatip okullarından mezun olmaları gerekir. Dersiam payesini veya vaiz yetkisini haiz olanlarla köy imamlığı yapmış veya yapmakta bulunanlardan bu dershanelerde öğretim için yeterliliği bulunanlara da öğretmenlik izni verilebilecektir. Din bilgileri dershaneleri, yurdun ancak ilkokulu bulunan yerlerinde açılabilecek ve bu dershanelere devam edecek çocuklarda, okulu bitirmiş olmak şartı aranacaktır. Bu dershanelere devam etmek tamamen vatandaşların kendi arzu ve isteklerine bırakılmıştır.

Din Bilgisi Dershaneleri'nde ancak hükümetçe onaylanmış program uygulanacak, bu program dışında öğretim yapılmayacaktır. Türkçenin dışında başka bir dil öğretilmeyecektir. Türk Harflerinden başka harflerle yazılmış kitaplar okutulmayacaktır. Öğrencilere öğretilecek Kur'an sureleriyle dualar Türk Harfleriyle yazılmış olacaktır.

Din bilgileri dershanelerinde, öğretmen yetiştirmek ve hatiplik hizmetleri için eleman hazırlamak amacıyla vatandaşlar din seminerleri açabileceklerdir. Seminerler, ortaokul öğretimine dayanacak ve ortaokul mezunlarına 5, lise mezunlarına 2 yıllık öğretim verilecektir. Din Bilgisi Dershaneleri'nde olduğu gibi seminerlerde de Millî Eğitim Bakanlığı'nca onaylanmış programlar uygulanacaktır.

3.1. CHP'de Laiklik Anlayışında Değişimin Sebepleri

Çok partili döneme geçilmesiyle, CHP'de ortaya çıkan laiklik politikasıyla ilgili değişimin, iki temel sebebi olabilir: Bunlardan birincisi siyasî rekabet ortamıdır. Bu çoklu siyasî ortamda diğer partilerin halktan oy almak için halkın taleplerine cevap verme ihtimalinin olması, CHP'yi, laiklik konusunda yeni arayışlara itmiştir[179]. İkincisi, toplum profilinin değişmeye başlamasıdır. Halk Birinci Dünya Savaşı sonrası gibi fakr u zaruret içinde kıvranan ve okuması-yazması hiç olmayan bir toplum değil ve artık sadece verilenlerle yetinmemektedir. CHP, bütün bunları dikkate alarak, laiklik başta olmak üzere yeni bir yapılanma içine girmek durumunda kalmıştır.

CHP'yi, laiklik konusunda politika değişikliğine sevk eden belki başka sebepler söylenebilir. Ancak yukarıda ifade edilen iki hususun öncelikle zikredilmesi gerektiğini düşünmekteyiz. Bu iki temel sebebin yanında, konjonktürel olduğunu düşündüğümüz bir sebep daha vardır. Bu da Bolşevik Rusya'daki

177 Gün, 2001, s. 129; İmam Hatip Okulları, 1924 yılında kurulmuş fakat öğrenci sayıları her geçen gün azaldığından 1932 yılında kapatılmışlardı. Lewis, 2000, 410; Okullarda din dersinin okutulması konusu, ilk defa TBMM'nde 24 Aralık 1946 tarihinde Bursa Milletvekili Baha Pars tarafından gündeme getirilmiştir.Karpat,1996,227, dip not.16.

178 Ekekon, 4 Temmuz 1947, 1.

179 Akkır, 2006, 47.

uygulamadır. Bir arşiv belgesindeki bilgilere göre, İkinci Dünya Savaşı yıllarında CHP'nin ileri gelenleri, Rusya'da uygulanan dinî politikaları referans almışlardır. Belgede belirtildiğine göre Ruslar, son savaşta (II. Dünya Savaşı) komünist partisini tutmayan halk çoğunluğunu, Slav romantizmine ve din duygularına hitap etmek suretiyle harekete geçirmişlerdir. Böylece savaşı kazanan komünistler değil, Slavcı ve dindar Ruslar olmuştur. Rusya'daki bu uygulama, CHP'nin seçim propagandasında dinî söylemlerin oy temin etmek için kullanılmasında bir ilham kaynağı olmuştur. Söz konusu belgede şöyle denilmektedir: *"Siyasi propagandada her milletin kendine mahsus olan millî hissiyatı hesaba katılır. Mesela Amerika'da siyasi propaganda halkın hayat standardını, müstakil yaşayış imkânlarını esas alır. Ona bu standardı yükselteceğini, müstakil hayatının daha müreffeh olacağını vaat eder. Fransızlar tarihlerini hatırlatırlar. İspanya'da şanlı maziden bahsedilir. Almanya'da Cermen üstünlüğü belirtilir. Sovyetlerde*[180] *kapitalist tehlikesi, harp tehdidi ile halkın ilgisi uyandırılır. Bunlar, propagandanın genel fonunu, umumi havasını teşkil eder. Bizde de Türk milletinin şanlı tarihi, kuvvetini tarihte başardığı büyük işler, dini üstünlüğü çeşitli propaganda telkinlerinin fonunu, müşterek rengini umumi havasını teşkil etmelidir"*[181]. Rusya'daki bu uygulamanın 1950 genel seçimlerinde CHP'nin laiklik anlayışında meydana gelen esnekliğe katkıda bulunduğu anlaşılmaktadır.

1950 genel seçimi öncesinde, CHP'nin laiklik konusunda politika değişiminin temel sebeplerinden birisi olarak, alternatif partilerin var olduğu bir zeminde toplumun dini ihtiyaç ve taleplerinin gündeme getirilmiş olduğu yukarıda belirtilmişti. Esasen toplumun bu talepleri çok partili dönemde ortaya çıkmış değildi. Toplumun inanç konusundaki talep ve ihtiyaçları her zaman vardı. Ancak tek partili dönemde yapılan seçimlerin, sözde seçim[182] olması ve iktidarı değiştirme işlevinin olmaması sebebiyle, bu ihtiyaç ve talepler iktidar partisi tarafından dikkate alınmamıştı.

CHP'de, çok partili dönemin başlarında ortaya çıkan *"ılıman laiklik"* politikasının, bir gerekçesinden daha söz edilebilir. Bu da CHP tarafından öteden beri devam ettirilmekte olan halkın kontrol edilmesi misyonudur. Tek partili dönemde, halkın kontrol edilmesinin aracı olarak dine ihtiyaç duyulmamış, ancak çok partili döneme geçildiğinde buna ihtiyaç duyulmuştur. Dinin halk üzerindeki etkisi bilindiğinden, tek partili dönemdeki yasakçı uygulama, yukarıda izahını yapmaya çalıştığımız sebeplerden dolayı, *"ılıman laiklik"* şekline dönüşerek halkı kontrole devam edilmesi amaçlanmıştır. Böylece bir taraftan halkın kontrol edilmesi sağlanırken, diğer taraftan halkın oyları alınarak iktidarda kalmak mümkün olacaktır[183].

CHP, çok partili dönemin başlarında yukarıda açıklamaya çalıştığımız üzere laiklik politikasında yeni bir tutum benimsemeye çalışsa da, yeni kurulan partilere kıyasla, iki yönden şanslı bir konumda değildi. Birincisi, CHP'nin uzun süredir iktidarda olmasıydı. Bu yönüyle, geçmişte halk tarafından olumsuz olarak kabul edilen veya muhalefet partileri tarafından yapılan suçlamalara cevap vermek zorundaydı. Dolayısıyla, uzun yıllar iktidarda olmanın doğal bir sonucu olarak, hesap vermek durumundaydı. Bu durum CHP açısından önemli bir dezavantajdı. İkincisi, çok partili dönemin başlarında yeni kurulan partilerin, CHP gibi bir geçmişi yoktu. Gerçi DP'nin CHP'den kopan milletvekilleri tarafından kurulduğu, seçim konuşmalarında gündeme getirilse de seçmen kitlesinin bunu dikkate almadığı görülmekteydi. Yeni kurulmuş olan partiler, kendilerini halka nasıl tanıtırlarsa halk tarafından öyle algılanacaklardı. Nitekim yeni kurulan partiler de öyle yapmışlardır. Bu

180 CHP'nin 1950 genel seçimlerinde Sovyetlerden bazı konularda etkilendiği görülmektedir. Önceki bölümlerde dinî söylemler konusunda etkilendiğini belirtmiştik. Bir arşiv belgesine göre yerel bölgelerden gelen heyetlerin Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilmesi ve resim çektirilmesinin halk nezdinde çok büyük etki yaptığı belirtilerek, bu kişilerin bölgelerine döndüklerinde, Cumhurbaşkanı tarafından kabul edilmiş olmalarının günlerce anlatım konusu olduğu belirtilmiştir. Belgede bu husus belirtildikten sonra, söz konusu uygulamanın Sovyetlerde sürekli olarak tatbik edildiği hatırlatılarak Türkiye'de de uygulanması önerilmektedir. BCA, 355.149/0.1. 385.
181 BCA, 355.1490.1.377.
182 Birol Akgün, Türkiye'de Seçmen Davranışı, Partiler Sistemi ve Siyasal Güven,Nobel Yayınları,İstanbul 2007,s. 7.
183 Tunaya, 1998, 46; Konyar, 1999, 186; Gün, 2001, 130; Albayrak, 1973, 267.

partilerin tüzüklerinde ve söylemlerinde, geniş halk kitlelilerinin dini taleplerine cevaplar verecek maddeler yer almıştır. Dolayısıyla CHP, birçok yönden çok parti dönemin başlarında dezavantajlı bir konumdaydı.

3.2.CHP'nin Yedinci Kongresi'nde Laiklik Tartışmaları

Çok partili dönemin başlarında CHP'de görülen laiklik anlayışındaki değişiklikle ilgili en önemli tartışmalar, 1947 yılındaki kongrede gündeme gelmiştir[184]. Konuyla ilgili yapılan tartışmalarda, din eğitiminin gerekli olduğunu savunanlar olduğu gibi, bu fikre karşı çıkanlar da olmuştur. Bu kongrede, partinin benimsediği laiklik anlayışının *"dışına çıkma"* pahasına da olsa, tek partili dönemde uygulanan din ve laiklik prensibi eleştirilmiştir[185]. 17 Kasım 1947–3 Aralık 1947 tarihleri arasında yapılan ve 17 gün süren kongrede, bu konuyu genel kurulda ilk olarak Maraş delegesi Dr. Emin Karpuzoğlu gündeme taşımıştır. Karpuzoğlu, laikliğin CHP'nin ana prensiplerinden birisi olduğu halde, muhalefetin gizli propaganda yoluyla milletin hissiyat ve maneviyatını tahrike çalıştığını söylemiştir. Karpuzoğlu'na göre muhalefet, din konusunu istismar etmektedir. O kadar istismar etmektedir ki, mesela 1946 seçimlerinde DP milletvekili adayı Refik Koraltan, konuşmasının sonuna geldiğinde *"Arkadaşlar ezan okunuyor, ben namaza gideceğim"* diyerek sözünü tamamlamıştır. Karpuzoğlu, muhalefet partisinin (DP) oy almak için halkın dini duygularını istismar ettiğini yukarıdaki sözlerle aktardıktan sonra, CHP'nin bu konu üzerinde düşünmesi ve program tespit etmesi gerektiğine işaret ederek, delegelerinin dikkatlerini çekmiştir. Maraş delegesine göre; CHP, bu konuda bir politika geliştirmediğinden dolayı kaybı çok büyük olmuştur[186].

Genel kurulda bu konuyla ilgili teklifler getiren ilk delege, Sinop'tan Vehbi Dayıbaş olmuştur. Dayıbaş, Türk milletinin uzun asırlardan beri benimsemiş olduğu İslamiyet'i dünyanın dört bir tarafında şan ve şerefle temsil ettiğini söyledikten sonra, partinin laiklik ilkesini hatırlatarak, *"hiçbir vatandaşa kanunların yasaklamadığı ibadet ve ayinlerden dolayı karışılamaz"* demiştir. Dayıbaş, tek partili dönemde bir uygulamaya dikkat çekerek, kiliselere gidenlerin, orada ayin sırasında kendi dinlerine ait bir şeyler okuduklarını belirttikten sonra, bizim çocuklarımızın ibadette ne okuyacaklarını bilmediklerine işaret ederek, bu konuda bilgi verilmesi gerektiğini söylemiştir. Ancak bu bilgiler özel okullarda değil, devletin okullarında verilmelidir. Dayıbaş'a göre, özel okullarda din eğitimi verilmesi hem imkansız hem de millet için zararlıdır. Dayıoğlu, bu imkansızlığı şöyle izah etmiştir: *"Çünkü yedi yaşında ilk tedrisat mecburi olduğuna göre ve ilk tedrisat hayat için kafi gelmediğine göre, ortaokul zaruridir. Bundan sonra on beş yaşındaki bir genç kabiliyetine göre, ya üst tedrisata veya hayata atılır. Burada da özel tedrisata imkân bulamaz"*. Dayıbaş, özel eğitimle din derslerinin verilemeyeceğini bu şekilde açıkladıktan sonra, özel din dersleri verilmesinin zararlarını da şöyle açıklamıştır: *"Aynı zamanda zararlıdır; çünkü hayatta kâfi gelmeyen ilk tedrisatla iktifa ederek hususi tedrisata dönen çocuk hayatta muvaffak olamayacağı gibi ilerde memleket için istifadesi muhakkak olan zekâlar da bu suretle söndürülmüş olacaktır"*. Dayıbaş, din derslerinin özel okullarda verilemeyeceğini, yukarıda belirtildiği şekilde açıkladıktan sonra konuyla ilgili teklifini şöyle ifade etmiştir:

1. Devlet okullarında haftada hiç olmazsa iki saat ders okutulabilir. Bu dersler seçimlik olabilir.

2. Programda din dersi için haftada iki saatlik zaman ayırmak mümkün değilse, haftada iki teneffüsten çocukları mahrum etmek suretiyle bu işin temini mümkün olabilir.

3. Din derslerini vermek üzere birçok yerlerde mahallinden öğretmen temin edilebilir.

Daha sonra kürsüye gelen Çorum delegesi

184 İlginçtir CHP'nin yedinci kongresinden yaklaşık beş ay önce Ürdün Kralı Abdullah, ülkesinde basına verdiği bir demeçte şunları söylemiştir: "İslam dininde muhakkak reform gereklidir. Bu reformun elebaşlılığını Türkiye'den bekliyoruz". Ekekon, 4 Temmuz 1947, 1.
185 Ayın Tarihi, 2 Aralık 1947.
186 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 174-175.

Abdulkadir Güney, konuşmasında bu konuyla ilgili her şeyi söylemenin *"mümkün olmadığını"* belirttikten sonra, devlet dairelerindeki memurlardan şikayetlerini belirmiştir. Söz konusu memurların, *"bir takım uygunsuzluklarına karşı tahammül sınırının aşıldığını"* ifade ettikten sonra, sonuç olarak bu memurların *"bizim evlatlarımız"* olduklarını hatırlatarak, onların yetiştirilme tarzına işaret etmiştir. Sözü Diyanet'e getirerek, *"din işi devlet ve siyaset işinden daha naziktir. Bugün bir Diyanet İşleri Reisi vardır. Ancak bu dairenin yetişecek olan nesle din öğretmek hususunda bir teşkilatı yoktur. Özel dershaneler açılsa bile mesnetsiz yaşayamaz ve bir netice alınamaz"* demiştir. Güney, dine önem vermeyen milletlerin geri kaldıklarını, bizim dinimize bütün dünya milletlerinin hayran oldukları halde niçin dinimizin gelişmesine kayıtsız kaldığımızı sormuştur. Güney de diğer konuşmacı gibi ilkokullara din dersi konulmasını istedikten sonra, çocuklarımızı cahil öğretmenlerden koruyabilmek için, ilahiyat fakültelerinde modern bilgilerle donanmış aydın hocaların yetiştirilmesinin gerekliliğini hatırlatmıştır. Çorum delegesi Aydın, 23 Kasım 1947'de davetli olduğu ve Millî Şef İnönü'nün de bulunduğu bir sofrada bu konuyu gündeme getirdiğinde, delege arkadaşlarından birinin *"Paşam, altı okumuza dokunmak istiyorlar"* dediğini nakletmiştir. Aydın, orada ortam müsait olmadığından cevap vermediğini ama şimdi buradan cevap vereceğini söyleyerek şunları söylemiştir: *"Ebedi Şef Atatürk, bir takım tekke ve türbelerde ve bazı din perdesi altında beşeriyete, ahlaka, dine aykırı birçok haller gördüğü için, bunları ortadan kaldırmak istemiş ve bunun laiklik maddesini altı oka koymakla mümkün olacağını düşünmüş ve bunda muvaffak olmuştur; yoksa bu, bazı yerlerde çok ifrata varılmış olmakla beraber dinimizin inkişafına mani olmak için değildir"*[187]. Aydın, Atatürk'ün yapmış olduğu inkılâpların gerekçesini bu şekilde açıkladıktan sonra, ilkokullarda din dersinin okutulmasını, üniversitelerde ilahiyat fakültesinin açılmasını talep etmiş ve bütün ahlaksızlıkların, fenalıkların dinimizin ihmalinden kaynaklandığını belirterek konuyla ilgili önergesini sunacağını söylemiştir[188].

Din eğitimin gerekli olduğunu savunan delegelerden birisi olan Fethi Nayman, yaptığı konuşmada din eğitiminin önemi üzerinde durarak özel din eğitimine karşı olduğunu belirtmiştir. Din eğitiminin sıkı bir kontrole tabi tutulması gerektiği görüşünde olan Nayman, bunun resmi okullarda yapılmasını istemiştir. CHP'nin şimdiye kadar benimsemiş olduğu laiklik anlayışını eleştiren konuşmacılardan birisi de Sinan Tekeliğlu'dur. Tekelioğlu konuşmasında; laikliğin dinsizlik olmadığını, din ile dünya işlerinin ayrılması demek olduğunu ifade ettikten sonra, laiklik prensibinde hiçbir dine imtiyazın tanınmadığını, ancak Türkiye'deki uygulamanın böyle olmadığını söylemiştir. Konuşmacının belirttiğine göre, Türkiye'de her cemaatin din adamlarını yetiştirme hakkı olduğu halde, Müslüman cemaatin bu hakkı bulunmamaktır. Müslümanların dini ihtiyaçlarını görmek üzere kurulmuş olan Diyanet teşkilatı ise, bir iş görememektedir. Tekelioğlu, bu hususu şöyle ifade etmiştir: *"Bir Diyanet İşleri Reisliği vardır. Kadrosuna aldığı memurlarına maaşı veriyoruz. Öbür taraftan da Türk Hıristiyanlar, Türk Museviler vardır. Lakin bunların Diyanet İşleri Reisliği'nde mümessilleri, üyeleri yoktur. Demek ki, onların Evkaf idarelerini kendilerine vermişiz. İslam dinine mensup olan cemaatin başına Diyanet diye birisini oturtmuşuz. Fakat hiçbir iş yapmayarak, kolları bağlı olarak bırakmışız, boyuna tespih çekmesine müsaade etmişiz. Hâlbuki Hıristiyan ve Musevî Türk cemaatleri, kendileri için mektepler açmışlar, orada papazlar yetiştirmişler, hahamlar yetiştirmişler, ölü gömücüler yetiştirmişlerdir. Fakat bu memleketin onda sekiz nüfusunu teşkil eden Türklerin, bir milletvekili sıfatıyla köylülerden aldığım ilham ile onlardan işittiğim ibare ile söyleyeyim ki, köylülerin ölülerini gömecek adamları yoktur."* Gaziantep Milletvekili Tekelioğlu konuşmasına, 31 Mart Olayı ve Millî Mücadele'den örnekler vererek devam etmiştir. 31 Mart'ı gerçekleştiren *"sarımsak kafalıların"* dağıtıldığını, Millî Mücadele'de ise bir fetva çıkarıldığını ve bu fetvaya ilk karşı çıkanın yine ileri görüşlü bir

187 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 448–449.
188 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 450.

hocamız olduğunu ifade ederek *"Türk dindarlarını da diğer dinlerdeki dindarlar gibi devletin bir tutmasını"* istemiştir. Tekelioğlu, Diyanet Teşkilatının devlet kadrosundan çıkarılarak Vakıflar'a devredilmesini talep etmiş ve sözlerini, gürültüler ve şiddetli alkışlar arasında şöyle tamamlamıştır: *"Arkadaşlar bugün memleketimizde kumar almış yürümüş, içki almış yürümüş, ahlak tamamen tefessüh etmiştir. Dinsiz bir milletin memleketinde hiçbir korku kalmaz, yaşayabilmesi için bir mefhumdan korkusu olmalıdır. Varlığının devamı bu mefhum lazımdır. Anaya, babaya, büyüğe itaat kalmadı. Kimse kimseyi tanımıyor, Allah nedir, deyince Allah'ın ne olduğunu bilmiyor, tanımıyor"*[189].

Daha sonra kürsüye Kayseri delegesi Şükrü Nayman gelmiştir[190]. Nayman da konuşmasında önceki konuşmacılar gibi toplumun dini terbiyeye ihtiyacı olduğunu ve özellikle gençliğe dini terbiyenin verilmesi gerektiğini vurgulayarak, İkinci Dünya Savaşı'ndan sonra Amerika'da, Avrupa'da radyoların dini konferanslar vermekte olduğunu, kiliselerin dolup taştığını belirttikten sonra şunları söylemiştir: *"Bizde iftar sofraları yerine içki masaları, sabahlara kadar kadınlı erkekli briç ve poker partileri yapma yenilik sayılıyor. Biz laikliği tam tatbik etmek istiyorsak dini terbiye vermenin zamanı gelmiş ve geçmiştir... Diyanet işlerimiz, evkaf idaremiz bir iş görmemektedir. Ya bu müesseseleri kaldıralım yahut iş görür hale getirelim. Diyanet işleri iyi hoca yetiştirsin. Evkaf dini müesseseler kursun"*[191]. Nayman diyanet personelinin maaşlarının yetersiz olduğuna temas ederek *"imamlar ve hatipler aç ve sefildir"* deyince, genel kuruldan *"Allah Allah"* sesleri geldi ve konuşmacı bunlara *"Evet, 30 lira maaşla imam ve hatip yetişir mi? Allah, Allah demenin yeri yoktur"* şeklinde tepki gösterdi. Kayseri delegesi Nayman, diyanet personelinin yetersiz olmasının temelinde nitelik değil yetkisizlik ve ekonomik sıkıntı olduğunu belirtmiştir. Nayman, konuyla ilgili çözüm tekliflerini şöyle ifade etmiştir: *"Biz bu iki müessesede (diyanet ve vakıflar) yepyeni bir teşkilat istiyoruz. İstediğimiz teşkilat şudur; Vakıflar idaresi dini müesseselere baksın ve yaşatsın. Diyanet işleri yurtta dini fikir cereyanlarını büyük bir sorumlulukla tanzim etsin ve yaysın. Yine salahiyetle din adamlarımızı yetiştirsin. Fakat arkadaşlarımızın endişeye düşerek tasavvur ettikleri din adamları gibi değil, garp ve şarkın muhtelif dinlerini öğretsin"*. Nayman, komünizm tehlikesine karşı ancak din eğitiminin engel olabileceğini belirterek, din ülküsünün ortadan kaldırıldığını ve bunun yerine hiçbir şey konulmadığını bundan dolayı okullarımızda din derslerinin konulmasının gerektiğini söylemiş ve bu konuda bir önerge vereceğini ifade etmiştir[192].

CHP'nin mevcut laiklik anlayışına genel kurulda eleştiriler, Maraş delegesi Emin Karpuzoğlu'nun konuşmasıyla devam etmiştir. Karpuzoğlu, diğer konuşmacılar gibi diyanet ve evkaf yönetiminin devlet kadrosundan çıkarılmasını istemiştir. Karpuzoğlu, genel kurulda görüşülen laiklik ilkesiyle ilgili müzakerelerde *"dinin terakkiye engel"* anlamına gelecek yorumlar yapıldığını ve bunun kabul edilemez olduğunu söylemiştir. Dünyada hiçbir milletin, hiçbir dinin, İslam dini kadar binlerce sene hüküm sürmediğini belirten Karpuzoğlu, "Türk milletinin bünyesinden doğmayan Medeni Kanunun acaba Türk milleti için ne kadar *"nazım"* rol oynadığını sormuştur[193]. Maraş delegesi zaman zaman gündeme getirilen *"irtica"* tartışmalarıyla ilgili olarak da bir yorum getirmiştir. Konuşmacıya göre İslam dininde irtica diye bir şey olamaz. Bu bir iftiradır. Asıl irtica, *"bizi beş bin yıl evvelki güneş dinine İsa'nın havarilerinin safsatalarına götürmek isteyenlerdir"*. Karpuzoğlu'nun

189 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 450–451.
190 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 93.
191 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 451.
192 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 452; Nayman ve Tanrıöver gibi konuşmacıların yapmış oldukları bu teklifler ve konuşmalarla ilgili olarak daha sonraki tarihlerde kaleme alınan bazı değerlendirmelerde şöyle denilmekteydi: "İşte bu kişiler (mürteciler) 1945'den sonra seslerini yükseltmeye başlamışlardı. Bu sesler ilk kez 1947'de yapılan 7. Büyük Kurultay'da duyulmaya başlamıştı. Geriye dönüş havası tüm fırsatçıları etkilemiş ve peş peşe gerici ve çıkarcı öneriler yağmaya başlamıştır. Örneğin bir delege ilkokullarda din derslerinin yeniden konmasını istemiştir. 'Dinimize karşı kayıtsızız, dinsiz millet olmaz' demekteydiler. Ülkede komünizmle mücadele için H. Cahit Yalçın'ın başkanlığında bir özel tasfiye heyeti kurulması teklif edilmeydi". Kalkanlı, 1991, 135.
193 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 453.

değindiği bir başka konu da Alevilerle ilgilidir. Konuşmacının belirttiğine göre milletle Şefi arasına girmeye çalışan *"kara çalılar"* vardır. Bunlar *"evet biz dini ihya edelim amma içimizde beş milyon Alevi vardır; ya onlar bir şey isterse?"* demektedirler. Artık vicdanımıza, dinimize ve mukaddesatımıza dil uzatılmamalıdır. Biz, aziz vatanımızın ve kahraman milletimizin geleceğini garanti etmek için, yeni nesle mutlaka din ahlakını, din terbiyesini vermeliyiz. Karpuzoğlu'nun konuşmasının son bölümüne genel kuruldan büyük tepkiler gelmiş ve gerginlik meydana gelmiştir. Konuşmacının özür dilemek zorunda kalacağı konuşmasının son bölümü şöyledir: *"Bin seneden beri kıtalarda ot oynatan bu milletin kalbinden, vicdanından Allah'ını çıkarmaya çalışırsanız millî duygu ve inanı ile de ne şahadete sevk ve ne de gaziliği kazandırabilirsiniz"*[194].

Laiklik ve din konularında özeleştirilerin ilk defa bu kadar açık ve sert bir tarzda yaşandığı CHP'nin 1947 kongresinde, Hamdullah Suphi Tanrıöver de bir konuşma yapmıştır. Tanrıöver konuşmasında türbelerin kapatılmasını eleştirmiştir. Konuşmasında 1925 yılında türbelerin kapatılmasıyla ilgili müzakerelerin yapıldığı oturumu hatırlatan Tanrıöver, Atatürk'ün bu oturuma geldiğini belirttikten sonra o tarihte yapmış olduğu konuşmayı şöyle nakletmiştir: *"O vakit sordum: Bunlar hangi türbelerdir? Ballı Dede mi, Azizlerden birisi midir? Kendi devrinde insanları teselli etmiş, irşat vazifesini görmüş adamın türbesi midir? Bu suallere ben cevap verdim: 'İsterseniz bunlar kapatılabilir' dedim. Fakat suallerim bitmemişti; şöyle devam ettim. 'Ancak bazı türbeler var: İmparatorluğumuzu kuran Sultan Fatih'in türbesi; İmparatorluğumuzu genişleten Kanuni Sultan Süleyman'ın türbesi; bütün tarihimizin mefahirini teşkil eden büyük adamlarımızın vezirlerimizin, sanatkârlarımızın türbesi var; bunlar da kapanacak mıdır, dedim'. Bu suallere şöyle cevap aldım: 'Evet hepsi kapanacak'. Fakat ben yine devam ettim ve şöyle dedim: 'Müsaadenizle, daha bir sualim var; iki erkek çocuk babasıyım. Beş mektepte hocalık ettim, Memleketin gençlerine o memleketi bir devlet olarak, bir vatan olarak kendisine verenlerin kim olduğunu öğretmek için benim elimde ressamlığım yok... Bu türbeleri kapatırsanız yeni nesli nasıl yetiştireceğiz?' Bunun üzerine bir iki dakika sükût hâsıl oldu. Sonra devlet reisi (Atatürk) bana yanında yer gösterdi. Bana şöyle dedi: 'Bekle on, on beş sene bekle. Bütün türbeleri sana vereceğiz'. Düşündüm, bütün türbeleri alıp da ben ne yapabilirim? Sonra türbeye ihtiyacım yok. Millî tarihimizi yapanlar kalbimde, baştanbaşa uzanmış yatıyorlar, içimde gömülüdürler"*. Tanrıöver, bunları Kurultay üyelerine anlattıktan sonra, İstanbul'daki Sultan Mahmut Türbesi'nin niye kapalı olduğunu ve hocalık yaptığı fakültelerden bir öğrencinin kendisine 'Efendi, mesullerden biri de sensin, tarihimizin bu harikulade adamının, ıslahat kahramanı olan bu zatın, bu padişahın türbesinin pencereleri neden kapalı? Koca türbe tozdan, kirden görünmüyor, eşyasını naklettiniz, kapısını kapadınız' dese muhterem arkadaşlar, lütfen bana cevap veriniz, ben ne diyeyim?" demiştir. Konuşmacı ilginç bir örnek daha vermiştir; Bükreş'te görev yapan Yugoslavya'nın üç büyük şairinden birisi olan Tataresko'yu, Tanrıöver İstanbul'un güzelliklerini göstermek üzere getirmeye ikna etmişti. Amaç bu meşhur şaire, İstanbul hakkında bir şiir yazmasını sağlamaktı. Birlikte medeniyetimizin şaheseri olan Süleymaniye Camii'nin ziyaretinden sonra misafir şairin, Sultan Süleyman'ın türbesini görmek istemesi, Tanrıöver'i çok zor durumda bırakmıştı. Tanrıöver, bundan sonrasını şöyle anlatmıştır: *"Vaziyeti biliyordum; söyleyecek şey bulamadım. Türbenin çevresinde oynayan çocuklar, 'Galiba tamir var' dediler. Fakat iskele yok. Kafamı kurcalıyorum, o kadar kurcalıyorum ki, o dakikaya kadar işe yarayacak bir şey söylemek istiyordum, fakat bulamıyordum. Nihayet şunları söyleyebildim: 'Bir müddet mazi ile alakamızı kesmek istedik, onun için türbeleri kapattık' dedim. Tanrıöver başından geçen bu olaydan "sekiz-on sene"* sonra ferahlık verici gelişmeler olduğunu belirterek bu gelişmelerin, şu yapılmakta olan kongrede konuyla ilgili alınacak kararların verilmesinde kolaylık sağlayacağını ümit ettiğini söylemiştir[195].

194 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 454; Tasvir, 3 Aralık 1947, 1, 5.
195 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 402–403.

Tanrıöver, yukarıdaki konuşmasının dışında laiklik konusunun görüşüldüğü oturumda da bir konuşma yapmıştır. *"Ben inkılâbımızın bir zerresini sarsmadan Türk milletinin ihtiyaçlarının karşılanacağına inanıyorum. Ve arkadaşlarımı da bu konuşmam ile ikna edebileceğini zannediyorum"* sözleriyle başlayan konuşmasında Tanrıöver delegelere, laikliği ilk defa *"biz mi kurduk"* diye sormuştur. Ardından bir soru daha sormuştur; *"Laikliği ilk olarak Türk tarihinde biz mi tatbik ettik?"*. Tanrıöver'in tespitlerine göre, laiklik uygulaması İslamiyet'in ilk günlerinden beri uygulanmaktadır. İslamiyet'in ilk günlerinde şer'i kanunların yanında örfî kanunlar da vardı. Hıristiyanların, Arapların, Emevilerin, Abbasilerin, Orta Asya'da Timur İmparatorluğu'nun uygulamasında şer'i kanunları yanında örfî kanunlar tatbik edilmiştir. Timur Han, *"bir Türk laik kanunu olan Yasa'yı"* uygulamıştır. En yakın örnek olan Osmanlı'da da benzeri uygulamalar bulunmaktaydı. Mesela Osmanlı'da mevcut olan Nizamî Mahkemeler ile mektepler laik müesseselerdir. Tanrıöver bu örnekleri sıraladıktan sonra, laikliğin öteden beri uygulanmakta olduğunu vurgulamış ve tek partili dönemin yöneticilerindeki bir tutumu eleştirmiştir. Tanrıöver'in eleştirdiği bu tutum, tek parti yönetiminin kendilerini fazla beğenmeleridir. Konuşmacı bunu, *"her fikrin mucidinin kendimiz olduğumuzu zannetmemiz"* şeklinde ifade etmiştir. Tanrıöver bu ilginç tespiti yaptıktan sonra, dünyadan örnekler vererek laikliğin nasıl tatbik edilmesi gerektiğini açıklamaya çalışmıştır. Konuşmacı İsviçre, Belçika ve Amerika'yı örnek göstererek, bu ülkeler tam laik oldukları halde buralarda kiliseler, din mektepleri ve ilahiyat fakültelerinin bulunduğunu hatırlatmıştır. Tanrıöver, Amerika üzerinde biraz durarak, bu ülke laik olduğu halde 305 tane din fakültesi ve merkezi Amerika olan Genç Hıristiyanlık Teşkilatı olduğunu söylemiştir. Konuşmacı dini inkâr eden ihtilalcilerin bile Fransa ve Rusya'da son zamanlarda tekrar dini kabul etmek zorunda kaldıklarının altını çizmiştir. Tanrıöver'in, Ulus gazetesinden aktardığına göre Stalin'in başkanlık ettiği bir teşkilatta, 17 bin papaz görev yapmaktadır. Tanrıöver, ıslahatlar dönemine temas ederek yapılan yeniliklerde din alanının dışındaki müesseselerin ele alındığını ancak medreselerin bunun dışında kaldığını belirtmiştir. Konuşmacıya göre tıp ve ordu alanında yapılan ıslahatlar, din alanında da yapılmış olsaydı olumlu sonuçlar alınabilirdi. Bizde medreselerin kapatılması sebebiyle, köklü üniversite geleneğinin oluşmadığını belirterek ilginç bir tespitte daha bulunmuştur. Tanrıöver'e göre, Türk inkılâbı, dini takbih (çirkin görmek) etmez. Ancak *"çok kötülükler çekildiğinden"* belli bir dönemde dini müesseseler kapatılmıştır[196]. Bu tür tedbirler, geçici olarak alınmıştır. Tanrıöver, Diyanet Teşkilatı'nın devlet kadrosu içinde bırakılmasının *"bir müddet için gerekli"* olduğunu savunmuştur. Diyanetin sorumluluğu altına verilen imam ve hatip yetiştirme görevini, artık bu kuruluşun yerine getirmesi gerektiğini söylemiştir. Günümüzde bütün dünyadaki üniversiteler bizden eskidir. Şayet biz de medreselerimizi tekâmül (geliştirmiş) ettirmiş olsaydık, bu gün bizim de köklü birer üniversitelerimiz olacaktı. Tanrıöver'in kanaatine göre din, İslam âleminin birbirine yaklaşmasını ve büyük bir güç oluşturmasını sağlayacak ve dünya dengesinde hatırı sayılır bir unsur olacaktır[197].

CHP'nin yedinci kongresinde, yukarıda özetlendiği üzere din eğitiminin gerekli olduğunu savunanlar olduğu gibi bu fikre karşı çıkanlar da olmuştur. Bu ikinci grup, partinin şimdiye kadar uyguladığı laiklik anlayışının aynen devamını istemiş ve Tanrıöver'in

196 Tanrıöver, konuşmasının bir bölümünde, Türkiye'deki cami ve imam ihtiyacı üzerinde durarak şunları söylemiştir: "Aziz arkadaşlar, bugün kırk bin köyümüz vardır. Her köyde birer mescit tasavvur ediyorum. Kırk bin mescit eder. Kasabaları, büyük şehirleri gözümün önüne getiriyorum, en aşağı on bine yakın camii vardır. Bunların hepsini toplamı elli bin eder. Arkadaşlar en sade şekline irca ediniz, bu camilerde, bu mescitlerde vazife yapacak imamlara, hatiplere ihtiyacımız var mıdır, yok mudur. Zaten yoktur demenin ihtimali yoktur. Aziz arkadaşlar, muhterem arkadaşlarımızdan bazıları köylerin imama ihtiyacı olduğunu söyledi. En yakın misalini arz edeyim; bu, TBMM'nde mevzubahis oldu. Bir münakaşadan sonra dışarıya çıktığım zaman altı tane meclis hademesi yanıma geldi, gözleri yaşlı olarak şunları söyledi: 'Vallahı, billahi altı köyümüzde bir tek imam kaldı. Ölülere nöbet bekletiyoruz. Ondan kalkıp bu köye geliyor ve boyuna köy değiştiriyor. Eğer bize imam ve hatip vermezseniz ölülerimizi köpek leşi gibi toprağa gömeceğiz". CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 547.
197 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 450–458; Tasvir, 3 Aralık 1947, 5.

sözlerini eleştirmişlerdir. Bu görüşü seslendiren delegelerden birisi olan Cemil Barlas sözlerine, *"dine inanan ve çocuğuna bu hususta ders veren bir arkadaşınız olmakla beraber laiklik anlayışım Tanrıöver'in aksinedir"* diyerek başlamıştır. Barlas, *"Türk Milletinin kuvveti ne dinde ne de imandadır, Türk Milletinin kuvveti damarlarındaki asil kandadır"* demiştir. Konuşmacı, Tanrıöver'e biraz önce saymış olduğu din üniversitelerinden hangisine, bağlı olduğu devletin yardım ettiğini sormuştur. Barlas'a göre devlet, din işlerine karışmaz. Ayrıca ülkemizde bir din inkılâbı yapılamaz. Bunu ancak *"Luther gibi bir din âlimi"* yapabilir. Barlas, bu kapsamda Tanrıöver'e, *"siz hoca mısınız, papaz mısınız ki inkılâp yapacaksınız"* dedikten sonra, şöyle bir soru sormuştur: *"Komünistlik bir iktisadi mezheptir. Amele ekmeksiz iken karnı aç iken onu dinle mi doyuracaksınız?"*. Konuşmacı Türkiye'de laiklik uygulamasının son derece sağlıklı işlediğini, Fevzi Çakmak'a Kur'an okurken hiç kimsenin *"fena gözle"* bakmadığın ve aynı şekilde Mustafa Abdulhalık Renda'nın bir bakan olduğu halde namaz kılarken ona, *"yan bakanın"* olmadığını söyleyerek ispatlamaya çalışmıştır. Barlas'a göre, Tanrıöver'in belirttiği gibi laiklik uygulaması, ilk defa İslam tarihinde değil Türkiye Cumhuriyeti ile başlatılmıştır. Türkiye'de hiçbir cami kapatılmamış ve hiçbir din adamı takip edilmemiştir. *"Açık hesaplaşalım"* şeklinde konuşma üslubunu sertleştiren Barlas, kendisinden önce laiklik konusunu eleştiren konuşmacıların din konusundaki *"ıstıraplarını anladığını"* fakat Tanrıöver'in laiklik anlayışını *"bir türlü hazmedemediğini"* ifade ettikten sonra, kongrede laiklik ilkesinin *"üzerinde çok fazla oynanmasına"* taraftar olmadığını söyleyerek sözlerini tamamlamıştır[198].

Siirt Milletvekili Ali Rıza Esen de Tanrıöver'in fikirlerine muhalif olduğunu söylemiştir. Esen'e göre, laiklik Anadolu'da birliğin temelidir. Hamdullah Süphi Bey'in anlattığı gibi Rusya'da dine dönüş falan yoktur. Orada Stalin'in yapmış olduğu *"müttefikleri uyuşturmak politikasıydı"*. Esen, ibadet dilinin Türkçe olması konusuna da temas etmiştir. Konuşmacıya göre, bundan tam 88 sene önce Ali Süavi, camilerde vaazların, hutbenin Türkçe olmasını tavsiye etmişti. Hâlbuki günümüzde, *"ezanın bile Arapça okunması"* istenmektedir. Esen'e göre bu fikri benimseyenler, "dini politikaya alet edenlerdir"[199].

Kocaeli delegesi Yusuf Ziya Kösemen'e göre, ülkemizde dinsizlik diye bir şey yoktur. Sadece uzun süre devam eden bir din bilgisizliği vardır. 1924'de 430 no.lu Tevhidi Tedrisat Kanunu çıkmıştır. Bu kanun ile dini kurumlar, Millî Eğitim Bakanlığına devredilmiştir. Aynı kanuna göre, bakanlığın vatandaşın dini ve ahlakî terbiyesi ile meşgul olması gerekirken, laiklik ilkesine zarar gelmesin diye bu önemli görev ihmal edilmiştir[200].

Kongrede Tanrıöver'e muhalif olan konuşmacılardan birisi de Behçet Kemal Çağlar'dı[201]. Çağlar konuşmasına, *"Gerçek mümin, dindar ve münevver bir insanın dini için en hayırlı göreceği şey, bunun rastgele dünya işlerine, siyaset oyunlarına alet etmemesidir"* sözleriyle başlamıştır. Çağlar'a göre biz *"Müslüman dininin müminleriyiz. Fakat örümcekli kafaların çorbaya çevirdiği ukalalıklar manzumesinin aleyhindeyiz"*. Çağlar, sözlerine şöyle devam etmiştir: *"Ben milletimizin en büyük düşmanlarını düşününce, kızıl gözlerini memlekete diken şimal tehlikesi ile beraber Kubilay'ın başını mızrağa takan ruhu da aynı kinle hatırlarım. Hamdi Suphi, İzmir'deki genç ve aksakallı bir Türk Ocaklıdır. Onun 'her minare bir mezar taşıdır ve altında bir İslam köyü yaşar' sözlerine biz o zamanda kara taassuba ifratlı bir hücum diye müsamaha ile bakardık. Aziz arkadaşım Barlas! Onu sinirlendirmeyelim. Nereye gidiyoruz? Diye soruyor. Bir yere giden yok. Karargâhımızdayız. Geriye giden zavallı varsa kopup kalacaktır. Biz müdafaasız dindarız. Fakat Atatürkümüzü ima ile değil vehmeden olursa bile tuğyan ederiz*[202]*. Bu inkılâpçı tavanın altından kim böyle bir imada bulunsa çarpılır. Laiklik kara fetva çıkaran bir zihniyetin aksülamelidir. Futbol topuna 'Ali Efendimizin kellesidir' diyen irticaın aksülamelidir. Onun için devletçe laikiz. Taassup bizi kara uçurumun kenarına sürüklemişti. Atatürk denen dev bizi çukurdan çıkardı. Tekrar bu çukura girmeye niyetimiz yok. Eminim ki, peygamberimizin ruhu bile daima bu taassuptan iğrenir... Hilafeti ve dini koruyan Birinci Dünya Harbi'nde Türk ordularının arkasından silah çekenler aynı dinden değil mi idiler? Anadolu yıllarca mezhep kavgalarıyla yer yer bir mezbahaya döndü. Biz iliklerimize kadar Kemalistiz. Kemalizm'de din, devletten ve siyasetten ayrılır"*. Çağlar, Tanrıöver'in meclisteki bir konuşmasından sonra kendisine gelen meclis hademelerinin gözleri dolu dolu dert yandıklarını hatırlatarak şunları söylemiştir: *"Bize de deminki konuşmaları takip eden laik zihniyetli yetişmiş, aziz inkılâp çocukları, üniversiteliler geldiler, gözleri dolu doluydu. Barlas'ın elini öpeceğiz dediler, babamızdan, hocamızdan sonra ilk öptüğümüz el ol olsun dediler"*. Çağlar konuşmasının devamında, *"dinde hamiyetli"* olanların köyüne mescit, şehrine camii yaptırmasını tavsiye etmiş ve *"mani olan kim?"* diye sormuştur. Sözlerini, Ankara'nın *"en güzel yerinde"* açılan bir camii inşaatı haberiyle sürdüren Çağlar, konuşmasını şöyle tamamlamıştır: *"Aziz büyüğüm Hamdullah'a haber vereyim. Ankara Camii teberru defteri açıktır. Kendisi buna koşabilir... Taassup şehirlerin Sünni ve Hanefi mahdut kalabalıklarında varsa vardır. Biz şehirlerde Meryem'e, Hz. Meryem demediğimiz zaman Şeyhülislamca tekfir edilirken, Türk halkı Kars'tan Kırklareli'ye kadar*

Bir gececik mihman kaldık Meryem'de
Biz tıflı Mesih'in öz babasıyız.

Diyen rintleri hoş gören, geniş müsamahası emsalsiz sağduyulu müstesna bir halktır. Biz hepimiz Atatürk'ün çocuklarıyız. Hayatımızın baş bir hikmeti yoktur"[203].

Tanrıöver'in laiklik konusundaki değerlendirmeleri, genel kurulda çok büyük tepki almıştır[204]. *"Ilıman laiklik"* denilebilecek olan bu konuşmaya karşı, *"hesaplaşalım"* gibi sert bir üsluptan, *"hamiyet sahibi olanlar camiye yardım etsinler"* türü istihzaya kadar varan tepkiler verilmiştir. Diyarbakır delegesi Fazıl Ahmet Aykaç ise, Tanrıöver'in köklü üniversite örneğini hatırlatarak, *"Bugünkü üniversiteler dünün medreseleridir. Fakat bir üniversiteden bir medrese çıktığı vaki midir?"* diye sormuştur[205]. Daha sonra kürsüye gelen Millî Eğitim Bakanı Tahsin Banguoğlu, konuyu toparlama ihtiyacı hissederek, laiklik

198 Tasvir, 3 Aralık 1947, 5; Gaziantep Milletvekili Cemil Barlas'ın ilginç görüşleri olduğu anlaşılmaktadır. Başka bir konuşmasında Millî Eğitim'in görevleriyle ilgili yaptığı bir değerlendirmede milliyet kavramı üzerinde durmuş ve daha sonra "solculuk" hakkında ilginç açıklamalarda bulunmuştur. Barlas'a göre, "Türk milleti bünyesi itibariyle solcudur. Yani toplumsal bakımdan Türk baştan sonuna kadar solcudur". Barlas'ın konuyla ilgili konuşması şöyledir: "Arkadaşlar evvela son zamanlarda beylik bir tabir olan 'solculuk' kelimesinden başlayacağım. Biliyorsunuz ki, mecliste ikinci parti kurulduğunda sola hangimiz oturacağız, diye boğuştuk. Binaenaleyh evvela bunun manasını anlamak ve anlatmak lazımdır. Sorulduğu zaman ben solcu bir partinin (CHP) mensubuyum. Bunun manasını anlamak lazımdır, memlekete öğretmek lazımdır. Türk, bünyesi bakımından solcudur, yani içtimai tesisleriyle vakıflarıyla, zenginin fakire yardımını temin eden bir dini müessese olan zekâtıyla Türk baştan sonuna kadar solcudur". Eskişehir Milletvekili Ahmet Oğuz'un, "Bir de sağcıyı tarif eder misiniz?" sorusuna karşılık Barlas, sözlerine şöyle devam etmiştir: "Onu da anlatacağım. Hadiseyi soğukkanlı olarak tetkik etmek lazımdır. Sağcı meselesini de sırası gelince izah edeceğim. Türkiye Avrupai manada, reel manada, liberal manada bir solcu rejim değildir. Sağcı dediğimiz zaman sadece doğrudan doğruya devletçi olmayan bir rejimi kabul etmek lazım gelir. Hâlbuki Türkiye Cumhuriyeti kurulduğu günden beri tam devletçidir, kurulduğu günden beri solcudur. Sadece bir zümrenin istismarına tahammülü olmayan, şehirlerin köylüyü istismarına müsaade etmeyen bir devletçilik rejimi, solcu bir parti rejimimiz vardır. Fakat arkadaşlar, solcu demekle beraber, bunu enternasyonal bir ıstılah olarak kullanmıyorum. Tam manasıyla ve sapına kadar milliyetçi bir parti ve milliyetçi bir devletiz". Ayın Tarihi, 30 Aralık 1947.

199 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 461.

200 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 469.

201 Sivas Milletvekili Behçet Kemal Çağlar, genel kurulda henüz laiklik konusunda görüşmelere geçilmeden önce, yapmış olduğu konuşmasında, partinin ilkelerinden, "halkı kazanacağız batıl zannıyla" taviz verilmesine kesinlikle karşı olduğunu belirtmiştir. CHP'nin Yedinci Kurultayı, 86.

202 Behçet Kemal Çağlar'ın "tuğyan" etmesine sebep olan sözlerini konuşmasının bir bölümünde şöyle ifade etmiştir:"Biz müminiz, dindarız, Muhammed'e kimseyi iman ile de olsa sövdürmeyiz; fakat bir zatın güneş-müneş diye, güneş birdir diye bir şeyler karıştırarak Atatürkümüzü ima ettiğini zan değil vehmedersek tuğyan ederiz". CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 463.

203 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 463–464; Tasvir, 3 Aralık 1947, 5; Kalkanoğlu, 1991, 135.

204 Hamdullah Suphi Tanrıöver, 1947 yılında yapılan bu kongrede delegelerden büyük tepki almıştı. Üç yıl sonra CHP'den ayrılan Tanrıöver, DP'ye girmiştir. Bu arada başka isimlerin de DP'ye geçeceği söylenmişti. Mesela bunlardan birisi CHP döneminin son başbakanı olan Şemsettin Günaltay'dı. 1952'de İstanbul'da bu konuyu İnönü ile görüşen Günaltay, partiden ayrılmayacağını söylemiş fakat bir şikâyetini seslendirmişti. Günaltay, İnönü'ye şöyle demişti: "Bizi dinsizlikle suçluyorlar. Din işlerini yüzüstü bırakamayız. Din işlerini düzenlemek için halk içinden teşkilat kurulmalıdır". Kalkanlı, 1991, 134.

205 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 465.

meselesinin 11 aydır görüşüldüğünü ve bu hususta parti grubunda şiddetli tartışmalar olduğu belirterek talep edilen şeyin din eğitimi olduğunu söylemiştir. Millî Eğitim Bakanına göre, genel kurulda yapılan konuşmaların bazılarında, *"fazla ileri gidilerek"* partinin benimsediği laiklik anlayışının dışına çıkılmıştır. Bakana göre din, hayatımızın en mukaddes bir köşesindedir ve orada ruhumuzu dinlendiririz. Banguoğlu da geçmişte, dini konularda bazı ihmallerin ve anlayışsızlıkların olduğunu kabul etmiştir. Şimdi artık bunların giderilmesi gerekmektedir. Banguoğlu, Tanrıöver'in dinin toplum açısından müşterek bir unsur olduğu görüşüne karşı çıkarak, *"Bizim bir din ideolojimiz yoktur. Bizim ideolojimiz milliyet prensibi üzerine kurulmuştur"* demiştir. Bakan sözlerini, *"Şeriat karanlıklarını içimizde düşünen yoktur"* sözleriyle tamamlamıştır[206].

Millî Eğitim Bakanı, konuşmasını tamamladıktan sonra, söz isteyerek kürsüye gelen Hamdullah Suphi Tanrıöver karşıt görüşte olan konuşmacılara cevap vermiştir. Tanrıöver, yaptığı konuşmasında Behçet Kemal Çağlar'ın ilk şiirini Atatürk'e kendisinin götürdüğünü[207], Şeyhülislam'a ilk açık mektubu kendisinin yazdığını hatırlatarak, *"ben nasıl irticaa yardım edebilirim?"* diye sormuştur. Tanrıöver, dinin bireysel olmadığı kanaatindedir. O'na göre Türk milletine ait bir din vardır. Şayet din bireyler arasında bir olgu olsaydı Diyanet İşleri teşkilatı, evkaf ve diğer teşkilatların devlet bütçesinde olmaması gerekirdi. Diğer taraftan gerek Millî Eğitim Bakanı Banguoğlu ve gerekse Çağlar tarafından eleştirilen din birliği konusuna açıklık getiren Tanrıöver, *"Ben Arap milletlerinden bahsettim. Bir İttihad-ı İslam manasında asla söz söylemedim"* diyerek İslam Birliği fikrini benimsemediğini söylemiştir. Tanrıöver'e göre, Şark milletleri arasında bir yakınlaşma vardır. Mesela Emanullah Han ve İran Şehinşahı ülkemize gelmişlerdir. Bunların aynı dine mensup olmaları bir güç oluşturabilir. Tanrıöver sözlerinin sonunda, *"Türk toprakları üzerinde irticaı tutacak bir Türk münevveri tasavvur edemem"*[208] *dedikten sonra, isteklerini şöyle ifade etmiştir: "Diyanet işleri din dersleriyle meşgul olmalıdır. Bu kuruluşa ülkenin her tarafından ihtiyaç duyulmakta olan imam ve hatipleri yetiştirmesi konusunda izin verilmelidir. Laikliğe aykırı olmayan dersleri üniversitelere koydurmalıyız. Bizim medeniyetimize ait İslam Medeniyetine ait, İslam felsefesine ait dersler koymalıyız"*[209].

Genel kurulda laiklik ilkesi üzerinde tartışmalar sona erdikten sonra, 2 Aralık 1947 günü dört teklif verilmiştir. Hepsi reddedilen[210] bu dört teklifin birincisi, Seyhan Milletvekili Sinan Tekelioğlu tarafından verilmiştir. Teklif şöyledir: *"Türkiye'de mevcut dinlere eşit muamele yapılır ve hiç birisine mümtaz mevki bahşedilmez"*. İkinci teklif, Kayseri delegesi Necmettin Feyzioğlu tarafından verilmiştir. Teklifte program tasarısının 15. maddesinin son fıkrasındaki *"kanunların menetmediği"* cümlesinin yerine *"adaba ve umumi asayişe mugayir olmayan"* cümlesinin konulması istenmiştir. Üçüncü teklif, Maraş delegesi Dr. Emin Karpuzcuoğlu tarafından verilmiştir İki maddeden meydana gelen bu teklifin birincisi şöyleydi: *"15. Maddenin 'Din fikirlerinin devlet ve dünya işlerinden ve siyasetten ayrı tutulması...' cümlesinden sonra gelen 'milletimizin her yönden ilerleyip yükselmesinde başlıca muvaffakiyet amili görür (cümlesini kaldırıp yerine 'ayrı tutulmasını kabul eder' şeklinde tadil edilmesidir"*. Söz konusu teklifin ikinci maddesi şöyledir: *"Laiklik umdesi karşısında tezat teşkil eden Vakıflar idaresi, Diyanet İşleri Riyaseti birleştirilerek 'Muhtar' bir idare kurulmalıdır"*[211].

Genel kurulda Hamdullah Suphi Tanrıöer'in verdiği, Türk büyüklerine ait türbelerin açılması yönünde bir önergesi tartışılmıştır. Konya Milletvekili Ali Rıza Türel, bu teklifin reddedilmesi yönünde konuşma yapmıştır. Oturumu yöneten başkan, türbeler konusunun kongreyi ilgilendirmediğini söyleyerek Tanrıöver'in teklifini oya koydurmamıştır[212].

206 Tasvir, 3 Aralık 1947, 5.
207 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 467.
208 Tasvir, 3 Aralık 1947, 5.
209 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 468–469.
210 Kalkanoğlu, 1991, 135.
211 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 469–470.
212 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 513.

Okullarda din dersinin okutulması konusundaki teklifin tartışılmaya açılması üzerine Millî Eğitim Bakanı Banguoğlu, din eğitiminin özel okullarda olması gerektiğini söyleyerek bu teklife karşı çıkmıştır. Banguoğlu'na göre laiklik, Tanrı ile fert arasındaki münasebetlere devletin karışmaması ve fertlerin serbest bırakılmasıdır. Demokrasinin temel niteliklerinden birisi vicdan özgürlüğüdür. Devlet buna müdahale etmez. Türk toplumu Müslüman olduğundan, dinini öğrenmek istemeleri son derece normaldir. Bakanın belirttiğine göre bu konu, daha önce parti divanında görüşülmüştür. Buna göre, laiklik prensibinin esasları mahfuz kalmak şartıyla vatandaşların dini ihtiyaçları, kurulacak özel dershaneler tarafından karşılanacaktır. Bu konuda program ve esaslar hazırlanmıştır. Açılacak dershanelerde okutulacak olan kitaplar da hazırlanmaktadır. Din adamı yetişmesi için ayrıca seminer de yapılacaktır[213]. Genel kurulda Bakanın bu açıklaması tatmin edici bulunarak din eğitiminin özel dershanelerde yapılmasına karar verilmiştir[214].

CHP'nin 1947 yılındaki kongresinde, laiklik konusunda Tunaya'nın ifadesiyle devrimci cephe[215] gelenekçi cephe arasında sert tartışmalar yaşanmıştır[216]. Aslında kongrede gelenekçi cephe, laikliğin reddiyesini yapmamış ancak uygulamanın sert olduğunu belirterek yumuşatılmasını istemiştir. Görüldüğü kadarıyla bu kongrede laiklik anlayışı, ilk defa bu kadar açık ve sert eleştiriye maruz kalmıştır. Yapılan tartışmalardan, bir kısım partililerin daha önce benimsenen laiklik anlayışından vazgeçtikleri anlaşılmaktadır.

Çok partili döneme girildikten sonra CHP'nin laiklik anlayışında ortaya çıkan *"ılımlı laiklik"*i, özellikle 1947'de yapılan tartışmaları maddeler halinde belirtmek gerekirse bu anlayışı benimseyenlerin görüşleri şöyledir:

1. Din manevi bir gıdadır. Bizde ülkenin çoğunluğu tarafından benimsenmiş bulunan İslamiyet diğer dinlere nazaran aşağı bir duruma düşürülmüştür[217].

2. Laiklik ülkemizde yanlış anlaşılmış ve uygulanmıştır. Gerçekte laiklik eski ve doğuda mevcut olan bir kavramdır. Laiklik bizde gençliğin dinden habersiz ve maneviyatsız gelişmesine yol açmış, devlet müdahalesini doğurmuştur. Dine önem verememek şeklinde anlaşılmıştır. Batıda din başköşeye oturmuştur. Laik memleketlerde bile din önem kazanmaktadır. Bu şekilde fikir ifade etmek irtica değildir. Laikliği gerçek anlamıyla anlayabilmek için gençliğe manevi gıda verilmelidir. Böylece komünizm de önlenmiş olacaktır[218].

3. Diyanet İşleri Teşkilatı ile Vakıflar İdaresi devletin bünyesinde olmamalıdır[219]. Dünyanın her yerinde dini inançlar müstakil teşkilatlarını kurmuşlardır. Türkiye'de ise bu imkân İslam'a tanınmamıştır. Ülkenin ihtiyacı olan gerçek din adamları ancak bağımsız bir diyanet işleri teşkilatıyla mümkün olabilecektir[220].

4. Özel din derslerine imkân tanımak, okullara din dersi koymak, kurulacak olan üniversitede ilmi bakımdan dini eğitim yapmak şarttır[221]. Din derslerini öğretmek, vatanın ve

213 Tasvir, 3 Aralık 1947, 5.
214 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 513–514.
215 CHP içinde gelenekçi cephe adı verilen bu grubun sayısı 35 kişi civarındaydı. Partinin diğer üyeleri de devrimci cepheyi teşkil etmekteydiler. Ünlü, C. 3, 1994, 493; CHP'nin yedinci kongresinde yaptığı konuşmada partideki bu gruplaşmayı, Behçet Kemal Çağlar şöyle ifade etmiştir: "Delege arkadaşlarımızdan dördü, beşi, mesela biri Erzincan'dan biri Zonguldak'tan geldiği ve birbirini hiç tanımadığı halde, sözleşmiş gibi, bana aynı suali sordular: Ortada müfritler, mutediller sözleri devam ediyor; ikiye mi ayrıldınız? Mutediller demokrasiyi istiyor, müfritler istemiyormuş öyle mi?". Çağlar, bu sözleri aktardıktan sonra partide böyle bir gruplaşmanın olmadığını ve bütün partililerin demokrasiden yana olduğunu ifade etmiştir. CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 85.
216 Yukarıda da ifade edildiği gibi CHP'de iki gruptan söz edilmektedir. Özellikle laikliğin uygulaması konusunda ortaya çıkan fikir ayrığı sonucunda bu gruplaşmanın biraz daha belirginleştiği anlaşılmaktadır. Mutedil (Ilımanlar) ve Müfritler (Aşırılar) olarak ifade edilen bu iki gruptan Mutediller, laiklik konusunda yumuşama eğilimindeydiler. "Pekerci" olarak da ifade edilen Müfritlerin bir kısmı şu isimlerden meydana gelmekteydi. Recep Peker, Tahsin Banguoğlu, Şükrü Saraçoğlu, Nihat Erim, Cemil Barlas ve Muhittin Baha Pars. CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 120; "Mutediller" olarak ifade edilen grubun önemli isimlerinden bazıları şunlardır: Hamdullah Suphi Tanrıöver, Ali Fuat Cebesoy, M. Şemsettin Günaltay, Hikmet Bayur. Gün, 2001, 118-120, 129.
217 Albayrak, 1973, 270; Karpat, 1996, 230; Tunaya, 1998, 18.
218 Tarhanlı, 1993, 23; Karpat, 1996, 230; Tunaya, 1998, 18–19.
219 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 174.
220 Tunaya, 1998, 19.
221 Albayrak, 1973, 270.

milletin geleceğinin garanti altına alınması demektir. Toplum, ahlak terbiyesi olan din eğitimini istemektedir[222].

Yukarıda özetlenen laiklik konusundaki yeni görüşlere karşı çıkan bazı CHP'liler, dinin siyasete alet edildiğini iddia ederek kanaatlerini şöyle ifade etmişlerdir:

1. Türk milletinin bekası ne din iledir ne imandadır. Türkün son kuvveti, kendi damarlarındaki asil kandadır[223]. Din, Türkün kendi vicdanıyla Allah arasındadır. Dünyanın hiçbir yerinde laiklik, gelenekçi cephenin anladığı anlamda olmamıştır.

2. Din ile komünizmi önlemek bir hayaldir. Komünizm bir din değildir. Komünizm iktisadi bir doktrindir. Ona cevap vermenin ve önlemenin yolu iktisadidir[224].

3. Bütün ülkelerde laiklik, din düşmanlığı şeklinde başladığı halde bizde aynı durum görülmemiştir. Laiklik hareketi, başından beri ülkemizde din düşmanlığı anlamına gelmemiştir[225].

4. Doğuya dönüşten ve İslam Birliğinden bahsedilmektedir. Birinci Dünya Savaşı'nda bizi baltalayanlar Müslüman Araplar değil midir? Hıristiyan devletler birbirleriyle savaş yapmamakta mıdırlar? Öyleyse dinin tesanüt unsuru olduğu düşüncesi nerededir?

5. Akide Türkün kendi benliğine ait bir meseledir. Onun için benliğimize ve dilimize sahip olmak gerekir. Mücadele hurafeye, örümcekli kafaya ve Kubilay'ın kafasını mızrağa geçirenlere karşıdır.

6. Ruhu alabildiğine Türk, düşüncesi alabildiğine Batılı bir millet olmadıkça ayakta kalmamızın imkânı yoktur. Gelenekçi görüşün fikirleri laiklik sınırını aşmakta, bütün sosyal hayatımızı dinle izah etmektedir[226].

7. 1945'ten itibaren başlayan bu gelişmeler (laiklik ile ilgili tavizler) aslında laikliğin yanlış anlaşılmasından başka bir şey değildir. Laikliğin gerekleri devrim yıllarında yerine getirilememiş ve dinden uzak durulmuştur. Hâlbuki din eğitimi ve din görevlileri yetiştirme konuları bir sisteme kavuşturulabilseydi, bu sıkıntılar ortaya çıkmayacaktı. Nasıl devrimler bir üst yapı devrimi olarak kalmışsa, laiklik de topluma bilinçli ve yeterli olarak anlatılamamıştır. Bunlara mukabil, tutucular kesimi de, laikliği kendi görüşleri istikametinde anlamak istemişler ve halka böyle anlatmışlardır. Bundan dolayı devrimler, sürekli olarak saldırıya maruz kalmaktadır. Bu saldırılardan tam olarak kurtulmanın yolu, çağdaş ve laik eğitim sistemimizi yerleştirmemize, tüm toplumun kültür ve eğitim seviyesini, Batı ülkeleri seviyesine yükseltmemize bağlıdır[227].

CHP'nin yedinci kongresinde laiklik konusundaki tartışmalar yukarıda ifade edildiği gibi çok sert bir şekilde devam etmiş ve sonunda devrimci cephenin görüşleri doğrultusunda karar alınmış ancak dinde liberalleşme politikası sürmüştür[228]. Nitekim

222 Tunaya, 1998, 19–20; Karpat, 1996, 230; Kumaş, 1999, 51 Konyar, 1999, 75.
223 Türköne, 1993, 9.
224 Komünizme karşı dinin bir kalkan olarak kullanılmasına karşı çıkan Başbakan Recep Peker, şunları söylemiştir: "Komünizm denen bir içtimai zehirden bünyeyi korumak için onun yanında yavaş yavaş genişleyecek bir şeriat hayatının ikamesi ihtimalini bir tedbir diye düşünmek, aşağı yukarı bir öldürücü zehirin lâakal onun kadar öldürücü olan başka bir zehirle tedavi edileceğini zannetmekten ibarettir". Tarhanlı, 1993, 23.
225 Tunaya, 1998, 20-21.
226 Tunaya, 1998, 21.
227 Yazar, "devrimlerin saldırıdan kurtarılması için yapılması gerekenin, toplumun kültür ve eğitim sisteminin Batı ülkelerinin seviyesine çıkarılması" gerektiğini ifade ettikten sonra Türkiye'nin 1949'da Avrupa Konseyi'ne yapmış olduğu müracaatı hatırlatarak, konseyin temel amaçlarından birisi olan "Eski Yunan Felsefesi, Batı Hıristiyan Kilisesi" gibi "ortak özellikleri" korumak ve yaymak hususunun altını çizmiştir. Yazar devamında şunları belirtmiştir: "Bir Avrupa devletleri kuruluşu olan konseye, Türkiye en başta laiklik ilkesini uyguladığı, çağdaş yasaları uyguladığı ve Batılılaşma ülküsünü güttüğü için kabul edilmiştir. Avrupa Konseyi statüsünün birinci maddesinde, Konsey'in başlıca amaçları bölümünde şunlar yazıyordu: 'Avrupa Konseyi'nin amacı, üyeleri arasında, ortak özellikleri olan ülkü ve ilkeleri korumak ve yaymak, siyasal ve ekonomik ilerlemelerini sağlamak üzere daha sıkı bir birlik ortaya çıkarmaktadır. Ulusal savunma ile ilgili sorunlar Avrupa Konseyi'nin yetkileri içine girmez. Konsey, Eski Yunan Felsefesi, Roma Hukuku, Batı Hıristiyan kilisesi, Rönesans hümanizmi ve Fransız Devrim gibi ortak geleneklerden yararlanacaktır'. Türkiye, Konsey üyesi olmakla bu amacı kabul ettiğini ve bu amaca uyacağını belirtmiş de olmaktaydı. İşte bu ortak gelenekler tümüyle laik bir toplum ve devlet yaratılmasının temel gelişmelerini niteleyen kavramlardır. Bu yıllar içinde devrimci atılımlar olmuştur. Atatürk ekolünde yetişmiş bir eğitimci ve kültür adamı olan Hasan Ali Yücel'in Eğitim Bakanlığı zamanında Birinci Türk Yayın Kongresi'nin toplanması (1-15 Mayıs 1939), Batı Klasiklerinin Türkçeye çevrilmeye başlanması bu devreye rastlar". Kalkanoğlu, 1991, 138-139.
228 Karpat, 1996, 230.

Kongreden yaklaşık altı ay sonra 25 Mayıs 1948'de gelenekçi kanadın açılmasını istediği "İslam İlahiyat Fakültesi'nin" kurulmasına karar verilmiş[229], aynı yıl on aylık süreli İmam-Hatip kurslarının[230] açılması kararlaştırılmıştır[231]. Nüfusun % 73'nün yaşadığı köy ve kasabalarda halkın dini ihtiyaçlarını karşılamak üzere bazı vilayet merkezlerinde ortaokul seviyesinde[232] bu kurslarının faaliyete geçmesinin gerekli olduğu düşünülmüştür[233].

Yeni kurulan partiler ve özellikle dini söylemleri dikkat çekici olan 19 Temmuz 1948'de kurulan Millet Partisi (MP)'nin tüzüğünde, dini konularda daha ileri seviyede ifadeler yer almaktaydı. MP tüzüğünde, toplumsal düzenin oluşmasında inançların, ahlakın, geleneklerin, örf ve âdetin büyük katkısının olduğu belirtilmekteydi. Parti ana programının 8. maddesinde, *"Parti din müesseselerine ve millî ananelere hürmetkârdır"* ibaresi vardı. MP'nin ana programının 12. maddesine göre, parti laikliği esas itibariyle kabul etmekle beraber din işlerinin ayrı bir teşkilat elinden idaresini, bu teşkilatın muhtar bir teşkilat olmasını istemekte ve orta eğitimde din dersleri konulmasını gerekli görmekteydi[234]. Bu dönemde kurulan diğer siyasi partilerde, MP kadar değilse de dine referans veren maddeler bulunmaktaydı[235].

4.1949–1950 ARASI

Çok partili dönemde, CHP'nin tek başına iktidarının son yılı olan 1949'da, din eğitimi konusunda önemli düzenlemeler yapılmıştır. Daha sonra İmam-Hatip Liselerine dönüşecek olan İmam-Hatip Kursları, İlahiyat Fakültesi ve bir kısım türbeler bu yıl açılmıştır. Bütün bunlar CHP'nin, *"ılıman laiklik"* politikasının bir göstergesi olarak değerlendirilebilir. 1947 yılından 1950 yılına kadar olan CHP'deki laiklikle ilgili değişim şöyle değerlendirilmektedir: *"CHP, 1947–1950 arasında egemen güçlere ödünler vermiştir. Partinin yönetiminde ağırlığı elinde bulunduran -radikaller yönetimden uzaklaştırılmışlardı- sermaye ve feodalite temsilcileri ile ılımlı bürokratlar DP'nin istediklerini yapar konuma gelmişlerdi"*[236].

4.1. Din Dersi Eğitimi ve Diyanet Teşkilatı

Çok partili dönemin başlarında CHP'de ortaya çıkan *"ılıman laiklik"* anlayışı, 1947'de yapılan yedinci kongrede hararetli tartışmalara sebebiyet vermiş, sonunda din derslerinin özel okullarda okutulmasına karar verilmiştir. 27 Aralık 1947 tarihli oturumda TBMM'nde Diyanet İşleri Başkanlığı bütçesi görüşülürken çok ilginç tespitler yapılmıştır. Rize Milletvekili Saim Ali Dilemre ile İstanbul Milletvekili Ahmet Kemal Silivrili'nin yapmış oldukları konuşmalarda dikkate değer değerlendirme ve teklifler olmuştur. Özellikle Silivrili'nin *"laiklik maiklik bizi kurtarmaz"* şeklindeki yaklaşımı oldukça dikkat çekicidir. İki konuşmacının gündeme getirmiş olduğu tespitler şöyledir:

229 Gökman, 1973, 133; Kalkanğlu, 1991, 135.
230 1948 yılında uygulamaya konulan İmam-Hatip Kursları, İlköğretim Genel Müdürlüğü'nün idaresine verilmişti. Bu okullar 1951'de İmam-Hatip Okuluna dönüştürülmüş ve o zamanki adıyla Özel Okullar Müdürlüğüne bağlanmıştır. 1958'e kadar bu müdürlük idaresinde bulunan İmam-Hatip Okulları, bu yıldan itibaren 1961 yılına kadar Ortaöğretim Genel Müdürlüğüne bağlanmıştır. İmam-Hatip Okullarının sayısının artması üzerine bu tarihte (1961) Millî Eğitim Bakanlığı bünyesindeki Din Eğitimi Müdürlüğü'ne bağlanmıştır. 1964 yılında bu kuruluş Din Eğitimi Genel Müdürlüğü şeklinde teşkilatlanmıştır. Okutan, 1983, 419, 420; İmam-Hatip Okullarının sayısı 1951'de yediye ulaşmıştır. DP bu okulların açılması gerekçesini "aydın din adamı yetiştirmek" olduğunu ifade etmiştir. Dönemin Millî Eğitim Bakanı Tevfik İleri, valiliklere genelge göndererek bazı yerlerde cahil kişilerin okul çağındaki çocuklara mahalle mekteplerinde yasalara aykırı olarak Arap Harfleriyle eğitim verdiklerine işaret ederek yasal işlem yapılmasını istemiş ve Arap Harfleriyle eğitimi önlemek amacıyla İmam-Hatip Okulları açılmıştır. Keloğlu İşler, agm, TASAM Siyasal İletişim Enstitüsü, 16 Haziran 2008, 6.
231 Okutan, 1983, 419; İmam-Hatiplerin açılmış oldukları il sayısını Okutan 7 olarak verirken, Parmaksızoğlu 10, Tunaya 8 olarak vermektedir. Bkz. Okutan, 1983, 419; Parmaksızoğlu, 1966, 29, Tunaya, 1998, 43.
232 Tunaya, 1998, 43.
233 Parmaksızoğlu, 1966, 29; Sadık Albayrak, Türkiye'de Din kavgası, İstanbul 1973, s. 267; İktidar partisinde görülen dini konularındaki bu politika değişikliği, basına da yansımıştır. Mesela 1948 ara seçimleri sırasında Selçuk gazetesinde, öğretmenlerin maaşlarının yükseltilmesi konusu gündeme getirilirken "peygamberimizin 'Bana bir harf öğretenin kırk yıl kölesi olurum" sözü nakledilmiştir. Selçuk, 15 Haziran 1948, 1.
234 Tunaya, 1998, 13, 14.
235 Mesela 1945'de kurulmuş olan MKP, dış politikada İslam Birliği politikasının gerçekleşmesini istemiştir. 1946'da kurulmuş olan Sosyal Adalet Partisi amaç olarak, dünya İslam Birliğini desteklemek olduğunu belirtmiştir. Diğer partilerde de benzer maddeler yer almıştır. Tunaya, 1998, 14–15.
236 Kalkanğlu, 1991, 135.

1. Diyanet İşleri Başkanlığı'nın bütçesi son derece yetersizdir. Hizmet ve personel yönünden bir bakanlık seviyesinde hatta *"Şeyhülislam dairesi"* konumunda olan başkanlığın bütçesi artırılmalıdır. Bakanlıklar içinde, bütçesi 8 milyon liradan daha az bakanlık yoktur. Diyanet İşleri için düşünülmüş olan 2.897.573 lira ile bir şey yapılması mümkün değildir.

2. Ne yazık ki hâlâ din konusunda görüş bildirmek için çekingenlik gösterilmektedir. Laiklik dinsizlik demek değildir.

3. Artık günümüzde Millî Eğitim Bakanı'ndan din dersleri verilmesi konusunun gündeme getirildiği bir zamanda Diyanet İşleri Başkanlığı için yeteri kadar bütçenin olmaması üzüntü vericidir.

4. Müftü ve vaizlerin maaşları son derece yetersizdir. Müftülerin maaşları 70, gezici vaizlerin maaşları ise 43.200 liradır. Bu miktar odacıların maaşlarından bile azdır.

5. Meclisin içinde belki bir veya iki tane gayrimüslim, mason falan bulunabilir. Fakat Müslümanlığa gelince hepimizin yeri birdir. Biz bunun için söz söylemekten korkmayalım. O hocalar yarın hepimizin ayrı ayrı başlarına dikileceklerdir. Bunlara yardım etmek gerekir. Bütçeye hiç olmazsa en azından bir milyon lira konulmalıdır.

6. Günümüzde heveslileri az olsa da Diyanet'in Kur'an-ı Kerim okutmak faslı olmalıdır. Fakat hiç olmazsa Namaz Surelerini okutacak ve Müslümanım diyecek kadar köyünde imamından bir nebze bilgi alınmalıdır. Bunun için para ayrılmalıdır. Ben Ahmedim, Mehmedim dediği zaman hangi millettensin diye sorulduğundan yalnız Türk'üm demesin, bunun yanında elhamdülillah Müslümanım da desin.

7. Diyanet İşleri Teşkilatına günümüzde, başkaları kadar değer verilmemektedir. Mesela Diyanet İşleri Başkanının niçin otomobili yoktur?

8. Namaz surelerini öğrenecek kadar da olsa çocuklarımıza mutlaka din dersi verilmelidir. Bunun için para tahsis edilmelidir.

9. Diyanet Teşkilatı, hafızlık müessesini devam ettirmelidir. Bunun için 500 bin lira tahsisat ayrılması gerekir.

İstanbul Milletvekili Ahmet Kemal Silivrili, yukarıdaki tespitleri içine alan konuşmasını yaptıktan sonra sözlerini şöyle tamamlamıştır: *"Hepimizin gideceği yer birdir; laiktir, maiktir insanı kurtarmaz. Her şeyi düşünerek, çok ince hesap ederek karar vermenizi rica ediyorum. Gideceğimiz yer hepimizin orasıdır. Yoksa laiklik filan kimseyi kurtarmaz. Dinsiz hiçbir millet yoktur, bizim de dinimiz dini İslam'dır".*[237]

Din Eğitimi Genel Müdürlerinden İsmet Parmaksızoğlu'na göre 1946'dan itibaren iç politikada görülen gelişmelere paralel olarak halkın en çok talebi din eğitimi alanında olmuştur[238]. Mayıs 1948'de CHP Meclis Grubunda ilk ve ortaokullarda, istekli olmamakla birlikte din derslerinin okutulması kararını aldıktan[239] sonra 1 Şubat 1949'da bu derslerin seçmeli olarak okutulması konusunda Millî Eğitim Bakanlığı tamim yayınlamıştır[240]. Bu tamime göre, dersler ilkokul 4 ve 5. sınıflarda okutulacaktır[241]. Aynı tarihte İmam-Hatip Kursları açılmıştır[242]. 15 Ocak 1949

237 TBMM Tutanak Dergisi, C. 8, Ankara 1948, s. 420–421.
238 Parmaksızoğlu, 1966, 28.
239 Zürcher, 2000, 311; Kalkanoğlu, 1991, 137.
240 Tunaya, 1998, 43;Albayrak, 1973, 284; Gökman, 1973, 135; Lewis, 2000, 413; Karpat, 1996, 231; Akkır, 2006, 47; Keloğlu İşler, agm, TASAM Siyasal İletişim Enstitüsü, 16 Haziran 2008, 6; 1949'da ilkokullar için uygulamaya konulan seçmeli din dersleri Müslüman çocukları için mecburi olmuştur. Karpat, 1996, 231; Çok partili dönemde, din derslerinin okullarda okutulmasına başlanmasının sebepleri arasında demokratik bir atmosferin varlığının yanında dinin, sol eğilimlere karşı bir panzehir olarak görülmesi de etkili olmuştur. Karpat, 1996, 228; Bu görüşün tersini savunanlar da vardı. Yani İslamiyet'i canlandırmanın sol akımlara karşı panzehir olmayacağı gibi, aksine yeşerteceği kanaatinde olanlar da bulunmaktaydı. Laik çevrelerde, dini canlanmada, halk seviyesindeki dervişlerin komünist tahrikçilerden ilham aldıkları fikri sık sık gündeme gelmiştir. Lewis'e göre, dinî canlanmanın komünizme karşı gerçekte ne derece teminat olduğu tartışma götüren bir konu idi. Lewis, 2000, 418.
241 Millî Eğitim Bakanlığı tarafından valiliklere gönderilen konuyla ilgili tebliğde, din eğitiminin ders dışı bir zaman olan Cumartesi günleri öğleden sonra verilecek ve din derslerinin sınıf geçmeye etkisi olmayacaktı. Millî Eğitim Bakanlığı ve Diyanet İşleri Başkanlığı temsilcilerinden oluşan karma bir heyetçe hazırlanmış olan bu ders kitabı, Mekke ve hatta Şam'daki Müslümanların bile tanımakta güçlük çekebilecekleri kadar modern bir İslam anlayışı ile hazırlanmıştır. 19 Eylül 1956 tarihinde Ortaokulların ilk iki senelik programına din dersleri ilave edilmiştir. Tarhanlı, 1993, 23, dip not 53, 27.
242 Albayrak, 1973, 284; Tarhanlı, 1993, 24.

tarihinde Ankara ve İstanbul'da ilk, on aylık iki kurs eğitime başlamış, daha sonra diğer illerdeki kurslar açılmaya başlamıştır[243]. 4 Haziran 1949'da Ankara İlahiyat Fakültesi'nin kurulmasını mümkün kılan kanun kabul edilmiştir[244].

1949'da TBMM'nde Diyanet İşleri Başkanlığı Bütçesi görüşmeleri sırasında diyanet personeline verilen maaşların iyileştirilmesi ve halkın dinî konularda bilgilendirilmesi konusunda görüş bildirilmiştir[245]. Ordu Milletvekili Hamdi Şarlan, Diyanet İşleri Teşkilatı tahsisatının genişletilerek inkılâp kanunlarını hakkıyla bilen din adamlarının sayısının çoğaltılmasını istemiştir. Şarlan ayrıca, Diyanet Teşkilatı'nın iki ayrı dergi çıkarmasının gerekli olduğunu ifade ederek; bu dergilerin birinin halka, diğerinin de üst kesimlere hitap etmesi gerektiğini söylemiştir. Halka hitap edecek olan derginin bir *"avam"* dergisi olarak, halkın batıl inançlardan arınmış bilgilere sahip olmalarını sağlaması için çıkarılacak, özellikle köylerdeki ibadethanelerde ücretsiz okunacaktır. Diğeri de bir *"havas"* dergisi olarak, gerçek dinin ne olduğu, devlet ve inkılâp esaslarının hangi bakımdan korunacağı konularında bilgilendirme yapacaktır[246].

Seyhan Milletvekili Sinan Tekelioğlu, Diyanet personelinin maaşlarının yetersizliği üzerinde durmuş ve müftü, vaiz ve diğer din görevlilerine verilecek maaşların memurlara verilen maaşlarla aynı olmasını istemiştir. Tekelioğlu konuşmasında, durumun böyle olmadığını, *"elde kalan üç beş yüz kadar altmış yaşını geçmiş müftülerimizin maaşlarının kendilerini temin etmekten çok uzak"* olduğunu ifade etmiştir. Müftülerin aldıkları maaşın, 15 lira olduğunu hatırlatarak, bu miktarın *"odacı maaşı bile olmadığını"* söylemiştir[247]. Ayrıca Tekelioğlu, Diyanet İşleri Teşkilatı'nın devletin bünyesinde bulunmasının laiklik ilkesine uygun olup olmadığını sormuştur. Bununla birlikte % 98 Müslüman olan ülkemizde, Diyanet İşleri Başkanlığına, Türk milletinin şerefine uygun bir mevki verilmesinin gerekli olduğu kanaatinde olduğunu söylemiştir[248].

Devlet Bakanı ve Başbakan Yardımcısı Nihat Erim, Diyanet Teşkilatının devletin bünyesinde bulunmasıyla ilgili soruya cevap vermiştir. Erim cevabında, laik sistemde devletin bütün dinlere ve mezheplere karşı eşit konumda olduğunu hatırlatarak, devletin dinlerle ve mezheplerle ilgisinin, bunların bir sosyal vakıa olması sebebiyle olduğunu söylemiştir. Her sosyal olay ile olduğu kadar, din vakıası da kamu nizamı bakımından ilgilidir[249].

CHP iktidarı, yukarıda belirtildiği gibi geniş seçmen kitlesinin oylarını alabilmek için bunların taleplerini göz önüne alırken diğer taraftan da inkılâpları korumak için bazı tedbirler almıştır. Mesela 1949 yılında Ceza Kanunu'nda bir değişiklik yaparak, anayasanın laiklik ilkesine aykırı olarak devletin sosyal, ekonomik, politik, hukukî nizamlarını kısmen de olsa din esaslarına göre değiştirmeyi güden eylemleri suç saymıştır[250]. CHP bu ve benzeri

243 Hızlandırılmış İmam-Hatip kurslarının yetersiz kaldığı gerekçesiyle, 13 Ekim 1951 tarihinde Ankara, İstanbul, Adana, Isparta, Maraş, Konya ve Kayseri'de birer İmam Hatip Okulu açılmıştır. Tarhanlı, 1993, 24, 27.
244 Gökman, 1973, 136; Kalkanoğlu, 1991, 137; Karpat, 1996, 231; Sakal, agm, 2007, 1325; 1924 yılında Tevhidi Tedrisat Kanunu ile Medreselerin kaldırılmasından sonra Süleymaniye Medresesi, İstanbul Üniversitesi içinde Millî Eğitim Bakanlığı'nın kontrolü altında bir İlahiyat Fakültesine dönüştürülmüştü. 1929'da orta dereceli okullarda Arapça ve Farsça derslerinin kaldırılmasıyla, İlahiyat Fakültesinde öğrenci sayısı azalmış ve bunun üzerine 1933 yılında bu fakülte kapatılmıştı. Kapatılan İlahiyat Fakültesi'nin yerine Edebiyat Fakültesine bağlı Şarkiyat Enstitüsü kurulmuştu. Lewis, 2000, 410, 414; Ankara İlahiyat Fakültesi açıldıktan yedi sene sonra Yüksek İslam Enstitülerinin açılmasına karar verilmiştir. Tarhanlı, 1993, 27.
245 Aynı konu 1947 yılında da gündeme gelmişti. TBMM'nin 27 Aralık 1947 tarihli oturumunda İstanbul Milletvekili Ahmet Kemal Silivrili, Diyanet İşleri Teşkilatı bütçesi görüşülürken, bir bakanlık cesametinde olan Diyanet Teşkilatı bütçesinin 2.807.573 lira olduğunu hatırlatarak, 8 milyon liradan aşağı bakanlık bütçesi olmadığını söylemiştir. Silivrili, konuşmasına şöyle devam etmiştir: "Aziz arkadaşlar, Diyanet İşleri Reisliği bütçesine konulan bu para bu müessesede bulunan hoca ve hafızları aç bırakmayacak kadar idare etmek için konulmuş bir miktardır. Ne yazık ki, hâlâ din hususunda görüşmekte çekingenlik gösteriyoruz. Biz laikiz ama âlemin keşfi kadar ve o derecede çok laik değiliz. Laiklik dinsizlik demek değildir. Hatta Diyanet İşleri Reisi Hamdi Aksekili Beyefendi gücenmesinler, bütçeyi getirirken o da çekingenlik göstermiştir". TBMM Tutanak Dergisi, C. 8, 420.
246 Albayrak, 1989, 190.
247 TBMM'nin 22 Aralık 1947 tarihli oturumda Rize Milletvekili Saim Ali Dilemre, vakıflara ait personelin maaşlarının artırılmasıyla ilgili yaptığı konuşmasında, vaizlerin 5 lira aldıklarını hatırlatarak, "maaşlarının artırılmasını" istemiştir. TBMM Tutanak Dergisi, C. 7, 129.
248 Tekelioğlu konuşmasının devamında şunları söylemiştir; "Bilmiyorum Diyanet İşleri Başkanının maaşı ne kadardır? Ama mesela İsevilerin ve Musevilerin başlarında bulananlar kadar herhalde maaş alamaz". Albayrak, 1989, 192.
249 Albayrak, 1989, 197–198.
250 TBMM Tutanak Dergisi, C. 20, 707–711; Konyar, 1999, 186.

kanuni düzenlemeleri yaptıktan sonra, seçmenlerin dini konulardaki taleplerine daha güvenli bir şekilde cevap vereceğini düşünerek, dini eserlerin basılmasına izin vermeye başlamış[251], 1925 yılında kapatılmış olan padişah türbelerinin halka açılmasına karar vermiş[252] ve Osmanlı Hanedanı mensuplarının yurda dönmeleri konusunda bazı düzenlemeler yapmıştır[253]. 1945'den itibaren yeni kurulan partilerin tüzüklerinde, İslamiyet ile ilgili ibareler yer almaya başlamış ve İslamiyet ile ilgili tartışmalar basında sınırlı olsa da gündeme gelmiştir. Bu konuda 1950'den sonra nispeten basında biraz daha tartışma zemini oluşmuştur[254]. Partilerin tüzüklerinde, basında ve devlet kurumlarında din ile ilgili bu gelişmeler olurken partide ve kamuoyunda bu düzenlemelerden rahatsızlık duyanlar da olmuştur[255].

4.2.Çakmak'ın Cenazesindeki Olaylar ve Tepkilerdeki Yumuşama

1950 genel seçimlerinin hemen öncesinde, 9 Nisan 1950'de ölen[256] Mareşal Fevzi Çakmak'ın cenaze merasiminde yaşanan olaylara[257] gösterilen tepkiler, "ılıman laiklik" politikasının bir başka yansıması olarak

251 1949 yılında CHP iktidarı, dinî yayınlara müsaade etmeye başlamıştı. Hâlbuki altı yıl önce bu konuda sıkı bir kontrol vardı. Hiçbir dinî eserin yayınlanmasına müsaade edilmemekteydi. Mesela 1943'de Hazreti Muhammed'e dair yayınlanan bir kitap İçişleri Bakanlığı tarafından toplattırılmıştır. Dönemin Matbuat Umum Müdürü Vedat Nedim Tör, söz konusu kitabın toplattırılmasıyla ilgili olarak şu gerekçeyi ifade etmişti: "Biz her ne şekil ve suretle olursa olsun memleket dâhilinde dinî neşriyat yapılarak dinî bir atmosfer yaratılmasına ve gençlik için dinî bir zihniyet fideliği vücuda getirilmesine taraftar değiliz". Ali Fuat Başgil, Din ve Laiklik, Yağmur Yayınları, İstanbul 2007, s. 13.

252 TBMM Kanunlar Dergisi, C. 32, TBMM Basımevi, Ankara 1950, s. 1072; Meram, 16 Ocak 1950, 3; Babalık, 16 Ocak 1950, 1; Albayrak, 1973, 285; Çıkarılan kararname ile de 19 türbe açılmıştır. Bu konuyla ilgili Bakanlar Kurulu Kararı 30 Mart 1950 tarihlidir. Hazırlıkları bittikçe ilişik listede yazılı 19 türbenin umuma açılmasını bildirmektedir: 1- Ankara'da Hacı Bayram Türbesi: 2- Bilecik - Söğütte Ertuğrul Türbesi; 3- Bolu - Göynük'te Akşemsettin Türbesi; 4- Bursa'da Osman Gazi Türbesi, 5-Bursa'da Orhan Gazi Türbesi, 6- Bursa'da Çelebi Mehmet (Yeşil Türbe)Türbesi, 7- Çanakkale - Gelibolu - Bolayır'da Gazi Süleyman Paşa Türbesi, 8- İstanbul'da Fatih Mehmet Türbesi, 9- İstanbul'da Yavuz Selim Türbesi, 10- İstanbul'da Kanuni Süleyman Türbesi, 11- İstanbul'da ikinci Sultan Mahmut Türbesi, 12-İstanbul 'da Mustafa Reşit Paşa Türbesi, 13- İstanbul'da Barbaros Hayrettin Türbesi, 14- İstanbul'da Mimar Sinan Türbesi, 15- İstanbul'da Gazi Osman Paşa Türbesi, 16- Kırşehir'de şık Paşa Türbesi, 17 Konya'da Selçuk Sultanları Türbesi, 18- Konya Akşehir'de Nasrettin Hoca Türbesi, 19- Urfa -Caber Kalesi'nde Süleyman Şah Türbesi. Tunaya, 1998, 44: Tunaya, açılmasına karar verilen türbelerin sayısını 19 olarak verirken, CHP'nin Konya'daki yayın organı olan Ekekon gazetesi, türbe sayısını 20 olarak vermektedir. Bu fark şundan kaynaklanmaktadır. Tunaya, Atatürk'ün muvakkat kabrini türbe olarak kabul etmemektedir. Ekekon ise, türbe sayısını verirken Atatürk'ün muvakkat kabrini türbe olarak kabul etmiş olmalı ki, ilk sırada vermiştir. Ekekon, 6 Nisan 1950, 3.

253 Karpat, 1996, 231; Konyar, 1999, 187; Osmanlı Hanedanı mensuplarının, yurda dönmelerine müsaade eden kanunun çıkmasını eleştiren CHP'liler de vardı. Bunlardan birisi, Ceyhan Milletvekili Remzi Yüreğir'di. Yüregir, TBMM'nde 26 Kasım 1947 tarihinde yaptığı konuşmasında konuyla ilgili eleştirisini şöyle dile getirmişti: "Türkün Kurtuluş Savaşı ile ihtilal hareketi bu memlekette artık bunlara (Osmanlı Hanedanı mensupları) yer verilmeyeceğini gösterdi ve bunun için de bir kanun çıkardık ve bunlar memleketten dışarı atıldı. Buna rağmen ve maalesef kanunun mevcudiyetine rağmen bunlar Türkiye'ye kabul edilmeye başlandı. 1946 senesinde Sultan Mecid'in kızı Dürrüşehvar memlekete kabul edildi ve 15 gün oturtuldu, 1 Haziran tarihinde Faruk Efendi'nin kızı Neslişah, İzmir'e uğratılarak İstanbul'a geldi, 15 gün kaldı, yine 20 Eylül tarihinde Dürrüşehvar tekrar İstanbul'a geldi. Ve birkaç saat kaldı ve gitti. Bu suretle 431 sayılı kanunun bekâreti bozuldu ve defalarca tecavüze uğratıldı". TBMM Tutanak Dergisi, C. 7, 209.

254 Ali Fuad Başgil'in naklettiğine göre, 1952 yılında Sebilürreşad dergisi sahibi ve başyazarı Eşref Edip, Cumhuriyet Savcılığına çağrılarak bir süre "istirahat" etmesi gerektiği söylenmiştir. Eşref Edip Bey suçunu öğrenmek isteyince, İstanbul Savcısı "sonra öğrenirsiniz" şeklinde cevap vermiştir. Yazar dört ay cezaevinde kaldıktan sonra nakdî kefaletle tahliye edilmiştir. Tahliye edildiği tarihte bile suçunun ne olduğunu bilmeyen yazar, daha sonraki bir tarihte, dergide yayınladığı bir yazıdan dolayı ceza evine girdiğini öğrendiğini belirtmektedir. Başgil, 2007, 120, dip not: 63.

255 7 Temmuz 1950 tarihinden itibaren radyoda başlanan Kur'an-ı Kerim okunmasına şiddetle karşı çıkanlardan birisi eski başbakanlardan Şemsettin Günaltay'dı. Günaltay, "kerhanede (genelev) ve meyhanedekiler de dinler" gerekçesiyle Kur'an-ı Kerim'in radyodan okunmasına karşı çıkmaktaydı. Gün, 2001, 240-242.

256 Ekekon, 10 Nisan 1950, 1.

257 Fevzi Çakmak'ın, 12 Nisan 1950 tarihindeki cenaze törenine katılmak için civar şehirlerden binlerce kişi gelmişti. Yalnız Ankara'dan gelen üniversitesi öğrencisi 1200 kişiydi. Bazı gençlik grupları, radyonun müzik yayınının durdurulmasını istediler. İstanbul'da birçok sinema ve tiyatroyu, valinin açık kalabileceklerine dair emir vermesine rağmen zorla kapattırdılar. Tören günü tahminen 150 bin kişilik bir kalabalık, son merasimlerin yapıldığı Beyazıt Camii etrafında toplandı. Modern cenaze töreninin İslam dinine aykırı olduğunu söyleyen dindar bir grubuN müdahalesiyle, resmi program alt-üst oldu. Ezan, kanunun yasakladığı şekil olan Arapça olarak okundu. Tabut top arabasından alınarak, ilahilerle omuzlarda taşındı. Ekekon, 9, 12, 13 Nisan 1950; Meram, 13, 14 Nisan 1950; Karpat, 1996, 233.

görülebilir. Hatırlanacağı üzere tek partili dönemde din ile bağlantılı görülen her olay irtica olarak değerlendirilmiş ve en sert biçimde cezalandırılmıştır. Mesela Şeyh Said ve Menemen Olaylarıyla ilgili olarak 1932 yılında yapılan bir yorumda, *"İnkılâpların korunması"* adına şöyle denilmekteydi: *"Gericiler asla affedilmemelidir. Bunlara göz yummak, ihtilali kıymaktır... Şeyh Said son nefesini Diyarbakır'da darağacında tamamladı. Derviş Mehmet de Menemen'de böyle oldu. Bununla birlikte ne mahiyet arz ederse etsin, kaytaklığı ateş bacayı sarmadan olduğu yerde bastırmak, imha etmek lazımdır. Aksi halde tehlike büyür. Bir de kaytaklık sinsi sinsi işler"*[258].

Çok partili döneme gelindiğinde, benzer olaylar karşısında aynı çevrelerden daha önce gösterilen sertlikte tepkileri görmemekteyiz. Mahiyet bakımından çok farklı olmadığını düşündüğümüz Fevzi Çakmak'ın cenazesi sırasında meydana gelen olaylarla ilgili yapılan yorumlardan birisi şöyleydi: *"Aziz Mareşal'in cenazesi arkasında türeyen fesatçılar, Ankara'da nümayiş yapan tarikat mensuplarının 25 senedir ne emeklerle, ne hallerle meydana getirmeye çalıştığımız inkılâbımızı susturmaya ve baltalamaya çalıştıkları gözden kaçmamıştır. Ne oluyoruz acaba? Ankara'da (Ticanilerin) çıkardığı rezalet bütün memlekette parmak ısırttı. Mahkeme koridorlarından uzaklaştırılan Şeyhleri Pilavoğlu'nun bastığı yere yüz sürmüşlerdir. Bu mahşerî kalabalığın bir tek kişinin ayaklarına kapanışını görmek değil, tahayyül etmek bile insana ürpertiler verir. Allah'tan başkasına secde edilmeyeceğini bilmeyen Ticanî'lerin 40 bin kişi kadar oldukları ve memleketin selametini ve hürriyetini tehlikeye düşürdüklerini işaret etmek bizce vatanî vazifeliler arasında sayılmalıdır... Gözümüzü dört açalım. Dine, imana yakışmayan bu hareketler memleketin istikbali yolunda, tedavisiz yaralar açabilir. Unutmayalım, Müslümanlık kulluğu kabul etmez. Peygamberimizin ve Halifelerin hayatları meydanda".*[259]

Yukarıda vermiş olduğumuz iki yorum arasındaki üslup farklılığı, dikkatlerden kaçmamış olmalıdır. Tek partili dönemde ortaya çıkan Şeyh Said ve Menemen olaylarıyla ilgili olarak yapılan yorumlarda, *"gericilerin asla affedilmemesi"* gerektiği belirtilirken, çok partili dönemde Fevzi Çakmak'ın cenazesi esnasındaki olaylar karşısındaki tutum *"ne oluyoruz?"* noktasına gelmiştir. Tek partili dönemde ortaya çıkan bu tür olaylar karşısında ortaya konulan tepki, *"Mahiyeti ne olursa olsun derhal imha edilmesi"* olarak ifade edilir ve uygulanırken çok partili dönemde *"gözümüzü dört açalım, dine imana yakışmayan"* gelişmeler olarak değerlendirmiş, *"imha edilmesinden"* söz edilmemiştir. *"Allah'tan başkasına secde edilemeyeceği"* hatırlatılmış, *"Peygamberimizin ve halifelerin hayatlarının meydanda"* olduğu ifade edilmiştir. Görüldüğü gibi tek partili dönemde toplumun gündeminden çıkarılması amaçlanmış ve çıkarılmaya çalışılmış olan din olgusu, artık çok partili dönemde tekrar gündeme gelmeye başlamıştır. CHP'nin yayın organı olan Ekekon'da yapılmış olan bu yorumlar, çok partili dönemde bu partinin din ve laiklik konusunda, tek partili döneme kıyasla yeni bir politika benimsediğini göstermektedir. Diğer partiler özellikle Millet Partisi, aşağıda ifade edileceği üzere, yapmış olduğu propagandalarda dini konularda birçok vaatlerde bulunurken, DP biraz daha esnek bir dil kullanmayı tercih etmiştir.

4.3.CHP'nin Zorlandığı Konu: Halka İnmek

Tek partili dönemde halka ve dine karşı mesafeli bir tutum izleyen CHP'nin, çok partili devre geçişle birlikte, alternatif partilerin kurulmasıyla iktidarda kalabilmek için *"ılıman laiklik"* politikasını tercih etmek zorunda kalmasıyla ilgili yukarıda bazı değerlendirmeler yapılmaya çalışılmıştı. Çok partili dönemin başlamasıyla, uzun süre iktidar olmanın vermiş olduğu rehavetle halka mesafeli olmuş olan CHP, halkın seviyesine inmek durumunda olduğunu fark etmişti. Ancak acaba halkın tavrı ne olacaktı? Uzun yıllar halka karşı takip etmiş olduğu bu politikanın değiştiğini, halka nasıl izah edecekti? Acaba halk CHP'nin samimi olduğuna, nasıl ve ne kadar ikna olacaktı?

Halkla birlikte olmanın ve halkın güvenini

258 Mahmut Esat Bozkurt, Atatürk İhtilali, İstanbul 1967, s. 140–150 (Albayrak, 1989, 33'den naklen).

259 Muhtar Sahir, "Fesat Kumkumaları", Ekekon, 17 Nisan 1950, 1.

kazanmanın etkili yollarından birisi, meydanlara inmek ve halkın ayağına gitmekti. Bunun için öncelikle halkla doğrudan doğruya temasa geçmesi gerekecekti. Uzun yıllar tek parti olmanın temin etmiş olduğu avantajlarla ve halkın oyuna ihtiyaç duymaması, CHP'yi halka inmede zorlamıştır. Bu konuyla ilgili Konya basınında bazı değerlendirmeler çıkmıştır. Mesela CHP çizgisinde yayın yapan Babalık gazetesinde, şöyle bir yorum yapılmıştır: *"Düne kadar hor görülen, beğenilmeyen başı kasketlilerin yarın reylerini kazanmak, artık bir meseledir. Yakın tarihlere kadar köy, kasaba dolaşmayan, halkın ayağına gitmek, dertlerini dinlemek akıllarından geçmeyenlerin nasıl bir tavır takınacakları meraka değmez mi?"*[260]. CHP için işin daha zor olanı, bu partinin halk ile doğrudan temasa geçtiğinde, halk tarafından samimiyetinin sorgulanıp sorgulanmayacağıydı? Aynı gazete halkın, CHP'nin samimiyetini sorgulaması konusunda şunları yazmaktadır; *"Şimdi halka, köylüye doğru koşar adım gitseler, kur yapsalar bile, samimi olduklarına, davrandıklarına onları nasıl inandıracaklardır?"*.[261]

Çok partili döneme geçtikten sonra, diğer partilerle rekabet ortamında CHP'nin ikinci temel problemi, laiklik ve din alanındaydı. Bu meseleyle ilgili olarak 1947 kongresinde çok tartışılmış, devrimci cephenin direnmesiyle gelenekçilerin tekliflerinin ancak bir kısmı kabul edilmişti. Bu doğrultuda kongreden sonra din derslerinin, seçmeli ders olarak ilkokullarda okutulmasına karar verilmiş ve İmam-Hatip kurslarının açılmasına müsaade edilmişti[262]. Keza 1950 genel seçimlerinde, daha önce kamuoyunun pek alışık olmadığı tarzda partinin yetkili isimlerinin söylemlerinde dinî motifler görülmeye başlamıştır. Mesela partinin ikinci adamı Hilmi Uran, 1950 genel seçimleri sırasında yapmış olduğu bir konuşmasında, artık din unsurunun toplumu oluşturan temel etkenler arasında görülmeye başladığını ifade etmiş ve milliyetçiliğinin esaslarını şöyle tanımlamıştır: *"Geniş vatandaş kitleleri arasında ve müşterek vatan sınırları içinde dil gibi, din gibi, ırk gibi, kültür, ülkü, tarih gibi ve mukadderat gibi bütün ruhi ve tabii bağları Türk milliyetçiliğimizin esası ve dayanağı diye kabul ederiz"*[263]. Hâlbuki önceki bölümlerde ifade edildiği gibi, tek partili dönemde din unsuru, milletin ortak paydaları arasında görülmemekteydi.

Çok partili dönemin başlarında ortaya çıkan CHP'deki bu *"ılıman laiklik"* anlayışı, 1950 seçimlerine 20 gün kala daha ilginç bir şekil almıştır. Zafer gazetesinin haberine göre CHP, Ticani Tarikatıyla[264] seçimlerde ortak bir çalışma yapmıştır. Konuyla ilgili haber, 26 Nisan 1950 tarihli Zafer gazetesinde şöyle verilmiştir: Ticanî Tarikatı'nın Şeyhi Kemal Pilavoğlu ve müritlerinden bir grup, İsmet İnönü'nün onayıyla partiye üye yapılmış, tarikat üyeleri köylerde toplantılar düzenleyerek parti propagandası yapmışlar ve köylüleri CHP'ye üye yazmışlardır[265]. Gerçi Zafer gazetesi, DP'nin yayın organıydı ve bu tür haberler ile CHP'yi yıpratmayı hedeflemiş olabilirdi.

260 Babalık, 31 Ocak 1950, 1.
261 Babalık, 31 Ocak 1950, 1.
262 CHP Yedinci Kurultay Tutanağı, 513, 514.
263 Fahri Sakal, "Bir Tek Parti Politikacısının Propaganda Konuşmaları: Hilmi Uran Örneği" Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic, Volume 2/4 Fall 2007, 1325.
264 Tunaya'nın verdiği bilgiye göre, Ticanilik Cezayir'de doğmuştur. Bu tarikatın kurucusu Ebu Abbas Ahmedî Muhammed Muhtar b. Salim'dir (1737–1813). Hükümet idaresine karşı gelmezler. Ayrıntılı bilgi için bkz. Osman Keskioğlu, İslam Dünyası Dün ve Bugün, Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Yayınları, Ankara 1964, 64 vd: Ticanilik olarak ifade edilen tarikatın Türkiye'ye, 1930 yılında geldiği belirtilmektedir. Bu tarikatın başında Kemal Pilavoğlu bulunmaktaydı. Ankara (Çubuk İlçesi) ve Çorum'da (Şabanözü İlçesi) yayılmaya başlamıştır. Ticani anlayışına göre, heykeller puttur ve onların kırılması gerekir. Tunaya, 1998, 46.
265 14 Mayıs'ta DP iktidara gelince, Zafer gazetesi konuyu tekrar gündeme getirmiştir. Pilavoğlu'nun avukatlığını yapan Yılmaz Akpınar'ın, CHP Balıkesir Milletvekili Muzaffer Akpınar'ın oğlu olması dedikoduları desteklemiştir. Ancak Ticanilerin seçimden sonra "gemiyi azıya" almaları, CHP'ye pozisyon değiştirme fırsatı vermiştir. Kırılan heykellerin sayısı arttıkça, CHP'nin "mürtecileri ve iktidarı kınayan" protesto mitinglerinin sayısı da artmıştır. Bu tür gelişmeler sonunda DP iktidarı, 25 Temmuz 1951 tarihinde 5816 sayılı Atatürk'ü Koruma Kanunu'nu çıkarmıştır. Pilavoğlu ile birlikte 74 kişi bu kanun uyarınca 5 Mart 1952'de Ankara 1. Ağır Ceza Mahkemesi'nde çeşitli cezalara çarptırılmışlardır. Ayşe Hür, "Ticanîler ve Atatürk'ü Koruma Kanunu", Radikal, 27.08.2008; Tunaya'nın verdiği bilgiye göre, Ticanî Tarikatı üyeleri Atatürk heykellerine 1940 yılın ın sonlarına doğru saldırmaya başlamışlardır. Ticanîlerin çıkarmış oldukları olaylar: 1946'da 20, 1947'de 7, 1948'de 8, 1949'da 9 ve 1951'de 2 olay olarak tespit edilmiştir. Tarık Zafer Tunaya, 1998, 57; Tunaya'nın vermiş olduğu rakamlara göre, olay sayısında gittikçe artış değil azalış vardır. Gün, 2001, 149.

Nitekim bu seçimlerde Van'da milletvekili aday adaylarının birisinin genel merkez tarafından veto edilmesi, Zafer gazetesinin bu haberini dolaylı olarak tekzip etmektedir. CHP'nin Ticanilerle işbirliği yaptığı haberinin yayınlandığı günlerde Van Milletvekili İbrahim Arvas'ın kaydı partiden silinmiştir. Konya'da yayınlanmakta olan Babalık gazetesinin, Ankara mahreçli haberine göre; dini faaliyetleriyle öne çıkmış olan İbrahim Arvas, bu seçimlerde CHP'den milletvekili olabilmek için Van'da yapılan parti yoklamasında kazanamamıştır. Bunun üzerine Arvas, genel merkezin kontenjanından aday olmak istemiş ancak bu talep reddedilmiştir. Gazetedeki habere göre, İbrahim Arvas'ın parti tarafından ön yoklamada elenmesinin sebebi, adayın *"irticai"* mahiyetteki faaliyetleriydi. Konuyla ilgili parti genel merkezinin açıklaması şöyle olmuştur: *"Halk Partisi Merkez İdare Heyeti İbrahim Arvas'ın bu yoldaki faaliyetini irticaî mahiyette telakki etmiş, müstakil milletvekilliğini, şeyhlik, tarikatçılık yolunda temine teşebbüs ettiği mülahazasıyla kaydının silinmesine karar vermiştir"*[266].

1950 seçimlerinden önce aynı tarihlerde gerçekleşen bu iki olay, CHP'de *"ılıman laiklik"* anlayışıyla birlikte eskiden devam etmekte olan laiklik anlayışının da devam ettiğini göstermektedir. Gerçekten CHP'de, bir kısım partililer tarafından benimsenmiş olan esnek laiklik politikasından rahatsız olanlar vardı. Bu milletvekilleri tepkilerini, partinin 1947 yılında yapılmış olan kongresinde laiklik konusuyla ilgili tartışmalarda ve başka vesilelerle gündeme getirmişlerdi. Bu konuda seçim öncesinde tepki gösterenlerden birisi de Erzincan Milletvekili Behçet Kemal Çağlardı. Çağlar, CHP'nin bu esnek laiklik politikasını içine sindiremeyerek, 24 Ocak 1950 tarihinde basına yansıyan şu ifadelerle hem partisinden hem de milletvekilliğinden istifa etmiştir. *"En iyimseriniz, en taşkın savucunuz olan ben artık inancımı kaybetmiş bulunuyorum"*[267].

Türbelerin açılması konusu Konya kamuoyunda da tartışılmıştır. Partinin gelenekçi kanadını temsil ettiği anlaşılan ve CHP Konya teşkilatının yayın organı Ekekon gazetesinde türbelerin açılması yönünde yayın yapılmıştır. Muhtar Sahir imzasıyla yayınlanan bir yazıda türbelerin açılmasının, *"memleket tarihini, memleket şerefini koruyacak ve tanıtacak bir jest olarak"* kabul edildiği belirtilmiştir. Yazının devamında ilginç tespitler yapılmış ve şöyle denilmiştir: *"O kadar bunaldık, o kadar kendimizden uzaklaştık ki, şu son senelerde, adeta denize düşüp de yılana sarılan insanların yerine geçtik. Kendi dilimizi öğrenmeden kalktık başkalarının dillerini öğrenmeye heves ettik"*[268]. Gazetedeki bu tespitler, şayet seçim sath-ı mailinde halka verilen rüşveti kelam değilse, CHP'deki bir kısım partililerin laiklik konusundaki anlayışlarının değişmesi bakımından önemli göstergeler olarak kabul edilebilir.

Konya basınındaki bu değerlendirmeden yaklaşık beş ay önce, Başbakan Şemsettin Günaltay'ın Eylül 1949'da yaptığı bir konuşmada sarf ettiği sözler, CHP'nin laiklik politikasındaki değişimi ortaya koyması bakımından dikkate değer görülebilir[269]. Başbakan Günaltay şunları söylüyordu: *"Milleti inhilalden koruyan bağlar manevi bağlardır. Kutsiyet duygusu cemiyetlerin temelidir. Kutsiyet duygusunun kaynağı dindir. Kutsiyet duygusunu inkişaf ettirebilirsek yükseliriz. Her işin başı imandır. Mazi ile irtibatımızı kesmeye çalışanlar milletimizin izmihlalini isteyenlerdir. Milletler ancak manevi kuvvetlerle yaşarlar. Yeryüzünde dinine bağlı olmayan kuvvetli millet yoktur. Bir milletin namuslu insanları en az namusuz insanları kadar cesur olmalıdırlar"*[270]. Bu sözler, açıktır ki tek partili dönemde uygulanan laiklik anlayışıyla örtüşmemekteydi. Konya'da yayınlanan ve yukarıda ifade ettiğimiz Babalık gazetesinin *"kendimizden uzaklaştık"* tespitiyle, başbakanın bu konuşması anlamlı bir paralellik arz etmektedir.

266 Babalık, 25 Nisan 1950, 2.
267 Gökman, 1973, 135
268 Muhtar Sahir, "Türbeler Açılsın mı?", Ekekon, 18 Ocak 1950, 1, 4.
269 Albayrak, 1989, 187.
270 Gün, 2001, 135; CHP'nin son başbakanının bu konuşması, gerçekten o tarihe kadar benimsen laiklik anlayışını zorlar nitelikteydi. Günaltay, 19 Ocak 1949'da kabineyi kurduktan hemen sonra, hükümet programını açıklarken laiklik konusunda biraz daha dikkatli olduğu görülmekteydi. Bu konuşmasında şunları söylemişti: "Bundan sonra da, Türk devriminin ana prensiplerini hassas bir ihtimamla müdafaa edeceğiz. İnanç hürriyeti bizce mukaddestir. Çocukların din eğitimine, hürriyet esasına dayanarak imkân vereceğiz. Ama bizim laiklik prensibinden ayrılabileceğimiz zannedilmemelidir. Özellikle din perdesi altında bu milleti yüzyıllarca uyutan hurafelerin yeniden canlanmasına ve dinin siyasi ve şahsî maksatlar için istismar edilmesine müsaade etmeyeceğiz". Kalkanoğlu, 1991, 136.

Başbakan Günaltay'ın bu sözleri, basında özellikle İslamî duyarlılığı olan çevrelerde ilgi uyandırmış ve başbakana, *"mazi ile irtibatımızı kesenlerin kimler olduğu"* sorulmuştur. Başbakan Günaltay, soruya cevap vermemiş ama bir ay sonra hem İslam diniyle ilgili bir yorumunda dolaylı olarak da bu sorunun cevabını vermiştir. Başbakanın yorumu şöyledir: *"İslam dini Peygamberimizin Mekke'de bulunduğu sırada yaptığı ahlakî telkinlerden ve bu olgunluğa varmanın bir vasıtası diye tavsiye edilen vazifelerden ve ibadetlerden meydana gelmektedir. Medine'de bir devlet kurduktan sonra başvurulan şeriat kurallarının mahiyeti, o zamanki mahalli şartların icabının yerine getirilmesinden ibarettir. Bu kurallar bin küsur yıl sonra başka başka muhit şartları içinde yaşayan milletlerin hayatına esas olamaz"*[271].

4.4. 1950 Genel Seçim Propagandalarında CHP'nin Dine Yer Vermesi

Çok partili dönemin başlarında CHP'nin; laiklik anlayışında temelde değişiklik olmamakla birlikte, iktidarda kalabilmek için, yukarıda ifade edilen diğer sebeplerden dolayı uygulamada nispi olarak farklı bir laiklik anlayışını benimsediğini, ifade etmeye çalışmıştık. Bu değişikliğin özellikle seçimler öncesinde ortaya çıktığı görülmektedir. Bu kapsamda olmak üzere yapılan bir değerlendirmede, CHP'nin 1945–1950 yılları arasında, artık *"devrim ülkülerinden uzaklaşmış"* bir kadronun ağır bastığı bir yönetimin eline geçtiği ifade edilmiştir. Bu görüşe göre, Türk siyasi hayatında yeniden etkin rol oynamaya başlayan geleneksel, toplumun kavram ve görüşlerine bağlı *"gerici ve tutucu"* güçlerin de etkisiyle parti, bazı tavizler vermeye başlamıştır. Bu tavizlerden en önemlisi laiklikti[272].

1950 seçimlerinde CHP'nin, bir kısım dini gruplarla işbirliği yaptığı konusunda iddialar kamuoyunda yer almış[273] ve parti binasında Diyanet İşleri Başkanı Ahmet Hamdi Akseki vaaz etmiştir[274]. Yukarıda bu konuyla ilgili bilgilere ilaveten Konya'da CHP çizgisinde yayın yapan Babalık gazetesinin haberine göre parti genel merkezi 1950 seçimlerinde Anadolu'nun köylerine propaganda yapmak üzere, 35 kadar vaiz ve hocayı Toros Ekspresi ile göndermiştir[275].

CHP 1950 genel seçimlerini, bir ölüm kalım meselesi olarak görmüştür. Nitekim Konya İl Yönetim Kurulu, bu seçimlerin çok önemli olduğunu genel merkeze gönderdiği seçim propagandasıyla ilgili bir yazıda şöyle ifade etmiştir: *"1950 seçimlerinin kazanılması hükümetle partimizin ve binnetice rejimin ölümü, dirimi derecesinde çok büyük ve vatanî bir ehemmiyete haiz olduğundan bu intihabın behemehal kazanılması hususunda hükümetin çok ehemmiyetli ve enerjik tedbirleri alması gerekir"* [276].

271 Gün, 2001, 142-143.
272 Kalkanoğlu, 1991, 137.
273 Belirtildiğine göre Malatya, Ankara, Sivas ve Siirt gibi illerde CHP'nin, Alevî ve Ticanî Tarikatı şeyhleri ile seçim ve propaganda konusunda işbirliği içinde olduğu basında işlenmiş ve yazarlarca eleştirilmiştir. Sakal, 2008, 93.
274 1950 seçimlerinde, Diyanet İşleri Başkanı'nın İzmir ve civarında camilerde değil de niçin CHP binalarında vaazlar yaptığı DP'liler tarafından eleştirilince, Hükümet adına Nihat Erim şöyle bir savunma yapmıştır: "Sayın Diyanet İşleri Başkanına bu noktada muhalif arkadaşlar tarafından tariz edildi. Kendileri şu izahatta bulundular. 'Bütün vatandaşlarımı nerede kalabalık bulursam orada onlara hitap etmek isterim. Bir yerde halkevi binasında hoparlör vardı. Halkevi meydanında da hoparlör vardı. On binlerce vatandaşa bu şekilde hitap etmem mümkün oldu. Eğer onlara camide hitap etseydim yalnız 300 kişi dinleyebilecekti'. Şimdi soruyorum. Arkadaşlar halkevi bir düşman memlekete mütemadiyen böyle göstermek için kendilerini yoruyorlar ve memleketi üzüyorlar". Ayın Tarihi, 30 Mart 1950.
275 Babalık, 16 Şubat 1950; Meram, 17 Şubat 1950, 1.
276 BCA, 490.01.35.1.5; CHP 1950 seçimlerini kaybedip iktidardan düşmesi üzerine, 1954 genel seçimlerini kazanabilmek için 1950 seçimlerine benzer ilginç yöntemleri uygulamaya devam etmiştir. Aşağıda vereceğimiz bir örnek bunu teyit etmektedir. Konya'da yaşanan bu olayda, 1954 seçimlerinden önceki aylarda bazı partililer camii cemaatinden oy talep etmişlerdir. Belirtildiğine göre bir grup CHP'li, 9 Mart 1954 tarihinde Konya'daki Kapu Camii eski müezzini B. Ali'yi yanlarına alarak merkez Sille İlçesinin Tat Köyü Camii'nde Kur'an-ı Kerim ve Mevlit okutmuşlardır. Tat Köylüler, camide okutulan bu mevlide katılmışlar ve köylerine gelen ziyaretçilere büyük bir misafirperverlik göstermişlerdir. Fakat Mevlitten sonra partililerin, köylüleri CHP'ye üye olmaya davet etmeleri üzerine durum anlaşılmış ve tepkiyle karşılanmıştır. Köylüler CHP propagandacılarına şunları söylemişlerdir; "Kusura bakmayın, bu köy baştan aşağı Demokrattır. CHP'ye üye de olmaz, oy da vermez". Yeni Meram, 9 Mart 1954, 1. Benzeri bir olay, 1946 yılında Düzce'de yaşanmıştır. İfade edildiğine göre, çok partili döneme geçişin ilk yılında (Haziran 1946) Düzce Müftüsü, camilerde CHP propagandası yapmıştır. Bunun üzerine DP'liler, Adalet Bakanlığı'na şikâyette bulunmuşlar fakat sonuç alamamışlardır. Sakal, 2008, 92.

Tek partili dönemde *"Aklın bir uydurması ve tarihin biriktirmiş olduğu bir batıl düşüncelerin eseri"* olarak görülen din, 1950 seçimlerinde CHP yönetimi tarafından artık *"toplumun bir gerçeği"* olarak görülmeye başlanmıştır. Nitekim CHP Konya İl Teşkilatı tarafından seçim öncesinde yapılan değerlendirmede, seçimlerde yapılacak propagandalarda din meselesine özel bir yer verilmiştir. Parti teşkilatı bu seçimlerde din konusuna özel önem verilmesi gerektiğini şöyle ifade etmiştir: *"Din meselesine, propaganda faaliyetimizde özel bir yer vermek zorundayız. Din hakkında şahsî düşüncelerimiz ne olursa olsun, dini bir sosyal realite olarak kabul etmek lazımdır. Din zannedildiği gibi ne aklın bir uydurması, ne tarihen birikmiş batıl düşüncelerin eseridir. Din, insan ruhunun özel bir vasfı, tıpkı ben hissimiz gibi, ana duygularımızdan biridir. Bizdeki laiklik siyasetinin zamanla bir din aleyhtarlığına dönmüş olması kötü neticeler vermiştir. Laiklik dünya işleriyle ahiret işlerinin birbirinden ayrılması ve dinin siyasete, devlete karışmaması şeklinde anlaşılacağına bir dinsizlik sistemi, dinin ve dindarlığın hakir görülmesi manasını almıştır. İdeolojiler halk yığınlarına kadar inemeyerek yalnız belirli çevrelerin fikriyatı olarak kalmasının sebeplerinden biri, ideolojilerde rasyonel unsurun, yani gönüle hitap etmeyen, daha ziyade akıl ve ideolojiyle çalışan unsurun, hâkim olmasındandır. Onun için ideolojiler hiçbir zaman devamlılık vasfına malik değildir. Almanya yıkıldıktan sonra nasyonal-sosyalizm ideolojisinden ne kaldı? Faşizmden ortada ne vardır? Bunlar akla hitap etmiş, ferdin ruhunun kaynaklarına inmemiştir. Hâlbuki tarihte nice devletler yıkılmış, fakat din müessesesi daima ayakta kalmıştır. Çünkü din, ferdin ruhunun en derin yerinden, insanı bilinmeyene bağlayan en gizli noktasından sihirlemektedir. Binaenaleyh sosyal ve psikolojik bir vaka karşısında propaganda ve siyasette, din hislerini ihmal etmeye imkân var mıdır?"*[277].

CHP'nin 1950 genel seçimlerindeki bu değerlendirmesinin, tek partili dönemden çok farklı olduğu açıktır. Propagandalarda *"dine özel bir yer verilmesi"*, *"İdeolojilerin zamanla unutulmasına mukabil dinin daima canlı kalması"* ile dinin *"gönüllere girmiş"* olduğunun tespiti ve *"dinin, canlılığını nesiller boyu sürdürmekte"* olduğunun görülmesi, çok partili dönemde CHP'nin din ve laiklik konusundaki yeni anlayışının önemli göstergeleri olarak görülmelidir.

Toplumun *"gönlüne girmiş"* olduğu tespit edilen din olgusu, halkı etkileyen en önemli unsurlardan birisi olduğuna göre bunun muhaliflere kaptırılmaması gerekiyordu. Belgenin devamında seçmenlerden oy alabilmek için hangi dini gruplarla temasa geçilmesi ve partinin imajının ne olması gerektiği şöyle ifade edilmekteydi:

"Bugün din hisleri irticaın elinde kalıyor. Bunu onun elinden alarak müspet istikamette kıymetlendirmek lazımdır. Sırf mücerret (soyut) bir laiklik prensibine sadık olmak düşüncesiyle böyle kudretli bir psikolojik manivelayı muhaliflere kaptırmanın doğru olmayacağı aşikârdır. Bu meselede özellikle Alevî çoğunluğu hesaba katılmalıdır. Diyanet İşleri Başkanlığının fırsat buldukça hâlâ Sünnilik ve Alevilik meselelerini kurcalamakta olması iyi tesirler yapmıyor. Bütün tarihimizi kanlı kardeş kavgalarıyla dolduran bu mesele unutulmamalıdır. Yurdumuzda büyük bir çoğunluk teşkil eden Aleviler arasında dostluk sağlamak Sünnilik zihniyetinin partide (CHP) hâkim olmadığını göstermekle mümkündür"[278].

CHP'de Alevilere özel ilgi duyulması dikkat çekicidir. Diyanetin, Sünnilik ve Alevilik konusunu *"kurcalaması"*ndan rahatsızlık duyulması, aleviler ile Sünniler arasındaki *"kanlı kardeş kavgalarının"* gündemde tutulmak ifadesiyle neyin amaçlandığı pek anlaşılamamaktadır[279]. Yani Sünnilik ile Alevilik arasında bazı düşünce veya inanç farklılığı

277 BCA, 490.1.355.1490.1.
278 BCA, 490.1.355.1490.1.
279 Benzeri tartışmalar 1963'de yeniden düzenlenen Diyanet İşleri Başkanlığı teşkilatıyla ilgili görüşmelerde de gündeme gelmiştir. Konuyla ilgili tartışmalar, Diyanet İşleri Başkanlığı için düşünülen daireler arasında bulunan Mezhepler Müdürlüğü üzerinde yoğunlaşıyordu. Bu müdürlüğün kurulmasıyla tefrika yollarının açılmış olacağı ifade edilmekteydi. Bu görüşü dile getirenlere göre, asırlardan beri sönmüş bulunan Şii ve Sünni mücadeleleri hiçbir sebep yokken tekrar ortaya çıkarılacaktır. Millî ve dini birliğimiz bölünecektir. Bundan da dış unsurlar faydalanacaklardır. Tarhanlı, 1993, 49.

sebebiyle, bu farklılığın *"kurcalanmasıyla"* ortaya çıkması muhtemel ihtilafın, toplumun ahengini bozacağı endişesi yerinde olabilir. Ancak bir sonraki cümlede *"bütün tarihimizde kanlı kardeş kavgalarına"* konu olan ihtilafın *"unutulmamasının"*, CHP"nin Alevi kesimden gelecek oyları garantiye almak için sarf edilmiş olduğu anlaşılmakla birlikte, öfke ve kinin sürekli olarak gündemde tutulmasının topluma getirisinin götürüsünden daha az olacağı galiba gözden kaçmış olmalıdır. Daha da ilginci, bu seçimlerde CHP Konya yönetiminin Alevilerden oy alabilmek için, partide *"Sünnilerin"* hâkim olmadığı vurgusunun yapılması, herhalde partide, kabul edildiği belirtilen temel laiklik anlayışıyla pek örtüşmemektedir. CHP'nin Alevî kesime olan yakın ilgisine dair başka bilgi ve belgeler de bulunmaktadır[280].

Genel söylemde CHP, dinin siyasete alet edilmemesi gerektiğini ifade etmekle birlikte bu seçimlerde din unsurunu seçimlerde kullanmaktan çekinmemiştir. CHP genel merkezi 1950 genel seçimlerinde, din olgusunun partiye nasıl oy getireceği konusunda yapılacak propagandalarda özellikle şu iki hususa dikkat edilmesini istemiştir:

1. Halkın millî duyguları, dinî hisleri ve günün çeşitli olayları karşısındaki heyecanları partiye yön vermelidir.

2. Bunun için günlük, halkın ve muhalefetin sürekli olarak nabzı tutulmalıdır.

1950 seçimlerde CHP, hem öteki partilerden bir adım öne geçmek hem de eldeki iktidar imkânlarını kullanarak bunu oya tahvil etmek için ilkokullara din dersleri konulması ve bir İlahiyat Fakültesinin açılmasını gündeme getirmiştir. Bu konu önceki bölümde açıklandığı üzere, 1947 kongresinde uzun uzun tartışılmış ve bir kısım partililer, muhalif kalsalar da genel kurulda, din derslerinin devlet okullarında değil özel okullarda ve devletin kontrolünde verilmesine karar verilmişti. Böylece, bir taraftan vatandaşın uzun süreden beri talebi olan bu ihtiyaca cevap verilmiş, diğer taraftan da bu vatandaşların oyları kazanılmış olacaktı. Bu amaçla Konya CHP İl Başkanı Mümtaz Ataman imzasıyla, parti genel merkezine 26 Temmuz 1949 tarihli bir yazı gönderilmiştir. Söz konusu yazı şöyledir:

"Halkımızın vicdanî duygularını okşayacağı ve hükümetle partiye bağlılıklarını artıracağı şüphesiz bulunan din eğitiminin önemle ele alınması ve bunun için de;

1. İlkokullarda din tedrisatına önem verilmesi,

2. Bu ders yılı başında ilahiyat fakültesinin derhal açılması"[281].

Genel merkeze gönderilen yazıda dikkat edilirse, halkımızın "partiye bağlılıklarını artıracağı şüphesiz" denilmektedir. Yani CHP iktidarı okullarda din derslerine önem verirse, halkın *"partiye bağlılıkları"* artacaktır. Böylece CHP'nin iktidarda kalma şansı mümkün olacaktır. Bu yazıdan şöyle bir anlam da çıkarılabilir: CHP tek partili dönemde din derslerine önem vermediğinden halkın partiye beklenen bağlılığı gerçekleşmemiştir. Tek partili dönemde yapılmış olan seçimler fonksiyonel olmadığından yani sözde seçimler olduğundan, CHP, halkın oylarına çok önem vermemiştir. Ama artık çok partili dönemde, CHP'nin iktidarda kalabilmesi için halkın oylarına ihtiyaç vardı.

1950 genel seçimlerinde, parti yönetimi tarafından yapılan değerlendirmelerde, tek partili döneme yönelik eleştiriler yapılırken bu partinin yayın organı olan gazetelerde de benzer yorumlar yapılmaktaydı. Konya'da CHP çizgisinde yayın yapan gazetelerden Selçuk'ta bazı yazarlar, tek partili dönemdeki din ve laiklik politikasını sorgulamaya başlamışlardır. Bunlardan birisi, önceki kısımlarda yazılarından alıntı yaptığımız Saib Ragıp Atademir'dir. Atademir yazısında, milletimizin geri kalış sebebinin bilgisizlik olduğu *"unutularak"*, bunun yerine din ve geleneklerimizin sebep olarak gösterildiğini belirtmiştir. Bu yanlış teşhisin cezasının pek acı bir şekilde çekilmekte olduğunun altını çizen Atademir, CHP ve tek partili dönemle ilgili eleştirilerini şöyle

280 Çok partili döneme geçiş sürecinde CHP'nin Alevi'lere karşı eğilim gösterdiğine dair belgelerden birisi Genel Başkan Vekili Hilmi Uran'ın 16 Ağustos 1948 tarihli bir yazısıdır. Dönemin Başbakanı Hasan Saka'ya gönderilen bu yazıda Güney Anadolu'daki Alevilere ilgi gösterilmesi talep edilmektedir. BCA, 030.01. 42.252.7

281 BCA, 490.01,351.1474.1.2.

sürdürmüştür: *"Tek şahıs idaresinden tek fırka idaresine geçmenin de bir milleti medeniyet ve refaha ulaştıramayacağını tecrübe etmiş bulunuyoruz. Cemiyetin yaşayıcı bir varlık olduğunu üzerinde büyük müdahalelerin bütün uzviyetin kaybına sebep olabileceğini daima hatırda tutmak lazımdır. Bir cemiyetin idaresini üzerine almak isteyen, fırkaların katiyen tabiat kanunlarına aykırı hareket etmemeleri icap eder"*[282].

Bir başka yazısında Atademir, tek partili dönemde yapılmış olan düzenlemelerin, asırlık gelenekleri dikkate almadan ve halkın duygularına saygı gösterilmeden yapıldığına işaret etmektedir. Hâlbuki bütün bilgi alanlarında, herhangi bir alana müdahale yapılırken asırların tecrübe ve bilgileri üzerine bina edilmiş olan geleneği, bir istikameti incelemeden değiştirmeye kalkmak çok hatalı bir harekettir. Müdahale çok dikkatli ve özenle yapılmalı ve kamuoyunda sarsıntı meydana getirmemelidir[283].

CHP'nin din ve laiklik konusundaki esnekliği, seçim tarihi yaklaştıkça artmıştır. 1950 yılının Ocak ayından, seçimlerin yapıldığı Mayıs ayına kadar olan devre dikkate alınırsa, bu tarihlerde CHP çizgisinde yayın yapan Konya basınında (Ekekon, Selçuk ve Babalık) dinî söylemlerin gittikçe artış gösterdiği dikkatlerden kaçmamıştır. Ekekon'da bir gün önce Ankara'dan dönen Konya Valisi basına bir demeç vererek, 1950 yılında Konya'nın talihinin değişeceğini ve şehirde bir Camii'nin yapılacağını, halk tarafından tamir edilmekte olan İplikçi Camii'ne devletin katkı yapacağını, PTT'nin arkasında bulunan ve kütüphane olarak kullanılmakta olan Hacı Hasan Camii'nin artık ibadete tahsis edileceğini açıklamıştır[284]. Hacı Hasan Camii'nin ibadete tahsis edileceği, Selçuk gazetesi tarafından manşete taşınmış ve daha geniş yer verilmiştir[285]. Tek partili dönemde gazete manşetinden camii yapımından söz etmek mümkün olmadığı gibi, devletin camii inşaatına yardımda bulunması düşünülemezdi. Kaldı ki, bu dönemde camilerin bir kısmı amacının dışında kullanılmış, bir kısmı cemaatsizlikten dolayı kapanmış ve bazı camii görevlilerinin işine son verilerek *"tasarrufa"* gidilmiştir.

Dış dünyadaki gelişmelerle ilgili haberler verilirken de basında *"İslamî duyarlılık"* dikkatleri çekmekteydi. Söz gelimi dünyada İslam'a karşı olan saldırılar gündeme getirilmekte ve bunlara karşı yapılan savunma haberleri, manşetlerden verilerek halka duyurulmaktaydı. Bu paralelde Ekekon'da, 6 Ocak'ta Moskova Radyosu ile Rus Basınında İslamiyet aleyhine haberlerin çıkması üzerine, Pakistan Müslümanlar Birliği Başkanı Chavdri Halikuzzaman'ın *"İslamiyet sulh ve hak arar"* ifadesi, Ekekon gazetesinin sayfalarına taşınmıştır[286]. Yaklaşık üç hafta sonra 21 Ocak'ta yine Başkan Halikuzzaman'ın, *"İslam memleketlerinin iktisadî durumu"* konulu konferansı okuyuculara duyurulmuştur[287]. 24 Ocak'ta M. Nedim Güntel tarafından kaleme alınan, Mevlâna isimli eserin reklamı yapılmıştır[288]. 10 Şubat'ta *"Tarihten Esintiler"* köşesinde Hz. Yakup'ın hayatı anlatılmaya başlanmış[289] ve bu yazılar, tefrika olarak bir süre devam etmiştir. Ölümünün 100. Yıldönümünde gazetenin ilk sayfasında, Farabi'nin hayatını anlatan bir makale yer almıştır[290]. 17 Şubat'ta tek parti döneminde kapatılan Tekke ve Zaviyelerle ilgili 677 sayılı kanunda bazı değişiklik yapılarak bir kısım türbelerin açılmasına karar verildiği haberi yayınlanmıştır[291]. Açılacak olan türbelerin

282 Selçuk, 21 Nisan 1950, 1, 2.
283 Saib Ragıp Atademir, "Nereye Gidiyoruz?", Selçuk, 16 Mayıs 1950, 1, 2.
284 Ekekon, 4 Ocak 1950, 1, 4.
285 Selçuk, 6 ocak 1950, 1.
286 Ekekon, 6 Ocak 1950, 2.
287 Ekekon, 21 Ocak 1950, 1.
288 Selçuk, 24 ocak 1950, 4.
289 Ekekon, 10 Şubat 1950, 3.
290 Ekekon, 17 Şubat 1950, 1.
291 Babalık, 17 Şubat 1950, 1; 1950 yılında Türbelerle ilgili kanuna ilave edilen ek fıkra şöyledir: Türbelerden Türk büyüklerine ait olanlarla büyük sanat değeri bulunanlar Millî Eğitim Bakanlığınca umuma açılabilir. Bunlara bakım için gerekli memur ve hizmetliler tayin edilir. Açılacak türbelerin listesi Millî Eğitim Bakanlığınca hazırlanır ve Bakanlar Kurulunca tasvip olunur. TBMM Tutanak Dergisi, C. 25, 34.39; Tarhanlı, 1993, 24; Necati Aksanyar, "Demokrat Parti'nin Din Politikalarının Türk Basınında Yansımaları (1950–1954), Akademik Bakış, Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-Dergisi, S. 11, Ocak 2007, 10.

listesi gazetelerde yer almıştır[292]. 23 Şubat'ta Hz. Musa'nın hayatı anlatılmaya başlanmış ve bu yazılar peş peşe devam etmiştir[293]. Ölümünün 23. yıldönümü vesilesiyle, 28 Mart'ta Seydişehirli Mahmut Esat Efendi'nin hayatı tefrika olarak verilmiştir[294]. 1 Nisan'da Alaeddin Camii ile Nasrettin Hoca Türbesi'nin açılacağı haberi duyurulmuştur[295]. 8 Nisan'da *"En Büyük Mimar"* başlığıyla Mimar Sinan tanıtılmıştır[296]. 13 Nisan'da İslam ülkelerinden Endonezya işlenmeye başlanmıştır.[297] 20 Nisan'da gazetenin birinci sayfasından Regaip Gecesi duyurusu yapılmış ve *"Müslüman vatandaşlarımızın mübarek gününü tebrik ederiz"* denilmiştir[298]. 28 Nisan'da Ankara'da Hacı Bayram Veli Türbesi'nin açılacağı, hacca gidecek olan Türk hacılarına uçak tahsis edileceği duyurulmuştur[299]. 2 Mayıs'ta *"Hafız Duası"* başlığıyla Cuma günü Kapu Camii'nde hafızların Kur'an okuyacağı ve Cuma namazından sonra duaları yapılacağı haberi verilmiştir[300]. Konya basınından seçtiğimiz bu haberlerden anlaşılacağı üzere, CHP'nin din ve laiklik anlayışında bazı farklılıklar ortaya çıkmaya başlamıştır.

5. CHP LAİKLİK POLİTİKASINDAKİ DEĞİŞİMİN SEÇİM SONUÇLARINA ETKİSİ

5.1.Laiklik Politikasındaki Değişimin 1946 Seçim Sonuçlarına Yansıması

Hatırlanacağı üzere, 21 Temmuz 1946 tarihinde yapılmış olan genel seçimlerde çoğunluğu CHP kazanmıştı. Konya da, CHP'nin kazandığı seçim çevrelerinden biriydi[301]. Çok partili sistemin getirmiş olduğu yeniliklerden birisi olarak bu seçimlerde adaylar, halkın arasına karışmış, halkın taleplerini sormuş ve vaatlerde bulunmuştur. Adayların, özellikle CHP'li adayların halkın arasına karışması, bu seçimlerin en ilginç taraflarından birisi olmuştur[302].

1946 genel seçimleri, o zamanki mevzuat gereği açık oylama ve gizli tasnifle yapıldığından, zihinlerde pek çok soru işareti bırakmıştır[303]. Seçimlerdeki bu rahatsız edici görüntü, muhalefeti ciddi anlamda endişelendirmiş ve gerek oylar tasnif edilirken ve gerekse meclis açıldıktan sonra gündeme getirmiş olsalar da sonuç alamamışlardı[304].

292 Ekekon, 6 Nisan 1950, 3; 1950 yılının başlarında türbelerin açılması konusunda kamuoyunda istekler yoğunlaşmaya başlamıştı. Konuyu inkılâplarla irtibatlandırarak yorumlayan Peyami Safa şöyle bir değerlendirme yapmaktadır: "Bugün bizim için bir türbe korkusu kalmış mıdır? Ziyaretine izin verilirse, içindeki sandukanın kapağı açılacak ve Osmanlılık, dimdik ve uzun kavuğunu sallayarak hortlayacak mıdır? Böyle bir endişe, artık inkılâbın hurafeleri arasındadır. İçimizden bu hurafeyi sökemezsek bir inkılâp nesli yetiştirdiğimize inanmamış oluruz". Aksanyar, agm, 10.

293 Ekekon, 23 Şubat 1950, 3.

294 Ekekon, 28 Mart 1950, 1.

295 Ekekon, 1 Nisan 1950, 1.

296 Kadri Öztürk, "En Büyük Mimar", Ekekon, 8 Nisan 1950, 3.

297 Ekekon, 13 Nisan 1950, s. 2.

298 Ekekon, 20 Nisan 1950, 1.

299 Ekekon, 28 Nisan 1950, 1, 2.

300 Selçuk, 2 Mayıs 1950, 2; Gazete "Hafız Duası" ifadesiyle "Hatim Duası"nı kastetmektedir. Kur'an-ı Kerim hatminin yapılacağı ve bunun duasının yapılacağı anlaşılmaktadır.

301 1946 genel seçimlerinde Konya'da seçmen sayısı 286.513, oylarını kullananların sayısı 218.754'tür. Katılım oranı % 76'dır. Seçim sonuçlarına göre; CHP merkezden daha az, taşradan daha çok oy almıştır. Karapınar ve Akşehirli seçmenler tamamen CHP'ye oy vermişlerdir. Babalık, 23 Temmuz 1946, 2; Konya ilçelerinde CHP'ye verilen oyları gösteren arşiv belgesinde dikkat çekici bazı rakamlar bulunmaktadır. Mesela Karapınar'da bütün milletvekili grupları, aynı sayıda oy almış gösterilmektedir. Tabloya göre, 12 milletvekili 7737, bir milletvekili 7733 oy ve 3 milletvekili de 7734 oy almıştır. BCA, 490.01.351.1474.1.108.13.

302 Karpat, 1996, 143.

303 Zürcher, 2000, 308; Hikmet Özdemir, Demokrasiye Geçiş Menderes Dönemi, Türkler, C. 16, Yeni Türkiye Yayınları, Ankara 2002, 886; Türkiye'nin bazı seçim çevrelerinde kapalı kapılar ardında, vali ve kaymakamların nezareti altında tasniflerin yapıldığı, oy pusulalarının yakıldığı, DP'li seçmenlerin dövüldüğü, yaralandığı ve hakarete maruz bırakıldığı iddiaları yaygın şekilde gündeme gelmiştir. Ülkenin diğer bölgelerinde olduğu gibi Konya'da da benzer olaylar yaşanmıştır. Mesela DP temsilcisinin, seçimler sırasında Kadınhanı kaymakamı tarafından hapsedilmesi ve Konya merkezde Vali İzzettin Çağpar'ın sandıktan çıkan oylara müdahale etmesi gibi gelişmeler bunlardan bir kısmıdır. DP Konya milletvekili adayı Ziyad Ebuzziya, Valinin, oyların sayımına müdahalesini şöyle anlatmaktadır: "DP listesindeki adayların en azı 60 bin, en çoğu 80 bin oy almıştı. CHP listesindekilerin oyları ise bunların dörtte biri kadar bile tutmuyordu. En azı 12, en çoğu 24 bin. Yani seçimi ezici bir çoğunluk biz almıştık. Bu noktada bizzat Vali Çağpar devreye girerek tutanaklar üzerinde basit işlem yaptı. Konya'da geniş bir seçmen kitlesinin bulunmasından da istifade ederek, CHP adaylarının aldıkları oy sayılarının başına (1) rakamını ilave etti. Böylece CHP adayları en az 112 bin, en çok 124 bin oy almış oldu" Otmanbölük, 1996, 27/50.

DP'liler, ülkenin çeşitli yerlerinde protesto mitingleri düzenlemişlerdir[305]. Gerçekten 1946 seçimlerinde iktidar partisinin, sandıklara müdahale ettiği konusunda yaygın bir kanaat bulunmaktaydı[306].

CHP'nin çok partili döneme geçişte benimsemiş olduğu laiklik konusundaki politika değişikliği, 1946 seçim sonuçlarına nasıl yansımıştır? Bu seçimleri CHP tek başına kazandığına[307] göre, söz konusu politika değişikliğinin seçim sonuçlarına olumlu etkisinden söz edilebilir mi? CHP'nin benimsemiş olduğu yeni laiklik politikasıyla, seçmenlerden oy geleceği beklentisi elbette ki vardı. Kısmen de olsa CHP'de meydana gelen laiklik konusundaki bu esnekliğin, 1946 seçimleri sonuçları üzerinde etkili olduğunu söylemek mümkün değildir. Yani her ne kadar CHP, 1946 genel seçimlerini kazanmış ve dört yıl daha iktidarda kalmış ise de, bu partinin iktidara gelmesinde halkın tercihleri değil, aşağıda açıklanacağı üzere, o tarihteki seçim sistemi etkili olmuştur.

1946 genel seçimlerinde, CHP'nin iktidarda kalmaya devam etmesinde, yukarıda da ifade edildiği gibi, bu partinin uygulamaya koyduğu halka yönelme veya laiklik anlayışındaki kısmen değişimin etkili olduğu söylenemez. Soruyu tersinden sorarak konuya açıklık getirmeye çalışalım: Şayet CHP, tek partili dönemde uygulamış olduğu laiklik politikasını hiç değiştirmeden devam ettirmiş olsaydı, yine seçimleri kazanabilirdi. Çünkü 1946 genel seçimlerinde iktidarı tayin eden, sandık değil, sandıkların başlarında bulunan ve tasnifleri yapan sandık kurulları yani iktidar partisidir. Zira bilindiği gibi o tarihte seçim kurulları, henüz adlî teminat altında değildi ve iktidar partisi tarafından tensip edilmekteydi. Bu bakımdan 1946 seçimlerindeki, "oylar DP'ye atılmış fakat sandıktan CHP çıkmıştır" deyimi, durumu çok iyi karakterize etmektedir[308].

Bu seçimlerin tartışmalı hale gelmesine zemin hazırlayan en önemli unsurlardan birisi, seçmenlerin açık oylama ile oy vermesi, sayımın kapalı tasnif sistemiyle yapılmasıdır. Bu tarihteki seçimlerin, tek dereceli ve çok partili olması gibi önemli özellikler taşımasına rağmen, kapalı kapılar ardında tasniflerin yapılması, oylamayı şaibeli hale getirmiştir[309]. İktidar partisinin (vali ve kaymakamların) seçim kurullarının başında olması ise, istismara müsait olan bu durumu pekiştirmiştir. 1946 seçimlerinde oyların kapalı tasnif usulüyle sayılması, seçimlerin tek partili dönemdeki seçimlerden farklı olmadığını göstermiştir. O halde, CHP'nin 1946 genel seçimlerini kazanmasındaki temel faktörün, tasnif sistemiyle ilgili olduğu söylenebilir. Şayet tasnif sistemi açık biçimde ve adli teminat altında olsaydı, muhtemelen CHP, 1946 seçimlerini kazanamayacaktı. Bu gerçekten hareketle, tasnifler yapılırken muhalefet partileri, özellikle DP itiraz etmiş ve daha sonra TBMM'nde bu itirazlarını sürdürmüş ancak sonuç alınamamıştır.

304 21 Temmuz 1946 genel seçimleriyle ilgili DP'nin itirazları, mecliste 26 Ağustos 1946 tarihli sekizinci birleşimde tartışılmış ve "seçim sonuçlarını etkileyecek değerde delil bulunamadığından", itirazlar reddedilmiştir. Konuyla ilgili ayrıntılı bilgi için bkz. TBMM Tutanak Dergisi, C. 1, TBMM Basımevi, Ankara 1946, s. 218; Süleyman İnan, Muhalefet Yıllarında Adnan Menderes, Liberte Yayınları, Ankara 2006, s. 218.

305 Babalık, 3 Ağustos 1946, 1; Bu protesto mitinglerinden ilki 40 bin kişiyle İzmir'de, iki gün sonra Bursa'da on bin kişiyle yapıldı. Daha sonra Konya'da büyük protesto mitingi yapılmıştır. Eroğul, 1990, 16.

306 Zürcher, 2000, 308.

307 1946'da CHP tek başına seçimleri kazanmış olsa da DP, meclise girmeyi başarmıştır. CHP'li Prof. Dr. Fahri Ecevit'e göre, DP'nin seçmenlerden oy alabilmesinin sebebi, bu partinin "kötü" propaganda yaparak seçmenleri "aldatmasıdır". Prof. Ecevit, DP'nin "halkı aldatmaya" yönelik propagandasını şöyle ifade etmektedir: "DP'liler Rus tehlikesini küçültmek, askeri terhis edeceklerini söylemek, Ezanı Arapça okutmaya söz vermek gibi kötü propagandalar yaptılar". Sadık Albayrak, İrtica'nın Tarihçesi/5, Tek Parti Dönemi ve Batıcılık, Araştırma Yayınları, İstanbul 1989, s. 182.

308 O günlerde DP tarafından yapılan bir araştırmaya göre, 1946 genel seçimlerinde DP'nin kazanmış olduğu milletvekili sayısı 279'dur. Zürcher, 2000, 308-309.

309 1946 seçimlerindeki oy tasnif sisteminin istismara müsait olduğuna dair çok örnek verilebilir. Ankara/Çubuk İlçesi Yalınhisar Köyü'nde yaşanan bir olay bunlardan birisidir. Basında belirtildiğine göre, Çubuk Kaymakamı Turgut Göle, yanında Belediye Başkanı Ahmet Yılmaz ve Jandarma Komutanı Üsteğmen Kemal Oya ve Belediye Kâtibi buraya gelmişlerdir. Kaymakam, Feyzullah isimli DP kurucusunu yanına çağırarak hakaret ve darp etmiş, "Reylerinizi DP'ye bile verseniz, nasıl olsa seçim sandıkları kazaya gelecek. Ben o zaman size gösteririm" demiştir. Otmanbölük, agm, Tarih ve Medeniyet, Haziran 1996, 48; Kaymakamın, "oy sandıkları nasıl olsa kazaya gelecek ben o zaman size gösteririm" ifadesinden, kapalı kapılar ardında sayılacak oyların ne kadar su götürdüğü anlaşılmaktadır.

Oy sayımının, gizli olması konusu, Konya basınında da gündeme gelmiştir. 27 Temmuz 1946 tarihli Babalık gazetesinde, seçim kurullarının başında vali ve kaymakamların bulunmasının sakıncaları tartışılmıştır. M. Ali Sebük imzasıyla, *"Tek Demokrasi ve İki Türlü Adalet"* başlığıyla yayınlanan makalede şöyle denilmiştir: *"Hangi memur Valinin otoritesine karşı koyabilir? Binaenaleyh seçimlerde, herhangi bir partiyi kazandırmaya azmetmiş olan bir vali, maksadını mutlaka tahakkuk ettirir. Ve hiçbir kuvvet buna mani olamaz. Köy bekçilerinden ve muhtarlardan tutunuz da, bütün teşekkül ve kuvvetleri, iltizam ettiği partinin yoluna süren bir valiye karşı koymak için, ne umumi mevzuatta, ne de milletvekili seçimi kanununda hiçbir kayıt yoktur. Adliyenin ve onun icra vasıtası olan Cumhuriyet Savcılarının da, bu gibi ahvalde el ve kolları bağlıdır"*[310]. Sonuç olarak denilebilir ki, 1946 genel seçimlerini CHP'nin kazanmasında, bu partinin yeni benimsemekte olduğu "ılıman laiklik" anlayışının fonksiyonu olmamıştır.

5.2.Laiklik Politikasındaki Değişimin 1950 Genel Seçim Sonuçlarına Yansıması

14 Mayıs günü yapılan seçimlerde, Türkiye genelinde olduğu gibi Konya'da DP, ezici bir çoğunlukla seçimleri kazanmıştır[311]. CHP, seçimler sonucunda iktidardan düşmüştür. Parti, *"ılıman laiklik"* politikasıyla yapmış olduğu düzenlemelerle halkı memnun edeceğini ümit etmiş, fakat bütün ümitler boşa çıkmıştır[312]. Karpat'a göre, 1947'den önce CHP, bütün kusurlarına rağmen, devrimlere temel olan prensiplere dayanıyordu. Bu sebeple parti, ancak ilkelerden en ufak bir taviz vermemekle asıl benliğini muhafaza edebilirdi. CHP, 1947 kongresinde ilkelerinden bazı tavizlerde bulunmaya razı olmasaydı, 1950 seçimlerini daha büyük bir farkla kaydedebilirdi. Ama bu suretle, kendisi ile diğer partiler arasındaki belirli mesafeyi muhafaza etmiş olurdu. Bu çeşit bir program farkı da, demokrasi ve sağlam bir siyasi hayat için şart olan tartışmalara ve yeni fikirlere yol açardı. CHP ise, iktidarda kalmak ümidiyle kendisi ile diğer siyasi partiler arasındaki mesafeyi küçültmek yolunu tercih etti[313]. Yani Karpat'ın tespitlerine göre CHP, takip etmiş olduğu *"ılımlı laiklik"* politikanın tam karşılığını, seçimlerde alamadığı gibi, ayrıca diğer partilerle *"aynı seviyeye"* gelmiştir.

1950 seçimlerinden sonra Konya basınında seçim sonuçlarıyla ilgili dikkat çekici yorum yapanlardan birisi Ragıp Atademir'dir. Aynı zamanda bir akademisyen olan Atademir *"Nereye Gidiyoruz"* başlıklı yazısında, CHP'nin seçimlerdeki yenilgisiyle ilgili bazı tespitlerde bulunmuştur[314]. Yazara göre, yarım asırdan beri sürekli yukarıdan idare edilmeye alışmış halkımız, son derece durgunlaşmış ve kötümserliğe kapılmıştır. Kendi fikrine müracaat edilmeden, kuvvetinden faydalanmadan, sırf devlet kuvvetiyle büyük işlere başlanılmış, fakat istenilen başarı elde edilememiştir. Devlet sermayesinin halk olduğu anlaşılamamıştır. Bir milletin, binlerce yıllık geleneğine dayanan ahlak sistemini sarsarak, yeni bir sistem kurmanın ne kadar tehlikeli olduğu düşünülmemiş, *"pek cesurane"* tecrübelere girişilmiş ve bunun cezası da acı bir surette çekilmiş ve çekilmektedir. Yapılan işlerde, asırların yadigârı geleneklere saygı gösterilmemiştir. Bugün bile bütün bilgi sahalarında şu esas kabul edilmiştir ki, herhangi bir sahaya müdahale yapılırken, üzerine teessüs

310 M. Ali Sebük, "Tek Demokrasi ve İki Türlü Adalet, Babalık, 27 Temmuz 1946, s. 1, 2.
311 DP'nin almış olduğu oy 163.222, CHP'nin almış olduğu oy sayısı 111.139'dur. Yurt Ansiklopedisi, Türkiye İl İl: Dünü Bugünü, Yarını, C. 7, Anadolu Yayıncılık, İstanbul 1981, 5140; 1950 genel seçiminde partilerin almış oldukları oy sayılarını, DİE (TÜİK) ile arşiv belgeleri farklı vermektedir. Ancak bu farklılık sonuçları değiştirmemektedir. Başbakanlık Cumhuriyet Arşivinin verdiği sonuca göre; CHP'nin Konya'da aldığı oy 104.602, DP'nin aldığı oy 163.528'dir. BCA, 030.01.51.309.7.
312 Kalkanoğlu, 1991, 137;
313 Karpat, 1996, 317.
314 1952 yılında DP ile ilgili bir "kehanet" Konya basınında yer almıştır; Mengene'de 6 Eylül 1952 tarihinde "Gelecekte Bugün" başlıklı köşede, Remilci imzalı yazı şöyledir; "9 sene sonra bugün; 6 Eylül 1961'de DP itibarını tamamen kaybedecek, bu suretle etrafını kaplayan yüzlerce şakşakçının her biri bir yere dağılacaktır. Forsunu kaybeden Mustafa Güzelkılıç belediye seyrüsefer memuru olacak ve elindeki keskin düdükle klakson yasağının mana ve mahiyetini bozarak vasıtaları biri birine giydirecek, kendisi de bu halden müteessir olarak istifaya karar verecektir. Mustafa Güzelkılıç bu istidasını (dilekçesini) Çumra'da arzuhalcilik yapacak olan Muhittin Güzelkılıç'a yazdıracak ve her şey aslına rücu' edecektir". Mengene, 6 Eylül 1952; İlginç bir şekilde gazetenin bu tahmini tutmuştur. 10 sene sonra 27 Mayıs İhtilali olmuş ve DP'liler mahkûm olmuştur.

etmiş bir geleneği, bir istikameti, bir hadiseyi, esaslı bir suretle incelemeden değiştirmeye kalkmak çok hatalı bir harekettir[315].

Prof. Atademir'in 1950 seçimleriyle ilgili başka önemli tespitleri de vardır. Atademir'e göre CHP, 150 yıldan beri Batı Medeniyetine girme yolundaki hareketleri tamamlama görevini üzerine aldığı zaman, geçmişi *"hiçe sayıp"* bütün yurdun kalkınmasını ve yenileşmesini kendisiyle başlatma hatasına düşmüştür. Diğer taraftan yaptığı değişikliklerin, attığı adımların meyvelerini toplama *"sevdasına"* kapılmıştır[316]. 14 Mayıs, ülkeyi 27 yıldan beri idare edenlerin ne büyük bir gaflet içerisinde bulunduğunu ve ne kadar büyük bir ihtirasla memleketi idare etmiş olduklarını açığa vurmuştur. Bugüne kadar tek parti iktidarı, vatandaşları sürekli olarak yanlış düzenlemeler ve kararlarla manevî ve maddî olarak büyük bir yük altında inletmiştir. Bunun cezasını da CHP, 14 Mayıs'ta çekmiştir[317].

Acaba 27 yıl iktidarda olan ve takip etmiş olduğu yeni laiklik politikasıyla iktidarda kalmayı ümit eden ancak seçimi kaybeden CHP yönetimi, 1950 seçimlerindeki mağlubiyeti nasıl yorumlamaktadır? Konya bölgesinden sorumlu CHP müfettişi Hıfzı Oğuz Bekata, bu seçim sonuçlarını çok ilginç bir şekilde yorumlamıştır. Bekata'ya göre, CHP'nin milletvekili çıkaramayışı *"aslî göreve dönüştür"*. Bu yaklaşıma göre CHP seçimleri kazandığında "milletin vekili" olmakta, bu seçimlerde olduğu gibi kazanamadığında *"asli görevine"* dönmekteydi. 1950 seçimlerinde Ankara'dan aday olan ve orada da seçimi kaybeden Bekata, ilginç yorumlarına devam etmiş ve partisinin seçimi kaybetmesini, *"CHP kıymetlenmesi"* olarak değerlendirmiştir. Müfettiş Bekata, CHP'nin *"kıymetlenmesini"* şöyle açıklamaktadır; *"Düne kadar vekil vatandaştık. Şimdi asil vatandaş olduk. Muvafakatı (iktidarı) savunmak gibi güç bir durumda idik. Şimdi muhalif olmak gibi hoş ve kuvvetli bir vaziyete geçtik. İktidarın adı güzeldir. Fakat muvafakatin (iktidar) imrenecek tarafı yoktur. Bunun için DP'den kazanan arkadaşlar yakında bize imrenmeye mecbur kalacaklardır"*[318].

CHP'li müfettişin ilginç yorumundan sonra, basında bu partinin seçimleri kazanmasında "hakiki CHP'lilerin" etkisi olduğuna dair bazı yorumlar çıkmıştır. Mesela Yeni Konya gazetesi, CHP'nin oy kaybını, *"hakiki CHP'lilerin, memleketin hayrı için oylarını DP'ye vermesine" bağlamaktadır. Gazeteye göre CHP, "ancak bu şekilde ıslah edilebilecektir"*[319].

1950 seçimlerinde CHP'nin benimsediği *"ılımlı laiklik"* politikasının, seçim sonuçlarına etkisi ne kadar olmuştur? Seçimleri CHP kaybettiğine göre, parti yönetiminin beklediği desteği, seçmenlerin vermediği görülmektedir. Şu halde çok partili dönemin başlarında CHP'de görülmeye başlayan laiklik politikasındaki esnek yaklaşımın, 1950 genel seçimlerine, sonuçları değiştirecek kadar yansımadığı anlaşılmaktadır. Hemen belirtelim ki, CHP'nin bu seçimlerde iktidardan düşmesinde etkili olan, sadece laiklikle ilgili politikası değildir. Tek partili dönemdeki soysal ve hukuki düzenlemeler ile kısa bir süre önce sona ermiş olan İkinci Dünya Savaşı'nın, halk üzerinde bıraktığı olumsuzlukların da etkisi olmuştur. Hangi siyasi parti olursa olsun, uzun süre iktidarda kaldığı zaman genellikle yıpranmaya maruz kalır. Bu durum CHP için de geçerli olmuştur.

SONUÇ

Türkiye'de din-devlet ilişkileri, Osmanlı'dan Cumhuriyet'e geçerken önemli şekilde değişikliğe uğramıştır. Bu değişimin kökleri, Tanzimat dönemine kadar uzanmaktadır. Tek partili dönemde din-devlet ilişkileri bakımından yapılmış olan düzenlemelerde, format olarak önce laikliğin zemini oluşturulmuş, daha sonra laiklik prensibi anayasada yerini almıştır.

Yeni düzenlemeyle benimsenmiş olan laiklik anlayışında, dinin devlet üzerindeki etkisi kaldırılmış, devletin din üzerindeki kontrolü tesis edilmiştir. Tevhid-i Tedrisat Kanunu ile

315 Atademir, "Nereye Gideceğiz?", Selçuk, 16 Mayıs 1950, 1, 2.
316 Saib Ragıp Atademir, "Halk Fırkası Neden Başarısız Yıkılmaya Mecbur Oldu?", Selçuk, 23 Mayıs 1950, 1.
317 Atademir, agm, Selçuk, 14 Mayıs 1950, 3.
318 Babalık, 18 Mayıs 1950, 1; Meram, 18 Mayıs 1950, 1; Selçuk, 19 Mayıs 1950, 1.
319 Yeni Konya, 1 Haziran 1950, 1.

oluşturulan bu kontrolde Başbakanlığa bağlı olarak kurulmuş olan Diyanet İşleri Teşkilatı ile Vakıflar Genel Müdürlüğü, vatandaşlarımızdan Müslümanların dinî ihtiyaçlarını karşılaması düşünülmüştür. Tek partili dönemde benimsenen bu laiklik anlayışıyla, devletin bütün inançlara karşı tarafsız olması hususundaki uygulamalarda, teoride genel anlamda bir problem olmamakla birlikte uygulamada bazı aksaklıklar olmuştur. Devletin farklı dinlere bakışı konusunda farklı görüşler olsa da bütün İslam tarihi boyunca ve özellikle Türk devlet anlayışında, farklı inançlara karşı müdahil ve baskıcı bir uygulamaya genel anlamda rastlamak mümkün değildir[320]. Dolayısıyla gerek İslam öncesi, gerekse İslam sonrası Türk devlet anlayışında Batıda olduğu gibi inanç konusunda halkın üzerinde bir baskı söz konusu olmamıştır. Bu yönüyle yani devletin farklı inançlara baskıcı olmaması itibariyle ki, laiklik ilkesi de bunu gerektirmektedir, tek partili dönemde benimsenmiş olan laikliğin ilk defa uygulandığı söylenemez.

Buradaki temel problem, tek partili dönemde zaruret olarak görülerek din alanının devletin kontrolüne bırakılması sonucu ortaya çıkan boşluktur. Bu boşluk, Müslümanların dini alandaki ihtiyaçlarının (din eğitimi ve din görevlileri gibi) yeteri kadar karşılanmaması veya karşılanamamasıdır. Devlet, laiklik ilkesi gerekçesiyle bu konuda halkın faaliyet göstermesine müsaade etmediği gibi, kendisi de vatandaşların din alanındaki ihtiyaçlarına cevap vermemiş/verememiştir. Hâlbuki benimsenmiş olan laiklik prensibiyle din alanı devletin kontrolü altını girmişti. Bu durum, devlete, halka karşı dini alanda bazı yükümlükler getirmekteydi. Bu ihmaller olduğu gibi ayrıca İslam dinini *"millileştirme"* (Türkçe Ezan ve Türkçe ibadet) teşebbüsleri de olmuştur. Tek partili dönemdeki bu uygulamalar, geniş halk tabanında tepkiler meydana getirmiştir. Zaman zaman bu uygulamaların pozitivist şekle dönüşmesi, halkın tepkisini derinleştirmiştir. Geniş halk kitlesi üzerinde meydana gelen bu tepkiler, tek partili dönemde yapılmış olan seçimlere, sistemin yapısı gereği yansımamıştır.

Dış ve iç faktörlerin zorlamasıyla 1945 yılından itibaren çok partili döneme geçildiğinde, benimsenmiş olan laiklik anlayışında toplumun taleplerine cevap vermeye eğilimli bir yumuşama görülmüştür. CHP'de çok partili döneme girilirken görülmeye başlanan ve *"ılımlı laiklik"* politikası olarak ifade ettiğimiz bu esnek laiklik anlayışının ortaya çıkmasında, rekabetçi bir siyasî ortam etkili olmuştur. Tek partili dönemde olduğu gibi CHP'nin, artık halkın oylarına ihtiyaç duymamak gibi bir lüksü olmadığından, önceki dönemde benimsediği laiklik anlayışını kısmen değiştirmek ihtiyacını hissetmek zorunda kalmıştır. CHP'yi buna zorlayan sebep, yukarıda da temas edildiği gibi çok partili sistemdir. Gerçekten çok partili dönemde kurulmaya başlayan siyasi partiler, uzun yıllar iktidarda olan bu partinin, farklı mülahazalarla tatbik etmiş olduğu din ve laiklik politikasının değişmesinde en önemli etkenlerden birisidir. Çünkü çok partili sistemde, halkın taleplerini filtre etmek mümkün değildir. Ayrıca halkın taleplerine direnmenin, seçimleri kazanamamak anlamına geldiği de fark edilmiştir.

Çok partili dönemin ilk yıllarında, özellikle 1947 yılında yapılan CHP kongresinde, bir kısım partililer, tek partili dönemde ihmal edilen dinî eğitim sebebiyle toplumda ahlakî bir tahribatın ortaya çıktığını belirtmişlerdir. Bu tahribatın giderilmesi noktasında türbelerin açılması, imam-hatip kursları ile ilahiyat fakültesinin açılması ve okullarda din derslerinin okutulması gerektiğine işaret etmişlerdir. CHP'de bir kısım partililer, öteden beri süregelen laiklik politikasının devamı yönünde ısrarcı olsalar da yeni kurulmakta olan partilerin (MKP, DP, MP) programlarında din ile ilgili konulara yer verilmesi, CHP'nin "ılıman laiklik" politikasını benimsemesinde etkili olmuştur. Bu mecburiyetin bir sonucu olarak CHP, henüz iktidarda iken 1949'da imam-hatip kursları ile türbelerin bir kısmının açılmasını sağlamış ve ilkokullarda din derslerinin okutulmasına başlanmıştır.

1946 seçimlerini kazanmakla birlikte, CHP'nin seçimi kazanmasında etkili olan

320 Saray, 2006, 122-123.

unsurun, halkın oyları değil seçim sistemi olduğu söylenebilir. Açık oylama ve gizli tasnif sistemiyle yapılmış olan seçimde, çok yaygın olan kanaatlere göre, iktidar partisi CHP seçimlere müdahale etmiştir. Şayet 1946 genel seçimleri, adlî teminat altında, gizli oy ve açık tasnif sistemiyle yapılmış olsaydı, CHP'nin seçimi kazanması büyük bir ihtimalle mümkün olmayabilirdi. CHP de bunun farkında olmalı ki, 1950 seçimlerinden önce muhalefetin yeni seçim kanunu çıkarması talebine bir süre direnmiştir[321]. Özellikle seçmenlerin kapalı mekânlarda oy vermesine, *"bu kadar kapalı mekânı nerede bulacağız"* gerekçesiyle karşı çıkmıştır. Seçimlerin hâkim teminatı altında olmasına da itiraz etmiştir. Sonuçta yeni çıkarılan hâkim teminatlı seçim kanunuyla 1950 genel seçimleri yapılmış ve CHP seçimleri kaybetmiştir.

CHP 1950 genel seçimlerini bir ölüm kalım meselesi olarak görmüştür. Nitekim CHP Konya İl Yönetim Kurulu Başkanlığı bu seçimlerin çok önemli olduğunu genel merkeze gönderdiği seçim propagandasıyla ilgili bir yazısında ifade etmiştir. Bu yazısında parti, tek partili dönemde *"Aklın bir uydurması ve tarihin biriktirmiş olduğu bir batıl düşüncelerin eseri"* olarak görülen din, 1950 seçimlerinde artık *"toplumun bir gerçeği"* olarak görülmeye başlanmış ve din meselesine özel bir yer verilmesi istenmiştir. CHP'nin 1950 genel seçimlerindeki din ve laiklikle ilgili tutumunun, tek partili dönemden çok farklı olduğu açıktır. Partinin bu tutumu, kendisini destekleyen gazetelerin (Ekekon, Babalık ve Selçuk) yayın politikasına da yansımıştır.

Sonuç olarak, CHP'nin tek partili dönemde laiklik ve buna bağlı dini konulardaki politikasında meydana gelen nispî değişim, 1950 genel seçimlerinde seçmenden ümit ettiği desteği alamamıştır. Bu yönüyle CHP'nin, iktidarda kalabilme amacına matuf laiklik politikasındaki esnekliklerinin, partiye yeterli puan kazandıramadığı görülmektedir. CHP'nin bu esnek laiklik politikasının, halkın büyük çoğunluğunun taleplerine paralel olması itibariyle demokratik sürece olumlu katkı sağladığı ve sonuçta toplumsal barışın tesisine katma değer ilave ettiği söylenebilir.

KAYNAKÇA

Arşiv Belgeleri

Başbakanlık Cumhuriyet Arşivi: 490.1.355.1490.1.65.; 030,01,51,306,2; 030.10.139.998.9; 030. 10.26. 151.24.; 051.8.69.32.; 051. 142.12.102.12.; 030.01. 42.252.7; 355.1490.1; 355.1490.1.377.; 355.149/0.1. 385.; 355.1490.1. 409.; 355.1490.1.425.; 030.01.90.561.8.; 030.10.82.536.30.; 490.01.445.183.; 490.01.35.1.5; 490.01.35.1.46; 030.01.66.412.2.; 030. 01. 66. 42. 2; 490.01.445.1835.1.7.

Süreli Yayınlar

(Faydalanılan nüshalar, metin içinde gösterilmiştir)

Akyokuş, Ayın Tarihi, Babalık, Cumhuriyet, Ekekon, Halkçı, Hürriyet, Meram, Milliyet, Son Posta, Tasvir, Toplum ve Bilim Dergisi.

Kitap ve Makaleler

AFETİNAN, *Türkiye Cumhuriyeti ve Türk Devrimi,* Türk Tarih Kurumu Yayınları, İstanbul 1998.

AFETİNAN, *Vatandaş İçin Medenî Bilgiler, Devlet Matbaası,* İstanbul 1931.

AĞAOĞLU, *Ahmet. Siyasî Günlük Demokrat Parti'nin Kuruluşu,* (Haz. Cemil Koçak), İletişim Yayınları, İstanbul 1992.

AKANDERE, Osman. "Bir Demokrasi Beyannamesi Olarak 'Dörtlü Takrir'in' Amacı ve Mahiyeti", *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,* 9/2003.

AKDAĞ, Ömer. "Toroslar'ın Tepesinde Bir

321 CHP, muhalefetin 1946 genel seçiminden sonra gündeme getirdiği gizli oy-açık tasnif ve hakim teminatı altında seçim talebine önce sıcak bakmamış, fakat daha sonra direnmekten vazgeçmiştir. 6 Ocak 1948'de yapılan CHP kongresinde, seçim konusu ele alınmış ve yeni çıkarılacak olan seçim kanununda sadece gizli oylama ve açık tasnif değil, aynı zamanda nispî temsil usulünün de ele alınması gerektiği gündeme getirilmiştir. Ayın Tarihi, 6 Ocak 1948.

Demokrasi Destanı: Aslanköy Olayı", *Atatürk Araştırma Merkezi Dergisi,* S. 73, Mart 2009.

AKDAĞ, Ömer. *Konya'da Çok Partili Dönem Genel Seçimleri* (1946-1957), Palet Yayınları, Konya 2009.

AKGÜN, B*irol. Türkiye'de Seçmen Davranışı, Partiler Sistemi ve Siyasal Güven,* Nobel Yayınları, İstanbul 2007.

AKKIR, Ramazan. *Türkiye'de Din ve Muhafazakârlık,* Çukurova Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Felsefe ve Din Bilimleri Ana Bilim Dalı, Adana 2006, (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

AKSANYAR, Necati. "Demokrat Parti'nin Din Politikalarının Türk Basınında Yansımaları (1950–1954), *Akademik Bakış,* Uluslararası Hakemli Sosyal Bilimler E-Dergisi, S. 11, Ocak 2007.

AKYÜZ, Yahya. *Türk Eğitim Tarihi,* Ankara Üniversitesi Eğitim Bilimleri Fakültesi Yayınları, Ankara 1982.

ALBAYRAK, Sadık. *Türkiye'de Din kavgası,* İstanbul 1973.

ALBAYRAK, Sadık. *İrtica'nın Tarihçesi/5, Tek Parti Dönemi ve Batıcılık,* Araştırma Yayınları, İstanbul 1989.

ARABACI, Caner. AYHAN, Bünyamin. DEMİRSOY, Adem. AYDIN, Hakan. *Konya Basın Tarihi,* Palet Yayınları, Konya 2009.

ARASLI, Oya. *Adaylık Kavramı ve Türkiye'de Milletvekili Adaylığı,* Sevinç Matbaası, Ankara 1972.

ATADEMİR, Saib Ragıp. "Halk Fırkası Neden Başarısız Yıkılmaya Mecbur Oldu?", *Selçuk,* 23 Mayıs 1950.

ATADEMİR, Saib Ragıp. "Vatandaşlar Nasıl Milletvekili İstiyorlar?", *Selçuk,* 11 Nisan 1950.

ATATÜRK, Mustafa Kemal. *Nutuk,* Türk Tayyare Cemiyeti, Ankara 1927.

ATAY, Falih Rıfkı. "Neden Çıkmaza Düştüler", *Ulus,* 23 Mayıs 1946.

AYKUT, Şeref. *Kamâlizm,* Muallim Ahmet Halit Kitapevi, İstanbul 1936.

BAŞGİL, Ali Fuat. *Din ve Laiklik,* Yağmur Yayınevi, İstanbul 2007.

BERKES, Niyazi Berkes, *Teokrasi ve Laiklik,* Adam Yayınları, İstanbul 1997.

BİLMEN, Ömer Nasuhi. *Dinî Bilgiler Sualli Cevaplı,* Bilmen Yayınları, İstanbul ?

BURÇAK, Rıfkı Salim. *On Yılın Anıları,* Nural Matbaacılık, Ankara 1998.

BÜLBÜL, Suat. "Bazı Mescit ve Camilerde Görülen Saygısızlıklar", *Ekekon,* 6 Ağustos 1947.

CHP *Yedinci Kurultay Tutanağı,* Ankara 1948.

DELİORMAN, M. Necmettin. *Nuri Demirağ'ın Hayatı ve Mücadeleleri,* Nu. D. Matbaası, İstanbul 1957.

DEMİREL, Ahmet. "50. Yıldönümünde 1950 Seçimleri", *Tarih ve Toplum Aylık Ansiklopedik Dergi,* Mayıs 2000, C. 33, S. 197.

DUMONT, Paul. *Mustafa Kemal,* (Çev. Zeki Çelikkol), Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 1993.

DURSUN, Tuncay. *Tek Parti Dönemindeki Cumhuriyet Halk Partisi Büyük Kurultayları,* Kültür Bakanlığı Yayınları, Ankara 2002.

ERGİN, Osman. *Türkiye'de Şehirciliğin Tarihi İnkişafı,* İstanbul Üniversitesi Hukuk Fakültesi İktisat ve İçtimaiyat Enstitüsü Yayını, İstanbul 1936.

EROĞUL, Cem. *Demokrat Parti Tarihi ve İdeolojisi,* İmge Yayınevi, Ankara 1990.

FENDOĞLU, H. Tahsin. "1876 Anayasası Veya Monarşik Modernleşme Dönemi (1876-1908)", *Türkler,* C. 14, (Editörler: Hasan Celal Güzel, Kemal Çiçek, Salim Koca), Yeni Türkiye Yayınları, Ankara 2002.

GENCER, Bedri. "Türkiye'de Laikliğin Tarihi Dinamikleri", *Toplum ve Bilim,* 84 Bahar 2000.

GOLOĞLU, Mahmut Goloğlu, *Millî Şef Dönemi* (1939-1945), Goloğlu Yayınevi, Ankara 1974.

GÖKMAN, Muzaffer. *50 Yılın Tutanağı,* Hürriyet Yayınları, İstanbul 1973.

GÜN, Fahrettin. *Sebilürreşad Dergisi Ekseninde Çok Partili Hayata Geçerken İslamcılara Göre Din-Siyaset ve Laiklik* (1948-1954), Beyan Yayınları, İstanbul 2001.

GÜNGÖR, Erol. *Dünden Bugünden,* Ötüken Yayınevi, İstanbul 1995.

HAYTAOĞLU, Ercan. "Türkiye'de Demokratikleşme Süreci ve 1945'te Çok Partili Siyasî Hayata Geçişin Nedenleri" (1908–1945), *Pamukkale Üniversitesi Eğitim Fakültesi Dergisi,* S. 3, (1997).

HÜR, Ayşe. "Ticanîler ve Atatürk'ü Koruma Kanunu", *Radikal,* 27.08.2008.

İNAN, Süleyman. "Çok Partili Hayata Geçiş Sürecinde (1946-1950) Milletvekili Seçim Yasası Değişikliklerinde Muhalif Görüşler", *Süleyman Demirel Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Dergisi,* S. 9, (2003).

İNAN, Süleyman. *Muhalefet Yıllarında Adnan Menderes, Liberte Yayınları,* Ankara 2006.

JAESCHKE, Gotthard. *Türkiye Kronolojisi (1938-1945),* (Çev. Gülayşe Koçak), Türk Tarih Kurumu Yayınları, Ankara 1990.

KAHRAMAN, Leyla. EVRE, Bülent. "Türkiye'deki Siyasi Parti Programlarında 'Demokrasi' Kavramlaştırmaları: Karşılaştırmalı Perspektif AKP ve CHP Örnek Olayı", *C.Ü. İktisadi ve İdari Bilimler Dergisi,* C. 9, S. 1, 2008.

KALKANOĞLU, Semih. *İsmet İnönü ve Laiklik,* Tekin Yayınevi, İstanbul 1991.

KARPAT, Kemal H. *Türk Demokrasi Tarihi, Sosyal, Ekonomik, Kültürel Temeller,* Afa Yayınları, İstanbul 1996.

KESKİOĞLU, Osman. *İslam Dünyası Dün ve Bugün,* Ankara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Yayınları, Ankara 1964.

KINZER, Stephen. *Hilal ve Yıldız İki Dünya Arasında Türkiye,* (Çev. Funda Keskin), İstanbul 2004.

KIŞLALI, Ahmet Taner. *Kemalizm Laiklik ve Demokrasi,* İmge Yayınevi, Ankara 1999.

KOCATÜRK, Utkan. *Atatürk ve Türk Devrimi Kronolojisi,* Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Yayınları, Ankara 1973.

KOÇAK, Cemil. *Belgelerle İktidar ve Serbest Cumhuriyet Fırkası,* İletişim Yayınları, İstanbul 2006.

KONER, M. Muhlis, "Parti Çokluğu Bir İdeoloji Teşevvüşü Yapar", *Selçuk,* 3 Nisan 1946.

KONYAR, Hürriyet. *Ulus Gazetesi, CHP ve Kemalist ilkeler,* Bağlam Yayınları, İstanbul 1999.

KUMAŞ, Rahmi. *CHP'nin Soyağacı,* Çağdaş Yayınları, İstanbul 1999.

LEWİS, Bernard. *Modern Türkiye'nin Doğuşu,* Türk Tarihi Kurumu Yayınları, Ankara 2000.

MARDİN, Şerif. *Din ve İdeoloji,* Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Yayınları, Ankara 1969.

MARDİN, Şerif. *Türkiye'de Din ve Siyaset,* İletişim Yayınları, İstanbul 1993.

OKUTAN, Ömer. "Din Eğitimi", *Cumhuriyet Döneminde Eğitim,* Millî Eğitim Bakanlığı Yayınları. Ankara 1983.

ORAN, Baskın. "İç ve Dış Politika İlişkisi Bakımından İkinci Dünya Savaşında Türkiye'de Siyasal Hayat ve Sağ-Sol Akımlar", *Ankara Üniversitesi Siyasal Bilimler Fakültesi Dergisi,* C. 24, No 3, Eylül 1969.

OTMANBÖLÜK, Günvar. "50. Yılında 1946 Seçim Faciası", *Tarih ve Medeniyet,* Sayı 28, Haziran 1996.

OZANKAYA, Özer. *Dünya Düşünürleri Gözüyle Atatürk ve Cumhuriyet,* İş Bankası Yayınları, İstanbul 2000.

ÖNER, Kenan. *Siyasi Hatıralarım ve Bizde Demokrasi,* İstanbul 1948.

ÖZTÜRK, Kadri. "En Büyük Mimar", *Ekekon,* 8 Nisan 1950.

PARMAKSIZOĞLU, İsmet. *Türkiye'de Din Eğitimi,* Millî Eğitim Yayınları, Ankara 1966.

SADIK, Necmettin. "Layik Ne Demektir?", *Ülkü Seçmeler,* (Hazırlayanlar: Zerrin Bayraktar-Cem Alpar), Ankara İktisadi ve Ticari ilimler Akademisi, Ankara 1982.

SAHİR, Muhtar. "Fesat Kumkumaları", *Ekekon,* 17 Nisan 1950.

SAHİR, Muhtar. Muhtar. "Türbeler Açılsın mı?", *Ekekon,* 18 Ocak 1950.

SAKAL, Fahri. *Çok Partili Döneme Geçişte Tek Partinin Muhalefet Anlayışı,* Etüt Yayınları,

Samsun 2008.

SAKAL, Fahri. "Bir Tek Parti Politikacısının Propaganda Konuşmaları: Hilmi Uran Örneği", *Turkish Studies International Periodical For the Languages, Literature and History of Turkish or Turkic,* Volume 2/4 Fall 2007.

SARAY, Mehmet. *Türklerde Dini ve Kültürel Hoşgörü,* Atatürk ve laiklik, Atatürk Araştırma Merkezi Yayınları, 2006.

SEBÜK, M. Ali. "Tek Demokrasi ve İki Türlü Adalet, *Babalık,* 27 Temmuz 1946.

SEVGEN, Nazmi. *Celal Bayar Diyor ki. Nutuk-Hitabe-Beyanat-Hasbihal,* İstanbul 1951.

SEZEN, Saim. *Seçim ve Demokrasi,* Gündoğan Yayınları, Ankara 1994.

SEZGİN, Abdulkadir, "Dini Hayatımızda Son Elli Yıl ve Tarihi-Sosyolojik Bir Deneme", *Türk Dünyası Araştırmaları Dergisi,* S. 122, Ekim 1999.

SOMEL, Selçuk Akşin, "Osmanlı Tarihi Sahasında Türkçe Başvuru Eserleri: Akademik ve Siyasal Bir Durum Tespiti", *Türkiye Araştırmalar Literatür Dergisi,* C. 1, S. 2, 2003.

SÖGÜTLÜ, İlyas. "Yakup Kadri Karaosmanoğlu'nun Gözüyle Türk İnkılâbı ve İnkılâp Kadrosu", *Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Dergisi,* 23/2010.

ŞEMSETTİN SAMİ, *Resimli Kamus-ı Fransevî Fransızcadan Türkçeye Lügat Kitabı,* Sahibi ve Tabii Mihran, İstanbul 1905.

TARHANLI, İştar B. *Müslüman Toplum, "Laik" Devlet Türkiye'de Diyanet İşleri Başkanlığı,* Afa Yayınları İstanbul 1993.

TAŞKIRAN, Cemalettin. "Atatürk İlke ve İnkılâpları", *Türkler,* C. 16, (Editörler: Hasan Celal Güzel, Kemal Çiçek, Salim Koca), Yeni Türkiye Yayınları, Ankara 2002.

TBMM *Zabıt Ceridesi,* C. 5, TBMM Matbaası, Ankara 1935.

TBMM *Zabıt Ceridesi,* C. 18, TBMM Matbaası, Ankara 1941.

TBMM *Kanunlar Dergisi,* C. 22, TBMM Basımevi, Ankara,1946.

TBMM *Tutanak Dergisi,* C. 3, TBMM Basımevi, Ankara 1947.

TBMM *Tutanak Dergisi,* C. 7, TBMM Basımevi, Ankara 1948.

TBMM *Kanunlar Dergisi,* C. 32, TBMM Basımevi, Ankara 1950.

TOKER, Metin. *Demokrasimizin İsmet Paşa'lı Yılları 1944–1973 DP Yokuş Aşağı 1954–1957,* Bilgi Yayınevi, İstanbul 1991.

TORUN, Esma. *Atatürk Dönemi Tek Parti,* Ankara Üniversitesi Türk İnkılâp Tarihi Enstitüsü Müdürlüğü, Ankara 1996 (Yayınlanmamış Yüksek Lisans Tezi).

TUNAYA, Tarık Zafer. *İslamcılık Cereyanı,* C. 3, Cumhuriyet Gazetesi Yayınları, Ankara 1998.

TUNAYA, Tarık Zafer. *Türkiye'de Siyasi Partiler,* 1859–1952, Arba Yayınları, İstanbul 1952.

TUNCAY, Mete. KOÇAK, Cemil. ÖZDEMİR, Hikmet. BORATAV, Korkut. HİLAV, Selahattin. HATOĞLU, Murat. ÖDEKAN, Ayla. *Türkiye Tarihi-4* 1908-1980, (Yayın Yönetmeni Sina AKŞİN), Cem Yayınevi, İstanbul 1995.

TUNCER, Erol. *Osmanlı'dan Günümüze Seçimler (1877–2002),* Tesav Yayınları No: 24, Ankara 2003.

TÜRKÖNE, Mümtaz. *Modernleşme Laiklik ve Demokrasi,* Ark Yayınları, Ankara 1993.

ULMAN, A. Haluk. "Seçim Sistemimiz ve Başlıca Siyasal partilerimiz", *Ankara Üniversitesi Siyasal Bilgiler Fakültesi Dergisi,* C. XII, No 2, Haziran 1957, Ankara 1957.

UYANIK, Mesut. *Türkiye Cumhuriyeti 80. Yıl Kronolojisi,* Anadolu Ajansı Yayınları, Ankara 2004.

ÜLKÜDAŞ, "Son Seçim ve Konya", *Babalık,* 25 Temmuz 1946.

ÜNLÜ, Nuri. *İslam Tarihi,* C. III, Marmara Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Vakfı Yayınları, İstanbul 1994.

ZÜRCHER, Erik Jan. *Modern Türkiye'nin Tarihi* (Çev. Yasemin Saner Gönen), İletişim Yayınları, İstanbul 2000.

EKLER

Seri D
Cilt No. 6262

CÜMHURİYET HALK FIRKASI Varak No.

TAHSİLÂT MAKBUZU 626136

Vilâyeti Konya Kazası Kadınhanı

Nahiyesi Ocağı Pınarbaşı

Azanın İsmi Arif Hikmet İsmail Kayıt No.

Tahsil edilen miktar 8 lira kuruş

Tahsilâtın yazı ile miktarı Sekiz

Tahsilâtın nev'i Aidat

Senesi 937

Ayı 3

8-3-37

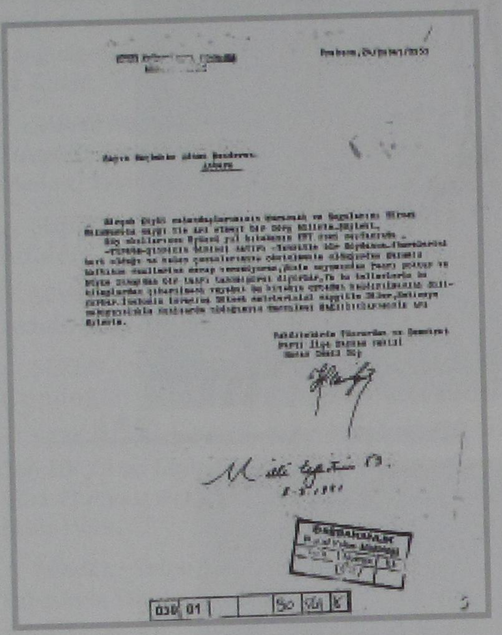
EK - 1

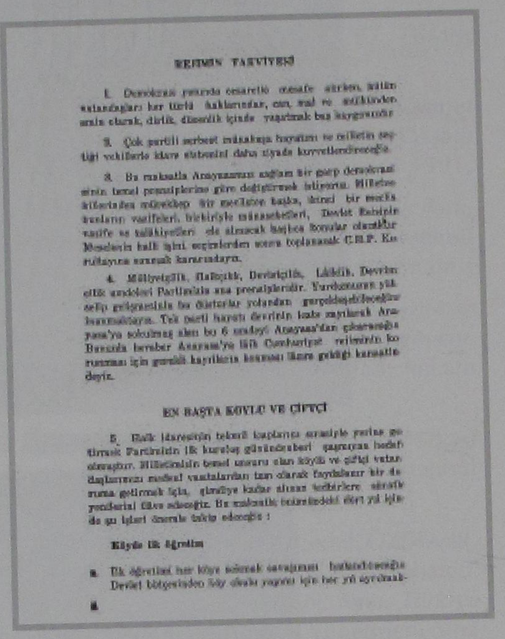
EK - 2

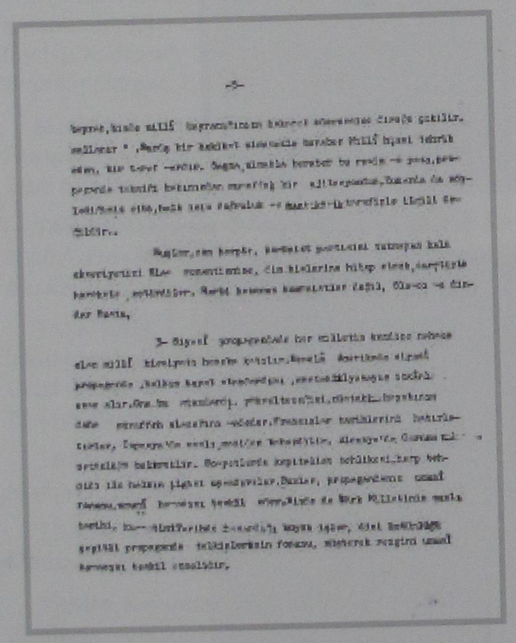
EK - 3

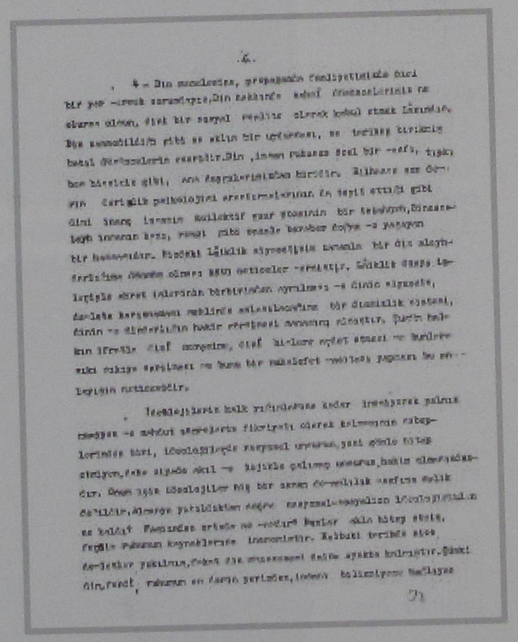
EK - 4

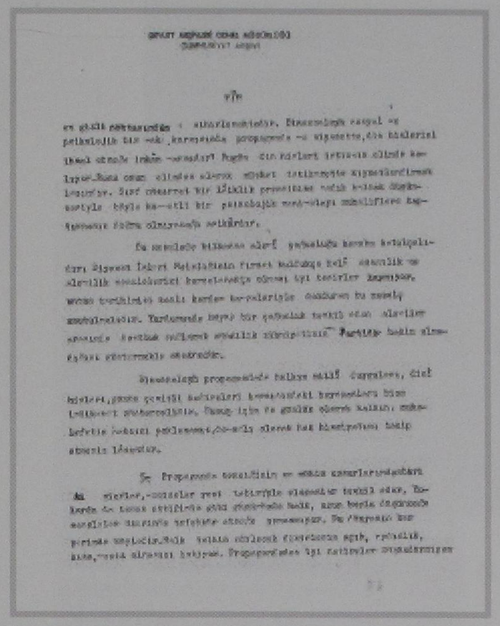
EK - 5

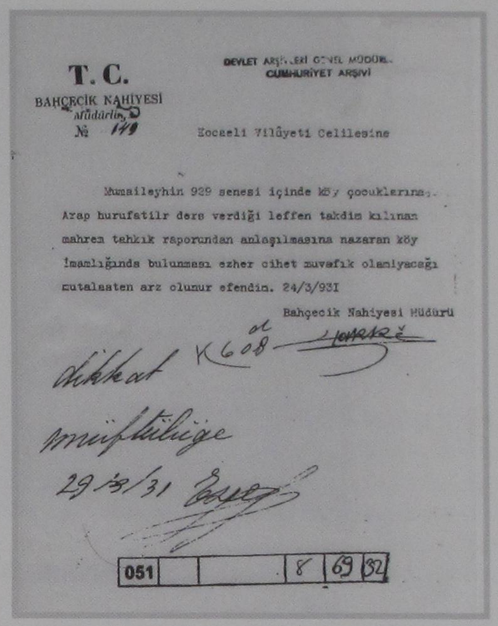
EK - 6

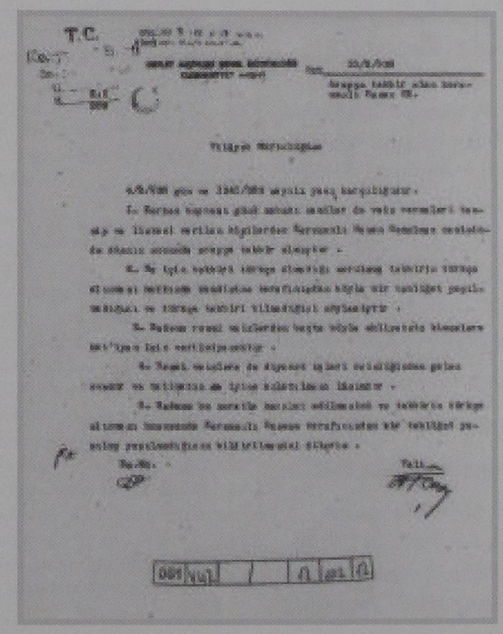
EK - 7

EK - 8

EK - 9

EK -10

EKEKON

EK - 11

59 YILLIK GAZETECİLİK İLGİM

Fahri ÖZPARLAK

Konya'da Mevlâna Müzesi doğu (Türbe Önü) bitişiğinde doğdu. Civar Mahallesi Köprübaşı İlkokulu, Karma Orta Okulu ve Konya Lisesini bitirdi. 1958 yılında girdiği İ.T.Ü. İnşaat Fakültesi'nden, 1963'te Betonarme Opsiyonu (ihtisasından) mezun oldu. Konya D.S.İ 4. Bölge Müdürlüğü Proje ve Barajlar Baş Mühendisliği'nde mesleğe başladı. 1964-1966'da yaptığı askerlik dönüşü, YSE. 7. Bölge Kontrol Amirliği'nde İçme Suları Şefi ve Müdür Muavini olarak mesleğine devam etti. 1969 yılında resmi görevinden istifaen ayrılarak Şeref Mühendislik ve Mimarlık Bürosu'nda proje, kontrollük, Şantiye Şefliği sorumluluklarında bina ve fabrika inşaatlarının yapımında devam etti. Konya Çimento Fabrikası 2. Kısım inşaatında sözleşmeli kontrol mühendisi ve müşavir olarak vazife aldı.

Proje, kontrollük ve müşavirlik hizmetini yürütürken, 45 sene önce öğrencilik geçimini sağlamak için Konya'nın büyük kaşıklarına hat yazıyla (sülüs, divanî, celi tâlik, müsemma hat, tuğra hat, kufî yazı reyhanî ve divanî vb.) el becerisi kazanma; boş zamanlarını değerlendirme hobisiyle başlayan merakı, son yıllarında tutku halini aldı. Bürosunu sanat evi haline getirdi. Bürosunda yer alan 150 adedin üzerindeki hat levhasından fildişi üzerine gümüş 10 tanesini, Koyunoğlu Müzesi'ne bağışladı. Ayrıca dedesi Hacı Abdurrahman Hoca'ya ait kıymetli bir kürk, dedesine II. Abdülhamit tarafından Islahı Medaris talebelerine verilmek üzere hediye gönderilen antika bir lamba ve bunların yanında aile yadigârı 3 heybeyi de bağışladı.

1967'de evliliğinden iki evladı ve torunları vardır. Özparlak'ın birçok makalesi, kitapları ve yayına hazırladığı eserleri bulunmaktadır.

BİR ÖMÜR SÜREN İLGİ

59 yıllık gazetecilik ilişkisinde, doğup büyüdüğüm Türbe Önünde, hep Mevlâna Celâleddin-i Rumî ve yakınlarının hayatıyla yaşadım. Basın hayatına başladığım Yeni Konya gazetesinden iletişim yoluyla Mevlâna Müzesi, Mevlâna Kültür Merkezi, Arslanlı Kışla Caddesi, Türbe Önüne...

Meslekte, DSİ 4. Bölge Müdürlüğü Barajlar ve Proje başmühendisliğinde çalışmalarıma devam ederken günlük iş sıra gazetecilik, kültürel ve sosyal hayattan hiçbir zaman kopmamaya çalıştım.

1956 yılında Konya Lisesinde iken Mustafa Naci Gücüyener ve Adil Gücüyener'in sahibi oldukları Yeni Konya gazetesinde deneme yazılarıma, kent ve yapı gibi teknik konularda başlayıp, altmışlı yıllarda şehircilik mevzularında yazmaya 'karınca kararınca devam ettim.

Cumhuriyet döneminde Konya'mızın imar faaliyetleriyle dünya kenti ve büyük modern şehir olduğunu gördüm. Yunus Emre'nin şu dörtlüğüyle başlayarak yazıya devam etmek isterim:

"Düşümde bir şara (şehre) vardım/

Ol şarı yapılır gördüm

Ben dahi bile yapıldım/ Taş o toprak arasında"

Türbe Önünde büyüdüğüm ve Meram'da yaşadığım şehrime bağlılığımız vardı. Eskiler, 'Türbe önünde evi, Meram'da bağı, attan inmez üstü kirlenmez, Türbe önünden Meram'a, biraz da sefaya doğru çek fayton' derlerdi. 'Türbe önünden Meram'a biraz da sefaya doğru sür bisiklet' vs. diye yazılarımla devam ettim.

Türbe Önündeki evimden her çıkışımda, Arslanlı Kışla Caddesi kaldırımlarından Sultan Selim Camii şerifi doğu cephesinde rahmetli Mehmet Önder'le karşılaşırdım. Beni müdürü olduğu Mevlânâ Müzesi'ne götürür, aşağıdaki Hz. Mevlânâ'nın (K.S.) levha halinde şiirini ve Hüsn-i Hat levhasını gösterir gönülden derinlere dalardık. Gençlik yaşlarımda bunlar bende, büyük bir coşku bıraktı:

"Taş yeşermez geçmiş olsa da nevbahar,/
Toprak ol da bak nasıl güller açar,
Taş gibi idin çok gönül kırdın yeter,/
Toprak ol üstünde hoş güller biter."
Hz. Mevlânâ (K.S.).

Celî Tâlık Hatla yazılmış 1.00x2.00 ebatlarında aşağıdaki hat levhası benim hat sanatıyla uğraşmama vesile oldu. Ayrıca Türk-İslâm sanatlarından tezhib, minyatür ve ebru ile uğraşım devam etti:

"Lâ İlâhe İllallah, Muhammedûr Resulûllah. Hâzâ Kabr-i Hazreti Mevlânâ Celâleddin Bin Sultan-ül Ulema Bahaeddin Veled (K.S.)'nin nesebi Ebubekir es-Sıddık (R.A.)"

Bu levhayı, Polonyalı bir Mevlânâ aşığı hediye etmiş. İşte Türbe Önü ve Arslanlı Kışla Caddesi'nde hattatlara meşk, ressamlara renk, musikişinaslara ilham veren sönmeyen ilâhî aşk ışığı Hz. Mevlânâ ve dergâhından bahsetmeden geçemedim.

Konya, tek renk, tek tip değildi. Meydan'dan Kadınlar Pazarı'na giderken yün-yapağı ticareti yapan Lord Teyfik'in oğlu Süleyman, sağ köşede Meyhaneci Mevlüt'ün tütün, sigara, içki dükkânı yanında Havuzlu Kahve, Sarraf Şeref Nalçacıgil'in babası Ali Efendi'nin bakkal dükkânı, berber Osman Kara, kunduracı Esat Aksekibilgin'in babasının kunduracı dükkânı, bakırcı Kara İsmail'in şekerci dükkânı bulunuyordu.

Nebi Dayı'nın kahvesinde Ramazan geceleri tombala çekilirken, Sultan Selim Camii'nin iki minaresi arasına mahya kurulurdu. Balıkçılar Oteli'nin yerinde tüccar Hasan Balıkçı'ların vefatından sonra düğün salonu olarak işletilen, altında da bisiklet tamircisi Mecit Akay'ın dükkanı, Yeşil Türbe ekmek fırını ve birkaç dükkân daha vardı. Mecit Akay'dan, 1 saati 25 kuruşa bisiklet kiralardık.

Osmanlı çınarının gövdesi budanmış, kökü kalmıştı. Cumhuriyetimizle birlikte kök filizlendi. Her yönde filizlenen bu ulu çınarın dallarından biri olan Konya'mızın imar faaliyetleriyle dünyanın büyük modern kenti olduğunu görmek üzere, 60'lı yıllarda gerek iletişim yoluyla ve gerekse tatbiki olarak Konya imar planının hazırlanmasına öncülük yaptım. Konya'mızın çarpık yapılaşma sorunları için yazılar yazdım. Üniversitem olan İstanbul Teknik Üniversitesi (Taşkışla binası Mimarlık Fakültesi salonlarında) Mimar Yavuz Taşçı ve arkadaşlarının birincilik mansiyon çalışmalarını büyük bir coşku ile Ahmet Hilmi Nalçacı ile birlikte teşhirine vesile oldum. Anadolu'muzun gözbebeği Selçuk Üniversitesi, kuruluş aşamasında 1945 yılından itibaren çok aşamaları geçirmişti. En son 60'lı yıllarda rahmetli Mustafa Koşan, Hasan Ali Taner, Yüksel Sevilin, Muzaffer Pirinççi ve Defterdar Esat Saydam'ın heyetiyle birlikte müteşebbis heyet başkanlığı yaparak, Üniversitemizin istimlak komisyonunda bulundum.. İlk rektör Ali Rıza Çetik'le her gün buluşmamız (Şeref Eczanesi ve Şeref Mühendislik Mimarlık büromda) olur ve büyük bir coşku duyardık.

Gazete, vazgeçilmezimizdi. Elli yılı aşkın gazetecilik ilişkimizde, Yeni Konya'dan sonra, amcam Kasım Özparlak'ın kayınbiraderi ve Avukat Halis Özparlak'ın dayısı, rahmetli Ziya Tanrıkulu'nun çıkarttıkları Anadolu'da Hamle ve Ziya Tanrıkulu'nun Türkiye'de Yarın gazetelerinde yazı hayatına devam ettik. Onlardan sonra Yeni Meram ve Merhaba gazetelerinde yazdım. Daha sonra ise şimdiki gazetem ve ilk gazetem olan Yeni Konya'da (Ömrümün son yıllarında) devam ettirmeye karar verdim.

Türbe Önünde doğumumdan sonra ilk hocalarım; annem, babam ve yakın akrabalarımdı. Daha sonra okul arkadaşlarım, öğretmenlerim, çalıştığım yukarıda isimlerini yazdığım gazete çalışanları ve bana destek veren arkadaşlarım olmuştur. Aynı zamanda kendi nefsim de kendimin hocasıdır. Bu hocalarımdan ve gazete arkadaşlarımdan edindiğim bilgilerle, kendimi devamlı suretle, iç dünyamdaki beyin laboratuarında ve gönlümde tahlil ederek hayatım boyunca

buradan çıkacak sonuca göre harekelettim.

"Gaye ile paye" arasında sallanan ömrün en önemli yönü; bütün yazı yazdığım gazetelerde, başta yönetim kurulu başkanları ve yöneticileri olmak üzere gazete çalışanları ve yazar arkadaşlarımla iyi ilişkilerdi. Onlara, sağlık, mutluluk ve yaşama sevinci için, huzur dolu günler dileyerek, kalemin gücü ve siyah Nur'un hikmetiyle (Kalemin siyah mürekkebi) ve kainatın dili olan dualarımla yenilik ve ilerlemelerle dolu yıllar diliyorum..

Ayrıca ruhu olan bizim coğrafyamızın geçmişi merek uyandırıcıdır. bide şehirlerden biri olan şehrimiz Konya'nın fotoğrafları Sultan II. Abdülhamid Han tarafından çektirilmişti. 19. Yüzyıl Son Osmanlı dönemi Konya Yıldız Albümünü, Yıldız Sarayı, Yıldız Şale Köşkü ve Nadir Eserler müzesinden telif hakkıyla satın aldım.

Hayatım boyu, doğup büyüdüğüm Türbe Önünde hep Mevlâna Celâleddin-i Rumi ve yakınlarının (Bahaeddin Veled, Mümine Hatun, Alâeddin Muhammed, Gevher Hatun, Kira Hatun, Bahaeddin Sultan Veled, Alâeddin Muhammed Çelebi, Emir lim Çelebi, Melike Hatun, Ulu rif Çelebi, Seyyid Burhaneddin, Şems-i Tebrizî, Selâhattin Zerkûbî, Çelebi Hüsameddin'in) ruhaniyetiyle ruh potansiyelimi yükselterek ve basın gazetecilik hayatımda iletişim yoluyla her an Mevlâna Celâleddin Rumî ve ailesiyle beraber oldum.

1952 yılında ilkokuldayken, 5 kuruştan Yeni Konya gazetesi sattım. Öğrenci harçlığı, gazete satışından çıkacaktı. Gazetecilikle ilk ilişkimiz böylece başlamıştı. Gazetece satıcılığından, 1956 yılında Yeni Konya'da gazetecilik yapmaya başladım. Gazete, sadece haber vermiyor, sosyal hayatın canlı yaşandığı, toplum merakının giderildiği merkez rolünü de oynuyordu. İlişikte resmini sunduğum, 1960 yılı 27 Mayıs İhtilâli'nin olduğu gün Yeni Konya Kırmızı Kütüphane, halkın, "ne oluyor, ne oluyor?" deyip önünde toplandığı yerdi. Yeni Konya basımevi de oradaydı.

Üniversite, iş hayatından sonraki yıllar, artık gazetelerle ilgimiz, yazılarımızı, seyahat notlarını, duygu ve düşüncelerimizi paylaştığımız zemin düzeyinde oldu. Özellikle, eşimin vefatından sonraki yıllar, yazılar, sanat dalları, yalnızlığımızın giderici ortağı idi. Onun için gazete ve dergiler, hayatımızda hep önemli bir yere sahip oldu.

Yeni Konya Gazetesi Basımevi (27 Mayıs 1960)

(Ressam Nesip Koçer'in arşivinden)

1956 yılında Yeni Konya Gazetesi Basımevinden (çatısından) çekilen Mevlâna Müzesi.

KİTABİYAT:
KONYA MATBUATI TARİHİ

Mehmet Önder (1949). Konya Matbuatı Tarihi. Matbaalar-Gazeteler-Dergiler Muharrirler-Kitaplar.Konya:Konya Halkevi Yayınları.Ülkü Basımevi.112 sayfa.

Onur BEKİROĞLU

Onur Bekiroğlu, 1980'de Samsun'da doğdu. İlk, orta ve lise öğrenimini Samsun'da tamamladı. 1999 yılında kazandığı Selçuk Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nden 2003 yılında fakülte ikinciliği ve bölüm birinciliği dereceleri ile mezun oldu. Aynı yıl Selçuk Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Ana Bilim Dalı'nda yüksek lisansa başlayarak 2006'da tamamladı. Aynı yıl Anadolu Üniversitesi Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde Basın ve Yayın Ana Bilim Dalı'nda doktorasına başlayan ve bu üniversitede görevlendirilen Bekiroğlu, 2011 yılında doktorasını tamamlayarak bilim doktoru oldu. Akademik ilgi alanları arasında kültürlerarası iletişim, kültür, kimlik, medya ve temsil, kitle iletişim kuramları ile siyaset ve medya ilişkileri yer almaktadır. 2003'de Karadeniz Teknik Üniversitesi İletişim Fakültesi'ne araştırma görevlisi olarak atanan Bekiroğlu, halen aynı fakültede Öğretim Üyesi olarak görev yapmaktadır.

GİRİŞ

Mehmet Önder'in yazdığı Konya Matbuatı Tarihi adlı kitap, 1949 yılında Konya Halkevi Yayınları'ndan çıkmış ve Ülkü Basımevi'nde basılmıştır. Kitap; kısa bir bibliyografya ile başlamakta ve dönemin Konya Halkevi Başkanı Avukat Vehbi Bilgin'in ön söz niteliğindeki yazısı ve ardından giriş kısmı ile devam etmektedir. Kitabın ana bölümlerini; *"Konya matbuat tarihinin başlangıcı"*, *"Konya'da açılmış matbaalar"*, *"Cumhuriyetten önce gazeteler"*, *"Cumhuriyette gazeteler"*, *"Cumhuriyetten önce dergiler"*, *"Cumhuriyette dergiler"*, *"Konya'da basılmış eserler"*, *"Konya Matbuatından bazı yazılar"*, *"Fihrist"* ve *"Son Söz"* oluşturmaktadır.

Kitabın ön söz niteliği taşıyan *"Başlarken"* başlıklı kısmını kaleme alan Konya Halkevi Başkanı Avukat Vehbi Bilgin, kitabın yazılış amacına ilişkin kısa bilgiler vermektedir. Bu bağlamda, eserin; Konya basın hayatı ve tarihi konusunda ele aldığı dönemlere ilişkin bilgilerin, unutulup kaybolmasının önüne geçilmesi hususunda, son derece önemli bir işlev gördüğü, böylelikle kentin kültür hayatı ve tarihine önemli bir katkı sağladığı belirtilmektedir.

Matbaa tarihinin kısaca ele alındığı giriş bölümünde, öncelikle matbaanın icadı ve sonrasında Avrupa'da matbaanın gelişimi ile ilgili bilgilere yer verilmektedir. Buna koşut olarak, yine matbaanın kullanımının yayılması ile kitap kültürü ve gazetecilik alanındaki gelişmelerin bağına değinilmektedir. Bir başka anlatımla, matbaanın, belirtilen süreçteki katalizör rolüne işaret edilmektedir. Türkiye'de matbaanın gelişim seyrinin irdelendiği kısımda, Osmanlı İmparatorluğu'na 18.

yüzyılda matbaanın giriş öyküsü kısaca anlatılmakta, ilk Türkçe resmi gazete ve yarı resmi gazeteden söz edilmektedir. Ardından, 1857 tarihli Matbaa Nizamnamesi, 1876 Kanun-ı Esasi ve 1909'daki Matbuat Kanunu dâhilinde matbaa ve basın ile ilgili yasal düzenlemelere ilişkin bilgiler verilmektedir. Bu noktada, ilgili kısımda Türkiye'de matbaanın gelişimi ve basın hayatına yönelik kısa bilgilendirmenin, Cumhuriyet dönemine değinmediği ve Osmanlı Devleti dönemi ile sınırlı kaldığı görülmektedir.

"Konya Matbuat Tarihinin başlangıcı" başlıklı kısımda, yine Osmanlı Devleti döneminde Konya'daki gelişim süreci anlatılmakta ve özellikle Konya Vilayet Matbaasına odaklanılmaktadır. 1933 yılında kapanan Konya Vilayet Matbaasının, Türkiye'nin en eski matbaaları içerisinde yer aldığı ve gazete yayımında da birinci derecede kıdem taşıdığı vurgulanarak, söz konusu matbaanın önemine dikkat çekilmektedir. Kitabın bu kısmında dikkat çekilen bir başka nokta, Konya basınının gerek fikri olgunluğa gerekse teknik üstünlüğe Cumhuriyet dönemi ile ulaştığıdır. Cumhuriyet dönemi ile yakalandığı ivme ile ilgili olarak, *"Bu zaman zarfında yayınlanan gazete ve dergilerin yekûnu kabarır ve yeni harflerin kabulü de bu artışa yardım eder. Değerli gazeteci, muharrir ve teknisyenlerimizi yetiştiren bu devre Konya Matbuat Tarihinin en bahtiyar ve verimli devresidir (s. 7)"*, cümlelerine yer verilmektedir. Kitabın bu kısmında, Konya'da açılan matbaalar, sahipleri de belirtilerek sıralanmaktadır. Buna göre, kitabın yayım tarihi dikkate alınarak, başta resmi Vilâyet Matbaası olmak üzere ve diğer özel matbaalarla birlikte toplam 22 matbaanın ismi zikredilmektedir.

Cumhuriyet öncesi ve Cumhuriyet döneminde Konya yerel basının tasnifinin yapıldığı bölümlerde, öncelikle gazetelerin ve ardından dergilerin niteliklerine, künyelerine, içeriklerine, yayın çizgilerine, yazarlarına, akıbetlerine, koleksiyon ve arşiv durumlarına yönelik bilgilere yer verilmektedir.

Buna göre; Cumhuriyet döneminden önce Konya'da çıkan gazeteler; *"Konya, Anadolu, Hakem, Meşriki İrfan, Çiftçi Gazetesi, Şems, Babalık, Meram, Osmanlı, Öğüd, Telgraf Haberleri, İntibah, İbret, Halk ve Hedef"* olarak sıralanmaktadır. Bu gazetelerden Konya ve Babalık gazetelerinin, ayrıntılı bir şekilde ve dönemselleştirme yapılarak anlatılmaları suretiyle ön plana çıktığı söylenebilir. Konya, resmi vilayet gazetesi olarak 62 yıl yayımlanmıştır. Babalık gazetesi, 1910 yılında çıkan ve kitabın yayım tarihi olan 1949 yılında da varlığını sürdüren uzun soluklu bir gazete olması nedeniyle detaylı bir şekilde ele alınmıştır. Buna koşut olarak, kitapta Babalık gazetesinin, birkaç nesil yetiştiren bir okul niteliği taşıdığı vurgulanmaktadır. Cumhuriyet öncesindeki gazetelerden Babalık, Öğüd ve İbret'in Millî Mücadele yıllarındaki etkinliğine de kısaca değinilmektedir.

Kitapta Cumhuriyet döneminde Konya'da yayımlanan gazeteler ise *"Duygu, Ticaret Gazetesi, Yeni Anadolu, Zaman, Yeni Ses, Çağ, Ekekon, Selçuk, Akyokuş, Karaman, Akşehir, Zaman ve Yeni Konya"* olarak sıralanmaktadır. Buradaki tasnif içerisinde, CHP yerel yönetimi tarafından 1935 yılında çıkarılan ve kitabın yazıldığı tarih itibariyle yayımlanmaya devam eden Ekekon gazetesi ile ilgili bilgilerin dönemselleştirme yapılarak verildiği görülmektedir.

Konya'da çıkan dergilere bakıldığında, kitapta Cumhuriyet dönemi öncesi olarak *"Bârika, Ufku ti, Şahab, Rehber, Ocak, Öksüz Yurtlarıı ve Hak Yolu"* dergilerine yerverilmektedir. Ayrıca, Cumhuriyet dönemi öncesinde İkonyon adlı bir dergi basılmakla birlikte bu derginin koleksiyonunun bulunmadığı not düşülmektedir (s. 48). Kitapta, Bârika dergisinin, Konya'da çıkan ilk edebi dergi olduğu belirtilmektedir. Ayrıca, Bârika'dan önce Gonca adlı bir edebi-fikir dergisinin aylık periyotlarla yayımlandığı ancak bu derginin yayın hayatının çok az sürdüğü ifade edilmektedir. Kitapta Bârika ile ilgili olarak belirtilen bir başka nokta ise bu yayının, dergiden ziyade edebi bir risale/kitapçık niteliği taşıdığıdır. Konya basınının tarihini ele alan *"Konya Basın Tarihi"* adlı kitapta, Bârika'nın kendisini dergi olarak adlandırmadığı ve bir süre sonra yine aynı ad ile gazete şeklinde yayımlanmaya devam ettiği belirtilmektedir.

Ayrıca, yine bu kitapta, Mehmet Önder'in Rehber dergisinin çıkış tarihi olarak gösterdiği 2 Haziran 1913 yerine 16 Haziran 1913 tarihi belirtilmekte ve derginin ilk sayısındaki tarihin bu olduğu dipnot olarak verilmektedir. Yine aynı dipnotta derginin dört sayısının Millî Kütüphane'de yer aldığı belirtilmektedir (Arabacı, Ayhan, Demirsoy ve Aydın, 2009: 332, 356).

Kitapta Cumhuriyet dönemindeki dergiler; *"İş Ocağı, Yeni Fikir, Resimli Zaman, Yeni San'at, Halka Doğru, Balarısı, Işık Yolu, Asie Mineure (Küçük Asya), Kervan, Terbiye Postası, Anadolu Kliniği, Selçuk, Dil, Edebiyat ve Tarih araştırmaları, Konya, Bilgi Yurdu, Orta Anadolu, Nur, Hukuk ve İctihatlar Dergisi, Teknik Dergi, İvriz, Küme, Millî Birliğin Sesi, Millî Birlik, Bozok, Anıt, Üretim"* şeklinde sıralanmaktadır. Ayrıca dipnot olarak, Konya'da öğretmen olan Eflâtun Cem tarafından İrşat adlı bir dergi çıkartıldığı ve derginin ancak 1 sayı yayımlandığı belirtilmektedir (s. 54). Cumhuriyet dönemindeki bu dergi sınıflandırması içinde yer verilmekle birlikte, kitapta Küme ile ilgili açıklamada *"Aylık fikir, sanat, edebiyat gazetesi"* ifadesi yer almaktadır. Daha önce söz edilen *"Konya Basın Tarihi"* kitabında da Küme'ye, 1928-1950 arası Konya gazeteleri sınıflandırması içerisinde yer verilmektedir.

Cumhuriyet öncesi ve Cumhuriyet dönemindeki gazete ve dergilerin ele alındığı bölümlerden sonra, Konya'da basılmış eserlerin tasnifinin detaylı bir biçimde ve alfabetik sıraya göre verildiği bölüm gelmektedir. Bu bölümdeki tablolaştırmada, basılmış eserin yazarı, basımevi, yayım yılı, sayfa sayısı ve fiyatı da yer almaktadır. Ayrıca bu bölümde Konya'da basılmış eserlere ilişkin genel sınıflandırmanın ardından Halkevi yayınlarına yer verilmektedir. Bu bölümde, alfabetik tablolaştırmada 200 basılmış eser ve Halkevi yayınlarından çıkmış olan 18 eser sıralanmaktadır. Kitabın bundan sonraki bölümünde ise Konya basınındaki gazete ve dergilerden bazı yazarların yazılarına ve şiirlerine yer verilmektedir. Buradaki örnekler içerisinde, hem özel olarak Konya ile ilgili çeşitli konuları ele alan yazılara, hem de genel konuları irdeleyen yazılara yer verilmektedir.

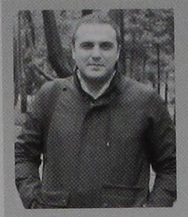
Kitabın yazarı Önder, *"Son Söz"* kısmında, eserin noksanları olabileceğini ve bu doğrultuda eseri tamamlayıcı nitelikte çalışmalar yapmayı düşündüğünü ifade etmektedir. Bu doğrultuda, daha önce söz edilen *"Konya Basın Tarihi"* kitabında, Mehmet Önder'in hayatta iken yazdığı ve Konya İl Kültür Müdürlüğü'nün 1999 tarihli yayını olan *"Millî Mücadeleden Günümüze Konya (1915-1965)"* adlı kitapta yer alan *"Cumhuriyet'ten Önce ve Cumhuriyet Döneminde Konya'da Basın"* başlıklı makalesinde basın tarihine ait eksik kısımları tamamlamaya çalıştığı ve özet tanıtımlarla yayın organlarını listelediği belirtilmektedir (Arabacı, Ayhan, Demirsoy ve Aydın, 2009: 17, 473).

Sonuç olarak, *"Konya Matbuatı Tarihi"* kitabı, Konya basınının tarihi üzerine alanında ilk eser olma niteliği taşımaktadır (Arabacı, Ayhan, Demirsoy ve Aydın, 2009: 17). Kitap, yayım yılı olan 1949 tarihine kadar olan bilgileri içermekte ve ele aldığı tarihe kadarki dönemin Konya basın tarihi açısından panoramasını ve tasnifini ortaya koymaktadır. Dolayısıyla kitap, söz konusu açılardan kendisinden sonraki çalışmalar için önemli bir referans niteliği taşımaktadır.

KİTABİYAT:
KONYA BASIN TARİHİ

Caner Arabacı, Bünyamin Ayhan, Adem Demirsoy, Hakan Aydın (2009).
Konya Basın Tarihi. Konya: Tablet Yayınevi

Enes BAL

Enes Bal, 1980'de Çorum Alaca İlçesinde dünyaya geldi. İlk, orta ve lise öğrenimini Konya'da tamamladı. 1999'da kazandığı Gazi Üniversitesi İletişim Fakültesi Gazetecilik Bölümü'nden 2003 yılında mezun oldu. Aynı yıl S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Ana Bilim Dalı'nda yüksek lisansa başladı. 14 Ocak 2005 tarihinde S.Ü. İletişim Fakültesi'ne araştırma görevlisi olarak atandı. Televizyon Haberciliğinde Magazinleşme Olgusu: TRT, NTV ve Show TV Örneği isimli tezle yüksek lisansını tamamladı. 2007'de İstanbul Üniversitesi'nde başladığı doktora eğitimine S.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü Gazetecilik Ana Bilim Dalı'nda devam etmektedir. İletişim sosyolojisi, kitle iletişim kuramları ve medya-siyaset ilişkileri üzerine çalışmalar yapmaktadır.

GİRİŞ

Caner Arabacı, Bünyamin Ayhan, Adem Demirsoy ve Hakan Aydın tarafından kaleme alınan Konya Basın Tarihi adlı kitap, 2008 yılında Tablet Yayınevi'nden çıktı. Kitabın ikinci baskısı, aynı yayınevinden 2009 yılında okurlarla buluştu. Kitap, ön söz ve girişi takiben 6 bölümden oluşmaktadır. Bu bölümleri kaynakça, sözlük, dizin ve incelenen bazı gazetelere ilişkin görsellerin olduğu ek kısmı takip etmektedir. Kitap, toplam 534 sayfadan oluşmaktadır.

Genelde basın tarihi, özelde ise Konya basın tarihine ilişkin akademik çalışmalar kısıtlı sayıdadır. Bu konuda önemli bir eksikliği yerine getiren çalışma, Konya'da yaklaşık 110 yıllık basın faaliyetlerine ışık tutmaktadır. Kitap, 1870 tarihli Konya vilayet gazetesi ile başlayıp 1980 yılına kadarki süreci kapsamaktadır. 80 sonrası dönemin kendine has doğası nedeniyle çalışma, söz konusu döneme kadarki yazılı basının faaliyetlerini içermektedir. Yine kapsam ve sınırlılık açısından çalışma, Konya merkezde yayınlanmış ve alanında etkili olmuş gazete ve dergileri içermektedir. Bunların dışında kalan meslek, özel birlikler, dernek ve kurumların çıkardığı yayınlar kapsam dışı tutulmuştur.

Bir yerel basın tarihi oluşturma amacını güden bu kitabın ortaya çıkmasında araştırmacılar, birçok sorunla yüz yüze kaldıklarını çalışmanın giriş kısmında okuyuculara aktarmaktadırlar. Bu noktada en önemli sorun, arşiv geleneğimizdeki zafiyetler nedeniyle, gazete ve dergi koleksiyonlarının sınırlı sayıda olmasıdır.

Kitabın giriş kısmında, öncelikle Anadolu'da yerel basının temelini oluşturan vilayet matbaalarının önemine kısaca değinildikten sonra, 1867'de kurulan Konya Vilayet Matbaasının kısımları, çalışanları ve çalışma tarzı ile matbaanın gelir-giderlerinden detaylı olarak söz edilmiştir.

Kitabın ilk dört bölümü gazeteleri kapsarken, son iki bölüm, dergilere ayrılmıştır. Birinci bölümde, 1870-1918 arası Konya gazeteleri, ikinci bölümde Millî Mücadele Dönemi Konya gazeteleri, üçüncü bölümde 1928-1950 arası Konya gazeteleri, dördüncü bölümde ise 1950-1980 arası Konya gazeteleri incelenmiştir. 1908-1928 arası Konya dergileri beşinci bölümde, 1928-1980 arası Konya dergileri ise, kitabın altıncı bölümünde yer almaktadır.

1.Bölüm:1870-1918 Arası Konya Gazeteleri

Osmanlı Devleti'nin yaklaşık son yarım asırlık döneminde Konya gazetelerinin anlatıldığı bu bölümün giriş kısmında yazarlar, döneme ilişkin şu şekilde kısa bir bilgi aktarmaktadırlar: "Günümüzdeki birçok ilin de vilâyet merkezi olan Konya'da basının gelişmesi, vilâyet resmi gazetesi olan Konya ile başlar. Yöre için bir görgü, bilgi birikimi sağlayan Konya'dan sonra, İkinci Meşrutiyet döneminde çokça gazete çıkartılır. Bu bölümde, II. Meşrutiyet'le birlikte her yönden tabii devamı olan Birinci Dünya Harbi yılları sonuna kadar olan basın faaliyetleri ele alınacaktır." (s.45)

Birinci bölüm başlığı altında *Konya Vilayet Gazetesi, Anadolu, Meşrik-ı İrfan, Hakem Gazetesi, Şems Gazetesi, Çiftçi, Babalık Gazetesi, Meram, Osmanlı Gazetesi, Tekâmül ve Hançer* isimli gazeteler incelenmiştir.

2.Bölüm:Millî Mücadele Dönemi Konya Gazeteleri

Kitabın ikinci bölümü, Millî Mücadele dönemine ilişkin Konya ve Konya basınının, genel olarak millî bilincin oluşturulmasında önemli bir paya sahip olduğunu göstermektedir. Nitekim Konya, Millî Mücadele Dönemi için önemli bir vilayettir. Konya, vilayet olarak bu dönemde en çok şehit veren ve cephe gerisi lojistik destek sağlayan bir yer olmasının yanı sıra Konya basını da söz konusu bu dönemde önemli bir rol üstlenmiştir.

Yazarlara göre, Konya basını olmaksızın Millî Mücadele basınının incelenemeyeceği bilinen bir ön kabuldür. Çünkü o dönem Konya basınının hitap ettiği alan Konya ile sınırlı değildir. Bütün Anadolu'ya seslenmiş, Millî Mücadele'nin sesi olmuştur. Konya basını, bu dönemde yerel değildir. Hem günlük yayına başlar hem de iki ilde, Konya ve Ankara'da birden yayınlanmak gibi bir ilke imza atar. İçerik olarak da oldukça zengindir. Bu dönemin yerel basını, TBMM'nin de desteğiyle ulusal basınının fonksiyonlarını yerine getirmeye çalışmıştır.

Bu bölümde Millî Mücadele döneminde Konya'da faaliyet gösteren *Telgraf Haberleri, İntibah, İbret Konya, Öğüt, Halk ve Hedef* isimli gazeteler detayıyla incelenmiştir.

3.Bölüm:1928-1950 Arası Konya Gazeteleri

Bölüm girişinde gazetelere ilişkin bilgilere geçilmeden önce döneme dair bilgiler verilmiştir. Buna göre 1925-1930 yılları arası, Konya basınının en fakir olduğu bir dönem olarak nitelendirilmiştir. Söz konusu dönem içinde Şeyh Sait olayı, Takrir-i Sükûn Kanunu, İstiklal Mahkemelerinin kurulması, vb. gelişmeler; basın üzerinde siyasal otoritenin kısıtlayıcı etkilerinin yaşanmasına neden olmuştur. Nitekim bu dönemde fikir ve düşünce hayatı, gazetelerden ziyade dergiler tarafından temsil edilmektedir. Yine 1928 tarihli Harf İnkılâbı ile Latin Alfabesine geçişte gazetelerin ve okurların bu yeni duruma uyum süreci sancılı olmuştur. Söz konusu nedenlerle, mevcut gazetelerin birçoğu kapanmak zorunda kalmıştır. 1930'lara gelindiğinde, siyasi yapıyla "uyumlu" gazetelere destek verilmesiyle, Konya'da hayatları kısa sürse de yeni gazeteler boy göstermeye başlamıştır.

Üçüncü bölüm başlığı altında incelenen gazeteler, şu şekilde sıralanmıştır: *Duygu, Yeni Anadolu, Konya Ticaret Gazetesi, Konya Ticaret ve Sanayi Odası Gazetesi, Yeni Ses, Yeni Ses Babacan, Yeni Babacan, Zaman, Çağ, Ekekon, Selçuk, Akyokuş, Küme ve Yeni Konya gazetesi.*

4.Bölüm: 950-1980 Arası Konya Gazeteleri

Türkiye'de, Demokrat Parti'nin iktidara geldiği 1950 yılından başlayarak 30 yıllık bir dönemi anlatan bu bölümün giriş kısmında, dönemin siyasi ortamına ışık tutan şu bilgiler aktarılmıştır: "1950, Konya basınının atağa geçtiği yıl olarak değerlendirilebilir... Eskilerle birlikte iki desteye yakın gazetenin bu dilimde çıkması, 1950 yılı ile birlikte gelişen siyasi atmosferin de bir ürünüdür. 1954'e kadar süren hız, sonra kesilir. Çünkü artık 1950'nin basını güçlendiren havası yerine, 1954'ten sonra gazetelerin, kavgaların malzemesi hatta aracı olduğu, yavaş yavaş artan dozda kavgaların şiddetlendiği, sonu darbe ile tamamlanan bir ortam gelişmeye başlamıştır" (s. 255).

Yazarlar, 27 Mayıs 1960'ta yapılan askeri darbe ile Türkiye'nin yeni bir siyasi atmosfere büründüğünü ve bu yeni yapının basın alanında da değişimi beraberinde getirdiğini belirtmektedirler. Bu noktada, 60'ların ilk yıllarında, zorunlu olarak siyasal haber ve söylemlerden uzak duran basın, takip eden birkaç yıl içinde yayın politikalarına getirilen serbestlikle, rahat bir nefes almaya başlamıştır. Çok geçmeden gelen 1971 Askeri Muhtırası'yla, siyasal sistem ve buna bağlı olarak basın, yeniden kendine çeki düzen vermek zorunda kalmıştır. Diğer taraftan 70'li yıllar Türkiye'de, iletişim alanındaki teknik imkanların gelişmesiyle, basın alanında değişimler yaşanmıştır. Yine söz konusu yıllar, Türkiye'de, siyasal tartışmaların zirveye çıktığı ve siyasal düşüncelerin kendi basınını oluşturduğu bir dönem olarak belleklere girmiştir.

Meram, Yeni Meram, Öğüt, Gürses, Bizim Şehir, Mengene, Bizim Mengene, Ney-Sanat-Edebiyat, Durak, Kervan, Öz Demokrat Konya, Işık Gazetesi, Sabah, Zaman, Şafak Gazetesi, Şehir Postası, Anadolu Gazetesi, Anadolu'da Hamle, Türkiye'de Yarın, Konya'nın Sesi ve Konya Postası, dördüncü bölümde analiz edilen gazetelerdir.

5. Bölüm: 1908-1928 Arası Konya Dergileri

Bu bölümün giriş kısmında, dergilerin yayın özelliklerine ve incelenen döneme ilişkin bilgiler özetlenmiştir. Buna göre, dergilerin daha ağır fikir, sanat ve düşünce iklimini yansıtması özelliğiyle, siyasi eğilimlerini ve kavgalarını yayın politikalarına yansıtan gazetelerden farklılaştığı ortaya konmaktadır. Konya'da dergicilik, II. Meşrutiyet döneminde başlar. İlk dergi, 1908'de çıkmış ama kısa bir süre sonra gazeteye çevrilmiş ve çok geçmeden kapanmıştır. Anadolu'da dergiciliğin yerleşmesi uzun bir zamanda gerçekleşmiştir.

Yazarlar, inceledikleri döneme ilişkin şu değerlendirmeleri yapmaktadırlar: "1908-1928 döneminin ortak özelliği, yayın organlarının, Eski Türkçe/Osmanlıca veya Arap Alfabeli Türkçe çıkmış olmasıdır. Bu yönüyle II. Meşrutiyet'ten Harf İnkılâbı ile Latin Alfabesinin kabul edildiği 1928 yılına kadar bir bütünlük gösterirler. Yalnız yirmi yıllık kısa bir süre olmasına rağmen tarihimizin en sorunlu, en hızlı değişimin olduğu, yıkım ve kuruluşların hızlı yaşandığı bir süreci kapsamaktadır. Meşrutiyetten Cumhuriyete evrilen zaman diliminde, bir cihan devleti tarihe karışmış, parti hizip kavgalarının göz gözü görmez hengâmesi içinde Balkanlar'dan Yemen'e, Basra Körfezi'ne uzanan büyük vatan topraklarından Anadolu içlerine çekilinmiştir. Orta Doğu'ya Batı dünyasının verdiği şekil doğrultusunda, Osmanlı Devleti'nin tek haritasından onlarca devlet çıkarılmıştır. Onun için siyasi değişimin hızı gibi, düşüncede değişimin de hızı, normal zamanlarda görülmeyecek düzeydedir. Zorunlu kültür değişimi veya kültür şoku denebilecek sosyal dönüşümle dergiciliğin yakından ilgisi bulunmaktadır. Merkezi yönetimin öngörülerinin topluma aktarılma araçlarından olarak dergiler, belli bir amaç ve değerlerin de taşıyıcısı durumundadırlar. Osmanlı son devrinde İttihat ve Terakki'nin, yönlendirici politikası doğrultusunda şekillenen çokça dergi bulunduğu gibi, Cumhuriyetin kuruluş sürecinde de aynı şekilde çıkan dergiler bulunmaktadır. Onun için 1908 sonrası dergicilik ile 1923 sonrası arasında bir benzerlik kurulabilir. Fakat İkinci Meşrutiyet dönemini, Birinci Dünya Harbi Yılları, Mütareke ve Millî Mücadele dönemi ile birlikte, Cumhuriyete hazırlık niteliğinde gelişme süreci olarak almak mümkündür. 1923-28 arası bundan

sonra ikinci kısım olarak ele alınabilir" (s. 330-331).

Bu bölüm başlığı altında Konya dergileri farklı iki dönemde incelenmiştir. Buna göre ilk olarak 1908-1923 arası dönemde yayınlanan *Barika, Ufk-ı tî, Şahab, Rehber, Konya Ocak, Öksüz Yurtları, Hak Yolu* ve *İrşat* isimli dergiler analiz edilirken; takip eden kısımda; 1923-1928 yılları arasında yayınlanan *İş Ocağı, Yeni Fikir, Resimli Zaman, Işık Yolu* ve *Yeni San'at* isimli dergiler tanıtılmıştır.

6. Bölüm: 1928-1980 Arası Konya Dergileri

Kendi içinde önemli farkları bulunan dönemleri, aynı başlık altında toplamaya çalışan bu bölümde, 52 yıllık süreç içerisinde Konya'da faaliyet gösteren dergiler analiz edilmiştir. Yazarlar bu son bölümde de inceledikleri döneme ilişkin, ana hatlarıyla şu bilgileri aktarmaktadırlar: "Bu bölüm, aslında kendi içinde önemli farkların bulunduğu devirleri kaplamaktadır. Diyelim ki, 1928-1938 arası kendi içinde bir bütünlük arz eder. Bu bütünlüğün gerisinde ise siyasi atmosferin bulunduğunu belirtmeye gerek yoktur. Her ne kadar basın için, "dördüncü kuvvet" veya kuvvet yerini çok daha üstlere, yani yargı, yasama ve yürütmenin üstüne taşıyanlar çıksa da reel gerçeklik yönünden, basın ile siyasi yapının paslaştığını, birbirini etkilediğini ama en çok devlet gücünü elinde tutanların, basın üzerinde daha çok baskın olduklarını söylemek mümkündür. En azından basın-yayın organlarının, kendi güçleri ile ayakta kalamadığı ülkeler için bu genellemenin yapılması mümkündür. Bu açıdan bakıldığı zaman 1950-1960 ile 1960-1980 arası kabaca bütünleştirilebilir" (s. 407).

Kervan, Halka Doğru, Asie Mineure, Balarısı, Tan Yıldızı, Anadolu Kliniği, Selçuk, Konya Halkevi Aylık Kültür Dergisi, Orta Anadolu, Hukuk ve İçtihatlar Teknik Dergi, Nur, Milli Birliğin Sesi, Milli Birlik, Bozok, Anıt, Türk Folklor Araştırmaları Dergisi, Çağrı, Çağlayan, Özlem ve *İslâm'ın İlk Emri* Oku isimli dergiler, kitabın bu son bölümünde tanıtılmıştır.

SONUÇ

Basın, bir ülkenin toplumsal hafızasıdır. Bu nedenle basın koleksiyonlarının korunup incelenmesi, geçmiş tecrübelerin yeni kuşaklara aktarılması ve geleceğin planlanması açısından hayatiyet arz etmektedir. Bu perspektiften bakıldığında, 1870'den başlayıp 1980'e kadarki 110 yıllık dönemin gazete ve dergilerini analiz eden Konya Basın Tarihi kitabı, Türk toplum yapısında meydana gelen değişim ve gelişimin daha iyi anlaşılması bakımından da önemli bir eserdir.

Çalışma, her ne kadar Konya yerel basınını ele alsa da merkez-çevre ilişkisinin tarihsel süreç içerisinde daha iyi anlaşılmasını sağlamaktadır. Kitapta incelenen dönemler itibariyle basının gelişip büyümesinde her daim devletin ön planda olduğu gerçeği somut örnekleriyle vurgulanmıştır. Bu pencereden bakıldığında basın-siyaset ilişkilerinde temel belirleyici kurumun siyaset olduğu, basın alanındaki dönüşümlerin de siyaset marifetiyle gerçekleştiği ortaya konulmuştur. Öte yandan çalışmada, geçerli ideolojilerin benimsenip yayılmasında basın-yayın organlarının asli bir unsur olarak görüldüğüne ilişkin saptama da günümüz basınının anlaşılması açısından manidardır.

1980'lere kadar yüzü aşkın gazete ve derginin faaliyet gösterdiği Konya'da, basının büyük çoğunluğu teknik, ekonomik ve siyasal nedenlerle uzun soluklu yayın yapamadıysa da toplumun bilgilendirilmesi ve aydınlatılması noktasında, birçok olumlu işlevi de yerine getirdiği, bu çalışmada ortaya konan bir diğer temadır.

Sonuç olarak, sade bir Türkçe ve rahat okunur bir özetlemeyle sunulan Konya Basın Tarihi, Konya'nın yerel gazete ve dergilerine dair önemli bilgiler içermesinin yanı sıra tarihsel süreç içerisinde basının etkilediği ve etkilendiği dönemlere de güçlü bir ışık tutmaktadır. Özellikle basın-iktidar ilişkileri üzerine çalışanlar için, klasik sayılabilecek bu eser, Konya basını üzerine yapılabilecek tüm araştırmalar için temel bir referans kaynağı niteliğindedir.

1992 Yılında KTO'da TSE Bölge Müdürlüğü'nün Konya gazetecilerine plaket verme töreninden. Sağdan sola (Ayaktakiler): *Orhan SAMUR, Seher ÖNALAN, Ahmet TAPU, Ali KILINÇ (Terziler Odası Başkanı), Tevfik ÖZBİLGİN (Vali Yrd.), TSE Genel Sekreter Müşaviri Hüseyin ÖZDAMAR, Kamil CURA (Sanayi Tic.İl Md.), Faruk TOLGAY (A.A.Bölge Md.). (Arka Sıra): Saim ELMAS, Sefa ÖZDEMİR, Haşmet ÖYKEN, Cengiz DÖNMEZ, İbrahim İPBÜKER, Tekin GÜREL, Hasan Basri KAVAK, Erdoğan NESİMİOĞLU, M.Fatih BOTSALI (TSE Bölge Md.) Ali SAKAL, Bayram KILINÇER, Tahir KALFAZADE.* ***Oturanlar:*** *Ali AKGÜL, Mustafa AKGÖL, A.Şenol DEMİRBAŞ, Nuri KICIK (ATABEY) (Mustafa AKGÖL Özel Arşivinden).*

1996 Yılında Konya Gazeteciler Cemiyeti'nin "Onur Gecesin"nden.. ***Sağdan sola :*** *Seyit KÜÇÜKBEZİRCİ, Hanefi AYTEKİN, A.Rıdvan BÜLBÜL, Selahattin ALPAY, Çiğdem TANRIVERDİ KURUT, Tijen ÇALIK (Oturan), Mustafa BAHÇIVAN, Dursun SEYİS, Orhan BERK, Sabit HORASAN. (Seyit KÜKÜÇBEZİRCİ Özel Arşivinden)*